

नवदप्रागभावासिद्धश्च । तथाहि । पूर्वकालोनवेदशून्य
 दानीतनवेदाध्ययनवत् । वेदानपौरुषेयाः अ
 'स्व' 'मे' 'ने' 'नी' 'वि' 'च्य' ।

ऋक्संहितायाः कल्प्यमालासमपयवा
 'माली' 'रि' 'क' 'ल' 'प्य' 'मा' 'ला' 'स' 'म' 'प' 'य' 'वा' 'व' 'न' 'ः' 'ऋ' 'क्' 'स' 'ं' 'हि' 'ता' 'या' 'ः' 'क' 'ल' 'प्य' 'मा' 'ला' 'स' 'म' 'प' 'य' 'वा' 'व' 'न' 'ः'

वेदप्रास्ताविकम् ।

श्रीः ॥ प्रणम्यवेदपुरुषंवेदज्ञान्पारिकांक्षिणः ॥ ऋक्संहितायाहोमादेःकुर्वेप्रास्ताविकंक्वचित् ॥

ननु कोऽयंवेदोनाम । कथंवातस्यापौरुषेयत्वेनप्रामाण्यं । केवातस्यविषयप्रयोजनसंबंधाधिकारिणः । नखल्वेतस्मिन्सर्वस्मिन्नसति
 वेदेप्रवृत्तिः । अत्रोच्यते । इष्टप्राप्त्यनिष्टपरिहारयोरलौकिकमुपाययोग्रंथोवेदयति स वेदः । अलौकिकपदेनप्रत्यक्षानुमानेव्यावर्त्येते ।
 अनुभूयमानस्यस्रक्चंदनवनितादेरिष्टप्राप्तिहेतुत्वमौषधादेरनिष्टपरिहारहेतुत्वंच प्रत्यक्षतःसिद्धं । स्वनानुभविष्यमाणस्य पुरुषांतरगतस्यच

हुक्सं.

॥ १ ॥

तथात्वमनुमानगम्यम् । एवंतर्हि भाविजन्मगतमप्यनुमानगम्यमिति चेन्न । तद्विशेषस्यानवगमात् । न खलु ज्योतिष्टोमादिरिष्टप्राप्तिहेतुः कलंजभक्षणवर्जनादिरनिष्टपरिहारहेतुरित्यमुमर्थं वेदव्यतिरेकेणानुमानसहस्रेणापि तार्किकशिरोमणिरप्यवगंतुं शक्नोति । तस्मादलौकि-
कोपायबोधको वेद इति लक्षणस्य नातिव्याप्तिः । अतएवोक्ते—‘प्रत्यक्षेणानुमित्या वा यस्तूपायो न बुध्यते । एनं वदन्ति वेदेन तस्माद्वेदस्य वेदता ॥’ इति । स एवोपायो वेदस्य विषयः तद्वोध एव प्रयोजनं तद्वोधार्थं चाधिकारी तेन सहोपकार्योपकारकभावः संबंधः ।

अथ वेदानामपौरुषेयत्वेन स्वतः प्रामाण्यमनूयते—वेदांश्चैके संनिकर्षं पुरुषाख्याः । नन्वस्तु पदानां पदपदार्थसंबंधस्य च नित्यत्वं, वाक्यार्थप्रमितेश्च वाक्यजन्यतया विधीनां प्रामाण्यं, तथाप्यानुपूर्वीरूपवेदानां नित्यत्वासंभवात्काठकादिसमाख्यया तत्कर्तृकत्वं निश्चयाच्च पौरुषेयत्वं संभवति । एते दोषसंबंधसंभावनयानप्रामाण्यं संभवति । तथाहि । वेदः प्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकधर्मवान् वाक्यत्वात् कार्यधर्मस्य प्रागभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन वेदत्वस्यातथात्वादसिद्धिरिति वाच्यम् । वेद-
मासिद्धिः । पौरुषेयत्वप्रसंगः । वस्तुतो वेदत्वं प्रागभावप्रतियो-

गितावच्छेदक कार्यधर्मवृत्तित्वात् तद्वद्वत्त्ववदित्यनुमानेन वेदत्वस्यापि तथात्वात् । अतो वेदानां पौरुषेयत्वम् । एवं च काठककालापकादिस-
माख्या बर्बरः प्रावाहणिरकामयतेत्याद्यनित्यसंयोगोप्युपपद्यते । तदुक्तं संनिकृष्टकालावेदाइदानीं तना इति । तत्र चास्मदादीनां कर्तृत्वा-
संभवाद्ध्यासादिवदीश्वरएवकर्ता । एवं च ‘त्रयो वेदा अजायंते त्यमेर्ऋग्वेदो वायो र्यजुर्वेदः’ इत्यादिदर्शनमुपपद्यते । अतो न स्वतः प्रामाण्य-
मातृ चेत् । न । उक्तानुमानस्य वेदत्वं प्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकं सामान्यधर्मत्वादित्यनुमानेन सप्रतिपक्षितत्वात् । प्रतियोगिताव-

प्रास्तावि.

॥ १ ॥

ऋक्सं.

॥ २ ॥

विशिष्टार्थस्मरणं, नाम्नां कर्मभेदो गुणफलोपबंधः संकल्पलाघवंच, साम्नामक्षराभिव्यक्तिः, स्तोभानां सामकालपूर्तिः, उपनिषदां पार-
 लौकिकफलकर्मप्रवृत्तिजनकशरीरव्यतिरिक्तजीवात्मज्ञानं, क्रमज्ञानादिच यथेष्टमूहनीयम् । एवमंगानामपिवेदोपकारकत्वं । तच्च
 शिक्षायाः स्वरादिनिश्चयद्वारा, कल्पस्य शाखांतरसंदिग्धविध्युपसंहारद्वारा न्यायलब्धार्थतात्पर्यनिर्णयद्वाराच, व्याकरणस्य वैदिकोहवि-
 ज्ञानद्वारा, निरुक्तनिघण्टुवैदिकशब्दज्ञानद्वारा, छंदसां वैदिकवाक्यप्रमाणद्वारा, ज्यौतिषस्य वैदिककर्मप्रयोगोपयोगितिथ्यर्क्षादिज्ञा-
 नद्वारा अधीतवेदजन्यार्थज्ञानोपयोगित्वात्सिद्धं सांगोवेदोऽध्येयोनुष्ठेयानितदुदितानिकर्माणीति । तथाच ऋग्वेदस्यैवाखिलवेदाद्यत्वेनाभ्य-
 र्हितत्वात्तदंतर्गतशाकलसंहितामधिकृत्याध्ययनाध्यापनस्वाहाकाराद्युपकर्त्रीयंभूयादिति नैकशोविद्वत्साहाय्येन प्रयतितंमया अस्याः शोधनादि-
 संस्करणाय । योजितानिचर्षिदैवतछंदांसिआमूलांततत्तत्सूक्तपत्राधःप्रदेशेषु( )धनुश्चिह्नांतर्गततत्तच्छास्त्रार्थविलासभांजि । प्रत्यध्यायमं-
 तेतत्तदंतर्गतदेवतात्यागाःसूक्तभेदपक्षेणदर्शिताः । तथाऋग्वेदकल्पद्रुमादिग्रंथेभ्योविद्वद्भ्यश्च यथावगतंस्वाहाकारनिर्णयप्रयोगाद्यपि प्रस्ता-
 वनाव्यवहितत्वेनग्रथितमत्र । अंतेशाकलसंहितावर्तिनामृचामकारादिवर्णक्रमकोशोऽप्यनल्पपरिश्रमेणप्रणीयसमयोजीतिपुस्तकंयावच्छेमु-
 षिपरिष्कृत्य संशोधितंमया । स्वाहाशब्दयोगेऋगंतस्वरस्योदात्तानुदात्तस्वरितत्वप्रतिपत्तिसौकर्यार्थमृगंते⁺ एतादृगुदात्तचिह्नं* एतादृशं
 चस्वरितचिह्नं कल्पितंतत्रतत्र । तेनैतादृशचिह्नद्वयहीनाःकेवल ॥ रेखाद्वययुजःशेषाऋचोऽनुदात्तान्ताभवन्तिः । अर्धर्चादावेकैवरेखेतिक-
 ल्पितास्त्यत्रपरिपाटी । एवं विहितेपि श्रमपुरःसरंशोधने शरीरिमात्रसाधारणभ्रान्त्यादिसमुत्थंदोषं सौजन्यधुरीणैः सारस्पृहयालुभिः

प्रास्तावि.

॥ २ ॥

Digitized by Anva Sanjay Foundation Chennai and eGangotri
लिप्तास्त्यत्रपरिपाटी । एवं विहितेपि श्रमपुरःसरशोधने शरीरमात्रसाधारणान्त्यदिसमुत्थदोषं सौजन्यधुरीणैः सारस्पृहयालुभिः

परिशीलितमरालचातुरीकैर्विपश्चिद्वरैरुपेक्ष्यमाणं कृतशोधनं चाशासानः सकलाध्येत्रध्यापकप्रयोजकादिसौकर्यमेतद्वन्थात्संभावयन् गुणिजन-
चक्षुर्घटापथगामितयैवसार्थकतामन्यमानोगुणिजनपरितोषमेवैतद्व्यापारात्प्रीयमाणोऽखिलजगन्नायकोविदधात्वित्याशास्ते—
प्रमाणसिद्धांतविरुद्धमत्रयत्किंचनाभून्मतिमाद्यदोषात् । मात्सर्यमुत्सार्यतदार्यचित्ताः प्रसादमाधायविशोधयंतु ॥ °

वा. ल. पणशीकरः ।

अत्रपुस्तकदातृनिर्देशः ।

- १ वे ॥ शा ॥ सं ॥ गणेशभट्टआठल्ये आलीबागइत्येतैर्दत्तंमहतापरिश्रमेणतैरेवनिर्मितंस्वाहाकारपुस्तकमेकं ।
- २ वे ॥ शा ॥ सं ॥ आत्मारामभटजी अळवणी सावंतवाडीइत्येतैर्दत्तंस्वीयसंग्रहस्थंकाशीस्थजड्येप्रणीतं ।
- ३ वे ॥ शा ॥ सं ॥ रामचंद्र(बाबा)पाध्ये गुर्जरभालावलीइत्येतः महामहोपाध्यायगोपालोपाध्यायप्रणीतंसंपाद्यदत्तं ।
- ४ वे ॥ शा ॥ सं ॥ बाबुरामचंद्रदीक्षितजडेवनारसइत्येतैः ऋग्वेदकल्पद्रुमाख्यमेकमस्मन्निकटेप्रहितंएतान्कोशान्शौनकीयांश्चा-
लोच्यैतदंतर्वर्तिमंत्रभागं वे ॥ रा ॥ कृष्णभटजीगोरेइत्येतैः संशोधय्यस्वयंचसंशोध्यप्रकाशितोऽयंग्रंथइतिशम् ।

ऋक्सं.

॥ ३ ॥

संहिताहोमेप्रमाणं ।

नमःश्रीवेदपुरुषाय ॥ तत्रादौसंहिताहोमेप्रमाणंफलंचप्रायश्चित्तप्रकरणेबृहदाश्वलायनस्मृतौ—श्रौताग्निरपिस्मार्ताग्नौप्रायश्चित्ताहुतीर्हु-
नेत् । संहितागणकूष्मांडपावमान्यादिभिर्द्विजः ॥ स्मार्ताभावेतुक्त्वाग्निं कुर्यादुत्तपनीयकमिति ॥ श्रौताग्निरपीत्यपिनास्मार्ताग्निमानपिस्मा-
र्ताग्नौकुर्यादितिप्रतीयते । प्रायश्चित्ताहुतीरित्यनेनोपनिवृत्तिफलकत्वंबोध्यते । उत्तपनीयकं नाम आधानसुबोधिण्यां—दर्भेष्वग्निं समारो-
प्यपुनर्दर्भेषुसंयुतं । पुनस्तद्वृत्तीयोग्निःस एवोत्तपनीयकः ॥ इति । लौकिकमग्निं संस्कारविशिष्टं कृत्वा कुर्याद्भोममिति शेषः । श्रुतावपि—
यः समिधाय आहुतीयो वेदेन ददाशमर्तौऽअग्नये । योनमसास्वध्वरः ॥ इति मंत्रे स्वातंत्र्येण संहिताहोमः प्रतीयते । तथा च मंत्रार्थः—अग्नये
अग्न्यर्थः । यः मर्तः मनुष्यः । समिधा पालाश्यादिसमिदाधानेन । आहुती आहुत्या आज्यादिसाध्यया । यो वेदेन संहितया तदंतर्गत-
सर्वमंत्रकरणकहोमेन च । ददाश परिचरतीति ॥ यद्यपीयं श्रुतिर्वेदेनेत्यस्य ब्रह्मयज्ञाध्ययनेनेत्यर्थकरणेन पाकयज्ञप्रशंसाकरणपरतया योजि-
ता तथापि उक्तार्थपरतया पियोजयितुं शक्यते बाधकाभावात् । वेदेन अग्नये ददाशेति समभिध्याहृतपदस्वारस्याच्च श्रुतीनां विश्वतो मुखत्वात् ।
उक्तार्थतात्पर्यनिर्णायिका पूर्वोदाहृताश्वलायनस्मृतिरप्यनुगृहीता भवति । एतच्छ्रुतिविहितसमिदाधानाद्युक्तकर्मफलं तस्येदर्वत इत्यग्निम-
श्रुतौ स्फुटं । तथा हि—तस्येदर्वतो रंहयंतऽआशवस्तस्य द्युम्नितमं यशः । न तमंहो देवकृतं कुतश्च न नमर्त्यकृतं न शत् ॥ इति । मंत्रार्थः—
तस्यैव आशवः शीघ्रगंतारः । अर्वतः अश्वाः । रंहयंते वेगं कुर्वन्ति । शत्रून् प्रसहंत इत्यर्थः । तस्यैव द्युम्नितमं यशः दीप्ततमा कीर्तिश्च भव-
ति । अपि च । तं देवकृतं देवेषु विहिताकरणेन यत्कृतं । अंहः पापं । कुतश्च न कस्मादपि हेतोः । न न शत् न व्याप्नोति । अशत् न शत्

होमप्र.

॥ ३ ॥

ति । अपिच । तं देवकृतं देवेषु विहिताकरणेन यत्नं । अहं मापं । ब्रह्मक्षत्र कस्यादपि हेतोः । न न शत् न व्याप्नोति । अशत् न शत्

इतितन्नाम । न च मर्त्यकृतं मनुष्येषु हिंसादितन् । इत्येवंपापक्षयकामेनाग्निशुश्रूषाकार्येत्युक्तं भवति । अतः पापक्षयकामेनापि संहिता होमो विधेय इति यावत् । किंच उपाकर्मांगत्वेनापि सांख्यायनसूत्रे प्रत्यृचं वेदेन जुहुयादित्यादिना अनेके होमविधयो विहिताः । तथा च सूत्रं—
अक्षतसक्तूनां धानानां दधिघृतमिश्राणां प्रत्यृचं वेदेन जुहुयादिति हैकआहुः सूक्तानुवाकाद्याभिरिति वाध्यायर्षेयाद्यादिभिरिति मांडूके योऽथ हस्मा
ह कौषीतकिरग्निमीले पुरोहितमित्येका कुषुंभकस्तदब्रवीदावदंस्त्वं शकुने गृणानाजमदग्निना धामं ते विश्वं गंतो यज्ञं यज्ञिया योनः स्वो अरणः प्रति-
चक्ष्व विचक्ष्वाग्नेया हि मरुत्सखायत्ते राजन् दृष्टं हविरिति द्यूचास्तच्छं योरावृणीमह इत्येकाहुतशेषाद्भविः प्राशंतीति ॥

एवं पराशरस्मृतौ प्रायश्चित्तप्रकरणे द्वितीयाध्याये पारायणांगत्वेन दशांश होमो विहितः । तथा हि—ब्रह्महानरकस्यांते पांडुकुष्ठी प्रजा-
यते । प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत स यत्पातकशांतये ॥ चत्वारः कलशाः कार्याः पंचरत्नसमन्विताः । पंचपल्लवसंयुक्ताः सितवस्त्रेण वेष्टिताः ॥ कषाय
पंचकोपेतानानाविधफलान्विताः । सर्वौषधिसमायुक्ताः स्थाप्याः प्रतिदिशं दिशं ॥ रूप्यमष्टदलं पद्मं मध्यकुंभोपरिन्यसेत् । तस्योपरिन्यसेद्दे-
वं ब्रह्माणं च चतुर्मुखं ॥ पलार्धार्धप्रमाणेन सुवर्णेन विनिर्मितं । अर्चयेत्पुरुषसूक्तेन त्रिकालं प्रति वासरं ॥ यजमानः शुभैर्गंधैः पुष्पैर्धूपैर्यथाविधि ।
पूर्वादि कुंभेषु ततो ब्राह्मणा ब्रह्मचारिणः ॥ पाठयेयुः स्वीकान्वेदानृग्वेदप्रभृतीन्शनैः । दशांशेन ततो होमो ग्रहशान्तिपुरःसरः ॥ मध्ये कुंडे विधात
व्योघृताक्तैस्तिलव्रीहिभिः । द्वादशाहमिदं कर्म समाप्य द्विजपुंगवः ॥ भद्रे पीठे यजमानमभिषिंचेद्यथाविधि । ततो दद्याद्यथाशक्ति गोभूहेमति
लादिकं ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततो देयमाचार्याय यथाविधि । आदित्यावसवोरुद्रा विश्वे देवाम रुद्रणाः ॥ प्रीताः सर्वे व्यपोहंतु मम पापं सुदारुणं ।
इत्युदीर्य मुहुर्भक्त्या तमाचार्यं क्षमापयेत् ॥ एवं विधाने विहिते श्वेतकुष्ठं विनश्यति ॥ इति ॥ यद्यपि रुद्रकल्पद्रुमे लिखितकालिकापुराणे—

ऋक्सं.

॥ ४ ॥

जपाद्दशांशतोहोमस्तथाहोमात्तुतर्पणं । तर्पणस्यदशांशेनमार्जनंकथितंकिल ॥ मार्जनस्यदशांशेनब्राह्मणानपिभोजयेत् । जपोर्चापूर्वकोहो-
मस्तर्पणंचामिषेचनं ॥ भूदेवपूजनंपंचप्रकारोक्तापुरस्क्रियेति ॥ होमाशक्तौजपंकुर्याद्धोमसंख्याचतुर्गुणं । एवंकृतेतुमंत्रस्यजायतेसिद्धिरु-
त्तमा ॥ इतिवचनैःपुरश्चरणांगजपसामान्यदशांशहोमःकर्तव्यइतिप्रतीयते तथापि—पाठयेयुःस्वकान्वेदानृग्वेदप्रभृतीन्शनैः । दशांशेन
ततोहोमोग्रहशांतिपुरःसरः ॥ इतिप्रकृतप्रायश्चित्तेप्रकरणस्थस्मृतिवचनेनविशिष्यदशांशहोमस्यविहितत्वादशांशहोमोविधेयः । तत्संभव
श्चदशावृत्तिपारायणेष्वेवैकावृत्तिरूपदशांशेनेतिफलितं ॥ केचित्तुमहार्णवादिग्रंथेषुरूपरुद्रजपांशेषोडशधामंत्रविभागपक्षेषुआद्यमंत्रै-
राद्यंतमंत्रैर्वादशांशसंख्यापूरणवत्एकसंख्याकादिपारायणपक्षेपिआद्यादिमंत्रैस्तद्दशांशसंख्यापूरणीया । एवंकल्पनायांतत्रयन्मूलंतदेवात्रा
न्वेषणीयमिति वदन्ति । महार्णवेतु चतुर्षुब्राह्मणेषुऋग्वेदप्रभृतिमंत्रब्राह्मणात्मकवेदचतुष्टयपारायणंकुर्वत्सुप्रतिदिनंपठितवेदभागदशांशसं-
ख्ययाव्याहृतिभिर्होमःकार्यइत्युक्तं । कैश्चित्तु संहिताहोमांशेसाधकतयोपन्यस्तानिऋग्विधानस्थानि—एषाहिसंहितावेदैःसर्वब्रह्ममयी
निचृत् । उग्रेणतपसादृष्टाविश्वामित्रेणधीमता ॥ होमांश्चजपयज्ञांश्चनित्यंकुर्वीतवैतया ॥ इत्यादीनिवचनानितान्युपक्रमोपसंहाराभ्यांगा
यत्रीमंत्रहोमपराण्येवनतुसंहिताहोमपराणि । कृत्स्नसंहितायाःविश्वामित्रदृष्टत्वेनकाप्यनुपलंभात्गायत्र्यास्तदृष्टत्वाच्च निचृदितिविशेषणस्यस-
कलसंहितायामसंभवात् न्यूनाक्षरत्वेनगायत्र्यंशएवतत्संभवाच्च वेदैश्चतुर्भिर्वेदैःसंहितासम्यग्भृतेतिस्मृत्यक्षरार्थः । एवंचसंहितेतिपदश्रवण-
मात्रेणकृत्स्नसंहिताहोमपरतयापूर्वोक्तवचनानियोजयतांप्रमादएवेतिसुधियोविभावयंतु ॥ इतिऋग्वेदकल्पद्रुमः ॥

होमप्र.

॥ ४ ॥

ऋषिदैवतच्छंद ऊहविचारः ।

तत्र जपहोमादौ प्रयुज्यमानेषु सूक्तक्षुपूर्वदेवतोहः कार्य उतच्छंद ऊह इति विमर्शे सर्वानुक्रमपरिभाषारंभ एव— ‘ऋषिदैवतच्छंदांस्यनुक्रमिष्यामः’ इत्यनुक्रमपरिग्रहाद्, बहुचगृह्यपरिशिष्टेपि—‘अथास्यमंत्राणामृषिदैवतच्छंदांसि’ इति तथैवांगीकारात्, तथा सांख्यायनसूत्रे—‘ऋषेयस्य यो यो मंत्रो यद्देवत्यो यच्छंदस्तथा तथा तं मंत्रमनुब्रूयात्’ इति क्रमनिर्देशात्, एवमाधुनिकयाज्ञिकाचाराच्च ‘यद्यपि स्यात्स्वयं ब्रह्मा त्रैलोक्याकर्षणक्षमः । तथापि लौकिकाचारं मनसापि न लंघयेत् ॥’ इति वचनाद्याज्ञिकाचारानुगृहीतदेवताप्राथम्यबोधकवचनानां कर्मकांडविषये प्राबल्याद्देवतायाः फलदातृत्वेनाभ्यर्हितत्वात्तत्प्राथम्यं युक्तं मत्वा । तथा श्रौतस्मार्तकर्मकांडोदधिपारदृश्वभिर्भट्टनारायणकौस्तुभकारशांतिरत्नहेमाद्रिपूर्तकमलाकरादि महानिबंधकारधुरीणैर्लोकोद्दिधीर्षयानैकशः प्रणीतप्रयोगग्रंथेष्वामृतोद्दिष्टा हिमालयप्रथितेषु सूक्तमंत्रादिप्रयोगावसरे ऋषिदैवतच्छंदः क्रमेणैव सूक्तादीनां विनियोगादत्र संहितायामस्माभिरपि स एव क्रम आहृतः ॥ परं त्विमं पक्षं प्राचीनानसहंते—तेषां मतेच्छंदः प्राथम्यमेव न्याय्यं । तथाच ऋग्वेदकल्पद्रुमे—छंदः प्राथम्ये ‘आर्षेयच्छंदोदैवतवित्’ इति सर्वानुक्रम उदाहृत एव । अन्यान्युदाहरिष्यंते । तथा हि निरुक्तभाष्योदाहृतसामवेदब्राह्मणे—‘यो ह वा अविदितार्षेयच्छंदोदैवतब्राह्मणेन मंत्रेण याजयति वाध्यापयति वा स्थाणुं वर्च्छति गते वापात्यते प्रमीयते वापापीयान्भवति’ इति । अथर्ववेदे—‘गणकऋषिः निचृद्वायत्रीछंदः गणपतिर्देवता’ इत्यादि । पारिजाते—‘आर्षेयच्छंदोदैवतं च विनियोगस्तथैव च । वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विपश्चिता’ इति । गोभिलोप्येवमाह—‘आयात्विन्यनुवाकस्य वामदेवऋषिः स्मृतः । आनुष्टुभं भवेच्छंदो वाग्देवी देवता स्मृता’ इति । मदनरत्ने कात्यायनः—‘आर्षेयच्छंदश्च देवत्यं विनियोगस्तथैव च । वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन वि

ऋक्सं.

॥ ५ ॥

शेषतः' इति । सांख्यायनसूत्रे—'ऋषीञ्छंदांसिदेवताःश्रद्धामेधेचतर्पयित्वेति' सर्वत्रछंदएवपूर्वमभिहितमितिछंदःप्राथम्यमेव
न्याय्यं । उदाहृतश्रुतिस्मृतिप्रामाण्यात्, तत्रश्रुतक्रमपरित्यागेबीजाभावात्तासांक्रमबोधनएवतात्पर्याच्च । तथाबृहद्देवतायां—'नियमोयंज
पेहोमेऋषिश्छंदोऽथदेवतं । अन्यथाचेत्प्रयुंजानस्तत्फलंचात्रहीयते ॥ अर्थेप्सवःखल्वृषयश्छंदोभिर्देवताःपुरा । अभ्यधावन्नितिछंदोमध्ये
त्वाहुर्मनीषिणः ॥ ऋषितुप्रथमंब्रूयाच्छंदस्तुतदनंतरं । देवतामथमंत्राणांकर्मस्वेवमितिश्रुतिः' इति ॥ आचार्यखंडेगृह्याधानप्रस्तावे—
'ऋषिछंदोदैवतंचविनियोगमनुक्रमात् । अस्मत्पार्षादिकंविप्रोजुहुयाद्वाजपेदपि ॥ यजेद्वाध्यापयेद्वापिनलभेत्कर्मणांफलम्' इति । तथा
रामवाजपेय्यांगृह्यकारोपि—'ऋषिमादौप्रयुंजीतछंदोमध्येनियोजयेत् । देवतामवसानेचमंत्रज्ञोमंत्रसिद्धय'इति । तथाश्रीवत्सगोत्रभास्क-
रकृतमहारूपद्रव्यांछंदोभाषायां—'वक्तव्यंछंदआदौतुततश्चर्षिःप्रकीर्तितः । देवताविनियोगश्चतैत्तिरीयकपाठकैः ॥ आश्वलायनानांतु
ऋषिछंदोदैवतपूर्वकोविनियोगः । तथाचपरिभाषायां—'अर्षेयच्छंदोदैवतविद्याजनाध्यापनाभ्यांश्रेयोधिगच्छती'ति ॥ तथावेदभाष्य-
कारैर्माधवाचार्यैरपिऋगभ्याष्योपोद्धातांतेऋषिछंदोदेवताविचारःकृतः सुरुपकृत्तुमितिसूक्तेतेएवऋषिछंदसी इंद्रंपृच्छेतिचतुर्थ्यामृ-
चिलिंगदर्शनादिद्रोदेवतेतिछंदएवपूर्वमुदाहृतं । आत्वेतिसूक्तेऋषिछंदोदेवताविनियोगाःपूर्ववत् । इत्यादिषुबहुषुस्थलेषुछंदएवपूर्ववृत्तं ।
निरुक्तभाष्यकारोप्येवमेव ॥

अत्रेदंविचार्यते । किंश्रुतिस्मृत्यादीनांद्वैविध्यदर्शनाद्विकल्पः । सोपिशाखाभेदेनकांडभेदेनवाव्यवस्थितःउतसर्वत्र । नतावदाद्यः ।
शाखांतरेतैत्तिरीयशाखायांनारायणोपनिषत्सु—'गायत्र्यागायत्रीछंदोविश्वामित्रऋषिःसवितादेवता'इति । छंदोभाषायां—'वक्तव्यंछंद

ऋषिदै.

॥ ५ ॥

॥ आदौतुततश्चर्षिःप्रकीर्तितः । देवताविनियोगश्चतैत्तिरीयकपाठकः ॥' इतिविशिष्टक्रमबोधकश्रुतिस्मृत्यादिप्रमाणदर्शनेनसंदेहस्यैवाभावा-

शाखांतरैतैत्तिरीयशाखायांनारायणोपनिषत्सु—^{Digitized by eGangotri} 'देवताविनियोगः' इति । छंदोभाषायां—'वक्तव्यंछंद

आदौतुततश्चर्षिःप्रकीर्तितः । देवताविनियोगश्चैत्तिरीयकपाठकैः ॥' इतिविशिष्यक्रमबोधकश्रुतिस्मृत्यादिप्रमाणदर्शनेनसंदेहस्यैवाभावा-
त् । नद्वितीयः । योहवाअविदितार्षेयच्छंदोदैवतब्राह्मणेनमंत्रेणयाजयतिवाध्यापयतिवेत्यादिनाकर्मकांडएवर्ष्यादिज्ञानेफलस्यतदज्ञानेप्रत्य-
वायस्यचाभिधानात्कांडांतरस्यानुपस्थितेः । नतृतीयः । विरुद्धार्थकानानिरवकाशानांप्रमाणानांषोडशिग्रहणाग्रहणवद्वैकल्पिकत्वस्यव-
क्तुंशक्यत्वेपिविरुद्धार्थकपदरहितानांप्रकृतेतथावक्तुमशक्यत्वात् । अतःछंदःप्राथम्यबोधकश्रुत्यादिनाप्रमाणांतराणामपिसंग्राहकत्वपरतया
एकवाक्यत्वलाभाच्छंदःप्राथम्यमेवोचितं । सर्वानुक्रमस्थंअनुक्रमिष्यामइत्यंतं सूक्तप्रतीकादीनिप्रदर्शयिष्यामइतिव्याख्येयं । अतएव
सर्वानुक्रमभाष्यकारेणापि एताननुक्रमिष्यामोव्याख्यास्यामइतिव्याख्यायअनेकार्थत्वाद्धातूनामित्युक्तं । देवतास्मरणमंतेवाकुर्यादितिब-
ह्वृचगृह्यपरिशिष्टवाक्यस्यकेषुचित्पुस्तकेष्वदर्शनात् । केषुचित्तुदेवतास्मरणमेववाकुर्यादितिपाठदर्शनेनतस्यापिदेवताप्राथम्येअसाधकत्वात् ।
नचैवंविनिगमनाविरहः देवताप्राथम्यावगत्यविशेषेपिछंदोविषयेहेतुनिर्देशपूर्वकप्रथमादिपदघटितस्मृत्यवधृततात्पर्यकक्रमबोधकोक्तश्रुतेरेव
विनिगमकत्वात् । 'श्रुतिस्मृतिविरोधेतुस्मृतेस्त्यागोविधीयते । तथैवलौकिकंवाक्यंस्मृतिबाधेपरित्यजेत्' इतिस्मृत्यपेक्षयाश्रुतेर्बलवत्त्वात्
देवताप्राथम्यबोधकश्रुत्यनुपलब्धेश्च । देवताप्राथम्याभासकप्रमाणानांसंग्रहपरतयोन्नीतत्वात् । द्विविधाचारदर्शनेपिश्रुत्यविरुद्धाचारस्यप्रा-
माणिकत्वेनअंधस्येवांधलग्नस्येतिन्यायेनपरंपरागताचारांतरस्याश्रद्धेयत्वात् । सर्वानुक्रमण्यांदेवताप्राथम्यव्यवहारदर्शनेपि 'तुहिहवैतच्छब्द-
विशिष्टान्यृषिदैवतच्छंदांसिद्वित्रिचतुःपंचषट्सूक्तभांजियथासंख्यम्' इतिपरिभाषानुसारेणकचित्पूर्वसूक्तसाहचर्यात्प्रथमंदेवताउत्तरत्रक-
षिः । कचित्पूर्वत्रछंदःउत्तरत्रदेवताइतिच । तदुदाहरणानितु—'प्राग्नेयेपंचाग्नेयोवत्सआग्नेयंतुप्रनूनंतृचमाग्नेयःश्येनः' 'अग्निर्होतागायत्रं

ऋक्सं.

॥ ६ ॥

त्विन्द्राभीर्ऐन्द्राग्रं' इत्यादीनि ॥ तुह्यादिशब्दाभावेऽपि यथा—'परंगायत्रं प्राग्वत्सप्रेर्ऋषिश्चानुक्तगोत्रः प्राञ्जत्स्यात्काण्वौ ऽष्टमं मंडलं माचिच्चतुस्त्रिंशन्मेधातिथिमेध्यातिथी' । 'जागतमूर्ध्वप्रागुशनसः प्रदेवंदशवत्सप्रिर्भालंदनः' । 'नवमं मंडलं पावमानं सौम्यं स्वादिष्ठया दशमं धुच्छंदाः' इत्यादिबहुषु स्थलेषु व्युत्क्रमदर्शनात् । साहचर्योक्तेरबाधकत्वांगीकारेऽपि—'अस्य मेष्टौ जागतं व्यनुष्टुवंतं द्यावापृथिव्येकाद्वे ऐं द्यौ त्वाष्ट्रचौ वा द्वे द्वे राकासिनीवा ल्यो रंत्या लिंगोक्तदेवता' । 'ऋतमेकादशं जगत्तं पृष्ठचैंद्रासोमीसरस्वतित्वमितिसारस्वतोर्ध्वो यो नो बार्हस्पत्ये तं वो मारुती' । 'वायो सैका गायत्रमुक्ता देवताः प्रउगेणाद्येतु तृचैत्यैंद्रवायवीद्यावापृथिव्यो ल्यस्तृचो हाविर्धानो वा तृतीयः पादो वाग्नेयो बितमेनुष्टुभौ बृहती च' । 'कनिक्रदत्तृचं प्रदक्षिणिज्जागतं मध्येति शक्यं ष्टिवैताभ्यामृषिरध्वनिवाश्यमानं शकुंतं तुष्टाव' इति । 'अयं स उपांत्यानुष्टुप्पुरीष्येभ्यो भिभ्यः' इति । 'तिस्रः षट्पार्जन्यं तु पर्जन्याय तृचं गायत्रमेते कुमार आग्नेयो ऽपश्यत्' इत्यादिबहुस्थलेषु तत्रैव व्यभिचारदर्शनात् ऋषिदैवतच्छंदांसीत्यस्य संग्राहकत्वमेव न्याय्यं । यत्तु आश्वलायनानां देवताप्राथम्याभासकार्थं वर्णसर्वानुक्रमण्यां 'आश्वलायनानुक्रमानुसारेणानुक्रमिष्यामः खिलान्वर्जयित्वे' ति प्रतिज्ञाय 'इंद्रत्वा तृचं विश्वामित्रगोतमविरूपाः प्रत्यृचमिंद्रमरुदग्नयोपि गायत्रमि' त्यादीनां एकादशपटले विंशतितमकांडस्याव्यभिचारेण षिदैवतच्छंदांसि प्रदर्शितानीति तद्वहृचानां श्रौतस्मार्तसूत्रकृदाश्वलायनभिन्नाश्वलायनपरं न तु बहृचश्रौतस्मार्तसूत्रकृद्वहृचाश्वलायनपरं ॥ तथा च बृहदाश्वलायनस्मृतौ—'तपसा विदितं विप्रामयाता वत्क्षणादिव । श्रौतस्य कर्मणः सिद्ध्यै श्रौतसूत्रं मया कृतं ॥ त एतं मृदुगं भीरेगं भीरार्थं शिवप्रदे । सुदुर्ज्ञेयेषु विदुषां मनसा प्रीतिवर्धने ॥ श्रौतस्येव च यद्वाप्यं मयैव च कृतं द्विजाः । गृह्यभाष्यं करिष्यंति द्विजा इति न मे कृतं ॥' उपनयनप्रकरणे यज्ञोपवीतविधिप्रकरणे च । 'प्रत्यक्षरऋषिच्छंदो देवांगान्यक्षराणि च । श्रूते तत्त्वात्मवर्णाश्च स्थानं ज्ञात्वा जपेत्सदा' ॥ तथा ।

ऋषिदै.

॥ ६ ॥

उपनयनप्रकरणेयज्ञोपवीतविधिप्रकरणेच । 'प्रत्यक्षरक्रोडोदेवतायश्चराणि च । भूषेत्त्वात्मवर्णाश्चस्थानंज्ञात्वाजपेत्सदा' ॥ तथा ।

‘ऋष्यादिसर्वविज्ञायतंत्रविन्मंत्रसूक्तयोः । यज्ञोपवीतमंत्रेण कुर्याद्यज्ञोपवीतनं ॥ ब्रह्मास्याद्यज्ञसूत्रस्य मुनिर्गोयत्रमीरितं । छंदःप्रजापतिर्देव-
मोंकारमथवात्रिवृत्’ इति । एतेन सर्वानुक्रमण्यांभूयसाव्यपदेशेन अव्यभिचारेण च देवताप्राथम्योक्त्या छंदोपेक्षया देवतायाः प्राथम्यमिति वदं-
तो निरस्ताः । सत्येकस्मिन्बाधके साधकसहस्रस्याप्यकिंचित्करत्वमिति न्यायेन भूयसाव्यपदेशस्यासाधकत्वात् । श्रुतिरूपसाधकस्य प्रमाणांतरा-
नपेक्षस्य प्रागेवाभिहितत्वादित्यलं विस्तरेण ॥ श्रुतिस्मृतिप्रमाणानामेकवाक्यत्वकल्पनात् । सर्वेषां चाविरोधेन छंदःप्राथम्यमीरितं ॥ १ ॥
इति ऋ. क. छंदोदेवतोहक्रमनिर्णयः ॥

रोदःशब्दविचारः ।

अथ रोदःशब्दोदसीशब्दयोर्नपुंसकस्त्रीलिंगयोर्विचारः क्रियते ॥ रुदधातुप्रकृतिक असुन्प्रत्ययांतःसांतो नपुंसक एकः । तत्प्रकृतिकगौरा-
दिङीषंतस्त्वपरःस्त्रीलिंगः । वेदेकोशेचोभयोरपि तथादर्शनात् । तथाहि । नहित्वारोदसीउभे । वित्तमे अस्यरोदसी । नरोदसीअपनुदंतघो-
राः । इत्यादिमंत्रेषु द्यावापृथिवीवाचकःसांतो नपुंसकः । अतएवपदकालेद्विवचनांतत्वेन प्रगृह्यत्वादिति शब्दप्रयोगःसंगच्छते । तस्यच द्या-
वापृथिवीदेवतावाचकस्य देवतोच्चारणकालेप्रथमांतस्यरोदसीइतिस्वरूपं । अन्वाधानकालेद्वितीयांतस्यरोदसीइति । हौम्यादिद्रव्यत्यागकाले
चतुर्थ्यंतस्यरोदोभ्यामिति । अतएवच एतेपृष्ठानीतिमंत्रेरोदसोरितिसप्तमीद्विवचनांतमुपपद्यते । ङीषंतेतत्रतत्रांतोदात्तस्वरव्यत्ययकल्पना
छांदसत्वेनपूर्वसवर्णादिकंरोदसोरित्यत्रईकारलोपकल्पनंचस्यादिति महदेवगौरवं । सांताश्रयणेतुनकिंचित्कल्पनीयमिति महदेवलाघवम् ।
अमरकोशेपितृतीयकांडेनानार्थवर्गेएकोनत्रिंशदधिकद्विशतश्लोके प्रसूरश्चापिभूद्यावौरौदस्यौरोदसीचतेइति । रामाश्रमकृततट्टीकायामपि ।

ऋक्सं.

॥ ७ ॥

द्यावापृथिव्यौरोदस्यौद्यावाभूमीचरोदसी । रोदश्चरोदसीचापिदिविभूमौपृथक्पृथक् । सहप्रयोगेप्युभयोरोदःस्यादपिरोदसीतिविश्वः । इति दर्शनाच्चसांतएवग्राह्यः । यस्तु । जोषद्यदीमसुर्यासचध्यैविषितस्तुकारोदसी । सचामरुत्सुरादसी । मिम्यक्षयेषुरोदसी । अधसैषुरोदसी । इतिचतुर्षूदाहरणेषुईकारांतएकवचनांतः । सतुमरुत्स्त्रीवाचकःरुदस्त्रीवाचकःविद्युद्वाचकश्चेतिनकाप्यनुपपत्तिः । स्पष्टं चेदं वेदभाष्ये । परा शुभ्राअयासः । जोषद्यदीमसुर्यासचध्यैइतिमंत्रव्याख्यावसरेपराशुभ्राअयासइतिमंत्रेरोदसीइत्यत्रद्यावापृथिवीवाचकत्वेडीषंतस्यांतोदात्तस्यवा छंदसीत्यनेनपूर्वसवर्णदीर्घेद्विवचनांतत्वेनप्रकृतिभावः । मरुत्स्त्रियादिवाचकत्वेतुल्लसत्सप्तम्यंतर्ईदूतौचसप्तम्यर्थइतिप्रगृह्यद्रष्टव्यमिति सुधीभिर्विभावनीयं । इतिऋग्वेदकल्पद्रुमेरोदःशब्दनिर्णयः ॥

संहितास्थगायत्र्यादिच्छंदांसि ।

श्रीः ॥ अथास्यांशाकलसंहितायांगायात्र्यादिच्छंदसामृगियत्ताबुभुत्सूनांप्रीत्यैतत्तत्संख्यानियमंदर्शयिष्ये । तत्रतावत् २४५१ गार्थत्र्यएक

१ गायत्र्यादिछंदोभेदपरिगणनं **गायत्री** ८ पदपंक्तिः—उष्णिग्गर्भा—पादनिचृत्—अतिनिचृत्—यवमध्या—वर्धमाना—प्रतिष्ठा—हसीयसी । **उष्णिक्** ७ पुरउ-
ष्णिक्—ककुप्—ककुम्भयंकुशिरा—तनुशिरा—पिपीलिकमध्या—अनुष्टुभ्गर्भा—उष्णिक् । **अनुष्टुप्** ६ महापदपंक्तिः—कृतिः—पिपीलिकमध्या—काविराजः—नष्टरूपी—
विराजः । **बृहती** १० पुरस्ताद्बृहती—न्यंकुसारिणी—उरोबृहती—स्कंधोग्रीवी—उपरिष्ठाद्बृहती—विष्टारबृहती—ऊर्ध्वबृहती—पिपीलिकमध्या—विप्रमपदा—बृहती ।
पंक्तिः ७ विराट्—सतोबृहती—विपरीता—प्रस्तारपंक्तिः—आस्तारपंक्तिः—संस्तारपंक्तिः—विष्टारपंक्तिः । **त्रिष्टुप्** १२ जगती—अभिसारिणी—विराट्स्थाना—
विराटरूपा—ज्योतिष्मती—पुरस्ताज्ज्योतिः—मध्येज्योतिः—उपरिष्ठाज्ज्योतिः—महाबृहती—यवमध्या—पंत्युत्तरा—विराट्पूर्वा । **जगती** ३ त्रिष्टुप्—महासतो-
बृहती—महापंक्तिः । **प्रगाथाः** ६ बार्हतः—काकुभः—महाबार्हतः—विपरीतोत्तरः—आनुष्टुभः—आनुष्टुप्सुखास्तृचाः इति ।

गा. छंदो.

॥ ७ ॥

ऋक्सं.

॥ ८ ॥

स्वाहावत्युचः ।

मंत्रप्रतीकं.	अष्टकाध्यायवर्गाः	मंत्रप्रतीकं.	अष्टकाध्यायवर्गाः	मंत्रप्रतीकं.	अष्टकाध्यायवर्गाः
स्वाहायज्ञं कृणोत न	१ १ २५	आपू० णोऽस्य कलशः*	३ २ ११	आयाह्यर्यऽआपरि०	६ ३ १२
ततमे अपस्तदुतायते	१ ७ ३०	तिष्ठाहरीरथआ	३ २ १७	स्वाहाकृतस्य तृपतं०	६ ३ १७
पूषण्वते मरुत्वते०	२ २ ११	इन्द्रः स्वाहापिबतु०*	३ ३ १४	आदनुतेऽअनु०	६ ४ ४२
स्वाहाकृतान्याग०	२ २ ११	स्वाहामयेवरुणा०*	३ ८ २१	विश्वेदेवाः स्वाहाकृ०	६ ७ २५
पुरोगाऽअग्निर्दे०	२ ५ ९	आयाह्यमेस०	५ २ २	वेषिहोत्रमुतपोत्रं०	७ ५ ३०
घृतं मिमिक्षे घृतमस्य	२ ५ २३	यथावः स्वाहा०*	५ २ ४	मातलीकव्यैर्यमो०	७ ६ १४
तुभ्यं हिन्वानोव०	२ ७ २५	आचनो बर्हिः०	५ ४ २९	आग्नेवहवरुण०	८ २ २२
आयाह्यमेसमि०	२ ८ २३	आनोयातमुप०	५ ८ २५	सद्योजातोव्यमिमीत०	८ ६ ९

निर्दिष्टेषु स्वाहावन्मंत्रेष्वपि प्रदानाप्रदानार्थकस्वाहाकारभेदेन द्वैविध्यं परिकल्प्य प्रदानार्थकस्वाहाकारवत्स्वेवांते पुनः स्वाहाकारो मास्त्वन्यत्रापेक्षित एवेति निर्णयजुह्वतिकेचनशिष्टास्तन्मतेन प्रदानार्थकस्वाहाकारघटितमंत्रप्रतीकमूर्ध्नि * ईदृक्पुष्पविन्यासः कृतः । कैश्चित्तु स्वाहाग्रयेवरुणाय ३।८।२१ आयाह्यर्य आपरि ६।३।१२ वेषिहोत्रमुतपोत्रं ७।५।३० इति मंत्रत्रयमेव प्रदानार्थकं निर्णीतं तत्राप्याद्यो वैकल्पिक इति । तत्र सप्तसप्तद्विरुहनीयम् ।

स्वा. ऋ.

॥ ८ ॥

येवरुणाय ३।८।२१ आयाह्यर्यआपरि ६।३।१२
तत्र रुदसत्सद्भिर्बुहनीयम् ।

वेषिहोत्रमुत्तपोत्र ७।५।३० इतिमन्त्रत्रयमवप्रदानार्थकानिगीततत्राध्यायिकारिभक्तितः
Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

स्वाहाकारवन्मन्त्रविचारः ।

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ अथऋगाम्नायेकतिपयेमन्त्राःस्वाहाकारवन्तआम्नातास्तत्रसंशयः—किमेतेषांहोमेविनियोगःप्रदानार्थकस्वाहाकारांतर
युतानामुतकेवलानामिति । किंतावत्प्राप्तं । नकेवलानांहोमेविनियोगःसंभवति । होमस्यत्यागात्मकतया मन्त्रमध्यपठितस्यचस्वाहाकारस्य
मन्त्रावयवतया प्रदानार्थत्वाभावादन्तेपुनःप्रदानार्थकस्वाहाकारःप्रयोक्तव्यइति । अतएवभगवान्जैमिनिःसंकर्षकांडे ‘स्वाहाकृत्य’ (अ. १४
पा. ४ सू. १८) ‘वषट्’ (१४।४।१९) इतिसूत्राभ्यांक्रमेण ‘स्वाहाकृत्यब्रह्मणातेजुहोमि’ ‘स्वाहाकृतमिन्द्रायतेजुहोमि’ इत्यादिवुपसर्जनत्वेना
न्वितानांस्वाहाकाराणांमुख्यविशेष्यत्वाभावात् द्रव्यस्तुतिद्वारैववाक्यार्थसमन्वयादप्रदानार्थत्वं । ‘वषट्तेविष्णवासआकृणोमी’ त्यत्रवषट्दस्य
स्वाहाकृतशब्दवत्समासाभावेनस्वतंत्रतयाप्रदानार्थत्वेप्राप्ते ‘आकृणोमि’ इत्यत्रतदन्वयेनास्वातंत्र्याविशेषादप्रदानार्थत्वंनिर्णीय तत्रतत्र
प्रदानार्थकस्वाहाकारांतरप्रयोगंब्रूते । इतिप्राप्तेब्रूमः—नऋगाम्नायपठितेषुस्वाहाकारवत्सुमन्त्रेषुहोमकालेषुनरन्यःस्वाहाकारःप्रयोक्तव्यइति ।
कुतः । पठतिहिभगवानाश्वलायनःश्रौतसूत्रमथमाध्यायस्यैकादश्यांकंडिकायां—‘स्वाहाकारांतैर्मन्त्रैर्नचेन्मन्त्रेपठितः’ इति । व्याचख्यौ
चैतद्भूतिकृन्नारायणः—‘यत्रकापिस्वाहाकारोपठितस्तदांतेस्वाहाकारःकर्तव्यः । यत्रकापिपठितश्चेत्सएवप्रदानार्थकोभवति’ इति ।
कारिकाकार—मंचनाचार्यप्रभृतिप्राचीनप्रयोगकाराश्चैवमेवप्रतिपादयन्ति । शौनकोपि—‘यस्मिन्मन्त्रेनपठितःस्वाहाकारोभवेद्यदि ।
स्वाहांतश्चप्रयोक्तव्योहोमेषुप्रणवादिना’ इति । अत्रवचनद्वयेपिपद्यपूर्वविधिंरंगीक्रियते तदापर्युदासन्यायेनस्वाहाकारघटितान्यहोमसाधनी
भूतमन्त्रत्वावच्छेदेनअंतेस्वाहाकारविधिरिति वक्तव्यम् । अथहोमसाधनीभूतमन्त्रेषुअंतेस्वाहाकारोवचनांतरेणप्राप्तइत्युच्यतेतदानेनवचनेन

ऋक्सं.

॥ ९ ॥

स्वाहाकारवत्सुमंत्रेषु सप्रतिषिध्यत इत्यापतति । अन्यथा वचनवैयर्थ्यापत्तिर्दुर्वारा । नन्वेवं 'स्वाहाकृत्य' 'वषट्' इति संकर्षकांडस्थाधि-
 करणद्वयविरोधः । तत्र हीतरविशेषणतयान्वितार्थकस्वाहापदस्य प्रदानार्थत्वं निरस्यते पुनः स्वाहापदप्रयोगव्यवस्थापनात् । न । तस्याश्चलायनो-
 क्तकर्मातिरिक्तकर्मविषयत्वात् । आश्वलायनप्रोक्तकर्मसूक्तसूत्रेण तद्वाधात् । अतएव अग्निष्टोमस्थसौत्येहनिहौत्रकांडपठितप्रवृत्ताहुतिहोमे
 'स्वाहावाचे' इत्येकोमंत्रः । 'स्वाहावाचस्पतये' इति द्वितीयः । एवमन्येपि बहवो मंत्राः सन्ति तत्रापि मंत्रपठितस्वाहाकार एव प्रदानार्थ इति
 मंत्रांते प्रदानार्थकान्यस्वाहाकारं न प्रयुजंति । एवमयाश्चेति मंत्रेपि । अध्वर्युकांडपठितप्रवृत्ताहुतिहोमे तु 'जुष्टोवाचोभूयासं' इति मंत्रे
 स्वाहाकारसत्वेपि तस्मिन्माधाः स्वाहासरस्वत्या इति मंत्रांते पुनः स्वाहाकारयोजनादरीदृश्यते केशवादिप्राचीनप्रयोगेषु । एवं बगलामुख्यादितां
 त्रिकमंत्रेष्वपि । मंत्रमध्ये स्वाहाकारसत्वेपि मंत्रांते पुनः स्वाहाकारः प्रयोज्य इति तंत्रविद्धिरुक्तत्वात् । नचानंत्यस्वाहाकारस्य स्वस्थानच्युतनख
 कुंडलादीनां कंडूयनालंकरणादिकार्याक्षमत्वमिव न प्रदानार्थत्वम् । अतएव यज्ञायज्ञीये सामनि इरापदस्य गिरापदस्थान एव निवेश आवृत्तिश्च क-
 ल्प्यत इति शंक्यम् । यत्र कापि स्थितस्य दीपस्येव पदस्याप्यर्थप्रकाशकत्वा न पायात् । देहिब्राह्मणाय ब्राह्मणाय देहीत्यादिवाक्याभ्यामविशेषेण बो-
 धानुभवाच्च । अतएव 'पुरस्तात्स्वाहाकारावा अन्ये देवा उपरिष्ठात्स्वाहाकारावा अन्ये' इति श्रुत्या उभयोरपि प्रदानार्थत्वमनूद्यते । एतेन मं-
 त्रघटकादिमध्यपठितस्वाहाकारांते हुत्वा शेषमंत्रो निगदेनोच्चारणीय इति केषांचित्प्रलापो निरस्तः । नच सकृच्छ्रुतस्येतरविशेषणतयोपस्थितार्थ-
 कस्य स्वाहाशब्दस्य कथं प्रधानतया प्रदानार्थावबोधकत्वमिति वाच्यम् । नचेन्मंत्रे पठित इति सूत्रबलादेव तादृशस्वाहाकारघटितमंत्रेषु स्वाहापद-
 स्वावृत्त्या प्रदानार्थावबोधः कल्पनीय इति दिक् ॥

स्वा.वि.

॥ ९ ॥

स्यावृत्त्याप्रदानार्थोवबोधः कल्पनीय इति दिक् ॥

पारायणहोमाद्यारंभकालः ।

श्रीः ॥ जपाद्यारंभकालस्तु परशुरामेणोक्तः ॥ वैशाखे श्रावणे मासे चाश्विने मार्गशीर्षके । माघफाल्गुनयोर्वापि सिते पक्षे शुभे दिने ॥ वेदारंभः
प्रकर्तव्यः पुत्रपौत्रादिवृद्धये ॥ इति । कार्तिके स्वर्णलाभः स्यादितिकेचित् । वज्र्याणितुसंग्रहे अनध्यायतिथीन्सर्वान् रिक्ताष्टम्यौ विहाय च ।
इतरासु च कर्तव्यो वेदारंभः शुभप्रदः ॥ अनध्याये च संध्यायामपराह्णे कथंचन । स्त्रियां रजस्वलायां तु वेदारंभो न सिद्धिदः ॥ इति ॥ रत्नमा
लायां—सोमसौम्यगुरुशुक्रवासरासर्वकर्मसु भवंति सिद्धिदा इति ॥ निष्कामतया वेदाद्यनुष्ठाने तु यदाश्रद्धोत्पद्यते तदैवारंभः कार्यः । नश्वः
श्वमुपासीत कोहिमनुष्यस्य श्वो वेदेति श्रुतिः । श्वः करवाणीत्येवमुपासनाकालांतरप्रतीक्षानकार्या । हियस्मान्मनुष्यस्य श्वः कालसंबन्धिजीवनं कोवे
दकोजानीयात् आयुषोऽस्थिरत्वादिति श्रुत्यर्थः । परशुरामोपि—यदैव जायते वित्तं चित्तं श्रद्धा समन्वितं । तदैव पुण्यकालोऽयं यतोऽनित्यं हि जी
वितं ॥ अतः सर्वेषु कालेषु जपस्यारंभणं शुभं इति ॥ दीपिकायामपि—ईश्वराराधनार्थं वा अथवा पापनुत्तये । यदिरुद्राद्यनुष्ठानं न मुहूर्तादिचि
तयेदिति ॥ काम्ये तु दिनं संशोध्यमेव ॥ एवमारंभोत्तरं मध्येन ध्यायपाते तु जपहोमाभिषेकादिकर्तव्यमेव । ततो वेदादिमारभ्य संततमधीयीत ना
स्यांतरानध्यायो नास्यांतराजननमरणमशुचि (अशौचं नेत्यर्थः) नांतरा व्याहरेन्नांतरा विरमेत् त्रिः प्राणानायम्या च म्यप्रणवं वा प्रविधाय यावत्का
लमधीयीत ततः सर्वानिशां निशांतरं सलिलं लोप्य परिदध्यात् । निशांतरं संध्यां निशादीन् लोप्य विहाय समापयेदित्यर्थः । इत्यादिविशेषो ज्ञेयः ॥

वेदपारायणप्रयोगः ।

ऋक्सं.

॥१०॥

पूर्वोक्तशुभेकालेपारायणदिनं निश्चित्य तत्प्राग्दिने कृतनित्यक्रियः शुक्लवासाः सपत्नीको यजमानः पूजितेष्टदेवतोगोमयलिप्ते शुचौ देशे प्राञ्ज्यः स्वः
 पविश्या च म्यप्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणो मम कायिकादिसमस्तदोषनिर्वहणद्वारा ऋग्वेदांतर्गतसब्राह्मणशाकलसंहि-
 तापारायणाधिकारार्थं षडब्दचतुरब्दद्व्यब्दाब्दान्यतमं पूर्वोत्तरांगसहितं सर्वप्रायश्चित्तं प्रति कृच्छ्रंगोमूल्यरजतनिष्कपादप्रत्याम्नायेन कार्षापणैक-
 गोमूल्यप्रत्याम्नायेन वाहमाचरिष्यामि इति संकल्प्योक्तप्रकारेण सर्वप्रायश्चित्तमाचरेत् ॥ पुनर्देशकालावुत्कीर्त्य मम समस्तपापक्षयद्वारा ऋग्वे-
 दांतर्गतसब्राह्मणशाकलसंहितापारायणाधिकारार्थं मृग्विधानोक्तक्रमेण प्रणवादिजपमहं करिष्ये इति संकल्प्य ॥ प्रणवस्य परब्रह्म परमात्मा गाय-
 त्री व्याहृतीनां परमेष्ठी प्रजापतिः प्रजापतिर्बृहती गायत्र्या ० ॥ आपो हि ष्ठेति नवर्चस्यांबरीषः सिंधुद्वीप आपो गायत्री पंचमी वर्धमाना सप्तमी प्रतिष्ठा-
 अंत्ये द्वे अनुष्टुभौ ॥ एतो न्विद्रमिति तिसृणामांगिरसस्ति रश्चींद्रोऽनुष्टुप् ॥ ऋतं चेति तृचस्य माधुच्छंदसो घर्मर्षणो भाववृत्तिरनुष्टुप् ॥ शंन इंद्रा-
 ग्रीति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ॥ स्वस्ति नो मिमीतेति पंचानामात्रेयः स्वस्त्यात्रेयो विश्वे देवास्त्रिष्टुवंत्ये द्वे अनुष्टुभौ ।
 पावमानीनां छंदर्ष्यादि नवमे मंडले आलोचनीयं ॥ शंवत्यादीनां पाठः कर्पिजलाधिकरणन्यायेन तिसृणां तिसृणामेवेति केचित् ॥ ऋग्विधाने—
 तर्पयित्वा द्विराचार्या नृषींश्छंदांसि देवता इत्यनेनाचार्यादीनां तर्पणमभिहितं । तत्राचार्यादीनां विशेषरूपेणानुपादानात् सामान्यरूपेणेति गम्यते
 तद्यथा । आचार्यास्तृप्यंतु । ऋषयस्तृप्यंतु । छंदांसितृप्यंतु । देवतास्तृप्यंतु । ततो रौद्रमंत्राज्जपेत् । कद्रुद्रायेति नवर्चस्य घौरः कण्वोरुद्रो
 गायत्र्यंत्यानुष्टुप् । इमारुद्राय तव स इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसोरुद्रो जगत्यंत्ये द्वे त्रिष्टुभौ । आते पितरिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य गृत्समदोरुद्र-

॥१०॥

त्रिष्टुप् । इमारुद्राय स्थिरधन्वन इति चतुर्ऋचस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठोरुद्रो जगत्यंत्यात्रिष्टुप् । ततो युतसहस्रशतदशान्यतमया संख्यया गायत्रीं ज-

गायत्र्यानुष्ठुप् । इमारुद्राय तव स इत्येकादश चर्चस्य सूक्तस्य गृत्समदोरुद्र-

स्त्रिष्टुप् । इमारुद्राय स्थिरधन्वन इति चतुर्ऋचस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठोरुद्रो जगत्संस्तुत्या त्रिष्टुप् । ततो युतसहस्रशतदशान्यतमया संख्यया गायत्रीं जपेत् ॥ पुनर्देशकालौ संकीर्त्य ऋग्वेदांतर्गतसब्राह्मणशाकलसंहितापारायणांगत्वेन गणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं मातृकापूजनं नांदीश्राद्धं ग्रहयज्ञं च करिष्ये इति संकल्प्योक्तप्रकारेण कुर्यात् । एवं पूतो धिकारी भवति ॥ ततः पारायणदिने कर्ता कृतनित्यक्रियो दर्भासने प्राञ्जुख उपविश्य पवित्रपाणिः प्राणानायम्य देशकालौ निर्दिश्य अमुकगोत्रस्य शर्मणो मम कायिकादिसमस्तदुरितक्षयपूर्वकं श्रीवेदपुरुषप्रीतिद्वारा अमृतत्वप्राप्त्यर्थं आदौ प्रणवसमस्तव्याहृतिसंहितायाः अंते महानाड्युपनिषत्संहिताया ऋग्वेदांतर्गतशाकलसंहितायाः पारायणमहं करिष्ये । ऋत्विग्द्वारा करणे तु ऋत्विजं वृत्वा तं मधुपर्केणार्हयेत् । ततः पारायणकर्ता देवा लये स्वगृहे वा गोमयोपलितभूमौ हस्तायामविस्तारोच्चावेदिं कृत्वा तदुपरिवसं मिश्रां मृत्तिकां संस्थाप्य तत्र महीचौरित्यादिविधिना सुदृढं कलशं सुप्रक्षालितं पुष्पपल्लवमालाचंदनकुंकुमादिभूषितं प्रतिष्ठाप्य तत्त्वायामीति तत्र वरुणमावाह्यं संपूज्य ॥ तत उत्तराग्रकुशकृतं त्वत्सजान्वाकृतिं वेदं ब्रह्मणः शिर उपधानत्वेन कलशोपरि निधाय स्वस्त्ययनं पठेत् । स्वस्त्ययनं ताक्ष्यमिति द्वयोरात्रेयः स्वस्त्यात्रेयो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् इति ऋग्वेदं पठेत् ॥ तत ऊर्ध्वाग्रपंचाशत्कुशनिर्मितं कूर्चप्रत्यग्रं वेदोपरि प्रतिष्ठाप्य प्राणप्रतिष्ठापूर्वकं ब्रह्मजज्ञानमिति मंत्रेणावाहनाद्युपचारैः पूजयेत् । ब्रह्मदक्षिणभागे द्वितीयकलशोपरि प्रतिमायां सावित्रीपूजनमुक्तं कैश्चित् नमूलाभावादुपेक्ष्य । ततो गुरुं ब्राह्मणांश्च संपूज्य विष्णुं स्मरेत् ॥ ततो देवतासंनिधौ दर्भासने दर्भपाणिः प्राञ्जुख उपविश्या चम्य । प्रणवस्य परब्रह्म परमात्मा गायत्री व्याहृतीनां परमेष्ठी प्रजापतिः प्रजापतिर्बृहती जपे वि० । ॐ भूर्भुवः स्वः इति जपित्वा ऋषिच्छंदआद्युच्चारणपूर्वकं अग्निमीळइत्यादिपारायणमारभेत । पूर्वोक्तविरामस्थले विरमेत् । प्रत्यहं प्रहरद्वयपर्यंतं पठेत् । त्वरया समापनेच्छायां सार्धं प्रहरद्वयपर्यंतं पठेत् । कर्म समाप्त्यंतं ब्रह्मचर्यमधः शयनं स्वल्पं हविष्याशनं च कार्यं ।

ऋक्सं.

॥११॥

शक्तौ सत्यामुपोषणं ब्रह्मपूजनं च प्रत्यहं समाह्वयंतं कार्यं । पतितरजस्वलादिसंभाषणं तत्समक्षमध्ययनं च न कुर्यात् । आसमाप्तेर्नाश्नीयाद्यथाशक्तिर्वापःफलान्योदनं हविष्यमात्रमल्पं भुंजीत नोपरिशयीत न मैथुनं चरेत्पतिताद्यैर्न संभाषेत नैतत्समीपे धीयीतेति बौधायनोक्तेः । ऋत्विक्कर्तृकपारायणे पारायणकारयित्राप्येते नियमाः कार्याः । संहितां समाप्य महानाम्नीः पठित्वा ब्राह्मणं पठेत् । केवलसंहितापारायणे महानाम्नीरेव पठेत् । आरण्यपंचकमध्ये प्रथमारण्यकत्रयस्य ब्राह्मणांतर्गतत्वाद्ब्राह्मणसमाह्वयनंतरंपाठः । महानाम्नीसंज्ञकंचतुर्थारण्यकंपूर्वोक्तऋग्विधानवचनादेव संहितासमाह्वयनंतरमेव पठेत् । पंचमारण्यकस्य अहाव्रतयज्ञसूत्ररूपत्वादारण्यकत्रयानंतरंपाठः ॥ इति ।

पाराय.

॥११॥

संहितास्वाहाकारविधिः ।

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ श्रौतस्मार्तेषुकर्मस्वखिलविगुणतानाशनेनेष्टसिद्धैरुद्ग्रेन्द्रब्रह्मवंद्यंसकलविधिविदःकर्मिणोयंस्मरन्ति ॥ प्रज्ञानानन्ददेहःसकलमुनिजनध्येयरूपःपरेशोविष्णुस्त्रैमात्रवाच्योनिखिलजनहितःसर्वगःसर्वतोऽव्यात् ॥ १ ॥ ऋग्वेदेयाशा-
कलाख्यास्तिशाखातस्याःकुर्वेगुर्जरोपाह्वयोहम् ॥ गोपालाख्यःपद्धतिशोभनीयान्ग्रंथान्दृष्ट्वाहोमजांशालिनींच ॥ २ ॥ तत्रताव-
द्वेदपारायणफलमाहशौनकः—पारायणाभ्यांद्वाभ्यांवाऽनश्नन्यःसततंपठेत् ॥ अनुतेभ्यःपातकेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥
त्रिभिःपारायणैःशूद्रीगमनात्पातकान्नरः ॥ गंगाप्सुमज्जनाच्चैवमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ चतुर्भिःशूद्रीगमनात्तदन्नाशनपात-
कात् ॥ पंचभिश्चायाज्ययाजैरग्राह्यग्रहणात्तथा ॥ षड्भिःपारायणैःस्वर्णस्तेयस्त्रीपशुघातनात् ॥ सप्तभिःप्राजापत्यस्यहीना-
चाराच्चबंधनात् ॥ अष्टभिश्चांद्रायणाच्चगुरुतल्पगमात्तथा ॥ रजस्वलासंगमाच्चमुच्यतेपातकान्नरः ॥ नवभिस्तुसुरापानात्पा-
तकान्मुच्यतेतथा ॥ असोमपानाद्दशभिरेकादशभिर्ब्रह्महा ॥ द्वादशभिःपूर्वजन्मकृतादिहापिजन्मनि ॥ पातकान्मुच्यतेस्वर्ग-
लोकंगच्छतिशाश्वतं ॥ अग्निष्टोमादिक्रतुभिरिष्टंभवतितेनैव ॥ वेदाध्यायीसदैवस्यादपाप्मासत्यवाक्शुचिः ॥ ययंकामयते
कामंतंतवेदेनसाधयेत् ॥ असाध्यंनास्तियत्किंचिद्ब्रह्मणोहिफलंमहत् ॥ इतिवेदपारायणमहिमानंप्रदर्श्येदानींस्वाध्यायाभ्या-
सलक्षणानिवदन्तदंतरंगभूतंहोमविधिमाह—तत्रादौशरीरशुद्ध्यादिकमाह ॥ सिद्धमंत्रविधानेनजपैर्होमैर्द्विजोत्तमः ॥
तपसास्वर्गमाप्नोतितपसाविंदतेमहत् ॥ १ ॥ तपोयुक्तस्यसिद्ध्यंतिकर्माणिनियतात्मनः ॥ विद्वेषणंसंवननंविषघ्नंरोगनाशनं ॥ २ ॥

ऋक्सं.

॥ १ ॥

(विद्वेषणं इमांस्वनामीत्याद्यं इन्द्रोतिभिरित्यादिसूक्तखंडं च । संवननंसंसमिदित्यादि । विषमंकंकतो न कंकत इत्यादि । रोगना-
शनं अक्षीभ्यां त इत्यादि । उपलक्षणत्वादन्यान्यप्यलक्ष्मीनाशनादीन्युद्धानि) ॥ येन येनार्थमृषिणाय दर्शयितुं देवताः स्तुताः ॥
ससकामः समृद्धश्च तेषां तेषां यथा तथा ॥ ३ ॥ तानि कर्माणि वक्ष्यामि विविधानि च कर्मणां ॥ पुरश्चरणमादौ तु कर्मणां सिद्धिकारणं
॥ ४ ॥ स्वाध्यायाभ्यासनस्यादौ प्राजापत्यं च रोद्विजः ॥ केशश्मश्रुलोमनखान्वापयित्वा पुतः शुचिः ॥ ५ ॥ तिष्ठेदहनिरात्रौ-
तु शुचिरासीत वाग्यतः ॥ सत्यवादी पवित्राणि जपेद्वा हतयस्तथा ॥ ६ ॥ अङ्काराद्यास्तुता जप्त्वा सावित्रीं च तदित्यृचं ॥ आ-
पो हि ष्ठेति सूक्तं तु शुद्धवत्यो घमर्षणं ॥ ७ ॥ शंवत्यः स्वस्तिमत्यश्च पावमान्यस्तथैव च ॥ सर्वत्रैतत्प्रयोक्तव्यमादावंते च कर्मणां
॥ ८ ॥ शुद्धवत्यः शुचीवो हव्येत्यादयः । अघमर्षणमृतं चेति सूक्तं । शंवत्यः शंन इन्द्राग्नीत्यादयः । स्वस्तिमत्यः स्वस्तिनो मिमी-
तामित्यादयः ॥ पावमान्यः स्वादिष्ठयेत्यादयः ॥ आसहस्रादाशताद्वादशां तमथवा जपेत् ॥ अङ्कारव्याहतीस्त्रिंशः सावित्री-
मथवा ऽयुतं ॥ ९ ॥ आपो हि ष्ठेत्यादि जप्यमंत्राणां शक्त्यपेक्षया सहस्रशतदशेत्यावृत्तिसंख्या वेदितव्याः । यद्वोङ्कारव्याहृति-
पूर्विकांसावित्रीमयुतसंख्यया जप्त्वा नंतरं किं कर्तव्यं तदाह ॥ तर्पयित्वा द्विराचार्या नृषीन्छंदांसि देवताः ॥ प्रपद्येत विरूपाक्षं रौ-
द्रमंत्रगणं जपेत् ॥ १० ॥ अनायैर्नाभिभाषेत न शूद्रैर्नापि गर्हितैः ॥ न रजस्वलया नार्यापतितैर्नात्यजैर्नृभिः ॥ ११ ॥ न देव-
ब्राह्मणद्वेष्टानाचार्यगुरुनिदकैः ॥ न मातापितृविद्विष्टैर्नावमन्येत कंचन ॥ १२ ॥ त्रिरात्रमेवोपवसेदादितः सर्वकर्मणां ॥
त्रीणि नक्तानि वा कुर्यात्ततः कर्म समारभेत् ॥ १३ ॥ नित्यं प्रयोगिणां चैव प्रयोगादौ व्रतं च हं ॥ उपरिष्ठादुपवसेत्कृत्वा सांतप-

स्वाहाका-

॥ १२ ॥

नादिकं ॥ १४ ॥ आयुष्याण्येव कर्माणि मंत्रयुक्तः समारभेत् ॥ सर्वासाः साशिरस्कोऽप्युस्मात्वाभ्युक्ष्य जपेद्विजः ॥ १५ ॥ शुद्ध-

नादिकं ॥ १४ ॥ आयुष्याण्येवकर्माणिमंत्रयुक्तःसमारभेत् ॥ सवासाःसशिरस्कोप्सुस्नात्वाभ्युक्ष्यजपेद्विजः ॥ १५ ॥ शुद्ध-
वत्यस्तथांब्वत्यःपावमान्योधमर्षणं ॥ एवंत्रिराप्त्यशुचिःप्राणायामान्समाचरेत् ॥ १६ ॥ 'अंब्वत्यआपोहिष्ठेत्यादयः' । त्रीन्ष-
डष्टौद्वादशवापोडशाष्टादशापिवा ॥ आशताद्वायमेत्प्राणान्जपन्ब्रह्माधमर्षणं ॥ १७ ॥ प्राणायामैर्देग्धदोषःशुक्लांबरधरःशुचिः ॥
यथाविध्यपआचम्यारोहेद्वैदर्भप्रस्तरं ॥ १८ ॥ पवित्रपाणिःकृत्वातुउपस्थंदक्षिणोत्तरं ॥ दिशोरेवांतरंप्रेक्ष्यानिमिषंछाद्यचक्षुषी
॥ १९ ॥ ॐकारव्याहृतीस्तिस्रःसावित्रींचतदित्यृचं ॥ मनसैताअनुद्रुत्यवेदादिसमुपक्रमेत् ॥ २० ॥ मंद्रमेवपठेत्प्रातरु-
च्चैर्मध्यंदिनेपठेत् ॥ सोचैरेवापराह्नेतुसंध्याकालउपारमेत् ॥ २१ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायत्रिराप्त्यपठेद्विजः ॥ मध्यमांवृत्तिमा-
स्थायनद्रुतानविलंबितां ॥ २२ ॥ पूर्वासंध्यांजपंस्तिष्ठेदुपासीतचपश्चिमां ॥ नचांतराव्याहरेतविरमेद्वाकथंचन ॥ २३ ॥
विरमेद्ब्राह्मणेप्राप्तिकामंतेनतुसंवदेत् ॥ शूद्रंदृष्ट्वैवसंप्राप्तंनाधीयीतकदाचन ॥ २४ ॥ ऋष्यादिसर्वविज्ञायपठेत्सुनियतः
शुचिः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिपापैश्चपरिमुच्यते ॥ २५ ॥ अनश्नन्संहितामेतांप्रातःप्रातर्दिनेदिने ॥ आयुर्विद्यांधनंपुत्रा-
नृहांश्चाप्नोत्यनुत्तमान् ॥ २६ ॥ एतद्ब्रह्मजपन्छद्रान्नेक्षेतान्यांश्चतद्विधान् ॥ प्रेक्ष्याचम्योदकंपूतःपश्येद्भामग्निभास्करो ॥ २७ ॥
इत्थंसाधारण्येनस्वाध्यायधर्मानभिधायसंप्रतिहोमधर्मान्वक्तुमुपक्रमते ॥ आदावेवतुसावित्र्याकर्मकुर्वीतशांतये ॥ पुष्टयेधन-
लाभायपशुलाभायभूतये ॥ २८ ॥ एषाहिसंहितादेवैःसर्वब्रह्ममयीनिचृत् ॥ उग्रेणतपसादृष्टाविश्वामित्रेणधीमता ॥ २९ ॥
होमांश्चजपयज्ञांश्चनित्यंकुर्वीतवैतया ॥ आज्यंद्रव्यमनादेशेजुहोतिषुविधीयते ॥ ३० ॥ सर्वपापहरोहोमःप्रत्यृचंचतिलैः

ऋक्सं.

॥ २ ॥

स्मृतः ॥ गृह्योक्तविधिना सर्वकर्मकुर्वीत तत्त्ववित् ॥ ३१ ॥ शक्त्या तु विप्राः संभोज्या ऋक्सूक्तसमसंख्याया ॥ वर्गाध्यायप्र-
 संख्यावामंडलावधिवा पुनः ॥ ३२ ॥ अथैतस्य विवरणमिति—अनादेशे आज्यद्रव्यमित्यनेनास्मिन्संहिताहोमे आज्यं
 हौम्यद्रव्यं प्रकृतमिति सिद्धं ॥ सर्वपापहरो होमस्तिलैः स्मृत इति तिलहोमस्य सर्वपापहर्तृत्ववर्णनात्तिलद्रव्यं काम्यमित्यपि सिद्धं
 स्यात् तथापि पापनाशनस्य सर्वस्याप्यपेक्षितत्वात्तिला अपि नित्यप्राया एव ॥ तिलैराज्येन च होतव्यमित्यर्थः ॥ प्रत्यृचमिति व-
 दतामंत्रविभागो ज्ञापित एव ॥ ऋक्शब्दश्चात्र छंदोवाची ॥ तेन यस्य छंदसो यानिर्दिष्टाक्षरसंख्या सा यस्मिन्नवसाने पूर्यते तावत्पृक्
 यथाग्निमीळ इति गायत्री ऋक् ॥ गायत्री छंदसस्तु चतुर्विंशत्यक्षराणि तान्यग्निमीळ इत्यारभ्य रत्नधातममित्यवसाने पूर्यते तस्मा-
 ज्जातात्रैकऋक् ॥ एवमुष्णिगादिष्वपि द्रष्टव्यं ॥ ऋचोपि कचिदेकावसाना भवन्ति कचिद्व्यवसानाः कचिद्व्यवसाना अपि ॥
 तत्रैकपदाद्विपदाश्चैकावसानाः गायत्र्यादि शक्यताः सर्वा द्व्यवसानाः अतिशक्याद्याः प्रायः सर्वा व्यवसाना इति सर्वत्र ऋगं-
 ते स्वाहाकारं पठित्वा होतव्यं न चेन्मंत्रे पठित इत्याद्या श्वलायनेनोक्तत्वात् ॥ यस्मिन्मंत्रेन पठितः स्वाहाकारो भवेद्यदि ॥ स्वाहां-
 तः सप्रयोक्तव्यो होमेषु प्रणवादिना इति कारिकोक्तेश्च प्रतिमंत्रमादौ प्रणवः पठ्य एव ॥ होमविधेरुपसाधनी भूतं कुंडकरणादि प्रा-
 चीनं तंत्रं स्विष्टकृदादि प्रतीचीनं च गृह्योक्तविधिनैव कुर्यात् ॥ तत्त्वविदित्यनेनास्य होमस्याधिकारिणं दर्शयति यो वेदस्य लक्षणतो-
 र्थतश्च तत्त्वं जानाति स एवात्राधिकारी नान्य इति ॥ ततः कर्मविरामे विप्राभोज्याः ॥ ते च शक्त्यपेक्षया ऋक्सूक्तवर्गाध्यायमंडल-
 समसंख्याः ॥ ऋगादीनां संख्या त्वन्यत्र ज्ञेयेति ॥ ॥ अथ होमकर्तुः फलं निरूपयन्नभिचारणे विधिविशेषमाह—

स्वाहाका-

॥ १३ ॥

सर्वकामसमृद्धयर्थं परं ब्रह्मेदमच्यते ॥ एषैव प्रतिलोमोक्ता पच्छः शत्रुविनाशिनी ॥ अक्षरप्रतिलोमे यमभिचारेषु शस्यते ॥ अक्षर-

समसंख्याः ॥ क्रगादीनांसंख्यात्वन्यत्रज्ञेयेति ॥ Digitized by eGangotri ॥ अथ अहोमस्तु ॥ प्रवृत्तिविधयश्च न भिचारणे विधिविशेषमाह

सर्वकामसमृद्धर्थपरंब्रह्मेदमुच्यते ॥ एषैवप्रतिलोमोक्तापच्छःशत्रुविनाशिनी ॥ अक्षरप्रतिलोमेयमभिचारेषुशस्यते ॥ अक्षर-
प्रतिलोमेयंयस्मिन्नुज्येतकर्मणि ॥ तदमोघंविजानीयादेतद्वैब्रह्मणोबलं ॥ व्याघातकेध्मासमिधोप्यक्षरप्रतिलोमया ॥ जुहुया-
त्सार्षपंतैलंबिभीतककृतस्रुवः ॥ यइच्छेत्पीडनंशत्रोरपिवोचाटनंपुनः ॥ पच्छःसंपीडयेच्छत्रून्वर्णशश्चप्रमापयेदिति ॥ ॐका-
रपूर्वाव्याहृतयोमधुच्छंदसआदितः ॥ सूक्तान्यंतेमहानाम्यःसंहितासाऽमृताऽमृता ॥ अमृतत्वंययुर्देवाःपूर्वसंहितयानया ॥
जपेदेनंशुचिर्नित्यममृतत्वंचगच्छति ॥ अत्रैवतुजपेन्मध्येपितृसूक्तान्यनेकशः ॥ पित्र्यांतांसंहितांविद्यात्पितृन्प्रीणातिचैतया ॥
एवमेवसमाहृत्यवायवीसंहिताभवेत् ॥ रोद्यादित्यावैश्वदेवीयदैवत्यांचकामयेत् ॥ कुर्वीतवास्तुशमनंमध्येगोष्ठस्यधर्मवित् ॥
पुष्पैर्गंधैश्चमाल्यैश्चवानस्पत्यैस्तथौषधैः ॥ वास्तुसर्वप्रतिकिरेत्सप्तधान्यैस्तथैवच ॥ वास्तोष्पतियजेच्चात्रपायसेनबृहस्पतिं ॥
औदुंबरपलाशैश्चबालिंप्रतिदिशंहेत् ॥ सूर्योवायुर्यमःपितरोनिर्ऋतिर्वरुणस्तथा ॥ सोमोमहेंद्रइत्येतादिक्षुदिदेवताःस्मृताः ॥
दद्यादानंब्राह्मणेभ्यःशिवंभवतुवास्त्विति ॥ (भवतिवास्तुनिपाठः) ॥ ३४ ॥ ऋषीणांमंत्रदृष्टेनप्रत्यक्षात्सिद्धिरिष्यते ॥ सर्वत्र-
दक्षिणांदद्याद्वनंवाकर्मसिद्धये ॥ ३५ ॥ नत्वेवादक्षिणंकर्मकिंचिदस्तीतिशौनकः ॥ भक्त्याहिपूर्णपात्रेणसंमिताप्यंततोभवेत् ॥
॥ ३६ ॥ तस्मात्स्वल्पापिदातव्यादक्षिणाकर्मसिद्धये ॥ ऋषभैकादशादद्याद्येनवातुष्यतेगुरुः ॥ ३७ ॥ धर्मज्ञेसत्यवादिनि-
ब्रह्मदानंचदीयते ॥ तदिदंपरमंब्रह्मगुह्यंपावनमद्भुतं ॥ ३८ ॥ नाप्रशांतायदातव्यंनापुत्रायातपस्विने ॥ नासंवत्सरोषिता-
यनाशिष्यायाहितायच ॥ ३९ ॥ यएतेनैवविधिनावेदमभ्यस्यतेद्विजः ॥ सनरःसर्वदापूतोमनःशुद्धिश्चजायते ॥ ४० ॥ इति ॥

ऋक्सं.

॥ ३ ॥

स्वाहाकारप्रयोगः ।

॥ अथैतत्प्राचीनप्रयोगान्साधारणीं परिभाषां चानुसृत्य प्रयोगोलिख्यते ॥ तत्र वेदतत्त्ववित्तपोनिष्ठः संहिताहोमचिकीर्षु-
 ब्राह्मणो होमदिनात्पूर्वचतुर्थे दिने नित्यकर्माणि निर्वर्त्या चम्यप्राणानागम्य देशकालौ संकीर्त्य करिष्यमाणऋग्वेदांतर्गतशाकलसं-
 हिताहोमेशरीरशुद्धिद्वाराधिकारसिद्धये प्राजापत्यकृच्छ्रं तत्प्रत्याग्नयगोनिष्कयी भूतामुकपरिमाणद्रव्यदानेनाहमाचरिष्ये इति
 संकल्पयेत् ॥ प्राजापत्यस्य गोभिन्नप्रत्याग्नयचिकीर्षायांतं वा ऊहयेत् ॥ ततो यानिकानीति मंत्रेण केशश्मश्रुलोमनखानि वापयि-
 त्वा विधिना स्नायात् ॥ ततो ब्रह्म कूर्चविधिना पंचगव्यं पिबेदिति केचिदाहुः ॥ ततस्तद्दिनं वाग्यतः शुचिस्तिष्ठन्नीत्वा तथा विध-
 आसीनो रात्रिं नयेत् ॥ ततः श्वोभूते स्नानादिकृतं नित्यक्रियः प्रणवव्याहृतिपूर्विकांसावित्रीं जप्त्वा वक्ष्यमाणान्मंत्रान् जपेत् ॥ ते च
 आपो हिष्ठेति सूक्तं शुचीवो हव्या अग्निः शुचिर्व्रततमः उदग्रे शुचय इत्येवं तिस्रः एतोन्विद्रमिति तिस्रश्च ऋतंचेति सूक्तं शंनइद्रा-
 ग्रीति सूक्तं स्वस्तिनो मिमीतेति सूक्तशेषं स्वादिष्ठयेत्यारभ्य क्षीरं सर्पिर्मधूदकमित्यंताः पावमान्योदशोत्तरपद्मशतान्युच्येति एते
 मंत्राः शक्तेन सह स्रावृत्त्या जप्याः तावदशक्तेन तु शतावृत्त्या तत्राप्यशक्तेन पुनर्दशावृत्त्येति ॥ एवमशक्तौ प्रणवव्याहृतिपूर्विकां
 गायत्रीमयुतसंख्यया जपेत् ॥ केचिन्मंत्रजपगायत्रीजपयोः समुच्चयमाहुः ॥ तन्न ॥ वाक्यमूलेऽथवेति पदेन गायत्रीजपस्य पा-
 क्षिकत्वघोतनात् ॥ ततः आचार्यास्तर्पयामि ऋषींस्तर्पयामि देवतास्तर्पयामि छंदांसितर्पयामीति जलेन तर्पयित्वा रुद्रं शरणा-

१ देवताछंदःशब्दयोः प्रथमाविभक्तिस्वीकारे नृप्यंतिवतिक्रियाविज्ञेया ।

स्वाहाक

॥ १४ ॥

गतोसीति भावयन् रुद्रं देवत्यमंत्रं गणं जपेत् ॥ तेन मंत्रात् रुद्रायैति नवर्चसूक्तं इमारुद्रायैत्येकादशर्चसूक्तं आतेपितरिति पंचद-

गतोसीतिभावयनुरुद्रदैवत्यमंत्रगणंजपेत् ॥ तेचमंत्राःकद्रुद्रायेतिनवर्चसूक्तं इमारुद्रायेत्येकादशर्चसूक्तं आतेपितरितिपंचद-
शर्चसूक्तं इमारुद्रायस्थिरधन्वनइतिचतुष्कंसूक्तं आवोराजानं तमुष्टुहिभुवनस्यपितरंत्र्यंबकमित्येताश्चतस्रश्चइत्येतान्मंत्रान्ज-
पित्वाऽनार्यशूद्रगर्हितरजस्वलास्त्रीपतितांत्यजदेवब्राह्मणद्वेष्टृगुर्वाचार्यनिंदकमातापितृद्वेष्टृभिःसहसंभाषणादिवर्जयेत्तूनचकम-
प्यवमन्येत ॥ अत्रत्रिरात्रंशक्तस्योपवासाःअशक्तस्यनक्तानि ॥ एतावान्विधिर्वेदपारायणहोमयोःसमानःइतऊर्ध्वपारायण-
विधौविशेषोविधिर्मूलतएवबोध्यः होमविधानस्यैवात्रप्रतिज्ञातत्वात्तन्नलिखितवंतोवयं ॥ ॥ एवंत्रिरात्राचीर्णव्रतश्चंद्रतारा-
नुकूल्यादिनिर्णीतेपुण्येदिनेसंभृतसंभारःकर्तास्वासनेशुचौदेशेचोपविश्याचमनप्राणायामान्कृत्वादेशकालौसंकीर्त्याऽमुकगो-
त्रस्यामुकशर्मणोममपूर्वजन्मेहजन्मसंचितसकलपापनिवर्हणद्वाराभीष्टकामसिद्ध्यर्थं श्रीवेदपुरुषांतर्गतसावित्रीप्रजापतिप्रीत्य-
र्थंचक्रग्वेदांतर्गतशाकलसंहितायाःप्रत्यृचंतिलाज्यद्रव्यहोमंकरिष्यइतिसंकल्प्य तदंगताविहितंनिर्विघ्नतासिद्ध्यर्थंमहागणप-
तिपूजनपूर्वकंस्वस्तिपुण्याहवाचनंमातृकापूजनंनानादीश्राद्धमाचार्यादिवरणंचकरिष्यइतिसंकल्पयेत् ॥ स्वयंहोमचिकीर्षायांत्र-
ह्मादीनेववृणुयात् नत्वाचार्यं ॥ किंच ॥ श्रीकामःशान्तिकामोवाग्रहयज्ञसमाचरेत् ॥ तथा नैतद्वतेविसिध्यंतिकर्माणिनि-
खिलान्यपीतिवचनाद्ग्रहयज्ञसमुच्चयेच्छायांप्रजापतिप्रीत्यर्थमित्यंतैर्ग्रहयज्ञपुरःसरमितिसंकल्पवाक्येऊहयेत् । ततोगणेशपूजना-
दिनांदीश्राद्धांतंकृत्वाआचार्यादीन्वृत्वास्वयंहोमपक्षेब्रह्मादीनेववावृत्वामधुपर्कादिनापूजयेत् ॥ ततआचार्यःपवनपावनभूशु-
द्धादिविधिनात्मानंपावयित्वामंगलतूर्यादिघोषेणहोममंडपंप्रविश्यसर्षपविकिरणपंचगव्यप्रोक्षणादिदेवयजनंरक्षस्वेत्यंतैर्हेमा-

ऋक्सं.

॥ ४ ॥

द्याद्युक्तरीत्यामंडपपूजांकुर्यात् ॥ यथोक्तमंडपाभावपक्षेमंडपपूजापिनविधेया ॥ ततोद्विहस्तपरिमितनिर्मितकुंडात्स्थंडिला-
 द्वाप्राच्यानिर्मितचतुरस्रवेद्यांसर्वतोभद्रमंडलं विरच्य तस्मिन्ब्रह्मादिमंडलदेवता आवाह्यतदुपरिमहीद्यौरित्यादिविधिना कलशौ
 संस्थाप्य प्रथमकलशोपर्यापलान्माषावधिहेमनिर्मितायां सावित्रीप्रतिमायामभ्युत्तारणविधिसंस्कृतायां सावित्रीमावाहयेदेवं ॥
 तत्सवितुर्विश्वामित्रः सविता गायत्री सावित्र्यावाहने विनियोगः ॐ तत्सवितु० प्रचोदयात् भूर्भुवःस्वः सावित्रीं सांगं सपरिवारां
 सायुधांसशक्तिकामस्यांसुवर्णप्रतिमायामावाहयामीत्यावाह्य तदस्त्वित्यादिना प्रतिष्ठापयेत् ॥ ततोद्वितीयकलशे पंचाशद्भिः-
 कुशैर्वत्सजानुसदृशं वेदं कृत्वा तं निधाय तदुपरि प्रागुक्तपरिमाणं सौवर्णं ब्रह्मप्रतिमामवस्थाप्य तत्र ब्रह्माणमावाहयेदनेन मंत्रेण ॥
 ब्रह्मजज्ञानगातमो वामदेवो ब्रह्मा त्रिष्टुप् ब्रह्मावाहने विनियोगः ॐ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं ० विवः भूर्भुवःस्वः ब्रह्माणं सांगं सपरिवारमि-
 त्याद्यावाह्यध्यायेत् ॥ यथा ॥ एह्येहि सर्वाधिपते सुरेंद्रलोकेन सार्धं पितृदेवताभिः ॥ सर्वस्य धातास्य मितप्रभावो विशाध्वरं नः सततं
 हिताय ॥ १ ॥ हंसारूढं चतुर्वक्त्रं श्मश्रुलं रक्तवर्णकं ॥ लंबोदरं च जटिलं चतुर्बाहुं प्रजापतिं ॥ २ ॥ अक्षमालां दर्भमुष्टिमुर्ध्वाधोदक्षिणे
 करे ॥ सुवंकमंडलुं वामकरे सावित्रिसंयुतं ॥ ३ ॥ पद्मयोनिं चतुर्मूर्तिं वेदावासं पितामहं ॥ यज्ञाध्यक्षं चतुर्वक्त्रं तस्मै तुभ्यं नमो नमः
 ॥ ४ ॥ इत्थं ध्यात्वा सावित्रीं ब्रह्माणं च कांडानुसमयेन पदार्थानुसमयेन वा षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ एतावत्कर्माचार्यसद्भावेऽपि
 यजमान एव कुर्यादितिकेपांचिदाशयः ॥ अथाचार्यः कुंडे स्थंडिले वा तत्तदुक्तसंस्कारकरणपूर्वकमग्निस्थापनाग्निसंस्काराग्निध्या-
 नान्युक्तमार्गेण कृत्वा ग्रहयज्ञपक्षे कुंडादीशान्यामुक्तलक्षणायां ग्रहवेद्यां स्वर्यादिग्रहान् तदधिदेवतास्तत्प्रत्यधिदेवताः क्रतुसाहुण्य-

स्वाहाका

॥ १५ ॥

देवताः क्रतुसंरक्षकदेवताश्चावाह्यसंपूज्य तदीशान्यकिलशवरुणस्थापनपूर्वकसंपूज्याग्नेरंतिकमागत्यान्वाद्ध्ययात् ॥ तद्यथा ॥

नान्युक्तमार्गेण कृत्वा ग्रहयज्ञपक्षे कुंडादीशान्यदिग्गणनायां विप्रविष्टमप्युक्तं तदधिदेवतास्तत्प्रत्यधिदेवताः क्रतुसाहुण्य-

देवताः क्रतुसंरक्षकदेवताश्चावाह्यसंपूज्य तदीशान्यांकलशेवरुणं स्थापनपूर्वकं संपूज्याग्नेरंतिकमागत्यान्वादध्यात् ॥ तद्यथा ॥
समिद्धयंत्रयंवादाय देशकालौ स्मृत्वा सनवग्रहमखक्रग्वेदांतर्गतशाकलसंहिताहोमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये ॥ ग्रहय-
ज्ञाकरणपक्षे सनवग्रहमखइति नोच्चारयेत् किंतु क्रग्वेदांतर्गतेत्यादिकरिष्यइत्यंतमेवोच्चारयेत् ॥ ततोऽस्मिन्नन्वाहितेऽग्नावित्यादिच-
क्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा ग्रहयज्ञपक्षे सूर्यादिग्रहान् अष्टोत्तरशताष्टाविंशत्यष्टान्यतमसंख्याभिः अर्कादिजातीयसमिच्चर्वाज्याहु-
तिभिः तदधिदेवतास्तत्प्रत्यधिदेवताश्च तैरेव द्रव्यैः तन्यूनसंख्याहुतिभिः गणपत्यादि क्रतुसाहुण्यदेवताः इंद्रादि क्रतुसंरक्षकदेव-
ताश्च तैरेव द्रव्यैः ततोऽपि न्यूनसंख्याहुतिभिरिति ॥ ग्रहयज्ञाकरणपक्षे त्वेतदनिर्दिश्यैवात्र प्रधानं—अग्निं १ सोमं २ विश्वा-
न्देवान् ३ ब्रह्माणं ४ ऋषीन् ५ ऋग्वेदं ६ यजुर्वेदं ७ सामवेदं ८ सावित्रीं ९ ब्रह्माणं १० श्रद्धां ११ मेधां १२ प्रज्ञां
१३ धारणां १४ सदसस्पतिं १५ अनुमतिं १६ छंदांस्यृषीन् १७ श्रियं १८ ह्रियं १९ सवितारं २० शतर्चिनः २१
माध्यमान् २२ गृत्समदं २३ विश्वामित्रं २४ वामदेवं २५ अत्रिं २६ भरद्वाजं २७ जामदग्न्यं २८ गौतमं २९ वसिष्ठं
३० प्रगाथान् ३१ पावमानीः ३२ क्षुद्रसूक्तान् ३३ महासूक्तान् ३४ महानाम्नीं ३५ उपनिषदं ३६ हव्यवाहं ३७ एता-
देवतास्तिलाज्याभ्यामेकैकया हुत्यायक्ष्ये ॥ पुनरत्र प्रधानं—अग्निं नववारं ९ वायुं ३ इंद्रवायू ३ मित्रावरुणौ ३ अश्वि-

१-अत्रान्वाधाने ऐभिरग्नइत्यादिवैश्वदेवसूक्तेषु 'वैश्वदेवत्वं सूक्तभेदप्रयोगे इति सर्वानुक्रममवष्टभ्य देवताविभागं केचिदिच्छंति तस्य पाक्षिकत्वाद्बहुविस्तृतिशंक्या-
चनमध्ये समावेशः कृतः । अथ चेद्देदप्रयोग एव सौरस्यं मन्यमानास्तदाटिप्पने निवेशिता देवता आलोच्य तत्र तत्रान्वाधेयाः ।

ऋक्सं.

॥ ५ ॥

नौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ इंद्रं २३ मरुतः १ इंद्रमरुतः १ मरुतः १ इंद्रमरुतः १ मरुतः २ इंद्रं ५१
 अग्निं ५ निर्मथ्याहवनीयावग्नी १ अग्निं ६ इध्मं १ तनूनपातं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १
 दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीकाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ विश्वान्देवान् १२ इंद्रमृतुं १ मरु-
 तक्रतून् १ त्वष्टारमृतुं १ अग्निमृतुं १ इंद्रमृतुं १ मित्रावरुणावृतू १ द्रविणोदसमग्निमृतुं १ अश्विनावृतू १ अग्निमृतुं १
 इंद्रं ९ इंद्रावरुणौ ९ ब्रह्मणस्पतिं ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतीन् १ दक्षिणेन्द्रब्रह्मणस्पतीन् १ सदसस्पतिं ३ नराशंसं १ अग्ना-
 मरुतः ९ [१] ऋभून् ८ इंद्राग्नी ६ अश्विनौ ४ सवितारं ४ अग्निं २ देवीः १ इंद्राणीवरुणान्यग्नायीः १ द्यावापृथि-
 व्यौ १ पृथिवीं १ विष्णुं ६ वायुं १ इंद्रवायू २ मित्रावरुणौ ३ मरुतः ३ विश्वान्देवान् ३ पूषणं ३ अपः ७ अग्न्यपः १
 अग्निं १ कम १ अग्निं १ सवितारं ३ वरुणं ३१ अग्निं २२ देवान् १ इंद्रं ४ उत्खलं २ उत्खलमुसले २ प्रजापतिह-
 रिश्वंद्रं १ इंद्रं २३ अश्विनौ ३ उषसं ३ अग्निं १८ इंद्रं ३० [१५१२] अश्विनौ १२ अग्निमित्रवरुणरात्रिसवितृन् १ स-
 वितारं १ अग्निं १२ यूपं २ अग्निं ६ मरुतः ४० ब्रह्मणस्पतिं ८ वरुणमित्रार्यम्णः ३ आदित्यान् ३ वरुणमित्रार्यम्णः ३
 पूषणं १० रुद्रं २ रुद्रमित्रवरुणान् १ रुद्रं ३ सोमं ३ अग्न्यश्व्युपसः २ अग्निं २१ अग्निदेवान् १ अश्विनौ २५ [१५१३]

स्वाहाक

॥ १६ ॥

१-समिद्धमग्निंवा । २-भेदपक्षे अग्निं २ विश्वान् देवान् १ अग्निं ९ (एवं १२) ३-अत्रचतुर्णामपिवासदसस्पतिः । ४-मरुत्वानिंद्रइतिकेचित् ।
 ५-भगभक्तस्येत्यस्याभगोवा । ६-अधिषवणचर्मदेवतावा ।

उषसं २० सूर्यं १३ इंद्रं ७२ अग्निं ८ वैश्वानरमग्निं ७ अग्निं ५ इंद्रं ३८ [१६१४] मरुतः १५ अग्निं १३२

उषसं २० सूर्यं १३ इंद्रं ७२ अग्निं ९ वैश्वानरमग्निं ७ अग्निं ५ इंद्रं ३८ [१६/४] मरुतः १५ अग्निं १३२
 इंद्रं ५७ [१६/५] मरुतः ३४ विश्वान्देवान् १९ सोमं २३ उषसं १५ अश्विनौ ३ अग्नीषोमौ १२ अग्निं ७ देवा-
 ग्रीन् १ अग्निं ७ अग्निमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः १ [६] उषसमग्निं ११ द्रविणोदसमग्निं ९ शुचिमग्निं ८ वैश्वा-
 नरमग्निं ३ जातवेदसमग्निं १ इंद्रं ५८ विश्वान्देवान् २९ इंद्राग्नी २१ ऋभून् १४ द्यावापृथिव्यश्विनः १ [७] अ-
 श्विनौ २४ उषोरात्री १ उषसं १९ रुद्रं ११ सूर्यं ६ अश्विनौ ८३ इंद्रं १५ [८] विश्वान्देवान् १५ उषसं २६ स्वनयं
 ७ भावयव्यं ५ रोमशां १ भावयव्यं १ अग्निं १९ इंद्रं ५ इंद्रुं १ इंद्रं २७ इंद्रापर्वतेंद्रान् १ इंद्रं ७ वायुं ९ इंद्रवायू ५
 वायुं १ मित्रावरुणौ ५ रोदसीमित्रवरुणेंद्राभ्यर्च्यमभगसोमान् १ देवमरुदग्निमित्रवरुणमघवतः १ [९] मित्रावरुणौ ३
 पूषणं ४ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ ३ इंद्रं १ अग्निं १ मरुतः १ इंद्राग्नी १ बृहस्पतिं १ विश्वान्देवान् १
 अग्निं २६ इध्मं १ तनूनपातं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सर-

१-मे. प. विश्वान्देवान् ४ इंद्रापूषणौ १ विश्वान्देवान् ४ अदितिं १ विश्वान्देवान् ९ (एवं १९) । २-यहैवत्यंवासूक्तमितिपक्षेग्निरेवदेवता । ३-द्वेविरूपइ-
 त्यारभ्यजातवेदसइत्यंतंशुद्धोग्निर्विकल्पेन । ४-मे. प. विश्वान्देवान् १ रोदसी १ विश्वान्देवान् १ अग्निरोदसीः १ विश्वान्देवान् ३ इंद्रोदसीः १ सूर्यरश्मिरो-
 दसीः १ विश्वान्देवान् १ सूर्यरश्मिरोदसीः १ विश्वान्देवान् १ रौदस्यौ २ वरुणरोदसीः १ विश्वान्देवान् २ रोदसी १ विश्वान्देवान् ११ (एवं २९) । ५-मे. प.
 रुद्रमरुतः १ उषासानक्ते १ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणसिंधून् १ विश्वान्देवान् २ मित्रावरुणौ २ विश्वान्देवान् ५ (एवं १५) ।

ऋक्सं.

॥ ६ ॥

स्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं १ अग्निं ४३ मित्रं १ मित्रावरुणौ १९ विष्णुं ६ इंद्राविष्णू ३
 विष्णुं ८ अश्विनौ १२ [६।१०] द्यावापृथिव्यौ १० ऋभून् १४ अश्वं ३५ विश्वान्देवान् ४१ वाक्समुद्राक्षरापः १
 शक्रधूमसोमौ १ अग्निवायुसूर्यान् १ वाचं १ सूर्यं २ कालचक्रं १ सरस्वतीं १ साध्यान् १ सूर्यं १ सरस्वतं १ मरुत्वंत-
 मिंद्रं १५ [११] मरुतः १५ इंद्रं १ मरुतः २० इंद्रं ८ अगस्तिं १ इंद्रं १ अगस्तिं २ इंद्रं १ मरुतः २ मरुत्वंतमिंद्रं
 ४ मरुतः ३ इंद्रं ४५ रतिं ६ अश्विनौ ३९ [३३।१२] द्यावापृथिव्यौ ११ विश्वान्देवान् ११ अन्नं ११ इध्मं १ तनू-
 नपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वन-
 स्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ८ बृहस्पतिं ८ अप्तृणसूर्यान् १६ अग्निं २९ इध्मं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः
 १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ४९
 [३७।१३] इंद्रं १२६ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १
 ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ५ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ [१४] बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं ८
 बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ ब्रह्मणस्पतिं १३ आदित्यान् १७ वरुणं ११ विश्वान्देवान् ७

१-पर्जन्याग्नीवा । २-भे. प. विश्वान्देवान् ४ अहिर्बुध्न्यं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ मरुतः २ विश्वान्देवान् २ (एवं ११) । ३-भे. प. विश्वान्देवान् ६
 वरुणं १ (एवं ७) ।

स्वाहाक

॥ १७ ॥

इंद्रं ६ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ सरस्वतींद्रौ १ बृहस्पतिं १ इंद्रं १ मरुतः १ विश्वान्देवान् ७ द्यावापृथिव्यौ १ इंद्रं २ राकां

इंद्रं ६ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ सरस्वतींद्रौ १ बृहस्पतिं १ इंद्रं १ मरुतः १ विश्वान्देवान् ७ द्यावापृथिव्यौ १ इंद्रं २ राकां
२ सिनीवालीं २ गुंगूसिनीवालिराकासरस्वतींद्राणीवरुणानीः १ रुद्रं १५ मरुतः १५ अपान्नपातं १५ मरुतः १ त्वष्टारं
१ अग्निं १ इंद्रं १ मित्रावरुणौ १ [१५] द्रविणोदसं ४ अश्विनौ १ अग्निं १ सवितारं ११ अश्विनौ ८ सोमापूषणौ
५ सोमापूषणादितिः १ वायुं २ इंद्रवायू १ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ द्यावापृथिव्यौ
३ शकुंतं ६ अग्निं २३ वैश्वानरमग्निं २६ इध्मं १ तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उपासानक्ते १ दैव्यौहोतारौ-
प्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ३३ [११, १६] यूपं ५ यूपान् ५ व्रश्चनं १
अग्निं २७ इंद्राग्नी ९ अग्निं ४२ विश्वान्देवान् १ अग्निं ३ विश्वान्देवान् १ अग्निं ८ पुरीष्याग्नीन् १ अग्निं १४ अग्नींद्रौ १ अग्निं १
वैश्वानरमग्निं ३ मरुतः ३ आत्मानं २ उपाध्यायं १ ऋतून् १ अग्निं ३६ [१७] इंद्रं ६१ नदीः ३ विश्वामित्रं १ नदीः १
इंद्रं २ विश्वामित्रं १ नदीः १ विश्वामित्रं १ नदीः ३ इंद्रं १५३ [१८, १९] इंद्रापर्वतौ १ इंद्रं १ ससर्परीवाचं १
रथांगानि ४ इंद्रं ४ विश्वान्देवान् ५८ [१९, २०] अश्विनौ ९ मित्रं ९ ऋभून् ४ इंद्रऋभून् ३ उषसं ७ इंद्रावरुणौ ३

१-मे. प. मित्रावरुणौ १ विश्वान्देवान् १ उपासानक्ते १ विश्वान्देवान् २ द्यावापृथिवी १ इंद्रं १ (एवं) ७ । २-मरुतइत्यादीनामश्व्युत्तरभाव्यम्यंतानां-
देवानामृतविशेषणंवा । ३-हविर्धानावा । ४-प्रत्यग्निःप्रकारवेसूक्तयोरन्यासांद्यावापृथिव्यादीनांनिपातादृश्यंतेअतस्तयोर्लिङ्गोक्तादेवताःपाक्षिकाः । ५-अत्रसूक्ते
ऽष्टम्याविश्वेदेवावा । ६-मे. प. अग्निं १ विश्वान्देवान् २ द्यावापृथिवी १ विश्वान्देवान् १ सूर्यद्यावापृथिवीः १ द्यावापृथिवी २ द्यां १ विश्वान्देवान् १ सवितारं १
विश्वान्देवान् २ विष्णुं १ इंद्रं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ५ अग्निं १ विश्वान्देवान् २३ संवत्सरादित्यान् ३ सिंधून् १ विश्वान्देवान् ६ अग्निं २ (एवं ५८) ।

ऋक्सं.

॥ ७ ॥

स्वाहाका.

बृहस्पतिं ३ पूषणं ३ सवितारं ३ सोमं ३ मित्रावरुणौ ३ अग्निं १ अग्निरुणौ ४ अग्निं ३५ रुद्रं १ अग्निं १५ रक्षो-
 हणमग्निं १५ [२०] वैश्वानरमग्निं १५ अग्निं ७४ सोमं २ अश्विनौ २ इंद्रं ४२ वामदेवं १ इंद्रं २ इंद्रवामदेवौ १
 वामदेवं ३ इंद्रं ८० [७४।२१] २ इंद्रमात्मानं ३ इत्येनं ९ इंद्रं १८ इंद्रोषसौ ३ इंद्रं ५० इंद्राश्वौ २ [२२] ऋभून्
 ४८ द्यावापृथिव्यौ १ दधिक्रावाणं १९ सूर्यं १ इंद्रावरुणौ ११ त्रसदस्युं ६ इंद्रावरुणौ ४ अश्विनौ २१ वायुं १ इंद्र-
 वायू ३ वायुं ५ इंद्राबृहस्पती ६ बृहस्पतिं ९ इंद्राबृहस्पती २ [२३] उपसं १८ सवितारं १३ विश्वान्देवान् १० द्या-
 वापृथिव्यौ ७ क्षेत्रपतिं ३ शुनं १ शुनासीरौ १ सीतां १ शुनासीरौ १ अग्निं ३७ मरुद्बुध्रविष्णून् १ अग्निं २० इध्मं १
 नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वन-
 स्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं १२७ [१०।२४] विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ इंद्राग्नी १ अग्निं ६ इंद्रं २६ ऋणंचयेद्रौ ४
 इंद्रं ८ इंद्राकुत्सौ १ इंद्रं ६८ [१६।२५] सूर्यं १ अग्निं ४ विश्वान्देवान् ३० रुद्रं १ विश्वान्देवान् ५६ देवपत्नीः २

१-भे.प. अग्निं ३ सवितृवरुणमित्रान् १ सूर्यं १ (एवं ५) अग्न्यश्विनः १ सूर्यं १ उपसं १ अश्व्युषसः १ सूर्यं १ प्रत्यग्नीतिसूक्तद्वयेत्रायंपाक्षिकोदेवताविभागः ।
 २-कथामहामितिसूक्तैत्यतिष्ठणां कृतं वा देवता । ३-इत्येनं देवताया अष्टर्चत्वे अधश्चेतमित्यस्या इंद्रदेवतापाक्षिकी । ४-अत्र त्वायुजेति पंचर्चसूक्ते इंद्रासोमौ वा देवते ।
 ५-भे. प. विश्वान्देवान् ७ अग्निं १ उपसं १ विश्वान्देवान् १ (एवं १०) । ६-उग्रमया तमित्यादिपादौ कुत्सदैवत्यौ उशनोदैवत्यौ वा । उशनायत्सहस्यैरि-
 ति पादस्योशनोदेवतावा । ७-भे. प. मित्रावरुणौ १ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ उषासानक्ते १ विश्वान्देवान् २-

॥ १८ ॥

[२६] विश्वान्देवान् २५ इंद्रवायु १ वायुं १ इंद्रवायु २ विश्वान्देवान् ८ मरुतः १०३ तरंतमहिषीं शशीयसीं ४ पुरुमीहं

ऋक्सं.

॥ ८ ॥

स्वाहाक

इंद्रावरुणौ ११ इंद्राविष्णू ८ द्यावापृथिव्यौ ६ सवितारं ६ इंद्रासोमौ ५ बृहस्पतिं ३ सोमारुद्रौ ४ वर्म १ धनुः १ ज्यां
 १ कोटिं १ इषुधिं १ सारथिरश्मीन् १ अश्वान् १ रथं १ रथगोपान् १ ब्राह्मणपितृसोमद्यावापृथिविपूष्णः १ इषून् २
 प्रतोदं १ अश्वं १ हस्तत्राणं १ इषून् २ युद्धभूमिकवचब्रह्मणस्पत्यदितीः १ वर्मसोमवरुणान् १ देवब्रह्माणि १ अग्निं २५
 [३३] इध्मं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः
 १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं २० वैश्वानरमग्निं १६ अग्निं ३३ वैश्वानरमग्निं ३ अग्निं ३७ इंद्रं २१
 सुदासं ४ इंद्रं १२२ [११, ११, ३४] वसिष्ठपुत्रान् ९ वसिष्ठं ५ विश्वान्देवान् १५ अहिं १ अहिर्बुध्न्यं १ विश्वान्देवान्
 ४० [२३, ३५] सवितारं ६ वाजिनः २ विश्वान्देवान् १४ अग्नींद्रमित्रावरुणाश्विभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्रान् १
 भगं ५ उषसं १ विश्वान्देवान् ११ दधिक्षाश्व्युषोभिभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यद्यावापृथिव्यपः १ दधिक्षां ४ सवि-

विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ द्यावापृथिवी १ मरुतः २ इंद्रं १ अपः १ सवितारं १ अग्निं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ५ (एवं १५) । सूर्यं २ विश्वान्देवान् १०
 अग्निं १ सोमं १ विश्वान्देवान् २ (एवं १६) । विश्वान्देवान् २ सोमं १ विश्वान्देवान् ८ अग्निं १ विश्वान्देवान् ३ अग्निपर्जन्यौ १ विश्वान्देवान् १ (एवं १७) ।
 १-भे. प. देवान् १ अपः १ इंद्रं २ यज्ञं ३ देवान् २ वरुणं १ देवान् ३ अग्निं १ अपांनपातं १ अहिं १ अहिर्बुध्न्यं १ देवान् २ देवपत्नीत्वष्टारः १ त्वष्टारं
 १ (एवं २५) । २-भे. प. विश्वान्देवान् ३ इंद्रार्यमणौ १ रुद्रं १ नदीः १ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ विष्णुमरुतः १ (एवं ९) । ऋभून् २ इंद्रं ६ (एवं ८) ।
 विश्वान्देवान् १ वायुपूषणौ १ विश्वान्देवान् ५ (एवं ७) । विश्वान्देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं ३ (एवं ६) । विश्वान्देवान् १ यज्ञं १ विश्वान्देवान् २
 अग्निं १ दधिक्षाश्व्युषोभिभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यद्यावापृथिव्यपः १ (एवं ६) ।

॥ १९ ॥

तारं ४ रुद्रं ४ अपः ४ ऋभून् ४ अपः ४ मित्रावरुणौ १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ नदीः १ आदित्यान् ६ द्यावापृ-

तारं ४ रुद्रं ४ अपः ४ ऋभून् ४ अपः ४ मित्रावरुणौ १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ नदीः १ आदित्यान् ६ द्यावापृ-
थिव्यौ ३ वास्तोष्पतिं ४ प्रस्वापिनीं ७ मरुतः ४९ रुद्रं १ [३६] सूर्यं १ मित्रावरुणौ १८ सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३
सूर्यं ४ सूर्यमित्रावरुणान् १ मित्रावरुणौ १४ आदित्यान् १० सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ५६ उपसं ४० [३४ । ३७]
इन्द्रावरुणौ ३० वरुणं २७ वायुं ४ इन्द्रवायू ३ वायुं १ इन्द्रवायू १ वायुं १ इन्द्रवायू ४ वायुं १ इन्द्रवायू १ वायुं १ इन्द्रवायू १
वायुं १ इन्द्राग्नी २० सरस्वतीं २ सरस्वतं १ सरस्वतीं ६ सरस्वतं ३ इन्द्रं १ बृहस्पतिं १ इन्द्राब्रह्मणस्पती १ बृहस्पतिं ५
इन्द्राब्रह्मणस्पती १ इन्द्राबृहस्पती १ इन्द्रं ६ इन्द्राबृहस्पती १ विष्णुं ३ इन्द्राविष्णू ३ विष्णुं ८ [३८] पर्जन्यं ९ मंडू-
कान् १० इन्द्रासोमौ ७ इन्द्रं १ सोमं १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ सोमं २ अग्निं १ इन्द्रासोमौ १ इन्द्रं १ ग्रावाणं १ मरुतः
१ इन्द्रं ४ वसिष्ठाशीः पृथिव्यंतरिक्षाणि १ इन्द्रासोमौ २ इन्द्रं २९ आसंगं ५ इन्द्रं ४० विभिंदुं २ इन्द्रं २० पाकस्थामानं ४
इन्द्रं १८ कुरुंगं ३ [३९] अश्विनौ ३६ अश्विकशून् १ कशुं २ इन्द्रं ४५ तिरिंदिरं ३ मरुतः ३६ अश्विनौ ५० अग्निं
१० [४०] इन्द्रं १२१ आदित्यान् ३ अदितिं १ आदित्यान् १ अदितिं २ अश्विनौ १ अग्निसूर्यानिलान् १ आदि-
त्यान् १३ अग्निं ३३ आदित्यान् २ त्रसदस्युं २ मरुतः २६ [४१] इन्द्रं १६ चित्रं २ अश्विनौ १८ अग्निं ३० इन्द्रं

१-शौनकीयमते तु इन्द्रं ११९ वास्तोष्पतींद्रौ १ इन्द्रं १ इतिविशेषः । २-अत्र २७ विश्वोत्तरं वभुःसूक्ते मे. प. सोमं १ अग्निं १ त्वष्टारं १ इन्द्रं १ रुद्रं १
पूषणं १ विष्णुं १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ १ (एवं १०) ।

अपः ९ यमं १ यमीं १ यमं १ यमीं १ यमं ३ यमीं ३ यमं १ यमीं १ यमं १ यमीं १ अग्निं १८ हविर्धानं ५ यमं ५ अंगिरः-
 पित्रथर्वभृगुसोमान् १ यमं ३ यमश्वानौ ३ यमं ४ पितरं १४ अग्निं १४ सरण्युं २ पूषणं ४ सरस्वतीं ३ अपः ५ मृत्युं ४ धातारं
 १ त्वष्टारं १ पितृमेधं ८ [५४] अबग्नीषोमान् १ अपः ७ अग्निं १८ इंद्रं २५ अश्विनौ ३ सोमं ११ पूषणं ९ इंद्रं
 २५ वसुक्रं १ इंद्रं ३ वसुक्रं १ इंद्रं १ वसुक्रं १ इंद्रं १ वसुक्रं १ इंद्रं १ वसुक्रं १ इंद्रं ८ अपः १५ विश्वान्देवान्
 ११ इंद्रं ९ [५५] विश्वान्देवान् १ इंद्रं २ कुरुश्रवणं २ उपमश्रवसं ४ अक्षान् १ अक्षनिदां ५ अक्षान् १
 अक्षनिदां १ अक्षान् १ अक्षनिदां २ अक्षान् १ कृषिं १ अक्षनिदां १ विश्वान्देवान् २८ सूर्यं १२ इंद्रं ५ अश्विनौ ३१
 इंद्रं ३३ अग्निं २२ [१३ । ५६] वैकुण्ठमिंद्रं ३७ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १
 देवान् ६ अग्निं ३ देवान् २ अग्निं ६ इंद्रं १४ विश्वान्देवान् १३ मनआवर्तनं १२ निर्ऋतिं ३ निर्ऋतिसोमौ १ असुनीतिं २
 पृथिवीद्यावंतरिक्षसोमपूषास्वस्तयः १ द्यावापृथिव्यौ ३ असमातिं ४ इंद्रं १ असमातिं १ जीवं ५ हस्तं १ विश्वान्देवान्

१-मे. प. विश्वान्देवान् ९ अश्वत्थगर्भाशमीं १ उषोमी १ (एवं ११) । २-मे. प. विश्वान्देवान् ३ उषासमग्निं २ विश्वान्देवान् ९ (एवं १४) ।
 विश्वान्देवान् १३ सवितारं १ (एवं १४) । ३-अत्र ७ विश्वोत्तरं मे. प. इंद्रं १ अग्निंतुं १ विश्वान्देवान् ३ सोमं १ (एवं ६) । ४-इंद्रं २ अश्विनौ
 २ इंद्रं २ विश्वान्देवान् १ वास्तोष्पतिरुद्रौ १ वास्तोष्पत्यग्नी १ अंगिरसः १ इंद्रं ३ अग्निं १ नासत्येन्द्रान् १ सोमं १ अग्निं १ आदित्यनाभानेदिष्टौ १ नाभा-
 नेदिष्टवेनू १ अग्निं १ इन्द्राग्नी १ इंद्रं १ मित्रावरुणनाभानेदिष्टान् १ वरुणं १ मित्रावरुणौ १ वरुणं १ देवान् १ (एवं २७) ॥

ऋक्सं.

॥१०॥

३४ [२६।५७] सावर्णि ४ विश्वान्देवान् १४ पथ्यास्वस्तिनी २ विश्वान्देवान् ४८ बृहस्पतिं २४ अग्निं १२
 इध्मं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १
 त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ ज्ञानं ११ [५८] देवान् ९ इंद्रं १७ नदीः ९ ग्राव्णः ८ मरुतः १६ अग्निं १४
 विश्वकर्माणं १४ मन्युं १४ सूर्याविवाहं ११ सोमं ५ सोमाक्रौं १ चंद्रमसं १ सूर्यासावित्रीं ९ वासः २ राजयक्ष्महणं १
 सूर्यासावित्री १६ [५९] इंद्रं^३ २३ रक्षोहणमग्निं २५ सूर्यवैश्वानरौ १९ इंद्रं ४ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १३ पुरुषं १६ अग्निं
 १५ विश्वान्देवान् ३० ग्राव्णः १४ [६०] उर्वशीं १ पुरुरवसं १ उर्वशीं १ पुरुरवसं २ उर्वशीं १ पुरुरवसं १ उर्वशीं ३
 पुरुरवसं १ उर्वशीं १ पुरुरवसं १ उर्वशीं १ पुरुरवसं २ उर्वशीं १ पुरुरवसं १ इंद्रं १३ ओषधीः २३ देवान् १२ इंद्रं १२
 विश्वान्देवान् २४ द्रुघणं १२ इंद्रं ३ बृहस्पतिं १ इंद्रं ७ आद्यां देवीं १ इंद्रं २३ [६१] अश्विनौ ११ दक्षिणां ११ सरमां
 १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् २ विश्वान्देवान् ७ इध्मं १

१-भे. प. अंगिरसः ६ विश्वान्देवान् १ सावर्णि ४ (एवं ११) । २-विश्वान्देवान् ९ द्यां १ विश्वान्देवान् ४ पथ्यास्वस्ति २ विश्वान्देवान् १ (एवं १७) ।
 विश्वान्देवान् ४ आदित्यार्यमणः १ विश्वान्देवान् ३ नदीः १ विश्वान्देवान् ४ द्यावापृथिव्यौ १ विश्वान्देवान् ३ (एवं १७) । विश्वान्देवान् ४ मित्रावरुणौ
 १ गां १ विश्वान्देवान् १ द्यावापृथिव्यौ १ विश्वान्देवान् ३ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ३ (एवं १५) । विश्वान्देवान् ६ अग्नीषोमौ १ विश्वान्देवान् ८
 (एवं १५) । ३-इंद्रेद्राणि वृषाकपीनां देवतात्वे त्वित्थं इंद्राणीं १ इंद्रं ५ इंद्राणीं २ इंद्रं २ इंद्राणीं २ इंद्रं १ वृषाकपिं १ इंद्रं ४ वृषाकपिं ४ इंद्रं १ इति ।

स्वाहाक

॥२१॥

तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १

तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीद्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौ होता रौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १
वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं ३० विश्वान्देवान् १० अग्निं ९ इंद्रं ९ धनान्नदानं ९ रक्षोहणमग्निं ९ ऐंद्रं लवं १३
[६२] इंद्रं ९ प्रजापतिं १० अग्निं ८ वेनं ८ अग्निं ४ वरुणं १ सोमं १ वरुणं २ सोमैद्रौ १ आंभृणीं वाचं ८ विश्वान्देवान् ८ रात्रिं ८ विश्वान्देवान् ९ भाववृत्तिं १४ इंद्रं ३ द्युभूम्यश्विनः १ मित्रावरुणौ ६ इंद्रं १४ यमं ७ अग्निवायु-
सूर्यान् ७ विश्वान्देवान् ७ इंद्रं ६ सवितारं ३ विश्वावसुं ३ अग्निं ६ विश्वान्देवान् ६ अग्निं ८ [६३] अश्विनौ ६ इंद्रं
६ सपत्नीनाशनं ६ अरण्यानीं ६ इंद्रं १० सवितारं ५ अग्निं ५ श्रद्धां ५ इंद्रं १० भाववृत्तिं ५ अलक्ष्मीनाशनं १ ब्रह्म-
णस्पतिं २ अलक्ष्मीनाशनं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ विश्वान्देवान् ५ सूर्यं ५ शचीं ६ इंद्रं ५ इंद्राग्नी ५ प्रजा-
पतिं ६ यक्ष्महणं ६ दुःस्वप्ननाशनं ६ विश्वान्देवान् ६ सपत्ननाशनं ५ इंद्रं १ सोमवरुणबृहस्पत्यनुमतिधातृविधातृन् १
इंद्रं १ वायुं ४ गाः ४ सूर्यं ४ इंद्रं ४ उषसं ४ राजानं ११ ग्रावाणं ४ ऋभून् १ अग्निं ३ मायाभेदं ३ ताक्ष्यं ३ इंद्रं ६
विश्वान्देवान् ३ यजमानं १ यजमानपत्नीं १ होतारं १ विष्णुत्वष्टृप्रजापतिधातृन् १ सिनीवालिसरस्वत्यश्विनः १ अश्विनौ
१ आदित्यान् ३ वायुं ३ अग्निं ५ जातवेदसमग्निं ३ सूर्यं ३ भाववृत्तिं ३ अग्निं १ संज्ञानं ३ ॥ (एवमत्र सक-
लाऋचः १०४७२ द्विसप्तत्युत्तरचतुःशताधिकदशसहस्राणि ॥) अग्निं नववारमित्यादिसंज्ञानं त्रिवारंचतिलाज्याभ्यामद्यप्र-
भृत्यष्टदिनावधिदिनक्रमेण प्रतिदिनं शाकलसंहिताप्रथमद्वितीयाद्यष्टक्रमेणाष्टाध्यायमंत्रैर्यक्ष्ये ॥ सर्वहोमांतेशेषेण स्वष्ट-

ऋक्सं.

॥११॥

कृतमग्निमिधमसन्नहनेन रुद्रमित्यादियक्ष्यइत्यंतेसमिधावग्नावादध्यात् ॥ सकलहोमदिनावध्यंतरापेक्षायांतमेवान्वाधान-
वाक्येकीर्तयेत् ॥ ततःपरिसमूहनाद्यभ्यर्चनांतंविधायेध्माधानादिकुर्यात् ॥ आचार्यस्यहोमकर्तृत्वेत्यागंयजमानःकुर्यात् ॥
एवंचक्षुषीहुत्वाकरिष्यमाणहोमेप्रत्याहुतित्यागंकर्तुमसमर्थोयजमानश्चेदिहैवत्यागंकुर्यात् ॥ सचैवम् ॥ इमउपकल्पिते
तिलाज्यद्रव्येऽन्वाधानोक्तसंख्यावदानपर्याप्तेऽन्वाधानोक्तदेवताभ्योनममेतिपुष्पाक्षतजलमुत्सृजेदिति ॥ प्रत्यवदानंत्याग-
करणेशक्तश्चेत्तत्रतत्रैवतत्तदेवतानामचतुर्थ्याविभक्त्यात्यजेदिति ॥ अथाचार्योन्यश्चैकऋत्विगित्येवमुभौतिलाज्ययोःप्रतिद्र-
व्यमेकावदानंप्रणवाद्येनस्वाहाकारांतेनमंत्रेणप्रतिमंत्रंजुहुयाताम् ॥ तत्राज्यंसुवविलपरिमितमाचार्येणहोतव्यं अन्येनऋत्वि-
जामध्यमानामिकांगुष्ठयोगलक्षणयामृगीमुद्रयातिलाहोतव्याः ॥ ग्रहयज्ञसमुच्चयपक्षेसूर्याद्युद्देशेनार्कादिजातीयसमिच्चर्वाज्या-
न्यन्वाधानोक्तसंख्यायात्यक्त्वातद्दोमेऋत्विजोयोजयेत् ॥ ग्रहहोमांतेआचार्यत्विजौतिलाज्येअग्न्यादिहव्यवाहांतसप्तत्रिंशदेव-
ताभ्यःप्रणवाद्यैःस्वाहांतैर्नाममंत्रैर्हुत्वाग्निमीळइत्यादिशाकलसंहितामंत्रैर्मंत्राणामृषिदैवतच्छंदोर्थान्जानंतौशुचीप्रसन्नात्मानौ
जुहुयाताम् ॥ तत्रापिवेदार्थानामनभ्यस्तशास्त्रस्यदुर्ज्ञेयत्वादर्थज्ञानाभावेपियाजनाध्यापनादौप्रत्यवायाभावः किंतुमंत्रोक्त-
फलाल्पत्वमेव ॥ ऋषिदैवतछन्दसामपरिज्ञानेतुमंत्रोक्तफलहानिर्दोषश्चश्रूयते—एताभ्यामेवानेवंविदोयातयामानिछंदांसि
भवंतिस्थाणुंवर्चस्तिगर्तेवापात्यतेप्रमीयतेवापापीयान्भवतीतिविज्ञायतइति ॥ तथामंत्रदेवताविदएवहविर्देवाअपिस्वीकुर्वंति
नत्वतथाविधस्येत्यादौनकः ॥ मंत्राणां देवताविद्यःप्रयुक्तेकर्मकर्हिंचित् ॥ जुषंतेतस्यदेवासोहविर्नादेवताविदः ॥ इत्यादि ॥

स्वाहाका

॥२२॥

देवताविदइत्यृषिछंदसोरप्युपलक्षणं तयोरापिज्ञानस्यावश्यकत्वात् ॥ आकरेष्टृष्यादिसर्वविज्ञायेत्यादिस्पष्टं ॥ तस्मादृषिदैव-

ऋक्सं.

॥१२॥

विज्यादिदेवतापीठान्याचार्यादिहस्तेप्रतिपाद्याग्निविसृज्यशाकलसंहिताऋक्सूक्तवर्गाध्यायमंडलसंख्यान्यतमसंख्ययास्वश-
 त्त्यनुसृतयाब्राह्मणभोजनसंकल्प्यकर्मसाद्गुण्यतायैविष्णुसंस्मृत्यसकलकर्मेश्वरार्पणंकुर्यात् ॥ इतिसंहिताहोमप्रयोगः ॥ ॥
 अथाभिचारादिकर्मणिप्रतिलोमाक्षरोच्चारणमंत्रैर्विभीतकल्लुवेणसर्षपतैलहोमादिविधिप्रयोगोमूलएवस्फुटतरोतोत्रमयानविवि-
 च्यतइतिदिक् ॥ ॥ अथसंहिताहोमकरणाशक्तस्यानुकल्पाःकैश्चिदुच्यंते ॥ तेचयथा ॥ सूक्तादिभूताभिर्ऋग्भिर्जुहुयादित्येकः १
 अनुवाकाद्याभिर्जुहुयादितिद्वितीयः २ अध्यायाद्याभिर्जुहुयादितितृतीयः ३ मंडलाद्याद्यंत्यभूताभिर्ऋग्भिर्वाहोतव्यमिति-
 चतुर्थः ४ इत्येवंचत्वारोनुकल्पाअशक्तंप्रत्युपतिष्ठंते ॥ अत्रमूलानिमांडूकेयसांख्यायनादिसूत्राण्याकरादेवोपलब्धव्यानिविस्त-
 रभीत्यानात्रलिखामहे ॥ सूक्तादिज्ञानंतदियत्ताज्ञानंचसर्वानुक्रमपरिश्रमवतांसुलभतरं ॥ सूक्तानुवाकादिभूतऋग्वोमप्रयो-
 गोपिप्राग्वदुन्नेयइत्यलंविस्तरेण ॥ प्राचांमार्गान्स्वीयबुद्ध्यावबुध्यप्रोक्तंत्वस्मिन्वस्त्ववस्तुप्रबुद्धा ॥ सद्भिःसारंग्राह्यमत्राप्यसारं
 हेयंयस्मादेषसद्धर्मएव ॥१॥ धृत्वामनसीष्टदुहंशरणंचरणांबुजन्मकंसारेः ॥ गुर्जरगोपालाख्योप्यकार्षमेतन्मुदर्थमार्याणाम् ॥२॥

॥ इतिसंहिताहोमविधिःसमाप्तः ॥

स्याहाका.

॥२३॥

संहिताहोमांगमृषितर्पणं ।

तच्च 'तर्पयित्वाद्भिराचार्यान्ृषीन्छदांसिदेवताः' इतिशौनकीयपरिभाषातो विशेषविधानाभावाच्च आचार्यास्तर्पयामि ऋषीस्तर्पयामि देवतास्तर्पयामि छदांसितर्पयामीत्येवतर्पणंकुर्वंतिशिष्टास्तद्वदेवास्माभिरप्यकारिप्रयोगे ॥ अथकेचननिर्दिष्टप्रमाणतएवसंहितर्षिदैवतछंदासि तर्पयतितदर्थमयमुपन्यासः ॥ तत्रादौसुमंतुजैमिनीत्यादियेचान्येआचार्यास्तइत्यंतानाचार्यास्तर्पयित्वा ॥ ऋषितर्पणंकुर्यात् मधुछंदसंतर्पयामि । जेतारं । मेधातिथिं ॥ १ ॥ शुनःशेषं । हिरण्यस्तूपं ॥ २ ॥ कण्वं । प्रस्कण्वं ॥ ३ ॥ सव्यं । नोधां ॥ ४ ॥ पराशरं । गोतमं ॥ ५ ॥ कुत्सं ॥ ६ ॥ कश्यपं । ऋज्राश्वांवरीषसहदेवभयमानसुराधसः । त्रितं ॥ ७ ॥ कक्षीवंतं ॥ ८ ॥ (प्रथमाष्टकः) ॥ ॥ भावयव्यं । रोमशां । परुच्छेपं ॥ १ ॥ दीर्घतमसं ॥ २ ॥ इंद्रं । मरुतः । अगस्त्यं ॥ ३ ॥ लोपामुद्रां । ब्रह्मचारिणं ॥ ४ ॥ गृत्समदं । सोमाहुतिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ कूर्मं ॥ ७ ॥ विश्वामित्रं ॥ ८ ॥ (द्वितीयाष्टकः) ॥ ॥ ऋषभं । अत्कीलं । कतं । गाथिनं । देवश्रवादेववातौ । ॥ १ ॥ कुशिकं । नदीं । घोरं । प्रजापतिं ॥ २ ॥ ३ ॥ जमदग्निं । वामदेवं ॥ ४ ॥ आदितिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रसदस्युं । पुरुमीहाजमीहौ ॥ ७ ॥ बुधगविष्टिरौ । कुमारं । वृशं । वसुश्रुतं । इषं ॥ ८ ॥ (तृतीयाष्टकः) ॥ ॥ गयं । सुतंभरं । धरुणं । पुरुं । द्वितंमृक्त्वाहसं । वत्रिं । प्रयस्वंतं । ससं । विश्वसामानं । द्युमं । विश्वचर्षणिं । बंधुं । सुबंधुं । श्रुतबंधुं । विप्रबंधुं । वसूयून् । अत्रिं । विश्ववारां । गौरिवीतिं । बभ्रुं । अवस्युं । गातुं ॥ १ ॥ संवरणं । प्रभूवसुं । अवत्सारंसदापृणं । प्रतिक्षत्रं ॥ २ ॥ प्रतिरथं । प्रतिभानुं । प्रतिप्रभं । स्वस्त्यात्रेयं । श्यावाश्वं । श्रुतविदं ॥ ३ ॥ अर्चनानसं । रातहव्यं । यजतं । उरुचक्रिं । बाहुवृक्तं । पौरं ।

ऋक्सं.

॥ १ ॥

अवस्युं । सप्तवध्रिं । सत्यश्रवसं । एवयामरुतं ॥ ४ ॥ भरद्वाजं । वीतहव्यं ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुहोत्रं । शुनहोत्रं । नरं । शंयुं । गर्गं ॥ ७ ॥
 ऋजिश्वानं ॥ ८ ॥ (चतुर्थाष्टकः) ॥ ॥ पायुं । वसिष्ठं ॥ १ ॥ २ ॥ शक्तिं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मेध्यातिथिं । आसंगं । शश्व-
 तीं । प्रियमेधं । देवातिथिं ॥ ७ ॥ ब्रह्मातिथिं । वत्सं । पुनर्वत्सं । सध्वंसं । शशकर्णं । प्रगाथं ॥ ८ ॥ (पंचमाष्टकः) ॥ ॥
 पर्वतं । नारदं । गोषूक्तयश्चसूक्तिनौ । इरिंबिठिं । सोभरिं ॥ १ ॥ विश्वमनसं । व्यश्वं । मनुं ॥ २ ॥ नीपातिथिं । सहस्रं वसुरोचिषं ।
 नाभाकं । विरूपं । त्रिशोकं ॥ ३ ॥ वशं । भर्गं । कलिं । मत्स्यं । मान्यं । मत्स्यान्जालनद्धान् ॥ ४ ॥ पुरुहन्मानं । सुदीतिं ।
 हर्यतं । गौपवनं । पुरुसुतिं । कृत्वं । एकधून् । कुसीदिं ॥ ५ ॥ उशनसं । कृष्णं । विश्वकं । द्युम्नीकं । नृमेधपुरुमेधौ । अपालां ।
 श्रुतकक्षं । सुकक्षं । बिंदुं । पूतदक्षं । तिरश्चीं । द्युतानं । रेभं ॥ ६ ॥ नृमेधं । नेमं । प्रयोगं । अग्निपावकं । अग्नीगृहपतियविष्ठ्यौ ।
 असितं । देवलं ॥ ७ ॥ दृह्यच्युतं । इध्मवाहं । रहूगणं । बृहन्मतिं ॥ ८ ॥ (षष्ठाष्टकः) ॥ ॥ अयास्यं । कविं । उचथ्यं ।
 अमहीयुं । निध्रुविं ॥ १ ॥ भृगुं । शतंवैखानसान् । पवित्रं । वत्सप्रिं । रेणुं । ऋषभं । हरिमंतं ॥ २ ॥ वसुं । वेनं । अकृष्टमाषान् ।
 सिकतांनिवावरीं । पृश्नियोजान् ॥ ३ ॥ प्रतर्दनं । इंद्रप्रमतिं । वृषगणं । मन्युं । उपमन्युं । व्याघ्रपदं । कर्णश्रुतं । मृळीकं । वसु-
 क्रं ॥ ४ ॥ अंधीगुं । ययातिं । नहुषं । मनुं । द्वितं । शिखंडिन्यावप्सरसौ । अग्निं । चक्षुं । ऊरुं । ऊर्ध्वसद्भानं । कृतयशसं । ऋ-
 णंचयं । अग्नीन्धिष्यान् । व्यरुणत्रसदस्यून् । अनानतं । शिशुं ॥ ५ ॥ त्रिशिरसं । सिंधुद्वीपं । यमीं । यमं । हविर्धाने । विवस्व-
 तं । शंखं । दमनं । संकुसुके ॥ ६ ॥ मथितं । च्यवनं । विमदं । वसुकृतं । वसुकपलीं । कवषं ॥ ७ ॥ अक्षं । लुशं । अत्रितपसं ।

ऋ. तर्प.

॥ २४ ॥

नचय । अग्नीन्धिष्यान् । व्यरुणत्रसदस्यून । अनानत । शिशु ॥ ५ ॥ त्रिशिरस । सिधुद्राप । यमा । यम । हाययान । निपल
ते । शंसं । दमनं । संकुसुके ॥ ६ ॥ मथितं । च्यवन । विमद । वसुकुते । वसुकुपली । कवचं ॥ ७ ॥ अक्षं । लुशं । अत्रितपसं ।

इंद्रमुष्कवंतं । घोषां । सुहस्त्यं ॥ ८ ॥ (सप्तमाष्टकः) ॥ ॥ सप्तगुं । वैकुण्ठमिद्रं । देवान् । अग्निसौचीकं । बृहदुक्थं । अगस्त्य-
स्यस्वसारं । नाभानेदिष्ठं ॥ १ ॥ गयं । वसुकर्णं । सुमित्रं ॥ २ ॥ बृहस्पतिं । अदितिं । सिंधुदक्षं । जरत्कर्णसर्पं । स्यूमरश्मिं ।
अग्निवैश्वानरं । सप्तिं । विश्वकर्माणं । सूर्यासावित्रीं ॥ ३ ॥ इंद्राणीं । वृषाकपिं । मूर्धन्वंतं । नारायणं । अरुणं । शार्यातं । तान्वं ।
अर्बुदंसर्पं ॥ ४ ॥ पुरुरवसं । उर्वशीं । बरुं । सर्वहरिं । भिषजं । देवापिं । वम्रं । दुवस्युं । बुधं । मुद्गलं । अप्रतिरथं । अष्टकं ।
दुर्मित्रं सुमित्रगुणं । सुमित्रं दुर्मित्रगुणं ॥ ५ ॥ भूतांशं । दिव्यं । दक्षिणां । पणीन् । सरमां देवशुनीं । जुह्वं ब्रह्मजायां । ऊर्ध्वनाभानं ।
परशुरामं । अष्टादंष्ट्रं । नभप्रभेदनं । शतप्रभेदनं । सध्मिं । घर्मं । उपस्तुतं । अग्नियुतं । अग्नियूपं । भिक्षुं । उरुक्षयं । इंद्रं लवं ॥ ६ ॥
बृहद्विं । हिरण्यगर्भं । चित्रमहसं । अग्निवरुणसोमान् । वाचं । कुलमलबर्हिषं । अंहोमुचं । रात्रिं । विहव्यं । प्रजापतिं परमेष्ठिनं । यज्ञं ।
सुकीर्तिं । शकपूतं । सुदासं । मांधातारं । गोधां । जूतिं । वातजूतिं । विप्रजूतिं । वृषाणकं । करिकतं । अग्नियुतं । एतशां । ऋष्यशृंगं । अंगं ।
विश्वावसुं देवगंधर्वं । अग्नितापसं । जरितारं । द्रोणं । सारिसृकं । स्तंबमित्रं ॥ ७ ॥ सुपर्णं । ऊर्ध्वकृशनं । देवमुनिं । सुवेदसं । पृथुं ।
अर्चंतं । श्रद्धां । शासं । इंद्रमातरं । शिरिंबिठं । केतुं । भुवनं । साधनं । शचीं । पूरणं । यक्षमनाशनं । रक्षोहणं । विवृहणं । प्रचेतसं ।
कपोतं । अनिलं । शबरं । विभ्राजं । इटतं । संवर्तं । ध्रुवं । अभीवर्तं । ऊर्ध्वग्रावाणं । सूनुं । पतंगं । अरिष्टनेमिं । शिबिं । का-
शिराजं । प्रतर्दनं । वसुमनसं । जयं । प्रथं । सप्रथं । तपुर्मूर्धानं । प्रजावंतं । त्वष्टारं । विष्णुं । सत्यधृतिं । उलं । श्येनं । सर्परा-
जीं । अघमर्षणं । संवननं ॥ ८ ॥ (अष्टमाष्टकः) ॥ इत्यृषितर्पणं ॥ ॥

ऋक्सं.

॥ २ ॥

संहिताहोमांगंदेवतर्पणं ॥

देवतर्प.

तच्चेत्थं ॥ अग्निं तर्पयामि । सोमं । विश्वान्देवान् । ब्रह्माणं । ऋषीन् । ऋग्वेदं । यजुर्वेदं । सामवेदं । सावित्रीं । ब्रह्माणं । श्रद्धां । मेधां । प्रज्ञां । धारणां । सदसस्पतिं । अनुमतिं । छंदांस्यृषीन् । श्रियं । हियं । सवितारं । शतर्चिनः । माध्यमान् । गृत्समदं । विश्वामित्रं । वामदेवं । अत्रिं । भरद्वाजं । जामदग्न्यं । गौतमं । वसिष्ठं । प्रगाथान् । पावमानीः । क्षुद्रसूक्तान् । महासूक्तान् । महानाम्नीं । उपनिषदं । हव्यवाहं । इति ३७ देवतास्तर्पयित्वा । ततः संहितास्थादेवतास्तर्पयेत् ॥ ॥ ॥

ताश्च—अग्निं तर्पयामि । वायुं । इंद्रवायू । मित्रावरुणौ । अश्विनौ । इंद्रं । विश्वान्देवान् । सरस्वतीं । मरुतः । अग्नीनिर्मथ्याहवनीयौ । अग्निमिध्मं (समिद्धंवा) । तनूनपातं । नराशंसं । इळं । बर्हिषं । देवीर्द्वारः । उषासानक्ते । दैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ । सरस्वतीळा-भारतीः । त्वष्टारं । वनस्पतिं । स्वाहाकृतीः । अग्निद्रविणोदसं । इंद्रावरुणौ । ब्रह्मणस्पतिं । सोमं । दक्षिणां । सदसस्पतिं । अग्नमरुतः ॥ १ ॥ ऋभून् । सवितारं । देवीः । इंद्राणीवरुणान्यग्नायीः । द्यावापृथिव्यौ । पृथिवीं । देवान् (विष्णुंवा) । इंद्रमरु-त्वंतं । पूषणं । अपः । कं । भगं । उल्लुखलं । मुसलं । हरिश्चंद्रं प्रजापतिं चर्मवा । उषसं ॥ २ ॥ रात्रिं । यूपं । अर्यमणं । आदित्यान् । रुद्रं ॥ ३ ॥ सूर्यं । अग्निवैश्वानरं ॥ ४ ॥ अग्निमध्यमं ॥ ५ ॥ अदितिं । सिंधुं । द्यां ॥ ६ ॥ अग्निमुषसं । अग्निशुचिं । अग्निजातवेदसं ॥ ७ ॥ सूर्यरश्मीन् । घर्मं ॥ ८ ॥ प्रथमाष्टकः ॥ ॥ रोमशां इंद्रं । पर्वतं ॥ १ ॥ बृहस्पतिं ॥ २ ॥ अश्वं । वाक्समुद्राज्वक्षरान् । शक्रधूमं । संवत्सरसंस्थं कालचक्रं । साध्यान् । पर्जन्यं । सरस्वतं ॥ ३ ॥ रतिं ॥ ४ ॥ अहिर्बुध्न्यं ।

॥ २५ ॥

अग्निं शुचिं । अग्निं जातवेदसं ॥ ७ ॥ सूर्यं रश्मीन् । घर्मे ॥ ८ ॥ प्रथमाष्टकः ॥ ॥ रामशा इदु । पवत ॥ १ ॥ बृहस्पति ॥ २ ॥
 अश्वं । वाक्समुद्राऽवक्षरान् । शक्रधूमं । संवत्सरसंस्थं कालचक्रं । साध्यान् । पर्जन्यं । सरस्वतं ॥ ३ ॥ रतिं ॥ ४ ॥ अहिर्बुध्न्यं ।

अन्नं । तृणं ॥ ५ ॥ ६ ॥ राकां । सिनीवालीं । गुग्वादिदेवताः । अपोनपातं ॥ ७ ॥ हविर्धानं । शकुंतं ॥ ८ ॥ द्वितीयाष्टकः ॥
 ॥ यूपान् । व्रश्चनं । अग्नीन्पुरीष्यान् । उपाध्यायं । ऋत्विजः ॥ १ ॥ नदीः । विश्वामित्रं ॥ २ ॥ ससर्परीं वाचं । रथांगानि ॥ ३ ॥
 संवत्सरं । अग्निं रक्षोहणं ॥ ४ ॥ ५ ॥ आशिषः । वामदेवं । ऋतं । इंद्रमिवात्मानं वामदेवं । सुपर्णात्मानं वामदेवं ॥ ६ ॥ दधिकां ।
 त्रसदस्युं ॥ ७ ॥ क्षेत्रपतिं । शुनं । शुनासीरौ । सीतां । गां । घृतं ॥ ८ ॥ तृतीयाष्टकः ॥ ॥ उशनसं । ऋणंचयं । कुत्सं ॥ १ ॥
 अत्रिं । भूमिं । सुतंभरं । देवपत्नीः ॥ २ ॥ अग्निं वैद्युतं । शशीयसीं । पुरुमीहं । तरंतं । रथवीतिं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ चायमानम-
 भ्यावर्तिनं । गाः ॥ ६ ॥ बृवुंतक्षाणं । प्रस्तोकं । रथं । दुंदुभिं ॥ ७ ॥ धेन्विषू । पृश्निं । अहोरात्री ॥ ८ ॥ चतुर्थाष्टकः ॥ ॥
 वर्म । धनुः । ज्यां । आलीं । इषुधिं । सारथिं । रथगोपान् । ब्राह्मणपितृन् । प्रतोदं । हस्तघ्नं । युद्धभूमिकवचानि ॥ १ ॥
 सुदासं ॥ २ ॥ वसिष्ठपुत्रपौत्रान् । वसिष्ठं ॥ ३ ॥ वाजिनः । वास्तोष्पतिं । प्रस्वापिनीं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मंडूकान् । वसिष्ठाशिषः ।
 अंतरिक्षं । इंद्रासोमौरक्षोहणौ । ग्रावाणं । अनिलं । आसंगं । विभिंदुं । पाकस्थामानं । कुरुंगं ॥ ७ ॥ अश्विकशून् । तिरिंदिं ।
 वरुं ॥ ८ ॥ पंचमाष्टकः ॥ ॥ १ ॥ यजमानं । दंपती ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पृथुश्रवसं ॥ ४ ॥ ऋक्षाश्चमेधौ । हविषं । श्रुतर्वणं
 ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुपर्णं । सूर्यप्रभां । पवमानं । पवमानसोमं ॥ ७ ॥ ८ ॥ षष्ठाष्टकः ॥ ॥ १ ॥ पवमानमग्निं । पावमान्यध्येतारं
 ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ यमं । यमीं । अंगिरःपित्रथर्वभृगून् । श्वानौ । सरण्युं । मृत्युं । धातारं । पितृमेधं ॥ ६ ॥ वसुक्रं ।
 अश्वत्थगर्भीशमीं ॥ ७ ॥ कुरुश्रवणं । उपमश्रवसं । अक्षकृषिकितवनिंदांच । अक्षान् ॥ ८ ॥ सप्तमाष्टकः ॥ ॥ वैकुंठमिंद्रं ।

ऋक्सं.

॥ ३ ॥

अग्न्याख्यतंतुं । मनः । निर्ऋतिं । असुनीतिं । पथ्यांस्वस्ति । असमातिं । जीवं । हस्तं । नासत्यौ । नाभानेदिष्ठान् ॥ १ ॥ सावर्णिं ।
 नौरूपादिवं । ज्ञानं ॥ २ ॥ विश्वकर्माणं । मन्युं । सूर्याविवाहं । अर्कं । चंद्रमसं । मनुष्यविवाहाशिषः । वासः । यक्षमहणं ।
 सूर्यासावित्रीं ॥ ३ ॥ वृषाकपिं । पुरुषं ॥ ४ ॥ उर्वशीं । पुरूरवसं । ओषधीः । द्रुघणं । अप्वां ॥ ५ ॥ यजमानान् । सरमादेव-
 शुनीं । पणीन् । परमात्मानमिंद्रं । यज्ञपरमात्मानं । वाचमध्यमां । गायत्र्यादिछंदांसि । धनान्नदानं । इंद्रंलवं ॥ ६ ॥ वेनं ।
 आंभृणींवाचं । भाववृत्तं । वातं । विश्वावसुंदेवगंधर्व ॥ ७ ॥ सपत्न्याशिनीं । अरण्यानीं । श्रद्धां । अलक्ष्मीनाशिनीं । शचीं ।
 दुःस्वप्नहनं । इंद्रं सपत्नहनं । अनुमतिमधवद्वातृविधातृन् । राजानमभिषिक्तं । मायाभेदं । तार्क्ष्यं । यजमानाशिषः । पत्न्याशिषं ।
 होत्राशिषः । सर्पराज्ञीं । संज्ञानं ॥ ८ ॥ अष्टमाष्टकः ॥ इतिसंहितास्यदेवतातर्पणं ॥ ततश्छंदसांतर्पणं ॥ गायत्रीतर्पयामि । उष्णिहं ।
 अनुष्टुभं । बृहतीं । पंक्तिं । त्रिष्टुभं । जगतीं । अतिजगतीं । शक्रीं । अतिशक्रीं । अष्टिं । अत्याष्टिं । धृतिं । अतिधृतिं इतिछंद-
 स्तर्पणं ॥ अत्र 'तर्पयित्वाद्भिराचार्यान्ऋषींश्छंदांसिदेवताः' इतिशौनकाच्छंदस्तर्पणोत्तरंवादेवतातर्पणकार्यं ॥

शाकलसंहिताऋग्वेदोमान्वाधानं ।

अथविधांतरेणसूक्तभेदपक्षविभक्तदेवतान्वाधानं ॥ अत्रप्रधानं ॥ आदित्यादिनवग्रहान् अमुकद्रव्यैरमुकसंख्याकाभिः ॥ पुनरत्र-
 प्रधानं ॥ अग्निं सोमं विश्वान्देवान् ब्रह्माणं ऋषीन् ऋग्वेदं यजुर्वेदं सामवेदं सावित्रीं ब्रह्माणं श्रद्धां मेधां प्रज्ञां धारणां सदसस्पतिं अनुमतिं
 छंदांस्यृषीन् श्रियं हियं सवितारं शतर्चिनः माध्यमान् गृत्समदं विश्वामित्रं वामदेवं अत्रिं भरद्वाजं जमदग्निं गौतमं वसिष्ठं

अन्वाधा.

॥ २६ ॥

प्रगाथान् पावमानीः क्षुद्रसूक्तान् महासूक्तान् महानाम्नीः उपनिषदं हव्यवाहं एताः सप्तत्रिंशत् ३७ प्रधानांगदेवताः वृत्तप्लुतातैलद्रव्येण
 एकैकयाहुत्यायक्ष्ये ॥ पुनरत्रप्रधानं ॥ अग्निनववारं ९ वायुं ३ इंद्रवायू ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३
 इंद्रं २३ मरुतः १ इंद्रामरुतः १ मरुतः १ इंद्रामरुतः १ मरुतः २ इंद्रं ५१ अग्निं ५ अग्नीनिर्मथ्याहवनीयौ १ अग्निं ६ अग्नि-
 समिद्धं (इध्मंवा) १ अग्नितनूनपातं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीं उषासानक्ते १
 अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीः सरस्वतीळाभारतीदेवीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ अग्निमूर्तीः स्वाहाकृतीः (विश्वा-
 न्देवान्) १ अग्निदेवान् २ अग्नींद्रवायुबृहस्पतिमित्राग्निपूषभगादित्यमारुतगणान् १ देवान् १ अग्निं १ अग्निदेवान् ४ देवाग्नींद्र-
 वायुमित्रमूर्तिविशेषान् १ अग्निं १ अग्निदेवान् १ इंद्रतू १ मरुदृतून् १ त्वष्टृऋतून् १ अश्वृतून् १ इंद्रतू १ मित्रावरुणतून् १ अग्निंद्र-
 विणोदसमृतुंच १ अश्वृतून् १ अश्वृतून् १ इंद्रं ९ इंद्रावरुणौ ९ ब्रह्मणस्पतिं ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतीन् १ दक्षिणेन्द्रसोमब्रह्मणस्पतीन्
 १ सदसस्पतिं ३ नराशंसं (सदसस्पतिंवा) १ अग्नमरुतः ९ ॥ १ ॥ ऋभून् ८ इंद्राग्नी ६ अश्विनौ ४ सवितारं ४ अग्निं २
 देवीः १ इंद्राणीवरुणान्यग्नायीः १ द्यावापृथिव्यौ १ पृथिवीं १ विष्णुं ६ वायुं १ इंद्रवायू २ मित्रावरुणौ ३ इंद्रमरुत्वंतं ३ विश्वा-
 न्देवान् ३ पूषणं ३ अपः ७ अवग्नीन् १ अग्निं १ कं १ अग्निं १ सवितारं २ भगं १ वरुणं ३ १ अग्निं २२ देवान् १ इंद्रं ४ उल्लख-
 लं २ उल्लखलमुसले २ हरिश्चंद्रं प्रजापतिं १ इंद्रं २३ अश्विनौ ३ उषसं ३ अग्निं १८ इंद्रं ३० ॥ २ ॥ अश्विनौ १२ अग्निमित्र-
 वरुणरात्रिसवितृन् १ सवितारं १० अग्निं १२ यूपं २ अग्निं ६ मरुतः ४० ब्रह्मणस्पतिं ८ वरुणमित्रार्यम्णः ३ आदित्यान् ३ वरुण-

ऋक्सं.

॥ ४ ॥

मित्रार्यम्णः ३ पूषणं १० रुद्रं २ रुद्रमित्रवरुणान् १ रुद्रं ३ सोमं ३ अश्विन्युषसः २ अग्निं २१ अग्निदेवान् १ अश्विनौ २५ ॥ ३ ॥
 उषसं २० सूर्यं १३ इंद्रं ७२ अग्निं ९ अग्निवैश्वानरं ७ अग्निं ५ इंद्रं ३८ ॥ ४ ॥ मरुतः १५ अग्निं १२० अग्निमध्य-
 मं ३ अग्निं ९ इंद्रं ५७ ॥ ५ ॥ मरुतः ३४ ऋतुदेवान् १ देवान् १ भगमित्रादितिदक्षमरुद्गणार्यमवरुणसोमाश्विसरस्वतीः १
 वायुपृथिवीद्युग्मावाश्विनः १ इंद्रापूषणौ १ इंद्रपूषताक्ष्यबृहस्पतीन् १ मरुतः १ देवान् २ अदितिं १ वरुणमित्रार्यम्णः ३ इंद्रमरुतपूष-
 भगान् १ पूषविष्णुमरुद्गणान् १ वायुसिध्वोषधीः १ रात्र्यहर्लोकद्याः १ वनस्पतिसूर्यगाः १ मित्रवरुणार्यमैन्द्रबृहस्पतिविष्णून् १ सोमं
 २३ उषसं १५ अश्विनौ ३ अग्नीषोमौ १२ अग्निं ७ देवाग्नीन् १ अग्निं ७ अग्निमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः (अग्निवा) १ ॥ ६ ॥
 अग्निमौषसं ११ अग्निद्रविणोदसं ९ अग्निं शुचिं ८ अग्निवैश्वानरं ३ अग्निं जातवेदसं १ इंद्रं मरुत्वंतं ३० इंद्रं २८ चंद्ररश्मिरोदांसि १
 रोदसी १ देवरोदांसि १ अग्नारोदांसि १ देवरोदांसि १ देववरुणार्यमरोदांसि १ देवरोदांसि १ इंद्रारोदांसि १ सूर्यरश्मिरोदांसि १
 इंद्रवरुणाश्वर्यमसवितृरोदांसि १ सूर्यरश्मिरोदांसि १ देवरोदांसि १ अग्नारोदांसि १ वरुणारोदांसि १ आदित्यरोदांसि १ बृहस्पतिरोदां-
 सि १ रोदसी १ मित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः १ इंद्रमित्रवरुणाग्निमारुतशर्धोदितीः १ देवान् १ पितृद्यावापृथिवीः १ नराशंसापूषणौ १
 बृहस्पतिं १ इंद्रं १ सवितृमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः १ आदित्यसुमतीः १ देवेन्द्रमरुददितीः १ इंद्राश्वर्यमसवितृमित्रवरुणादि-
 तिसिंधुपृथिवीद्याः १ इंद्राग्नी २१ ऋभून् १४ द्युपृथिव्यश्विमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः १ अश्विनौ २४ ॥ ७ ॥ उषासारात्री १
 उषसं १८ उषोमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः १ रुद्रं ११ सूर्यं ६ अश्विनौ ८२ दुःस्वप्ननाशनं १ इंद्रं १५ ॥ ८ ॥ रुद्रः १

अन्वाध

॥ २७ ॥

उषासानक्ते १ अग्निवार्धिवद्रपर्वतदेवान् १ अश्व्यपांनपादहोरात्राणि १ देवपूषाग्नीन् १ मित्रवरुणसिंधून् १ मित्रवरुणदेवान् १ देवसंघं १
 मित्रावरुणौ २ विश्वान्देवान् ४ मित्रावरुणौ १ उषसं २६ स्वनयदानं ७ स्वनयंभावयव्यं ५ रोमशां १ स्वनयंभावयव्यं १ अग्निं १९
 इंद्रं ५ इंद्रुं १ इंद्रं २७ इंद्रापर्वतेंद्रान् १ इंद्रं ७ वायुं ९ इंद्रवायू ५ वायुं १ मित्रावरुणौ ५ सूर्यरोदसीमित्रवरुणरुद्रेन्द्राश्व्यमभगसो-
 मान् १ देवेन्द्रमरुदग्निमित्रवरुणान् १ ॥ ९ ॥ मित्रावरुणौ ३ पूषणं ४ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ ३ इंद्रं १ अग्निं १ मरुतः
 १ इंद्राग्नी १ बृहस्पतिं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं २६ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निवर्हिषं १
 अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीं उषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीः सरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्प-
 तिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं १ अग्निं ४३ मित्रं १ मित्रावरुणौ १९ विष्णुं ६ इंद्राविष्णू ३ विष्णुं ८ ॥ १० ॥ अश्विनौ १२ द्यावापृथि-
 व्यौ १० ऋभून् १४ अश्वं ३५ आदित्यवाय्वग्नीन् १ सूर्यरथचक्राश्वान् १ आदित्यमंडलसप्तरश्मीन् १ परमेश्वरदुर्ज्ञेयतां २ संश-
 योत्थापनं १ प्रश्नमादित्यविषयकं १ पृथिव्यादित्यवृष्टिहविरुत्पत्तीः १ द्युपृथिवीवृष्टीः १ आदित्यदेवान् १ आदित्यचक्रं १ संवत्सर-
 चक्रं ३ सप्तर्तून् १ सूर्यरश्मीनांस्त्रीत्वपुरुषत्वज्ञानं १ आहुतिंगोरूपां १ अग्न्यादित्यव्यतिहारोपासकदुर्लभतां १ सोमसूर्यमंडलपरिभ्रमणा-
 नि १ जीवपरमात्मानौ १ आदित्यतद्रश्मीन् १ आदित्योपासनानुपासनप्रशंसानिंदे १ अग्निवाय्वादित्यानांभ्वंतरिक्षद्वाधानज्ञानप्रशंसां १
 अक्षरप्रशंसां १ सूर्यगायत्रसामनी १ गोसवितृधर्मान् १ गां २ वत्सगावौ १ शरीरजीवौ १ ब्रह्मसाक्षात्कारं १ ज्ञानं १ द्युपृथिव्या-
 दित्यवृष्टीः १ प्रश्नपृथिव्याद्यंतादिविषयकं १ प्रतिवाक्यं १ आदित्यरश्मीन् १ परिदेवनं ब्रह्मात्माननुभवनिमित्तं १ देहात्मजीवात्मा-

ऋक्सं.

॥ ५ ॥

नौ १ ब्रह्मात्मज्ञानाज्ञानप्रशंसानिदे १ गां १ वाचंमाध्यमिकां १ वागपाः १ शकधूमासोमौ १ अग्निसूर्यवायून् १ वाचं १
 सूर्यं २ कालचक्रसंवत्सरसंस्थं १ सरस्वतीं १ साध्यान् १ पर्जन्याग्नीन् १ सरस्वंतं १ इंद्रमरुत्वंतं १५ ॥ ११ ॥ मरुतः १५ इंद्रं १
 मरुतः २० इंद्रं १३ मरुतः २ इंद्रमरुत्वंतं ४ मरुतः ३ इंद्रं ४५ रतिं ६ अश्विनौ ३९ ॥ १२ ॥ द्यावापृथिव्यौ ११ अग्निस-
 वितृदेवान् १ मित्रार्यमवरुणदेवान् १ देवाग्निरुणान् १ देव्योषासानक्ताः १ अहिर्बुध्न्यसिध्वपांनपातः १ त्वष्ट्रैदौ १ इंद्रं १ मरुद्द्या-
 वापृथिवीः १ मरुत्सेनाः १ अश्विपूषविष्णुर्वाय्विन्द्रान् १ देवदीधितिं १ अन्नं ११ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निमिळं १
 अग्निबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभार-
 तीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ८ बृहस्पतिं ८ अमृणसूर्यान् १६ अग्निं २९ अग्निसमिद्धं १ अग्निनराशंसं १
 अग्निमिळं १ अग्निबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्निदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभार-
 तीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ४९ ॥ १३ ॥ इंद्रं १२६ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १
 बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ५ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ ॥ १४ ॥ बृहस्पतिं १
 ब्रह्मणस्पतिं ८ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ ब्रह्मणस्पतिं १३ आदित्यान् १७ वरुणं ११ आदित्यमित्रावरुणान् १ देवान् १
 देववसुमित्रवरुणादितींद्रमरुतः १ देवान् ३ वरुणं १ इंद्रं ५ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ सरस्वतीद्वौ १ बृहस्पतिं १ मरुतः १ मित्रावरुणौ १
 देवान् १ इंद्रं १ त्वष्ट्रिळाभगरोदःपूषाश्विनः १ उषासानक्ताद्यावापृथिवीः १ देवाहिर्बुध्न्यजैकपादिंद्रान् १ विश्वान्देवान् १ द्यावापृथिव्यौ १

अन्वाधा

॥ २८ ॥

इंद्रं २ राकां २ सिनीवालीं २ गुंगूसिनीवालीराकासरस्वतीं द्राणीवरुणानीः १ रुद्रं १५ मरुतः १५ अपानपातं १५ इंद्रामधू १ मरुन्माध-
 वान् १ त्वष्टृशुक्रौ १ अग्निशुची १ इंद्रानभसौ १ मित्रवरुणनभस्यान् १ ॥ १५ ॥ अग्निद्रविणोदसमिषंच १ अग्निद्रविणोदसमूर्ज-
 च १ अग्निद्रविणोदसंसहंच १ अग्निद्रविणोदसंसहस्यंच १ अश्वितपान् १ अमितपस्यौ १ सवितारं ११ अश्विनौ ८ सोमापूषणौ ५
 सोमपूषादितीः १ वायुं २ इंद्रवायू १ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ द्यावापृथिव्यौ ३ शकुंतं ६
 अग्निं २३ अग्निवैश्वानरं २६ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निमिळं १ अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासा-
 नक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ३३
 ॥ १६ ॥ यूपं ५ यूपान् २ विश्वान्देवान् १ यूपान् २ स्थाणुंछिन्नयूपमूलं १ अग्निं २७ इंद्राग्नी ९ अग्निं ४२ अश्विषोश्चिदधिकाः १ अग्निं ३
 दधिकाश्विषोबृहस्पतिसवित्रश्विमित्रवरुणभगवसुरुद्रादित्यान् १ अग्निं ८ अग्नीनपुरीष्यान् १ अग्निं १४ अग्नींद्रौ १ अग्निं १ अग्निवैश्वानरं ३
 मरुतः ३ परब्रह्म २ उपाध्यायंवैश्वामित्रं १ अग्निं २५ ऋत्विजः १ अग्निं ११ ॥ १७ ॥ इंद्रं २२७ ॥ १८ ॥ इंद्रापर्वतौ १ इंद्रं १३
 वाचंससर्परीं २ रथांगानि ४ इंद्रं ४ अग्निं १ द्यावापृथिव्यौ ३ दिवं १ द्यावापृथिव्यौ ३ दिवं १ द्यावापृथिव्यौ १ सवितारं १
 त्वष्टृभून् १ मरुत्सरस्वतीः १ विष्णुं १ इंद्रं १ आश्विनौ १ देवेन्द्रभून् १ अर्यमादितिदेववरुणान् १ अग्निपृथिवीद्वप्सूर्यांतरिक्षाणि १
 पर्वतादितिमरुतः १ अग्निदेवान् १ अग्निं १ उषासाहनी १ अग्निं ९ अहोरात्रे १ द्यावापृथिव्यौ ४ दिशः १ इंद्रवर्षतं ६ ॥ १९ ॥
 देवान् १ संवत्सरं २ संवत्सरादित्यान् १ सिंधुसंवत्सरेळासरस्वतीभारतीः १ सवितृधिषणे १ सवितृमित्रवरुणाब्रोदांसि १ अग्निवायुसूर्यान्

ऋक्सं.

॥ ६ ॥

१ इंद्राग्निदेवान् १ इंद्रपूषाश्विदेवान् १ ओषधींद्रान् १ रोदोमिदीप्तीः १ अग्निजिह्वाविश्वदेवान् १ अग्निप्रमतिं १ अश्विनौ ९ मित्रं ९
 ऋभून् ४ इंद्रर्भून् ३ उषसं ७ इंद्रावरुणौ ३ बृहस्पतिं ३ पूषणं ३ सवितारं ३ सोमं ३ मित्रावरुणौ ३ अग्निं १ अग्नीवरुणौ ४
 अग्निं ५१ अग्निरक्षोहणं १५ ॥ २० ॥ अग्निवैश्वानरं १५ अग्निं ५८ उषोऽग्न्यश्विसूर्यान् १ सवितृवरुणमित्रदेवान् १ देवसूर्यान् १
 सूर्यं २ उषोऽग्न्यश्विनः १ सूर्यं १ उषसं १ अश्व्युषसः १ सूर्यं १ अग्निं ६ सोमकंसाहदेव्यं २ अश्विनौ २ इंद्रं ४२ वामदेवं १ इंद्रं ६३ ॥ २१ ॥
 ऋतदेवं ३ इंद्रं २३ श्येनं सुपर्णात्मानं ८ इंद्रं १ इंद्रासोमौ ५ इंद्रं १३ इंद्रोषसौ ३ इंद्रं ४० इंद्राश्वौ २ ॥ २२ ॥ ऋभून् ४८ द्यावापृ-
 थिव्यौ १ दधिकां १९ सूर्यं १ इंद्रावरुणौ ११ आत्मानं ६ इंद्रावरुणौ ४ अश्विनौ २१ वायुं १ इंद्रवायू ६ वायुं १ इंद्रवायू ३ वायुं ९
 इंद्राबृहस्पती ६ बृहस्पतिं ९ इंद्राबृहस्पती २ ॥ २३ ॥ उषसं १८ सवितारं १३ देवद्युभूमिवरुणमित्रान् १ देवान् १ अदिति-
 धुस्वस्त्युषासानक्ताः १ अर्यमवरुणाग्नींद्रविष्णून् १ पर्वतमरुद्भगवरुणमित्रान् १ रोदोहिर्बुध्यान् १ देवादितींद्रमित्रवरुणान् १ अग्निं १
 उषसं १ सवितृभगवरुणमित्रार्यमेंद्रान् ७ द्यावापृथिव्यौ १ क्षेत्रपतिं ३ शुनं १ शुनासीरौ १ सीतां २ शुनासीरौ १ अग्निं ३७ मरु-
 द्द्राविष्णून् १ अग्निं २० अग्निसमिद्धं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निर्वाहिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीं उषासानक्ते १
 अग्नीदैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीः सरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं १२७ ॥ २४ ॥
 मरुदश्विमित्रवरुणान् १ अग्निं ५ इंद्राग्नी १ अग्निं ६ इंद्रं ८ उशनइंद्रौ १ इंद्रं १७ ऋणंचयौ ४ इंद्रं ७ इंद्रकुत्सोशनसः
 १ इंद्राकुत्सौ १ इंद्रं ६८ ॥ २५ ॥ सूर्यं १ अग्निं ४ मित्रावरुणौ १ मित्रवरुणार्यमवायिंद्रमरुद्रान् १ अश्विरुद्रान् १

अन्वाधा

॥ २९ ॥

वाय्वग्निपूषभगान् १ मरुतः १ वायुदेवपत्नीः १ उषासानक्ते १ वास्तोष्पतित्वष्टृवाक्वनस्पत्योषधीः १ मेधादित्यान् १ अग्निवैद्युतं १
 मरुद्गणभगोषधीद्युवनगिरीन् १ वायवपाः १ मरुतः १ मरुद्गणं १ भूमिं १ मरुद्हिर्वुध्यान् १ देवनिर्ऋतीन् १ देवेषां १ भूम्युर्वश्यौ १
 देवसंघं १ वरुणमित्रभगादितिवायून् १ अदितिमित्रवरुणान् १ सवितारं १ इंद्रं १ भगसर्वित्रिद्रान् १ इंद्रं मरुत्वंतं १ बृहस्पतिं ३
 मरुतः १ रुद्रं १ ऋभ्वद्रपत्नीनदीसरस्वतीराकाः १ पर्जन्यं २ मरुतः १ पृथिव्यंतरिक्षवनस्पत्योषधीः १ देवान् १ अश्विनौ १ नदीः १
 द्यावापृथिव्यौ १ वायुं १ सोमं २ इंद्रं १ मां (अग्निवा) १ धर्मं १ अश्विनौ १ पूषवायू १ अग्निजातवेदसंमरुतश्च १ सरस्वतीं १
 बृहस्पतिं (अग्निवा) १ अग्निं ३ देवान् १ अश्विनौ १ इंद्रं २ अग्निं ३ विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ अग्निं (सूर्यवा) १ सूर्यं २
 मदं १ देवसंघं १ सुतंभरं १ अग्निं २ इंद्रोषादित्यान् १ सूर्योषोनदीद्याः १ मेघध्वंगिरसः १ इंद्राग्नी १ अंगिरसः २ अंगिरः-
 सरमाः २ सूर्यं २ देवान् १ अंतर्यामिणं १ अग्नींद्रवरुणमित्रदेवमारुतबलविष्ण्वश्विरुद्रदेवपत्नीपूषभगसरस्वतीः १ इंद्राग्निमित्रवरु-
 णादित्यादित्यपृथिवीद्युमरुत्पर्वताब्जिष्णुपूषब्रह्मणस्पतिभगसवितृन् १ विष्णुवायुसोमर्भ्वश्वित्वष्टृन् १ मरुतबलबृहस्पतिपूषवरुणमित्रार्य-
 म्णः १ पर्वतनदीभगादितीः १ देवपत्नीः २ ॥ २६ ॥ उषसं १ सूर्यरश्मीन् १ सूर्यं ३ सूर्योषःसूर्यरश्मीन् १ मित्रवरुणाग्नीन् १
 अग्निवैद्युतं १ उषसः १ इंद्रैद्रात्मसूर्यौ १ अग्निं १ अग्नासवितारौ १ सवितृभगाश्विनः १ सवितृभगौ १ पूषभगादितिसूर्यैद्रविष्णुवरुण-
 मित्राग्नीन् १ सवितृनदीः १ देवमित्रवरुणान् १ सूर्यं २ देवदेवपत्नीः १ अग्नासवितारौ १ सवितारं १ अग्निदेवान् ३ इंद्रवायू १ वायुं
 १ इंद्रवायू २ देवाश्च्युषोग्नीन् १ मित्रवरुणसोमविष्ण्वग्नीन् १ आदित्यवस्त्रिद्रवाय्वग्नीन् १ अश्विभगादितिपूषद्यावापृथिवीः १ वायु-

ऋक्सं.

॥ ७ ॥

सोमबृहस्पत्यादित्यान् १ देवाभ्यृभुरुद्रान् १ मित्रवरुणरेवतींद्राभ्यदितीः १ सूर्याचंद्रमसौ १ मरुतः ९१ अग्नमरुतः ८ मरुतः ४
 शसीयसीं ४ पुरुमीह्वैददश्चि १ तरंतवैददश्चि १ मरुतः ६ रथवीतिंदाल्भ्यं ३ मित्रावरुणौ ५९ ॥ २७ ॥ अश्विनौ ४८ उषसं १६
 सवितारं १४ पर्जन्यं १० पृथिवीं ३ वरुणं ८ इंद्राग्नी ६ मरुतः ९ अग्निं ९४ ॥ २८ ॥ अग्निवैश्वानरं २१ अग्निं ९८ ॥ २९ ॥
 इंद्रं ६४ वरुणमित्रेद्रपूषविष्ण्वग्निसवित्रोषधिपर्वतान् १ इंद्रं १ इंद्रदेवान् २१ इंद्रं ५६ दानंचायमानीयं १ गाः १ इंद्रं १ गाः ५
 गवेंद्रान् १ ॥ ३० ॥ इंद्रं १२८ बृवुंतक्षाणं ३ इंद्रं १४ सोमं ५ इंद्रं १४ देवभूमिबृहस्पतींद्रान् १ इंद्रं १ दानंप्रास्तोकं ४ रथं ३
 दुंदुभिं २ दुंदुभींद्रौ १ ॥ ३१ ॥ अग्निं १० मरुतः २ धेन्विषे १ इंद्रवरुणार्यमविष्णून् १ पूषणं ५ मरुतः २ द्यावाभूमी १ मित्र-
 वरुणामिविश्वदेवान् १ अग्निं १ अहोरात्रे १ वायुं १ अश्विरथाश्विनः १ पर्जन्यवायुमरुतः १ सरस्वतीं १ पूषणं १ त्वष्ट्री १ रुद्रं १
 मरुतः १ मरुद्गणं १ विष्णुं १ अहिर्बुध्न्यपर्वतसवितृविश्वदेवभगान् १ विश्वान्देवान् १ देवादितिवरुणमित्राभ्यर्यमसवितृभगान् १ सूर्यदे-
 वान् १ द्यावापृथिव्यौ १ मरुतः २ इंद्रं १ अपः १ सवितारं १ अग्निदेवान् १ अश्विनौ १ आदित्यवसुमरुद्रुद्रान् १ रुद्रसरस्वतीविष्णु-
 वायुऋभुविश्ववाजविधातृपर्जन्यान् १ सवित्रभगापांनपात्त्वष्टृद्युपृथिवीः १ अहिर्बुध्न्याजैकपात्पृथिवीसमुद्रविश्वदेवान् १ देवपत्नीविश्व-
 देवान् १ सूर्यं २ अदितिवरुणमित्रार्यमभगान् १ आदित्यादितीः १ द्युपृथिव्यग्निसवादित्यादितीः १ देवान् ४ वरुणमित्राग्नीन् १ इंद्र-
 पृथिवीपूषभगादितिपंचजनान् १ देवान् १ अग्निं १ सोमं १ इंद्रादिदेवान् १ पंथानं १ अतियाजयागनिराकृतिं १ मरुदादित्यान् १
 सोमं १ उषःसिंधुपर्वतपितृन् १ देवसूर्याग्नीन् १ इंद्रसरस्वतीपर्जन्योषध्यग्नीन् १ विश्वान्देवान् ४ पूषणं ३२ इंद्रापूषणौ ६ पूषणं ४

अन्वाधा

॥ ३० ॥

इंद्राग्नी २५ सरस्वतीं १४ ॥ ३२ ॥ अश्विनौ २२ उषसं १२ मरुतः ११ मित्रावरुणौ ११ इंद्रावरुणौ ११ इंद्राविष्णू ८ द्यावापृथि-
 व्यौ ६ सवितारं ६ इंद्रासोमौ ९ बृहस्पतिं ३ सोमारुद्रौ ४ वर्म १ धनुः १ ज्यां १ आर्त्तां १ इषुधिं १ सारथिरश्मीन् १ अश्वान् १
 रथं १ रथगोपान् १ ब्राह्मणपितृसोम्यद्युपृथिवीपूष्णः १ इषून् २ प्रतोदं १ हस्तत्राणं १ विषाक्तमुखबाणं २ युद्धभूमिब्रह्मणस्पत्यदितीः १
 कवचसोमवरुणदेवान् १ देवब्रह्माणि १ अग्निं २९ ॥ ३३ ॥ अग्निसमिद्धं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्ती-
 देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १
 अग्निमूर्तीःस्वाहाकृतीः १ अग्निं २० अग्निवैश्वानरं १६ अग्निं ३३ अग्निवैश्वानरं ३ अग्निं ३७ इंद्रं २१ दानंसौदासं ४ इंद्रं १२२
 ॥ ३४ ॥ वसिष्ठपुत्रान् ९ वसिष्ठं ५ देवान् १ अपः १ इंद्रं २ यज्ञं ३ देवान् २ वरुणं २ देवान् २ अग्निं १ अग्निमपांनपातं १
 अग्निमहिं १ अग्निमहिर्बुध्यं १ देवान् २ देवपत्नीत्वष्टृन् १ त्वष्टारं १ देवपत्नीद्युपृथिवीवरुणायीत्वष्टृन् १ पर्वताब्देवपत्न्योषधीद्युवन-
 स्पत्यंतरिक्षद्यावापृथिवीः १ द्युपृथिवीवरुणमरुतः १ इंद्रवरुणमित्राग्र्यवोषधीवृक्षान् १ इंद्राग्निवरुणसोमपूषभगनराशंसपुरंधिरैसत्यशंसा-
 र्यम्णः १ घातृवरुणद्युपृथिव्यद्रिदेवस्तुतीः १ अग्निमित्रवरुणाश्विपुण्यकर्मवायून् १ द्युपृथिव्यंतरिक्षौषधिवृक्षेद्रान् १ इंद्रवसुवरुणादित्यरु-
 द्रत्वष्टृदेवपत्नीः १ सोमब्रह्मग्रावयज्ञयूपमित्योषधिवेदीः १ सूर्यचतुर्दिक्पर्वतनद्यपाः १ अदितिमरुद्विष्णुपूषभवित्रवायून् १ सवित्रुषःप-
 र्जन्यक्षेत्रपतीन् १ देवसरस्वतीध्यभिषाद्भ्रातिषाट्दिव्यपार्थिवाप्यान् १ सत्यपत्यश्वगोऋभुपितृन् १ अजैकपादहिर्बुध्यसमुद्रापांनपातृप्तीः
 १ आदित्यरुद्रवसुदेवान् १ देवयज्ञियमनुयजनदेवान् १ ॥ ३५ ॥ सूर्यपृथिव्यग्नीन् १ मित्रावरुणौ १ वायुधेनुपर्जन्यात् १ इंद्रार्य-

ऋक्सं.

॥ ८ ॥

मणौ १ रुद्रं १ सरस्वतीनदीः १ मरुद्वाचः १ भूमिपूषभगवाजान् १ मरुद्विष्णून् १ ऋभून् १ इंद्रं ५ सवितृपर्वतेंद्रदेवान् १ सवि-
 तारं ६ वाजिनः २ अश्व्युषःपत्नीयजमानहोतृन् १ बर्हिर्वायुपूष्णः १ वसून् १ विश्वदेवाग्निभगार्थीन्द्रान् १ मित्रवरुणेंद्राभ्यर्यमादिति-
 विष्णुसरस्वतीमरुतः १ देवान् १ द्युपृथिवीवरुणमित्राग्निदेवान् १ देवसवितृन् १ मित्रवरुणद्युपृथिवीन्द्रार्यमादितिवायुभगान् १ मरुद-
 ग्निसरस्वतीः १ वरुणमित्रार्यमादितिः १ विष्णुरुद्राश्विनः १ पूषसरस्वतीदेवपत्नीवायून् १ द्युपृथिवीवरुणमित्राग्निदेवान् १ अग्नीन्द्रमित्र-
 वरुणाश्विभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्रान् १ भगं ५ उषसं १ अंगिरःपर्जन्यनदीपत्नीयजमानान् १ अग्निं १ देवहोतृयजमानात् १ अग्निं
 १ अग्निमरुदिन्द्राश्व्युषोमित्रवरुणान् १ अग्निदेवान् १ देवद्यावापृथिवीः १ यज्ञत्विग्नीन् १ देवाग्नीन् १ देवान् १ अग्निदेवान् १
 दधिकाश्व्युषोमिभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यद्युपृथिव्यप्सूर्यान् १ दधिकां ४ सवितारं ४ रुद्रं ४ अपः ४ ऋभून् ३ विश्वान्देवान्
 १ अपः ४ मित्रावरुणौ १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ नदीः १ आदित्यान् ६ द्यावापृथिव्यौ ३ वास्तोष्पतिं ४ इंद्रं ७ मरुतः ४९
 रुद्रं १ ॥ ३६ ॥ सूर्यं १ मित्रावरुणौ १८ सूर्यं ३ मित्रावरुणौ २ सूर्यं ४ सूर्यमित्रवरुणान् १ मित्रावरुणौ १४ अदितिं १० सूर्यं
 ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ५६ उषसं ४० ॥ ३७ ॥ इंद्रावरुणौ ३० वरुणं २७ वायुं ४ इंद्रवायू ३ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १
 इंद्रावायू ४ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्राग्नी २० सरस्वतीं २ सरस्वतं १ सरस्वतीं ६ सरस्वतं ३ इंद्रं १
 बृहस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ बृहस्पतिं ५ इंद्राब्रह्मणस्पती १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ६ इंद्राबृहस्पती १ विष्णुं ३ इंद्राविष्णू ३
 विष्णुं ८ ॥ ३८ ॥ पर्जन्यं ९ मंडूकान् १० इंद्रासोमौरक्षोहणौ ७ इंद्रं १ सोमं १ अग्निं १ देवान् १ सोमं २ अग्निं १ इंद्रासो-

अन्वाधा

॥ ३१ ॥

मौरक्षोहणौ १ इंद्रं १ ग्राव्णः १ मरुतः १ इंद्रं ४ वसिष्ठाशीः पृथिव्यन्तरिक्षाणि १ इंद्रं १ इंद्रासोमौरक्षोहणौ १ इंद्रं २९ आसंगं
 ५ इंद्रं ४० दानवैर्भिदवं २ इंद्रं २० दानं पाकसंस्थामीयंकौरयाणीयं ४ इंद्रं १४ पूषणं ४ दानंकौरंगं ३ ॥ ३९ ॥ अश्विनौ ३६
 अश्विनौ दानं काशवं चैदीयं च १ दानं काशवं २ इंद्रं ४५ दानंतैरिदिरं पार्श्वीयं ३ मरुतः ३६ अश्विनौ ५० अग्निं १० ॥ ४० ॥
 इंद्रं १२१ आदित्यान् ७ अश्विनौ १ अग्निसूर्यवायून् १ आदित्यान् १३ दानं त्रासदस्यवं २ मरुतः २६ ॥ ४१ ॥ इंद्रं १६ दानं-
 चैत्रं २ अश्विनौ १८ अग्निं ३० इंद्रं २७ दानं वारवं सौषामीयं ३ मित्रावरुणौ ९ आदित्यश्चिमरुतः १ मरुतः १ विष्णुं १ मित्रावरुणौ १२
 अश्विनौ ११ वायुं ६ मरुद्ब्रह्मणस्पतिदेवान् १ अग्निदेवान् १ यज्ञं १ देवान् १ देवमरुददितीः १ मरुदिन्द्रवरुणादित्यान् १ वरुणादिदे-
 वान् १ मरुद्विष्णवश्चिपूषइंद्रान् ४ मरुत्सवितृन् १ मरुदादिदेवान् ४ अर्यममित्रवरुणान् १ देवान् ५ त्रयस्त्रिंशद्देवान् १ वरुणमित्रार्यम-
 देवपत्न्यग्नीन् ३ मरुतः १ सोमं १ अग्निं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ रुद्रं १ पूषणं १ विष्णुं १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अत्रीन् १
 विश्वान्देवान् ४ यज्ञयजमानौ ४ दंपती ५ दंपत्याशिषः ९ ॥ ४२ ॥ इंद्रं ६७ अश्विनौ २४ इंद्रं १४ इंद्राग्नी १० अग्निं १०
 इंद्राग्नी १२ वरुणं १३ अश्विनौ ३ अग्निं ६३ अग्नेद्रौ १ इंद्रं ६१ ॥ ४३ ॥ दानं पार्थुश्रवसं ४ वायुं ४ इंद्रं ३ वायुं १ इंद्रं १
 आदित्यान् १३ आदित्योषसः ५ सोमं १५ अग्निं २० इंद्रं ४१ देवान् १ इंद्रं ३४ आदित्यान् २१ ॥ ४४ ॥ इंद्रं १३ दानमा-
 क्षाश्चमेधीयं ६ इंद्रं १० इंद्राग्निविश्वदेववरुणान् १ वरुणं १ इंद्रं २१ अग्निं ३३ अश्विनौ १८ अग्निं १२ दानं श्रौतर्वणं आर्क्षीयं ३
 अग्निं १६ इंद्रं ३३ सोमं ९ इंद्रं ९ देवान् १ इंद्रं १८ ॥ ४५ ॥ देवान् १ वरुणमित्रार्यम्णः १ देवान् १ अर्यमवरुणौ १ देवान्

ऋक्सं.

॥ ९ ॥

२ इंद्रविष्णुमरुदश्विनः १ देवान् २ अग्निं ९ अश्विनौ २० इंद्रं ९२ इंद्रर्भून् १ मरुतः १२ इंद्रं २२ इंद्रामरुतः १ इंद्रावृहस्पती
 १ इंद्रं ५० ॥ ४६ ॥ वाचं देवीं २ इंद्रं १ मित्रावरुणौ ४ मित्रवरुणादित्यान् १ आदित्यान् १ अश्विनौ २ वायुं २ सूर्यं २ उषसं
 १ सोमंपवमानं १ गां २ अग्निं ३५ अग्न्यामरुतः १ सोमंपवमानं ४० अग्निसमिद्धंपवमानं १ अग्नितनूनपातंपवमानं १ अग्नि-
 मिळंपवमानं १ अग्निबर्हिषंपवमानं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः पवमानं १ अग्निमूर्ती उषासानक्ते पवमानं १ अग्नीदैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ पवमानं
 १ अग्निमूर्तीः सरस्वतीळा भारतीः पवमानं १ अग्नित्वष्टारं पवमानं १ अग्निवनस्पतिं पवमानं १ स्वाहाकृतीः १ सोमंपवमानं ५१५
 ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अग्निंपवमानं ३ सोमंपवमानं १८ पूषणंपवमानं ३ सोमंपवमानं १० अग्निंपवमानं २ सवितारंपवमानं
 १ अग्निसवितारौ पवमानौ १ विश्वान्देवान् पवमानान् १ सोमंपवमानं ३ पावमान्यध्येतृन् पवमानान् २ सोमंपवमानं ४९८ ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अग्निं ५५ ॥ ५३ ॥ इंद्रं ३ अपः ९ यमं १ यमीं १ यमं १ यमीं १ यमं ३ यमीं ३ यमं १ यमीं १
 यमं १ यमीं १ अग्निं १८ शकटे हविर्धानाख्ये ५ यमं ५ पितृनंगिरोत्थर्वभृगुनामकान् १ पितृन् ३ श्वानौ सारमेयौ ३ यमं ४
 पितृन् १४ अग्निं १४ सरण्युं २ पूषणं ४ सरस्वतीं ३ अपः ५ मृत्युं ४ धातारं १ त्वष्टारं १ पितृमेधं ७ प्रजापतिं १ ॥ ५४ ॥
 अवग्नीषोमान् १ अपः ७ अग्निं १८ इंद्रं २५ अश्विनौ ३ सोमं ११ पूषणं ९ इंद्रं ४४ अग्निमपांनपातं १५ इंद्रामरुतः १
 विश्वान्देवान् १ देवसंघं १ सवितृभगार्यमदेवान् १ देवभुवि भववाजान् १ देवान् १ हिरण्यगर्भं २ शमीमरणिकारणभूतां १ कण्वं १
 इंद्रं ९ ॥ ५५ ॥ विश्वान्देवान् १ इंद्रं २ दानंकौरुश्रवणंत्रासदस्यवीयं २ उपमश्रवसं ४ अक्षान् १ कितवनिंदां ४ कितवाक्षनिंदां १

१ अस्मिन्नाप्रिये पवमानो गुणः ।

अन्वाधा-

॥ ३२ ॥

१ अक्षनिंदां १ अक्षान् २ कितवनिंदां २ अक्षान् १ कृषिं १ अक्षनिंदां १ अग्निद्युपृथिवीदेवावनानि १ द्युपृथिवीसंधुपर्वतसूर्ययोषः-
 सोमान् १ द्युपृथिव्युषोमीन् १ उषासामी १ उषासामीन् १ उषोम्यश्विनः १ सवितृधिषणामीन् १ देवस्तोत्रसूर्यामीन् १ आदित्या-
 मीन् १ इंद्रमित्रवरुणभगामिदेवान् १ आदित्यवृहस्पतिपूषाश्विभगामीन् १ आदित्यामीन् १ मरुद्बुद्राग्निदेवान् १ देवान् १ उषोन-
 मीन् १ इंद्रमित्रवरुणमित्रार्यमैन्द्रमरुत्पर्वतावादित्यांतरिक्षस्वर्गान् १ द्युपृथिवीनिर्ऋतीः १ अदितिदेवावनानि १ ग्रावदेवावनानि १ इंद्रेळावृ-
 काद्युपृथिवीवरुणमित्रार्यमैन्द्रमरुत्पर्वतावादित्यांतरिक्षस्वर्गान् १ द्युपृथिवीनिर्ऋतीः १ अदितिदेवावनानि १ ग्रावदेवावनानि १ इंद्रेळावृ-
 हस्पती १ अश्विनौ १ मरुद्गणं १ सोमं १ देवान् ३ अग्निमित्रवरुणसवितृन् १ देवान् १ सवितारं १ सूर्यं १२ इंद्रं ५ अश्विनौ ३ १
 इंद्रं ३३ अग्निं २२ ॥५६॥ इंद्रंवैकुण्ठं ३७ अग्निसौचीकं १ देवान् १ अग्निसौचीकं १ देवान् १ अग्निसौचीकं १ देवान् १ अग्निसौ-
 चीकं १ देवान् १ अग्निसौचीकं १ देवान् ६ अग्निसौचीकं ३ देवान् २ अग्निसौचीकं ६ इंद्रं १४ अग्निवायुसूर्यान् १ पृथिवीदेवसूर्यान् १
 स्तोमाभिमानिदेवद्युधर्मदेवादित्यान् १ अंगिरसः ३ बृहदुक्थं १ इंद्रं १ तंतुमश्याख्यं १ मनआवर्तनं ३ सोमं १ मनआवर्तनं १२ निर्ऋतिं
 ३ निर्ऋतिसोमौ १ देवीमसुनीतिं २ पृथिवीध्वंतरिक्षसोमपूषस्वस्तीः १ द्यावापृथिव्यौ २ इंद्रद्यावापृथिवीः १ असमातिं ४ इंद्रं १
 असमातिं १ अर्थसुबंधोर्जीविताहानरूपं ५ सुबंधोःस्पर्शनहेतुभूतादेवतां १ रुद्रं २ अश्विनौ २ वास्तोष्पतिरुद्रसृष्टिं ३ रुद्रं वास्तोष्पतिं
 १ वास्तोष्पत्यग्नी १ अंगिरसः १ इंद्रं ३ अग्निं १ नासत्येद्रान् १ सोमं १ अग्निं १ आदित्यद्याः १ नाभानेदिष्ठधेनू १ अग्निं १
 इंद्राग्नी १ इंद्रं १ मित्रवरुणनाभानेदिष्ठान् १ वरुणं १ मित्रावरुणौ १ वरुणं १ देवान् १ ॥ ५७ ॥ अंगिरसः ६ विश्वान्देवान् १
 दानंसावर्णीयं ४ देवान् ८ इंद्राग्निमित्रवरुणभगद्युपृथिवीमरुतः १ द्यां १ देवान् ४ पथ्यास्वस्तिं २ विश्वदेवादितिः १ देवान् २

ऋक्सं.

॥१०॥

नराशंसपूषामिसूर्यचंद्रमोयमैंद्रवायूषोरात्र्यश्विनः १ अग्निबृहस्पत्यजैकपादहिर्बुध्यान् १ पृथिव्यर्यमणौ १ अश्वान् १ वार्ष्णिद्रपूष्णः १
 एकविंशतिनद्युभुवनस्पतिपर्वतामिकृशान्वस्त्रतिष्यरुद्रान् १ नदीसरस्वतीसरयुसिंध्वाद्याः १ देवमातृदेवपत्नीत्वष्टिर्द्रवाजभगमरुतः १
 मरुतः १ मरुदिंद्रादिदेववरुणमित्रान् १ मरुददितीः १ द्यावापृथिव्यौ १ होत्रायज्ञौ १ गयं १ विश्वदेवादितीः १ अग्नींद्रवरुणमि-
 त्रार्यमवायुपूषसरस्वत्यादित्यविष्णुमरुद्द्युसोमरुद्रादितिब्रह्मणस्पतीन् १ इंद्राग्नीषोमान् १ देवान् २ मित्रावरुणौ १ गां १ देवान् १
 द्यावापृथिव्यौ १ पर्जन्येन्द्रवायुवरुणमित्रार्यमादितिपार्थिवदिव्यांतरिक्षदेवान् १ ऋभुसोमान् १ देवान् १ अश्विनौ १ माध्यमिक-
 वागजैकपात्सिंध्वद्विश्चदेवसरस्वतीः १ देवान् १ देवानिंद्रज्येष्ठान् १ मरुतः १ इंद्रवस्वादित्यादितिरुद्रमरुत्त्वष्टृदेवपत्नीः १ अदितिद्युपृ-
 थिव्यग्नींद्रविष्णुमरुदादित्यवसुरुद्रसवितृन् १ सरस्वद्वरुणपूषविष्णुवाय्वश्विनः १ यज्ञदेवत्विगध्वर्यादिद्युपृथिवींद्रान् १ अग्नीषोमौ १
 देवान् २ देववातपर्जन्यावोषध्यर्यमाग्निवायुसूर्यान् १ सिध्वंतरिक्षाजैकपान्मेधाहिर्बुध्न्यदेवान् १ देवान् १ अग्न्यादित्यक्षेत्रपतीन् १
 देवान् २ बृहस्पतिं २४ अग्निं १२ अग्निसमिद्धं १ अग्निनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निवर्हिषं १ अग्निमूर्तीदेवीर्द्वारः १ अग्निमूर्ती
 उषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ ज्ञानं
 ११ ॥ ५८ ॥ देवान् ९ इंद्रं १७ नदीः ९ ग्राव्णः ८ मरुतः १६ अग्निं १४ विश्वकर्माणं १४ मन्युं १४ सोमं ५ सूर्याविवाहं
 ११ देवान् १ सोमाकौ १ चंद्रमसं १ विवाहमंत्राशिषः ९ वधूवासःसंस्पर्शनिंदां २ दंपतियक्ष्मनाशं १ सूर्यासावित्रीं १६
 ॥ ५९ ॥ इंद्रं २३ अग्निरक्षोहणं २५ सूर्यमग्निवैश्वानरंच १९ इंद्रं ४ सोमैद्रौ १ इंद्रं १३ पुरुषं १६ अग्निं १५ देवान् १ अग्निं ३

अन्वाधा.

॥३३॥

अम्मरुदिंद्रान् १ मरुद्वरुणमित्रार्यमैद्रान् १ इंद्रासूर्यौ १ इंद्रं १ रुद्रं १ बृहस्पतिसोमजाम्यथर्वदेवभृगून् १ द्युपृथिवीनराशंसयमादि
 तित्वष्टृद्रविणोदक्रुभुरोदसीमरुद्विष्णून् १ अहिर्बुध्न्यसूर्यचंद्रमोद्युपृथिवीः १ पूषापांनपाद्वाय्वश्विनः १ अग्निदेवपत्न्यदितिचंद्रसूर्येद्रान् १
 अंगिरोग्रावेंद्रवस्वदितीः १ द्यावापृथिव्यौ १ देवान् २ अर्यममित्रवरुणदेवजनरुद्रमरुद्गणान् १ सूर्यचंद्रमोहिर्बुध्न्याश्विनः १ मित्रवरुणाश्विनः
 १ अश्विपूषभगर्भ्वादिब्रह्मादीन् १ इंद्रं १ सवित्रिंद्रमरुतः १ द्यावापृथिव्यौ १ इंद्रं १ देवस्तोत्रं १ गोयाच्चां १ ग्राव्णः १४ ॥६०॥
 उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वशीं १ पुरूरवसं २ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वश्याद्यप्सरसः १ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वशीं १
 पुरूरवसं १ उर्वशीं १ पुरूरवसं २ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ इंद्राश्वौ १३ ओषधीः २३ बृहस्पतिमित्रवरुणपूषादित्यवस्विंद्रान् १
 बृहस्पतिं ३ देवान् २ बृहस्पतिं १ अग्निं ५ इंद्रं १२ इंद्रदेवसवित्रदितीः १ गवादितीः १ इंद्रादिती २ ऋत्विजः १२ द्रुघणं १२
 इंद्रं ३ बृहस्पतिं १ इंद्रं ७ देवीमप्वां १ मरुतः १ इंद्रं २२ ॥ ६१ ॥ अश्विनौ ११ दक्षिणां ११ सरमां १ पणीनसुरान् १
 सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ आदित्यवरुणवाय्वग्निसोमा-
 पाः १ सोमवरुणमित्राग्निबृहस्पतिब्रह्मजायादानानि १ देवबृहस्पतिब्रह्मजायाः १ देवसप्तर्षिबृहस्पतिब्रह्मजायाः १ देवजुह्वबृहस्पतीन् १
 देवमनुष्यराजबृहस्पतिब्रह्मजायादानानि १ देवबृहस्पतिब्रह्मजायार्हस्पत्ययज्ञान् १ अग्निसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निमिळं १
 अग्निबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउपासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नि-
 त्वष्टारं १ अग्निवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं ३० अश्व्यादित्यवायुसूर्यरश्मीन् १ अग्निवायुसूर्यान् १ वेदिजायापतिदेवान् १ देव-

ऋक्सं.

॥११॥

मध्यमस्थानं १ वाचमाध्यमिकांचपरमात्मछंदःसोमग्रहान् १ यज्ञं २ ब्रह्मसर्वरूपंवाचं १ छंदोयोगधिष्ण्यवागृत्विर्गिन्द्राश्वान् १ सप्ताश्व-
 सूर्यान् १ अग्निं ९ इंद्रं ९ धनान्नदानं ९ अग्निरक्षोहणं ९ इंद्रं २२ ॥ ६२ ॥ प्रजापतिं १० अग्निं ८ वेनं ८ अग्निं ४ वरुणं १
 सोमं १ वरुणापाः २ इंद्रं १ वाचमांभृणीं ८ देवार्यममित्रवरुणान् १ वरुणमित्रार्यम्णः ३ वरुणमित्रार्यममरुद्दुर्द्रेद्रान् १
 वरुणमित्रार्यम्णः १ वरुणमित्रार्यमादित्यान् १ वसुमित्रवरुणार्यमाग्नीन् १ रात्रिं ८ अग्निं १ इंद्रमरुद्विष्ण्वभ्यंतरिक्षवायून् १ देवान्
 २ द्युष्टिव्यहोरात्र्यबोधिदेवसोमान् १ अग्निं १ इंद्राश्विवृहस्पतिदेवान् १ इंद्रं १ इंद्राग्निवसुरुद्रादित्यान् १ भाववृत्तिं १४ इंद्रं ३
 अश्विनौ २ इंद्रं २ द्युभूम्यश्विनः १ मित्रावरुणौ ६ इंद्रं १४ यमं ७ अग्निसूर्यवायून् ७ देवान् १ वातौ १ वातं २ देवमरुद्भूतानि
 २ अपः १ जिह्वां १ इंद्रं ६ सवितारं ३ विश्वावसुं ३ अग्निं ७ अर्यमभगवृहस्पतिदेववाग्देवीः १ सोमाभ्यादित्यविष्णुसूर्यब्रह्मवृहस्प-
 तीन् १ इंद्रवायुवृहस्पतीन् १ अर्यमवृहस्पतींद्रवायुविष्णुसरस्वतीसवितृन् १ अग्निं ९ ॥ ६३ ॥ अश्विनौ ६ इंद्रं ६ सपत्नीवाधनं ६
 अरण्यानीं ६ इंद्रं १० सवितारं ५ अग्निं ५ श्रद्धां ५ इंद्रं १० भाववृत्तं ५ अलक्ष्मीनाशनं १ ब्रह्मणस्पतिं २ अलक्ष्मीनाशनं १
 विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ इंद्रदेवान् २ इंद्रमरुदेवान् १ देवान् २ सूर्यं ५ शचीं ६ इंद्रं १० गर्भसमाधानं ६ यक्ष्मनाशनं ६ दुःस्व-
 म्नाशनं ५ देवान् ३ यमं १ देवान् १ सपत्ननाशनं ५ इंद्रं २ सोमवरुणवृहस्पत्यनुमतींद्रधातृविधातृन् १ इंद्रं १ वायुं ४ गाः ४
 सूर्यं ४ इंद्रं ४ उषसं ४ अभिषिक्तराजस्तुतिं ११ ग्राव्णः ४ ऋभून् १ अग्निं ३ मायाभेदं ३ ताक्ष्यं ३ इंद्रं ६ धातृसवितृविष्णून्
 १ धातृसवितृविष्ण्वग्नीन् १ धातृसवितृविष्णुसूर्यान् १ वृहस्पतिं ३ पुत्रकामयजमानाशिषः १ पुत्रकामपत्न्याशिषः १ होत्राशिषः १

अन्वाधा.

॥३४॥

विष्णुत्वष्ट्रप्रजापतिधातृन् १ सिनीवालीसरस्वत्यश्विनः १ अश्विनौ १ अदितिं ३ वायुं ३ अग्निं ३ अग्निजातवेदसं ३ सूर्यं ३ भाव-
वृत्तिं ३ अग्निं १ संज्ञानं ३ ॥ ६४ ॥ इतिशाकलसंहितामंत्रदेवतान्वाधानं ॥

अनुवाकाद्यृगदेवतान्वाधानं ।

श्रीः ॥ अग्निं १ इंद्रं द्विः ३ अग्निं ४ ब्रह्मणस्पतिं ५ कं ६ अग्निं द्विः ८ अग्नयश्च्युषसः ९ इंद्रं १० अग्निं त्रिः १३ मरुतः १४
अग्निं १५ इंद्रं १६ अश्विनौ १७ इंद्रं १८ अग्निं १९ वायुं २० अग्निं २१ अश्विनौ २२ इंद्रं मरुत्वंतं २३ अग्निं २४ अग्निं
२५ इंद्रं २६ ब्रह्मणस्पतिं २७ रुद्रं २८ अग्निं द्विः ३० इंद्रं द्विः ३२ अग्निं त्रिः ३५ इंद्रं ३६ ऋभून् ३७ वायुं ३८ अग्निं द्विः
४० इंद्रं ४१ इंद्रसूर्यौ ४२ मरुतः ४३ अश्विनौ ४४ अग्निं द्विः ४६ इंद्रं द्विः ४८ विश्वान्देवान् ४९ अश्विनौ ५० अग्निं ५१
इंद्रं ५२ देवान् ५३ मरुतः ५४ अश्विनौ ५५ इंद्रवायू ५६ इंद्रं चतुः ६० यज्ञयजमानौ ६१ अग्निं द्विः ६३ इंद्रं द्विः ६५ मरुतः
६६ सोमं पवमानं सप्त ७३ अग्निं ७४ सरण्यूः ७५ अपोपोनपातंवा ७६ इंद्रं ७७ रुद्रं ७८ अग्निं ७९ सोमं ८० अग्निं ८१ वि-
श्वान्देवान् ८२ इंद्रं ८३ भाववृत्तिं ८४ इंद्रं ८५ ॥ इत्यनुवाकदेवताः पंचाशीतिः ॥

अनुवाकाद्यृचामृष्यादयः ।

श्रीः ॥ अग्निमीळइत्यस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंदा अग्निर्गायत्री १ सुरुपकृत्तुमित्यस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंदा इंद्रो गायत्री २ एंद्रसानसिमित्यस्य
वैश्वामित्रो मधुच्छंदा इंद्रो गायत्री ३ अग्निं दूतमित्यस्य काण्वो मेधातिथिरग्निर्गायत्री ४ सोमानमित्यस्य काण्वो मेधातिथिर्ब्रह्मणस्पतिर्गायत्री ५

ऋक्सं.

॥१२॥

कस्यनूतमित्यस्याजीगर्तिःशुनःशेषःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातःकस्त्रिष्टुप् ६ त्वमग्नेप्रथमइत्यस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपोभिर्जगती ७ प्रवोयह-
मित्यस्यघौरःकण्वोभिर्वृहती ८ अग्नेविवस्वदित्यस्यकाण्वःप्रस्कण्वोऽयश्च्युषसोवृहती ९ अभित्यंमेषमित्यस्यांगिरसःसव्यइंद्रोजगती १०
नूचित्सहोजाइत्यस्यगौतमोनोधाअभिर्जगती ११ पश्चानतायुमित्यस्यशाक्त्यःपराशरोभिर्द्विपदाविराट् १२ उपप्रयंतइत्यस्यराहूगणोगोतमो-
भिर्गायत्री १३ प्रयेशुंभंतइत्यस्यराहूगणोगोतमोमरुतोजगती १४ इर्मस्तोमित्यस्यांगिरसःकुत्सोभिर्जगती १५ इंद्रंमित्रंवरुणमग्निमूतय-
इत्यस्यांगिरसःकुत्सइंद्रोजगती १६ नासत्याभ्यामित्यस्यदैर्घतमसःकक्षीवानश्विनौत्रिष्टुप् १७ कदित्थानृत्यमित्यस्यदैर्घतमसःकक्षीवानिंद्रस्त्रि-
ष्टुप् १८ अग्निहोतारमित्यस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोभिरत्यष्टिः १९ आत्वाजुवइत्यस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोवायुरत्यष्टिः २० वेदिषदइत्यस्यौ-
चथ्योदीर्घतमाअभिर्जगती २१ अबोध्यग्निर्जमइत्यस्यौचथ्योदीर्घतमाअश्विनौजगती २२ कयाशुमेत्यस्यैंद्रइंद्रोमरुत्वांस्त्रिष्टुप् २३ युवोर-
जांसीत्यस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् २४ त्वमग्नेद्युभिरित्यस्यशौनकोगृत्समदोभिर्जगती २५ योजातएवेत्यस्यशौनकोगृत्समदइंद्रस्त्रि-
ष्टुप् २६ गणानांत्वेत्यस्यशौनकोगृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती २७ आतेपितरित्यस्यशौनकोगृत्समदोरुद्रोनिचृत्रिष्टुप् २८ सोमस्यमेत्यस्य
गाथिनोविश्वामित्रोभिस्त्रिष्टुप् २९ प्रवोदेवायेत्यस्यवैश्वामित्रऋषभोभिरनुष्टुप् ३० इच्छंतिवेत्यस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ३१ इंद्रं-
मतिरित्यस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ३२ इमंमहइत्यस्यवैश्वामित्रोवाच्योवाप्रजापतिरभिस्त्रिष्टुप् ३३ त्वां ह्यमइत्यस्यगौतमोवामदेवोभि-
रष्टिः ३४ भद्रंतेअमइत्यस्यगौतमोवामदेवोभिस्त्रिष्टुप् ३५ यन्नइंद्रइत्यस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ३६ प्रऋभुभ्यइत्यस्यगौतमोवामदेव-
ऋभवस्त्रिष्टुप् ३७ अग्रंपिवेत्यस्यगौतमोवामदेवोवायुर्गायत्री ३८ अबोध्यगिरित्यस्यात्रेयौबुधगंविष्टिरावभिस्त्रिष्टुप् ३९ प्रवेधसइत्यस्यांगि-

ऋचामृ.

॥३५॥

रसोधरुणोमिस्त्रिष्टुप् ४० महिमहइत्यस्यप्राजापत्यःसंवरणइंद्रस्त्रिष्टुप् ४१ विदादिवइत्यस्यात्रेयःसदापृणइंद्रसूर्यौत्रिष्टुप् ४२ आरुद्रासइ-
 त्यस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतोजगती ४३ यदद्यस्थइत्यस्यात्रेयःपौरोश्चिनावनुष्टुप् ४४ त्वंक्ष्यइत्यस्यवार्हस्पत्योभरद्वाजोमिस्त्रिष्टुप् ४५ त्वम-
 भ्येयज्ञानामित्यस्यवार्हस्पत्योभरद्वाजोभिर्गायत्री ४६ वृषामहइत्यस्यवार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ४७ योरयिवइत्यस्यवार्हस्पत्यःशंयुरिंद्रोनु-
 ष्टुप् ४८ हुवेवोदेवीमित्यस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ४९ स्तुषेनरेत्यस्यवार्हस्पत्योभरद्वाजोश्चिनौत्रिष्टुप् ५० अग्निनरइत्यस्यमैत्रा-
 वरुणिर्वसिष्ठोभिर्विराळनुष्टुप् ५१ त्वेहयदित्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ५२ प्रशुकैत्वित्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोदेवाविराड्द्विपदा ५३
 कर्हव्यक्ताइत्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमरुतोविराड्द्विपदा ५४ अपस्वसुरित्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोश्चिनौत्रिष्टुप् ५५ प्रवीरयेत्यस्यमैत्रावरुणिर्व-
 सिष्ठइंद्रवायूत्रिष्टुप् ५६ माचिदन्यदित्यस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोवृहती ५७ महँइंद्रोयइत्यस्यकाण्वोवत्सइंद्रोगायत्री ५८ इंद्रःसुतेष्वित्यस्य
 काण्वोनारदइंद्रउष्णिक् ५९ वयमुत्तामपूर्व्येत्यस्यकाण्वःसोभरिर्इंद्रःककुबुष्णिक् ६० योयजातीत्यस्यवैवस्वतोमनुर्यज्ञयजमानौगायत्री ६१
 इमेविप्रस्येत्यस्यांगिरसोविरूपोभिर्गायत्री ६२ अग्नआयाहीत्यस्यप्रागाथोभर्गोभिर्वृहती ६३ योराजेत्यस्यांगिरसःपुरुहन्मेंद्रोवृहती ६४
 आनूनइंद्रेत्यस्यकाण्वःकुसीदींद्रोगायत्री ६५ गौर्धयतीत्यस्यांगिरसोबिंदुर्मरुतोगायत्री ६६ स्वादिष्ठयेत्यस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाःपवमानः
 सोमोगायत्री ६७ पवस्वदक्षसाधनइत्यस्यागस्त्योदह्यच्युतःपवमानःसोमोगायत्री ६८ अयावीतीत्यस्यांगिरसोमहीयुःपवमानःसोमोगायत्री
 ६९ प्रदेवमच्छेत्यस्यभालंदनोवत्सप्रिःपवमानःसोमोजगती ७० प्रतआशवइत्यस्याकृष्टामाषाःपवमानःसोमोजगती ७१ अस्यप्रेषेत्यस्यमै-
 त्रावरुणिर्वसिष्ठःपवमानःसोमस्त्रिष्टुप् ७२ सखायानीत्यस्यकाण्वोपर्वतनारदौद्वेशिखंडिन्यावप्सरसौवऋषिकेपवमानःसोमउष्णिक् ७३

ऋक्सं.

॥१३॥

अग्नेवृहन्नित्यस्यास्यस्त्रितोमिस्त्रिष्टुप् ७४ त्वष्टादुहित्यस्ययामायनोदेवश्रवासरण्यूत्रिष्टुप् ७५ प्रदेवत्रेत्यस्यैल्लषः कवषआपोपोनपात्रिष्टुप् ७६ अच्छामइंद्रमित्यस्यांगिरसः कृष्णइंद्रो जगती ७७ इदमित्येत्यस्यमानवोनामानेदिष्टोरुद्रस्त्रिष्टुप् ७८ भद्राअग्नेरित्यस्यवाध्यश्चः सुमित्रोमिर्जगती ७९ सत्येनोत्तमित्येत्यस्यसूर्यासावित्रीसोमोनुष्टुप् ८० संजागृवद्विरित्येत्यस्यवैतहव्योरुणोमिर्जगती ८१ इंद्रदृष्टेत्येत्यस्यवांदनोदुवस्युर्विश्वेदेवाजगती ८२ तमस्यद्यावापृथिवीइत्येत्यस्यवैरूपः शतप्रभेदनइंद्रो जगती ८३ नासदासीदित्येत्यस्यप्रजापतिः परमेष्ठीभाववृत्तिस्त्रिष्टुप् ८४ शासइत्येत्येत्यस्यभारद्वाजः शासइंद्रोनुष्टुप् ८५ ॥ इत्यनुवाकाद्यृचामृष्यादयः ॥

वासिष्ठविषयेविशेषः ।

इंद्रोतिभिरितीमंवर्गं वासिष्ठानाधीयीरन्सर्वानुक्रमेवासिष्ठान्प्रतितच्छ्रवणनिषेधमुखेनोपेयभूततदध्ययनप्रतिषेधात् । तथाहि—‘अंत्याअभिशापार्थास्तावसिष्ठद्वेषिण्योनवसिष्ठाः शृण्वन्ति’ इति । अत्रभाष्यम्—इंद्रापर्वतेतिसूक्तस्य अंत्याइंद्रोतिभिरित्याद्याश्चतस्रः अभिशापार्थाः । अभिशापोनामाप्रियशंसनरूपोऽर्थः प्रयोजनं यासां । ताश्च वसिष्ठद्वेषकर्यः । अतो वसिष्ठगोत्रोत्पन्ना न शृण्वन्ति । लिङ्गर्थे लोटोरूपं । यदि शृणुयुस्तदातेषां शिरः शतधाभिद्येत । तदुक्तं बृहद्देवतायां—‘शतधाभिद्यतेमूर्धाकीर्तितेनश्रुतेनवा । तेषां बालाः प्रमीयन्ते’ इतीति । सकलसंहिताध्ययनादिकर्मफलसिद्धिस्त्वेषामेतद्वर्गविकलसंहिताध्ययनादिनैवभवति । अतएवचरणव्यूहे—एकंशतसहस्रंवा द्विपंचाशत्सहस्रार्धमेतानिचतुर्दशपदानि वासिष्ठानांतद्व्यतिरिक्तानांतु एकंशतेत्यादिचतुर्दशानिपदानिगृहीत्वाइंद्रोतिभिरित्याद्येकसप्ततिपदानिमिलित्वेतरेषांपंचाशीतिरितिपदसंख्याविभागः संगच्छतइतिदिक् ॥

वासिष्ठ.

॥१३॥

॥ अथ ऋग्विधानं ॥

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ ॐ स्वयंभुवेब्रह्मणेविश्वगोप्त्रेनमस्कृत्वा मंत्रदृग्भ्यस्तथैव ॥ विवक्षुरस्मृग्विधानं पुराणं पुरादृष्टमृषिभिर्मंत्रदृग्भिः ॥ १ ॥
 मंत्रेभ्यो मंत्रदृग्भ्यश्च समाम्नायानुपूर्वशः ॥ कर्मणा मृषिदृष्टानां विधिं प्रोवाच शौनकः ॥ २ ॥ ऋषिभिर्विविधामंत्रादृष्टादृष्टप्रयोजनाः ॥ प्रयो-
 जनाय चोद्दिष्टास्तस्मिंस्तस्मिन्प्रदर्शिताः ॥ ३ ॥ नानार्थानि च कर्माणि शांतिपुष्ट्या श्रयाणि च ॥ सिद्धयश्च तपोमूलाः श्रद्धानस्य कुर्वतः ॥ ४ ॥
 स्तुत्यादयो ये विकाराः प्रदिष्टास्तथार्थवादा ऋक्षसूक्तेषु चैव ॥ यैर्यैः कामैर्ऋषिभिर्देवताश्चतुष्टयं ते तान् ऋणुष्वोच्यमानान् ॥ ५ ॥ आयुःस्वर्गो
 द्रविणं सूनवश्च चतुर्विधं प्रोक्तमाशास्य मग्ने ॥ अन्ये कामाः शतशः संप्रदिष्टाः संस्तुवद्भिर्ऋषिभिर्देवताश्च ॥ ६ ॥ सिद्धामंत्राविविधा ब्राह्मणस्य
 फलं यच्छंति विधिवत्प्रयुक्ताः ॥ सत्यं तेषां साधनं संयमश्च शमस्ति तिक्षानसूयादमश्च ॥ ७ ॥ तस्माद्विजः प्रशांतात्मा जपहोमपरायणः ॥
 तपस्यध्ययने युक्तो भवेद्भूतानुकंपकः ॥ ८ ॥ क्षत्रियो बाहुवीर्येण तरेदापदमात्मनः ॥ धनेन वैश्यः शूद्रस्तु जपहोमैर्द्विजोत्तमः ॥ ९ ॥ तप-
 सा स्वर्गमाप्नोति तपसा विंदते महत् ॥ तपोयुक्तस्य सिध्यंतिकर्माणि नियतात्मनः ॥ १० ॥ विद्वेषणं संवननं विषघ्नं रोगनाशनं ॥ येन येनार्थमृ-
 षिणायदर्थं देवताः स्तुताः ॥ ११ ॥ स सकामः समृद्धश्च तेषां तेषां तथा ॥ तानि कर्माणि वक्ष्यामि विविधानि च कर्मणां ॥ १२ ॥ पुरश्च-
 रणमादौ तु कर्मणां सिद्धिकारकं ॥ स्वाध्यायाभ्यसनस्यादौ प्राजापत्यं च रेद्विजः ॥ १३ ॥ केशश्मश्रुलोमखान्वापयित्वा पुतः शुचिः ॥ तिष्ठे-
 दहनिरात्रौ तु शुचिरासीत वाग्यतः ॥ १४ ॥ सत्यवादी पवित्राणि जपेद्याहृतयस्तथा ॥ ॐकाराद्यास्तु ताजस्वासावित्रीं च तदित्यृचं ॥ १५ ॥
 आपो हिष्ठेति सूक्तं तु शुद्धवत्योऽधमर्षणं ॥ शंवत्यः स्वस्ति मत्यश्च पावमान्यस्तथैव च ॥ १६ ॥ सर्वत्रैतत्प्रयोक्तव्यमादावंते च कर्मणां ॥

ऋक्सं.

॥ १ ॥

आसहस्रादाशताद्वादशांतमथवाजपेत् ॥ १७ ॥ ॐकारं व्याहृतीस्त्रिःसावित्रीमथवायुतं ॥ तर्पयित्वा द्विराचार्या नृषींश्छंदांसि देवताः ॥ १८ ॥ प्रपद्येत विरूपाक्षं रौद्रमंत्रगणं जपन् ॥ अनार्यैर्न च भाषेत न शूद्रैर्नापि गर्हितैः ॥ १९ ॥ नरजस्वलयानार्यापतितैर्नात्यजैर्नृभिः ॥ न देवब्राह्मणं द्विष्टैर्न चार्यगुरुनिंदकैः ॥ २० ॥ न मातृपितृविद्विष्टैर्नावमन्येत कंचन ॥ मंगलाचारयुक्तः स्यात्त्रिरहोभ्युदयादपः (?) ॥ २१ ॥ अंते द्वादशरात्रस्य स्थालीपाकं प्रकल्पयेत् ॥ अग्नये चाथ सोमाय तृतीया च त्रयोः सह ॥ २२ ॥ वैश्वदेवी च रौद्री च जुहुयादुत्तरे ततः ॥ अवसानस्य पतयेतथानुमतयेऽपि च ॥ २३ ॥ धन्वंतरय इत्यन्यां गंधर्वाप्सरसामपि ॥ दशमी ब्राह्मणस्पत्या परातु ब्रह्मणे स्मृता ॥ २४ ॥ सरस्वत्यै तथा विष्णो रंत्या सौविष्टकृत्यपि ॥ आज्याहुतय एवा दौ स्थालीपाके हुते पुनः ॥ २५ ॥ हुत्वा भित्तर्पयेद्विद्वान्पितृभ्यश्च प्रकल्पयेत् ॥ ततः शेषं विधानेन शुचिर्भुंजीत वाग्यतः ॥ २६ ॥ कृच्छ्राणामेष सर्वेषां विधिरुक्तोऽनुपूर्वशः ॥ प्राजापत्याति कृच्छ्रस्य तथा सांतपनस्य च ॥ २७ ॥ पराकस्य च कृच्छ्रस्य विधिं चांद्रायणस्य च ॥ एकेन शुद्धिमाप्नोति द्वाभ्यां पापैः प्रमुच्यते ॥ २८ ॥ त्रिभिः सिध्यंति मंत्राश्च मुच्यते चोपपातकैः ॥ चतुर्भिर्भूणहत्यायास्तथैवायाज्ययाजनात् ॥ २९ ॥ पंचभिः पातकैः सर्वैर्दुष्कृतैश्च प्रमुच्यते ॥ तप्तकृच्छ्रेण सर्वाणि पापानि प्रतिबाधते ॥ ३० ॥ चांद्रायणं सहाद्यंत मेभिः कृच्छ्रैः समं स्मृतं ॥ त्रिभिश्चांद्रायणैः पूतो ब्रह्मलोकं समश्नुते ॥ ३१ ॥ अष्टाभिर्देवताः साक्षात्पश्येत वरदास्तथा ॥ छंदांसि दशभिर्ज्ञात्वा सर्वान्कामान्समश्नुते ॥ ३२ ॥ त्र्यहं प्रातस्त्र्यहं सायं त्र्यहं मद्यादयाचितं ॥ त्र्यहं परं च नाश्नीयात्प्राजापत्यं च रन्दिजः ॥ ३३ ॥ एकैकं ग्रासमश्नीयात्त्र्यहानि त्रीणि पूर्ववत् ॥ त्र्यहं चोपवसेदंत्यमति कृच्छ्रं च रन्दिजः ॥ ३४ ॥ अमावास्यां न भुंजीत ह्येष चांद्रायणो विधिः ॥ कुक्कुटांडप्रमाणं तु ग्रासं कुर्यादतंद्रितः ॥ ३५ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकं ॥ एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रः सांतपनः स्मृ-

ऋग्विधा.

॥ ३७ ॥

तः ॥ ३६ ॥ एवमेतच्चैर्युक्तं महासांतपनं विदुः ॥ उपवासस्तु सप्ताहं शिशुसांतपनं स्मृतं ॥ ३७ ॥ तप्तकृच्छ्रं चरन्विप्रोजलक्षीरघृतानि-
 लान् ॥ प्रतिच्यहं पिबेदुष्णान्सकृत्स्नायी समाहितः ॥ ३८ ॥ नियनस्तु पिबेदापः प्राजापत्यविधिः स्मृतः ॥ यतिकृच्छ्रं वदंत्येतद्रहसामपनो-
 दनं ॥ ३९ ॥ यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशाहमभोजनं ॥ पराकोनामकृच्छ्रोयं सर्वपापप्रणोदनः ॥ ४० ॥ एकैकं हासयेत्पिंडं कृष्णशुक्ले च
 वर्धयेत् ॥ उपस्पृशंस्त्रिषवणमेतच्चांद्रायणं स्मृतं ॥ ४१ ॥ एतमेव विधिं कृत्स्नमाचरेद्यवमध्यमे ॥ शुक्लपक्षादिनियतश्चरंश्चांद्रायणव्रतं
 ॥ ४२ ॥ चतुरः प्रातरश्वीयाद्विप्रः पिंडान्कृताहिकः ॥ चतुरोऽस्तमिते सूर्ये शिशुचांद्रायणं स्मृतं ॥ ४३ ॥ अष्टावष्टौ समश्वीयात्पिंडान्म-
 ध्यं दिने स्थिते ॥ नियतात्मा हविष्यस्य यतिचांद्रायणव्रतं ॥ ४४ ॥ यथाकथंचित्पिंडानां तिस्रोऽशीतीः समाहितः ॥ मासेनाश्वन् हविष्यस्य चं-
 द्रस्यैतिसंलोकतां ॥ ४५ ॥ एतद्रुद्रास्तथादित्यावसवश्चाचरन्व्रतं ॥ सर्वे कुशलमोक्षाय मरुतश्चतुर्भिः सह ॥ ४६ ॥ यावकः सप्तरात्रेण पा-
 तव्यो नियतात्मना ॥ स्थानासनत्रिषवणैर्जपतापावमान्युचः ॥ ४७ ॥ एकैकं सप्तरात्रेण पुनाति विधिवत्कृतः ॥ त्वगसृक्पिशितास्थीनि मेदोमज्जा-
 नमेव च ॥ ४८ ॥ एकैकं सप्तरात्रं तु त्वगादीनां विशोधनं ॥ एभिर्व्रतैर्विपूतात्मा कुर्यात्कर्माण्यतंद्रितः ॥ ४९ ॥ इष्यन्कामांस्ततः सर्वानवाप्नो-
 तिनसंशयः ॥ कणपिण्याकतक्राणामेकैकं शोधनं भवेत् ॥ ५० ॥ शुद्धात्मा कर्मकुर्वीत सत्यवादी जितेंद्रियः ॥ एवं शुद्धस्य कर्माणि मंत्रैर्वक्ष्या-
 मितद्यथा ॥ ५१ ॥ त्रिरात्रमेवोपवसेदादितः सर्वकर्मणां ॥ त्रीणि नक्तानि वा कुर्यात्ततः कर्मसमारभेत् ॥ ५२ ॥ नित्यप्रयोगिणां चैव प्रयो-
 गादौ व्रतं च्यहं ॥ उपरिष्ठादुपवसेत्कृत्वा वासां निपातिकं ॥ ५३ ॥ आयुष्याण्येव कर्माणि मंत्रयुक्तः समारभेत् ॥ शंवत्यः स्वस्तिमत्यश्च जपेत्
 त्रिवृताक्षुचः ॥ ५४ ॥ अरण्ये वोदिते सूर्ये दिशं प्राप्या पराजितां ॥ प्राचीमथोत्तरां वापिशुचौ देशे समाहितः ॥ ५५ ॥ सवासाः सशिरस्को-

ऋक्सं.

॥ २ ॥

प्सुखात्वाभ्युक्ष्यजपेद्विजः ॥ शुद्धवत्यस्तथावत्यः पावमान्योऽधमर्षणं ॥ ५६ ॥ एवं त्रिराप्लुत्य शुचिः प्राणायामान्समाचरेत् ॥ त्रीन्षडष्टौ
 द्वादशवाषोडशाष्टादशापिवा ॥ ५७ ॥ आशताद्वायमेत्प्राणान्जपन्ब्रह्माधमर्षणं ॥ यावद्द्वामनसस्तुष्टिस्तावत्प्राणान्समायमेत् ॥ ५८ ॥
 यथायथामनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गर्हति ॥ तथा तथा शरीरं तत्तेनाधर्मेण मुच्यते ॥ ५९ ॥ प्राणायामैर्दग्धदोषः शुक्लांबरधरः शुचिः ॥ यथाविध्य-
 पआचम्य आरोहेद्दर्भप्रस्तरं ॥ ६० ॥ पवित्रपाणिः कृत्वा तूपस्थं वैदक्षिणोत्तरं ॥ दिशोरेवांतरं प्रेक्ष्यानिमिषं छाद्य च क्षुषी ॥ ६१ ॥ ॐकारं
 व्याहृतीस्तिष्ठः सावित्रीं च तदित्यूचं ॥ मनसैता अनुद्रुत्य वेदादिं समुपक्रमेत् ॥ ६२ ॥ मंद्रमेव पठेत्प्रातरुच्चैर्मध्यं दिने पठेत् ॥ सोच्चैरेवापरा-
 ह्ने तु संध्याकाल उपारमेत् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय त्रिराप्लुत्य पठेद्विजः ॥ मध्यमां वृत्तिमास्थाय नद्रुतां न विलंबितां ॥ ६४ ॥ पूर्वां सं-
 ध्यां जपं स्तिष्ठेदुपासीत च पश्चिमां ॥ न चांतरा व्याहरेत् विरमेद्वाक्यं च न ॥ ६५ ॥ विरमेद्ब्राह्मणे प्राप्ते कामं तेन तु संवदेत् ॥ शूद्रं दृष्ट्वैव संप्राप्तं ना-
 धीयीत कथं च न ॥ ६६ ॥ आग्नेयं सूक्तमाद्यं तु मुख्यं ब्रह्मर्षिं समतं ॥ रायस्पोषंधुरंधन्यं जपन्विप्रोऽर्थमाप्नुयात् ॥ ६७ ॥ ऋषिं सर्वमिदं जप्त्वा
 स पुत्रं नियतः शुचिः ॥ संहिताफलमाप्नोति ऋग्वेदस्य न संशयः ॥ ६८ ॥ एकादशगुणं ह्येतज्जपन्ब्रह्मसनातनं ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति पापैश्च
 परिमुच्यते ॥ ६९ ॥ अनश्नन्संहितामेतां प्रातः प्रातर्दिने दिने ॥ आयुर्विद्वांधनं पुत्रान्गृहांश्चाप्नोत्यनामयान् ॥ ७० ॥ एतद्ब्रह्म जपन्शूद्रा-
 न्नेक्षेतान्यांश्च तद्विधान् ॥ प्रेक्ष्या च म्योदकं पूतः पश्येद्दामग्निभास्करो ॥ ७१ ॥ मंद्रं जपेदशगुण उपांशु स्याच्छतान्वितः ॥ सहस्रं मानसं वि-
 द्यादेष जप्यविधिः स्मृतः ॥ ७२ ॥ आदावेव तु सावित्र्या कर्म कुर्वीत शांतये ॥ पुष्टये धनलाभाय पशुकामाय भूतये ॥ ७३ ॥ एषा हि संहिता
 देवैः सर्वब्रह्ममयी निवृत् ॥ उग्रेण तपसा दृष्टा विश्वामित्रेण धीमता ॥ ७४ ॥ होमांश्च जपयज्ञांश्च नित्यं कुर्वति चैतया ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं परब्र-

ऋग्विधा.

॥ ३८ ॥

ह्येदमुच्यते ॥ ७५ ॥ एषैवप्रतिलोमोक्तापच्छःशत्रुविनाशिनी ॥ अक्षरप्रतिलोमेयमाभिचारेषुशस्यते ॥ ७६ ॥ अक्षरप्रतिलोमेयंयस्मि-
 न्युज्येतकर्मणि ॥ तदमोघंविजानीयादेतद्वैब्रह्मणोवलं ॥ ७७ ॥ व्याघातकेधमसमिधोह्यक्षरप्रतिलोमया ॥ जुहुयात्सार्धपतैलं वैभीतक-
 कृतस्रुचः ॥ ७८ ॥ यइच्छेत्पीडनंशत्रोरपिवोच्चाटनं पुनः ॥ पच्छःसंपीडयेच्छत्रून्वर्णशश्चप्रमापयेत् ॥ ७९ ॥ इतिपरिभाषा ॥ ॥
 ऋग्वेदाद्यस्यसूक्तस्यविधिंवक्ष्याम्यतःपरं ॥ यथाऋषिर्मधुच्छंदाःकर्मैतेनाकरोत्पुरा ॥ ८० ॥ शिरसाधारयेदग्निंनियतःपरिवत्सरं ॥ चतु-
 र्थप्राणकालीयोहुतशिष्टमदन्हविः ॥ ८१ ॥ जुह्वंतिरुपतिष्ठंश्चसत्यवादीदिनेदिने ॥ व्रतकालेतुसंप्राप्तआग्नेयंनिर्वपेच्चरुं ॥ ८२ ॥ अन-
 मोध्यानमात्रोऽग्निर्व्रतांतेऽस्योपतिष्ठति ॥ दहेयमितियंचेच्छेत्तदहत्येवपावकः ॥ ८३ ॥ अप्स्रप्यग्निर्ज्वलत्येवतद्गतस्यमहात्मनः ॥ समर्धय-
 तितंचेष्टैःकामैर्वहिःप्रयत्नतः ॥ ८४ ॥ अतःपरंतृचाःसप्तवाय्वाद्यायेप्रकीर्तिताः ॥ तान्जपन्प्रयतो नित्यमिष्टान्कामान्समश्नुते ॥ ८५ ॥
 मेधातिथावृषौपुनःसदसस्पतिमित्यूचं ॥ मेधाकामोजपेन्नित्यंजुहुयाच्चाज्यमेतया ॥ ८६ ॥ स्योनेतिपृथिवींनित्यंस्नात्वाविप्रःशुचिर्जपेत् ॥
 विंदतेमहतींभूमिमसपत्नामकंटकां ॥ ८७ ॥ इदंविष्णुरितीमाभिःपंचभिःश्राद्धकर्मणि ॥ अंगुष्ठमन्त्रेऽवगाह्येतेनरक्षांसिबाधते ॥ ८८ ॥
 अंगुष्ठमात्रोभगवान्विष्णुःपर्यटतेमहीं ॥ राक्षसानांवंधार्थायतच्छ्रद्धेप्रहरिष्यति ॥ ८९ ॥ अक्षय्यंचभवेदन्नंश्रद्धाभक्तिसमन्वितं ॥ तस्मा-
 च्छ्रद्धेषुसर्वेष्वप्यंगुष्ठग्रहणंस्मृतं ॥ ९० ॥ सप्तजन्मकृतं पापं कृत्वा चाभक्ष्यभक्षणं ॥ तद्विष्णोरित्यपांमध्येसकृज्जप्त्वाविशुध्यति ॥ ९१ ॥
 अवयोयंतियाःप्रोक्तानवर्चस्त्वाभिषेचनीः ॥ आयुष्यस्ताःपरिप्रोक्ताभैषज्यःपापमोचनीः ॥ ९२ ॥ शुनःशेषमृषिबद्धःसंनिरुद्धोथवाजपेत् ॥
 मुच्यतेसर्वपापेभ्योगदीचाप्यगदोभवेत् ॥ ९३ ॥ यइच्छेच्छाश्वतान्कामानिंद्रात्प्राप्स्येपुरंदरात् ॥ सषोडशभिरेवर्गिभिरिंद्रंस्तूयाद्दिनेदिने

ऋक्सं.

॥ ३ ॥

॥ ९४ ॥ हैरण्यस्तूपइंद्रस्यसूक्तं कर्माभिसंस्तवं ॥ तज्जपन्प्रयतः शत्रूनयत्नात्प्रतिवाध्यते ॥ ९५ ॥ आकृष्णेनेत्यृचात्वेवयोनित्यंसूर्यमर्चति ॥
 प्रातर्मध्येऽस्तगंवापिसजीवेदगदः सुखी ॥ ९६ ॥ आकृष्णेनेत्यृचं त्वेतां ध्यायन्निशिदिवौकसः ॥ अग्नौ हुत्वैतया चाज्यं दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥
 ॥ ९७ ॥ येते पंथा इतीमां तु सावित्री मध्वगोऽभ्यसेत् ॥ स्वस्तिमान् व्रजतेऽध्वानं गृहांश्चाप्नोत्यनामयान् ॥ ९८ ॥ संपूषन्नित्यत्सूक्तं घौरः क-
 ष्वोजगावृषिः ॥ अध्वन्यमेतद्विज्ञेयं परिपंथ्य पसेधनं ॥ ९९ ॥ रौद्रीभिः षड्विरीशानं तुष्टूयाद्योदिने दिने ॥ सनारी सहितः शांतिं शंकरात्प्रा-
 मुयात्सदा ॥ १०० ॥ एतेनैव षळर्चेन जुहुयादाज्यमन्वहं ॥ चरुं च कल्पयेद्रौद्रं भूतिकामोऽथ पर्वसु ॥ १ ॥ उदित्युद्यंतमादित्यमुपतिष्ठेद्दि-
 ने दिने ॥ हृद्रोगनाशनं ह्येतत्परमारोग्यवर्धनं ॥ २ ॥ द्विषंतमित्यथार्धचर्यं द्विष्यात्तं जपन्सरेत् ॥ आगस्कृत्सप्त रात्रेण विद्वेषमधिगच्छति
 ॥ ३ ॥ रोगैर्गृहीतो रोगी च प्रस्कण्वस्योत्तमं तृचं ॥ आरोग्यमेतत्प्रयतो जपेन्नित्यमनेकशः ॥ ४ ॥ उत्तमस्तस्य चार्धचो द्विषद्वेष इति स्मृतः ॥
 यं द्विष्यात्तममिध्यायेद्दृष्ट्वा चैनं जपेदिदं ॥ ५ ॥ आगस्कृच्चैत्रि रात्रेण विद्वेषं संनियच्छति ॥ उदयत्यायुरक्षय्यं तेजो मध्यं दिने जपन् ॥ ६ ॥
 अस्तं व्रजति सूर्ये तु द्विषंतं प्रतिवाध्यते ॥ ओजस्तेजस्तथारोग्यं द्विषद्वेषं प्रकीर्तितं ॥ ७ ॥ नवपश्चेत्तिसूक्तानि यानि गर्भे पराशरः ॥ अरातीनां
 हरेत्प्राणान्छत्रूंश्चैव नियच्छति ॥ ८ ॥ सौपर्णानि पवित्राणि सूक्तान्येकादशाभ्यसेत् ॥ वांछन्पुत्रान्पशून्वित्तं स्वर्गमायुरनंघतां ॥ ९ ॥
 आध्यात्मिकीः कइत्येता जपन्स्तु सुसमाहितः ॥ प्राप्नुयात्स परंधाम विश्वं ज्योतिः सनातनं ॥ ११० ॥ आनोभद्रीयमायुष्यं वैश्वदेवं जपन्मुनिः ॥
 मुमूर्षुरपि जप्त्वैतद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ ११ ॥ पितृणां श्राद्धकाले तु मध्वित्येतत्तृचं पठेत् ॥ अघोराः पितरस्तस्य विशंति ज्योतिरुत्तमं ॥ १२ ॥
 त्वंसोमेति च सूक्तेन पश्येच्चंद्रमुपोदितं ॥ उपतिष्ठेत्समित्पाणिर्मासि मासिन वंनवं ॥ १३ ॥ तन्मासं तस्य दुःखं हि न जातु त्रिविधं भवेत् ॥ गौतमेन

ऋग्विधा.

॥ ३९ ॥

पुरादृष्टं मृत्योर्नाशनमात्मनः ॥ १४ ॥ उद्यंतमुपतिष्ठेत पूर्णे चैतस्माहितः ॥ वासांस्यपि सविंदेत चंद्रस्यैतिसलोकतां ॥ १५ ॥ धनकामो
 जपेन्नित्यमेताइतितु नित्यशः ॥ स्नात्वा शुचिस्तु नियत इष्टं धनमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ आयुरीप्सन्निमित्तमिति कौत्सं सूक्तं सदाभ्यसेत् ॥ आज्या-
 हुतीश्च जुहुयात्प्रत्यृचं वाग्यतः शुचिः ॥ १७ ॥ जपेदाप्लुत्य नियतः स साक्षादापदं तरेत् ॥ अपनः शो शुचदिति स्नात्वामध्यं दिने रवौ ॥ १८ ॥
 शुचिकामो जिताहारः प्रत्यृचं जुहुयाद्धृतं ॥ समिधोऽन्वहमिष्टौ वा सूक्तमेतदघापहं ॥ १९ ॥ यथामुंजादिवेषीकां तथा पापात्प्रमुच्यते ॥ जात-
 वेदस इत्यादिसदास्वस्त्ययने जपेत् ॥ १२० ॥ दुर्गे पथि प्रयातस्य नास्यारिभ्यो भयं भवेत् ॥ राजकार्येश्च यूथे वा अभिशस्तोऽप्यनेकधा ॥ २१ ॥
 अशक्तोऽप्रतिभाकार्ये भये प्राणांतिकेथवा ॥ जातवेदस इत्येतां जपं स्तेभ्यः प्रमुच्यते ॥ २२ ॥ सिषाधयिषुरर्थं तु प्रस्थितो मनसा जपेत् ॥
 सिद्धार्थः स्वस्तिमानेति प्रमीयेत न चाध्वनि ॥ २३ ॥ कृतार्थः स्वगृहान्गच्छन्नेतामेव सदाभ्यसेत् ॥ उदिते सवितर्येतां जपेदस्तंगते तथा
 ॥ २४ ॥ अहः स्वस्त्ययनं प्रातारत्रिस्वस्त्ययनं निशि ॥ व्युष्टायां च जपेन्नित्यमेतांदुःस्वप्ननाशिनीं ॥ २५ ॥ प्रमंदिने प्रसूयंत्यां जपेद्
 र्भप्रमोचनीं ॥ इंद्रं च मनसा ध्यायेन्नारीर्भप्रमुंचति ॥ २६ ॥ आपत्सु सर्वकामो वा त्रितं नित्यं जपेद्विंशं ॥ जपन्निद्रमिति स्नातो वैश्वदेवं तु सप्तकं
 ॥ २७ ॥ मुच्यते जुहुयादाज्यं विश्वस्मादेव सौंऽहसः ॥ शंतातीयं परं सूक्तं पंचविंशकमुत्तमं ॥ २८ ॥ नासत्यौ तु नमस्कृत्य परामृद्धिमवाप्नु-
 यात् ॥ धर्मसंस्तवनं सूक्तं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २९ ॥ इमा इति जपेच्छ्वद्रौद्रसूक्तं द्विजः शुचिः ॥ आयुर्विधां धनं पुत्रान् गृहांश्चाप्नोत्यना-
 मयान् ॥ १३० ॥ वीतेष्वपत्यगोष्ठेषु दुःस्वप्नेति त्रि(?) मात्मनः ॥ मानोमहांतमित्याभ्यां त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥ ३१ ॥ औदुंबरीश्च जुहुयाद्
 धिमध्वाज्यसंस्कृताः ॥ सूक्तेन जुहुयादाज्यमादावंते च कर्मणां ॥ ३२ ॥ ऊर्ध्वबाहुस्तु सूक्तेन तुष्टावशतशोभवं ॥ छित्त्वा सर्वान्मृ

ऋक्सं.

॥ ४ ॥

त्युपाशान्जीवेद्रोगैर्विवर्जितः ॥ ३३ ॥ तिष्ठन्नुद्यंतमादित्यंसमित्पाणिः शुचिः सदा ॥ चित्रमित्युपतिष्ठेत्सूक्तेनानेनभास्करं ॥ ३४ ॥
 अतिस्तवेनचैतेननित्यंमध्यंदिनेरविं ॥ गृणानोपोहतेरिप्रं प्राप्नोति च धनायुषी ॥ ३५ ॥ अधः स्वप्नस्येति जपेत्प्रातः प्रातर्दिने दिने ॥ दुःस्वप्नं
 नुदतेक्षिप्रं न चास्याभोजनाद्भयं ॥ ३६ ॥ उभेपुनामीति परारिपुष्यस्तु प्रकीर्तिताः ॥ ताजपन्हंति रक्षांसि सपत्नांश्च नियच्छति ॥ ३७ ॥
 निवर्त्य पंचयज्ञांश्च हुत्वा चाग्निं कृताह्निकः ॥ ये देवासो दिव्यनयाजपन्कामात्रवामुयात् ॥ ३८ ॥ इंद्राविष्णूनमस्कृत्य विष्णोर्नुकमिति त्रिभिः ॥
 समित्पाणिः शुचिर्भूत्वोपतिष्ठेत्तु दिने दिने ॥ ३९ ॥ धर्मबुद्धिधनं पुत्रानारोग्यं धर्मवर्धनं ॥ प्राप्नोति च परं स्थानं ज्योतीरूपं सनातनं ॥ १४० ॥
 आततायिनमायांतं दृष्ट्वा व्याघ्रमथो वृकं ॥ न मागरन्निति जपं स्तेभ्य एव प्रमुच्यते ॥ ४१ ॥ त्रिरात्रोपोषितो रात्रौ जपेदासूर्यदर्शनात् ॥ आप्लु-
 त्यप्रयतः सौरीरुपतिष्ठेद्दिवाकरं ॥ ४२ ॥ पश्यंति तस्करानैनं न चान्ये पापवृत्तयः ॥ एकशतानि त्रायेत तस्करेभ्यश्च रन्पथि ॥ ४३ ॥ स्तेयं
 कृत्वा द्विजो मोहात् त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥ सूक्तं जप्त्वा स्ववामीयं क्षिप्रं मुच्येत किल्बिषात् ॥ ४४ ॥ ज्ञातिपुत्रसुहृन्मित्रैर्यश्च राज्यं चिकीर्षति ॥
 नित्यं स नियतो भूत्वा सूक्तं तु मनसा जपेत् ॥ ४५ ॥ कया शुभेति पैशुन्यं कृत्वा चार्यं नृपद्विजैः ॥ श्रुत्वा परं रहस्यं तु गुरोरप्याह शौनकः ॥ ४६ ॥
 इमं नु सोममित्येते द्वे ऋचौ प्रयतो जपेत् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति न किञ्चित्पातकं भवेत् ॥ ४७ ॥ पितुं न्वित्युपतिष्ठेत् नित्यमन्नमुपस्थितं ॥ पूज-
 येदशनं नित्यं मुंजीयादविकुत्सितं ॥ ४८ ॥ नास्य स्यादन्नजो व्याधिर्विषमप्यन्नतामियात् ॥ विषं च पीत्वैतत्सूक्तं जपेत् विषनाशनं ॥ ४९ ॥
 नावाग्यतस्तु मुंजीत नाशुचिर्न जुगुप्सितं ॥ दद्याच्च पूजयेच्चैव जुहुयाच्च शुचिः सदा ॥ १५० ॥ क्षुद्रयन्नास्य किञ्चित्स्यान्नान्नजं व्याधिमाप्नुयात् ॥
 उत्पथप्रतिपन्नो यो भ्रष्टो वा विपथः क्वचित् ॥ ५१ ॥ पंथानं प्रतिपद्येत् कृत्वा वा कर्मगर्हितं ॥ अग्नेन येति सूक्तेन प्रत्यृचं जुहुयाद्धृतं ॥ ५२ ॥

ऋग्विधा.

॥ ४० ॥

जपंश्चप्रयतो नित्यमुपतिष्ठेत्तत्रानलं ॥ स्नात्वाजपेदनर्वाणंनमस्कृत्यबृहस्पतिं ॥ ५३ ॥ वीरान्धनंचप्राप्नोतिसुश्लोक्यांकीर्तिमृच्छति ॥
 कंकतोनेतियत्सूक्तंविषार्तःप्रयतो जपेत् ॥ ५४ ॥ विषंनक्रमतेचास्यसर्पादृष्टिविषादपि ॥ यत्कीटलूतासुविषदंष्ट्रिवृश्चिकजंचयत् ॥ ५५ ॥
 मौलंचकृत्रिमंचैवजपन्सर्वव्यपोहति ॥ धर्मबुद्धिधनंपुत्रान्सौभाग्यंघनवर्धनं ॥ ५६ ॥ आरोग्यंपुष्टिमायुष्यंपशून्विद्यामहद्यशः ॥ त्रिरात्रोपो-
 षितःस्नातःप्रयतश्चरितव्रतः ॥ ५७ ॥ प्राणायामशतंकृत्वोपतिष्ठेत्तत्रशतक्रतुं ॥ एकाहंकरसंयुक्तःपादौसंधायवाग्यतः ॥ ५८ ॥ योजातइ-
 तिसूक्तेनऋषिगृत्समदंस्सरन् ॥ शतकृत्वोजपेदिंद्रमिंद्रश्रेष्ठानिचांततः ॥ ५९ ॥ एकाहालभतेवित्तंद्यहात्सिद्धिमनुत्तमां ॥ अहोभि-
 स्त्रिरारोग्यंचतुर्भिरशनंवहु ॥ १६० ॥ पंचभिर्ब्रह्मवर्चस्यंषड्भिरायुःसुखावहं ॥ सप्तभिस्तनयान्पुष्टिमष्टभिःप्राप्नुयात्सदा ॥ ६१ ॥
 प्रियोभवतिचेंद्रस्वप्रियंधामसगच्छति ॥ रिपुघ्नदस्युशमनंरायस्पोषकरंपरं ॥ ६२ ॥ गणानामितियत्सूक्तंतज्जपेत्सुखवर्धनं ॥ संध्ययोः
 प्रयतस्त्वेतज्जपेन्नित्यंबृहस्पतिं ॥ ६३ ॥ उपतिष्ठेत्सूक्तेनसर्वकामसमृद्धये ॥ योमेराजन्नितीमांतुदुःस्वप्नशमनीमृचं ॥ ६४ ॥ जप्त्वाना-
 शयतिक्षिप्रंदुःस्वप्नं ब्राह्मणःशुचिः ॥ अहोरात्रमुपोष्यैकंनियतोब्रह्मवित्तमः ॥ ६५ ॥ प्रजार्थंजुहुयादाज्यंचरुंवापयसिशृतं ॥ राकामहमि-
 तीमाभिःषष्ठ्याशुक्लस्यपंचभिः ॥ ६६ ॥ हविःशेषंस्वयंप्राश्यविंदतेमहतींप्रजां ॥ व्याधिनायोऽभिभूतःस्याद्धोरेणप्राणहारिणा ॥ ६७ ॥
 चतुर्दशीमुपोष्यैकांकृष्णस्यजुहुयाच्चरुं ॥ आतेसूक्तेनरौद्रेणप्रत्यूचंवाग्यतःशुचिः ॥ ६८ ॥ पूर्वमाज्याहुतीर्हुत्वाअथोपस्थायशंकरं ॥
 हविःशेषेणवर्तेतएकांतरमतंद्रितः ॥ ६९ ॥ पूर्वमासिजयेन्मृत्युरोगेभ्यश्चप्रमुच्यते ॥ अभिशस्येतयोमोहात्कुर्याद्वाकर्मगर्हितं ॥ १७० ॥
 स्नात्वाभुञ्जन्जपेदप्सुअंबीत्यृचमतंद्रितः ॥ अध्वनिप्रस्थितोयस्तुपश्येच्छकुनिमुत्थितं ॥ ७१ ॥ अप्रशस्तंप्रशस्तंवास्थित्वैक्ष्यप्रयतो जपेत् ॥

ऋक्सं.

॥ ५ ॥

कनिक्रदद्विसूक्ताभ्यामुपतिष्ठेत्कृतस्वरं ॥ ७२ ॥ शकुनिं वायसं वापिमृगं दंष्ट्रिणमेव वा ॥ अथ दृष्ट्वैव जप्तव्यमेतत्तत्स्करमोहनं ॥ १७३ ॥
 इत्यृग्विधाने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ कल्याणवादी वा न्योवानवारौ तिनदृश्यते ॥ जपे देवनमस्कृत्य सिद्धार्थः संनिवर्तते ॥ ७४ ॥
 न तस्यास्ति भयं किंचिद्दस्युभ्योऽध्वनिन कचित् ॥ तरत्यपि च दुर्गाणि स्वस्ति मांश्च सुखी भवेत् ॥ ७५ ॥ यस्य भुक्तं न जीर्येत न तिष्ठेद्वा कथंचन ॥
 ध्यात्वा सोऽंतरमन्नस्याग्निरसीत्यृचं जपेत् ॥ ७६ ॥ विश्वामित्रस्य संवादनं घटिक्रमणे जपेत् ॥ आप्लुत्या च मयविधिवदुदकस्यांजलिं क्षिपेत् ॥
 ७७ ॥ नमः स्रवद्भ्य इत्येतद्योनित्यं हि समाचरेत् ॥ तं नद्यः स्रोतसः पांतिस्त्वं पुत्रमिव मातरः ॥ ७८ ॥ भयं चास्य न विद्येत न दीतीरेव नेष्वपि ॥
 जलचरेभ्यो भूतेभ्यः शीतोष्णैर्न च बाध्यते ॥ ७९ ॥ पूर्णातितीर्थुः सरितं रमध्वमिति संस्मरेत् ॥ ओष्वित्यृचमपांमध्ये जपेद्योवैनर्दांतरन् ॥
 १८० ॥ सशीघ्रं तीरमाप्नोति गाधं वा विंदते द्विजः ॥ युक्तेनैव रथेनाशु योपां पारंतितीर्षति ॥ ८१ ॥ उद्वृज्मिरितीमां तु जपेत्तनियतः स्वयं ॥
 अध्वानं प्रस्थितश्चैव मामंदैरिति संस्मरेत् ॥ ८२ ॥ कार्याण्यशेषतः कृत्वा पुनरायाति वैगृहं ॥ अदातारं सुपुष्टार्थं सर्वदा विष्टचेतनं ॥ ८३ ॥
 हत्वा तद्धनमन्विच्छन्किं ते कृण्वंत्यृचं जपेत् ॥ इंद्रा पर्वतेति सूक्तमायुष्यं द्राविणं स्मृतं ॥ ८४ ॥ वागिन्द्रियप्रमूढो यो न विद्यां प्रतिपद्यते ॥ इंद्रि-
 यार्थान्यथार्थान्वायो न वेत्ति कथंचन ॥ ८५ ॥ विद्यावाधिगताय स्य प्रणश्येत् पुनः पुनः ॥ स सर्परीर्ऋचौ जप्त्वा द्वौ मासौ प्रतिपद्यते ॥ ८६ ॥
 अनसां संप्रयातस्तु स्थिरौ गावाविति स्मरेत् ॥ चतस्रः कुशलेनैति सिद्धार्थः स्थिरयानगः ॥ ८७ ॥ यानाक्षमपभग्नं तदृष्ट्वा दुर्गपथि द्विजः ॥
 अभिव्ययस्वेति जपेद्दक्षबलं दधत् ॥ ८८ ॥ कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥ दक्षिणप्रवणे देशे श्मशानस्थः समाहितः ॥ ८९ ॥
 रक्तोष्णीष्यसिपाणिश्च वैल्वकेभ्योऽनिलाशनः ॥ सप्ताहं जुहुयात्तैलं सर्षपं लवणान्वितं ॥ १९० ॥ समिधो राजवृक्षस्य वसिष्ठद्वेषिणीः पठन् ॥

ऋग्विधा

॥ ४१ ॥

यद्विष्यात्तस्य कृत्वा तु शम्याकेनाकृतिं निशि ॥ ९१ ॥ अधिष्ठाय च तां कुर्यादग्निश्च तस्य भिर्द्विजः ॥ उद्दिश्य नाम होमोयं स सत्रात्रं न जीवति ॥ ९२ ॥
 वसिष्ठानां ततो हंति ब्रह्मतत्कुशिकोदितं ॥ नास्य कश्चिदवध्योऽस्ति जपतो जुहोतोऽपि वा ॥ ९३ ॥ द्वाविंशकं जपेत्सूक्तमाध्यात्मिकमनुत्तमं ॥
 पर्वसु प्रयतो नित्यमिष्टान्कामान्समश्नुते ॥ ९४ ॥ बृहस्पतिमजाश्वंसवितारं बभ्रुमेव च ॥ ऋतावृतौ दिने दिने त्यृचैः पंचभिरन्वहं ॥ ९५ ॥
 बृहस्पत इति पंचाहं प्रत्यृचं जुहुयाद्धृतं ॥ हुत्वाग्निमर्चयित्वा तु गंधमाल्यैः सुधूपकैः ॥ ९६ ॥ एतावदेव ताः पंचकामैरर्चति पंचभिः ॥ रत्नैरपत्यैः
 पशुभिर्मखैर्दीर्घेण चायुषा ॥ ९७ ॥ अथ वेदादिगीतायाः प्रसारजननं विधिं ॥ गायत्र्याः संप्रवक्ष्यामि धर्मकामार्थमोक्षदं ॥ ९८ ॥ नित्येनै-
 मित्तिके काम्ये त्रितये तु परायणं ॥ गायत्र्याश्च परं नास्ति इह लोके परत्र च ॥ ९९ ॥ मेध्यान्नमितभुञ्जीनीत्रिः स्नानार्चनतत्परः ॥ जपे लक्षत्र-
 यंधीमाननन्यमानसक्रियः ॥ २०० ॥ कर्मभिर्योजयेत्पश्चात्कमशः स्वेच्छयाऽपि वा ॥ यावत्कार्यं न कुर्वीत न लोपेत्तावत्तद्व्रतं ॥ १ ॥ आदित्य-
 स्योदये स्नात्वा सहस्रं प्रत्यहं जपेत् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं धनं चलभते ध्रुवं ॥ २ ॥ त्रिरात्रोपोषितः सम्यग्भृतं हुत्वा सहस्रशः ॥ सहस्रं लाभमाप्नो-
 तिराहुसूर्यसमागमे ॥ ३ ॥ पालाशसमिधांचैव घृताक्तानां हुताशने ॥ सहस्रं लाभमाप्नोति राहुसूर्यसमागमे ॥ ४ ॥ हुत्वा तु स्वादि रं वह्नौ स-
 घृतं रक्तचंदनं ॥ सहस्रं हेमचाप्नोति राहुचंद्रसमागमे ॥ ५ ॥ रक्तचंदनमिश्रं तु सघृतं हव्यवाहने ॥ हुत्वा गोमयमाप्नोति सहस्रं गोधनं द्विजः
 ॥ ६ ॥ यस्यास्तु गोर्गोमयेन गुटिकानां सहस्रशः ॥ हुत्वा तां गामवाप्नोति घृताक्तानां हुताशने ॥ ७ ॥ यवैरश्वांस्तिलैर्गजान्महिषीर्यावकैस्त-
 था ॥ शालितंडुलहोमेन कन्यालाभमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ जातीचंपक रक्तार्ककुसुमानां सहस्रशः ॥ हुत्वा वस्त्राण्यवाप्नोति घृताक्तानां हुताशने
 ॥ ९ ॥ सूर्यविवेजलमध्ये तोयं हुत्वा सहस्रशः ॥ सहस्रं प्राप्नुयाद्धैमं रौप्यमिंदुमये हुते ॥ २१० ॥ अलक्ष्मीपापसंयुक्तो मलव्याधिविनाशकैः ॥

ऋक्सं.

॥ ६ ॥

मुच्येत्सहस्रजप्तेनस्त्रायाद्यस्तुजलेनै ॥ ११ ॥ यादिशंससजप्तेनलोष्टेनसंप्रचारयेत् ॥ चौराग्निमारुतोत्थानिभयानिनभवंतिवै ॥ १२ ॥
 क्षीराहारोजपेलक्षमपमृत्युंव्यपोहति ॥ घृताशीप्राप्नुयान्मेधां बहुविज्ञानसंचयं ॥ १३ ॥ हुत्वावेतसपत्राणिघृताक्तानिहुताशने ॥ लक्षाद्व-
 र्षापयद्देवंसार्वभौमंनसंशयः ॥ १४ ॥ लक्षेणभस्महोमस्यकृत्याह्युत्तिष्ठतेजलात् ॥ आदित्याभिमुखःस्थित्वानाभिमात्रेजलेऽगुचिः ॥ १५ ॥
 तिलानांलक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ सर्वकामसमृद्धात्मापरंस्थानमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ यवानांलक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ सर्वका-
 मसमृद्धात्मापरंस्थानमवाप्नुयात् ॥ १७ ॥ घृतस्याहुतिलक्षेणसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ पंचगव्याशनोलक्षंजपन्जातिसरोभवेत् ॥ १८ ॥
 तदेवह्यनलेहुत्वाप्राप्नोतिबहुशोधनं ॥ अन्नाद्यहवनान्नित्यमन्नाद्यंचभवेत्सदा ॥ १९ ॥ जुहुयात्सर्वसाध्यानामाहुत्ययुतसंख्यया ॥ रक्त-
 सिद्धार्थकान्हुत्वासर्वान्साधयतेरिपून् ॥ २० ॥ लवणंमधुसंयुक्तंहुत्वासर्ववशीभवेत् ॥ हुत्वातुकरवीराणिरक्तानिजनयेज्ज्वरं ॥ २१ ॥
 हुत्वाबैभीतकंतैलदेशादेवप्रचारयेत् ॥ हुत्वातुनिंबपत्राणिविद्वेषंजनयेन्नृणां ॥ २२ ॥ रक्तानांतंडुलानांतुघृताक्तानांहुताशने ॥ हुत्वाबल-
 मवाप्नोतिशत्रुभिर्नसजीयते ॥ २३ ॥ प्रत्यानयनसिद्ध्यर्थमधुसर्पिःसमन्वितं ॥ गव्यंक्षीरंप्रदीप्तेमौजुह्वतस्तत्प्रशाम्यति ॥ २४ ॥ ब्रह्मचा-
 रीमिताहारोयःसहस्रत्रयंजपेत् ॥ संवत्सरेणलभतेधनैश्वर्यंनसंशयः ॥ २५ ॥ शमीविल्वपलाशानामर्कस्यतुविशेषतः ॥ पुष्पाणांसमिधां
 चैवहुत्वाहेममवाप्नुयात् ॥ २६ ॥ अब्रह्मत्र्यंबकादीनांयस्यायतनमाश्रितः ॥ जपेलक्षंनिराहारःसतस्यवरदोभवेत् ॥ २७ ॥ बिल्वानांल-
 क्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ परांश्रियमवाप्नोतिदिनभ्रूणहाभवेत् ॥ २८ ॥ पद्मानांलक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ प्राप्नोतिराज्यम-
 खिलमसपत्नमकंटकं ॥ २९ ॥ पंचविंशतिलक्षेणदधिक्षीरघृताशनः ॥ स्वदेहेसिध्यतेजंतुःकौशिकस्यमतंयथा ॥ ३० ॥ एकाहंपंच-

ऋग्विधा.

॥४२॥

गव्याशीह्विकाहंमारुताशनः ॥ एकाहंब्राह्मणात्राशीगायत्रीजपउच्यते ॥ ३१ ॥ शतेनगायत्र्यास्नात्वाशतमंतर्जलेजपेत् ॥ शतेनापस्ततः
 पीत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ गोघ्नःपितृघ्नोमातृघ्नोब्रह्महागुरुतल्पगः ॥ सुवर्णरत्नहारीचयश्चविप्रःसुरांपिवेत् ॥ ३३ ॥ अयाज्यया-
 जनंकृत्वाकृत्वावाकर्मगर्हितं ॥ नसीदेत्प्रतिगृह्णानोमहीमपिसागरां ॥ ३४ ॥ येचास्यदुःस्थितालोकेग्रहाःसूर्यादयोभुवि ॥ तेयांतिसौम्य-
 तांसर्वेशिवाइतिनसंशयः ॥ ३५ ॥ कृणुष्वेतिजपन्सूक्तंरक्षोघ्नंदस्युभिर्वृतः ॥ अरातीनांहरेत्पाणान् रक्षांस्यपिचनाशयेत् ॥ ३६ ॥ उपति-
 ष्ठेतयोवर्हिंपरीत्यृचादिनेदिने ॥ तंरक्षतिस्वयंवर्हिर्विश्वतोविश्वतोमुखः ॥ ३७ ॥ कोअद्येतितुसूक्तेनयोनित्यंशक्तिमर्चति ॥ जपेद्वाथनमस्कारैःश-
 क्तितोलभतेवरान् ॥ ३८ ॥ कयेतिवामदेव्येनकुर्यात्स्वस्त्ययनंनिशि ॥ जपेद्वासंधिवेलासुब्रह्मैतत्कुशिकोदितं ॥ ३९ ॥ हंसःशुचिषदित्यृ-
 चाशुचिरीक्षेद्दिवाकरं ॥ अंतकालेजपन्नेतिब्रह्मणःसद्मशाश्वतं ॥ ४० ॥ कृषिंप्रपद्यमानस्तुस्थालीपाकंयथाविधि ॥ जुहुयात्क्षेत्रमध्येतुशु-
 नंवाहास्तुपंचभिः ॥ ४१ ॥ यथालिंगंतुविहरेल्लंगलंचकृषीवलः ॥ इंद्रायचमरुद्ध्यश्चपर्जन्यायभगायच ॥ ४२ ॥ पूष्णेधान्यायसीतायै
 शुनासीरमथोत्तरं ॥ हुत्वातुपृथगेतानियजेदेताश्चदेवताः ॥ ४३ ॥ गंधमाल्योपहारैश्चफललाजासुरासवैः ॥ प्रलापनेप्रणयनेखलसीतोप-
 हारयोः ॥ ४४ ॥ एताएवजपेन्नित्यंदेवताविधिनाशुचिः ॥ अमोघंकर्मभवतिकृषिर्वर्धतिसर्वदा ॥ ४५ ॥ क्षेत्रस्यपतिनेत्येतत्क्षेत्रपत्यंतृचं
 जपेत् ॥ ईक्षेत्सूर्यद्विजोनित्यंविंदतेक्षेत्रमुत्तमं ॥ ४६ ॥ आखूत्करेषुचरुणायजेदेतानमूषकान् ॥ चित्रइद्राजेत्यनयास्तुत्वाचाखुपतिसदा
 ॥ ४७ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेदत्रकीनाशांश्चैवभोजयेत् ॥ अप्रमत्तःशांतिपरःस्वयमेवकृषिंव्रजेत् ॥ ४८ ॥ भूमिभंगेगवांहिंसातृणकीटादि-
 नाशनं ॥ एतेषुयत्कृतंपापंखलदानेनशुध्यति ॥ ४९ ॥ धान्यानांविंशकंभागंश्रोत्रियेभ्योनिवेदयेत् ॥ विंशकस्यहिदानेनकृषिदोषात्प्रमु-

ऋक्सं.

॥ ७ ॥

च्यते ॥ २५० ॥ समुद्राद्वितिसूक्तेनयःसदाजुहुयाद्धृतं ॥ पूर्वोक्तेनैवकल्पेनसंयतात्माजितेंद्रियः ॥ ५१ ॥ विज्योतिषेतिज्वलयेद्यत्रे-
 च्छेज्जातवेदसि ॥ तमग्निःसर्वतःपातिभद्रेणद्रविणेनच ॥ ५२ ॥ विश्वानिनिइतिद्वाभ्यामृग्भ्यांयोवहिमर्चति ॥ सतरत्यापदःसर्वायशः
 प्राप्नोतिचाक्षयं ॥ ५३ ॥ हुत्वावहिमुपस्थायप्राणार्थंहव्यवाहनं ॥ अग्नेत्वमिति सूक्तेनधनमायुश्चवांछता ॥ ५४ ॥ यइच्छेद्विविधंवित्तंस-
 त्वंचानुपममहत् ॥ उरोष्टइतिसूक्तेनह्युपतिष्ठेच्छतक्रतुं ॥ ५५ ॥ प्रजाकामोयजेन्नित्यंचरुणादेवपत्नयः ॥ उपहत्योपहारंचशेषंभुंजीतवा-
 ग्यतः ॥ ५६ ॥ उच्छिष्टंचप्रदातव्यंभार्यायैपुत्रमिच्छता ॥ धेन्वाःसरूपवत्सायाःपयसासाधयेच्चरुं ॥ ५७ ॥ अनुरूपांप्रजामस्यांलभतेना-
 त्रसंशयः ॥ स्वस्त्यात्रेयंजपेन्नित्यंप्रातःप्रातःशुचिर्द्विजः ॥ ५८ ॥ एतत्स्वस्त्ययनंपुण्यंसर्वकल्मषनाशनं ॥ सुहृदंज्ञातिजंचैवगच्छंतमनुमं-
 त्रयेत् ॥ ५९ ॥ स्वस्तिपंथामितिप्रोच्यस्वस्तिमान्त्रजतेऽध्वनि ॥ विजिहीष्ववनस्पतेतदिदंच्यावनंसमृतं ॥ २६० ॥ यच्च्यावयितुकामःस्याच्च्यावये-
 त्तिदिदंजपन् ॥ द्विषंतंवापदाक्रम्यभूमौपांसुमयींकृतिं ॥ ६१ ॥ निष्पिषन्निवसंग्रामाच्च्यवतेनात्रसंशयः ॥ स्त्रियंगर्भप्रमूढांवापाययेदनुमंत्रितं
 ॥ ६२ ॥ उदकंच्यावयेन्नैवगर्भोऽधश्च्यवतेसुखं ॥ अच्छावदेतिसूक्तंतुवृष्टिकामःप्रयोजयेत् ॥ ६३ ॥ निराहारःक्लिन्नवासाह्यचिरेणप्रवर्षति ॥
 हुत्वायुतंवैतसीनांक्षीराक्तानांहुताशने ॥ ६४ ॥ महद्वर्षमवाप्नोतिसूक्तेनाच्छावदेनहि ॥ यइच्छेद्वरदांदेवींश्रियंनित्यंकुलेस्थितां ॥ ६५ ॥
 सशुचिःप्रयतोभूत्वाजुहुयादाज्यमन्वहं ॥ श्रियःपंचदशर्चंचश्रीकामःसततंजपेत् ॥ ६६ ॥ आवाहयेच्छ्रूयंपद्मेपंचभिःक(न)न्यकेपिवा (?) ॥
 उपहारानुपहरेच्छुक्लान्भक्ष्यान्पयोदधि ॥ ६७ ॥ स्थालीवाचशालीनांपयसासंप्रकल्पयेत् ॥ चांद्रायणकृतात्मातुप्रपद्येत्प्रयतःश्रियं ॥ ६८ ॥
 सर्वौषधीभिःफांटाभिःस्नात्वाद्भिःपावनैरपि ॥ उपैतुमादेवसखइतिराज्ञोऽभिषेचनी ॥ ६९ ॥ मनसःकाममित्येषापशुकामाभिषेचनी ॥ कर्दमेने-

ऋग्विधा

॥ ४३ ॥

तियः स्नायात्प्रजाकामः शुचिव्रतः ॥ २७० ॥ अश्वपूर्वामिति स्नायाद्राज्यकामः शुचिव्रतः ॥ लोहिते चर्मणि स्नायाद्वाङ्मणस्तु यथाविधि ॥ ७१ ॥
 राजकर्मणि वैयाघ्रे क्षत्रियस्त्वथरौरवे ॥ वस्तचर्मणि वैश्यस्तु होमः कार्यस्त्वनंतरं ॥ ७२ ॥ चंद्रामिति तु पद्मानि जुहुयात्सर्पिषा द्विजः ॥ आदि-
 त्यवर्ण इत्यनया विल्वहोमं विधीयते ॥ ७३ ॥ विल्वे ध्मएव वाग्निः स्यात्स्थालीश्च जुहुयाद्विजः ॥ दशसाहस्रिको होमः श्रीकामः प्रथमो विधिः
 ॥ ७४ ॥ हुत्वा तु प्रयुतं सम्यगनंतां विंदते श्रियं ॥ अयुतं शतकृत्वस्तु हुत्वा शुक्लानि सर्पिषा ॥ ७५ ॥ अनंतामव्यवच्छिन्नां शाश्वतीं विंदते
 श्रियं ॥ अशक्तौ जप एवोक्तो दशसाहस्रिकावरः ॥ ७६ ॥ जप्त्वा तु प्रयुतं सम्यगनंतां विंदते श्रियं ॥ अयुतं शतकृत्वस्तु जप्त्वा श्रियमुपाश्रुते
 ॥ ७७ ॥ अप्सवे जुहुयान्नित्यं पद्मान्ययुतशो निशि ॥ दृष्ट्वा श्रियं तूपरमेत्किला सत्त्वाद्धिभेतवै ॥ ७८ ॥ विल्वाशी विल्वनिलयोजुह्वन्विल्वानि स-
 र्पिषा ॥ एकविंशतिरात्रेण परांसि द्विनि यच्छति ॥ ७९ ॥ येन येन च कामेन जुहोति प्रयतः श्रियै ॥ पद्मान्यथापि विल्वानि ससकामः समृद्ध्यति
 ॥ २८० ॥ न जातुकृपणोऽर्थाय श्रियमावाहयेत्कचित् ॥ नयत्किंचन कामेन होमः कार्यः कथंचन ॥ ८१ ॥ महद्वा प्रार्थ्यमानेन राज्यकामेन वा
 पुनः ॥ वाचः परंप्रार्थयिता यत्नाद्युक्तः श्रियं यजेत् ॥ ८२ ॥ अग्ने त्वष्टर्चसूक्तेन जुहुयाद्राज्यमन्वहं ॥ ओजस्विनीमवाप्नोति प्रजाधर्मवर्ती शुभां
 ॥ ८३ ॥ अच्छान इत्यृचा दीप्तमुपतिष्ठेद्विभावसुं ॥ प्रजांप्राप्य जयेच्छत्रूंस्तूतेदुरितानि च ॥ ८४ ॥ आगाव इति सूक्तेन गोत्रगालोकमातरः ॥
 उपतिष्ठेद्भ्रजंतीश्च यद्दृष्टेत्ताः सदाक्षयाः ॥ ८५ ॥ त्वामिद्धीति प्रगाथेन ह्युपतिष्ठेच्छतक्रतुं ॥ मध्याह्ने संध्ययोश्चैव जपन्धनमवाप्नुयात् ॥ ८६ ॥
 उपेतिसिद्धीं भीराज्ञो दुंदुभीन्संपृशेद्रणे ॥ ओजो बलमवाप्नोति शत्रूंश्चैव नियच्छति ॥ ८७ ॥ पाणिना तृणमादाय यज्ञाय ज्ञेतियोऽभ्यसेत् ॥
 सोऽधीतस्यास्य सूक्तस्य फलं प्राप्नोति नातृणः ॥ ८८ ॥ सूक्तांते च तृणं त्वग्नाविरिणे चोदकेपि वा ॥ निक्षिपेत्तत्प्रयत्नेन त्यक्तेऽन्यत्र भयावहं ॥ ८९ ॥

ऋक्सं.

॥ ८ ॥

तृणपाणिजपन्सूक्तं रक्षोघ्नं दस्युभिर्वृतः ॥ नभयं विंदते किंचिद्रक्षोभ्योऽरिभ्य एव च ॥ २९० ॥ गृहात्प्रपद्यमानस्तु पंथानं धनकाम्यया ॥ जपे-
 त्सो ध्वनियत्नेन नापि पंथामिति व्रजन् ॥ २९१ ॥ ये केच जमेत्यृचं त्वेतां ध्यायन्निशि दिवौ कसः ॥ अग्नौ हुत्वा तया चाज्यं दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ २९२ ॥
 वयमुत्वेति सूक्तं तु पौष्णं द्रविणवर्धनं ॥ नित्यं जपेच्छुचिर्भूत्वा धनं विंदत्यभीप्सितं ॥ २९३ ॥ यस्मिन् पृष्ठं भवेत्किंचिद्रव्यं गोद्विपदं धनं ॥ नश्येद्वा ध्व-
 नियो मोहात्संपूषन्स जपेन्निशि ॥ २९४ ॥ इयमित्येतदाद्यंतं सूक्तं सारस्वतं द्विजः ॥ नित्यं जपेच्छुचिर्भूत्वा वाग्मी भवति बुद्धिमान् ॥ २९५ ॥ संवामिति
 तु यत्सूक्तमष्टचैत्रैष्टुभं मतं ॥ तज्जपन्प्रयतो नित्यमिष्टान् कामान्समश्नुते ॥ २९६ ॥ यो अद्रिभित्तु यत्सूक्तं तत्सपत्ननिबर्हणं ॥ बृहस्पतिं नमस्कृत्वा स-
 पत्नांस्तृणुते बहून् ॥ २९७ ॥ एनस्वीवाभि शस्तो वा कृत्वा कर्म विगर्हितं ॥ सोमारौद्रं जपेत्सूक्तं कृत्स्नमेनो व्यपोहति ॥ २९८ ॥ जीमूतसूक्तस्य विधियथा-
 लिंगमवेक्ष्य वै ॥ ऋग्भिः कर्माणि कुर्वीत स्वस्यांगानां यथाविधि ॥ २९९ ॥ संग्रामं तु प्रयातस्य राज्ञश्चैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वाण्यंगानि रथ्याश्च सदश्वांश्चा-
 नुमंत्रयेत् ॥ ३०० ॥ यमेव देशं गच्छेत्तत्र नून्वाप्यनुमंत्रितः ॥ नाजित्वा विनिवर्तेत परं हि ब्रह्मणो बलं ॥ १ ॥ पुत्रानायुरथारोग्यं य इच्छेद व्ययं सुखं ॥
 सोमिनर इति सूक्तेन जुहुयादाज्यमन्वहं ॥ २ ॥ प्राग्नयेथ त्रिभिः सूक्तैः संध्ययोर्जपमारभेत् ॥ नरक्षोभ्यो भयं वैति धनं प्राप्नोति चाक्षयं ॥ ३ ॥ अभि-
 त्वायः प्रगाथेन नित्यमर्चति वज्रिणं ॥ सश्रियं विपुलां भुंक्ते प्राप्नोति च धनायुषी ॥ ४ ॥ शंवती शंन इन्द्राग्नी इत्येते स ततं जपेत् ॥ नरक्षोभ्यो न भूतेभ्यो
 व्याधिभ्यो न भयं भवेत् ॥ ५ ॥ निर्वेष्टुकामो रोगार्तो भगसूक्तं सदाभ्यसेत् ॥ निवेशं विंदते क्षिप्रं रोगेभ्यश्च प्रमुच्यते ॥ ६ ॥ इमा इति जपेन्नित्यं रौद्रं
 सूक्तं द्विजः शुचिः ॥ तज्जपन्प्रजया विचैः स्वयंचैव तरिष्यति ॥ ७ ॥ उत्तितीर्षुरथो यस्तु शंकेत्सोत्याः समागमे ॥ समुद्रज्येष्ठा इत्येतज्जपेत्सूक्तं
 भयापहं ॥ ८ ॥ आदित्यदैवते सूक्ते रिपुघ्नो रोगनाशने ॥ पठेत्प्रातः शुचिर्भूत्वा रिपुरोगैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥ वास्तोष्पते प्रतीत्येतत्सूक्तं वास्तो-

ऋग्विधा-

॥ ४४ ॥

प्पतिंजपन् ॥ स्नातः कृत्वा वैश्वदेवं परं ब्रह्मेदमुच्यते ॥ ३१० ॥ अमीव हेतिसूक्तेन भूतानि स्वापयेन्निशि ॥ नहि प्रस्वापनं किञ्चिदीदृशं विद्यते
 क्वचित् ॥ ११ ॥ संवाधे विषमे दुर्गे बद्धो वानिर्गतः क्वचित् ॥ पलायन्वागृहीतो वा तस्करैः संजपेदिदं ॥ १२ ॥ अमीव हा विश्ववती मुद्धृत्या-
 न्याः प्रयोजयेत् ॥ सूक्तमेतज्जपेत्सर्वमिति मन्वेति शौनकः ॥ १३ ॥ त्रिरात्रं नित्यतोऽनश्नन् ह्यपयेत्पायसं चरुं ॥ तेनाहुतिशतं पूर्णं जुहुयात्सर्पि-
 षा द्विजः ॥ १४ ॥ समुद्दिश्य महादेवं त्र्यम्बकं त्र्यम्बकेत्यृचा ॥ एतत्पर्वशतं कृत्वा जीवेदब्दशतं सुखी ॥ १५ ॥ तच्च क्षुरित्यृचा स्नात उपतिष्ठे-
 द्विवाकरं ॥ उद्यंतं मध्यगंचैव दीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥ १६ ॥ रात्र्या अपरकाले यत्स्थाय प्रयतः शुचिः ॥ व्युषा इत्युपतिष्ठेत्तपस्त्रिःसूक्तैः कृतां-
 जलिः ॥ १७ ॥ प्राप्नुयात्सहिरण्यादिना नारूपं धनं बहु ॥ अश्वांश्च पुरुषान्धान्यं स्त्रियो वासां स्य जाविकान् ॥ १८ ॥ ध्रुवासु त्वासु क्षितिषु जप-
 न्बद्धः प्रमुच्यते ॥ तिष्ठन् रात्रौ जपेदेनां विपाशः सन् प्रमुच्यते ॥ १९ ॥ अहोरात्रं स्थितश्चैव मनश्न स्याद्विचेष्टितः ॥ अयः पाशाः स्फुटं त्यस्य दा-
 रुपाशास्तथैव च ॥ ३२० ॥ स्योनेति पृथिवीं देवीं प्रपद्येन्नियतः सदा ॥ जपेदेनां च तत्रापि भूमिपाशात् प्रमुच्यते ॥ २१ ॥ अगम्या गमने चैत-
 त्प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ अन्यत्र गुरुतल्पाच्च तस्मात्पापात् प्रमुच्यते ॥ २२ ॥ द्वादशाहमभुंजानः स्वगोत्रागमने जपेत् ॥ अर्धमासमभुंजानः स-
 खिदारेषु संविशन् ॥ २३ ॥ इदमापः प्रवहत्य किञ्चेदमृचं पुनः ॥ इति चैताजपेदापः प्रविश्यैतेषु कर्मसु ॥ २४ ॥ इंद्राविष्णूनमस्कृत्य जुहु-
 यादाज्यमन्वहं ॥ सूक्ताभ्यां परं एताभ्यां इच्छेद्भूमिमात्मनः ॥ २५ ॥ आस्यदध्नं विगाह्यांभः प्राञ्जुखः प्रयतः शुचिः ॥ सूक्ताभ्यां तिस्र एता-
 भ्यामुपतिष्ठेद्विवाकरं ॥ ३६ ॥ अनश्नता तु जप्तव्यं वृष्टिकामे न यत्नतः ॥ पंचरात्रे व्यतीते तु महर्द्धर्मवामुयात् ॥ २७ ॥ योऽरिभिः संप्रपद्येत
 अभिशस्येत वा मृषा ॥ उपोष्यैकं त्रिरात्रं स जुहुयादाज्यमन्वहं ॥ २८ ॥ इंद्रासोमेतिसूक्तं तु जपेच्चैतच्छतावरं ॥ किञ्चिद्वा द्विजेभ्यो ते स्तृणु-

ऋक्सं.

॥ ९ ॥

तेसर्वशात्रवान् ॥ २९ ॥ यस्यलुप्येद्वतंमोहाद्वात्यैर्वासंस्पृशेद्विजः ॥ उपोष्याज्यंचजुहुयात्त्वमग्नेत्रतपाइति ॥ ३३० ॥ प्रसम्राजमितित्वे-
 तज्जपन्नीक्षेद्दिवाकरं ॥ उद्यंतमुपतिष्ठेत्स्नात्वास्नात्वादिनेदिने ॥ ३१ ॥ अभियुक्तोभवेद्यस्तुविषदेद्वापिकेनचित् ॥ निर्जित्यसगणान्शत्रू-
 न्क्षिप्रंवादंपराजयेत् ॥ ३२ ॥ शमग्निरग्निमिश्रेतिप्रपद्येद्वायुभास्करो ॥ अग्निं प्रथमतःस्तुत्वामहाकृच्छ्रात्प्रमुच्यते ॥ ३३ ॥ नहीतियश्च-
 तुष्केणस्नात्वावैप्रातरुत्थितः ॥ द्वौभूमावुपतिष्ठेत्सत्रायतिभयात्स्वयं ॥ ३४ ॥ तृचंजस्वायदित्येतस्नात्वाभ्यर्च्यपुरंदरं ॥ प्रामुयान्मानसान्का-
 मान्संपूज्यवसुरोचिषः ॥ ३५ ॥ आद्यानित्रीणिसूक्तानिपंचचाग्नेबृहन्निति ॥ षट्स्थान्यानि सूक्तानि अग्निं न र इतीति च ॥ ३६ ॥ प्रकृता-
 नीतिचाध्यायंभोजनात्प्राक्पठेदिदं ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ३७ ॥ प्राग्भोजनमिदं ब्रह्मन्मानवात्तुमहर्षिणां ॥ पूर्वा-
 ह्नेजपतो नित्यमर्थसिद्धिः सदाभवेत् ॥ ३८ ॥ अग्निनेत्याश्विनं सूक्तं चतुर्विंशकमुत्तमं ॥ जपेत्प्रातःशुचिर्भूत्वानासत्यावर्च्यमुत्रतः ॥ ३९ ॥
 सप्रामुयात्परांमृद्धिं द्रविणं चोर्जमेव च ॥ समिधेति जुहोत्यग्नौ सूक्तेन प्रत्यूचं धृतं ॥ १४० ॥ समृद्धिमतुलां प्राप्य समानां जीवते शतं ॥ द्विच-
 त्वारिंशकेनेदंशुकेनाद्येतिवज्रिणं ॥ ४१ ॥ सख्यं लब्ध्वा महेन्द्रेण सपत्न्यां स्तृणुते बहून् ॥ प्राश्नीयाज्जपतोत्रास्तिप्रशंकृत्वाविधानतः ॥ ४२ ॥
 तस्मात्पूर्वाह्निकोऽध्यायः स्मृतोऽयं रिप्रनाशनः ॥ वाशं महीति जस्वाच प्राप्नोत्यारोग्यमेव च ॥ ४३ ॥ दुःस्वप्नघ्नीः पराजस्वाप्रातःपापैः प्रमुच्यते ॥
 शंनोभवेतिद्वाभ्यां तु मुक्त्वान्नं प्रयतः शुचिः ॥ ४४ ॥ हृदये पाणिना स्पृष्ट्वा ज्योर्जीवेद गदः सुखी ॥ यतोभयं विजानीयात्तस्यांदिशियतव्रतः
 ॥ ४५ ॥ शुचौ देशेग्निमाधाय जुहुयादिदं प्रमर्च्य च ॥ यत इत्याज्यमुत्पूतं षडभिर्गंधान्निवेद्य च ॥ ४६ ॥ पायसं दधिमं थं वा यूपान्वाभ्युपहार-
 येत् ॥ अहोरात्रमुपोष्यैकं तिलान्वाधृतमेव वा ॥ ४७ ॥ उत्वामंदं त्विति स्नातो हुत्वा शत्रून् प्रमापयेत् ॥ बद्धो वाप्यवरुद्धो वा वाग्यतः प्रयतो जपेत्

ऋग्विधा.

॥ ४५ ॥

॥ ४८ ॥ त्यान्वित्यादित्यदैवत्यंसद्योमुच्येतबंधनात् ॥ यद्वावस्तुजपेन्नित्यंप्रगाथंनियतःशुचिः ॥ ४९ ॥ सकीर्तिनतुलंप्राप्यसर्वान्कामा-
 न्समश्नुते ॥ त्वंनोअग्रइतिसूक्तेनहुत्वाचर्याभिधृतेनतु ॥ ५० ॥ पालितोविश्वतोदीप्तात्प्राप्तुयाद्वह्नितोरयि ॥ आतुसूक्तेनसततंधनंयाचे-
 त्पुरंदरं ॥ ५१ ॥ प्रसमिप्ताणयेतस्मैधनंयच्छतिवृत्रहा ॥ कन्यावारितिसूक्तंतुसततंनियतोजपेत् ॥ ५२ ॥ त्वग्दोषिणींतथालोम्रींक्षिप्रंत-
 स्मात्प्रमोचयेत् ॥ यदद्यकच्चेत्युदितेरवौस्तुत्वापुरंदरं ॥ ५३ ॥ गृणन्नपोहतेरिप्रंवश्यंवाकुरुतेजगत् ॥ यद्वागितिवृचेनैत्यगौरींयोऽर्चतिसुव्र-
 तः ॥ ५४ ॥ तस्यनासंस्कृतावाणीमुखादुच्चार्यतेकचित् ॥ वण्महानितिवृष्टार्कमुपतिष्ठेद्वचंपठन् ॥ ५५ ॥ ब्रुवन्नप्यनृतांवाणींनलिपेदनृते-
 नसः ॥ पूर्णेचंद्रमसिज्योत्स्नामियंयेत्यनुसेवयेत् ॥ ५६ ॥ चंद्रदृष्टिस्त्वनिमिषोवर्चस्वीदृष्टिमान्भवेत् ॥ प्रजाहेतिजपन्स्नात्वानयोनिंप्रति-
 जायते ॥ ५७ ॥ मातेतिगामुपस्पृश्यजपन्गास्तुसमश्नुते ॥ वचोविदमितित्वेतांजपन्वाचंसमश्नुते ॥ ५८ ॥ पावमानंपरंखेतन्नवममंडलं
 पठेत् ॥ स्नात्वाशुचिःशुचौदेशेसपवित्रःसकांचनः ॥ ५९ ॥ इत्यृग्विधानेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ स्वादिष्ठयेतिगायत्रीःपावमानी-
 र्जपेद्विजः ॥ पवित्राणांपवित्रंतुपावमानीर्ऋचोजपेत् ॥ ६० ॥ प्रयतोऽप्सुनिमज्ज्याशुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ एतासांकीर्तनंपुण्यंस्मरणंधार-
 णंतथा ॥ ६१ ॥ याथातथ्येनचज्ञात्वाब्रह्मलोकंसमश्नुते ॥ एतेषांतुयथोक्तानांगुणवद्यद्यदुत्तरं ॥ ६२ ॥ कीर्तनात्तुभवेत्पूतःस्मरणात्स्मर-
 तेपरं ॥ धारणाद्ब्रह्माणमेतिपूतात्माविजितेंद्रियः ॥ ६३ ॥ याथातथ्येनचज्ञात्वाब्रह्मणोविंदतेपदं ॥ श्रावयेद्देवताकृत्येब्राह्मणान्भुंजतोऽप्रतः
 ॥ ६४ ॥ प्रीणातिदेवतांशश्चत्समर्धयतिकर्मवा ॥ पित्र्येपितृन्प्रीणयंतिश्राविताःप्रयतात्मना ॥ ६५ ॥ कृत्वादोषान्सुमहतोप्यपेयादीन्प्रपी-
 यच ॥ जप्त्वातरत्समंदीयंप्रविश्यापस्त्र्यहाच्छुचिः ॥ ६६ ॥ अक्षय्यंचभवेदन्नंपितृभ्यःपरमंमधु ॥ यःपावमानीरध्येतिपूतात्माविजितेंद्रियः

ऋक्सं.

॥१०॥

॥ ६७ ॥ तस्यकामदुषाभूत्वोपतिष्ठन्तिचधेनवः ॥ आयुर्वलयशोवित्तंप्रजांकीर्तिमनामयं ॥ ६८ ॥ स्वाध्यायंपुण्यमतुलंपूतःप्राप्नोतिचाक्षयं ॥
 अशक्तस्तुजपेद्युक्तस्त्रिंशद्वैखानसीर्ऋचः ॥ ६९ ॥ सप्तर्षिभिश्चयाःप्रोक्ताःपवित्रस्यचयाःपराः ॥ ऋचांद्विषष्टिःप्रोक्तेयंपवस्वेत्यृषिसत्तमैः
 ॥ ३७० ॥ सर्वकल्मषनाशायपावनायशिवायच ॥ स्वादिष्ठयेतिसूक्तानांसप्तषष्टिरिहोदिताः ॥ ७१ ॥ दशोत्तराण्यृचांश्चैवपावमानीःश-
 तानिषट् ॥ एतज्जुह्वन्जपेन्मंत्रंघोरंमृत्युभयंहरेत् ॥ ७२ ॥ व्याधिभ्यःपरिमोक्षंचलभतेनात्रसंशयः ॥ प्रतिगृह्याप्रतिग्राह्यंभुक्त्वाचान्नंविग-
 हितं ॥ ७३ ॥ जपंस्तरत्समंदीयंप्रविश्यापस्त्र्यहाच्छुचिः ॥ पावमानंपरं ह्येतद्रहसामपनोदनं ॥ ७४ ॥ प्राणानायम्यचध्यायेदंतेदेवान्पितृ-
 नृषीन् ॥ उपोष्याज्यंचजुहुयादग्निंसोमंचपूजयेत् ॥ ७५ ॥ सरस्वतींचार्चयेत्पयोंबुधमधुसर्पिषा ॥ अध्यात्मकंपवित्रंतेसूक्तंजस्वापुनःशुचिः
 ॥ ७६ ॥ गतिमिष्टामवाप्नोतिविंदतेचेहसिद्धयः ॥ नानानमितिसूक्तान्यत्तत्कालेचजपेत्सकृत् ॥ ७७ ॥ जस्वाचैवपरंस्थानममृतत्वंचग-
 च्छति ॥ आपोहिष्ठेतिनियतःप्रयुंजीतसदाद्विजः ॥ ७८ ॥ स्नानार्थंशुद्धिकामस्तुजपेत्तत्रिःसमाहितः ॥ अप्सुचैवनिमज्जित्वात्रिःपठेत्तुस-
 माहितः ॥ ७९ ॥ ब्रह्महातुकपालेनखट्वांगीचीरसंवृतः ॥ चरेद्वादशवर्षाणिस्वकर्मपरिकीर्तयन् ॥ ३८० ॥ अजपन्मनसैवैतदापोहिष्ठेति
 संस्मरेत् ॥ ऊर्ध्वंतुपंचमाद्वर्षाज्जपेदेवसहस्रशः ॥ ८१ ॥ अपरस्तुत्रिसाहस्रोजपःस्यात्प्रत्यहंसदा ॥ पूर्णेतुद्वादशेवर्षेब्राह्मणोविप्रमुच्यते
 ॥ ८२ ॥ समेत्यब्राह्मणान्ब्रूयुरथतंचरितव्रतं ॥ आचरितंभवेत्किंचिन्मिथ्यावादीपतेत्पुनः ॥ ८३ ॥ दशावरान्दशपरान्हन्यात्स्वमनृतंवदन् ॥
 ॐभोइतिवदेद्विप्रैरनुज्ञातःशुचिर्जपेत् ॥ ८४ ॥ स्थालीपाकंचकुर्वीतसोमयेव्रतचारिणे ॥ एवंसमुच्यतेपापात्सावित्रींप्रतिपद्यच ॥ ८५ ॥
 ब्रह्महातुपुराशकस्त्वाष्ट्रं हत्वा त्वृषिंप्रभुं ॥ सिंधुद्वीपस्तमेताभिरभिषिच्यव्यमोचयत् ॥ ८६ ॥ ब्रह्मस्वंचगुरुद्रव्यंस्तेयंकृत्वाजपन्निमाः ॥

ऋग्विधा.

॥४६॥

अनेनैवविधानेनषड्भिर्वर्षैःप्रमुच्यते ॥ ८७ ॥ ब्रह्महाचसुरापश्चनियमेनजपन्निमाः ॥ अनेनैवोपचारेणब्रह्मघ्नइवमुच्यते ॥ ८८ ॥
 ब्राह्मणस्यरुषोद्यम्यजयेदेतान्निपात्यच ॥ त्र्यहंनिपात्योपवसेदेकाहमवगूर्यच ॥ ८९ ॥ शोणितंतुप्रहारेणोत्पाद्यसकथंचन ॥ त्रिरात्रमेवोप-
 वसेज्जपेतापिप्रसाद्यतं ॥ ३९० ॥ प्रातरुत्थायसततंकुर्यान्मार्जनमात्मनः ॥ रात्रौकृतस्यपापस्याविज्ञातस्यापिनिष्कृतिः ॥ ९१ ॥ सायं-
 चनित्यमेताभिःकुर्यान्मार्जनमात्मनः ॥ दिवाकृतस्यपापस्याविज्ञातस्यापिनिष्कृतिः ॥ ९२ ॥ उपतिष्ठेतराजानंयमसूक्तेनवैद्विजः ॥ स्थाली-
 पाकंतुकुर्वीतपक्षयोर्यमदैवतं ॥ ९३ ॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यांजेतहविषायमं ॥ परेयिवांसमित्येतत्सूक्तमत्रप्रयोजयेत् ॥ ९४ ॥ पुरायुषःप्र-
 मीयेतनजातुसकथंचन ॥ प्रीयेत्तस्ययमोराजामृतिंचांतेप्रयच्छति ॥ ९५ ॥ धर्मराजायस्वाहेतिमंत्रांतेजुहुयाद्धविः ॥ वैशाखपौर्णमास्यांतु
 कर्मनित्यंप्रयोजयेत् ॥ ९६ ॥ अयनेपर्वसुस्नात्वायःप्रदद्यात्तिलोदकं ॥ यमायसगणायैवतद्भयंनसविंदति ॥ ९७ ॥ नित्यमेवप्रपद्येतपरं-
 मृत्योजपन्द्विजः ॥ नक्तभोजीमिताहारःपरिसंवत्सरंसदा ॥ ९८ ॥ नैनंपुरायुषान्मृत्युर्नयतेससुतप्रजं ॥ फलाहारोजपन्मृत्युंत्रिभिर्वरमिता-
 शनः ॥ ९९ ॥ षष्ठेकालेतुभुंजीतफलमूलमथापिवा ॥ स्थानासनाभ्यांविहरेदुदकेशिशिरेवसन् ॥ ४०० ॥ ग्रीष्मेपंचतपास्तुस्याद्वर्षास्व-
 भ्रावकाशकः ॥ एवंयुक्तोजयेन्मृत्युरोगेभ्यश्चप्रमुच्यते ॥ १ ॥ आतुर्भार्यामपुत्रस्यसंतानार्थंमृतेपतौ ॥ देवरोन्वारुरुक्षंतीमुदीर्ष्वेतिनिव-
 र्त्तयेत् ॥ २ ॥ ऋतुकालेतुसंप्राप्तेनृताभ्यक्तोऽथवाग्यतः ॥ एकमुत्पादयेत्पुत्रंनद्वितीयंकथंचन ॥ ३ ॥ दशारक्षंतुशांत्यर्थंभद्रंनइतिसंस्मरेत् ॥
 नित्यंजपेच्छुचिर्भूत्वामानसंविंदतेसुखं ॥ ४ ॥ फलाहारोभवेन्मांसमांसंचापःपिवेत्ततः ॥ वायुभक्षोभवेन्मांसंजपन्नेतत्सहस्रशः ॥ ५ ॥
 मनसैवास्थसिध्यंतिसर्वेकामाःसमीहिताः ॥ दिव्यान्पश्यतिगंधर्वान्सिद्धान्पश्यतिचारणान् ॥ ६ ॥ अंतर्धानंब्रजत्यस्माल्लोकादाकाशगोभवे-

ऋक्सं.

॥११॥

त् ॥ दूरात्पश्यति दूराच्च शृणोति परमेष्ठिवत् ॥ ७ ॥ प्रदेवत्रेति नियतो जपे तमरुधन्वसु ॥ प्राणांतिके भये प्राप्ते क्षिप्रमंभः सविंदति ॥ ८ ॥
 बैभीतकांस्तु त्रीनक्षान्गंधैः समभिवासयेत् ॥ पुष्पैरवकिरे चैवं स्थापयित्वा विहायसि ॥ ९ ॥ संहत्य पादौ तां रात्रिं तिष्ठन्नक्षस्तुतिं जपेत् ॥ प्रावे-
 पामेत्यृचं त्वेतां मनसैव जपेन्नशि ॥ ४१० ॥ व्युषायामुदिते सूर्ये जपन्ना देवनं त्रजेत् ॥ एतामेव जपेन्नित्यं जयत्यन्नैर्न जीर्यते ॥ ११ ॥ यमेव-
 जेतुमिच्छेत् स्पृष्ट्वा मूर्धनितं जपेत् ॥ सूक्तशेषं जयत्यन्यान् जीयते न स केनचित् ॥ १२ ॥ अबुध्नमुपासान् केल्येते स्वस्त्ययने जपेत् ॥ नमो मित्रस्य-
 वरुणस्य च क्षस इति नित्यशः ॥ १३ ॥ अस्यैव चोत्तमर्गे कायै नोभ्यः प्रमुच्यते ॥ तयाज्यं जुहुयान्नित्यमे नोभ्यो विप्रमुच्यते ॥ १४ ॥ दिव-
 स्परीतिसूक्तं तु जपेच्छ्रद्धा समन्वितः ॥ सर्वत्र लभते श्रद्धां श्रद्धा कामः समाहितः ॥ १५ ॥ मा प्रगामेति च जपेत् समूढो गहने पथि ॥ स्वस्ति मा-
 न्त्रजतेऽध्वानं विंदते च परं सुखं ॥ १६ ॥ क्षीणायुरिति मन्येत यं कंचित्सुहृदं प्रियं ॥ यत्ते यममिति स्नातस्तस्य मूर्धानमालभेत् ॥ १७ ॥ सह-
 स्रकृत्वः पंचाहं जपेदायुर्लभेत सः ॥ घृतेन सिंधुद्वीपस्य सूक्तेनै नं च लेपयेत् ॥ १८ ॥ संविशन् शयने नित्यमेतन्मंत्रं जपेत् वै ॥ पुत्रान्भार्यां प्रियं
 चान्यमात्मानं च समालभेत् ॥ १९ ॥ जीवावृत्तिं प्रयुंजीत नित्यमेतां घृतेन तु ॥ स्रोतांस्यभज्य सर्वाणि सुखी भवति विज्वरः ॥ ४२० ॥ इद-
 मित्येति मंत्रो यसं सहस्रसं निरुच्यते ॥ अर्धमासं हविष्यान्नमर्धमासं पयः पिबेत् ॥ २१ ॥ उपोष्य चापरं पक्षमरण्ये स्थंडिले शुचौ ॥ औदुंबरध्मं
 प्रज्वालय जुहुयात्पावके घृतं ॥ २२ ॥ सुक्स्तुचौ च मसाश्चैव सर्वमौदुंबरं भवेत् ॥ हुत्वा हुतिसहस्रं तु तेन कामेन युज्यते ॥ २३ ॥ अमोघमेव
 कर्मैतज्जानीयात्सिद्धिमेव तु ॥ व्यर्थमव्यर्थमेवैतत्फलं चास्य प्रयच्छति ॥ २४ ॥ चतुष्पथे चात्र कामादित्याभिमुखो घृतं ॥ जुहुयाद्जनकाम-
 स्तु सहस्रं भोजयेद्विजान् ॥ २५ ॥ पशुकामो जपेद्गोष्ठे जुहुयाद्वाप्युपोषितः ॥ विधिना तेन नियतः सहस्रं विंदते पशून् ॥ २६ ॥ लोहलोहित-

ऋग्विधा

॥४७॥

हेमानांकारयेन्निवृतंमणिं ॥ सहस्रसमिधांचैवसंपाताभिहुतोभवेत् ॥ २७ ॥ हुत्वासहस्रसंपातंशिरसाधारयेततं ॥ पाणिनावाशुचिर्नित्यंस-
 हस्रानुचरोभवेत् ॥ २८ ॥ परावतःस्वस्त्ययनंस्नातकस्यविधीयते ॥ स्वर्गकामश्चतन्मित्यंजपेतनियतव्रतः ॥ २९ ॥ बृहस्पतेप्रथममितिनि-
 त्यंज्ञानस्तुतिंजपेत् ॥ ज्ञानवान्भवतिश्रीमाननंतांविंदतेश्रियं ॥ ३० ॥ अलक्ष्मीनाशनार्थतुपयोभक्षोभवेन्नरः ॥ वयःसुपर्णाइत्येतांजप-
 न्वैविंदतेश्रियं ॥ ३१ ॥ तमसाप्रावृतोयस्तुमन्येतात्मानमात्मनि ॥ अश्रियावापिसंयुक्तोजपन्नेतांप्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ अक्षिणीप्रातरुत्थाय-
 विमृजीतैतयासदा ॥ चक्षुष्मान्भवतिश्रीमाल्लक्ष्मीश्चापिप्रवर्धते ॥ ३३ ॥ नतंविदाथेत्येतांचजपन्विप्रःसमाहितः ॥ विहायकल्मषंसर्वब्रह्मा-
 भ्येतिसनातनं ॥ ३४ ॥ अनयापर्वसुस्नात्वायःप्रदद्यात्तिलोदकं ॥ यमायसगणायैवतद्भयंसनविंदति ॥ ३५ ॥ यस्तेमन्योइतिसदासपत्न-
 भ्रेत्वमेजपेत् ॥ घृतेनाभिहुतंद्वाभ्यांधारयेदायसंमणिं ॥ ३६ ॥ जुहुयादायसंशंकुमाभ्यामेवचतुर्दशीं ॥ खादिरेध्मसमिद्धेमौसपत्नान्प्रति-
 बाधते ॥ ३७ ॥ यथाहिपरमंब्रह्मगुह्यंपावनमद्भुतं ॥ तथासंवननंहृद्यंनह्यस्माद्विद्यतेपरं ॥ ३८ ॥ उपोष्यद्वादशाहानिजपन्नेतमृषिमुनिः ॥
 तन्मनाप्रयतःसस्यात्रिरहोभ्युदयादपः ॥ ३९ ॥ अंतेतुद्वादशाहस्यशुचौदेशेसमाहितः ॥ पुंसःप्रतिकृतिंकुर्याद्भूमौपांसुमयीकृती ॥ ४० ॥
 तस्याहृदयदेशंतुसमाक्रम्यजपेदृषिं ॥ अमोघंकर्मजानीयादहोरात्रेणतेसति ॥ ४१ ॥ व्याहेणधनिनंवैश्यंचतूरात्रेणक्षत्रियं ॥ राजानंपंचरा-
 त्रेणषड्रात्रेणद्विजोत्तमं ॥ ४२ ॥ तपस्विनःसप्तरात्राजपेद्भुंजीतचैवतं ॥ अपिवोषितःसुस्नातो जपेदेतत्सदास्थितः ॥ ४३ ॥ यइच्छेद्वशमा-
 नेतुंहीनंतुपरिवर्जयेत् ॥ सहस्रसंपातहुतंबिल्वानांचूर्णमावपेत् ॥ ४४ ॥ उदपानेवशंनेतुंतंजनंक्षिप्रमानयेत् ॥ मातर्यात्मनिपुत्रेषुपितृभ्रा-
 तृसुहृत्सुच ॥ ४५ ॥ हृद्यमेतत्प्रयुंजीतशिरसाधारयेततं ॥ सुमित्रंतुपरिष्वज्यमूर्धन्याप्रायचात्मजं ॥ ४६ ॥ हृद्यमेतत्प्रयुंजीतशांत्यर्थाय

ऋक्सं.
॥१२॥

सुखायच ॥ असंसिद्धे संवनने पांसुप्रतिकृतिं पथि ॥ ४७ ॥ प्रज्वाल्य जुहुयादग्निं वृतेन ब्राह्मणो यदि ॥ क्षत्रियस्त्वथ तैलेन सार्षपेण विशोपिच ॥ ४८ ॥ आयसीं वा प्रतिकृतिमग्निमध्ये निवापयेत् ॥ तां च प्रज्वलितां मत्वा जुहुयात्तन्मनाः शुचिः ॥ ४९ ॥ उग्रेण महसाहन्यात्कुद्धश्च जुहुयाद्धृतं ॥ यथा यथा प्रज्वलिते हूयते जातवेदसि ॥ ४५० ॥ दीप्तां प्रतिकृतिं विप्रस्तथा सवशमेप्यति ॥ श्मशानदग्धपांसूनां कुर्याद्वेदिं विलक्षणां ॥ ५१ ॥ बैभीतके ध्मज्वलिते लोहप्रतिकृतिं न्यसेत् ॥ अर्धरात्रे स्थिते तैलं सार्षपं लवणान्वितं ॥ ५२ ॥ तत्र शरमयं कुर्यात्प्रस्तरं प्रति-लोमतः ॥ त्रिषु शंकुषु चासीनो जुहुयाद्गुप्रदर्शनः ॥ ५३ ॥ मुक्तकेशो वधं प्रेप्सुरचिरेण प्रसाधयेत् ॥ अथ वा भिचरे देनं जुहुयादात्मशोणितं ॥ ५४ ॥ वशनयति राजानं क्षिप्रं जनपदं पुरं ॥ पुष्टिकर्मापि कर्तव्यं हृद्येनैव यतात्मना ॥ ५५ ॥ अनागसिन कुर्वीत ब्राह्मणो वधसंयुतं ॥ सरूपवत्सायागोश्च पयसा साधयेच्चरुं ॥ ५६ ॥ सहस्रसंपातहुतं पायसे वत्समग्रजं ॥ सहस्रानुचरो वत्सः सस्याद्रोगैर्विर्वर्जितः ॥ ५७ ॥ गाश्चैव पाययेत्ताश्च भवंति व्याधिवर्जिताः ॥ पुत्रांश्च प्रार्थयेन्नित्यं प्रियानन्यांश्च सज्जनान् ॥ ५८ ॥ निरामयाश्च स्निग्धाश्च भवंति विगतज्वराः ॥ स्त्रियं चेदभिमन्येत तस्याः संवननं महत् ॥ ५९ ॥ व्रीहीणां न खभिन्नानां तंडुलान्सूक्ष्मचूर्णितान् ॥ सहस्रसंपातहुतान् स्वेदयेत्कुशलोष्मिना ॥ ४६० ॥ तेन प्रतिकृतिं कुर्यात्तां ध्यात्वा मनसा स्त्रियं ॥ अक्तां सार्षपतैलेन जुहुयादंगशश्च तां ॥ ६१ ॥ पादौ प्रथमतः शिंछ्यात्फडित्यग्नौ निधापयेत् ॥ अथ जंवे जानुजीच ऊरू बाहू ततः शिरः ॥ ६२ ॥ छित्त्वा हृदयदेशं तु हृदये स्नेनिवेशयेत् ॥ जपन्नेतमृषिं विप्रस्त्री वशं साधिगच्छति ॥ ६३ ॥ नैतत्परगृहीता सुनसा ध्वीषुकथंचन ॥ न धर्मव्रतशीला सुकुर्वीत द्विजसत्तमः ॥ ६४ ॥ कामं परिगृहीता सुहीनवर्णा सुयश्चरेत् ॥ पतिमस्यागुणी कुर्वन्पूर्वपश्चात्तु तां स्त्रियं ॥ ६५ ॥ मुक्तां वा पायसं सद्यश्छर्दयित्वा निधापयेत् ॥ तच्चूर्णं कृत्य जायायै देयं संवननं स्मृतं ॥ ६६ ॥ महावृक्ष-

ऋग्विधा.

॥४८॥

फलान्येवमयुग्मान्यभिमंत्रयेत् ॥ तेषांयुग्मानिभंजीतस्वयमर्धानिशेषयेत् ॥ ६७ ॥ तानिदद्याद्यमिच्छेतुवशीकर्तुंजपन्नृषिं ॥ सुहृद्भूत्वासु-
 हृद्यस्यदेयंसंवननंस्मृतं ॥ ६८ ॥ एकैकमभिरूपंतुहृद्यसूक्ताद्यतःपुनः ॥ कर्माणित्वभिरूपाणिकुर्याद्यस्तुयथेच्छति ॥ ६९ ॥ पराकदास-
 स्यविधिंहृद्येनोक्तंविदुर्बुधाः ॥ स्त्रीणांसंवननंचैतत्पुंसामपिविधीयते ॥ ७० ॥ द्वेप्येतुजातिनामेवजपेच्चैवसदायुधि ॥ खादिरंकारयेच्छं-
 कुंहदितंसंनिवेशयेत् ॥ ७१ ॥ कृत्वाप्रतिकृतिंपूर्वपांसुभिर्वाथवातुषैः ॥ इषुमप्यनुमंत्र्यैवसंग्रामंसंप्रकल्पयेत् ॥ ७२ ॥ रिपुघ्नमेतज्जानी-
 यात्प्रयुक्तमपराजितं ॥ पराकदासप्रेष्यार्थंहृद्यंसंवननंस्मृतं ॥ ७३ ॥ चिंतयन्मनसैवैतत्सूक्तंसिद्धिनियच्छति ॥ सूर्यायैभाववृत्तंतुश्रावये-
 त्कन्यकापिता ॥ ७४ ॥ अनुरूपंसुसदृशंभर्तारंतेनविंदति ॥ इमामितिजपेत्कन्यानाभिमालभ्यनित्यशः ॥ ७५ ॥ एवमेवजपेद्भर्तादीर्घा-
 युःसभवेत्ततः ॥ स्नापयेदभिरूपैश्चभ्राताकन्यापितापिवा ॥ ७६ ॥ शतंपुत्रवतीयावन्नचभर्त्रावियुज्यते ॥ सम्राज्ञीतिजपेन्मूर्ध्निंकन्यामालभ्य
 नित्यशः ॥ ७७ ॥ श्वश्रूश्चशुरदेवरैर्ननांद्राचापिपूज्यते ॥ इंद्राण्याकृतसंवादंस्नानेसूक्तंप्रयोजयेत् ॥ ७८ ॥ नववर्गोत्तमयुतंपतिसौभाग्यपुत्रदं ॥
 जलपुष्पोत्करयुतेचित्रकुंभसमावृते ॥ ७९ ॥ कर्तव्योऽत्रतथायोगःसोमगंधर्ववहिनां ॥ भगायाप्सरसांचैवयक्षाधिपतयेपिच ॥ ८० ॥
 इंद्राण्यैदेवपत्नीनारतिप्रद्युम्नयोस्तथा ॥ नदीसलिलसंपूर्णेपंचगव्यसमायुते ॥ ८१ ॥ हुत्वाग्निंस्नापयेत्कन्यांस्थितांदेशेतुदक्षिणे ॥ प्रियंगुव
 टनागानांकषायोद्धृष्टकेरसं ॥ ८२ ॥ संपाताभिहुतंकृत्वासर्वौषधिसमन्वितं ॥ अभिमंत्र्यचसूक्तांतेनवभिश्चस्तुवीतवै ॥ ८३ ॥ एताभिरग्निःपूर्णे
 नअभिषिंचेदुपोषितां ॥ याःपतिभ्यःस्त्रियस्तन्व्यःशाम्यंतेनास्थितेनवै ॥ ८४ ॥ स्नापयेदाहनस्याद्भिर्विद्यायांविप्रवादिनीं ॥ सूक्तादुपोद्धरेदेनं
 नसेशइतितुद्वृचं ॥ ८५ ॥ उपदिष्टेयमेकेषांपुंसःकर्मणिपौरुषे ॥ रक्षोहणंवाजिनमित्येतद्रक्षोहणंजपेत् ॥ ८६ ॥ अग्निंज्वालयच्चैतेनउपतिष्ठेतनि

ऋक्सं

॥१३॥

त्यशः ॥ आज्याहुतीश्च जुहुयात्तेन रक्षां सिवाधते ॥ ८७ ॥ एतद्रक्षो हणं शांतिः परमैषा प्रकीर्तिता ॥ हविष्पांतीयमेतत्तु सूक्तमत्र प्रयोजयेत् ॥ ८८ ॥
 गर्हिताच्चातृयोगे च हविष्पांतीयमभ्यसेत् ॥ पवित्रं परमं ह्येतच्छातव्यं चाप्यभीक्षणशः ॥ ८९ ॥ आदित्ये दृष्टिमास्थाय षण्मासान्नियतो भवेत् ॥
 देवयानं संपथानं पश्यत्यादित्यमंडले ॥ ९० ॥ विद्यावैश्वानरी चास्य स्वकायस्था प्रकाशते ॥ हविष्पांतीयमभ्यस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९१ ॥
 इंद्रं स्तवेति सूक्तं तु जपेच्छत्रुनिबर्हणं ॥ पवित्राणां पवित्रं च गुह्यं पावनमद्भुतं ॥ ९२ ॥ शुक्लपक्षे शुभे वारे सुनक्षत्रे सुगोचरे ॥
 द्वादश्यां पुत्रकामाय चरुं कुर्वीत वैष्णवं ॥ ९३ ॥ दंपत्योरुपवासः स्यादेकादश्यां सुरालये ॥ ऋग्भिः षोडशभिः सम्यगर्चयित्वा जनार्दनं ॥ ९४ ॥
 चरुं पुरुषसूक्तेन श्रपयेत् पुत्रकाम्यया ॥ प्राप्नुयाद्वैष्णवं पुत्रमचिरात्संततिक्षमं ॥ ९५ ॥ द्वादशद्वादशीः सम्यक्पयसानिर्वपेच्चरुं ॥ यः करोति हयस्थस्याद्याति विष्णोः
 परंपदं ॥ ९६ ॥ हुत्वाग्निं विधिवत्सम्यगृग्भिः षोडशभिर्बुधः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा स्तवंताभिः प्रयोजयेत् ॥ ९७ ॥ केशवं मार्गशीर्षे तु पौ-
 षे नारायणं तथा ॥ माधवं माघमासे तु गोविंदं फाल्गुने पुनः ॥ ९८ ॥ चैत्रे चैव तथा विष्णुं वैशाखे मधुसूदनं ॥ ज्येष्ठे त्रिविक्रमं विद्यादा षाढे वाम-
 नं विदुः ॥ ९९ ॥ श्रावणे श्रीधरं विद्यादृषीकेशं ततः परे ॥ आश्विने पद्मनाभं तु दामोदरं च कार्तिके ॥ १०० ॥ द्वादशैतानि नामानि ऋष्यशृ-
 गोऽब्रवीन्मुनिः ॥ पूजयेन्मासनामभिः सर्वान्कामान्समश्नुते ॥ १ ॥ आयुष्मंतं सुतं सूते परामेधा समन्वितं ॥ धनवंतं प्रजावंतं धार्मिकं सात्विकं
 तथा ॥ २ ॥ समिधोश्च त्वष्टृक्षस्य हुत्वाग्निं जुहुयात्पुनः ॥ उपस्थानं हुताशस्य ध्यात्वा चर्यमधुसूदनं ॥ ३ ॥ हविर्होमं ततः कुर्यात्प्रत्यृचं वाग्य-
 तः शुचिः ॥ सूक्तेन जुहुयादाज्यमादावंते च पूर्ववत् ॥ ४ ॥ हविः शेषं नमस्कृतवानारी नारायणं पतिं ॥ भक्षयित्वा हविः शेषं लब्धाशीः संवि-
 शेत्क्षणं ॥ ५ ॥ ततस्तु कृत्वेदं कर्म कर्तव्यं द्विजतर्पणं ॥ द्वितीयं स्त्रीनिवर्तेत यावद्भूर्भुवः च विंदति ॥ ६ ॥ अपुत्रा मृतपुत्रा वा याचकन्याः प्रसूयते ॥

ऋग्विधा

॥४९॥

क्षिप्रं साजनयेत्पुत्रमृष्यशृंगो यथा ब्रवीत् ॥ ७ ॥ अर्चनं संप्रवक्ष्यामि विष्णोरमिततेजसः ॥ यत्कृत्वा मुनयः सर्वे ब्रह्मनिर्वाणमाप्नुयुः ॥ ८ ॥
 अप्स्रग्नौ हृदये सूर्ये स्थंडिले प्रतिमा सुच ॥ षट्स्वतेषु हरेः सम्यगर्चनं मुनिभिः स्मृतं ॥ ९ ॥ अग्नौ क्रियावतां देवो दिवि देवो मनीषिणां ॥
 प्रतिमा स्वरूपबुद्धीनां योगिनां हृदये हरिः ॥ ५१० ॥ आपो ह्यायतनं तस्य तस्मात्तासु सदा हरिः ॥ तस्य सर्वगतत्वाच्च स्थंडिले भावितात्मनां ॥ ११ ॥
 दद्यात्पुरुषसूक्ते नयः पुष्पाण्यप एव वा ॥ अर्चितं स्याज्जगदिदं तेन सर्वं चराचरं ॥ १२ ॥ आनुष्ठुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुबंतस्य देवता ॥ पुरुषोऽथ जग-
 द्बीजमृषिर्नारायणः स्मृतः ॥ १३ ॥ नारायणमहाबाहो शृणुष्वैकं महाप्रभो ॥ वक्ष्ये पुरुषसूक्तस्य विधानं त्वर्चनं प्रति ॥ १४ ॥ अग्नि कार्यं ज-
 पविधिं स्तोत्रं चैव तदात्मकं ॥ स्नात्वा यथोक्तविधिना प्राञ्जुखः शुद्धमानसः ॥ १५ ॥ प्रथमां विन्यसेद्द्वामे द्वितीयां दक्षिणे करे ॥ तृतीयां वाम-
 पादे तु चतुर्थीं दक्षिणे न्यसेत् ॥ १६ ॥ पंचमीं वामजानुनिषेष्टीं वै दक्षिणे न्यसेत् ॥ सप्तमीं वामकुक्षौ तु अष्टमीं दक्षिणे न्यसेत् ॥ १७ ॥ नवमीं-
 नाभिदेशे तु दशमीं हृदये न्यसेत् ॥ एकादशीं कंठदेशे द्वादशीं वामबाहुके ॥ १८ ॥ त्रयोदशीं दक्षिणे च आस्ये चैव चतुर्दशीं ॥ अक्षणेः पंचदशीं
 चैव षोडशीं मूर्ध्नि विन्यसेत् ॥ १९ ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चात्पूजां समारभेत् ॥ यथा देहे तथा देवे न्यासं कृत्वा विधानतः ॥ ५२० ॥ आ-
 ध्यावाहये देवमृचा तु पुरुषोत्तमं ॥ द्वितीयया सनंदद्यात्पाद्यं चैव तृतीयया ॥ २१ ॥ अर्घ्यं चतुर्थ्या दातव्यं पंचम्या च मनीयकं ॥ षष्ठ्या स्नानं
 प्रकुर्वीत सप्तम्या वस्त्रमेव तु ॥ २२ ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्या नवम्या चानुलेपनं ॥ पुष्पं दशम्या दातव्यमेकादश्या तु धूपकं ॥ २३ ॥ द्वादश्या
 दीपकं दद्यात्त्रयोदश्या निवेदनं ॥ चतुर्दश्या नमस्कारं पंचदश्या प्रदक्षिणां ॥ २४ ॥ दक्षिणा तु यथा शक्तिषोडश्या च प्रदापयेत् ॥ स्नाने वस्त्रे च-
 नैवेद्ये दद्यादाचमनीयकं ॥ २५ ॥ ततः प्रदक्षिणां कृत्वा जपं कुर्यात्समाहितः ॥ यथा शक्तिजपित्वा तु सूक्तं तस्मै निवेदयेत् ॥ २६ ॥ देवस्य द-

ऋक्सं.

॥१४॥

क्षिणेपार्श्वेकुंडंखंडिलमेववा ॥ कारयेत्प्रथमेनैवद्वितीयेनतुप्रोक्षणं ॥ २७ ॥ तृतीययाग्निमादध्याच्चतुर्थ्याचिसमिधनं ॥ पंचम्याज्यस्यश्रप-
 णंचरोश्चश्रपणंतथा ॥ २८ ॥ षष्ठेनैवाग्निमध्येतुकल्पयेत्पञ्चमासनं ॥ चिंतयेद्देवदेवेशंकालानलसमप्रभं ॥ २९ ॥ ततोगंधंचपुष्पंचधू-
 पदीपनिवेदनं ॥ अनुज्ञाप्यततःकुर्यात्सप्तम्यादियथाक्रमं ॥ ५३० ॥ समिधस्तावतीःपूर्वजुहुयादभिधारिताः ॥ ततोघृतेनजुहुयाच्चरुणाच
 ततःपुनः ॥ ३१ ॥ एवंहुत्वाततश्चैवमनुज्ञाप्ययथाक्रमं ॥ अग्नेर्भगवतस्तेस्यसमीपेस्तोत्रमुच्चेत् ॥ ३२ ॥ जितंतेपुंडरीकाक्षनमस्तेविश्वभावन ॥
 सुब्रह्मण्यनमस्तेस्तुमहापुरुषपूर्वज ॥ ३३ ॥ नमोहिरण्यगर्भायप्रधानाव्यक्तरूपिणे ॥ ॐ नमोवासुदेवायशुद्धज्ञानस्वरूपिणे ॥ ३४ ॥
 देवानांदानवानांचसामान्यमसिदैवतं ॥ सर्वदाचरणद्वंद्वं ब्रजामिशरणंतव ॥ ३५ ॥ एकस्त्वमसिलोकस्यस्रष्टासंहारकस्तथा ॥ अव्यक्त-
 श्चानुमंताचगुणमायासमावृतः ॥ ३६ ॥ संसारसागरंधोरमनंतंक्लेशभाजनं ॥ त्वामेवशरणंप्राप्यनिस्तरंतिमनीषिणः ॥ ३७ ॥ नतेरूपंन-
 चाकारोनायुधानिनचास्पदं ॥ तथापिपुरुषाकारोभक्तानांत्वंप्रकाशसे ॥ ३८ ॥ नैवकिंचित्परोक्षंतेनप्रत्यक्षोसिकस्यचित् ॥ नैवकिंचिदसा-
 ध्यंतेनचसाध्योसिकस्यचित् ॥ ३९ ॥ कार्याणांकारणंपूर्णवचसांवाच्यमुत्तमं ॥ योगिनांपरमांसिद्विविदंतिपरमंविदः ॥ ५४० ॥ अहं
 भीतोस्मिदेवेशसंसारेसिन्महाभये ॥ त्राहिमांपुंडरीकाक्षनजानेशरणंपरं ॥ ४१ ॥ कालेष्वपिचसर्वेषुदिक्षुसर्वासुचाच्युत ॥ शरीरेविगते-
 वापिवर्ततेमेमहद्भयं ॥ ४२ ॥ त्वत्पादकमलादन्यन्नमेजन्मांतरेष्वपि ॥ निमित्तंकुशलस्यास्तियेनगच्छामिसद्गतिं ॥ ४३ ॥ विज्ञानंयदि-
 दंप्राप्तंयदिदंज्ञानमर्जितं ॥ जन्मांतरेपिमेदेवमाभूदस्यपरिक्षयः ॥ ४४ ॥ दुर्गतावपिजातस्यत्वद्गतोमेमनोरथः ॥ यदिनाथंचविदेयतावता-
 स्मिकृतीसदा ॥ ४५ ॥ अकामकलुषंचित्तंमतेपादयोःस्थितं ॥ कामयेविष्णुपादौतुसर्वजन्मसुकेवलं ॥ ४६ ॥ पुरुषस्यहरेःसूक्तंस्वर्ग्यध-

ऋग्विधा.

॥५०॥

न्ययशस्करं ॥ आत्मज्ञानमिदं पुण्यं योगज्ञानमिदं परं ॥ ४७ ॥ इत्येवमनयास्तुत्यास्तुत्वादेवं दिने दिने ॥ किंकरोस्मीति चात्मनं देवायै
 वनिवेदयेत् ॥ ४८ ॥ फलाहारो भवेन्मासं पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ ४९ ॥ फलानि भुक्त्वोपवसेन्मासमद्विश्ववर्तयेत् ॥ अरण्ये
 निवसेन्नित्यं जपन्नेतमृषिसदा ॥ ५० ॥ त्रिस्त्रिषवणकालेषु स्नायादप्सु समाहितः ॥ आदित्यमुपतिष्ठेत् सूक्तेनानेन नित्यशः ॥ ५१ ॥
 आज्याहुतीरनेनैव हुत्वैतं चिंतयेद्दधि ॥ ऊर्ध्वमासात्फलाहारस्त्रिभिर्वर्षैर्जयेद्दिवं ॥ ५२ ॥ तद्भक्तस्तन्मना युक्तो दशवर्षाण्यनन्यभाक् ॥
 साक्षात्पश्यति तं देवं नारायणमनामयं ॥ ५३ ॥ ग्राह्यमत्यंतयत्नेन त्वष्टारं जगतोऽव्ययं ॥ गृहस्थधर्मे वर्तेत न्यायवृत्तः समाहितः ॥ ५४ ॥
 एतदेवं चिंतयेत् नारायणमनामयं ॥ अर्धरात्रे त्यक्तनिद्र उत्थाय शुचिवाग्यतः ॥ ५५ ॥ संप्रसुप्तेषु भूतेषु योगं युंजीत योगवित् ॥ ऋज्वासीनः
 समेदेशे निर्वातेशब्दवर्जिते ॥ ५६ ॥ सव्यं पादं दक्षिणस्यां जानुनि श्लेषयेत्ततः ॥ संहृत्य दक्षिणं पादं सव्ये जानुनियच्छति ॥ ५७ ॥ ब्रह्मांज
 लि कृतः स्वस्थो योगसंमिलितेक्षणः ॥ ॐमित्युक्त्वा स्वहृदयं चिंतयेदविकुत्सितः ॥ ५८ ॥ तत्रात्मानं समादध्यादिन्द्रियाणि मनस्तथा ॥ न च बु
 ध्येत किंचान्यत्र पश्येच्छृणुयान्न च ॥ ५९ ॥ न नमस्येत्सदा योगं तदा प्राप्तः स उच्यते ॥ हृद्येत मृषिमभ्यस्येत्पश्यन्नेव यथाश्रुतिः ॥ ६० ॥
 प्राणानायम्य चासीनो यावच्चिंतंतदपि तं ॥ उच्छ्वसिष्यत्यधो नाभिगमयित्वा मनस्तथा ॥ ६१ ॥ उच्छ्वसेदेवमसकृत्तन्मना योगमुन्नयेत् ॥
 एवं हि युंज्यात्सामान्यं न पश्येच्छृणुयान्न च ॥ ६२ ॥ तदाशनैर्नियच्छेत्तद् हृदयादूर्ध्वमेव तु ॥ समौ तु जानू चास्यं च नासिकानयने भ्रुवौ ॥ ६३ ॥
 भ्रुवोर्मध्ये परं स्थानं तत्रैतद् द्वारयेत्स्थिरं ॥ ललाटदेशे धार्याथ मूर्ध्नां गमयेत्ततः ॥ ६४ ॥ उच्छ्वसं श्रयथा कालं नाभितत्त्वोच्छ्वसेत्पुनः ॥ एतत्प-
 रं स्थानमुक्तं ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ ६५ ॥ एवं युक्तो महात्मा सन्महात्मानं प्रपद्यते ॥ यदिस्यात्सुकृती शुद्धो यदि वा पापकृत्तमः ॥ ६६ ॥ उप-

ऋक्सं.

॥१५॥

लभ्यपरं ब्रह्मगतिं ज्ञात्वा भवेच्छुचिः ॥ सर्वपापावबद्धश्चेद्बुद्धैतत्प्रयतो जपेत् ॥ ६७ ॥ अपि जिज्ञास नोदवगच्छेत् परमांगतिं ॥ धारणात्तुष्ट-
 थकुर्याद्भर्मेणानेन नित्यशः ॥ ६८ ॥ आदित्येऽग्नौ चंद्रमसि वृक्षाग्रेषु च धारयेत् ॥ पर्वताग्रे समुद्रे वा यत्र वापि मनोरमेत् ॥ ६९ ॥ न त्वेव विष-
 यान् प्राप्य धारयीत कथंचन ॥ बह्वत्र दुःखं जानीयात्प्रध्वसेन्मरणे सति ॥ ५७० ॥ धार्मिकाणां कुलेशु द्वे योगभ्रष्टो भिजायते ॥ मूर्ध्नि ब्रह्मसर्वि-
 देत स एव ऋषिसत्तमः ॥ ७१ ॥ तदामूर्धः परं ज्योतिर्नक्षत्रपथमुन्नयेत् ॥ योगी योगेश्वरं प्राप्य निर्वृद्धः परमात्मवित् ॥ ७२ ॥ सर्वत्रैवात्मना-
 त्मानं पश्येदृषिपरायणः ॥ जपेच्चैव सदा स्नातः पवित्रमिदमुत्तमं ॥ ७३ ॥ अपि पातकसंयुक्तः कालेन सुकृती भवेत् ॥ येन येन च कामेन जपेदि-
 ममृषिसदा ॥ ७४ ॥ स सकामः समृद्धः स्याच्छूद्रधानस्य कुर्वतः ॥ होमं वाप्यथ वा जाप्यमुपहारमथोचरं ॥ ७५ ॥ कुर्वीत येन कामेन तत्सि-
 द्धिं मवधारयेत् ॥ ज्ञातिश्रेष्ठ्यं महद्वित्तं यशो लोके परांगतिं ॥ ७६ ॥ पापेन विप्रमोक्षस्तु तत्सिद्धिं मवधारयेत् ॥ ज्ञानगम्यं परं सूक्ष्मं व्याप्य सर्वं
 व्यवस्थितं ॥ ७७ ॥ ग्राह्यमत्यंतयत्नेन ब्रह्माभ्येतिसनातनं ॥ सहस्रशीर्षेति सूक्तं सर्वकामफलप्रदं ॥ ७८ ॥ वेदगर्भशरीरेण सवै नारायणः
 स्मृतः ॥ ब्रह्मेन्द्र रुद्र पर्जन्या अत्र सूक्ते व्यवस्थिताः ॥ ७९ ॥ अत्र स्थमेतद्द्रष्टव्यं जगत्स्थावरजंगमं ॥ अतः संपठमानोऽपि भक्तिं न परिहारयेत्
 ॥ ५८० ॥ भक्तानुकंपी भगवान् श्रूयते पुरुषोत्तमः ॥ पूजार्थं तस्य देवस्य वनात्स्वयमुपाहृतात् ॥ ८१ ॥ आरण्यकविधानेन निर्वपेत्प्रत्यहं चरुं ॥
 नारायणाय स्वाहेति मंत्रांते जुहुयाद्भुविः ॥ ८२ ॥ आसहस्रात्ततश्च क्षुर्दिव्यं होतुर्ददातिसः ॥ अपि वा चरुसाहस्रं तंत्रेणैकेन निर्वपेत् ॥ ८३ ॥
 यावंतो वा पिशक्यं ते अह्ना सर्वान्समापयेत् ॥ सहस्रस्येप्सितानां च कामानां लभते फलं ॥ ८४ ॥ पुरुषायुः समायुक्तः सिद्धो वापि चरेन्महीं ॥ ध्येयः-
 सदा सवितृमंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासन संनिविष्टः ॥ केयूरवान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्यवपुर्धृतशंखचक्रः ॥ ८५ ॥

ऋग्विधा-

॥५१॥

एतत्तुयः पठतिकेवलमेवसूक्तंनारायणस्यचरणावभिवंद्यवंद्यौ ॥ पाठेनतेनपरमेणसनातनस्यस्थानंजरामरणवर्जितमेतिविष्णोः ॥ ८६ ॥
 हविषामौजलेपुष्पैर्ध्यानेनहृदयेहरिं ॥ यजंतिसूरयोनित्यंजपेतरविमंडले ॥ ८७ ॥ विल्वपत्रंशमीपत्रंपत्रंभृंगारकस्यच ॥ मालतीकुशपद्मं
 चसद्यस्तुष्टिकरंहरेः ॥ ८८ ॥ यत्रैतत्पठ्यतेकिंचित्तच्छायेन्मनसैवतु ॥ संपाद्यतत्प्रसादाच्चदेवदेवस्यचक्रिणः ॥ ८९ ॥ पत्रैश्चपुष्पैश्चफलैश्च
 तोयैरक्रीतलब्धैश्चसदैवसत्सु ॥ भक्त्यैकलभ्येपुरुषेपुराणेमुक्त्यैकिमर्थंक्रियतेतुयलः ॥ ५९० ॥ इत्येवमुक्तःपुरुषस्यविष्णोर्चाविधिर्विष्णु-
 कुमारनाम्ना ॥ मुक्त्येकमार्गप्रतिबोधनायदृष्टाविधानंत्विहनारदोक्तं ॥ ९१ ॥ याओषधीःस्वस्त्ययनंजपेतनियतव्रतः ॥ ओषधीश्चयजेन्नित्यं
 षण्मासानेवनित्यशः ॥ ९२ ॥ इत्यृग्विधानेतृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ इष्टाशरदिवैरुद्रमोषधीश्चयजेत्तथा ॥ तस्यामयानभवंतित-
 थाजीर्णादिकानिच ॥ ९३ ॥ क्रियांतुसप्तरात्रेणसप्तकृत्वःसमाहितः ॥ प्रपद्येतौषधीर्विप्रःसूक्तमेतज्जपन्सदा ॥ ९४ ॥ द्विषत्क्षेत्रादिहाल-
 ब्ध्वमिति विज्ञापयेत्तच ॥ स्वक्षेत्रेचरुणैवेष्टाविंदतेद्विषदोषधीः ॥ ९५ ॥ वृष्टिकामोजिताहारःप्रपद्येतबृहस्पतिं ॥ पायसेनोपहारेणहोमेनच
 समन्वितः ॥ ९६ ॥ बृहस्पतेप्रतीत्येतद्वृष्टिकामःप्रयोजयेत् ॥ पर्जन्यंचनमस्कृत्वावृष्टिर्विंदतिशोभनां ॥ ९७ ॥ सर्वत्रतुपराशांतिर्ज्ञेयो-
 प्रतिरथस्त्वृषिः ॥ यमेवदेशंगच्छेतशत्रुंवाप्यनुमंत्रितः ॥ ९८ ॥ नाजित्वाविनिवर्तेतपरंहिब्रह्मणोबलं ॥ सर्वकामैर्जपेदंतत्सर्वकामसमृद्धये
 ॥ ९९ ॥ संग्राममभ्युद्यातोवाराजाचैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वान्विजयतेशत्रून्पराजीयतेपरैः ॥ ६०० ॥ पथिस्वस्त्ययनंचैतत्तत्स्करेभ्यश्चर-
 न्पथि ॥ भूतोरगपिशाचेभ्यःसर्वेभ्यःपरिरक्षति ॥ १ ॥ भूतांशस्यऋषेःसूक्तंप्रजाकामःशुचिर्जपन् ॥ अनुरूपांप्रजामाशुलभतेनात्रसंशयः
 ॥ २ ॥ स्थालीपाकेननासत्यावश्विनौतुयजेद्विजः ॥ अनेनैवतुसूक्तेनहुत्वाश्वाननुमंत्रयेत् ॥ ३ ॥ पायसंकृसरंमांसमोदनंदधिसक्तुकान् ॥

ऋक्सं.

॥१६॥

कुलमाषांश्चकरंभांश्चफलानिविविधानिच ॥ ४ ॥ चित्रमाल्यशुभान्गन्धानन्नपानानियानिच ॥ भक्ष्यंभोज्यंचपेयंचसमाहृत्योदितेरवौ ॥
 भूतांशमभ्यसेत्तावद्यावदस्तमितोरविः ॥ ५ ॥ अर्धरात्रेत्वातिक्रान्तेततोऽश्विभ्यानिवेदयेत् ॥ दीर्घायुषंसुरूपंचलभेत्पुत्रंसुवर्चसं ॥ ६ ॥
 रूपवांश्चभवेन्नित्यंभूतांशंयोऽभ्यसेत्सदा ॥ सार्वकामिकमप्येनमृषिंविद्याद्विचक्षणः ॥ ७ ॥ नवाउदेवाइत्येतज्जपेतनियतव्रतः ॥ अन्नंवि-
 दतिसर्वत्रयत्रयत्रोपतिष्ठति ॥ ८ ॥ पाप्मोपहतमात्मानंयोमन्येतविचक्षणः ॥ सजपेन्नियतोभूत्वालघुमन्येतपाप्मना ॥ ९ ॥ वाचंप्रप-
 द्येद्वाक्कामोहुनेदाशुजपन्निमाः ॥ अहंरुद्रेभिरित्येतद्वाग्मीभवतिपूजितः ॥ ६१० ॥ नतमित्यष्टकंसूक्तं वैश्वदेवंजपन्मुनिः ॥ कृत्स्नंतु कल्मषं
 हत्वाविश्वैर्देवैःसहासते ॥ ११ ॥ रात्रींप्रपद्येन्मनसाशुचिःपर्णव्रतोनिशि ॥ यःकामयेतनपुनर्जायेयमितियोनिषु ॥ १२ ॥ सहस्रकृत्वोम-
 नसाजपेद्वात्रीतिरात्रिषु ॥ स्थालीपाकेनरात्रिंचयेताहरहर्निशि ॥ तन्मनानिशिचासीनस्तिष्ठेदहनिधार्मिकः ॥ १३ ॥ ऊर्ध्वंसंवत्सराच्चै-
 वचरुंपयसिसंस्कृतं ॥ सहस्रकृत्वस्त्वेतेनदिवाहोमोविधीयते ॥ १४ ॥ जुहुयान्निशिपूर्वस्मिन्भागेरात्रौसमाहितः ॥ दिवाचाविश्वपतिं(?)कार्यं
 छायायामंशुतेजसा ॥ १५ ॥ प्रतिप्रयतआत्मवान्सूक्तंतुमनसाजपेत् ॥ संवत्सरेतृतीयेतुसर्पिषासाधयेच्चरुं ॥ १६ ॥ अथास्यवरदादेवी
 रात्रिर्भवतिशर्वरी ॥ विज्ञापयीततांदेवींवरदांस्वयमागतां ॥ १७ ॥ संवत्सरेऋतौमासिदिवसेस्मिन्क्षणेपिवा ॥ प्रयाणकालोभवितातववत्सेति
 व्रत्सला ॥ १८ ॥ रात्रिसूक्तंजपन्नेवतंकालंप्रतिपद्यते ॥ नयोनिंपुनरायातिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ १९ ॥ ममाग्नेवर्चइत्येतत्सर्वकामैर्जपेद्वि-
 जः ॥ जुहन्नाज्यमनेनैवसर्वान्कामानवामुयात् ॥ ६२० ॥ यांकल्पयंतीतिसदाजपेतनियतव्रतः ॥ नैनंकृत्यानिहिंसंतिक्नुद्वाभिचरितानि
 च ॥ २१ ॥ यमांगिरसकल्पैस्तुतद्विदोभिचरेतसः ॥ प्रत्यंगिरसकल्पेनसर्वास्तान्प्रतिबाधते ॥ २२ ॥ प्रत्यंगिरसविद्वांस्तुनरिष्येतकदा-

ऋग्विधा

॥५२॥

चन ॥ नैनंकृत्यानिहिंसंतिज्ञाताज्ञातानिवाकचित् ॥ २३ ॥ अजानताजानतावाकुद्धेनाधर्षितेनवा ॥ आक्रुष्टंवादुरुक्तंवा नैनोविंदतितद्वि-
 दं ॥ २४ ॥ एवमेवजपेन्नित्यमृषिंस्वस्त्ययनायवै ॥ सर्वप्रायश्चित्तमेतदभाषतऋषिःस्वयं ॥ २५ ॥ स्वावराणांनिवेशेषुनगराणांतथैवच ॥
 ग्रामाणांचगृहाणांचजपेततमृषिंसदा ॥ २६ ॥ जातरूपमयंविद्वान्कारयेन्निवृत्तंमणिं ॥ सहस्रसंपातहुतमृषिणातेनतंततः ॥ २७ ॥ प्रति-
 मुच्येतशिरसिग्रीवायामथवोरसि ॥ नैनंकृत्यानिहिंसंतिज्ञाताज्ञातानियानिच ॥ २८ ॥ अनेनैवतुसूक्तेनराज्ञांतुसमलोहितं ॥ कारयेत्
 मणिंविद्वान्स्तावदेवानुमंत्रणं ॥ २९ ॥ संग्रामेषुध्वजाग्राणिवादित्राप्यनुमंत्रयेत् ॥ आसनानिचशय्याश्रयानानिविविधानिच ॥ ६३० ॥
 तस्याभिचरतेसाक्षादंगिरर्षिरपिस्वयं ॥ प्रत्यंगिरसकल्पेनसर्वतत्प्रतिवाधते ॥ ३१ ॥ अमानुषीरभिचरेत्कृत्याःसूक्तंजपन्निदं ॥ मुच्यतेस-
 र्वतोनिष्ठात्किंपुनर्मानुषाद्भयं ॥ ३२ ॥ तपस्वीनियतोदांतःप्रयोक्ताचेद्भवेदृषिः ॥ सर्वतरतिशांतात्मातपोहिंसुमहद्भलं ॥ ३३ ॥ आयुष्य-
 मायुर्वर्चस्यंसूक्तंदाक्षायणंमहत् ॥ अलंकारंहिरण्यंवाप्राप्यदाक्षायणंजपेत् ॥ प्राप्तांसःश्रियमादत्तेबहुचान्नंसमश्नुते ॥ ३४ ॥ नासदासीदि-
 तिजपेज्जुहुयाद्योगतत्परः ॥ प्रजापतेस्तुसायुज्यंद्वादशाब्दैःसमश्नुते ॥ ३५ ॥ उतदेवाइतिजपेदामयावीयतत्रतः ॥ घृतकुंभंनिधायथजुहु-
 याज्जातवेदसि ॥ ३६ ॥ कुंभसंपातमन्यसिन्कांस्यपात्रेनिधापयेत् ॥ योऽन्नाथ्यलंनचान्नंस्यात्सइदंसंप्रकाशयेत् ॥ ३७ ॥ तेनाज्येनांगम-
 भ्यज्यशनकैरन्नभाग्भवेत् ॥ रोगार्तस्याप्यनेनैवगात्रमंक्त्वाजपेदिदं ॥ अजीर्णान्नोत्थंजयीतसुखीभवतिविज्वरः ॥ ३८ ॥ अग्नेअच्छावदे-
 त्येतद्धनकामःप्रयोजयेत् ॥ नियतःसर्पिषाहुत्वाजपेदयुतशःपुनः ॥ ३९ ॥ खादिराणांहिसमिधांजुहुयाद्दशतीर्दश ॥ दशकृत्वःसदारेण
 रायस्पोयेणपुष्यति ॥ ६४० ॥ बिल्वोदुंबरपालाशैस्तथारौहितकैश्चयः ॥ जुहुयाद्धनकामस्तुरायस्पोषेणपुष्यति ॥ ४१ ॥ बैभीतकेध्मे-

ऋक्सं.

॥१७॥

बैल्वैश्च जुहुयादर्धमासकं ॥ द्विषद्वेषणं तस्यांते सूक्तमेतत्प्रयोजयेत् ॥ ४२ ॥ द्विषंतं धनिनं हत्वा द्विषतो विंदते धनं ॥ अथवा जप्यमेव स्याद्वाय-
 स्पोषधनार्थिना ॥ ४३ ॥ अयमग्ने जरितेति जपेदग्निभये सति ॥ विधिना तर्पयित्वाग्निं पयोदधिघृतादिभिः ॥ ४४ ॥ स्वयंपातुं यावदिच्छेत्ता-
 वद्धत्वा चतुर्दिशं ॥ अपामिदं परिणयेत्संततो दक्षधारया ॥ ४५ ॥ उत्तहद्दृष्ट्वाप्यग्नेर्भेषजमंतिकात् ॥ अरण्यमेत्यपाठांतु क्रीणीयाद्यवमुष्टि-
 ना ॥ ४६ ॥ यदि सौम्यसि सोमायत्वां परिक्रीणाम्योषधिं ॥ यदि वारुण्यसि वरुणायत्वां परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४७ ॥ वसुभ्यश्चाथ रुद्रेभ्य
 आदित्येभ्यो थवापुनः ॥ वैश्वदेव्यसि विश्वेभ्यः परिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४८ ॥ क्षिप्त्वासुमनसः पूर्वमोषध्या सह वीरुधैः ॥ तस्या वीर्यं समादत्ते
 कर्मयत्र करिष्यति ॥ ४९ ॥ तांतुमध्ये संदधीतौषधीनां च विहायसि ॥ ग्रहणे त्वौषधीनां च सर्वत्रैष विधिर्भवेत् ॥ ६५० ॥ उत्स्वापयीताथ पा-
 ठां त्विमामिति जपन्निह ॥ प्रातश्च पेषयेदेनां संसदि ब्रह्मचारिणां ॥ ५१ ॥ तदलाभे त्रतवता कन्यया ब्राह्मणेन वा ॥ प्रातः शुचिस्तां धृतेन त्रिः पि-
 बेदनुमंत्रितां ॥ ५२ ॥ इमामिति तु सूक्तेन शतकृत्वोदशावरं ॥ सपत्नीं वा धते तेन पतिश्चातीव मन्यते ॥ ५३ ॥ पतिस्तु परिजप्यैनां पाठामे-
 तेन वै पिबेत् ॥ पयसा सप्तरात्रेण सपत्नान् प्रतिवाधते ॥ ५४ ॥ मूलमंत्रजपैरन्यैर्यापतिं जेतुमिच्छति ॥ अलोकाय मलोकस्थामज्जते नरके हि सा
 ॥ ५५ ॥ अन्यथा चोपनीतानि चूर्णमूलौषधान्यपि ॥ विनाशयेयुः पुरुषं तस्मान्नान्यत्समाचरेत् ॥ ५६ ॥ प्रियंवदा भर्तरि या भर्ताय स्याः परा-
 यणं ॥ वाक्चैव मधुराय स्याः पत्युः संवननं महत् ॥ प्रियं भर्तारमासाद्य पिबेदेवौषधीमिमां ॥ ५७ ॥ प्रियंवदां सुशीलां च धर्मपत्नीमनिदितां ॥
 अवमन्येत यो मोहात्तमाहुः पुरुषा धमं ॥ ५८ ॥ अरण्यानीत्यरण्येषु जपेत्सूक्तमनेकशः ॥ आरण्यानीं नमस्कृत्वा आरण्यान् प्रतिवाधते ॥ ५९ ॥
 श्रद्धासूक्तं जपेन्नित्यं श्रद्धाकामः समाहितः ॥ सर्वत्र लभते श्रद्धां मेधासूक्तं तथैव च ॥ ६६० ॥ ब्राह्मीमासाद्य सूक्ते द्वे जपे तनियतव्रतः ॥ तां पि-

ऋग्विधा.

॥५३॥

वेतयथाशक्त्याव्यहात्सिद्धिनियच्छति ॥ ६१ ॥ शंखपुष्पीतुपयसाब्राह्मीपुष्पाणिसर्पिषा ॥ शतावरींचपयसावचामद्भिर्घृतेनवा ॥ ६२ ॥
 सूक्ताभ्यामनुमंत्राभ्यामेकैकांतुव्यहंपिबेत् ॥ श्रद्धामेधांस्मृतिपुष्टिबलंलक्ष्मींचविदति ॥ ६३ ॥ सिद्धिप्राप्नोतिपरमांदीर्घमायुःसमश्नुते ॥
 अथवामनसाध्यायेत्सूक्तंसिद्धिनियच्छति ॥ ६४ ॥ शासइत्थासपत्नंसंग्रामेविजिगीषतः ॥ प्रयोक्तव्यंतुशुचिनाजुहुयात्तत्रसिद्धयः ॥ ६५ ॥
 अथवाजप्यमेवस्यात्संग्राममभिगच्छतः ॥ शासइत्थेतियोहंतुंशत्रूंस्तांस्तुविवाधते ॥ ६६ ॥ अलक्ष्मीनाशनार्थंतुजपेन्नित्यंशिरिंबिठं ॥
 अपामार्गमयींशाखांसदर्भांसहवीरुधैः ॥ ६७ ॥ गृहीत्वात्मानंपावयेदधश्चोर्ध्वंचनित्यशः ॥ आज्यंवानेनजुहुयात्सहसंदशतीर्दश ॥ व्यहेणनु-
 दतेदेहादलक्ष्मींशतवार्षिकीं ॥ ६८ ॥ चांद्रायणंचरन्नेतत्सूक्तंसिद्धिकरंजपेत् ॥ अलक्ष्मीर्नुदतेदेहादपिवर्षसहस्रिकी ॥ ६९ ॥ गृहीतंय-
 क्ष्मणादर्भान्गृहीत्वासंस्पृशन्जपेत् ॥ मुंचामित्वाहविषेतियक्ष्माणमपकर्षति ॥ ६७० ॥ समिद्धमग्निंजुहुयादाज्येनैवयथाविधि ॥ संपात-
 माज्येनिनयेत्संपातैश्चपयःपिबेत् ॥ ७१ ॥ संपातभाजनेसर्पिश्चूर्णंतत्रनिधापयेत् ॥ तत्रास्यभोजनीयंस्यात्पानीयंचानुमंत्रितं ॥ ७२ ॥
 खादिराणिचकाष्ठानिचूर्णकृत्वासहांबुभिः ॥ साधयीतरसंचैषांमध्वाज्याभ्यांपिबेत्सह ॥ ७३ ॥ मुंचामित्वाहविषेतितत्रतत्रप्रयोजयेत् ॥
 यक्ष्माणमपकर्षतिशरीरारोग्यकर्मणा ॥ ७४ ॥ यस्यागर्भःप्रमीयेततत्राग्नौजुहुयाद्भविः ॥ ब्रह्मणाग्निःसंविदानइत्याज्येनयथाविधि ॥ ७५ ॥
 आज्यशेषेणचाभ्यज्यगर्भिणीप्रसवेत्ततः ॥ पिबेदेवाज्यशेषंतुजीवनत्स्याःप्रजायते ॥ ७६ ॥ जातानिचेत्प्रमीयेरन्नाज्यंकृत्वानुमंत्रितं ॥
 जुहुयाद्ब्रह्माग्निरितिसंपातान्निनयेन्मणौ ॥ ७७ ॥ मणितुत्रिवृतेसूत्रेवासयेद्वाससासह ॥ न्यग्रोधशुंगयातत्रशुक्लोहितवेष्टितं ॥ ७८ ॥
 तंसावित्र्ययुतेनैवानुमंत्र्याथयथाविधि ॥ संपातैर्युतेनैवब्रह्मणेतिचसंस्तुतं ॥ ७९ ॥ उपरिष्ठाच्चसावित्र्यातावदेवानुमंत्रणं ॥ सर्वैःस्वस्त्ययनै-

ऋक्सं.

॥१८॥

श्रैवजपेदभिहुतंमणिं ॥ ६८० ॥ शिरसाधारयेन्नारीप्रयतागर्भिणीसती ॥ तृतीयेगर्भमासेतुमणिमेतंसमासजेत् ॥ पुष्पवतीपरंनारीगौः
 सवत्साचरेद्यथा ॥ ८१ ॥ बहुपानीयवसान्वत्सेनपिबतासह ॥ जातस्यतुकुमारस्यकंठेतंमणिमासजेत् ॥ ८२ ॥ आज्यशेषंपुरस्कृत्यत-
 मभ्यज्यकुमारकं ॥ हुत्वास्वस्त्ययनैरेवस्त्रीपुमांसंप्रसूयते ॥ ८३ ॥ ऊर्ध्ववर्षास्वस्त्ययनंपुनरेवविधीयते ॥ पुनःस्तनप्रदानार्थंश्रद्धासूक्तेन
 पाययेत् ॥ ८४ ॥ मेधासूक्तेनचैवैतत्पिष्टंवीहिमयंकृतं ॥ मधुमिश्रंजातरूपंमेधावीतेनजायते ॥ ८५ ॥ शतंवर्षाणिजीवेतन्नियतेनपुरा-
 युषः ॥ स्मृतमेवचतस्यस्यात्षण्मासाच्चततःपरं ॥ ८६ ॥ आज्यंसंस्कृत्यजुहुयादक्षीभ्यांतइतिद्विजः ॥ पाणिनातुष्टृताक्तेनमूर्धानंसंस्पृशे-
 त्ततः ॥ ८७ ॥ कर्णैर्नेत्रेचचुबुकंनसिकांचैवसंस्पृशेत् ॥ एवमेवजपेन्नित्यंयक्ष्मणोविप्रमुच्यते ॥ ८८ ॥ पूर्वोक्तेनैवकल्पेनयक्ष्मनाशन-
 माचरेत् ॥ होमैश्चैवजपैश्चैवयक्ष्मनाशनमाचरेत् ॥ ८९ ॥ अपेहीतिजपेत्सूक्तंशुचिर्दुःस्वप्ननाशनं ॥ देवाःकपोतइतितुकपोतस्यप्रवेशने
 ॥ ६९० ॥ सूक्तेनजुहुयादाज्यंयमदूतंहतंविदुः ॥ सपत्नंप्रयुंजीतऋषभंजपहोमयोः ॥ ९१ ॥ येनेदमितिवैनित्यंजपेतनियतव्रतः ॥
 समाधिंमनसस्तेनविंदतेनैवमुद्यति ॥ ९२ ॥ मयोभूर्वातइतितुगवांस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ यवानांतुष्टृताक्तानांकारीषेभ्योसमाहितः ॥ ९३ ॥
 जुहुयाद्गोष्ठमध्येतुदधिमध्वाज्यंसंस्कृतान् ॥ राजानमभिषिच्येतपुष्येणश्रवणेनवा ॥ ९४ ॥ पौष्णसावित्रसौम्याश्चिरोहिण्यामुत्तरासुच ॥
 हुत्वाग्निंराजलिंगाभिःसावित्र्याप्रयतःशुचिः ॥ ९५ ॥ महाव्याहृतिभिश्चैवसंपाताभिहुतोभवेत् ॥ सर्वौषधिरसैःश्लक्ष्णैर्नदीनांसलिलेनच
 ॥ ९६ ॥ व्याघ्रचर्मण्यथासीनमासंध्यामभिषिच्यच ॥ तिष्ठन्प्रत्यङ्मुखोब्रूयाज्यत्वंपृथिवीमिमां ॥ ९७ ॥ धर्मस्तेनिखिलोराजन्वर्धतांपाल-
 यप्रजाः ॥ वर्धत्वंचश्रियैपुष्ट्यैजयायाभ्युदयायच ॥ ९८ ॥ राजानःसंतुतेगोत्रेततोऽप्रतिरथंजपेत् ॥ वैयाघ्रंतुभवेच्चर्मसमिदौदुंबरीभवेत्

ऋग्विधा-

॥५४॥

॥ ९९ ॥ त्रिरेनमभिषिच्यैवंदुंदुभीनभिमंत्रयेत् ॥ प्राच्यांत्वादिशिवसवोह्यभिषिचंतुतेजसे ॥ ७०० ॥ दक्षिणस्यांत्वादिशिरुद्राअ-
भिषिचंतुवृद्धये ॥ प्रतीच्यांत्वादियादित्याअभिषिचंतुपुष्टये ॥ १ ॥ विश्वेदेवाउदीच्यांत्वाअभिषिचंतुश्रेयसे ॥ अभिषिच्यचराजा-
नमाशीर्भिरभिनंद्यच ॥ २ ॥ आत्वाहार्षमंतरेधीत्यथैनमभिमंत्रयेत् ॥ पतंगमितिवैनित्यंजपेदज्ञानभेदनं ॥ ३ ॥ मायाभेदनमेत-
द्विसर्वामायाःप्रबाधते ॥ शांवरीमिंद्रजालांवामायामेतेनवारयेत् ॥ ४ ॥ अदृष्टानांचसत्वानांमायामेतेनबाधते ॥ त्यमूष्वितिस्वस्त्य-
यनंजपेतनियतव्रतः ॥ ५ ॥ पुष्पंदृष्ट्यातुयागर्भैनगृहीयाद्वयोन्यिता ॥ विष्णुर्योनिंनेजमेषयोनिंस्पृष्ट्वाततोजपेत् ॥ ६ ॥ महित्री-
णामवोस्त्वितिपथिस्वस्त्ययनेजपेत् ॥ प्राग्नयेथद्विषद्वेप्यंजपेद्विष्यस्यनिष्कृतिं ॥ ७ ॥ आयंगौःसार्पराशीतुसर्पानेतेनबाधते ॥ पवि-
त्राणांपवित्रंतुजपेदेवाघमर्षणं ॥ ८ ॥ आपःप्रविश्ययश्चैतन्निःपठेतसमाहितः ॥ अथाश्वमेधावभृथाएवंतद्विरब्रवीत् ॥ ९ ॥ अशु-
च्येवनिमज्जित्वात्रिःपठेदघमर्षणं ॥ अथाश्वमेधावभृथाएवंतद्विरब्रवीत् ॥ ७१० ॥ यथाश्वमेधःक्रतुराद्सर्वपापप्रणोदनः ॥ तथाघ-
मर्षणंसूक्तंसर्वपापप्रणोदनं ॥ ११ ॥ सेनादारणमेतत्स्यान्नैर्हस्त्यमितिशौनकः ॥ मनसाध्येयमेतत्तुमन्यतेशौनकस्त्वृषिः ॥ १२ ॥ संस-
मिद्युवसेवृषन्सौभ्रातृकरणमहत् ॥ ज्ञातिभेदेप्रयुंजीतनभिद्यंतेकदाचन ॥ १३ ॥ कृतेभेदेतुसंज्ञानमेतत्संधिकरंजपेत् ॥ नतत्रभेदोभूयः
स्याद्यत्रैतत्सततंजपेत् ॥ १४ ॥ तच्छंयोरावृणीमहइतिस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ महानाड्यःपरंब्रह्मशुक्रंज्योतिःसनातनं ॥ १५ ॥ सपत्न्यश्च-
पुण्याश्चपावमान्यःपराःस्मृताः ॥ वृष्टिकामोजपेच्चैताआपोहैताः(?)सनातनाः ॥ १६ ॥ ॐकारपूर्वाव्याहृतयोमधुच्छंदसआदितः ॥ सूक्ता-
न्यंतेमहानाड्यःसंहितासाऽमृताः ॥ १७ ॥ अमृतत्वंययवेदाःपूर्वसंहितयानया ॥ जपेदेनांशुचिर्नित्यममृतत्वंसगच्छति ॥ १८ ॥

ऋक्सं.

॥१०॥

अत्रैवतुजपेन्मध्येपितृसूक्तान्यनेकशः ॥ पित्र्यांतांसंहितांविद्यात्पितृन्प्रीणातिचैतया ॥ १९ ॥ एवमेवसमाहृत्यवाससीसंहिताभवेत् ॥
 रौद्रादित्यावैश्वदेवीयद्देवत्यांचकामयेत् ॥ ७२० ॥ कुर्वीतवास्तुशमनमध्येगोष्ठस्यधर्मवित् ॥ पुष्पैर्गंधैश्चमाल्यैश्चवानस्पत्यैस्तथौषधैः
 ॥ २१ ॥ वास्तुसर्वप्रविकिरेत्सप्तधान्यैस्तथैवच ॥ वास्तोष्पतिंयजेच्चात्रपायसेनवृहस्पतिं ॥ २२ ॥ औदुंबरपलाशैश्चवलिंप्रतिदिशंहरेत् ॥
 सूर्योवायुर्यमःपितरोवरुणोनिर्ऋतिस्तथा ॥ २३ ॥ सोमोमहेंद्रइत्येतादिक्षुदिग्देवताःस्मृताः ॥ दद्याद्दानंब्राह्मणेभ्यःशिवंभवतुवास्त्विति
 ॥ २४ ॥ प्रतिसंवत्सरंकार्यंगृहेवैगृहमेधिना ॥ यद्येवंसविधनान्यदनुक्तमपि किंचन ॥ २५ ॥ अग्निमिद्रमथोवायुंसूर्यमन्याश्चदेवताः ॥
 आराधयिषुर्योयोर्यामभिधत्तेतथात्रतां ॥ २६ ॥ अभिरूपेणसूक्तेनयथादिष्टंप्रयोजनं ॥ ऋषीणांमंत्रदृष्टेनप्रत्यक्षात्सिद्धिरिष्यते ॥ २७ ॥
 सर्वत्रदक्षिणांदद्याद्धनंवाकर्मसिद्धये ॥ नत्वेवादक्षिणंकर्मकिंचिदस्तीतिशौनकः ॥ २८ ॥ शक्त्याहिपूर्णपात्रेणसंमिताप्यंततोभवेत् ॥
 तस्मात्स्वल्पापिदातव्यादक्षिणाकर्मसिद्धये ॥ २९ ॥ ऋषभैकादशादद्याद्येनवातुप्यतेगुरुः ॥ धर्मज्ञेसत्यवादिनिब्रह्मदानंप्रदीयते ॥ ७३० ॥
 तदिदंपरमंब्रह्मगुह्यंपावनमद्भुतं ॥ नाप्रशांतायदातव्यंनापुत्रायातपस्विने ॥ नासंवत्सरोषितायनाशिष्यायाहितायच ॥ ३१ ॥ इत्यृग्विधा-
 नेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ नराणांभाग्यहीनानामृग्विधानमजानतां ॥ ऋग्वेदःकल्पवृक्षोयंफलंनैवप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ रत्नगर्भइवा-
 वासऋग्वेदःप्रतिभातिमे ॥ ऋग्विधानप्रदीपेनविनानैवप्रकाशते ॥ ३३ ॥ रत्नाकरइवोदारऋग्वेदोत्यंतदुस्तरः ॥ ऋग्विधानंमहापूतं
 विनानैवफलप्रदं ॥ ३४ ॥ निधानंसर्वरत्नानामृग्वेदोब्रह्ममंदिरं ॥ ऋग्विधानविधानेनध्रुवमेतदवाप्यते ॥ ३५ ॥ ऋग्वेदःपठितोप्येषन्-
 णांभवतिनिष्फलः ॥ ऋग्विधानंविनातस्मादध्ययंतत्प्रयत्नतः ॥ ३६ ॥ सूक्ततत्त्वार्थकथनमृग्विधानमवैतियः ॥ ऋग्वेदोजायतेतस्यप्रसा-

ऋग्विधा.

॥५५॥

दोत्फुल्लमानसः ॥ ३७ ॥ आयुष्यंसंपदोमूलंसद्यःकल्मषनाशनं ॥ ऋग्विधानाभ्यनुष्ठानंशुभंकीर्तिकरंपरं ॥ ३८ ॥ ऋग्विधानेनसंयुक्त-
 मृग्वेदंवेत्तियोद्विजः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामाश्रयःसभवेद्भुवं ॥ ३९ ॥ वेदेषुप्रथमोवेदआयुर्वेदनिधिःप्रभुः ॥ ऋग्विधानसदाभ्यासाद-
 तीवपरितुष्यति ॥ ७४० ॥ शत्रुनाशमनस्तुष्टिसुहृज्जनसमागमान् ॥ ऋग्वेदःकुरुतेनित्यमृग्विधानेनतोषितः ॥ ४१ ॥ ऋग्वेदंवे-
 त्तियःसांगमृग्विधानरतःसदा ॥ मनोरथादप्यधिकंभवेत्तस्यसमीहितं ॥ ४२ ॥ कुलेजन्मनिशीलेवाप्रज्ञायामुद्यमेपिवा ॥ ऋग्विधानपरि-
 ज्ञानादुशंतिचरितार्थतां ॥ ४३ ॥ तुष्यंतिदेवताःसर्वाःसंपद्यंतेविभूतयः ॥ दुराधयःप्रणश्यंतिनित्यमृग्विधिपाठिनां ॥ ७४४ ॥ नमः-
 शौनकायनमःशौनकाय ॥ इत्यृग्विधानफलश्रुतिः ॥ ॥ ऋग्विधानंसमाप्तं ॥

ॐ ऋग्विधानंसमाप्तं ॥ ॐ

॥ अथप्रथमाष्टकप्रारंभः ॥

॥ अथ सर्वानुक्रमपरिभाषा ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ अथ ऋग्वेदाम्नाये शाकलके सूक्तप्रतीक ऋक्संख्या ऋषिदैवतच्छंदांस्यनुक्रमि
ष्यामो यथोपदेशं न ह्येतज्ज्ञानमृतैश्चैतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिर्मेत्राणां ब्राह्मणार्षेयच्छंदोदैवतविद्याजनाध्यापनाभ्यां श्रेयोधि
गच्छत्येताभ्यामेवानेवंविदो यातयामानि चंदांसि भवन्ति स्थाणुं वर्च्छति गर्ते वा पात्यते प्रमीयते वा पापीयान् भवतीति वि
ज्ञायते ॥ १ ॥ अथ ऋषयः शतर्चिन आद्ये मंडलेत्येक्षुद्रसूक्तमहासूक्तमध्यमेषु माध्यमाः कचित्कथंचिदविशेषितं ब्रह्म ऋ
षिमस्त्रियमनुक्तगोत्रमांगिरसं विद्याद्यस्य वाक्यं स ऋषिर्यातेनोच्यते सा देवता यदक्षरपरिमाणं तच्छंदोऽर्थेऽस्य ऋषयो देव
तां चंदांभिरभ्यधावन्ति स एव देवताः क्षित्यंतरिक्षद्युस्थाना अग्निर्वायुः सूर्य इत्येवं व्याहृतयः प्रोक्ता व्यस्ताः समस्तानां प्र
जापति (रार्षेतु प्रजापति) रोंकारः सर्वदैवत्यः पारमेष्ठ्यो वा ब्राह्मो देव आध्यात्मिकस्तत्तत्स्थाना अन्यास्तद्विभूतयः कर्मपृथ
क्त्वा द्विपृथगभिधानस्तु तयो भवन्त्येकैव वामहानात्मा देवता स सूर्य इत्याचक्षते सहिसर्वभूतात्मा तदुक्तमृषिणा सूर्य आ
त्मा जगतस्तस्थुषश्चेति तद्विभूतयोऽन्या देवतास्तदप्येतदचोक्तमिंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरित्यथाभिधानं त्वनुक्रमिष्यामः
प्रायेणैद्रे सरुतो राज्ञां च दानस्तु तयः ॥ २ ॥ अथ चंदांसि गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्हतीपंक्तित्रिष्टुप् जगत्यतिजगती शक्यति
शक्यं च त्र्यष्टी धृत्यति धृतयश्चतुर्विंशत्यक्षरादीनि चतुरुत्तराण्यूनाधिकेनैकेन निचृद्भुरिजौ द्वाभ्यां विराट्स्वराजौ पादपू

ऋक्सं.

॥ २ ॥

रणार्थं तु क्षैप्रसंयोगैकाक्षरीभावान्व्यूहेदाद्येतु सप्तवर्गे पादविशेषात्संज्ञाविशेषांस्ताननुक्रामंत एवोदाहरिष्यामो विराड्
 पाविराट्स्थानाश्च बहूना अपि त्रिष्टुभ एवेत्युद्देशस्तत्र दशैकादशद्वादशाक्षराणां वैराजत्रैष्टुभजागता इति संज्ञा अनादेशेष्टा
 क्षराः पादाश्चतुष्पदाश्चर्चः ॥ ३ ॥ प्रथमं छंदस्त्रिपदा गायत्री पंचकाश्चत्वारः षट्कश्चैकश्चतुर्थश्चतुष्को वापदपंक्तिः षट्सप्त
 कादशाऽऽष्णिगगर्भास्त्रयः सप्तकाः पादनिचृन्मध्यमः षट्कश्चेदतिनिचृद्दशकश्चेद्यवमध्या यस्यास्तु षट्सप्तकाष्टकाः सावर्ध
 माना विपरीता प्रतिष्ठा द्वौ षट्कौ सप्तकश्च हसीयसी ॥ ४ ॥ द्वितीयमुष्णिक्त्रिपदां त्योद्वादशक आद्यश्चेत्पुरउष्णिग्म
 ध्यमश्चेत्ककुपत्रैष्टुभजागतचतुष्काः ककुबन्त्यंकुशिरैकादशिनोः परः षट्कस्तनुशिरा मध्ये चेत्पिपीलिकमध्या आद्यः पंच
 कस्त्रयोष्टका अनुष्टुप्गर्भा चतुःसप्तकोष्णिगेव ॥ ५ ॥ तृतीयमनुष्टुप्पंचपंचकाः षट्कश्चैको महापदपंक्तिर्जागता वष्टकश्च
 कृतिर्मध्ये चेदष्टकः पिपीलिकमध्या नवकयोर्मध्ये जागतः काविराण्ववैराजत्रयोदशैर्नष्टरूपा दशकास्त्रयो विराळेकादश
 कावा ॥ ६ ॥ चतुर्थबृहती तृतीयोद्वादशक आद्यश्चेत्पुरस्ताद्बृहती द्वितीयश्चेन्न्यंकुसारिण्युरोबृहती वा स्कंधो ग्रीवी वां त्यश्चेदु
 परिष्टाद्बृहत्यष्टिनोर्मध्ये दशकौ विष्टारबृहती त्रिजागतोर्ध्वबृहती त्रयोदशिनोर्मध्येष्टकः पिपीलिकमध्या नवकाष्ट्येकादश्य
 ष्टिनो विषमपदा चतुर्नवका बृहत्येव ॥ ७ ॥ पंचमपंक्तिः पंचपदार्थचतुष्पदा विराड्दशकैरयुजौ जागतौ सतो बृहतीयुजौ चे
 द्विपरीताद्यौ चेत्संस्तारपंक्तिरं त्यौ चेदास्तारपंक्तिराद्यां त्यौ चेत्संस्तारपंक्तिर्मध्यमौ चेद्विष्टारपंक्तिः ॥ ८ ॥ षष्ठं त्रिष्टुप्त्रैष्टु

परिभा.

॥ २ ॥

भपदाद्वौतुजागतौयस्याःसाजागतैजगतीत्रैष्टुभैत्रिष्टुवैराजौजागतौचाभिसारिणीनवकौवैराजस्त्रैष्टुभश्चद्वौवैराजौ
 नवकस्त्रैष्टुभश्चविराट्स्थानैकादशिनस्त्रयोष्टकश्चविराडूपाद्वादशिनस्त्रयोष्टकश्चज्योतिष्मतीयतोष्टकस्तोज्योतिश्चत्वा
 रोष्टकाजागतश्चमहाबृहतीमध्येवेद्यवमध्याद्यौदशकावष्टकास्त्रयःपञ्चयुत्तराविराट्पूर्वावा ॥९॥ सप्तमंजगतींजागतप
 दाष्टिनस्त्रयःस्वौचद्वौमहासतोबृहत्यष्टकौसप्तकःषट्कोदशकोनवकश्चषष्ठकावामहापञ्क्तिः ॥ १० ॥ अथप्रगाथाबृह
 तीसतोबृहत्यौवार्हतःककुप्चेत्पूर्वाकाकुभोमहाबृहतीमहासतोबृहत्यौमहावार्हतोबृहतीविपरीतेविपरीतोत्तरोनुष्टुबंगा
 यत्र्यौचानुष्टुभोऽनुष्टुम्मुखास्तृचाइत्युक्तेः ॥ ११ ॥ सूक्तसंख्यानुवर्ततआन्यस्याःसूक्तसंख्यायांऋषिश्चान्यस्मादपरेवा
 विशिष्टस्तुहिहवैतच्छब्दविशिष्टान्यृषिदैवतच्छंदांसिद्वित्रिचतुःपञ्चषट्सूक्तभांजि यथासंख्यमनिरुक्तासंख्याविंशति
 रनादेशेत्विद्रोदेवतात्रिष्टुपछंदःप्रगाथावार्हताविंशिकाद्विपदाविराजस्तदर्धमेकपदाद्विद्विपदास्त्वृचःसमामनंत्ययुक्ष्वं
 त्याद्विपदैवमंडलादिष्वग्नेयमैद्रात्रिष्टुवंतस्यसूक्तस्यशिष्टाजगत्यआदौगायत्रंप्राग्विण्यस्तूपात् ॥ १२ ॥ (गोधाघो
 षाविश्ववारापालोपनिषन्निषत् । ब्रह्मजायाजुहूर्नामागस्त्यस्यस्वसादितिः ॥ इंद्राणीचेंद्रमाताचसरमारोमशोर्वशी ।
 लोपामुद्राचनद्यश्चयमीनारीचशश्वती ॥ श्रीर्लाक्षासार्पराज्ञीवाक्श्रद्धामेधाचदक्षिणा । रात्रीसूर्याचसावित्रीब्रह्मवादि
 न्यईरिताः ॥ १३ ॥ पादाअतिजगत्यांतुत्रयोद्वादशकाःपरौ । अष्टकौशक्करीपादाःसप्तैवाष्टाक्षराःस्मृताः ॥ अतिशाक्कर

ऋक्सं.

अ. १ अ. १

॥ ३ ॥

पादौद्वावादितः षोडशाक्षरौ । जागतश्चाष्टकावष्टिपादाः षोडशकास्त्रयः ॥ अष्टकौचात्यष्टिपादौ जागतौ चाष्टकास्त्रयः ।
जागतश्चाष्टकश्चाथधृतिपादौ तु जागतौ ॥ पादास्त्रयोष्टकाश्चाथ षोडशाक्षर एव च । अष्टकश्चाथातिधृतौ द्वौ पादौ जाग
तौ ततः ॥ त्रयोष्टका जागतश्च तथाष्टाक्षरकावपि । परः सप्तकपादास्तु प्रसंगात्स्वयमीरिताः) ॥ १४ ॥ इति परिभाषा ॥

अग्निं नवमधुच्छंदा वैश्वामित्रो वायो वायव्यैन्द्रवायवमैत्रावरुणास्तृचां अश्विना द्वादशां अश्विनैन्द्रवैश्वदेवसारस्वता
स्तृचाः सप्तैताः प्रउगदेवताः सुरूपकृत्तुं दशैन्द्रमातुयुं जंत्या दहेत्येताः षण्मा रृत्यो वीळुचिदिंद्रेणेत्यैन्द्रौ चैन्द्रमिदेंद्रसा
नसिमिंद्रेहिगायंति द्वादशानुष्टुभं त्विन्द्रमष्टौ जेतामाधुच्छंदसोऽग्निं द्वादशमेधातिथिः काण्व आग्नेयं मग्निनेति पादो
द्व्यग्निदेवतौ निर्मथ्या हवनीयाभ्यां सुसमिद्ध इतीध्मः समिद्धो वाग्निस्तनूनपां न्नराशंस इळोवर्हिर्देवीर्द्वारि उषासान
कां देव्यौ होता रौ प्रचेतसौ तिस्रो देव्यः सरस्वती लाभारत्यस्त्वष्टा वनस्पतिः स्वाहा कृतय इति प्रत्यृचं देवता एतदा
प्रीसूक्तं मे ते नान्या न्युक्तदेवता न्येकादशकानित्वं नाराशं सान्या प्रशब्दोक्तानित्वं तनूनपां त्यैभिर्वैश्वदेवमिंद्रसोम
मृतव्यं तत्रैंद्रीमारुती त्वाष्ट्याग्नेय्यैंद्रीमैत्रावरुणी च तस्रो द्रविणोदसं आश्विन्याग्नेयृतुदेवताः सर्वत्रात्वानवेंद्रावरु
णयोरैन्द्रावरुणं युवाकुपादनिचृतौ (इन्द्रो हसीयसीवा) सोमानमिति पंच ब्राह्मणस्पत्यांश्चतुर्थ्यामिंद्रश्च सोमश्च पंचम्यां
दक्षिणाचान्याः सादसस्पत्या नाराशं सीवां त्यां प्रतित्यमाग्निमारुतं ॥ १ ॥

॥

॥

मंडलं १

अनु. १

॥ ३ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥

हरिःओ३म् । (मं. १ अ. १ सू. १) अग्निमीळेपुरोहितंयज्ञस्यदेवमृत्विजं । होतारंरत्नधातमं ॥ अग्निःपूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्योनूतनैरुत । सदेवाँऽएहवक्षति ॥ अग्निनारयिमश्रवत्पोषमेवदिवेदिवे । यशसंवीरवत्तमं ॥ अग्नेयंयज्ञमध्वरं विश्वतःपरिभूरसि । सइहेवेषुगच्छति ॥ अग्निर्होताकृत्क्रतुःसत्यश्चित्रश्रवस्तमः । देवोदेवेभिरागमत् ॥ १ ॥ यदं गदाशुषेत्वमग्नेभद्रंकरिष्यसि । तवेत्तत्सत्यमंगिरः ॥ उपत्वाग्नेदिवेदिवेदोषावस्तर्धियावयं । नमोभरंतऽएमसि ॥ राजं तमध्वराणांगोपामृतस्यदीदिवि । वर्धमानंस्वेदमे ॥ सनःपितेवसूनवेग्नेसूपायनोभव । सचस्वानःस्वस्तये ॥ २ ॥ (१।१।२) वायवायाहिदर्शतेमसोमाऽअरंकृताः । तेषांपाहिश्रुधीहवै ॥ वायुक्थेभिर्जरतेत्वामच्छाजरितारः । सुतसोमाऽअ हविदः ॥ वायोतवंप्रपृचतीधेनाजिगातिदाशुषे । उरूचीसोमपीतये ॥ इंद्रवायूइमेसुताऽउपप्रयोभिरागतं । इंदवो वामुशंतिहि⁺ ॥ वायुविंद्रश्चचेतयःसुतानांवाजिनीवसू । तावायातमुपद्रवत्⁺ ॥ ३ ॥ वायुविंद्रश्चसुन्वतऽआयातमुप निष्कृतं । मक्षवीतथाधियानरा ॥ मित्रंहुवेपुतदक्षंवरुणंचरिशादसं । धियंघृताचींसाधंता ॥ ऋतेनमित्रावरुणावृ

(१।१।१) अग्निमीळइतिनवर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाअग्निर्गायत्री । (१।१।२) वायवायाहीतिनवर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाः आद्यतृचस्यवायुःद्वितीयतृचस्येद्रवायूतृतीयतृचस्यमित्रावरुणौगायत्री ।

ऋक्सं.

अ.१अ.१

॥ ४ ॥

तावृधावृतस्पृशा । क्रतुंबृहंतमाशाथे ॥ कवीनोमित्रावरुणातुविजाताऽउरुक्षया । दक्षंदधातेऽअपसं ॥ ४ ॥ (१।१।३)
 अश्विनायज्वरीरिपोद्रवत्पाणीशुभस्पती । पुरुभुजाचनस्यतं ॥ अश्विनापुरुदंससानराशवीरयाधिया । धिष्ण्यावन
 तंगिरः ॥ दस्रायुवाकवःसुतानासत्यावृक्तवर्हिषः । आयातंरुद्रवर्तनी ॥ इंद्रायाहिचित्रभानोसुताऽइमेत्वायवः ।
 अण्वीभिस्तनापूतासः ॥ इंद्रायाहिधियेषितोविप्रजूतःसुतावतः । उपब्रह्माणिवाधतः ॥ इंद्रायाहितूतुंजानऽउपब्रह्मा
 णिहरिवः । सुतेदधिष्वनश्चनः ॥ ५ ॥ ओमांसश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवासऽआगत । दाश्वांसोदाशुषःसुतं ॥ विश्वेदे
 वासोऽअसुरःसुतमागततूर्णयः । उसाऽइवस्वसराणि ॥ विश्वेदेवासोऽअस्त्रिधऽएहिमायासोऽअद्रुहः । मेधैजुपंत
 वह्नयः । पावकानःसरस्वतीवाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञवष्टुधियावसुः ॥ चोदयित्रीसूनृतांनांचेतंतीसुमतीनां । यज्ञ
 दधेसरस्वती ॥ महोऽअर्णःसरस्वतीप्रचेतयतिकेतुना । धियोविश्वाविराजति ॥ ६ ॥ (१।२।१) सुरूपकृत्नुमूतयेसुदुघामिव
 गोदुहे । जुहूमसिद्यविद्यवि ॥ उपनःसवनागहिसोमस्यसोमपाःपिव । गोदाऽइद्रेवतोमदः ॥ अथातेऽअंतमानांवि
 द्यामंसुमतीनां । मानोऽअतिरूपऽआगहि ॥ परेहिविग्रमस्तुतमिंद्रं पृच्छाविपश्चितं । यस्तेसखिभ्यऽआवरं ॥ उतब्रु

(१।१।३) अश्विनायज्वरीरितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाःआद्यतृचस्याश्विनौद्वितीयतृचस्येन्द्रःतृतीयतृचस्यविश्वेदेवाः
 चतुर्थतृचस्यसरस्वतीगायत्री । (१।२।१) सुरूपकृत्नुमितिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री ।

मंडलं १

अनु. २

॥ ४ ॥

वंतुनोनिदोनिरन्यतश्चिदारत । दधानाइंद्रइहुवः ॥ ७ ॥ उत्तनःसुभगाँऽअरिवोचेयुर्दस्मकृष्टयः । स्यामेदिंद्रस्यश
 र्मेणि ॥ एमाशुमाशवेभरयज्ञश्रियंनृमादनं । पत्यन्मंदयत्सखं ॥ अस्यपीत्वाशतक्रतोघ्नोवृत्राणामभवः । प्रावो
 वाजेषुवाजिनं ॥ तंत्वावाजेषुवाजिनंवाजयामःशतक्रतो । धनानामिंद्रसातये ॥ योरायोऽवनिर्महान्सुपारःसुन्वतः
 सखा । तस्माऽइंद्रायगायत ॥ ८ ॥ (१।२।२) आत्वेतानिपीदतेद्रुमभिप्रगायत । सखायःस्तोमवाहसः ॥ पुरुतमंपुरुणामी
 शानंवार्याणां । इंद्रंसोमेसचासुते⁺ ॥ सघानोयोगऽआभुवत्सरायेसपुरंध्यां । गमद्वाजैभिरासनः ॥ यस्यसंस्थेनवृण्वतेह
 रीसमत्सुशत्रवः । तस्माऽइंद्रायगायत ॥ सुतपाद्वेसुताऽइमेशुचयोयंतिवीतये । सोमासोदध्याशिरः ॥ ९ ॥ त्वंसु
 तस्यपीतयेसद्योवृद्धोऽअजायथाः । इंद्रज्यैष्ठ्यायसुक्रतो ॥ आत्वाविशंत्वाशवःसोमासऽइंद्रगिर्वणः । शंतेसंतुप्रचेत
 से ॥ त्वांस्तोमाऽअवीवृधन्त्वामुक्थाशतक्रतो । त्वांवर्धतुनोगिरः ॥ अक्षितोतिःसनेदिमंवाजमिंद्रःसहस्रिणं । यस्मि
 न्विश्वानिपौस्यां ॥ मानोमर्ताऽअभिद्रुहन्तनूनामिंद्रगिर्वणः । ईशानोयवयावधं⁺ ॥ १० ॥ (१।२।३) युंजंतिब्रध्नमरुषं
 चरंतंपरितस्थुषः । रोचंतेरोचनादिवि⁺ ॥ युंजंत्यस्यकाम्याहरीविपक्षसारथे । शोणाधृष्णून्वाहसा ॥ केतुकृण्वन्नके

(१।२।२) आत्वेतेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (१।२।३) युंजंतीतिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाःआद्यानांतिष्ठणामि
 न्द्रःततःषण्णामरुतःवीळुचिदिंद्रेणेतिद्वयोरिंद्रश्चदशम्याइंद्रोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ.१अ.१

॥ ५ ॥

तवेपेशोमर्याऽअपेशसे । समुषद्भिरजायथाः ॥ आदहस्वधामनुपुनर्गर्भत्वमेरिरे । दधानानामयज्ञियं ॥ व्रीळुचिदा
 रुज्जुभिर्गुहाचिदिंद्रवह्निभिः । अविंदऽउस्रियाऽअनु ॥ ११ ॥ देवयंतोयथामतिमच्छाविदद्वसुगिरः । महामनू
 षतश्रुतं ॥ इंद्रेणसंहिदक्षसेसंजग्मानोऽअविभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा ॥ अनवद्यैरभिद्युभिर्मखःसहस्वदर्चति । ग
 णैरिंद्रस्यकाम्यैः ॥ अतःपरिज्मन्नागहिदिवोवारोचनादधि । समस्मिन्नृजतेगिरः ॥ इतोवासातिमीमहेदिवोवापा
 थिवादधि । इंद्रमहोवारजसः ॥ १२ ॥ (१।२।४) इंद्रमिद्राथिनोवृहदिंद्रमर्केभिरर्किणः । इंद्रवाणीरनूषत ॥ इंद्रऽइच्छ
 योःसचासंमिश्रऽआवचोयुजा । इंद्रोवज्रीर्हिरण्ययः ॥ इंद्रोदीर्घायचक्षसऽआसूर्यरोहयद्विवि । विगोभिरद्रिमैरय
 त् ॥ इंद्रवाजेषुनोवसहस्रप्रधनेषुच । उग्रऽउग्राभिरूतिभिः ॥ इंद्रवयमहाधनऽइंद्रमर्भेहवामहे । युजैवृत्रेषुवज्रिणं
 ॥ १३ ॥ सनोवृषन्नमुंचरुंसत्रादावन्नपावृधि । अस्मभ्यमप्रतिष्कुतः ॥ तुंजेतुंजेयऽउत्तरेस्तोमाऽइंद्रस्यवज्रिणः । न
 विंधेऽअस्यसुष्टुतिं ॥ वृषायूथेववंसंगःकृष्टीरियत्योजसा । ईशानोऽअप्रतिष्कुतः ॥ यऽएकश्चर्षणीनावसूनामिरज्य
 ति । इंद्रःपंचक्षितीनां ॥ इंद्रोविश्वतस्परिहवामहेजनैभ्यः । अस्माकमस्तुकेवलः ॥ १४ ॥ (१।३।१) इंद्रसानुसिं
 रयिसजित्वानंसदासहं । वर्षिष्ठमूतयेभर ॥ नियेनमुष्टिहत्ययानिवृत्रारुणधामहै । त्वोतासोन्यर्वता ॥ इंद्रत्वोतास

(१।२।४) इंद्रमिदितिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (१।३।१) इंद्रेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री ।

मंडलं १

अनु. ३

॥ ५ ॥

ऽआवयं वज्रं घनाददीमहि । जयेमसंयुधिस्पृधः ॥ वयं शूरेभिरस्तृभिरिन्द्रत्वयायुजावयं । सासह्यामपृतन्यतः⁺ ॥ म
 हाँ ऽइन्द्रः परश्चनुमहिवमस्तुवज्रिणे । द्यौर्नप्रथिनाश्वः ॥ १५ ॥ समो हेवाय ऽआशतनरः स्तोकस्य सनितौ । विप्रा
 सोवाधियायवः ॥ यः कुक्षिः सोमपातमः समुद्रऽइव पिन्वते । उर्वीरापो न काकुदः ॥ एवाह्यस्य सूनृता विरशी गोमती
 मही । पक्वाशाखानदाशुषे ॥ एवाहिते विभूतयऽऊतयऽइन्द्रमावते । सद्यश्चित्संतिदाशुषे ॥ एवाह्यस्य काम्यास्तोम
 ऽउक्थंच शंस्या । इन्द्राय सोमपीतये ॥ १६ ॥ (१।३।२) इन्द्रे हि मत्स्यंध सो विश्वेभिः सोमपर्वभिः । महाँ ऽअभिष्टिरो जसा ॥
 एमेनं सृजता सुतेमं दिमिन्द्राय मंदिने । चक्रिं विश्वानि चक्रये ॥ मत्स्वांसुशिप्रमंदिभिः स्तोमैभिर्विश्वचर्षणे । सचैषु सव
 नेष्वा⁺ ॥ असृग्रमिन्द्रतेगिरः प्रतित्वा मुदहासत । अजोषावृषभंपतिं ॥ संचोदय चित्रमर्वाग्राधऽइन्द्रवरैण्यं । असदिते
 विभुप्रभु⁺ ॥ १७ ॥ अस्मान्सुतत्रचोदयेन्द्रायेरभस्वतः । तुर्विद्युन्मयशस्वतः ॥ संगोमंदिन्द्रवाजवदस्मेपृथुश्रवो बृह
 त् । विश्वायुर्धेह्यक्षितं ॥ अस्मेधेहि श्रवो बृहद्व्युन्नंसहस्रसातमं । इन्द्रतारथिनीरिषः ॥ वसोरिन्द्रं वसुपतिं गीर्भिर्गृणंत
 ऋग्मियं । होमगंतारमूतये ॥ सुते सुतेन्यौ कसेवृहद्वृहत् ऽएदरिः । इन्द्राय शूषमर्चति ॥ १८ ॥ (१।३।३) गायंति त्वा
 ऽगायत्रिणोर्चन्त्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुऽउद्वंशमिव येमिरे ॥ यत्सानोः सानुभारुहद्व्यर्चस्पृष्टकर्त्तुं । तदिन्द्रो

(१।३।२) इन्द्रे हीति दर्शस्य सूक्तस्य मधुच्छंदा इन्द्रो गायत्री । (१।३।३) गायंतीति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य मधुच्छंदा इन्द्रोऽनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.१

॥ ६ ॥

ऽअर्थचेततियुधेनवृष्णिरेजति ॥ युक्ष्वाहिकेशिनाहरीवृषणाकक्ष्यप्रा । अथानऽइंद्रसोमपागिरामुपश्रुतिंचर ॥ एहि
 स्तोमाँऽअभिस्वराभिगृणीह्यारुव । ब्रह्मचनोवसोसचेंद्रयज्ञंचवर्धय ॥ उक्थमिंद्रायशंस्यवर्धनंपुरुनिष्पिधे । शक्रोय
 थासुतेषुणोरारणत्सख्येषुच ॥ तमित्सखित्वईमहेतरायेतंसुवीर्ये । सशक्रऽउतनःशक्रदिंद्रोवसुदयमानः ॥ १९ ॥
 सुविवृतंसुनिरजमिंद्रत्वादातमिद्यशः । गवामपव्रजंवृधिकृणुष्वराधोऽअद्रिवः ॥ नहित्वारोदसीऽउभेऽऋघायमाण
 मिन्वतः । जेषःस्वर्वतीरपःसंगाऽअस्मभ्यंधूनुहि ॥ आश्रुत्कर्णश्रुधीहवन्नूचिदधिष्वमेगिरः । इंद्रस्तोममिमममकृ
 ष्वायुजश्चिदंतरं ॥ विद्वाहित्वावृषंतमंवाजेषुहवनश्रुतं । वृषंतमस्यहूमहज्रतिसहस्रसातमां ॥ आतूनऽइंद्रकौशिकमं
 दसानःसुतंपिव । नव्यमायुःप्रसूतिरकृधीसहस्रसामृषिं ॥ परित्वागिर्वणोगिरिमाभवंतुविश्वतः । वृद्धायुमनुवृद्धं
 योजुष्टाभवंतुजुष्टयः ॥ २० ॥ (१।३।४) इंद्रंविश्वाऽअवीवृधन्त्समुद्रव्यचसंगिरः । रथीतमंरथीनांवाजांनांसत्पतिंप
 त्तिं ॥ सख्येतऽइंद्रवाजिनोमाभेमशवसस्पते । त्वामभिप्रणोनुमोजेतामपराजितं ॥ पूर्वोरिंद्रस्यरातयोनविदस्यंत्यु
 तयः । यदीवाजस्यगोमतःस्तोतृभ्योमंहतेमधं+ ॥ पुरांभिंदुर्युवाकविरमितौजाऽअजायत । इंद्रोविश्वस्यकर्मणोधृता
 वज्रीपुरुष्टुतः+ ॥ त्वंवलस्यगोमतोपावरद्विवोविलं । त्वांदेवाऽअर्विभ्युषस्तुज्यमानासऽआविषुः ॥ तवाहंशूरराति

(१।३।४) इंद्रंविश्वाइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यजेतामाधुच्छंदसइंद्रोनुष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. ३

॥ ६ ॥

भिःप्रत्यायंसिंधुमावदन् । उपातिष्ठंतगिर्वणोविदुष्टेतस्यकारवः ॥ मायाभिरिन्द्रमायिनंत्वंशुष्णमवातिरः । विदुष्टेत
 स्यमेधिरास्तेषांश्रवांस्युत्तिर ॥ इन्द्रमीशानमोजसाभिस्तोमाऽअनूषत । सहस्रंयस्यरातयऽउतवासंतिभूयसीः ॥ २१ ॥
 (१।४।१) अग्निदूतंवृणीमहेहोतारंविश्ववेदसं । अस्ययज्ञस्यसुक्रतुं ॥ अग्निमग्निहवीमभिःसदाहवंतविश्वपतिम् ।
 हव्यवाहंपुरुप्रियं⁺ ॥ अग्नेदेवाँऽइहावहजज्ञानोवृक्तवर्हिषे । असिहोतान्ऽईड्यः ॥ ताँऽउशतोविबोधययदग्नेयासिदू-
 त्यं । देवैरासत्सिवर्हिषि ॥ घृताहवनदीदिवःप्रतिष्मरिषतोदह । अग्नेत्वंरक्षस्विनः ॥ अग्निनाग्निःसमिध्यतेकविर्गृह-
 पतिर्युवा । हव्यवाङ्जुह्वास्यः ॥ २२ ॥ कविमग्निमुपस्तुहिसत्यधर्माणमध्वरे । देवममीवचातनं ॥ यस्त्वामग्नेहविष्प-
 तिदूतंदेवसपर्यति । तस्यस्मप्राविताभव ॥ योऽअग्निदेववीतयेहविष्माँऽआविवासति । तस्मैपावकमृळय ॥ सनः
 पावकदीदिवोग्नेदेवाँऽइहावह । उपयज्ञंहविश्चनः ॥ सनःस्तवान्ऽआभरगायत्रेणनवीयसा । रयिवीरवतीमिषं ॥ अग्ने
 शुक्रेणशोचिषाविश्वाभिर्देवहूतिभिः । इमंस्तोमंजुषस्वनः ॥ २३ ॥ (१।४।२) सुसमिद्धो न आवहदेवाँऽअग्नेहविष्मं

(१।४।१) अग्निदूतमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरग्निर्गायत्रीअग्निनाग्निरित्यस्यानिर्मथ्याहवनीयावग्नीदेवते । (१।४।२) सु-
 समिद्धइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिःप्रथमायाइध्मः (समिद्धोऽग्निर्वा) द्वितीयायास्तनूनपात्तृतीयायानराशंसःचतुर्थ्याइळःपंचम्यावर्हिः
 षष्ठ्यादेव्योद्वारःसप्तम्याउषासानक्ताअष्टम्यादैव्यौहोतारौ (प्रचेतसावितिगुणः)नवम्याःसरस्वतीळाभारत्यःदशम्यास्त्वष्टाएकादश्यावनस्प

ऋक्सं.

अ. १ अ. १

॥ ७ ॥

ते । होतः पावकयक्षिच ॥ मधुमंतंतनूनपाद्यज्ञं देवेषु नः कवे । अद्याकृणुहि वीतये ॥ नराशंसमिह प्रियमस्मिन्यज्ञऽउप
ह्वये । मधुजिह्वं हविष्कृतं ॥ अग्नेसुखतमेरथे देवाँऽईळितऽआवह । असिहोतामनुर्हितः ॥ स्तृणीतवर्हि रानुषघृतपृ
ष्ठमनीषिणः । यत्रामृतस्य चक्षणं ॥ विश्रयंतामृतावृधो द्वारो देवीरसश्चतः । अद्यानूनंचयष्टवे ॥ २४ ॥ नक्तोषासा
सुपेशसास्मिन्यज्ञऽउपह्वये । इदं नो बर्हिरासदे ॥ तासु जिह्वाऽउपह्वये होतारा दैव्या कवी । यज्ञं नो यक्षतामिमम् ॥ इ
लासरस्वतीमहीति स्त्रो देवीर्मयो भुवः । बर्हिः सीदं त्वस्त्रिधः ॥ इह त्वष्टारमग्निं यं विश्वरूपमुपह्वये । अस्माकमस्तु केव
लः ॥ अवसृजा वनस्पते देवदेवभ्यो हविः । प्रदातुरस्तु चेतनं ॥ स्वाहायज्ञं कृणोत नेंद्राय यज्वं नो गृहे । तत्र देवाँऽउप
ह्वये ॥ २५ ॥ (१।४।३) ऐभिरग्ने दुवोगिरो विश्वेभिः सोमपीतये । देवेभिर्याहियक्षिच ॥ आत्वा कर्णाऽअहूषतगुणं
ति विप्रतेधियः । देवेभिरग्नऽआगहि ॥ इंद्रवायू बृहस्पति मित्राग्निपूषणं भगं । आदित्यान्मारुतगुणं ॥ प्रवोश्चियंत
ऽइंदवो मत्सरामादयिष्णवः । द्रुप्सामध्वश्चमूषदः ॥ ईळते त्वामवस्यवः कर्णा सो वृक्तवर्हिषः । हविष्मंतोऽअरंकृतः ॥
घृतपृष्ठामनो युजो ये त्वावहंति वह्नयः । आदेवान्त्सोमपीतये ॥ २६ ॥ तान्यजत्राँऽऋतावृधोऽपत्नीवतस्कृधि । मध्वः

तिः द्वादश्याः स्वाहाकृतयो देवताः गायत्री छंदः (एतदाग्रीसूक्तं) । (१।४।३) ऐभिरग्न इति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य मेधातिथिर्विश्वे देवा गायत्री ।
(वैश्वदेवत्वं सूक्तभेदप्रयोगे । यल्लिंगं सा देवतेति पक्षे आद्ययोर्द्वयोरग्निः तृतीयाया विश्वे देवाः ततो नवानामग्निः एवं द्वादशर्च) ।

मंडलं १

अनु. ४

॥ ७ ॥

सुजिह्वायय ॥ येयजत्रायऽईज्यास्तेतैपिवंतुजिह्वया । मधोरग्रेवषट्कृति ॥ आकीं सूर्यस्यरोचनाद्विश्वान्देवाँऽउषर्बुधः ।
 विप्रोहोतेहवक्षति ॥ विश्वेभिःसोम्यमध्वग्नऽइंद्रेणवायुना । पिवा मित्रस्यधामभिः ॥ त्वंहोतामनुर्हितोऽग्रेयज्ञेषुसी
 दसि । सेमनोऽअध्वरंयज ॥ युक्ष्वाह्यरुषीरथैहरितोदेवरोहितः । ताभिर्देवाँऽइहावह ॥ २७ ॥ (१।४।४) इंद्रसो
 मंपिवऽऋतुनात्वाविशंत्विदवः । मत्सरासस्तदौकसः ॥ मरुतःपिवतऽऋतुनापोत्राद्यज्ञंपुनीतन । यूयंहिष्ठासुदानवः ॥
 अभियज्ञंगृणीहिनोग्रावोनेष्टःपिवऽऋतुना । त्वंहिरत्नधाऽअसि ॥ अग्नेर्देवाँऽइहावहसादयायोनिषुत्रिषु । परिभूषपि
 वऽऋतुना ॥ ब्राह्मणादिंद्रराधंसःपिवासोममृत्तूरनु । तवेद्विसख्यमस्तृतं ॥ युवंदक्षधृतव्रतमित्रावरुणदूळभं ।
 ऋतुनायज्ञमाशाये ॥ २८ ॥ द्रविणोदाद्रविणसोग्रावहस्तासोऽअध्वरे । यज्ञेषुदेवमीळते ॥ द्रविणोदाददातुनोवसू
 नयानिऽशृण्वरे । देवेषुतावनामहे ॥ द्रविणोदाःपिपीषतिजुहोतप्रचतिष्ठत । नेष्ट्राहृतुभिरिष्यत ॥ यत्त्वातुरीयमृतु
 मिर्द्रविणोदोयजामहे । अधस्मानोददिभैव ॥ अश्विनापिवतंमधुदीद्यग्नीशुचित्रता । ऋतुनायज्ञवाहसा ॥ गार्हपत्ये
 नसंत्यऽऋतुनायज्ञनीरसि । देवान्देवयतेयज ॥ २९ ॥ (१।४।५) आत्वावहंतुहरयोवृषणंसोमपीतये । इंद्रत्वासूर

(१।४।४) इंद्रसोममितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिःआद्यानांपण्णांइंद्रोमरुतस्त्वष्ट्राग्निरिंद्रोमित्रावरुणौततश्चतसृणांद्रविणोदाअग्निः
 एकादश्याअश्विनौद्वादश्याअग्निर्गायत्री । (ऋतुदेवताः) । (१।४।५) आत्वावहंत्वितिनवर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिरिंद्रोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ.१अ.१

॥ ८ ॥

चक्षसः ॥ इमाधानाघृतस्रुवोहरीऽइहोपवक्षतः । इंद्रसुखतमेरथे ॥ इंद्रप्रातर्हवामहऽइंद्रप्रयत्यध्वरे । इंद्रसोमस्य
पीतये ॥ उपनःसुतमागहिहरिभिरिंद्रकेशिभिः । सुतेहित्वाहवामहे ॥ सेमनःस्तोममागद्युपेदं सर्वनंसुतं । गौरोनतृषितः
पिव ॥ ३० ॥ इमेसोमासऽइंदवःसुतासोअधिर्वहिषि । तांऽइंद्रसहसेपिव ॥ अयंतेस्तोमोऽअग्रियोहृदिस्पृगस्तुशंतमः ।
अथासोमंसुतंपिव ॥ विश्वमित्सर्वनंसुतमिंद्रोमदायगच्छति । वृत्रहासोमपीतये ॥ सेमनःकाममापृणगोभिरश्वैःशतक्र
तो । स्त्वामत्वास्वाध्यः* ॥ ३१ ॥ (१।४।६) इंद्रावरुणयोरहंस्रमाजोरवऽआवृणे । तानोमृळातऽईदृशे ॥ गंतारा
हिस्थोवसेहवंप्रस्यमावतः । धर्तारचर्षणीनां+ ॥ अनुकामंतर्पयेथामिंद्रावरुणरायऽआ । तावानेदिष्ठमीमहे ॥ यु
वाकुहिशचीनांयुवाकुसुमतीनां । भूयामवाजदानी ॥ इंद्रःसहस्रदानींवरुणःशंस्यानां । क्रतुर्भवत्युक्थ्यः* ॥ ३२ ॥
तयोरिदवसावयंसनेमनिचधीमहि । स्यादुतप्ररेचनं ॥ इंद्रावरुणवामहंहुवेचित्रायराधसे । अस्मान्तुजिग्युषस्कृतं ॥
इंद्रावरुणनूनुवांसिषासंतीषुधीष्वा । अस्मभ्यंशर्मयच्छतं ॥ प्रवामश्नोतुसुष्टुतिरिंद्रावरुणयांहुवे । यामृधायैसधस्तु
तिं ॥ ३३ ॥ (१।५।१) सोमानंस्वरणंकृणुहिब्रह्मणस्पते । कक्षीवंतंयऽऔशिजः+ ॥ योरेवान्योऽअमीवहावसुवि

(१।४।६) इंद्रावरुणयोरितिनवर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिरिंद्रावरुणौगायत्री । युवाकुहिवृचौपादनिचृतौ (इंद्रःसहस्रेतिहसीयसी
वा) । (१।५।१) सोमानमितिनवर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिःआद्यानांतिसृणांब्रह्मणस्पतिःचतुर्थ्याइंद्रसोमब्रह्मणस्पतयःपंचम्याइंद्रसोमब्रह्मण

मंडलं १

अनु. ५

॥ ८ ॥

तृष्टिवर्धनः । सनःसिषक्तुयस्तुरः⁺ ॥ मानःशंसोऽअरुरुधूर्तिःप्रणङ्मर्त्यस्य । रक्षाणोब्रह्मणस्पते ॥ सधावीरोनरि
 ष्यतियमिन्द्रोब्रह्मणस्पतिः । सोमोहिनोतिमर्त्य ॥ त्वंतंब्रह्मणस्पतेसोमऽइंद्रश्चमर्त्य । दक्षिणापात्वंहंसः ॥ ३४ ॥
 सदसस्पतिमद्भुतंप्रियमिंद्रस्यकाम्यं । सनिमेधामयासिषं ॥ यस्मादृतेनसिध्यतियज्ञोविपश्चितश्चन । सधीनांयोगमि
 न्वति ॥ आदधोतिहविष्कृतिंप्रांचैकृणोत्यध्वरं । होत्रादेवेषुगच्छति ॥ नराशंसंसुधृष्टममपश्यंसप्रथस्तमं । दिवोन
 सन्नमखसं ॥ ३५ ॥ (१।५।२) प्रतित्यंचारुमध्वरंगोपीथायप्रहूयसे । मरुद्भिरग्नऽआगहि ॥ नहिदेवोनमर्त्योमहस्त
 वक्रतुंपरः । मरुद्भिः० ॥ येमहोरजसोविदुर्विश्वेदेवासोऽअद्रुहः । मरुद्भिः० ॥ यऽउग्राऽअर्कमानृचुरनाधृष्टासऽओज
 सा । मरुद्भिः० ॥ येशुभ्राघोरवर्षसःसुक्षत्रासोरिशदंसः । मरुद्भिः० ॥ ३६ ॥ येनाकस्याधिरोचनेदिविदेवासऽआस
 ते । मरुद्भिः० ॥ यऽईखयंतिपर्वतान्तिरःसमुद्रमर्णवं । मरुद्भिः० ॥ आयेतन्वतिरश्मिभिस्तिरःसमुद्रमोजसा । मरु
 द्भिः० ॥ अभित्वापूर्वपीतयेसृजामिसोम्यमधु । मरुद्भिः० ॥ ३७ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

स्पतयोदक्षिणाचततश्चतसृणांसदस्पतिः (अंत्यायानराशंसोवा) गायत्री ।
 तोगायत्री । इतिप्रथमोऽध्यायः ।

(१।५।२) प्रतित्यमितिनवर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिरग्रामरु

ऋक्सं.

अ.१अ.१

॥ ९ ॥

॥ अथप्रत्यध्यायगतदैवतत्यागसंग्रहः ॥

प्रथमाष्टके सूक्तसंख्या १२१ ऋचः १३७०

प्रथमाध्याये वर्गाः ३७ सूक्तानि १९ ऋचः १९४ ॥ अथत्यागः ॥ अग्नयइदं नमम ९ वायवइदं ३ इंद्रवायुभ्यामिदं ३ मित्रावरुणाभ्यामिदं ३ अश्विभ्यामिदं ३ इंद्रायेदं ३ विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं ३ सरस्वत्याइदं ३ इंद्रायेदं २३ मरुच्चइदं इंद्र मरुच्चइदं मरुच्चइदं इंद्रमरुच्चइदं मरुच्चइदं २ इंद्रायेदं ५१ अग्नयइदं ५ निर्मथ्याहवनीयाभ्यामग्निभ्यामिदं अग्नयइदं ६ इध्माय(समिद्धायवा)ग्नयइदं तनूनपातइदं नराशंसायेदं इळायेदं वहिषइदं देवीभ्यो द्वाभ्य इदं उषासानक्ताभ्यामिदं दैवीभ्यां होतृभ्यां प्रचेतोभ्यामिदं सरस्वतीळाभारतीभ्य इदं त्वष्ट्रइदं वनस्पतयइदं स्वाहाकृतिभ्य इदं विश्वेभ्यो देवेभ्यः इदं १२ (अग्नयइदं २ विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं अग्नयइदं ९) इंद्रायेदं मरुच्चइदं त्वष्ट्रइदं अग्नयइदं इंद्रायेदं मित्रावरुणाभ्यामिदं द्रविणोदसेग्नय इदं ४ अश्विभ्यामिदं अग्नयइदं इंद्रायेदं ९ इंद्रावरुणाभ्यामिदं ९ ब्रह्मणस्पतयइदं ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतिभ्य इदं दक्षिणे इंद्रसोमब्रह्मणस्पतिभ्य इदं सदसस्पतयइदं ३ सदसस्पतयेनराशंसायवेदं अग्नमरुच्चइदं ९ ॥ इतिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

मंडलं १

अनु. ५

॥ ९ ॥

अयमष्टावार्भवमिहषळैद्राग्रं प्रातर्युजासैकाचतस्रआश्विन्यस्तथासावित्र्यआग्नेय्यौद्वेदेवीनामेकैकेंद्राणीवरुणा
 न्यग्रायीनांघावापृथिव्येपार्थिवीषड्वैष्णव्योऽतोदेवाद्वीवातीत्राश्चतुर्विंशतिर्वार्यव्यैकेंद्रवायव्यौमैत्रावरुणमरु
 त्वतीयवैश्वदेवपौष्णास्तृचाःशिष्टाआप्योत्याध्यर्धाग्नेय्यस्वतःपुरउष्णिक्परानुष्टुप्तिस्त्रांत्याएकविंशीप्रतिष्ठा
 कस्यपंचोनाजीगर्तिःशुनःशेषःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातोवारुणंतुत्रैष्टुभमादौकाय्याग्नेय्यौसावित्रस्तृचोगाय
 त्रोस्यांत्याभागीवायच्चित्सैकावसिष्वदशाग्नेयंत्वंश्वंसप्तोनागायत्रेत्यादैवीत्रिष्टुब्यत्रग्रावानवषळनुष्टुवादियच्चि
 द्यौलूखल्यौपरेमौसल्यौचंप्रजापतेर्हरिश्चंद्रस्यांत्याचर्मप्रशंसावायच्चित्सप्तपांक्तमावोद्व्यधिकास्माकंपादनिचृ
 च्छश्वत्रिष्टुप्परौतृचावाश्विनौषस्यौत्वमग्नेद्व्यूनाहिरण्यस्तूपआग्नेयंत्रिष्टुवंत्याष्टमीषोळश्यौचेंद्रस्यपंचोना ॥२॥
 हरिःॐ ॥ (१।५।३) अयंदेवायजन्मनेस्तोमोविप्रैभिरासया । अकारिरत्नधातमः ॥ यइंद्रायवचोयुजाततक्षुर्मनसाहरी ।
 शमीभिर्यज्ञमाशत ॥ तक्षन्नासत्याभ्यांपरिज्मानंसुखंरथं । तक्षन्धेनुंसवर्दुधाम् ॥ युवानापितरापुनःसत्यमंत्राऽऋजूय
 वः । ऋभवोविष्ट्यक्रत ॥ संवोमदासोऽअगमतेद्रेणचमरुत्वता । आदित्येभिश्चराजभिः ॥ १ ॥ उत्तयंचमसंनवंत्व
 ष्टुर्देवस्यनिष्कृतं । अकर्तचतुरःपुनः ॥ तेनोरत्नानिधत्तनत्रिरासाप्तानिसुन्वते । एकमेकंसुशस्तिभिः ॥ अधारयंतवह्म

(१।५।३) अयंदेवायेत्यष्टस्यसूक्तस्यमेधातिथिर्ऋभवोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ.१अ.२

॥१०॥

योभजंतसुकृत्या । भागं देवेषु यज्ञियम् ॥ २ ॥ (१।५।४) इहेंद्राग्नीऽउपह्वयेतयोरिस्तोममुश्मसि । तासोमंसोम
 पातमा ॥ तायज्ञेषु प्रशंसते द्राग्नीशुभतानरः । तागायत्रेषु गायत ॥ तामित्रस्य प्रशस्तयऽइंद्राग्नीताह्वामहे । सोमपा
 सोमपीतये ॥ उग्रासंताह्वामहऽउपेदंसर्वनंसुतम् । इंद्राग्नीऽएहगच्छतां ॥ तामहांतासदस्पतीऽइंद्राग्नीरक्षउज्जतं ।
 अप्रजाः संत्वत्रिणः ॥ तेनसत्येनजागृतमधिप्रचेतुनेपदे । इंद्राग्नीशर्मयच्छतम् ॥ ३ ॥ (१।५।५) प्रातर्युजाविवोधया
 श्विनावेहगच्छताम् । अस्यसोमस्यपीतये ॥ यासुरथारथीतमोभादेवादिं विस्पृशा । अश्विनाताह्वामहे ॥ यावांक
 शामधुमत्यश्विनासूनृतावती । तयायज्ञमिमिक्षतम् ॥ नहि वामस्तिदूरकेयत्रारथेनगच्छथः । अश्विनासोमिनोगृ
 हम् ॥ हिरण्यपाणिमूतयेसवितारमुपह्वये । सचेत्तादेवतापदं ॥ ४ ॥ अपांनपातमवसेसवितारमुपस्तुहि । तस्यब्र
 तान्युश्मसि ॥ विभक्तारंह्वामहेवसोश्चित्रस्यराधसः । सवितारं नृचक्षसम् ॥ सखायऽआनिषीदतसवितास्तोम्योनु
 नः । दाताराधांसिशुभति ॥ अग्नेपत्नीरिहावहदेवानामुशतीरुप । त्वष्टारंसोमपीतये ॥ आग्नाऽअग्नऽइहावसेहोत्रां

(१।५।४) इहेंद्राग्नी इति षष्ठ्यसूक्तस्य मेधातिथिरिंद्राग्नी गायत्री । (१।५।५) प्रातर्युजेत्येकविंशत्युचस्यसूक्तस्य मेधातिथिः आद्यानां
 चतसृणामश्विनौ ततश्चतसृणां सविता ततो द्वयोरग्निः तत एकस्या देव्यः तत एकस्या इंद्राणीवरुणान्यग्राय्यः ततो द्वयोर्द्यावापृथिव्यौ तत एकस्याः
 पृथिवी ततः षण्णां विष्णुः (अतो देवा इत्यस्या देवावा) गायत्री ।

मंडलं १

अनु. ५

॥१०॥

यविष्ठभारतीम् । वरूत्रीधिषणावह ॥ ५ ॥ अभिनोदेवीरवसामहःशर्मणानृपत्नीः । अच्छिन्नपत्राःसचंतां ॥ इहे
 द्राणीमुपह्वयेवरुणानींस्वस्तये । अग्रायींसोमपीतये ॥ महीद्यौःपृथिवीचनऽइमंयज्ञमिमिक्षतां । पिपृतांनोभरीम
 भिः ॥ तयोरिद्धृतवत्पयोविप्रारिहंतिधीतिभिः । गंधर्वस्यध्रुवेपदे⁺ ॥ स्योनापृथिविभवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानः
 शर्मसप्रथः ॥ ६ ॥ अतोदेवाऽअवंतुनोयतोविष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्याःसप्तधामभिः ॥ इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदं
 धेपदम् । समूहमस्यपांसुरे⁺ ॥ त्रीणिपदाविचक्रमेविष्णुर्गोपाऽअदाभ्यः । अतोधर्माणिधारयन् ॥ विष्णोःकर्माणि
 पश्यतयतोव्रतानिपस्पशे । इंद्रस्ययुज्यःसखा ॥ तद्विष्णोःपरमंपदंसदापश्यंतिसूरयः । दिवीवचक्षुराततम् ॥ तद्वि
 प्रांसोविपन्यवौजागृवांसःसमिधते । विष्णोर्यत्परमंपदं⁺ ॥ ७ ॥ (१।५।६) तीव्राःसोमासऽआगह्याशीर्वितःसुताऽइमे ।
 वायोतान्प्रस्थितान्पिव ॥ उभादेवादिंविस्पृशेद्रवायूहवामहे । अस्यसोमस्यपीतये ॥ इंद्रवायूमनोजुवाविप्राहवंतऽऊ

(१।५।६) तीव्राःसोमासइतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यमेधातिथिःआद्यायावायुःततोद्वयोरिंद्रवायूततस्तिष्ठणांमित्रावरुणौततस्तिष्ठणांम
 रुतः (मरुत्वानिंद्रइतिकेचित्) ततस्तिष्ठणांविश्वेदेवाःततस्तिष्ठणांपूषाततःसप्तानामापःततएकस्याअग्न्यापःततएकस्याअग्निःअप्स्वंतरिति
 पुरउष्णिक्अप्सुमइत्यनुष्टुपइदमापइत्याद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभःआपःपृणीतेतिप्रतिष्ठाशेषागायत्र्यः ॥ (अग्न्यापइत्यत्रापशब्दस्यपूर्वनिपातेप्राप्तेद्वं
 द्वेधिइतिसूत्रादग्निशब्दस्यपूर्वनिपातःकृतः) ।

ऋक्सं.

अ.१अ.२

॥११॥

तये । सहस्राक्षाधियस्पती ॥ मित्रं वयं हवामहे वरुणं सोमपीतये । जज्ञानापूतदक्षसा ॥ ऋतेन यावृता वृधा वृतस्य ज्यो
तिस्पती । तामित्रावरुणाहुवे ॥ ८ ॥ वरुणः प्राविता भुवन्मित्रो विश्वाभिरुतिभिः । करतानः सुरार्धसः ॥ मरुत्वं
तंहवामहऽइंद्रमा सोमपीतये । सजूर्गणेन तं पतु ॥ इंद्रज्येष्ठामरुद्गणा देवासः पूषरातयः । विश्वेममश्रुता हवम् ॥ हत
वृत्रं सुदानवऽइंद्रेण सहसा युजा । मानौ दुःशंसऽईशत ॥ विश्वान् देवान्हवामहे मरुतः सोमपीतये । उग्राहि पृश्निमातरः
॥ ९ ॥ जयतामिव तन्यतु मरुतामेति धृष्णुया । यच्छुभं याधना नरः ॥ हस्कारा द्विद्युतस्पर्शतो जाताऽअवंतुनः ।
मरुतो मृळयंतुनः ॥ आपूषं चित्रवर्हिषमाघृणे धरुणं दिवः । आजानुष्टं यथा पशुम् ॥ पूषाराजानमाघृणिरपगूढं गुहां हि
तं । अविंद चित्रवर्हिषम् ॥ उतो समह्यमिंदुभिः षड्युक्ताऽअनुसेषिधत् । गोभिर्यवंतं च कृषत् ॥ १० ॥ अंवयो यंत्य
ध्वंभिर्जामयोऽअध्वरीयतां । पृचतीर्मधुना पर्यः ॥ अमूर्याऽउपसूर्येयाभिर्वासूर्यैः सह । तानो हि न्वं त्वध्वरम् ॥
अपो देवीरुपह्वये यत्र गावः पिबंति नः । सिंधुभ्यः कर्त्तुं हविः ॥ अस्वं १ तरमृतं मप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तये । देवाभ
वंत वाजिनः ॥ अप्सु मे सोमोऽअब्रवीदंत विश्वानि भेषजा । अग्निं च विश्वशं भुवमापश्च विश्वभेषजीः ॥ ११ ॥ आपः
पृणीत भेषजं वरुथं तन्वेऽमम । ज्योक्कसूर्यदृशे ॥ इदमापः प्रवहत यत्किंच दुरितं मयि । यद्वाहमभिदुद्रोह्यद्वा
शेषऽउतानृतम् ॥ आपोऽअद्यान्वचारिषं रसेन समं गस्महि । पर्यस्वानग्नाऽआगहितं मासं सृजवर्चसा ॥ संमाने

मंडलं १

अनु. ५

॥११॥

वर्चसासृजसंप्रजयासमायुषा । विद्युर्मैऽअस्यदेवाऽइंद्रोविद्यात्सहऽऋषिभिः ॥ १२ ॥ (१।६।१) कस्यनूनं
 कतमस्यामृतानामनामहेचारुदेवस्यनाम । कोनोमह्याऽअदितयेपुनर्दात्पितरंचदृशेयमातरंच ॥ अग्नेर्वयंप्रथमस्या
 मृतानामनामहेचारुदेवस्यनाम । सनोमह्याऽअदितयेपुनर्दात्पितरंचदृशेयमातरंच ॥ अभित्वादेवसवितरीशानंवा
 र्याणां । सदावन्भागमीमहे ॥ यश्चिद्वितइत्थाभगःशशमानःपुरानिदः । अद्वेषोहस्तयोर्दधे⁺ ॥ भगभक्तस्यतेवयमु
 दंशेमृतवावसा । मूर्धानंरायऽआरभे ॥ १३ ॥ नहितैक्षत्रंनसहोनमन्युंवयश्चनामीपतयंतऽआपुः । नेमाऽआपो
 ऽअनिमिषंचरंतीर्नयेवातस्यप्रमिनंत्यभ्वं ॥ अबुध्रेराजावरुणोवनस्योर्ध्वस्तूपंददतेपूतदक्षः । नीचीनाःस्थुरुपरिबुध्नऽ
 एषामस्मेऽअंतर्निहिताःकेतवःस्युः ॥ उरंहिराजावरुणश्चकारसूर्यायपंध्यामन्वेतवाऽउ । अपदेपादाप्रतिधातवेकरुताप
 वक्ताहृदयाविधश्चित् ॥ शतंतैराजन्भिषजःसहस्रमुर्वीगंभीरासुमतिष्टेऽअस्तु । बाधस्वदूरेनिर्ऋतिंपराचैःकृतंचिदेनः
 प्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ अमीयऽऋक्षानिहितासऽउच्चातक्तंदददृश्रेकुहचिद्विवैयुः । अदब्धानिवरुणस्यव्रतानिंविचाकंशच्चंद्र
 मानक्तमेति ॥ १४ ॥ तत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानस्तदाशस्तैयजमानोहविर्भिः । अहैळमानोवरुणेहवोध्युरुशंसमान

(१।६।१) कस्यनूनमितिपंचदशचस्यसूक्तस्यआजीगर्तिःशुनःशेषःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातः आद्यायाःकःद्वितीयायाअग्निस्ततस्ति-
 सृणांसविता (भगभक्तस्येत्यस्याभगोवा) नहितैक्षत्रमित्याद्यानांवरुणस्त्रिष्टुप् अभित्वेत्यादितिस्रोगायत्र्यः ।

ऋक्सं.

अ.१अ.२

॥१२॥

ऽआयुःप्रमोषीः ॥ तदिन्नक्तं तदिवामह्यमाहुस्तदयं केतो हृदऽआविचष्टे । शुनःशेपोयमहं हृभीतः सोऽअस्मात्राजावरु
 णोमुमोक्तु ॥ शुनःशेपोह्यहं हृभीतस्त्रिष्वदित्यं द्रुपदेषुवद्धः । अवैनंराजावरुणःससृज्याद्विद्रांऽअदब्धोविमुमोक्तुपा
 शान् ॥ अवतेहेळोवरुणनमोभिरवयज्ञेभिरीमहेहविभिः । क्षयन्नस्मभ्यमसुरप्रचेताराजन्नेनांसिशिश्रथःकृतानि ॥ उदु
 त्तमंवरुणपाशमस्मदवाधमंविमध्यमंश्रथाय । अथावयमादित्यव्रतेतवानागसोऽअदितयेस्याम ॥१५॥ (१।६।२) यच्चि
 द्धितेविशोयथाप्रदेववरुणव्रतं । मिनीमसिद्यविद्यवि ॥ मानोवधायहृत्तवैजिहीलानस्यरीरधः । माहृणानस्यमन्यवे ॥
 विमृळीकायतेमनोरथीरश्वनसंदितं । गीर्भिर्वरुणसीमहि ॥ पराहिमेविमन्यवःपतंतिवस्यऽइष्टये । वयोनवसतीरुप ॥
 कदाक्षत्रश्रियंनरमावरुणंकरामहे । मृळीकायोरुचक्षसं ॥ १६ ॥ तदित्समानमाशातेवेनंतानप्रयुच्छतः । धृतव्रताय
 दाशुषे ॥ वेदायोवीनांपदमंतरिक्षेणपततां । वेदनावःसमुद्रियः ॥ वेदमासोधृतव्रतोद्वादशप्रजावतः । वेदायऽउप
 जायते ॥ वेदवातस्यवर्तनिमुरोर्कुण्वस्यबृहतः । वेदायेऽअध्यासते ॥ निषसादधृतव्रतोवरुणःपस्त्याश्वा । साम्रा
 ज्यायसुक्रतुः ॥ १७ ॥ अतोविश्वान्यद्भुताचिकित्वांऽअभिपश्यति । कृतानियाचकर्त्वा ॥ सनोविश्वाहासुक्रतुरा
 दित्यःसुपथाकरत् । प्रणऽआयूंषितारिषत् ॥ विश्रद्वापिंहिरण्ययंवरुणोवस्तनिर्णिजं । परिस्पशोनिषेदिरे ॥ नयं

(१।६।२) यच्चिद्धितइत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यशुनःशेपोवरुणोगायत्री ।

मंडलं १

अनु. ६

॥१२॥

दिप्संतिदिप्सवोनद्रुहाणोजनानां । नदेवमभिमातयः ॥ उतयोमानुषेष्वायशश्चक्रेऽअसाम्या । अस्माकमुदरेष्वा
 ॥ १८ ॥ परामेयंतिधीतयोगावोनगव्यूतीरनु । इच्छंतीरुरुचक्षसं ॥ संनुवोचावहैपुनर्यतोमेमध्वाभृतं । होतैवक्षद
 सेप्रियं⁺ ॥ दर्शनुविश्वदर्शतंदर्शरथमधिक्षमि । एताजुषतमेगिरः ॥ इममेवरुणश्रुधीहवमद्याचमृळय । त्वामवस्युरा
 चके ॥ त्वंविश्वस्यमेधिरदिवश्चग्मश्चराजसि । सयामनिप्रतिश्रुधि ॥ उदुत्तममुमुग्धिनोविपाशमध्यमंचृत । अवाध
 मानिजीवसे ॥ १९ ॥ (१।६।३) वसिष्वाहिमियेध्यवस्त्राण्यूजापते । सेमनोऽअध्वर्यज ॥ निनोहोतावरैण्यः सदाय
 विष्टमन्मभिः । अग्नेदिवित्मतावचः ॥ आहिष्मासूनवैपितापिर्यजत्यापये । सखासख्येवरैण्यः ॥ आनोवहोर्शिशाद
 सोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । सीदंतुमनुषोयथा ॥ पूर्य्यहोतरस्यनोमंदस्वसख्यस्यच । इमाऽउषुश्रुधीगिरः ॥ २० ॥ य
 च्छिद्भिश्चत्वातनादेवंदेवंयजामहे । त्वेऽइद्धूयतेहविः ॥ प्रियोनोऽअस्तुविश्वपतिर्होतामंद्रोवरैण्यः । प्रियाःस्वग्नयोव
 यं⁺ ॥ स्वग्नयोहिवार्यदेवासोदधिरेचनः । स्वग्नयोमनामहे ॥ अथानऽउभयैषाममृतमर्त्यानां । मिथःसंतुप्रशस्तयः ॥
 विश्वेभिरग्नेऽअग्निभिरिमंयज्ञमिदंवचः । चनोधाःसहसोयहो ॥ २१ ॥ (१।६।४) अश्वंनत्वावारवंतंवंदध्याऽअग्निंनमो

(१।६।३) वसिष्वेतिदशर्चस्यसूक्तस्यशुनःशेषोऽग्निर्गायत्री । (१।६।४) अश्वंनत्वेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यशुनःशेषोऽग्निर्गायत्री । नमोम
 हन्त्यइत्यस्यादेवास्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. २

॥ १३ ॥

भिः । स्र्वाजैतमध्वराणां ॥ सघानःसूनुःशर्वसापुथुप्रगामासुशेवः । मीढ्वाँऽअस्माकंवभूयात् ॥ सनोदूराच्चासाच्चनि
मर्त्यादघायोः । पाहिसदमिद्विश्वायुः ॥ इममूषुत्वमस्माकंसुनिगायत्रंनव्यांसं । अग्नेदेवेषुप्रवोचः ॥ आनोभजपर
मेष्वावाजेषुमध्यमेषु । शिक्षावस्वोऽअंतमस्य ॥ २२ ॥ विभक्तासिचित्रभानोसिंधोरूर्माऽउपाकऽआ । सद्योदाशुषे
क्षरसि ॥ यमग्नेपृत्सुमर्त्यमवावाजेषुयंजुनाः । संयताशश्वतीरिषः ॥ नकिरस्यसहंत्यपर्येताकयस्यचित् । वाजोऽअ
स्तिश्रवाय्यः ॥ सवाजैविश्वचर्षणिरर्वद्भिरस्तुतरुता । विप्रैभिरस्तुसनिता ॥ जराबोधतद्विविद्विविशेषियज्ञियाय ।
स्तोमंरुद्रायदृशीकं ॥ २३ ॥ सनोमहाँऽअनिमानोधूमकेतुःपुरुश्चंद्रः । धियेवाजायहिन्वतु ॥ सरेवाँऽइवविश्वपतिदै
व्यःकेतुःशृणोतुनः । उक्थैरग्निर्वृहद्भानुः ॥ नमोमहद्भ्योनमोऽअर्भकेभ्योनमोयुवभ्योनमऽआशिनेभ्यः । यजामदे
वान्यदिशक्त्वाममाज्यायसःशंसमावृक्षिदेवाः ॥ २४ ॥ (१।६।५) यत्रग्रावापृथुबुधऽऊर्ध्वोभवतिसोतवे । उलूखलसु
तानामवेद्विद्रजल्गुलः ॥ यत्रद्वाविवजघनाधिषवण्याकृता । उलूखल० ॥ यत्रनार्यपच्यवमुपच्यवंचशिक्षते । उलूख
ल० ॥ यत्रमंथाविवधतेरश्मीन्यमित्वाऽइव । उलूखल० ॥ यच्चिद्धित्वंगृहेगृहऽउलूखलकयुज्यसे । इहद्युमत्तमं

(१।६।५) यत्रग्रावेतिनवर्चस्यसूक्तस्यआद्यानांचतसृणामिंद्रःततोद्वयोरुलूखलंततोद्वयोरुलूखलमुसलेअंत्यायाःप्रजापतिर्हरिश्चंद्रः
(अधिषवणचर्मदेवतावा) आद्याःषळनुष्टुभःअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः ।

मंडलं १

अनु. ६

॥ १३ ॥

वदजयतामिवदुंदुभिः⁺ ॥ २५ ॥ उत्स्रतेवनस्पतेवातोविवात्यग्रमित् । अथोऽइंद्रायपातवेसुनुसोममुलूखल ॥
 आयजीवाजसातमाताहु^१ ॥ च्चाविजर्भृतः । हरीऽइवांधांसिवप्सता ॥ तानोऽअद्यवनस्पतीऽकृष्वावृष्वेभिःसोतृ
 भिः । इंद्रायमधुमत्सुतम् ॥ उच्छिष्टं च म्वोर्भरसोमं पवित्रऽआसृज । निर्धेहिगोरधित्वचि⁺ ॥ २६ ॥ (१।६।६)
 यच्चिद्धिसत्यसोमपाऽअनाशस्ताऽइवस्मसि । आतूनऽइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ शिप्रिन्वाजा
 नांपतेशचीवस्तवदंसना । आतून० ॥ निष्वापयामिथूदशासस्तामबुध्यमाने । आतून० ॥ ससंतुत्याऽअरा
 तयोबोधंतुशूररातयः । आतून० ॥ समिद्रगर्दभंमृणनुवंतंपापयामुया । आतून० ॥ पतातिकुंडृणाच्यादूरं
 वातोवनादधि । आतून० ॥ सर्वपरिक्रोशंजहिजंभयाकृकदाश्वं । आतून० ॥ २७ ॥ (१।६।७) आव
 ऽइंद्रंक्रिवियथावाजयंतःशतक्रतुं । मंहिष्ठंसिचऽइंदुभिः ॥ शतंवायःशुचीनांसहस्रंवासमाशिरां । एदुनिम्रं
 नरीयते ॥ संयन्मदायशुष्मिणऽएनाह्यस्योदरे । समुद्रोनव्यचोदधे ॥ अयमुतेसमंतसिकृपोतऽइवगर्भधिं ।
 वचस्तच्चिन्नऽओहसे ॥ स्तोत्रंराधानांपतेगिर्वाहोवीर्यस्यते । विभूतिरस्तुसूनृता ॥ २८ ॥ ऊर्ध्वस्तिष्ठानऽऊतयेस्मि

(१।६।६) यच्चिद्धिसत्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यशुनःशेषइंद्रःपंक्तिः । (१।६।७) आवइंद्रमितिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यशुनःशेषइंद्रःसप्तद-
 श्यादितिसृणामश्विनौततस्तिष्ठानमुषागायत्रीअस्माकमिद्विपादनिचृत्तशश्वदिंद्रइतित्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.२

॥१४॥

नवाजैशतक्रतो । समन्येषु ब्रवावहै ॥ योगे योगे तु स्तं वाजैवाजे हवामहे । सखायऽइंद्रं मृतये ॥ आघागमद्यदिश्रव
 त्सहस्रिणींभिरुतिभिः । वाजैभिरुपनोहव ॥ अनुप्रत्नस्यौकसो हुवेतु विप्रतिनरं । यंते पूर्वपिता हुवे ॥ तं त्वावयं विश्व
 वाराशास्महे पुरुहूत । सखैव सो जरितृभ्यः ॥ २९ ॥ अस्माकं शिप्रिणीनां सोमपाः सोमपानां । सखैव ज्जिन्त सखीना
 म् ॥ तथा तदस्तु सोमपाः सखैव ज्जिन्तथा कृणु । यथा तऽउश्मसीष्टये ॥ रेवतीर्नः सधमादऽइंद्रं संतुतु विवाजाः । क्षुमं
 तोयाभिर्मदेम ॥ आघृत्वा वान्तमनासः स्तोतृभ्यो धृष्णवियानः । ऋणोरक्षं न चक्रयोः* ॥ आयहुवः शतक्रतुवाकामं जरि
 तृणां । ऋणोरक्षं न शचीभिः ॥ ३० ॥ शश्वदिंद्रः पोपुथज्जिर्जिगाय नानंदद्भिः शाश्वसद्भिर्धनानि । सनो हिरण्यरथं दं
 सना वान्तसनः सनितासनये सनो दात् ॥ आश्विनावश्वावत्येषायां तं शवीरया । गोमदस्त्रा हिरण्यवत् ॥ समानयो ज
 नो हि वारथो दस्त्रावमर्त्यः । समुद्रेऽअश्विनेयंते ॥ न्यः ॥ ह्यस्य मूर्धनि चक्रं रथस्य येमथुः । परिद्यामन्यदीयते ॥ कस्तऽ
 उषः कधप्रिये भुजेमतोऽअमर्त्ये । कनक्षसे विभावरि ॥ वयं हितेऽअमन्मह्यान्तादापराकात् । अश्वेन चित्रेऽअरुषि ॥
 त्वं त्येभिरागं हि वाजैभिर्दुहितर्दिवः । अस्मे रयिनिधारय ॥ ३१ ॥ (१।७।१) त्वमग्ने प्रथमोऽअंगिराऽऋषिर्देवो दे
 वानां भवः शिवः सखा । तव व्रते कवयो विद्वानापसोजायंत मरुतो भ्राजदृष्टयः ॥ त्वमग्ने प्रथमोऽअंगिरस्तमः कविर्देवा

(१।७।१) त्वमग्र इत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य आंगिरसो हिरण्यस्तूपोऽग्निर्जगती अष्टमी षोडशं त्यास्त्रिष्टुभः ।

मंडलं १

अनु. ७

॥१४॥

नांपरिभूषसिब्रतं । विभुर्विश्वस्मैभुवनायमोधिरोद्विमाताशयुःकतिधाचिदायवे ॥ त्वमग्नेप्रथमोमातरिष्वनऽआविर्भ
 वसुकृतूयाविवस्वते । अरेजेतांरोदसीहोतृवर्येसंघोभारमयजोमहोवसो ॥ त्वमग्नेमनवेद्यामवाशयःपूरुरवसेसुकृतेसु
 कृत्तरः । श्वात्रेणयत्पित्रोर्मुच्यसेपर्यात्वापूर्वमनयन्नापरंपुनः ॥ त्वमग्नेवृषभःपुष्टिवर्धनऽउद्यतस्रुचेभवसिश्रवाय्यः ।
 यऽआहुतिंपरिवेदावषट्कृतिमेकायुरग्रेविशऽआविवांससि ॥ ३२ ॥ त्वमग्नेवृजिनवर्तनिनरंसकमन्पिपर्षिविदथैवि
 चर्षणे । यःशूरसातापरितकम्येधनेदभ्रेभिश्चित्समृताहंसिभूयसः ॥ त्वंतमग्नेऽमृतत्वउत्तमेमर्तदधासिश्रवसेदिवे
 दिवे । यस्तातृषाणऽउभयायजन्मनेमयःकृणोषिप्रयऽआचसूरये ॥ त्वंनोऽअग्नेसनयेधनानायशसंकारुकृणुहिस्तवा
 नः । ऋध्यामकर्मापसानवेनदेवैर्घावापृथिवीप्रावतनः ॥ त्वंनोऽअग्नेपित्रोरुपस्थऽआदेवोदेवेष्वनवद्यजागृविः । तनु
 कृद्धोधिप्रमतिश्चकारवेत्वंकल्याणवसुविश्वमोपिषे ॥ त्वमग्नेप्रमतिस्त्वंपितासिनस्त्वंवयस्कृत्तवजामयोवयं । संत्वारा
 यःशतिनःसंसहस्रिणःसुवीरंयंतिव्रतपामदाभ्य ॥ ३३ ॥ त्वामग्नेप्रथममायुमायवेदेवाऽअकृण्वन्नहुषस्यविश्वपतिम् ।
 इळामकृण्वन्मनुषस्यशासनीपितुर्यत्पुत्रोममकस्यजायते ॥ त्वंनोऽअग्नेतवदेवपायुभिर्मघोनोरक्षतन्वश्चवद्य । त्राता
 तोकस्यतनयेगवामस्यनिमेषरक्षमाणस्तवव्रते ॥ त्वमग्नेयज्यवेपायुरंतरोनिषंगायचतुरक्षऽइध्यसे । योरातहव्योवृ
 कायधायसेकीरेश्चिन्मंत्रमनसावनोषितं ॥ त्वमग्नेऽउरुशंसायवाघतेस्पाह्यद्रेकणःपरमवनोषितत् । आध्रस्यचित्प्र

ऋक्सं.

अ. १ अ. २

॥ १५ ॥

मतिरुच्यसेपिताप्रपाकंशास्सिप्रदिशोविदुष्टरः ॥ त्वमग्नेप्रयतदक्षिणं नरं वमेवस्युतपरिपासिविश्वतः । स्वादुक्षन्नायो
 वसुतौस्योनृकृज्जीवयाजंयजतेसोपमादिवः⁺ ॥ ३४ ॥ इमामग्नेशराणिमीमृषोनऽइममध्वानंयमगामदूरात् । आपिः
 पिताप्रमतिःसोम्यानांभूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानां ॥ मनुष्वदग्नेऽअंगिरस्वदंगिरोययातिवत्सदनेपूर्ववच्छुचे । अच्छया
 ह्यावहादैव्यंजनमासादयवर्हिषियक्षिचप्रियं⁺ ॥ एतेनाग्नेब्रह्मणावावृधस्वशक्तीवायत्तैचक्रमाविदावा । उतप्रणेष्यभि
 वस्योऽअस्मान्तसंनःसृजसुमत्यावाजवत्या ॥ ३५ ॥ (१।७।२) इंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचंयानिचकारप्रथमानिवृज्री ।
 अहन्नहिमन्वपस्ततर्दप्रवक्षणाभिनुत्पर्वतानां ॥ अहन्नहिंपर्वतेशिश्रियाणंत्वष्टास्मैवज्रस्वर्येततक्ष । वाश्राऽइवधेनवः
 स्यंदमानाऽअंजःसमुद्रमवजग्मुरापः ॥ वृषायमाणोवृणीतसोमंत्रिकंद्रुकेष्वपिवत्सुतस्य ॥ आसार्यकंमघवादत्तवज्रम
 हन्नेनंप्रथमजामहीनां ॥ यदिंद्राहंनप्रथमजामहीनामान्मायिनाममिनाःप्रोतमायाः । आत्सूर्यजनयन्ध्यामुषासंतादी
 त्ताशत्रुनकिलाविवित्से ॥ अहन्वृत्रंवृत्रतरं व्यंसमिंद्रोवज्रेणमहतावधेन । स्कंधांसीवकुलिंशेनाविवृक्णाहिःशयतऽउ
 पपृक्पृथिव्याः⁺ ॥ ३६ ॥ अयोद्धेवदुर्मदऽआहिजुह्वेमहावीरंतुविवाधमृजीषं । नातांरीदस्यसमृतिंवधानांसंरुजानाः
 पिपिषऽइंद्रशत्रुः ॥ अपादहस्तोऽअपृतन्यदिंद्रमास्यवज्रमधिसानौजघान । वृष्णोवध्रिःप्रतिमानंबुभूषन्पुरुत्रावृत्रोऽअ

(१।७।२।) इंद्रस्यन्वितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यहिरण्यस्तूपइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. ७

॥ १५ ॥

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

ऋक्सं.

अ.१अ.३

॥१६॥

पूष्णइदं. ३ अश्वइदं. ७ अम्यश्वइदं. अम्यइदं. कायेदं. अम्यइदं. सवित्रइदं. ३ (अंत्यायाभगायवा) वरुणयेदं. ३१ अम्य-
यइदं. २२ देवेभ्यइदं. इंद्रायेदं. ४ उल्लखलायेदं. २ उल्लखलमुसलाभ्यामिदं. २ प्रजापतयेहरिश्चंद्राय (अधिषवणचर्मणे) वेदं.
इंद्रायेदं. २३ अश्विभ्यामिदं. ३ उषसइदं. ३ अम्यइदं. १८ इंद्रायेदं १५ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥

एतत्रिंशद्वादशाश्विनंनवम्यंत्येत्रिष्टुभौह्वयाम्येकादशसावित्रंनवमीजगत्याद्याचसालिंगोक्तदेवतपादाप्रवोविं
शतिःकण्वोघौरआग्नेयंप्रागाथमूर्ध्वजुष्यौप्यौक्रीळंपंचोनामारुतंहिगायत्रंतुकद्धप्रयद्शप्रागाथंतूत्तिष्ठाष्टौब्रा
ह्मणस्पत्यंयंरक्षंतिनववरुणमित्रार्यम्णांमध्येतृचआदित्येभ्योगायत्रंहिसंपूषंदशपौष्णंकद्रुद्रायनवरौद्रंतीयामै
त्रावरुणीचांत्यस्तृचःसौम्योत्यानुष्टुबग्नेषलूनाप्रस्कण्वःकाण्वआग्नेयंतुप्रागाथमाद्योदृचोश्च्युषसांचत्वमग्नेदशा
नुष्टुभमर्धचौत्योदैवएषोपंचोनाश्विनंतुगायत्रं ॥ ३ ॥

हरिःओ३म् ॥ (१।७।३) एतायामोपगव्यंतुऽइंद्रमस्माकुंसुप्रमंतिंवृधाति । अनामृणःकुविदादस्यरायोगवांकेतुंपर
मावर्जतेनः ॥ उपेदहंधनुदामप्रतीतंजुष्टानश्येनोवसतिंपतामि । इंद्रंनमस्यन्नुपमेभिर्कैर्यःस्तोतृभ्योहव्योऽस्तिया
मन् ॥ निसर्वसेनऽइषुधीऽरसक्तसमर्योगाऽअजतियस्यवाष्टि । चोष्कूयमाणइंद्रभूरिवांममापणिर्भूरस्मदधिप्रवृद्ध ॥

(१।७।३) एतायामेतिपंचदशसूक्तस्यहिरण्यस्तूपइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. ७

॥१६॥

वधीर्हिदस्युधनिनघनेनँऽएकश्चरन्नुपशाकेभिरिन्द्र । धनोरधिविषुणक्तेव्यायन्नयज्वानःसनकाःप्रेतिमीयुः ॥ पराचि
 च्छीर्षाववृजुस्तइंद्रायज्वानोयज्वभिःस्पर्धमानाः । प्रयद्विवोहरिवःस्थातरुग्रनिरव्रताँऽअधमोरोदस्योः ॥ १ ॥ अयु
 युत्सन्ननवद्यस्यसेनामयातयंतक्षितयोनवग्वाः । वृषायुधोनवध्रयोनिरेष्टाःप्रवह्निरिन्द्राच्चितयंतआयन् ॥ त्वमेतानुद
 तोजक्षतश्चायोधयोरजसऽइंद्रपारे । अवादहोदिवऽआदस्युमुच्चाप्रसुन्वतःस्तुवतःशंसमावः ॥ चक्राणासःपरीणहंपृथि
 व्याहिरण्येनमणिनाशुभमानाः । नहिन्वानासस्तितिरुस्तऽइंद्रंपरिस्पशोऽअदधात्सूर्येण ॥ परियदिंद्रोदसीऽउभेऽअबु
 भोजीर्महिनाविश्वतःसीम् । अमन्यमानाँऽअभिमन्यमानैर्निर्ब्रह्माभिरधमोदस्युमिंद्र ॥ नयेदिवःपृथिव्याऽअंतमापुर्न
 मायाभिर्धनदांपर्यभूवन् । युजंवज्रंवृषभश्चक्रऽइंद्रोनिज्योतिषातमसोगाऽअदुक्षत् ॥ २ ॥ अनुस्वधामक्षरन्नापो
 ऽअस्यावर्धतमध्यऽआनाव्यानां । सध्रीचीनेनमनसातमिंद्रऽओजिष्ठेनहन्मनाहन्नभिद्यन्+ ॥ न्याविध्यदिलीविशस्य
 दृह्वाविशुंगिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः । यावत्तरोमघवन्यावदोजोवज्रेणशत्रुमवधीःपृतन्यु+ ॥ अभिसिध्मोअजिगादस्यश
 त्रून्वितिग्मेनवृषभेणापुरोभेत् । संवज्रेणासृजद्वृत्रमिंद्रःप्रस्वामतिमतिरच्छाशदानः ॥ आवःकुत्समिंद्रयस्मिचाक
 न्प्रावोयुध्यंतवृषभंदशद्युं । शफच्युतोरेणुर्नक्षतदामुच्छैत्रेयोनुषाह्यायतस्थौ ॥ आवःशमंवृषभंतुग्यासुक्षेत्रजेपेमघव

कृक्सं.

अ.१अ.३

॥१७॥

न्छिद्युंगां ॥ ज्योक्विदत्रतस्थिवांसोऽअक्रन्छत्रयुगामधरावेदनाकः ॥ ३ ॥ (१७१४) त्रिश्चिन्नोअद्याभवतंनवेदसावि
 भुवोयामउतरातिरश्विना । युवोर्हियंत्रंहिम्येववाससोभ्यायसेन्याभवतंमनीषिभिः ॥ त्रयःपवयोमधुवाहनेरथेसोम
 स्यवेनामनुविश्वइद्विदुः । त्रयःस्कंभासःस्कभितासऽआरभेत्रिर्नक्तंयाथस्त्रिर्वश्विनादिवा ॥ समानेऽअहंत्रिरवद्यगो
 हनात्रिरद्ययज्ञमधुनामिमिक्षतं । त्रिर्वाजवतीरिषोऽअश्विनायुवंदोषाऽअस्मभ्यमुषसश्चपिन्वतं ॥ त्रिर्वर्तियीतंत्रिरनु
 व्रतेजनेत्रिःसुप्राव्येत्रेधेवशिक्षतं । त्रिर्नाद्यंवहतमश्विनायुवंत्रिःपृक्षोऽअस्मेऽअक्षरेवपिन्वतं ॥ त्रिर्नोरयिवहतमश्वि
 नायुवंत्रिर्देवतातात्रिरुतावतंधियः । त्रिःसौभगत्वंत्रिरुतःश्रवांसिनस्त्रिष्ठंवासूरेदुहितारुहद्रथं ॥ त्रिर्नोऽअश्वि
 नादिव्यानिभेषजात्रिःपार्थिवानित्रिरुदत्तमद्भ्यः । ओमानंशंयोर्ममकायसूनवेत्रिधातुशर्मवहतंशुभस्पती ॥ ४ ॥ त्रि
 र्नोऽअश्विनायजतादिवेदिवेपरित्रिधातुपृथिवीमशायतं । तिस्रोनासत्यारथ्यापरावतऽआत्मेववातःस्वसराणिगच्छ
 तं ॥ त्रिरश्विनासिंधुभिःसप्तमातृभिस्त्रयऽआहावास्त्रेधाहविष्कृतं । तिस्रःपृथिवीरुपरिप्रवादिवोनाकैरक्षेथेद्युभिर
 कुभिर्हितं ॥ क१त्रीचक्रात्रिवृतोरथस्यक१त्रयोवंधुरोयेसनीळाः । कदायोगौवाजिनोरासभस्ययेनयज्ञनासत्योपया
 थः ॥ आनासत्यागच्छतंहूयतेहविर्मध्वःपिबतंमधुपेभिरासभिः । युवोर्हिपूर्वसवितोपसोरथमृतायचित्रंघृतवतंमि

(१७१४) त्रिश्चिदितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यहिरण्यस्तूपोश्विनौजगतीनवम्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

मंडलं १

अनु. ७

॥१७॥

प्यति ॥ आनासत्यात्रिभिरेकादशैरिह देवेभिर्यातं मधुपेयमश्विना । प्रायुस्तारिष्टं नीरपांसिमृक्षतं सेधतं द्वेषो भवतं सचा
 भुवा ॥ आनोऽअश्विनात्रिवृतारथेनावार्वाचरयिवहंत सुवीरं । शृण्वंता वामवसेजो हवीमिवृधेचनो भवतं वाजसातौ
 ॥५॥ (१।७।५) ह्याम्यग्निं प्रथमं स्वस्तये ह्यामि मित्रावरुणा विहावसे । ह्यामिरात्रीं जगतो निवेशनीं ह्यामि देवं सवि
 तारमूतये ॥ आकृष्णेन रजसावर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च । हिरण्ययेन सवितारथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥
 याति देवः प्रवतायात्युद्धतायाति शुभ्राभ्यां यजतो हरिभ्यां । आ देवो याति सविता परावतो पविश्वदुरिताबाधमानः ॥
 अभीवृतं कृशं नैर्विश्वरूपं हिरण्यशम्यं यजतो बृहंतं । आस्थाद्रथं सविता चित्रभानुः कृष्णारजांसितविषीं दधानः ॥ वि
 जनान्छयावाः शितिपादोऽअख्यत्रथं हिरण्यप्रउगं वहतः । शश्वद्विशः सवितुर्देव्यस्योपस्थे विश्वा भुवनानि तस्थुः ॥
 तिस्रोद्यावः सवितुर्द्वाऽउपस्थाँऽएकायमस्य भुवने विराषाद् । आणि न रथ्यममृता धितस्थुरिह ब्रवीतु यऽउत च्चिकेतत्
 ॥ ६ ॥ विसुपर्णोऽअंतरिक्षाण्यख्यद्गभीरवैपाऽअसुरः सुनीथः । क्रेडदानीं सूर्यः कश्चिकेत कतमांघारं शिमरस्याततान ॥
 अष्टौ व्यख्यत्कुभः पृथिव्यास्त्रीधन्व्यो जनासप्तसिंधून् । हिरण्याक्षः सविता देवऽआगादधद्रत्नादाशुषे वार्याणि ॥

(१।७।५) ह्यामीत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य हिरण्यस्तूपः सविता त्रिष्टुप् । आद्यायाश्चतुर्षु पादेषु क्रमेणाग्निमित्रावरुणरात्रिसवितारो देवताः
 आद्यानवम्यौ जगस्यौ ।

ऋक्सं.

अ.१अ.३

॥१८॥

हिरण्यपाणिःसविताविचर्षणिरुभेद्यावापृथिवीऽअंतरीयते । अपामीवांवाधतेवेतिसूर्यमभिकृष्णेनरजसाद्यामृणोति ॥
 हिरण्यहस्तोअसुरःसुनीधःसुमृलीकःस्ववायात्वर्वाङ् । अपसेधन्नक्षसोयातुधानानस्थाद्देवःप्रतिदोषंगृणानः⁺ ॥ येतेपं
 थाःसवितःपूर्यासोरेणवःसुकृताऽअंतरिक्षे ॥ तेभिर्नोऽअद्यपृथिभिःसुगेभीरक्षाचनोऽअधिचब्रूहिदेव ॥७॥ (१८१)
 प्रवोयहंपुरुणांविशांदैवयतीनां । अग्निंसूक्तेभिर्वचोभिरीमहेयंसीमिदन्यईळते ॥ जनासोऽअग्निंदधिरेसहोवृधंहविष्मं
 तोविधेमते । सत्वंनोऽअद्यसुमनाऽइहाविताभवावाजेषुसंत्य ॥ प्रत्वादूतंवृणीमहेहोतारंविश्ववेदसं । महस्तेसतोवि
 चरंत्यर्चयोदिविस्पृशंतिभानवः ॥ देवासस्त्वावरुणोमित्रोऽअर्यमासंदूतंप्रलमिंधते । विश्वंसोऽअग्नेजयतित्वयाधनंय
 स्तेददाशमर्त्यः ॥ मंद्रोहोतागृहपतिरग्नेदूतोविशामसि । त्वेविश्वासंगतानिब्रताध्रुवायानिदेवाऽअकृण्वत ॥ ८ ॥ त्वे
 ऽइदग्नेसुभगेयविष्ठ्यविश्वमाहूयतेहविः । सत्वंनोऽअद्यसुमनाऽउतापरंयक्षिदेवान्तसुवीर्यां ॥ तंघेमित्थानमस्विनऽउप
 स्वराजमासते । होत्राभिरग्निमनुषःसमिंधतेतितिर्वासोऽअतिसिधः ॥ घंतोवृत्रमंतरन्नोदसीऽअपऽउरुक्षयायचक्रिरे ।
 भुवत्कण्वेवृषाद्युम्याहुतःक्रंददश्वोगविष्टिषु ॥ संसीदस्वमह्नांसिशोचस्वदेववीतमः ॥ विधूममग्नेअरुषंमियेध्यसृ
 जप्रशस्तदर्शतं⁺ ॥ यंत्वादेवासोमनवेदधुरिहयजिष्ठंहव्यवाहन । यंकण्वोमेध्यातिथिर्धनस्पृतंयंवृषायमुपस्तुतः⁺ ॥९॥

(१८१) प्रवोयहमिति विंशत्युचस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोभिः ऊर्ध्व ऊपुण इति द्वयोर्यूपः प्रगाथा (अयुजो बृहत्यः युजः सतो बृहत्य इत्यर्थः) ॥

मंडलं १

अनु. ८

॥१८॥

यमग्निमेध्यातिथिः कण्वईधः ऋतादधि ॥ तस्य प्रेषो दीदियुस्तमिमाः ऋचस्तमग्निवर्धयामसि ॥ रायस्पूधिस्वधावो
 स्तिहितेग्नेदेवेष्वप्यं ॥ त्वं वाजस्य श्रुत्यस्य राजसि सनो मृळमहँ असि ॥ ऊर्ध्वः ऋषुणः ऋतयेतिष्ठा देवोनसविता ।
 ऊर्ध्वो वाजस्य सनिताय दंजिभिर्वाधद्भिर्विह्वयामहे ॥ ऊर्ध्वो नः पाह्यं हंसो निकेतुना विश्वं समन्त्रिणंदह । कृधीनः ऋध्वी
 चरथाय जीवसैविदा देवेषु नो दुवः ॥ पाहिनोऽग्ने रक्षसः पाहि धूर्ते ररावणः । पाहिरीषतः उत वाजिघांसतो बृहद्भानो
 यविष्ण्य ॥ १० ॥ घनेव विष्वग्विजह्यरावणस्तपुर्जभयोऽस्मधुक् । योमर्त्यः शिशीतेऽत्यक्तुभिर्मानः सरिपुरीशत ॥
 अग्निर्वन्ने सुवीर्यमग्निः कण्वायसौ भगं । अग्निः प्रावन्मित्रो तमेध्यातिथिमग्निः साताऽपस्तुतं ॥ अग्निना तुर्वशं यदुं
 परावतः उग्रा देवं हवामहे ॥ अग्निर्नयं नववास्त्वं बृहद्रथं तुर्वीति दस्यवे सहः ॥ नित्वामग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्व
 ते ॥ दीदेथ कण्वः ऋतजातः उक्षितो यन्नमस्यंति कृष्टयः ॥ त्वेषासोऽग्ने रमवंतोऽर्चयो भीमा सो न प्रतीतये ॥ रक्षस्वि
 नः सदमिद्या तु मावतो विश्वं समन्त्रिणंदह ॥ ११ ॥ (११८।२) क्रीळं वः शर्धो मारुतमनर्वाणं रथेशुभं । कण्वाऽभिप्र
 गायत ॥ ये पृषतीभिर्कृष्टिभिः साकं वाशीभिर्जिभिः । अजायंत स्वभानवः ॥ इहे वंशृण्वः एषां कशाहस्तेषु यद्वदान् ।
 नियामं चित्रमृजते ॥ प्रवः शर्धाय घृष्वये त्वेषद्युम्नाय शुष्मिणे । देवत्तं ब्रह्म गायत ॥ प्रशंसा गोष्वह्यं क्रीळं च शर्धो मारुतं ।

(११८।२) क्रीळं व इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य कण्वो मरुतो गायत्री ।

ऋक्सं.

अ.१अ.३

॥१९॥

जंभेरसस्यवावृधे ॥ १२ ॥ कोवोवर्षिष्ठऽआनरोदिवश्चग्मश्चधूतयः । यत्सीमंतनधूनुध⁺ ॥ निवोयामायमानुषोदधऽउ
 ग्रायमन्यवे । जिहीतपर्वतोगिरिः⁺ ॥ येषामज्मेषुपृथिवीजुजुर्वाऽइवविशपतिः ॥ भियायामेषुरेजते । स्थिरंहिजानमेषां
 वयोमातुर्निरैतवे । यत्सीमनुद्विताशवः ॥ उदुत्येसूनवोगिरःकाष्ठाऽअज्मेष्वलत । वाश्राऽअभिजुयातवे ॥ १३ ॥ त्यं
 चिद्धादीर्धपृथुमिहोनपातममृध्रं । प्रच्यावयंतियामभिः ॥ मरुतोयद्धवोवलंजनाऽअचुच्यवीतन । गिराऽरचुच्यवीत
 न ॥ यद्धयांतिमरुतःसंहब्रुवतेध्वन्ना ॥ शृणोतिकश्चिदेषां ॥ प्रयातशीभमाशुभिःसंतिकण्वेषुवोदुवः ॥ तत्रोषुमादया
 ध्वै ॥ अस्तिहिष्मामदायवःस्मसिष्मावयमेषां । विश्वंचिदायुर्जीवसे ॥ १४ ॥ (१।८।३) कद्धनूनकंधप्रियःपितापुत्रं
 नहस्तयोः । दधिध्वेवृक्तवर्हिषः ॥ क्वनूनकद्धोऽअर्थगंतादिवोनपृथिव्याः । क्ववोगावोनरण्यंति ॥ क्ववःसुम्नानव्यांसि
 मरुतःक्वसुविता । क्रोऽविश्वानिसौभगा ॥ यद्युयंपृश्निमातरोमर्तासःस्यातन । स्तोतावोऽअमृतःस्यात् ॥ मावोमृगोन
 यवसेजरिताभूदजोष्यः । पथायमस्यगादुप ॥ १५ ॥ मोषुणःपरापरानिर्ऋतिर्दुर्हणावधीत् । पदीष्टतृष्ण्यासह⁺ ॥
 सत्यंत्वेषाऽअमवंतोधन्वंचिदारुद्रियांसः । मिहंकृण्वंत्यवातां⁺ ॥ वाश्रेवविद्युन्मिमातिवत्संनमातासिषक्ति । यदेषां
 वृष्टिरसर्जि ॥ दिवाचित्तमःकृण्वंतिपर्जन्येनोदवाहेन । यत्पृथिवीव्युंदंति ॥ अधस्वनान्मरुतांविश्वमासन्नपार्थिवं ।

(१।८।३) कद्धनूनमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकण्वोमरुतोगायत्री ।

मंडलं १

अनु. ८

॥१९॥

अरैजंतुप्रमानुषाः ॥ १६ ॥ मरुतोवीलुपाणिभिश्चित्रारोधस्वतीरनु । यातेमखिद्रयामभिः ॥ स्थिरावःसंतुनेमयोर
 थाऽअश्वासऽएषां । सुसंस्कृताऽअभीशवः ॥ अच्छावदातनागिराजरायैब्रह्मणस्पतिं । अग्निमित्रंनदर्शतं⁺ ॥ मिमी
 हिश्लोकमास्यैपर्जन्यैवततनः । गायगायत्रमुक्थ्यं* ॥ वंदस्वमारुतंगणंत्वेषंपनस्युमर्किणं । अस्मेवृद्धाऽअसन्निह⁺ ॥
 ॥ १७ ॥ (१।८।४) प्रयदित्थापरारवतःशोचिर्नमानमस्यथ । कस्यक्रत्वामरुतःकस्यवर्षसाकंयाथकंहधूतयः ॥
 स्थिरावःसंत्वायुधापराणुदेवीलूऽउतप्रतिष्कभे । युष्माकमस्तुतविषीपनीयसीमामर्त्यस्यमायिनः ॥ पराहयत्स्थिरंह
 थनरौवर्तयथागुरु । वियाथनवनिनःपृथिव्याव्याशाःपर्वतानां ॥ नहिवःशत्रुर्विविदेऽअधिद्यविनभूम्यांरिशादसः ।
 युष्माकमस्तुतविषीतनायुजारुद्रासोनूचिदाधृषे ॥ प्रवेपयंतिपर्वतान्विविचंतिवनस्पतीन् । प्रोऽआरतमरुतोदुर्मदा
 ऽइवदेवासःसर्वयाविशा⁺ ॥ १८ ॥ उपोरथेषुपृषतीरयुग्ध्वंप्रष्टिर्वहतिरोहितः । आवोयामायपृथिवीचिदश्रोदवीभयं
 तमानुषाः ॥ आवोमक्षूतनायकंरुद्राऽअवोवृणीमहे । गंतानूननोवसायथापुरेत्थाकण्वायविभ्युषे ॥ युष्मेषितोमरु
 तोमर्त्येषितऽआयोनोअभ्वऽईषते । वितंयुयोतशवसाव्योजसावियुष्माकाभिरूतिभिः ॥ असांमिहिप्रयज्यवःकण्वंद
 दप्रचेतसः । असांमिभिर्मरुतानऽऊतिभिर्गतावृष्टिनविद्युतः ॥ असाम्योजोविभृथासुदानवोसांमिधूतयःशवः ।

(१।८।४) प्रयदित्येतिदशर्चस्यसूक्तस्यकण्वोमरुतोबार्हतप्रगाथाः (अयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः) ।

ऋक्सं.

अ.१अ.३

॥२०॥

ऋषिद्विषैमरुतःपरिमन्यवऽइषुनसृजतद्विषं ॥ १९ ॥ (१।८।५) उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेदेवयंतस्त्वेमहे । उपप्रयंतुमरु
तःसुदानवऽइंद्रप्राशूभैवासचा ॥ त्वामिद्विसंहसस्पुत्रमर्त्यंउपब्रूतेधनैहिते । सुवीर्यमरुतऽआस्वश्व्यंदधीतयोवऽआ
चके⁺ ॥ प्रैतुब्रह्मणस्पतिःप्रदेव्येतुसूनृता । अच्छावीरनर्यपंक्तिराधसंदेवायज्ञनयंतुनः ॥ योवाघतेददातिसूनरंवसुस
धत्तेअक्षितिश्रवः । तस्माऽइळासुवीरामायजामहेसुप्रतूतिमनेहसं ॥ प्रनूनब्रह्मणस्पतिर्मत्रैवदत्युक्थं । यस्मिन्निद्रो
वरुणोमित्रोऽअर्यमादेवाऽओकांसिचक्रिरे⁺ ॥ २० ॥ तमिद्वोचेमाविदथेषुशंभुवंमंत्रदेवाऽअनेहसं । इमांचवाचंप्र
तिहर्यथानरोविश्वेद्वामावोऽअश्रवत् ॥ कोदैवयंतमश्रवज्जनंकोवृक्तवर्हिषं । प्रप्रदाश्वान्पस्त्याभिरस्थितांतर्वावृक्षयंद
धे ॥ उपक्षत्रंपृचीतहंतिराजभिर्भयेचित्सुक्षितिंदधे । नास्यवर्तानतरुतामहाधनेनाभैऽअस्तिवज्रिणः ॥ २१ ॥
(१।८।६) यंरक्षंतिप्रचेतसोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । नूचित्सदभ्यतेजनः ॥ यंवाहुतेवपिप्रतिपांतिमर्त्यरिषः । अरिष्टः
सर्वेऽएधते ॥ विदुर्गाविद्विषःपुरोघ्नंतिराजानऽएषां । नयंतिदुरितातिरः⁺ ॥ सुगःपंथाऽअनृक्षरआदित्यासकृतंयुते ।
नात्रावखादोऽअस्तिवः ॥ यंयज्ञनयथानरऽआदित्याऽऋजुनापथा । प्रवःसधीतयेनशत् ॥ २२ ॥ सरत्नमर्त्योवसु

(१।८।५) उत्तिष्ठेत्यष्टस्यसूक्तस्यकण्वोब्रह्मणस्पतिःअयुजोबृहत्तयुजःसतोबृहत्तयः । (१।८।६) यंरक्षन्तीतिनवर्चस्यसूक्तस्यधौरःक
ण्वःआद्यानांतिसृणामंत्यानांतिसृणांचवरुणमित्रार्यमणस्तृतीयादितिसृणामादित्यागायत्री ।

मंडलं १

अनु. ८

॥२०॥

विश्वेतोकमुतत्मना ॥ अच्छागच्छत्यस्तृतः ॥ कथाराधामसखायःस्तोममित्रस्यार्यम्णः । महिप्सरोवरुणस्य ॥ मावो
 घ्नंतमाशपंतंप्रतिवोचेदेवयंतं । सुमैरिद्वऽआविवासे ॥ चतुरश्चिद्दमानाद्विभीयादानिधातोः । नदुरुक्तायस्पृहये
 त् ॥ २३ ॥ (१८१७) संपूषन्नध्वनस्तिरव्यंहोविमुचोनपात् । सक्ष्वादेवप्रणस्पुरः+ ॥ योनःपूषन्नघोवृकोदुःशेव
 आदिदेशति । अपस्मंतपथोजहि ॥ अपत्यंपरिपंथिनमुषीवाणंहुरश्चितं । दूरमधिस्रुतेरज ॥ त्वंतस्यद्वयाविनोघशंस
 स्यकस्यचित् । पदाभितिष्ठतपुषिं ॥ आतत्तदस्त्रमंतुमःपूषन्नवोवृणीमहे । येनपितृनचोदयः ॥ २४ ॥ अधानोविश्व
 सौभगुहिरण्यवाशीमत्तम । धनानिसुषणाकृधि ॥ अतिनःसश्चतोनयसुगानःसुपथाकृणु । पूषन्निहक्रतुंविदः ॥ अ
 भिसूयवसंनयननवज्वारोऽअध्वने । पूषन्निहक्रतुं० ॥ शग्धिपुर्धिप्रयंसिचशिशीहिप्रास्युदरं । पूषन्निहक्रतुं० ॥
 नपूषणंमेथामसिसूक्तैरभिगृणीमसि । वसूनिदस्ममीमहे ॥ २५ ॥ (१८१८) कद्रुद्रायप्रचेतसेमीहुष्टमायतव्यसे ।
 वोचेमशंतमंहदे+ ॥ यथानोऽअदितिःकर्त्पश्वेनृभ्योयथागवे । यथातोकायरुद्रियं ॥ यथानोमित्रोवरुणोयथारुद्र
 श्विकेतति । यथाविश्वैसजोषसः ॥ गाथपतिमेधपतिरुद्रंजलापभेषजं । तच्छंयोःसुन्नमीमहे ॥ यःशुक्रऽइवसूर्योहि

(१८१७) संपूषन्नितिदर्शकस्यसूक्तस्यकण्वःपूषागायत्री । (१८१८) कद्रुद्रायेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकण्वोरुद्रस्तृतीयायामित्रावरुणौच
 सप्तम्यादितृचस्यसोमोगायत्र्यन्यानुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.३

॥२१॥

रण्यमिवरोचते । श्रेष्ठो देवानां वसुः ॥ २६ ॥ शनः करत्यर्वते सुगमेषा यमेव्ये । नृभ्यो नारिभ्यो गवे ॥ अस्मे सोमश्रिय
मधिनिधेहि शतस्य नृणां । महि श्रवस्तु विनृम्णं ॥ मानः सोमपरिबाधो मारा त योजु हरंत । आनऽइंदो वा जै भज ॥
यास्तै प्रजाऽअमृतस्य परस्मिन्धाम नृतस्य । मूर्धाना भासो मवेनऽआभूषंतीः सोमवेदः ॥ २७ ॥ (१।९।१) अग्ने विव
स्वदुषसांश्चित्रं राधोऽअमर्त्य । आदा शुषे जातवेदो वहा त्वमद्या देवाँऽउर्बुधः ॥ जुष्टो हि दूतोऽअसि हव्यवाहनो ग्रे रथी र
ध्वराणां । सजूर श्विभ्यामुषसा सुवीर्यमस्मे धेहि श्रवो वृहत् ॥ अद्या दूतं वृणीमहे वसुमग्निं पुरुप्रियं । धूमकेतुं भाऽऋजीकं
व्युष्टिषु यज्ञानां मध्वरश्रियं ॥ श्रेष्ठं यविष्ठमतिरिं स्वाहुतं जुष्टं जनाय दा शुषे । देवाँ अच्छाया तवे जातवेदसमग्निमीळे व्यु
ष्टिषु ॥ स्तविष्यामि त्वामहं विश्वस्यामृतभोजन । अग्ने त्रातारं ममृतं मियेध्ययजिष्ठं हव्यवाहन ॥ २८ ॥ सुशंसो बोधि
गृणते यविष्ठमधुजिह्वः स्वाहुतः । प्रस्कण्वस्य प्रतिरन्नायुर्जीवसे नमस्यादैव्यं जनं ॥ होतारं विश्ववेदसं संहित्वा विशऽ
इंधते । सऽआवह पुरुहूत प्रचेतसो ग्रे देवाँऽइह द्रवत् ॥ सवितारमुषसं मश्विना भगं मग्निं व्युष्टिषु क्षपः । कण्वा सस्त्वासु
तसो मासऽइंधते हव्यवाहं स्वध्वर ॥ पतिर्ह्यध्वराणां मग्ने दूतो विशामसि । उर्बुधऽआवह सोमपीतये देवाँऽअद्य स्वर्दशः ॥
अग्ने पूर्वा अनुषसो विभावसो दीदेथ विश्वदर्शतः । असि ग्रामे ध्वविता पुरोहितोसि यज्ञेषु मानुषः ॥ २९ ॥ नित्वा यज्ञस्य

(१।९।१) अग्ने विवस्वदिति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वो गिराद्ये अश्वयुषश्च अयुजो बृहत्यः युजः सतो बृहत्यः ।

मंडलं १

अनु. ९

॥२१॥

साधनमग्नेहोतारमृत्विजं । मनुष्वदेवधीमहिप्रचेतसंजीरंदूतममर्त्यं ॥ यद्देवानां मित्रमहःपुरोहितोतरोयासिदूत्यं ।
 सिंधोरिवप्रस्वनितासऽऊर्मयोग्नेभ्राजंतेऽअर्चयः ॥ श्रुधिश्रुत्कर्णवह्निभिर्देवैरग्नेसयावभिः । आसीदंतुवर्हिषिमित्रोऽ
 अर्यमाप्रातर्यावाणोऽअध्वरं⁺ ॥ शृण्वंतुस्तोममरुतःसुदानवोभिजिह्वाऽऋतावृधः । पिबंतुसोमंवरुणोधृतव्रतोश्विभ्या
 मुषसासजूः⁺ ॥ ३० ॥ (१।९।२) त्वमग्नेवसूँऽरिहरुद्राँऽआदित्याँऽउत । यजास्वध्वरंजनंमनुजातंघृतप्रुषं ॥ श्रु
 ष्ठीवानोहिदाशुषेदेवाऽअग्नेविचेतसः । तान्नोहिदश्वगिर्वणस्त्रयस्त्रिंशतमावह ॥ प्रियमेधवदत्रिवज्जातवेदोविरूपव
 त् । अंगिरस्वन्महिप्रतप्रस्कण्वस्यश्रुधीहवं ॥ महिकेरवऽऊतयेप्रियमेधाऽअहूषत । राजंतमध्वराणामग्निंशुक्लेणशो
 चिषां ॥ घृताहवनसंत्येमाऽउषुश्रुधीगिरः । याभिःकण्वस्यसूनवोहवंतेवसेत्वा ॥ ३१ ॥ त्वांचित्रश्रवस्तमहवंतेविश्व
 जंतवः । शोचिष्केशंपुरुप्रियाग्नेहव्यायवोह्वे ॥ नित्वाहोतारमृत्विजंदधिरवसुवित्तमं । श्रुत्कर्णसप्रथस्तमंविप्राऽअग्ने
 दिविष्टिषु ॥ आत्वाविप्राऽअचुच्यबुःसुतसोमाऽअभिप्रयः । बृहद्भाविभ्रतोहविरग्नेमर्तीयदाशुषे ॥ प्रातर्यावणःसह
 स्कृतसोमपेयायसंत्य । इहाद्यदैव्यंजनंवर्हिरासादयावसो ॥ अर्वांचदैव्यंजनमग्नेयक्ष्वसहृतिभिः । अयंसोमःसुदान

(१।९।२) त्वमग्नेवसूनिदिदशर्चस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वोभिरन्यायादेवाश्चानुष्टुप् ।

तृतीयाध्याये वर्गाः ३५ सूक्तानि १४ ऋचः १७३ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. १५ अश्विभ्यामिदं. १२ अग्निमित्रावरुणरात्रिसवितृ-
भ्यइदं. सवित्रइदं. १० अग्नयइदं. १२ यूपायेदं. २ अग्नयइदं. ६ मरुच्चइदं. ४० ब्रह्मणस्पतयइदं. ८ वरुणमित्रार्यमभ्यइदं. ३ आदि-
त्येभ्यइदं. ३ वरुणमित्रार्यमभ्यइदं. ३ पूष्णइदं. १० रुद्रायेदं. २ मित्रावरुणरुद्रेभ्यइदं. रुद्रायेदं. ३ सोमायेदं. ३ अश्वश्वयो-
भ्यइदं. २ अग्नयइदं. २१ अग्निदेवेभ्यइदं. अश्विभ्यामिदं. १५ ॥ इतिप्रथमेतृतीयोऽध्यायः ॥

अयंदशप्रागाथंतुसहषोळशोषस्यंतूषश्चतुष्कमानुष्टुभंतूदुत्यंसप्तोनासौर्येनवाद्यागायत्र्योत्यस्तृचोरोगघ्नउपनिष
दंत्योर्धर्चोद्विषघ्नोऽभित्यंपंचोनासव्योद्वित्रिष्टुवंतमंगिराइंद्रतुल्यंपुत्रमिच्छन्नभ्यध्यायत्सव्यइतींद्रएवास्यपुत्रो
जायतंत्यंसुत्रयोदश्यंत्येत्रिष्टुभौन्यूष्वेकादशांत्येत्रिष्टुभौमानोत्यात्रिष्टुष्पष्टमीनवमीचदिवश्चिदष्टौजागतंह्ये
षप्रषट्प्रमंहिष्ठायनूचिन्नवनोधागौतमआग्नेयंहिचतुस्त्रिष्टुवंतंवयाइत्सप्तवैश्वानरीयंवह्निपंचास्माइदुषोळश ॥४॥
हरिः ॐ३म् ॥ (१।९।४) अयंवांमधुमत्तमःसुतःसोमःऽऋतावृधा । तमश्विनापिवतंतिरोऽह्वयंधत्तरत्नानि
दाशुषे ॥ त्रिवंधुरेणत्रिवृतासुपेशसारथेनायातमश्विना । कण्वांसोवांब्रह्मकृण्वंत्यध्वरेतेषांसुशृणुतंहव ॥ अश्विनाम
धुमत्तमंपातंसोममृतावृधा । अथाद्यदस्त्रावसुविभ्रतारथेदाश्वांसमुपगच्छत ॥ त्रिषधस्थेवर्हिषिविश्ववेदसामध्वायशं

(१।९।४) अयंवामितिदशर्चस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वोश्विनौअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ४

॥ २३ ॥

मिमिक्षतं । कण्वांसोवांसुतसोमाऽअभिद्यवोयुवांहवन्तेऽअश्विना ॥ याभिः कण्वमभिष्टिभिः प्रावतं युवमश्विना । ता
 भिः ष्व१ स्माँऽअवतं शुभस्पतीपातंसोममृतावृधा ॥ १ ॥ सुदासेदस्त्रावसुविभ्रतारथे पृक्षोवहतमश्विना । रयिसमुद्रादु
 तवादिवस्पर्यस्मेधत्तंपुरुस्पृहं ॥ यन्नासत्यापरावतियद्वास्थोअधितुर्वशे । अतो रथेन सुवृतांनुऽआगतं साकंसूर्यस्य रश्मि
 भिः ॥ अर्वाचावांसप्तयोध्वरश्रियोवहंतुसवनेदुप । इषंपृचंतांसुकृते सुदानवऽआवर्हिः सीदतं नरा ॥ तेननासत्यागतं
 रथेनसूर्यत्वचा । येनशश्वदहथुर्दाशुषेवसुमध्वः सोमस्यपीतये ॥ उक्थेभिर्वागवसेपुरुवसूऽअकैश्चनिहयामहे । शश्व
 त्कण्वानांसदसिप्रियेहिकंसोमपपथुरश्विना ॥ २ ॥ (१।९।५) सहवामेननऽउषोव्युच्छादुहितर्दिवः । सहद्युम्नेनबृ
 हताविभावरिरायादेविदास्वती ॥ अश्ववतीर्गोमतीर्विश्वसुविदोभूरिच्यवंतवस्तवे । उदीरयप्रतिमासूनृताऽउषश्चोद
 राधोमघोनां ॥ उवासोषाऽउच्छाच्चनुदेवीजीरारथानां । येऽअस्याऽआचरणेषुदध्निरेसमुद्रेनश्रवस्यवः ॥ उषोयेतेप्र
 यामेषुयुजतेमनोदानायसूर्यः । अत्राहुतत्कण्वऽएषांकण्वतमोनामगृणातिनृणां+ ॥ आघायोषेवसूनर्युषायातिप्रभुं
 जती । जरयंतीवृजनंपद्वदीयतऽउत्पातयतिपक्षिणः ॥ ३ ॥ वियासृजतिसमनंव्य१र्थिनःपदंनवेत्योदती । वयोन
 किष्टेपक्षिवांसऽआसतेव्युष्टौवाजिनीवति ॥ एषायुक्तपरावतःसूर्यस्योदयनादधि । शतरथेभिःसुभगोषाऽइयंविया

(१।९।५) सहवामेनेतिषोळशर्चस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वउषाःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

मंडलं १

अनु. ९

॥ २३ ॥

त्यभिमानुषान् ॥ विश्वमस्यानानामचक्षसेजगज्ज्योतिष्कृणोतिसूनरी । अपद्वेषोमघोनीदुहितादिवऽउषाऽउच्छदप
 सिधः ॥ उषऽआभाहिभानुनाचंद्रेणदुहितर्दिवः । आवहंतीभूर्यस्मभ्यंसौभंगव्युच्छंतीदिविष्टिषु ॥ विश्वस्यहिप्राण
 नंजीवनंत्वेवियदुच्छसिसूनरि । सानोरथेनबृहताविभावरिश्रुधिचित्रामघेहव ॥ ४ ॥ उषोवाजंहिवस्वयश्चित्रोमानु
 षेजने । तेनावहसुकृतोऽअध्वराँऽउपयेत्वागृणंतिवह्नयः ॥ विश्वान्देवाँऽआवहसोमपीतयेतरिक्षादुषस्त्वं । सास्मासु
 धागोमदश्वावदुक्थ्यमुषोवाजंसुवीर्यम् ॥ यस्यारुशंतोऽअर्चयःप्रतिभद्राऽअदृक्षत । सानोरयिंविश्ववारंसुपेशंसमु
 षाददातुसुगम्यं ॥ येचिद्धित्वामृषयःपूर्वऽऊतयेजुहूरेवसेमहि । सानुःस्तोमाँऽअभिगृणीहिराधसोषःशुक्रेणशोचिषां ॥
 उषोयद्यभानुनाविद्वारावृणवोदिवः । प्रनोयच्छतादवृकंपृथुच्छर्दिःप्रदेविगोमतीरिषः ॥ संनोरायाबृहताविश्वपेश
 सामिमिक्ष्वासमिळाभिरा । संद्युम्नेनविश्वतुरोषोमहिसंवाजैर्वाजिनीवति ॥ ५ ॥ (१११६) उषोभद्रेभिरागहिदि
 वश्चिद्रोचनादधि । वहंत्वरुणप्सवऽउपत्वासोमिनोगृहं ॥ सुपेशंसुखंरथंयमध्यस्थाऽउषस्त्वं । तेनासुश्रवसंजनंप्रा
 वाद्यदुहितर्दिवः ॥ वयश्चित्तेपतत्रिणोद्विपच्चतुष्पदजुनि । उषःप्रारन्नृतूरनुदिवोऽअंतैभ्यस्परि ॥ व्युच्छंतीहिरिदिम

(१११६) उषोभद्रेभिरितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वउषाअनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.४

॥२४॥

भिर्विश्वमाभासिरोचनं । तांत्वामुष्वसूयवोगीर्भिः कण्वाऽअहूषत ॥ ६ ॥ (११९।७) उदुत्यंजातवैदसं देवं वहंतिके
 तवः । दृशे विश्वायसूर्यम् ॥ अपत्येतायवोयथानक्षत्रायत्यक्तुभिः । सूराय विश्वचक्षसे ॥ अहंश्रमस्य केतवो विरश्मयो
 जनाऽअनु । भ्राजंतोऽअग्नयो यथा ॥ तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमाभासिरोचनं⁺ ॥ प्रत्यङ्मुदेवा
 नां विशः प्रत्यङ्मुदेषिमानुषान् । प्रत्यङ्मिश्रं स्वर्दृशे⁺ ॥ ७ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतं जनाऽअनु । त्वंवरुणपश्यसि ॥
 विद्यामेषिरजस्पृथ्वहामिमानोऽअक्तुभिः । पश्यं जन्मानि सूर्य ॥ सप्तत्वा हरितोरथे वहति देवसूर्य । शोचिष्केशं विचक्ष
 ण ॥ अयुक्तसप्तशुं ध्रुवः सूरोरथस्य नक्षत्रैः । ताभिर्यातिस्वयुक्तिभिः ॥ उद्वयंतमसस्परिज्योतिष्पश्यंतऽउत्तरं । देवं
 देवत्रासूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमं⁺ ॥ उद्यन्नद्यमित्रमहऽआरोहन्नुत्तरां दिवं । हृद्रोगंमसूर्यहरिमाणं च नाशय ॥ शुकैषु
 मे हरिमाणं रोपणाकासु दध्मसि । अथोहारिद्रवेषु मे हरिमाणं निदध्मसि ॥ उदगाद्यमादित्यो विश्वे न सहसा सह । द्वि
 षंतं महीरंधयन्मोऽअहं द्विषते रंधं ॥ ८ ॥ (११९।११) अभित्यमेषं पुरुहूतमृग्मियमिंद्रं गीर्भिर्मदतावस्वोऽअर्णवं ।
 यस्य द्यावो न विचरंति मानुषाभुजे मंहिष्ठमभिविप्रमर्चत ॥ अभीमवन्वन्त्स्वभिष्टिमूतयोतरिक्षप्रांतविषीभिरावृतं । इंद्रं

(११९।७) उदुत्यमिति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य प्रस्कण्वः सूर्यो गायत्री अंत्याश्च तस्मिन्नुष्टुभः (अंत्यस्तु चो रोगत्र उपनिषदंत्यो र्धर्चो द्विषन्न इति गुणः) ।

(११९।११) अभित्यमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य आंगिरसः सव्य इन्द्रो जगती अंत्ये द्वे त्रिष्टुभौ ।

मंडलं १

अनु. १०

॥२४॥

दक्षासऽक्रुभवोमदच्युतंशतक्रतुंजवनीसूनृतारुहत् ॥ त्वंगोत्रमंगिरोभ्योवृणोरपोतात्रयेशतदुरेषुगातुवित् । ससेनचि
द्विमदायावहोवस्वाजावद्रिवावसानस्यनर्तयन् ॥ त्वमपामपिधानावृणोरपाधारयःपर्वतेदानुमद्वसु । वृत्रयदिद्रशव
सार्वधीरहिमादित्सूर्यदिव्यारोहयोदृशे⁺ ॥ त्वंमायाभिरपमायिनोधमःस्वधाभिर्येऽअधिगुप्तावजुह्वत । त्वंपिप्रोर्नृम
णःप्रारुजःपुरःप्रऽक्रुजिश्वानंदस्युहृत्येष्वाविथ ॥ ९ ॥ त्वंकुत्सैशुष्णहृत्येष्वाविथारंधयोतिथिग्वायशंवरम् । महांतंचि
दर्वुदंनिक्रमीःपदासनादेवदस्युहृत्यायजज्ञिषे ॥ त्वेविश्वातविषीसुध्र्यग्घितातवराधःसोमपीथायहर्षते । तववज्रश्चि
कितेबाह्वोर्हितोवृश्वाशत्रोरवविश्वानिवृण्ण्या ॥ विजानीह्यार्यान्येचदस्यवोवर्हिष्मतेरंधयाशासदव्रतान् । शाकीभव
यजमानस्यचोदिताविश्वेत्तातेसधमादेषुचाकन ॥ अनुव्रतायरंधयन्नपव्रतानाभूभिरिंद्रःश्रथयन्ननाभुवः ॥ वृद्धस्य
चिद्धधतोद्यामिनक्षतःस्तवानोवस्त्रोविजघानसंदिहः ॥ तक्षद्यत्तऽउशनासहसासहोविरोदसीमज्मनाबाधतेशवः ।
आत्वावातस्यनृमणोमनोयुजऽआपूर्यमाणमवहन्नभिश्चवः ॥ १० ॥ मंदिष्टयदुशनैकाव्येसचाँऽइंद्रोवंकूवंकुतराधिति
ष्ठति । उग्रोययिनिरपःस्रोतसासृजद्विशुष्णस्यदंहिताऽऐरयत्पुरः ॥ आस्मारथवृषपाणेषुतिष्ठसिशार्यातस्यप्रभृतायेषु
मंदसे । इंद्रयथासुतसोमेषुचाकनोनर्वाणंश्लोकमारोहसेदिवि⁺ ॥ अर्ददाऽअभीमहतेवचस्यवैकक्षीवतेवृचयामिंद्रसु
न्वते । मेनाभवोवृषणश्वस्यसुक्रतोविश्वेत्तातेसवनेषुप्रवाच्या ॥ इंद्रोऽअश्रायिसुध्र्योनिरेकेपज्रेषुस्तोमोदुर्योनयूपः ।

ऋक्सं.

अ.१अ.४

॥२५॥

अश्वयुर्गव्यूरथयुर्वसूयुरिन्द्रऽइन्द्रायः क्षयतिप्रयंता⁺ ॥ इदं नमो वृषभाय स्वराजं सत्यशुष्माय तव सेवाचि । अस्मिन्निन्द्रवृज
ने सर्ववीराः स्मत्सूरिभिस्तव शर्मन्त्स्याम ॥ ११ ॥ (१।१०।२) तं सुमेषं महया स्वविदं शतं यस्य सुभ्वः साकमीरते ।
अत्यं नवाजं हवनस्य दंरथं मेद्रं वृत्यामवसे सुवृक्तिभिः ॥ सपर्वतो न धरुणेष्वच्युतः सहस्रमूतिस्तविषीषु वा वृधे । इन्द्रो य
द्वृत्रमवधीन्न दीवृतमुब्जं नर्णीसि जहृषाणोऽअंधसा ॥ सहिद्वरो द्वरिषु वत्रऽऊधनिचंद्रबुधो मदवृद्धो मनीषिभिः । इन्द्रं त
महे स्वपस्य याधियामं हिष्ठरातिं सहिपप्रिरंधसः ॥ आयं पृणंति दिविसन्नवर्हिषः समुद्रं न सुभ्वः १ स्वाऽअभिष्टयः । तंवृत्र
हत्येऽअनुतस्थुरुतयः शुष्मा इन्द्रमवाताऽअहुतप्सवः ॥ अभिस्ववृष्टिं मदे अस्य युध्य तोरध्वीरिव प्रवणे स स्मरुतयः । इन्द्रो
यद्वृज्जीधृषमाणोऽअंधसाभि नद्वलस्य परिधीऽरिव त्रितः⁺ ॥ १२ ॥ परीधृणा चरतितित्विपेशवोपोवृत्वीरजसो बुधमाश
यत् । वृत्रस्य यत्प्रवणे दुर्गृभिश्च नो निजघंथ हन्वो रिन्द्रतन्यतुं⁺ ॥ इदं न हित्वान्युषंत्युर्मयो ब्रह्माणींद्रतव्यानि वर्धना ।
त्वष्टाचित्ते युज्यं वा वृधेशस्ततक्षवज्रं मभिभूत्योजसं ॥ जघन्वाऽउहरिभिः संभृतक्रतुविंद्रवृत्रं मनुषेगा तु यन्नपः । अयं
च्छथावाहोर्वज्रमाय समधारयो दिव्यासूर्यदृशे⁺ ॥ बृहत्स्वश्चंद्रममवद्यदुक्थ्य १ मकृण्वतभियसारो हणं दिवः । यन्मानु
षप्रधनाऽइंद्रमूतयः स्वनृषाचो मरुतो मदन्ननु ॥ द्यौश्चिदस्यामवाऽअहेः स्वनादयो यवीक्षियसावज्रं इन्द्रते । वृत्रस्य यद्व

(१।१०।२) तं सुमेषमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य सव्य इन्द्रो जगती त्रयोदशं त्ये त्रिष्टुभौ ।

मंडलं १

अनु. १०

॥२५॥

द्वधानस्यरोदसी ॥ १३ ॥ यदिन्विद्रपृथिवीदशभुजिरहानिविश्वाततनंतकृष्टयः । अ
 त्राहतेमघवन्विश्रुतंसहोद्यामनुशवसावर्हणाभुवत् ॥ त्वमस्यपारेरजसोव्योमनःस्वभूत्योजाऽअवसेधृषन्मनः । चकृषे
 भूमिंप्रतिमानमोजसोपःस्वःपरिभूरेष्यादिव ॥ त्वंभुवःप्रतिमानंपृथिव्याऽऋष्ववीरस्यबृहतःपतिर्भूः । विश्वमाप्राऽ
 अंतरिक्षंमहित्वासत्यमद्धानकिरन्यस्त्वावान् ॥ नयस्यद्यावापृथिवीऽअनुव्यचोनसिंधवोरजसोऽअंतमानुशुः । नोत
 स्ववृष्टिंमदैअस्ययुध्यतऽएकौऽअन्यच्चकृषेविश्वमानुषक् ॥ आर्चन्नत्रमरुतःसस्मिन्नाजौविश्वेदेवासोऽअमदन्ननुत्वा ।
 वृत्रस्ययद्दृष्टिंमतावधेनित्वमिंद्रप्रत्यानंजघंथ ॥ १४ ॥ (११०१३) न्यूऽपुवाचंप्रमहेभरामहेगिरऽइंद्रायसदने
 विवस्वतः । नूचिद्धिरत्नंससतामिवाविदन्नदुष्टुतिर्द्रविणोदेषुशस्यते ॥ दुरोऽअश्वस्यदुरऽइंद्रगोरसिदुरोयवस्यवसुनऽइ
 नस्पतिः । शिक्षानरःप्रदिवोऽअकामकर्शनःसखासखिभ्यस्तमिदंगृणीमसि ॥ शचीवऽइंद्रपुरुकृद्ध्युमत्तमतवेदिदमभि
 तश्चेकितेवसु । अतःसंगृभ्याभिभूतऽआभरमात्वायतोर्जरितुःकाममूनयीः ॥ एभिर्द्युभिःसुमनांएभिरिंदुभिर्निरुंधा
 नोऽअमर्तिंगोभिरश्विना । इंद्रेणदस्युंदरयंतऽइंदुभिर्युतद्वैषसःसमिषारभेमहि ॥ समिंदरायासमिषारभेमहिसंवाजे
 भिःपुरुश्चंद्रैरभिद्युभिः । संदेव्याप्रमत्यावीरशुष्मयागोऽअग्रयाश्वावत्यारभेमहि ॥ १५ ॥ तेत्वामदाऽअमदन्तानिवृ

(११०१३) न्यूपुवाचमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यसव्यइंद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ४

॥ २६ ॥

ण्याते सोमा सो वृत्रहृत्येषु सत्पते । यत्कारवेदश्वत्राण्यप्रतिवर्हिष्मते नि स हस्त्राणि वर्हयः ॥ युधायुधमुपघेदे विधृष्णुया
 पुरापुरंसमिदं हंस्यो जसा । नम्याय दिद्रसख्या परावति निवर्हयो न मुचिनाम मायिनं ॥ त्वं करं जमुतपुण्यं वधीस्ते जिष्ठया
 तिथिग्वस्य वर्तनी । त्वं शतावंगृदस्याभिनत्पुरो नानुदः परिषूता ऽऋजि श्वना ॥ त्वमेतान् जनराज्ञो द्विर्दशान् धुना सुश्रव
 सोपजग्मुषः । षष्टिं सहस्रानवतिनवश्रुतो निचक्रेण रथ्या दुष्पदा वृणक् ॥ त्वमाविथ सुश्रवसं तवोतिभिस्तव त्रामभिरिद्र
 तूर्वयाणं । त्वमस्मै कुत्समतिथिग्वमायुं महेराज्ञे यूने ऽ अरंधनायः ॥ य ऽ उहर्ची द्रदेव गोपाः सखायस्ते शिवतमा ऽ असा
 म । त्वांस्तोषाम त्वया सुवीरा द्राघीय ऽ आयुः प्रतरं दधानाः ॥ १६ ॥ (१।१०।४) मानो ऽ अस्मिन्मघवन्पृत्स्वं हसिन्
 हिते ऽ अंतः शर्वसः परीणशे । अक्रंदयो नद्यो रुरुवद्वना कथानक्षोणीभि र्यसास मारत ॥ अर्चा शक्राय शाकिने शचीवते
 शृण्वंतमिद्रं महयन्नभिष्टुहि । यो धृष्णुना शर्वसारोदसी ऽ उभे वृषा वृषत्वा वृषभोन्युं जते ॥ अर्चा दिवे बृहते शूष्यं वचः स्वक्ष
 त्रयस्य धृषतो धृषन्मनः । बृहच्छ्रवा ऽ असुरो वर्हणा कृतः पुरो हरिभ्यां वृषभोरथो हिषः⁺ ॥ त्वं दिवो बृहतः सानुकोपयो वत्मना
 धृषता शं वरं भिनत् । यन्मायिनो व्रंदिनो मंदिना धृषच्छितांगभस्तिमशनिं पृतन्यसि ॥ नियद्वृणक्षि श्वसनस्य मूर्धनि शुष्णा
 स्य चिद्व्रंदिनो रुरुवद्वना । प्राचीने नमनसा वर्हणा वताय दद्याचित्कृणवः कस्त्वापरि ॥ १७ ॥ त्वमाविथ नर्यं तुर्व

(१।१०।४) मानो अस्मिन्नित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य सव्य इन्द्रो जगती षष्ठ्यष्टमी नवम्येकादश्यस्त्रिष्टुभः ।

मंडलं १

अनु. १०

॥ २६ ॥

शयदुत्वंतुर्वीतिव्ययंशतक्रतो । त्वंरथमेतंशंकृत्व्येधनेत्वंपुरोऽनवतिदंभयोनव ॥ सधाराजासत्पतिःशूशुवजनोरातह
 व्यःप्रतियःशासमिन्वति । उक्थावायोऽभिगृणातिराधसादानुरस्माऽउपरापिन्वतेदिवः+ ॥ असंमंक्षत्रमसंमामनी
 षाप्रसोमपाऽअपसासंतुनेमे । येतऽइंद्रदुषोवर्धयंतिमहिंक्षत्रंस्थविरंवृष्ण्यंच ॥ तुभ्येदेतेबहुलाऽअद्रिदुग्धाश्चमूषद
 श्रमसाऽइंद्रपानाः । व्यश्रुहितर्पयाकाममेषामथामनोवसुदेयायकृष्व ॥ अपामंतिष्ठद्वरुणंहरंतमोतवृत्रस्यजठरेषुप
 र्वतः । अभीमिंद्रोऽनघोवृत्रिणाहिताविश्वाऽअनुष्ठाःप्रवणेषुजिघ्रते ॥ सशेवृधमधिधाद्युम्नमस्मेमहिंक्षत्रंजनाषालिद्रत
 व्यं ॥ रक्षाचनोमघोनःपाहिसुरीत्रायेचनःस्वपत्याऽइषेधाः ॥ १८ ॥ (१११०५) दिवश्चिदस्यवरिमाविपप्रथऽइंद्रं
 नमहापृथिवीचनप्रति । भीमस्तुविष्मान्चर्षणिभ्यऽआतपःशिरीतिवज्रंतेजसेनवंसंगः ॥ सोऽअर्णवोननद्यःसमुद्रियुः
 प्रतिगृभ्णातिविश्रितावरीमभिः । इंद्रःसोमस्यपीतयेवृषायतेसनात्सयुध्मऽओजसापनस्यते ॥ त्वंतमिंद्रपर्वतंनभोज
 सेमहोऽनृग्नस्यधर्मणामिरज्यसि । प्रवीर्येणदेवतातिचेकितेविश्वस्माऽउग्रःकर्मणेपुरोहितः ॥ सऽइन्द्रनेनमस्युभिर्वच
 स्यतेचारुजनैषुप्रब्रुवाणऽइंद्रियं । वृषाच्छंदुर्भवतिहर्यतोवृषाक्षमेणधेनामघवायदिन्वति ॥ सऽइन्महानिसमिथानिम
 ज्मनाकृणोतियुध्मऽओजसाजनैभ्यः । अधाचनश्रद्धधतित्विषीमतऽइंद्रायवज्रंनिघनिघ्नतेवधं+ ॥ १९ ॥ सहिश्रव

(१११०५) दिवश्चिदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसव्यइन्द्रोऽजगती ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ४

॥२७॥

स्युःसदनानिकृत्रिमाक्षमयावृधानऽओजसाविनाशयन् । ज्योतींषिकृण्वन्नवृकाणियज्यवेवसुक्रतुःसर्तवाऽअपःसृजत् ॥
 दानायमनःसोमपावन्नस्तुतेर्वाचाहरीवन्दनश्रुदाकृधि । यमिष्ठासःसारथयोयऽइंद्रतेनत्वाकेताऽआदभ्रुवतिभूर्णयः ॥
 अप्रक्षितंवसुविभिर्हिस्तयोरषाहंसहस्तन्विश्रुतोदधे । आवृतासोवतासोनकर्तृभिस्तनूषुतेक्रतवऽइंद्रभूरयः ॥ २० ॥
 (१११०६) एषप्रपूर्वैरवतस्यचमिषोत्योनयोषामुदयस्तभुर्वणिः । दक्षमहेपाययतेहिरण्ययंरथमावृत्याहरियोगमृ
 भ्वंसं ॥ तंगूर्तयोनैमन्निषःपरीणसःसमुद्रंनसंचरणेसनिष्यवः । पतिंदक्षस्यविदथस्यनूसहोगिरिनवेनाऽअधिरोहतेज
 सा ॥ सतुर्वणिर्महाऽअरेणुपौस्येगिरेभृष्टिर्नभ्राजतेतुजाशवः । येनशुष्णमायिनमायसोमदेदुध्रऽआभूषुरामयन्निदाम
 नि ॥ देवीयदितर्विषीत्वावृधोतयऽइंद्रसिषक्त्युषसंसूर्यः । योधृष्णुनाशवसाबाधतेतमऽइयतिरेणुंवृहदहंरिष्वणिः ॥
 वियत्तिरोधरुणमच्युतंरजोतिष्ठिपोदिवऽआतासुवर्हणा । स्वमीह्यन्मदऽइंद्रहर्ष्याहंनृत्रंनिरपामौजोऽअर्णवं+ ॥
 त्वंदिवोधरुणंधिषऽओजसापृथिव्याऽइंद्रसदनेषुमाहिनः । त्वंसुतस्यमदेऽअरिणाऽअपोविवृत्रस्यसमयापाप्यारुजः
 ॥ २१ ॥ (१११०७) प्रमंहिष्ठायवृहतेवृहद्रयेसत्यशुष्मायतवसेमतिभरे । अपामिवप्रवणेयस्यदुर्धरंधाधोविश्वायु
 शवसेऽअपावृतं ॥ अधतेविश्वमनुहासदिष्ट्यऽआपोनिम्नेवसवनाहविष्मतः । यत्पर्वतेनसमशीतहर्यतऽइंद्रस्यवज्रः

(१११०६) एषप्रपूर्वैरितिषठ्चस्यसूक्तस्यसव्यइंद्रोजगती । (१११०७) प्रमंहिष्ठायैतिषठ्चस्यसूक्तस्यसव्यइंद्रोजगती ।

मंडलं १

अनु. १०

॥२७॥

श्रुतिताहिरण्ययः ॥ अस्मैभीमायनमसासमध्वरऽउषोनशुभ्रऽआभरापनीयसे । यस्यधामश्रवसेनामैद्रियंज्योतिर
 कारिहरितोनायसे ॥ इमेतऽइंद्रतेवयंपुरुष्टुतयेत्वारभ्यचरामसिप्रभूवसो । नृहिवदन्योगिर्वणोगिरःसघत्क्षोणीरिव
 प्रतिनोहर्यतद्वचः ॥ भूरितऽइंद्रवीर्यं तवस्मस्यस्तोतुमैधवन्काममापृण । अनुतेद्यौर्वृहतीवीर्यममऽइयंचतेपृथिवी
 नैमऽओजसे ॥ त्वंतमिंद्रपर्वतंमहामुरुं वज्रेणवज्रिन्पर्वशश्चकतिथ । अवांसृजोनिवृताःसर्तवाऽअपःसत्राविश्वंदधिषे
 केवलंसहः ॥ २२ ॥ (इतिप्रथमेमण्डलेदशमोनुवाकः) ॥ (१।११।१) नूचित्सहोजाऽअमृतोनिर्तुंदतेहोतायदुतोऽअ
 भवद्विवस्वतः । विसार्धिष्ठेभिःपृथिभीरजोममऽआदेवताताहविषाविवासति ॥ आस्वमच्चयुवमानोऽअजरस्तृष्व
 विष्यन्नतसेषुतिष्ठति । अत्योनपृष्ठंप्रुषितस्यरोचतेदिवोनसानुस्तनयन्नचिक्रदत् ॥ क्राणारुद्रेभिर्वसुभिःपुरोहितोहोता
 निषत्तोरयिषाळमर्त्यः । रथोनविश्वंजसानऽआयुषुव्यानुषग्वार्यादेवऽऋण्वति ॥ विवातजूतोऽअतसेषुतिष्ठतेवृथाजु
 हभिःसृण्यातुविष्वणिः । तृषुयदग्नेवनिनोवृषायसेकृष्णंतऽएमरुशदूर्मेऽअजर ॥ तपुर्जंभोवनआवातचोदितोयूथेन
 साह्वंऽअववातिवंसंगः । अभिब्रजंनक्षितंपाजसारजःस्यातुश्चरथंभयतेपतत्रिणः ॥ २३ ॥ दधुष्ट्वाभृगवोमानुषेष्वार
 यिनचारुसुहवंजनेभ्यः । होतारमग्नेऽअतिथिंवरैण्यमित्रंनशेवंदिव्यायजन्मने ॥ होतारंसप्तजुहोयजिष्ठंयवाघतोवृ
 (१।११।१) नूचिदितिनवर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाअग्निर्जगतीअंत्याश्चतस्रस्त्रिष्टुभः ।

॥२८॥

॥२८॥

विश्वपतिर्विश्ववेधाः⁺ ॥ तं नव्यसीहृदऽआजायमानमस्मत्सुकीर्तिर्मधुजिह्वमश्याः । यमृत्वजोवृजनेमानुषासुः प्रयस्व
तऽआयवोजीजनंत ॥ उशिकपावकोवसुर्मानुषेषुवरैष्योहोताधायिविश्व । दमूनागृहपतिर्दमऽआँऽअग्निर्भुवद्रयिपती
रयीणां⁺ ॥ तंत्वावयंपतिमग्नेरयीणांप्रशंसामोमतिभिर्गोतमासः । आशुनवाजंभरंमर्जयंतः प्रातर्मक्षूधियावसुर्जग
म्यात् ॥ २६ ॥ (११११४) अस्माऽइदुप्रतवसेतुरायप्रयोनहर्मिस्तोमंमाहिनाय । ऋचीषमायाभिगवऽओहमिंद्रायब्र
ह्माणिराततमा ॥ अस्माऽइदुप्रयऽइवप्रयंसिभराभ्यांगूषंवाधेसुवृक्ति । इंद्रायहृदामनसामनीषाप्रत्नायपत्येधियोमर्जयं
त ॥ अस्माऽइदुत्यमुपमंस्वर्षाभराभ्यांगूषमास्येन । मंहिष्ठमच्छौक्तिभिर्मतीनांसुवृक्तिभिःसूरिवावृध्वै ॥ अस्माऽइदु
स्तोमंसंहिनोमिरथंनतष्टेवतत्सिनाय । गिरश्चगिर्वाहसेसुवृक्तींद्रायविश्वमिन्वंमेधिराय ॥ अस्माऽइदुसप्तमिवश्रवस्येंद्रा
यार्कजुह्वाइसमंजे । वीरंदानौकसंवदध्वैपुरांगुर्तश्रवसंदर्माणं ॥ २७ ॥ अस्माऽइदुत्वष्टातक्षद्वज्रंस्वपस्तमंस्वयैरणं
य । वृत्रस्यचिद्विदद्येनमर्मतुजनीशानस्तुजताकियेधाः⁺ ॥ अस्येदुमातुःसर्वनेषुसद्योमहःपितुंपपिवाञ्चार्वात्ना । मुषा
यद्विष्णुःपचतंसहीयान्विध्यद्वराहंतिरोऽअद्रिमस्ता ॥ अस्माऽइदुग्राश्चिहेवपत्नीरिंद्रायार्कमहिहत्यऽऊवुः । परिद्या
वापृथिवीजभ्रउर्वीनास्यतेमहिमानंपरिष्टः ॥ अस्येदेवपरिरिचेमहित्वंदिवस्पृथिव्याःपर्यतरिक्षात् । स्वराळिंद्रोदमऽ

(११११४) अस्माइद्वितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यनोधाइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.५

॥२९॥

आविश्वगूर्तःस्वरिरमत्रोववक्षेरणाय ॥ अस्येदेवशर्वसाशुषंतंविष्ट्रद्वज्रेणवृत्रमिंद्रः । गानत्राणाऽअवनीरमुंचदभिश्च
 वोदावनेसचेताः ॥ २८ ॥ अस्येदुत्वेषसारंतसिंधवःपरियद्वज्रेणसीमयच्छत् । ईशानकृद्वाशुषेदशस्यन्तुर्वीतयेगाधं
 तुर्वणिःकः ॥ अस्माऽइदुप्रभरातूतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्चेव्यन्नर्णीस्यपांचरध्यै ॥
 अस्येदुप्रब्रूहिपूर्व्याणितुरस्यकर्माणिनव्यऽउक्त्यैः । युधेयदिष्णानऽआयुधान्यृघायमाणोनिरिणातिशत्रून् ॥ अस्येदु
 भियागिरयश्चदृह्याद्यावाचभूमाजनुषस्तुजेते । उपोवेनस्यजोगुवानऽओणिसद्योभुवद्वीर्यायनोधाः ॥ अस्माऽइदुत्यद
 नुदाय्येषामेकोनद्वन्द्वेभूरेरीशानः । प्रैतशंसूर्येपस्पृधानंसौवश्व्येसुष्विमावदिंद्रः ॥ एवातेहारियोजनासुवृकींद्रब्रह्माणि
 गोतमासोऽअक्रन् । ऐषुविश्वपेशसंधिर्यधाःप्रातर्मक्षुधियावसुर्जगम्यात् ॥२९॥ इतिप्रथमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥४॥

चतुर्थाध्यायेवर्गाः २९ सूक्तानि १५ ऋचः १५२ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्यामिंद्रं. १० उषसइदं. २० सूर्यायेदं. १३ इंद्रायेदं. ७२
 अग्नयइदं. ९ अग्नयेवैश्वानरायेदं. ७ अग्नयइदं. ५ इंद्रायेदं. १६ ॥ इतिप्रथमेचतुर्थः ॥

प्रसप्तोनात्वंनववृष्णेपञ्चोनामारुतंत्रिष्टुवंतंपरमाग्नेयमैद्रात्पश्वादशपराशरःशाक्तयोद्वैपदंतद्रयिर्वनेषुश्रीणन्धुकोवने
 मैकादशोपंप्रदशनिकाव्यारयिनोपप्रयंतोनवगोतमोराहूगणोगायत्रंतुजुषस्वपंचकातेकथाभित्वागायत्रंतुहिरण्यकेशो
 द्वादशाद्यौतृचौत्रैष्टुभौष्णिहौपूर्वोग्रयेवामध्यमायेत्याषोळशैद्रंपांकंहियामित्यस्यानिपातिनोदध्यङ्गनुरथर्वाचेति ५

मंडलं १

अनु. ११

॥२९॥

हरिः ओ३म् ॥ (१११५) प्रमन्महेशवसानायशुषमांगुषंगिर्वणसेऽंगिरस्वत् । सुवृक्तिभिःस्तुवतऽङ्गुमि
यायार्चामार्कनरेविश्रुताय ॥ प्रवोमहेमहिनमोभरध्वमांगुष्यशवसानायसाम् । येनानःपूर्वपितरःपदज्ञाऽअर्चतोऽ
अंगिरसोगाऽअविदन् ॥ इन्द्रस्यांगिरसांचेष्टौविदत्सरमातनयायधासि । बृहस्पतिर्भिन्नदद्रिविदद्वाःसमुस्त्रियाभिर्वाव
शंतनरः ॥ ससुष्टुभासस्तुभासस्तविप्रैःस्वरेणाद्रिस्वर्योऽनवगवैः । सरण्युभिःफलिगमिन्द्रशक्रवलरवेणदरयोदशगवैः ॥
गृणानोऽअंगिरोभिर्दस्मविवरुषसासूर्येणगोभिरंधः । विभूम्याऽअप्रथयऽइन्द्रसानुदिवोरजऽउपरमस्तभायः ॥ १ ॥
तदुप्रयक्षतममस्यकर्मदस्मस्यचारुतममस्तिदंसः । उपहरेयदुपराऽअपिन्वन्मध्वर्णसोनद्यश्चतस्रः ॥ द्विताविवत्रेसन
जासनीळेऽअयास्यस्तवमानेभिरकैः । भगोनमेनैपरमेव्योमन्नधारयद्रोदसीसुदंसाः ॥ सनाद्विवंपरिभूमाविरूपेपुनर्भु
वायुवतीस्वेभिरेवैः । कृष्णेभिरक्तोषारुशद्भिर्वपुर्भिराचरतोऽअन्यान्या ॥ सनेमिसख्यस्वपस्यमानःसुनुदौधारशव
सासुदंसाः । आमासुचिदधिषेपक्रमंतःपर्यःकृष्णासुरुशद्रोहिणीषु ॥ सनात्सनीळाऽअवनीरवाताव्रतारक्षंतेऽअमृताः
सहोभिः । पुरुसहस्राजनयोनपत्नीर्दुवस्यंतिस्वसारोऽअहयाणं ॥ २ ॥ सनायुयोनमसानव्योऽअर्कैर्वसूयवोमतयोद
स्मदद्भुः । पतिनपत्नीरुशतीरुशंतंस्पृशंतित्वाशवसावन्मनीषाः⁺ ॥ सनादेवतवरायोगभस्तौनक्षीयंतैनोपदस्यंतिदस्म ।

(१११५) प्रमन्महइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यनोधाइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.५

॥३०॥

द्युमाँऽअसिऋतुमाँऽइंद्रधीरःशिक्षाशचीवःस्तवनःशचीभिः ॥ सनायतेगोतमऽइंद्रनव्यमतक्षद्रह्यहरियोजनाय । सु
नीथार्यनःशवसाननोधाःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ३ ॥ (११११६) त्वमहाँऽइंद्रयोहृशुष्मैर्धावाजज्ञानःपृ
थिवीऽअमेधाः । यद्धतेविश्वागिरयश्चिदभ्वाभियादृहासःक्रिरणानैजन् ॥ आयद्धरीँऽइंद्रवित्रतावेरातेवज्रंजरितावा
होर्धात् । येनाविहर्यतक्रतोऽअमित्रान्पुरऽइष्णासिपुरुहूतपूर्वीः+ ॥ त्वंसत्यऽइंद्रधृष्णुरेतान्त्वमृभुक्षानर्यस्त्वंपाद् ।
त्वंशुष्णंवृजनेपृक्षऽआणौयूनेकुत्सायद्युमतेसचाहन् ॥ त्वंहृत्यदिंद्रचोदीःसखांवृत्रंयद्वज्रिन्वृषकर्मन्नुभ्राः । यद्धशूर
वृषमणःपराचैर्विदस्यूर्योनावकृतोवृथाषाद्+ ॥ त्वंहृत्यदिंद्रारिषण्यन्दृहस्यचिन्मतीनामजुष्टौ । व्यस्मदाकाष्ठाऽअ
र्वतेवर्धनेववज्रिच्छुधिह्यमित्रान् ॥ ४ ॥ त्वांहृत्यदिंद्रार्णसातौस्वर्मीहिनरऽआजाहवंते ॥ तवस्वधावऽइयमासमूर्यऽ
ऊतिर्वाजेष्वतसाय्याभूत् ॥ त्वंहृत्यदिंद्रसप्तयुध्यन्पुरोवज्रिन्पुरुकुत्सायददः । बर्हिर्नयत्सुदासेवृथावर्गहोराजन्वरिवः
पूरवेकः ॥ त्वंत्यान्नऽइंद्रदेवचित्रामिषमापोनपीपयःपरिज्मन् । यथाशूरप्रत्यस्मभ्यंयंसित्मनमूर्जनविश्वधक्षरध्वै ॥
अकारितऽइंद्रगोतमेभिर्ब्रह्माण्योक्तानमसाहरिभ्यां । सुपेशसंवाजमाभरानःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ५ ॥
(११११७) वृष्णेशर्धायसुमखायवेधसेनोधःसुवृक्तिप्रभरामरुद्भ्यः । अपोनधीरोमनसासुहस्त्योगिरःसमंजेविदथे
(११११६) त्वमहानितिनवर्चस्यसूक्तस्यनोधाइंद्रस्त्रिष्टुप् । (११११७) वृष्णेशर्धायेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यनोधामरुतो जगतीअंत्यात्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. ११

॥३०॥

ष्वाभुवः ॥ तेजज्ञिरेदिवऽऽक्ववासऽऽक्षणोरुद्रस्यमर्याऽऽसुराऽऽरेपसः । पावकासःशुचयःसूर्याऽऽवसत्वानोनद्र
प्सिनोघोरवर्पसः ॥ युवानोरुद्राऽऽजराऽऽभोग्धनोववधुरधिगावःपर्वताऽऽव । दृढाचिद्विश्वाभुवनानिपार्थिवाप्र
च्यावयन्तिदिव्यानिमज्मना ॥ चित्रैरंजिभिर्वपुषेभ्यजतेवक्षःसुरुक्माऽऽधियेतिरेशुभे । अंसेष्वेषानिमिमृक्षुऽऽकुष्टयः
साकंजज्ञिरेस्वधयादिवोनरः ॥ ईशानकृतोधुनयोरिशदसोवातान्विद्युतस्तविषीभिरक्रत । दुहंत्यूधर्दिव्यानिधूत
योभूमिपिन्वंतिपयसापरिज्रयः ॥ ६ ॥ पिन्वंत्यपोमरुतःसुदानवःपयोधृतवद्विदथेष्वाभुवः । अत्यंनमिहेविनयं
तिवाजिनमुत्संदुहन्तिस्तनयंतमक्षितं ॥ महिषासोमायिनश्चित्रभानवोगिरयोनस्वतवसोरघुष्यदः । मृगाऽऽवहस्तिनः
खादथावनायदारुणीषुतविषीरयुग्ध्वं ॥ सिंहाऽऽवनानदतिप्रचेतसःपिशाऽऽवसुपिशोविश्ववेदसः । क्षपोजिन्वंतःपृ
षतीभिऽऽकुष्टिभिःसमित्सवाधःशवसाहिमन्यवः ॥ रोदसीआवदतागणश्रियोनृपाचःशूराःशवसाहिमन्यवः । आवं
धुरेष्वमतिर्नदर्शताविद्युन्नतस्थौमरुतोरथेषुवः ॥ विश्ववेदसोरयिभिःसमोकसःसंमिश्रासःस्तविषीभिर्विरपशिनः ।
अस्तारऽऽइषुंदधिरोगभस्त्योरनंतशुष्मावृषखादयोनरः ॥ ७ ॥ हिरण्ययैभिःपविभिःपयोवृधुऽऽजिघ्रंतऽऽपथ्योऽन
पर्वतान् । मखाऽऽयासःस्वसृतोध्रुवच्युतोदुधकृतोमरुतोभ्राजदृष्टयः ॥ घृष्टुपावकंवनिनंविचर्षणिंरुद्रस्यसूनुंहवसा
गृणीमसि । रजस्तुरैतवसंमारुतंगणमृजीषिणंवृषणंसश्चतश्रिये+ ॥ प्रनूसमर्तःशवसाजनाऽऽतितस्थौवऽऽकृतीमरुतो

ऋक्सं.

अ. १ अ. ५

॥३१॥

यमावत । अर्वद्विर्वाजं भरते धनानृभिरापृच्छयं क्रतुमाक्षेति पुष्यति ॥ चर्कृत्यं मरुतः पृतसुदुष्टरं द्युमंतं शुष्मं मघवत्सुधत्तन ।
 धनस्पृतमुक्थ्यं विश्वचर्षणितोकं पुष्ये मृतनयं शतं हिमाः ॥ नूष्टिरं मरुतो वीरवंतमृतीपाहं रयिमस्मासुधत्त । सहस्रिणं शति
 नैशूशुवांसं प्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ८ ॥ (१।१२।१) पश्वानतायुं गुहाचतंतं नमोयुजानं नमो वहंतं ॥ सजोषाधीराः
 पदैरनुगमन्नुपत्वासीदन्विश्वेयजत्राः ॥ ऋतस्य देवाऽअनुव्रता गुर्भुवत्परिष्टिद्यौर्नभूम ॥ वर्धती मापः पन्वासुशिश्विमृतस्य
 यो नागर्भे सुजातं ॥ पुष्टिर्नरुणाक्षितिर्नपृथ्वीगिरिर्नभुज्मक्षो दोनशंभु ॥ अत्यो नाज्मन्तसर्गप्रतक्तः सिंधुर्नक्षोदः कऽ
 ईवराते ॥ जामिः सिंधूनां भ्रातैव स्वस्त्रामिभ्यान्नराजावना न्यत्ति ॥ यद्वातं जूतो वनाव्यस्थादग्निर्हृदातिरोमापृथिव्याः ॥
 श्वसित्यप्सु हंसो नसीदुन्क्रत्वा चेतिष्ठो विशामुषर्भुत् ॥ सोमो न वेधाऽऋतप्रजातः पशुर्न शिश्वा विभुर्दूरेभाः ॥ ९ ॥
 (१।१२।२) रयिर्न चित्रासूरो न संदगायुर्न प्राणो नित्यो न सुनुः ॥ तक्रानभूर्णिर्वनासि पक्तिपयो न धेनुः शुचिर्विभावा ॥
 दाधारक्षेममोको नरुणो यवो न पक्रोजेता जनानां ॥ ऋषिर्नस्तु भ्वा विक्षुप्रशस्तो वाजी न प्रीतो वयो दधाति ॥ दुरोकशोचिः
 क्रतुर्न नित्यो जायेव यो नावरं विश्वस्मै ॥ चित्रो यदभ्रादश्वेतो न विक्षुरथो न रुक्मी त्वेषः समत्सु ॥ सेनैव सृष्टामं दधात्यस्तुर्न
 दिद्युत्त्वेष प्रतीका ॥ यमो ह जातो यमो जनित्वं जारः कनीनां पतिर्जनीनां ॥ तं वश्च राथावयं वसत्यास्तं नगावो न क्षेतऽइच्छं ॥

(१।१२।१) पश्वानेति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्तयः पराशरोभिर्द्विपदाविराट् । (१।१२।२) रयिर्नेति दशर्चस्य सूक्तस्य पराशरोभिर्द्विपदाविराट् ।

मंडलं १

अनु. १२

॥३१॥

सिंधुर्नक्षोदःप्रनीचीरैनोन्नवंतगावःस्वर्दृशीके ॥ १० ॥ (११२१३) वनेषुजायुर्मतेषुमित्रोवृणीतेश्रुष्टिराजैवाजु
र्यं ॥ क्षेमोनसाधुःऋतुर्नभद्रोभुवत्स्वाधीर्होताहव्यवाद् ॥ हस्तेदधानोनुष्णाविश्वान्यमैदेवान्धाद्ब्रुहानिषीदन् ॥ विदं
तीमत्रनरोधियंधाहृदायत्तष्टान्मंत्राँऽअशंसन् ॥ अजोनक्षांदाधारपृथिवीतस्तंभद्यामंत्रैभिःसत्यैः ॥ प्रियापदानिपश्वो
निपाहिविश्वायुरग्नेगुहागुहंगाः ॥ यऽईचिकेतगुहाभवतमायःससादधारांमृतस्य ॥ वियेचृतंत्यूतासपंतऽआदिद्वसू
निप्रववाचास्मै ॥ वियोवीरुत्सुरोधन्महित्वोतप्रजाऽउतप्रसूष्वंतः+ ॥ चित्तिरपांदमेविश्वायुःसन्नैवधीराःसंमायचक्रुः
॥ ११ ॥ (११२१४) श्रीणन्नपस्थादिवंभुरण्युःस्थातुश्चरथमकून्वयूर्णोत् ॥ परियदेषामेकोविश्वेषांभुवद्देवोदेवानां
महित्वा+ ॥ आदित्तैविश्वेऋतुंजुषंतशुष्काद्यद्देवजीवोजनिष्ठाः ॥ भजंतविश्वेदेवत्वंनामऽऋतंसपंतोऽअमृतमेवैः ॥
ऋतस्यप्रेषाऽऋतस्यधीतिर्विश्वायुर्विश्वेऽअपांसिचक्रुः ॥ यस्तुभ्यंदाशाद्योवातेशिक्षात्तस्मैचिकित्वात्रयिंदयस्व ॥
होतानिषत्तोमनोरपत्येसचिन्वासांपतीरयीणां+ ॥ इच्छंतरेतौमिथस्तनूषुसंजानतस्वैर्दक्षैरमूराः ॥ पितुर्नपुत्राःऋतुंजुषंत
श्रोषन्त्येऽअस्यशासंतुरासः ॥ विरायऽऔर्णोदुरःपुरुक्षुःपिपेशनाकंस्तृभिर्दमूनाः ॥ १२ ॥ (११२१५) शुक्रःशुशु

(११२१३) वनेष्वितिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोभिर्द्विपदाविराट् । (११२१४) श्रीणन्नितिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोभिर्द्विपदाविराट् ।
(११२१५) शुक्रइतिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोभिर्द्विपदाविराट् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.५

॥३२॥

काँऽउषोनजारःप्रासमीचीदिवोनज्योतिः ॥ परिप्रजातःऋत्वावभूथभुवोदेवानांपितापुत्रःसन्⁺ ॥ वेधाऽअहंसोऽ
 अग्निर्विजानन्नधुर्नगोनांस्वाङ्गापितुनां⁺ ॥ जनेनशेवऽआहूर्यःसन्मध्येनिषत्तोर्णवोदुरोणे⁺ ॥ पुत्रोनजातोर्णवोदुरो
 णेवाजीनप्रीतोविशोवितारीत् ॥ विशोयदह्वेनृभिःसनीळाऽअग्निर्देवत्वाविश्वान्यश्याः ॥ नकिंष्टऽएताव्रतामिनंतिनृ
 भ्योयदेभ्यःश्रुष्टिंचकथं ॥ तत्तुतेदंसोयदहन्त्समानैर्नृभिर्यद्युक्तोविवेरपांसि ॥ उषोनजारोविभावोस्रःसंज्ञातरूपश्चिके
 तदस्मै ॥ त्मनावहंतोदुरोव्यृण्वन्नवंतविश्वेस्वर्हृशीके ॥ १३ ॥ (११२१६) वनेमपूर्वोर्योमनीषाऽअग्निःसुशो
 कोविश्वान्यश्याः ॥ आदैव्यानिव्रताचिकित्वानामानुषस्यजनस्यजन्म ॥ गर्भोयोऽअपांगर्भोवनानांगर्भश्चस्थातांगर्भ
 श्ररथां ॥ अद्रौचिदस्माऽअंतर्दुरोणेविशानविश्वोऽअमृतःस्वाधीः⁺ ॥ सहिक्षपावाँऽअग्नीरयीणांदाशद्योऽअस्माऽअ
 रंसूक्तैः⁺ ॥ एताचिकित्वोभूमानिपाहिदेवानांजन्ममर्ताश्चविद्वान्⁺ ॥ वर्धान्यपूर्वीःक्षपोविरूपाःस्थानुश्चरथमृतप्र
 वीतं ॥ अराधिहोतास्वर्निषत्तःकृण्वन्विश्वान्यपांसिसत्या⁺ ॥ गोषुप्रशस्तिवनेषुधिषेभरंतविश्वेवल्लिस्वर्णः ॥ वित्वा
 नरःपुरुत्रासपर्यन्पितुर्नजिब्रेर्विवेदोभरंत ॥ साधुर्नगृधुरस्तेवशूरोयातेवभीमस्त्वेषःसमत्सु ॥ १४ ॥ (११२१७)
 उपप्रजिन्वन्नशतीरुशंतपतिंनित्यंजनयःसनीळाः । स्वसारःश्यावीमरुषीमजुषरन्चित्रमुच्छंतीमुषसंनगावः ॥ वीळुचिं

(११२१६) वनेमेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निर्द्विपदविराट् । (११२१७) उपप्रजिन्वन्नितिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १२

॥३२॥

दृष्ट्वापितरोनऽउक्थैरद्रिंरुजन्नंगिरसोरवेण । चक्रुर्दिवोवृहतो गातुमस्मेऽअहःस्वर्विविदुःकेतुमुन्नाः⁺ ॥ दधन्नृतधन
यन्नस्यधीतिमादिदर्योर्दिधिष्वोऽविभृत्राः । अतृष्यंतीरपसोयंत्यच्छादेवान्जन्मप्रयसावर्धयंतीः ॥ मथीद्यदीविभृतो
मातरिश्वागृहेगृहेश्येतोजेन्योभूत् । आदींराज्ञेनसहीयसेसचासन्नादृत्यं^१ भृगवाणोविवाय ॥ महेयत्पित्रऽईरसंदिवे
करवत्सरत्पृशन्त्यश्चिकित्वान् । सृजदस्ताधृषतादिद्युमस्मैस्वायां देवोर्दुहितरित्विषिंघात् ॥ १५ ॥ स्वऽआयस्तुभ्यंद
मऽआविभातिनमोवादाशादुशतोऽअनुद्यून । वर्धोऽअग्नेवयोऽअस्यद्विबर्हायासद्रायासरथंयंजुनासि ॥ अग्निंविश्वा
ऽअभिपृक्षःसचंतेसमुद्रंनस्रवतःसप्तयह्वीः । नजामिभिर्विचिकितेवयो नोविदादेवेषुप्रमंतिचिकित्वान्⁺ ॥ आयद्विषे
नृपतितेजऽआनट्छुचिरेतोनिषिक्तंघौरभीकै । अग्निःशर्धमनवद्युवानंस्वाध्यंजनयत्सूदयच्च ॥ मनोनयोध्वनःसद्य
ऽएत्येकःसत्रासूरोवस्वऽईशे । राजानामित्रावरुणासुपाणीगोषुप्रियममृतंरक्षमाणा ॥ मानोऽअग्नेसख्यापित्र्याणिप्र
मर्षिष्ठाऽअभिविदुष्कविःसन् । नभोनरूपंजरिमामिनातिपुरातस्याऽअभिःशस्तेरधीहि ॥ १६ ॥ (११२।८)
निकाव्यावेधसःशश्वतस्कृहस्तेदधानोनर्यापूरुणि । अग्निर्भुवद्रयिपतीरयीणांसत्राचक्राणोऽअमृतांनिविश्वा ॥ अस्मे
वत्संपरिषंतंनविंदन्निच्छंतोविश्वेऽअमृताऽअमूराः । श्रमयुवःपदव्यौधियंघास्तस्थुःपदेपरमेचार्वग्नेः⁺ ॥ तिस्रोयदग्ने

(११२।८) निकाव्येतिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ५

॥ ३३ ॥

शरदस्त्वामिच्छुचिघृतेन शुचयः सपर्यान् । नामानिचिदधिरेयज्ञियान्यसूदयंततन्वः १ सुजाताः ॥ आरोदसी बृहती
वेविदानाः प्ररुद्रियाजधरेयज्ञियासः । विदन्मतोनेमधिताचिकित्वानग्निपदे परमेतस्थिवांसं ॥ संजानानाऽउपसीद
न्नभिज्जुपत्नीवंतो नमस्यन्नमस्यन् । रिरिकांसस्तन्वः कृण्वतस्याः सखा सख्युर्निमिषिरक्षमाणाः ॥ १७ ॥ त्रिःसप्तयद्गु
ह्या नित्वेऽइत्पदाविदन्निहितायज्ञियासः । तेभीरक्षंतेऽमृतं सजोषाः पशून् च स्थातृन् च रथं च पाहि ॥ विद्वाँऽअग्नेव युना
निक्षितीनां व्यानुषक्छुरुधौ जीवसेधाः । अंतर्विद्वाँऽअध्वनो देवयानानतंद्रोदूतोऽअभवो हविर्वाद् ॥ स्वाध्यो दिवऽ
आसप्तयहीरायो दुरो व्युतज्ञाऽअजानन् । विदद्गव्यं सरमा दृह्ममूर्वे येनानुकमानुषी भोजते विद् ॥ आये विश्वा स्वपत्या
नितस्थुः कृण्वानासोऽअमृतत्वाय गातुं । महामहद्भिः पृथिवीवितस्थे मातापुत्रैरदितिर्धायसेवे ॥ अधिश्रियं निदधु
श्चारुमस्मिन्दिवो यदक्षीऽअमृताऽअकृण्वन् । अधक्षरं तिसिंधवो न सृष्टाः प्रनीचीरग्नेऽअरुषीरजानन् ॥ १८ ॥
(१।१२।९) रयिर्नयः पितृवित्तो वयोधाः सुप्रणीतिश्चिकितुषो न शासुः । स्योनशीरतिथिर्न प्रीणानो होतैव सन्नविधतो
वितारीत् ॥ देवोनयः सविता सत्यमन्माक्रत्वानि पाति वृजनानि विश्वा । पुरुप्रशस्तोऽअमतिर्न सत्यऽआत्मेव शेवो दिधि
पाय्यो भूत् ॥ देवोनयः पृथिवी विश्वधायाऽउपक्षेति हितमित्रो न राजा । पुरःसदः शर्मसदो न वीराऽअनवद्यापति जुष्टेव

(१।१२।९) रयिर्नेति दशर्चस्य सूक्तस्य पराशरोभिस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १२

॥ ३३ ॥

नारी ॥ तं त्वानरोदम आनित्यमिद्धमग्ने स चैतक्षितिष्वधवास । अधिद्यन्निदधर्भयं सिन्धुभा विश्वायर्धरुणोरयीणां ॥

नारीं ॥ तंत्वानरोदमआनित्यमिद्धमग्नेसचैतक्षितिषुध्रुवासु । अधिद्युम्ननिदधुर्भूर्यस्मिन्भवाविश्वायुर्धरुणोरयीणां⁺ ॥
विपृक्षोऽग्नेमघवानोऽअशुर्विसूरयोददतोविश्वमायुः । सुनेमवाजंसमितेष्वर्योभागंदेवेषुश्रवसेदधानाः ॥ १९ ॥ ॠ
तस्यहिधेनवोवावशानाःस्मदूधीःपीपयंतद्युभक्ताः । परावतःसुमतिंभिक्षमाणाविसिंधवःसमयासस्रुरद्रिं ॥ त्वेऽग्ने
सुमतिंभिक्षमाणादिविश्रवोदधिरेयज्ञियासः । नक्ताचचक्रुरुपसाविरूपेकृष्णंचवर्णमरुणंचसंधुः ॥ यात्रायेमर्तान्तसु
षूदोऽग्नेतेस्याममघवानोवयंच । छायेवविश्वंभुवनंसिसक्ष्यापप्रिवात्रोदसीऽअंतरिक्षं ॥ अर्वद्भिरग्नेऽअर्वतो नृभिर्नृ
न्वीरैर्वीरान्वनुयामात्वोताः । ईशानासःपितृवित्तस्यरायोविसूरयःशतहिमानोऽअशुः ॥ एतातेऽअग्नऽउचथानिवे
धोजुष्टानिसंतुमनसेददेच । शकेमरायःसुधुरोयमंतेधिश्रवोदेवभक्तंदधानाः ॥ २० ॥ (११३११) उपप्रयंतोऽअध्वरं
मंत्रं वोचेमाग्नये । आरेऽअस्मेचशृण्वते⁺ ॥ यःस्त्रीहितीषुपूर्यःसंजग्मानासुकृष्टिषु । अरक्षद्वाशुषेगयं ॥ उतब्रुवंतुजं
तवऽउदग्निर्वृत्रहाजनि । धनंजयोरणेरणे ॥ यस्यदूतोऽअसिक्षयेवेषिहव्यानिवीतये । दुस्मत्कृणोष्यध्वरम्⁺ ॥ तमि
त्सुहव्यमंगिरःसुदेवंसहसोयहो । जनाऽआहुःसुवर्हिषं ॥ २१ ॥ आचवहासिताऽइहदेवाऽउपप्रशस्तये । हव्यासुश्रं
द्रवीतये ॥ नयोरुपव्दिदरश्वयःशृण्वेरथस्यकच्चन । यदग्नेयासिदूत्यं* ॥ त्वोतोवाज्यहयोभिपूर्वस्मादपरः । प्रदाश्वौ

(११३११) उपप्रयन्तइतिनवर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमोग्रिर्गायत्री ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ५

॥ ३४ ॥

ऽअग्नेऽअस्थात् ॥ उतद्युमत्सुवीर्यवृहदग्नेविवाससि । देवेभ्यो देवदाशुषे ॥ २२ ॥ (११३१२) जुषस्व सप्रथस्तमं
 वचो देवप्सरस्तमं । हव्या जुह्वानऽआसनि ॥ अथा तेऽअंगिरस्तमाग्नेवेधस्तमप्रियं । वोचेम ब्रह्मसानसि⁺ ॥ कस्ते जा
 मिर्जनानामग्ने कोदाश्वध्वरः । कोह कस्मिन्नसि श्रितः⁺ ॥ त्वं जामिर्जनानामग्ने मित्रोऽअसि प्रियः । सखा सखिभ्यऽई
 ड्यः ॥ यजानो मित्रावरुणाय जा देवाँऽऽकृतं वृहत् । अग्नेयक्षिस्वदमं ॥ २३ ॥ (११३१३) कातऽउपैतिर्मनसो वरा
 यभुवदग्ने शंतमाकामनीषा । कोवायज्ञैः परिदक्षंतऽआपकेन वा ते मनसा दाशेम । एह्यग्नेऽइह होतानि षीदादब्धः सुपुः
 एता भवानः । अवतां त्वारोदसी विश्वमिन्वेयजामहे सौमनसाय देवान्⁺ ॥ प्रसुविश्वात्रक्षसो धक्ष्यग्ने भवाय ज्ञानामभि
 शस्तिपावा । अथावह सोमपतिं हरिभ्यामातिथ्यमस्मै च कृमा सुदान्ने ॥ प्रजावता वचसा वह्निरासा च हुवे निचसत्सीह दे
 वैः । वेषिहोत्रमुतपोत्रं यजत्र वोधिप्रयंतर्जनितुर्वसूनां ॥ यथाविप्रस्यमनुषो हविर्भिर्देवाँऽअयजः कविभिः कविः सन् ।
 एवा होतः सत्यतरत्वमद्याग्नेमंद्रया जुहाय जस्व ॥ २४ ॥ (११३१४) कथादाशेमाग्नेयैकास्मै देवजुष्टोच्यते भामिने
 गीः । योमर्त्येष्वमृतऽऽकृता वा होताय जिष्ठऽइत्कृणोति देवान्⁺ ॥ योऽअध्वरेषु शंतमऽऽकृता वा होतातमूनमोभिराकृणु

(११३१२) जुषस्वेति पंचर्चस्य सूक्तस्य गोतमोभिर्गायत्री । (११३१३) कात इति पंचर्चस्य सूक्तस्य गोतमोभिर्ब्रिष्टुप् । (११३१४)
 कथादाशेमेति पंचर्चस्य सूक्तस्य गोतमोभिर्ब्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १३

॥ ३४ ॥

ध्वं । अग्निर्यदेर्मर्त्या देवान् स चावोधाति मनसा यजाति ॥ सहिऋतः समयः ससाधमित्रो न भद्रं तस्य रथीः । तं मे धे

ध्वं । अग्निर्यद्वेर्मर्तीयदेवान्तसचावोधातिमनसायजाति ॥ सहिऋतुःसमर्युःससाधुमित्रो नभूदद्भुतस्यरथीः । तमेधे
 पुप्रथमंदेवयंतीविंशउपब्रुवतेदस्ममारीः ॥ सनोनृणांनृतमोरिशदाऽअग्निर्गिरोवसावेतुधीति । तनाचयेमघवानःश
 विष्ठावाजप्रसूताऽइषयंतमन्म ॥ एवाग्निर्गोतमेभिऽर्कतावाविप्रैभिरस्तोष्टजातवेदाः । सऽएषुद्युम्नपीपयत्सवाजंसपु
 ष्टियातिजोषमाचिकित्वान् ॥ २५ ॥ (११३।५) अभित्वागोतमागिराजातवेदोविचर्षणे । द्युम्नैरभिप्रणोनुमः ॥
 तमुत्वागोतमोगिरारायस्कांमोदुवस्यति । द्युम्नै ० ॥ तमुत्वावाजसातममंगिरस्वद्ध्वामहे । द्युम्नै ० ॥ तमुत्वावृत्रहं
 तमयोदस्यूरवधूनुषे । द्युम्नै ० ॥ अवोचामरहृगणाऽअग्नयेमधुमद्वचः । द्युम्नै ० ॥ २६ ॥ (११३।६) हिरण्यके
 शोरजसोविसारेहिर्धुनिर्वातऽइवध्रजीमान् । शुचिभ्राजाऽउषसोनवेदायशस्वतीरपस्युवोनसत्याः ॥ आतैसुपर्णाऽ
 अमिनंतऽएवैःकृष्णोनोनाववृषभोयदीदं । शिवाभिर्नस्मयमानाभिरागात्पतंतिमिहःस्तनयंत्यभ्रा ॥ यदीमृतस्यप
 यसापियानोनयन्नृतस्यपथिभीरजिष्ठैः । अर्यमामित्रोवरुणःपरिज्मात्वचंपृचंत्युपरस्योनौ । अग्नेवाजस्यगोमंतऽई
 शानःसहसोयहो । अस्मेधेहिजातवेदोमहिश्रवः ॥ सऽइधानोवसुष्कविरग्निरीळेन्योगिरा । रेवदस्मभ्यंपुर्वणीकदी

(११३।५) अभित्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगोतमोग्निर्गायत्री । (११३।६) हिरण्यकेशइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगोतमोग्निर्गायत्रीआद्या
 स्तिसोनुष्टुभःततस्तिस्त्रउष्णिहः (आद्यानांतिसृणांमध्यमोग्निःपार्थिवोवा) ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ५

॥ ३५ ॥

दिहि ॥ क्षपोराजन्नुतत्मनाग्नेवस्तोरुतोषसः । सतिग्मजंभरक्षसोदहप्रति ॥ २७ ॥ अवानोऽअग्नऽऋतिभिर्गायत्रस्य
 प्रभर्मणि । विश्वासुधीषुवैद्य ॥ आनोऽअग्नेरयिंभरसत्रासाह्वरेण्यं । विश्वासुपृत्सुदुष्टरं ॥ आनोऽअग्नेसुचेतुनार
 यिंविश्वायुपोषसं । माड्डीकंधैहिजीवसै ॥ प्रपूतास्तिग्मशौचिषेवाचोगोतमाग्नये । भरस्वसुन्नयुगिरं ॥ योनोऽअग्ने
 भिदासत्यंतिदूरेपदीष्टसः । अस्माकमिदृधेभव ॥ सहस्राक्षोविचर्षणिरग्नीरक्षांसिसेधति । होतागृणीतऽउक्थ्यः
 ॥ २८ ॥ (११३१७) इत्याहिसोमऽइन्मदेब्रह्माचकारवर्धनं । शविष्ठवज्रिन्नोजसापृथिव्यानिःशशाऽअहिमर्चन्न
 नुस्वराज्यं ॥ सत्वामददृष्टामदःसोमःश्येनाभृतःसुतः । येनावृत्रंनिरज्योजघंधवज्रिन्नोजसार्चन्ननु० ॥ प्रेह्यभीहिधृ
 ष्णुहिनतेवज्रोनिर्घसते । इंद्रंनृम्णंहितेशवोहनोवृत्रंजयाऽअपोर्चन्ननु० ॥ निरिंद्रभूम्याऽअधिवृत्रंजघंधनिर्दिवः । सृ
 जामरुत्वतीरवजीवधन्याऽइमाऽअपोर्चन्न० ॥ इंद्रोवृत्रस्यदोधतःसानुवज्रेणहीलितः । अभिक्रम्यावजिघ्रतेपःसर्मायचो
 दयन्नर्चन्न० ॥ २९ ॥ अधिसानोनिजिघ्रतेवज्रेणशतपर्वणा । मुंदानऽइंद्रोऽअंधसःसखिभ्योगातुमिच्छत्यर्चन्न० ॥
 इंद्रतुभ्यमिदद्रिवोनुत्तंवज्रिन्वीर्यं । यद्धत्यंमायिनमृगंतमुत्वंमाययावधीरर्चन्न० ॥ वितेवज्रासोऽअस्थिरन्नवतिना
 व्याऽअनु । महत्तऽइंद्रवीर्यवाहोस्तेवलंहितमर्चन्न० ॥ सहस्रंसाकमर्चतपरिष्टोभतविंशतिः । शतैनमन्वनोनवुरिंद्रा

(११३१७) इत्याहीतिषोडशर्चस्यसूक्तस्यगोतमइंद्रोत्यायादध्यङ्गानुरथर्वाचपंक्तिः ।

मंडलं १

अनु. १३

॥ ३५ ॥

यवहोरांतमर्चन्न० ॥ इंद्रोवृत्रस्यतविंषीनिरहन्तसहसासहः । महत्तदस्यपास्यवृत्रंजघन्वाऽअसृजदर्चन्न० ॥ ३० ॥

युब्रह्मोद्यतमर्चन्न० ॥ इन्द्रोवृत्रस्यतविषींनिरहन्त्सहसासहः । महत्तदस्यपौंस्यवृत्रंजघन्वाँऽअसृजदर्चन्न० ॥ ३० ॥
इमेचित्तवमन्यवेवेपैतेभियसांमही । यदिद्रवज्जिन्नोजसावृत्रंमरुत्वाँऽअवधीर्चन्न० ॥ नवेपसानतन्यतेद्रवृत्रोविवी
भयत् । अभ्येनंवज्रऽआयसःसहस्रभृष्टिरायतार्चन्न० ॥ यद्वृत्रतवचाशनिंवज्रेणसमयोधयः । अहिमिन्द्रजिघांसतो
दिवितेवद्वधेशवोर्चन्न० ॥ अभिष्टनेतेऽअद्रिवोयत्स्थाजगच्चरेजते । त्वष्टाचित्तवमन्यवऽइन्द्रवेविज्यतेभियार्चन्न० ॥
नहिनुयादधीमसींद्रंकोवीर्यापरः । तस्मिन्नृम्णमुतकर्तुंदेवाऽओजांसिसंदधुरर्चन्न० ॥ यामथर्वामनुष्पितादध्यङ्घ्रिय
मल्लत । तस्मिन्ब्रह्माणिपूर्वथेद्रऽउक्थासमग्मतार्च० ॥ ३१ ॥ इतिप्रथमाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

पंचमाध्यायेवर्गाः सूक्तानि ऋचः १८५ ॥ त्यागः ॥ इन्द्रायेदं. २२ मरुद्भ्यइदं. १५ अग्नयइदं. १२० मध्यमायाग्नयइदं. ३ अग्न
यइदं. ९ इन्द्रायेदं. ११ ॥ इतिप्रथमेपंचमोऽध्यायः ॥

इन्द्रोनवोपोषुषड्जगत्यंतमश्वावतिजागतमसाविविंशतिःषळनुष्टुभौऔष्णिहपांक्तगायत्रत्रैष्टुभास्तृचाःप्रगार्थः
प्रयेद्वादशमारुतंहंपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौमरुतोदशगायत्रंप्रत्वक्षसःषड्जागतमाविद्युन्मद्भिराद्यांत्येप्रस्तारपंक्तीपंच
मीविराड्दूरूपानोदशवैश्वदेवतुंपंचाद्याःसप्तमीचजगत्यःषष्ठीविराट्स्थानंऋजुनीतीनवगायत्रमंत्यानुष्टुप्त्वंसोम
त्र्यधिकासौम्यंपंचम्यादिगायत्र्यौद्वादशोष्णिक्चैताउत्याह्नोषस्यंचतुर्जगत्यादिषळुष्णिगंतंतृचोत्यआश्वि

ऋक्सं.

अ.१अ.६

॥३६॥

नौग्रीषोमौद्वादशाग्रीषोमीयमाद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभउपांत्यास्तिस्त्रोगायत्र्योष्टमीजगतीवेमंपोळशकुत्सआग्नेयंतद्वित्रि
 षुवंतंपूर्वोदेवास्त्रयःपादादेवास्तन्नोमित्रोर्ध्वोर्लोङ्गोक्तदेवतोयद्वैवत्यंवासूक्तम् ॥ ६ ॥ ॥
 हरिःओ३म् ॥ (११३१८) इंद्रोमदायवावृधेशर्वसेवृत्तहानृभिः । तमिन्महत्स्वाजिषूतेमर्भेहवामहेसवाजेषुप्र
 नोविषत् ॥ असिहिवीरसेन्योसिभूरिंपरादुदिः । असिदुभ्रस्यचिद्वृधोयजमानायशिक्षसिसुन्वतेभूरितेवसु ॥ यदुदीरं
 तऽआजयोधृष्णवेधीयतेधना । युक्ष्वामदच्युताहरीकंहनःकंवसौदधोस्माँऽइंद्रवसौदधः ॥ ऋत्वामहाँऽअनुष्वधंभी
 मऽआवावृधेशर्वः । श्रियऽऋष्वऽउपाकयोर्निशिग्रीहरिंवान्दधेहस्तयोर्वज्रमायसं ॥ आपप्रौपार्थिवंरजोवद्धधरोच
 नादिवि । नत्वावाँऽइंद्रकश्चननजातो नजनिष्यतेतिविश्वंववक्षिथ ॥ १ ॥ योऽअर्योर्मर्तभोजनंपराददातिदाशुषे ।
 इंद्रोऽअस्मभ्यंशिक्षतुविभंजाभूरितेवसुभक्षीयतवराधसः ॥ मदमेदेहिनोदुदिर्युथागवामृजुक्रतुः । संगृभायपुरुशतो
 भयाहस्त्यावसुंशिशीहिरायऽआभर ॥ मादयस्वसुतेसचाशर्वसेशूरराधसे । विद्वाहित्वापुरुवसुमुपकामान्तससृज्महे
 थानोविताभव ॥ एतेतऽइंद्रजंतवोविश्वंपुष्यंतिवार्य ॥ अंतर्हिख्योजनामर्योवेदोऽअदाशुषांतेषानोवेदऽआभर
 ॥ २ ॥ (११३१९) उपोषुशृणुहीगिरोमर्धवन्मातथाऽइव । यदानःसूनृतावतःकरऽआदर्थयासऽइद्योजान्विवद्रे

(११३१८) इंद्रोमदायेतिनवर्चस्यसूक्तस्यगोतमइंद्रःपंक्तिः । (११३१९) उपोष्वितिषळर्चस्यसूक्तस्यगोतमइंद्रःपंक्तिरंत्याजगती ।

मंडलं १

अनु. १३

॥३६॥

हरी ॥ अक्षन्मीमदंतद्वयप्रियाऽअधूषत । अस्तोषतस्वभानवोविप्रानविष्टयामतीयोजा ॥ सुसंहशत्वावयंमघवन्वं
 दिषीमहि । प्रनूनंपूर्णवंधुरःस्तुतोयाहिवशाऽअनुयोजा ॥ सघातंवृषणंरथमधितिष्ठातिगोविदं । यःपात्रंहारियोज
 नंपूर्णमिन्द्रचिकेततियोजा ॥ युक्तस्तैस्तुदक्षिणऽउतसव्यःशतक्रतो । तेनजायामुपप्रियांमैदानोयाह्यंधसोयोजा ॥
 युनज्मितेब्रह्मणाकेशिनाहरीऽउपप्रयाहिदधिषेगभस्त्योः । उत्त्वासुतासौरभसाऽअमंदिषुःपूषण्वान्वज्जिन्तसमुपह्या
 मदः ॥ ३ ॥ (११३११०) अश्ववतिप्रथमोगोषुगच्छतिसुप्रावीरिन्द्रमर्त्यस्तवोतिभिः । तमित्पृणक्षिवसुनाभवी
 यसासिंधुमापोयथाभितोविचेतसः ॥ आपोनदेवीरुपयंतिहोत्रियमवःपश्यंतिविततंयथारजः । प्राचैर्देवासःप्रणयंति
 देवयुं ब्रह्मप्रियंजोषयंतेवराऽइव ॥ अधिद्वयोरदधाऽउक्थ्यं१वचोयतसुचामिथुनायासंपर्यतः । असंयत्तोव्रतेतैक्षेति
 पुष्यंतिभद्राशक्तिर्यजमानायसुन्वते ॥ आदंगिराःप्रथमंदधिरेवयऽइच्छाग्नयःशम्यायेसुकृत्यया । सर्वपणेःसमंविदं
 तभोजनमश्वान्तंगोमैतमापशुनरः ॥ यज्ञैरथर्वाप्रथमःपथस्तैततःसूर्योव्रतपावेनऽआजनि । आगाऽआजदुशनाका
 व्यःसचायमस्यजातममृतंयजामहे ॥ बर्हिर्वायत्स्वपत्यायवृज्यतेकोवाश्लोकमाघोषतेदिवि । प्रावायत्रवदतिकारुरु
 कथ्यं१स्तस्येदिन्द्रोअभिपित्वेषुरण्यति ॥ ४ ॥ (११३१११) असाविसोमऽइन्द्रतेशविष्ठधृष्णवागहि । आत्वापृण

(११३११०) अश्ववतीतिषष्ठचस्यसूक्तस्यगोतमइन्द्रो जगती । (११३१११) असावीतिविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगोतमइन्द्राद्याःषष्ठनुष्टुभः

ऋक्सं.

अ. १ अ. ६

॥ ३७ ॥

किं त्वद्रियं रजःसूर्यो न रश्मिभिः ॥ इन्द्रमिच्छरीं वहतो प्रतिधृष्टशवसं । ऋषीणां चस्तुतीरुपयज्ञं च मानुषाणां ॥ आतिष्ठ
 वृत्रहत्रथैर्युक्ता ते ब्रह्मणा हरी । अर्वाचीनं सुते मनो ग्रावा कृणोतु वसुना ॥ इममिन्द्रसुतोऽपि वज्र्येष्टममर्त्यमदं । शुक्रस्य त्वा
 भ्यक्षरन्धाराऽऽकृतस्य सादने ॥ इन्द्राय नूनमर्चतो कथानि च ब्रवीत न । सुताऽअमत्सुरिंदो ज्येष्ठं नमस्यता सहः ॥ ५ ॥
 न किं द्रुवथी तरो हरी यद्विद्रयच्छसे । न किं द्रुवन्मुज्मनान किः स्वश्वंऽआनशे ॥ यऽएकऽइद्विदयते वसुमती यदा शुषे ।
 ईशानोऽअप्रतिष्कुतऽइंद्रोऽअंगः ॥ कदामर्तमराधसंपदा क्षुं पमिव स्फुरत् । कदानः शुश्रवद्भिरइंद्रो ॥ यश्चिद्धित्वा
 बहुभ्यऽआसुता वाऽआविवासति । उग्रंतत्पत्यते शवऽइंद्रो ॥ स्वादोरित्था विषूवतो मध्वः पिवंति गौर्यैः । याऽइंद्रेण
 सयावरी वृष्णामदंति शोभसे वस्वीरनुस्वराज्यं ॥ ६ ॥ ताऽअस्य पृशना युवः सोमं श्रीणांति पृश्नयः । प्रियाऽइंद्रस्य धेनवो
 वज्रं हि न्वंति सार्यकं वस्वी ॥ ताऽअस्य नमसा सहः सपर्यंति प्रचेतसः । व्रतान्यस्य सश्चिरे पुरुणि पूर्वचित्तये वस्वी ॥
 इंद्रो दधीचोऽअस्थमिर्वृत्राण्यप्रतिष्कुतः । जघान नवतीर्नव ॥ इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः पर्वतेष्वपश्रितं । तद्विदच्छर्यणा
 वति ॥ अत्राह गोरमन्वतनाम त्वष्टुरपीच्यं । इत्था चंद्रमसो गृहे ॥ ७ ॥ कोऽअद्य युक्ते धुरिगाऽऽकृतस्य शिमीवतो भ्रा
 मिनो दुर्हणायून् । आसन्निषून् हत्स्वसो मयो भून्यऽएषां भृत्या मृणधत्स जीवात् ॥ कऽइषते तु ज्यते को विभाय को मंसते
 सप्तम्याद्यास्तिस्र उष्णिहः दशम्याद्यास्तिस्रः पंक्तयः त्रयोदशाद्यास्तिस्रो गायत्र्यः षोडश्याद्यास्तिस्रश्चिष्टुभः अंत्ये द्वे बृहती सतो बृहत्यौ ।

मंडलं १

अनु. १३

॥ ३७ ॥

संतमिंद्रं कोऽंति । कस्तो कायकऽइभायोतरायेधिब्रवत्तन्वेऽको जनाय ॥ कोऽअग्निमीद्रेहविषाघृतेनस्रुचायजाताऽकृ
तुभिर्ध्रुवेभिः । कस्मै देवाऽआवहाना शुहोमकोमसतेवीतिहोत्रः सुदेवः⁺ ॥ त्वमंगप्रशंसिषो देवः शविष्ठमर्त्य । नत्वद्
न्योमघवन्नस्ति मर्द्धितेन्द्रव्रीमितेवचः ॥ मातेराधांसिमातऽऊतयोवसोस्मान्कदाचनादभन् । विश्वाचनऽउपमिमी
हिमानुषवसूनिचर्षणिभ्यऽआ⁺ ॥ ८ ॥ (११४११) प्रयेशुंभंते जनयो न सप्तयो यामन्नुद्रस्यसूनवः सुदंससः । रो
दसी हिमरुतश्चक्रिरेवृधेमदंति वीरा विदथेषु घृष्वयः ॥ तऽउक्षितासोमहिमानमाशतदिविरुद्रासोऽअधिचक्रिरेसदः ।
अर्चतोऽअर्कं जनयंतऽइंद्रियमधिश्रियोदधिरेपृश्निमातरः ॥ गोमातरोयच्छुभयंतऽअंजिभिस्तनूषु शुभ्रादधिरेविरु
कमतः । बाधंतैविश्वमभिमातिनमपवर्त्मान्येषामनुरीयतेघृतं⁺ ॥ वियेभ्राजंतैसुमखासऽकृष्टिभिः प्रच्यावयंतोऽअच्यु
ताचिदोजसा । मनोजुवोयन्मरुतोरथेष्वावृषवा तासः पृषतीरयुग्ध्वं ॥ प्रयद्रथेषु पृषतीरयुग्ध्वं वाजेऽअद्रिमरुतोरंहयं
तः । उतारुषस्यविष्यंति धाराश्चर्मैवोदभिर्व्युदंतिभूम ॥ आवोवहंतु सप्तयोरघुष्यदोरघुपत्वानः प्रजिगातवाहुभिः ।
सीदतावर्हि रुरुवः सदस्कृतं मादयध्वं मरुतोमध्वोऽअंधसः ॥ ९ ॥ तैवर्धंतस्वतवसोमहित्वनानाकंतस्थुरुचक्रिरेसदः ।
विष्णुर्यद्वावद्वृषणंमदच्युतं वयो न सीदन्नधिबर्हिषिप्रिये⁺ ॥ शूराऽइवेद्युधयोनजगमयः श्रवस्यवोनपृतनासुयेतिरे ।

(११४११) प्रयेशुंभंतइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगोतमोमरुतोजगतीपंचम्यंयेत्रिष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ६

॥ ३८ ॥

भयंते विश्वाभुवनामरुद्व्योराजानऽइव त्वेष संहशोनरः ॥ त्वष्टाय द्वजं सुकृतं तं हिरण्ययं सहस्रं भृष्टिं स्वपाऽअवर्तयत् ।
 धत्तऽइन्द्रो नर्यपांसि कर्तुं वेहन्वृत्रं निरपामौजदर्णवं⁺ ॥ ऊर्ध्वं नु नु द्रेव तं तऽओजसा दाहृणां चिद्विभिदुर्विपर्वतं । धमं
 तो वाणं मरुतः सुदानं वोमदे सोमस्य रण्यानि चक्रिरे ॥ जिह्वं नु नु द्रेव तं तया दिशा सिंचन्नुत्संगोतमायतृष्णजे । आगच्छं
 तीमवसाचित्रभानवः कामं विप्रस्य तर्पयंत धामभिः ॥ यावः शर्म शशमानाय संति त्रिधातूनि दाशुर्षेयच्छताधि । अस्म
 भ्यंतानि मरुतो विर्यं तरयिं नो धत्तवृषणः सुवीरं ॥ १० ॥ (११४।२) मरुतो यस्य हि क्षयै पाथादिवोर्विमहसः । ससु
 गोपातं मोजनः ॥ यज्ञैर्वायज्ञवाहसो विप्रस्य वामतीनां । मरुतः शृणुता हवं ॥ उत वायस्य वाजिनो नु विप्रम तक्षत । सगं
 तागोमंति व्रजे⁺ ॥ अस्य वीरस्य बर्हिषि सुतः सोमो दिविष्टिषु । उक्थं मदश्च शस्यते ॥ अस्य श्रोतृत्वाभुवो विश्वायश्चर्षणी
 रभिः । सूरचित्सुषीरिषः ॥ ११ ॥ पूर्वाभिर्हि ददाशिमशरक्षिर्मरुतो वयं । अवोभिश्चर्षणीनां⁺ ॥ सुभगः सप्रयज्य
 वोमरुतोऽअस्तुमर्त्यः । यस्य प्रयांसि पर्षथ ॥ शशमानस्यवानरः स्वेदस्य सत्यशवसः । विदाकामस्य वेनतः ॥ यूयंत
 त्सत्यशवसऽआविष्कर्तमहित्वना । विध्यता विद्युतारक्षः ॥ गूहता गुह्यंतमो वियात विश्वमत्रिणं । ज्योतिष्कर्ता यदु
 श्मसि ॥ १२ ॥ (११४।३) प्रत्वक्षसः प्रतवसो विरपशिनो नानताऽअविथुराऽऋजीषिणः । जुष्टतमा सो नृतमा सो

(११४।२) मरुतो यस्येति दशर्चस्य सूक्तस्य गोतमो मरुतो गायत्री । (११४।३) प्रत्वक्षस इति पठर्चस्य सूक्तस्य गोतमो मरुतो जगती ।

मंडलं १

अनु. १४

॥ ३८ ॥

ऽअंजिभिर्व्यानज्रेकेचिदुस्त्राऽइवस्तृभिः ॥ उपह्वरेषुयदचिध्वययिवयऽइवमरुतःकेनचित्पथा । श्रोतंतिकोशाऽउप
 वोरथेष्वघृतमुक्षतामधुवर्णमर्चते ॥ प्रेषामज्मेषुविधुरेवरेजतेभूमिर्यामेषुयद्धयुंजतेशुभे । तेक्रीळयोधुनयोभ्राजदृष्टयः
 स्वयंमहित्वंपनयंतधूतयः ॥ सहिस्वसृत्पृषदश्वोयुवागणोऽयाऽईशानस्तविषीभिरावृतः । असिसत्यऽऋणयावानेद्यो
 स्याधियःप्राविताथावृषागुणः⁺ ॥ पितुःप्रत्नस्यजन्मनावदामसिसोमस्यजिह्वाप्रजिगातिचक्षसा । यदीमिंद्रंशम्युक्ता
 णऽआशतादिन्नामानियज्ञियानिदधिरे ॥ श्रियसेकंभानुभिःसंमिमिक्षिरेतेरश्मिभिस्तऽऋक्भिःसुखादयः । तेवाशी
 मंतऽइष्मिणोऽअभीरवोविद्रेप्रियस्यमारुतस्यधाम्नः ॥ १३ ॥ (११४१४) आविद्युन्मद्भिर्मरुतःस्वकैरथेभिर्यातऽ
 ऋष्टिमद्भिरश्वपणैः । आवर्षिष्ठयानऽइषावयोनपत्ततासुमायाः ॥ तैरुणेभिर्वरमापिशंगैःशुभेक्यांतिरथतूभिंरश्वैः ।
 रुक्मोनचित्रःस्वधितीवान्पव्यारथस्यजंघनंतभूमं ॥ श्रियेकंवोऽअधितनूषुवाशीर्मेधावनानकृणवंतऽऊर्ध्वा । युष्म
 भ्यंकंमरुतःसुजातास्तुविद्युन्नासौधनयंतोऽअद्रिं ॥ अहानिगृध्राःपर्यावऽआगुरिमांधियैवाकर्ष्याचदेवीं । ब्रह्मकृण्वं
 तोगोतमासोऽअकैरूर्ध्वंनुनुद्रऽउत्सधिंपिबध्यै ॥ एतत्त्यन्नयोजनमचेतिसस्वर्हयन्मरुतोगोतमोवः । पश्यन्निहरण्यच
 क्रानयोदंष्ट्रान्विधावतोवराहन् ॥ एषास्यावोमरुतोनुभर्त्रीप्रतिष्ठोभतिवाघतो नवाणी । अस्तोभयद्वृथासामनुस्वधांग

(११४१४) आविद्युन्मद्भिरितिषळर्चस्यसूक्तस्यगोतमोमरुतस्त्रिष्टुप्आद्यांत्येप्रस्तारपंक्तीपंचमीविराडूपा ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ६

॥ ३९ ॥

भस्त्योः ॥ १४ ॥ (११४।५) आनोभद्राःऋतवोयंतुविश्वतोदब्धासोऽपरीतासऽउद्भिदः । देवानोयथासदमि
 दृधेऽअसन्नप्रायुवोरक्षितारोदिवेदिवे ॥ देवानांभद्रासुमतिर्ऋजूयतांदेवानांरातिरभिनोनिर्वर्ततां । देवानांसख्यमुप
 सैदिमावयंदेवानऽआयुःप्रतिरंतुजीवसे ॥ तान्पूर्वयानिविदाहमहेवयंभगंमित्रमदितिदक्षमस्त्रिधं । अर्यमणवरुणंसो
 ममश्विनासरस्वतीनःसुभगामयस्करत् ॥ तन्नोवातोमयोभुवानुभेषजंतन्मातापृथिवीतत्पिताद्यौः । तद्वावाणःसोम
 सुतोमयोभुवस्तदश्विनाशृणुतंधिण्यायुवं+ ॥ तमीशानंजगतस्तस्थुषस्पतिंधियंजिन्वमवसेहमहेवयं । पूषानोयथावे
 दसामसदृधेरक्षितापायुरदब्धःस्वस्तये ॥ १५ ॥ स्वस्तिनऽइंद्रोवृद्धश्रवाःस्वस्तिनःपूषाविश्ववेदाः । स्वस्तिनस्ताक्ष्यो
 ऽअरिष्टनेमिःस्वस्तिनोबृहस्पतिर्दधातु ॥ पृषदश्वामरुतःपृश्निमातरःशुभंयावानोविदथेषुजग्मयः । अग्निजिह्वामन
 वःसूरचक्षसोविश्वेनोदेवाऽअवसागमन्निह+ ॥ भद्रंकर्णेभिःशृणुयामदेवाभद्रंपश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टु
 वांसस्तनूभिर्व्यशेमदेवहितंयदायुः ॥ शतमिन्नुशुरदोऽअंतिदेवायत्रानश्चक्राजरसंतनूनां । पुत्रासोयत्रपितरोभवन्ति

(११४।५) आनोभद्रा इति दशर्चस्य सूक्तस्य गोतमो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् आद्यापंचसप्तमीचजगत्यः षष्ठीविराट्स्थाना । (सूक्तभेदप्रयोगप
 क्षेतु आद्यानांचतसृणां विश्वे देवाः तत एकस्या इंद्रा पूषणौ ततश्चतसृणां विश्वे देवाः तत एकस्या अदितिः एवं दश । ऋजुनीतीत्येतदव्यवहिताग्रिम
 सूक्ते तु भेदप्रयोगकरणाशक्यत्वान्नवानामपि विश्वे देवा एव) ।

मंडलं १

अनु. १४

॥ ३९ ॥

मानोमध्यारीरिषतायुर्गतोः ॥ अदितिद्यौरदितिरंतरिक्षमदितिर्मातासपितासपुत्रः । विश्वेदेवाऽअदितिःपंचजनाऽ
 अदितिर्जातमदितिर्जनित्वं ॥ १६ ॥ (११४।६) ऋजुनीतीनोवरुणोमित्रोर्नयतुविद्वान् । अर्यमादेवैःसजोषाः ॥
 तेहिवस्वोवसवानास्तेऽअप्रमूरामहोभिः । व्रतारक्षंतेविश्वाहा ॥ तेऽअस्मभ्यंशर्मयंसन्नमृतामर्त्येभ्यः । बाधमानाऽ
 अपद्विषः ॥ विनःपथःसुवितायचियंत्विद्रोमरुतः । पूषाभगोवंधासः ॥ उत्तनोधियोगोऽअग्राःपूषन्विष्णवेवयावः ।
 कर्तानःस्वस्तिमतः ॥ १७ ॥ मधुवाताऽऋतायतेमधुक्षरंतिंसिंधवः । माध्वीर्नःसंतवोषधीः ॥ मधुनक्तमुतोषसोमधु
 मत्पार्थिवंरजः । मधुद्यौरस्तुनःपिता⁺ ॥ मधुमान्नोवनस्पतिर्मधुमाँऽअस्तुसूर्यः । माध्वीर्गावोभवंतुनः ॥ शंनोमि
 त्रःशंवरुणःशंनोभवत्वयमा । शंनोऽइंद्रोबृहस्पतिःशंनोविष्णुरुरुक्रमः⁺ ॥ १८ ॥ (११४।७) त्वंसोमप्रचिकितो
 मनीषात्वंरजिष्ठमनुनेषिपंथा । तवप्रणीतीपितरोनऽइंदोदेवेषुरत्नमभजंतुधीराः ॥ त्वंसोमक्रतुभिःसुक्रतुर्भूस्त्वंदक्षैःसु
 दक्षोविश्ववेदाः । त्वंवृषावृषत्वेभिर्महित्वाद्युम्नेभिर्द्युम्यभवोनृचक्षाः ॥ राज्ञोनृतेवरुणस्यव्रतानिबृहद्भीरंतवसोमधा
 म । शुचिष्ठमसिप्रियोनमित्रोदक्षाय्योऽअर्यमेवासिसोम ॥ यातेधामानिदिवियापृथिव्यांयापर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । ते

(११४।६) ऋजुनीतीनइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगोतमोविश्वेदेवागायत्रीअंत्यानुष्टुप् । (११४।७) त्वंसोमइतित्रयोविंशत्यृचस्यसूक्तस्य
 गोतमःसोमस्त्रिष्टुप्पंचम्यादिद्वादशगायत्र्यःसप्तदश्युष्णिक् ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ६

॥४०॥

भिर्नोविश्वैः सुमनाऽअहँत्राजन्त्सोमप्रतिहव्यागृभाय ॥ त्वंसोमासिसत्पतिस्त्वंराजोतवृत्रहा । त्वंभद्रोऽअसिः क्र
 तुः ॥ १९ ॥ त्वंचसोमनोवशोजीवातुंनमरामहे । प्रियस्तोत्रोवनस्पतिः ॥ त्वंसोममहेभगंत्वंयूनऽऋतायते । दक्षं द
 धासिजीवसे ॥ त्वनःसोमविश्वतो रक्षाराजन्नघायतः । नरिष्येत्त्वावतःसखा ॥ सोमयास्तेमयोभुवंऽऊतयःसंतिदाशु
 र्वे । ताभिर्नोविताभव ॥ इमंयज्ञमिदंवचोजुषाणऽउपागहि । सोमत्वंनोवृधेभव ॥ २० ॥ सोमंगीभिष्ट्वावयंवर्ध
 यांमोवचोविदः । सुमृळीकोनऽआविश ॥ गयस्फानोऽअमीवहावसुवित्पुष्टिवर्धनः । सुमित्रःसोमनोभव ॥ सोम
 रारं धिनोहृदिगावोनयवसेष्वा । मर्येऽइवस्वऽओक्ये* ॥ यःसोमसख्येतवरारणदेवमर्त्यः । तंदक्षःसचतेकृविः+ ॥
 उरुष्याणोऽअभिंशस्तेःसोमनिपाह्यंहसः । सखासुशेवंऽएधिनः ॥ २१ ॥ आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्ण्यं ।
 भवावाजस्यसंगथे+ ॥ आप्यायस्वमदिन्तमसोमविश्वेभिरंशुभिः । भवानःसुश्रवंस्तमःसखावृधे+ ॥ संतेपयांसिसमु
 यंतुवाजाःसंवृष्ण्यान्यभिमातिषाहः । आप्यायमानोऽअमृतायसोमदिविश्रवांस्युत्तमानिधिष्व ॥ यातेधामानिहृवि
 षायजंतितातेविश्वापरिभूरस्तुयज्ञं । गयस्फानःप्रतरणःसुवीरोवीरहाप्रचरासोमदुर्यान् ॥ सोमोधिनुंसोमोऽअर्वतमा
 शुंसोमोवीरंकर्मण्यंददाति । सादन्यविदुथ्यंसभेयंपितृश्रवणंयोददाशदस्मै ॥ २२ ॥ अषाहंयुत्सुपृतनासुपप्रिस्वर्षा
 मप्सांवृजनस्यगोपां । भरेषुजांसुक्षितिसुश्रवंसंजयंतंत्वामनुमदेमसोम ॥ त्वमिमाऽओषधीःसोमविश्वास्त्वमपोऽअज

मंडलं १

अनु. १३

॥४०॥

नयस्त्वंगाः । त्वमाततंथोर्वे १ तरिक्ष्वंज्योतिषावितमोववर्थ ॥ देवेननोमनसादेवसोमरायोभागंसहसावन्नभियुध्य ।
 मात्वातनदीशिषेवीर्यस्योभयेभ्यःप्रचिकित्सागविष्टौ ॥ २३ ॥ (११४।८) एताऽउत्याऽउषसःकेतुमक्रतपूर्वेऽअ
 धेरजसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाऽआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोरुषीर्यतिमातरः ॥ उदपप्तन्नरुणाभानवोवृथास्वा
 युजोऽअरुषीर्गाऽअयुक्षत । अक्रन्नुषासोवयुनानिपूर्वथारुशंतंभानुमरुषीरशिश्युः ॥ अर्चतिनारीरपसोनविष्टिभिः
 समानेनयोजनेनापरावतः । इषंवहंतीःसुकृतेसुदानवेविश्वेदहयजमानायसुन्वते⁺ ॥ अधिपेशांसिवपतेनतूरिवापो
 र्णुतेवक्षऽउस्रेववर्जहं । ज्योतिर्विश्वस्मैभुवनायकृण्वतीगावोनव्रजंव्यु १ षाऽआवर्तमः ॥ प्रत्यर्चीरुशंदस्याऽअदर्शिंवि
 तिष्ठतेवार्धतेकृष्णमभ्वं । स्वरुनपेक्षोविदथैष्वंजन्वित्रंदिवोदुहिताभानुमंश्रेत् ॥ २४ ॥ अतारिष्मतमसस्पारमस्यो
 षाऽउच्छंतीवयुनाकृणोति । श्रियेच्छंदोनस्मयतेविभातीसुप्रतीकासौमनसायाजीगः ॥ भास्वतीनेत्रीसूनृतानांदिवस्त
 वेदुहितागोतमेभिः । प्रजावतो नृवतोऽअश्वबुध्यानुषोगोऽअग्रौऽउपमासिवाजान् ॥ उषस्तमंश्यांयशसंसुवीरंदासप्र
 वर्गैरयिमश्वबुध्यं । सुदंससाश्रवसायाविभासिवाजप्रसूतासुभगेवृहतं ॥ विश्वानिदेवीभुवनाभिचक्ष्याप्रतीचीचक्षुरु
 विंयाविभाति । विश्वंजीवंचरसैवोध्यंतीविश्वस्यवाचमविदन्मनायोः⁺ ॥ पुनःपुनर्जायमानापुराणीसमानंवर्णमभि

(११४।८) एताउत्याइत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यगोतमउषाःअंत्यानांतिसृणामश्विनौआद्याश्चतस्रो जगत्यःततोष्टौत्रिष्टुभःअंत्याःषलुष्णिहः ।

ऋक्सं.

अ.१अ.६

॥४१॥

शुभमाना । श्वघ्नीवकृत्तुर्विजऽआमिनानामर्तस्यदेवीजरयंत्यायुः ॥ २५ ॥ व्यूष्वतीदिवोऽअंतोऽअवोध्यपस्वसारं
 सनुतयुयोति । प्रमिनतीमनुष्यायुगानियोषाजारस्यचक्षसाविभाति ॥ पशून्नाचित्रासुभगाप्रथानासिंधुर्नक्षोदऽउर्वि
 याव्यश्वैत् । अमिनतीदैव्यानित्रतानिसूर्यस्यचेतिरश्मिभिर्दशाना⁺ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यंवाजिनीवति । येन
 तोकंचतनयंचधामहे ॥ उषोऽअद्येहगोमत्यश्वावतिविभावरि । रेवदस्मेव्युच्छसूनृतावति ॥ युक्ष्वाहिवाजिनीवत्य
 श्वाऽअद्यारुणोऽउषः । अथानोविश्वासौभगान्यावह ॥ २६ ॥ अश्विनावतिरस्मदागोमदस्त्राहिरण्यवत् । अर्वाग्र
 थंसमनसानियच्छतं ॥ यावित्थाश्लोकमादिवोज्योतिर्जनायचक्रथुः । आनऽऊर्जैवहतमश्विनायुवं⁺ ॥ एहदेवाम
 योभुवाद्स्त्राहिरण्यवर्तनी । उषर्वुधोवहंतुसोमपीतये ॥ २७ ॥ (११४१९) अग्नीषोमाविमंसुमेष्टुणुतंवृषणाहवं ।
 प्रतिसूक्तानिहर्यतंभवतंदाशुषेमयः ॥ अग्नीषोमायोऽअद्यवामिदंवचःसपर्यति । तस्मैधत्तंसुवीर्यगवांपोषंस्वश्व्यं ॥
 अग्नीषोमायऽआहुतियोवांदाशाद्धविष्कृतिं । सप्रजयासुवीर्यंविश्वमायुर्व्यश्ववत् ॥ अग्नीषोमाचेतितद्वीर्यंवायदमु
 ण्णीतमवसंपणिंगाः । अवातिरतंवृसयस्यशेषोविंदतंज्योतिरेकंबहुभ्यः ॥ युवमेतानिदिविरोचनान्यग्निश्चसोमसकृतू
 अधत्तं । युवंसिंधूऽरभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुंचतंगृभीतान्⁺ ॥ आन्यंदिवोमातरिश्वाजभारामश्नादन्यंपरिश्येनो

(११४१९) अग्नीषोमावितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगोतमोग्नीषोमौत्रिष्टुप् आद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभो(ष्टमीजगतीवा)नवम्यादितिस्त्रोगायत्र्यः ।

मंडलं १

अनु. १४

॥४१॥

ऽअद्रेः । अग्नीषोमाब्रह्मणावावृधानोरुयज्ञायचक्रथुरुलोकं⁺ ॥ २८ ॥ अग्नीषोमाहविषःप्रस्थितस्यवीतंहर्यंतंवृषणा
 जुषेथां । सुशर्माणास्ववसाहिभूतमथाधत्तयजमानायशंयोः ॥ योऽअग्नीषोमाहविषासपर्यादेवद्रीचामनसायोधृतेन ।
 तस्यब्रतरंक्षतंपातमंहसोविशेजनायमहिश्मयच्छतं ॥ अग्नीषोमासवेदसासहृतीवनतंगिरः । संदेवत्रावभूवथुः ॥
 अग्नीषोमावनेनवांयोवाधृतेनदार्शति । तस्मैदीदयतंवृहत्⁺ ॥ अग्नीषोमाविमानिनोयुवंहव्याजुजोषतं । आयातमुप
 नःसचां ॥ अग्नीषोमापिपृतमर्वतोऽआप्यायंतामुस्त्रियाहव्यसूदः । अस्मेबलानिमधवत्सुधत्तंकृणुतनोऽअध्वरंश्रुष्टि
 मंतं ॥ २९ ॥ (१।१५।१) इमंस्तोममर्हतेजातवेदसेरथमिवसंमहेमामनीषया । भद्राहिनःप्रमतिरस्यसंसद्यग्नेस
 ख्येमार्निषामावयंतव ॥ यस्मैत्वमायजसेससाधत्यनर्वाक्षेतिदधतेसुवीर्यं । सतूतावनैनमश्रोत्यंहतिरग्ने० ॥ शुकमेत्वा
 समिधंसाधयाधियस्त्वेदेवाहविरदंत्याहुतं । त्वमादित्यांआवहतान्ध्व१श्मस्यग्ने० ॥ भरामेधमंकृणवामाहवीर्षितेचि
 तयंतुःपर्वणापर्वणावयं । जीवातवेप्रतरंसाधयाधियोग्ने० ॥ विशांगोपाऽअस्यचरंतिजंतवोद्विपच्चयदुतचतुष्पदकु
 भिः । चित्रःप्रकेतऽउषसोमहाऽअस्यग्ने० ॥ ३० ॥ त्वमध्वर्युरुतहोतासिपूर्व्यःप्रशास्तापोताजनुषापुरोहितः । वि

(१।१५।१) इमंस्तोममितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यआङ्गिरसःकुत्सोग्निःपूर्वोदेवाइत्यस्यादेवाअग्निश्चतन्नोमित्रइत्येत्यार्चस्यमित्रवरुणादि
 तिसिंधुपृथिवीद्यावोजगतीअंत्येन्निष्ठभौ(यदैवत्यंवासूक्तमितिपक्षेऽग्निरेवदेवता) ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ६

॥४२॥

श्वाविद्राँऽआत्विज्याधीरपुष्यस्यग्ने० ॥ योविश्वतःसुप्रतीकःसहङ्गुःसिदूरेचित्संतळिदिवातिरोचसे । रात्र्याश्चिदंधो
 ऽअतिदेवपश्यस्यग्ने० ॥ पूर्वोदेवाभवतुसुन्वतोरथोस्माकंशंसोऽअभ्यस्तुदूह्यः । तदाजानीतोतपुष्यतावचोग्ने० ॥
 वधैर्दुःशंसाँऽअपदूह्यो'जहिदूरेवायेऽअंतिवाकेचिदत्रिणः । अथायज्ञायगृणतेसुगंकृध्यग्ने० ॥ यदयुक्थाऽअरुषारो
 हितारथेवातजूतावृषभस्येवतेरवः । आदिन्वसिवनिनोधूमकैतुनाग्ने० ॥ ३१ ॥ अधस्वनादुतविभ्युःपतत्रिणोद्रप्सा
 यत्तैयवसाद्व्यस्थिरन् ॥ सुगंतत्तैतावकेभ्योरथेभ्योग्ने० ॥ अयंमित्रस्यवरुणस्यधायसेवयातांमरुतांहेळोऽअद्भुतः ।
 मृळामुनोभूत्वैषांमनःपुनरग्ने० ॥ देवोदेवानामसिमित्रोऽअद्भुतोवसुर्वसूनामसिचारुध्वरे । शर्मन्त्स्यामतवसप्रथ
 स्तमेग्ने० ॥ तत्तैभद्रंयत्समिद्धःस्वेदमेसोमाहुतोजरसेमृळयत्तमः । दधांसिरत्नंद्रविणंचदाशुषेग्ने० ॥ यस्मैत्वंसुद्रविणोददा
 शोनागास्त्वमदितेसर्वताता । यंभद्रेणशवसाचोदयांसिप्रजावताराधसातेस्याम ॥ सत्वमग्नेसौभगत्वस्यविद्वानस्माक
 मायुःप्रतिरेहदेव । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः॥३२॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेषष्ठोऽध्यायः॥६॥

षष्ठाध्यायेवर्गाः ३२ सूक्तानि १४ ऋचः १६३ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ४१ मरुच्यइदं. ३४ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ४ इंद्रापूषभ्यामिदं.
 विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ४ अदित्याइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ९ सोमायेदं. २३ उपसइदं. १५ अश्विभ्यामिदं. ३ अग्नीषोमाभ्यामिदं. १२
 अग्नयइदं. ७ देवाग्निभ्यइदं (देवेभ्योऽग्निभ्य.) अग्नयइदं. ७ अग्निमित्रावरुणादितिसिंधुपृथिवीद्युभ्यइदं. ॥ इतिप्रथमेषष्ठोऽध्यायः ॥

मंडलं १

अनु. १५

॥४२॥

द्वे एकादशौषसायवाग्नये सप्रत्नथानवद्रविणोदसेपनोष्टौशुचयेगायत्रैवैश्वानरस्यतृचं वैश्वानरीयं जातवेदस एका
जातवेदस्य मेतदादीन्येकभूयांसि सूक्तसहस्रमेतत्तु कश्यपार्षिसयो वृषैको नावा र्षा गिरा क्रुजा श्वां वरीषसह देवभय
मानसुराधसः प्रमंदिन एकादशकुत्सश्च तुस्त्रिष्टुवंतमाद्यागर्भस्त्राविण्युपनिषदि मां तें त्या त्रिष्टुप्तं तेष्टौ योनिर्नवचंद्र
मा एको नाह्यस्त्रितो वा वैश्वदेवं हि पांक्तं त्या त्रिष्टुवंतमीमहा बृहतीयवमध्ये द्रं मित्रं सप्त त्रिष्टुवंतं यज्ञस्तृचं य इन्द्रा
ग्नी सप्तो नैद्राग्रंतु विह्यष्टौ ततं नवा र्भवंतु पंचम्यं त्ये त्रिष्टुभौ तक्षन्पंचां त्या त्रिष्टुबीळे पंचाधिकाश्विनमाद्यौ पादौ लिङ्गो
क्तदेवतावंत्ये त्रिष्टुभौ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ओ३म् ॥ (११५१२) द्वे विरूपे चरतः स्वर्थेऽन्यान्यावत्समुपधापयेते । हरिरन्यस्यां भवति स्वधा वान्छु
क्रोऽन्यस्यां ददृशे सुवर्चाः ॥ दशे मंत्वष्टुर्जनयंत गर्भम तं द्रा सोयुवतयो विभृत्रं । तिग्मानीकं स्वयं शसं जनेषु विरोचमानं
परिषीनयन्ति ॥ त्रीणि जानापरिभूषंत्यस्य समुद्र एकां दिव्येकमप्सु । पूर्वा मनुप्रदिशं पार्थिवानामृतं नृपशासद्विदधा वनु
ष्टु ॥ कऽइमं वो निण्यमाचिकेतवत्सो मा तृर्जनयत स्वधाभिः । बृह्तीनां गर्भोऽपसामुपस्थान्महान्कृविनिश्चरति स्वधा
वान् ॥ आविष्ट्यो वर्धते चारुं रासु जिह्मनां मूर्ध्वः स्वयं शाऽउपस्थे । उभे त्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमाना त्पती ची सिं हं प्रतिजोषयेते

(११५१२) द्वे विरूपे इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः कुत्स उषो मिस्त्रिष्टुप् । (इत आरभ्य जातवेदस इत्यतं शुद्धो मिर्वा) ।

ऋक्सं.

अ.१अ.७

॥४३॥

॥ १ ॥ उभेभद्रेजौषयेतेनमेनेगावोनवाश्राऽउपतस्थुरेवैः । सदक्षाणांदक्षपतिर्वभूवांजंतियंदक्षिणतोहविभिः ॥ उद्यं
यमीतिसवितेवबाहूउभेसिचौयततेभीमऽकुंजन् । उच्छुक्रमत्कमजतेसिमस्मान्नवांमातृभ्योवसनाजहाति ॥ त्वेषंरूपं
कृणुतऽउत्तरंयत्संपृचानःसदनेगोभिरद्भिः । कविर्बुध्नपरिमर्मज्यतेधीःसादेवतातासमितिर्वभूव ॥ उरुतेज्रयःपर्येति
बुध्नविरोचमानंमहिषस्यधाम । विश्वैभिरग्नेस्वयंशोभिरिद्धोदव्येभिःपायुभिःपाह्यस्मान्⁺ ॥ धन्वन्त्स्रोतःकृणुतेगा
तुसूर्मिशुकैरूर्मिभिरभिनक्षतिक्षां । विश्वासनानिजठरेषुधत्तेतर्नवांसुचरतिप्रसूषु ॥ एवानोऽअग्नेसमिधावृधानोरेव
त्पावकश्रवसेविभाहि । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामंदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः⁺ ॥ २ ॥ (१।१५।३) सप्रत्नथा
सहसाजायमानःसद्यःकाव्यानिवळधत्तविश्वा । आपश्चमित्रंधिषणांचसाधन्देवाऽअग्निधारयन्द्रविणोदां ॥ सपूर्व
यानिविदाकव्यतायोरिमाःप्रजाऽअजनयन्मनूनां । विवस्वताचक्षसाद्यामपश्चदेवा० ॥ तमीळतप्रथमंयज्ञसाधंविश
ऽआरीराहुतमृजसानं । ऊर्जःपुत्रंभरतंसृप्रदानुदेवा० ॥ समातरिश्वापुरुवारपुष्टिर्विदद्भ्रातुंतनयायस्वर्वित् । विशां
गोपार्जनितारोदस्योर्देवा० ॥ नक्तोषासावर्णमामेम्यानेधापर्येतेशिशुमेकंसमीची । द्यावाक्षामारुक्मोऽअंतर्विभातिदे
वा० ॥ ३ ॥ रायोबुध्नःसंगमनोवसूनांयज्ञस्यकेतुर्मन्मसाधनोवेः । अमृतत्वंरक्षमाणासऽएनंदेवा० ॥ नूचपुराचसदनं

(१।१५।३) सप्रत्नथेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोद्रविणोदाअग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १

॥४३॥

रयीणां जातस्य च जायमानस्य च क्षां । सतश्च गोपां भवतश्च भूरैर्देवा ० ॥ द्रविणोदाद्रविणसस्तुरस्य द्रविणोदाः सनरस्य
 प्रयंसत् । द्रविणोदावीरवतीमिषेनोद्रविणोदारासते दीर्घमायुः ॥ एवानोऽअग्नेसमिधावृधानोरेवत्पावकश्रवसे विभा
 हि । तन्नो मित्रोवरुणो मामहंतामदितिः सिंधुः पृथिवीऽउतद्यौः ॥ ४ ॥ (११५।४) अपनः शोशुचदधमग्नेशुशु
 ग्धारयि । अपनः शोशुचदध⁺ ॥ सुक्षेत्रियासुंगातुयावसूयाचयजामहे । अपनः ० ॥ प्रयद्गंदिष्ठऽएषांप्रास्माकांसश्च
 सूरयः । अपनः ० ॥ प्रयत्तेऽअग्नेसूरयोजायेमहिप्रतेवयं । अपनः ० ॥ प्रयद्गनेः सहस्वतो विश्वतो यंति भानवः । अप
 नः ० ॥ त्वंहि विश्वतो मुख विश्वतः परिभूरसि । अपनः ० ॥ द्विषो नो विश्वतो मुखातिना वेवंपारय । अपनः ० ॥ सनः
 सिंधुमिव नावयाति पर्षास्वस्तये । अपनः ० ॥ ५ ॥ (११५।५) वैश्वानरस्य सुमतौ स्यामराजाहिकं भुवनानामभि
 श्रीः । इतो जातो विश्वमिदं विचष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण ॥ पृष्टोद्विपृष्टोऽअग्निः पृथिव्यां पृष्टो विश्वाऽओषधीराविवे
 श । वैश्वानरः सहसा पृष्टोऽअग्निः सनो दिवा सरिषः पातुनक्तं ॥ वैश्वानरतवतस्तत्त्यमस्त्वस्मान्नायो मघवानः सचंतां ।
 तन्नो मित्रो ० ॥ ६ ॥ (११५।६) जातवेदसे सुनवामसोनमरातीयतो निदहाति वेदः । सनः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा

(११५।४) अपन इत्यष्टस्य सूक्तस्य कुत्सः शुचिरग्निर्गायत्री । (११५।५) वैश्वानरस्येति वृचस्य सूक्तस्य कुत्सो वैश्वानरो मिषिष्टुप् ।
 (११५।६) जातवेदस इत्येकस्य सूक्तस्य मारीचः कश्यपो जातवेदा अग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ७

॥ ४४ ॥

नावेवसिंधुदुरितात्यग्निः ॥ ७ ॥ (११५।७) सयोवृषावृष्ण्यैभिः समौ कामहोदिवः पृथिव्याश्च सम्राट् । सतीनसं
 त्वाहव्यो भरेषु मरुत्वान्नो भवत्विद्रं ऽऽकृती⁺ ॥ यस्यानासुः सूर्यस्येव यामो भरे भरे वृत्रहा शुष्मो ऽस्ति । वृषन्तमः सखिभिः
 स्वेभिरेवैर्मरु० ॥ दिवोनयस्यरेतसो दुधानाः पन्था सोयंति शक्सापरीताः । तरद्वेषाः सासहिः पौंस्यैभिर्मरु० ॥ सोऽअंगि
 रोभिरंगिरस्तमो भूद्वेषावृषभिः सखिभिः सखा सन् । ऋग्मिभिर्ऋग्मीगा तु भिज्येष्ठो मरु० ॥ ससूनुभिर्नरुद्रेभिर्ऋग्भानृ
 षाह्यैसासह्यैऽअमित्रान् । सनीळेभिः श्रवस्यानि पूर्वन्मरु० ॥ ८ ॥ समन्युमीः समदनस्य कर्ता स्माकैभिर्नृभिः सूर्यसन
 त् । अस्मिन्नहन्त सत्पतिः पुरुहूतो मरु० ॥ तमूतयोरणयन्धूरसातौ तंक्षेमस्य क्षितयः कृण्वतत्रां । सविश्वस्य कुरुणस्येश
 ऽएको मरु० ॥ तमप्संतशवसऽउत्सवेषु नरो नरमवसेतं धनाय । सोऽअंधे चित्तमसि ज्योतिर्विदन्मरु० ॥ ससव्येनयम
 त्त्राधतश्चित्सदक्षिणे संगृभीता कृतानि । सकीरिणा चित्सनिता धनानि मरु० ॥ सग्रामैभिः सनिता सरथैभिर्विदे विश्वा
 भिः कृष्टिभिर्नृच । सपौंस्यैभिरभिभूरशस्तीर्मरु० ॥ ९ ॥ सजामिभिर्यत्समजातिमीह्वेजामिभिर्वा पुरुहूतऽएवैः ।
 अपांतो कस्य तनयस्य जेषे मरु० ॥ सर्वज्रभृदस्युहाभीमऽउग्रः सहस्रचेताः शतनीथऽऋग्भवा । चम्रीषोनशवसापांचज

(११५।७) सयोवृषेत्येको नविंशत्यृचस्य सूक्तस्य वार्षागिरा ऋज्राश्वांवरीषसहदेवभयमानसुराधसइंद्रस्त्रिष्टुप् । (इत आरभ्य मरुत्वानिद्र
 इतिकश्चित् । तत्र । सर्वानुक्रमादिभिरनादृतत्वात्) ।

मंडलं १

अनु. १५

॥ ४४ ॥

न्योमरु० ॥ तस्यवज्रःक्रंदतिस्मत्स्वर्षादिवोनत्वेषोरवथःशिमीवान् । तंसंचतेसनयस्तंधनानिमरु० ॥ यस्याजसंशवं
 सामानमुक्थंपरिभुजद्रोदसीविश्वतःसीं । सपारिषत्क्रतुभिर्मदसानोमरु० ॥ नयस्यदेवादेवतानमर्ताऽआपश्चनशवं
 सोऽअंतमापुः । सप्ररिक्तात्वक्षसाक्षमोदिवश्चमरु० ॥ १० ॥ रोहिच्छयावासुमदंशुर्लामीर्घुक्षारायऽऋज्राश्वस्य । वृ
 षण्वंतंविभ्रतीधूर्षुरथंमंद्राचिकेतनाहुषीषुविश्रु⁺ ॥ एतत्त्यत्तऽइंद्रवृष्णऽउक्थंवाष्पागिराऽअभिगृणंतिराधः । ऋज्रा
 श्वःप्रष्टिभिरंवरीषःसहदेवोभयमानःसुराधाः ॥ दस्यून्छिम्यूऽश्वपुरुहूतऽएवैर्हृत्वापृथिव्यांशर्वानिबर्हीत् । सनत्क्षेत्रं
 साखिभिःश्रित्वयेभिःसनत्सूर्यसनदपःसुवज्रः ॥ विश्वाहेंद्रौअधिवक्तानोऽअस्त्वपरिहृताःसनुयामवाजं । तन्नोमित्रो०
 ॥ ११ ॥ (११५।८) प्रमंदिनेपितुमदर्चतावचोयःकृष्णगर्भानिरहन्नृजिश्वना । अवस्यवोवृषणंवज्रदक्षिणंमरुत्वंतं
 सख्यायहवामहे ॥ योव्यंसंजाहृषाणेनमन्युनायःशंवरंयोऽअहन्पिप्रमव्रतं । इंद्रोयःशुष्णमशुषंन्यावृणद्धमरु० ॥
 यस्यद्यावापृथिवीपौस्यमहद्यस्यव्रतेवरुणोयस्यसूर्यः । यस्येंद्रस्यसिंधवःसश्चतिव्रतंमरु० ॥ योऽअश्वानांयोगवांगोपति
 र्वशीयऽआरितःकर्मणिकर्मणिस्थिरः । वीळोश्चिदिंद्रोयोऽअसुन्वतोवधोमरु० ॥ योविश्वस्यजगतःप्राणतस्पतिर्योब्रह्म
 णेप्रथमोगाऽअविंदत् । इंद्रोयोदस्यूरधराऽअवातिरन्मरु० ॥ यःशूरैर्भिर्हव्योयश्चभीरुभिर्योधावद्भिर्हूयतेयश्चजिग्यु

(११५।८) प्रमंदिनइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकुत्सइंद्रोजगतीअंत्याश्चतस्रस्त्रिष्टुभः । (आद्यागर्भसाविणीतिगुणः) ।

ऋक्सं.

अ.१अ.७

॥४५॥

भिः । इन्द्रं विश्वाभुवनाभिसैदधुर्मरु० ॥ १२ ॥ रुद्राणामेतिप्रदिशविचक्षणोरुद्रेभिर्योषातनुतेपृथुजयः । इन्द्रं मनीषाऽअभ्यर्चतिश्रुतंमरु० ॥ यद्दामरुत्वःपरमेसधस्थेयद्वावमेवृजनैमादयासे । अतऽआयाह्यध्वरंनोऽअच्छात्वायाहविश्वकृमासत्यराधः ॥ त्वायेन्द्रसोमैसुषुमासुदक्षत्वायाहविश्वकृमाब्रह्मवाहः । अधानियुत्वःसर्गणोमरुद्भिरस्मिन्यज्ञेवर्हिषिमादयस्व ॥ मादयस्वहरिभिर्येतऽइन्द्रविष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधेने । आत्वासुशिप्रहरयोवहंतूशन्हव्यानिप्रतिनोजुषस्व ॥ मरुत्स्तौत्रस्यवृजनस्यगोपावयमिंद्रेणसनुयामवाजं । तन्नोमित्रो० ॥ १३ ॥ (१।१५।९) इमांतेधियंप्रभरेमहोमहीमस्यस्तोत्रेधिषणायत्तऽआनुजे । तमुत्सवेचप्रसवेचसासहिमिंद्रेदेवासःशवंसामदन्ननु ॥ अस्यश्रवोन्धःसप्तविभ्रतिद्यावाक्षामापृथिवीदर्शतंवपुः । अस्मेसूर्याचंद्रमसाभिचक्षेत्रद्वेकमिंद्रचरतोवितर्तुरं+ ॥ तंस्मारथमघवन्प्रावसातयेजैत्रयंतेऽअनुमदामसंगमे । आजानेन्द्रमनसापुरुष्टुतत्वायन्ध्रौमघवन्छर्मयच्छनः ॥ वयंजयेमत्वयायुजावृतमस्माकमंशमुदवाभरेभरे । अस्मभ्यमिंद्रवारिवःसुगंकृधिप्रशत्रूणामघवन्वृष्णारुज ॥ नानाहित्वाहवमानाजनाऽइमेधनानांधर्तरवसाविपन्यवः । अस्माकंस्मारथमातिष्ठसातयेजैत्रंहीन्द्रनिभृतंमनस्तव ॥ १४ ॥ गोजितावाहऽअमितक्रतुःसिमःकर्मन्कर्मन्छुतमूतिःखजंकरः । अकल्पऽइन्द्रःप्रतिमानमोजसाथाजनाविह्वयंतेसिषासवः ॥ उत्तेश

(१।१५।९) इमांतइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रो जगतीअंत्यात्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १५

॥४५॥

तान्मघवन्नुच्चभूयसऽउत्सहस्राद्रिरिचेकृष्टिषुश्रवः । अमात्रंत्वाधिपणातित्विषेमुह्यधावृत्राणिजिघ्रसेपुरंदर ॥ त्रिवि
 ष्टिधातुप्रतिमानमोजसस्तिस्त्रोभूमीर्नृपतेत्रीणिरोचना । अतीदंविश्वंभुवनंववक्षिथाशत्रुरिंद्रजनुषासनादसि ॥ त्वां
 देवेषुप्रथमंहवामहेत्वंवभूथपृतनासुसासहिः । सेमनःकारुमुपमन्युमुद्भिदमिंद्रःकृणोतुप्रसवेरथंपुरः+ ॥ त्वंजिगेथन
 धनारुरोधिथाभैष्वाजामघवन्महत्सुच । त्वामुग्रमवसेसंशिशिमस्यथानऽइंद्रहवनेषुचोदय ॥ विश्वाहेंद्रोऽअधिवक्ता
 नोऽअस्त्वपरिहृताःसनुयामवाजं । तन्नोमित्रो ॥ १५ ॥ (१।१५।१०) तत्तऽइंद्रियंपरंमंपराचैरधारयंतकवयःपुरे
 दं । क्षमेदमन्यद्विष्यंन्यदस्यसमीपृच्यतेसमनेवकेतुः+ ॥ सधारयत्पृथिवींप्रथञ्चवज्रेणहत्वानिरपःसंसर्ज । अह
 न्हिमभिन्नद्रौहिणंव्यहन्व्यंसंमघवाशचीभिः ॥ सजातूभर्माश्रद्धधानऽओजःपुरोविभिंदन्नचरद्विदासीः । विद्वान्व
 ज्जिन्दस्यवेहेतिमस्यार्यसहोवर्धयाद्युम्नमिंद्र ॥ तदूचुषेमानुषेमायुगानिकीर्तेन्यमघवानामविभ्रत् । उपप्रयन्दस्युहत्या
 यवज्जीयद्धसूनुःश्रवसेनामदधे+ ॥ तदस्येदंपश्यताभूरिपुष्टंश्रदिंद्रस्यधत्तनवीर्याय । सगाऽअविंदत्सोऽअविंददश्वान्तस
 ऽओषधीःसोऽअपःसवनानि ॥ १६ ॥ भूरिकर्मणेषुभायवृष्णेत्यशुष्मायसुनवामसोमं । यऽआहत्यापरिपंथीवशू
 रोयंज्वनोविभजन्नेतिवेदः ॥ तदिंद्रप्रेववीर्यचकथयत्संतंवज्रेणाबोधयोहिं । अनुत्वापत्नीर्हिषितंवयश्चविश्वेदेवासोऽ

(१।१५।१०) तत्तइत्यष्टस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ७

॥४६॥

अमदन्ननुत्वा ॥ शुष्णं पिपुंकुर्यं ववृत्रमिन्द्रयदावधीर्विपुरःशंवरस्य । तन्नो मित्रो ॥ १७ ॥ (११५।११) योनिष्ट
 इंद्रनिषदेऽअकारितमानिषीदस्वानो नार्वा । विमुच्यावयो वसायाश्चान्दोषावस्तोर्वहीयसः प्रपित्वे ॥ ओत्येनर इं
 द्रमूतये गुनूचित्तान्तसद्योऽअध्वनोजगम्यात् । देवासो मन्युं दासस्यश्च मन्ते नऽआवक्षन्तु वितायवर्ण ॥ अवत्मना भर
 ते केतवे दाऽअवत्मना भरते फेनमुदन् । क्षीरेण स्नातः कुर्यवस्य योषे हते ते स्यातां प्रवणेशिफायाः ॥ युयोपनाभिरुपरस्या
 योः प्रपूर्वाभिस्तिरते राष्ट्रिशूरः । अंजसीकुलिशीवीरपत्नीपयोहिन्वानाऽउदभिर्भरंते ॥ प्रतियत्स्यानीथादर्शिदस्योरो
 कोनाच्छासदनं जानती गात् । अधस्मानो मघवन् चर्कृतादिन्मानो मघेर्वनिष्पपीपरादाः ॥ १८ ॥ सत्वं न इंद्रसूर्ये सोऽ
 अप्सवनागास्त्वऽआभजजीवशंसे । मांतरां भुजमारीं रिषो नः श्रद्धितं ते महत् इंद्रियाय ॥ अधामन्ये श्रत्तेऽअस्माऽअ
 धायिवृषाचोदस्व महते धनाय । मानोऽअकृते पुरुहूतयो नाविं द्रक्षुर्ध्वज्योवयंऽआसुतिदाः ॥ मानो वधीरिंद्रमापरादा
 मानः प्रियाभोजनानि प्रमोषीः । आंडामानो मघवन् छक्रनिर्भेन्मानः पात्राभेत्सहजानुषाणि ॥ अर्वाडे हिसोमं कामं त्वा
 हुरयंसुतस्तस्य पिबामदाय । उरुव्यचाजठरऽआवृषस्व पितेर्वनः शृणुहि हूयमानः ॥ १९ ॥ (११५।१२) चंद्रमाऽ

(११५।११) योनिष्ट इति नवर्चस्य सूक्तस्य कुत्स इंद्रस्त्रिष्टुप् । (११५।१२) चंद्रमा इत्येकोनविंशत्यृचस्य सूक्तस्य आह्यस्त्रितोविश्वेदेवाः
 पंक्तिः अंत्यात्रिष्टुप् अष्टमी महाबृहतीयवमध्या । (सूक्तभेदप्रयोगपक्षेतु आद्याया विश्वेदेवाः द्वितीयायारोदसी तृतीयाया विश्वेदेवाः चतुर्थ्या

मंडलं १

अनु. १५१

॥४६॥

अप्स्वं१तरासुपर्णोधावतेदिवि । नवोहिरण्यनेमयःपदंविदंतिविद्युतोवित्तंमेऽअस्यरोदसी ॥ अर्थमिद्वाऽऽऽअर्थिन
 ऽआजायायुवतेपतिं । तुंजातेवृष्ण्यंपयःपरिदायरसंदुहेवित्तं० ॥ मोषुदेवाऽअदःस्व१रवपादिदिवस्परि । मासोम्य
 स्यशंभुवःशूनैभूमकदावनवित्तं०॥ यज्ञंपृच्छाम्यवमंसतद्दुतोविवाचति । कऽऽकृतंपूर्व्यगतंकस्तद्विभर्तिनूतनोवित्तं०॥
 अमीयेदेवाःस्थनत्रिष्वारौचनेदिवः । कद्वऽऽकृतंकदनृतंकप्रत्नावऽआहुतिर्वित्तं० ॥ २० ॥ कद्वऽऽकृतस्यधर्णसिकद्व
 रुणस्यचक्षणं । कदर्यम्णोमहस्पथातिक्रामेमदूढ्योवित्तं० ॥ अहंसोऽअस्मियःपुरासुतेवदामिकानिचित् । तंमाव्यं
 त्याध्योऽवृकोनतृष्णजंमृगंवित्तं० ॥ संमातपंत्यभितःसपत्नीरिवपशवः । मूषोनशिश्नाव्यदंतिमाध्यःस्तोतारंतेशतक्र
 तोवित्तं० ॥ अमीयेसप्तरश्मयस्तत्रामेनाभिरातता । त्रितस्तद्वेदाध्यःसजामित्वायरेभतिवित्तं० ॥ अमीयेपंचोक्षणो
 मध्येतस्थुर्महोदिवः । देवत्रानुप्रवाच्यंसधीचीनानिवावृतुर्वित्तं० ॥ २१ ॥ सुपर्णाऽएतऽआसतेमध्यऽआरोधनेदि
 वः । तेसंधंतिपथोवृकंतरंतंयह्वतीरपोवित्तं० ॥ नव्यंतदुक्थ्यंहितंदेवासःसुप्रवाचनं । ऋतमर्षेतिंसिधवःसत्यंतातान
 सूर्योवित्तं० ॥ अग्नेतवत्यदुक्थ्यंदेवेष्वस्त्याप्यं । सनःसत्तोमनुष्वदादेवान्यक्षिविदुष्टरोवित्तं० ॥ सत्तोहोतामनुष्वदा

अग्निरोदस्यःततस्तिष्ठणांविश्वेदेवाःअष्टम्याइंद्रोदस्यःनवम्याःसूर्यरश्मिरोदस्यःदशम्याविश्वेदेवाःएकादश्याःसूर्यरश्मिरोदस्यःद्वादश्यावि
 श्वेदेवाःततोद्वयोरग्निरोदसीततएकस्यावरुणरोदस्यःततोद्वयोर्विश्वेदेवाःततएकस्यारोदसीअंत्यायाविश्वेदेवाः । उत्तरसूक्तद्वयेविश्वेदेवाएव) ।

ऋक्सं.

अ.१अ.७

॥४७॥

देवाँऽअच्छाविदुष्टरः । अग्निहव्यासुषूदतिदेवोदेवेषुमेधिरोवित्तं० ॥ ब्रह्माकृणोतिवरुणोगातुविदंतमीमहे ॥ व्यूणो
 तिहृदामृतिनव्योजायतामृतंवित्तं० ॥ २२ ॥ असौयःपंथाऽआदित्योदिविप्रवाच्यंकृतः । नसदेवाऽअतिक्रमेतमं
 तसोनपश्यथवित्तं० ॥ त्रितःकूपेवहितोदेवान्हवतऽऊतये । तच्छुश्रावबृहस्पतिःकृण्वन्नहरणादुरुवित्तं० ॥ अरुणो
 मासकृदृकःपथायंतददर्शहि । उज्जिहीतेनिचाय्यातष्टेवपृष्ठ्यामयीवित्तं० ॥ एनांगुणेणवयमिंद्रवंतोभिष्यामवृजनेस
 र्ववीराः । तन्नोमित्रो० ॥ २३ ॥ (११६।१) इंद्रमित्रवरुणमग्निमूतयेमारुतंशर्धोऽअदितिहवामहे । रथंनदुर्गा
 द्वसवःसुदानवोविश्वस्मान्नोऽअंहसोनिष्पिपर्तन ॥ तऽआदित्याऽआगतासुर्वतातयेभूतदेवावृत्रतूर्येषुशंभुवः । रथंन० ।
 अवंतुनःपितरःसुप्रवाचनाऽउतदेवीदेवपुत्रेऽऋतावृधा । रथंन० ॥ नराशंसंवाजिनंवाजयन्निहक्षयद्वीरंपूषणंसुमैरी
 महे । रथंन० ॥ बृहस्पतेसदमित्रःसुगंकृधिशंयोर्यत्तेमनुर्हितंतदीमहे । रथंन० ॥ इंद्रकुत्सोवृत्रहणंश्चीपतिंकाटेनि
 बाह्वऽऋषिरहदूतये । रथंन० ॥ देवैर्नोदेव्यदितिर्निपातुदेवस्त्रातात्रायतामप्रयुच्छन् । तन्नोमित्रो० ॥ २४ ॥
 (११६।२) यज्ञोदेवानांप्रत्यैतिसुम्रमादित्यासोभवतामृळयंतः । आवोर्वाचीसुमतिर्वृत्यादंहोश्चिद्यावरिवोवित्त

(११६।१) इंद्रमित्रमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोविश्वेदेवाजगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (११६।२) यज्ञोदेवानामितितृचस्यसूक्तस्यकुत्सो
 विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १६

॥४७॥

रासत् ॥ उपनोदेवाऽअवसागमंत्वंगिरसांसामभिःस्तूयमानाः । इंद्रंऽइंद्रियैर्मरुतोमरुद्भिरादित्यैर्नोऽअदितिःशर्मयं
 सत् ॥ तन्नऽइंद्रस्तद्वरुणस्तदग्निस्तदर्यमातत्सविताचनोधात् । तन्नोमित्रो ॥ २५ ॥ (११६।३) यऽइंद्राग्नी
 चित्रतमोरथोवामभिविश्वानिभुवनानिचष्टे । तेनायातंसुरथैतस्थिवांसाथासोमस्यपिबतंसुतस्य ॥ यावद्विदंभुवनंवि
 श्वमस्त्युरुव्यचावरिमतागभीरं । तावांऽअयंपातवेसोमोऽअस्त्वरमिंद्राग्नीमनसेयुवभ्यां ॥ चक्राथेहिसध्व्यङ्गमं
 भद्रंसंधीचीनावृत्रहणाऽउतस्थः । तार्विंद्राग्नीसध्व्यंचानिषद्यावृष्णःसोमस्यवृष्णावृषेथां ॥ समिद्धेष्वग्निष्वानजाना
 यतस्त्रुचावर्हिस्तस्तिराणा । तीत्रैःसोमैःपरिषिकेभिरर्वागेंद्राग्नीसौमनसाययातं ॥ यानींद्राग्नीचक्रथुर्वीर्याणियानि
 रूपाण्युतवृष्ण्यानि । यावांप्रत्नानिसख्याशिवानितेभिःसोमस्यपिबतंसुतस्य ॥ २६ ॥ यदब्रवंप्रथमंवावृष्णानोऽयंसो
 मोऽअसुरैर्नोविहव्यः । तांसत्यांश्चद्धामभ्याहियातमथासोमस्यपिबतंसुतस्य ॥ यदिंद्राग्नीमदथःस्वेदुरोणेयद्वह्मणिरा
 जनिवायजत्रा । अतःपरिवृष्णावाहियातमथा ॥ यदिंद्राग्नीयदुषुतुर्वशेषुयद्रुह्युष्वनुषुपुरुषुस्थः । अतःपरिवृष्णा
 वाहियातमथा ॥ यदिंद्राग्नीऽअवमस्यांपृथिव्यामंध्यमस्यांपरमस्यामुतस्थः । अतःपरिवृष्णावाहियातमथा ॥
 यदिंद्राग्नीपरमस्यांपृथिव्यामंध्यमस्यामवमस्यामुतस्थः । अतःपरिवृष्णावाहियातमथा ॥ यदिंद्राग्नीदिविष्ठोयत्पृथि

(११६।३) यइंद्राग्नीइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्राग्नीत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.१अ.७

॥४८॥

व्यांयत्पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिद्राग्नीऽउदितासूर्यस्यमध्यैदिवःस्वधयामादयेथे ।
 अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ एवंद्राग्नीपपिवांसासुतस्यविश्वास्मभ्यंसंजयतंधनानि । तन्नोमित्रो० ॥ २७ ॥
 (११६।४) विह्यख्यमनसावस्यऽइच्छन्निद्राग्नीज्ञासऽउतवासजातान् । नान्यायुवत्प्रमतिरस्तिमह्यंसवांधियंवाज
 यंतीमतक्षं ॥ अश्रवंहिभूरिदावत्तरावांविजामातुरुतवाघास्यालात् । अथासोमस्यप्रयतीयुवभ्यामिन्द्राग्नीस्तोमंजनया
 मिनव्यं ॥ माच्छेद्भरश्मीरितिनाधमानाःपितृणांशक्तीरनुयच्छमानाः । इन्द्राग्निभ्यांकंवृषणोमदंतिताह्यद्रोधिषणा
 याऽउपस्थे ॥ युवाभ्यांदेवीधिषणामदायेंद्राग्नीसोममुशतीसुनोति । तावश्विनाभद्रहस्तासुपाणीऽआधावतंमधुनापृ
 ङ्क्षमप्सु⁺ ॥ युवामिन्द्राग्नीवसुनोविभागेतवस्तमाशुश्रववृत्रहत्ये । तावासद्यावर्हिषियज्ञेऽअस्मिन्प्रचर्षणीमादयेथांसुत
 स्य ॥ २८ ॥ प्रचर्षणिभ्यःपृतनाहवेषुप्रपृथिव्यारिरिचाथेदिवश्च । प्रसिंधुभ्यःप्रगिरिभ्योमहित्वाप्रेन्द्राग्नीविश्वाभुव
 नात्यन्या⁺ ॥ आभरतंशिक्षतंवज्रबाहूअस्माँऽइन्द्राग्नीअवतंशचीभिः । इमेनुतेरश्मयःसूर्यस्येभिःसपित्वंपितरोनऽ
 आसन् ॥ पुरंदराशिक्षतंवज्रहस्तास्माँऽइन्द्राग्नीऽअवतंभरेंषु । तन्नोमित्रो० ॥ २९ ॥ (११६।५) ततमेऽअपस्तदु
 तायतेपुनःस्वादिष्ठाधीतिरुचथायशस्यते । अयंसमुद्रऽइहविश्वदैव्यःस्वाहाकृतस्यसमुत्तृणुतऽऋभवः ॥ आभोगयं

(११६।४) विह्यख्यमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइन्द्राग्नीत्रिष्टुप् । (११६।५) ततमइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सऋभवोजगतीपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

मंडलं १

अनु. १६

॥४८॥

प्रयदिच्छंतऽएतनापांकाः प्रांचोममकेचिदापयः । सौधन्वनासश्चरितस्य भूमनागच्छतसवितुर्दाशुषोगृहं⁺ ॥ तत्संवि
 तावोमृतत्वमासुवदगोह्यं च्छवयंतऽएतन । त्यंचिच्चमसमसुरस्यभक्षणमेकंसंतमकृणुताचतुर्वयं ॥ विष्टीशमीतरणि
 त्वेनवाघतोमतीसः संतोऽमृतत्वमानशुः । सौधन्वनाऽऋभवः सूरचक्षसः संवत्सरेसमपृच्यंतधीतिभिः ॥ क्षेत्रमिव
 विमंमुस्तेर्जनेनैऽएकंपात्रमृभवोजेहमानं । उपस्तुताऽउपमनाधमानाऽअमर्त्येषुश्रवऽइच्छमानाः ॥ ३० ॥ आमनी
 षामंतरिक्षस्यनृभ्यः सुचेवधृतं जुहवामविद्वना । तरणित्वायेपितुरस्यसश्चिरऽऋभवोवाजमरुहंदिवोरजः ॥ ऋभुर्नऽइंद्रः
 शर्वसानवीयानृभुर्वाजैर्भिवसुभिर्वसुर्ददिः । युष्माकंदेवाऽअवसाहनिप्रियेभित्तिष्ठेमपृत्सुतीरसुन्वतां ॥ निश्चर्मणऽऋभ
 वोगामपिशतसंवत्सेनासृजतामातरं पुनः । सौधन्वनासः स्वपस्यानरोजिब्रीयुवानापितराकृणोतन ॥ वाजैर्भिर्नोवा
 जसातावविद्वद्यृभुमांऽइंद्रचित्रमादर्षिराधः । तन्नोमित्रो० ॥ ३१ ॥ (१।१६।६) तक्षत्रथंसुवृत्तं विद्वनापसस्तक्ष
 न्दरींद्रवाहावृषण्वसू । तक्षन्पितृभ्यामृभवोयुवद्वयस्तक्षन्वत्सायमातरंसचाभुवै ॥ आनोयज्ञायतक्षतऽऋभुमद्वयः
 क्रत्वेदक्षायसुप्रजावतीमिषं । यथाक्षयामसर्ववीरयाविशातन्नः शर्धायधासथास्विद्वियं⁺ ॥ आतक्षतसातिमस्मभ्यमृ
 भवः सातिरथायसातिमर्वतेनरः । सातिनोजैत्रींसमहेतविश्वहाजामिमजामिंपृतनासुसक्षणिं ॥ ऋभुक्षणमिंद्रमाहुवऽ

(१।१६।६) तक्षत्रथमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकुत्सऋभवोजगतीअंयात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ७

॥४९॥

ऊतयऽऋभून्वाजान्मरुतःसोमपीतये । उभामित्रावरुणानूनमश्विनातेनोहिन्वंतुसातयैधियेजिषे⁺ ॥ ऋभुर्भरायसं
 शिशातुसातिसमर्यजिद्वाजोऽअस्माँऽअविष्टु । तन्नोमित्रो० ॥ ३२ ॥ (१।१६।७) ईळेद्यावापृथिवीपूर्वचित्तयेग्निघ
 र्मसुरुचंयामन्निष्टये । याभिर्भरैकारमंशायजिन्वथस्ताभिरूषुऽऊतिभिरश्विनागंतं ॥ युवोर्दानायसुभराऽअसश्चतो
 रथमातस्थुर्वचसंनमंतवे । याभिर्धियोवथःकर्मन्निष्टयेताभि० ॥ युवंतासाँदिव्यस्यप्रशासनेविशांक्षयथोऽअमृतस्यम
 ज्मना । याभिर्धेनुमस्वंपिन्वथोनराताभि० ॥ याभिःपरिज्मातनयस्यमज्मनाद्विमातातुर्षुतरणिर्विभूषति । याभि
 स्त्रिमंतुरभवद्विचक्षणस्ताभि० ॥ याभीरेभंनिवृतंसितमन्त्र्यऽउद्वंदनमैरयतंस्वर्दृशे । याभिःकण्वंप्रसिषांसंतमावतंता
 भि० ॥ ३३ ॥ याभिरंतंकंजसमानमारणेभुज्युंयाभिरव्यथिभिर्जिजिन्वथुः । याभिःकर्कधुंव्यं चजिन्वथस्ताभि० ॥
 याभिःशुचंतिंधनसांसुषंसदंतघर्ममोम्यावंतमत्रये । याभिःपृश्निगुंपुरुकुत्समावतंताभि० ॥ याभिःशचीभिर्वृषणाप
 रावृजंप्रांधंश्रोणंचक्षसऽएतवेकृथः । याभिर्वर्तिकांग्रसिताममुंचतंताभि० ॥ याभिःसिंधुमधुमंतमसश्चतंवसेष्टंयाभि
 रजरावजिन्वतं । याभिःकुत्संश्रुतर्यनर्यमावतंताभि० ॥ याभिर्विंशपलांधनसामथर्व्यसहस्रमीहऽआजावजिन्वतं ।
 याभिर्वशमश्व्यंप्रेणिमावतंताभि० ॥ ३४ ॥ याभिःसुदानूऽऔशिजायवणिजैर्दीर्घश्रवसेमधुकोशोऽअक्षरत् । कक्षी
 (१।१६।७) ईळेद्यावापृथिवीइतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकुत्सःआद्यायाद्यावापृथिव्यश्विनःशिष्टानामश्विनौजगतीअंलद्वेत्रिष्टुभौ ।

मंडलं १

अनु. १६

॥४९॥

वंतस्तोतारंयाभिरावतंताभि० ॥ याभीरसांक्षोदसोद्गःपिपिन्वथुरनश्वंयाभीरथमावतंजिषे । याभिस्त्रिशोकऽउस्त्रि
 याऽउदार्जतंताभि० ॥ याभिःसूर्यपरियाथःपरावतिमंधातारंक्षेत्रपत्येष्वावतं । याभिर्विप्रंभरद्वाजमावतंताभि० ॥
 याभिर्महामतिथिग्वंकशोजुवंदिवोदासंशंबरहत्यऽआवतं । याभिःपूभिद्येत्रसदस्युमावतंताभि० ॥ याभिर्वम्विपि
 पानमुपस्तुतंकलियाभिर्वित्तजानिंदुवस्यथः । याभिर्व्यश्वमुतपृथिमावतंताभि० ॥ ३५ ॥ याभिर्नराशयवेयाभिरत्र
 येयाभिःपुरामनवेगातुमीषथुः । याभिःशारीराजतंस्यूमरदमयेताभि० ॥ याभिःपठर्वाजठरस्यमज्मनाग्निर्नादीदेच्चि
 तऽइद्धोऽअज्मन्ना । याभिःशर्यातमवथोमहाधनेताभि० ॥ याभिरंगिरोमनसानिरण्यथोग्रंगच्छथोविवरेगोऽअर्ण
 सः । याभिर्मनुंशूरमिषासमावतंताभि० ॥ याभिःपत्नीर्विमदायन्यूहथुराघवायाभिररुणीरशिक्षतं । याभिःसुदासऽ
 ऊहथुःसुदेव्यं१ताभि० ॥ याभिःशंतातीभवथोददाशुषैभुज्युंयाभिरवथोयाभिरघ्निगुं । ओम्यावतींसुभरामृतस्तुभं
 ताभि० ॥ ३६ ॥ याभिःकृशानुमसनेदुवस्यथोजवेयाभिर्यूनोऽअवतमावतं । मधुप्रियंभरथोयत्सरड्भ्यस्ताभि० ॥
 याभिर्नरंगेषुयुधंनृषाह्येक्षेत्रस्यसातातनयस्यजिन्वथः । याभीरथाऽअवथोयाभिरवतस्ताभि० ॥ याभिःकुत्समार्जुनेयं
 शतक्रतूप्रतुर्वीतिप्रचदभीतिमावतं । याभिर्ध्वसंतिंपुरुषंतिमावतंताभि० ॥ अम्रस्वतीमश्विनावाचमस्मेकृतंनोदसावृ

ऋक्सं.

अ.१अ.८

॥५०॥

षणामनीषां । अद्युत्येवसेनिह्वयेवांवृधेचनोभवतुवाजसातौ ॥ द्युभिरक्तुभिःपरिपातमुस्मानरिष्टेभिरश्विनासौभगे
भिः । तन्नोमित्रो० ॥ ३७ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तमाध्यायेवर्गाः ३७ सूक्तानि १८ ऋचः १७९ ॥ त्यागः ॥ उपसेमयइदं. ११ द्रविणोदसेमयइदं. ९ अमयेशुचयइदं. ८ अमयेवैश्वा-
नरायेदं. ३ जातवेदसेमयइदं. इंद्रायेदं. ५८ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. रोदसीभ्यामिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. अमिरोदसीभ्यइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्य-
इदं. ३ इंद्रोदसीभ्यइदं. सूर्यरश्मिरोदसीभ्यइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. सूर्यरश्मिरोदसीभ्यइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. अमिरोदसीभ्यइदं.
२ वरुणरोदसीभ्यइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. २ रोदसीभ्यामिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ११ इंद्रामिभ्यामिदं. २१ ऋभुभ्यइदं. १४ द्यावापृ-
थिव्यभ्यश्चिभ्यइदं. अश्विभ्यामिदं. २४ ॥ इतिप्रथमेसप्तमोऽध्यायः ॥

इदंविंशतिरुषस्यद्वितीयोर्ध्वर्चोरात्रेश्चैमाएकादशरौद्रद्वित्रिष्टुवंतंचित्रंषट्सौर्येनासत्याभ्यांपंचाधिकाकक्षीवा
न्दैर्धतमसंउशिकप्रसूतआश्विनंवैमध्वआवामेकादशावारंथंदशजागतंकाराधद्वादशात्यादुःस्वप्ननाशिन्याद्या
गायत्रीद्वितीयाककुप्तृतीयाचतुर्थ्याकाविराणनष्टरूप्यौपंचमीतनुशिराषष्ठ्यक्षरैरुष्णिग्विष्टारबृहतीकृतिर्विरा
ट्तिस्त्रोगायत्र्यःकदित्थापंचोनावैश्वदेवंवा ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिःओम् (१।१६।८) इदंश्रेष्ठंज्योतिषांज्योतिरागांचित्रःप्रकेतोऽअजनिष्टविभ्वा । यथाप्रसूतासवितुःसवायं
(१।१६।८) इदंश्रेष्ठमिति विंशत्यृचस्यसूक्तस्यकुत्सउपाद्वितीयायाअर्धर्चोरात्रिस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १६

॥५०॥

ऽएवाराव्युषसेयोनिमारैक ॥ रुशद्वत्सारुशतीश्वेत्यागादारैगुकृष्णासदनान्यस्याः । समानबंधूऽअमृतैऽअनुचीद्या
 वावर्णचरतऽआमिनाने⁺ ॥ समानोऽअध्वास्वस्त्रोरनंतस्तमन्यान्याचरतोदेवशिष्टे । नमैथेतेनतस्थतुःसुमेकेनकोषा
 सासमनसाविरूपे ॥ भास्वतीनेत्रीसूनृतांनामचैतिचित्राविदुरोनऽआवः । प्राप्याजगद्भुनोरायोऽअख्यदुषाऽअजी
 गर्भुवनानिविश्वा ॥ जिह्मश्येइचरितवेमघोन्याभोगयऽइष्टयैरायऽउत्वं । दभ्रंपश्यद्व्यऽउर्वियाविचक्षऽउषा० ॥
 ॥ १ ॥ क्षत्रायत्वंश्रवसेत्वंमहीयाऽइष्टयैत्वमर्थमिवत्वमित्यै । विसदृशाजीविताभिप्रचक्षऽउषा० ॥ एषादिवोदुहि
 ताप्रत्यदर्शिव्युच्छंतीयुवतिःशुक्रवासाः । विश्वस्येशानापार्थिवस्यवस्वऽउषोऽअद्येहसुभगेव्युच्छ ॥ परायतीनामन्वे
 तिपार्थऽआयतीनांप्रथमाशश्वतीनां । व्युच्छंतीजीवमुदीरयंत्युषामृतकंचनबोधयंती ॥ उषोयद्ग्निसमिधेचकथवि
 यदावश्चक्षसासूर्यस्य । यन्मानुषान्यक्ष्यमाणऽअजीगस्तद्देवेषुचकृषेभद्रमम्रः ॥ कियात्यायत्समयाभवातियाव्युषुर्या
 श्रनूनंव्युच्छान् । अनुपूर्वाःकृपतेवावशानाप्रदीध्यानाजोषमन्याभिरेति ॥ २ ॥ ईयुष्टेयेपूर्वतरामपश्यन्व्युच्छंतीमु
 षसंमर्त्यासः । अस्माभिरुनुप्रतिचक्ष्याभूदोतेयंतियेऽअपरीषुपश्यान् ॥ यावयद्वैषाऽऋतपाऽऋतेजाःसुम्नावरीसूनृता
 ईरयंती । सुमंगलीर्विश्रतीदेववीतिमिहाद्योषःश्रेष्ठतमाव्युच्छ ॥ शश्वत्पुरोषाव्युवासदेव्यथोऽअद्येदंव्यावोमघोनी ।
 अथोव्युच्छादुत्तराऽअनुद्यूनजराभृताचरतिस्त्रधाभिः ॥ व्यं१जिभिर्दिवऽआतास्वद्यौदपकृष्णांनिर्णिजैदेव्यावः ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ८

॥५१॥

प्रबोधयैत्यरुणेभिरश्वैरोषायातिसुयुजारथेन ॥ आवहंतीपोष्यावार्याणिचित्रंकेतुकृणुतेचेकिताना । ईयुषीणामुपमा
 शश्वतीनांविभातीनांप्रथमोषाव्यश्वैत् ॥ ३ ॥ उदीर्ध्वजीवोऽअसुर्नऽआगादप्रागात्तमऽआज्योतिरेति । आरैक्पं
 थांयातवेसूर्यायागन्मयत्रप्रतिरंतऽआयुः ॥ स्यूमनावाचऽउदियतिवह्निःस्तवानोरेभऽउषसोविभातीः । अद्यातदुच्छ
 गृणतेमघोन्यस्मेऽआयुर्निदिदीहिप्रजावत् ॥ यागोमतीरुषसःसर्ववीराव्युच्छंतिदाशुषेमर्त्याय । वायोरिवसूनृतांनामु
 दर्केताऽअश्वदाऽअश्वत्सोमसुत्वा ॥ मातादेवानामदितैरनीकयज्ञस्यकेतुर्वृहतीविभाहि । प्रशस्तिकृद्ब्रह्मणेनोव्यु
 च्छानोजनैजनयविश्ववारे ॥ यच्चित्रममऽउषसोवहंतीजानायशशमानायभृद्रं । तन्नोमित्रो ॥ ४ ॥ (१।१६।९)
 इमारुद्रायतवसैकपर्दिनैक्षयद्वीरायप्रभरामहेमतीः । यथाशमसद्विपदेचतुष्पदेविश्वंपुष्टग्रामेऽअस्मिन्ननातुरं ॥ मृ
 लानोरुद्रोतनोमयस्कृधिक्षयद्वीरायनमसाविधेमते । यच्छंचयोश्चमनुरायेजेपितातदश्यामतवरुद्रप्रणीतिषु ॥ अश्या
 मतेसुमतिदैवयज्ययाक्षयद्वीरस्यतवरुद्रमीद्वः । सुन्नायन्निद्विशोऽअस्माकमाचरारिष्टवीराजुहवामतेहविः ॥ त्वेषं
 वयंरुद्रंयज्ञसाधंवंकुकविमवसेनिहयामहे । आरेऽअस्मदैव्यंहेळोऽअस्यतुसुमतिमिद्वयमस्यावृणीमहे ॥ दिवोवराहम
 रुषंकपर्दिनैत्वेषंरूपंनमसानिहयामहे । हस्तेविभ्रद्वेषजावार्याणिशर्मवर्मच्छर्दिस्मभ्यंयंसत् ॥५॥ इदंपित्रेमरुतामुच्यते

(१।१६।९) इमारुद्रायेत्येकादशचसूक्तस्यकुत्सोरुद्रोजगतीअंयेद्वेत्रिष्टुभौ ।

मंडलं १

अनु. १६

॥५१॥

वचःस्वादोःस्वादीयोरुद्रायवर्धनं । रास्वाचनोऽमृतमर्तभोजनं तन्मनेतोकायतनयायमृळ ॥ मानोमहातमुतमानोऽअर्भ
 कंमानऽउक्षंतमुतमानंउक्षितं । मानोवधीःपितरंमोतमातरंमानःप्रियास्तन्वोरुद्ररीरिषः ॥ मानस्तोकेतनयेमानऽआयौ
 मानोगोषुमानोऽअश्वेषुरीरिषः । वीरान्मानोरुद्रभामितोवधीर्हविष्मंतःसदमित्त्वाहवामहे ॥ उपतेस्तोमान्पशुपाऽइ
 वाकरंरास्वापितर्मरुतांसुम्नमस्मे । भद्राहितैसुमतिर्मृळयत्तमाथावयमवऽइत्तैवृणीमहे ॥ आरेतैगोघ्नमुतपूरुषघ्नक्षय
 द्वीरसुम्नमस्मेतैऽअस्तु । मृळाचनोअधिचब्रूहिदेवाधाचनःशर्मयच्छद्विवर्हीः ॥ अवोचामनमोऽअस्माऽअवस्यवःशृणो
 तुनोहवैरुद्रोमरुत्वान् । तन्नोमित्रो० ॥ ६ ॥ (१।१६।१०) चित्रंदेवानामुदगादनीकंचक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः ।
 आप्राद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षंसूर्यऽआत्माजगतस्तस्थुषश्च ॥ सूर्योदेवीमुषसंरोचमानांमर्योनयोषामभ्येतिपश्चात् ।
 यत्रानरोदेवयंतोयुगानिवितन्वतेप्रतिभद्रायभद्रं⁺ ॥ भद्राऽअश्वाहरितःसूर्यस्यचित्राऽएतग्वाऽअनुमाद्यासः । नम
 स्यंतोदिवऽआपृष्ठमस्थुःपरिद्यावापृथिवीयंतिसद्यः⁺ ॥ तत्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकर्तोर्वितंतंसंजभार । यदेद
 युक्तहरितःसधस्थादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमस्मै ॥ तन्मित्रस्यवरुणस्याभिचक्षेसूर्योरूपंकृणुतेद्योरुपस्थे । अनंतमन्यद्दु
 शंस्यपाजःकृष्णमन्यद्हरितःसंभरंति ॥ अद्यादेवाऽउदितासूर्यस्यनिरंहसःपिपृतानिरवद्यात् । तन्नोमित्रो० ॥ ७ ॥

(१।१६।१०) चित्रंदेवानामितिषळर्चस्यसूक्तस्यकुत्सःसूर्यस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ८

॥ ५२ ॥

(११७१) नासत्याभ्यां बर्हिर्विप्रवृजेस्तोमाँऽइयम्यभ्रियेववातः । यावर्भगायविमदायजायांसेनाजुवान्युहतूर
 थेन ॥ वीळुपत्तमभिराशुहेमभिर्वादेवानांवाजुतिभिःशाशदाना । तद्रासभोनासत्यासहस्रमाजायमस्यप्रधनेजिगाय ॥
 तुग्रोहभुज्युमश्विनोदमेधेरयिनकश्चिन्ममृवाँऽअवाहाः । तमूहथुनौभिरात्मन्वतीभिर्तरिक्षप्रुद्धिरपोदकाभिः ॥ ति
 स्रःक्षपस्त्रिरहातिव्रजज्जिर्नासत्याभुज्युमूहथुःपतंगैः । समुद्रस्यधन्वन्नाद्रस्यपारेत्रिभीरथैःशतपद्भिःषळश्वैः ॥ अनारं
 भणेतदवीरयेथामनास्थानेअग्रभणेसमुद्रे । यदश्विनाऊहथुर्भुज्युमस्तशतारित्रांनावमातस्थिवांसं ॥ ८ ॥ यमश्वि
 नाददथुःश्वेतमश्वमघाश्वायशश्वदित्स्वस्ति । तद्वाँदात्रमहिक्कीर्तेन्यभूत्पैद्वोवाजीसदमिद्धव्योऽअर्यः+ ॥ युवंनरास्तु
 वतेपज्जियायकक्षीवतेऽअरदतंपुरंधिं । कारोतराच्छुफादश्वस्यवृष्णःशतकुंभाँऽअसिंचतंसुरायाः॥ हिमेनाग्निघ्नंसमवार
 येथांपितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋवीसेअत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति+ ॥ परावतंनासत्यानुदेथामु
 च्चाबुध्नंचक्रथुर्जिह्मवारं । क्षरन्नापोनपायनायरायेसहस्रायतृष्यतेगोतमस्य ॥ जुजुरुषोनासत्योतवृत्रिंप्राप्तुंचतंद्रापि
 मिवच्यवानात् । प्रातिरतंजहितस्यायुर्दद्यादित्पतिमकृणुतंकनीनां ॥ ९ ॥ तद्वाँनराशंस्यंराध्यंचाभिष्टिमन्नासत्या
 वरूथं । यद्विद्वांसानिधिमिवापगूहमुदर्शतादूपथुर्वदनाय ॥ तद्वाँनरासनयेदंसऽउग्रमाविष्कृणोमितन्यतुर्नवृष्टिं ।

(११७१) नासत्याभ्यामितिपंनविशत्यृचस्यसूक्तस्यदैर्घ्यतमसःकक्षीवानश्विनौत्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १७

॥ ५२ ॥

दुध्यङ्गहयन्मध्वाथर्वणोवामश्वस्यशीर्ष्णाप्रयदीमुवाच ॥ अजोहवीन्नासत्याकुरावांमहेयामन्पुरुभुजापुरंधिः । श्रुतं
 छासुरिवधिमत्याहिरण्यहस्तमश्विनावदत्तं ॥ आस्त्रोवृकस्यवर्तिकामभीकेयुवनंरानासत्यामुमुक्तं । उतोऽविपुरुभु
 जायुवंहकृपमाणमकृणुतंविचक्षे ॥ चरित्रंहिवेतिवाच्छेदिपूर्णमाजाखेलस्यपरितकम्यायां । सद्योजंघामायसींविशपला
 यैधनेहितेसर्तवेप्रत्यधत्तं ॥ १० ॥ शतंमेषान्वृक्येचक्षद्वानमृज्जाश्वंतंपितांधं चकार । तस्माऽअक्षीनासत्याविचक्षऽ
 आधत्तंदस्त्राभिषजावनर्वन् ॥ आत्रारथंदुहितासूर्यस्यकार्मवातिष्ठदर्वताजयंती । विश्वेदेवाऽअन्वमन्यंतहृद्भिःस
 मुश्रियानासत्यासचेथे ॥ यदयातंदिवोदासायवर्तिर्भरद्वाजायाश्विनाहयंता । रेवदुवाहसचनोरथोवांवृषभश्चशिशु
 मारश्चयुक्ता ॥ रयिसुक्षत्रंस्वपत्यमायुःसुवीर्येनासत्यावहंता । आजह्वावींसमनसोपवाजैस्त्रिरहोभागंदधंतीमयातं ॥
 परिविष्टंजाहुपंविश्वतःसींसुगेभिर्नक्तमूहथूरजोभिः । विभिंदुनानासत्यारथेनविपर्वताऽअजर्यूऽअयातं ॥ ११ ॥
 एकस्यावस्तोरावतरणायवशमश्विनासनयैसहस्रा । निरहतंदुच्छुनाऽइंद्रवंतापृथुश्रवसोवृषणावरातीः ॥ शरस्यचि
 दार्चत्कस्यावतादानीचादुच्चाचक्रथुःपातवेवाः । शयवैचिन्नासत्याशचीभिर्जसुरयेस्तर्यपिप्यथुर्गा ॥ अवस्यतेस्तुवते
 कृष्णिनायऽऋजूयतेनासत्याशचीभिः । पशुंननष्टमिवदर्शनायविष्णाप्वंददथुर्विश्वकाय ॥ दशरात्रीरशिवेनानवद्यून
 वनद्धंश्रुतिमप्स्व १तः । विप्रुतरेभमुदनिप्रवृक्तमुन्निन्यथुःसोममिवस्रुवेण ॥ प्रवादंसांस्यश्विनाववोचमस्यपतिःस्यां

ऋक्सं.

अ. १ अ. ८

॥ ५३ ॥

सुगवः सुवीरः । उतपश्यन्नश्रुवन्दीर्घमायुरस्तमिवेज्जग्मिमाणां जगम्यां ॥ १२ ॥ (१।१७।२) मध्वः सोमस्याश्विना
मदाय प्रलोहोता विवासतेवा । बर्हिष्मतीरातिर्विश्रिता गीरिषाया तं नासत्योपवाजैः ॥ यो वामश्विना मनसोजवीयात्र
थः स्वश्वो विशाजिगाति । येन गच्छथः सुकृतो दुरोणं तेन नरावर्तिरस्मभ्यं यातं ॥ ऋषिनरा वंहसः पांचजन्यमृवीसा
दत्रिमुंचथोगणेन । मिनंतादस्योरशिवस्य मायाऽनुपूर्ववृषणा चोदयंता ॥ अश्वं न गूहमश्विनादुरेवैर्ऋषिनरा वृषणारे
भमप्सु । संतरिणीथो विप्रुतं दंसोभिर्नवां जूर्यंति पूर्याकृतानि ॥ सुषुप्वांसं न निरुते रूपस्थे सूर्येन दस्त्रातमसि क्षियंतं ।
शुभेरुक्मं न दर्शतं निखातमुदू पथुरश्विना वंदनाय ॥ १३ ॥ तद्वानरा शंस्यं पज्जियेण कक्षीवताना सत्यापरिज्मन् । श
फादश्वस्य वाजिनो जनाय शतं कुंभांऽअसिंचतं मधूनां ॥ युवंनरास्तुवते कृष्णि याय विष्णा प्वददथुर्विश्वकाय । घोषायै
चित्पितृषदे दुरोणे पतिं जूर्यंत्याऽअश्विनावदत्तं ॥ युवंश्यावायुरुशतीमदत्तं महः क्षोणस्याश्विना कण्वाय । प्रवाच्यं तद्वृष
णा कृतं वां यन्नापि दायश्रवोऽअध्यधत्तं ॥ पुरुवर्षास्यश्विना दधानानि पेदवऽऊहथुराशुमश्वं । सहस्रसां वाजिनमप्रतीत
महिहनं श्रवस्यं तरुत्रं ॥ एतानि वां श्रवस्यासुदानू ब्रह्मां गुणं सदनं रोदस्योः । यद्वानप्रासोऽअश्विना हवते यातमिषाच
विदुषे च वाजं ॥ १४ ॥ सुनोर्मनेनाश्विना गृणाना वाजं विप्राय भुरणारदंता । अगस्त्ये ब्रह्मणा वा वृधाना संविदपलां ना

(१।१७।२) मध्वः सोमस्येति पंचविंशत्यृचस्य सूक्तस्य कक्षीवानश्विनौ त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १७

॥ ५३ ॥

सत्यारिणीतं ॥ कुह्यांतासुष्टुतिंकाव्यस्यदिवोनपातावृषणाशयुत्रा । हिरण्यस्येवकलशंनिखातमुदूपथुर्दशमेऽश्वि
 नाहन् ॥ युवंच्यवानमश्विनाजरंतंपुनर्युवानंचक्रथुःशचीभिः । युवोरथंदुहितासूर्यस्यसहश्रियानासत्यावृणीत ॥ युवं
 तुग्रायपूर्येभिरेवैःपुनर्मन्यावभवतंयुवाना । युवंभुज्युमर्णसोनिःसमुद्राद्विभिरुहथुर्कृज्जेभिरश्वैः ॥ अजोहवीदश्वि
 नातौग्र्योवांप्रोहःसमुद्रमव्यथिर्जगन्वान् । निष्टमूहथुःसुयुजारथेनमनोजवसावृषणास्वस्ति⁺ ॥ १५ ॥ अजोहवीद
 श्विनावर्तिकावामास्त्रोयत्सीममुंचतंवृकस्य । विजयुषाययथुःसान्वद्रैर्जातंविष्वाचोऽअहतंविषेण ॥ शतंमेषान्वृक्ये
 मामहानंतमःप्रणीतमश्वेनपित्रा । आक्षीऽकृज्जाश्वैऽअश्विनावधत्तंज्योतिरंधायचक्रथुर्विचक्षे ॥ शुनमंधायभरमह
 यत्सावृकीरश्विनावृषणानरेति । जारःकनीनऽइवचक्षदानऽकृज्जाश्वःशतमेकंचमेषान्⁺ ॥ महीवामूतिरश्विनामयो
 भूरुत्स्रामंधिष्ण्यासरिणीथः । अथायुवामिदह्यत्पुरंधिरागच्छतंसींवृषणाववोभिः ॥ अधेनुंदस्त्रास्तर्य^१विषक्ताम
 पिन्वतंशयवैऽअश्विनागां । युवंशचीभिर्विमदायजायान्यूहथुःपुरुमित्रस्ययोषां ॥ १६ ॥ यवंवृकेणाश्विनावपंतंपदु
 हंतामनुषायदस्त्रा । अभिदस्युंवकुरेणाधमंतोरुज्योतिश्चक्रथुरार्याय ॥ आथर्वणायाश्विनादधीचेश्वयंशिरःप्रत्यैरयतं ।
 सवांमधुप्रवोचदतायन्त्वाष्ट्रंयदस्त्रावपिकक्ष्यंवां ॥ सदाकवीसुमतिमाचकेवांविश्वाधियोऽअश्विनाप्रावतंमे । अस्मेर
 दिगासत्यावृहंतमपत्यसाचंश्रुत्यैरराथां ॥ हिरण्यहस्तमश्विनारराणापुत्रंनरावधिमत्याऽअदत्तं । त्रिधाहृश्यावमश्वि

ऋक्सं.

अ.१अ.८

॥५४॥

नाविकस्तमुज्जीवसऽएरयतंसुदानू ॥ एतानि वामश्विनावीर्याणि प्रपूर्वाण्यायवोवोचन् । ब्रह्मकृण्वंतो वृषणायुव
भ्यांसुवीरांसो विदथुमावदेम ॥ १७ ॥ (१ । १७ । ३) आवांरथोऽश्विनाश्वेनपत्वासुमृलीकःस्ववांयात्वर्वाङ् ।
योमर्त्यस्यमनसोजवीयान्निवंधुरोवृषणावातरंहाः ॥ त्रिवंधुरेण त्रिवृतारथेन त्रिचक्रेण सुवृताया तमर्वाक् । पिन्व
तंगाजिन्वतमर्वतो नोवर्धयतमश्विनावीरमस्मे⁺ ॥ प्रवद्यामना सुवृतारथेन दक्षा विमंशृणुतं श्लोकमद्रेः । किमंगवांप्रत्य
वर्तिगमिष्ठाहुर्विप्रांसोऽश्विनापुराजाः⁺ ॥ आवांश्वेनासोऽश्विनावहंतुरथेयुक्तासऽआशवःपतंगाः । येऽअसुरो
दिव्यासो न गृध्राऽअभिप्रयोनासत्यावहंति ॥ आवांरथं युवतिस्तिष्ठदत्र जुष्टीनरा दुहितासूर्यस्य । परिवामश्ववपुषः
पतंगावयोवहंत्वरूपाऽअभीके ॥ १८ ॥ उद्वंदनमैरतंदंसनाभिरुद्रेभंदक्षावृषणाशचीभिः । निष्टौग्र्यंपारयथःसमु
द्रात्पुनश्चयवानंचक्रथुर्युवानं ॥ युवमत्रयेव नीताय तस्मूर्जमोमानमश्विनावधत्तं । युवंकण्वायापिरिप्ताय चक्षुःप्रत्यध
त्तंसुष्टुतिं जुषाणा⁺ ॥ युवंधेनुं शयवेनाधिताया पिन्वतमश्विनापूर्वाय । अमुंचतुर्वर्तिकामंहसोनिःप्रतिजंघांविशप
लायाऽअधत्तं ॥ युवंश्वेतंपेद्वऽइंद्रजूतमहिहनमश्विनादत्तमश्वं । जोहूत्रमर्योऽअभिभूतिमुग्रं सहस्रां वृषणं वीड्वंगं ॥
तावांनरास्ववसेसुजाताहवामहेऽश्विनानाधमानाः । आनऽउपवसुमतारथेन गिरौ जुषाणा सुविताययातं ॥ आश्वे

(१ । १७ । ३) आवांरथ इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य कक्षीवानश्विनौ त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १७

॥५४॥

नस्यजवसानूतनेनास्मेयातंनासत्यासजोषाः । हवेहिवांमश्विनारातहव्यःशश्वत्तमायाऽउषसोव्युष्टौ॥१९॥(११७४)
 आचार्यपुरुमायमनोजुवैजीराश्वयज्ञियजीवसेहुवे । सहस्रकेतुंवनिनैशतद्वसुंश्रुष्टीवानंवरिवोधामभिप्रयः ॥ ऊर्ध्वा
 धीतिःप्रत्यस्यप्रयामन्यधायिशस्मन्तसमयंतऽआदिशः । स्वदामिधर्मप्रतियंत्युतयऽआवांमूर्जानीरथमश्विनारुहत् ॥
 संयन्मिथःपस्पृधानासोऽअगमतशुभेमखाऽअमिताजायवोरणे । युवोरहप्रवणेचैकितेरथोयदश्विनावहथःसूरिमावरं ॥
 युवंभुज्युंभुरमाणंविभिर्गतंस्वयुक्तिभिर्निवहंतापितृभ्यऽआ । यासिष्टंवर्तिवृषणाविजेन्यं१दिवोदासायमहिचेतिवाम
 वः ॥ युवोरश्विनावपुषेयुवायुजंरथंवाणीयेमतुरस्यशर्ध्वं । आवांपतित्वंसख्यायजग्मुषीयोषावृणीतजेन्यायुवांपती ॥
 ॥ २० ॥ युवंरेभंपरिषूतेरुह्यथोहिमेनधर्मपरितप्तमत्रये । युवंशयोरवसंपिप्यथुर्गविप्रदीर्घेणवंदनस्तार्यायुषा ॥ यु
 वंवंदनंनिर्ऋतंजरण्ययारथंनदस्त्राकरणासमिन्वथः । क्षेत्रादाविप्रंजनथोविपन्ययाप्रवामत्रविधतेदंसनाभुवत् ॥ अग
 च्छतंकृपमाणंपरावतिपितुःस्वस्यत्यजसानिवाधितं । स्वर्वतीरितऽऊतीर्युवोरहचित्राऽअभीकेऽअभवन्नभिष्टयः ॥
 उतस्यावांमधुमन्मक्षिकारपन्मदेसोमस्यौशिजोहुवन्यति । युवंदधीचोमनऽआविवासथोथाशिरःप्रतिवामश्वयंवदत् ॥
 युवंपेदवेपुरुवारमश्विनास्पृधांश्वेतंतरुतारंदुवस्यथः । शयैरभिद्युंपृतनासुदुष्टरंचकृत्यमिन्द्रमिवचर्षणीसहं ॥ २१ ॥

(११७४) आचार्यमितिदशचस्यसूक्तस्यकक्षीवानाश्विनौजगती ।

ऋक्सं.

अ. १ अ. ८

॥५५॥

(१११७५) काराधुद्धोत्राश्विनावांकोवांजोषऽउभयोः । कथाविधात्यप्रचेताः ॥ विद्वांसाविदुरःपृच्छेदविद्वान्नि
 त्थापरोऽअचेताः । नूचिन्नुमर्तेऽअक्रौ ॥ ताविद्वांसाहवामहेवांतानोविद्वांसामन्मवोचेतमद्य । प्रार्चयमानोयुवा
 कुः ॥ विपृच्छामिपाक्याऽनदेवान्वषट्कृतस्याद्भुतस्यदद्या । पातंचसह्यसोयुवंचरभ्यसोनः ॥ प्रयाघोषेभृगवाणेनशो
 भेययावाचायजतिपज्जियोवां । प्रैषयुर्नविद्वान् ॥ २२ ॥ श्रुतंगायत्रंतकवानस्याहंचिद्धिरिरेभाश्विनावां । आक्षी
 शुभस्पतीदन् ॥ युवंह्यास्तमहोरन्युववायन्निरतंतंसतं । तानोवसूसुगोपास्यातंपातनोवृकादघायोः ॥ माकस्मैधा
 तमभ्यमित्रिणेनोमाकुत्रानोगृहेभ्योधेनवोगुः । स्तनाभुजोऽअशिंश्वीः ॥ दुहीयन्मित्रधितयेयुवाकुंरायेचनोमिमीतं
 वाजवत्यै । इषेचनोमिमीतंधेनुमत्यै ॥ अश्विनोरसनरथमनुश्वंवाजिनीवतोः । तेनाहंभूरिंचाकन ॥ अयंसमहमात
 नूह्यातेजनांऽअनु । सोमपेयंसुखोरथः ॥ अधस्वप्नस्यनिर्विदेभुंजतश्चरेवतः । उभातावस्त्रिनश्यतः ॥ २३ ॥ (१११८१)
 कदित्थानुःपात्रंदेवयतांश्रवद्भिरोऽअंगिरसांतुरण्यन् । प्रयदानद्विशऽआहर्भ्यस्योरुक्रंसतेऽअध्वरेयजत्रः ॥ स्तंभीद्ध

(१११७५) काराधदितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानश्विनौआद्यागायत्रीद्वितीयाककुपृतीयाकाविराद्चतुर्थीनष्टरूपीपंचमीतनुशि
 राषष्ठयुष्णिक्सप्तमीविष्टारबृहत्यष्टमीकृतिर्नवमीविराद्अंत्यास्तिस्रोगायत्रयः (अंत्यादुःस्वप्ननाशिनी) । (१११८१) कदित्थेतिपंचद
 शर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानिंद्रस्त्रिष्टुप् (विश्वेदेवावा) ।

मंडलं १

अनु. १८

॥५५॥

द्यांसधरुणं प्रुषायद्भुर्वाजायद्रविणं नरोगोः । अनुस्वजांमहिषश्चक्षुतुव्रांमेनामश्वस्यपरिमातरंगोः⁺ ॥ नक्षद्भवमरुणीः
 पूर्व्यराद्रुतुरोविशामंगिरसामनुद्युन् । तक्षद्भ्रजंनियुतंतस्तंभह्यांचतुष्पदेनर्यायद्विपादै ॥ अस्यमदैस्वर्यदाऽऽकृतायापी
 वृतमुस्त्रियाणामनीकं । यद्धप्रसर्गेत्रिककुस्त्रिवर्तदपद्रुहोमानुषस्यदुरौवः ॥ तुभ्यंपयोयत्पितरावनीतांराधःसुरेतस्तु
 रणैर्भुरण्यू । शुचियत्तेरेकणऽआर्यजंतसवर्दुधायाःपयऽउस्त्रियायाः ॥ २४ ॥ अधप्रजज्ञेतरणिर्ममत्तुप्ररोच्यस्याऽउष
 सोनसूरः । इंदुर्येभिराष्टस्वेदुहव्यैःस्रुवेणसिंचंजरणाभिधाम ॥ स्विध्मायद्वनधितिरपस्यात्सूरोऽअध्वरेपरिरोधना
 गोः । यद्धप्रभासिकृत्व्याऽअनुद्युन्नविशेषश्विषेतुराय ॥ अष्टामहोदिवऽआदोहरीऽइहद्युन्नासाहमभियोधानऽउत्सं ।
 हरियत्तैमंदिनंदुक्षन्वृधेगोरभसमद्रिभिर्वाताप्यं ॥ त्वमायसंप्रतिवर्तयोगोर्दिवोऽअश्मानमुपनीतमृभ्वा । कुत्सायय
 त्रपुरुहूतवन्वच्छुण्णमनंतैःपरियासिवधैः⁺ ॥ पुरायत्सूरस्तमसोऽअपीतेस्तमद्रिवःफलिंगहेतिमस्य । शुष्णस्यचित्प
 रिहितंयदोजोदिवस्परिसुग्रथितंतदादः ॥ २५ ॥ अनुत्वामहीपाजसीऽअचक्रेद्यावाक्षामामदतामिंद्रकर्मन् । त्वंवृत्र
 माशयानंसिरासुमहोवज्रेणसिष्वपोवराहुं ॥ त्वमिंद्रनर्योयाऽअवोनुन्तिष्ठावातस्यसुयुजोवहिष्ठान् । यंतैकाव्यऽउश
 नांमंदिनंदादृत्रहणंपार्यंततक्षवज्रं ॥ त्वंसूरोहरितोरामयोनुन्भरच्चक्रमेतशोनायमिंद्र । प्रास्यंपारंनवतिनाव्यानाम
 पिकर्तमवर्तयोयज्युन् ॥ त्वनोऽअस्याऽइंद्रदुर्हणायाःपाहिवज्रिवोदुरितादभीकै । प्रनोवाजान्रथ्योऽअश्वबुध्यानिषे

ऋक्सं.

अ.१अ.८

॥५६॥

यं धि श्रवसे सुनृतायै ॥ मासातेऽअस्मत्सुमतिर्विदसद्वाजप्रमहः समिषौवरंत । आनोभजमघवन्गोष्वर्योमंहिष्ठास्तेसध
मादःस्याम ॥ २६ ॥ ॥ इति प्रथमाष्टके अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

अष्टमाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि ९ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ उपोरात्रिभ्यामिदं. उपसइदं. १८ उपोमित्रावरुणादितिसिंधुपृथिवी-
द्युभ्यइदं. रुद्रायेदं. ११ सूर्यायेदं. ९ अश्विभ्यामिदं. ८३ इंद्रायेदं. १५ इति प्रथमेष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इति प्रथमाष्टकः समाप्तः ॥

मंडलं १

अनु. १८

॥५६॥

॥ अथद्वितीयाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ प्रवो वैश्वदेवमावो विराडूपैपृथुः सप्तो नोषस्यं तूषा उच्छंती प्रातारत्नं सप्तस्वनयस्य दानस्तुतिरुपजगत्या वमंदानि
 तिकक्षीवान्दानतुष्टः पंचभिर्भावयव्यंतुष्टावांत्ये अनुष्टुभौ भावयव्यरोमशयोर्दपत्योः संवादौग्निमेकादशपरुच्छे
 पौदैवो दासिराग्नेयंतुषारुच्छेपंसर्वमात्यष्टं तत्रातिधृतिः षष्ठ्यं जायताष्टौयं त्वमेकादशषष्ठ्यैदवीं प्रप्रावोति शक्र्या
 वष्टिरंत्यैद्रयाहिदशांत्या त्रिष्टुविंदाय सप्तत्वया वयं षड्युवंतमैद्रा पार्वतोर्ध्वं उभे सप्तादौ त्रिष्टुप्तिस्त्रोनुष्टुभौ गायत्री
 धृतिरष्टिरात्वा षड्वायव्यं त्वं त्याष्टिः स्तीर्णं नवचतुर्थ्याद्याः पंचैत्रश्चोपांत्ये अष्टीं प्रसुसप्तमैत्रावरुणं त्वं त्ये लिंगोक्तदेव
 तै अंत्या त्रिष्टुप् ॥ १ ॥

हरिः ओम् ॥ (१।१८।२) प्रवः पांतं रघुमन्यवो धौ यज्ञं रुद्राय मीहुषे भरध्वं । दिवोऽस्तोष्य सुरस्य वीरैरिषु ध्येव
 मरुतो रोदस्योः ॥ पत्नीव पूर्वहूतिं वा वृध्वाऽऽपासान्क्ता पुरुधा विदाने । स्तरीनात्कं व्युतं वसाना सूर्यस्य श्रिया सुदृशी
 हिरण्यैः ॥ ममत्तुनः परिज्मावसर्हाममत्तुवातो अपां वृषण्वान् । शिशीतमिंद्रा पर्वतायुवंतस्तन्नो विश्वे वरिवस्यंतु देवाः ॥
 उत्तयामेयशसां श्वेतनायै व्यंता पांतौ शिजो हुवध्वै । प्रवो न पातं मपां कृणुध्वं प्रमातरा रास्पिनस्यायोः ॥ आवोरुवण्यु

(१।१८।२) प्रवः पांतमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवान्विश्वेदेवास्त्रिष्टुपं पंचमीषष्ठ्यौ विराडूपै । (भेदप्रयोगपक्षे तु आद्यानां
 षण्णां क्रमेण रुद्रमरुत उपासान्क्ता विश्वेदेवा अश्विनौ विश्वेदेवा मित्रावरुणसिंधवो देवताः ततो द्वयोर्विश्वेदेवाः ततो द्वयोर्मित्रावरुणौ अंत्यपंचानां
 विश्वेदेवाः एवं १५) ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. १

॥ २ ॥

मौशिजोहुवध्यैघोषेवशंसमर्जुनस्यनशे । प्रवःपूष्णेदावनऽआऽअच्छावोचेयवसुतातिमग्नेः⁺ ॥ १ ॥ श्रुतंमैमित्रावरु
णाहवेमोतश्रुतंसदनेविश्वतःसीं । श्रोतुनःश्रोतुरातिःसुश्रोतुःसुक्षेत्रासिंधुरद्भिः⁺ ॥ स्तुपेसावावरुणमित्ररातिर्गवांश
तापृक्षयामेषुपञ्चे । श्रुतरथेप्रियरथेदधानाःसद्यःपुष्टिर्निरुधानासोऽअगमन् ॥ अस्यस्तुपेमाहिमघस्यराधःसचासनेमन
हुषःसुवीराः । जनोयःपञ्चेभ्योवाजिनीवानश्वावतोरथिनोमह्यंसूरिः⁺ ॥ जनोयोमित्रावरुणावभिधुगपोनवांसुनोत्य
क्षण्याध्रुक । स्वयंसयक्ष्मंहृदयेनिधत्तऽआपयदीहोत्राभिर्कुतावा ॥ सत्राधतो नहुषोदंसुजतःशर्धस्तरोनरांगूर्तश्रवाः ।
विसृष्टरातिर्यातिबाह्वसृत्वाविश्वासुपृतसुसदमिच्छूरः ॥ २ ॥ अधगमंतानहुषोहवंसूरेःश्रोताराजानोऽअमृतस्यमंद्राः ।
नभोजुवोयन्निरवस्यराधःप्रशस्तयेमहिनारथवते ॥ एतंशर्धधामयस्यसूरेरित्यवोचन्दशतयस्यनशे । द्युम्नानियेषुवसु
तातीरारन्विश्वेसन्वतुप्रभृथेषुवाजं ॥ मंदांमहेदशतयस्यधासेद्विर्यत्पंचविभ्रतोयत्यन्ना । किमिष्टाश्वऽइष्टरश्मिरेतऽ
ईशानासस्तरुषऽऋजतेनृन्⁺ ॥ हिरण्यकर्णमणिग्रीवमर्णस्तन्नोविश्वैवरिवस्यंतुदेवाः । अर्योगिरःसद्यऽआजगमुषीरो
स्त्राश्चाकंतुभयेष्वस्मे⁺ ॥ चत्वारोमामशशरस्यशिश्वस्त्रयोराज्ञऽआयवसस्यजिष्णोः । रथोवांमित्रावरुणादीर्घाप्साः
स्यूमंगभस्तिःसूरोनाद्यौत् ॥ ३ ॥ (१।१८।३) पृथूरथोदक्षिणायाऽअयोज्यैनंदेवासोऽअमृतासोऽअस्थुः । कृष्णादु

(१।१८।३) पृथूरथ इति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य कक्षीवानुपास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १८

॥ २ ॥

दस्थादुर्याऽविहायाश्चिकित्संतीमानुषायक्षयाय ॥ पूर्वाविश्वस्मान्द्रुवनादबोधिजयंतीवाजैबृहतीसनुत्री । उच्चाव्य
 ख्यद्युवतिः पुनर्भूरोषाऽअग्नप्रथमापूर्वहूतौ ॥ यद्यद्यभागं विभजासि नृभ्यऽउषो देवि मर्त्यत्रासुजाते । देवो नोऽअत्र स
 वितादमूनाऽअनागसो वोचतिसूर्याय ॥ गृहं गृहमहनायात्यच्छादिवेदिवेऽअधिनामादधाना । सिषासंतीद्योतनाश
 श्वदागादग्रमग्रमिद्धजतेवसूनां ॥ भगस्यस्वसावरुणस्य जामिरुषः सूनृते प्रथमा जरस्व । पश्चादध्यायोऽअघस्यधाता
 जयैमतं दक्षिणयारथेन ॥ ४ ॥ उदीरतां सूनृताऽउत्पुर्धीरुदग्नयः शुशुचानासोऽअस्थुः । स्पार्हावसूनि तमसापगूह्या
 विष्कृण्वंत्युषसो विभातीः⁺ ॥ अपान्यदेत्यभ्यन्यदेति विषुरूपेऽअहनी संचरेते । परिक्षितोस्तमोऽअन्यागुहाकरद्यौ
 दुषाः शोशुचतारथेन ॥ सदृशीरद्य सदृशीरिदुश्वोदीर्घसंचतेवरुणस्य धाम । अनवद्यास्त्रिंशतं योजनान्येकैका क्रतुं परियं
 तिसद्यः⁺ ॥ जानत्यहः प्रथमस्य नाम शुक्राकृष्णादजनिष्टश्वितीची । क्रतस्य योषानमिनातिधामाहरहर्निष्कृतमाचरं
 ती ॥ कन्यैवतन्वऽशाशदानांऽएषिदेवि देवमियक्षमाणं । संस्मयमानायुवतिः पुरस्तादाविर्वक्षांसि कृणुषे विभाती⁺
 ॥ ५ ॥ सुसंकाशामातृमृष्टेव योषा विस्तन्वं कृणुषेदृशेकं । भद्रात्वमुषो वितरंव्यच्छनतत्तेऽअन्याऽउषसो न शंत ॥ अ
 श्वावतीर्गोमतीर्विश्ववारायतमानारश्मिभिः सूर्यस्य । पराचयंति पुनराचयंति भद्रानामवहमानाऽउपासः ॥ क्रत
 स्य रश्मिमनुयच्छमाना भद्रं भद्रं क्रतुमस्मासुधेहि । उषो नोऽअद्य सुहवा व्यच्छास्मासुरायो मघवत्सुचस्युः ॥ ६ ॥

ऋक्सं.

अ. २ अ. १

॥ ३ ॥

(११८१४) उषाऽउच्छंतीसमिधानेऽअग्नाऽउद्यन्तसूर्यऽउर्वियाज्योतिरश्रेत् । देवो नोऽअत्रसवितान्वर्थं प्रासावीहि
 पत्यचतुष्पदित्यै⁺ ॥ अमिनतीदैव्यानिब्रतानिप्रमिनतीमनुष्यायुगानि । ईयुषीणामुपमाशश्वतीनामायतीनांप्रथमो
 षाव्यद्यौत् ॥ एषादिवोदुहिताप्रत्यदर्शिज्योतिर्वसानासमनापुरस्तात् । ऋतस्यपंथामन्वेतिसाधुप्रजानतीवनदिशोमि
 नाति ॥ उपोऽअदर्शिशुंध्युवोनवक्षोनोधाऽइवाविरकृतप्रियाणि । अद्भ्यसन्नसंसतोवोधयंतीशश्वत्तमागात्पुनरेयुषी
 णां ॥ पूर्वेऽअर्धेरजसोऽअह्यस्यगवांजनित्र्यकृतप्रकेतुं । व्युप्रथतेवितरं वरीयऽओभापृणंतीपित्रोरुपस्था ॥ ७ ॥
 एवेदेषापुरुतमादृशेकं नाजामिनपरिवृणक्तिजामिं । अरेपसातन्वाऽशाशदानानाभादीपतेनमहोविभाती⁺ ॥ अत्रा
 तेवपुंसऽएतिप्रतीचीगर्तारुगिवसनयेधनानां । जायेवपत्यऽउशतीसुवासाऽउषाहस्तेवनिरिणीतेऽअप्सः ॥ स्वसास्व
 स्तेज्यायस्यैयोनिमारैगपैत्यस्याःप्रतिचक्ष्यैव । व्युच्छंतीरश्मिभिःसूर्यस्यांज्यंक्तेसमनगाऽइवव्राः⁺ ॥ आसांपूर्वासामहं
 सुस्वसृणामपरापूर्वामभ्येतिपश्चात् । ताःप्रलवन्नव्यसीर्नूनमस्मेरेवदुच्छंतुसुदिनाऽउषासः ॥ प्रबोधयोषःपृणतोमं
 घोन्यबुध्यमानाःपणयःससंतु । रेवदुच्छमघवन्ध्योमघोनिरेवत्स्तोत्रेसूनृतेजारयंती ॥ ८ ॥ अवेयमंश्चैद्युवतिःपुरस्ताद्युंक्ते
 गवामरुणानामनीकं । विनूनमुच्छादसतिप्रकेतुर्गृहं गृहमुपतिष्ठातेऽअग्निः⁺ ॥ उत्तेवयश्चिद्वसतेरपसन्नरश्चयेपितुभा

(११८१४) उषाउच्छंतीतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानुषास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. १८

॥ ३ ॥

जोव्युष्टौ । अमासतेवहसिभूरिवाममुषोदेविदाशुषेमर्त्याय ॥ अस्तोद्वंस्तोम्याब्रह्मणामेवीवृधध्वमुशतीरुपासः । युष्मा
 कंदेवीरवसासनेमसहस्त्रिणचशतिनचवाजं ॥ ९ ॥ (११८५) प्रातारत्नप्रातरित्वादधातितचिकित्वान्प्रतिगृह्यानिध
 ते । तेनप्रजावर्धयमानऽआयूरायस्पोषेणसचतेसुवीरः ॥ सुगुरसत्सुहिरण्यःस्वश्वोवृहदस्मैवयऽइंद्रोदधाति । यस्त्वा
 यंतवसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्सिनाति ॥ आयमद्यसुकृतप्रातरिच्छन्निष्टेःपुत्रवसुमतारथेन । अंशोःसुतपायय
 मत्सरस्यक्षयद्वीरवर्धयसुनृताभिः ॥ उपक्षरंतिसिंधवोमयोभुवऽईजानंचयक्ष्यमाणंचधेनवः । पृणंतंचपपुंरिंचश्रवस्य
 वोधृतस्यधाराऽउपयंतिविश्वतः ॥ नाकस्यपृष्ठेऽअधितिष्ठतिश्रितोयःपृणातिसहदेवेषुगच्छति । तस्माऽआपोधृतमर्ष
 तिसिंधवस्तस्माऽइयंदक्षिणापिन्वतेसदा ॥ दक्षिणावतामिदिमानिचित्रादक्षिणावतांदिविसूर्यासः । दक्षिणावंतोऽ
 अमृतंभजंतेदक्षिणावंतःप्रतिरंतऽआयुः ॥ मापृणंतोदुरितमेनऽआरन्माजारिषुःसूरयःसुव्रतासः । अन्यस्तेषांपरिधि
 रस्तुकश्चिदपृणंतमभिसंयंतुशोकाः ॥ १० ॥ (११८६) अमंदान्तस्तोमान्प्रभरेमनीषासिंधावधिक्षियतोभाव्यस्य ।

(११८५) प्रातारत्नमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवान्स्वनयस्यदानस्तुतिस्त्रिष्टुपचतुर्थीपंचम्यौजगत्तौ । (स्वनयनाम्नोराज्ञोदानस्तुति
 रतःस्वनयोदेवता) । (११८६) अमंदानितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानृषिःअगाधितेत्यस्यभावयव्यक्रषिःरोमशादेवताउपोपमइत्यस्यरो
 मशाऋषिकास्वनयोदेवतात्रिष्टुप् । (स्वनयएवभावयव्यशब्देनोच्यतेरोमशास्वनयभार्याअंत्येद्वेक्रचौतयोःपरस्परसंवादःआद्याभिःपंचभि

ऋक्सं.

अ. २ अ. १

॥ ४ ॥

यो मे सहस्रमभिमीत सवानृतूर्तो राजा श्रव इच्छमानः ॥ शतराज्ञो नाधमानस्य निष्काच्छतमश्वा न्प्रयतान्त्सद्यऽआदै ।
 शतं कक्षीवाँऽअसुरस्य गोनाँ दिवि श्रवो जरमाततान ॥ उपमाश्यावाः स्वनयेन दत्तावधू मंतो दशरथा सोऽअस्थुः । षष्टिः
 सहस्रमनुगव्यमागात्सनत्कक्षीवाँऽअभिपित्वेऽअह्ना ॥ चत्वारिंशदशरथस्य शोणाः सहस्रस्याग्रे श्रेणि नयन्ति । मद्दच्यु
 तः कृशनावतोऽअत्यान्कक्षीवैतऽउदमृक्षंतपज्राः⁺ ॥ पूर्वामनुप्रयति मार्ददेवस्त्रीन्युक्ताँऽअष्टावरिधायसोगाः । सुबन्ध
 वो ये विश्याँऽइवत्राऽअनस्वतः श्रवऽएषंतपज्राः⁺ ॥ आगधिता परिगधिता याकशी केवजंगहे । ददाति मह्यं यादुरीयाश
 नां भोज्याशता⁺ ॥ उपोपमे परामृशमामैद्भ्राणि मन्यथाः । सर्वाहमस्मिरो मशागंधारीणां मिवाविका⁺ ॥ ११ ॥
 (११९।१) अग्निहोतारं मन्ये दास्वतं वसुंसूनुं सहस्रोजातवेदसं विप्रं न जातवेदसं । यऽऊर्ध्वयास्वध्वरो देवो देवाच्या कृ
 पा । घृतस्य विभ्राष्टि मनुवष्टिशोचिषा जुह्वानस्य सर्पिषः ॥ यजिष्ठं त्वा यजमाना हुवे मज्येष्टु मंगिरसां विप्रमन्मभिर्विप्रै
 भिः शुक्रमन्मभिः । परिजमानमिव द्यां होतारं चर्षणीनां । शोचिष्कैशं वृषणं यमिमा विशः प्रावतु जूतये विशः ॥ सहिपुरु
 चिदो जसा विरुक्मता दीद्यानो भवन्ति द्रुहन्तरः परशुर्न द्रुहन्तरः । वीळुचिद्यस्य समृतौ श्रुवद्वने वयत्स्थिरं । निष्पहमाणो य
 दानतुष्टः कक्षीवान् भावयव्यमस्तौ ततश्च स एव देवता) । (११९।१) अग्निहोतारमित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य दैवो दासिः परुच्छेपो रभिरत्यष्टी
 षष्ठयति धृतिः ।

मंडलं १

अनु. १९

॥ ४ ॥

मतेनार्यतेधन्वासहानार्यते ॥ दृष्ट्वाचिदस्माऽअनुदुर्यथाविदेतेजिष्ठाभिररणिभिर्दाष्ट्यवसेग्रयेदाष्ट्यवसे । प्रयःपुरूणि
 गार्हतेतक्षद्वनैवशोचिषा । स्थिराचिदन्नानिर्णिणाल्योजसानिस्थिराणिचिदोजसा ॥ तमस्यपृक्षमुपरासुधीमहिनक्तयः
 सुदर्शतरोदिवातरादप्रायुपेदिवातरात् । आदस्यायुर्ग्रभणवद्वीलुशर्मनसूनवे । भक्तमभक्तमवोव्यंतोऽअजराऽअग्र
 योव्यंतोऽअजराः ॥ १२ ॥ सहिशर्धोनमारुतंतुविष्वणिरग्रस्वतीपूर्वरास्विष्टनिरार्तनास्विष्टनिः । आदद्भव्यान्याद्
 दियज्ञस्यकेतुरर्हणा । अधस्मास्यहर्षतोहृषीवतोविश्वैजुषंतपंध्यानरःशुभेनपंधा ॥ द्वितायदीकीस्तासोऽअभिद्यवोनम
 संतऽउपवोचैतभृगवोमश्रंतोदाशाभृगवः । अग्निरीशेवसूनांशुचिर्योधर्णिरेषां । प्रियाऽअपिर्धाऽर्वनिषीष्टमेधिरऽआ
 वनिषीष्टमेधिरः ॥ विश्वासांत्वाविशांपतिहवामहेसर्वासांसमानंदंपतिभुजेसत्यगिर्वाहसंभुजे । अतिथिमानुषाणांपि
 तुर्नयस्यासया । अमीचविश्वैऽअमृतासऽआवयोहव्यादेवेष्वावयः ॥ त्वमग्नेसहसासहन्तमःशुष्मिन्तमोजायसेदेव
 तातयेरयिर्नदेवतातये । शुष्मिन्तमोहितेमदोद्युम्निन्तमऽउतक्रतुः । अधस्मातेपरिचरंत्यजरश्रुष्टीवानोनाजर ॥
 प्रवोमहेसहसासहस्वतऽउष्वुधैपशुषेनाग्नयेस्तोमोवभूत्वग्नये । प्रतियदीहविष्मान्विश्वासुक्षासुजोगुवे । अग्नेरेभोनज
 रतऽऋषूणांजूर्णिर्होतऽऋषूणां⁺ ॥ सनोनेदिष्टदृशान्ऽआभराग्नेदेवेभिःसचनाःसुचेतुनामहोरायःसुचेतुना । महि

ऋक्सं.

अ. २ अ. १

॥ ५ ॥

शविष्ठनस्कृधिसंचक्षेभुजेऽस्यै । महिस्तोतृभ्योमघवन्त्सुवीर्यमथीरुग्रोनशर्वसा ॥ १३ ॥ (१।१९।२) अयंजाय
 तमनुषोधरीमणिशोतायजिष्ठउशिजामनुव्रतमग्निःस्वमनुव्रतं । विश्वश्रुष्टिःसखीयतेरयिरिवश्रवस्यते । अदब्धोहोता
 निषददिळस्पदेपरिवीतइळस्पदे⁺ ॥ तंयज्ञसाधमपिवातयामस्यृतस्यपथानमसाहविष्मतादेवताताहविष्मता । सन
 ऽरुर्जामुपाभृत्ययाकृपानजूर्यति । यंमातरिश्चामनवेपरावतौदेवभाःपरावतः ॥ एवेनसद्यःपर्येतिपार्थिवमुहुर्गीरेतौ
 वृषभःकर्निकददधद्रेतःकर्निकदत् । शतंचक्षाणोऽअक्षभिर्देवोवनेषुतुर्वणिः । सदोदधानऽउपरेषुसानुष्वग्निःपरेषुसानु
 षु ॥ ससुक्रतुःपुरोहितोदमेदमेग्निर्यज्ञस्याध्वरस्यचेततिकृत्वायज्ञस्यचेतति । कृत्वावेधाऽइष्टयतेविश्वाजातानिपस्पशे ।
 यतोघृतश्रीरतिथिरजायतवह्निर्वेधाऽअजायत ॥ कृत्वायदस्यतविषीषुपुंचतेग्रेरवेणमरुतानभोज्येषिरायनभोज्या । सहि
 ष्मादानमिन्वतिवसूनांचमज्मना । सनस्त्रासतेदुरितादभिहुतःशंसादधादभिहुतः ॥ १४ ॥ विश्वोविहायाऽअरतिर्वसुर्द
 धेहस्तेदक्षिणेतरणिर्नशिश्नथच्छवस्ययानशिश्नथत् । विश्वस्माऽइदिषुध्यतेदेवत्राहव्यमोहिषे । विश्वस्माऽइत्सुकृतेवार
 मृण्वत्यग्निर्द्वाराव्युण्वति ॥ समानुषेवृजनेशंतमोहितोऽग्निर्यज्ञेषुजेन्योनविशपतिःप्रियोयज्ञेषुविशपतिः । सहव्यामा
 नुषाणामिळाकृतानिपत्यते । सनस्त्रासतेवरुणस्यधूर्तेर्महोदेवस्यधूर्तेः⁺ ॥ अग्निहोतारमीळतेवसुधितिंप्रियंचेतिष्ठमर

(१।१९।२) अयंजायतेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपोग्निरत्यष्टी ।

मंडलं १

अनु. १९.

॥ ५ ॥

तिन्यैरिरेहव्यवाहृन्त्यैरिरे । विश्वायुं विश्ववेदसंहोतारं यजतं कविं । देवासोरण्वमवसेवसूयवोगीर्भोरण्ववसूयवः
 ॥ १५ ॥ (११९१३) यत्वं रथमिन्द्रमेधसातयेपाकासंतमिषिरप्रणयसिप्रानवद्यनयसि । सद्यश्चित्तमभिष्टयेकरोव
 शश्चवाजिनं । सास्माकमनवद्यतूतुजानवेधसामिमांवाचनवेधसां ॥ सः श्रुधियः स्मापृतनासुकासुचिहृक्षाय्यऽइंद्रभर
 हृत्यं नृभिरसिप्रतूतयेनृभिः । यः शूरैः स्वः सनितायोविप्रैर्वाजंतं रुता । तमीशानासऽइरधंतवाजिनं पृक्षमत्यं नवाजि
 नं ॥ दुस्मोहिष्मावृषणं पिन्वसित्वचंकंचिद्यावीरुररंशूरमर्त्यं परिवृणक्षिमर्त्यं । इंद्रोततुभ्यंतद्विवेतद्रुद्रायस्वयं शसे ।
 मित्राय वोचंवरुणाय सप्रथः सुमृलीकाय सप्रथः ॥ अस्माकं वऽइंद्रमुदमसीष्टये सखायं विश्वायुं प्रासहं युजं वाजेषु प्रासहं यु
 जं । अस्माकं ब्रह्मोतयेवापृतसुषुकासुचित् । न हित्वा शत्रुः स्तरं ते स्तृणोषियं विश्वं शत्रुं स्तृणोषियं ॥ निषूनमातिमतिकयं
 स्यचित्ते जिष्ठाभिररणिभिर्नोतिभिर्ग्राभिर्ग्योतिभिः । नेषिणो यथा पुरानेनाः शूरमन्यसे । विश्वानि पूरोरपपर्विर्वहि
 रासावहिर्नोऽअच्छ ॥ १६ ॥ प्रतद्वोचेयं भव्यायेंदवे हव्यो नयऽइषवान्मन्मरेजति रक्षोहामन्मरेजति । स्वयंसोऽअस्मदा
 निदोवधैरजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदुधशंसोवतरमवक्षुद्रमिव स्रवेत् ॥ वने मत्तद्धोत्रयाचितं त्यावने मरयिरयिवः सुवीर्यं र
 ण्वंसंतं सुवीर्यं । दुर्मन्मानं सुमंतुभिरेमिषापृचीमहि । आसत्याभिरिंद्रं द्युमहृतिभिर्यजत्रं द्युमहृतिभिः ॥ प्रप्रावोऽअ

(११९१३) यत्वं रथमित्येकादशस्य सूक्तस्य परुच्छेप इंद्रः षष्ठ्या इंद्रुत्यष्टी अष्टमी नवम्यावतिशंकर्यावेकादशयष्टिः ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. १

॥ ६ ॥

स्मेस्वर्यशोभिरूतीपरिवर्गऽइंद्रोदुर्मतीनांदरीमन्दुर्मतीनां । स्वयंसारिष्यधैयानऽउपेपेऽअत्रैः । हतेमसन्नवक्षतिक्षि
 साजूर्णिर्नवक्षति ॥ त्वंनऽइंद्रायापरीणसायाहिपथाँऽअनेहसापुरोयाह्यरक्षसा । सचस्वनःपराकऽआसचस्वास्तमी
 कऽआ । पाहिनोदूरादारादभिष्टिभिःसदापाह्यभिष्टिभिः ॥ त्वंनऽइंद्रायातरूपसोग्रंचित्त्वामहिमासक्षदवसेमहेमि
 त्रंनावसे । ओजिष्ठत्रातरवितारथंकंचिदमर्त्य । अन्यमस्माद्रिरिषेःकंचिदद्रिवोरिरिक्षंतंचिदद्रिवः ॥ पाहिनऽइंद्रसु
 षुतस्त्रिधौवयातासदमिहुर्मतीनांदेवःसन्दुर्मतीनां ॥ हुंतापापस्यरक्षसस्त्राताविप्रस्यमावतः । अधाहित्वाजनिताजी
 जनद्वसोरक्षोहणंत्वाजीजनद्वसो ॥ १७ ॥ (११९१४) एंद्रयाद्युपनःपरावतोनायमच्छाविदथानीवसत्पतिरस्तंरा
 जेवसत्पतिः । हवामहेत्वावयंप्रयस्वंतःसुतेसचा । पुत्रासोनपितरंवाजसातयेमंहिष्ठंवाजसातये ॥ पित्रासोममिंद्रसुवान
 मद्रिभिःकोशेनसिक्तमवतंनवंसंगस्तातृषाणोनवंसंगः । मदायहर्यतायतेतुविष्टमायुधायसे । आत्वायच्छंतुहरितोन
 सूर्यमहाविश्वैवसूर्य ॥ अविंदहिवोनिहितंगुहानिधिर्वेनगर्भपरिवीतमश्मन्यनंतेऽअंतरश्मनि । ब्रजंवज्रीगवामिवसिषा
 सन्नंगिरस्तमः । अपावृणोदिषऽइंद्रःपरीवृताद्वारऽइषःपरीवृताः ॥ दाहृहाणोवज्रमिंद्रोगभस्त्योःक्षद्वैवतिग्ममसनाय
 संश्यदहिहत्यायसंश्यत् । संविन्यानऽओजसाशवौभिरिंद्रमज्मना । तष्टेववृक्षंवनिनोनिवृश्चसिपरश्वेवनिवृश्चसि ॥

(११९१४) एंद्रयाहीतिदशर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपइंद्रोत्पष्टिरंत्यात्रिष्टुप् । (अष्टीअष्टिरित्युभयविधोपिप्रयोगःसाधुः) ।

मंडलं १

अनु. १९३

॥ ६ ॥

(१।१९।४) इंद्रयाहीतिदशर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपइंद्रोत्यष्टिरंयात्रिष्टुप । (अष्टीअष्टिरित्युभयविधोपिप्रयोगःसाधुः) ।

त्वंवृथानघंऽइंद्रसर्तवेच्छासमुद्रमसृजोरथांऽइववाजयतोरथांऽइव । इतऽऊतीरयुंजतसमानमर्थमक्षितं । धेनूरिवमनवे
विश्वदोहसोजनायविश्वदोहसः ॥ १८ ॥ इमांतेवाचंवसूयंतऽआयवोरथंनधीरःस्वपाऽअतक्षिषुःसुम्नायत्वामतक्षिषुः ।
शुभंतोजेन्ययथावाजेषुविप्रवाजिनं । अत्यमिवशर्वसेसातयेधनाविश्वाधनानिसातये ॥ भिनत्पुरो नवतिभिर्द्रुपूरवेदिवो
दासायमहिदाशुषेनृतोवज्रेणदाशुषेनृतो । अतिथिग्वायशंवरंगिरेरुग्रोऽअवाभरत् । महोधनानिदयमानऽओजसावि
श्वाधनान्योजसा ॥ इंद्रःसमत्सुयजमानमार्यंप्रावद्विश्वेषुशतमूर्तिराजिषुस्वर्माह्वेष्वजिषु । मनवेशासंदव्रतान्त्वचंकृ
ष्णामरंधयत् । दक्षन्नविश्वंततृषाणमोषतिन्यर्शसानमोषति ॥ सूरश्चक्रंप्रवृहजातऽओजसाप्रपित्वेवाचंमरुणोमुषाय
तीशानऽआमुषायति । उशनायत्परावतोजगन्नूतयेकवे । सुम्नानिविश्वामनुषेवतुर्वणिरहाविश्वेवतुर्वणिः ॥ सनोन
व्येभिर्वृषकर्मन्नुक्थैःपुरांदर्तःपायुभिःपाहिशग्नैः । दिवोदासेभिरिंद्रस्तवानोवावृधीथाऽअहोभिरिवद्यौः+ ॥ १९ ॥
(१।१९।५) इंद्रायहिद्यौरसुरोऽअनम्रतेंद्रायमहीपृथिवीवरीमभिर्द्युम्नसांतावरीमभिः । इंद्रंविश्वेसजोषसोदेवासो
दधिरेपुरः । इंद्रायविश्वासवनानिमानुषारातानिसंतुमानुषा ॥ विश्वेषुहित्वासर्वनेषुतुंजतैसमानमेकंवृषमण्यवःपृथक्
स्वःसनिष्यवःपृथक् । तंत्वानावंनपर्षणिंशूषस्यधुरिधीमहि । इंद्रंनयज्ञैश्चितयंतऽआयवःस्तोमैभिरिंद्रमायवः ॥ वि

(१।१९।५) इंद्रायहीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपइंद्रोत्यष्टिः ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. १

॥ ७ ॥

त्वाततस्त्रेमिथुनाऽअवस्यवोव्रजस्यसातागव्यस्यनिःसृजःसक्षंतऽइंद्रनिःसृजः । यद्भव्यंताद्वाजनास्व१र्यंतासमूहसि ।
 आविष्करिंक्रदृषणंसचाभुवंवज्रमिंद्रसचाभुवं ॥ विदुष्टेऽअस्यवीर्यस्यपूरवःपुरोयदिंद्रशारदीरवातिरःसासहानोऽ
 अवातिरः । शासस्तमिंद्रमर्त्यमयज्युंशवसस्पते । महीममुष्णाःपृथिवीमिमाऽअपोमंदसानऽइमाऽअपः+ ॥ आदिते
 ऽअस्यवीर्यस्यचर्किरन्मदैषुवृषन्नुशिजोयदाविथसखीयतोयदाविथ । चकर्थकारमेभ्यःपृतनासुप्रवंतवे । तेऽअन्याम
 न्यांनृद्यंसनिष्णतश्रवस्यंतःसनिष्णत ॥ उतोनोंऽअस्याऽउषसोजुषेतह्य१कस्यबोधिहविषोहवीमभिःस्वर्षाताहवीम
 भिः । यदिंद्रहंतवेमृधोवृषावज्जिन्चिकेतसि । आमेऽअस्यवेधसोनवीयसोमन्मश्रुधिनवीयसः ॥ त्वंतमिंद्रवावृ
 धानोऽअस्मयुरमित्रयंतंतुविजातमर्त्यवज्रैणशूरमर्त्य । जहियोनोंऽअघ्रायतिशृणुष्वसुश्रवस्तमः । रिष्टंनयामन्नपभूतु
 दुर्मतिर्विश्वापभूतुदुर्मतिः+ ॥ २० ॥ (१।१९।६) त्वयावयमंघवन्पूर्व्येधनुऽइंद्रत्वोताःसासह्यामपृतन्यतोवनुयाम
 वनुष्यतः । नेदिष्टेऽअस्मिन्नहन्यधिबोचानुसुन्वते । अस्मिन्यज्ञेविचयेमाभरेकृतंवाजयंतोभरेकृतं+ ॥ स्वर्जेषे
 भरऽआप्रस्यवकमन्युषर्बुधःस्वस्मिन्नंजसिक्राणस्यस्वस्मिन्नंजसि । अहन्निद्रोयथाविदेशीष्णाशीष्णोपवाच्यः । अस्म
 त्रातैसध्यैकसंतुरातयोभद्राभद्रस्यरातयः ॥ तत्तुप्रयःप्रलथातेशुशुक्नंयस्मिन्यज्ञेवारमकृण्वतक्षयमृतस्यवारसि क्षयं ।

(१।१९।६) त्वयावयमितिषळर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपइंद्रोयुवंतमिद्रेत्यर्धर्चइंद्रापर्वतावत्यष्टिः ।

मंडलं १

अनु. १९

॥ ७ ॥

वितद्वौचैरधद्वितांतःपश्यंतिरश्मिभिः । सधाविदेऽअन्विद्रोगवेषणोवंधुक्षिन्न्योगवेषणः ॥ नूऽइत्थातैपूर्वथाचप्रवा
 च्ययंदंगिरोभ्योवृणोरपव्रजमिंद्रशिक्षन्नपव्रजं । ऐभ्यःसमान्यादिशास्मभ्यजेषियोत्सिच । सुन्वन्न्योरंधयाकंचिदव्रतं
 हृणायंतंचिदव्रतं⁺ ॥ संयज्जनान्क्रतुभिःशूरऽईक्षयद्धनैहितैतरुषंतश्रवस्यवःप्रयक्षंतश्रवस्यवः । तस्माऽआयुःप्रजाव
 दिद्वाधेऽअर्च्योर्जसा । इंद्रऽओक्यदिधिषंतधीतयोदेवाऽअच्छानधीतयः ॥ युवंतमिद्रापर्वतापुरोयुधायोनःपृत
 न्यादपतंतमिद्धतंवज्रेणतंतमिद्धतं । दूरेचत्तायच्छन्त्सद्गहनंयदिनक्षत् । अस्माकंशत्रून्परिशूरविश्वतोदुर्मादर्षीष्टवि
 श्वतः ॥ २१ ॥ (१।१९।७) उभेपुनामिरोदसीऽकृतेनद्रुहोदहामिसंमहीरानिंद्राः । अभिवृग्ययत्रहताऽअमित्रा
 वैलस्थानंपरितृह्वाऽअशेरन् ॥ अभिवृग्याचिदद्रिवःशीर्षयातुमतीनां । छिंधिवटूरिणापदामहावटूरिणापदा⁺ ॥
 अवासांमघवन्जहिशर्धोयातुमतीनां । वैलस्थानकेऽअर्मकेमहावैलस्थेऽअर्मके⁺ ॥ यासांतिस्रःपंचाशतोभिवृगैरपाव
 पः । तत्सुतैमनायतितत्सुतैमनायति ॥ पिशंगंभृष्टिमंभृणंपिशाचिमिंद्रसंभृण । सर्वैरक्षोनिर्वह्य ॥ अवर्महइंद्र
 दाहृहिश्रुधीनःशुशोचहिद्यौःक्षानभीषाँऽअद्रिवोघृणान्नभीषाँऽअद्रिवः । शुष्मिन्तमोहिशुष्मिभिर्वधैरुग्रेभिरीयसे । अ
 पूरूषघ्नोऽअप्रतीतशूरसत्त्वभिस्त्रिसप्तैःशूरसत्त्वभिः ॥ वनोतिहिसुन्वन्क्षयंपरीणसःसुन्वानोहिष्मायजत्यवद्विषोदेवा

(१।१९।७) उभेपुनामीतिसप्तर्चस्यसुक्तस्यपरुच्छेपइंद्राद्यात्रिष्टुपद्वितीयादितिसोनुष्टुभःपंचमीगायत्रीषष्ठीधृतिःसप्तम्यष्टिः ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. १

॥ ८ ॥

नामवद्विषः । सुन्वानऽइत्तिषासतिसहस्रावाज्यवृतः । सुन्वानायेंद्रोददात्याभुवँरयिंददात्याभुवँ ॥ २२ ॥ (१२०१)
 आत्वाजुवोरारहाणाऽअभिप्रयोवायोवहँत्विहपूर्वपीतयेसोमस्यपूर्वपीतये । ऊर्ध्वतिऽअनुसूनृतामनस्तिष्ठतुजानती ।
 नियुत्वंतारथेनायाहिदावनेवायोमखस्यदावने ॥ मंदंतुत्वामंदिनौवायुविंदवोस्मत्क्राणासःसुकृताऽअभिद्यवोगोभिः
 क्राणाऽअभिद्यवः । यद्धक्राणाऽइरध्यैदक्षंसचैतऽऊतयः । सध्रीचीनानियुतोदावनेधियऽउपब्रुवतईधियः ॥ वायुयै
 केरोहितावायुररुणावायूरथेऽअजिराधुरिवोह्वेवहिष्ठाधुरिवोह्वे । प्रबोधयापुरंधिंजारऽआसंसतीमिव । प्रचक्षयरो
 दसीवासयोषसःश्रवसेवासयोषसः ॥ तुभ्यमुषासःशुचयःपरावतिभद्रावस्त्रातन्वतेदंसुरश्मिषुचित्रानव्येषुरश्मिषु ।
 तुभ्यंधेनुःसवर्दुघाविश्वावसूनिदोहते । अर्जनयोमुरुतोवक्षणाभ्योदिवऽआवक्षणाभ्यः ॥ तुभ्यंशुक्रासःशुचयस्तुर
 ण्यवोमदैषूग्राऽइषणंतभुर्वण्यपामिषंतभुर्वणि । त्वांत्सारीदसमानोभगमीद्वेतक्वीये । त्वंविश्वस्माद्भुवनात्पासिधर्म
 णासुर्यात्पासिधर्मणा ॥ त्वंनोवायवेषामपूर्व्यःसोमानांप्रथमःपीतिर्महसिसुतानांपीतिर्महसि । उतोविहुत्मतीनांवि
 शांववर्जुषीणां । विश्वाऽइत्तेधेनवोदुहऽआशिरंधृतंदुहतऽआशिरम् ॥ २३ ॥ (१२०२) स्तीर्णवर्हिरुपनोयाहि

(१२०१) आत्वाजुवइतिषळचस्यसूक्तस्यपरुच्छेपोवायुरत्यष्टिरंत्याष्टिः । (१२०२) स्तीर्णवर्हिरितिनवर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपो-
 वायुश्चतुर्ध्यादिपंचानामिंद्रोवाअत्यष्टिःसप्तम्यष्टम्यावष्टी ।

मंडलं १

अनु. २०

॥ ८ ॥

वीतयेसहस्रेणनियुतानियुत्वतेशतिनीभिर्नियुत्वते । तुभ्यंहिपूर्वपीतयेदेवादेवाययेमिरे । प्रतैसुतासोमधुमंतोऽस्थि
 रन्मदायकृत्वैऽस्थिरन् ॥ तुभ्यायंसोमःपरिपूतोऽद्रिभिःस्पार्हावसानःपरिकोशमर्षतिशुक्रावसानोऽर्षति ।
 तवायंभागऽआयुषुसोमोदेवेषुहूयते । वहवायोनियुतोयाह्यस्मयुजुषाणोयाह्यस्मयुः⁺ ॥ आनोनियुद्भिःशतिनीभिर
 ध्वरंसहस्रिणीभिरुपयाहिवीतयेवायोहव्यानिवीतये । तवायंभागऽकृत्वियःसरश्मिःसूर्येसचा । अध्वर्युभिर्भरमाणा
 ऽअयंसतवायोशुक्राऽअयंसत ॥ आवांरथोनियुत्वान्वक्षदवसेभिप्रयांसिसुधितानिवीतयेवायोहव्यानिवीतये । पिव
 तंमध्वोऽअंधसःपूर्वपेयंहिवाहितं । वायवाचंद्रेणराधसागतमिंद्रश्चराधसागतं ॥ आवांधियोववृत्युरध्वराऽउपेममिं
 दुमर्मृजंतवाजिनमाशुमत्यंनवाजिनं । तेषापिवतमस्मयूऽआनोगंतमिहोत्या । इंद्रवायूसुतानामाद्रिभिर्युवंमदायवा
 जदायुवं⁺ ॥ २४ ॥ इमेवांसोमाऽअप्स्वासुताऽइहाध्वर्युभिर्भरमाणाऽअयंसतवायोशुक्राऽअयंसत । एतेवामभ्यसृक्ष
 ततिरःपवित्रमाशवः । युवायवोतिरोमाण्यव्ययासोमासोऽअत्यव्यया ॥ अतिवायोसप्ततोयाहिशश्वतोयत्रावावदति
 तत्रगच्छतंगृहमिंद्रश्चगच्छतं । विसूनृताददृशेरीयतेधृतमापूर्णयानियुतायाथोऽअध्वरमिंद्रश्चयाथोऽअध्वरं⁺ ॥ अत्राहृत
 द्वहेथेमध्वऽआहुतियमश्वत्थमुपतिष्ठतजायवोस्मेतेसंतुजायवः । साकंगावःसुवतेपच्यतेयवोनतेवायुऽउपदस्यंतिधेनवो
 नापदस्यंतिधेनवः ॥ इमेयेतेसुवायोवाहोजसोतर्नदीतेपतयंत्युक्षणोमहिब्राधंतऽउक्षणः । धन्वन्विद्येऽअनाशवोजीरा

ऋक्सं.

अ. २ अ. १

॥ ९ ॥

श्चिदगिरौकसः । सूर्यस्येवरश्मयोदुर्नियंतवोहस्तयोर्दुर्नियंतवः ॥ २५ ॥ (१।२०।३) प्रसुज्येष्ठनिचिराभ्यांवृहन्नमो
हव्यमतिभरतामृळ्यन्त्यांस्वादिष्ठमृळ्यन्त्यां । तासम्राजाधृतासुतीयज्ञेयज्ञऽउपस्तुता । अथैनोःक्षत्रंनकुतश्चनाधृषेदेव
त्वनूचिदाधृषे ॥ अदशिगातुरुरवेवरीयसीपंथाऽऋतस्यसमयंस्तरश्मिभिश्चक्षुर्भगस्यरश्मिभिः । द्युक्षमित्रस्यसादनमय
म्णोवरुणस्यच । अथादधातेबृहदुक्थ्यं वयंऽउपस्तुत्यंबृहद्वयः ॥ ज्योतिष्मतीमदितिधारयत्क्षितिस्वर्वतीमासचेते
दिवेदिवेजागृवांसादिवेदिवे । ज्योतिष्मत्क्षत्रमाशातेऽआदित्यादानुनस्पती । मित्रस्तयोर्वरुणोयातयज्जनोर्यमायात
यज्जनः ॥ अयमित्रायवरुणायशंतमःसोमोभूत्ववपानेष्वामगोदेवोदेवेष्वामगः । तंदेवासौजुषेरतविश्वेऽअद्यसजोष
सः । तथाराजानाकरथोयदीमहऽऋतावानायदीमहे ॥ योमित्रायवरुणायविधज्जनोनर्वाणंतंपरिपातोऽअंहसोदा
श्वासंसमर्तमंहसः । तमर्यमाभिरक्षत्यृजूयंतमनुव्रतं । उक्थैर्यऽएनोःपरिभूषतिव्रतंस्तोमैराभूषतिव्रतं ॥ नमोदिवेबृ
हतेरोदसीभ्यामित्रायवोचंवरुणायमीहुषेसुमृळीकायमीहुषे । इंद्रमग्निमुपस्तुहिद्युक्षमर्यमणंभगं । ज्योग्जीवतःप्रज

(१।२०।३) प्रसुज्येष्ठमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपोमित्रावरुणौनमोदिवइत्यस्यारोदसीमित्रावरुणेन्द्राभ्यर्यमभगसोमादेवताःऊतीदे
वानामित्यस्यादेवमरुदग्निमित्रवरुणमधवंतोदेवताअत्यष्टिःअंत्यात्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. २०

॥ ९ ॥

यांसचेमहिसोमस्योतीसंचेमहि ॥ ऊतीदेवानां वयमिंद्रवंतोमंसीमहिस्वर्यशसोमरुद्रिः । अग्निमित्रोवरुणः शर्मयंसन्त
दश्याममघवानोवयंच ॥ २६ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

द्वितीयाष्टके सूक्तानि ११९ ऋचः ११५७

नवमाध्याये वर्गाः २६ सूक्तानि १५ ऋचः १३७ ॥ त्यागः ॥ रुद्रमरुद्भ्यइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. अश्विभ्या-
मिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. मित्रावरुणसिंधुभ्यइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. २ मित्रावरुणाभ्यामिदं. २ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ५ उषसइदं.
२६ स्वनयायेदं. ७ भावयव्यायेदं. ५ रोमशयेदं. भावयव्यायेदं. अग्नयइदं. १९ इंद्रायेदं. ५ इंद्रवइदं. इंद्रायेदं. २७ इंद्रापर्वतेद्रे-
भ्यइदं. इंद्रायेदं. ७ वायवइदं. ९ इंद्रवायुभ्यामिदं. ५ वायवइदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं. ९ सूर्यरोदसीमित्रावरुणरुद्रेंद्राभ्ययमभगसो-
मेभ्यइदं. देवेंद्रमरुदग्निमित्रावरुणेभ्यइदं. १ ॥ इतिद्वितीयेप्रथमः ॥ १ ॥

सुषुमृतचमतिशाकरप्रचतुष्कंपौष्णमस्तुश्रौषळेकादशवैश्वदेवीमैत्रावरुण्याश्विन्यस्तिष्वेष्ट्याग्नेयीमारुत्यै
द्राग्नीवार्हस्पत्यावैश्वदेव्यंत्यात्रिष्टुप्पंचमीबृहतीवैश्वदेवमेतदेवमन्यासामपिसूक्तप्रयोगेवैश्वदेवत्वंसूक्तभेदप्रयो
गेयल्लिंगंसादेवतावेदिषदेसप्तोनादीर्घतमाऔचथ्यआग्नेयंतुद्वित्रिष्टुवंतंतुत्रिष्टुब्दशमीवावळित्थासमिद्धआग्नि
यंआनुष्टुभमंत्यैद्रीप्रतव्यसीमष्टावाग्नेयंतुतत्रिष्टुवंतमेतिप्रसप्तजागतंतंतृच्छतपंचांत्यात्रिष्टुप्त्रिमूर्धानंकथामथी

ऋक्सं.

अ.२अ.२

॥१०॥

नमहःसवैराजैपुरुचमौष्णिहंमित्रंनवमैत्रावरुणंहिजागतंमैत्र्याद्यायुवंसप्तयजामहेचतुर्ऋक्विष्णोःषड्विष्णवंहि
 प्रवोजागतंत्वैन्द्रश्चाद्यस्तृचोभवपंचाबोधिषळाश्विनंत्वंत्येत्रिष्टुभौ ॥ १ ॥ ॥
 हरिःओम् (१२०।४) सुषुमायातमद्रिभिर्गोश्रीतामत्सुराऽइमेसोमासोमत्सुराऽइमे आराजानादिविस्पृशास्त्रागं
 तमुपनः । इमेवांमित्रावरुणागवाशिरःसोमाःशुक्रागवाशिरः ॥ इमऽआयातमिंदवःसोमासोदध्याशिरःसुतासोदध्या
 शिरः । उतवामुषसोबुधिसाकंसूर्यस्यरश्मिभिः । सुतोमित्रायवरुणायपीतयेचारुर्ऋतायपीतये ॥ तांवांधेनुंनवासरीमंशुं
 दुहंत्यद्रिभिःसोमंदुहंत्यद्रिभिः । अस्त्रागंतमुपनोर्वाचासोमपीतये । अयंवांमित्रावरुणानृभिःसुतःसोमऽआपीतये
 सुतः⁺ ॥ १ ॥ (१२०।५) प्रप्रपूष्णस्तुविजातस्यशस्यतेमहित्वमस्यतवसोनतंदतेस्तोत्रमस्यनतंदते । अर्चामिसुम्रयन्नहमं
 त्यूतिमयोभुवं । विश्वस्ययोमनऽआयुयुवेमखोदेवऽआयुयुवेमखः⁺ ॥ प्रहित्वापूषन्नजिरंनयामंनिस्तोमेभिःकृण्वऽऋ
 णवोयथामृधऽउष्ट्रो नपीपरोमृधः । हुवेयत्त्वामयोभुवंदेवंसख्यायमर्त्यः । अस्माकमांगूषान्द्युम्निनस्कृधिवाजेषुद्युम्नि
 नस्कृधि ॥ यस्यतेपूषन्त्सख्येविपन्यवःकत्वाचित्संतोवसाबुभुजिरऽइतिकत्वाबुभुजिरे । तामनुत्वानवीयसींनियुतं
 रायऽईमहे । अहेळमानऽउरुशंससरीभववाजैवाजेसरीभव ॥ अस्याऽऋषुणऽउपसातयेभुवोहैळमानोररिवांऽअजा

(१२०।४) सुषुमेतिवृचस्यसूक्तस्यपरुच्छेपोमित्रावरुणावतिशकरी । (१२०।५) प्रप्रपूष्णइतिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यपरुच्छेपःपूषात्यष्टिः ।

मंडलं १

अनु. २०

॥१०॥

श्वश्रवस्यतामजाश्व । ओषुत्वाववृतीमहिस्तोमैभिर्दस्मसाधुभिः । नहित्वापूपन्नतिमन्यऽआघृणेनतेसख्यमपह्वे⁺ ॥
 ॥ २ ॥ (१२०१६) अस्तुश्रौषदपुरोऽअग्निधियादधऽआनुतच्छर्धोदिव्यंवृणीमहऽइन्द्रवायूवृणीमहे । यद्धक्राणा
 विवस्वतिनाभासंदायिनव्यसी । अधप्रसूनऽउपयंतुधीतयोदेवाँऽअच्छानधीतर्यः ॥ यद्धत्यन्मित्रावरुणावृतादध्या
 ददाथेऽअनृतंस्वेनमन्युनादक्षस्यस्वेनमन्युना । युवोरित्थाधिसन्नस्वपश्यामहिरण्ययं । धीभिश्चनमनसास्वेभिरक्षभिः
 सोमस्यस्वेभिरक्षभिः ॥ युवांस्तोमैभिर्देवयंतोऽअश्विनाश्रावयंतऽइवश्लोकमायवोयुवांहव्याभ्याश्चयवः । युवोर्विश्वा
 ऽअधिश्रियःपृक्षश्चविश्ववेदसा । प्रुपायंतंवांपवयोहिरण्ययेरथेदस्माहिरण्यये ॥ अचेतिदस्त्राव्युनाकमृण्वथोयुंजते
 वारथयुजोदिविष्टिष्वध्वस्मानोदिविष्टिषु । अधिवांस्थामवंधुरेरथेदस्माहिरण्यये । पथेवयंतंवनुशासंतारजोर्जसाशा
 सतारजः ॥ शचीभिर्नःशचीवसूदिवानक्तं दशस्यतं । मावाँरातिरुपदसत्कदाचनास्मद्रातिःकदाचन⁺ ॥ ३ ॥ वृषंभि

(१२०१६) अस्तुश्रौषलिलेकादशर्वस्यसूक्तस्यपरुच्छेपआद्यायाविश्वेदेवाःद्वितीयायामित्रावरुणौतृतीयादितिसृणामाश्विनौषष्ठ्याइन्द्रः
 सप्तम्याअग्निरष्टम्यामरुतो नवम्याइन्द्राग्नीदशम्याबृहस्पतिरंत्यायाविश्वेदेवाअत्यष्टिःपंचमीबृहत्तंत्यात्रिष्टुप् । (वैश्वदेवमेतत्सूक्तं । अत्रप्रत्येकं
 देवताविभागस्त्वाकरएवपठितः । अनयैवदिशासर्वत्रापिवैश्वदेवसूक्तेदेवताविभागःकर्तव्यइतिहितदनुज्ञा । यथाह—एवमन्यासामपिसूक्त-
 प्रयोगेवैश्वदेवत्वं सूक्तभेदप्रयोगेतुयल्लिङ्गसादेवतेति) ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. २

॥११॥

द्रवृषपाणासऽइंदवऽइमेसुताऽअद्रिषुतासऽउद्भिदस्तुभ्यंसुतासऽउद्भिदः । तेत्वामंदंतुदावनेमहेचित्रायराधसे । गी
 र्भिर्गिर्वाहःस्त्वमानऽआगहि सुमृलीकोनऽआगहि ॥ ओषूणोऽअग्नेशृणु हित्वमीळितो देवेभ्यो ब्रवसियज्ञियेभ्यो राज
 भ्यो यज्ञियेभ्यः । यद्धत्यामंगिरोभ्योधेनुं देवाऽअदत्तन । वितां दुहेऽअर्यमाकर्तरीसचाँऽएषतां वेदमेसचाँ ॥ मोषुवो
 ऽअस्मदभितानि पौस्यासना भूवन्द्युन्नानि मोतजारिषुरस्मत्पुरोतजारिषुः । यद्वश्चित्रं युगे युगे न व्यंघोषादमर्त्यं । अस्मा
 सुतन्मरुतो यच्च दुष्टरं दिधृता यच्च दुष्टरं ॥ दध्यङ्हमेजनुषं पूर्वोऽअंगिराः प्रियमेधः कण्वोऽअत्रिर्मनुर्विदुस्ते मे पूर्वमेनुर्वि
 दुः । तेषां देवेष्वार्यतिरस्माकं तेषु नाभयः । तेषां पदेन मह्यानमेगिरेंद्राग्नीऽआनमेगिरा⁺ ॥ होता यक्षद्वनिनो वंतवार्यं
 बृहस्पतिर्यजतिवेनऽउक्षभिः पुरुवारैर्भिरुक्षभिः । जगृभ्मादूरऽआदिशं श्लोकमद्रेरधत्मना । अधारयदररिं दानि सुक्र
 तुः पुरुसद्भानि सुक्रतुः ॥ ये देवासो दिव्येकादशस्थ पृथिव्या मध्येकादशस्थ । अप्सुक्षितो महिनैकादशस्थ ते देवासो यज्ञ
 मिमं जुषध्वं ॥ ४ ॥ (१२११) वेदिषदे प्रियधामाय सुद्युतैर्धासिभिर्वप्रभरायोनिमग्नये । वस्त्रेणैव वासयामन्मना
 शुचिं ज्योतीरथं शुक्रवर्णं तमोहनं ॥ अभिद्विजन्मात्रिवृदन्नमृज्यते संवत्सरे वा वृधे जग्धमीपुनः । अन्यस्यासाजिह्वया जे
 न्यो वृषान्यन्येन वनिनो मृष्टवारुणः⁺ ॥ कृष्णप्रुतौ वेविजेऽअस्य सक्षिता उभा तरे तेऽअभिमातरा शिशुं । प्राचाजिह्वं

(१२११) वेदिषद इति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य औचथ्योदीर्घतमा अग्निर्जगती अंत्ये द्वे त्रिष्टुभौ दशमी त्रिष्टुब्वा ।

मंडलं १

अनु. २१

॥११॥

ध्वसयंतं तृपुच्युतमासाच्यंकुपयंवर्धनं पितुः⁺ ॥ मुमुक्ष्वोऽमनवेमानवस्यते रघुदुर्वः कृष्णसीतासऽऊजुवः । असमनाऽ
 अजिरासोरघुष्यदोवातजूताउपयुज्यंतऽआशवः ॥ आदस्यते ध्वसयंतो वृथेरते कृष्णमभ्वंमहिवर्पः करिं क्रतः । यत्सी
 महीमवनिं प्राभिमर्शदभिश्च सन्तस्तनयन्नेति नानंदत् ॥ ५ ॥ भूपन्नयो धिब्रूषुनम्रते वृषे वपत्नी रभ्येति रुरुवत् ।
 ओजायमानस्तन्वश्च शुभते भीमो न शृंगादविधावदुर्गभिः ॥ ससंस्तिरो विष्टिरः संगृभायति जानन्नेव जानती नित्यऽआ
 शये । पुनर्वर्धतेऽअपियंति देव्यमन्यद्वर्पः पित्रोः कृण्वते सचा ॥ तमगुवः केशिनीः संहिरैभिरऽऊर्ध्वास्तस्थुर्मघुषीः प्राय
 वेपुनः । तासां जरां प्रमुचन्नेति नानंददसुं परं जनयं जीवमस्तृतं ॥ अधीवासं परिमातूरिहन्नहंतु विप्रेभिः सत्त्वभिर्याति वि
 ज्रयः । वयोदधत्पद्वते रेरिहत्सदानुश्येनी सचते वर्तनीरह ॥ अस्माकमग्नेमघवत्सुदी दिह्यधश्च सीवान्वृषभोदमूनाः ।
 अवास्या शिशुमतीरदी देवमेव युत्सुपरिजिभुराणः ॥ ६ ॥ इदमग्ने सुधितं दुधितादधिप्रियादुचिन्मन्मनः प्रेयोऽस्तुते ।
 यत्तैशुक्रंतन्वोऽरोचंते शुचितेनास्मभ्यं वनसेरत्नमात्वं⁺ ॥ रथायनावमुतनौ गृहाय नित्यारित्रां पद्वतीं⁺ रास्यग्ने । अस्मा
 कं वीराऽउतनौ मघोनोजनौ श्रयापारयाच्छर्मयाच ॥ अभीनोऽअग्नऽउक्थमिज्जुगुर्याद्यावाक्षामासिंधवश्च स्वगूर्ताः ।
 गव्यं यव्यं यंतो दीर्घाहेषं वरं मरुण्यो वरंत ॥ ७ ॥ (१२१२) बलित्थातद्वपुषे धायि दर्शतं देवस्य भर्गः सहसो यतोजनि ।

(१२१२) बलित्थेति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य दीर्घतमा अभिर्जगती अंत्ये द्वे त्रिष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ.२अ.२

॥१२॥

यदीमुपह्वरतेसाधतेमतिर्कृतस्यधेनाऽअनयंतसस्रुतः ॥ पृक्षोवपुःपितुमान्नित्यऽआशयेद्वितीयमासमशिशुमातृषु ।
 तृतीयमस्यवृषभस्यदोहसेदशप्रमतिजनयंतयोषणः ॥ निर्यदीबुध्नान्महिषस्यवर्षसऽईशानासःशवसाकृतसूरयः । यदी
 मनुप्रदिवोमध्वऽआधवेगुहासंतमातरिश्वामथायति ॥ प्रयत्पितुःपरमास्त्रीयतेपर्यापृक्षुधोवीरुधोदंसुरोहति । उभाय
 दस्यजनुषंयदिन्वतऽआदिद्यविष्टोऽअभवद्धृणाशुचिः ॥ आदिन्मातृराविशद्यास्वाशुचिरहिंस्यमानऽउर्वियाविवावृ
 धे । अनुयत्पूर्वाऽअरुहत्सनाजुवोनिनव्यसीष्ववरासुधावते ॥ ८ ॥ आदिद्धोतारंवृणतेदिर्विष्टिषुभगमिवपृचाना
 सऽऋजते । देवान्यत्कत्वामज्मनापुरुष्टुतोमर्तंशंसैविश्वधावेतिधार्यसे ॥ वियदस्थाद्यजतोवातचोदितोह्वारोनवक्काज
 रणाऽअनाकृतः । तस्यपत्नन्दक्षुषःकृष्णजैहसःशुचिजन्मनोरजऽआव्यध्वनः ॥ रथोनयातःशिकभिःकृतोद्यामंगैभि
 ररुषेभिरीयते । आदस्यतेकृष्णासोदक्षिसूरयःशूरस्येवत्वेषथादीषतेवयः ॥ त्वयाह्यग्नेवरुणोधृतव्रतोमित्रःशशद्रेऽअ
 र्यमासुदानवः । यत्सीमनुकृतुनाविश्वथाविभुररान्ननेमिःपरिभूरजायथाः ॥ त्वमग्नेशशमानायसुन्वतेरल्लयविष्टदेव
 तातिमिन्वसि । तंत्वानुनव्यसहसोयुवन्वयंभगंनकारेमहिरत्नधीमहि ॥ अस्मेरयिनस्वर्थदमूनसंभगंदक्षनपंपृचासिध
 र्णसिं । रश्मीऽरिवयोयमतिजन्मनीऽउभेदेवानांशंसमृतऽआचंसुक्रतुः ॥ उत्तनःसुद्योत्माजीराश्वोहोतामंद्रःशृणवच्चं
 द्ररथः । सनोनेषन्नेषतमैरमूरोग्निर्वामंसुवितंवस्योऽअच्छ ॥ अस्ताव्यग्निःशिमीवद्भिरकैःसाम्राज्यायप्रतरंदधानः ।

मंडलं १

अनु. २१

॥१२॥

अमीचयेमधवानोवयंचमिहंसूरोऽतिनिष्ठतन्युः ॥ ९ ॥ (१२१३) समिद्धोऽअग्नऽआवहदेवाँऽअद्ययतसुचे ।
तंतुंतनुष्वपूर्वसुतसोमायदाशुषे ॥ घृतवतमुपमासिमधुमंततनूनपात् । यज्ञविप्रस्यमावतःशशमानस्यदाशुषः ॥
शुचिःपावकोऽअद्भुतोमध्वायज्ञमिमिक्षति । नराशंसस्त्रिरादिवोदेवोदेवेषुयज्ञियः ॥ ईळितोऽअग्नऽआवहेंद्रं चित्रमिह
प्रियं । इयंहित्वामतिर्ममाच्छासुजिह्वच्यते ॥ स्तृणानासोयतसुचोवर्हियज्ञेस्वध्वरे । वृजेदेवव्यचस्तममिंद्रायशर्मस
प्रथः ॥ विश्रयंतामृतावृधःप्रयैदेवेभ्योमहीः । पावकासःपरुस्पृहोद्वारोदेवीरसश्चतः ॥ १० ॥ आभंदमानेऽउपाके
नक्तोषासासुपेशसा । यहीऽऋतस्यमातरासीदतांवर्हिरासुमत् ॥ मंद्रजिह्वाजुगुर्वणीहोतारादैव्याकवी । यज्ञनोय
क्षतामिमंसिध्रमद्यदिविस्पृशं ॥ शुचिर्देवेष्वपिताहोत्रामरुत्सुभारंती । इळासरस्वतीमहीवर्हिःसीदंतुयज्ञियाः ॥ त
न्नस्तुरीपमद्भुतंपुरुवारंपुरुत्मना । त्वष्टापोषायविष्यतुरायेनाभानोऽअस्मयुः ॥ अवसृजन्नुपत्मनादेवान्यक्षिवनस्प
ते । अग्निर्हव्यासुषूदतिदेवोदेवेषुमेधिरः ॥ पूषण्वतैरुत्वतेविश्वदेवायवायवे । स्वाहागायत्रवेपसेहव्यमिंद्रायकर्त
न ॥ स्वाहाकृतान्यागृह्यपहव्यानिवीतये । इंद्रागहिश्रुधीहवंत्वांहवंतेऽअध्वरे ॥ ११ ॥ (१२१४) प्रतव्यसीं

(१२१३) समिद्धोऽअग्नइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाऋषिःइध्मस्तनूनपान्नराशंसइळोवर्हिर्देवीद्वारउपासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वती
ळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवताःअनुष्टुप् । (१२१४) प्रतव्यसीमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. २

॥ १३ ॥

नव्यसीं धीतिमुग्रयेवाचोमृत्तिसहसःसूनवैभरे । अपांनपाद्योवसुभिःसहप्रियोहोतापृथिव्यांन्यसींददृत्वियः ॥ सजाय
मानःपरमेव्यौमन्याविरग्निरभवन्मातरिश्वने । अस्यकृत्वासमिधानस्यमज्मनाप्रद्यावाशोचिःपृथिवीऽअरोचयत् ॥
अस्यत्वेषाऽअजराऽअस्यभानवःसुसंहसःसुप्रतीकस्यसुद्युतः । भात्वक्षसोऽअत्यक्तुर्नसिंधवोग्नेरेजंतेऽअसंसंतोऽअज
राः ॥ यमैरिरेभृगवोविश्ववैदसंनाभापृथिव्याभुवनस्यमज्मना । अग्नितंगीर्भैर्हिनुहिस्वऽआदमेयऽएकोवस्वोवरुणो
नराजंति ॥ नयोवरायमुरुतामिवस्वनःसेनैवसृष्टादिव्यायथाशनिः । अग्निर्जैभैस्तिगितैरत्तिभर्वतियोधोनशत्रून्त्सव
नान्यृजते ॥ कुविन्नोऽअग्निरुचयस्यवीरसद्वसुक्कुविद्वसुभिःकाममावरत् । चोदःकुवित्तुज्यात्सातयेधियःशुचिप्रती
कंतमयाधियागृणे ॥ घृतप्रतीकंवऽऋतस्यधूर्षदमग्निमित्रंनसमिधानऽऋजते । इंधानोऽअक्रोविदथेषुदीद्यच्छुक्रवर्णा
मुदुनोयंसतेधियं ॥ अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्भिरग्नेशिवेभिर्नःपायुभिःपाहिशुगमैः । अदब्धेभिरदपितेभिरिष्टेनिमिषद्भिः
परिपाहिनोजाः⁺ ॥ १२ ॥ (१२१।५) एतिप्रहोताव्रतमस्यमाययोर्ध्वादधानःशुचिपेशसंधियं । अभिस्रुचःक्रम
तेदक्षिणावृतोयाऽअस्यधामप्रथमंहनिंसते ॥ अभीमृतस्यदोहनाऽअनूषतयोनौदेवस्यसर्दनेपरीवृताः । अपामुपस्थेवि
भृतोयदावसदधस्वधाऽअधयद्याभिरीयते ॥ युयूषतःसवयसातदिद्वपुःसमानमर्थवितरित्रतामिथः । आदींभगोन

(१२१।५) एतीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निर्जगती ।

मंडलं १

अनु. २१

॥ १३ ॥

हव्यः समुस्मदावोद्धुर्नरश्मीन्त्समयंस्तुसारथिः ॥ यमींद्वासवयसासपर्यतः समानेयोनामिथुनासमोकसा । दिवानन
 कैपलितोयुवाजनिपुरुचरन्नजरोमानुषायुगा⁺ ॥ तमींद्हिन्वंतिधीतयोदशत्रिशौदेवंमर्तासऽऽतयेहवामहे । धनोर
 धिप्रवत्सऽआसऽऽक्वत्यभिब्रजद्विर्वयुनानवाधित ॥ त्वंह्यग्नेदिव्यस्यराजसित्वंपार्थिवस्यपशुपाऽइवत्मना । एनीतऽ
 एतेबृहतीऽअभिश्रियाहिरण्ययीवक्करीवर्हिंराशाते ॥ अग्नेजुषस्वप्रतिहर्त्यतद्वचोमंद्रस्वधावऽऽकृतजातसुकृतो । योवि
 श्वतःप्रत्यङ्मुसिदर्शतोर्णवःसंहृष्टौपितुमाऽइवक्षयः ॥ १३ ॥ (१२१६) तंपृच्छतासजगामासवेदसचिकित्वाँईय
 तेसान्वीयते । तस्मिन्त्संतिप्रशिषस्तस्मिन्निष्ठयःसवाजस्यशवसःशुष्मिणस्पतिः ॥ तमित्पृच्छंतिनसिमोविपृच्छतिस्वे
 नैवधीरोमनसायदग्रभीत् । नमृष्यतेप्रथमंनपरंवचोस्यक्रत्वासचतेऽअग्रदपितः ॥ तमिद्वच्छंतिजुह्वंस्तमर्वतीर्वि
 श्वान्येकःशृणवद्वचांसिमे । पुरुषैषस्ततुरिर्यज्ञसाधनोच्छिद्रोतिःशिशुरादत्तसंरभः ॥ उपस्थायंचरतियत्समारतसद्यो
 जातस्तत्सारयुज्येभिः । अभिश्वांतंमृशतेनाद्येमुदेयदीगच्छत्युशतीरपिष्ठितं⁺ ॥ सईमृगोऽअप्योवनर्गुरुपत्वच्युपम
 स्यानिधायि । व्यब्रवीद्वयुनामर्त्येभ्योग्निर्विद्वाँऽऽकृतचिद्धिसत्यः⁺ ॥ १४ ॥ (१२१७) त्रिमूर्धानंसप्तर्शिमृगणी
 पेनूनमग्निपित्रोरुपस्थे । निपत्तमस्यचरतोध्रुवस्यविश्वादिवोरोचनापंप्रिवांसं ॥ उक्षामहाँऽअभिवक्षऽएनेऽअजरस्त
 (१२१६) तंपृच्छतेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअभिर्जगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (१२१७) त्रिमूर्धानमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. २

॥ १४ ॥

स्थावितऽऽतिर्ऋष्वः । उर्व्याः पदो निदधातिसानौरिहंत्यूधोऽअरुषासोऽअस्य ॥ समानं वत्समभिसंचरंती विष्वक्धे
 नूविचरतः सुमेकै । अनपवृज्याँऽअध्वनो मिमाने विश्वान्केताँऽअधिमहोदधाने ॥ धीरासः पदं कवयो नयंति नाना हृदा
 रक्षमाणाऽअजुर्य । सिषासंतः पर्यपश्यंतसिंधुमाविरेभ्योऽअभवत्सूर्यो नृन्⁺ ॥ दिदृक्षेण्यः परिकाष्ठासु जेन्यऽईळेन्यो
 महोऽअभीयजीवसे । पुरुत्राय दभवत्सूरहैभ्योगभैभ्यो मघवा विश्वदर्शतः ॥ १५ ॥ (१२१८) कथातैऽअग्नेशु चयंतऽआ
 योर्देदाशुर्वाजैभिराशुषाणाः । उभेयत्तोकेतनयेदधानाऽऋतस्य सामंत्रणयंत देवाः⁺ ॥ बोधामेऽअस्य वचसो यविष्ठमं
 हिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः । पीयतित्वोऽअनुत्वोगृणाति वंदारुस्ते तन्वं वंदेऽअग्ने ॥ ये पायवो मामतेयंतैऽअग्ने पश्यंतोऽअं
 धंदुरितादरक्षन् । ररक्षतान्त्सुकृतो विश्ववैदादिप्संतऽइद्रिपवो नाहं देभुः ॥ योनोऽअग्नेऽअररिवाँऽअघायुररातीवा
 मर्चयति द्वयेन । मंत्रोगुरुः पुनरस्तु सोऽअस्माऽअनुमृक्षीष्ट तन्वं दुरुक्तैः⁺ ॥ उत वायः सहस्य प्रविद्वान्मर्तो मर्तमर्चयति
 द्वयेन । अतः पाहिस्तव मानस्तु वंतमग्ने मार्किर्नो दुरिताय धायीः ॥ १६ ॥ (१२१९) मथीद्यदी विष्टो मातरिश्वाहो
 तारं विश्वाप्सु विश्वदैव्यं । नियदधुर्मनुष्या सुविश्वस्वर्णचित्रं वपुषे विभाव ॥ ददानमिन्नदं दभंतमन्माग्निर्वरूथं मम त
 स्य चाकन् । जुषंत विश्वान्यस्य कर्मोपस्तुतिं भरमाणस्य कारोः⁺ ॥ नित्ये चिन्नुयंसदने जगृभ्रे प्रशस्तिभिर्दधिरेयज्ञियां

(१२१८) कथात इति पंचर्चस्य सूक्तस्य दीर्घतमा अग्निस्त्रिष्टुप् । (१२१९) मथीद्यदीमिति पंचर्चस्य सूक्तस्य दीर्घतमा अग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. २१

॥ १४ ॥

सः । प्रसूनयंतगृभयैतऽष्टावश्वासोनरथ्योरारहाणाः⁺ ॥ पुरुणिदस्मोनिरिणातिजंभैराद्रौचतेवनऽआविभावा ।
 आदस्यवातोऽअनुवातिशोचिरस्तुर्नश्यामसनामनुद्यन्⁺ ॥ नयंरिपवोनरिषण्यवोगर्भेसंतरेषणारेपयंति । अंधाऽअ
 पश्यानदभन्नभिख्यानित्यासऽईप्रेतारोऽअरक्षन् ॥ १७ ॥ (१२११०) महःसरायऽएषतेपतिर्दन्निनऽइनस्यव
 सुनःपदऽआ । उपध्रजंतमद्रयोविधन्नित्⁺ ॥ सयोवृषानुरांनरोदस्योःश्रवोभिरस्तिजीवपीतसर्गः । प्रयःसंस्त्राणःशि
 श्रीतयोनौ ॥ आयःपुरंनार्मिणीमदींदेदत्यःकविर्नभन्योऽनार्वी । सूरोनरुक्कान्छतात्मा ॥ अभिद्विजन्मात्रीरोच
 नानिविश्वारजांसिशुशुचानोऽअस्थात् । होतायजिष्ठोऽअपांसधस्थे ॥ अयंसहोतायोद्विजन्माविश्वाद्देवार्याणिश्रव
 स्या । मर्तोयोऽअस्मैसुतुकोददाश ॥ १८ ॥ (१२१११) पुरुत्वादाश्वान्वोचेरिरंमेतवस्विदा । तोदस्येवशरण
 ऽआमहस्य ॥ व्यनिनऽस्यधनिनःप्रहोषेचिदरंरुषः । कदाचनप्रजिगतोऽअदेवयोः ॥ सचंद्रोविप्रमत्योमहोव्राधन्त
 मोदिवि । प्रप्रेत्तेऽअग्नेवनुषःस्याम ॥ १९ ॥ (१२११२) मित्रंनयंशिम्यागोषुगव्यवःस्वाध्योविदथेऽअप्सुजीजनन् ।
 अरेजेतारोदसीपाजसागिराप्रतिप्रियंयजतंजनुषामवः ॥ यद्धत्यद्वापुरुमीहस्यसोमिनःप्रमित्रासोनदधिरेस्वामुवः ।

(१२११०) महःसरायइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निर्विराद् । (१२१११) पुरुत्वेतिवृचस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निरुष्णिक् ।
 (१२११२) मित्रंनयमितिनवर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमामित्रावरुणावाद्यायामित्रोजगती ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. २

॥ १५ ॥

अधुक्तुविदतंगातुमर्चतऽउतश्रुतंवृषणापस्त्यावतः ॥ आवांभूषन्क्षितयोजन्मरोदस्योःप्रवाच्यैवृषणादक्षसेमहे ।
 यदीमृतायभरथोयदर्वतेप्रहोत्रयाशिभ्यावीथोऽध्वरं⁺ ॥ प्रसाक्षितिरसुरयामहिंप्रियऽऋतावानावृतमाघोषथोबृहत् ।
 युवंदिवोबृहतोदक्षमाभुवंगांधुर्युपयुंजाथेऽअपः⁺ ॥ महीऽअत्रमहिनावारमृण्वथोरेणवस्तुजऽआसन्नन्धेनवः । स्वरं
 तिताऽउपरतातिसूर्यमानिन्मुचऽउषसस्तक्वीरिव ॥ २० ॥ आवांमृतायकेशिनीरनूषतमित्रयत्रवरुणगातुमर्चथः ।
 अवत्मनासृजतंपिन्वतंधियोयुवंविप्रस्यमन्मनामिरज्यथः ॥ योवांयज्ञैःशशमानोहृदाशतिकविर्होतायजतिमन्मसाध
 नः । उपाहतंगच्छथोवीथोऽध्वरमच्छागिरःसुमतिंगंतमस्मयू⁺ ॥ युवांयज्ञैःप्रथमागोभिरंजतऽऋतावानामनसोन
 प्रयुक्तिषु । भरंतिवांमन्मनासंयतागिरोदृष्यतामनसारेवदाशथे ॥ रेवद्वयोदधाथेरेवदाशथेनरामायाभिरितऽऊ
 तिमाहिनं । नवांद्यावोहभिर्नोतसिंधवोनदैवत्वंपण्योनानंशुर्मधं⁺ ॥ २१ ॥ (१२११३) युवंवस्त्राणिपीवसाव
 साथेयुवोरच्छिद्रामंतवोहृसर्गाः । अवातिरतमनृतानि विश्वऽऋतेनमित्रावरुणासचेथे ॥ एतच्चनत्वोविचिकेतदेषांस
 त्योमंत्रःकविशस्तऽऋधावान् । त्रिरश्रिंहंतिचतुरश्रिरुग्रोदैवनिदोहप्रथमाऽअजूर्यन् ॥ अपादैतिप्रथमापद्धतीनांकस्त
 द्वांमित्रावरुणाचिकेत । गर्भोभारंभरत्याचिदस्यऽऋतंपिपत्यनृतंनितारीत् ॥ प्रयंतमित्परिजारंकनीनांपश्यामसिनो

(१२११३) युवंवस्त्राणीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमामित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. २१ ।

॥ १५ ॥

प॒निपद्य॑मानं । अ॒न॒व॒पृ॒ग्णा॒वि॒त॒ता॒व॒सा॒नं॒प्रि॒यं॒मि॒त्र॒स्य॒व॒रु॒ण॒स्य॒धा॒म ॥ अ॒न॒श्वो॒जा॒तोऽ॒न॒भी॒शु॒र॒वा॒क॒नि॒क्र॒द॒त्प॒त॒य॒दू॒र्ध्व॒
 सा॒नुः । अ॒चि॒त्त॒ब्र॒ह्म॒जु॒जु॒षु॒र्यु॒वा॒नः॒प्र॒मि॒त्रे॒धा॒म॒व॒रु॒णे॒गृ॒ण॑तः ॥ आ॒धे॒न॒वो॒मा॒म॒ते॒य॒म॒वं॒ती॒र्ब॒ह्म॒प्रि॒यं॒पी॒प॒य॒न्त्स॒स्मि॒न्नू॒ध॒न् ।
 पि॒त्वो॒भि॒क्षे॒त॒व॒यु॒ना॒नि॒वि॒द्वा॒ना॒सा॒वि॒वा॒स॒न्न॒दि॒ति॒मु॒रु॒ष्ये॒त् ॥ आ॒वा॒मि॒त्रा॒व॒रु॒णा॒ह॒व्य॒जु॒ष्टि॒न॒म॒सा॒दे॒वा॒व॒सा॒व॒वृ॒त्यां ।
 अ॒स्मा॒कं॒ब्र॒ह्म॒पृ॒त॒ना॒सु॒स॒ह्याऽ॒स्मा॒कं॒वृ॒ष्टि॒र्दि॒व्या॒सु॒पा॒रा⁺ ॥ २२ ॥ (१२१११४) य॒जा॒म॒हे॒वां॒म॒हः॒स॒जो॒षा॒ह॒व्ये॒भि॒र्मि॒त्रा॒व॒रु॒
 णा॒न॒मो॒भिः । घृ॒तै॒घृ॒त॒स्त्रूऽ॒ध॒य॒द्वा॒म॒स्मेऽ॒ध्व॒र्य॒वो॒न॒धी॒ति॒भि॒र्भ॒र॑न्ति ॥ प्र॒स्तु॑ति॒र्वा॒धा॒म॒न॒प्र॒यु॒क्ति॒र॒या॒मि॒मि॒त्रा॒व॒रु॒णा॒सु॒वृ॒
 क्तिः । अ॒न॒क्ति॒य॒द्वा॒वि॒द॒थै॒षु॒हो॒ता॒सु॒म॒न्वा॒सू॒रि॒वृ॒ष॒णा॒वि॒य॑क्षन् ॥ पी॒पा॒य॒धे॒नुर॑दि॒ति॒र्कृ॒ता॒य॒ज॒ना॒य॒मि॒त्रा॒व॒रु॒णा॒ह॒वि॒र्दे॒ ।
 हि॒नो॒ति॒य॒द्वा॒वि॒द॒थै॒स॒प॒र्य॒न्त्स॒रा॒त॒ह॒व्यो॒मा॒नु॒षो॒न॒हो॒ता॒ ॥ उ॒त॒वा॒वि॒क्षु॒म॒द्या॒स्व॒धो॒गा॒वऽ॒आ॒प॒श्च॒पी॒प॒य॑न्त॒दे॒वीः । उ॒तो॒नो॑ऽ
 अ॒स्य॒प॒ूर्व्यः॒प॒ति॒र्द॒न्वी॒तं॒पा॒तं॒प॒र्य॒सऽ॒उ॒स्त्रि॒या॒याः ॥ २३ ॥ (१२१११५) वि॒ष्णो॒र्नु॒कं॒वी॒र्या॑णि॒प्र॒वो॑च॒यः॒पा॒र्थि॒वा॒नि॒वि॒
 म॒मे॒र॒जा॑सि । योऽ॒स्क॒भा॒य॒दु॒त्तरं॑स॒ध॒स्थं॑वि॒च॒क्र॒मा॒ण॒स्त्रे॒धो॒रु॒गा॒यः⁺ ॥ प्र॒त॒द्वि॒ष्णुः॒स्त॒व॒ते॒वी॒र्ये॑ण॒मृ॒गो॒न॒भी॒मः॒कु॒च॒रो॒गि॒
 रि॒ष्ठाः । य॒स्यो॒रु॒षु॒त्रि॒षु॒वि॒क्रम॑णे॒ष्वधि॑क्षि॒यं॒ति॒भु॒व॒ना॒नि॒वि॒श्वा॒ ॥ प्र॒वि॒ष्ण॒वे॒शू॒ष॒मे॒तु॒म॒न्म॑गि॒रि॒क्षि॒तऽ॒उ॒रु॒गा॒या॒य॒वृ॒ष्णे॒ ।

(१२१११४) य॒जा॒म॒ह॒इति॑चतुर्कचस्यसूक्तस्यदीर्घतमामित्रावरुणौत्रिष्टुप् । (१२१११५) वि॒ष्णो॒र्नु॒कमि॒तिष॒ष्ठ्यसूक्त॑स्यदीर्घ
 तमाविष्णुस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.२अ.२

॥१६॥

यऽइदं दीर्घप्रयत्नं सधस्थमेकोविममेत्रिभिरित्पदेभिः ॥ यस्य त्री पूर्णमधुना पदान्यक्षीयमाणाः स्वधयामदंति । यऽउत्रि
धातुपृथिवीमुतद्यामेकोदाधारभुवनानि विश्वा ॥ तदस्य प्रियमभिपाथोऽअश्यां नरो यत्र देवयोमदंति । उरुक्रमस्य सहिबं
धुरित्थाविष्णोः पदे परमेमध्वऽउत्सः ॥ तावां वास्तून् युष्मसि गमध्वै यत्र गावो भूरि शृंगाऽअयासः । अत्राह तदुरुगायस्य
वृष्णः परमं पदमवभाति भूरि ॥ २४ ॥ (१२११६) प्रवः पांतमंधसो धियायते महेशूराय विष्णवे चार्चत । यासानुनि
पर्वतानामदाभ्यामहस्तस्थतुरर्वते वसाधुना ॥ त्वेषमित्थासमरणं शिमीव तोरिंद्राविष्णू सुतपावामुरुष्यति । यामर्त्या
यप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ॥ ताऽईव धंति मह्यस्य पौंस्यं निमातरानयति रेतसे भुजे । दधाति पुत्रो व
रं परं पितुर्नाम तृतीयमधिरोचने दिवः⁺ ॥ तत्तदिदं स्य पौंस्यं गृणीमसीनस्य त्रातुरवृकस्य मीढुषः । यः पार्थिवानि त्रिभिरि
द्विगामभिरुरुक्रमिष्टोरुगायाय जीवसे ॥ द्वेऽइदं स्य क्रमणे स्वर्हशौभिख्याय मर्त्यो भुरण्यति । तृतीयमस्य नकिरादधर्ष
ति वयश्च न पतयंतः पतत्रिणः ॥ चतुर्भिः साकं नवति च नार्मभिश्चक्रं नवृत्तं व्यतीं ऽरवी विपत् । बृहच्छरीरो विमिमानऽऋक्
भिर्युवाकुमारः प्रत्येत्याह्वं⁺ ॥ २५ ॥ (१२११७) भवामित्रो न शेव्यो घृतासुतिर्विभूतद्युम्नऽएव याऽउत्सप्रथाः ।

(१२११६) प्रवः पांतमिति षष्ठ्यस्य सूक्तस्य दीर्घतमा आद्यानां तिसृणामिंद्राविष्णू ततस्ति सृणां विष्णुर्जगती । (१२११७) भवामित्र इति पंचर्चस्य सूक्तस्य दीर्घतमा विष्णुर्जगती ।

मंडलं १

अनु. २१

॥१६॥

अधातेविष्णोविदुषाचिदर्थःस्तोमोयज्ञश्चराध्योहविष्मता ॥ यःपूर्यायवेधसेनवीयसेसुमज्जानयेविष्णवेददाशति ।
 योजातमस्यमहतोमहिब्रवत्सेदुश्रवोभिर्युज्यंचिदर्थसत् ॥ तमुस्तोतारःपूर्यथाविदःऋतस्यगर्भंजनुषापिपर्तन ।
 आस्यंजानंतोनामचिद्विवक्तनमहस्तेविष्णोसुमतिंभजामहे ॥ तमस्यराजावरुणस्तमश्विनाक्रतुंसचंतमारुतस्यवेधसः ।
 दाधारदक्षमुत्तममहर्विदं ब्रजंचविष्णुःसखिवाँऽअपोर्णुते⁺ ॥ आयोविवायसचथायदैव्यऽइंद्रायविष्णुःसुकृतैसुकृत्तरः ।
 वेधाऽअजिन्वत्रिषधस्थऽआर्यमृतस्यभागेयजमानमाभजत् ॥ २६ ॥ (११२२।१) अवोध्यग्निर्ज्मऽउदैतिसूर्योव्यु^१
 षाश्चंद्रामह्यावोऽअर्चिषा । आयुक्षातामश्विनायातवेरथंप्रासावीहेवःसविताजगत्पृथक् ॥ यद्युंजाथेवृषणमश्विनारथं
 घृतेननोमधुनाक्षत्रमुक्षतं । अस्माकंब्रह्मपृतनासुजिन्वतंवयंधनाशूरसाताभजेमहि ॥ अर्वाङ्घ्रिचक्रोमधुवाहनोरथो
 जीराश्वोऽअश्विनोर्यातुसुष्टुतः । त्रिवंधुरोमघवाविश्वसौभगःशंनऽआवक्षद्विपदेचतुष्पदे ॥ आनऽऊर्जवहतमश्विना
 युवंमधुमत्यानःकश्यामिमिक्षतं । प्रायुस्तारिष्टंनीरपांसिमृक्षतंसेधतंद्वेषोभवतंसचाभुवा ॥ युवंहगर्भंजगतीषुधत्थोयु
 वंविश्वेषुभुवनेष्वंतः । युवंमग्निंचवृषणावपश्चवनस्पताँऽरश्विनावैरयेथां ॥ युवंहस्थोभिषजाभेषजेभिरथौहस्थोरथ्याँ
 राथ्यैभिः । अथौहक्षत्रमधिधत्थऽउग्रायोवाँहविष्मान्मनसाददाश ॥ २७ ॥ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

(११२२।१) अवोध्यग्निरितिषर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअश्विनौजगत्संयेद्वेत्तिष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ३

॥ १७ ॥

दशमाध्याये वर्गाः २७ सूक्तानि २१ ऋचः १४३ ॥ त्यागः—मित्रावरुणाभ्यामिदं. ३ पूष्णइदं. ४ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं. अश्विभ्यामिदं. ३ इंद्रायेदं. अग्नयइदं. मरुद्भ्यइदं. इंद्राग्निभ्यामिदं. बृहस्पतयइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. अग्नयइदं. २६ समिद्धायाग्नयइदं. तनूनपातइदं. नराशंसायेदं. इळायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्योद्वाभ्यइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं. स्वाहाकृतीभ्यइदं. इंद्रायेदं. अग्नयइदं. ४३ मित्रायेदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं. १९ विष्णवइदं. ६ इंद्राविष्णुभ्यामिदं. ३ विष्णवइदं. ८ अश्विभ्यामिदं. ६ ॥ इतिद्वितीयेद्वितीयः ॥ २ ॥

वसूअंत्यानुष्टुप्प्रद्यावापंचद्यावापृथिवीयंतुजागतंतुतेहिकिमुश्रेष्ठःषलूनार्भवंत्रिष्टुवंतमानोद्व्यधिकाश्वस्तुतिस्तु
तृतीयाषष्ठ्यौजगत्यौयदक्रंदःसप्तोनास्यद्विपंचाशदल्पस्तवंत्वेतत्संशयोत्थापनप्रश्नप्रतिवाक्यान्यत्रप्रायेणज्ञान
मोक्षाक्षरप्रशंसाचंपंचपादंसाकंजानांयद्वायत्रेयंसशिकेंसप्तार्धगर्भागौरीरितिजगत्यएतदंतंतुवैश्वदेवंतस्याःस
मुद्राइतिवाचःसमुद्राआपोक्षरंसाप्रस्तारपंक्तिःशकमयमितिशकधूमउक्षाणंपृश्निमितिसोमस्त्रयःकेशिनइत्यग्निः
सूर्योवायुश्चकेशिनश्चत्वारिवाग्वाचंइंद्रंमित्रंसौर्यौद्वादशेतिसंवत्सरसंस्थंकालचक्रवर्णनयस्तेसरस्वत्यैयज्ञेनसा
ध्येभ्यःपरानुष्टुप्सौरीपर्जन्याग्निदेवतावांत्यासरस्वतेसूर्यायवाक्यापंचोनासंवादस्तृतीयाद्ययुजोमरुतांवाक्यमं
त्यस्तृचोगस्त्यस्यचंशिष्टाइंद्रस्यैकादशीचंमरुत्वांस्त्विन्द्रोदेवता ॥ ३ ॥

मंडलं १

अनु. २२

॥ १७ ॥

हरिःओम् ॥ (१।२।२) वसूरुद्रापुरुमंतूवृधंतादशस्यतनोवृषणावभिष्टौ । दस्त्राहयद्रेक्काऽऔचथ्योवांप्रयत्स
 स्त्राथेऽअकवाभिरूती⁺ ॥ कोवांदाशत्सुमतयेचिदस्यैवसूयद्धेयेनमसापदेगोः । जिगृतमस्मेरेवतीःपुरंधीःकामप्रेणैव
 मनसाचरंता ॥ युक्तोहयद्वातौग्र्यायपेरुर्विमध्येऽअर्णसोधारिपञ्जः । उपवामवःशरणंगमेयंशूरोनाज्मपतयद्भिरैवैः॥
 उपस्तुतिरौचथ्यमुरुव्येन्मामामिमेषतत्रिणीविदुग्धां । मामामेधोदशतयश्चितोधाक्प्रयद्वांवद्धस्मनिखादतिक्षां⁺ ॥
 नमागरन्नद्यौमातृतमादासायदींसुसंमुब्धमवाधुः । शिरोयदस्यत्रैतनोवितक्षत्स्वयंदासऽउरोऽअंसावपिग्ध ॥ दीर्घत
 मामामतेयोजुजुर्वान्दशमेयुगे । अपामर्थयतीनांब्रह्माभवतिसारथिः ॥ १ ॥ (१।२।३) प्रद्यावायज्ञैःपृथिवीऽ
 ऋतावृधामहीस्तुषेविदथेषुप्रचेतसा । देवेभिर्येदेवपुत्रेसुदंसंसेत्थाधियावार्याणिप्रभूषतः ॥ उतमन्येपितुरद्रुहोमनो
 मातुर्महिस्वतवस्तद्धवीमभिः । सुरेतसापितराभूर्मचक्रतुरुहप्रजायाऽअमृतंवरीमभिः ॥ तेसूनवःस्वपंसःसुदंससो
 महीजंजुर्मातरापूर्वचित्तये । स्यातुश्चसत्यंजगतश्चधर्मणिपुत्रस्यपाथःपदमद्वयाविनः ॥ तेमायिनोममिरेसुप्रचेतसो
 जामीसयोनीमिथुनासमोकसा । नव्यंनव्यंतंतुमातन्वतेदिविसमुद्रेऽअंतःकवयःसुदीतयः ॥ तद्राधौऽअद्यसंवि

(१।२।२) वसूरुद्राइतिषळर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअश्विनौत्रिष्टुबंत्यानुष्टुप् । (१।२।३) प्रद्यावायज्ञैरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यदीर्घ-
 तमाद्यावापृथिव्यौजगती ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ३

॥१८॥

तुर्वरेण्यं वयं देवस्य प्रसवे मनामहे । अस्मभ्यं द्यावापृथिवी सुचेतुना रयिं धत्तं वसुमंतं शतग्विणं ॥ २ ॥ (१।२२।४)
 तेहि द्यावापृथिवी विश्वशं भुवः कृतावरी रजसो धारयत्कवी । सुजन्मनीधिषणोऽन्तरीयते देवो देवी धर्मणा सूर्यः शुचिः ॥
 उरुव्यचसामहिनीऽअसश्च तापिता माता च भुवनानिरक्षतः । सुधृष्टमेव पुष्येऽनरोदसी पितायत्सीमभिरूपैरवासयत् ॥
 सवह्निः पुत्रः पित्रोः पवित्रवान्पुनाति धीरो भुवनानि मायया । धेनुं च पृश्निवृषभं सुरेतं संविश्वाहा शुक्रं पयोऽअस्य दुक्षत ॥
 अयं देवानां मपसां मपस्तमो योज जानरोदसी विश्वशं भुवा । वियोम मेरेजसी सुक्रतूयया जरेभिः स्कंभनेभिः समानृचे ॥
 तेनो गृणाने महिनीमहि श्रवः क्षत्रं द्यावापृथिवी धासथो बृहत् । येनाभिकृष्टीस्तनाम विश्वहापनाय्यमोजोऽअस्मे समि
 न्वतं ॥ ३ ॥ (१।२२।५) किमु श्रेष्ठः कियं विष्टो न आजगन्किमीयते दूत्यं कच दूचिम । ननिदिमचमसंयोमहाकु
 लो ग्ने भ्रातृद्वेण्डुऽइष्टुतिमूदिम ॥ एकं चमसंचतुरः कृणोत न तद्वो देवाऽअब्रुवंत द्वऽआगमं । सौधं न्वनायद्ये वाकरिष्यथ
 साकंदैर्वैर्यज्ञिया सो भविष्यथ ॥ अग्निं दूतं प्रतियदब्रवीत नाश्वः कर्त्वो रथऽउतेह कर्त्वं । धेनुः कर्त्वा युवशा कर्त्वा द्वातानि
 भ्रातरनुवः कृत्व्येमसि ॥ चक्रवांसऽऋभवस्तदपृच्छत केदं भूद्यस्य दूतो न आजगन् । यदा वाख्यं चमसांचतुरः कृताना

(१।२२।४) तेहीति पंचर्वस्य सूक्तस्य दीर्घतमा द्यावापृथिव्यौ जगती । (१।२२।५) किमु श्रेष्ठ इति चतुर्दशर्वस्य सूक्तस्य दीर्घतमा ऋभवो
 जगत्या त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. २२

॥१८॥

दित्त्वष्टाग्नास्वन्तर्न्यान्ज ॥ हनामैनाँऽइतित्वष्टायदब्रवीच्चमसंयेदेवपानमनिदिषुः । अन्यानामानिकृण्वतेसुतेसचाँ
 ऽअन्यैरेनान्कन्याऽनामभिःस्पर्त् ॥ ४ ॥ इंद्रोहरीयुयुजेऽअश्विनारथंवृहस्पतिर्विश्वरूपासुपाजत । ऋभुर्विभवावा
 जोदेवाँऽअंगच्छतस्वपसोयज्ञियंभागमैतन ॥ निश्चर्मणोगामरिणीतधीतिभिर्याजरैतायुवशाताकृणोतन । सौधन्व
 नाऽअश्वादश्वमतक्षतयुक्त्वारथमुपदेवाँऽअयातन ॥ इदमुदकंपिबतेत्यब्रवीतनेदंवाघापिवतामुंजनेजनं । सौधन्व
 नायदितन्नेवहर्यथतृतीयेघासर्वनेमादयाध्वै ॥ आपोभूर्यिष्टाऽइत्येकोऽअब्रवीदग्निर्भूर्यिष्टऽइत्यन्योऽअब्रवीत् । वधर्यं
 तीबहुभ्यःप्रैकोऽअब्रवीदतावदैतश्चमसाँऽअपिशत ॥ श्रोणामेकऽउदकंगामवाजतिमांसमेकःपिशतिसूनयाभृतं ।
 आनिम्बुचःशक्रदेकोऽअपाभरत्किंस्वित्पुत्रेभ्यःपितराऽउपावतुः ॥ ५ ॥ उद्वत्स्वस्माऽअकृणोतनातृणानिवत्स्वपःस्व
 पस्ययानरः । अगोह्यस्ययदसस्तनागृहेतद्वेदमृभवोनानुगच्छथ ॥ संमील्ययद्भुवनापर्यसर्पतर्कस्वित्तात्यापितरावऽ
 आसतुः । अशपतयःकरस्त्रैवऽआददेयःप्राब्रवीत्योतस्माऽअब्रवीतन ॥ सुषुप्त्वांसऽऋभवस्तदपृच्छतागोह्यकऽइदंनो
 ऽअब्रूवुधत् । श्वानंवस्तोबोधयितारमब्रवीत्संवत्सरऽइदमद्याव्यख्यत ॥ दिवायाँतिमरुतोभूम्याग्निरयंवातोऽअंतरि
 क्षेणयाति । अद्भिर्याँतिवरुणःसमुद्रैर्युष्माँऽइच्छन्तःशवसोनपातः ॥ ६ ॥ (१।२२।६) मानोमित्रोवरुणोऽअर्यं

(१।२२।६) मानोमित्रइतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअश्वस्त्रिष्टुपूतृतीयाषष्ठयौजगलौ । (अश्वस्तुत्याश्वोदेवता) ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ३

॥ १९ ॥

मायुरिन्द्रऽऋभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसमैःप्रवक्ष्यामोविदथैवीर्याणि ॥ यन्निणिजारेकणसाप्रावृ
 तस्यरातिगृभीतांमुखतो नयंति । सुप्राङ्जोमेभ्यद्विश्वरूपऽइन्द्रापूष्णोःप्रियमप्येतिपार्थः ॥ एषच्छागःपुरोऽअश्वेनवा
 जिनापूष्णोभागोनीयतेविश्वदैव्यः । अभिप्रियंयत्पुरोळाशमर्वतात्वष्टेदेनंसौश्रवसायजिन्वति ॥ यद्धविष्यमृतुशोदे
 वयानन्त्रिर्मानुषाःपर्यश्वंनयंति । अत्रापूष्णःप्रथमोभागऽएतियज्ञदेवेभ्यःप्रतिवेदयन्नजः⁺ ॥ होताध्वर्युरावयाऽअग्नि
 मिधोग्रावग्राभऽउतशंस्तासुविप्रः । तेनयज्ञेनस्वरंकृतेनस्विष्टेनवक्षणाऽआपृणध्वं ॥ ७ ॥ यूपव्रस्काऽउतयेयूपवाहा
 श्रवालंयेऽअश्वयूपायतक्षति । येचार्वतेपचनंसंभरंत्युतोतेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥ उपप्रागात्सुमन्मैधायिमन्मदेवा
 नामाशाऽउपवीतपृष्ठः । अन्वेनंविप्राऽऋषयोमदंतिदेवानांपुष्टेचकृमासुबभूवुः ॥ यद्वाजिनोदामसंदानमर्वतोयाशीर्ष
 ण्यारशनारज्जुरस्य । यद्वाधास्यप्रभृतमास्येऽतृणंसर्वातातेऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ यदश्वस्यऋविषोमक्षिकाशयद्वास्वरौस्व
 धितौरिष्टमस्ति । यद्धस्तयोःशमितुर्यन्नखेषुसर्वातातेऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ यद्वृद्ध्यमुदरस्यापवातियऽआमस्यऋविषोमं
 धोऽअस्ति । सुकृतातच्छमितारःकृण्वंतुतमेयंशृतपाकंपचंतु ॥ ८ ॥ यत्तेगात्राद्भिनापच्यमानाद्भिशूलंनिहतस्या
 वधावति । मातद्भूम्यामाश्रिषन्मातृणेषुदेवेभ्यस्तदुशन्धौरातमस्तु ॥ येवाजिनंपरिपश्यंतिपक्वंयऽईमाहुःसुरभिर्निर्ह
 रेति । येचार्वतोमांसभिक्षामुपासंतऽउतोतेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥ यन्नीक्षणंमांसपचन्याऽउखायायापात्राणियूष्णऽ

मंडलं १

अनु. २२

॥ १९ ॥

आसेचनानि । ऊष्मण्यापिधानाचरूणामंकाःसूनाःपरिभूषंत्यश्वं ॥ निक्रमणंनिषदंनविवर्तनंयच्चपड्डीशमर्वतः । य
 च्चपपौयच्चघासिंजघाससर्वातातेऽपिदेवेष्वस्तु ॥ मात्वाग्निध्वंनयीद्धूमगंधिमोखाभ्राजंत्यभिर्विक्रजघ्निः । इष्टंवीत
 मभिगूर्तवषट्कृतंतंदेवासःप्रतिगृभ्णंत्यश्वं ॥ ९ ॥ यदश्वायवासऽउपस्तृणंत्यधीवासंयाहिरण्यान्यस्मै । संदानमर्वतं
 पड्डीशंप्रियादेवेष्वार्यामयंति ॥ यत्तैसादेमहंसाशूकृतस्यपाण्यवाकशयावातुतोद । सुचेवताहविषोऽअध्वरेषुसर्वा
 तातेब्रह्मणासूदयामि ॥ चतुस्त्रिंशद्वाजिनोदेवबधोर्वक्रीरश्वस्यस्वधितिःसमेति । अच्छिद्रागात्रावयुनाकृणोतपरुष्प
 रुरुनुघुष्याविशस्त ॥ एकस्त्वष्टुरश्वस्याविशस्ताद्वायंतारांभवतस्तथऽऋतुः । यातेगात्राणामृतुथाकृणोमितातापिंडा
 नांप्रजुहोम्यग्नौ ॥ मात्वातपत्प्रियऽआत्मापियंतमास्वधितिस्तन्वः१आतिष्ठिपत्ते । मातैगृधुरविशस्तातिहायच्छिद्रा
 गात्राण्यसिनामिथूकः ॥ नवाउऽएतन्म्रियसेनरिष्यसिदेवाऽइदैषिपथिभिःसुगोभिः । हरीतैयुंजापृषतीऽअभूतामुपा
 स्थाद्वाजीधुरिरासंभस्य ॥ सुगव्यंनोवाजीस्वश्व्यंपुंसःपुत्राऽउतविश्वापुषंरयि । अनागास्त्वंनोऽअदितिःकृणोतुक्षत्रं
 नोऽअश्वोवनतांहविष्मान् ॥ १० ॥ (११२२।७) यदक्रंदःप्रथमंजायमानऽउद्यन्तंसमुद्रादुतवापुरीषात् । इयेनस्य
 पक्षाहरिणस्यबाहूऽउपस्तृत्यमहिजातंतैऽअर्वन् ॥ यमेनदत्तंत्रितऽएनमायुनगिंद्रऽएणंप्रथमोऽअध्यतिष्ठत् । गंधर्वोऽ

(११२२।७) यदक्रंदइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअश्वस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ३

॥ २० ॥

अस्य रशनामगृभ्णात्सूरादश्वैवसवो निरतष्ट ॥ असि यमोऽस्यादित्योऽर्वावन्नसि त्रितो गुह्येन व्रतेन । असि सोमै न सम
याविपृक्तऽआहुस्ते त्रीणि दिवि बंधनानि ॥ त्रीणितऽआहुर्दिवि बंधनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यंतः समुद्रे । उतेवमेवरुणश्छ
न्त्यर्वन्यत्रातऽआहुः परमं जनित्रं ॥ इमा ते वाजिन्नवमार्जनीनामाशफानां स नितुर्निधाना । अत्रातिभद्रारशनाऽअप
श्यमृतस्य याऽअभिरक्षंति गोपाः⁺ ॥ ११ ॥ आत्मानं ते मनसारादजानामवो दिवा पतयंतं पतंगं । शिरोऽअपश्यं पथि
भिः सुगोभिररेणुभिर्जेहमानं पतत्रि⁺ ॥ अत्रातिरूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिषऽआपदे गोः । यदा ते मर्तोऽअनुभोग
मानळादि द्रसिष्ठऽओषधीरजीगः ॥ अनुत्वारथोऽअनुमर्योऽअर्वन्ननुगावो नुभगः कनीना । अनुव्रातास्तव सख्यमी
युरनुदेवाममिरे वीर्यते ॥ हिरण्यशृंगो योऽअस्य पादामनोजवाऽअवरऽइंद्रऽआसीत् । देवाऽइदं स हविरद्यमायन्योऽ
अर्वतं प्रथमोऽअध्यतिष्ठत् ॥ ईर्मातासः सिलिकमध्यमासः संशूरणा सो दिव्या सोऽअत्याः । हंसाऽइव श्रेणिशोयंतं ते य
दाक्षिणुर्दिव्यमज्ममश्वाः ॥ १२ ॥ तव शरीरं पतयिष्वर्वन्तव चित्तं वातऽइव ध्रुजीमान् । तव शृंगाणि विष्टिता पुरुत्रा
रण्येषु जभुराणाचरन्ति ॥ उपप्रागाच्छसनं वाज्यर्वादेव द्रीचामनसा दीध्यानः । अजः पुरोनीयते नाभिरस्यानुपश्चात्कव
योयंति रेभाः⁺ ॥ उपप्रागात्परमं यत्सधस्थमर्वाऽअच्छापितरं मातरं च । अद्या देवान्जुष्टं तमोहिगम्याऽअथाशास्ते दाशु

मंडलं १

अनु. २२

॥ २० ॥

पेवार्योणि ॥ १३ ॥ (११२२।८) अस्यवामस्यपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोऽस्त्यश्वः । तृतीयोभ्राताघृतपृष्ठो
 ऽस्यात्रापश्यंविशपतिसप्तपुत्रं ॥ सप्तयुजंतिरथमेकचक्रमेकोऽश्वोवहति सप्तनामा । त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रे
 माविश्वामुवनाधितस्थुः⁺ ॥ इमंरथमधियेसप्ततस्थुःसप्तचक्रंसप्तवहंत्यश्वः । सप्तस्वसारोऽभिसंनवंतेयत्रगवानि
 हितासप्तनाम ॥ कोददर्शप्रथमंजायमानमस्थन्वंतंयदनस्थाविभर्ति । भूम्याऽअसुरसृगात्माक्वस्वित्कोविद्रांसमुपगा
 लष्टुमेतत्⁺ ॥ पाकःपृच्छामिमनसाविजानन्देवानामेनानिहितापदानि । वत्सेवष्कयेधिसप्ततंतुन्वितंतिरेकवयऽओ
 त्वाऽउ ॥ १४ ॥ अचिकित्वान्चिकितुषश्चिदत्रकवीन्पृच्छामिविद्वेननविद्वान् । वियस्तस्तंभुषळिमारजांस्यजस्यरूपे
 किमपिस्विदेकं ॥ इहब्रवीतुयऽईमंगवेदास्यवामस्यनिहितंपदवेः । शीर्ष्णःक्षीरंदुहतेगावोऽस्यवत्रिवसानाऽउदकं

(११२२।८) अस्यवामस्येतिद्विपंचाशद्वचस्यसूक्तस्यदीर्घतमाआद्यानामेकचत्वारिंशद्वचांविश्वेदेवास्तस्याःसमुद्राइत्यस्यावाक्समुद्राक्षरापः
 शकमयमित्यस्याःशकधूमसोमौत्रयःकेशिनइत्यस्याअग्निसूर्यवायवो (केशिनइतिगुणः) चत्वारिवागित्यस्यावाक्इंद्रमित्रमितिद्वयोःसूर्यो
 द्वादशप्रधयेत्यस्याःकालचक्रं (अत्रसंवत्सरसंस्थंकालचक्रवर्णनं) यस्याइत्यस्याःसरस्वतीयज्ञेनेत्यस्याःसाध्याःसमानमित्यस्याःसूर्यो (पर्ज
 न्याग्नीवा) दिव्यंसुपर्णमित्यस्याःसरस्वान् (सूर्योवा) त्रिष्टुप् द्वादशीपंचदशीत्रयोविंशीएकोनत्रिंशीषट्त्रिंशयेकचत्वारिंशीचजगत्यःद्विच
 त्वारिंशीप्रस्तारपंक्तिःएकपंचाशदनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ३

॥ २१ ॥

पदापुः ॥ मातापितरमृतऽआबभाजधीत्यग्रेमनसासंहिजग्मे । सावीभत्सुर्गभैरसानिविद्वानमस्वतऽइदुपवाकमी
 युः ॥ युक्तामातासीद्भूरिदक्षिणायाऽअतिष्ठद्भौवृजनीष्वन्तः । अमीमेद्वत्सोऽअनुगामपश्यद्विश्वरूप्यं त्रिषुयोजनेषु ॥
 तिस्रोमातृस्त्रीन्पितृन्विभ्रदेकऽऊर्ध्वस्तस्थौनेमवंगलापयन्ति । मंत्रयंतेदिवोऽअमुष्यपृष्ठेविश्वविदंवाचमविश्वमिन्वां
 ॥ १५ ॥ द्वादशारंनहितज्जरायुर्वर्तिचक्रं परिद्यामृतस्य । आपुत्राऽअग्नेमिथुनासोऽअत्रसप्तशतानिविंशतिश्चत
 स्थुः ॥ पंचपादंपितरंद्वादशाकृतिंदिवऽआहुः परेऽअर्धपुरीषिणं । अथेमेऽअन्यऽउपरेविचक्षणंसप्तचक्रेषळरऽआहु
 रपितं ॥ पंचारेचक्रेपरिवर्तमानेतस्मिन्नातस्थुर्भुवनानिविश्वा । तस्यनाक्षस्तप्यतेभूरिंभारःसनादेवनशीर्यतेसनाभिः ॥
 सनेमिचक्रमजरंविवावृतऽउत्तानायांदशयुक्तावहन्ति । सूर्यस्यचक्षुरजसैत्यावृतंतस्मिन्नापिताभुवनानिविश्वा ॥ साकं
 जानांसप्तथमाहुरेकजंषळिद्यमाऽऋषयोदेवजाऽइति । तेषामिष्टानिविहितानिधामशःस्थात्रेरैजंतेविकृतानिरूपशः⁺
 ॥ १६ ॥ स्त्रियःसतीस्ताँऽउमेपुंसऽआहुःपश्यदक्षणावचिचैतदंधः । कविर्यःपुत्रःसईमाचिकेतयस्ताविजानात्सपितु
 ष्पितासत् ॥ अवःपरैणपरऽएनावरेणपदावत्संविभ्रंतीगौरुदस्थात् । साकद्रीचीकंस्विदधंपरागात्कंस्वित्सूतेनहियूथे
 ऽअंतः⁺ ॥ अवःपरैणपितरंयोऽअस्यानुवेदपरऽएनावरेण । कवीयमानःकऽइहप्रवोचद्देवंमनःकुतोऽअधिप्रजातं ॥
 येऽअर्वाचस्ताँऽउपराचऽआहुर्येपराचस्ताँऽउऽअर्वाचऽआहुः । इंद्रश्चयाचक्रथुःसोमतानिधुरानयुक्तारजसोवहन्ति ॥

मंडलं १

अनु. २२

॥ २१ ॥

द्वासुपर्णासयुजासखायासमानंवृक्षंपरिष्वजाते । तयोरन्यःपिप्पलंस्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्योऽभिचाकशीति ॥ १७ ॥
 यत्रासुपर्णाऽमृतस्यभागमनिमेषंविदधाभिस्वरंति । इनोविश्वस्यभुवनस्यगोपाःसमाधीरःपाकमत्राविवेश ॥ यस्मि
 न्वृक्षेमध्वदःसुपर्णानिविशंतसुवतेचाधिविश्वे । तस्येदाहुःपिप्पलंस्वाद्वग्रेतन्नोन्नशद्यःपितरंनवेद ॥ यद्वायुत्रेऽधि
 गायत्रमाहितंत्रैष्टुभाद्वात्रैष्टुभंनिरतक्षत । यद्वाजगजगत्याहितंपदंयऽइत्तद्विदुस्तेऽमृतत्वमानशुः ॥ गायत्रेणप्रतिमि
 मीतेऽर्कमर्केणसामत्रैष्टुभेनवाकं । वाकेनवाकंद्विपदाचतुष्पदाक्षरेणमिमतेसप्तवाणीः ॥ जगतासिंधुंदिव्यस्तभायद्रथं
 तरेसूर्यपर्यपश्यत् । गायत्रस्यसमिधस्तिस्त्रऽआहुस्ततोमहाप्ररिरिचेमहित्वा⁺ ॥ १८ ॥ उपह्वयेसुदुर्धाधेनुमेतांसुहस्तो
 गोधुगुतदोहदेनां । श्रेष्ठंसवंसवितासाविषन्नोभीद्धोघर्मस्तदुषुप्रवोचं ॥ हिंकृण्वतीवसुपत्नीवसूनांवत्समिच्छंतीमनसा
 भ्यागात् । दुहामश्विभ्यांऽपयोऽअघ्नयेयंसावर्धतामहृतेसौभगाय ॥ गौरमीमेदनुवत्समिषंतमूर्धानंहिङ्कृणोन्मात
 वाऽऽ । सूक्ताणंघर्ममभिवावशानामिमातिमायुंपयंतेपयोभिः ॥ अयंसंशिक्षेयेनगौरमीवृतामिमातिमायुंध्वसनाव
 धिश्रिता । साचित्तिभिर्निहिचकारमर्त्येविद्युद्धवंतीप्रतिवत्रिमौहत ॥ अनच्छयेतुरगातुजीवमेजद्भुवंमध्यऽआपस्त्या
 नां । जीवोमृतस्यचरतिस्वधाभिरमर्त्योमर्त्येनासयोनिः ॥ १९ ॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपथिभिश्चरं
 तं । ससुध्रीचीःसविषूचीर्वसानऽआवरीवर्तिभुवनेष्वंतः⁺ ॥ यऽईचकारनसोऽअस्यवेदऽयईददर्शहिरुगिन्नुतस्मात् ।

ऋक्सं.

अ.२अ.३

॥२२॥

समातुर्योनापरिवीतोऽअंतर्वहुप्रजानिर्ऋतिमाविवेश ॥ द्यौर्मैपिताजनितानाभिरत्रबंधुर्मैमातापृथिवीमहीयं । उत्तान
 योश्चम्वोऽयोनिरंतरत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् ॥ पृच्छामित्वापरमंतं पृथिव्याः पृच्छामियत्र भुवनस्य नाभिः । पृच्छा
 मित्वा वृष्णोऽअश्वस्यरेतः पृच्छामिवाचः परमंव्योम ॥ इयं वेदिः परोऽअंतः पृथिव्याऽअयं यज्ञो भुवनस्य नाभिः । अयं
 सोमो वृष्णोऽअश्वस्यरेतो ब्रह्मायं वाचः परमंव्योम ॥ २० ॥ सप्तार्धगर्भा भुवनस्यरेतो विष्णोस्तिष्ठंति प्रदिशा विधर्मणि ।
 ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवन्ति विश्वतः ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मिन्निण्यः संनद्धो मनसा चरामि ।
 यदामागन्प्रथमजाऽऋतस्यादिद्वाचोऽअश्रुवे भागमस्याः⁺ ॥ अपाङ्गप्राङेति स्वधया गृभीतो मर्त्यो मर्त्येनास योनिः ।
 ता शश्वंता विषूचीना वियंतान्य^१ न्यंचिक्युर्न निचिक्युर्न्यं⁺ ॥ ऋचोऽअक्षरं परमेव्यो मन्यस्मिन्देवाऽअधिविश्वे निषे
 दुः । यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति य इत्तद्विदुस्तऽइमे समासते ॥ सुयवसाद्भगवती हि भूयाऽअथो वयं भगवंतः स्याम ।
 अद्वितृणमह्ये विश्वदानीं पिवं शुद्धमुदकमाचरंती ॥ २१ ॥ गौरीर्मिमायसलिलानितक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।
 अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमेव्योमन् ॥ तस्याः समुद्राऽअधिविक्षरंति तेन जीवन्ति प्रदिशश्चतस्रः । ततः क्ष
 रत्यक्षरं तद्विश्वमुपजीवति ॥ शुकमयं धूममारादपश्यं विषूवता परऽएनावरेण । उक्षाणं पृश्निमपचंत वीरास्तानि धर्माणि
 प्रथमान्यासन् ॥ त्रयः केशिनऽऋतुधा विचक्षते संवत्सरे वपत् एके एषां । विश्वमेकोऽअभिचष्टे शचीभिर्ध्राजिरेकस्य द

मंडलं १

अनु. २२

॥२२॥

हृशेनरूपं⁺ ॥ चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः । गुहात्रीणि निहितानि गयंति तुरीयं वाचो
मनुष्यावदन्ति ॥ इन्द्रं मित्रं वरुणं भृगुमातृहुरथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् । एकं सद्विप्रा बहुधा वदन्त्यग्निं यममातरि श्वान
माहुः ॥ २२ ॥ कृष्णं नित्यान्हरयः सुपर्णाऽपो वसाना दिवमुत्पतन्ति । तऽआववृत्रन्तसदना दृतस्यादिद्धृतेन पृथिवी
व्युद्यते ॥ द्वादशप्रधयश्चक्रमेकं त्रीणि नभ्यानि कऽउत च्चिकेत । तस्मिन्त्साकं त्रिंशतानशंकवोऽपि ताः षष्टिर्न चला चला
सः ॥ यस्ते स्तनः शशयो यो मयो भूर्ये न विश्वा पुष्यसि वार्याणि । योरत्नधावसुविद्यः सुदत्रः सरस्वति तमिह धातवेकः ॥
यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते ह नाकं महिमानः स चन्तयत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः⁺ ॥ समान
मेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति दिवं जिन्वन्त्यग्नयः ॥ दिव्यं सुपर्णवायुसंबृहन्तं मपाङ्गं भेदं दर्शतमोषधी
नां । अभीपतो वृष्टिभिस्तर्पयन्तं सरस्वन्तं मवसेजो हवीमि ॥ २३ ॥ (१।२३।१) कया शुभासवयसः सनीलाः समान्या
मरुतः संमिमिक्षुः । कया मतीकुतऽएताः सऽएते चैति शुष्मं वृषणो वसूया⁺ ॥ कस्य ब्रह्माणि जुजुषुर्युवानः कोऽअध्वरे मरु
तऽआववर्त । इयेनाऽइव ध्रजतोऽअन्तरिक्षे केन महामनसारीरमाम ॥ कुतस्त्वमिन्द्रमाहि नः सन्नेको यासि सत्पते किन्तऽ

(१।२३।१) कया शुभेति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य तृतीयाद्ययुगचामेकादशी वर्ज्यानां मरुतः त्रयोदश्यादिति सृणामगस्त्यः शिष्टानामिन्द्रऋषिः
सर्वसूक्तस्य मरुत्वानिन्द्रो देवता त्रिष्टुब्धः ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ३

॥ २३ ॥

इत्था । संपृच्छसे समराणः शुभानैर्वोचेस्तन्नो हरिवो यत्तैऽअस्मे⁺ ॥ ब्रह्माणि मे मृतयः संसृतासः शुष्म इयति प्रभृतो मेऽअ
द्रिः । आशासते प्रतिहर्यत्युक्थे माहरी वहतस्तानोऽअच्छ ॥ अतो वयमंतमेभिर्युजानाः स्वक्षत्रेभिस्तन्वः^१ शुभमानाः ।
महोभिरेताँऽउपयुज्महे न्विद्रस्वधामनुहिनो बभूथ ॥ २४ ॥ कं^१ स्यावो मरुतः स्वधासीद्यन्मामेकं समधत्ता हि हत्ये ।
अहं ह्यु^१ प्रस्तविषस्तु विष्मान्विश्वस्य शत्रोरनमं वधस्त्रैः⁺ ॥ भूरिचकथ्युज्येभिरस्मे समानेभिर्वृषभपौस्येभिः । भूरीणि
हिकृणवा माशविष्ठेद्रुक्त्वा मरुतो यद्वशाम ॥ वर्धो वृत्रं मरुतऽइंद्रियेण स्वेन भामेन तविषो बभूवान् । अहमेतामनं वेवि
श्वश्चंद्राः सुगाऽअपश्चकरवज्रवाहुः ॥ अनुत्तमाते मधवन्न किर्नुनत्वा वाँऽअस्ति देवता विदानः । न जायमानो न शतेन जा
तो यानि करिष्या कृणुहि प्रवृद्ध ॥ एकस्य चिन्मे विभ्वं^१ स्त्वोजो यानुदधृष्वान् कृणवै मनीषा । अहं ह्यु^१ ग्रो मरुतो विदानो
यानि च्यवमिंद्रऽइदीशऽएषां ॥ २५ ॥ अमंदन्मामरुतः स्तोमोऽअत्रयन्मे नरः श्रुत्यं ब्रह्मचक्र । इंद्राय वृष्णे सुमखाय म
ह्यं सख्ये सखायस्तन्वे तनूभिः ॥ एवेदेते प्रतिमारोचमानाऽअनेद्यः श्रवऽएषो दधानाः । संचक्ष्या मरुतश्चंद्रवर्णाऽअच्छां
तमेच्छदयाथाचनूनं⁺ ॥ को न्वत्र मरुतो मामहेवः प्रयातन सखींऽरच्छा सखायः । मन्मानि चित्राऽअपि वातयंतऽएषां भू
तनवे दामऽऋतानां ॥ आयद्वुवस्याहुवसेन कारुस्मान् चक्रे मान्यस्य मेधा । ओषुर्वर्त मरुतो विप्रमच्छे मा ब्रह्माणि जरिता

मंडलं १

अनु. २३

॥ २३ ॥

वोऽअर्चत् ॥ एषवःस्तोमोमरुतऽइयंगीमीदार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥
॥ २६ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एकादशाध्याये वर्गाः २६ सूक्तानि ८ ऋचः १३२ ॥ त्यागः॥ अश्विभ्यामिदं. ६ द्यावापृथिवीभ्यामिदं. १० ऋभुभ्यइदं. १४ अश्वयेदं.
३५ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ४१ वाक्समुद्राक्षरोभ्यइदं(वागन्वइतिवा). शक्रधूमसोमाभ्यामिदं. केश्यग्निसूर्यवायुभ्यइदं. वाचइदं.
सूर्यायेदं. २ कालचक्रायेदं. सरस्वत्याइदं. साध्येभ्यइदं. पर्जन्याग्निभ्यामिदं. सरस्वतइदं. मरुत्वत. इंद्रायेदं. १५॥इतिद्वितीयेतृतीयः ॥३॥

तन्नवगस्त्योमारुतंहिद्वित्रिष्टुवंतमित्रावरुणयोर्दक्षितयोर्बृहतीमप्सरसंहृष्टावासतीवरेकुंभेरेतोपतत्ततोगस्त्यव
सिष्ठावजायेतांसहस्रमेकादशाद्यैर्द्रीयज्ञायज्ञादशत्रिष्टुवंतमहोष्टौद्वितीयाविराणनूनपंचागस्त्येनैर्देहविषिम
रुतामुद्यतइंद्रागस्त्ययोःसंवादऐंद्रस्तत्राद्यातृतीयाचेंद्रवाक्यंचतुर्थीचादौबृहतीतिस्त्रोनुष्टुभःप्रतिवःषण्मारुतं
तुचतस्त्रोत्यामरुत्वतीयाश्चित्रस्तृचंगायत्रंगायत्सप्तोनात्वंराजादशमत्सिषळानुष्टुभंतुत्रिष्टुवंतंत्वाद्यास्कंधोग्री
वीवामत्सिनआचर्षणिप्राःपंचयद्धस्यापूर्वीःषट्जायापत्योर्लोपामुद्रायाअगस्त्यस्यचहृचाभ्यांरत्यर्थंसंवादंश्रु
त्वांतेवासीब्रह्मचार्येत्येबृहत्यादीअपश्यद्युवोर्दशाश्विनंवैकदुनवाभूदिदमष्टौषष्ठ्येत्येत्रिष्टुभौतयुंजाथांषट् ॥४॥

ऋक्सं.

अ.२अ.४

॥२४॥

हरिःओम् ॥ (१।२३।२) तन्नवोचामरभसायजन्मनेपूर्वमहित्वंवृषभस्यकेतवे । ऐधेव्यामन्मरुतस्तुविष्वणो
युधेवशक्रास्तविषाणिकर्तन ॥ नित्यंनसूनुंमधुविभ्रतऽउपक्रीळंतिक्रीळाविदथेषुघृष्वयः । नक्षंतिरुद्राऽअवसानमस्वि
नंनमर्धंतिस्वतवसोहविष्कृतं ॥ यस्माऽऊर्मासोऽअमृताअरासतरायस्पोषं चहविषाददाशुषे । उक्षंत्यस्मैमरुतोहिताऽ
इवपूरुरजांसिपयंसामयोभुवः ॥ आयेरजांसितविषीभिरव्यतप्रवऽएवांसःस्वयंतासोऽअध्रजन् । भयंतेविश्वाभर्वना
निहर्म्याचित्रोवोयामःप्रयंतास्वृष्टिषु ॥ यत्त्वेषयामानदयंतपर्वतान्दिवोवापृष्ठनर्याऽअचुच्यवुः । विश्वोवोऽअज्मन्भ
यतेवनस्पतीरथीयंतीवप्रजिहीतऽओषधिः ॥ १ ॥ यूयंनउग्रामरुतःसुचेतुनारिष्टग्रामाःसुमतिंपिपर्तन । यत्रावोदि
द्युद्रदंतिक्किर्विर्दतीरिणातिपश्वःसुधितेववर्हणा ॥ प्रस्कंभदेष्णाऽअनवभ्रराधसोलातृणासोविदथेषुसुष्टुताः । अचि
त्यर्कमदिरस्यपीतयेविदुर्वीरस्यप्रथमानिपौस्या ॥ शतभुजिभिस्तमभिहुतेरघात्पूभीरक्षतामरुतोयमावत । जनयमु
ग्रास्तवसोविरग्निनःपाथनाशंसात्तनयस्यपुष्टिषु ॥ विश्वानिभद्रामरुतोरथेषुवोमिथस्पृध्येवतविषाण्याहिता । अंसे
ष्वावःप्रपथेषुखादयोक्षोवश्चक्रासमयाविवावृते ॥ भूरीणिभद्रानयेषुवाहुषुवक्षःसुरुक्मारभसासोऽअंजयः । अंसेष्वे
ताःपविषुक्षुराऽअधिवयोनपक्षान्व्यनुश्रियोधिरे ॥ २ ॥ महांतोमहाविश्वोऽविभ्रतयोदूरेदृशोयेदिव्याऽइवस्तृभिः ।

(१।२३।२) तन्नवोचामेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमरुतो जगत्यंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

मंडलं १

अनु. २३

॥२४॥

मंद्राः सुजिह्वाः स्वरितारऽआसभिः संमिश्राऽइंद्रैरुतः परिष्टुभः ॥ तद्वः सुजातामरुतो महित्वनंदीर्धवो दात्रमदितेरि
 वव्रतं । इंद्रश्च नत्यजसा विहुणा तितज्जनाय यस्मै सुकृतेऽअराध्वं ॥ तद्वो जामित्वं मरुतः परैर्युगे पुरुषच्छंसममृतासुऽआ
 वत । अयाधियामनवेश्रुष्टिमाव्यासाकं नरोदंसनैराचिकित्रिरे ॥ येन दीर्घमरुतः शुशवां मयुष्माकै न परीणसातुरासः ।
 आयत्ततनं वृजने जनासऽएभिर्यज्ञेभिस्तदभीष्टिमद्यां ॥ एषवः स्तोमो मरुत इयं गीर्मीदार्यस्य मान्यस्य कारोः । एषाया
 सीष्टतन्वै वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुं ॥ ३ ॥ (१२३।३) सहस्रंतऽइंद्रो तयो नः सहस्रमिषो हरिवोगूर्ततमाः । सह
 स्ररायो मादय ध्यै सहस्रिणऽउपनोयंतु वाजाः ॥ आनोवोभिर्मरुतो यां त्वच्छाज्येष्टेभिर्वावृहादिवैः सुमायाः । अधय देषां
 नियुतः परमाः समुद्रस्य चिद्धनयंतपारे⁺ ॥ मिम्यक्षयेषु सुधिता घृताची हिरण्यनिर्णिगुपरा नऽऋष्टिः । गुहाचरं तीमनुं
 षोनयोषास भावती विदुथ्यै वसं वाक्⁺ ॥ पराशुभ्राऽअयासोय व्यासाधारण्येव मरुतो मिमिक्षुः । नरोदसीऽअपनुदंत
 घोराजुषंत वृधंसख्याय देवाः⁺ ॥ जोषद्यदीं मसुर्यास च ध्यै विषितस्तु कारोदसी नृमणाः । आसुर्ये व विधुतोरथं गात्वेष प्र
 तीकानभसो नेत्या⁺ ॥ ४ ॥ आस्थापयंत युवतियुवानः शुभे निमिश्रां विदथेषु पज्रां । अर्कोयद्वो मरुतो हविष्मान्गायद्वा
 थंसुतसो मोदुवस्यन्⁺ ॥ प्रतं विवक्मिव कर्म्योऽएषां मरुतां महिमासत्योऽअस्ति । सचायदीं वृषमणाऽअहं युः स्थिरा

(१२३।३) सहस्रंत इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य अगस्त्यो मरुत आद्याया इंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ४

॥२४॥

हरिःओम् ॥ (१।२३।२) तन्नवोचामरभसायजन्मनेपूर्वमहित्वंवृषभस्यकेतवे । ऐधेवयामन्मरुतस्तुविष्वणो
युधेवशक्रास्तविषाणिकर्तन ॥ नित्यंनसूनुंमधुविभ्रतऽउपक्रीळंतिक्रीळाविदथेषुघृष्वयः । नक्षतिरुद्राऽअवसानमस्वि
नंनमर्धंतिस्वतवसोहविष्कृतं ॥ यस्माऽऽर्मासोऽअमृताअरासतरायस्पोषं चहविषाददाशुषे । उक्षंत्यस्मैमरुतोहिताऽ
इवपूरुरजांसिपयसामयोभुवः ॥ आयेरजांसितविषीभिरव्यतप्रवऽएवांसःस्वयंतासोऽअध्रजन् । भयंतेविश्वाभर्वना
निहर्म्याचित्रोवोयामःप्रयंतास्वृष्टिषु ॥ यत्त्वेषयामानदयंतपर्वतान्दिवोवापृष्ठंनर्याऽअचुच्यवुः । विश्वोवोऽअज्मन्भ
यतेवनस्पतीरथीयंतीवप्रजिहीतऽओषधिः ॥ १ ॥ यूयंनउग्रामरुतःसुचेतुनारिष्टग्रामाःसुमतिंपिपर्तन । यत्रावोदि
द्युद्रदंतिक्किर्विदतीरिणातिपृश्वःसुधितेववर्हणा ॥ प्रस्कंभदेष्णाऽअनवभ्रराधसोलातृणासोविदथेषुसुष्टुताः । अचै
त्यर्कमदिरस्यपीतयेविदुर्वीरस्यप्रथमानिपौस्या ॥ शतभुजिभिस्तमभिहुतेरघात्पुर्भीरक्षतामरुतोयमावत । जनंयमु
ग्रास्तवसोविरप्तिनःपाथनाशंसात्तनयस्यपुष्टिषु ॥ विश्वानिभद्रामरुतोरथेषुवोमिथस्पृध्यैवतविषाण्याहिता । अंसे
ष्वावःप्रपथेषुखादयोक्षौवश्चक्रासमयाविवावृते ॥ भूरीणिभद्रानयेषुवाहुषुवक्षःसुरुक्मारभसासोऽअंजयः । अंसेष्वे
ताःपविषुक्षुराऽअधिवयोनपक्षान्व्यनुश्रियोधिरे ॥ २ ॥ महान्तोमहाविभ्वोऽविभूतयोदूरेदृशोयेदिव्याऽइवस्तृभिः ।

(१।२३।२) तन्नवोचामेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमरुतो जगत्येद्वेद्विष्टुभौ ।

मंडलं १

अनु. २३

॥२४॥

मंद्राःसुजिह्वाःस्वरितारऽआसभिःसंमिश्राऽइंद्रैर्मरुतःपरिष्टुभः ॥ तद्वःसुजातामरुतोमहित्वनंदीर्धवोदात्रमदितेरि
वव्रतं । इंद्रश्चनत्यजसाविहुणातितज्जनाययस्मैसुकृतेऽअराध्वं ॥ तद्वोजामित्वंमरुतःपरैर्युगेपुरुष्यच्छंसममृतासऽआ
वत । अयाधियामनवेश्रुष्टिमाव्यासाकंनरोदंसनैराचिकित्रिरे ॥ येनदीर्धमरुतःशुशवांमयुष्माकेनपरीणसातुरासः ।
आयत्ततनन्वृजनेजनासऽएभिर्यज्ञेभिस्तदभीष्टिमश्यां ॥ एषवःस्तोमोमरुतइयंगीर्मीदार्थस्यमान्यस्यकारोः । एषाया
सीष्टतन्वैवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ ३ ॥ (१२३।३) सहस्रंतऽइंद्रोतयोःनःसहस्रमिषोहरिवोगूर्ततमाः । सह
स्ररायोमादयध्यैसहस्रिणऽउपनोयंतुवाजाः ॥ आनोवोभिर्मरुतोयांत्वच्छाज्येष्टैभिर्वावृहदिवैःसुमायाः । अध्ययदैषां
नियुतःपरमाःसमुद्रस्यचिद्धनयंतपारे⁺ ॥ मिम्यक्षयेषुसुधिताघृताचीहिरण्यनिर्णिगुपरानऽऋष्टिः । गुहाचरंतीमनु
षोनयोषासभावतीविदथ्यैवसंवाक्⁺ ॥ पराशुभ्राऽअयासोयव्यासाधारण्येवमरुतोमिमिक्षुः । नरोदसीऽअपनुदंत
घोराजुषंतवृधंसख्यायदेवाः⁺ ॥ जोषद्यदीमसुर्यासचध्यैविषितस्तुकारोदसीनृमणाः । आसूर्येवविधुतोरथंगात्त्वेषप्र
तीकानभसोनेत्या⁺ ॥ ४ ॥ आस्थापयंतयुवतियुवानःशुभेनिर्मिश्रांविदथेषुपुत्रां । अर्कोयद्वोमरुतोहविष्मान्गायद्वा
थंसुतसोमोदुवस्यन्⁺ ॥ प्रतंविंवकिमवकम्योयऽएषांमरुतांमहिमासत्योऽअस्ति । सचायदींवृषमणाऽअहंयुःस्थिरा

(१२३।३) सहस्रंतइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योमरुतआद्यायाइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.२अ.४

॥२५॥

चिज्जनीर्वहतेसुभागाः⁺ ॥ पांतिमित्रावरुणाववृद्धाच्चयतईमर्यमोऽअप्रशस्तान् । उतच्यवंतेऽअच्युताध्रुवाणिवावृधऽ
 ईमरुतोदातिवारः ॥ नहीनुवोमरुतोऽअंत्यस्मेऽआरात्ताच्चिच्छवसोऽअंतमापुः । तेधृष्णुनाशवसाशशुवांसोर्णोनद्वेषौधृ
 षतापरिष्ठुः ॥ वयमद्येद्रस्यप्रेष्ठावयंश्वोवोचेमहिसमर्ये । वयंपुरामहिचनोऽअनुद्यन्तन्नऽऋभुक्षानरामनुष्यात् ॥ एष
 वःस्तोमोमरुतऽइयंगीर्मादिर्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ ५ ॥ (१।२३।४)
 यज्ञायज्ञावःसमनातुर्तुर्वणिर्धियं धियंवोदेवयाऽउदधिध्वे । आवोर्वाचःसुवितायरोदस्योर्महेववृत्यामवसेसुवृक्तिभिः ॥
 वव्रासोनयेस्वजाःस्वतवसऽइषंस्वरभिजायंतधूतयः । सहस्रियासोऽअपांनोर्मर्यमोऽआसागावोवंचासोनोक्षणः ॥ सोमा
 सोनयेसुतास्तृप्तांशवोहृत्सुपीतासोदुवसोनासते । ऐषामंसेषुरंभिणीवरारभेहस्तेषुरवादिश्चकृतिश्चसंदधे ॥ अवस्वयु
 क्तादिवऽआवृथाययुरमर्त्याःकशयाचोदतत्मना । अरेणवस्तुविजाताऽअचुच्यबुहृहानिचिन्मरुतोभ्राजदृष्टयः ॥
 कोवोतर्मरुतऽऋष्टिविद्युतोरेजतित्मनाहन्वेवजिह्वया । धन्वच्युतऽइषांनयामनिपुरुषैषाऽअहन्योऽनैतशः ॥ ६ ॥
 कस्विदस्यरजसोमहस्परंकावरंमरुतोयस्मिन्नायय । यक्ष्यावयथविथुरेवसंहितंव्यद्रिणापतयत्वेषमर्णवं⁺ ॥ सातिर्न
 वोमवतीस्वर्वतीत्वेषाविपाकामरुतःपिपिष्वती । भद्रावोरातिःपृणतो नदक्षिणापृथुजयीऽअसुर्येवजंजती ॥ प्रतिष्ठो

(१।२३।४) यज्ञायज्ञेतिदशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योमरुतोजगतीअंत्यास्तिस्रस्त्रिष्टुभः ।

मंडलं १

अनु. २३

॥२५॥

भन्ति सिंधवः पविभ्यो यदधियां वाचमुदीरयन्ति । अवस्मयन्त विद्युतः पृथिव्यां यदीधृतं मरुतः प्रुष्णुवन्ति ॥ असूत पृश्निर्म
 हतेरणाय त्वेष मया सां मरुता मनीकं । ते सप्सरा सो जेनयन्ता भवमादित्स्व धामिषिरां पर्यपश्यन् ॥ एषवः स्तोमो मरुतऽइ
 यंगीर्मी दार्यस्य मान्यस्य कारोः । एषायासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुं ॥ ७ ॥ (१।२३।५) महश्चित्त्वमिन्द्र
 यतऽएतान् महश्चिदसित्यजसो वरुता । स नो वैधो मरुतां चिकित्वान्तु सुम्ना वनुष्वत वहि प्रेष्टा ॥ अयुज्रन्तऽइन्द्र विश्वकृ
 ष्ठीर्विदाना सो निषिधौ मर्त्यत्रा । मरुतां पृत्सुतिर्हासमाना स्वर्मी ह्यस्य प्रधनस्य सातौ⁺ ॥ अभ्यक्रसात इन्द्र क्रष्टिरस्मे सने
 म्यभवं मरुतां जुनन्ति । अग्निश्चिद्भिष्मा तसे शुशुकानापो न द्वीपं दधति प्रयांसि ॥ त्वंतूनऽइन्द्र तं रयिं दाऽओजिष्ठया दक्षि
 णये वराति । स्तुतश्च यास्ते चकनैतवायोः स्तनं नमध्वः पीपयन्त वाजैः ॥ त्वेरायऽइन्द्र तो शतमाः प्रणेतारः कस्यचिद्वतायोः ।
 तेषु णो मरुतो मृळयन्तु ये स्मापुरागा तूयन्ती वदेवाः⁺ ॥ ८ ॥ प्रतिप्रया हीन्द्र मीहुषो नृन्महः पार्थिवे स दनेय तस्व । अधयदे
 षां पृथुबुधा सऽएता स्तीर्थे नार्यः पौस्यानि तस्थुः⁺ ॥ प्रतिघोराणामेतां नामयासां मरुतां शृण्वऽआयतामुपबिदः । येम
 त्यै पृतनायन्त मूकैर्ऋणावानं न पतयन्त सगैः ॥ त्वं मानेभ्यऽइन्द्र विश्वजन्यारदा मरुद्भिः शुरुधोगोऽअग्राः । स्तवानेभिः स्तव

(१।२३।५) महश्चिदित्यष्टर्चस्य सूक्तस्य अगस्त्य इन्द्रस्त्रिष्टुप् द्वितीयाविराट् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ४

॥ २६ ॥

सेदेवदेवैर्विद्यामेषंवृजनं जीरदानुं ॥ ९ ॥ (१२३।६) ननूनमस्तिनोश्वः कस्तद्वैदुयदद्भुतं । अन्यस्यचित्तमभिसं
चरेण्यमुताधीतं विनश्यति ॥ किंनऽइंद्रजिघांससि भ्रातरौ मरुतस्तव । तेभिः कल्पस्वसाधुयामानः समरणेवधीः ॥
किंनो भ्रातरगस्त्यसखासन्नतिमन्यसे । विद्वाहितेयथामनोस्मभ्यमिन्नादित्ससि ॥ अरं कृण्वंतु वेदिसमग्निमिधतां पुरः ।
तत्रामृतस्यचेतनं यज्ञं ते तनवावहै ॥ त्वमीशिषेव सुपते वसूनां त्वं मित्राणां मित्रपते धेष्टः । इंद्रत्वं मरुद्भिः संवदस्वाधुप्रा
शानऽऋतुथाहवींषि ॥ १० ॥ (१२३।७) प्रतिवऽएनानमसाहमैमिसूक्तेन भिक्षे सुमतिं तुराणां । रराणतां मरुतो
वेद्याभिर्निहेळौ धत्तविमुचध्वमश्वान् ॥ एषवः स्तोमो मरुतो नमस्वान्हृदा तष्टो मनसा धायि देवाः । उपेमायां तमनसा जु
षाणायूयं हिष्ठानमसऽइदृधासः ॥ स्तुता सो नो मरुतो मृळयंतु तस्तुतो मघवा शंभविष्ठः । ऊर्ध्वानः संतुको म्यावनान्यहा
नि विश्वामरुतो जिगीषा⁺ ॥ अस्मादहंत विषादीषमाणऽइंद्राद्भियामरुतो रेजमानः । युष्मभ्यंहव्यानि शितान्यासन्ता
न्यारे च क्रमामृळतानः ॥ येनमानासश्चितयंतऽउस्त्राव्युष्टिषु शवसाशश्वतीनां । सनो मरुद्भिर्वृषभश्रवो धाउग्रऽउग्रे
भिः स्थऽविरः सहोदाः⁺ ॥ त्वं पाहींद्रसहीयसो नृन्भवा मरुद्भिरवयातहेळाः । सुप्रकेतेभिः सासहिर्दधानो विद्यामेषंवृजनं

(१२३।६) ननूनमिति पंचर्चस्य सूक्तस्य प्रथमतृतीयचतुर्थीनामृचामिंद्रो गस्त्यो द्वितीयापंचम्योरगस्त्यऋषिरिंद्रो देवता आद्या बृहती तत
स्ति सोऽनुष्टुभौ त्यात्रिष्टुप् । (१२३।७) प्रतिव इति षष्ठ्यस्य सूक्तस्य अगस्त्यो मरुतः अंत्यानां च तसृणां मरुत्वानि द्विष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. २३ ?

॥ २६ ॥

जीरदानुं ॥ ११ ॥ (११२३।८) चित्रोवोस्तुयामश्चित्रऽऊतीसुदानवः । मरुतोऽअहिभानवः ॥ आरेसारवःसु
दानवोमरुतऽऊंजतीशरुः । आरेऽअश्मायमस्यथ ॥ तृणस्कंदस्यनुविशःपरिवृक्तसुदानवः । ऊर्ध्वान्नःकर्तजीवसै
॥ १२ ॥ (११२३।९) गायत्सामनभन्यंयथावेरचामतद्वावृधानंस्वर्वत् । गावोधेनवोवर्हिष्यदब्धाऽआयत्सद्वा
नैदिव्यंविवासान् ॥ अर्चद्दृषावृषभिःस्वेदुहव्यैर्मृगोनाश्रोऽअतियजुर्गुर्यात् । प्रमंदयुर्मनांगूर्तहोताभरतेमर्योमिथुना
यजत्रः ॥ नक्षद्धोतापरिसद्मितायन्भरद्भर्माशरदःपृथिव्याः । क्रंददध्वोनयमानोरुवद्भौरंतर्दुतो नरोदसीचरद्वा
क्⁺ ॥ ताकर्माषतरास्मैप्रच्यौलानिदेवयंतोभरंते । जुजोषदिद्रौदस्मवर्चानासत्येवसुगम्योरथेष्ठाः⁺ ॥ तमुष्टुहींद्रयोह
सत्वायःशूरोमघवायोरथेष्ठाः । प्रतीचश्चिद्योधीयान्वृषण्वान्ववृषश्चित्तमसोविहंता⁺ ॥ १३ ॥ प्रयदित्थामहिना
नृभ्योऽअस्त्यरंरोदसीकक्ष्येऽनास्मै । संविव्यऽइंद्रोवृजनंनभूमाभर्तिस्वधावाँऽओपशमिवद्यां⁺ ॥ समत्सुत्वाशूरसता
मुराणंप्रपथितंमंपरितंसयध्यै । सजोषसऽइंद्रमदैक्षोणीःसूरिंचिद्यैऽअनुमदैतिवाजैः ॥ एवाहितेशंसर्वनासमुद्रऽआ
पोयत्तऽआसुमदैतिदेवीः । विश्वातेऽअनुजोष्याभूद्भौःसूरीऽश्चिद्यदिधिषावेपिजनान् ॥ असामयथासुषखायऽएन
स्वमिष्टयोनुरांनशंसैः । असद्यथानऽइंद्रोवंदनेष्ठास्तुरोनकर्मनयमानऽउक्था⁺ ॥ विष्पर्धसोनुरांनशंसैरस्माकांसदिं

(११२३।८) चित्रोवइतितृचस्यागस्त्योमरुतोगायत्री । (११२३।९) गायत्सामेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ४

॥ २७ ॥

मंडलं १

अनु. २३

॥ २७ ॥

द्रोवज्रहस्तः । मित्रायुवोनपूर्पतिसुशिष्टौ मध्यायुवऽउपशिक्षंतियज्ञैः⁺ ॥ १४ ॥ यज्ञोहिष्मैद्रं कश्चिद्वधन्जुहुराणश्चिन्म
नसापरीयन् । तीर्थेनाच्छातातृषाणमोकोदीर्घोनसिध्रमाकृणोत्यध्वा ॥ मोषूणऽइंद्रात्रपृत्सुदेवैरस्तिहिष्मातेशुष्मिन्न
वयाः । महश्चिद्यस्यमीहुषोयव्याहविष्मतोमरुतोवदंतेगीः⁺ ॥ एषःस्तोमऽइंद्रतुभ्यमस्मेऽएतेनगातुंहरिवोविदोनः ।
आनोववृत्याःसुवितायदेवविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १५ ॥ (१२३।१०) त्वंराजेंद्रयेचदेवारक्षानृन्पाह्यसुर्वत्वम
स्मान् । त्वंसत्पतिर्मघवानस्तरुत्रस्त्वंसत्योवसवानःसहोदाः⁺ ॥ दनोविशऽइंद्रमृधवाचःसप्तयत्पुरःशर्मशारदीर्दत् ।
ऋणोरोऽअनवद्यार्णायूनेवृत्रंपुरुकुत्सायरंधीः ॥ अजावृतऽइंद्रशूरपत्नीर्घाचयेभिःपुरुहूतनुनं । रक्षोऽअग्निमशुषं
तूर्वेयाणंसिंहोनदमेऽअपांसिवस्तोः ॥ शेषन्नुतऽइंद्रसस्मिन्योनौप्रशस्तयेपवीरवस्यमहा । सृजदर्णास्यवयद्युधागास्ति
ष्ठद्धरीधृषतामृष्टवाजान् ॥ वहकुत्समिंद्रयस्मिन्चाकन्त्स्यूमन्यूऽऋज्रावातस्याश्वा । प्रसूरश्चक्रंवृहतादभीकेभिस्पृधो
यासिषद्वज्रबाहुः ॥ १६ ॥ जघन्वाँऽइंद्रमित्रेरून्चोदप्रवृद्धोहरिवोऽअदाशन् । प्रयेपश्यन्नर्यमणंसचायोस्त्वयाशूर्ता
वहमानाऽअपत्यं ॥ रपत्कविरिंद्रार्कसातौक्षांदासायोपवर्हणीकः । करत्तिस्त्रोमघवादानुचित्रानिदुर्योणेकुर्यवाचंमृ
धिश्नेत् ॥ सनातातऽइंद्रनव्याऽआगुःसहोनभोविरणायपूर्वीः । भिनत्पुरोनभिदोऽअदेवीर्नमोवधरदेवस्यपीयोः⁺ ॥

(१२३।१०) त्वंराजेतिदर्शस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

त्वंधुनिरिंद्रधुनिमतीर्कृणोरपःसीरानस्रवतीः । प्रयत्समुद्रमतिशूरपर्षिपारयातुर्वशंयदुंस्वस्ति⁺ ॥ त्वमस्माकमिंद्रवि
 श्वधस्याऽऽवृकतमोनृरानृपाता । सनोविश्वासांस्पृधांसहोदाविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १७ ॥ (१।२३।११) म
 त्स्यपायितेमहःपात्रस्येवहरिवोमत्सरोमदः । वृषातिवृष्णऽइंद्रुर्वाजीसहस्रसातमः ॥ आनस्तेगंतुमत्सरोवृषामदोवरै
 ण्यः । सहावांऽइंद्रसानसिःपृतनाषाळमर्त्यः ॥ त्वंहिशूरःसनिताचोदयोमनुषोरथं । सहावांदस्युमव्रतमोषःपात्रंनशो
 चिषा ॥ मुषायसूर्यकवेचक्रमीशानऽओजसा । वहशुष्णायवधंकुत्संवातस्याश्वैः ॥ शुष्मिन्तमोहितेमदौद्युम्निन्तमऽ
 उत्तक्रतुः । वृत्रघ्नावरिवोविदामंसीष्ठाऽअश्वसातमः ॥ यथापूर्वैभ्योजरितृभ्यऽइंद्रमयऽइवापोनृत्यतेवभूथ । ता
 मनुत्वानिविदंजोहवीमिविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १८ ॥ (१।२३।१२) मत्सिनोवस्यइष्टयऽइंद्रमिंदोवृषाविश ।
 क्रुधायमाणऽइन्वसिशत्रुमंतिनविंदसि ॥ तस्मिन्नावेशयागिरोयऽएकश्चर्षणीनां । अनुस्वधायमुप्यतेयवन्नचर्कषट्पृषा ॥
 यस्यविश्वानिहस्तयोःपंचक्षितीनांवसु । स्पाशयस्वयोऽअस्मभृगुदिव्येवाशनिर्जहि ॥ असुन्वंतंसमंजहिदूणाशंयोनते
 मयः । अस्मभ्यमस्यवेदनंदद्धिसूरिश्चिदोहते ॥ आवोयस्यद्विर्वहसोर्केषुसानुषगसत् । आजविंद्रस्येदोप्रावोवाजेषु

(१।२३।११) मत्स्यपायीतिषळर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रोनुष्टुप्आद्यास्कंधोग्रीवीअंत्यात्रिष्टुप् । (१।२३।१२) मत्सिनइतिषळर्चस्यसू
 क्तस्यअगस्त्यइंद्रोनुष्टुवंत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.२अ.४

॥२८॥

वाजिनं ॥ यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यऽइंद्रमयऽइवापोनतृष्यतेवभूथ । तामनुत्वानिविदैजोहवीमिविद्यामेषंवृजनंजीरदा
 नुं ॥ १९ ॥ (१।२३।१३) आचर्षणिप्रावृषभोजनानाराजाकृष्टीनांपुरुहुतऽइंद्रः । स्तुतःश्रवस्यन्नवसोपमद्रिग्यु
 क्त्वाहरीवृषणायाह्यर्वाङ् ॥ येतेवृषणोवृषभासऽइंद्रब्रह्मयुजोवृषरथासोऽअत्याः । ताँऽआतिष्ठतेभिरायाह्यर्वाङ्
 वामहेत्वासुतऽइंद्रसोमे ॥ आतिष्ठरथंवृषणंवृषातेसुतःसोमःपरिषिक्तमधूनि । युक्त्वावृषभ्यांवृषभक्षितीनांहरिभ्यां
 याहिप्रवतोपमद्रिक् ॥ अयंयज्ञोदेवयाऽअयंमियेधऽइमाब्रह्माण्ययमिंद्रसोमः । स्तीर्णवर्हिंरातुशक्रप्रयाहिपिवानि
 षद्यविमुचाहरीऽइह ॥ ओसुष्टुतऽइंद्रयाह्यर्वाङ्पुब्रह्माणिमान्यस्यकारोः । विद्यामवस्तोरवसागृणंतोविद्यामेषंवृज
 नंजीरदानुं ॥ २० ॥ (१।२३।१४) यद्धस्यातऽइंद्रश्रुष्टिरस्तिययावभूथजरितृभ्यऽऊती । मानःकाममहयं
 तमाधग्विश्वातेऽअद्यांपर्यापऽआयोः ॥ नघाराजेंद्रऽआदभन्नोयानुस्वसाराकृण्वंतयोनौ । आपश्चिदस्मैसुतु
 काऽअवेषन्गमन्नऽइंद्रःसख्यावयश्च ॥ जेतानृभिरिंद्रःपृत्सुशूरःश्रोताहव्यंनार्धमानस्यकारोः । प्रभर्तारथंदाशुषऽउ
 पाकऽउद्यंतागिरोयदिचत्मनाभूत् ॥ एवानृभिरिंद्रःसुश्रवस्याप्रखादःपृक्षोऽअभिमित्रिणोभूत् । समर्यऽइषःस्तव
 तेविवाचिसत्राकरोयजमानस्यशंसः ॥ त्वयावयंमधवन्निंद्रशत्रून्भिष्याममहतोमन्यमानान् । त्वंत्रातात्वमुनोवृधेभू

(१।२३।१३) आचर्षणिप्राइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१।२३।१४) यद्धस्यातइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. २३

॥२८॥

विद्यामेषंवृजनैर्जीरदानुं ॥ २१ ॥ (१२३।१५) पूर्वोऽहंशरदःशश्रमाणादोषावस्तोरुषसोऽजरयंतीः । मिनातिश्रि
यंजरिमातनूनामप्यूनपत्नीवृषणोजगम्युः ॥ येचिद्धिपूर्वोऽकृतसापऽआसन्त्साकंदेवेभिरवदन्नृतानि । तेचिदवासुर्न
ह्यंतमापुःसमूनुपत्नीवृषभिर्जगम्युः ॥ नमृषाश्रांतंयदवतिदेवाविश्वाऽइत्स्पृधोऽअभ्यश्नवाव । जयावेदत्रंशतनीथमा
जित्संसंम्यंचामिथुनावभ्यजाव ॥ नदस्यमारुधुतःकामऽआगन्नितऽआजातोऽअमुतःकुतश्चित् । लोपांमुद्रावृषणंनी
रिणातिधीरमधीराधयतिश्वसंतं ॥ इमंनुसोममंतितोहृत्सुपीतमुपब्रुवे । यत्सीमागश्चकृमातत्सुमृळतुपुलुकामोहिम
त्यः ॥ अगस्त्यःखनमानःखनित्रैःप्रजामपत्यंबलमिच्छमानः । उभौवर्णावृषिरुग्रःपुपोषसत्यादेवेष्वशिषोऽजगाम
॥ २२ ॥ (१२४।१) युवोरजांसिसुयमांसोऽअश्वारथोयद्वांपर्यणींसिदीयत् । हिरण्ययावांपवयःप्रुषायन्मध्वःपि
बैताऽउषसःसचेथे ॥ युवमत्यस्यावन्क्षथोयद्विपत्मनोनर्यस्यप्रयज्योः । स्वसायद्वाविश्वगूतीभरातिवाजायेद्वैमधुपा
विषेच ॥ युवंपर्यऽउस्त्रियायामधत्तंपक्रमामायामवपूर्व्यगोः । अंतर्यद्वनिनोवामृतप्सूह्वारोनशुचिर्यजतेहविष्मान् ॥
युवंहृष्टर्ममधुमंतमत्रयेपोनक्षोदोवृणीतमेषे । तद्वांनरावश्विनापश्वऽइष्टीरथ्येवचक्राप्रतियंतिमध्वः ॥ आवांदानाय

(१२३।१५) पूर्वोऽहमितिषळर्चस्यसूक्तस्यागस्त्यःआद्ययोर्द्वयोर्लोपांमुद्राऋषिकांत्ययोर्द्वयोरगस्त्यंतेवासीब्रह्मचारीऋषिःसर्वासां
तिर्देवतात्रिष्टुपंपंचमीवृहती । (१२४।१) युवोरजांसीतिदशर्चस्यसूक्तस्यागस्त्योश्चिनौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ४

॥ २९ ॥

ववृतीयदस्त्रागोरोहैणतौग्योनजिब्रिः । अपःक्षोणीसंचतेमाहिनावांजूर्णोवामक्षुरंहसोयजत्रा ॥ २३ ॥ नियद्युवेथेनि
 युतःसुदानुऽउपस्वधाभिःसृजथःपुरंधिं । प्रेषद्वेषद्वातो नसूरिरामहेददेसुव्रतो नवाजं ॥ वयंचिद्धिवांजरितारःसत्या
 विपुन्यामहेविपणिर्हितावान् । अधाचिद्धिष्माश्विनावनिद्यापाथोहिष्मावृषणावंतिदेवं ॥ युवांचिद्धिष्माश्विनावनु
 द्यून्विरुद्रस्यप्रस्रवणस्यसातौ । अगस्त्योनुरानृषुप्रशस्तःकाराधुनीवचितयत्सहस्रैः ॥ प्रयद्वहेथेमहिनारथस्यप्रस्पंद्राया
 थोमनुषोनहोता । धत्तंसूरिभ्यऽउतवास्वश्वयंनासत्यारयिषाचःस्याम ॥ तंवारथंवयमद्याहुवेमस्तोमैरश्विनासुविताय
 नव्यं । अरिष्टनेमिंपरिद्यामियानंविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २४ ॥ (१।२४।२) कदुप्रेष्ठाविषारंयीणामध्वर्यताय
 दुन्निनीथोऽअपां । अयंवांयज्ञोऽअकृतप्रशस्तिवसुधितोऽअर्विताराजनानां ॥ आवामश्वासःशुचयःपयस्पावातरंहसो
 दिव्यासोऽअत्याः । मनोजुवोवृषणोवीतपृष्ठाऽएहस्वराजोऽअश्विनावहंतु ॥ आवारथोवनिर्नप्रवत्वान्तसृप्रवंधुरःसु
 वितायगम्याः । वृष्णःस्थातारामनसोजवीयानहंपूर्वोयजतोधिष्ण्यायः⁺ ॥ इहेहजातासमवावशीतामरेपसातन्वा
 नामभिःस्वैः । जिष्णुर्वामन्यःसुमखस्यसूरिर्दिवोऽअन्यःसुभगःपुत्रऽऊहे ॥ प्रवांनिचेरुःककुहोवशांऽअनुपिशंगरूपः
 सदनानिगम्याः । हरीऽअन्यस्यपीपयंतवाजैर्मथारजांस्यश्विनाविघोषैः ॥ २५ ॥ प्रवांशरद्वान्वृषभोननिःषादपूर्वा

(१।२४।२) कदुप्रेष्ठेतिनवर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. २४

॥ २९ ॥

रिषंश्चरतिमध्वऽइष्णन् । एवैरन्यस्यपीपयंतवाजैर्वेषंतीरूध्वानिद्यौनऽआगुः ॥ असर्जिवांस्थविरावेधसागीर्वाहेऽअ
 श्विनात्रेधाक्षरंती । उपस्तुताववतंनाधमानंयामन्नयामन्छृणुतंहवमे ॥ उत्स्यावांरुशतोवप्ससोगीस्त्रिबर्हिषिसदसि
 पिन्वतेनून् । वृषावांमेघोवृषणापीपायगोर्नसेकेमनुषोदशस्यन्⁺ ॥ युवांपूषेवाश्विनापुरंधिरग्निमुषांनजरतेहविष्मा
 न् । हुवेयद्वावरिवस्यागृणानोविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २६ ॥ (१।२४।३) अभूदिदंवयुनमोषुभूषतारथोवृष
 ण्वान्मदतामनीषिणः । धियंजिन्वाधिष्ण्याविश्रलावसूदिवोनपातासुकृतेशुचित्रता ॥ इंद्रतमाहिधिष्ण्यामरुत्तमा
 दस्त्रादंसिष्ठारथ्यारथीतमा । पूर्णरथंवहेथेमध्वऽआचितंतेनदाश्वांसमुपयाथोऽअश्विना ॥ किमत्रदस्त्राकृणुथःकिमा
 साथेजनोयःकश्चिदहविर्महीयते । अतिक्रमिष्टंजुरतंपणेरसुंज्योतिर्विप्रायकृणुतंवचस्यवे ॥ जंभयतमभितोरायतःशु
 नोहतंमृधोविदथुस्तान्यश्विना । वाचंवाचंजरितूरत्निनीकृतमुभाशंसंनासत्यावतंमम ॥ युवमेतंचक्रथुःसिंधुषुप्लवमा
 त्मन्वंतंपक्षिणंतौग्र्यायकं । येनदेवत्रामनंसानिरूहथुःसुपसनीपेतथुःक्षोदंसोमहः⁺ ॥ २७ ॥ अवविद्धंतौग्र्यमप्स्व
 तरनारंभणेतमसिप्रविद्धं । चतस्रोनावोजठलस्यजुष्टाऽउदश्विभ्यामिषिताःपारयंति ॥ कःस्विद्वृक्षोनिष्ठितोमध्येऽ
 अर्णसोयंतौग्र्योनाधितःपर्यषस्वजत् । पूर्णामृगस्यपतरोरिवारभऽउदश्विनाऽऊहथुःश्रोमंतायकं⁺ ॥ तद्वांनरानास

(१।२४।३) अभूदिदमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योश्विनौजगतीषष्ठयंलेत्रिष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ५

॥ ३० ॥

त्यावनुष्याद्यद्वामानांसऽउचथमवोचन् । अस्माद्यसदसःसोम्यादाविद्यामेषंवृजनैजीरदानुं ॥ २८ ॥ (१२४।४)
 तंयुंजाथांमनसोयोजवीयान्निवंधुरोवृषणायस्त्रिचक्रः । येनोपयाथःसुकृतोदुरोणंत्रिधातुनापतथोविर्नपणैः+ ॥ सुवृ
 द्रथोवर्ततेयन्नभिक्षायत्तिष्ठथःकृतुमंतानुपृक्षे । वपुर्वपुष्यासंचतामियंगीर्दिवोदुहित्रोषसासचेथे ॥ आतिष्ठतंसुवृतंयो
 रथोवामनुव्रतानिवर्ततेहविष्मान् । येननरानासत्येष्यध्यैवतिर्याथस्तनयायत्मनैच ॥ मावांवृकोमावृकीरादधर्षीन्मा
 परिवर्त्कमुतमातिधक्तं । अयंवांभागोनिर्हितऽइयंगीर्दस्त्राविमेवांनिधयोमधूनां ॥ युवांगोतमःपुरुमीहोऽअत्रिर्दस्त्राह
 वृतेवसेहविष्मान् । दिशंनदिष्टामृजुयेवयंतामेहवैनासत्योपयातं ॥ अतारिष्मत्तमसस्पारमस्यप्रतिवांस्तोमोऽअश्वि
 नावधायि । एहयातंपृथिभिर्देवयानैर्विद्यामेषंवृजनैजीरदानुं ॥ २९ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥

द्वादशाध्याये वर्गाः २९ सूक्तानि १८ ऋचः १४२ ॥ त्यागः ॥ मरुच्चइदं. १५ इंद्रायेदं. मरुच्चइदं. २० इंद्रायेदं. १३
 मरुच्चइदं. २ मरुत्वतइंद्रायेदं. ४ मरुच्चइदं. ३ इंद्रायेदं. ४५ रत्याइदं. ६ अश्विभ्यामिदं. ३३ ॥ इतिद्वितीयेचतुर्थः ॥ ४ ॥

तावांकतरैकादशद्यावापृथिवीयमानोवैश्वदेवंपितुंन्वन्नस्तुतिर्गायत्रैत्वाद्यानुष्टुब्गभीतृतीयांत्येपंचम्याद्याश्चत
 सोनुष्टुभौत्यावृहतीवासमिद्धआप्रियोग्नेनयाष्टावाग्नेयमनर्वाणंवाहस्पत्यंकंकतःषोळशोपनिषदमृणसौर्यमानु

(१२४।४) तंयुंजाथांमितिषळर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

मंडलं १

अनु. २४४

॥ ३० ॥

ष्टुभंविषशंकावानगस्त्यः प्राब्रवीद्दशम्याद्याश्चतिस्रोमहापंक्तयोमहाबृहतीचयआंगिरसःशौनहोत्रोभूत्वाभार्ग
वःशौनकोभवत्सगृत्समदोद्वितीयमंडलमपश्यत्त्वमग्नेजागतंतुयज्ञेनसप्तोनासमिद्धएकादशाग्रसप्तमीजगतीहु
वेनवसोमाहुतिभार्गवोहहोताष्टवानुष्टुभमिमांमेगायत्रंहिंश्रेष्ठंषड्वाजयन्निवांत्यानुष्टुप् ॥ १ ॥

हरिःओम् ॥ (१२४।५) तावामद्यतावपरंहुवेमोच्छंत्यामुषसिवाह्निरुक्थैः । नासत्याकुहचित्संतावयोर्योदिवोन
पातासुदास्तंराय⁺ ॥ अस्मेऽऊषुवृषणामादयेथामुत्पणींऽहंतमूम्यामदंता । श्रुतंमेऽअच्छौक्तिभिर्मतीनामेष्टानरानि
चेताराचकर्णैः ॥ श्रियेपूषन्निषुकृतेवदेवानासत्यावहतुंसूर्यायाः । वच्यंतैवांककुहाऽअप्सुजातायुगाजूर्णेववरुणस्यभू
रैः ॥ अस्मेसावांमाध्वीरातिरस्तुस्तोमैहिनोतमान्यस्यकारोः । अनुयद्वांश्रवस्यासुदानूसुवीर्यायचर्षणयोमदंति ॥ ए
षवांस्तोमोऽअश्विनावकारिमानेभिर्मघवानासुवृक्ति । यातंवृत्तिस्तनयायत्मनेचागस्त्येनासत्यामदंता ॥ अतारिष्मत
मंसस्पारमस्यप्रतिवांस्तोमोऽअश्विनावधायि । एहयातंपृथिभिर्देवयानैर्विद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १ ॥ (१२४।६)
कतरापूवांकतरापरायोःकथाजातेकवयःकोविदे । विश्वंत्मनाबिभृतोयद्धनामविवर्तेतेऽअहनीचक्रियेव ॥ भूरिंद्वेऽ
अचरंतीचरंतंपृथ्वंतंगर्भमपदीदधाते । नित्यंनसूनुं पित्रोरुपस्थेद्यावारक्षंतंपृथिवीनोऽअभ्वात् ॥ अनेहोदात्रमदितेरन

(१२४।५) तावामितिषळर्चस्यसूक्तस्यागस्त्योश्चिनौत्रिष्टुप् । (१२४।६) कतरेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यागस्त्योद्यावापृथिवीत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ५

॥ ३१ ॥

वैहुवेस्वर्वदधनमस्वत् । तद्रोदसीजनयतंजरित्रेद्यावा० ॥ अतप्यमानेऽवसावैतीऽअनुप्यामरोदसीदेवपुत्रे । उ
 भेदेवानामुभयेभिरह्नाद्यावा० ॥ संगच्छमानेयुवतीसमैतेस्वसाराजामीपित्रोरुपस्थे । अभिजिघ्रंतीभुवनस्यनाभिंद्या
 वा० ॥ २ ॥ उर्वीसन्ननीबृहतीऽऋतेनहुवेदेवानामवसाजनित्री । दधातेयेऽअमृतं सुप्रतीकेद्यावा० ॥ उर्वीपृथ्वीबहु
 लेदूरेऽअंतेऽउपब्रुवेनमसायज्ञेऽअस्मिन् । दधातेयेसुभगेसुप्रतूर्तीद्यावा० ॥ देवान्वायच्चक्रमाकच्चिदागःसखायंवा
 सदमिज्जास्पतिंवा । इयंधीर्भूयाऽअवयानमेषांद्यावा० ॥ उभाशंसानर्यामामविष्टामुभेमामूतीऽअवसासचेता । भू
 रिचिदर्यःसुदास्तरायेषामदैतऽइषयेमदेवाः ॥ ऋतं दिवेतदवोचंपृथिव्याऽअभिश्चावायप्रथमंसुमेधाः । पातामवद्या
 हुरितादभीकेपितामाताचरक्षतामवोभिः ॥ इदं द्यावापृथिवीसत्यमस्तुपितुर्मातर्यदिहोपब्रुवेवां । भूतं देवानामवमेऽ
 अवोभिर्विद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ ३ ॥ (१२४।७) आनऽइळाभिर्विदथैसुशस्तिविश्वानरःसवितादेवऽएतु ।
 अपियथायुवानोमत्सथानोविश्वंजगदभिपित्वेमनीषां ॥ आनोविश्वऽआस्क्रागमंतुदेवामित्रोऽअर्यमावरुणःसजो
 षाः । भुवन्यथानोविश्वेवृधासःकरन्त्सुषाहाविथुरंनशवः ॥ प्रेष्ठवोऽअतिथिं गृणीषेग्निंशस्तिभिस्तुर्वणिःसजोषाः ।

(१२४।७) आनइळेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (सूक्तभेदप्रयोगेतु-आद्यचतसृणांविश्वेदेवाःततएकस्याअहिर्बुध्न्यः
 ततएकस्यास्त्वष्टाततएकस्याइंद्रःततोद्वयोर्मरुतःततोद्वयोर्विश्वेदेवाःएवमेकादश) ।

मंडलं १

अनु. २४

॥ ३१ ॥

असद्यथानोवरुणः सुक्रीतिरिषश्चर्षदरिगूर्तः सुरिः⁺ ॥ उपवऽएषेनमसाजिगीषोषासानक्तासुदुर्धेवधेनुः । समानेऽअ
 हन्विमिमानोऽअर्कविषुरूपेपयसिसस्मिन्नूधन् ॥ उत्तनोर्हिर्वृक्षयोश्चमयस्कः शिशुनपिप्युषीववेतिसिंधुः । येननपातम
 पांजुनाममनोजुवोवृषणोयंवहति ॥ ४ ॥ उत्तनऽईत्वष्टागंत्वच्छास्मत्सूरिभिरभिपित्वेसजोषाः । आवृत्रहेंद्रश्चर्षणि
 प्रास्तुविष्टमोनरांनऽइहगम्याः ॥ उत्तनऽईमतयोश्चयोगाः शिशुनगावस्तरुणंरिहंति । तमींगिरोजनयोनपत्नीः सुरभिष्ट
 मंनरांनसंत ॥ उत्तनऽईमरुतोवृद्धसैनाः स्मद्रोदसीसमनसःसदंतु । पृषदश्वासोवनयोनरथारिशादसोमित्रयुजोनदे
 वाः⁺ ॥ प्रनुयदैषांमहिनाचिकित्रेप्रयुजतेप्रयुजस्तेसुवृक्ति । अधयदैषांसुदिनेनशरुर्विश्वमेरिणंप्रुषायंतसेनाः ॥ प्रोऽ
 अश्विनाववसेकृणुध्वंप्रपूषणंस्वतवसोहिसंति । अद्वेषोविष्णुर्वातऽऋभुक्षाऽअच्छासुम्नायववृतीयदेवान्⁺ ॥ इयंसावो
 ऽअस्मेदीधितिर्यजत्राऽअपिप्राणीचसदनीचभूयाः । नियादेवेषुयततेवसूयुर्विद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ ५ ॥ (१२४।८)
 पितुंनुस्तौषमहोधर्माणंतविषीं । यस्यत्रितोव्योजसावृत्रंविपर्वमर्दयत् ॥ स्वादौपितोमधौपितोवयंत्वाववृमहे । अस्मा
 कंमविताभव ॥ उपनःपितवाचरशिवः शिवाभिरूतिभिः । मयोभुरद्विषेण्यः सखासुशेवोऽअद्वयाः ॥ तवत्येपितोर
 सारजांस्यनुविष्टिताः । दिविवाताऽइवश्रिताः⁺ ॥ तवत्येपितोददतस्तवस्वादिष्टतेपितो । प्रस्वाद्मानोरसानांतुविग्री

(१२४।८) पितुंनित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योन्नगायत्रीआद्यानुष्टुब्गर्मातृतीयापंचमाद्याश्चतस्रोनुष्टुब्भोत्याबृहतीवा ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ५

॥ ३२ ॥

वाँऽइवेरते ॥ ६ ॥ त्वेपितोमहानाँदेवानाँमनोहितं । अकारिचारुकेतुनातवाहिमवसावधीत् ॥ यददोपितोऽअजं
 गन्विवस्वपर्वतानाँ । अत्राचिन्नोमधोपितोरभक्षायगम्याः ॥ यदपामोषधीनाँपरिशमारिशामहे । वातापेपीवऽइन्द्र
 व ॥ यत्तैसोमगवाशिरोयवाशिरोभजामहे । वातापे० ॥ कुरंभऽओषधेभवपीवोवृक्ऽउदारथिः । वातापे० ॥
 तंत्वावयंपितोवचोभिर्गावोनहव्यासुषूदिम । देवेभ्यस्त्वासधुमादमस्मभ्यैत्वासधुमादं ॥ ७ ॥ (११२४।९) समि
 द्धोऽअघराजसिदेवोदेवैःसहस्रजित् । दूतोहव्याकृर्विर्वह ॥ तनूनपादृतंयतेमध्वायज्ञःसमज्यते । दधत्सहस्रिणीरि
 षः ॥ आजुह्वानोनऽईड्योदेवाँऽआवक्षियज्ञियान् । अग्नैसहस्रसाऽअसि ॥ प्राचीनैर्वर्हिरोजसासहस्रवीरमस्तृणन् ।
 यत्रादित्याविराजथ ॥ विराट्सम्राड्भिभीःप्रभ्वीर्वहीश्वभूयसीश्वयाः । दुरोघृतान्यक्षरन् ॥ ८ ॥ सुरुक्मेहिसुपेश
 साधिश्श्रियाविराजतः । उषासावेहसीदतां ॥ प्रथमाहिसुवाचसाहोतारोदैव्याकृवी । यज्ञंनोयक्षतामिमं ॥ भारती
 ळेसरस्वतियावःसर्वाऽउपब्रुवे । तानश्चोदयतश्रिये ॥ त्वष्टारूपाणिहिप्रभुःपशून्विश्वान्तसमानुजे । तेषाँनःस्फाति
 मायज ॥ उपत्मन्यावनस्पतेपाथोदेवेभ्यःसृज । अग्निर्हव्यानिषिष्वदत् ॥ पुरोगाऽअग्निर्देवानाँगायत्रेणसमज्यते ।

(११२४।९) समिद्धइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइधमस्तनूनपादिळोवर्हिर्देवीद्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टा
 वनस्पतिस्वाहांकृतयइतिक्रमेणदेवताःगायत्रीचछंदः ।

मंडलं १

अनु. २४,

॥ ३२ ॥

स्वाहाकृतीषुरोचते ॥ ९ ॥ (१२४।१०) अग्नेनयऽपथारायेऽअस्मान्विश्वानिदेववयुनानिविद्वान् । युयोध्यं
 स्मज्जुहुराणमेनोभूर्यिष्ठांतेनमऽउक्तिविधेम ॥ अग्नेत्वंपारयानव्योऽअस्मान्त्स्वस्तिभिरतिदुर्गाणिविश्वा । पूश्चपृथ्वी
 बहुलानऽउर्वीभवातोकायतनयायशयोः⁺ ॥ अग्नेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाऽअनग्नित्राऽअभ्यमैतकृष्टीः । पुनरस्मभ्यंसु
 वितायदेवक्षांविश्वेभिरमृतैभिर्यजत्र ॥ पाहिनोऽअग्नेपायुभिरजस्रैरुतप्रियेसदनऽआशुशुक्रान् । मातैभयंजरितारंय
 विष्टनूनंविदन्मापरंसहस्वः ॥ मानोऽअग्नेवसृजोऽअघायाविष्यवैरिपवेदुच्छुनायै । मादत्वतेदशतेमादतैनोमारीषते
 सहसावन्परादाः ॥ १० ॥ विघृत्वावाऽऽकृतजातयंसदृणानोऽअग्नेतन्वेऽवरूथं । विश्वाद्रिरिक्षोरुतवानितित्सोरभि
 हुतामसिहिदैवविष्पद्⁺ ॥ त्वंताऽअग्नऽउभयान्विविद्वान्वेपिप्रपित्वेमनुषोयजत्र । अभिपित्वेमनवेशास्योभूर्मर्मृजे
 न्यऽउशिग्भिर्नाक्रः⁺ ॥ अवोचामनिवचनान्यस्मिन्मानस्यसूनुःसहसानेऽअग्नौ । वयंसहस्रमृषिभिःसनेमविद्यामेषंवृ
 जनंजीरदानुं ॥ ११ ॥ (१२४।११) अनर्वाणंवृषभमंद्रजिह्वंबृहस्पतिवर्धयानव्यमकैः । गाथान्यःसुरुचोयस्यदे
 वाऽआशृण्वंतिनवमानस्यमर्ताः ॥ तमृत्वियाऽउपवाचःसचंतेसर्गोनयोदेवयतामसर्जि । बृहस्पतिःसह्यजोवरांसिवि
 भ्वाभवत्समृतेमातरिश्वा ॥ उपस्तुतिंनमसऽउद्यतिंचश्लोकैयंसत्सवितेवप्रवाह । अस्यक्रत्वाहन्योऽयोऽअस्तिमृगोन

(१२४।१०) अग्नेनयेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योभिस्त्रिष्टुप् । (१२४।११) अनर्वाणमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योबृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ५

॥ ३३ ॥

भीमोऽअरक्षसस्तुविष्मान् ॥ अस्यश्लोकौदिवीयतेपृथिव्यामत्योनयंसद्यक्षभृद्विचेताः । मृगाणांनहेतयोयंतिचेमाबृह
 स्पतेरहिमायाँऽअभिघ्नून्⁺ ॥ येत्वादेवोस्त्रिकमन्यमानाःपापाभद्रमुपजीवतिपञ्चाः । नदूह्येऽनुददासिवामंबृहस्प
 तेचयंसऽइत्पियारुं ॥ १२ ॥ सुप्रैतुःसूयवसोनपंथादुर्नियंतुःपरिप्रीतो नमित्रः । अनर्वाणोऽअभियेचक्षतेनोपीवृताऽ
 अपोर्णुवंतोऽअस्थुः ॥ संयस्तुभोवनयोनयंतिसमुद्रंनस्रवतोरोधचक्राः । सविद्राँऽउभयंचष्टेऽअंतर्बृहस्पतिस्तरऽआप
 श्वगृध्रः ॥ एवामहस्तुविजातस्तुविष्मान्बृहस्पतिर्वृषभोधायिदेवः । सनःस्तुतोवीरवद्भातुगोमद्विद्यामेषंवृजनंजीरदा
 नुं ॥ १३ ॥ (१।२४।१२) कंकतो न कंकतोथोसती न कंकतः । द्वावितिषुषीऽइतिन्य१दृष्टाऽअलिप्सत ॥ अदृष्टा
 न्हंत्यायत्यथोहंतिपरायती । अथोऽअवघ्नतीहंत्यथोपि नष्टिपिषती⁺ ॥ शरासःकुशरासोदभासःसैर्याऽउत । मौजा
 ऽअदृष्टावैरिणाःसर्वेसाकंन्यलिप्सत ॥ निगावोगोष्ठेऽअसदन्निमृगासोऽअविक्षत । निकेतवोजनांनान्य१दृष्टाऽअलि
 प्सत ॥ एतऽउत्येप्रत्यदृश्रन्प्रदोषंतस्कराऽइव । अदृष्टाविश्वदृष्टाःप्रतिबुद्धाऽअभूतन ॥ १४ ॥ द्यौर्वैःपितापृथिवी
 मातासोमोभ्रातादितिःस्वसा । अदृष्टाविश्वदृष्टास्तिष्ठतेलयतासुकं ॥ येऽअस्यायेऽअंग्याःसूचीकायेप्रकंकताः । अदृ
 ष्टाःकिंचनेहवःसर्वेसाकंनिजस्यत ॥ उत्पुरस्तात्सूर्येऽएतिविश्वदृष्टोऽअदृष्टहा । अदृष्टान्तसर्वान्जंभयन्तसर्वाश्चयातुधा

(१।२४।१२) कंकत इति षोडशर्चस्य सूक्तस्य अगस्त्यो मृणसूर्या अनुष्टुप् दशम्याद्यास्ति सोमहापंक्तयस्त्रयोदशी महाबृहती (विषन्नमेतत्सूक्तं) ।

मंडलं १

अनु. २४ ४

॥ ३३ ॥

न्यः ॥ उदपप्तदसौसूर्यः पुरुविश्वानिजूर्वन । आदित्यः पर्वतेभ्यो विश्वदृष्टोऽदृष्टहा⁺ ॥ सूर्ये विषमासंजामिदृतिं सुरा
 वतो गृहे । सोचिन्नु नमरातिनो वयं मरामारेऽस्य योजनं हरिष्ठामधुत्वामधुलाचकार ॥ १५ ॥ इयत्तिकाशकुंतिकास
 काजघासते विषं । सोचिन्नु ॥ त्रिःसप्तविष्पुलिंगुका विषस्य पुष्पमक्षन् । ताश्चिन्नु ॥ नवानां नवतीनां विषस्य रोपुषी
 णां । सर्वा सामग्रभं नामारे ॥ त्रिःसप्तमयूरैः सप्तस्वसारोऽग्रुवः । तास्तै विषं विजभ्रिरऽउदकं कुंभिनीरिव ॥ इय
 त्तकः कुपुंभकस्तकंभि न इयश्मना । ततो विषं प्रवावृते पराचीरनुसंवतः ॥ कुपुंभकस्तदब्रवीद्विरेः प्रवर्तमानकः । वृश्चिक
 स्यारसं विषमरसं वृश्चिकते विषं ॥ १६ ॥ (इति शातचिंनं प्रथमं मंडलं ॥ अत्र सूक्तानि १९१) ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥ मा
 विभेर्नमरिष्यसिपरित्वापा मिसर्वतः । घनेन हन्मि वृश्चिकमहिंदडे नागतं ॥ आदित्यरथवेगेन विष्णुबाहुबलेन च । गरु
 डपक्षनिपातेन भूमिगच्छमहायशाः ॥ गरुडस्य जातमात्रेण त्रयो लोकाः प्रकंपिताः । प्रकंपिता मही सर्वा स शैलवनकान
 ना ॥ गगनं नष्टं च द्रार्कज्योतिषं न प्रकाशते । देवताभयभीताश्च मारुतो न प्लवायति मारुतो न प्लवायत्योनमः ॥ भो सर्पभ
 द्रभद्रं ते दूरं गच्छमहायशाः । जनमैजयस्य यज्ञांतेऽआस्तीकवचनं स्मर ॥ आस्तीकवचनं श्रुत्वा यः सर्पो न निवर्तते । शत
 धाभिद्यते मूर्ध्नि शिशवृक्षफलं यथा ॥ नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि । नमोस्तु नर्मदेतुभ्यं त्राहि मां विषसर्पतः ॥

ऋक्सं.

अ. २ अ. ५

॥ ३४ ॥

योजरुत्कारुणाजातो जरुत्कन्यां सहायशाः । तस्य सर्पापभद्रं ते दूरं गच्छ मह्यशाः ॥ १ ॥) ॥ (२।१।१) त्वमग्नेद्यु
 भिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मन्स्परि । त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणानृपते जायसे शुचिः ॥ तवाग्ने होत्रं तव
 पोत्रमृत्विष्यं तव नेष्टृत्वमग्निदत्ताय तः । तव प्रशास्त्रं त्वमध्वरीयसि ब्रह्मा चासि गृहपतिश्च नोद मे ॥ त्वमग्नेऽइन्द्रो वृषभः स
 तामसित्वं विष्णुरुगायो नमस्यः । त्वं ब्रह्मरथि विद्वह्मणस्पते त्वं विधत् सच से पुरंध्या ॥ त्वमग्ने राजा वरुणो धृतव्रतस्त्वं
 मित्रो भवसि दस्मऽईड्यः । त्वमर्यमास त्पतिर्यस्य संभुजं त्वमंशो विदथे देवभाज युः ॥ त्वमग्ने त्वष्टा विधते सुवीर्यं तव भ्रा
 वो मित्रमहः सजात्यं । त्वमाशु हेमाररिषे स्वश्र्यं त्वं नरां शर्धोऽसि पुरुवसुः ॥ १७ ॥ त्वमग्ने रुद्रोऽसुरो महो दिवस्त्वं
 शर्धो मारुतं पृक्षऽईशिषे । त्वं वा तैरुणैर्यासि शंगयस्त्वं पूषा विधत् पासि नुत्मना ॥ त्वमग्ने द्रविणो दाऽअरं कृते त्वं देवः
 संवितारं ह्यधाऽअसि । त्वं भगो नृपते वस्वऽईशिषे त्वं पायुर्दमेयस्ते विधत् ॥ त्वमग्ने दमऽआविश पतिं विशस्त्वां राजा
 नं सुविदत्रं मृजते । त्वं विश्वानि स्वनीकपत्यसे त्वं सहस्राणि शतादश प्रति ॥ त्वमग्ने पितरं मिष्टिभिर्नस्त्वां भ्रात्राय
 शम्यात नुरुचं । त्वं पुत्रो भवसि यस्ते विधत्त्वं सखा सुशेवः पास्याधृषः ॥ त्वमग्नेऽऋभुराकेनमस्यं स्त्वं वाजस्यक्षुमतो
 रायऽईशिषे । त्वं विभास्य नुदक्षिदावने त्वं विशिक्षुरसि यज्ञमातनिः ॥ १८ ॥ त्वमग्नेऽदितिर्देवदाशुषे त्वं होत्राभारं

(२।१।१) (अथ गार्ग्यसमवेद द्वितीये मंडले च तस्योनुवाकाः) ॥ त्वमग्ने इति षोडशर्चस्य सूक्तस्य शौनको गृत्समदोभिर्जगती ।

मंडलं २

अनु. १

॥ ३४ ॥

तीवर्धसेगिरा । त्वमिच्छांशतर्हिमासिदक्षसेत्वंवृत्रहावसुपतेसरस्वती ॥ त्वमग्नेसुभृतऽउत्तमंवयस्तवंस्पाह्वेवर्णऽआसंह
 शिश्रियः । त्वंवाजःप्रतरणोवृहन्नसित्वंरयिर्वहलोविश्वतस्पृथुः⁺ ॥ त्वमग्नेऽआदित्यासऽआस्यं^१ त्वांजिह्वांशुचयश्च
 क्रिरेकवे । त्वंरातिषाचोऽअध्वरेषुसश्चिरेत्वेदेवाहविरदंत्याहुतं ॥ त्वेऽअग्नेविश्वेऽअमृतासोऽअद्भुहऽआसादेवाहवि
 रदंत्याहुतं । त्वयामर्तासःस्वदंतऽआसुतित्वंगर्भोवीरुधाजज्ञिषेशुचिः ॥ त्वंतान्संचप्रतिचासिमज्मनाग्नेसुजातप्रचदे
 वरिच्यसे । पृक्षोयदत्रमहिनावितेभुवदनुद्यावापृथिवीरोदसीऽउभे⁺ ॥ येस्तोतृभ्योगोऽअग्रामश्वपेशसमग्नेरातिमुपसृ
 जंतिसुरयः । अस्मान्चतांश्चप्रहिनेषिवस्यऽआवृहद्वदेमविदथैसुवीराः ॥ १९ ॥ (२।१।२) यज्ञेनवर्धतजातवेदसम
 ग्नियजध्वंहविषातनागिरा । समिधानंसुप्रयसंस्वर्णरंद्युक्षंहोतारंवृजनैषुधूर्षदं ॥ अभित्वानक्तीरुषसौववाशिरेग्नेवत्संन
 स्वसरेषुधेनवः । दिवऽइवेदरतिर्मानुषायुगाक्षपोभासिपुरुवारसंयतः ॥ तंदेवावुभेरजसःसुदंसंसदिवस्पृथिव्योररतिं
 न्यैरिरे । रथमिववेद्यंशुक्रशौचिषमग्निमित्रंनक्षितिषुप्रशस्यं ॥ तमुक्षमाणंरजसिस्वऽआदमेचंद्रमिवसुरुचंह्वारऽआद
 धुः । पृश्न्याःपतरंचितयंतमक्षभिःपाथोनपायुंजनसीऽउभेऽअनु ॥ सहोताविश्वंपरिभूत्वध्वरंतमुहव्यैर्मनुषऽअंजते
 गिरा । हिरिशिप्रोवृधसानासुजर्भुरह्यौनस्तृभिश्चितयद्रोदसीऽअनु ॥ २० ॥ सनोरेवत्समिधानःस्वस्तयेसंददस्वात्र

(२।१।२) यज्ञेनेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोग्निर्जगती ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ५

॥ ३५ ॥

यिमस्मासुदीदिहि । आनःकृणुष्वसुवितायरोदसीऽअग्नेहव्यामनुषोदेववीतये ॥ दानोऽअग्नेबृहतोदाःसंहस्त्रिणोदु
 रोनवाजंश्रुत्याऽअपावृधि । प्राचीद्यावापृथिवीब्रह्मणाकृधिस्व १ णशुक्रमुषसोविदिद्युतुः ॥ सऽईधानऽउषसोराभ्याऽ
 अनुस्व १ णदीदेदरुषेणभानुना । होत्राभिरग्निर्मनुषःस्वध्वरोराजाविशामतिथिश्चारुण्यवे ॥ एवानोऽअग्नेऽअमृतैषु
 पूव्यधीष्णीपायवृहद्विवेषुमानुषा । दुहानाधेनुर्वृजनेषुकारवेत्मनाशतिनंपुरुषमिषणि ॥ वयमग्नेऽअर्वतावासुवीर्यं
 ब्रह्मणावाचितयेमाजनाऽअति । अस्माकंद्युम्नमधिपंचकृष्टिषूच्चास्व १ णशुशुचीतदुष्टरं ॥ सनोवोधिसहस्यप्रशंस्योय
 स्मिन्त्सुजाताऽइषयंतसूरयः । यमग्नेयज्ञमुपयंतिवाजिनोनित्येतोकेदीदिवांसंस्वेदमे ॥ उभयासोजातवेदःस्यामतेस्तो
 तारोऽअग्नेसूरयश्चशर्मणि । वस्वोरायःपुरुश्चंद्रस्यभूयंसःप्रजावतःस्वपत्यस्यशग्धिनः ॥ येस्तोतृभ्योगोऽअग्रामश्वपेश
 समग्नेरातिमुपसृजंतिसूरयः । अस्माऽन्वतांश्चप्रहिनेषिवस्यऽआवृहद्वदेमविदथैसुविराः ॥ २१ ॥ (२।१।३) समिद्धो
 ऽअग्निर्निहितःपृथिव्यांप्रत्यङ् विश्वानिभुवनान्यस्थात् । होतापावकःप्रदिवःसुमेधादेवोदेवान्यजत्वग्निरहन् ॥ नरा
 शंसःप्रतिधामान्यजन्तिसोदिवःप्रतिमहास्वर्चिः । घृतप्रणामनसाहव्यमुदन्मूर्धन्यज्ञस्यसमनक्तुदेवान् ॥ ईळितोऽ

(२।१।३) समिद्धोअग्निरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइध्मोनराशंसइळोवर्हिर्देवीद्वारउपासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वातीळाभारत्य
 स्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवतान्निष्ठुपूषष्ठीसप्तम्यौजगत्यौ ।

मंडलं २

अनु. १

॥ ३५ ॥

अग्नेमनसानोऽअहन्देवान्यक्षिमानुषात्पूर्वोऽअद्य । सऽआवहमरुतांशधोऽअच्युतमिन्द्रंनरोवर्हिषदैयजध्वं ॥ देवव
 ह्निर्वधमानंसुवीरंस्तीर्णरायेसुभरंवेद्यस्यां । घृतेनाक्तं वसवःसीदतेदंविश्वेदेवाऽआदित्यायज्ञियासः ॥ विश्रयंतामुर्वि
 याहूयमानाद्वारोदेवीःसुप्रायणानमोभिः । व्यचस्वतीर्विप्रथंतामजुर्यावर्णपुनानायशसंसुवीरं ॥ २२ ॥ साध्वपांसि
 सनतानऽउक्षितेऽउषासानक्ताव्ययैवरण्वते । तंतुतंतसंवयंतीसमीचीयज्ञस्यपेशःसुदुधेयस्वती ॥ दैव्याहोताराप्रथ
 माविदुष्टरऽऋजुयक्षतःसमृचावपुष्टरा । देवान्यजैतावृतुथासमंजतोनाभापृथिव्याऽअधिसानुषुत्रिषु⁺ ॥ सरस्वती
 साधयंतीधियंनऽइळादेवीभारतीविश्वतूर्तिः । तिस्रोदेवीःस्वधयावर्हिरेदमच्छिद्रं पांतुशरणंनिषद्य ॥ पिशंगरूपःसुभ
 रोवयोधाःश्रुष्टीवीरोजायतेदेवकामः । प्रजांत्वष्ट्राविष्यतुनाभिमस्मेऽअथादेवानामप्येतुपार्थः ॥ वनस्पतिरवसृजन्नु
 पस्थाद्गृह्णिविःसूदयातिप्रधीभिः । त्रिधासमंक्तंनयतुप्रजानन्देवेभ्योदैव्यःशमितोपहव्यं⁺ ॥ घृतंमिमिक्षेघृतमस्ययो
 निर्घृतेश्रितोघृतम्वस्यधाम । अनुष्वधमावहमादयस्वस्वाहाकृतंवृषभवक्षिहव्यं⁺ ॥ २३ ॥ (२।१।४) हुवेवःसुद्यो
 त्मानंसुवृत्किंविशामग्निमतिथिसुप्रयसं । मित्रऽइवयोदिधिषायोभूहेवऽआदेवेजनैजातवेदाः ॥ इमंविधंतोऽअपांस
 धस्थेद्वितादधुर्भृगवोविक्ष्वाइयोः । एषविश्वान्यभ्यस्तुभूमादेवानामग्निरतिर्जीराश्वः ॥ अग्निदेवासोमानुषीषुविशु

(२।१।४) हुवेवइतिनवर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःसोमाहुतिरग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ५

॥ ३६ ॥

प्रियं धुःक्षेप्यं तोन मित्रं । स दीदय दुशती रूम्याऽआदक्षाय्यो यो दास्व ते दम्ऽआ⁺ ॥ अस्य रण्वास्वस्यैव पुष्टिः संहृष्टिरस्य
 हियानस्य दक्षोः । वियो भरिं भ्रदोषधीषु जिह्वामत्यो न रथ्यो दोधवीति वारान् ॥ आयन्मेऽअभ्वं वनदः पनंतो शि
 गभ्यो नार्मिमी त्वर्णं । सचित्रेण चिकितेरं सुभासा जुजुर्वायो मुहुरायुवाभूत्⁺ ॥ २४ ॥ आयो वनाता तृषाणो न भाति वा
 र्णपथारथ्यैव स्वानीत् । कृष्णा ध्वात पूरं ण्वश्चिकेत द्यौरि वस्मयमानो न भौभिः ॥ स यो व्यस्थादभिदक्षदुर्वी पशुनैति स्वयुर
 गोपाः । अग्निः शोचिष्माऽअतसान्युष्णन् कृष्णव्यथिरस्वदयन्नभूमं ॥ नूते पूर्वस्यावसोऽअधीतौ तृतीये विदथे मन्मशंसि ।
 अस्मेऽअग्ने संयद्वीरं बृहंतं क्षुमंतं वाजं स्वपत्यं रयिं दाः ॥ त्वया यथा गृत्समदासोऽअग्ने गुहा वन्वतऽउपराऽअभिष्युः । सुवी
 रासोऽअभिमातिषाहः स्मत्सूरिभ्यो गृणते तद्वयोधाः ॥ २५ ॥ (२।१।५) होताजनिष्टचेतनः पितापितृभ्यऽऊतये । प्रयक्ष
 न्जेन्यं वसुशकेमवाजिनो यमं ॥ आयस्मिन्त्सप्त रमयस्ततायज्ञस्य नेतरि । मनुष्वदैव्यमष्टमं पोता विश्वं तदिन्वति ॥
 दधन्वे वायदीमनुवो च द्रव्हाणि वेरुतत् । परिविश्वानिकाव्याने मिश्रक्रमिवाभवत् ॥ साकंहिशुचिना शुचिः प्रशास्ता क्र
 तुनाजनि । विद्वाँऽअस्य व्रता ध्रुवा वयाऽइवानुरोहते ॥ ताऽअस्य वर्णमायुवो नेष्टुः स चंतधेनवः । कुवित्सि सृभ्यऽआव
 रं स्वसारोयाऽइदं युयुः⁺ ॥ यदीमातुरुपस्वसा घृतं भरंत्यस्थित । तासां मध्वर्युरागतौ यवौ वृष्टीव मोदते ॥ स्वः स्वायधा

(२।१।५) होताजनिष्टे त्र्यष्टर्चस्य सूक्तस्य सोमाहुतिरग्निरनुष्टुप ।

मंडलं २

अनु. १

॥ ३६ ॥

यसेकृणुतामृत्विगृत्विजं । स्तोमैयज्ञंचादरेवनेमाररिमावयं ॥ यथाविद्वाँऽअरंकरद्विध्वैभ्योयजतेभ्यः । अयमग्नेत्वेऽ
 अपियंयज्ञंचकृमावयं⁺ ॥ २६ ॥ (२११६) इमामैऽअग्नेसमिधमिमामुपसदैवनेः । इमाऽउषुश्रुधीगिरः ॥ अया
 तेऽअग्नेविधेमोजोनपादश्वमिष्टे । एनासूक्तेनसुजात ॥ तंत्वांगीभिर्गिर्वेणसंद्रविणस्युंद्रविणोदः । सपर्येमसपर्यवः ॥
 सबोधिसूरिर्मघवावसुपतेवसुदावन् । युयोध्यं^१स्मद्वेषांसि ॥ सनोवृष्टिंदिवस्परिसनोवाजमनर्वाणं । सनःसहस्रिणी
 रिषः ॥ ईळानायावस्यवेयविष्ठदूतनोगिरा । यजिष्ठहोतरागहि ॥ अंतर्ह्यग्नेऽईयसेविद्वान्जन्मोभयाकवे । दूतोजन्ये
 वमित्र्यः ॥ सविद्वाँऽआचपिप्रयोयक्षिचिकित्वऽआनुषक् । आचास्मिन्सत्सिर्वर्हिषि ॥ २७ ॥ (२११७) श्रेष्ठय
 विष्ठभारताग्नेद्युमंतमाभर । वसोपुरुस्पृहंरयिं⁺ ॥ मानोऽअरातिरीशतदेवस्यमर्त्यस्यच । पर्षितस्याऽउतद्विषः⁺ ॥
 विश्वाऽउतत्वयावयंधाराऽउदन्याऽइव । अतिगाहेमहिद्विषः ॥ शुचिःपावकवंद्योग्नेवृहद्विरोचसे । त्वंघृतेभिराहुतः ॥
 त्वंनोऽअसिभारताग्नेवशाभिरुक्षभिः । अष्टापदीभिराहुतः ॥ द्वैनःसर्पिरासुतिःप्रत्नोहोतावरेण्यः । सहस्रपुत्रोऽअद्भुतः
 ॥ २८ ॥ (२११८) वाजयन्निवनूरथान्योगाँऽअग्नेरुपस्तुहि । यशस्तमस्यमीहुषः ॥ यःसुनीथोददाशुषैर्जुयोजरयन्न

(२११६) इमामइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसोमाहुतिरग्निर्गायत्री । (२११७) श्रेष्ठमितिषळर्चस्यसूक्तस्यसोमाहुतिरग्निर्गायत्री ।
 (२११८) वाजयन्नितिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोभिर्गायत्र्यंत्यानुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ६

॥ ३७ ॥

रिं । चारुप्रतीकऽआहुतः ॥ यऽउश्रियादमेष्वादोषोषसिप्रशस्यते । यस्यव्रतं न मीर्यते ॥ आयःस्वर्णभानुनाचित्रो वि
भात्यर्चिषा । अंजानोऽअजरैरभि ॥ अत्रिमनुस्वराज्यमग्निमुक्थानिवावृधुः । विश्वाऽअधिश्रियोदधे ॥ अग्नेरिन्द्रस्य
सोमस्य देवानामूतिभिर्वयं । अरिष्यंतः सचेमह्यभिष्यामपृतन्यतः ॥ २९ ॥ इति द्वितीयाष्टके पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

त्रयोदशाध्याये वर्गाः २९ सूक्तानि १६ ऋचः १५९ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्यामिदं. ६ द्यावापृथिवीभ्यामिदं. ११ विश्वेभ्यो देवे-
भ्यइदं. ४ अहये बुध्यायेदं. त्वष्ट्रइदं. इंद्रायेदं. मरुद्भ्यइदं. २ विश्वेभ्यो देवेभ्यइदं. २ अन्नायेदं. ११ समिद्धायाम्नयइदं. तनूनपातइदं.
इळायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्यो द्वाभ्यइदं. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यां होतृभ्यां प्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं.
वनस्पतयइदं. स्वाहाकृतीभ्यइदं. अग्नयइदं. ८ बृहस्पतयइदं. ८ अप्तृणसूर्येभ्यइदं. १३ अग्नयइदं. २९ समिद्धायाम्नयइदं. नराशंसा-
येदं. इळायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्यो द्वाभ्यइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. देवीभ्यां होतृभ्यां प्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं.
वनस्पतयइदं. स्वाहाकृतीभ्यइदं. अग्नयइदं. ३७ ॥ इति द्वितीये पंचमः ॥ ५ ॥

निहोता जोहूत्रः श्रुधिसैकैर्द्रविराट्स्थानमृतेत्या योजातः पंचो न ऋतुः सप्तो नां त्यात्रिष्टुबध्वर्यवो द्वादश प्रघदश प्र
वोनवां त्यात्रिष्टुप्तदस्मै द्वित्रिष्टुवंतं प्रातरपायिवयं ते स नो विराडूपा विश्वजितेषट्त्रिष्टुवंतं त्रिकट्टकेषु चतुष्कं म
ष्ट्राद्यतिशाक्रमं त्याष्टिर्वा गणानामेको नाब्राह्मणस्पत्यं हवार्हस्पत्यास्तु दृष्टलिंगाः पंचदश्यं त्ये त्रिष्टुभौ ॥ १ ॥

मंडलं २

अनु. १

॥ ३७ ॥

हरिःओम् ॥ (२।१।९) निहोताहोतृषदनेविदानस्त्वेषोदीर्द्धिवाँऽअसदत्सुदक्षः । अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठःसह
 संभरःशुचिजिह्वोऽअग्निः+ ॥ त्वंदूतस्त्वमुनःपरस्पास्त्वंवस्यऽआवृषभप्रणेता । अग्नेतोकस्यनस्तनेतनूनामप्रयुच्छ
 न्दीर्घद्वोधिगोपाः+ ॥ विधेमतेपरमेजन्मन्त्रग्रेविधेमस्तोमैरवरेसुधस्थे । यस्माद्योनेरुदारिंथायजेतंप्रत्वेहवीर्षिजुहुरेसमि
 द्धे ॥ अग्नेयजस्वहविषायजीयान्छुष्टीदेष्णमभिगृणीहिराधः । त्वंह्यसिरयिपतीरयीणांत्वंशुक्रस्यवचंसोमनोता ॥ उ
 भयंतेनक्षीयतेवसव्यंदिवेदिवेजायमानस्यदस्म । कृधिक्षुमंतंजरितारंमग्नेकृधिपतिस्वपत्यस्यरायः+ ॥ सैनानीकेनसु
 विदत्रोऽअस्मेयष्टादेवाँऽआयजिष्ठःस्वस्ति । अदब्धोगोपाऽउतनःपरस्पाऽअग्नेद्युमदुतरेवदिदीहि ॥ १ ॥ (२।१।१०)
 जोहूत्रोऽअग्निःप्रथमःपितेवेळस्पदेमनुषायत्समिद्धः । श्रियंवसानोऽअमृतोविचेतामर्मजेन्यःश्रवस्य१ःसवाजी+ ॥
 श्रूयाऽअग्निश्चित्रभानुर्हवमैविश्वाभिर्गीभिर्मृतोविचेताः । श्यावारथंवहतोरोहितावोतारुषाहचक्रेविभृत्रः ॥ उत्ताना
 यामजनयन्त्सुपूतंभुवदग्निःपुरुपेशासुगर्भः । शिरिणायांचिदक्तुनामहोभिरपरीवृतोवसतिप्रचेताः ॥ जिघर्म्यग्निहवि
 षाघृतेनप्रतिक्षियंतंभुवनानिविश्वा । पृथुंतिरश्चावयसावृहंतंव्यचिष्टमन्नैरभसंहशानं ॥ आविश्वतःप्रत्यंचंजिघर्म्यरक्ष
 सामनंसातज्जुषेत । मर्यश्रीःस्पृहयद्वर्णोऽअग्निर्नाभिमृशैतन्वा३जभुराणः ॥ ज्ञेयाभागंसहसानोवरैणत्वादृतासोमनु

(२।१।९) निहोतेतिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोग्निस्त्रिष्टुप् । (२।१।१०) जोहूत्रइतिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ६

॥ ३८ ॥

वद्वदेम । अनूनमग्निं जुह्वावचस्यामधुपृचैधनसाजोहवीमि ॥ २ ॥ (२।१।११) श्रुधीहवमिन्द्रमारिषण्यः स्यामतेदा
 वनेवसूनां । इमाहित्वामूर्जोवर्धयति वसूयवः सिध्वो नक्षरैतः ॥ सृजोमहीरिन्द्रयाऽअपिन्वः परिष्ठिताऽअहिनाशूरपू
 वीः । अमर्त्यचिद्दासं मन्यमानमवाभिनदुक्थैर्वावृधानः⁺ ॥ उक्थेष्विन्नुशूरयेषु चाकन्तस्तोमैष्विन्द्ररुद्रियेषु च । तुभ्ये
 देतायासुमंदसानः प्रवायवैसिस्त्रतेन शुभ्राः⁺ ॥ शुभ्रं नुते शुष्मैवर्धयंतः शुभ्रं वज्रं बाहोर्दधानाः । शुभ्रस्त्वमिन्द्रवावृधा
 नोऽअस्मेदासीर्विशः सूर्येण सहाः ॥ गुहाहितं गुह्यं गूह्यमस्वपीवृतं मायिनं क्षियंतं । उतोऽअपोद्यांतस्तभ्वांसमहन्नहिंशू
 रवीर्येण ॥ ३ ॥ स्तवानुतऽइंद्रपूर्यामहान्युतस्तवामनूतनाकृतानि । स्तवावज्रं बाहोरुशंतं स्तवाहरी सूर्यस्य केतू⁺ ॥ ह
 रीनुतऽइंद्रवाजयंता घृतश्रुतं स्वारमस्वार्थं । विसमनाभूमिरप्रथिष्टारं स्तुपर्वतश्चित्सरिष्यन्⁺ ॥ निपर्वतः साद्यप्रयुच्छ
 न्तसं मातृभिर्वावशानोऽअक्रान् । दूरेपारेवाणीवर्धयंतऽइंद्रैषितां धमनिंप्रथुन्नि⁺ ॥ इंद्रोमहांसिधुमाशयानं मायाविनं
 वृत्रमस्फुरन्निः । अरैजेतां रोदसीभियाने कनिं क्रदतो वृष्णोऽअस्य वज्रात् ॥ अरोरवी वृष्णोऽअस्य वज्रोमानुषं यन्मानु
 षो निजूर्वात् । निमायिनो दानवस्य मायाऽअपादयत्पपि वान्तुसुतस्य ॥ ४ ॥ पिवापिवेदिं द्रशूरसोमं मंदतुत्वामंदिनः
 सुतासः । पृणंतस्ते कुक्षीवर्धयं त्वित्थासुतः पौरऽइंद्रमाव ॥ त्वेऽइंद्राप्यभूमविप्राधियं वनेमऽऋतया सपंतः । अवस्यवो

(२।१।११) श्रुधीहवमित्येकविंशत्यृचस्य सूक्तस्य गृत्समदइंद्रो विराट्स्थाना अंत्या त्रिष्टुप् ।

मंडलं २

अनु. १

॥ ३८ ॥

धीमहिप्रशस्तिं सद्यस्तेरायोदावनेस्याम ॥ स्यामतेतऽइंद्रयेतऽऊतीऽअवस्यवऽऊर्जवर्धयंतः । शुष्मिन्तमंयंचाकनामदे
वास्मेरयिरासिवीरवंतं ॥ रासिक्षयंरासिमित्रमस्मेरासिशर्धऽइंद्रमारुतनः । सजोषसोयेचमंदसानाःप्रवायवःपांत्यग्र
णीतिं ॥ व्यंत्विन्नुयेषुमंदसानस्तृप्तसोमपाहिद्रुह्यदिद्र । अस्मान्तुपृत्स्वातरुत्रावर्धयोद्यांवृहद्भिरकैः⁺ ॥ ५ ॥ वृंहंत
ऽइन्नुयेतैतरुत्रोक्थेभिर्वासुमन्माविवासान् । स्तृणानासोवर्हिःपस्त्यावित्त्वोताऽइदिद्रवाजमगमन् ॥ उग्रेष्विन्नुशूरमंद
सानस्त्रिकंद्रुकेषुपाहिसोममिंद्र । प्रदोधुवच्छुश्रुषुप्रीणानोयाहिहरिभ्यांसुतस्यपीतिं⁺ ॥ धिष्वाशवःशूरयेनवृत्रमवा
भिनद्धानुमौर्णवाभं । अपावृणोज्योतिरार्यायनिसव्यतःसादिदस्युरिंद्र ॥ सनेमयेतऽऊतिभिस्तरंतोविश्वाःस्पृधऽआ
यैणदस्यून । अस्मभ्यंतत्वाष्ट्रंविश्वरूपमरंधयःसारथ्यस्यत्रिताय ॥ अस्यसुवानस्यमंदिनस्त्रितस्यन्यवुदंवावृधानोऽअ
स्तः । अवर्तयत्सूर्योनचक्रंभिनद्वलमिंद्रोऽअंगिरस्वान् ॥ नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयदिद्रदक्षिणामघोनी । शिक्षा
स्तोतृभ्योमातिधग्भगोनोवृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ६ ॥ (२।२।१) योजातऽएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्क्रतुना
पर्यभूषत् । यस्यशुष्माद्रोदसीऽअभ्यसेतानुमृणस्यमहासजनासऽइंद्रः ॥ यःपृथिवींव्यथमानामदंहृद्यःपर्वतान्प्रकुपि
तांऽअरम्णात् । योऽअंतरिक्षंविममेवरीयोयोद्यामस्तभ्रात्सजनासऽइंद्रः ॥ योहत्वाहिमरिणात्सप्तसिधून्योगाऽउदा

(२।२।१) योजातइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रश्चिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ६

॥ ३९ ॥

जदपधावलस्य । योऽअश्मनोरंतरग्निज्जानसंवृक्समत्सुसजनासऽइंद्रः ॥ येनेमाविश्वाच्यवनाकृतानियोदासंवर्णम
 धरंगुहाकः । श्वग्नीवयोजिगीवालक्षमाददुर्यःपुष्टानिस० ॥ यंस्मापृच्छंति कुहसेतिघोरमुतेमाहुनैषोऽअस्तीत्येनं । सो
 ऽअर्यःपुष्टीर्विजऽइवामिनातिश्रदस्मैधत्तस० ॥ ७ ॥ योरधस्यचोदितायःकृशस्योब्रह्मणोनाधमानस्यक्रीरेः । युक्त
 प्राण्णोयोवितासुशिप्रःसुतसोमस्यस० ॥ यस्याश्वासःप्रदिशियस्यगावोयस्यग्रामायस्यविश्वेरथासः । यःसूर्ययऽउषसं
 ज्ञानयोऽअपानेतासजतास० ॥ यंकंदसीसंयतीविह्वयेतेपरेवरऽउभयाऽअमित्राः । समानंचिद्रथमातस्थिवांसाना
 नाहवेतेस० ॥ यस्मान्नऽकृतेविजयंतेजनासोयंयुध्यमानाऽअहंसेहवते । योविश्वस्यप्रतिमानंबभूवयोऽअच्युतच्युत्स० ॥
 यःशश्वतोमह्येनोदधानानमन्यमानान्छर्वाजघान । यःशर्धतेनानुददातिशृध्यांयोदस्योर्हतास० ॥ ८ ॥ यःशंवरं
 पर्वतेषुक्षियंतंचत्वारिंश्यांशरद्यन्वविंदत् । ओजायमानंयोऽअहिंजघानदानुंशयानंस० ॥ यःसप्तरश्मिर्वृषभस्तुवि
 प्मानवासृजत्सर्वेसप्तसिंधून् । योरौहिणमस्फुरद्वज्रवाहुर्धामारोहतंस० ॥ द्यावाचिदस्मैपृथिवीनमेतेशुष्माच्चिदस्य
 पर्वताभयंते । यःसोमपानिंचितोवज्रवाहुर्योवज्रहस्तःस० ॥ यःसुन्वंतुमवतियःपचंतयःशंसंतयःशशमानमूती । यस्य
 ब्रह्मवर्धनंयस्यसोमोयस्येदंराधःस० ॥ यःसुन्वतेपचतेदुधऽआचिद्वाजंदर्पिसकिलासिसत्यः । वयंतंऽइंद्रविश्वहप्रिया

मंडलं २

अनु. २

॥ ३९ ॥

सःसुवीरांसोविदथुमावदेम ॥ ९ ॥ (२।२।२) ऋतुर्जनित्रीतस्याऽअपस्परिमक्षूजातऽआविशद्यासुवर्धते । तदाह
नाऽअभवत्पिप्युषीपयोशोःपीयूषंप्रथमंतदुक्थं* ॥ सध्रीमायंतिपरिविभ्रंतीःपयोविश्वप्स्त्यायप्रभरंतभोजनं । समा
नोऽअध्वाप्रवतामनुष्यदेयस्ताकृणोःप्रथमंसास्युकथ्यः* ॥ अन्वेकोवदतियद्दातितद्रूपामिनन्तदपाऽएकऽईयते । वि
श्वाऽएकस्यविनुदस्तितिक्षतेयस्ता० । प्रजाभ्यःपुष्टिविभजंतऽआसतेरयिमिवपृष्ठंप्रभवंतमायते । असिन्वन्दष्टैःपितु
रंतिभोजनंयस्ता० ॥ अधाकृणोःपृथिवींसंहशैदिवेयोधौतीनामहिहन्नारिणकपथः । तंत्वास्तोमैभिरुदभिर्नवाजिनंदे
वंदेवाऽअजनन्त्सा० ॥ १० ॥ योभोजनंचदयंसेचवर्धनमार्द्रादाशुष्कंमधुमहुदोहिथ । सशैवधिनिदधिषेविवस्वति
विश्वस्यैकऽईशिषेसा० ॥ यःपुष्पिणींश्चप्रस्वश्चधर्मणाधिदानेव्यवनीरधारयः । यश्चासमाऽअजनोदिद्युतोदिवऽउ
रूवाऽअभितःसा० ॥ योनामरंसहवसुनिहंतवेपृक्षायचदासवेशायचावहः । ऊर्जयंत्याऽअपरिविष्टमास्यमुतैवाद्यपु
रुकृत्सा० ॥ शतंवायस्यदशसाकमाद्यऽएकस्यश्रुष्टौयद्धचोदमाविथ । अरज्जौदस्यूनत्समुनब्दभीतयेसुप्राव्योऽअभवः
सा० ॥ विश्वेदनुरोधनाऽअस्यपौंस्यंददुरसैदधिरकृत्तवेधनं ॥ षळस्तभ्नाविष्टिरःपंचसंहशःपरिपरोऽअभवःसा० ॥
॥ ११ ॥ सुप्रवाचनंतववीरवीर्यं१यदेकैनाक्रतुनाविंदसेवसु । जातूष्टिरस्यप्रवयःसहस्वतोयाचकथंसेद्रविश्वाऽस्युकथ्यः* ॥

(२।२।२) ऋतुर्जनित्रीतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.२अ.६

॥४०॥

अरमयःसरपसस्तरायकंतुर्वीतयेचवय्यायचस्रुतिं । नीचासंतमुदनयःपरावृजंप्रांधंश्रोणंश्रवयन्त्सा० ॥ अस्मभ्यंतद्व
 सोदानायराधःसमर्थयस्वबहुतेवसव्यं । इंद्रयच्चित्रंश्रवस्याऽअनुद्यन्वृहद्वदेमविदथैसुवीराः ॥ १२ ॥ (२।२।३)
 अध्वर्यवोभरतेद्रायसोममामत्रेभिःसिंचतामद्यमंधः । कामीहिवीरःसदमस्यपीतिंजुहोतवृष्णेतदिदेषवष्टि ॥ अध्वर्य
 वोयोऽअपोवत्रिवांसंवृत्रंजघानाशन्यैववृक्षं । तस्माऽएतंभरततद्वशायँऽएषऽइंद्रोऽअर्हतिपीतिमस्य ॥ अध्वर्यवोयोह
 भीकंजघानयोगाऽउदाजदपहिवलंवः । तस्माऽएतमंतरिक्षेनवातमिंद्रंसोमैरोर्णुतजूर्नवस्त्रैः ॥ अध्वर्यवोयऽउरणंजघा
 ननवचस्त्र्वांसंनवतिचवाहन् । योऽअर्बुदमवनीचाववाधेतमिंद्रंसोमस्यभृथेहिनोत ॥ अध्वर्यवोयःस्वश्रंजघानयःशु
 ष्णमशुषंयोव्यंसं । यःपिपुनमुचिंयोरुधिकांतस्माऽइंद्रायांधंसोजुहोत ॥ अध्वर्यवोयःशतंशंवरस्यपुरोविभेदाश्मनेवपू
 र्वीः । योवर्चिनःशतमिंद्रःसहस्रमपावपद्भरतासोममस्मै ॥ १३ ॥ अध्वर्यवोयःशतमासहस्रंभूम्याऽउपस्थेवपजघ
 न्वान् । कुत्संस्यायोरतिथिग्वस्यवीरान्न्यावृणग्भरतासोममस्मै ॥ अध्वर्यवोयन्नरःकामयाध्वेश्रुष्टीवहंतोनशथातदि
 द्रे । गभस्तिपूतंभरतश्रुतायेंद्रायसोमंयज्यवोजुहोत ॥ अध्वर्यवःकर्तनाश्रुष्टिमस्मैवनेनिपूतंवनऽउन्नयध्वं । जुषाणोह
 स्त्यमभिवावशेवऽइंद्रायसोममदिरंजुहोत ॥ अध्वर्यवःपयसोर्ध्वथागोःसोमैभिरींषणताभोजमिंद्रं । वेदाहमस्यनिभृ

(२।२।३) अध्वर्यवइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगुत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं २

अनु. २

॥४०॥

तमऽएतद्विस्संतंभूयोयजतश्चिकेत ॥ अध्वर्यवोयोदिव्यस्यवस्वोयःपार्थिवस्यक्षम्यस्यराजा । तमूर्देरनपृणतायवेनेंद्रसोमे
 भिस्तदपोवोऽस्तु ॥ अस्मभ्यंतद्वसोदानायराधःसमर्थयस्वबहुतैवसुव्यं । इंद्रयच्चित्रंश्रवस्याऽअनुद्यन्वृहद्वदेमविदथे
 सुवीराः ॥ १४ ॥ (२।२।४) प्रघान्वस्यमहतोमहानिसत्यासत्यस्यकरणानिवोचं । त्रिकंद्रुकेष्वपिवत्सुतस्यास्यमदेऽअ
 हिमिंद्रो जघान ॥ अवंशेद्यामस्तभायद्वहंतमारोदसीऽअपृणदंतरिक्षं । सधारयत्पृथिवींपृथञ्चसोमस्यतामदऽइंद्रश्चका
 र ॥ सद्यैवप्राचोविमिमायमानैर्वज्रेणखान्यंतृणन्नदीनां । वृथासृजत्पृथिभिर्दीर्घयाथैःसोमस्य० ॥ सप्रवोहृन्परिगत्या
 दभीतेर्विश्वमधागायुधमिद्धेऽअग्नौ । संगोभिरश्वैरसृजद्रथैभिःसोमस्य० ॥ सऽईमहींधुनिमेतोररम्णात्सोऽअस्त्रातृन
 पारयत्स्वस्ति । तऽउत्स्त्रायरयिमभिप्रतस्थुःसोमस्य० ॥ १५ ॥ सोदंचंसिंधुमरिणान्महित्वावज्रेणानऽउषसःसंपि
 पेष । अजवसोजविनीभिर्विवृश्चन्त्सोमस्य० ॥ सविद्वाँऽअपगोहंकनीनामाविर्भवन्नुदतिष्ठत्परावृक् । प्रतिश्रोणःस्था
 द्वाँनगंचष्टसोमस्य० ॥ भिनद्धलमंगिरोभिर्गृणानोविपर्वतस्यदंहितान्यैरत् । रिणग्रोधांसिकृत्रिमाण्येषांसोमस्य० ॥
 स्वमैनाभ्युप्याचुमुरिंधुनिचजघंथदस्युंप्रदभीतिमावः । रंभीचिदत्रविविदेहिरण्यंसोमस्य० ॥ नूनंसाते० ॥ १६ ॥
 (२।२।५) प्रवःसतांज्येष्ठतमायसुष्टुतिमग्नाविवसमिधानेहविर्भरे । इंद्रमजुर्यंजरयंतमुक्षितंसनाद्युवानमवसेहवामहे ॥

(२।२।४) प्रवान्वितिदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप् । (२।२।५) प्रवःसतामितिनवर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रो जगत्स्यत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ६

॥४१॥

यस्मादिन्द्राद्बृहतः किंचनेमृते विश्वान्यस्मिन्त्संभृता धिवीर्या । जठरे सोमं तन्वी ३ सहोमहो हस्ते वज्रं भरति शीर्षणि क्रतुं ॥ न
 क्षोणीभ्यां परिभ्वेत ऽ इन्द्रियं न संमुद्रैः पर्वतैरिन्द्रतेरथः । न ते वज्रमन्वंश्चोत्तिकश्च न यदा शुभिः पतसि योजना पुरु ॥ विश्वे ह्य
 स्मै यजता यधृष्णवे क्रतुं भरति वृषभाय सश्च ते । वृषाय जस्वह विषा विदुष्टरः पिबेद्रसोमं वृषभेण भानुना ॥ वृष्णः कोशः पवते
 मध्वं ऽ ऊर्मिर्वृषभा न्नय वृषभाय पातवे । वृषणा ध्वर्यू वृषभा सो ऽ अद्रयो वृषणं सोमं वृषभाय सुष्वति ॥ १७ ॥ वृषाति वज्रं ऽ उ
 त ते वृषारथो वृषणा हरी वृषभाण्यायुधा । वृष्णो मदस्य वृषभत्वमीशिष ऽ इन्द्रसोमस्य वृषभस्य तृष्णुहि ॥ प्रतेनावं न समने
 वचस्युवं ब्रह्मणा यामि सर्वनेषु दाधृषिः । कुविन्नो ऽ अस्य वचं सो निवोधिषा दिन्द्रमुत्सं न वसुनः सिचामहे ॥ पुरा संवाधाद्भ्या
 ववृत्स्वनोधेनुर्न वत्सं यवस्य पिप्युषी । सकृत्सुते सुमतिभिः शतक्रतो संपत्नीं भिनर्वृषणो न सीमहि ॥ नूनं साते ० ॥ १८ ॥
 (२।२।६) तदस्मै न व्यमंगिरस्वर्चत शुष्माय दस्य प्रत्नथो दीरते । विश्वायद्भो त्रासहसा परीवृता मदसोमस्य हं हिता न्यैर
 यत् ॥ सभूतुयो ह प्रथमाय धार्यस ऽ ओजो मिमानो महिमान्मातिरत् । शूरो यो युत्सुतन्वं परि व्यत शीर्षणि घ्यां महिना प्र
 त्यमुंचत ॥ अधा कृणोः प्रथमं वीर्यं महद्यदस्याग्ने ब्रह्मणा शुष्ममैरयः । रथेष्टेन हर्यश्वेन विच्युताः प्रजीरयः सि स्रते सध्य १
 कपृथक् ॥ अधायो विश्वा भुवना भिमज्मने शान कृत्प्रवया ऽ अभ्यवर्धत । आद्रोदसी ज्योतिषा वह्निरातनोत्सी व्यन्तमां

(२।२।६) तदस्मा इति नवर्चस्य सूक्तस्य गृत्समद इन्द्रो जगत्ये द्वे त्रिष्टुभौ ।

मंडलं २

अनु. २

॥४१॥

सिद्धिं तासमव्ययत् ॥ सप्राचीनान्पर्वतान्हृदोजसाधराचीनमकृणोदुपामपः । अधारयत्पृथिवीं विश्वधायसमस्त
 भ्रान्माययाद्यामवस्रसः ॥ १९ ॥ सास्माऽअरंवाहुभ्यांयं पिताकृणोद्विश्वस्मादाजनुषोवेदसस्परि । येनापृथिव्यानि
 क्रिविशयध्यैवज्रेणहृत्पुणक्तुविष्वणिः ॥ अमाजूरिवपित्रोःसचासतीसमानादासदसस्त्वामियेभगं । कृधिप्रकेतमु
 पमास्याभरदद्धिभागंतन्वोऽयेनमामहः ॥ भोजंत्वामिद्रवयंहवेमददिष्टमिंद्रापांसिवाजान् । अविड्मिंद्राचित्रयानऊ
 तीकृधिवृषन्निद्रवस्यसोनः ॥ नूनंसातेप्र० ॥ २० ॥ (२।२।७) प्रातारथोनवोयोजिसस्त्रिश्चतुर्युगस्त्रिकशःसप्त
 शिः । दशारित्रोमनुष्यःस्वर्षाःसऽइष्टिभिर्मितिभीरंह्योभूत् ॥ सास्माऽअरंप्रथमंसद्वितीयमुतोतृतीयमनुषःसहोता ।
 अन्यस्यागर्भमन्यऽऊजंतसोऽअन्येभिःसचतेजेन्योवृषा ॥ हरीनुकरथऽइंद्रस्ययोजमायैसूक्तेनवचसानवेन । मोष
 त्वामत्रवहवोहिविप्रानिरीरमन्यजमानासोऽअन्ये ॥ आद्वाभ्यांहरिभ्यामिद्रयाह्याचतुर्भिराषड्विह्यमानः । आष्टाभि
 र्दशभिःसोमपेयमयंसुतःसुमखमामृधस्कः ॥ आविशत्यात्रिंशतायाह्यर्वाङ्गचत्वारिंशताहरिभिर्युजानः । आपंचाश
 तासुरथैभिरिंद्राष्टासप्तत्यासोमपेयं ॥ २१ ॥ आशीत्यानवत्यायाह्यर्वाङ्गशतेनहरिभिरुह्यमानः । अयंहितेशुन
 होत्रेषुसोमऽइंद्रत्वायापरिषिक्तोमदाय ॥ समब्रह्मैद्रयाह्यच्छाविश्वाहरीधुरिधिष्वारथस्य । पुरुत्राहिविहव्योवभूथा

(२।२।७) प्रातारथइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.२अ.६

॥४२॥

स्मिन्लूरसर्वनेमादयस्व ॥ नमऽइंद्रैणसख्यं वियोषदस्मभ्यमस्यदक्षिणादुहीत । उपज्येष्ठेवरूथेगभस्तौ प्राये प्राये जिगी
 वांसः स्याम ॥ नूनं साते ० ॥ २२ ॥ (२।२।८) अपाय्यस्यांधसोमदायमनीषिणः सुवानस्यप्रयंसः । यस्मिन्निद्रः प्र
 दिविवावृधानऽओकोदधे ब्रह्मण्यंतश्चनरः ॥ अस्यमंदानोमध्वोवज्रहस्तोहिमिंद्रोऽअर्णोवृतं विवृश्चत् । प्रयद्वयोनस्वसं
 राण्यच्छाप्रयांसिचनदीनांचक्रमंत ॥ समाहिनऽइंद्रोऽअर्णोऽअपांप्रैरयदहिहाच्छासमुद्रं । अजनयत्सूर्यविदद्वाऽअक्तु
 नाह्वावयुनानिसाधत् ॥ सोऽअप्रतीनिमनवेपुरुणींद्रोदाशहाशुपेहंतिवृत्रं । सद्योयोनृभ्योऽअतसाय्योभूत्पस्पृधाने
 भ्यःसूर्यस्यसातौ⁺ ॥ ससुन्वतऽइंद्रःसूर्यमादेवोरिण्जत्प्रायस्तवान् । आयद्रयिगुहदंवद्यमस्मैभरदंशनैतशोदशस्यन्⁺
 ॥ २३ ॥ सरंधयत्सदिवःसारथ्येशुष्णमशुषंकुर्यंवंकुत्साय । दिवोदासायनवतिचनवेद्रःपुरोव्यैरच्छंवरस्य ॥ एवा
 तऽइंद्रोचथमहेमश्रवस्यानत्मनावाजयंतः । अश्यामत्तसाप्तमाशुषाणाननमोवधुरदेवस्यपीयोः⁺ ॥ एवातेगृत्समदाः
 शूरमन्मावस्यवोनवयुनानितक्षुः । ब्रह्मण्यंतऽइंद्रतेनवीयऽइषमूर्जसुक्षितिसुम्नमश्रुः ॥ नूनं साते ० ॥ २४ ॥ (२।२।९)
 वयंतवयऽइंद्रविद्धिषुणःप्रभरामहेवाजयुर्नरथं । विपन्यवोदीध्यतोमनीषासुम्नमियक्षंतस्त्वावंतो नृन्⁺ ॥ त्वनंऽइंद्र
 त्वाभिरूतीत्वायतोऽअभिष्टिपासिजनान् । त्वमिनोदाशुषोवरूथेत्थाधीरभियोनक्षतित्वा ॥ सनोयुवेद्रोजोहूत्रःसखा

(२।२।८) अपाय्यस्येतिनवर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप् । (२।२।९) वयंतइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप्पृतीयाविराड्गुपा ।

मंडलं २

अनु. २

॥४२॥

शिवो नरामस्तुपाता । यः शंसंतं यः शंसमानमूतीपचंतं चस्तुवंतं च प्रणेषत् ॥ तमुस्तुपऽइंद्रंतं गृणीषेयस्मिन्पुरावावृधुः
 शाशुदुश्च । सवस्वः कामपीपरदियानो ब्रह्मण्यतो नूतनस्यायोः⁺ ॥ सोऽंगिरसामुचथा जुजुष्वान्ब्रह्मातूतो दिंद्रो गातु
 मिष्णन् । मुष्णन्नुषसः सूर्येण स्त्वानश्चस्य चिच्छिश्नथत्पूर्व्याणि ॥ २५ ॥ सहश्रुतऽइंद्रो नाम देवऽऋध्वो भुवन्मनुषेद
 स्ततमः । अवप्रियमर्शसानस्य साह्वान्छिरो भरहासस्य स्वधावान् ॥ सर्वत्र हेंद्रः कृष्णयोनीः पुरंदरो दासीरैरयद्वि । अ
 जनयन्मनवेक्षामपश्च सत्राशंसं यजमानस्य तूतोत् ॥ तस्मै तवस्य^१ मनुदायि सत्रे द्रायदेवेभिरर्णसातौ । प्रतियदस्य वज्रं
 बाहोर्धुहृत्वीदस्य नूपुरऽआयसीर्नितारीत् ॥ नूनं साते^० ॥ २६ ॥ (२।२।१०) विश्वजिते धनजिते स्वर्जिते सत्राजिते नृजि
 तंऽउर्वराजिते । अश्वजिते गोजितेऽअजिते भरेंद्राय सोमं यजताय हर्यंतं⁺ ॥ अभिभुवैभिर्भंगाय वन्वतेषां ह्याय सहमानाय
 वेधसे । तुविग्रये वह्नये दुष्टरीतवे सत्रासाहेनमऽइंद्राय वोचत ॥ सत्रासाहोजनभक्षोजनं सहश्चयवनो युध्मोऽअनुजोषमु
 क्षितः । वृतंचयः सहुरिर्विश्वारितऽइंद्रस्य वोचं प्रकृतानि वीर्या^{*} ॥ अनानुदो वृषभो दोधतो वधोगंभीरऽऋध्वोऽअसंम
 ष्टकाव्यः । रध्रचोदः श्रथनो वीळितस्पृथुरिंद्रः सुयज्ञऽउषसः स्वर्जनत् ॥ यज्ञेन गातुमसुरो विविद्रिरेधियो हिन्वानाऽउ
 शिजौ मनीषिणः । अभिस्वरा निषदा गाऽअवस्यवऽइंद्रै हिन्वानाद्रविणान्याशत ॥ इंद्रश्रेष्ठानि द्रविणानि धेहिचित्ति

(२।२।१०) विश्वजित इति षष्ठ्यसूक्तस्य गृत्समद इंद्रो जगत्संयात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ६

॥४३॥

दक्षस्य सुभगत्वमस्मे । पोषरयीणामरिष्टितनूनां स्वाद्मानं वाचः सुदिनत्वमहं ॥ २७ ॥ (२।२।११) त्रिकद्रु
 केषु महिषो यवा शिरंतु विशुष्मस्तृप्तसोममपि बद्धिष्णुना सुतं यथा वशत् । सऽईममादुमहिर्मर्कतवेमहामुरुंसैने सश्च हे
 वो देवं सत्यमिंद्रं सत्यसिद्धुः ॥ अधत्विषीमांऽअभ्योजसा क्रिविं युधाभं वदारोदसीऽअपृणदस्य मज्मना प्रवावृधे । अध
 त्तान्यं जठरे प्रेमरिच्यत सैनं ॥ साकं जातः क्रतुना साकमोजसा ववक्षिथ साकं वृद्धो वीर्यैः सासहिर्मृधो विचर्षणिः । दा
 ताराधःस्तुवते काम्यं वसुसैनं ॥ तवत्यन्नर्यं नृतोपऽइंद्रप्रथमं पूर्यदिविप्रवाच्यं कृतं । यदेवस्य शवंसा प्रारिणाऽअसुरि
 णन्नपः । भुवद्विष्वमभ्यादेवमोजसा विदादूर्जैश्च तक्रतुर्विदादिषं ॥ २८ ॥ (२।३।१) गुणानां त्वागुणपतिं हवाम
 हे कविकवीनामुपमश्रवस्तमं । ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पतऽआनः शृण्वन्नूतिभिः सीदसादनं ॥ देवाश्चित्तेऽअसुर्यप्रचे
 तसो बृहस्पते यज्ञियं भागमानशुः । उस्त्राऽइवसूर्यो ज्योतिषामहो विश्वेषामिज्जनिता ब्रह्मणामसि ॥ आविंवाध्यापरिरा
 पस्तमांसि च ज्योतिष्मंतरथं मृतस्य तिष्ठसि । बृहस्पते भीमममित्रदंभं न रक्षो हणंगोत्रभिदंस्वविदं ॥ सुनीतिभिर्नयसि
 त्रायं सेचनं यस्तुभ्यं दाशान्नतमंहोऽअश्ववत् । ब्रह्मद्विपस्तपनो मन्युमीरसि बृहस्पते महितत्तै महित्वनं ॥ नतमंहो न दु

(२।२।११) त्रिकद्रुकेष्विति चतुर्कचस्य सूक्तस्य गृत्समद इन्द्राद्याष्टिस्ततो द्वे अतिशक्र्यावत्याष्टिर्वा । (२।३।१) गणानामित्येको न विं-
 शत्युचस्य सूक्तस्य गृत्समदः आद्यापंचमीनवम्येकादशी सप्तदश्यंत्यानां ब्रह्मणस्पतिः शिष्टानां बृहस्पतिर्जगतीपंचदश्यं ये त्रिष्टुभौ ।

मंडलं २

अनु. ३

॥४३॥

रितंकुतश्चननारातयस्तितिरुर्नद्वयाविनः । विश्वाऽइदस्माद्धरसोविवाधसेयंसुगोपारक्षसिब्रह्मणस्पते ॥ २९ ॥
 त्वंनोगोपाःपथिकृद्विचक्षणस्तवत्रतार्यमतिभिर्जरामहे । बृहस्पतेयोनोंऽअभिहरोदधेस्वातंमर्मर्तुदुच्छुनाहरस्वती ॥
 उतवायोनोंमर्चयादनागसोरातीवामर्तःसानुकोवृकः । बृहस्पतेऽअपतंवर्तयापथःसुगंनोंऽअस्यैदेववीतयेकृधि ॥
 त्रातारंत्वातनूनाहवामहेवस्पतरधिवक्तारमस्मयुं । बृहस्पतेदेवनिदोनिर्वहयमादुरेवाऽउत्तरंसुम्नमुन्नशन् ॥ त्वयावयं
 सुवृधाब्रह्मणस्पतेस्पाहावसुमनुष्याददीमहि । यानोदूरेतुलितोयाऽअरातयोभिसंतिजंभयाताऽअनमसः ॥ त्वयाव
 यमुत्तमंधीमहेवयोबृहस्पतेपप्रिणासस्त्रिनायुजा । मानोदुःशंसोऽअभिदिप्सुरीशतुप्रसुशंसामतिभिस्तारिषीमहि ॥ ३० ॥
 अनानुदोवृषभोजगिमराहवंनिष्टंशशत्रुपृतनासुसासहिः । असिसत्यऽऋणयाब्रह्मणस्पतऽउग्रस्यचिदमितावीलुहर्षि
 णः ॥ अदेवेनमनसायोरिषण्यतिशासामुग्रोमन्यमानोजिघांसति । बृहस्पतेमाप्रणक्तस्यनोवधोनिकर्ममन्युंदुरेवस्यश
 धैतः ॥ भरेषुहव्योनमसोपसद्योगंतावाजेषुसनिताधनंधनं । विश्वाऽइदुर्योऽअभिदिप्सोऽमृधोबृहस्पतिर्विववर्हा
 रथोऽइव ॥ तेजिष्ठयातपनीरक्षसस्तपयेत्वानिदेदधिरेदृष्टवीर्यं । आविस्तत्कृष्वयदसत्तऽउक्थ्यं बृहस्पतेविपरिरापो
 ऽअर्दय ॥ बृहस्पतेऽअतियदुर्योऽअर्हाह्युमद्विभातिकर्तुमज्जनेषु । यद्दीदयच्छवसऽऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणंधेहि
 चित्रं ॥ ३१ ॥ मानःस्तेनेभ्योयेऽअभिद्रुहस्पदेनिरामिणोरिषोन्नेषुजागृधुः । आदेवानामोहतेवित्रयोहदिबृहस्प

ऋक्सं.

अ. २ अ. ७

॥४४॥

तेनपुःसाम्नोविदुः ॥ विश्वेभ्योहित्वाभुवनेभ्यस्परित्वष्टाजन्त्साम्नःसाम्नःकविः । सऽऋणचिह्णयाब्रह्मणस्पतिर्द्रुहो
 हुंतामहऽऋतस्यधर्तरि ॥ तवश्रियेव्यजिहीतपर्वतो गवांगोत्रमुदसृजोयदंगिरः । इन्द्रेणयुजातमसापरीवृतंबृहस्पतेनिर-
 पामौब्जोऽअर्णवं ॥ ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययन्तासूक्तस्यबोधितनयंचजिन्व । विश्वंतद्भद्रंयदवतिदेवाबृहद्वदेमविदथैसुवी-
 राः ॥ ३२ ॥ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चतुर्दशाध्याये वर्गाः ३२ सूक्तानि १५ ऋचः १५७ ॥ त्यागः ॥ अग्नयइदं. १२ इंद्रायेदं. १२३ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं.
 ३ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. ३ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. ५ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं.
 ब्रह्मणस्पतयइदं. ॥ इतिद्वितीयेषष्ठः ॥ ६ ॥

सेमांषोळशांत्यात्रिष्टुब्धादशीचसैंद्रीचैधानःपंचजागतंतवृजुश्चतुष्कमिमागिररूयूनाकूर्मोर्गात्समदोहिवादित्यं
 मिदमेकादशवारुणमुपांत्यादुःस्वप्ननाशिनीधृतव्रताःसप्तवैश्वदेवमृतमेकादशजगत्यंतंषष्ठ्यैद्रासोमीसरस्वति
 त्वमितिसारस्वतोर्धचोयोनोबार्हस्पत्यांतवोमारुत्यस्माकंसप्तवैश्वदेवंत्रिष्टुवंतमस्यमेष्टौजागतंत्यनुष्टुवंतंघावा
 पृथिव्यैकाद्वेष्टौत्वाष्ट्र्यौवाद्वेष्टेराकासिनीवालयोरंत्यालिंगोक्तदेवतातेपंचोनारौद्रंधारावरामारुतंत्रिष्टुवंतमु-
 पेमपोनप्लीयंतुभ्यंषळृतव्यंतुजागतंतु ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मंडलं २

अनु. ३

॥४४॥

हरिःओम् ॥ (२।३।२) सेमामविद्धिप्रभृतिंयऽईशिषेयाविधेमनवयामहागिरा । यथानोमीद्वान्तस्तवतेसखात
 ववृहस्पतेसीषधःसोतनोमतिं⁺ ॥ योनंत्वान्यनमन्नयोजसोतादर्दमन्युनाशंवराणिवि । प्राच्यावयुदच्युताब्रह्मणस्पति
 राचाविशद्वसुमंतंविपर्वतं ॥ तद्देवानांदेवतमायुकर्तुमश्रन्नहृह्राव्रदंतवीळिता । उद्गाऽआजदभिनद्वह्मणावलमगूह
 त्तमोव्यचक्षयत्स्वः* ॥ अश्मास्यमवतंब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसातृणत् । तमेवविश्वेपपिरेस्वर्दशोबहुसाकंसि
 सिचुरुत्समुद्रिणीं ॥ सनाताकाचिद्भुवनाभवीत्वामाद्भिःशरद्भिर्दुरोवरंतवः । अयंतंताचरतोऽअन्यदन्यदिद्याचका
 रव्युनाब्रह्मणस्पतिः ॥ १ ॥ अभिनक्षंतोऽअभियेतमानशुनिधिंपणीनांपरमंगुहाहितं । तेविद्वांसःप्रतिचक्ष्यान्तृतापु
 नर्यतऽउऽआयंतदुदीयुराविशं ॥ ऋतावानःप्रतिचक्ष्यान्तृतापुनरातऽआतस्थःऋवयोमहस्पथः । तेबाहुभ्यांधमितम
 ग्निमश्मनिनकिष्णोऽअस्त्यरणोजहुर्हितं⁺ ॥ ऋतज्यैनक्षिप्रेणब्रह्मणस्पतिर्यत्रवष्टिप्रतदश्रोतिधन्वना । तस्यसाध्वीरि
 ष्वोयाभिरस्यतिनृचक्षसोदृशयेकर्णयोनयः ॥ ससैनयःसविनयःपुरोहितःससुष्टुतःसयुधिब्रह्मणस्पतिः । चाक्षमोयद्वा
 जंभरतेमतीधनादित्सूर्यस्तपतितप्यतुर्वथा ॥ विभुप्रभुप्रथममेहनावतोबृहस्पतेःसुविदत्राणिराध्या । इमासातानिवे
 न्यस्यवाजिनोयेनजनाऽउभयेभुंजतेविशः ॥ २ ॥ योवरेवृजनैविश्वथाविभुर्महामुरण्वःशवसाववक्षिथ । सदेवोदेवान्प्रति

(२।३।२) सेमामितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोब्रह्मणस्पतिःप्रथमादशम्योबृहस्पतिर्द्वादश्यैद्वाब्रह्मणस्पतीजगतीद्वादश्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ७

॥४५॥

पप्रथेपृथुविश्वेदुतापरिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ विश्वसत्यमघवानायुवोरिदापश्चनप्रमिनंतिव्रतंवा । अच्छेद्राब्रह्मणस्पतीहृवि
 नोन्नयुजैववाजिनाजिगातं ॥ उताशिष्टाऽअनुशृण्वंतिवह्नयःसभेयोविप्रोभरतेमतीधना । वीळुद्वेषाऽअनुवशऽऋणमाद
 दिःसहवाजीसमिथेब्रह्मणस्पतिः ॥ ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशंसत्योमन्युर्महिकर्माकरिष्यतः । योगाऽउदाजत्सदिवेवि
 चाभजन्महीवरीतिःशर्वसासरत्पृथक् ॥ ब्रह्मणस्पतेसुयमस्यविश्वहारायःस्यामरथ्योऽवयस्वतः । वीरेषुवीराऽउपपृग्धि
 नस्त्वंयदीशानोब्रह्मणावेषिमेहव ॥ ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययंतासूक्तस्यबोधितनयंचजिन्व । विश्वंतद्द्रव्यदवैतिदेवावृहद्वदे
 मविदथेसुवीराः ॥ ३ ॥ (२।३।३) इंधानोऽअग्निंवनवद्वनुष्यतःकृतब्रह्माशूशुवद्रातहव्यऽइत् । जातेनजातमतिसप्रस
 र्त्तेयंयंयुजैकृणुतेब्रह्मणस्पतिः ॥ वीरेभिर्वीरान्वनवद्वनुष्यतो गोभीरयिंप्रथद्वोधतित्मना । तोकंचतस्यतनयंचवर्धतेयं
 यंयुजै ॥ सिंधुर्नक्षोदःशिमिवाँऽऋघायतोवृषेववर्धीँरभिवृष्योजसा । अग्नेरिवप्रसितिर्नाहवर्तैवेयंयंयुजै ॥ तस्माँऽअर्ष
 तिदिव्याँऽअसश्चतःससत्वंभिःप्रथमोगोषुगच्छति । अनिभृष्टतविषिर्हृत्योजसायंयंयुजै ॥ तस्माँऽइद्विश्वेधुनयंतसिंधवो
 च्छिद्राशर्मदधिरेपुरुणि । देवानाँसुम्नेसुभगःसऽएधतेयंयंयुजै ॥ ४ ॥ (२।३।४) ऋजुरिच्छंसोवनवद्वनुष्यतोदेवयन्निद
 देवयंतमभ्यसत् । सुप्रावीरिद्वनवत्पृत्सुदुष्टरंयज्वेदयज्योर्विभजातिभोजनं ॥ यजस्ववीरप्रविहिमनायतोभद्रंमनःकृणु
 (२।३।३) इंधानइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती । (२।३।४) ऋजुरिदितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यगृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती ।

मंडलं २

अनु. ३

॥४५॥

ष्ववृत्रतूर्यै । हविष्कृणुष्वसुभगोयथासंसिब्रह्मणस्पतेरवऽआवृणीमहे ॥ सऽइज्जनेनसविशासजन्मनासपुत्रैर्वाजंभरतेध
 नानृभिः । देवानांयःपितरमाविवांसतिश्रद्धामनाहविषाब्रह्मणस्पतिं ॥ योऽअस्मैहव्यैर्धृतवद्भिरविधत्प्रतंप्राचानयति
 ब्रह्मणस्पतिः । उरुष्यतीमंहसोरक्षंतीरिषोऽहोश्चिदस्माऽउरुचक्रिरद्भुतः ॥ ५ ॥ (२।३।५) इमागिरऽआदित्येभ्योऽधृतस्नूः
 सनाद्राजभ्योजुह्वानुहोमि । शृणोतुमित्रोऽअर्यमाभगोनस्तुविजातोवरुणोदक्षोऽअंशः ॥ इमंस्तोमंसकृतवोमेऽअद्यमित्रो
 ऽअर्यमावरुणोजुषंत । आदित्यासःशुचयोधारपृताऽअवृजिनाऽअनवद्याऽअरिंष्टाः ॥ तऽआदित्यासऽउरवोगभीरा
 ऽअदब्धासोदिप्संतोभूर्यक्षाः । अंतःपश्यंतिवृजिनोतसाधुसर्वराजभ्यःपरमाचिदंति ॥ धारयंतऽआदित्यासोजग
 त्स्थादेवाविश्वस्यभुवनस्यगोपाः । दीर्घाधियोरक्षमाणाऽअसुर्यमृतावानश्चर्यमानाऽऋणानि ॥ विद्यामादित्याऽअवसो
 वोऽअस्ययदर्यमन्भयऽआचिन्मयोभु । युष्माकमित्रावरुणाप्रणीतौपरिश्वभ्रेवदुरितानिवृज्यां ॥ ६ ॥ सुगोहिवोऽ
 अर्यमन्मित्रपंथाऽअनृक्षरोवरुणसाधुरस्ति । तेनादित्याऽअधिवोचतानोयच्छतानोदुष्परिहंतुशर्म ॥ पिपर्तुनोऽअदि
 तीराजपुत्रातिद्वेषांस्यर्यमासुगोभिः । बृहन्मित्रस्यवरुणस्यशर्मोपस्यामपुरुवीराऽअरिंष्टाः ॥ तिष्ठोभूर्मीधारयन्त्रोऽअरुत
 द्यून्त्रीणिब्रताविदथैऽअंतरैषां । ऋतेनादित्यामहिंवोमहित्वंतदर्यमन्वरुणमित्रचारु ॥ त्रीरोचनादिव्याधारयंतहिर

(२।३।५) इमागिरइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगार्त्समदःकूर्मआदित्यास्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ७

॥४६॥

प्ययाः शुचयो धारपूताः । अस्वप्नजोऽनिमिषाऽअदब्धाऽउरुशंसाऽऋजवे मर्त्याय ॥ त्वं विश्वेषां वरुणासिराजाये च दे-
वाऽअसुरये च मर्ताः । शतं नो रास्वशरदो विचक्षेयामायूंषि सुधितानि पूर्वा ॥ ७ ॥ न दक्षिणा विचिकितेन सव्या न प्राची-
नमादित्या नोतपश्चा । पाक्याचिद्वसवो धीर्याचिद्युष्मानीतोऽभयं ज्योतिरश्यां ॥ यो राजभ्यऽऋतनिभ्यो ददाशयं व-
र्धयंति पुष्टयश्च नित्याः । सरेवान्यातिप्रथमोरथेन वसुदावा विदथेषु प्रशस्तः ॥ शुचिरुपः सुयवसाऽअदब्धऽउपक्षेति वृ-
द्धवयाः सुवीरः । न किष्टं घ्नं त्यंति तो न दूराद्यऽआदित्यानां भवति प्रणीतौ ॥ अदिते मित्रवरुणो तमृलयद्वौ वयं च कृमाकच्छि-
दागः । उर्वश्यामभयं ज्योतिरिंद्रमानो दीर्घाऽअभिनशन्तमिस्राः ॥ उभेऽअस्मै पीपयतः समीचीदिवो वृष्टिं सुभगो नाम-
पुष्यन् । उभाक्षया वाजयन्त्यातिपृत्सूभावधौ भवतः साधूऽअस्मै ॥ यावो मायाऽअभिद्रुहेयजत्राः पाशाऽआदित्यारि-
पवे विचृत्ताः । अश्वीवतांऽअतियेषं रथेनारिष्टाऽउरावा शर्मन्त्स्याम ॥ माहं मघो नो वरुण प्रियस्य भूरिदात्रऽआविदं शून-
मापेः । मारा यो राजन्त्सु यमादवस्थां बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ८ ॥ (२।३।६) इदं कवेरादित्यस्य स्वराजो विश्वानि
सांत्यभ्यस्तुमहा । अतियोमंद्रो यजथाय देवः सुकीर्तिभिर्क्षेवरुणस्य भूरैः ॥ तव व्रते सुभगांसः स्याम स्वाध्यो वरुण तुष्टुवां-
सः । उपायं नऽउषसां गोमतीनामग्नयो न जरमाणाऽअनुद्युन् ॥ तव स्याम पुरुवीरस्य शर्मन्नुरुशंसस्य वरुण प्रणेतः । यूयं

(२।३।६) इदं कवेरित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गार्त्समदः कूर्मो वरुणस्त्रिष्टुप् (दशमीदुःस्वप्ननाशिनी त्रिष्वपि सूक्तेषु पाक्षिको गृत्समदोऽस्येव) ।

मंडलं २

अनु. ३

॥४६॥

नः पुत्राऽदितेरदन्धाऽअभिक्षमध्वं युज्याय देवाः ॥ प्रसीमादित्योऽअसृजद्विधृताऽऽकृतं सिंधवो वरुणस्ययंति । नश्रा
म्यंति न विमुच्यंते ते वयो न पसूरघुया परिज्मन् ॥ विमच्छ्रथायरशनामिवागऽऽकृध्यामते वरुणस्वामृतस्य । मातंतुं श्छेदिव
यतो धियैमे मामात्रा शार्यपसः पुरऽऽकृतोः⁺ ॥ ९ ॥ अपो सुम्यंक्ष्वरुणभियसंमत्सम्राळृतावो नुमागृभाय । दामैव वत्सा द्वि
मुमुग्धं हौ न हित्व दारे निमिषश्चनेशे ॥ मानो वधैर्वरुणयेतऽऽष्टावेनः कृण्वंतमसुरभ्रीणंति । माज्योतिषः प्रवसथानि ग
न्मविषू मृधः शिश्रथोजीवसेनः ॥ नमः पुरातै वरुणो तनूनमुतापरंतु विजात ब्रवाम । त्वेहिकं पर्वतेन श्रितान्यप्रच्युतानि
दूळभव्रतानि ॥ परऽऽकृणासावीरधमत्कृतानि माहं राजन्नन्यकृतेन भोजं । अव्युष्टाऽऽइन्नुभूयसीरुषासऽऽआनो जीवान्व
रुणता सुशाधि ॥ यो मेराज न्युज्यो वासखा वास्वमैभयं भीरवे मह्यमाह । स्तेनो वायो दिप्सति नो वृको वा त्वंतस्माद्वरुणपा
ह्यस्मान्⁺ ॥ माहं ० ॥ १० ॥ (२।३।७) धृतव्रताऽऽआदित्याऽऽइषिराऽऽआरेमत्कर्तरहसूरिवागः । शृण्वतो वो वरुणमित्रदेवा
भद्रस्य विद्वाँऽअवसेहुवेवः ॥ यूयं देवाः प्रमतिर्युयमोजो यूयं द्वेषांसि सनुत र्युयोत । अभिक्षत्तारोऽअभिचक्षमध्वमद्याचनो
मृळयतापरंच ॥ किमु नुवः कृणवामापरेण किं सनेन वसवऽऽआप्येन । यूयं नो मित्रावरुणादिते च स्वस्ति मिद्रामरुतो दधात ॥
ह्ये देवा यूयमिदापर्यः स्थते मृळतनाधमानाय मह्यं । मावोरथो मध्यमवाळृते भून्मायुष्मावत्स्वापिषुश्रमिष्म ॥ प्रवऽऽएको

(२।३।७) धृतव्रता इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य गार्त्समदः कूर्मो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (भेदप्रयोगे-आद्यानां षण्णां विश्वे देवाः अंत्याया वरुणः) ।

ऋक्सं.

अ.२अ.७

॥४७॥

मिमयभूर्यागोयन्मापितेवकितवंशशास । अरेपाशाऽअरेऽअघानिदेवामामधिपुत्रेविमिवग्रभीष्ट ॥ अर्वाचोऽअद्या
भवतायजत्राऽआवोहार्दिभयमानोव्ययेयं । त्राध्वैनोदेवानिजुरोवृकस्यत्राध्वैकृतादिवपदोयजत्राः ॥ माहं० ॥ ११ ॥
(२।३।८) ऋतं देवाय कृण्वते सवित्रऽइन्द्रायाहिघ्ने नरं मंतऽआपः । अहरहर्यात्यक्तुरपां कियत्पाप्रथमः सर्गऽआसां ॥ योवृ
त्रायसि नमत्राभरिष्यत्प्रतंजनित्रीविदुषऽउवाच । पथोरदंतीरनुजोषमस्मैदिवेदिवेधुनयोयंत्यर्थ ॥ ऊर्ध्वो ह्यस्यादध्यंतरि
क्षेधावृत्राय प्रवधंजभार । मिहं वसानऽउपहीमदुद्रोत्तिग्मायुधोऽअजयच्छत्रुमिंद्रः ॥ बृहस्पते तपुषाश्चैव विध्यवृकद्वरसो
ऽअसुरस्य वीरान् । यथाजघंथ धृषतापुराचि देवाजहि शत्रुमस्माकमिंद्र ॥ अवक्षिपदिवोऽअश्मानमुच्चायेन शत्रुमंदसानो
निजूर्वाः । तोकस्य सातौतनयस्य भूरैरस्माँऽअर्धकृणुतादिंद्रगोनां ॥ १२ ॥ ग्रहिकृतुं बृहथोयं वनुथोरधस्यस्थोयजमानस्य
चोदौ । इन्द्रासोमायुवमस्माँऽअविष्टमस्मिन्भयस्थैकृणुतमुलोकं⁺ ॥ नमातमन्नश्रमन्नोततं द्रव्यवोचाममासुनोतेतिसो
मं । योमैपृणाद्योदद्योनिबोधाद्योमासुन्वंतमुपगोभिरायत् ॥ सरस्वतित्वमस्माँऽअविष्टिमरुत्वतीधृषतीजैषिशत्रून् ।
त्यंचिच्छर्धंतं विषीयमाणमिंद्रोहंति वृषभं शंडिकानां ॥ योनः सनुत्यऽउतवाजिघत्सुरभिख्यायतंति गितेन विध्य । बृ
हस्पतऽआयुधैर्जैषिशत्रून् द्रुहेरीषंतं परिधेहिराजन् ॥ अस्माकैभिः सत्वभिः शूरशूरैर्वीर्याकृधियानिते कर्त्वानि । ज्योगं
(२।३।८) ऋतं देवायेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्य गृत्समदइंद्रः षष्ठ्या इन्द्रासोमौ अष्टम्याः सरस्वती नवम्या बृहस्पतिरेकादश्या मरुतस्त्रिष्टुवंत्याजगती ।

मंडलं २

अनु. ३

॥४७॥

भूवन्ननुधूपितासोहृत्वीतेषामाभरानोवसूनि ॥ तंवःशर्धमारुतंसुन्नयुर्गिरोपब्रुवेनमसादैव्यंजनं । यथारयिसर्ववीरं
 शमहाऽअपत्यसाचंश्रुत्यंदिवेदिवे ॥ १३ ॥ (२।३।९) अस्माकमित्रावरुणावतरंथमादित्यैरुद्रैर्वसुभिःसचाभुवा ।
 प्रयद्वयोनपत्नवस्मनस्परिश्रवस्यवोहृषीवंतोवर्षदः ॥ अधस्मानुऽउदवतासजोषसोरथंदेवासोऽअभिविक्षुवाजयुं ।
 यदाशवःपद्याभिस्तित्रतोरजःपृथिव्याःसानौजंघनंतपाणिभिः ॥ उतस्यनुऽइंद्रोविश्वचर्षणिर्दिवःशर्धेनमारुतेनसुक्र
 तुः । अनुनुस्थात्यवृकाभिरूतिभीरथंमहेसनयेवाजसातये ॥ उतस्यदेवोभुवनस्यसक्षणिस्त्वष्टाग्नाभिःसजोषाजुवद्र
 थं । इळाभगौबृहद्विवोतरोदसीपूषापुरंधिरश्विनावधापती ॥ उतत्येदेवीसुभगेमिथुदृशोषासानक्ताजगतामपीजुवा ।
 स्तुषेयद्वापृथिविनव्यसावचःस्थातुश्चवयस्त्रिवयाऽउपस्तिरे ॥ उतवःशंसंमुशिजामिवश्मस्यहिर्बुध्न्योऽजएकपादुत ।
 त्रितऽऋभुक्षाःसविताचनोदधेपांनपादाशुहेमाधियाशमि ॥ एतावोवश्म्युद्यतायजत्राऽअतक्षन्नायवोनव्यसेसं । श्र
 वस्यवोवाजंचक्रानाःसस्तिर्नरथ्योऽअहधीतिमश्याः ॥ १४ ॥ (२।३।१०) अस्यमेद्यावापृथिवीऽऋतायतोभूतमवि

(२।३।९) अस्माकमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोविश्वेदेवाजगत्यंत्यात्रिष्टुप् । (२।३।१०) अस्यमइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदआद्याया
 द्यावापृथिवीद्वितीयातृतीययोरिंद्रः (त्वष्टावा) चतुर्थीपंचम्योराकाषष्ठीसप्तम्योःसिनीवालीअंत्यायागुंसिनीवालीराकासरस्वतीद्राणीवरु
 णान्योजगतीअंत्यास्तिस्रोनुष्टुभः । (भेदपक्षेआद्यायामित्रावरुणौद्वितीयाचतुर्थीपंचमीनांविश्वेदेवाःतृतीयायाउषासानक्ताषष्ठ्याद्यावापृथि
 वीसप्तम्याइंद्रः) ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ७

॥४८॥

त्रीवचसःसिषासतः । ययोरायुःप्रतरंतेऽइदंपुरऽउपस्तुतेवसूयुर्वीमहोदधे ॥ मानोगुह्यारिपंऽआयोरहन्दभन्मानंऽ
 आभ्योरीरधोदुच्छुनाभ्यः । मानोवियौःसख्याविद्धितस्यनःसुम्नायतामनसातत्त्वैमहे ॥ अहैळतामनसाश्रुष्टिमाव
 हृदुहानांधेनुंपिप्युषीमसश्चतं । पद्याभिराशुवचसाचवाजिनत्वांहिनोमिपुरुहूतविश्वहा ॥ राकामहंसुहवांसुष्टुतीहुवे
 शृणोतुनःसुभगाबोधतुत्मना । सीव्यत्वपैःसूच्याच्छिद्यमानयाददातुवीरंशतदायमुक्थ्यं* ॥ यास्तैराकेसुमतयःसुपेश
 सोयाभिर्ददासिदाशुषेवसूनि । ताभिर्नोऽअद्यसुमनाऽउपागहिसहस्रपोषंसुभगेरराणा ॥ सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवा
 नामसिस्वसा । जुषस्वहव्यमाहुतंप्रजादेविदिदिङ्निः ॥ यासुबाहुःस्वंगुरिःसुषूमावहुसूवरी । तस्यैविश्वयैहविःसि
 नीवाल्यैजुहोतन ॥ यागुंगूर्यासिनीवालीयाराकायासरस्वती । इंद्राणीमह्वऽऊतयैवरुणानींस्वस्तये ॥ १५ ॥ (२।४।१)
 आतेपितर्मरुतांसुम्नमेतुमानःसूर्यस्यसंदृशोयुयोथाः । अभिनोवीरोऽअर्वतिक्षमेतप्रजायेमहिरुद्रप्रजाभिः ॥ त्वादत्ते
 भीरुद्रशंतमेभिःशतंहिमाऽअशीयभेषजेभिः । व्य१स्मद्वेषोवितरंव्यंहोव्यमीवाश्चातयस्वाविषूचीः ॥ श्रेष्ठोजातस्यरु
 द्रश्रियासितवस्तमस्तवसावज्रवाहो । पर्षिणःपारमंहसःस्वस्तिविश्वाऽअभीतीरपसोयुयोधि ॥ मात्वारुद्रचुकुधामान
 मोभिर्मादुष्टुतीवृषभमासहृती । उन्नोवीराऽअर्पयभेषजेभिर्भिषक्तमंत्वाभिषजांशृणोमि ॥ हवीमभिर्हवतेयोहविर्भिरव

(२।४।१) आतेपितरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोरुद्रोजगतीअंत्यात्रिष्टुप् ।

मंडलं २

अनु. ४

॥४८॥

स्तोमेभीरुद्रंदिषीय । ऋदूदरःसुहवोमानोऽस्यैवभ्रुःसुशिप्रोरीरधन्मनायै ॥ १६ ॥ उन्माममंदवृषभोमरुत्वान्त्व
 क्षीयसावयसानाधमानं । घृणीवच्छायामरपाऽअशीयाविवासेयरुद्रस्यसुम्रं⁺ ॥ क^१स्यतेरुद्रमृळयाकुहस्तोयोऽअस्ति
 भेषजोजलाषः । अपभर्तारपसोदैव्यस्याभीनुमावृषभचक्षमीथाः ॥ प्रवभ्रवेवृषभार्यश्वितीचेमहोमहींसुष्टुतिमीरया
 मि । नमस्याकल्मलीकिनंनमोभिर्गृणीमसित्वेषंरुद्रस्यनामं ॥ स्थिरेभिरंगैःपुरुषंऽउग्रोवभ्रुःशुक्रेभिःपिपिशोहिर
 ण्यैः । ईशानादस्यभुवनस्यभूरेनवाऽउयोषद्रुद्रादसुर्यै* ॥ अहंन्विभर्षिसार्यकानिधन्वाहंन्निष्कंयजतंविश्वरूपं । अहं
 न्निदंदयसेविश्वमभ्वंनवाऽओजीयोरुद्रत्वदस्ति ॥ १७ ॥ स्तुहिश्रुतंगर्तसदयुवानंमृगंभीममुपहृत्तुमुग्रं । मृळार्जि
 त्रेरुद्रस्तवानोन्यतेऽअस्मन्निवपंतुसेनाः ॥ कुमारश्चित्पितरंवदमानंप्रतिनानामरुद्रोपयंतं । भूरेर्दातारंसत्पतिंगृणीषे
 स्तुतस्त्वंभेषजामरुतःशुचीनियाशंतमावृषणोयामयोभु । यानिमनुरवृणीतापितानस्ताशंच
 योश्चरुद्रस्यवशिम् ॥ परिणोहेतीरुद्रस्यवृज्याःपरित्वेषस्यदुर्मतिर्महीगात् । अवस्थिरामघवद्व्यस्तनुष्वमीद्वस्तोकायतनं
 यायमृळ ॥ एवावभ्रोवृषभचेकितानयथादेवनहृणीषेनहंसि । हवनश्रुन्नोरुद्रेहवोधिबृहद्वदेमविदथैसुवीराः ॥ १८ ॥
 (२।४।२) धारावरामरुतोधृष्णवौजसोमृगानभीमास्तविषीभिरर्चिनः । अग्नयोनशुशुचानाऽऋजीषिणोभूमिंधमंतो

(२।४।२) धारावराइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोमरुतोजगलंयात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ७

॥४९॥

ऽअप॒गाऽअ॒वृण्वत ॥ द्या॒वो॒नस्तृ॒भिश्चित॑यंत॒खादि॒नो॒व्य॑ । अ॒भ्या॒नद्यु॑तयंत॒वृष्ट्यः॑ । रु॒द्रो॒यद्वो॑म॒रुतो॑रु॒क्मव॑क्ष॒सोवृषा॑
 ज॒नि॒पृश्वाः॑ शु॒क्रऽऊ॒र्धनि ॥ उ॒क्षंते॑ऽअ॒श्वो॑ऽअ॒त्यो॑ऽइ॒वाजि॑षु॒नद॑स्य॒कर्णै॑स्तु॒रयंत॑ऽआ॒शुभिः॑ । हि॒र॒ण्यशि॑प्रा॒मरु॑तो॒दवि॑
 ध्वतः॑पृ॒क्षंया॑थ॒पृष॑तीभिः॒सम॑न्यवः ॥ पृ॒क्षेता॑वि॒श्वाभु॑व॒नाव॑व॒क्षिरे॑मि॒त्राय॑वा॒सद॑मा॒जीर॑दानवः । पृष॑द॒श्वासो॑ऽअ॒नव॑भ्र
 रा॒धस॑ऽऋ॒जि॒प्यासो॑न॒वयु॑नेषु॒धूर्ष॑दः ॥ इ॒धं॒न्वभि॑र्धे॒नुभी॑र॒शद॑ध॒भिर॑ध्व॒स्मभिः॑प॒थिभि॑र्भ्रा॒जदृ॑ष्टयः । आ॒हंसा॑सो॒नस्व॑
 स॒राणि॑गंत॒नम॑धो॒र्मदा॑य॒मरु॑तः॒सम॑न्यवः ॥ १९ ॥ आ॒नो॒ब्रह्मा॑णि॒मरु॑तः॒सम॑न्य॒वो न॑रा॒नशंसः॑ स॒र्वना॑नि॒गंत॑न । अ॒श्वो
 मि॒वपि॑प्यत॒धेनु॑मू॒र्धनिक॑र्ता॒धियं॑ज॒रित्रे॑वाज॒पेश॑सं ॥ तंनो॑दा॒तम॑रु॒तोवा॑जि॒नर॑थऽआ॒पानं॑ब्रह्म॒चित॑यं॒हि॒वेदि॑वे । इषं
 स्तो॒तृभ्यो॑वृ॒जनै॑षु॒कारवै॑स॒निमे॑धा॒मरि॑ष्टं॒दुष्ट॑रं॒सहः॑ ॥ यद्यु॑ज॒तेम॑रु॒तो॒रुक्म॑व॒क्षसो॑श्वा॒न्नथै॑षु॒भग॑ऽआ॒सुदा॑नवः । धे॒नुर्न॑शि
 श्वे॒स्वस॑रेषु॒पि॒न्वते॑ज॒नाय॑रा॒तह॑विषे॒मही॑मिषं ॥ यो॒नोम॑रु॒तोवृ॑क॒ताति॑म॒त्यो॑रि॒पुर्दधे॑व॒सवो॑र॒क्षता॑रिषः । वर्त॑यंत॒तपु॑षा॒च
 क्रि॒याभि॑त॒मवरु॑द्राऽअ॒शसो॑हंत॒नाव॑धः ॥ चि॒त्रंत॑द्वो॒मरु॑तो॒याम॑चे॒किते॑पृ॒श्वाय॑दू॒धर॑प्या॒पयो॑दुहुः । यद्वानि॑दे॒नव॑मान
 स्य॒रुद्वि॒यास्त्रि॑तं॒जरा॑य॒जुर॑ता॒मदा॑भ्याः ॥ २० ॥ ता॒न्वोम॑हो॒मरु॑तऽए॒वया॑न्नो॒विष्णो॑रे॒षस्य॑प्र॒भृथे॑ह॒वाम॑हे । हि॒र॒ण्यव॑र्णा
 न्क॒कुहा॑न्य॒तस्तु॑चो॒ब्रह्म॑ण्यंतः॒शंस्य॑रा॒धऽई॑महे ॥ ते॒दश॑ग्वाःप्र॒थमा॑य॒ज्ञमू॑हिरे॒तेनो॑हि॒न्वंतु॑ष॒सोव्यु॑ष्टिषु । उ॒षान॑रा॒मीर॑रु
 गैर॑पो॒र्णुते॑म॒होज्यो॑तिषा॒शुच॑ता॒गोऽअ॑र्णसा ॥ ते॒क्षोणी॑भि॒ररु॑णे॒भिर्ना॑जि॒भीरु॑द्राऽऋ॒तस्य॑स॒दने॑षु॒वावृ॑धुः । नि॒मेघ॑मा॒ना

मंडलं २

अनु. ४

॥४९॥

ऽअत्येनपाजसासुश्चंद्रवर्णदधिरेसुपेशसं ॥ ताँऽइयानोमहिवरूथमूतयऽउपघेदेनानमसागृणीमसि । त्रितोनयान्पंच
 होतृनभिष्टयऽआववर्तदवरांचक्रियावसे ॥ ययारधंपारयथात्यहोययानिदोमुंचथवंदितारं । अर्वाचीसामरुतोयाव
 ऽऊतिरोषुवाश्रेवसुमतिर्जिगातु ॥ २१ ॥ (२।४।३) उपेमसृक्षिवाजयुर्वचस्यांचनोदधीतनाद्योगिरोमे । अपानपा
 दाशुहेमाकुवित्ससुपेशसस्करतिजोषिषद्धि ॥ इमंस्वस्मैहृदऽआसुतष्टंमंत्रवोचेमकुविदस्यवेदत् । अपानपादसुर्यस्यम
 हाविश्वान्यर्योभुवनाजजान ॥ समन्यायंत्युपयंत्यन्याःसमानमूर्वनद्यःपृणंति । तमूशुचिंशुचयोदीदिवांसमपानपातं
 परितस्थुरापः ॥ तमस्मेरायुवतयोयुवानंमर्मृज्यमानाःपरियंत्यापः । सशुक्रेभिःशिकभीरेवदस्मेदीदायानिध्मोघृतनि
 णिगप्सु⁺ ॥ अस्मैतिस्त्रोऽअव्यथ्यायनारीदेवायदेवीर्दिधिपंत्यन्नं । कृताऽइवोपहिप्रसर्त्तेऽअप्सुसपीयूषंधयतिपूर्वसू
 नां ॥ २२ ॥ अश्वस्यात्रजनिमास्यचस्वर्द्रुहोरिषःसंपृचःपाहिसूरीन् । आमासुपुर्षुपरोऽअप्रमृष्यंनारातयोविनशन्नानृ
 तानि ॥ स्वऽआदमैसुदुघायस्यधेनुःस्वधांपीपायसुभ्वन्नमत्ति । सोऽअपानपादूर्जयन्नस्व^१तर्वसुदेयायविधतेविभा
 ति ॥ योऽअप्स्वाशुचिनादैव्येनऽऋतावाजस्रऽउर्वियाविभाति । वयाऽइदन्याभुवनान्यस्यप्रजायंतेवीरुधश्चप्रजा
 भिः ॥ अपानपादाह्यस्थादुपस्थंजिह्वानामूर्ध्वोविद्युतंवसानः । तस्यज्येष्ठमहिमानंवहतीर्हिरण्यवर्णाःपरियंतियह्वीः⁺ ॥

(२।४।३) उपेमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोपानपात्रिष्टुप् ।

हिरण्यरूपः सहिरण्यसंहृपांनपात्सेदुहिरण्यवर्णः । हिरण्ययात्परियोनिनिषद्याहिरण्यदाददत्यन्नमसै ॥ २३ ॥ तदस्या
नीकमुतचारुनामापीच्यैवर्धतेनसुरपां । यमिंधतेयुवतयः समित्थाहिरण्यवर्णघृतमन्नमस्य ॥ अस्मैवहुनामवमायसख्ये
यज्ञैर्विधेमनमसाहविभिः । संसानुमार्ज्मिदिधिषामिविल्मैर्दधाम्यन्नैः परिवंदऽऋग्भिः⁺ ॥ सऽईवृषाजनयत्तासुगर्भस
ऽईशिशुर्धयतितरिंहति । सोऽअपांनपादनभिम्लातवर्णोन्यस्यैवेहतन्वाविवेष ॥ अस्मिन्पदेपरमेतस्थिवांसमध्वस्मभि
र्विश्वहादीदिवांसं । आपोनप्लैघृतमन्नंवहंतीः स्वयमत्कैः परिदीयंतियह्वीः⁺ ॥ अयांसमग्नेसुक्षितिजनायायांसमुमघवद्भ्यः
सुवृक्तिं । विश्वंतद्भद्रंयदवतिदेवावृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ २४ ॥ (२।४।४) तुभ्यंहिन्वानोवसिष्टगाऽअपोधुक्षन्त्सी
मविभिरद्रिभिर्नरः । पिबेद्रस्वाहाप्रहुतंवषट्कृतं होत्रादासोमंप्रथमोयऽईशिषे ॥ यज्ञैः संमिश्राः पृषतीभिर्ऋष्टिभिर्यामं
न्धुभ्रासोऽअंजिषुप्रियाऽउत । आसद्यावर्हिर्भरतस्यसूनवः पोत्रादासोमंपिवतादिवोनरः ॥ अमेवनः सुहवाऽआहिगंतं
ननिवर्हिषिसदतनारणिष्टन । अथामंदस्वजुजुषाणोऽअंधसस्त्वष्टदेवेभिर्जनिभिः सुमद्गणः ॥ आवक्षिदेवाँऽइहविप्रय
क्षिचोशन्होतनिषदायोनिषुत्रिषु । प्रतिवीहिप्रस्थितंसोम्यमधुपिवाग्नीध्रात्तवभागस्यतृष्णुहि ॥ एषस्यतेतन्वोनृम्णवर्ध
नः सहऽओजःप्रदिविवाहोर्हितः । तुभ्यंसुतोमघवन्तुभ्यमाभृतस्त्वमस्यब्राह्मणादातृपतिव ॥ जुषेथायज्ञंबोधतंहवस्य

(२।४।४) तुभ्यमितिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदः इंद्रोमरुतस्त्वष्टाग्निरिंद्रोमित्रावरुणावितिक्रमेणदेवताजगती ।

मंदस्वोदुष्यएकादशसावित्रं ग्रावाणेवाष्टावाश्विनं सोमापूषणाषट्सोमापौष्णमैत्योर्धर्चोप्यदितैर्वायोसैकागाय
त्रमुक्तादेवताः प्रउगेणाद्येतु तृचेंत्यैंद्रवायवींद्यावापृथिव्योत्यस्तृचोहविर्धानोवातृतीयः पादोवाग्नेयोवितमेनुष्टु
भौबृहतीचकनिकृदत्तृचंप्रदक्षिणिज्जागतंमध्येतिशक्र्यष्टिवैताभ्यामृषिरध्वनिवाश्यमानंशकुंतंतुष्टावकुशिक
स्त्वैषीरथिरिंद्रतुल्यंपुत्रमिच्छन्ब्रह्मचर्यंचचारंतस्येंद्रएवगाथीपुत्रोजज्ञैगाथिनोविश्वामित्रः सतृतीयंमंडलमपश्यं
त्सोमस्यत्र्यधिकावैश्वानरायपंचोनावैश्वानरीयंतुजागतंतुवैश्वानरायैकादशंसमित्समिदाप्रियः प्रत्यग्निः प्रकार
वइत्याग्नेययोरन्यासामपिनिपातोदृश्यते ॥ १ ॥

अनु. ४

॥५२॥

त ॥ नानौकांसिदुर्योविश्वमायुर्वितिष्ठतेप्रभवःशोकोऽग्नेः । ज्येष्ठमातासुनवेभागमाधादन्वस्यकेतमिषितंसवित्रा
 ॥ २ ॥ समाववर्तिविष्टितोजिगीषुर्विश्वेषांकामश्चरताममाभूत् । शश्वऽअपोविकृतंहित्व्यागादनुव्रतंसवितुदैव्यस्य ॥
 त्वयाहितमप्यमप्सुभागंधन्वान्वामृगयसोवितस्थुः । वनानिविभ्योनकिरस्यतानिब्रतादेवस्यसवितुर्मिनन्ति ॥ याद्रा
 ध्यं१वरुणोयोनिमप्यमनिशितंनिमिषिजर्भुराणः । विश्वोमार्ताडोव्रजमापशुर्गात्स्थशोजन्मानिसविताव्याकः ॥ नय
 स्येंद्रोवरुणोनमित्रोव्रतमर्यमानमिनन्तिरुद्रः । नारातयस्तमिदंस्वस्तिहुवेदेवसंवितारंनमोभिः ॥ भगंधियंवाजयंतःपु
 रंधिनराशंसोघ्नास्पतिर्नोऽअव्याः । आयेवामस्यसंगथेरयीणांप्रियादेवस्यसवितुःस्याम ॥ अस्मभ्यंतद्विवोऽअद्भ्यःपृ
 थिव्यास्त्वयादत्तंकाम्यंराधऽआगात् । शयत्स्तोतृभ्यऽआपयेभवात्युरुशंसायसवितर्जरित्रे ॥ ३ ॥ (२।४।७) ग्रा
 वाणेवतदिदर्धजरेथेगृध्रेववृक्षंनिधिमंतमच्छ । ब्रह्माणैवविदथऽउक्थशासादूतेवहव्याजन्यापुरुत्रा ॥ प्रातर्यावाणार
 थ्येववीराजेवयमावरमासचेथे । मेनेऽइवतन्वा३शुंभमानेदंपतीवक्रतुविदाजनेषु ॥ शृंगेवनःप्रथमागंतमर्वाकशफा
 विवजर्भुराणातरौभिः । चक्रवाकेवप्रतिवस्तोरुस्त्रावांचायातरथ्येवशक्रा ॥ नावेवनःपारयतंयुगेवनभ्येवनऽउपधीव
 प्रधीव । श्वानेवनोऽअरिपण्यातनूनांखगलेवविस्रसःपातमस्मान् ॥ वातेवाजुर्यानघेवरीतिरक्षीऽइवचक्षुपायातमर्वा

(२।४।७) ग्रावाणेवेत्यर्चस्यसक्तस्यगृत्ममदोश्विनौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ८

॥५२॥

क । हस्ताविवतन्वेऽशभां वष्टापादेवनानयतवस्योऽअच्छ ॥ ४ ॥ ओष्ठाविवमध्यास्त्रेवदंतास्तनाविवपिप्यतंजीवसे
 नः । नासेवनस्तन्वोरक्षिताराकर्णाविवसुश्रुताभूतमस्मे⁺ ॥ हस्तेवशक्तिमभिसंददीनःक्षामेवनःसमजतरजांसि ।
 इमागिरोऽअश्विनायुष्मयंतीःक्षणोत्रेणेष्वधितिसंशिशितं ॥ एतानि वामश्विनावर्धनानि ब्रह्मस्तोमंगृत्समदासोऽअक्र
 न् । तानिनराजुजुषाणोपयातंवृहद्वदेमविदथैसुवीराः ॥ ५ ॥ (२।४।८) सोमापूषणाजननारयीणांजननादिवो
 जननापृथिव्याः । जातौविश्वस्यभुवनस्यगोपौदेवाऽअकृण्वन्नमृतस्यनाभिं ॥ इमौदेवौजायमानौजुषंतेमौतमांसिगू
 हतामजुष्टा । आभ्यामिंद्रःपृक्कमामास्वतःसोमापूषभ्यांजनदुस्त्रियासु ॥ सोमापूषणारजसोविमानंसप्तचक्रंरथमवि
 श्वमिन्वं । विषुवृतंमनसायुज्यमानंतंजिन्वथोवृषणापंचरश्मिं ॥ दिव्यंन्यःसदनंचक्रऽउच्चापृथिव्यामन्योऽअध्यं
 तरिक्षे । तावस्मभ्यंपुरुवारंपुरुक्षुरायस्पोषंविष्यतांनाभिमस्मे⁺ ॥ विश्वान्यन्योभुवनाज्जानुविश्वमन्योऽअभिच
 क्षाणऽएति । सोमापूषणाववतंधियंमेयुवाभ्यांविश्वाःपृतनाजयेम ॥ धियंपूषाजिन्वतुविश्वमिन्वोरयिसोमोरयिपति
 र्दधातु । अवतुदेव्यदितिरनर्वावृहद्वदेमविदथैसुवीराः ॥ ६ ॥ (२।४।९) वायोयेतैसहस्रिणोरथासस्तेभिरागंहि ।

(२।४।८) सोमापूषणेतिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदःसोमापूषणौअंत्यायाःसोमपूषादित्यास्त्रिष्टुप् । (२।४।९) वायोइत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्य
 गृत्समदआद्ययोर्द्वयोर्वायुस्वृतीयायाइंद्रवायूचतुर्थ्यादितिसृणांमित्रावरुणौसप्तम्यादितिसृणामश्विनौदशम्यादितिसृणामित्रःत्रयोदश्यादि

मंडलं २

अनु. ४

॥५२॥

नियुत्वान्तसोमपीतये ॥ नियुत्वान्वायवागह्यंशुक्रोऽयामिते । गन्तासिसुन्वतो गृहं⁺ ॥ शुक्रस्याद्यगवाशिरऽइन्द्र
 वायूनियुत्वतः । आयातं पिवतं नरा ॥ अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोमऽऋतावृधा । ममेदिह श्रुतं हवं ॥ राजानावनभि
 द्रुहा ध्रुवे सदस्युत्तमे । सहस्रस्थूणऽआसाते ॥ ७ ॥ तासम्राजा घृतासुतीऽआदित्यादानुनस्पती । सचेतेऽअनवहरं ॥
 गोमदूषुना सत्याश्वावद्यातमश्विना । वर्तीरुद्रानृपाय्यं ॥ नयत्परोनांतरऽआदधर्षद्वृषण्वसू । दुःशंसोमर्त्योरिपुः⁺ ॥
 तानऽआवोह्ममश्विनारयिं पिशंगसंहशं । धिष्ण्यावरिवोविदं ॥ इन्द्रोऽअंगमहद्भयमभीषदपचुच्यवत् । सहिस्थिरो
 विचर्षणिः ॥ ८ ॥ इन्द्रश्चमृळयातिनोननः पश्चादधनं शत् । भद्रं भवातिनः पुरः⁺ ॥ इन्द्रऽआशाभ्यस्परिसर्वाभ्योऽअ
 भयंकरत् । जेता शत्रून्विचर्षणिः ॥ विश्वेदेवासऽआगतशृणुतामऽइमंहवं । एदं वह्निर्निषीदत ॥ तीव्रोवोमधुमांऽ
 अयं शुनहोत्रेषुमत्सरः । एतं पिवतु काम्यं ॥ इन्द्रज्येष्ठामरुद्रणा देवासः पूषरातयः । विश्वेममश्रुता हवं ॥ ९ ॥ अंबित
 मेनदीतमेदेवितमेसरस्वति । अप्रशस्ताऽइवस्मसिप्रशस्तिमंबनस्कृधि ॥ त्वे विश्वासरस्वति श्रितायूषिदेव्यां । शुन
 होत्रेषुमत्स्वप्रजादेविदिदिद्धिनः ॥ इमा ब्रह्मसरस्वति जुषस्व वाजिनीवति । यातेमन्मगृत्समदाऽऋतावरिप्रियादेवेषु
 जुह्वति ॥ प्रेतां यज्ञस्य शंभुवायुवामिदावृणीमहे । अग्निं च हव्यवाहनं ॥ द्यावानः पृथिवीऽइमंसिध्रमद्यादिविस्पृशं ।
 तिसृणां विश्वेदेवाः षोडश्यादितिसृणां सरस्वती अंत्यानां तिसृणां द्यावापृथिवी (हविर्धानावा) गायत्री अंबितम इति द्वे अनुष्टुभौ इमा ब्रह्मेति बृहती ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ८

॥ १३ ॥

यज्ञं देवेषु यच्छतां ॥ आवां मुपस्थमद्रुहा देवाः सीदंतु यज्ञियाः । इहा य सोमपीतये ॥ १० ॥ (२।४।१०) कनिकद
 जनुषं प्रब्रुवाण इत्यर्तिवाचं मरिते वनावं । सुमंगलंश्च शकुने भवांसि मात्वा काचिदभिभाविष्ये विदत् ॥ मात्वा श्येन
 ऽ उद्धधीन्मा सुपर्णो मात्वा विददिषुमान्वीरो ऽ अस्ता । पित्र्यामनुप्रदिशं कनिकदत्सुमंगलो भद्रवादी वदेह ॥ अवक्रंदद
 क्षिणतो गृहाणां सुमंगलो भद्रवादी शकुंते । मानः स्तेन ऽ ईशतमाघशंसो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ११ ॥ (२।४।११)
 प्रदक्षिणिदभिगृणंतिकारवो वयो वदंत ऽ ऋतुथा शकुंतयः । उभे वाचौ वदतिसामगा ऽ ईव गायत्रं च त्रैष्टुभं चानुराजति ॥
 उद्धाते व शकुने सामगायसि ब्रह्मपुत्र ऽ ईव सर्वनेषु शंससि । वृषे व वाजी शिशुं मतीरपीत्या सर्वतो नः शकुने भद्रमा वद विश्वतो
 नः शकुने पुण्यमा वद ॥ आवदंस्त्वं शकुने भद्रमा वद तूष्णीमासीनः सुमतिं चिकिद्भि नः । यदुत्पतन्वदसि कर्करिथे था वृह
 द्वदेम विदथे सुवीराः ॥ १२ ॥ (इति गार्त्समदं द्वितीयं मंडलं समाप्तं अत्र सूक्तानि ४३) (परिशिष्टं ॥ भद्रं वद दक्षिणतो भ
 द्रमुत्तरतो वद । भद्रं पुरस्तान्नो वद भद्रं पश्चात्कपिंजल ॥ भद्रं वद पुत्रैर्भद्रं वद गृहेषु च । भद्रमस्माकं नो वद भद्रं नो ऽ अभ
 यं कृधि ॥ भद्रमधस्तान्नो वद भद्रमुपरिष्ठा न्नो वद । भद्रं भद्रं नो ऽ आवद भद्रं नः सर्वतो वद ॥ असपत्नः पुरस्तान्नः शिवं दक्षि

(२।४।१०) कनिकददितिवृचस्य सूक्तस्य गृत्समदः शकुंतस्त्रिष्टुप् । (२।४।११) प्रदक्षिणिदितिवृचस्य सूक्तस्य गृत्समदः शकुंतो जगती
 द्वितीयातिशकरी अष्टिर्वा ।

मंडलः

अनु. ४

॥ ५३ ॥

णतस्कृधि । अभयंसततंपश्चाद्भद्रमुत्तरतोगृहे ॥ यौवनानिमहयसिजिग्युषामिवदुंदुभिः । शकुंतकप्रदक्षिणंशतपत्रा
 भिनोवद ॥ आवदुस्त्वं ॥ इतिपरिशिष्टं ॥ १॥ (३।१।१) सोमस्यमातृवसंवक्ष्यमेवहिचकर्थविदथेयजध्वै । देवाँऽअच्छा
 दीद्यद्युजेऽअद्रिंशमायेऽअग्नेतन्वँजुषस्व ॥ प्रांचैयज्ञंचकृमवर्धतांगीःसमिद्धिरग्निमसादुवस्यन् । दिवःशशासुर्वि
 दथाकवीनांगृत्सायचित्तवसेगातुमीषुः ॥ मयोदधेमेधिरःपूतदक्षोदिवःसुवंधुर्जनुषापृथिव्याः । अविदन्नुदर्शतमप्स्वं
 १ तर्देवासोऽअग्निमपसिस्वसृणां ॥ अवर्धयन्सुभगंसप्तयहीःश्वेतंजज्ञानमरुषमंहित्वा । शिशुंनजातमभ्यारुरश्वा
 देवासोऽअग्निंजनिमन्वपुष्यन् ॥ शुक्रेभिरंगैरजऽआततन्वान्कतुपुनानःकविभिःपवित्रैः । शोचिर्वसानःपर्यायुर
 पांश्रियोमिमीतेबृहतीरनूनाः ॥ १३ ॥ वव्राजासीमनदतीरदब्धादिवोयहीरवसानाऽअनग्नाः । सनाऽअत्रयुवतयः
 सयोनीरेकंगर्भदधिरेसप्तवाणीः ॥ स्तीर्णाऽअस्यसंहतोविश्वरूपाघृतस्योनौस्रवथेमधूनां । अस्थुरत्रधेनवःपिन्वमा
 नामहीदस्मस्यमातरासमीची ॥ वभ्राणःसूनोसहस्रोव्यद्यौहधानःशुक्रारभसावपूषि । श्रोतंतिधारामधुनोघृतस्यवृ
 षायत्रवावृधेकाव्येन ॥ पितुश्चिदूर्ध्वजनुषाविवेदव्यस्यधाराऽअसृजद्विधेनाः । गुहाचरंतंसखिभिःशिवेभिर्दिवोयही
 भिर्नगुहावभूव ॥ पितुश्चगर्भजनितुश्चवभ्रेपूर्वीरेकोऽअधयत्पीप्यानाः । वृष्णेसपत्नीशुचयेसवंधूऽउभेऽअस्मैमनुष्ये ३

अथवैश्वामित्रेनृतीयेमंडलेपंचानुवाकाः (३।१।१) सोमस्यमेतित्रयोविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोभिस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.२अ.८

॥५४॥

निपाहि ॥ १४ ॥ उरौमहाँऽअनिवाधेववर्धापोऽअग्निंयशसःसंहिपूर्वीः । ऋतस्ययोनावशयदमूनाजामीनामग्निरप
 सिस्वसृणां ॥ अक्रोनवन्निःसमिथेमहीनादिदृक्षेयःसूनवेभाऽऋजीकः । उदुस्त्रियाजनितायोजजानापांगर्भोऽनृतमोय
 ह्योऽअग्निः⁺ ॥ अपांगर्भदर्शतमोषधीनावनजजानसुभगाविरूपं । देवासंश्चिन्मनसासंहिजग्मुःपनिष्ठंजातंतवसंदुव
 स्यन् ॥ बृहंतऽइन्द्रानवोभाऽऋजीकमग्निसंचंतविद्युतोऽनशुक्राः । गुह्येववृद्धंसदसिस्वेऽअंतरपारऽऊर्वेऽअमृतंदुहानाः ॥
 ईळेचत्वायजमानोहविर्भिरीळेसखित्वंसुमतिनिकामः । देवैरवोमिमीहिसंजरित्रैरक्षाजनोदस्येभिरनीकैः ॥ १५ ॥
 उपक्षेतारस्तवसुप्रणीतेग्नेविश्वानिधन्यादधानाः । सुरेतसाश्रवसातुंजमानाऽअभिष्यामपृतनायूरदेवान् ॥ आदेवानां
 मभवःकेतुरग्नेमद्रोविश्वानिकाव्यानिविद्वान् । प्रतिमतीँऽअवासयोदमूनाऽअनुदेवान्नथिरोयासिसाधन् ॥ निदुरो
 णेऽअमृतोमर्त्यानाराजाससादविदथानिसाधन् । घृतप्रतीकऽउर्वियाव्यद्यौदग्निर्विश्वानिकाव्यानिविद्वान्⁺ ॥ आ
 नोगहिसख्येभिःशिवेभिर्महान्महीभिरूतिभिःसरण्यन् । अस्मेरयिवहुलंसंतरुत्रंसुवाचंभागंयशसंकृधीनः ॥ एतातेऽ
 अग्नेजनिमासनानिप्रपूर्व्यायनूतनानिवोचं । महांतिवृष्णेसर्वनाकृतेमाजन्मन्जन्मन्निहितोजातवेदाः ॥ जन्मन्जन्म
 न्निहितोजातवेदाविश्वामित्रेभिरिध्यतेऽअजस्रः । तस्यव्यंसुमतौयज्ञियस्यापिभद्रेसौमनसेस्याम ॥ इमंयज्ञंसहसाव
 त्वन्नोदेवत्राधेहिसुक्रतोरराणः । प्रयंसिहोतबृहतीरिषोऽनोग्नेमहिद्रविणमायजस्व ॥ इळामग्नेपुरुदंसंसनिंगोःशश्वत्त

मंडलं ३

अनु. १

॥५४॥

मंहवमानायसाध । स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिर्भूत्वस्मे⁺ ॥ १६ ॥ (३।१।२) वैश्वानरायधिषणामृ
तावृधेधृतंनपुतमृग्यैजनामसि । द्विताहोतारंमनुषश्चवाघतोधिधारथंनकुलिशःसमृण्वति ॥ सरोचयज्जनुषारोदसी
ऽउभेसमात्रोरभवत्पुत्रऽईड्यः । हव्यवाळग्निरजरश्चनोहितोदूळभोविशामतिथिर्विभावसुः ॥ कत्वादक्षस्यतरुणोविधर्म
णिदेवासोऽअग्निर्जनयंतचित्तिभिः । रुरुचानंभानुनाज्योतिषामहामत्यंनवाजंसनिष्यन्नुपब्रुवे ॥ आमंद्रस्यसनिष्यंतोव
रेण्यंवृणीमहेऽअहयंवाजमृगिमयं । रातिंभृगूणामुशिजैकविक्रतुमग्निराजंतदिव्येनशोचिषा ॥ अग्निसुन्नायदधिरेपुरोज
नावाजश्रवसमिहवृक्तवर्हिषः । यतस्रुचःसुरुचंविश्वदैव्यंरुद्रयज्ञानांसाधदिष्टिमपसां ॥ १७ ॥ पार्वकशोचेतवहिक्ष
यंपरिहोतर्यज्ञेषुवृक्तवर्हिषोनरः । अग्नेदुवऽइच्छमानासऽआप्यमुपासतेद्रविणंधेहितेभ्यः ॥ आरोदसीऽअपृणदा
स्वर्महज्जातयदेनमपसोऽअधारयन् । सोऽअध्वरायपरिणीयतेकविरत्योनवाजसातयेचनोहितः ॥ नमस्यतहव्यदा
तिस्वध्वरंदुवस्यतदम्यंजातवैदसं । रथीर्कृतस्यबृहतोविचर्षणिरग्निर्देवानामभवत्पुरोहितः ॥ तिस्रोयह्वस्यसमिधःप
रिज्मनोग्नेरपुनन्नशिजोऽअमृत्यवः । तासामेकामदधुर्मर्त्येभुजमुलोकमुद्वेऽउपजामिमीयतुः ॥ विशांकविंविशपतिमानु
षीरिषःसंसीमकृण्वन्त्स्वधितिनतेजसे । सऽउद्धतोनिवतोयातिवेविषत्सगर्भमेषभुवनेषुदीधरत् ॥ १८ ॥ सजिन्वतेजठरे

(३।१।२) वैश्वानरायेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रोवैश्वानरोग्निर्जगती ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ८

॥ ५५ ॥

पुप्रजज्ञिवान्वृषाचित्रेषु नानदन्नसिंहः । वैश्वानरः पृथुपाजाऽअमर्त्यो वसुरत्नादयमानो विदाशुषे ॥ वैश्वानरः प्रत्नथाना
 कुमारुहद्विवस्पृष्टभंदमानः सुमन्मभिः । सपूर्ववज्जनयन्जंतवेधनसमानमज्मंपर्येति जागृविः ॥ ऋतावानयज्ञियं विप्र
 मुख्यमायंदधेमातरिश्वादिविक्षयं । तंचित्रयामंहरिकेशमीमहे सुदीतिमग्निं सुविताय नव्यसे ॥ शुचिनयामग्नि
 पिरंस्वर्दशं केतुं दिवोरोचनस्थामुषुर्बुधं । अग्निमूर्धानं दिवोऽअप्रतिष्कुतं तमीमहे नमसा वाजिनं बृहत् ॥ मंद्रं होतारं शु
 चिमद्वयाविनंदमूनसमुख्यं विश्वचर्षणिं । रथं नचित्रं वपुषाय दर्शतं मनुर्हितं स दमिद्राय ऽईमहे ॥ १९ ॥ (३।१।३)
 वैश्वानराय पृथुपाजसे विपोरत्नाविधंत धरुणेषु गतवे । अग्निर्हि देवाँऽअमृतो दुवस्यत्यथा धर्माणि स नतान दूदुषत् ॥ अं
 तर्दूतो रोदसी दस्मईयते होतानिषत्तो मनुषः पुरोहितः । क्षयं वृहंतं परिभूषति द्युभिर्देवेभिरग्निरिषितो धिया वसुः ॥ केतुं य
 ज्ञानां विदथस्य साधनं विप्रसोऽअग्निमहयंत चित्तिभिः । अपांसि यस्मिन्नधि संधुर्गिरस्तस्मिन्सुम्नानियजमानोऽआच
 के ॥ पिताय ज्ञानामसुरो विपश्चितां विमानं मग्निर्वयुनंच वाघतां । आविवेश रोदसी भूरिर्वपसा पुरुप्रियो भंदते धामभिः
 कविः ॥ चंद्रमग्निं चंद्ररथं हरिं व्रतं वैश्वानरमप्सुषदैस्वर्विदं । विगाहंतूणि तविंषीभिरावृतं भूणि देवासऽइह सुश्रियं दधुः
 ॥ २० ॥ अग्निर्देवेभिर्मनुषश्च जंतुभिस्तन्वानो यज्ञं पुरुषेशं संधिया । रथीरं तरीयते साधं दिष्टिभिर्जीरोदमूनाऽअभि श

(३।१।३) वैश्वानरायेत्येकादशर्वस्य सूक्तस्य विश्वामित्रो वैश्वानरोऽग्निर्जगती ।

मंडलं ३

अनु. १

॥ ५५ ॥

स्तिचातनः ॥ अग्नेजरस्वस्वपत्यऽआयुन्यूर्जापिन्वस्वसमिषोदिदीहिनः । वयांसिजिन्वबृहतश्चजागृवऽउशिग्देवाना
 मसिसुक्रतुर्विपां⁺ ॥ विश्वपतियहमतिथिनरःसदायंतारंधीनामुशिजंचवाघतां । अध्वराणांचेतनंजातवेदसंप्रशंसंति
 नमसाजुतिभिर्वृधे⁺ ॥ विभावादेवःसुरणःपरिक्षितीरग्निर्वभूवशवसासुमद्रथः । तस्यव्रतानिभूरिपोषिणोवयमुपभूषे
 मदमऽआसुवृक्तिभिः ॥ वैश्वानरतवधामान्याचक्रेयेभिःस्वर्विदभवोविचक्षण । जातऽआपृणोभुवनानिरोदसीऽअ
 ग्नेताविश्वपरिभूरसित्मना ॥ वैश्वानरस्यदंसनाभ्योवृहदरिणादेकःस्वपस्ययाकविः । उभापितरामहयन्नजायताग्नि
 र्वावापृथिवीभूरिरेतसा ॥ २१ ॥ (३।१।४) समित्समित्सुमनावोव्यस्मेशुचाशुचासुमतिरासिवस्वः । आदेवदेवा
 न्यजथायवक्षिसखासखीन्त्सुमनायक्ष्यग्ने ॥ यंदेवासस्त्रिरहन्नायजंतेदिवेदिवेवरुणोमित्रोऽअग्निः । समंयज्ञमधुमंतं
 कृधीनस्तनूनपाद्धृतयोनिंविधंतं ॥ प्रदीधितिर्विश्ववाराजिगातिहोतारमिळःप्रथमंयजध्वै । अच्छानमोभिर्वृषभंवद
 ध्वैसदेवान्यक्षदिषितोयजीयान् ॥ ऊर्ध्वोवांगातुरध्वरेऽअकार्यध्वारोचीषिप्रस्थितारजांसि । दिवोवानाभान्यसादि
 होतास्तृणीमहिदेवव्यचाविवर्हिः⁺ ॥ सप्तहोत्राणिमनसावृणानाऽइन्वैतोविश्वंप्रतियन्नृतेन । नृपेशंसोविदथेषुप्रजा

(३।१।४) समित्समिदित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइध्मस्तनूनपादिळोवर्हिर्देवीद्वारउपासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्य
 स्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवतास्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ८

॥ ५६ ॥

ताऽअभीष्टं मयं विचरन्त पूर्वीः⁺ ॥ २२ ॥ आभंदमानेऽउषसाऽउपाकेऽउतस्मयेतेतुन्वाऽविरूपे । यथानोमित्रोवरु
णोजुजोषदिंद्रोमरुत्वाऽउतवामहोभिः ॥ दैव्याहोताराप्रथमान्युजेसप्तपृक्षासःस्वधयामदन्ति । ऋतंशंसंतऽऋतमित्त
ऽआहुरनुव्रतं व्रतपादीध्यानाः ॥ आभारंतीभारंतीभिःसृजोषाऽइळादेवैर्मनुष्येभिरग्निः । सरस्वतीसारस्वतेभिर्वा
कृत्स्नोदेवीर्वर्हिरेदंसदंतु ॥ तन्नस्तुरीपमधपोषयितुदेवत्वष्ट्रर्विराणःस्यस्व । यतोवीरःकर्मण्यःसुदक्षोयुक्तग्रावाजा
यतेदेवकामः ॥ वनस्पतेर्वसृजोपदेवानग्निर्हविःशमितासूदयाति । सेदुहोतासत्यतरोयजातियथादेवानांजनिमानि
वेद ॥ आयाह्यग्नेसमिधानोऽअर्वाङ्घ्रिरेणदेवैःसरथंतुरेभिः । बर्हिर्नऽआस्तामदितिःसुपुत्रास्वाहादेवाऽअमृतामादयं
तां ॥ २३ ॥ (३।१।५) प्रत्यग्निरुषसश्चेकितानोवोधिविप्रःपद्वीःकवीनां । पृथुपाजादेवयद्भिःसमिद्धोपद्वारातमं
सोवहिरावः ॥ प्रेद्वग्निर्वावृधेस्तोमेभिर्गीर्भिःस्तोतृणांनमस्यऽउक्थैः । पूर्वीऽऋतस्यसंहशश्चक्रानःसंदूतोऽअद्यौदुषसो
विरोके⁺ ॥ अधाय्यग्निर्मानुषीषुविश्वं पांगर्भोमित्रऽऋतेनसाधन् । आहर्त्यतोयंजतःसान्वस्थादभूदुविप्रोहव्योमती
ना⁺ ॥ मित्रोऽअग्निर्भवतियत्समिद्धोमित्रोहोतावरुणोजातवेदाः । मित्रोऽअध्वर्युरिषिरोदमूनामित्रःसिंधूनामुतपर्व

(३।१।५) प्रत्यग्निरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रोऽग्निलिष्टुप् (प्रत्यग्निःप्रकारवःसूक्तयोरन्यासांघावापृथिव्यादीनांनिपातादृश्यते
अतस्तयोर्लिङ्गोक्तादेवताःपाक्षिकाः) ।

मंडलं ३

अनु. १

॥ ५६ ॥

तानां ॥ पातिप्रियंरिपोऽग्रपदंवेःपातियहश्चरणंसूर्यस्य । पातिनाभासप्तशीर्षाणमग्निःपातिदेवानामुपमादमृष्वः
 ॥ २४ ॥ ऋभुश्चक्रुर्इड्यंचारुनामविश्वानिदेवोवयुनानिविद्वान् । ससस्यचर्मधृतवत्पदंवेस्तदिदग्नीरक्षत्यप्रयुच्छन् ॥
 आयोनिमग्निधृतवतमस्थात्पृथुप्रगाणमुशंतमुशानः । दीद्यानःशुचिर्ऋष्वःपावकःपुनःपुनर्मातरानव्यसीकः ॥ सद्यो
 जातऽओषधीभिर्ववक्षेयदीवधैतिप्रस्वोधृतेन । आपऽइवप्रवताशुंभमानाऽउरुष्यदग्निःपित्रोरुपस्थे ॥ उदुष्टुतःसमिधा
 यहोऽअद्यौद्वर्षमन्दिवोऽअधिनाभापृथिव्याः । मित्रोऽअग्निरीड्योमातरिश्वादूतोवक्षद्यजथायदेवान्⁺ ॥ उदस्तंभीत्स
 मिधानाकमृष्वोऽग्निर्भवन्नृत्तमोरोचनानां । यदीभृगुभ्यःपरिमातरिश्वागुहासंतंहव्यवाहंसमीधे⁺ ॥ इळामग्ने०॥२५॥
 (३।१।६) प्रकारवोमननावच्यमानादेवद्रीचीनयतदेवयंतः । दक्षिणावाह्याजिनीप्राच्येतिहविर्भरंत्यग्नयेधृताचीं ॥ आ
 रोदसीऽअपृणाजायमानऽउतपरिक्थाऽअधनुप्रयज्यो । दिवश्चिदग्नेमहिनापृथिव्यावच्यंतांतिवह्नयःसप्तजिह्वाः ॥ द्यौ
 श्रत्वापृथिवीयज्ञियांसोनिहोतारंसादयंतेदमाय । यदीविशोमानुषीदेवयंतीःप्रयस्वतीरीळतेशुक्रमर्चिः⁺ ॥ महान्तस
 धस्थेध्रुवऽआनिषत्तोन्तर्द्यावामाहिनेहर्यमाणः । आस्क्रेसपत्नीऽअजरेऽअमृक्तेसवर्दुधेऽउरुगायस्यधेनू⁺ ॥ व्रतातेऽअ
 ग्नेमहतोमहानितवक्रत्वारोदसीऽआतंतथ । त्वंदूतोऽअभवोजायमानस्त्वंनेतावृषभचर्षणीनां⁺ ॥ २६ ॥ ऋतस्यवाके

(३।१।६) प्रकारवइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रोमिस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ८

॥५७॥

शिनायोग्याभिर्घृतस्त्ववारोहिताधुरिधिष्व । अथावहदेवान्दैवविश्वान्तस्वध्वराकृणुहिजातवेदः ॥ दिवश्चिदातेरुचयं
 तरोकाऽऽपोर्विभातीरनुभासिपूर्वीः । अपोयदग्नऽऽशधग्वनेषुहोतुर्मद्रस्यपनयतदेवाः⁺ ॥ उरौवायेऽअंतरिक्षेमदंति
 दिवोवायेरोचनेसंतिदेवाः । ऊमावायेसुहवांसोयजत्राऽआयेमिरेरथ्योऽअग्नेऽअश्वाः ॥ ऐभिरग्नेसरथंयाह्यर्वाङ्गाना
 रथंवाविभवोह्यश्वाः । पत्नीवतस्त्रिशतंत्रींश्चदेवाननुष्वधमावहमादयस्व ॥ सहोतायस्यरोदसीचिदुर्वीयज्ञंयज्ञमभिवृ
 धेगृणीतः । प्राचीऽअध्वरेवतस्थतुःसुमेकैऽऽकृतावरीऽऽकृतजातस्यसत्ये⁺ ॥ इळामग्नेपुरुदंसंसनिंगोःशश्वत्तमंहवमा
 नायसाध । स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातेसुमतिर्भूत्वस्मे⁺ ॥ २७ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥

षोडशाध्याये वर्गाः २७ सूक्तानि १३ ऋचः १४० ॥ त्यागः ॥ द्रविणोदसेमयइषायेदं. द्रविणोदसेमयऊर्जाये. द्रविणोदसेमयेसहाये.
 द्रविणोदसेमयेसहस्याये. अश्विभ्यांतपस. अग्नयेतपस्याये. सवित्र. ११ अश्विभ्या. ८ सोमापूषणाभ्या. ५ सोमापूषणादितिभ्य. वायव.
 २ इंद्रवायुभ्या. मित्रावरुणाभ्या. ३ अश्विभ्या. ३ इंद्राये. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ सरस्वत्याइ. ३ द्यावापृथिवीभ्या. ३ शकुंताये.
 ६ अग्नय. २३ वैश्वानरायामय. २६ समिद्धायामय. तनूनपात. इळायै. वहिष. देवीभ्योद्वाभ्य. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्यां-
 प्रचेतोभ्यामि. सरस्वतीळामारतीभ्य. त्वष्ट्रइ. वनस्पतय. स्वाहाकृतिभ्य. अग्नयइदं. २२ ॥ इतिद्वितीयेष्टमः ॥

॥ द्वितीयाष्टकः समाप्तः ॥

मंडलं ३

अनु. १

॥५७॥

॥ इतिद्वितीयोऽष्टकःसमाप्तः ॥

॥ अथ तृतीयाष्टकप्रारंभः ॥

श्रीः ॥ प्रयेऽजंतियूपस्तुतिः षष्ठ्याद्याभिर्वहवौ त्यात्रश्चन्यष्टमीवैश्वदेवीवातृतीयासप्तम्यावनुष्टुभौ सखायो नव
 वार्हतं त्रिष्टुवंतं त्वामग्नौ ष्णिहं मग्निर्होता गायत्रं त्विन्द्राग्नी ऐन्द्राग्निं प्रवः सप्त ऋषभस्त्वानुष्टुभं माहोता विपाजसां का
 त्योत्कीलस्त्वयमग्निः षट्प्रागाथं समिध्यमानः पंचकतो वैश्वामित्रस्तु भवानोग्निर्होतारं गाथी हाग्निमुषसं माद्यां त्ये
 वैश्वदेव्या विमंन उपाद्ये अनुष्टुभौ विराडूपासतो बृहती चां त्यायं स उपां त्यानुष्टुप्पुंरीष्येभ्योऽग्निभ्यो निर्मथितो देवश्र
 वादेव वातश्च भारतौ तृतीयासतो बृहत्यग्नैः सह स्वगायत्रमाद्यानुष्टुवं गेदिवो वैराजमुपां त्याग्नेर्द्री वैश्वानरं नवतृचौ वै
 श्वानरीयं मारुतौ जागतौ दृच आत्मस्तुतिर्वा पूर्वात्मगीतां त्योपाध्यायस्तुतिः प्रवः पंचो नागायत्रं त्वृतव्यावाद्याग्ने
 जुषस्व षट् तृतीयाद्युष्णिक् त्रिष्टुप् जगत्योस्तीदं षोऽष्टाद्याचतुर्थी दशमी द्वादश्योऽनुष्टुभः षष्ठ्येकादश्युपां त्ये च जग
 त्यः पंचम्यृत्विग्भ्यो वा ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ओम् ॥ (३।१।७) प्रयऽआरुः शितिपृष्ठस्य धासेरामातरां विविशुः सप्तवाणीः । पुरि
 क्षितापितरासंचरेते प्रसंस्त्राते दीर्घमायुः प्रयक्षे ॥ दिवक्षसोधेनवो वृष्णोऽअश्वादेवीरातस्थौ मधुमद्वहंतीः । ऋतस्य त्वा
 सदसि क्षेमयंतं पर्येकाचरतिवर्तनिंगौः+ ॥ आसीमरोहत्सु यमाभवन्तीः पतिश्चिकित्वा नयिविद्रयीणां । प्रनीलपृष्ठोऽअ

(३।१।७) प्रय आरु रित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य गाथिनो विश्वामित्रोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. १

॥ २ ॥

तस्यधासेस्ताऽअवासयत्पुरुधप्रतीकः ॥ महित्वाष्टमूर्जयैतीरजुयैस्तभूयमानंवहतोवहन्ति । व्यंगैभिर्दिद्युतानःसध
 स्थऽएकामिवरोदसीऽआर्विवेश ॥ जानन्तिवृष्णोऽअरुषस्यशेवमुतब्रध्नस्यशासनेरणन्ति । दिवोरुचःसुरुचोरोचमानाऽ
 इच्छायेषांगण्यामाहिनागीः⁺ ॥ १ ॥ उतोपितृभ्यांप्रविदानुघोषमहोमहन्त्यामनयन्तशूषं । उक्षाहयत्रपरिधानमक्तोरनु
 स्वंधामजरितुर्ववक्ष ॥ अध्वर्युभिःपंचभिःसप्तविप्राःप्रियंरक्षन्तेनिहितंपदवेः । प्रांचोमदंत्युक्षणोऽअजुर्यादेवादेवानाम
 नुहिव्रतागुः⁺ ॥ दैव्याहोताराप्रथमान्यृजेसप्तपृक्षासःस्वधयामदन्ति । ऋतंशंसंतऽऋतमित्तऽआहुरनुव्रतंव्रतपादीध्या
 नाः ॥ वृषायंतैमहेऽअत्यायपूर्वीवृष्णेचित्रायरश्मयःसुयामाः । देवहोतर्मद्रतरश्चिकित्वान्महोदेवात्रोदसीऽएहवक्षि ॥
 पृक्षप्रयजोद्रविणःसुवाचःसुकेतवऽउषसोरेवदूषुः । उतोचिदग्नेमहिनापृथिव्याःऋतंचिदेनःसंमहेदशस्य ॥ इळामग्ने
 पुरुदंसंसनिंगोःशश्वत्तमंहवमानायसाध । स्यान्नःसूनुस्तनयोविजावाग्नेसातैसुमतिर्भूत्वस्मे⁺ ॥ २ ॥ (३।१।८) अं
 जंतित्वामध्वरेदेवयंतोवनस्पतेमधुनादैव्येन । यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्रविणेहधत्ताद्यद्वाक्षयोमातुरस्याऽउपस्थे ॥ समिद्धस्यश्र
 यमाणःपुरस्ताद्ब्रह्मवन्वानोऽअजरसुवीरं । आरेऽअस्मदमंतिवाधमानऽउच्छ्रयस्वमहतेसौभगाय ॥ उच्छ्रयस्ववनस्पते

(३।१।८) अंजंतीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रोयूपःषष्ठ्यादिपंचानांयूपाः (अष्टम्याविश्वेदेवावा) अंत्यायाव्रश्चनस्त्रिष्टुपृत्तीयास-
 म्यावनुष्टुभौ ।

मंडलं ३

अनु. १

॥ २ ॥

वर्ष्मन्पृथिव्याऽअधि । सुमितीमीयमानोवर्चोऽधायज्ञवाहसे ॥ युवांसुवासाःपरिवीतऽआगात्सऽउश्रेयान्भवतिजा
यमानः । तंधीरासःकवयऽउन्नयंतिस्वाध्योऽमनसादेवयंतः ॥ जातोजायतेसुदिनत्वेऽअह्नांसमूर्यऽआविदथेवर्धमा
नः । पुनंतिधीराऽअपसोमनीषादेवयाविप्रऽउदियतिर्वाचं ॥ ३ ॥ यान्वोनरोदेवयंतोनिमिम्युर्वनस्पतेस्वधितिर्वात
तक्ष । तेदेवासःस्वरवस्तस्थिवांसःप्रजावदस्मोदिधिषंतुरत्नं ॥ येवृक्णासोऽअधिक्षमिनिमितासोयतस्तुचः । तेनोव्यंतु
वार्यदेवत्राक्षेत्रसाधसः ॥ आदित्यारुद्रावसंवःसुनीथाद्यावाक्षामापृथिवीऽअंतरिक्षं । सजोषसोयज्ञमवंतुदेवाऽऊर्ध्व
कृण्वंत्वध्वरस्यकेतुं⁺ ॥ हंसाऽइवश्रेणिशोयतानाःशुक्रावसानाःस्वरवोऽआगुः । उन्नीयमानाःकविभिःपुरस्ताद्देवा
देवानामपियंतिपार्थः ॥ शृंगाणीवेच्छुंगिणांसंददश्रेचषालवंतःस्वरवःपृथिव्यां । वाघद्भिर्वाविह्वेश्रोषमाणाऽअस्मां
ऽअवंतुपृतनाज्येषु ॥ वनस्पतेशतवल्शोविरोहसहस्रवल्शाविवयंरुहेम । यंत्वामयंस्वधितिस्तेजमानःप्रणिनायमहते
सौभगाय ॥ ४ ॥ (३।१।९) सखायस्त्वाववृमहेदेवंमर्तासऽऊतये । अपानपातंसुभगंसुदीर्दितिसुप्रतूतिमनेहसं ॥
कार्यमानोवनात्वंयन्मातृरजगन्नपः । नतत्तेऽअग्नेप्रमृषेनिवर्तनंयदूरेसन्निहाभवः ॥ अतितृष्टंववक्षिथाथैवसुमनाऽअ
सि । प्रप्रान्येयंतिपर्यन्यऽआसतेयेषांसख्येऽअसिश्चितः⁺ ॥ ईयिवांसमतिस्त्रिधःशश्वतीरतिसश्चतः । अन्वीमविंद

(३।१।९) सखायइतिनवर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रोऽग्निर्वृहत्यान्निष्ठुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. १

॥ ३ ॥

त्रिचिरासोऽद्भुहोप्सुसिंहमिवश्रितं⁺ ॥ ससृवांसमिवत्मनाग्निमित्थातिरोहितं । ऐनैनयन्मातरिश्वापरावतोदेवे
 भ्योमथितंपरि ॥ ५ ॥ तंत्वामर्तोऽअगृभ्णतदेवेभ्योहव्यवाहन । विश्वान्यद्यज्ञांऽअभिपासिमानुपतवक्रत्वायवि
 ष्य ॥ तद्भद्रंतवदंसनापाकायचिच्छदयति । त्वांयदग्नेपशवःसमासंतेसमिद्धमपिशर्वरे⁺ ॥ आजुहोतास्वध्वरंशीरंपा
 वक्रशोचिषं । आशुंदूतमजिरंप्रलमीड्यश्रुष्टीदेवंसंपर्यत ॥ त्रीणिशतात्रीसहस्राण्यग्निंत्रिंशच्चदेवानवचासपर्यन् ।
 औक्षन्धृतैरस्तृणन्वर्हिरेस्माऽआदिद्धोतारंन्यसादयंत ॥ ६ ॥ (३।१।१०) त्वामग्नेमनीषिणःसम्राजंचर्षणीनां ।
 देवंमर्तासऽइंधतेसमध्वरे⁺ ॥ त्वांयज्ञेष्वृत्विजमग्नेहातारमीळते । गोपाऽऋतस्यदीदिहिस्वेदमे ॥ सघायस्तेददाशति
 समिधाजातवेदसे । सोऽअग्नेधत्तेसुवीर्यंसपुष्यति ॥ सकेतुरध्वराणामग्निदेवेभिरागमत् । अंजानःसप्तहोतृभिर्हविष्म
 ते ॥ प्रहोत्रैपूर्य्यवचोग्नयेभरतावृहत् । विपांज्योतीषिविभ्रतेनवेधसे ॥ ७ ॥ अग्निवर्धतुनोगिरोयतोजायतऽउक्थ्यः ।
 महेवाजायद्रविणायदर्शतः⁺ ॥ अग्नेयजिष्ठोऽअध्वरेदेवान्देवयतेयज । होतामंद्रोविराजस्यतिसिधः ॥ सनःपावक
 दीदिहियुमदस्मेसुवीर्यं । भवास्तोतृभ्योऽअंतमःस्वस्तये ॥ तंत्वाविप्राविपन्यवोजागृवांसःसमिधते । हव्यवाहमम
 त्यंसहोवृधं ॥ ८ ॥ (३।१।११) अग्निर्होतापुरोहितोध्वरस्यविचर्षणिः । सवेदयज्ञमानुषक⁺ ॥ सहव्यवाळमत्य

(३।१।१०) त्वामग्नइतिनवर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रोन्निरुष्णिक् । (३।१।११) अग्निर्होतेतिनवर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रोन्निरुष्णिक् ।

मंडलं ३

अनु. १

॥ ३ ॥

ऽउशिग्दूतश्चनोहितः । अग्निर्धियासमृण्वति ॥ अग्निर्धियासचेततिकेतुर्यज्ञस्यपूर्यः । अर्थह्यस्यतरणि ॥ अग्निसूनं
 सनश्रुतंसहसोजातवेदसं । वह्निदेवाऽअकृण्वत ॥ अदाभ्यःपुरऽएताविशामग्निमानुषीणां । तूर्णरथःसदानवः
 ॥ ९ ॥ साह्वान्विश्वाऽअभियुजःऋतुर्देवानाममृक्तः । अग्निस्तुविश्रवस्तमः ॥ अभिप्रयांसिवाहसादाश्वाऽअश्रोति
 मर्त्यः । क्षयंपावकशोचिषः ॥ परिविश्वानिसुधिताग्नेरश्याममन्मभिः । विप्रांसोजातवेदसः ॥ अग्नेविश्वानिवार्या
 वाजेषुसनिषामहे । त्वेदेवासऽएरिरे ॥ १० ॥ (३।१।१२) इंद्राग्नीऽआगतंसुतंगीर्भिर्नभोवरैण्यं । अस्यपातंधि
 येषिता⁺ ॥ इंद्राग्नीजरितुःसचायज्ञोजिगातिचेतनः । अयापातमिमंसुतं⁺ ॥ इंद्रमग्निंकविच्छदायज्ञस्यजूत्यावृणे ।
 तासोमस्येहतृपतां ॥ तोशावृत्रहणाहुवेसजित्वानापराजिता । इंद्राग्नीवाजसातमा ॥ प्रवामर्चत्युक्थिनोनीथाविदो
 जरितारः । इंद्राग्नीऽइषऽआवृणे ॥ ११ ॥ इंद्राग्नीनवतिंपुरोदासपत्नीरधूनुतं । साकमेकेनकर्मणा ॥ इंद्राग्नीऽअप
 सस्पर्युपप्रयंतिधीतर्यः । ऋतस्यपथ्याऽअनु ॥ इंद्राग्नीतविषाणिवांसधस्थानिप्रयांसिच । युवोरसूर्यंहितं⁺ ॥ इंद्राग्नी
 रोचनादिवःपरिवाजेषुभूषथः । तद्वाचेतिप्रवीर्यं⁺ ॥ १२ ॥ (३।२।१) प्रवोदेवायाम्नयेवर्हिष्ठमर्चास्मै । गर्महेवे
 भिरासनोयजिष्ठोवर्हिरासदत् ॥ ऋतावायस्यरोदसीदक्षंसचेतऽऊतयः । हविष्मंतस्तमीळतेतंसनिष्यंतोवसे ॥ सयं

(३।१।१२) इंद्राग्नीइतिनवर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइंद्राग्नीगायत्री । (३।२।१) प्रवोदेवायेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रऋषभोग्निरनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. १

॥ ४ ॥

ताविप्रऽएषांसयज्ञानामथाहिषः । अग्निंतवौदुवस्यतदातायोवनितामधं⁺ ॥ सनःशर्माणिवीतयेग्निर्यच्छतुशंतमा । य
 तौनःपुष्णवद्वसुदिविक्षितिभ्योऽअप्स्वा⁺ ॥ दीदिवांसमपूर्व्यवस्वीभिरस्यधीतिभिः । ऋक्काणोऽअग्निमिधतेहोतारं
 विशपतिंविशां⁺ ॥ उत्तनोब्रह्मन्नविषऽउक्थेषुदेवहूतमः । शनःशोचामरुद्धोधेसहस्रसातमः ॥ नूनोरास्वसहस्रवत्तोक
 वत्पुष्टिमद्वसु । द्युमदग्नेसुवीर्यवर्षिष्ठमनुपक्षितं ॥ १३ ॥ (३।२।२) आहोतामंद्रोविदथान्यस्थात्सत्योयज्वाकवि
 तमःसवेधाः । विद्युद्रथःसहसस्पुत्रोऽअग्निःशोचिष्केशःपृथिव्यांपाजोऽअश्रेत् ॥ अयामितेनमऽउक्तिंजुषस्वऽऋताव
 स्तुभ्यंचेततेसहस्वः । विद्वाँऽआवक्षिविदुषोनिषत्सिमध्यऽआवर्हि रूतयेयजत्र ॥ द्रवतांतऽउषसावाजयंतीऽअग्नेवातं
 स्यपृथ्याभिरच्छ । यत्सीमंजंतिपूर्व्यहविर्भिरावंधुरेवतस्थतुर्दुरोणे⁺ ॥ मित्रश्चतुभ्यंवरुणःसहस्वोग्नेविश्वेमरुतःसुभ्रमं
 र्चन् । यच्छोचिषासहसस्पुत्रतिष्ठाऽअभिक्षितीःप्रथयन्त्सूर्योनृन्⁺ ॥ वयंतंऽअद्यररिमाहिकाममुत्तानहस्तानमसो
 पसद्य । यजिष्ठेनमनसायक्षिदेवानस्त्रेधतामन्मनाविप्रोऽअग्ने ॥ त्वद्धिपुत्रसहसोविपूर्वीर्देवस्ययंत्यूतयोविवाजाः ।
 त्वंदैहिसहस्रिणंरयिनोद्रोधेणवचसासत्यमग्ने ॥ तुभ्यंदक्षकविक्रतोयानीमादेवमर्तासोऽअध्वरेऽअकर्म । त्वंविश्वस्य
 सुरथस्यबोधिसर्वतदग्नेऽअमृतस्वदेह⁺ ॥ १४ ॥ (३।२।३) विपाजसापृथुनाशोशुचानोवाधस्वद्विषोरक्षसोऽअमी

(३।२।२) आहोतेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यऋषभोग्निस्त्रिष्टुप् । (३।२।३) विपाजसेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकात्यउत्कीलोग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. २

॥ ४ ॥

वाः । सुशर्मणो बृहत्तः शर्मणि स्यामग्नेरहं सुहवस्य प्रणीतौ ॥ त्वं नोऽस्याऽऽषसो व्युष्टौ त्वंसूरऽउदिते बोधिगोपाः । ज
 न्मेव नित्यं तनयं जुषस्व स्तोमं मेऽग्ने तन्वा सुजात ॥ त्वं नृचक्षुषा वृषभानुपूर्वीः कृष्णास्वग्नेऽअरुषो विभाहि । वसो नेषि च प
 षि चात्यहः कृधीनो रायऽऽशिजो यविष्ठ ॥ अषाहोऽअग्ने वृषभो दिदीहि पुरो विश्वाः सौभगा संजिगीवान् । यज्ञस्य नेता प्र
 थमस्य पायोर्जात वेदो बृहत्तः सुप्रणीते ॥ अच्छिद्रा शर्मजरितः पुरुणि देवाँऽअच्छा दीद्यानः सुमेधाः । रथोन सस्त्रिभि
 र्वक्षिवा जमग्ने त्वं रोदसीनः सुमेकै ॥ प्रपीपय वृषभ जिन्ववा ज्ञानग्ने त्वं रोदसीनः सुदोधे । देवेभिर्देवसुरुचारुचानो मानो
 मर्तस्य दुर्मतिः परिष्ठात् ॥ इळामग्ने ० ॥ १५ ॥ (३।२।४) अयमग्निः सुवीर्यस्यैशमहः सौभगस्य । रायऽईशे स्वपत्य
 स्य गोमर्तऽईशे वृत्रहथानां ॥ इमं नरो मरुतः सश्च तावृधं यस्मिन्नायः शेवृधासः । अभिये संति पृतना सुदूढ्यो विश्वाहा शत्रु
 माद्भुः+ ॥ सत्वं नो रायः शिशीहिमीद्वोऽअग्ने सुवीर्यस्य । तुर्विद्युन्नावर्षिष्ठस्य प्रजावतो नमीवस्य शुष्मिणः ॥ चक्रियो
 विश्वाभुवनाभिसासहिश्चक्रिर्देवेष्वा दुवः । आदेवेषु यततऽआसुवीर्यऽआशंसऽउत नृणां+ ॥ मानोऽअग्ने मर्तये मावीर
 तायै रीरधः । मागोतायै सहसस्पुत्रमानि देपद्वेषां स्या कृधि ॥ शग्धिवाजस्य सुभग प्रजावतो ग्ने बृहतोऽअध्वरे । संराया

(३।२।४) अयमग्निरिति षष्ठ्यसूक्तस्य उत्कीलोऽग्निः आद्या तृतीया पंचम्यो बृहत्तः द्वितीया चतुर्थी षष्ठ्यः सतो बृहत्तः ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. १

॥ ५ ॥

भूयसासृजमयोभुनातुविद्युन्नयशस्वता ॥ १६ ॥ (३।२।५) समिध्यमानः प्रथमानुधर्मासमक्तुभिरज्यते विश्ववा
 रः । शोचिष्कैशोघृतनिर्णिक्पावकः सुयज्ञोऽग्निर्यजथायदेवान्⁺ ॥ यथायजो होत्रमग्ने पृथिव्या यथा दिवो जातवेद
 श्चिकित्वान् । एवानेन हविषायक्षिदेवान्मनुष्वद्यज्ञं प्रतिरेममद्य⁺ ॥ त्रीण्यायूषितवजातवेदस्तिष्ठऽआजानीरुषसस्ते
 ऽअग्ने । ताभिर्देवानामवोयक्षिविद्वानथाभव्यजमानायशंयोः⁺ ॥ अग्निसुदीतिसुहृशंगृणंतोनमस्यामस्त्वेज्यं जातवे
 दः । त्वांदूतमरतिहव्यवाहं देवाऽअकृण्वन्नमृतस्य नाभिं ॥ यस्त्वद्धोता पूर्वोऽअग्ने यजीयान्द्विता च सत्ता स्वधया च शंभुः ।
 तस्यानुधर्मप्रयजाचिकित्वोथानोधाऽअध्वरं देववीतौ ॥ १७ ॥ (३।२।६) भवानोऽअग्ने सुमनाऽउपेतौ सखे वसख्ये
 पितरैव साधुः । पुरुदुहो हि क्षितयोजनां प्रतिप्रतीचीर्देहतादरांतीः ॥ तपोष्वग्नेऽअंतराऽअमित्रान्तपाशंसमरं रुषः प
 रस्य । तपो वसो चिकित्तानोऽअचित्तान्वितेतिष्ठंतामजराऽअयासः ॥ इध्मेनाग्नऽइच्छमानो घृतेन जुहोमि हव्यं तरसे वला
 य । यावदीशे ब्रह्मणा वंदमानऽइमां धियं शतसेयाय देवीं⁺ ॥ उच्छोचिषा सहसस्पुत्रस्तुतो बृहद्वयः शशमानेषु धेहि । रे
 वदग्ने विश्वामित्रेषु शंयोर्मर्मृज्माते तन्वं^१ भूरिकृत्वं ॥ कृधिरत्नं सुसनिर्धनानां सघेदग्ने भवसियत्समिद्धः । स्तोतुर्दुरोणे

(३।२।५) समिध्यमान इति पंचर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रः कतोभिस्त्रिष्टुप् । (३।२।६) भवान इति पंचर्चस्य सूक्तस्य कतोभिस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. २

॥ ५ ॥

सुभगस्यरेवत्सृप्राकरस्त्रादधिषेवपूषि ॥ १८ ॥ (३।२।७) अग्निहोतारं प्रवृणेमियेधेगृत्संकृविंघिंश्चविदममूरं ।
 सनोयश्चेवतातायजीयान्नायेवाजायवनतेमघानि ॥ प्रतेऽअग्नेहविष्मतीमियर्म्यच्छासुद्युम्नारातिनीधृताचीं । प्रद-
 क्षिणिदेवतातिमुणःसंरातिभिर्वसुभिर्यज्ञमश्रेत् ॥ सतेजीयसामनसात्वोतऽउतशिक्षस्वपत्यस्यशिक्षोः । अग्नेरायो नृ-
 तमस्यप्रभूतौभूयामंतेसुष्टुतयश्चवस्वः ॥ भूरीणिहित्वेदधिरेऽअनीकान्नेदेवस्ययज्यवोजनासः । सऽआवहदेवतातिय-
 विष्टशर्धोयद्यद्व्यंयजासि ॥ यत्त्वाहोतारमनजन्मियेधेनिषादयंतोयजथायदेवाः । सत्वंनोऽअग्नेवितेहवोध्यधिश्च-
 वांसिधेहिनस्तनूषु ॥ १९ ॥ (३।२।८) अग्निमुषसमश्विनादधिक्रांव्युष्टिषुहवतेवहिरुक्थैः । सुज्योतिषोनःशृण्वं-
 तुदेवाःसजोषसोऽअध्वरंवावशानाः* ॥ अग्नेत्रीतेवाजिनात्रीपृथस्थितिस्रस्तेजिह्वाऽऋतजातपूर्वीः । तिस्रऽउतेतन्वो-
 देववातास्ताभिर्नःपाहिगिरोऽअप्रयुच्छन् ॥ अग्नेभूरीणितवजातवेदोदेवस्वधावोमृतस्यनाम । याश्चमायामायिनांवि-
 श्वमिन्वत्वेपूर्वीःसंदधुःपृष्ठबंधो ॥ अग्निर्नेताभगऽइवक्षितीनांदैवीनांदेवऽऋतुपाऽऋतावा । सवृत्रहासनयोविश्ववेदाः
 पर्षद्विश्वातिदुरितागृणंतं ॥ दधिक्रामग्निमुषसंचदेवींबृहस्पतिसवितारंचदेवं । अश्विनामित्रावरुणाभगंचवसूत्रुद्रांऽ

(३।२।७) अग्निहोतारमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकौशिकोगाथ्यग्निस्त्रिष्टुप् । (३।२।८) अग्निमुषसमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथ्यग्निः
 आद्यांतयोर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. १

॥ ६ ॥

आदित्याँऽइहहुवे ॥ २० ॥ (३।२।९) इमंनोयज्ञममृतैषुधेहीमाहव्याजातवेदोजुषस्व । स्तोकानामग्नेमेदसोघृत
 स्यहोतःप्राशानप्रथमोनिषद्य ॥ घृतयंतःपावकतेस्तोकाश्चोतंतिमेदसः । स्वधर्मन्देववीतयेश्रेष्ठनोधेहिवार्यं ॥ तुभ्यं
 स्तोकाघृतश्चुतोग्नेविप्रायसंत्य । ऋषिःश्रेष्ठःसमिध्यसेयज्ञस्यप्राविताभव ॥ तुभ्यंश्चोतंत्यध्रिगोऽशचीवःस्तोकासोऽअ
 ग्नेमेदसोघृतस्य । क्विशस्तोबृहताभानुनागाहव्याजुषस्वमेधिर ॥ ओजिष्ठंतेमध्यतोमेदऽउद्धृतं प्रतैवयंददामहे । श्रो
 तंतितेवसोस्तोकाऽअधित्वचिप्रतितान्देवशोविहि ॥ २१ ॥ (३।२।१०) अयंसोऽअग्निर्यस्मिन्सोममिंद्रःसुतंदधे
 जठरैवावशानः । सहस्रिणंवाजमत्यनसप्तिससवात्सन्स्तूयसेजातवेदः ॥ अग्नेयत्तैदिविवर्चःपृथिव्यांयदोषधीष्व
 प्स्वायंजत्र । येनांतरिक्षमुर्वीततंयत्वेपःसभानुरर्णवोनृचक्षाः ॥ अग्नैदिवोऽअर्णमच्छाजिगास्यच्छादेवाँऽऊचिषेधि
 ण्याये । यारोचनेपरस्तात्सूर्यस्ययाश्चावस्तादुपतिष्ठंतऽआपः ॥ पुरीष्यासोऽअग्नयःप्रावणेभिःसजोषसः । जुषंतांय
 ज्ञमद्ब्रह्मोनमीवाऽइषोमहीः⁺ ॥ इळामग्ने ॥ २२ ॥ (३।२।११) निर्मथितःसुधितऽआसधस्येयुवाकविरध्वरस्य

(३।२।९) इमंनइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथ्यग्निःआद्यात्रिष्टुप्द्वितीयातृतीयेअनुष्टुभौचतुर्थीविराड्रूपांत्यासतोबृहती । (३।२।१०)
 अयंसइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगाथीअग्निरूपांत्यायाःपुरीष्याग्नयस्त्रिष्टुप्चतुर्थ्यनुष्टुप् । (३।२।११) निर्मथितइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभारतौदेव
 श्रवोदेववातावग्निस्त्रिष्टुप् तृतीयासतोबृहती ।

मंडलं ३

अनु. २

॥ ६ ॥

प्रणेता । जूर्यत्स्वमिर्जरोवनेष्वत्रादधेऽमृतं जातवेदाः ॥ अमंथिष्ठांभारं तारेवदुग्निं देवश्रवादेव वातः सुदक्षं । अ
ग्नेविपश्य बृहताभिरायेषां नोनेता भवतादनुद्यन्⁺ ॥ दशक्षिपः पूर्यसीमजीजनन्त्सुजातं मातृषु प्रियं । अग्निस्तु हि देव
वातं देवश्रवो योजनानामसद्वृशी⁺ ॥ नित्वा दधेवरऽआपृथिव्याऽइळायास्पदे सुदिनत्वेऽअह्ना । दृषद्वत्यां मानुषऽआप
यायां सरस्वत्यां रेवदग्ने दिदीहि ॥ इळा मग्ने ० ॥ २३ ॥ (३।२।१२) अग्ने सहस्वपृतनाऽअभिमातीरपास्य । दुष्टरस्तरन्नरा
तीर्वचो धाय जवाहसे ॥ अग्नऽइळा समिध्यसे वीति होत्रोऽअमर्त्यः । जुषस्व सूनोऽअध्वरं⁺ ॥ अग्नेद्युम्नेन जागृवे सहसः सू
नवाहुत । एदं वर्हिः सदोमम ॥ अग्ने विश्वेभिर्गन्धिभिर्देवेभिर्महयागिरः । यज्ञेषु यऽउचायवः ॥ अग्ने दादा शुषे रयिं वीरवं
तं परीणसं । शिशिहि नः सूनुमतः ॥ २४ ॥ (३।२।१३) अग्ने दिवः सूनुरसि प्रचेतास्तनापृथिव्याऽउत विश्ववेदाः । ऋधग्दे
वाँऽइह यजाचिकित्वः ॥ अग्निः स नोति वीर्याणि विद्वान्स नोति वाजं मृताय भूषन् । स नो देवाँऽएह वहा पुरुक्षो ॥ अग्नि
र्द्यावापृथिवी विश्वजन्येऽआभाति देवीऽअमृतेऽअमूरः । क्षयन्वाजैः पुरुश्वद्रो न मोभिः ॥ अग्नऽइन्द्रश्च दाशुषो दुरोणे सुता
वतो यज्ञमिहोपयातं । अमर्धता सोमपेयाय देवा ॥ अग्नेऽअपांसमिध्यसे दुरोणे नित्यः सूनो सहसो जातवेदः । सधस्था

(३।२।१२) अग्ने सहस्वेति पंचर्चस्य सूक्तस्य विश्वामित्रोऽग्निर्गायत्री आद्यानुष्टुप् । (३।२।१३) अग्ने दिव इति पंचर्चस्य सूक्तस्य विश्वामि
त्रोऽग्निश्चतुर्थ्या इन्द्राग्नी विराट् ।

ऋक्सं.

अ.३अ.१

॥ ७ ॥

निमहयमानऽऊती⁺ ॥ २५ ॥ (३।२।१४) वैश्वानरं मनसाग्निं निचाय्याहविष्मंतोऽनुपत्यंस्वविदं । सुदानुदेवं
 रथिरं वसूयवोगीर्भिरण्वंकुशिकासोहवामहे ॥ तं शुभ्रमग्निमवसेहवामहे वैश्वानरं मातरि श्वानमुक्थ्यं । बृहस्पतिं मन
 पो देवता तये विप्रं श्रोतारमतिथिरघुष्यदं ॥ अश्वोनक्रंदन्जनिभिः समिध्यते वैश्वानरः कुशिकेभिर्युगेयुगे । स नोऽग्निः
 सुवीर्यस्वश्व्यंदधातुरलममृतैषु जागृविः ॥ प्रयंतु वाजास्तविषीभिरग्नयः शुभे संमिश्राः पृषतीरयुक्षत । बृहदुक्षो मरुतो
 विश्ववेदसः प्रवेपयंति पर्वतांऽअदाभ्याः ॥ अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयऽआत्वेषमुग्रमवऽईमहे वयं । ते स्वानिनो रुद्रि
 या वर्षनिर्णिजः सिंहानहेषकृतवः सुदानवः ॥ २६ ॥ व्रातं व्रातं गंगं गंगं सुशस्तिभिरग्नेर्भामै मरुतामोजऽईमहे । पृषदश्वासो
 ऽअनवभ्रराधसोगंतारो यज्ञं विदथेऽपुधीराः ॥ अग्निरस्मिजन्मना जातवैदाघृतं मे चक्षुरमृतं मऽआसन् । अर्कस्त्रिधातुर
 जसो विमानो जसो घर्मो हविरस्मिनाम ॥ त्रिभिः पवित्रैरपुपोध्यं कंहदामतिज्योतिरनुप्रजानन् । वर्षिष्ठं रलमकृतस्व
 धाभिरादिह्यावापृथिवीपर्यपश्यत् ॥ शतधारमुत्समक्षीयमाणं विपश्चितं पितरं वक्त्वानां । मेळिमदंतं पित्रोरुपस्थेतरौ
 दसीपिपृतं सत्यवाचं ॥ २७ ॥ (३।२।१५) प्रवोवाजाऽअभिद्यवोहविष्मंतो घृताच्या । देवान्जिगातिसुम्रयुः⁺ ॥

(३।२।१४) वैश्वानरमिति नवर्चस्य सूक्तस्य विश्वामित्रः आद्यानां तिसृणां वैश्वानरोऽग्निश्चतुर्थ्यादितिसृणां मरुतः सप्तम्यष्टम्योरात्मा अंत्या-
 याउपाध्यायः आद्याः षट्जगत्तोत्यास्ति सस्त्रिष्टुभः । (३।२।१५) प्रवोवाजा इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य विश्वामित्रोऽग्निः आद्यायाकृतवोवागायत्री ।

मंडलं ३

अनु. २

॥ ७ ॥

ईळेऽअग्निर्विपश्चित्तं गिरायज्ञस्य साधनं । श्रुष्टीवानं धितावानं ॥ अग्नेः शक्रे मते वयं यमं देवस्य वाजिनः । अतिद्वेषांसित
रेम ॥ समिध्यमानोऽध्वरेऽग्निः पावकऽईक्ष्यः । शोचिष्केऽस्तमीमहे ॥ पृथुपाजाऽअमर्त्यो घृतनिर्णिक् स्वाहुतः ।
अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाद् ॥ २८ ॥ तं सवाधो यतस्तु चऽइत्थाधियायज्ञवतः । आचक्रुरग्निमूतये ॥ होता देवोऽअमर्त्यः
पुरस्तादेति मायया । विदथानि प्रचोदयन् ॥ वाजीवाजेषु धीयते ध्वरेषु प्रणीयते । विप्रो यज्ञस्य साधनः ॥ धियाचक्रव
रेण्यो भूतानां गर्भमादधे । दक्षस्य पितरं तना ॥ नित्वादध्वरेण्यं दक्षस्येळासं हस्कृत । अग्नेः सुदीति मुशिजं ॥ २९ ॥
अग्निर्यतुरं मसुरं मृतस्य योगैव नुषः । विप्रावाजैः समिधते ॥ ऊर्जो न पातमध्वरे दीं दिवांसमुपद्यवि । अग्निमीळे कविक्र
तुं ॥ ईळै न्योनमस्य स्तिरस्तमांसि दर्शतः । समग्निरिध्यते वृषा ॥ वृषोऽअग्निः समिध्यते श्वोनदेववाहनः । तं हविष्मैत
ऽईळते ॥ वृषणं त्वावयं वृषन् वृषणः समिधीमहि । अग्ने दीद्यतं बृहत् ॥ ३० ॥ (३।२।१६) अग्ने जुषस्व नो हविः पुरो
ळाशं जातवेदः । प्रातः सावेधियावसो ॥ पुरोळाऽअग्ने पचतस्तुभ्यं वाघापरिष्कृतः । तं जुषस्व यविष्ठ्य ॥ अग्ने वीहि पु
रोळाशमाहुतं तिरोऽअह्वयं । सहसः सूनुरस्य ध्वरे हितः ॥ माध्यंदिने सवने जातवेदः पुरोळाशमिह कवे जुषस्व । अग्ने य
हस्य तव भागधेयं न प्रमिनंति विदथेषु धीराः ॥ अग्ने तृतीये सवने हि कानिषः पुरोळाशं सहसः सूनवाहुतं । अथादेवेष्वध्वरं

(३।२।१६) अग्ने जुषस्वेति षष्ठ्यसूक्तस्य विश्वामित्रो मिर्गायत्री तृतीयोष्णिक् चतुर्थी त्रिष्टुप् पंचमी जगती ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. १

॥ ८ ॥

विपन्ययाधारत्नवंतममृतैषुजागृविं ॥ अग्नेवृधानऽआहुतिपुरोळाशंजातवेदः । जुषस्वतिरोऽअह्यं ॥ ३१ ॥ (३।२।१७)
 अस्तीदमधिमंथनमस्तिप्रजननंकृतं । एतांविश्वत्तीमाभराग्निमंथामपूर्वथां ॥ अरण्योनिहितोजातवेदागर्भऽइवसुधि
 तोगर्भिणीषु । दिवेदिवऽईड्योजागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्यैभिरग्निः⁺ ॥ उत्तानायामवभराचिकित्वान्तसद्यःप्रर्वाता
 वृषणंजजान । अरुषस्तूपोरुशदस्यपाजऽइळायास्पुत्रोवयुनैजनिष्ट ॥ इळायास्त्वापदेवयंनाभापृथिव्याऽअधि । जा
 तवेदोनिधीमह्यग्नेहव्यायवोह्वे ॥ मंथतानरःकविमद्वयंतंप्रचेतसममृतंसुप्रतीकं । यज्ञस्यकेतुंप्रथमंपुरस्तादग्निंनरोज
 नयतासुशेवं ॥ ३२ ॥ यदीमंथंतिवाहुभिर्विरोचतेश्वोनवाज्यरुषोवनेष्वा । चित्रोनयामन्नश्विनोरनिवृतःपरिवृण
 त्त्यश्मनस्तृणादहन् ॥ जातोऽअग्नीरोचतेचेकितानोवाजीविप्रःकविशस्तःसुदानुः । यंदेवासऽइड्यंविश्वविदंहव्यवा
 ह्मदधुरध्वरेषु ॥ सीदहोतःस्वऽउलोकेचिकित्वान्तसादयायज्ञंसुकृतस्योनौ । देवावीर्देवान्हविषायजास्यग्नेवृहद्यज
 मानेवयोधाः ॥ कृणोतधूमंवृषणंसखायोस्त्रेधंतऽइतनवाजमच्छ । अयमग्निःपृतनाषादसुवीरोयेनदेवासोऽअसंहंत
 दस्यून ॥ अयंतयोनिर्ऋत्वियोयतोजातोऽअरोचथाः । तंजानन्नऽआसीदाथानोवर्धयागिरः ॥ ३३ ॥ तनूनपा

(३।२।१७) अस्तीदमितिषोळाशर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रोभिस्त्रिष्टुप् (पंचम्याऋत्विजोवा) आद्याचतुर्थीदशमीद्वादश्योनुष्टुभःषष्ठ्ये-
 कादशीपंचदश्योजगलः ।

मंडलं ३

अनु. २

॥ ८ ॥

दुच्यते गर्भऽआसुरो नराशंसो भवति यद्विजायते । मातरि श्वायदमिमीत मातरि वा तस्य सगोऽभवत्सरीमणि ॥ सुनि-
र्मथानिर्मथितः सुनिधाने हितः कविः । अग्नेस्वध्वराकृणु देवान् देवयते यज ॥ अजीजनन्नमृतं मर्त्या सोऽस्मे माणं तरणिं वि-
लुजंभं । दशस्वसारोऽअग्रुवः समीचीः पुमांसं जातमभिसंरभंते ॥ प्रसप्तहोता स न कादरो च तमातुरुपस्थे यदशौचदूधं
नि । न निमिषति सुरणो दिवे दिवे यदसुरस्य जठराद जायत ॥ अमित्रायुधो मरुतामिव प्रयाः प्रथमजा ब्रह्मणो विश्वमिद्वि-
दुः । द्युम्नवद्ब्रह्म कुशिकासऽएरिरऽएकऽएकोदमेऽअग्निं समीधिरे ॥ यद्यत्त्वा प्रयतियज्ञेऽअस्मिन्होतश्चिकित्त्वोवृणी-
महीह । ध्रुवमया ध्रुवमुताशमिष्ठाः प्रजानन्विद्वाँऽउपयाहिसोमं ॥ ३४ ॥ ॥ इति तृतीयाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

तृतीयाष्टके सूक्तानि १२२ ऋचः १२०९

सप्तदशाध्याये वर्गाः ३४ सूक्तानि २३ ऋचः १७६ ॥ त्यागः ॥ अग्नय इदं. ११ यूपयेदं. ५ यूपेभ्य. २ विश्वेभ्यो देवेभ्य.
यूपेभ्य. ३ अग्नय. २७ इंद्राग्निभ्या. ९ अग्नय. ४२ विश्वेभ्यो देवेभ्य. अग्नय. ३ विश्वेभ्यो देवेभ्य. अग्नय. ८ पुरीषेभ्यो मिभ्य.
अग्नय. १४ इंद्राग्निभ्यामि. अग्नय. वैश्वानरायामग्नय. ३ मरुद्भ्यो मिभ्य. ३ आत्मन. २ उपाध्यायाये. ऋतुभ्य. अग्नय. २४ ऋ-
त्विग्भ्य इ. अग्नय. ११ ॥ इति तृतीये प्रथमः ॥ १ ॥

ऋक्सं.

अ. ३ अ. २

॥ ९ ॥

इच्छंतिद्व्यधिकैर्द्रंशासत्कुशिकोविश्वामित्रएववाश्रुतेरिंद्रसोमं च्यूनां प्रपर्वतानां सप्तोनां संवादो नदीभिर्विश्वामि
त्रस्योत्तितीर्षोस्तत्र नदीवाक्यं चतुर्थीषष्ठ्यष्टमीदशम्यः षष्ठीसप्तम्योस्तिवद्रस्तुतिरंत्यानुष्टुविंद्रः पूर्भिदेकादशति
ष्ठाहरीइमामूषूपांत्यांघोरोपश्यत्सानिर्दहेच्छस्यमानेति श्रूयते वार्त्तहत्यायगायत्रमंत्यानुष्टुबभितष्टेवदशप्रजाप
तिः सवैश्वामित्रोवाच्योवाद्वातौ नवैकोपींद्रं मतिर्नव ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (३।३।१) इच्छंति त्वा सोम्यासः सखायः सुन्वन्ति सोमं दधति प्रयांसि । तितिक्षन्तेऽअभि शस्ति ज
नानामिंद्रत्वदाकश्च न हि प्रकेतः⁺ ॥ न ते दूरे परमाचिद्रजां स्यात् प्रयाहि हरि वो हरिभ्यां । स्थिराय वृष्णे सवना कृते मायु
क्ताग्रावाणः समिधानेऽअग्नौ⁺ ॥ इंद्रः सुशिप्रो मघवातरुत्रो महाव्रातस्तु विकूर्मिर्ऋधावान् । यदुग्रो धावाधितो मर्त्येषु कृ
त्याते वृषभवीर्याणि ॥ त्वंहिष्माच्यावयन्नच्युतान्ये कौवृत्राचरसि जिघ्रमानः । तव द्यावापृथिवी पर्वता सोनुव्रताय नि
मितेव तस्थुः ॥ उता भये पुरुहूतश्रवोभिरेको दृहूमवदो वृत्रहा सन् । इमे चिदिंद्रोदसीऽअपारेयत्संगृभ्णामघवन्काशि
रित्ते ॥ १ ॥ प्रसूतऽइंद्रप्रवता हरिभ्यां प्रतेवज्रः प्रमृणन्नेतु शत्रून् । जहि प्रतीचोऽअनूचः पराचो विश्वं सत्यं कृणु हि विष्टमं
स्तु ॥ यस्मै धायुरदधामर्त्यायाभक्तं चिद्भजते गेह्यं^१ सः । भद्रातऽइंद्रसुमतिर्धृताची सहस्रदाना पुरुहूतरातिः⁺ ॥

(३।३।१) इच्छंति त्वेति द्वाविंशत्यृचस्य सूक्तस्य विश्वामित्र इंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ३

॥ ९ ॥

सहदानुं पुरुहूतक्षियंतमहस्तमिंद्रसंपिणकुणारुं । अभिवृत्रवर्धमानं पियारुमपादमिंद्रतवसाजघंध ॥ निसा
 मनामिषिरा द्रभूमिमहीमपारांसदनेससत्थ । अस्तभ्राह्म्यावृषभोऽंतरिक्षमर्षन्त्वापस्त्वयेहप्रसूताः ॥ अलातृणो
 वलऽइंद्रव्रजोगोःपुराहंतोर्भयमानोव्यार । सुगान्पथोऽकृणोन्निरजेगाः प्रावन्वाणीः पुरुहूतंधमंतीः ॥ २ ॥
 एकोद्वेवसुमतीसमीचीऽइंद्रऽआपप्रौपृथिवीमुतद्यां । उतांतरिक्षादभिर्नःसमीकऽइषोरथीःसयुजःशरवाजान् ॥ दि
 शःसूर्योनमिनातिप्रदिष्टादिवेदिवेहर्षैश्वप्रसूताः । संयदानलध्वनऽआदिदशैर्विमोचनंकृणुतेतत्त्वस्य ॥ दिदृक्षंतऽउ
 पसोयामन्नक्तोर्विवस्वत्यामहिचित्रमनीकं । विश्वेजानंतिमहिनायदागादिंद्रस्यकर्मसुकृतापुरुणि ॥ महिज्योतिर्निहि
 तंवक्षणास्वामापकंचरतिविभ्रतीगौः । विश्वंस्वाद्भुतमुस्त्रियायांयत्सीमिंद्रोऽदधाद्भोजनाय ॥ इंद्रदृष्ट्यामको
 शाऽअभूवन्यज्ञायशिक्षगृणतेसखिभ्यः । दुर्मायवोदुरेवामर्त्यासोनिशृंगिणोरिपवोहंत्वासः ॥ ३ ॥ संघोषःशृण्वेवमैर
 मित्रैर्जहीन्येष्वशनिंतपिष्ठां । वृश्चेमधस्ताद्विरुजासहस्वजहिरक्षौमघवन्नंधयस्व ॥ उद्धृहरक्षःसहमूलमिंद्रवृश्चामध्यं
 त्यग्रंशृणीहि । आकीवंतःसललूकंचकर्तृब्रह्माद्विषेतपुषिहेतिमस्य ॥ स्वस्तयेवाजिभिश्चप्रणेतःसंयन्महीरिषऽआसत्सि
 पूर्वाः । रायोवंतारोबृहतःस्यामास्मेऽस्तुभगऽइंद्रप्रजावान् ॥ आनोभरभगमिंद्रद्युमंतंनितेदेणस्यधीमहिप्ररेके ।
 ऊर्वऽइवपप्रथेकामोऽस्मेतमापृणवसुपतेवसूनां ॥ इमंकाममंदयागोभिरश्वैश्चंद्रवताराधसाप्रथश्च । स्वर्यवोमति

ऋक्सं.

अ.३अ.२

॥१०॥

भिस्तुभ्यंविप्राऽइंद्रायवाहःकुशिकासोऽअक्रन् ॥ आनोगोत्रादृंहिगोपतेगाःसमस्मभ्यंसनयोयंतुवाजाः । दिवक्षाऽ
 असिवृषभसत्यशुष्मोस्मभ्यंसुमधवन्बोधिगोदाः⁺ ॥ शुनंहुवेममधवानमिंद्रंमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वंतमुग्रमू
 तयेसमत्सुघ्नंतंवृत्राणिसंजितंधनानां ॥ ४ ॥ (३।३।२) शासद्वह्निर्दुहितुर्नर्द्यंगाद्विद्रांऽऋतस्यदीधितिसपर्यन् ।
 पितायत्रदुहितुःसेकमृजन्तसंशुग्न्येनमनसादधन्वे⁺ ॥ नजामयेतान्वोरिक्थमारैक्चकारगर्भेसन्नितुर्निधानं । यदी
 मातरोजनयंतवह्निमन्यःकर्तासुकृतोरन्यऽऋधन्⁺ ॥ अग्निर्जज्ञेजुह्वाइरेजमानोमहस्पुत्रांऽअरुषस्यप्रयक्षे । महान्ग
 भोमह्याजातमेषामहीप्रवृद्धयैश्वस्ययज्ञैः⁺ ॥ अभिजैत्रीरसचंतस्पृधानंमहिज्योतिस्तमसोनिर्जानन् । तंजानतीःप्र
 त्युदायन्नुषासःपतिर्गवामभवदेकऽइंद्रः ॥ वीळौसतीरभिधीराऽअतृदन्प्राचाहिन्वन्मनसासप्तविप्राः । विश्वामविंद
 न्पथ्यामृतस्यप्रजानन्नितानमसाविवेश ॥ ५ ॥ विदद्यदीसरमारुणमद्रेर्महिपार्थःपूर्व्यसध्यक्कः । अग्रंनयत्सुपद्यक्षरा
 णामच्छारवंप्रथमाजानतीगात् ॥ अगच्छदुविप्रतमःसखीयन्नसूदयत्सुकृतेगर्भमद्रिः । ससानमर्योयुवभिर्मखस्यन्नथा
 भवदंगिराःसद्योऽअर्चन् ॥ सतःसतःप्रतिमानंपुरोभूर्विश्वावेदजनिमाहंतिशुष्णं । प्रणोदिवःपद्वीर्गव्युरर्चन्तस्खास
 खीँरमुंचन्निरवद्यात्⁺ ॥ निगव्यतामनसासेदुरकैःकृण्वानासोऽअमृतत्वायगातुं । इदंचिन्नुसदनंभूर्येषांयेनमासांऽ

(३।३।२) शासद्वह्निरितिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यैषीरथिःकुशिकइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ३

॥१०॥

असिषासन्नृतेन ॥ संपश्यमानाऽमदन्नभिस्वंपयःप्रलस्यरेतसोदुधानाः । विरोदसीऽतपद्धोषऽएषांजातेनिष्ठाम
 दधुर्गोषुवीरान्⁺ ॥ ६ ॥ सजातेभिर्वृत्रहासेदुहव्यैरुदुस्त्रियाऽअसृजदिंद्रोऽअकैः । उरूच्यस्मैघृतवद्भरंतीमधुस्वादा
 दुदुहेजेन्यागौः⁺ ॥ पित्रेचिच्चक्रुःसदनंसमस्मैमहित्विषीमत्सुकृतोविहिख्यन् । विष्कभ्रंतःस्कंभनेनाजनित्रीऽआसी
 नाऽऊर्ध्वरभसंविमिन्वन् ॥ महीयदिधिषणाशिश्नधेधात्सद्योवृधंविभ्वं^१रोदस्योः । गिरोयस्मिन्ननवद्याःसमीचीर्वि
 श्वाऽइंद्रायतविषीरनत्ताः ॥ मह्यातैसख्यंवंदिमशक्तीरावृत्रघ्नेनियुतोयंतिपूर्वीः । महिस्तोत्रमवऽआगन्मसुरेरस्माकंसुम
 घवन्बोधिगोपाः⁺ ॥ महिक्षेत्रंपुरुश्वंद्रंविद्वानादित्सखिभ्यश्चरथंसमैरत् । इंद्रो नृभिरजनदीद्यानःसाकंसूर्यमुषसंगा
 तुमग्निं⁺ ॥ ७ ॥ अपश्चिदेषविभ्वोऽदमूनाःप्रसधीचीरसृजद्विष्वश्चंद्राः । मध्वःपुनानाःकविभिःपवित्रैर्द्युभिर्हिन्यंत्य
 कुभिर्धनुत्रीः ॥ अनुकृष्णोवसुंधितीजिहातेऽउभेसूर्यस्यमंहनायजत्रे । परियत्तैमहिमानंवृजध्यैसखायऽइंद्रकाम्याऽ
 ऋजिप्याः⁺ ॥ पतिर्भववृत्रहन्त्सूनृतानांगिरांविश्वायुर्वृषभोवयोधाः । आनो गहिसख्येभिःशिवेभिर्महान्महीभिरू
 तिभिःसरण्यन्⁺ ॥ तमंगिरस्वन्नमसासपर्यन्नव्यंकृणोमिसन्यसेपुराजां । द्रुहोवियाहिवहुलाऽअदेवीःस्वश्चनोमघव
 न्त्सातयैधाः ॥ मिहःपावकाःप्रतताऽअभूवन्त्स्वस्तिनःपिपृहिपारमासां । इंद्रत्वंरथिरःपाहिनोरिषोमक्षूमक्षूकृणुहि
 गोजितोनः ॥ अदेदिष्टवृत्रहागोपतिर्गाऽअंतःकृष्णाऽअरुषैर्धामभिर्गात् । प्रसूनृतादिशमानऽऋतेनदुरश्चविश्वाऽअ

ऋक्सं.

अ. ३ अ. २

॥ ११ ॥

वृणोदपुस्वाः⁺ ॥ शुनंहुवेममघवानमिंद्रं ॥ ८ ॥ (३।३।३) इंद्रसोमंसोमपतेपिवेममाध्यंदिनंसर्वनंचारुयत्ते ।
 प्रपुथ्याशिप्रैमघवनृजीषिन्विमुच्याहरीऽइहमादयस्व ॥ गवांशिरंमंथिनमिंद्रशुक्रंपिवासोमैररिमातेमदाय । ब्रह्मकृ
 तामारुतेनागणेनसजोषारुद्रैस्तृपदावृषस्व ॥ येतेशुष्मंयेतविषीमवर्धन्नर्चेतऽइंद्रमरुतस्तऽओजः । माध्यंदिनेसर्वनेव
 ज्रहस्तपिवारुद्रेभिःसर्गणःसुशिप्र ॥ तऽइव्वस्यमधुमद्विविप्रऽइंद्रस्यशर्धोमरुतोयऽआसन् । येभिर्वृत्रस्येपितोविवेदा
 मर्मणोमन्यमानस्यमर्म ॥ मनुष्वदिंद्रसर्वनंजुषाणःपिवासोमंशश्वतेवीर्याय । सऽआववृत्स्वहर्यश्वयज्ञैःसरण्युभिरपोऽ
 अर्णांसिसर्षि ॥ ९ ॥ त्वमपोयद्धवृत्रंजघन्वाऽअत्याऽइवप्रासृजःसर्तवाजौ । शयानमिंद्रचरतावधेनवत्रिवांसंपरिंदे
 वीरदैवं ॥ यजामऽइन्नमसावृद्धमिंद्रंवृहतंमृष्वमजरंयुवानं । यस्यप्रियेममतुर्यज्ञियस्यनरोदसीमहिमानंममाते ॥ इं
 द्रस्यकर्मसुकृतापुरुणिब्रतानिदेवानमिनंतिविश्वे । दाधारयःपृथिवींद्यामुतेमांजजानसूर्यमुषसंसुदंसाः ॥ अद्रौघसत्यं
 तवतन्महित्वंसद्योयजातोऽअपिबोहसोमं । नद्यावऽइंद्रतवसस्तऽओजोनाहानमासाःशरदोवरंत ॥ त्वंसद्योऽअपि
 वोजातऽइंद्रमदायसोमंपरमेव्योमन् । यद्धद्यावापृथिवीऽआर्विवेशीरथाभवःपूर्व्यःकारुधायाः ॥ १० ॥ अहन्नहिंप
 रिशयानमर्णऽओजायमानंतुविजातव्यान् । नतैमहित्वमनुभूदधद्यौर्यदन्ययास्फिग्याक्षामवस्थाः ॥ यज्ञोहितंऽ

(३।३।३) इंद्रसोममितिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइंद्रब्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ३

॥ ११ ॥

इन्द्रवर्धनोभूदुतप्रियः सुतसोमोमियेधः । यज्ञेनयज्ञमवयुज्ञियः सन्यज्ञस्तेवज्रमहिहृत्यऽआवत् ॥ यज्ञेनेन्द्रमवसाचक्रेऽ
अर्वागैनसुम्नायनव्यसेववृत्तां । यःस्तोमेभिर्वावृधेपूर्येभिर्योमध्यमेभिरुतनूतनेभिः ॥ विवेषयन्माधिषणाज्जानस्त
वैपुरापायादिन्द्रमहः । अंहसोयत्रपीपरद्यथानोनावेवयांतमुभयेहवन्ते ॥ आपूर्णोऽअस्यकूलशुः स्वाहासेक्तेवकोशंसिसि
चेपिवध्यै । समुप्रियाऽआववृत्रन्मदायप्रदक्षिणिदुभिसोमासऽइन्द्रं ॥ नत्वागभीरः पुरुहूतसिंधुर्नाद्रयः परिषंतोवरंत ।
इत्थासखिभ्यऽइषितोयदिन्द्रादृहं चिदरुजोगव्यमूर्व⁺ ॥ शुनंहुवेम० ॥ ११ ॥ (३।३।४) प्रपर्वतानामुशतीऽउप
स्थादश्वेऽइवविषितेहासमाने । गावैवशुभ्रेमातरारिहाणेविपाद्च्छुतुद्रीपयसाजवेते ॥ इन्द्रेषितेप्रसवंभिक्षमाणेऽअ
च्छासमुद्रंरथ्यैवयाथः । समाराणेऽऊर्मिभिः पिन्वमानेऽअन्यावामन्यामप्येतिशुभ्रे ॥ अच्छासिंधुमातृतमामयासं
विपाशमुर्वीसुभगामगन्म । वत्समिवमातरासरिहाणेसमानंयोनिमनुसंचरंती ॥ एनावयंपयसापिन्वमानाऽअनुयो
निदेवकृतंचरंतीः । नवर्तवेप्रसवः सर्गतक्तः किंयुर्विप्रौनद्यौजोहवीति ॥ रमध्वमेवचसेसोम्यायऽऋतावरीरुपमुहूर्त
मेवैः । प्रसिंधुमच्छावृहतीमनीषावस्युरहेकुशिकस्यसूनुः⁺ ॥ १२ ॥ इन्द्रोऽअस्माँऽअरद्वज्रवाहुरपाहन्वृत्रंपरिधिं

(३।३।४) प्रपर्वतानामिति त्रयोदशर्चस्यसूक्तस्य विश्वामित्रऋषिः चतुर्थीषष्ठ्यष्टमीदशमीनां नदीऋषकानद्योदेवताः एनावयमेतद्वचआ-
तेकारोरितितिसृणां विश्वामित्रोदेवता इन्द्रो अस्मानिति द्वयोरिन्द्रस्त्रिष्टुबंलानुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. २

॥ १२ ॥

नदीनां । देवो नयत्सविता सुपाणिस्तस्य वयं प्रसवेयामऽउर्वीः⁺ ॥ प्रवाच्यं शश्वधावीर्यं^१ तदिन्द्रस्य कर्म यदहिं विवृश्चत् ।
 विवज्रेण परिषदो जघानायन्नापोयं न मिच्छमानाः ॥ एतद्वचो जरितर्मा पिमृष्टाऽआयत्ते घोषानुत्तरायुगानि । उक्थेषु
 कारो प्रतिनोजुषस्वमानो निकः पुरुषत्रानमस्ते ॥ ओषुस्वसारः कारवै शृणोत ययौ वो दूरादनसारथेन । निषूनमध्वं भव
 तासुपाराऽअधोऽअक्षाः सिंधवः स्रोत्याभिः ॥ आते कारो शृणवामावचांसि ययार्थदूरादनसारथेन । नितेनं सैपी
 प्याने वयोषामर्यायेव कन्या शश्वचैते ॥ १३ ॥ यदंगत्वा भरताः संतरेयुर्गव्यन्ग्रामऽइषितऽइंद्रजूतः । अर्षादहं प्र
 सवः सर्गतक्तऽआवो वृणे सुमतिं यज्ञियानां ॥ अतारिषु भरता गव्यवः समभक्तविप्रः सुमतिं नदीनां । प्रपिन्वध्वमिषयं
 तीः सुराधाऽआवक्षणाः पृणध्वं यातशीमं ॥ उद्वऽऊर्मिः शम्याहं त्वापो योक्राणि मुंचत । मादुष्कृतौ व्येनसाह्यौ शूनमा
 रतां ॥ १४ ॥ (३।३।५) इंद्रः पूभिर्दातिरद्वासं मुकैर्विदद्वसुर्दयमानो विशत्रून् । ब्रह्मजूतस्तन्वावावृधानो भूरिदात्र
 ऽआपृणद्रोदसीऽउभे⁺ ॥ मुखस्य ते तविषस्य प्रजुतिमियमिवाचममृताय भूषन् । इंद्रक्षितीनामसिमानुषीणां विशादैवी
 नामुत पूर्वयावा ॥ इंद्रो वृत्रमवृणोच्छर्धनीतिः प्रमायिनामभिनाद्वर्षणीतिः । अहन्व्यं समुशध्वनेष्वाविधेनाऽअकृ
 णोद्राम्याणां ॥ इंद्रः स्वर्षाजिनयन्नहानि जिगायो शिग्भिः पृतनाऽअभिष्टिः । प्रारोचयन्मनवे केतुमह्नामविद्वज्ज्योतिर्वृ

(३।३।५) इंद्रः पूभिरित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य विश्वामित्रेन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ३

॥ १२ ॥

ह॒तेर॒णाय ॥ इ॒न्द्रस्तु॒जोव॑र्ह॒णाऽआ॒वि॒वेश॒नृव॑द्धानो॒नर्या॑पुरु॒णि । अ॒चै॒तय॑द्वि॒यऽइ॒माज॑रि॒त्रेप्रे॑मं॒वर्ण॑मति॒रच्छु॑क्रमां॒सां
 ॥ १५ ॥ म॒होम॒हानि॑पनय॒त्यस्ये॑द्र॒स्यक॑र्मसु॒कृता॑पुरु॒णि । वृ॒जने॑नवृ॒जिना॑न्त॒संपि॑पेष॒माया॑भि॒र्दस्यै॑र॒भिभू॑त्यो॒जाः ॥ यु॒
 धे॒द्रौम॒हाव॑रि॒वश्च॑कारदे॒वेभ्यः॑स॒त्पति॑श्च॒र्षणि॑प्राः । वि॒वस्व॑तःस॒दने॑ऽअस्य॒तानि॑वि॒प्राऽउ॒क्थेभिः॑क॒वयो॑गृ॒णंति ॥ स॒त्रा
 सा॒हंवे॑र॒ण्यंस॒होदांस॑स॒वांस॑स्वर॒पश्च॑दे॒वीः । स॒सान॒यःपृ॑थि॒वींघा॑मु॒तेमा॑मि॒न्द्रम॑द॒त्यनु॑धी॒रणा॑सः ॥ स॒साना॑त्याँऽउ॒तसूर्यै॑
 स॒साने॑न्द्रःस॒सान॑पुरु॒भोज॑स॒ंगां । हि॒र॒ण्यय॑मु॒तभो॑गै॒ससान॑हृ॒त्वीद॑स्यून॒प्रार्य॑वर्ण॒माव॑त् ॥ इ॒न्द्रऽओष॑धी॒रस॒नोद॑हानि॒वन
 स्पती॑ऽर॒स॒नोद॑न्तरि॒क्षं । वि॒भेद॑व॒लंनु॑नुदे॒विवा॑चो॒थाभव॑द॒मिता॑भि॒क्रतू॑नां ॥ शु॒नंहु॑वेम० ॥ १६ ॥ (३।३।६) ति॒ष्ठा
 ह॒रीर॑थऽआयु॒ज्यमा॑नाया॒हिवा॑यु॒र्नन्यु॑तो॒नोऽअ॒च्छ । पि॒वा॒स्यंघो॑ऽअ॒भिसृ॑ष्टोऽअ॒स्मेऽइ॒न्द्रस्वा॑हा॒ररि॑मा॒तेम॑दा॒य ॥ उ॒पो
 जि॒रापु॑रु॒हूता॑य॒सस्ती॑ह॒रीर॑थ॒स्यधू॑र्वायु॒नज्मि॑ । द्र॒वद्य॑थासंभृ॒तंवि॑श्व॒तश्चि॒दुपे॑मं॒यज्ञ॑माव॒हात॑ऽइ॒न्द्रं ॥ उ॒पो॒नय॑स्व॒वृष॑णा
 त॒पुष्पो॑तेम॒वत्वंवृ॑षभ॒स्वधा॑वः । ग्र॒सेता॑म॒श्वावि॑मु॒चेह॑शो॒णादि॑वेदि॒वेस॒दशी॑र॒द्धिधा॑नाः⁺ ॥ ब्र॒ह्मणा॑तेब्र॒ह्मयु॑जा॒युनज्मि॑
 ह॒रीस॑खाया॒सध॑माद॒ऽआशू॑ । स्थि॒रंर॑थं॒सुख॑मि॒न्द्राधि॑तिष्ठ॒न्प्रजा॑नन्वि॒द्वाँऽउ॒पया॑हि॒सोमं॑ ॥ मा॒तेह॑री॒वृष॑णा॒वीत॑पृ॒ष्ठानि
 री॒रम॑न्यज॒माना॑सोऽअ॒न्ये । अ॒त्याया॑हि॒शश्व॑तो॒वयं॑तेर॒सुते॑भिःकृ॒णवा॑म॒सोमैः॑ ॥ १७ ॥ त॒वायं॑सोम॒स्त्वमे॒ह्यर्वा॑ङ्ग॒शश्व॑

(३।३।६) तिष्ठाहरीइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. २

॥ १३ ॥

त्तमंसुमनाऽअस्यपाहि । अस्मिन्यज्ञे बर्हिष्यानिषद्यादधिष्वेमं जठरऽइंदुमिंद्र ॥ स्तीर्णतैवर्हिः सुतऽइंद्रसोमः कृताधाना
 ऽअत्तवेते हरिभ्यां । तदौकसे पुरुशाकायवृष्णे मरुत्वते तुभ्यं राता हवींषि ॥ इमं नरः पर्वतास्तुभ्यमापः समिंद्रगोभिर्मधु
 मंतमक्रन् । तस्यागत्या सुमनाऽऋष्वपाहि प्रजानन्विद्वान्पथ्याऽअनुस्वाः⁺ ॥ याँऽआभंजो मरुतऽइंद्रसोमेयेत्वामवर्ध
 न्नभवं गणस्ते । तेभिरेतं सजोषावावशानोऽग्नेः पिवजिह्वया सोममिंद्र ॥ इंद्रपिवस्वधया चित्सुतस्याग्नेर्वापाहि जिह्वया
 यजत्र । अध्वर्योर्वाप्रयतं शक्रहस्ताद्धोतुर्वायज्ञं हविषो जुषस्व ॥ शुनं हुवेम ॥ १८ ॥ (३।३।७) इमामूषु प्रभृतिंसा
 तयैधाः शश्वच्छश्वदूतिभिर्यादमानः । सुते सुते वावृधे वर्धनेभिर्यः कर्मभिर्महद्भिः सुश्रुतो भूत⁺ ॥ इंद्राय सोमाः प्रदिवो
 विदानाऽऋभुर्येभिर्वृषपर्वाविहायाः । प्रयम्यमानान् प्रतिष्मृता येन्द्रपिवृषधूतस्य वृष्णः ॥ पिवावर्धस्व तव घासुतास
 ऽइंद्रसोमासः प्रथमाऽउतेमे । यथापिवः पूव्याँऽइंद्रसोमाँऽएवापाहि पन्योऽअद्यानवीयान् ॥ महाँऽअमत्रो वृजनै विर
 ण्यु १ ग्रंशवः पत्यते धृष्णवोजः । नाहवि व्याच पृथिवी च नैनं यत्सोमा सोऽहर्यश्वममदन् ॥ महाँऽउग्रो वावृधे वीर्याय समा
 चक्रे वृषभः काव्येन । इंद्रो भगो वाजदाऽअस्य गावः प्रजायंते दक्षिणाऽअस्य पूर्वीः⁺ ॥ १९ ॥ प्रयत्सिंधवः प्रसवं यथाय
 न्नार्पः समुद्रं रथ्येव जग्मुः ॥ अतश्चिदिंद्रः सदसो वरीयान्यदी सोमः पृणति दुग्धोऽअंशुः⁺ ॥ समुद्रेण सिंधवो यादमानाऽ

(३।३।७) इमामूष्वित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य विश्वामित्रोदशम्या आंगिरसो वोर इंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ३

॥ १३ ॥

॥ १२ ॥

इंद्राय सोमं सुषुतं भरतः । अंशुं दुहंति हस्तिनो भरित्रैर्मध्वः पुनंति धारयापवित्रैः ॥ हृदाऽइव कुक्षयः सोमधानाः समीवि
 व्याचसवनापुरुणि । अत्राय दिंद्रः प्रथमाव्याशवृत्रं जघन्वाँऽअवृणीत सोमं ॥ आतूभरमाकिरेतत्परिष्ठाद्विज्ञाहित्वा
 वसुपतिं वसूनां । इंद्रयत्ते माहिं नंदत्रमस्त्यस्मभ्यंतद्धर्यं श्वप्रयं धि ॥ अस्मे प्रयं धिमघवन्नृजीपि निंद्रायो विश्ववारस्य भूरैः ।
 अस्मेशतं शरदौ जीवसेधाऽअस्मेऽवीरान्छश्वतऽइंद्रशिप्रिन् ॥ शुनं हुवेम ० ॥ २० ॥ (३।३।८) वार्त्रहत्यायुशवसेपृ
 तनाषाह्याय च । इंद्रत्वावर्तयामसि ॥ अर्वाचीनं सुते मनऽउत चक्षुः शतक्रतो । इंद्रं कृण्वंतु वाघतः ॥ नामानिते शतक्र
 तो विश्वाभिर्गीर्भिरीमहे । इंद्राभिमातिषाह्ये ॥ पुरुष्टुतस्य धामभिः शतेन महयामसि । इंद्रस्य चर्षणीधृतः ॥ इंद्रं वृत्रा
 य हंत वे पुरुहूतमुपब्रुवे । भरैषु वाजसातये ॥ २१ ॥ वाजेषु सासहिर्भैवत्वामीमहेशतक्रतो । इंद्रं वृत्राय हंत वे ॥ द्युम्नेषु
 पृतनाज्यैषु त्सु तूर्षु श्रवः सुच । इंद्रसाक्ष्वाभिमातिषु ॥ शुष्मिन्तं मनऽऊतये द्युन्निनं पाहि जागृविं । इंद्रसोमं शतक्रतो ॥
 इंद्रियाणि शतक्रतो याते जनैषु पंचसु । इंद्रतानितुऽआवृणे ॥ अगं निंद्रश्रवो वृहद्व्युम्नं दधिष्वदुष्टरं । उत्तेशुष्मंतिरामसि ॥
 अर्वावतो नऽआगृह्यथो शक्रपरावतः । उलोकोयस्तेऽअद्रिवऽइंद्रे हततऽआगृहि ॥ २२ ॥ (३।३।९) अभितष्टे वदी

(३।३।८) वार्त्रहत्यायेत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री अंशुनुष्टुप् । (३।३।९) अभितष्टेवेति दशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रः
 प्रजापतिरिन्द्रस्त्रिष्टुप् (वाच्यः प्रजापतिर्वा विश्वामित्रो वा) ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. २

॥ १४ ॥

धयामनीषामत्योनवाजीसुधुरोजिहानः । अभिप्रियाणिमर्मृशत्पराणि कवीऽरिच्छामिसुदृशैः सुमेधाः⁺ ॥ इनोतपृच्छ
 जनिमाकवीनामनोधृतः सुकृतस्तक्षतद्यां । इमाऽउतेप्रण्योऽवर्धमानामनोवाताऽअधनुधर्मणिगमन् ॥ निषीमिदत्रगु
 ह्यादधानाऽउतक्षत्रायरोदसीसमंजन् । संमात्राभिर्ममिरेयेमुखीऽअंतर्महीसमृतेधायसेधुः ॥ आतिष्ठंतपरिविश्वेऽ
 अभूषन्त्रियोवसानश्चरतिस्वरोचिः । महत्तद्वृष्णोऽअसुरस्यनामाविश्वरूपोऽअमृतानितस्थौ ॥ असूतपूर्वोवृषभोज्या
 यानिमाऽअस्यशुरुधःसंतिपूर्वीः । दिवोनपाताविदथस्यधीभिः क्षत्रं राजानाप्रदिवोदधाथे ॥ २३ ॥ त्रीणिराजाना
 विदथैपुरुणिपरिविश्वानिभूषथःसदांसि । अपश्यमत्रमनसाजगुन्वान्त्रतेगंधर्वाऽअपिवायुकेशान् ॥ तदिह्वस्यवृषभ
 स्यधेनोरानामभिर्ममिरेसकम्बुंगोः । अन्यदन्यदसुर्येवसानानिमायिनोममिरेरूपमस्मिन् ॥ तदिह्वस्यसवितुर्नकिं
 मेहिरण्ययीममतिंयामशिश्नेत् । आसुष्टुतीरोदसीविश्वमिन्वेऽअपीवयोषाजनिमानिवत्रे ॥ युवंप्रत्नस्यसाधथोमहोय
 द्वैवीस्वस्तिःपरिणःस्यातं । गोपाजिह्वस्यतस्थुषोविरूपाविश्वेपश्यंतिमायिनःकृतानि ॥ शुनंहुवेम० ॥ २४ ॥ (३।४।१)
 इंद्रमतिर्हृदऽआवच्यमानाच्छापतिस्तोमतष्टाजिगाति । याजागृविर्विदथेशस्यमानेद्रयत्तेजायतेविद्धितस्य ॥ दिव
 श्चिदापूर्वाजायमानाविजागृविर्विदथेशस्यमाना । भद्रावस्त्राप्यर्जुनावसानासेयमस्मेसनजापित्र्याधीः⁺ ॥ यमाचि

(३।४।१) इंद्रमतिरितिनवर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ४

॥ १४ ॥

दत्रयमसूरसूतजिह्वायाऽअग्रं पतदाह्यस्थात् । वपूषिजातामिधुनासंचेतेतमोहनातपुषोवुधऽएता ॥ नकिरेषांनिदिता
 मर्त्येषुयेऽअस्माकंपितरोगोषुयोधाः । इंद्रऽएषांहितामाहिनावानुद्गोत्राणिससृजेदंसनावान् ॥ सखाहयत्रसखिभिर्न
 वग्वैरभिज्ञासत्त्वभिर्गाऽअनुगमन् । सत्यंतदिंद्रोदशभिर्दशंगवैःसूर्यविवेदतमसिस्त्रियंतं ॥ २५ ॥ इंद्रोमधुसंभृतमुखिया
 यांपद्मद्विवेदशफवन्नमेगोः । गुहाहितंगुह्यंगूहमप्सुहस्तेदधेदक्षिणेदक्षिणावान् ॥ ज्योतिर्वृणीततमसोविज्ञानन्नारेस्या
 मदुरितादभीके । इमागिरःसोमपाःसोमवृद्धजुषस्वैद्रपुरुतमस्यकारोः+ ॥ ज्योतिर्यज्ञायरोदसीऽअनुष्यादारेस्यामदु
 रितस्यभूरैः । भूरिचिद्धितुजतोमर्त्यस्यसुपारासोवसवोवर्हणावत् ॥ शुनं०॥ २६ ॥ इतितृतीयाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अष्टादशाध्याये वर्गाः २६ सूक्तानि १० ऋचः १३७ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ६१ नद्याइ. २ नदीभ्य. विश्वामित्रा. नदीभ्य.
 इंद्राये. २ विश्वामित्राये. नदीभ्य. विश्वामित्राये. नदीभ्य. ३ इंद्राये. ६३ ॥ तृतीयेद्वितीयः ॥ २ ॥

इंद्रत्वागायत्रं ह्यातून उपन आयाह्यष्टावयंते पंचवार्हतत्त्वामंद्रैर्युध्मस्यमरुत्वान्त्सद्योहशंसामहामिंद्रः स्वाहा चर्षणीधृतं
 द्वादशाद्यांत्यौतृचौजागतगायत्रौधानावंतमष्टौपूर्वार्धगायत्रं षष्ठीजगतीद्रापर्वताचतुर्विंशतिराद्यैद्रापार्वतीपंचदश्या
 दिद्वेवाचैससर्पयैचतस्रो रथांगस्तुतयोत्या अभिशपार्थास्तावसिष्ठद्वेषिण्योनवसिष्ठाः शृण्वंति दशमीषोळश्याजगत्या
 त्रयोदशीगायत्रीद्वादशीविंशीद्वाविंशोनुष्टुभौष्टादशीबृहतीमंमहेद्व्यधिकोक्तगोत्रः प्रजापतिर्हिवैश्वदेवंहोषसः ॥ १ ॥

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ३

॥ १५ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (३।४।२) इंद्रं त्वावृषभं वयं सुते सोमं हवामहे । सपाहिमध्वोऽअंधसः ॥ इंद्रं क्रतुविदं सुतं सोमं
 हर्यपुरुष्टुत । पिवावृषस्वतातृपिं ॥ इंद्रं प्रणोधि तावानं यज्ञं विश्वेभिर्देवेभिः । तिरस्तवानविदपते ॥ इंद्रसोमाः सुताऽ
 इमे तव प्रयंतिसत्पते । क्षयं चंद्रासु इंद्रं देवः ॥ दधिष्वाजु ठरे सुतं सोमं मिद्रवरैण्यं । तव द्युक्षासु इंद्रं देवः ॥ १ ॥ गिर्वणः
 पाहिनः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे । इंद्रं त्वादातमिद्यशः ॥ अभिद्युन्नानि वनिनऽइंद्रं सचंतेऽअक्षिता । पीत्वी सोमं स्यवा
 वृधे ॥ अर्वावतो नऽआगं हि परावतं श्ववृत्रहन् । इमा जुषस्वनो गिरः ॥ यदंतरापरावतं मर्वावतं च हूयसे । इंद्रे हतऽ
 आगं हि ॥ २ ॥ ३।४।३) आतूनऽइंद्रं मघ्नघुवानः सोमं पीतये । हरिभ्यां याह्यद्रिवः ॥ सत्तोहोतानऽऋत्विर्यस्ति
 स्तिरेव हि रानुषक् । अयुजन् प्रातरद्रयः ॥ इमा ब्रह्म ब्रह्मवाहः क्रियंतऽआवर्हिः सीद । वीहि शूरपुरोळाशं ॥ रारंधिस
 र्वनेषु णऽएषु स्तोमेषु वृत्रहन् । उक्थेष्विद्रं गिर्वणः ॥ मतर्यः सोमं पामुरुं रिहंति शवसस्पतिं । इंद्रं वत्सं नमातरः ॥ ३ ॥
 समंदस्वाह्यंधसो राधसे तन्वामहे । नस्तोतारं निदेकरः ॥ वयमिंद्रं त्वायवो हविष्मंतो जरामहे । उत्तवमस्मयुर्वसो ॥
 मारेऽअस्मद्विमुमुचो हरिं प्रियावाड्याहि । इंद्रं स्वधावो मत्स्वेह ॥ अर्वा च त्वा सुखे रथे वहता मिद्रं केशिना । घृतस्नूव

(३।४।२) इंद्रं त्वेति नवर्चस्य सूक्तस्य विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री । (३।४।३) आतून इंद्रेति नवर्चस्य सूक्तस्य विश्वामित्र इन्द्रो गायत्री ।

मंडलं ३

अनु. ४

॥ १५ ॥

हिंरासदे ॥ ४ ॥ (३।४।४) उपनःसुतमागहिंसोममिंद्रगवांशिरं । हरिभ्यांयस्तेऽअस्सयुः⁺ ॥ तमिंद्रमदमागहिव
 हिंष्टांग्रावभिःसुतं । कुविश्वस्यतृणवः ॥ इंद्रमिथागिरोममाच्छागुरिषिताऽइतः । आवृतेसोमपीतये ॥ इंद्रसोम
 स्यपीतयेस्तोमैरिहहवामहे । उक्थेभिःकुविदागमत् ॥ इंद्रसोमाःसुताऽइमेतान्दधिष्वशतक्रतो । जठरैवाजिनीवसो
 ॥ ५ ॥ विद्माहित्वाधनंजयंवाजेषुदधृषंकवे । अधातेसुम्नमीमहे ॥ इममिंद्रगवांशिरंयवांशिरंचनःपिव । आगत्यावृ
 षभिःसुतं⁺ ॥ तुभ्येदिंद्रस्वऽओक्येऽसोमचोदामिपीतये । एषरारंतुतेहृदि⁺ ॥ त्वांसुतस्यपीतयेप्रलमिंद्रहवामहे ।
 कुशिकासोऽअवस्यवः ॥ ६ ॥ (३।४।५) आयाह्यर्वाङ्पवंधुरेष्ठास्तवेदनुप्रदिवःसोमपेयं । प्रियासखायाविमुचोप
 वहिंस्त्वामिमेहव्यवाहोहवन्ते ॥ आयाहिपूर्वीरतिचर्षणीराँऽअर्यऽआशिषऽउपनोहरिभ्यां । इमाहित्वामतयःस्तोमत
 ष्टाऽइंद्रहवन्तेसख्यंजुषाणाः⁺ ॥ आनोयज्ञंनमोवृधंसजोषाऽइंद्रदेवहरिभिर्याहितूयं । अंहहित्वामतिभिर्जोहवीमिधृ
 तप्रयाःसधमादेमधूनां ॥ आचत्वामेतावृषणावहांतोहरीसखायासुधुरास्वंगा । धानावदिंद्रःसर्वनंजुषाणःसखास
 ख्युःशृणवद्वंदनानि ॥ कुविन्मागोपांकरसेजनस्यकुविद्राजानंमधवन्नृजीपिन् । कुविन्मऽऋषिपिवांसंसुतस्यकुविन्मे
 वस्वोऽअमृतस्यशिक्षाः ॥ आत्वावृहंतोहरयोयुजानाऽअर्वागिंद्रसधमादोवहंतु । प्रयेद्वितादिवऽऋजंत्याताःसुसंमृ

(३।४।४) उपनइतिनवर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइंद्रोगायत्री । (३।४।५) आयाह्यर्वाङ्गित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ३

॥ १६ ॥

ष्टासोवृषभस्यमूराः⁺ ॥ इन्द्रपिवृषधूतस्यवृष्णऽआयंतेश्येनऽउशतेजभारं । यस्यमदेच्यावयसिप्रकृष्टीर्यस्यमदेऽअप
 गोत्राववर्थं ॥ शुनंहुवेम० ॥ ७ ॥ (३।४।६) अयंतेश्च अस्तु हर्यतः सोमऽआहरिभिः सुतः । जुषाणऽइन्द्रहरिभिर्नऽ
 आगृह्यातिष्ठहरितंरथं ॥ हर्यन्नुषसमर्चयः सूर्यहर्यन्नरोचयः । विद्वान्श्चिकित्वान्हर्यश्ववर्धसऽइन्द्रविश्वाऽअभिश्चियः ॥
 द्यामिन्द्रोहरिधायसंपृथिवींहरिर्वपसं । अधारयद्भरितोभूरिभोजनंययोरंतर्हरिश्चरत् ॥ जज्ञानोहरितोवृषाविश्वमाभा
 तिरोचनं । हर्यश्वोहरितंधत्तऽआयुधमावज्रंवाहोर्हरिं ॥ इन्द्रोहर्यतमर्जुनंवज्रंशुक्रैर्भीवृतं । अपावृणोद्धरिभिरिन्द्रि
 भिः सुतमुद्राहरिभिराजत ॥ ८ ॥ (३।४।७) आमंद्रैरिन्द्रहरिभिर्याहिमयूररोमभिः । मात्वाकेचिन्नियमन्विनपा
 शिनोतिधन्वेवतांऽइहि ॥ वृत्रखादोवलंरुजःपुरांदर्मोऽअपामजः । स्थातारथस्यहयोरभिस्वरऽइन्द्रोदृह्वाचिदारुजः⁺ ॥
 गंभीरांऽउद्धांऽरिवक्रतुं पुष्यसिगाऽइव । प्रसुगोपायवसंधेनवोयथाहृदंकुल्याऽइवाशत ॥ आनस्तुजंरयिभरांशंनप्र
 तिजानते । वृक्षंपक्कंफलमंकीवधूनुहींद्रसंपारणं वसु ॥ स्वयुरिन्द्रस्वराळसिस्मदिष्टिः स्वयंशस्तरः । सर्वावृधानऽओजं
 सापुरुष्टुतभवानः सुश्रवस्तमः ॥ ९ ॥ (३।४।८) युध्मस्यतेवृषभस्यस्वराजऽउग्रस्ययूनःस्थविरस्यघृष्वेः । अर्जूर्यतो

(३।४।६) अयंतेश्च अतिपंचर्चस्यसूक्तस्यविश्वा मिन्द्रोवृहती । (३।४।७) आमंद्रैरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यविश्वा मिन्द्रोवृहती ।
 (३।४।८) युध्मस्यतेश्च अतिपंचर्चस्यसूक्तस्यविश्वा मिन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ४

॥ १६ ॥

वज्रिणोवीर्याङ्गीन्द्रश्रुतस्यमहतोमहानं ॥ महाँऽअसिमहेश्वर्येभिर्धनस्पृदुप्रसहमानोऽअन्यान् । एकोविश्वस्यभु
 वनस्यराजासयोधयाचक्षययाचजनान् ॥ प्रमत्राभीरिरिचैरोचमानःप्रदेवेभिर्विश्वतोऽअप्रतीतः । प्रमज्मनादिवऽ
 इन्द्रःपृथिव्याःप्रोरोर्महोऽअंतरिक्षादृजीषी⁺ ॥ उरुगंभीरंजनुपाभ्युग्रंविश्वव्यचसमवतंमतीनां । इन्द्रंसोमासःप्रदिवि
 सुतासःसमुद्रंनस्रवतऽआविशन्ति ॥ यंसोममिन्द्रपृथिवीद्यावागर्भेनमाताविभृतस्त्वाया । तंतेहिन्वन्तितमुतेमृजंत्यध्व
 र्यवोवृषभपातवाऽउ ॥ १० ॥ (३।४।९) मरुत्वाँऽइन्द्रवृषभोरणापिवासोममनुष्वधंमदाय । आसिचस्वजठरेम
 ध्वऽऊर्मित्वंराजासिप्रदिवःसुतानां ॥ सजोषाँऽइन्द्रसगणोमरुद्भिःसोमपिववृत्रहाशूरविद्वान् । जहिशत्रूरपमृधोनुद
 स्वाथाभयंकृणुहिविश्वतोऽनः ॥ उतऽऋतुभिर्ऋतुपाःपाहिसोममिन्द्रदेवेभिःसखिभिःसुतनः । याँऽआभजोमरुतोयेत्वा
 न्वहन्वृत्रमदधुस्तुभ्यमोजः ॥ येत्वाहिहत्येमघवन्नवर्धन्येशावरैहरिवोयेगविष्टौ । येत्वानूनमनुमदंतिविप्राःपिवेन्द्रसो
 मंसगणोमरुद्भिः ॥ मरुत्वंतंवृषभंवावृधानमकवारिंदिव्यंशासमिन्द्रं । विश्वासाहमवसेनूतनायोग्रंसहोदामिहतंहुवेम
 ॥ ११ ॥ (३।४।१०) सद्योहजातोवृषभःकनीनःप्रभर्तुमावदधसःसुतस्य । साधोःपिवप्रतिकामंयथातेरसाशिरःप्रथ
 मंसोम्यस्य ॥ यज्जायथास्तदहरस्यकामेशोःपीयूषमपिवोगिरिष्ठां । तंतेमातापरियोषाजनित्रीमहःपितुर्दमऽआसिचद

(३।४।९) मरुत्वाँइन्द्रेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइन्द्रस्त्रिष्टुप् । (३।४।१०) सद्योहजातइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ३

॥ १७ ॥

ग्रे ॥ उपस्थाय मातरमन्नमैदृतिगममपश्यदभिसोममूर्धः । प्रयावयन्नचरदृत्सोऽन्यान्महानिचक्रे पुरुधप्रतीकः ॥ ३
 ग्रस्तुराषाढभिभूत्योजायथावशंतन्वचक्रऽएषः । त्वष्टारमिन्द्रो जनुषाभिभूयामुव्यासोममपिवच्चमूर्धं ॥ शुनं हुवेम०
 ॥ १२ ॥ (३।४।११) शंसामहामिन्द्रं यस्मिन्विश्वऽआकृष्टयः सोमपाः काममव्यन् । यंसुक्रतुं धिषणे विभवतष्टं घनंवृ
 त्राणां जनयंत देवाः⁺ ॥ यं नुनक्तिः पृतना सुस्वराजं द्वितातरं तिनृतमं हरिष्ठां । इनतमः सत्त्वभिर्यो हं शूषैः पृथुजयाऽअमि
 नादायुर्दस्योः ॥ सहावापृत्सुतरणिर्नार्वी व्यानशीरोदसी मेहनावान् । भगोनकारे हव्यो मतीनां पितेव चारुः सुहवो वयो
 धाः⁺ ॥ धर्ता दिवोरजसस्पृष्टऽऊर्ध्वोरथोनवायुर्वसुभिर्नियुत्वान् । क्षपां वस्ताजनिता सूर्यस्य विभक्ता भागं धिषणे ववा
 जं ॥ शुनं हुवेम० ॥ १३ ॥ (३।४।१२) इन्द्रः स्वाहापिवतुयस्य सोमऽआगत्या तुम्रो वृषभो मरुत्वान् । ओरुव्यचाः
 पृणता मे भिरन्नैरास्य हविस्तन्वः^१ काममृध्याः ॥ आते सपर्यूजवसेयु नज्मिययोरनुप्रदिवः श्रुष्टिमावः । इहत्वा धेयुर्हर
 यः सुशिप्रपिवात्वं^१ स्य सुषुतस्य चारोः ॥ गोभिर्मिमिक्षुं दधिरे सुपारमिन्द्रं ज्यैष्ठ्याय धाय से गृणानाः । मंदानः सोमं पपिवा
 ऽऋजिषिन्त्समस्मभ्यं पुरुधागाऽईषण्य ॥ इमं कामं मंदया गोभिरश्वैश्चंद्रवताराधसापप्रथश्च । स्वयं वो मतिभिस्तुभ्यं वि

(३।४।११) शंसामहामिति पंचर्वस्य सूक्तस्य विश्वामित्र इन्द्रं स्त्रिष्टुप् । (३।४।१२) इन्द्रः स्वाहेति पंचर्वस्य सूक्तस्य विश्वामित्र इन्द्रं स्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ४

॥ १७ ॥

प्राऽइंद्रायवाहःकुशिकासोऽअक्रन् ॥ शुनंहुवेम० ॥ १४ ॥ (३।४।१३) चर्षणीधृतैसध्वानमुक्थ्य१मिंद्रंगिरोबृ
 हतीरभ्यनूषत । वावृधानंपुरुहूतंसुवृक्तिभिरमर्त्यजरमाणंदिवेदिवे ॥ शतक्रतुमर्णवंशाकिनंनरंगिरोमऽइंद्रमुपयंति
 विश्वतः । वाजसनिपूभिदंतूणिममुरंधामसाचमभिषाचंस्वर्विदं ॥ आकरेवसोर्जरितापनस्यतेनेहसःस्तुभऽइंद्रोदुव
 स्यति । विवस्वतःसदनऽआहिपिप्रियेसत्रासाहमभिमातिहनैस्तुहि ॥ नृणामुत्वानृतमंगीभिर्कथैरभिप्रवीरमर्चतास
 बाधः । संसहसेपुरुमायोजिहीतेनमोऽअस्यप्रदिवऽएकऽईशे ॥ पूर्वीरस्यनिष्पिधोमर्त्येषुपुरुवसूनिपृथिवीविभर्ति ।
 इंद्रायद्यावऽओषधीरुतापोरयिरक्षंतिजीरयोवनानि ॥ १५ ॥ तुभ्यंब्रह्माणिगिरऽइंद्रतुभ्यंसत्रादधिरेहरिवोजुषस्व ।
 बोध्याऽपिरवसोनूतनस्यसखेवसोजरितृभ्योवयोधाः ॥ इंद्रमरुत्वऽइहपाहिसोमंयथाशार्यातेऽअपिबःसुतस्य । तवप्र
 णीतीतवशूरशर्मन्नाविवासंतिक्रवयःसुयज्ञाः⁺ ॥ सवावशानऽइहपाहिसोमंमरुद्भिरिंद्रसखिभिःसुतनः । जातंयत्त्वा
 परिदेवाऽअभूषन्महेभरायपुरुहूतविश्वे ॥ अमूर्त्यैमरुतऽआपिरेषोमंदन्निद्रमनुदातिवाराः । तेभिःसाकंपिबतुवृत्रखा
 दःसुतंसोमंदाशुषःस्वेसधस्ये ॥ इदंह्यन्वोर्जसासुतराधानापते । पिबान्वं१स्यगिर्वणः ॥ यस्तेऽअनुस्वधामसत्सुतेनि

(३।४।१३) चर्षणीधृतमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप्आद्यास्तिस्रोजगल्यःअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ३

॥ १८ ॥

यच्छतुन्वं । सत्वाममत्तुसोम्यं⁺ ॥ प्रतेऽअश्रोतुकुक्षयोः प्रेद्रब्रह्मणाशिरः । प्रब्राह्मशूरराधंसे ॥ १६ ॥ (३।४।१४)
 धानावंतंकरंभिणमपूपवंतमुक्थिनं । इंद्रप्रातर्जुषस्वनः ॥ पुरोळाशंपचत्यंजुषस्वेद्रागुरस्वच । तुभ्यंहव्यानिंसिस्वते ॥
 पुरोळाशंचनोघसौजोषयासेगिरश्चनः । वधूयुरिवयोषणां ॥ पुरोळाशंसनश्रुतप्रातःसावेजुषस्वनः । इंद्रक्रतुर्हितेवृह
 न्⁺ ॥ माध्यंदिनस्यसर्वनस्यधानाःपुरोळाशमिंद्रकृष्वेहचारुं । प्रयत्स्तोताजरितातूर्ण्यर्थोवृषायमाणऽउपंगीभिरीद्वे
 ॥ १७ ॥ तृतीयेधानाःसर्वनेपुरुष्टुतपुरोळाशमाहुतंमामहस्वनः । ऋभुमंतंवाजवंतंत्वाकवेप्रयस्वंतऽउपशिक्षेमधीति
 भिः ॥ पूषण्वतेतेचकृमाकरंभंहरिवतेहयंश्वायधानाः । अपूपमद्विसर्गणोमरुद्भिःसोमपिववृत्रहाशूरविद्वान्⁺ ॥ प्र
 तिधानाभरततूयमस्मैपुरोळाशंवीरतमायनृणां । दिवेदिवेसदृशीरिंद्रतुभ्यंवर्धेतुत्वासोमपेयायधृष्णो ॥ १८ ॥
 (३।४।१५) इंद्रापर्वताबृहतारथेनवामीरिषऽआवहतंसुवीराः । वीतंहव्यान्यध्वरेषुदेवावर्धेथांगीभिरेळयामदंता ॥
 तिष्ठासुकंमघवन्मापरागाःसोमस्यनुत्वासुषुतस्ययक्षि । पितुर्नपुत्रःसिचमारभेतऽइंद्रस्वादिष्ठयागिराशंचीवः ॥ शंसां

(३।४।१४) धानावंतमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप्आद्याश्चतस्रोगायत्र्यःषष्ठीजगती । (३।४।१५) इंद्रापर्वतेतिचतुर्विं
 शत्यृचस्यसूक्तस्यविश्वामित्रऋषिरिंद्रोदेवताआद्यायाइंद्रापर्वतौपंचदश्यादिद्वयोर्वाकृततश्चतसृणारथांगानिऋष्टुप् दशमीषोळशयौजगत्सौ
 द्वादशीविंशीद्वाविंशोनुष्टुभःत्रयोदशीगायत्रीअष्टादशीबृहती ।

मंडलं ३

अनु. ४

॥ १८ ॥

बाध्वयोऽप्रतिमेगृणीहीन्द्रायवाहः कृणवावजुष्टं । एदं वहिर्यजमानस्यसीदाथाचभूदुक्थमिन्द्रायशस्तं⁺ ॥ जायेदस्तंमघव
 न्तसेदुयोनिस्तदित्त्वायुक्ताहरयोवहंतु । यदाकदाचसुनवामसोममग्निष्वाद्दूतो धन्वात्यच्छ ॥ परायाहिमघवन्नाचयाही
 द्रभ्रातरुभयत्रातेऽर्थे । यत्रारथस्यबृहतोनिधानंविमोचनंवाजिनोरासभस्य ॥ १९ ॥ अपाःसोममस्तमिन्द्रप्रयाहि
 कल्याणीर्जायासुरणंगृहेते । यत्रारथस्यबृहतोनिधानंविमोचनंवाजिनोदक्षिणावत् ॥ इमेभोजाऽअंगिरसोविरूपादि
 वस्पुत्रासोऽअसुरस्यवीराः । विश्वामित्रायददतोमघानिसहस्रसावेप्रतिरंतऽआयुः ॥ रूपंरूपंमघवावोभवीतिमायाः
 कृण्वानस्तन्वं^१परिस्वां । त्रिर्यद्विवःपरिमुहूर्तमागात्स्वैर्मत्रैरनृतुपाऽकृतावा ॥ मुहूर्तऽकृषिर्देवजादेवजुतोस्तभ्रातिसंधु
 मर्णवंनृचक्षाः । विश्वामित्रोयदवहत्सुदासमप्रियायतकुशिकेभिरिन्द्रः ॥ हंसाऽइवकृणुथश्लोकमद्रिभिर्मदंतोगीभिर्
 ध्वरेसुतैसचा । देवेभिर्विप्राऽकृषयो नृचक्षसोविपिवध्वंकुशिकाःसोम्यमंधु ॥ २० ॥ उपप्रेतकुशिकाश्चेतयध्वमश्वैरा
 येप्रमुंचतासुदासः । राजावृत्रंजघनत्प्रागपागुदगथायजातेवरऽआपृथिव्याः⁺ ॥ यऽइमेरोदसीऽउभेऽअहमिन्द्रमतुष्ट
 वं । विश्वामित्रस्यरक्षतिब्रह्मेदंभारंतंजनं ॥ विश्वामित्राऽअरासतब्रह्मेन्द्रायवज्रिणे । कर्दिन्नःसुरार्धसः ॥ किंतैकृण्वं
 तिकीकटेषुगावोनाशिरंदुहेनतपंतिघर्म । आनोभरप्रमगंदस्यवेदोनैचाशाखंमघवन्नंधयानः ॥ ससर्परीरमंतिवाधमा
 नावृहन्मिमायजमदग्निदत्ता । आसूर्यस्यदुहिताततानश्रवोदेवेष्वमृतमजुयं⁺ ॥ २१ ॥ ससर्परीरभरत्तूयमेभ्योधि

ऋक्सं.

अ.३अ.३

॥१९॥

श्रवःपांचजन्यासुकृष्टिषु । सापक्ष्याऽनव्यमायुर्दधानायांमैपलस्तिजमदग्नयोद्दुः ॥ स्थिरौगावौभवतांवीलुरक्षोमेषा
 विवर्हिमायुगंविशारि । इंद्रःपातल्यैददतांशरीतोररिष्टनेमेऽअभिनःसचस्व ॥ बलंधेहितनृषुनोबलमिंद्रानलुत्सुनः ।
 बलंतोकायतनयायजीवसेत्वंहिबलदाऽअसि ॥ अभिव्ययस्वखद्विरस्यसारमोजोधेहिस्पंदनेशिशपायां । अक्षवीळो
 वीळितवीळयस्वमायामादस्मादवजीहिपोनः ॥ अयमस्मान्वनस्पतिर्माचहामाचरीरिषत् । स्वस्त्यागृहेभ्यऽआवसाऽ
 आविमोचनात् ॥ २२ ॥ इंद्रोतिभिर्वहुलाभिर्नोऽअद्ययाच्छेष्टाभिर्मघवन्लूरजिन्व । योनोद्वेष्ट्यधरःसस्पदीष्टयमुद्वि
 ष्मस्तमुप्राणोजहातु ॥ परशुंचिद्वितपतिशिवलंचिद्विवृश्रति । उखाचिदिंद्रयेषंतीप्रयस्ताफेनमस्यति ॥ नसायंकस्यचि
 कितेजनासोलोधनयंतिपशुमन्यमानाः । नावाजिनंवाजिनाहासयंतिनगर्दभंपुरोऽअश्वान्नयंति ॥ इमऽइंद्रभरतस्य
 पुत्राऽअपपित्वांचिकितुर्नप्रपित्वं । हिन्वंत्यश्वमरणंननित्यंज्यावाजंपरिणयंत्याजौ⁺ ॥ २३ ॥ (३।५।१) इमंमहेविद्व्या
 यशूषंशश्वत्कृत्वऽईज्यायप्रजंभुः । शृणोतुनोदम्येभिरनीकैःशृणोत्वग्निर्दिव्यैरजस्रः ॥ महिमहेदिवेऽअर्चापृथिव्यैका

(३।५।१) इमंमहइतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःप्रजापतिर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (सूक्तभेदप्रयोगपक्षेदेवताः क्रमेणअग्निः १ विश्वे-
 देवाः २ द्यावापृथिवी १ विश्वे. १ सूर्यद्यावापृथिव्यः १ द्यावापृथिवी २ द्यौः १ विश्वेदेवाः १ सविता १ विश्वे. २ विष्णुः १ इंद्रः १
 अश्विनौ १ विश्वेदेवाः ५ अग्निः १ एवं २२ ॥ उत्तरसूक्तेअखिलाअपिविश्वेदेवाः) ।

मंडलं ३

अनु. ५

॥१९॥

मोमऽइच्छन्चरतिप्रज्ञानन् । ययोर्हस्तोर्मेविदथेषु देवाः संपर्यवोमादयंते सचायोः⁺ ॥ युवोर्कृतं रोदसी सत्यमस्तु महेषुणः
 सुविताय प्रभूतं । इदं दिवेन मोऽअग्ने पृथिव्यै संपर्यामि प्रयसायामिरत्नं ॥ उतो हिवां पूर्याऽआ विविद्रऽऋता वरीरोदसी
 सत्यवाचः । नरंश्चिद्वांसमिथेशूरसातौ ववंदिरे पृथिविविवेविदानाः ॥ कोऽअद्धावेदकऽइह प्रवोचद्देवांऽअच्छापथ्या
 कासमेति । ददृश्रऽएषामवमासदांसि परेषु यागुह्येषु ब्रतेषु ॥ २४ ॥ कविर्नृचक्षाऽअभिषीमचष्टऽऋतस्य योना विघृते
 मदंती । नानाचक्राते सदनं यथावेः समानेन ऋतुना संविदाने⁺ ॥ समान्या विर्युते दूरेऽअंते ध्रुवे पदे तस्थतुर्जागरूके । उ
 तस्वसारायुवती भवतीऽआदुब्रुवाते मिथुनानि नाम ॥ विश्वे देते जनिमां संवि विक्तो म हो देवान् विभ्रती न व्यथेते । एज
 ऋवंपत्यते विश्वमेकं चरत्पतत्रिविषुणं विजातं⁺ ॥ सनापुराण मध्ये म्यारान्महःपितुर्जनि तुर्जामितन्नः । देवासो यत्र पति
 तारऽएवैरुरौ पृथिव्युते तस्थुरंतः⁺ ॥ इमंस्तोमं रोदसी प्रब्रवीम्यृदूदराः शृणवन्नग्निजिह्वाः । मित्रः सम्राजो वरुणो युवान
 ऽआदित्यासः कवयः पप्रथानाः⁺ ॥ २५ ॥ हिरण्यपाणिः सविता सुजिह्वस्त्रिरादिवो विदथे पत्यमानः । देवेषु च सवितः
 श्लोकमश्रेरादस्मभ्यमासुव सर्वतांति ॥ सुकृत्सुपाणिः स्ववांऽऋतावादेव स्त्वष्टावसेतानि नोधात् । पूषण्वंतऽऋभवो मा
 दयध्वमूर्ध्वग्रावाणोऽअध्वरमतष्ट ॥ विद्युद्रथामरुतऽऋष्टिमंतौ दिवो मर्याऽऋतजाताऽअयासः । सरस्वती शृणवन्त्य
 ज्ञियांसोधातारयिंसहवीरंतुरासः ॥ विष्णुंस्तोमांसः पुरुदस्ममर्का भगस्येव कारिणो यामनिगमन् । उरुक्रमः ककुहो यस्य

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ३

॥ २० ॥

पूर्वनिर्मर्धतीयुवतयोजनित्रीः ॥ इन्द्रो विश्वैर्वीर्यैः पत्यमानऽउभेऽआपप्रौरोदसीमहित्वा । पुरंदरो वृत्रहा धृष्णुषेणः
 संगृभ्यान्ऽआभराभूरिपश्वः⁺ ॥ २६ ॥ नासत्यामेपितरां बंधुपृच्छां सजात्यमश्विनोश्चारुनाम । युवंहि स्थोरयिदौ नो
 रयीणां दात्रं रक्षेथेऽअकवैरदब्धा ॥ महत्तद्वः कवयश्चारुनामयद्धदेवा भवथ विश्वऽइंद्रैः । सखंऽऋभुभिः पुरुहूतप्रिये
 भिरिमां धियं सातयेत क्षतानः ॥ अर्यमाणोऽअदितिर्यज्ञिया सोदब्धानि वरुणस्य व्रतानि । युयोतनोऽअनपत्यानि गंतोः
 प्रजावान्नः पशुमांऽअस्तु गातुः⁺ ॥ देवानां दूतः पुरुधप्रसूतो नागान्नो वोचतु सर्वतांता । शृणोतु नः पृथिवीद्यौरुतापः सूर्यो
 नक्षत्रैरुर्वी^१ तरिक्षं ॥ शृण्वंतु नो वृषणः पर्वता सोध्रुवक्षेमासऽइळयामदंतः । आदित्यैर्नाऽअदितिः शृणोतु यच्छंतु नो म
 रुतः शर्मभद्रं⁺ ॥ सदा सुगः पितुमांऽअस्तु पंथामध्वा देवाऽओषधीः संपिपृक्त । भगो मेऽअग्ने सख्येन मृध्याऽउद्रायोऽअ
 श्यांसदनं पुरुक्षोः⁺ ॥ स्वदस्वहव्यासमिषो दिदीह्यस्मद्य^१ कसंमिमीहि श्रवांसि । विश्वांऽअग्ने पृत्सुतान् जेषि शत्रून् हावि
 श्वासु मनादीदिहीनः ॥ २७ ॥ (३।५।२) उषसः पूर्वाऽअधयद्युर्महद्विजज्ञेऽअक्षरं पदे गोः । व्रता देवानामुपनुप्र
 भूषन्महद्देवानामसुरत्वमेकं ॥ मोषूणोऽअत्र जुहुरंत देवामापूर्वेऽअग्ने पितरः पदज्ञाः । पुराण्योः सद्यनोः केतुरंतर्महद्दे० ॥
 विमै पुरुत्रापतयंतिकामाः शम्यच्छादीद्ये पूर्वाणि । समिद्धेऽअग्नावृतमिद्धदेममहद्दे० ॥ समानो राजा विभृतः पुरुत्रा

(३।५।२) उषस इति द्वाविंशत्यृचस्य सूक्तस्य प्रजापतिर्विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ५

॥ २० ॥

शयेशयासुप्रयुतोवनानु । अन्यावत्संभरतिक्षेतिमातामहदे० ॥ आक्षिपूर्वास्वपराऽनूरुत्सद्योजातासुतरुणीष्वंतः ।
 अंतर्वतीःसुवतेऽप्रवीतामहदे० ॥ २८ ॥ शयुःपरस्तादधनुद्विमाताबंधनश्चरतिवत्सऽएकः । मित्रस्यतावरुणस्यत्र
 तानिमहदे० ॥ द्विमाताहोताविदथेषुसम्भ्रातृन्वग्रं चरतिक्षेतिबुधः । प्ररण्यानिरण्यवाचोभरंतेमहदे० ॥ शूरस्येवयु
 ध्यतोऽअंतमस्यप्रतीचीनंददृशेविश्वमायत् । अंतर्मतिश्चरतिनिष्पिधंगोर्महदे० ॥ निवेवेतिपलितोदूतऽआस्वंतर्महा
 श्ररतिरोचनेन । वपूषिविभ्रद्भिन्नोविचष्टेमहदे० ॥ विष्णुर्गोपाःपरमं पातिपार्थःप्रियाधामान्यमृतादधानः । अग्नि
 ष्टाविश्वाभुवनानिवेदमहदे० ॥ २९ ॥ नानाचक्रातेयम्याश्चपूषितयोरन्यद्रोचतेकृष्णमन्यत् । श्यावीचयदरुषीच
 स्वसारौमहदे० ॥ माताचयत्रदुहिताचधेनूसवर्दुधेधापयेतेसमीची । ऋतस्यतेसदसीळेऽअंतर्महदे० ॥ अन्यस्या
 वत्संरिहृतीमिमायकयाभुवानिदधेधेनुरूधः । ऋतस्यसापयसापिन्वतेळामहदे० ॥ पद्यावस्तेपुरुरूपावपूष्यध्वान्त
 स्यौत्र्यविरेरिहाणा । ऋतस्यसद्भविचरामिविद्वान्महदे० ॥ पदेऽइवनिहितेदस्मेऽअंतस्तयोरन्यद्ब्रह्ममाविरन्यत् ।
 सध्रीचीनापथ्याश्चाविषूचीमहदे० ॥ ३० ॥ आधेनवोधुनयंतामशिंश्वीःसवर्दुधाःशशयाऽअप्रदुग्धाः । नव्यान्
 व्यायुवतयोभवतीर्महदे० ॥ यदन्यासुवृषभोरोरवीतिसोऽअन्यस्मिन्युथेनिदधातिरेतः । सहिक्षपावान्तसभगःसरा
 जामहदे० ॥ वीरस्यनुस्वश्व्यंजनासःप्रनुवोचामविदुरस्यदेवाः । षोढ्यायुक्ताःपंचपंचावहंतिमहदे० ॥ देवस्त्वष्टास

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ४

॥ २१ ॥

विताविश्वरूपः पुपोषप्रजाः पुरुधाजजान । इमाचविश्वाभुवनान्यस्यमहद्दे० ॥ महीसमैरच्चम्वसमीचीऽउभेतेऽअस्य
वसुनान्यृष्टे । शृण्वेवीरोविंदमानोवसूनिमहद्दे० ॥ इमांचनः पृथिवीं विश्वधायाऽउपक्षेतिहितमित्रो नराजा । पुरः स
दः शर्मसदोनवीरामहद्दे० ॥ निष्पिध्वरीस्तऽओषधीरुतापोरयितंऽइंद्रपृथिवीविभति । सखायस्तेवामभाजः स्यामम
हद्दे० ॥ ३१ ॥ इतितृतीयाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एकोनविंशाध्याये वर्गाः ३१ सूक्तानि १६ ऋचः १५८ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ९० इंद्रापर्वताभ्या. १ इंद्राये. १३ ससर्पयै
वाचइ. २ रथांगेभ्य. ४ इंद्राये. ४ अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सूर्यायद्यावापृथिवीभ्या. द्यावापृ-
थिवीभ्या. २ द्यवइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सवित्रइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ विष्णवइ. इंद्राये. अश्विभ्यामि. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ अग्नय.
विश्वेभ्योदेवेभ्य. २२ ॥ इतितृतीयेतृतीयः ॥ ३ ॥

नताष्टौ प्रमेषद्रुधेनुर्नवाश्विनं मित्रोमैत्रं चतुर्गायत्र्यंतमिहेहवः सप्ताभवं जागतं तृचोत्येन्द्रश्चोषउषस्यमिमाउद्भूतै
द्रावरुणवार्हस्पत्यपौष्णसावित्रसौम्यमैत्रावरुणास्तृचांत्योजमदग्न्याषोवाचतुर्थ्याद्यागायत्र्योयः पूजयितुं देव
पितृमनुष्यान्पेचआंत्राणि शुनः श्येनरूपेणैन्द्रोवृत्त्यर्थमाहरन्मधुयस्यसवामदेवोगौतमश्चतुर्थमंडलमपश्यत्त्वांह्य
मेविंशतिरष्ट्यतिजगतीधृतिरुपाद्याश्चतस्रोवारुण्यश्चवायोमर्त्येष्वावः षोडशाद्यारौद्रीकृणुष्वपंच नाराक्षोघ्नं ॥ १ ॥

मंडलं ३

अनु. ५

॥ २१ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (३।५।३) नतामिनंतिमायिनोनधीराव्रतादेवानांप्रथमाध्रुवाणि । नरोदसीऽअद्भुहावेद्याभिर्न
 पर्वतानिनमैतस्थिवांसः ॥ षड्भारांऽएकोऽअचरन्विभर्त्यृतंवर्षिष्ठमुपगावऽआगुः । तिस्रोमहीरुपरस्तस्थुरत्यागुहाद्वे
 निर्हितेदर्शयेका ॥ त्रिपाजस्योवृषभोविश्वरूपऽउतत्र्युधापुरुधप्रजावान् । त्र्यनीकःपत्यतेमाहिनावान्त्सरैतोधावृषभः
 शश्वतीनां ॥ अभीकऽआसांपदवीरवोध्यादित्यानामह्वेचारुनाम । आपश्चिदस्माऽअरमंतदेवीःपृथग्रजंतीःपरिषीम
 वृंजन् ॥ त्रीषधस्यासिंधवस्त्रिःकवीनामुतत्रिमाताविदथेषुसम्माद् । ऋतावरीर्योषणास्तिस्त्रोऽअप्यास्त्रिरादिवोविदथे
 पत्यमानाः ॥ त्रिरादिवःसवितुर्वार्याणिदिवेदिवऽआसुवत्रिर्नोऽअहः । त्रिधातुरायऽआसुवावसूनिभगत्रातधिषणे
 सातयेधाः ॥ त्रिरादिवःसवितासोषवीतिराजानामित्रावरुणासुपाणी । आपश्चिदस्यरोदसीचिदुर्वीरत्नंभिक्षंतसवि
 तुःसवाय ॥ त्रिरुत्तमादूणशारोचनानित्रयोराजंत्यसुरस्यवीराः । ऋतावानऽइषिरादूळभासस्त्रिरादिवोविदथेसंतुदे
 वाः⁺ ॥ १ ॥ (३।५।४) प्रमेविविक्राँऽअविदन्मनीषांधेनुंचरंतींप्रयुतामगोपां । सद्यश्चिद्यादुदुहेभूरिधासेरिंद्रस्तदग्निः

(३।५।३) नतामिनंतीयष्टर्चस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षेविभागःक्रमेणविश्वेदेवाः १ संवत्सरादित्याः ३
 सिंधवः १ सविता १ विश्वेदेवाः २ एवमष्टौ) । (३।५।४) प्रमेविविक्रानितिषष्ठ्यसूक्तस्यविश्वामित्रोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे
 विश्वेदेवाः ४ अग्निः २ एवंपष्टौ) ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ४

॥२२॥

प॒नि॒तारो॑ऽअस्याः ॥ इ॒न्द्रः सु॒पु॒षा वृ॒षणा सु॒हस्ता॑ दि॒वो न॒प्रीताः श॑श॒यं दु॑दु॒हे । वि॒श्वे य॑द॒स्यां र॒णय॑न्त दे॒वाः प्र॒वोत्र॑ व॒सवः सु॒भ्र
म॑श्यां ॥ या॒जाम॒यो वृ॒ष्णोऽइ॒च्छंति॑ श॒क्तिं न॒मस्य॑न्ती॒र्जान॑ते ग॒र्भं म॒स्मिन् । अ॒च्छा पु॒त्रं धे॒नवो॑ वा व॒शाना॑म॒हश्च॑र॒न्ति वि॒भ्रत॑ व
पू॒षि ॥ अ॒च्छा वि॒वस्मि॒रो द॑सी सु॒मेके॒ ग्राव्णो॑ यु॒जानो॑ऽअ॒ध्वरे॑म॒नीषा॑ । इ॒माऽउ॑ते म॒नवे॑ भूरि॒वारा॑ऽऊ॒र्ध्वा भ॑वंति दर्श॒ताय॑
ज॒त्राः ॥ या॒ते जि॒ह्वा म॒धु म॒ती सु॒मेधा॑ऽअ॒ग्ने दे॒वेषु॑च्यत॑ऽउ॒रूची॑ । त॒ये ह॒विश्वाँ॑ऽअ॒वसे॑य ज॒त्राना॑सा॒दय॑पा॒यया॑ चाम॒धूनि॑ ॥
या॒तेऽअ॒ग्ने प॑र्व॒तस्ये॒व धा॒रा स॑श्च॒न्ती पी॒पय॑ दे॒वचि॒त्रा । ता॒मस्म॒भ्यं प्र॑म॒तिं जा॒तवे॒दो व॒सो रा॒स्व सु॒मतिं॑ वि॒श्वज॑न्यां ॥ २ ॥
(३।५।५) धे॒नुः प्र॒त्नस्य॑ का॒म्यं दु॒हाना॑न्तः पु॒त्रश्च॑र॒न्ति दक्षि॑णायाः । आ॒द्यो त॒नि व॒हति॑ शु॒भ्रया॑मोष॒सः स्तोमो॑ऽअ॒श्विना॑व
जी॒गः ॥ सु॒युग्व॑ह॒न्ति प्र॑ति॒वामृ॑ते नो॒र्ध्वा भ॑वंति पि॒तर॑रे॒व मे॒धाः । ज॒रे॒थाम॒स्मद्वि॒प॒णे म॒नीषा॑यु॒वोर॑व॒श्च कृ॒माया॑त॒मर्वा॑कृ⁺ ॥
सु॒युग्मि॒रश्वैः सु॒वृता॑रथे॒न द॒स्त्रा वि॑मं शृ॒णु॒न्तं श्लो॒कम॒द्रैः । कि॒मंग॑वा॒प्रत्य॑व॒र्तिग॑मि॒ष्टाहु॑र्वि॒प्रासो॑ऽअ॒श्विना॑पु॒राजाः⁺ ॥ आ
म॒न्ये॒थामा॑ग॒न्तं क॒च्चिदे॒वैर्वि॒श्वे ज॑ना॒सोऽअ॒श्विना॑ह॒वन्ते॑ । इ॒मा हि॒वांगो॑ऽऊ॒जीका॑म॒धूनि॑ प्र॒मित्रा॑सो न द॒दुरु॒स्रोऽअ॒ग्ने ॥ ति॒रः
पु॒रूचि॑द॒श्विना॑रजा॒स्यां गू॒षो वा॑म॒धवाना॑जने॒षु । ए॒हया॑तं प॒थिभि॑र्दे॒व्या नै॒र्दस्त्रा॑वि॒मेवा॑नि॒धयो॑म॒धूनां॑ ॥ ३ ॥ पु॒राण॑मो
कः स॒ख्यं शि॒वं वा॑यु॒वो नै॒राद्र॑वि॒णं ज॒ह्वाव्या॑ । पु॒नः कृ॒ण्वानाः स॒ख्या शि॒वानि॑म॒ध्वा म॑दे॒मस॒हनू॑स॒मानाः⁺ ॥ अ॒श्विना॑वा

(३।५।५) धे॒नुः प्र॒त्नस्ये॒ति न॒वर्च॑स्य सू॒क्तस्य॑ वि॒श्वा मि॒त्रो अ॒श्विनौ॒त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ५

॥२२॥

युनायुवंसुदक्षानियुद्भिश्चसृजोषसायुवाना । नासत्यातिरोऽअह्यंजुषाणासोमं पिबतमस्त्रिधासुदानू ॥ अश्विनापरि
 वामिषःपुरुचीरीयुर्गीर्भिर्यतमानाऽअमृधाः । रथोहवामृतजाऽअद्रिजूतःपरिद्यावापृथिवीयातिसद्यः⁺ ॥ अश्विना
 मधुषुत्तमोयुवाकुःसोमस्तंपातमागतंदुरोणे । योहवांभूरिवर्षःकरिंक्रत्सुतावतोनिष्कृतमागमिष्ठः ॥ ४ ॥ (३।५।६)
 मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथि । मुतद्यां । मित्रःकृष्टीरनिमिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्जुहोत ॥ प्रस
 मित्रमर्तोऽअस्तुप्रयस्वान्यस्तऽआदित्यशिक्ष । व्रतेन । नहन्यतेनजीयतेत्वोतो नैनमंहोऽअश्रोत्यंतितोनदूरात्⁺ ॥
 अनमीवासऽइळयामदैतोमितज्ञवोरिमन्नापृथिव्याः । आदित्यस्यव्रतमुपक्षियंतोवयंमित्रस्यसुमतौस्याम ॥ अयं
 मित्रोनमस्यःसुशेवोराजासुक्षत्रोऽअजनिष्टवेधाः । तस्यवयंसुमतौयज्ञियस्यापिभद्रेसौमनसेस्याम ॥ महांऽआदि
 त्योनमसोपसद्योयातयज्जनोगृणतेसुशेवः । तस्माऽएतत्पन्यतमायुजुष्टमग्नौमित्रायहविराजुहोत ॥ ५ ॥ मित्रस्य
 चर्षणीधृतोवोदेवस्यसानुसि । द्युमन्चित्रश्रवस्तमं ॥ अभियोमहिनादिवमित्रोवभूवसप्रथाः । अभिश्रवोभिःपृथि
 वीं⁺ ॥ मित्रायपंचयेमिरेजनाऽअभिष्टिशवसे । सदेवान्विश्वान्विभर्ति ॥ मित्रोदेवेष्वायुषुजनायवृक्तवर्हिषे । इषऽ

(३।५।६) मित्रोजनानितिनवर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रोमित्रस्त्रिष्टुप् अंत्याश्चतस्रो गायत्र्यः ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ४

॥२३॥

इष्टव्रताऽअकः ॥ ६ ॥ (३।५।७) इहेहवोमनसावंधुतानरऽउशिजो जग्मुरभितानिवेदसा । याभिर्मायाभिः प्रति
 जूतिवर्षसः सौधन्वनायज्ञियं भागमानश⁺ ॥ याभिः शचींभिश्चमसांऽअपिशतययाधियागामरिणीतचर्मणः । येनह
 रीमनसानिरतक्षततेनदेवत्वमृभवः समानश ॥ इंद्रस्यसख्यमृभवः समानशुर्मनोर्नपातोऽअपसोदधन्विरे । सौधन्व
 नासोऽअमृतत्वमेरिरेविष्टीशमींभिः सुकृतः सुकृत्यया ॥ इंद्रेणयाथसरथसुतेसचांऽअथोवशानांभवथासहश्रिया । न
 वः प्रतिमैसुकृतानिवाघतः सौधन्वनाऽऋभवोवीर्याणिच ॥ इंद्रऽऋभुभिर्वाजवद्भिः समुक्षितंसुतंसोममावृषस्वागभ
 स्योः । धियेषितोमघवन्दाशुषोगृहेसौधन्वनेभिः सहमत्स्वानृभिः ॥ इंद्रऽऋभुमान्वाजवान्मत्स्वेहनोस्मिन्तसवनेश
 च्यापुरुष्टुत । इमानितुभ्यंस्वसराणियेमिरेव्रतादेवानांमनुषश्चधर्मभिः ॥ इंद्रऽऋभुभिर्वाजिभिर्वाजयन्निहस्तोमंजरि
 तुरुपयाहियज्ञियं । शतंकेतैभिरिषिरेभिरायवैसहस्रणीथोऽअध्वरस्यहोमनि ॥ ७ ॥ (३।५।८) उपोवाजेनवाजि
 निप्रचेताः स्तोमंजुषस्वगृणतोमघोनि । पुराणीदैवियुवतिः पुरंधिरनुव्रतंचरसिविश्ववारे ॥ उपोदेव्यमर्त्याविभाहिचं
 द्ररथासूनृताऽईरयंती । आत्वावहंतुसुयमांसोऽअश्वाहिरण्यवर्णापृथुपार्जसोये⁺ ॥ उपःप्रतीचीभुवनानिविश्वोर्ध्वानि

(३।५।७) इहेहवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यविश्वामित्रऋभवः अंत्यानांतिसृणामिंद्रऋभवोजगती । (३।५।८) उपोवाजेनेतिसप्तर्चस्यसू-
 क्तस्यविश्वामित्रउषास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ३

अनु. ५

॥२३॥

षष्ठस्य मृतस्य केतुः । समानमर्थं चरणीयमाना चक्रमिव न व्यस्याववृत्स्व ॥ अवस्यूमेव चिन्वती मघोन्युषायाति स्वसरस्य
 पत्नी । स्वर्जनीं तीसुभगा सुदंसाऽआंता हिवः पप्रथऽआपृथिव्याः⁺ ॥ अच्छावो देवी मुषसं विभातीं प्रवो भरध्वं नमसा
 सुवृत्तिं । ऊर्ध्वमधुधादिविपाजोऽअश्रेत्सरोचना रुरुचेरुण्वसंहक् ॥ कृतावरी दिवोऽअकैरवो ध्यारेव तीरोदसी चित्रम
 स्थात् । आयती मग्नऽउषसं विभातीं वाममेषिद्रविणं भिक्षमाणः ॥ कृतस्य बुधऽउषसां मिषण्य न्वृषामहीरोदसीऽआविवे
 श । मही मित्रस्य वरुणस्य माया चंद्रेव भानुं विदधे पुरुत्रा⁺ ॥ ८ ॥ (३।५।९) इमाऽउवां भूमयो मन्यमाना युवावतेन
 तुज्याऽअभूवन् । केत्यदिद्रावरुणाय शोवां येन स्मासितं भरथः सखिभ्यः ॥ अयमुवां पुरुतमोरयी यच्छ्वत्तममवसे
 जोहवीति । सजोषा विद्रावरुणामरुद्धिर्दिवा पृथिव्या शृणुतं हवमे ॥ अस्मे तदिद्रावरुणा वसुध्यादस्मे रयिर्मरुतः सर्ववी
 रः । अस्मान्वरूत्रीः शरणैरवं त्वस्मान्होत्रा भारती दक्षिणाभिः ॥ बृहस्पते जुषस्वनो हव्यानि विश्वदेव्य । रास्वरत्नानि
 दाशुषे । शुचिमकैर्बृहस्पतिमध्वरेषु नमस्यत । अनाम्योजऽआचके ॥ ९ ॥ वृषभं चर्षणीनां विश्वरूपमदाभ्यं । बृह

(३।५।९) इमा उवामित्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य विश्वामित्रः (अंत्यतृचस्य जमदग्निर्वा) आद्यतिसृणामिद्रावरुणौ चतुर्थ्यादितिसृणां बृहस्प-
 तिः इयंत इत्यादितिसृणां पूषा तत्सवितुरित्यादितिसृणां सविता सोम इत्यादितिसृणां सोम आनो इत्यादितिसृणां मित्रावरुणौ देवताः आद्यास्ति-
 सखिष्टुभः शिष्टाः पञ्चदश गायत्र्यः ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ४

॥ २४ ॥

स्पतिर्वरेण्यं ॥ इयंतैपूषन्नाघृणेषुष्टुतिर्देवनव्यसी । अस्माभिस्तुभ्यंशस्यते ॥ तां जुषस्व गिरंममवाजयंतीमवाधियं ।
 वधूयुरिवयोषणां ॥ योविश्वाभिविपश्यतिभुवनांसंचपश्यति । सनःपूषाविताभुवत् ॥ तत्सवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवस्य
 धीमहि । धियो यो नःप्रचोदयात् ॥ १० ॥ देवस्यसवितुर्वयंवाजयंतःपुरंध्या । भगस्यरातिमीमहे ॥ देवंनरःसवि
 तारंविप्रायज्ञैःसुवृक्तिभिः । नमस्यंतिधियेपिताः⁺ ॥ सोमोजिगातिगातुविदेवानामेतिनिष्कृतं । ऋतस्ययोनिमा
 सदं ॥ सोमोऽअस्मभ्यंद्विपदेचतुष्पदेचपशवे । अनमीवाऽइषंस्करत् ॥ अस्माकमायुर्वर्धयन्नभिमांतीःसहमानः ।
 सोमःसधस्थमासदत् ॥ आनोमित्रावरुणाघृतैर्गव्यूतिमुक्षतं । मध्वारजांसिसुक्रतू ॥ उरुशंसानमोवृधामहादक्षस्य
 राजथः । द्राघिष्ठाभिःशुचित्रता ॥ गृणानाजमदग्निनायोनावृतस्यसीदतं । पातंसोममृतावृधा ॥ ११ ॥ (इतिवैश्वा
 मित्रंतृतीयंमंडलंसमाप्तं अत्रसूक्तानि ६२) (४।१।१) त्वांह्यग्नेसदमित्समन्यवोदेवासोदेवमरतिन्यैरिरइतिकृत्वान्ये
 रिरिरे । अमर्त्ययजतमर्त्येष्वदेवमादेवंजनतप्रचेतसंविश्वमादेवंजनतप्रचेतसं ॥ सभ्रातरंवरुणमग्नेऽआववृत्स्वदेवांऽ
 अच्छासुमतीयज्ञवनसंज्येष्ठयज्ञवनसं । ऋतावानमादित्यंचर्षणीधृतंराजानंचर्षणीधृषं ॥ सखेसखायमभ्याववृत्स्वाशुं

वामदेवेचतुर्थेमंडलेपंचानुवाकाः (४।१।१) त्वांह्यग्नेइतिविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवोभिर्द्वितीयादिचतसृणामभिर्वरुणौत्रिष्टु-
 प्आद्यास्तिस्रःक्रमेणाष्ट्यतिजगतीधृतयः ।

मंडलं ४

अनु. १

॥ २४ ॥

नचक्रंरथ्यैवरं ह्यास्मभ्यंदस्मरं ह्या । अग्नेमृळीकंवरुणसचाविदोमरुत्सुविश्वभानुषु । तोकायतुजेशुशुचानशंकृव्यस्म
 भ्यंदस्मशंकृधि ॥ त्वंनोऽअग्नेवरुणस्यविद्वान्देवस्यहेळोवयासिसीष्ठाः । यजिष्ठोवहितमःशोशुचानोविश्वाद्वेषांसिप्र
 मुमुग्ध्यस्मत्⁺ ॥ सत्त्वंनोऽअग्नेवमोर्भवोतीनेदिष्ठोऽअस्याऽउषसोव्युष्टौ । अवयक्ष्वनोवरुणंरराणोवीहिमृळीकंसुहवो
 नऽएधि ॥ १२ ॥ अस्यश्रेष्ठासुभगस्यसंहृदेवस्यचित्रतमामर्त्येषु । शुचिघृतंनतुसमध्यायाःस्पर्हादेवस्यमंहनैवधे
 नोः⁺ ॥ त्रिरस्यतापरमासंतिसत्यास्पर्हादेवस्यजनिमान्यग्नेः । अनंतेऽअंतःपरिवीतऽआगाच्छुचिःशुक्रोऽअर्योरोरु
 चानः ॥ सदूतोविश्वेदुभिवष्टिसद्माहोताहिरण्यरथोरंसुजिह्वः । रोहिदश्वोवपुष्योविभावासदारण्वःपितुमतीवसंस
 त्⁺ ॥ सचेतयन्मनुषोयज्ञवैधुःप्रतमह्यारशनयानयंति । सक्षैत्यस्यदुर्यासुसाधन्देवोमर्तस्यसधनित्वमाप ॥ सतूनोऽ
 अग्निर्नयतुप्रज्ञानन्नच्छारत्नंदेवभक्त्यदस्य । धियायद्विश्वेऽअमृताऽअकृण्वन्द्यौष्पिताजनितासत्यमुक्षन् ॥ १३ ॥
 सजायतप्रथमःपस्त्यासुमहोवृध्नेरजसोऽअस्ययोनौ । अपादशीर्षागुहमानोऽअंतायोर्युवानोवृषभस्यनीळे⁺ ॥ प्रशधं
 ऽआर्तप्रथमंविपन्याऽऽकृतस्ययोनावृषभस्यनीळे । स्पर्होयुवावपुष्योविभावासप्तप्रियासोजनयंतवृष्णे ॥ अस्माकमत्र
 पितरोमनुष्याऽअभिप्रसेदुर्कृतमाशुषाणाः । अश्मत्रजाःसुदुर्धावत्रेऽअंतरुदुस्त्राऽआजन्नुषसोहुवानाः⁺ ॥ तेर्मृजत
 दह्वांसोऽअद्रितदेषामन्येऽअभितोविवोचन् । पश्वयंत्रासोऽअभिकारमर्चन्विदंतज्योतिश्चकृपंतधीभिः⁺ ॥ तेगव्य

ऋक्सं.

अ.३अ.४

॥२५॥

तामनसादृध्रमुब्धंगायेमानंपरिषंतमद्रि । दृहंनरोवचसादैव्येनत्रजंगोमंतमुशिजोविवत्रुः ॥ १४ ॥ तेमन्वतप्रथमं
 नामधेनोस्त्रिःसप्तमातुःपरमाणिविंदन् । तज्जानतीरभ्यनूषतत्राऽआविर्भुवदरुणीर्यशसागोः⁺ ॥ नेशत्तमोदुधितरो
 चतद्यौरुद्देव्याऽउषसोभानुरर्त । आसूर्यौबृहतस्तिष्ठदज्राऽऋजुमर्तेषुवृजिनाचपश्यन् ॥ आदित्पश्चाबुबुधानाव्यख्य
 न्नादिद्रत्नंधारयंतद्युभक्तं । विश्वेविश्वोसुदुर्यासुदेवामित्रधियेवरुणसत्यमस्तु ॥ अच्छावोचेयशुशुचानमग्निहोतारंवि
 श्वभरसंयजिष्ठं । शुच्यूधोऽअतृणन्नगवामंधोनपूतंपरिषिक्तमंशोः⁺ ॥ विश्वेषामदितिर्यज्ञियानांविश्वेषामतिथिर्मानु
 षाणां । अग्निर्देवानामवऽआवृणानःसुमृलीकोभवतुजातवेदाः ॥ १५ ॥ (४।१।२) योमर्त्येष्वमृतऽऋतावादेवो
 देवेष्वरतिर्निधायि । होतायजिष्ठोमहाशुच्यैहव्यैरग्निर्मनुषऽईर्यध्यै ॥ इहत्वंसूनोसहसोनोऽअद्यजातोजाताऽऽभ
 योऽअंतरंगे । दूतऽईयसेयुयुजानऽऋष्वऽऋजुमुष्कान्वृषणःशुक्रांश्च ॥ अत्यावृधस्त्रोहिताघृतस्त्रूऽऋतस्यमन्येमनसा
 जविष्ठा । अंतरीयसेऽअरुषायुजानोयुष्मांश्चदेवान्विशऽआचमर्तान् ॥ अर्यमणंवरुणंमित्रमेषामिन्द्राविष्णूमरुतोऽ
 अश्विनोत । स्वश्वोऽअग्नेसुरथःसुराधाऽएदुवहसुहविषेजनाय ॥ गोमाँऽअग्नेविमाँऽअश्वीयज्ञोनृवत्सखासदमिदंप्रमृ
 ष्यः । इळावाँऽएषोऽअसुरप्रजावान्दीर्घोरयिःपृथुवृध्नःसभावान् ॥ १६ ॥ यस्तऽइध्मंजभरत्सिष्विदानोमूर्धानैवा

(४।१।२) योमर्त्येष्विति विंशत्युचस्यसूक्तस्यवामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. १

॥२५॥

ततपतेत्वाया । भुवस्तस्य स्वतवाः पायुरग्ने विश्वस्मात्सीमघायतऽउरुष्य ॥ यस्तेभरादन्नियतेचिदन्नं निशिषन्मंद्रमति
 थिमुदीरत् । आदेवयुरिनधत्तेदुरोणे तस्मिन्नयिर्ध्रुवोऽअस्तुदास्वान् ॥ यस्त्वादोषायऽउषसि प्रशंसात्प्रियं वात्वा कृणव
 तेह विष्मान् । अश्वोनस्वेदमऽआहेम्यावान्तमंहसः पीपरोदाश्वासं ॥ यस्तुभ्यमग्नेऽअमृताय दाशद्वस्त्वे कृणवतेयत
 स्तुक् । नसरायाशशमानो वियोषन्नैनमंहः परिवरदघायोः⁺ ॥ यस्य त्वमग्नेऽअध्वरं जुजोषो देवो मर्तस्य सुधितं रराणः ।
 प्रीतेदसुद्धोत्रासाय विष्ठासामयस्य विधतो वृधासः ॥ १७ ॥ चित्तिमचित्तिं चिनवद्वि विद्वान्पृष्ठे वीता वृजिना च मर्ता
 न् । राये च नः स्वपत्याय देवदिति च रास्वादिति मुरुष्य ॥ कविंशशासुः कवयो दन्धानि धारयंतो दुर्यास्वायोः । अतस्त्वं ह
 र्याऽअग्न एतान् पङ्क्तिः पश्येरद्भुताऽअर्यऽएवैः ॥ त्वमग्ने वाघते सुप्रणीतिः सुतसो मायविधतेयविष्ठ । रत्नं भरशशमानाय
 घृष्वे पृथुश्चंद्रमवसे चर्षणि प्राः⁺ ॥ अधाहयद्वयमग्नेत्वाया पङ्क्तिर्हस्तैभिश्च कृमात नूभिः । रथं न क्रंतोऽअपसाभुरिजोऽक्रुतं
 येमुः सुर्ध्वऽआशुषाणाः⁺ ॥ अधामातुरुषसः सप्तविप्राजा ये महिप्रथमावेधसो नृन् । दिवस्पुत्राऽअंगिरसो भवेमाद्रिरु
 जेमधुनिनं शुचंतः ॥ १८ ॥ अधायथानः पितरः परासः प्रत्नासोऽअग्नऽऋतमाशुषाणाः । शुचीदयन्दीधितिमुक्थ
 शासः क्षामाभिंदंतोऽअरुणीरपत्रन् ॥ सुकर्माणः सुरुचो देवयंतो योन देवाजनिमाधमंतः । शुचंतोऽअग्निं ववृधंतऽइंद्रं
 मूर्वगव्यं परिषदंतोऽअग्नम् ॥ आयूथेर्वक्षुमतिपश्वोऽअख्यदेवानां यज्जनिमांत्युग्र । मर्तानां चिदुर्वशीरकृप्रन्वृधेचिद

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ४

॥ २६ ॥

र्यऽउपरस्यायोः⁺ ॥ अकर्मतेस्वपंसोऽअभूमऽऋतमवस्रन्नुषसंविभातीः । अनूनमग्निं पुरुधासुं श्रुद्रं देवस्य मर्मजतश्चा
 रुचक्षुः ॥ एतातैऽअग्नऽउचथानिवेधोवोचामकवयेताजुषस्व । उच्छोचस्व कृणु हिवस्य सोनोमहोरायः पुरुवारप्रयं धि
 ॥ १९ ॥ (४।१।३) आवोराजानमध्वरस्य रुद्रं होतारं सत्ययजंरोदस्योः । अग्निपुरातनयित्वा हिरण्यरूपमवसे
 कृणुध्वं ॥ अयं योनिश्चक्रमायं वयं तैजायेवपत्यऽउशतीसुवासाः । अर्वाचीनः परिवीतो निषीदेमाऽउतेस्वपाकप्रतीचीः⁺ ॥
 आशृण्वतेऽअदृपिताय मन्मनृचक्षसे समृद्धीकार्यवेधः । देवाय शस्तिममृताय शंसग्रावेव सोतामधुषुद्यमीळे⁺ ॥ त्वंचि
 न्नः शम्याऽअग्नेऽअस्याऽऋतस्य बोध्युतचित्स्वाधीः । कदातऽउकथासंधमाद्यानि कदा भवंति सख्या गृहेते ॥ कथाहृत
 द्वरुणाय त्वमग्ने कथादिवेगं हसे कन्नऽआगः । कथामित्राय मीहुषे पृथिव्यै ब्रवः कदर्यग्ने कद्गगाय ॥ २० ॥ कद्विष्ण्यासु
 वृधसानोऽअग्ने कद्वाताय प्रतवसे शुभं ये । परिज्मनेनासत्याय क्षेब्रवः कदग्ने रुद्राय नृध्वे⁺ ॥ कथामहे पुष्टिं भूराय पूष्णे कद्रु
 द्राय सुमंखाय हविर्दे । कद्विष्णवऽउरुगायाय रेतो ब्रवः कदग्ने शरवे बृहत्यै⁺ ॥ कथाशर्धाय मरुतामृताय कथासुरे बृहते पू
 च्छयमानः । प्रतिब्रवोदितयेतुराय साधादिवोजातवेदश्चिकित्वान्⁺ ॥ ऋतेनऽऋतं नियतमीळऽआगो रामासचामधु
 मत्पक्रमग्ने । कृष्णासती रुशताधासि नैषाजामर्येण पयसा पीपाय ॥ ऋतेन हिष्मावृषभश्चिदुक्तः पुमाँऽअग्निः पयसा पृष्ठ्ये

(४।१।३) आवोराजानमिति षोडशर्चस्य सूक्तस्य वामदेव आद्यायारुद्रो द्वितीयादीनामग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. १

॥ २६ ॥

न । अस्पदमानोऽअचरद्वयोधावृषाशुकंदुदुहेपृश्चिरूधः ॥ २१ ॥ ऋतेनाद्रिव्यसन्भिदंतःसमंगिरसोनवंतगोभिः ।
 शुनंनरःपरिषदन्नुषासमाविःस्वरभवज्जातेऽअग्नौ⁺ ॥ ऋतेनदेवीरमृताऽअमृक्ताऽअणोभिरापोमधुमद्भिरग्ने । वाजीनस
 गेषुप्रस्तुभानःप्रसदमित्स्ववितवेदधन्युः ॥ माकस्ययक्षंसदमिद्धुरोगामावेशस्यप्रमिनतोमापेः । माभ्रातुरग्नेऽअनृजो
 ऋणंवेर्मासख्युर्दक्षरिपोभुजेम ॥ रक्षाणोऽअग्नेतवरक्षणेभीरारक्षाणःसुमखप्रीणानः । प्रतिष्फुरविरुजवीडुंहोजहिरक्षो
 महिचिद्वावृधानं⁺ ॥ एभिर्भवसुमनाऽअग्नेऽअकैरिमान्स्पृशमन्मभिःशूरवान् । उत्तब्रह्माण्यंगिरोजुषस्वसंतेशस्ति
 देववाताजरेत ॥ एताविश्वाविदुषेतुभ्यंवेधोनीथान्यग्नेनिष्यावचांसि । निवचनाकवयेकाव्यान्यशंसिषमृतिभिर्विप्र
 ऽउक्थैः⁺ ॥ २२ ॥ (४।१।४) कृणुष्वपाजःप्रसितिनपृथ्वीयाहिराज्जेवामवांऽइभेन । तृष्वीमनुप्रसितिद्रूणानोस्ता
 सिविध्यरक्षसस्तपिष्ठैः ॥ तवभ्रमासऽआशुयापतंत्यनुस्पृशधृषताशोशुचानः । तपूष्यग्नेजुह्वापतंगानसंदितोविसृज
 विष्वगुल्काः⁺ ॥ प्रतिस्पशोविसृजतूणितामोभवापायुर्विशोऽअस्याऽअदब्धः । योनोदूरेऽअघशंसोयोऽअंत्यग्नेमाकिं
 ष्टेव्यथिरादधर्षीत् ॥ उदग्नेतिष्ठप्रत्यातनुष्वन्यमित्राओषतात्तिग्महेते । योनोऽअरातिसमिधानचक्रेनीचातंधक्ष्यत
 संनशुष्कं ॥ ऊर्ध्वोभवप्रतिविध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्वदैव्यान्यग्ने । अवस्थिरातनुहियातुजूनानांजामिमजामिप्रमृणीहि

(४।१।४) कृणुष्वेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोरक्षोहाग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ४

॥ २७ ॥

शत्रून् ॥ २३ ॥ सतेजानातिसुमतिर्यविष्ठयऽईवतेब्रह्मणेगातुमैरत् । विश्वान्यस्मैसुदिनानिरायोद्युम्नान्यर्योविदुरो
 ऽअभिद्यौत् ॥ सेदग्नेऽस्तुसुभर्गःसुदानुर्यस्त्वानित्येनहविषायऽउक्थैः । पिप्रीषतिस्वऽआयुषिदुरोणेविश्वेदस्मैसुदि
 नासासंदिष्टिः⁺ ॥ अर्चामितेसुमतिघोष्यर्वाक्संतेवावाताजरतामियंगीः । स्वश्वास्त्वासुरथामर्जयेमास्मेक्षत्राणिधार
 येरनुद्यून⁺ ॥ इहत्वाभूर्याचरेदुपत्मन्दोषावस्तर्दीदिवांसमनुद्यून । क्रीळतस्त्वासुमनसःसपेमाभिद्युम्नातस्थिवांसोज
 नानां ॥ यस्त्वास्वश्वःसुहिरण्योऽअग्नऽउपयातिवसुमतारथेन । तस्यत्राताभवसितस्यसखायस्तऽआतिथ्यमानु
 षग्जुजोषत् ॥ २४ ॥ महोरुजामिवंधुतावचोभिस्तन्मापितुर्गोतमादन्वियाय । त्वनोऽअस्यवचंसश्चिकिद्धिहोतर्यवि
 षसुकृतोदमूनाः ॥ अस्वप्रजस्तरणयःसुशेवाऽअतद्रासोवृकाऽअश्रमिष्ठाः । तेपायवःसध्र्यंचोनिषद्याग्नेतवनःपांत्वमू
 र ॥ येपायवोमामतेयंतोऽअग्नेपश्यंतोऽअंधंदुरितादरक्षन् । ररक्षतान्त्सुकृतोविश्ववैदादिप्संतऽइद्रिपवोनाहदेभुः ॥
 त्वयावयंसधन्यस्त्वोतास्तवप्रणीत्यश्यामवाजान् । उभाशंसासूदयसत्यतातेनुष्ठुयाकृणुह्यहयाण ॥ अयातेऽअग्नेस
 मिधाविधेमप्रतिस्तोमैशस्यमानंगृभाय । दहाशसौरक्षसःपाह्यस्मान्द्रुहोनिदोमित्रमहोऽअवद्यात्⁺ ॥ २५ ॥ इति
 तृतीयाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

मंडलं ४

अनु. १

॥ २७ ॥

विंशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि ११ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्य. संवत्सरादित्येभ्य. ३ सिंधुभ्य. सवित्र. विश्वे-
भ्योदेवेभ्य. ६ अग्नय. २ अश्विभ्यामि. ९ मित्राय. ९ ऋमुभ्य. ४ इंद्रऋमुभ्य. ३ उषस. ७ इंद्रावरुणाभ्यामि. ३ बृहस्पतय. ३
पूष्णइ. ३ सवित्र. ३ सोमाये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३ अग्नय. अग्नीवरुणाभ्या. ४ अग्नय. ३५ रुद्राये. अग्नय. १५ रक्षोभ्येग्नय. १५
इतितृतीयेचतुर्थः ॥ ४ ॥

वैश्वानरायवैश्वानरीयमूर्ध्वऋष्वेकादशायमिहादौजगतीं पंचानुष्टुभोदूतं वोष्टौ गायत्रै त्वग्नेमृळान्नेतमद्यपदपांक्तं
पंचमीमहापदपंक्तिरंत्योष्णिक्चतुर्थीषष्ठ्युपांत्यावासप्तम्याः पंचकौमुख्यौ तृतीयः सप्तकोनवकश्चाष्टम्याः पंचकः
पादश्चतुष्कः सप्तकस्त्रैष्टुभश्चभद्रं षड्यस्त्वांप्रत्यग्निः पंचलिंगोक्तदैवतं त्वेकैप्रत्यग्निरग्निर्होता दशगायत्रमृषिर्वोध
दितिद्वाभ्यांसोमकंसाहदेव्यमभ्यवदत्पराभ्यामस्याश्विनावायुरयाचतासत्यः सैकैद्रैत्वंमहांसिन्नयामेकपदा
यंपंथाः सप्तोनासंवादइंद्रादितिवामदेवानां ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् (४।१।५) वैश्वानरायमीह्रुषेसजोषाः कथादाशेमाग्नये बृहद्भाः । अनूनेन बृहतावक्ष्ये नोपस्तभाय
दुपमिन्नरोधः ॥ मानिदतयऽइमांमह्यं रातिदेवोददौमर्त्यायस्वधावान् । पाकायगृत्सोऽमृतोविचेतावैश्वानरोनृत

(४।१।५) वैश्वानरायेति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य वामदेवो वैश्वानरोग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ५

॥२८॥

मोयुहोऽअग्निः⁺ ॥ सामद्विबर्हामहितिग्मभृष्टिः सहस्रेतावृषभस्तुविष्मान् । पदंनगोरपगूहं विविद्वानग्निर्मह्यंप्रेदुवो
 चन्मनीषां⁺ ॥ प्रताँऽअग्निर्वभसत्तिग्मजंभस्तपिष्ठेनशोचिषायःसुराधाः । प्रयेमिनंतिवरुणस्यधामप्रियामित्रस्यचेत
 तोध्रुवाणि ॥ अन्नातरोनयोषणोव्यंतःपतिरिपोनजनयोदुरेवाः । पापासःसंतोऽअनृताऽअसत्याऽइदंपदमजनताग
 भीरं⁺ ॥ १ ॥ इदंमैऽअग्नेकियतेपावकामिनतेगुरुंभारंनमन्म । बृहद्दधाथधृषतागभीरंयहंपृष्ठंप्रयसासप्तधातु ॥
 तमिन्वेऽवसमनासमानमभिकृत्वापुनतीधीतिरश्याः । ससस्यचर्मन्नाधिचारुपृश्नेरग्रैरुपऽआरुपितंजवारु ॥ प्रवाच्यं
 वचंसःकिंमैऽअस्यगुहाहितमुपनिणिग्वदंति । यदुस्त्रियाणामपवारिव्रन्पातिप्रियंरूपोऽअग्रंपदंवेः⁺ ॥ इदमुत्यन्म
 हिमहामनीकंयदुस्त्रियासचतपूर्व्यगौः । ऋतस्यपदेऽअधिदीद्यानंगुहारघुष्यद्रघुयद्विवेद ॥ अधद्युतानःपित्रोःसचा
 सामनुतगुह्यंचारुपृश्नेः । मातुष्पदेपरमेऽअंतिषद्गोवृष्णःशोचिषःप्रयतस्यजिह्वा⁺ ॥ २ ॥ ऋतंवोचेनमसापृच्छमान
 स्तवाशसाजातवेदोयदीदं । त्वमस्यक्षयसियद्भविष्वदिवियदुद्रविणंयत्पृथिव्यां⁺ ॥ किंनोऽअस्यद्रविणंकद्धरत्नंविनो
 वोचोजातवेदश्चिकित्वान् । गुहाध्वनःपरमंयन्नोऽअस्यरेकुपदंननिदानाऽअगन्म ॥ कामर्यादाव्युनाकद्धवाममच्छा
 गमेमरघ्वोनवाजं । कदानोदेवीरमृतस्यपत्नीःसूरोवर्णेनततननुषासः ॥ अनिरेणवचसाफल्येनप्रतीत्येनकृधुनातृपा
 सः । अधातेऽअग्नेकिमिहावदंत्यनायुधासऽआसतासचंतां ॥ अस्यश्रियेसमिधानस्यवृष्णोवसोरनीकंदमऽआरुरोच ।

मंडलं ४

अनु. १

॥२८॥

रुशद्वसानःसुदृशीकरूपःक्षितिर्नरायापुरुवारोऽअद्यौत् ॥ ३ ॥ (४।१।६) ऊर्ध्वऽऊषुणोऽअध्वरस्यहोतरग्नेतिष्ठदेवता
 तायजीयान् । त्वंहिविश्वमभ्यसिमन्मप्रवेधसश्चित्तिरसिमनीषां⁺ ॥ अमूरोहोतान्यसादिविध्वं^१ग्निर्मद्रोविदथेषुप्र
 चेताः । ऊर्ध्वभानुंसवितेवाश्रेन्मेतेवधूमंस्तभायदुपद्यां⁺ ॥ यतासुजुणीरातिनीधृताचीप्रदक्षिणिह्वेवतातिमुराणः ।
 उदुस्वरुर्नवजानाक्रःपश्वोऽअनक्तिसुधितःसुमेकः ॥ स्तीर्णेवर्हिषिसमिधानेऽअग्नाऽऊर्ध्वोऽअध्वर्युर्जुषाणोऽअस्था
 त् । पर्यग्निःपशुपानहोतात्रिविष्टेतिप्रदिवऽउराणः⁺ ॥ परित्मनामितद्वरेतिहोताग्निर्मद्रोमधुवचाऽकृतावा । द्रवत्य
 स्यवाजिनोनशोकाभयंतेविश्वामुवनायदभ्राद् ॥ ४ ॥ भद्रातेऽअग्नेस्वनीकऽसंहृघोरस्यसतोविषुणस्यचारुः । नय
 तैशोचिस्तमसावरंतनध्वस्मानस्तन्वीरेपऽआधुः ॥ नयस्यसातुर्जनिंतोरवारिनमातरापितरानूचिदिष्टौ । अधामि
 त्रोनसुधितःपावक्रोरेग्निर्दीदायमानुषीषुविधु⁺ ॥ द्विर्यंपंचजीजनन्त्संवसानाःस्वसारोऽअग्निमानुषीषुविधु । उपवुध
 मथय्योरेनदंतंशुकंस्वासंपरशुंनतिग्मं⁺ ॥ तवत्येऽअग्नेहरितोघृतस्मारोहितासऽकृज्वंचःस्वंचः । अरुषासोवृषणऽकृजु
 मुष्काऽआदेवतातिमहंतदस्माः⁺ ॥ येहृत्येतेसहमानाऽअयासस्त्वेषासोऽअग्नेऽअर्चयश्चरंति । श्येनासोनदुवसना
 सोऽअर्थतुविष्वणसोमारुतंनशर्धः ॥ अकारिब्रह्मसमिधानतुभ्यंशंसात्युक्थंयजंतेव्यूधाः । होतारमग्निमनुषोनिषेदु

(४।१।६) ऊर्ध्वऊषुणइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.३अ.५

॥२९॥

नमस्यंतऽउशिजःशंसमायोः⁺ ॥ ५ ॥ (४११७) अयमिहप्रथमोधाधिधातृभिर्होतायजिष्ठोऽअध्वरेष्वीज्यः । यम
 प्रवानोभृगवोविरुचुर्वनेषुचित्रंविभ्वंविशेविशे ॥ अग्नैकदातऽआनुषगभुवहेवस्यचेतनं । अधाहित्वाजगृध्रिरेमर्ता
 सोविक्ष्वीज्यं ॥ ऋतावानंविचेतसंपश्यंतोद्यामिवस्तृभिः । विश्वेषामध्वराणांहस्कृतीरंदमेदमे ॥ आशुंदूतंविवस्वतो
 विश्वायश्चर्षणीरभि । आजभ्रुःकेतुमायवोभृगवाणंविशेविशे ॥ तमीहोतारमानुषक्किंकित्वांसंनिषेदिरे । रुण्वपावक
 शौचिषंयजिष्ठंसप्तधामभिः ॥ ६ ॥ तंशश्वतीषुमातृषुवनऽआवीतमश्रितं । चित्रंसंतंगुहाहितंसुवेदंकूचिदर्थिनं ॥
 ससस्ययद्वियुतासस्मिन्नूधन्नृतस्यधामन्नयंतदेवाः । महांऽअग्निर्मसारातहव्योवेरध्वरायसदमिहृतावा ॥ वेरध्वर
 स्यंदूत्यानिविद्वानुभेऽअंतारोदसीसंचिकित्वान् । दूतऽईयसेप्रदिवऽउराणोविदुष्टरोदिवऽआरोधनानि ॥ कृष्णंतऽ
 एमरुशतःपुरोभाश्चरिण्वर्चिर्वपुषामिदेकं । यदप्रवीतादधतेहृगर्भसद्यश्चिज्जातोभवसीदुदूतः⁺ ॥ सद्योजातस्यदह
 शानमोजोयदस्यवातोऽअनुवातिशोचिः । वृणक्तिंतिगमामंतसेषुजिह्वांस्थिराचिदन्नादयतेविजंभैः ॥ तृषुयदन्नातृषु
 णाववक्षतृषुंदूतंकृणुतेयहोऽअग्निः । वातस्यमेळिसंचतेनिजूर्वेन्नाशुनवाजयतेहिन्वेऽअर्वा ॥ ७ ॥ (४११८) दूतं

(४११७) अयमिहेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोग्निस्त्रिष्टुप्आद्याजगतीद्वितीयाद्याःपंचानुष्टुभः । (४११८) दूतंवइत्यष्टर्चस्यसूक्त
 स्यवामदेवोवैश्वानरोग्निर्गायत्री ।

मंडलं ४

अनु. १

॥२९॥

वोविश्ववेदसंहव्यवाहममर्त्य । यजिष्ठमृजसेगिरा⁺ ॥ सहिवेदावसुधितिमहाँऽआरोधनंदिवः । सदेवाँऽएहवक्षति ॥
 सवेददेवऽआनमंदेवाँऽऋतायतेदमे । दातिप्रियाणिचिद्वसु ॥ सहोतासेदुदूत्यंचिकित्वाँऽअंतरीयते । विद्वाँऽआरो
 धनंदिवः⁺ ॥ तेस्यामयेऽअग्नयेददाशुहव्यदातिभिः । यऽईपुष्यैतऽइंधते ॥ तेरायातेसुवीर्यैःससवांसोविशृण्विरे ।
 येऽअग्नादधिरेदुवः ॥ अस्मेरायोदिवेदिवेसंचरंतुपुरुस्पृहः । अस्मेवाजासऽईरतां ॥ सविप्रश्चर्षणीनांशवसामानुषा
 णां । अतिक्षिप्रेवविध्यति ॥ ८ ॥ (४११९) अग्नेमृळमहाँऽअसियऽईमादेवयुंजनं । इयेथवर्हिरासदै ॥ समानु
 षीषुदूळभोविधुप्रावीरमर्त्यः । दूतोविश्वेषांभुवत् ॥ ससद्वपरिणीयतेहोतामंद्रोदिविष्टिषु । उतपोतानिषीदति ॥
 उतग्नाऽअग्निरध्वरऽउतोगृहपतिर्दमे । उतब्रह्मानिषीदति ॥ वेषिह्यध्वरीयतामुपवक्ताजनानां । हव्याचमानुषाणां ॥
 वेषीद्वस्यदूत्यं१यस्यजुजोषोऽअध्वरं । हव्यंमर्तस्यवोह्वे ॥ अस्माकंजोष्यध्वरमस्माकंयज्ञमैगिरः । अस्माकंशृ
 णुधीहवै ॥ परितेदूळभोरथोस्माँऽअश्रोतुविश्वतः । येनरक्षसिदाशुषः ॥ ९ ॥ (४१११०) अग्नेतमद्याश्वंनस्तो
 मैःऋतुंनभद्रंहदिस्पृशं । ऋध्यामातऽओहैः ॥ अधाह्यग्नेऋतोर्भद्रस्यदक्षस्यसाधोः । रथीर्ऋतस्यबृहतोवभूथ ॥

(४११९) अग्नेमृळेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोग्निर्गायत्री । (४१११०) अग्नेतमद्येत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोग्निःपदपंक्तिःपंचमीमहा
 पदपंक्तिःअंत्येद्वेउष्णिहौ ।

एभिर्नोऽअकैर्भवानोऽअर्वाङ्स्वर्णज्योतिः । अग्नेर्विश्वेभिःसुमनाऽअनीकैः ॥ आभिष्टेऽअद्यगीर्भिर्गुणतोऽग्नेदा
 शैम । प्रतैदिवोनस्तनयंतिशुष्माः ॥ तवस्वादिष्ठाग्नेसंहृष्टिरिदाचिदहंऽइदाचिदुक्तोः । श्रियेरुक्मोनरोचतऽउ
 पाके⁺ ॥ घृतंनपूतंतनूररेपाःशुचिहिरण्यं । तत्तेरुक्मोनरोचतस्वधावः ॥ कृतंचिद्धिष्मासनेमिद्वेषोऽनोषिम
 तीत् । इत्थायजमानादृतावः ॥ शिवानःसख्यासंतुभ्रात्राग्नेदेवेषुयुष्मे । सानोनाभिःसदनेसस्मिन्नूधन् ॥ १० ॥
 (४।२।१) भद्रंतैऽअग्नेसहसिन्ननीकमुपाकऽआरोचतेसूर्यस्य । रुशंहृशेदहशेनक्तयाचिदरूक्षितंहृशऽआरूपेऽ
 अन्नं ॥ विषाह्यग्नेगृणतेमनीषांखंवेपसातुविजातुस्तवानः । विश्वेभिर्यद्वावनःशुक्रदेवैस्तन्नोरास्वसुमहोभूरिमन्म ॥
 त्वदग्नेकाव्यात्वन्मनीषास्त्वदुक्थाजायंतेराध्यानि । त्वदेतिद्रविणंवीरपेशाऽइत्थाधिषेदाशुषेमर्त्याय ॥ त्वद्वाजीवा
 जंभरोविहायाऽअभिष्टिकृज्जायतेसत्यशुष्मः । त्वद्रयिर्देवजूतोमयोभुस्त्वदाशुर्जुवाँऽअग्नेऽअर्वा ॥ त्वामग्नेप्रथमंदे
 वयंतोदेवंमर्ताऽअमृतमंद्रजिह्वं । द्वेषोयुतमाविवासंतिधीभिर्दमूनसंगृहपतिममूरं ॥ आरेऽअस्मदमतिमारेऽअंहऽआ
 रेविश्वाँदुर्मतियन्निपासि । दोषाशिवःसहसःसूनोऽअग्नेयंदेवऽआचित्सचसेस्वस्ति⁺ ॥ ११ ॥ (४।२।२) यस्त्वा
 मग्नेऽइनधतेयतस्रुक्त्रिस्तेऽअन्नंकृणवत्सस्मिन्नहन् । ससुद्युम्नैरभ्यस्तुप्रसक्षत्तवक्रत्वाजातवेदश्चिकित्वान्⁺ ॥ इध्मय
 (४।२।१) भद्रंतइतिषठ्चस्यसूक्तस्यवामदेवोभिस्त्रिष्टुप् । (४।२।२) यस्त्वामग्नेइतिषठ्चस्यसूक्तस्यवामदेवोभिस्त्रिष्टुप् ।

स्तेजभरच्छ्रमाणोमहोऽअग्नेऽअनीकमासपर्यन् । सइधानःप्रतिदोषामुषासंपुष्यन्नयिसंचतेघ्नन्नमित्रान् ॥ अग्निरीशेबृह
 तःक्षत्रियस्याग्निर्वाजस्यपरमस्यरायः । दधातिरत्नंविधुतेयविष्टोव्यानुषङ्गत्ययिस्वधावान् ॥ यच्चिद्धितेपुरुषत्राय
 विष्ठाचित्तिभिश्चकृमाकच्चिदागः । कृधीष्व१स्माँऽअदितेरनागान्वयेनासिशिश्रथोविष्वगग्ने ॥ महश्चिदग्नऽएनसोऽअ
 भीकऽऊर्वाद्देवानामुतमर्त्यानां । मातेसखायुःसदमिद्रिषामयच्छातोकायतनयायशंयोः+ ॥ यथाहृत्यद्वसवोगौर्यैचि
 त्पदिषिताममुंचतायजत्राः । एवोष्व१स्मन्मुंचताव्यंहःप्रतार्यग्नेप्रतरंनऽआयुः ॥ १२ ॥ (४।२।३) प्रत्यग्निरुषसा
 मग्रमख्यद्विभातीनांसुमनारत्नधेयं । यातमश्विनासुकृतोदुरोणमुत्सूर्योज्योतिषादेवऽएति ॥ ऊर्ध्वंभानुंसवितादेवो
 ऽअश्रेद्दृप्संदविध्वद्गविषोनसत्वा । अनुव्रतंवरुणोयंतिमित्रोयत्सूर्यैदिव्यारोहयंति ॥ यंसीमकृण्वन्तमसेविपृचैध्रुवक्षे
 माऽअनवस्यंतोऽअर्थं । तंसूर्यैहरितःसप्तयह्वीःस्पशंविश्वस्यजगतोवहंति ॥ वहिष्ठेभिर्विहरन्त्यासितंतुमवव्ययन्नसितं
 देववस्म । दविध्वतोर्श्मयःसूर्यस्यचर्मेवावाधुस्तमोऽअप्स्व१तः+ ॥ अनायतोऽअनिवद्धःकथायन्यङ्कुत्तानोवपद्यतेन ।
 कयायातिस्वधयाकोददर्शदिवःस्कंभःसमृतःपातिनाकं ॥ १३ ॥ (४।२।४) प्रत्यग्निरुषसोजातवेदाऽअख्यद्देवोरोचं

(४।२।३) प्रत्यग्निरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोभिस्त्रिष्टुप् । (४।२।४) प्रत्यग्निरुषसइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोभिस्त्रिष्टुप् (अनयोः
 सूक्तयोःकेचिदाचार्यालिङ्गोक्तदेवताआहुःताश्चआद्यसूक्तेआद्यानांतिसृणामग्निःचतुर्ध्याःसवितृवरुणमित्राःपंचम्याःसूर्यः अपरसूक्तेक्रमेण-

क्रकसं.

अ.३अ.५

॥३१॥

मंडलं ४

अनु. २

॥३१॥

मानामहोभिः । आनासत्योरुगायारथेनेमयज्ञमुपनोयातमच्छ ॥ ऊर्ध्वकेतुंसवितादेवोऽअश्रेज्योतिर्विश्वस्मैभुवनाय
कृण्वन् । आप्राद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षं विसूर्योरश्मिभिश्चेकितानः ॥ आवहंत्यरुणीज्योतिषागान्महीचित्रारश्मिभि
श्चेकिताना । प्रबोधयंतीसुवितायदेव्यु१षाऽईयतेसुयुजारथेन ॥ आवांवहिष्ठाऽइहतेवहंतुरथाऽअश्वासऽउषसोव्यु
ष्टौ । इमेहिवांमधुपेयायसोमाऽअस्मिन्यज्ञेवृषणामादयेथां ॥ अनायतो० ॥ १४ ॥ (४।२।५) अग्निर्होतानोऽअ
ध्वरेवाजीसन्परिणीयते । देवोदेवेषुयज्ञियः ॥ परित्रिविष्ट्रध्वरंयात्यग्नीरथीरिव । आदेवेषुप्रयोदधत् ॥ परिवाजप
तिःकविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् । दधद्रत्नानिदाशुषे ॥ अयंयःसृजयेपुरोदैववातेसमिध्यते । द्युमाँऽअमित्रदंभनः ॥
अस्यघावीरऽईवतोमेरीशीतमर्त्यः । तिम्रजंभस्यमीहुषः ॥ १५ ॥ तमर्वतंनसानसिमरुषंनदिवःशिशुं । मर्मृज्यंतेदिवेदि
वे ॥ बोधद्यन्माहरिभ्यांकुमारःसाहदेव्यः । अच्छानहूतऽउदरं ॥ उतत्यायजताहरीकुमारात्साहदेव्यात् । प्रयता
सद्यऽआददे ॥ एषवाँदेवावश्विनाकुमारःसाहदेव्यः । दीर्घायुरस्तुसोमकः ॥ तंयुवंदेवावश्विनाकुमारंसाहदेव्यं ।
दीर्घायुषंकृणोतन ॥ १६ ॥ (४।२।६) आसत्योयातुमघवाँऽऋजीषीद्रवंत्वस्यहरयऽउपनः । तस्माऽइदंघःसुषुमा
अभ्यश्विनःसूर्यउषाअश्व्युषसःसूर्यइत्येवं ज्ञेयाः) । (४।२।५) अग्निर्होतेतिदर्शस्यसूक्तस्यवामदेवोभिःसप्तम्यष्टम्योःसोमःअंत्ययोरश्विनौगा-
यत्री । (४।२।६) आसत्योयात्त्रित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

सुदक्षमिहाभिपित्वंकरतेगृणानः⁺ ॥ अवस्यशूराध्वनोनांतेस्मिन्नोऽद्यसर्वनेमंदध्यै । शंसात्युक्थमुशनेववेधाश्चिक्रि
 तुषेऽसुर्यायमन्म ॥ कविर्ननिष्यंविदथानिसाधन्वृषायत्सेकैविपिपानोऽअर्चात् । दिवऽइत्थाजीजनत्सप्तकारुत
 हाचिच्चक्रुर्वयुनागृणतः ॥ स्व१र्यद्वेदिसुदशीकमकैर्महिज्योतीरुरुच्युद्धवस्तोः । अंधातमांसिदुधिताविचक्षेनृभ्यश्च
 कारनृतमोऽअभिष्टौ ॥ ववक्षऽइंद्रोऽअमितमृजीष्यु१भेऽआपप्रौरोदसीमहित्वा । अतश्चिदस्यमहिमाविरेच्युभियो
 विश्वाभुवनावभूव ॥ १७ ॥ विश्वानिशक्रोनर्याणिविद्वानपोरिरेचसखिभिर्निकामैः । अश्मानंचिद्येविभिर्दुर्वचोभि
 र्रजंगोमैतमुशिजोविवब्रुः ॥ अपोवृत्रंवत्रिवांसंपराहन्प्रावत्तेवज्रं पृथिवीसचैताः । प्राणींसिसमुद्रियाण्येनोःपतिर्भव
 न्छवसाशूरधृष्णो ॥ अपोयदद्रिंपुरुहूतदर्दराविर्भुवत्सरमापूय्यते । सनोनेतावाजमादर्षिभूरिगोत्रारुजन्नंगिरोभिर्गृ
 णानः⁺ ॥ अच्छाकविंनृमणोगाऽअभिष्टौस्वर्षातामघवन्नाधमानं । ऊतिभिस्तमिषणोद्युम्नहूतौनिमायावानब्रह्मादस्यु
 र्त ॥ आदस्युन्नामनसायाह्यस्तंभुवत्तेकुत्सःसख्येनिकामः । स्वेयोनौनिषदतंसरूपाविवांचिकित्सदृतचिद्धनारी
 ॥ १८ ॥ यासिकुत्सेनसरथमवस्युस्तोदोवातस्यहयोरिशानः । ऋज्रावाजंनगध्यंयुयूषन्कविर्यदहन्पार्यायभूषात् ॥
 कुत्सायशुष्णमशुषंनिवर्हीःप्रपित्वेऽअहःकुर्यंवसहस्रा । सद्योदस्युन्प्रमृणकुत्सेनप्रसूरश्चक्रंवृहतादुभीकै ॥ त्वंपिप्रुमृ
 गयंशुशुवांसंमृजिष्वनेवैदधिनायरंधीः । पंचाशत्कृष्णानिवपःसहस्रात्कंनपुरोजरिमाविददः ॥ सूरऽउपाकेतन्वं१द

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ५

॥ ३२ ॥

धानो वियत्ते चेत्यमृतस्य वर्षः । मृगो न हस्ती तविषीमुषाणः सिंहो न भीमऽआयुधानि विभ्रत् ॥ इंद्रं कामावसूयंतोऽअगम-
न्त्स्वर्मीहेन सर्वने चकानाः । श्रवस्य वः शशमानासऽउक्थैरोको न रणवासुहृशीव पुष्टिः⁺ ॥ १९ ॥ तमिद्वऽइंद्रं सुहवं हुवे
मयस्ताचकार नर्यापुरुणि । यो मावते जरित्रे गध्यं चिन्मक्ष्वाजं भरति स्पर्हराधाः ॥ तिग्माय दंत रशनिः पतातिकस्मि-
न्निचछूरमुहुके जनानां । घोराय दर्यसमृतिर्भवात्यधस्मानस्तन्वो बोधिगोपाः⁺ ॥ भुवो वितावाम देवस्य धीनां भुवः सखावृ-
को वाजसातौ । त्वामनु प्रमतिमाजगन्मोरुशंसो जरित्रे विश्वधस्याः ॥ एभिर्नृभिर्निद्रत्वायुभिर्द्वामघवद्भिर्मघवन्विश्वऽ
आजौ । द्यावो न द्युमैरभिसंतोऽअर्यः क्षपो मदेमशरदश्च पूर्वीः⁺ ॥ एवेदिंद्राय वृषभाय वृष्णे ब्रह्मा कर्मभृगवो नरथं । नू-
चिद्यथानः सख्या वियोषदसन्नऽउग्रो वितातनुपाः⁺ ॥ नूष्टुतऽइंद्रं नूगृणानऽइषं जरित्रे न द्योऽनपीपेः । अकारिते हरि-
वो ब्रह्म न व्यधियास्यामरथ्यः सदासाः⁺ ॥ २० ॥ (४।२।७) त्वं महाऽइंद्रं तुभ्यं हृक्षाऽअनुक्षत्रं मंहना मन्यत द्यौः । त्वं
वृत्रं शर्वसाजघन्वान्तसृजः सिंधूरहिना जग्रसानान्⁺ ॥ तव त्विषो जनिमत्रे जत द्यौरेज द्यूमिर्भियसा स्वस्य मन्योः । ऋघायं
तसुभवं^१ पर्वतासऽआर्द्धधन्वानि सरयंतऽआपः ॥ भिनद्भिर्निशर्वसावज्रमिष्णन्नाविष्कृण्वानः सहसानऽओजः । वधीं
दूत्रं वज्रैर्णमंदसानः सरन्नापो जवसाहृतवृष्णीः ॥ सुवीरस्ते जनिता मन्यत द्यौरिंद्रस्य कर्ता स्वपस्तमो भूत् । यऽईज जान स्वर्थं

(४।२।७) त्वं महानित्येकविंशत्यृचस्य सूक्तस्य वामदेव इंद्रस्त्रिष्टुप् असिक्त्यामित्येकपदाविराट् ।

मंडलं ४

अनु. २

॥ ३२ ॥

सुवज्रमनपच्युतंसदसोनभूम ॥ यऽएकऽइच्छ्यावयतिप्रभूमाराजाकृष्टीनांपुरुहुतऽइंद्रः । सत्यमेनमनुविश्वेमदंतिरा
 तिदेवस्यगृणतोमघोनः ॥ २१ ॥ सुत्रासोमाऽअभवन्नस्यविश्वेसुत्रामदासोबृहतोमदिष्टाः । सुत्राभवोवसुपतिर्वसूनां
 दत्रेविंश्वाऽअधिथाऽइंद्रकृष्टीः⁺ ॥ त्वमधप्रथमंजायमानोमेविंश्वाऽअधिथाऽइंद्रकृष्टीः । त्वंप्रतिप्रवतऽआशयानम
 हिवज्रेणमघवन्निवृश्चः ॥ सुत्राहणंदाधृषितुममिंद्रंमहामपारंवृषभंसुवज्रं । हंतायोवृत्रंसनितोतवाजुंदातामघानिमघवा
 सुराधाः ॥ अयंवृतश्चातयतेसमीचीर्यऽआजिषुमघवाशृण्वऽएकः । अयंवाजंभरतियंसनोत्यस्यप्रियासःसख्येस्याम ॥
 अयंशृण्वेऽअधजयन्नुतमन्नयमुतप्रकृणुतेयुधागाः । यदासत्यंकृणुतेमन्युमिंद्रोविश्वंहृहंभयतऽएजदस्मात् ॥ २२ ॥
 समिंद्रोगाऽअजयत्संहिरण्यासमश्वियामघवायोहपूर्वीः । एभिर्नृभिर्नृतमोऽअस्यशाकैरायोविभक्तासंभरश्चवस्वः ॥ कि
 यत्स्विदिंद्रोऽअध्येतिमातुःकियत्पितुर्जनितुर्योज्ञानं । योऽअस्यशुष्मंमुहुकैरियतिवातो नजुतःस्तनयद्भिरभ्रैः⁺ ॥ क्षि
 यंतंत्वमक्षियंतंकृणोतीयतिरेणुमघवासमोहं । विभंजनुरशनिमांऽइवद्यौरुतस्तोतारंमघवावसौधात् ॥ अयंचक्रमिष
 णत्सूर्यस्यन्येतंशरीरमत्ससृमाणं । आकृष्णऽईजुहुराणोजिघर्षित्वचोबुधेरजसोऽअस्ययोनौ ॥ असिक्त्यायजमानोन
 होता ॥ २३ ॥ गव्यंतऽइंद्रंसख्यायविप्राऽअश्वायंतोवृषणंवाजयंतः । जनीयंतोजनिदामक्षितोतिमाच्यावयामोव
 तेनकोशं ॥ त्रातानोवोधिददृशानऽआपिरभिख्यातामर्दितासोम्यानां । सखापितापितृतमःपितृणांकर्तेमुलोकमुश

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ५

॥३३॥

तेवयोधाः⁺ ॥ सखीयतामवितावौधिसखागृणानऽइंद्रस्तुवतेवयोधाः । वयं ह्यातेचकृमासबाधऽआभिःशमीभिर्महयं
 तऽइंद्र ॥ स्तुतऽइंद्रोमघवायद्धवृत्राभूरीण्येकोऽअप्रतीनिहंति । अस्यप्रियोजरितायस्यशर्मन्नकिर्देवावारयंतेनमर्ताः ॥
 एवानऽइंद्रोमघवाविरप्शीकरत्सत्याचर्षणीधृदन्वा । त्वंराजाजनुषांधेह्यस्मेऽअधिश्रवोमाहिनंयज्जरित्रे⁺ ॥ नूष्टुतऽ
 इंद्र० ॥ २४ ॥ (४।२।८) अयंपंथाऽअनुवित्तःपुराणोयतोदेवाऽउदजायंतविश्वे । अतश्चिदाजनिषीष्टप्रवृद्धोमामा
 तरममुयापत्तवेकः ॥ नाहमतोनिरयादुर्गहैतत्तिरश्चतापार्श्वान्निर्गमाणि । ब्रूहिनिमेऽअकृताकर्त्तानियुध्यैत्वेनसंत्वेन
 पृच्छै ॥ परायतीमातरमन्वचष्टननानुगान्यनुनूगमानि । त्वष्टुर्गृहेऽअपिवत्सोममिंद्रःशतधन्यंचम्वोःसुतस्य ॥ किंस
 ऽऋधकृणवद्यंसहस्रमासोजभारशरदश्चपूर्वीः । नहीन्वस्यप्रतिमानमस्त्यंतर्जातेषूतयेजनित्वाः ॥ अवद्यमिवमन्यमा
 नागुहाकरिंद्रमातावीर्येणान्यृष्टं । अथोदस्थात्स्वयमत्कुंवसानऽआरोदसीऽअपृणाज्जायमानः ॥ २५ ॥ एताऽअर्षित्यल
 लाभवन्तीऽऋतावरीरिवसंक्रोशमानाः । एताविपृच्छकिमिदंभनंतिकमापोऽअद्रिपरिधिरुजंति ॥ किमुष्विदस्मैनि
 विदोभनंतेंद्रस्यावद्यंदिधिषंतऽआपः । समैतान्पुत्रोमहतावधेनवृत्रंजघन्वाऽअसृजद्विसिंधून् ॥ समच्चनत्वायुवतिः

(४।२।८) अयंपंथाइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवऋषिःआद्यायाइंद्रऋषिःनहीन्वस्येत्यादिसार्धतिसृणामदितिर्ऋषिकाआद्यायावामदे
 वोदेवता नाहमतइत्यादिपंचार्धर्चानामंत्यानांषण्णामृचांचेंद्रोदेवतानहीन्वस्येतिसार्धतिसृणांवामदेवोदेवतात्रिष्टुप् ।

परासममच्चनत्वाकुषवाजुगारं । समच्चिदापःशिशवेममृज्युर्ममच्चिदिन्द्रःसहसोदतिष्ठत् ॥ समच्चनतेमधवन्वयंसोनि
 विविध्वाँऽअपहनूजधानं । अधानिविद्धऽउत्तरोबभूवान्चिरौदासस्यसंपिणग्वधेन ॥ गृष्टिःसंसूवस्थविरंतवागामनाधृ
 प्यंवृषभंतुमिन्द्रं । अरीहंवत्संचरथायमातास्वयंग्रातुंतन्वऽइच्छमानं ॥ उत्तमातामहिषमन्वेनदमीत्वाजहतिपुत्रदे
 वाः । अथाब्रवीद्वृत्रमिन्द्रोहनिष्यन्त्सखेविष्णोवितरंविक्रमस्व ॥ कस्तेमातरंविधवामचक्रच्छयुंकस्त्वामजिघांसच्चरं
 तं । कस्तेदेवोऽअधिमाडीकऽआसीद्यत्प्राक्षिणाःपितरंपादगृह्यं ॥ अवर्त्याशुनऽआंत्राणिपेचेनदेवेषुविविदेमर्दितारं ।
 अपश्यंजायाममहीयमानामधामिश्येनोमध्वाजभार ॥ २६ ॥ इतितृतीयाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

एकविंशाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १४ ऋचः १४८ ॥ त्यागः ॥ वैश्वानरायाम्नय. १५ अग्नय. ५९ सवितृवरुणमित्रेभ्य० सूर्या-
 ये. ३ अश्विभ्य. सूर्याये. उषस. अश्व्युषोभ्य. सूर्याये. अग्नय. ६ सोमकाये. २ अश्विभ्या. २ इंद्राये. ४२ वामदेवाये. इंद्राये.
 २ इंद्रवामदेवाभ्या. वामदेवाये. ३ इंद्राये. ६ ॥ इतितृतीयेपंचमः ॥ ५ ॥

एवैकादशानआयातुयंनःकथोपांत्यस्तिस्त्रक्तुदेव्योवाकासुष्टुतिरुपांत्यानुष्टुप्कोअद्याष्टावहंमनुःसप्ताद्याभिस्ति
 सृभिरिन्द्रमिवात्मानमृषिस्तुष्टावैद्रोवात्मानंपरानवाष्टौवाश्येनस्तुतिर्गर्भेनुपंचांत्याशकरीत्वायुजेंद्रासोमंवानः

ऋक्सं.

अ.३अ.६

॥३४॥

स्तुतो न किञ्चतुर्विंशतिर्दिवश्चित्तृचउषस्यश्च गायत्र्यह्यष्टम्यंत्ये अनुष्टुभौ कया पंचोना भीषुपादनि चृदा तूनश्चतुर्विंश
तिरं त्याभ्यामैन्द्राश्चौस्तुतौ ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मंडलं ४

अनु. २

॥ हरिः ओम् ॥ (४।२।९) एवात्वामिन्द्रवज्रिन्नत्रविश्वे देवासः सुहवांस उरुमाः । महामुभेरोदसीवृद्धमृष्वं निरे
कमिद्वृणते वृत्रहत्ये ॥ अवांसृजंत जित्रं योन देवाभुवः सन्नाल्लिद्रसत्ययोनिः । अहन्नहिं परिशयानमर्णः प्रवर्तनी ररदो वि
श्वधेनाः ॥ अतृण्वंतं वियंतमबुध्यमबुध्यमानं सुषुपाणमिन्द्र । सप्तप्रतिप्रवतऽआशयानमहिं वज्रेण विरिणाऽअपर्व
न् ॥ अक्षोदयच्छवसाक्षामबुध्नं वार्णवातस्तविषीभिरिन्द्रः । दृढान्यौ भ्रादुशमानऽओजोवाभिनत्कुभः पर्वतानां ॥
अभिप्रदद्रुर्जनयोनगर्भरथाऽइव प्रययुः साकमद्रयः । अतर्पयो विसृतऽउज्जऽऊर्मन्त्वं वृताऽअरिणाऽइन्द्रसिंधून् ॥ १ ॥
त्वं महीमवनिं विश्वधेनां तुर्वीतये वय्यायक्षरंतीं । अरमयोनमसैजदणः सुतरणाऽअकृणोरिन्द्रसिंधून् ॥ प्राप्नुवोनभन्वोऽ
नवकाध्वन्नाऽअपिन्वद्युवतीर्कृतज्ञाः । धन्वान्यज्राऽअपृणकृतृपाणाऽअधोगिन्द्रः स्तयोऽदंसुपत्नीः ॥ पूर्वीरुषसः श
रदश्च गूतावृत्रं जघन्वाऽअसृजद्विसिंधून् । परिष्ठिताऽअतृणद्वद्वधानाः सीराऽइन्द्रः स्रवितवे पृथिव्या ॥ वस्त्रीभिः पुत्र
मुपुवोऽअदानं निवेशनाद्धरिवऽआजं भर्थ । व्यं धोऽअख्यदहिमाददानो निभूदुखच्छित्समरंतपर्व ॥ प्रते पूर्वाणि कर

॥३४॥

(४।२।९) एवात्वामित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य वामदेव इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

णानिविप्राविद्वाँऽआहविदुषेकरांसि । यथायथावृण्यनिस्वगूर्तापांसिराजन्नर्याविवेषीः ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ २ ॥
 (४।२।१०) आनऽइंद्रोदूरादानऽआसादभिष्टिकृदवसेयासदुग्रः । ओजिष्ठेभिर्नृपतिर्वज्रबाहुःसंगेसमत्सुतुर्वणिः
 पृतन्यून⁺ ॥ आनऽइंद्रोहरैभिर्यात्वच्छावाचीनोवसेराधसेच । तिष्ठातिवज्रीमधवाविरप्शीमंयज्ञमनुनोवाजसातौ ॥
 इमंयज्ञंत्वमस्माकमिंद्रपुरोदधत्सनिष्यसिकृतुनः । श्वघ्नीववज्रिन्त्सनयेधनानांत्वयावयमर्यऽआजिजयेम ॥ उशन्नुषु
 णःसुमनाऽउपाकेसोमस्यनुसुषुतस्यस्वधावः । पाऽइंद्रप्रतिभृतस्यमध्वःसमंधसाममदःपृष्ठ्येन ॥ वियोररप्शऽऋषिभि
 र्नवैभिर्वृक्षोनपक्रःसृण्योनजेता । मर्योनयोषामभिमन्यमानोच्छाविवक्मिपुरुहूतमिंद्रं ॥ ३ ॥ गिरिर्नयःस्वतवाँऽऋ
 ष्वऽइंद्रःसनादेवसहसेजातऽउग्रः । आदर्तावज्रंस्थविरंनभीमऽउद्वेवकोशंवसुनान्यृष्टं ॥ नयस्यवर्ताजनुषान्वस्तिन
 राधसऽआमरीतामधस्य । उद्वावृषाणस्तविषीवऽउग्रास्मभ्यंदद्धिपुरुहूतरायः⁺ ॥ ईक्षेरायःक्षयस्यचर्षणीनामुतव्रजम
 पवर्तासिगोना । शिक्षानरःसमिथेषुप्रहावान्वस्वोराशिमभिनेतासिभूरि ॥ कयातच्छृण्वेशच्याशचिष्ठोययाकृणोतिमु
 हुकाचिहृष्वः । पुरुदाशुषेविचयिष्ठोऽअंहोथादधातिद्रविणंजरित्रे⁺ ॥ मानोमधीराभरादद्धितन्नःप्रदाशुषेदातवेभूरिय
 तै । नव्येदेष्णेऽशस्तेऽअस्मिन्तऽउक्थेप्रव्रवामवयमिंद्रस्तुवंतः ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ ४ ॥ (४।२।११) आयात्विंद्रोव

(४।२।१०) आनइंद्रइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् । (४।२।११) आयात्विंद्रइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ६

॥३५॥

सऽउर्पनऽइहस्तुतःसंधमादस्तुशूरः । वावृधानस्तविषीर्यस्यपूर्वाद्यौर्नक्षत्रमभिभूतिपुण्यात् ॥ तस्येदिहस्तवथवृष्ण्या
 नितुविद्युन्नस्यतुविराधसोनृन् । यस्यक्रतुर्विद्वथ्योऽनसम्राट्साह्वान्तरुत्रोऽअभ्यस्तिकृष्टीः⁺ ॥ आयात्विद्रोदिवऽआ
 पृथिव्यामक्षसमुद्रादुतवापुरीषात् । स्वर्णरादवसेनोमरुत्वान्परावतोवासदनादृतस्य ॥ स्थूरस्यरायोबृहतोयऽईशेत
 मुष्टवामविदथेष्विद्रं । योवायुनाजयतिगोमतीषुप्रधृष्णुयानयतिवस्योऽअच्छ ॥ उपयोनमोनमसिस्तभायन्नियतिवा
 चैजनयन्यजध्वै । ऋजसानःपुरुवारऽउक्थैरेद्रं कृष्णीतसदनेषुहोता ॥ ५ ॥ धिषायदिधिषण्यंतःसरण्यान्तसदैतोऽ
 अद्रिमौशिजस्यगोहे । आदुरोषाःपास्त्यस्यहोतायोनोंमहान्तसंवरणेषुबहिः ॥ सत्रायदीर्भार्वरस्यवृष्णःसिषक्तिशुष्मः
 स्तुवतेभराय । गुहायदीर्भौशिजस्यगोहेप्रयद्वियेप्रायसेमदाय ॥ वियद्वरांसिपर्वतस्यवृष्णेपयोभिर्जिन्वेऽअपांजवा
 सि । विदद्वारस्यगवयस्यगोहेयदीवाजायसुध्योऽवहति ॥ भद्रातेहस्तासुकृतोतपाणीप्रयंतारास्तुवतेराधऽइंद्र । का
 तेनिषक्तिःकिमुनोममत्सि किनोदुहर्षसेदातवाऽउ ॥ एवावस्वऽइंद्रःसत्यःसम्राट्तावृत्रंवरिवःपूरवेकः । पुरुष्टुतक्र
 त्वानःशग्धरायोभक्षीयतेवसोदैव्यस्य ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ ६ ॥ (४।३।१) यन्नऽइंद्रोऽजुजुषेयच्चवष्टितन्नोमहान्कर
 ति शुभ्याचित् । ब्रह्मस्तोममघवासोममुक्थायोऽअश्मानंशर्वसाविभ्रदेति ॥ वृषावृषाधिंचतुरश्रिमस्यन्नगोवाहुभ्यान्तु

(४।३।१) यन्नइंद्रइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. ३

॥३५॥

तमः शचीवान् । श्रियेपरुष्णीमुषमाणऽऊर्णायस्याः पर्वणि सख्याय विव्ये⁺ ॥ यो देवो देवतमो जायमानो महो वा जैभि
 र्महद्भिश्च शुष्मैः । दधानो वज्रवाहो रुशंतं द्याममै नरे जयत्प्रभूम ॥ विश्वारोधांसि प्रवतश्च पूर्वीद्यौर्ऋष्वज्जनिमन्त्रे जत
 क्षाः । आमातरा भरति शुभ्या गोर्नृवत्परिज्मन्नो नुवंतवाताः ॥ तातूतऽइंद्रमहतो महानि विश्वेष्वित्सर्वनेषु प्रवाच्या ।
 यच्छूरधृष्णो धृषतादधृष्वान हि वज्रेण शवसा विवेषीः ॥ ७ ॥ तातूतैस्त्यातु विनृम्ण विश्वा प्रधेनवः सिस्रते वृष्णऽऊर्ध्वः ।
 अधा हत्व दृषमणो भिया नाः प्रसिध्वो जवसा चक्रमंत ॥ अत्राहते हरि वस्ताऽउदे वीरवो भिरिंद्रस्तवंतस्वसारः । यत्सीम
 नुप्रमुचोर्वद्वधाना दीर्घामनु प्रसितिं त्यंदयध्वै ॥ पिपीळेऽअंशुर्मद्यो न सिंधुरा त्वा शमी शशमानस्य शक्तिः । अस्मद्यं कशुशु
 चानस्य यम्याऽआशुर्नरदिम तु व्योजसंगोः⁺ ॥ अस्मेव पिष्टा कृणु हि ज्येष्ठानृम्णानि सत्रा सहुरे सहांसि । अस्मभ्यं वृत्रा सुह
 नानिरंधि जहिवधर्वनुषो मर्त्यस्य ॥ अस्माकमित्सुशृणु हित्व मिद्रास्मभ्यं चित्रांऽउपमा हि वाजान् । अस्मभ्यं विश्वाऽइष
 णः पुरंधीरस्माकं सुमघवन्बोधिगोदाः⁺ ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ ८ ॥ (४।३।२) कथामहामवृधत्कस्य होतुर्यज्ञं जुषाणोऽअ
 भिसोममूधः । पिवन्नुशानो जुषमाणोऽअंधो ववक्षऽऊर्ध्वः शुचते धनाय ॥ कोऽअस्य वीरः संधमादमापसमानं शसुमति
 भिः कोऽअस्य । कदस्य चित्रं चिकिते कदूती वृधे भुवच्छशमानस्य यज्योः ॥ कथाशृणोति हूयमानं मिद्रः कथाशृण्वन्नवसा

(४।३।२) कथामहामित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य वामदेव इंद्रस्त्रिष्टुप् (अंत्यानां तिसृणां ऋतं देवतावा) ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ६

॥ ३६ ॥

मस्यवेद । काऽअस्यपूर्वीरुपमातयोहकथैनमाहुःपपुरिंजरित्रे⁺ ॥ कथाऽसुवाधःशशमानोऽअस्यनशदभिद्रविणंदी
 ध्यानः । देवोभुवन्नवेदामऽऋतानानमोजगृभ्वाँऽअभियज्जुजोषत् ॥ कथाकदस्याऽउषसोव्यष्टौदेवोमर्तस्यसख्यंजु
 जोष । कथाकदस्यसख्यंसखिभ्योयेऽअस्मिन्कामंसुयुजंततस्त्रे⁺ ॥ ९ ॥ किमादमंत्रंसख्यंसखिभ्यःकदानुतेभ्रात्रंप्रब्र
 वाम । श्रियेसुदृशोवपुरस्यसर्गाःस्वर्णचित्रतममिषऽआगोः⁺ ॥ द्रुहंजिघांसन्ध्वरसमनिद्रांतेतिक्तेतिग्मातुजसेऽअ
 नीका । ऋणाचिद्यत्रऽऋणयानउग्रोदूरेऽअज्ञाताऽउषसोववाधे⁺ ॥ ऋतस्यहिशुरुधःसंतिपूर्वांऋतस्यधीतिर्वीजिनानि
 हंति । ऋतस्यश्लोकौवधिराततर्दकर्णोबुधानःशुचमानऽआयोः⁺ ॥ ऋतस्यदृष्टाधरुणानिसंतिपुरुणिचंद्रावपुषेवपू
 षि । ऋतेनदीर्घमिषणंतपृक्षऽऋतेनगावऽऋतमाविवेशुः ॥ ऋतयेमानऽऋतमिद्वनोत्यृतस्यशुष्मस्तुरयाऽउगव्युः ।
 ऋतायपृथ्वीबहुलेगभीरेऽऋतायधेनूपरमेदुहाते ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ १० ॥ (४।३।३) कासुष्टुतिःशवसःसूनुमिंद्रम
 र्वाचीनंराधसऽआववर्तत् । द्दिहिर्वीरोगृणतेवसूनिसगोपतिनिष्पिधानोजनासः ॥ सवृत्रहत्येहव्यःसऽईड्यःससुष्टु
 तऽइंद्रःसत्यराधाः । सयामन्नामधवामर्त्यायब्रह्मण्यतेसुष्वयेवरिवोधात् ॥ तमिन्नरोविह्वयंतेसमीकेरिरिकांसस्तन्वः
 कृण्वतत्रां । मिथोयत्यागमुभयांसोऽअगमन्नरस्तोकस्यतनयस्यसातौ⁺ ॥ ऋतूयंतिक्षितयोयोगऽउग्राशुषाणासोमिथो

(४।३।३) कासुष्टुतिरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप्दशम्यनुष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. ३

॥ ३६ ॥

ऽअर्णसातौ । संयद्विशोर्ववृत्रंतयुध्माऽआदिन्नेमऽइंद्रयंतऽअभीकै ॥ आदिद्धनेमऽइंद्रियंयजंतऽआदित्पुक्तिःपुरोळा
 शरिरिच्यात् । आदित्सोमोविपपृच्यादसुष्वीनादिज्जुजोषवृषभंयजध्वै ॥ ११ ॥ कृणोत्यस्मैवरिवोयऽइत्थेंद्रायसोमं
 मुशतेसुनोति । स्रध्रीचीनेनमनसाविवेनन्तमित्सखायंकृणुतेसमत्सु ॥ यऽइंद्रायसुनवत्सोममद्यपचात्पक्तीरुतभृज्जा
 तिधानाः । प्रतिमनायोरुचथानिहर्यन्तस्मिन्दधृषणंशुष्ममिंद्रः ॥ यदासमर्यव्यचेहघावादीर्घयदाजिमभ्यख्यद
 र्यः । अचिक्रदधृषणंपत्न्यच्छादुरोणऽआनिशितंसोमसुद्धिः ॥ भूयसावस्त्रमचरत्कनीयोविक्रीतोऽअकानिषंपुनर्यन् ।
 सभूयसाकनीयोनारिरेचीहीनादक्षाविदुहंतिप्रवाणं⁺ ॥ कऽइमंदशभिर्ममैंद्रक्रीणातिधेनुभिः । यदावृत्राणिजंघनद
 थैनंमपुनर्ददत् ॥ नूष्टुतऽइंद्र० ॥ १२ ॥ (४।३।४) कोऽअघनर्योदेवकामऽउशन्निद्रस्यसख्यंजुजोष । कोवामहेव
 सेपार्यायसमिद्धेऽअग्नौसुतसोमऽईद्रे ॥ कोनानामवचसासोभ्यायमनायुर्वीभवतिवस्तऽउस्त्राः । कऽइंद्रस्ययुज्यंकःसं
 खित्वंकोभ्रात्रंवाष्टिकवयेकऽऊती⁺ ॥ कोदेवानामवोऽअद्यावृणीतेकऽआदित्याऽअदितिंज्योतिरीद्रे । कस्याश्विना
 विंद्रोऽअग्निःसुतस्यांशोःपिवंतिमनसाविवेनं ॥ तस्माऽअग्निभरितःशर्मयंसुज्योक्पश्यात्सूर्यमुच्चरंतं । यऽइंद्रायसुन
 वामेत्याहनरेनर्यायनृतमायनृणां⁺ ॥ नतंजिनंतिवहवोनदभ्राऽउर्वस्माऽअदितिःशर्मयंसत् । प्रियःसुकृत्प्रियऽइंद्रेम
 (४।३।४) कोअद्येत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.३अ.६

॥३७॥

नायुःप्रियःसुप्रावीःप्रियोऽस्यसोमी⁺ ॥ १३ ॥ सुप्राव्यःप्राशुषाळेपवीरःसुष्वैःपत्तिकृणुतेकेवलेंद्रः । नासुष्वेरापिर्न
 सखानजामिर्दुष्प्राव्योवहंतेदवाचः ॥ नरेवतापणिनासख्यमिन्द्रोऽसुन्वतासुतपाःसंगृणीते । आस्यवेदःखिदतिहंति
 नृगंविषुष्वयेपुक्तयेकेवलोभूत् ॥ इन्द्रंपरेवरेमध्यमासुइंद्रंयांतोवसितासुइंद्रं । इंद्रंक्षियंतऽउतयुध्यमानाऽइंद्रंनरो
 वाजयंतोहवन्ते ॥ १४ ॥ (४।३।५) अहंमनुरभवंसूर्यश्चाहंकक्षीवाँऽऋषिरस्मिन्विप्रः । अहंकुत्समार्जुनेयंन्यृजेहंक
 विरुशनापश्यतामा ॥ अहंभूमिमददामार्यायाहंवृष्टिंदाशुषेमर्त्याय । अहमपोऽनयंवावशानाममदेवासोऽअनुकेत
 मायन् ॥ अहंपुरोमंदसानोव्यैरनवसाकंनवतीःशंबरस्य । शततमंवेश्यंसर्वतातादिवोदासमतिथिग्वंयदावं ॥ प्रसुष
 विभ्योमरुतोविरस्तुप्रश्येनःश्येनेभ्यऽआशुपत्वा । अचक्रयायत्स्वधयासुपर्णोहव्यंभरन्मनवेदेवजुष्टं ॥ भरद्यदिविर
 तोवेविजानःपथोरुणामनोजवाऽअसर्जि । तूयंययौमधुनासोम्येनोतश्रवोविविदेश्येनोऽअत्र ॥ ऋजीपीश्येनोददमा
 नोऽअंशुंपरावतःशकुनोमंद्रमदं । सोमंभरद्वाहृहाणोदेवावान्दिवोऽअमुष्मादुत्तरादादाय ॥ आदायश्येनोऽअभर

(४।३।५) अहंमनुरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवामदेवःआद्यानांतिसृणामात्मादेवताअंत्यानांचतसृणांश्येनस्त्रिष्टुप् (आद्यतृचेवामदेवेंद्रयोर्ऋ
 षित्वविकल्पमाहुःकेचित्) ।

मंडलं ४

अनु. ३

॥३७॥

त्सोमसहस्रस्रवाँऽअयुतचसाकं । अत्रापुरंधिरजहादरातीर्मदेसोमस्यमूराऽअमूरः ॥ १५ ॥ (४।३।६) गर्भेनुसन्न
 न्वेषामवेदमहंदेवानांजनिमानिविश्वा । शतंमापुरऽआयसीररक्षन्नधश्येनोजवसानिरदीयं ॥ नघासमामपजोषंज
 भाराभीमासत्वक्षसावीर्येण । ईर्मापुरंधिरजहादरातीरुतवाताँऽअतरच्छुशुवानः ॥ अवयच्छयेनोऽअस्वनीदधद्योर्वि
 यद्यदिवातऽऊहुःपुरंधिं । सृजद्यदस्माऽअवहक्षिपज्यांकृशानुरस्तामनसाभुरण्यन्+ ॥ ऋजिप्यऽईमिंद्रावतो नभुज्युं
 श्येनोजभारबृहतोऽअधिष्णोः । अंतःपतत्पतत्र्यस्यपर्णमध्यामनिप्रसितस्यतद्वेः+ ॥ अधश्चेतंकलशंगोभिर्क्तमापि
 प्यानंमघवाशुक्रमंधः । अध्वर्युभिःप्रयतंमध्वोऽअग्रमिंद्रोमदायप्रतिधत्पिवध्यैशूरोमदायप्रतिधत्पिवध्यै ॥ १६ ॥
 (४।३।७) त्वायुजातवतत्सोमसख्यऽइंद्रोऽअपोमनवेसस्रुतस्कः । अहन्नहिमरिणात्सप्तसिंधूनपावृणोदपिहितेवखा
 नि ॥ त्वायुजानिखिदत्सूर्यस्येन्द्रश्चक्रंसहसासद्यऽईदो । अधिष्णुनाबृहतावर्तमानंमहोद्बुहोऽअपविश्वायुधायि ॥ अ
 हन्निन्द्रोऽअदहदग्निरिंद्रोपुरादस्यून्मध्यंदिनादभीकै । दुर्गेदुरोणेऋत्वानयातांपुरुसहस्राशर्वानिवर्हीत् ॥ विश्वस्मा
 त्सीमधमाँऽइंद्रदस्यून्विशोदासीरकृणोरप्रशस्ताः । अवाधेथाममृणतंनिशत्रूनविन्देथामपचितिवधत्रैः ॥ एवासत्यंम

(४।३।६) गर्भेन्वितिपंचर्चस्यसूक्तस्यवामदेवःश्येनस्त्रिष्टुवंत्याशकरी (परानवाष्टौवेत्यनुक्रमण्यामुक्तेरधश्चेतमित्यस्यांपाक्षिकींद्रदेवता
 यदिश्येनदेवतायाअष्टर्चत्वंस्वीकृतंचेत्) । (४।३।७) त्वायुजेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् (इंद्रासोमौवादेवते) ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ६

॥ ३८ ॥

घवानायुवंतदिंद्रश्चसोमोर्वमश्वयंगोः । आदर्दतमपिहितान्यश्नारिरिचयुःक्षाश्चित्तृदाना⁺ ॥ १७ ॥ (४।३।८)
 आनःस्तुतऽउपवाजेभिरूतीऽइंद्रयाहिहरिभिर्मदसानः । तिरश्चिदुर्यःसर्वनापुरुष्यांगुणेभिर्गणानःसत्यराधाः ॥ आ
 हिष्मायातिनर्यश्चिकित्वान्हूयमानःसोतृभिरुपयज्ञं । स्वश्वोयोऽअभीरुर्मन्यमानःसुष्वाणेभिर्मदतिसंहवीरैः⁺ ॥ आ
 वयेदस्यकर्णावाजयध्यैजुष्टामनुप्रदिशंमंदयध्यै । उद्धावृषाणोराधसेतुविष्मान्करन्नऽइंद्रःसुतीर्थाभयंच ॥ अच्छायो
 गंतानाधमानमूतीऽइत्थाविप्रंहवमानंगृणंतं । उपत्मनिदधानोधुर्याश्शून्सहस्राणिशतानिवज्रवाहुः ॥ त्वोतासोमघ
 वन्निद्रविप्रावयंतैस्यामसूर्योगृणंतः । भेजानासोवृहदिवस्यरायऽआकाय्यस्यदावनेपुरुक्षोः⁺ ॥ १८ ॥ (४।३।९)
 नकिरिंद्रत्वदुत्तरोनज्यायाऽअस्तिवृत्रहन् । नकिरेवायथात्वं⁺ ॥ सत्रातेऽअनुकृष्टयोविश्वाचक्रेववावृतुः । सत्रामहांऽ
 असिश्रुतः⁺ ॥ विश्वेचनेदनात्वादेवासऽइंद्रयुयुधुः । यदहानक्तमातिरः ॥ यत्रोतवाधितेभ्यश्चक्रंकुत्साययुध्यते ।
 मुषायऽइंद्रसूर्य ॥ यत्रदेवाऽऋघायतोविश्वाऽअयुध्यऽएकऽइत् । त्वमिंद्रवन्नूरहन् ॥ १९ ॥ यत्रोतमर्त्यायकमरिणा
 ऽइंद्रसूर्य । प्रावःशचीभिरेतशं ॥ किमादुतासिवृत्रहन्मघवन्मन्युमत्तमः । अत्राहदानुमातिरः ॥ एतद्धेदुतवीर्य ॥

(४।३।८) आनःस्तुतइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् । (४।३।९) नकिरिंद्रेतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यवामदेवइन्द्रःचतुर्दश्या-
 दितिसृणामिंद्रोषसौगायत्रीअष्टम्यंत्येअनुष्टुभौ ।

मंडलं ४

अनु. ३

॥ ३८ ॥

मिन्द्रचकर्थपौस्यं । स्त्रियंयदुर्हणायुवंवधीर्दुहितरंदिवः ॥ दिवश्चिद्धादुहितरंमहान्महीयमानां । उषासमिन्द्रसंपिण
 क् ॥ अपोषाऽअनसस्सरत्संपिष्टादहविभ्युषी । नियत्सींशिश्नयद्रूपा ॥ २० ॥ एतदस्याऽअनःशयेसुसंपिष्टंविपा
 श्या । ससारसींपरावतः ॥ उतसिंधुंविवालयंवितस्थानामधिक्षमि । परिष्ठाऽइंद्रमायया ॥ उतशुष्णस्यधृष्णुयाप्रमृ
 क्षोऽअभिवेदनं । पुरोयदस्यसंपिणक् ॥ उतदासंकौलितरंबृहत्तःपर्वतादधि । अवाहन्निन्द्रशंवरं ॥ उतदासस्यवर्चि
 नःसहस्राणिशतावधीः । अधिपंचप्रधीऽरिव ॥ २१ ॥ उतत्यं पुत्रमयुवःपरावृक्तंशतक्रतुः । उक्थेष्विन्द्रऽआभजत् ॥
 उतत्यातुर्वशायदूऽअस्नाताराशचीपतिः । इंद्रोविद्वाँऽअपारयत् ॥ उतत्यासद्यऽआर्योऽसुरयोऽरिद्रपारतः । अर्णोचि
 त्ररंथावधीः ॥ अनुद्वाजहितानयोधंश्रोणंचवृत्रहन् । नतत्तैसुस्ममष्टवे ॥ शतमंश्मन्मयीनांपुरामिन्द्रोव्यास्यत् । दि
 वोदासायदाशुषे ॥ २२ ॥ अस्वापयद्भीतयेसहस्रात्रिंशतंहयैः । दासानामिन्द्रोमायया ॥ सघेदुतासिवृत्रहन्त्समा
 नऽइंद्रगोपतिः । यस्ताविश्वानिचिच्युषे ॥ उतनूनयदिंद्रियंकरिष्याऽइंद्रपौस्यं । अद्यानकिष्टदामिनत् ॥ वामंवामं
 तऽआदुरेदेवोददात्वर्यमा । वामंपूषावामंभगोवामंदेवःकरूळती ॥ २३ ॥ (४।३।१०) कयानश्चित्रऽआभुवदूतीस
 दावृधःसखा । कयाशचिष्ठयावृता ॥ कस्त्वासत्योमदानांमंहिष्ठोमत्सदंधसः । दृढाचिदारुजेवसु ॥ अभीषुणःस

(४।३।१०) कयानइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रोगायत्रीतृतीयापादनिचृत् ।

क्रकसं.

अ.३अ.६

॥३९॥

खीनामविताजरिवृणां । शतंभवास्युतिभिः ॥ अभीनऽआववृत्स्वचक्रंनवृत्तमवैतः । नियुद्धिश्चर्षणीनां⁺ ॥ प्रवता
 हिकतूनामाहोपदेवगच्छसि । अभक्षिसूर्येसचा ॥ २४ ॥ संयत्तऽइंद्रमन्यवःसंचक्राणिदधन्विरे । अधत्वेऽअधसूर्ये ॥
 उतस्माहित्वामाहुरिन्मघवानंशचीपते । दातारमविदीधयुं ॥ उतस्मासद्यऽइत्परिशशमानायसुन्वते । पुरुचिन्महसे
 वसु ॥ नहिष्मातेशतंचनराधोवरंतऽआमुरः । नच्यौत्तानिकरिष्यतः⁺ ॥ अस्माँऽअवंतुतेशतमस्मान्तसुहस्रमूतयः ।
 अस्मान्विश्वाऽअभिष्टयः ॥ २५ ॥ अस्माँऽइहावृणीष्वसख्यायस्वस्तये । महोरायेदिवित्मते ॥ अस्माँऽअविद्धिवि
 श्वहेंद्रायापरीणसा । अस्मान्विश्वाभिरूतिभिः ॥ अस्मभ्यंताँऽअपावृधिब्रजाँऽअस्तेऽवगोमतः । नवाभिरिंद्रोतिभिः ॥
 अस्माकंधृष्ण्यारथोद्युमाँऽइंद्रानपच्युतः । गव्युरश्वयुरीयते ॥ अस्माकमुत्तमंकृधिश्चवोदेवेषुसूर्य । वर्षिष्ठद्यामिवोपरि
 ॥ २६ ॥ (४।३।११) आतूनऽइंद्रवृत्रहन्नस्माकमर्धमागहि । महान्महीभिरूतिभिः ॥ भूमिश्चिद्धासितूतुजिराचित्रचि
 त्रिणीष्वा । चित्रंकृणोष्युतये ॥ दभ्रेभिश्चिच्छीयांसंहसिब्राधंतमोजसा । सखिभिर्येत्वेसचा ॥ वयमिंद्रत्वेसचावयं
 त्वाभिन्नोनुमः । अस्माँऽअस्माँऽइदुदव ॥ सनश्चित्राभिरद्विवोनवद्याभिरूतिभिः । अनाधृष्टाभिरागहि ॥ २७ ॥
 भूयामोषुत्वावतःसखायऽइंद्रगोमतः । युजोवाजायघृष्वये ॥ त्वंह्येकऽईशिषऽइंद्रवाजस्यगोमतः । सनोयंधिमहीमि

(४।३।११) आतूनइतिचतुर्विंशत्युचस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रोत्ययोरिंद्राश्वौगायत्री ।

मंडलं ४

अनु. ३

॥३९॥

षं ॥ नत्वावरंतेऽन्यथायदित्ससिस्तुतोमघं । स्तोतृभ्यऽइंद्रगिर्वणः ॥ अभित्वागोतमागिरानूपतप्रदावने । इंद्रवा
 जायघृष्वये ॥ प्रतैवोचामवीर्याइयामंदसानऽआरुजः । पुरोदासीरभीत्य ॥ २८ ॥ तातैगृणंतिवेधसोयानिचकथ
 पौस्या । सुतेष्विंद्रगिर्वणः ॥ अवीवृधंतगतमाऽइंद्रत्वेस्तोमवाहसः । ऐषुधावीरवद्यशः ॥ यच्चिद्धिशश्वतामसींद्रसा
 धारणस्त्वं । तंत्वावयंहवामहे ॥ अर्वाचीनोवसोभवाम्सेसुमत्स्वांधसः । सोमानामिंद्रसोमपाः ॥ अस्माकंत्वामतीना
 मास्तोमऽइंद्रयच्छतु । अर्वागावर्तयाहरी ॥ पुरोळाशंचनोघसोजोषयासेगिरश्चनः । वधूयुरिवयोषणां ॥ २९ ॥
 सहस्रं व्यतीनां युक्तानामिंद्रमीमहे । शतंसोमस्यस्वार्थः ॥ सहस्रातेशतावयंगवामाच्यावयामसि । अस्मन्नाराधऽएतु
 ते ॥ दशतेकलशानांहिरण्यानामधीमहि । भूरिदाऽअसिवृत्रहन् ॥ भूरिदाभूरिदेहिनोमादभ्रंभूर्याभर । भूरिघेदि
 द्रदित्ससि ॥ भूरिदाह्यसि श्रुतः पुरुत्राशूरवृत्रहन् । आनोभजस्वराधसि ॥ प्रतैवभ्रूविचक्षणशंसामिगोषणोनपात् ।
 माभ्यांगाऽअनुशिथः ॥ कनीनकेवविद्रधेनवेद्रुपदेऽअर्भके । वभ्रूयामेषुशोभेते ॥ अरंमऽउस्रयाम्णेर्मनुस्रयाम्णे ।
 वभ्रूयामेष्वसिधा ॥ ३० ॥ ॥ इतितृतीयाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

द्वाविंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १४ ऋचः १५९ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं ५१ ऋताये. ३ इंद्राये. २० आत्मन. ३ सुपर्णात्मनेश्येना
 ये. ८ इंद्राये. इंद्रासोमाभ्यामि. ५ इंद्राये. १३ इंद्रोषसाभ्यामि. ३ इंद्राये. ५० इंद्राश्वाभ्या. २ ॥ इतितृतीयेषष्ठः ॥ ६ ॥

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ७

॥४०॥

प्रऋभुभ्यएकादशार्भवंवाऋभुर्विभ्वेहोपनवानश्वोत्यात्रिष्टुबुपनोष्टौचतुरनुष्टुवंतमुतोहिदशदाधिकंहिद्यावापृ
थिव्याद्याशुंषळंत्यानुष्टुब्दधिक्राव्णःपंचचतस्रोत्याजगत्योत्यासौरींद्राकोवामेकादशैंद्रावरुणंतुममद्वितादशत्र
सदस्युःपौरुकुत्स्यःषळाद्याआत्मस्तवःकउश्रवत्सप्तपुरुमीढाजमीढौसौहोत्रौत्वाश्विनंहितंवामेषस्यत्रिष्टुवंतमग्रं
वायव्याद्यैंद्रवायवंतुगायत्रंवायोचतुष्कमानुष्टुभैत्वाद्यावायव्याविहिपंचवायव्यमिदंवांषळैंद्रावार्हस्पत्यंगायत्रं
यस्तस्तमैकादशवार्हस्पत्यमंत्येऐंघ्रौचोपांत्याजगती ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (४।४।१) प्रऋभुभ्योदूतमिववाचमिष्यऽउपस्तिरेश्वैतरींधेनुमीळे । येवातजूतास्तरणिभिरे
वैःपरिद्यांसद्योऽअपसोवभूवुः⁺ ॥ यदारमक्रन्नृभवःपितृभ्यांपरिविष्टीवेषणादंसनाभिः । आदिदेवानामुपसख्यमाय
न्धीरासःपुष्टिमवहन्मनायै ॥ पुनर्येचक्रुःपितरायुवानासनायूपैवजरणाशयाना । तेवाजोविभ्वाऽऋभुरिंद्रवंतोमधु
प्सरसोनोवंतुयज्ञं ॥ यत्संवत्समृभवोगामरक्षन्त्यत्संवत्समृभवोमाऽअपिशन् । यत्संवत्समभरन्भासोऽअस्यास्ताभिःश
मीभिरमृतत्वमाशुः ॥ ज्येष्ठऽआहचमसाद्वाक्रेतिकनीयान्त्नीन्कृणवामेत्याह । कनिष्ठऽआहचतुरस्क्रेतित्वष्टऽऋभव
स्तत्पनयद्वचोवः ॥ १ ॥ सत्यमूचुर्नरऽएवाहिचक्रुरनुस्वधामृभवोजग्मुरेतां । विभ्राजमानांश्चमसांऽअहेवावेनुत्त्वष्टा
(४।४।१) प्रऋभुभ्यइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवऋभवस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. ४

॥४०॥

चतुरौदहृश्वान्⁺ ॥ द्वादशद्यून्यदगोह्यस्यातिथ्येरणन्नृभवःसंसंतः । सुक्षेत्राकृण्वन्ननयंतसिंधून्धन्वातिष्ठन्नोषधीनि
 म्रमापः ॥ रथंयेचक्रुःसुवृत्तनरेष्ठांयेधेनुंविश्वजुवंविश्वरूपां । तऽआतक्षत्वंभवोरयिनःस्ववसःस्वपसःसुहस्ताः ॥ अ
 पोह्येषामजुपंतदेवाऽअभिक्रत्वामनसादीध्यानाः । वाजोदेवानामभवत्सुकर्मैर्द्रस्यऽऋभुक्षावरुणस्यविश्वामा ॥ येहरी
 मेधयोक्थामदंतऽइंद्रायचक्रुःसुयुजायेऽअश्वा । तेरायस्पोषंद्रविणान्यस्मेधत्तऽऋभवःक्षेमयंतोनमित्रं⁺ ॥ इदाहःपी
 तिमुतवोमदधुर्नऽऋतेश्रांतस्यसख्यायदेवाः । तेनूनमस्मेऽऋभवोवसूनि तृतीयेऽअस्मिन्त्सर्वनेदधात ॥ २ ॥ (४।४।२)
 ऋभुर्विश्वामाजऽइंद्रोऽनोऽअच्छेमंयज्ञंरत्नधेयोपयात । इदाहिवोधिषणादेव्यह्नामधात्पीतिसंमदाऽअगमतावः ॥ वि
 दानासोजन्मनोवाजरत्नाऽउतऽऋतुभिर्ऋभवोमादयध्वं । संवोमदाऽअगमतसंपुरंधिःसुवीरामस्मेरयिमेरयध्वं ॥ अयं
 वौयज्ञऽऋभवोकारियमामनुष्वत्प्रदिवोदधिध्वे । प्रवोच्छाजुजुषाणासोऽअस्थुरभूतविश्वेऽअग्रियोतवाजाः ॥ अभूदु
 वोविधतेरत्नधेयमिदानरोदाशुषेमर्त्याय । पिवंतवाजाऽऋभवोददेवोमहितृतीयंसर्वनंमदाय ॥ आवाजायातोपनऽ
 ऋभुक्षामहोनरोद्रविणसोगृणानाः । आवःपीतयोभिपित्वेऽअहामिमाऽअस्तनवस्वऽइवगमन् ॥ ३ ॥ आनपातःशव
 सोयातनोपेमंयज्ञंनमसाहूयमानाः । सजोषसःसूरयोयस्यचस्थमध्वःपातरत्नधाऽइंद्रवंतः ॥ सजोषाऽइंद्रवरुणेनसोमं

(४।४।२) ऋभुर्विश्वेयेकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवऋभवस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ७

॥४१॥

जोषाः पाहिर्गिर्वणोमरुद्भिः । अग्रेपाभिर्ऋतुपाभिः सजोषाग्नास्पतीभीरल्लधाभिः सजोषाः ॥ सजोषसऽआदित्यैर्मादयध्वं
 सजोषसऽऋभवः पर्वतेभिः । सजोषसोदैव्यैनासवित्रासजोषसः सिंधुभीरल्लधेभिः ॥ येऽअश्विनायेपितरायऽऊतीधेनुंतं
 तक्षुर्ऋभवोयेऽअश्वा । येऽअंसत्रायऽऋधयोदसीयेविभ्वोनरः स्वपत्यानिचक्रुः⁺ ॥ येगोमंतंवाजवंतंसुवीरंरयिंधत्थवसुं
 मंतंपुरुक्षुं । तेऽअग्रेपाऽऋभवोमंदसानाऽअस्मेधत्तयेचरातिंगृणंति ॥ नापाभूतनवोतीतृषामानिःशस्ताऽऋभवोयज्ञे
 ऽअस्मिन् । समिंद्रेणमदथसंमरुद्भिः संराजभीरल्लधेयायदेवाः ॥ ४ ॥ (४।४।३) इहोपयातशवसोनपातः सौधन्व
 नाऽऋभवोमापभूत । अस्मिन्हवः सर्वनेरल्लधेयंगमंत्विद्रमनुवोमदासः ॥ आगन्नृभूणामिहरल्लधेयमभूत्सोमस्यसुषुतस्य
 पीतिः । सुकृत्ययायत्स्वपस्ययाचंऽएकंविचक्रचमसंचतुर्धा ॥ व्यकृणोतचमसंचतुर्धासखेविशिक्षेत्यब्रवीत् । अथैत
 वाजाऽअमृतस्यपंथांगुणंदेवानामृभवः सुहस्ताः ॥ किमयस्विच्चमसऽएषऽआसयंकाव्येनचतुरोविचक्र । अथासुनुध्वं
 सर्वनंमदायपातऽऋभवोमधुनः सोम्यस्य ॥ शच्याकर्तपितरायुवानाशच्याकर्तचमसंदेवपानं । शच्याहरीधनुतरावत
 ष्टेद्रवाहावृभवोवाजरत्नाः ॥ ५ ॥ योवः सुनोत्यभिपित्वेऽअह्नातीव्रवाजासः सर्वनंमदाय । तस्मैरयिमृभवः सर्ववीरमा
 तक्षतवृषणोमंदसानाः⁺ ॥ प्रातः सुतमपिवोहर्यश्वमाध्यंदिनंसर्वनंकेवलंते । समृभुभिः पिवस्वरल्लधेभिः सखीऽर्याऽइंद्र

(४।४।३) इहोपेतिनवर्चस्यसूक्तस्यवामदेवऋभवस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. ४

॥४१॥

चकृषेसुकृत्या[†] ॥ येदेवासोऽअभवतासुकृत्याश्येनाऽइवेदधिदिविनिषेद । तेरत्नधातशवसोनपातःसौधन्वनाऽअभ
 वतामृतासः ॥ यत्तृतीयंसर्वनंरत्नधेयमकृणुध्वंस्वपस्यासुहस्ताः । तदभवःपरिषिक्तंवऽएतत्संमदेभिर्रिद्रियेभिःपिव
 ध्वं ॥ ६ ॥ (४।४।४) अनश्वोजातोऽअनभीशुरुक्थ्योऽरथस्त्रिचक्रःपरिवर्ततेरजः । महत्तद्वोदेव्यस्यप्रवाचनंघा
 मभवःपृथिवीयच्चपुष्यथ ॥ रथयेचक्रुःसुवृतंसुचेतसोविह्वरंतंमनसस्परिध्यया । ताँऽऊन्व^१स्यसर्वनस्यपीतयऽआवो
 वाजाऽऋभवोवेदयामसि ॥ तद्वोवाजाऽऋभवःसुप्रवाचनंदेवेषुविभवोऽअभवन्महित्वनं । जिब्रीयत्संतापितरांसना
 जुरापुनर्युवानाचरथायतक्षथ ॥ एकंविचक्रचमसंचतुर्वयंनिश्चर्मणोगामरिणीतधीतिभिः । अथादेवेष्वमृतत्वमानश
 श्रुष्टीवाजाऽऋभवस्तद्वऽउक्थ्यं ॥ ऋभुतोरयिःप्रथमश्रवस्तमोवाजश्रुतासोयमजीजनन्नरः । विभवतष्टोविदथेषुप्रवा
 च्योयंदेवासोवथासविचर्षणिः ॥ ७ ॥ सवाज्यर्वासऽऋषिर्वचस्ययासशूरोऽअस्तापृतनासुदुष्टरः । सरायस्पोषंससुवी
 र्येदधेयंवाजोविभ्वोऽऋभवोयमाविषुः ॥ श्रेष्ठैवःपेशोऽअधिधायिदर्शतंस्तोमोवाजाऽऋभवस्तंजुजुष्टन । धीरांसोहि
 ष्टाकवयोविपश्चितस्तान्वऽएनाब्रह्मणावेदयामसि ॥ यूयमस्मभ्यंधिषणाभ्यस्परिविद्वांसोविश्वानर्याणिभोजना । द्यु
 मंतंवाजंवृषशुष्ममुत्तममानोरयिमृभवस्तक्षतावयः ॥ इहप्रजामिहरयिरराणाऽइहश्रवोवीरवत्तक्षतानः । येनवयंचि

(४।४।४) अनश्वोजातइतिनवर्चस्यसूक्तस्यवामदेवऋभवोजगत्संत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ७

॥४२॥

तयेमात्यन्यान्तंवाजं चित्रमृभवोददानः ॥ ८ ॥ (४।४।५) उपनोवाजाऽअध्वरमृभुक्षादेवायातपथिभिर्देवयानैः ।
 यथायज्ञमनुषोविक्ष्वाऽसुदधिध्वेरण्वाः सुदिनेष्वह्ना ॥ तेवोहृदेमनसे संतुयज्ञा जुष्टा सोऽअद्य घृतनिर्णिजोगुः । प्रवः सु
 तासो हरयंत पूर्णाः ऋत्वेदक्षायहर्षयंत पीताः⁺ ॥ त्र्युदायं देवहितं यथावः स्तोमोवाजाऽऋभुक्षणोददेवः । जुह्वेमनुष्वदु
 परासुविक्षुयुष्मे सचावृहर्दिवेषु सोमं ॥ पीवोऽअश्वाः शुचद्रथाहिभूतार्यः शिप्रावाजिनः सुनिष्काः । इंद्रस्य सूनोश्चवसो
 नपातो नुवश्चेत्यग्रियं मदाय ॥ ऋभुमृभुक्षणो रयिं वाजे वाजिन्तं मयुजं । इंद्रस्वतं हवामहे सदा सातममश्विनं ॥ ९ ॥
 सेहं भवो यमवथयूयमिंद्रश्चमर्त्यं । सधीभिरस्तु सनिता मेधसांता सोऽअर्वता ॥ विनोवाजाऽऋभुक्षणः पथश्चितनयष्ट
 वे । अस्मभ्यं सूरयः स्तुता विश्वाऽआशास्तरिषणि ॥ तनोवाजाऽऋभुक्षणऽइंद्रनासत्यारयिं । समश्वं चर्षणिभ्यऽआपु
 रुशस्तऽमघत्तये ॥ १० ॥ (४।४।६) उतो हिवांदात्रासंति पूर्वाया पुरुभ्यस्त्रसदस्युर्नितोशे । क्षेत्रासां ददथुर्वरासां
 घनंदस्युभ्योऽअभिभूतिमुग्रं⁺ ॥ उत वाजिनं पुरुनिष्पिध्वानंदधिक्रामुददथुर्विश्वकृष्टिं । ऋजिप्यंश्येनं प्रुषितप्सुमाशुं
 चकृत्यमर्यो नृपातिं नशूरं ॥ यंसीमनुप्रवतैव द्रवतं विश्वः पुरुर्मदतिहर्षमाणः । पङ्क्तिर्गृध्यंतमेधयुं नशूरं रथतुरं वातमिव ध्र

(४।४।५) उपनइत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य वामदेव ऋभवस्त्रिष्टुप् अंत्याश्च तस्योनुष्टुभः । (४।४।६) उतो हीति दशर्चस्य सूक्तस्य वामदेवोदधिक्रावा-
 आद्यायाद्यावापृथिवी त्रिष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. ४

॥४२॥

जैतं ॥ यः स्मारुंधानोगध्यासमत्सुसनुतरश्चरतिगोषुगच्छन् । आविर्कृजीकोविदथानिचिक्यत्तिरोऽअरतिपर्यापऽआ
 योः⁺ ॥ उतस्मैनवस्त्रमथिनतायुमनुक्रोशंतिक्षितयोभरैषु । नीचार्यमानंजसुरिनश्येनंश्रवश्चाच्छापशुमच्चयूथं⁺ ॥ ११ ॥
 उतस्मासुप्रथमःसरिष्यन्निवेतिश्रेणिभीरथानां । स्रजैकृण्वानोजन्योनशुभ्वारेणुरेरिहत्किरणंददश्वान्⁺ ॥ उतस्य
 वाजीसहुरिर्कुतावाशुश्रूषमाणस्तन्वासमर्थे । तुरयतीषुतुरयन्नृजिप्योधिभ्रुवोःकिरतेरेणुमृजन्⁺ ॥ उतस्मास्यतन्यतो
 रिवद्योर्कंघायतोऽअभियुजोभयंते । यदासहस्रमभिषीमयोधीहुर्वतुःस्माभवतिभीमऽक्रंजन्⁺ ॥ उतस्मास्यपनयंतिज
 नाजूतिंकृष्टिप्रोऽअभिभूतिमाशोः । उतैनमाहुःसमिथेवियंतःपरादधिकाऽअसरत्सहस्रैः ॥ आदधिकाःशवसापंचकृ
 ष्ठीःसूर्येऽइवज्योतिषापस्ततान । सहस्रसाःशतसावाज्यर्वापृणक्तुमध्वासमिमावचांसि ॥ १२ ॥ (४।४।७) आशुं
 दधिकांतमुनुष्टवामदिवस्पृथिव्याऽउतचकिराम । उच्छंतीर्माभुषसःसूदयंत्वतिविश्वानिदुरितानिपर्षन् ॥ महश्चर्क
 म्यर्वतःक्रतुप्रादधिकाव्णःपुरुवारस्यवृष्णः । यंपूरुभ्योदीदिवांसनाग्निंदधुर्मित्रावरुणाततुरिं ॥ योऽअश्वस्यदधिका
 व्णोऽअकारीत्समिद्धेऽअग्नाऽउषसोव्युष्टौ । अनागसंतमदितिःकृणोतुसमित्रेणवरुणेनासजोषाः ॥ दधिकाव्णऽइष
 ऽऊर्जोमहोयदमन्महिमरुतानामभद्रं । स्वस्तयेवरुणमित्रमग्निहवामहऽइंद्रंवज्रबाहुं ॥ इंद्रमिवेदुभयेविह्वयंतऽउदीरा

(४।४।७) आशुमितिषळर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोदधिकावात्रिष्टुवंत्यानुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ७

॥४३॥

गायत्रमुपप्रयंतः । दधिकासुसूदनंमर्त्यायददथुर्मित्रावरुणानोऽअश्वं ॥ दधिकाव्णोऽअकारिपंजिष्णोरश्वस्यवाजि
नः । सुरभिन्नोमुखाकरत्पणऽआयूषितारिषत् ॥ १३ ॥ (४।४।८) दधिकाव्णऽइदुनुचर्किरामविश्वाऽइन्मामुष
सःसूदयंतु । अपामग्नेरुषसःसूर्यस्यबृहस्पतैरांगिरसस्यजिष्णोः+ ॥ सत्वाभरिषोगविषोदुवन्यसच्छ्रवस्यादिषऽउषसं
स्तुरण्यसत् । सत्योद्रवोद्रवरःपतंगरोदधिकावेषमूर्जस्वर्जनत् ॥ उतस्मास्यद्रवतस्तुरण्यतःपूर्णवेरनुवातिप्रगुर्धिनः ।
श्येनस्येवधर्जतोऽअंकसंपरिदधिकाव्णःसहोर्जातरित्रतः ॥ उतस्यवाजीक्षिपणितुरण्यतिग्रीवायांवद्धोऽअपिकक्षऽआ
सनि । ऋतुंदधिकाऽअनुसंतवीत्वत्पथामंकांस्यन्वापनीफणत् ॥ हंसःशुचिषद्वसुरंतरिक्षसद्धोतावेदिषदतिथिर्दुरोण
सत् । नृषद्वरसदृतसद्योमसद्वजागोजाऽऋतजाऽअद्रिजाऽऋतं ॥ १४ ॥ (४।४।९) इंद्राकोवावरुणासुम्नमाप
स्तोमोहविष्माऽअमृतोनहोता । योवाहृदिऋतुमाँऽअस्मदुक्तःपस्पर्शदिन्द्रावरुणानमस्वान् ॥ इंद्राहयोवरुणाचक्रऽआ
पीदेवौमर्तःसख्यायप्रयस्वान् । सहतिवृत्रासमिथेषुशत्रूनवोभिर्वामहद्भिःसप्रशृण्वे ॥ इंद्राहरत्नंवरुणाधेष्टेथानृभ्यः
शशमानेभ्यस्ता । यदीसखायासख्यायसोमैःसुतेभिःसुप्रयसांमादयैते ॥ इंद्रायुवंवरुणादिद्युमस्मिन्नोजिष्ठमुग्रानिव

(४।४।८) दधिकाव्णइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोदधिकावाअंत्यायाःसूर्यस्त्रिष्टुप्अंत्याश्चतस्रो जगत्यः । (४।४।९) इंद्राकोवामित्ये
कादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवइन्द्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. ४

॥४३॥

धिष्टं वज्रं । योनौ दुरेवो वृकतिर्दभीतिस्तस्मिन्मिमाथामभिभूत्योजः ॥ इंद्रायुवंवरुणाभूतमस्याधियः प्रेतारावृषभेवधे
नोः । सानौ दुहीयद्यवसेवगत्वीसहस्रधारापयसामहीगौः⁺ ॥ १५ ॥ तोकेहितेतनयऽउर्वरासुसूरोदृशीकेवृषणश्चपौ
स्ये । इंद्रानोऽअत्रवरुणास्यातामवोभिर्दस्मापरितक्म्यायां ॥ युवामिद्व्यवसेपुर्व्यायपरिप्रभूतीगविषःस्वापी । वृणीम
हेसख्यायप्रियायशूरामंहिष्ठापितरेवशंभू⁺ ॥ तावांधियोवसेवाजयंतीराजिनजग्मुर्युवयूःसुदानू । श्रियेनगावऽउप
सोममस्थुरिंद्रंगिरोवरुणंमेमनीषाः⁺ ॥ इमाऽइंद्रंवरुणंमेमनीषाऽअग्मन्नुपद्रविणमिच्छमानाः । उपैमस्थुर्जोष्टारऽइव
वस्वोरध्वीरिवश्रवसोभिक्षमाणाः ॥ अश्व्यस्यत्मनारथ्यस्यपुष्टेर्नित्यस्यरायःपतयःस्याम । ताचक्राणाऽऊतिभिर्नव्य
सीभिरस्मत्त्रारायोनियुतःसचंतां ॥ आनोबृहंताबृहतीभिरूतीऽइंद्रयातंवरुणवाजसातौ । यहिद्यवःपृतनासुप्रक्रीळा
न्तस्यवास्यामसनितारऽआजेः⁺ ॥ १६ ॥ (४।४।१०) ममद्विताराष्ट्रंक्षत्रियस्यविश्वायोर्विश्वेऽअमृतायथानः ।
ऋतुंसचंतेवरुणस्यदेवाराजामिकृष्टेरुपमस्यवव्रेः ॥ अहंराजावरुणोमह्यंतान्यसुर्याणिप्रथमाधारयंत । ऋतुंसचंते० ॥
अहमिंद्रोवरुणस्तेमहित्वोर्वीगभीरेरजसीसुमेके । त्वष्टेवविश्वाभुवनानिविद्वान्त्समैरयंरोदसीधारयंच ॥ अहमपोऽअ
पिन्वमुक्षमाणाधारयंदिवंसदनऽऋतस्य । ऋतेनपुत्रोऽअदितेर्ऋतावोतत्रिधानुप्रथयद्विभूम ॥ मानरःस्वश्वावाजयंतो

(४।४।१०) ममद्वितेतिदशर्चस्यसूक्तस्यपौरुकुत्स्यस्त्रसदस्युर्ऋषिःआद्यानांषण्णांत्रसदस्युर्देवताअंत्यानांचतसृणामिंद्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.३अ.७

॥४४॥

मांवृताःसमरणेहवन्ते । कृणोम्याजिमघवाहमिन्द्रऽइयमिरेणुमभिभूत्योजाः ॥ १७ ॥ अहंताविश्वाचकरंनकिर्मादैव्यं
 सहोवरतेऽअप्रतीतं । यन्मासोमासोममदन्यदुक्थोभेभयेतेरजसीऽअपारे+ ॥ विदुष्टेविश्वाभुवनानितस्यताप्रब्रवी
 षिवरुणायवेधः । त्वंवृत्राणिशृण्विषेजघ्नवान्त्वंवृतांऽअरिणाऽइन्द्रसिंधून् ॥ अस्माकमत्रपितरस्तऽआसन्त्सप्तऽऋष
 योदौर्गहेवध्यमाने । तऽआयजंतत्रसदस्युमस्याऽइन्द्रंनवृत्रतुरमर्धदेवं+ ॥ पुरुकुत्सानीहिवामदाशङ्खव्येभिरिन्द्रावरु
 णानमोभिः । अथाराजानंत्रसदस्युमस्यावृत्रहणंददथुरर्धदेवं+ ॥ रायावयंससवांसोमदेमहव्येनदेवायवसेनगावः ।
 तांधेनुमिन्द्रावरुणायुवनोविश्वाहाधत्तमनपस्फुरंतीं ॥ १८ ॥ (४।४।११) कऽउश्रवत्कतमोयज्ञियानांवंदारुदेवः
 कतमोजुषाते । कस्येमांदेवीममृतैपुप्रेष्ठांहृदिश्रेषामसुष्टुतिंसुहव्यां+ ॥ कोमृळातिकतमऽआगमिष्ठोदेवानामुकतमःशं
 भविष्ठः । रथंकमाहुर्द्रवदश्वमाशुयंसूर्यस्यदुहितावृणीत ॥ मक्षहिष्मागच्छथऽईवतोद्युनिद्रोनशक्तिपरितक्म्यायां ।
 दिवऽआजातादिव्यासुपर्णाकयाशचीनांभवथःशचिष्ठा ॥ कावांभूदुपमातिःकयानऽआश्विनागमथोहूयमाना । को
 वांमहश्चित्यजसोऽअभीकऽउरुष्यतमाध्वीदस्त्रानऽऊती+ ॥ उरुवारथःपरिनक्षतिद्यामायत्समुद्रादभिवर्ततेवां । म
 ध्वांमाध्वीमधुवांप्रुषायन्यत्सीवांपृक्षोभुरजंतपकाः+ ॥ सिंधुर्हवारसयासिचदश्वान्धृणावयोरुषासःपरिगमन् । तदूषु

(४।४।११) कउश्रवदितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यसौहोत्रौपुरुमीहाजमीहावश्विनौत्रिष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. ४

॥४४॥

वामजिरं चेतियानयेनपतीभवथःसूर्यायाः ॥ इहेहयद्वांसमनापपृक्षेसेयमस्मेसुमतिर्वाजरत्ना । उरुष्यतंजरितारंयुवं
 हश्रितःकामौनासत्यायुवद्रिक्⁺ ॥ १९ ॥ (४।४।१२) तंवारथंवयमद्याहुवेमपृथुजयमश्विनासंगतिंगोः । यःसूर्या
 वहतिवंधुरायुर्गिर्वाहसंपुरुतमंवसूयुं⁺ ॥ युवंश्रियमश्विनादेवतातांदिवोनपातावनथःशचीभिः । युवोर्वपुरभिपृक्षःस
 चंतेवहंतियत्ककुहासोरथेवां ॥ कोवामद्याकरतेरातहव्यऽऊतयेवासुतपेयायवाकैः । ऋतस्यवावनुषेपूर्यायनमौयेमा
 नोऽअश्विनाववर्तत् ॥ हिरण्ययेनपुरुभूरथेनेमंयज्ञनासत्योपयातं । पिवाथऽइन्मधुनःसोम्यस्यदधथोरत्नविधुतेजना
 य ॥ आनोयातंदिवोऽअच्छापृथिव्याहिरण्ययेनसुवृत्तारथेन । मावामन्येनियमन्देवयंतःसंयद्देनाभिःपूर्यावां ॥
 नूनोरयिंपुरुवीरंवृहंतंदस्त्रामिमाथामुभयेष्वस्मे । नरोयद्वामश्विनास्तोममावन्तसधस्तुतिमाजमीह्वासोऽअग्मन् ॥ इ
 हेहयद्वां० ॥ २० ॥ (४।४।१३) एषस्यभानुरुदियतिर्युज्यतेरथःपरिज्मादिवोऽअस्यसानवि । पृक्षासोऽअस्मि
 न्मिथुनाऽअधित्रयोदतिस्तुरीयोमधुनोविरंशते ॥ उद्वांपृक्षासोमधुमंतऽईरतेरथाऽअश्वासऽउषसोव्युष्टिषु । अपोर्णु
 वंतस्तमऽआपरीवृतंस्वर्णशुक्रंतन्वंतऽआरजः ॥ मध्वःपिवतंमधुपेभिरासभिरुतप्रियंमधुनेयुजाथारथं । आवर्तनिं
 मधुनाजिन्वथस्पथोदतिवहेथेमधुमंतमश्विना ॥ हंसासोयेवामधुमंतोऽअस्त्रिधोहिरण्यपर्णाऽउहुवऽउषर्बुधः । उद्
 (४।४।१२) तंवामितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यपुरुमीह्वाजमीह्वावश्विनौत्रिष्टुप् । (४।४।१३) एषस्यइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोश्विनौजगत्संयत्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ७

॥४५॥

प्रुतोमंदिनोमंदिनिस्पृशोमध्वोनमक्षःसर्वनानिगच्छथः ॥ स्वध्वरासोमधुमंतोऽअग्नयऽउस्त्राजंरतेप्रतिवस्तोरश्विना ।
 यन्निक्तहस्तस्तरणिर्विचक्षणःसोमंसुषावमधुमंतमद्रिभिः ॥ आकेनिपासोऽअहभिर्दविध्वतःस्वर्णशुक्रंतन्वंतऽआर
 जः । सूरश्चिदश्वान्युयुजानऽईयतेविश्वोऽअनुस्वधयाचेतथस्पथः⁺ ॥ प्रवामवोचमश्विनाधियंधारथःस्वश्वोऽअज
 रोयोऽअस्ति । येनसद्यःपरिरजांसियाथोहविष्मंतंतरणिभोजमच्छ ॥ २१ ॥ (४।५।१) अग्रंपिवामधूनांसुतंवायो
 दिविष्टिषु । त्वंहिपूर्वपाऽअसि ॥ शतेनानोऽअभिष्टिभिर्नियुत्वाऽइंद्रसारथिः । वायोसुतस्यतृपतं ॥ आवांसहस्रं
 रयऽइंद्रवायूऽअभिप्रयः । वहंतुसोमपीतये ॥ रथंहिरण्यवंधुरमिंद्रवायूस्वध्वरं । आहिस्थार्थोदिविस्पृश ॥ रथेनपृ
 थुपाजसादाश्वासमुपगच्छतं । इंद्रवायूऽइहागतं ॥ इंद्रवायूऽअयंसुतस्तदेवेभिःसजोषसा । पिवतंदाशुषोगृहे ॥ इह
 प्रयाणमस्तुवामिंद्रवायूविमोचनं । इहवांसोमपीतये ॥ २२ ॥ (४।५।२) वायोशुक्रोऽअयामितेमध्वोऽअग्रंदिवि
 ष्टिषु । आयाहिसोमपीतयेस्पाहोदेवनियुत्वता ॥ इंद्रश्चवायवेषांसोमानांपीतिमर्हथः । युवांहियंतींदवोनिस्त्रमापो
 नसध्यक् ॥ वायुविंद्रश्चशुष्मिणासरथंशवसस्पती । नियुत्वंतानऽऊतयऽआयातंसोमपीतये ॥ यावांसंतिपुरुस्पृहो

(४।५।१) अग्रंपिवेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवामदेवःइंद्रवायूआद्यायावायुर्गायत्री । (४।५।२) वायोइतिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यवामदेवइंद्रवायू
 आद्यायावायुरनुष्टुप् ।

मंडलं ४

अनु. ५

॥४५॥

नियुतोदाशुपैनरा । अस्मेतायज्ञवाहसंद्रवायूनियच्छतं ॥ २३ ॥ (४।५।३) विहिहोत्राऽअवीताविपोनरायोऽअ
 र्यः । वायवाचंद्रेणरथेनयाहिसुतस्यपीतये ॥ निर्युवाणोऽअशस्तीनिर्युत्वाऽइंद्रसारथिः । वायवा० ॥ अनुकृष्णेवसु
 धितीयेमातैविश्वपेशसा । वायवा० ॥ वहंतुत्वामनोयुजोयुक्तासोनवतिर्नव । वायवा० ॥ वायोशतंहरीणांयुवस्व
 पोष्याणां । उतवातेसहस्रिणोरथऽआयातुपाजसा ॥ २४ ॥ (४।५।४) इदंवामास्यैहविःप्रियमिंद्राबृहस्पती ।
 उक्थंमदश्चशस्यते ॥ अयंवांपरिषिच्यतेसोमऽइंद्राबृहस्पती । चारुर्मदायपीतये ॥ आनऽइंद्राबृहस्पतीगृहमिंद्रश्चग
 च्छतं । सोमपासोमपीतये ॥ अस्मेऽइंद्राबृहस्पतीरयिंधत्तंशतुग्विनं । अश्वावंतंसहस्रिणं ॥ इंद्राबृहस्पतीवयंसुतेगी
 र्भिर्हवामहे । अस्यसोमस्यपीतये ॥ सोममिंद्राबृहस्पतीपिबंतंदाशुषोगृहे । मादयेथांतदोकसा ॥ २५ ॥ (४।५।५)
 यस्तस्तंभसहसाविज्मोऽअंतान्बृहस्पतिस्त्रिषधस्थोरवेण । तंप्रत्नासऽऋषयोदीध्यानाःपुरोविप्रादधिरेमंद्रजिह्वं ॥ धुने
 तयःसुप्रकेतंमदंतोबृहस्पतेऽअभियेनस्तस्रे । पृषंतंसृप्रमदब्धमूर्वबृहस्पतेरक्षतादस्ययोनिं ॥ बृहस्पतेयापरमापराव
 दतऽआतऽऋतस्पृशोनिषेदुः । तुभ्यंखाताऽअवताऽअद्रिदुग्धामध्वःश्रोतंत्यभितोविरप्शं+ ॥ बृहस्पतिःप्रथमंजाय

(४।५।३) विहिहोत्रादितिपंचर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोवायुरनुष्टुप् । (४।५।४) इदंवामितिषष्ठ्यसूक्तस्यवामदेवइंद्राबृहस्पतीगायत्री ।
 (४।५।५) यस्तस्तंभेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोबृहस्पतिरंत्ययोर्द्वयोरिंद्राबृहस्पतीत्रिष्टुप्दशमीजगती ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ७

॥ ४६ ॥

मानोमहोज्योतिषः परमेव्योमन् । सप्तास्यस्तुविजातोरवेण विसप्तर्दिमरधमत्तमांसि ॥ ससुष्टुभासः ऋक्तागुणेन व
 लंरुजफलिगंरवेण । बृहस्पतिरुस्त्रियाहव्यसूदः कनिऋदद्वावशतीरुदाजत् ॥ २६ ॥ एवापित्रे विश्वदेवाय वृष्णेय
 जैर्विधेमनमसाहविभिः । बृहस्पते सुप्रजावीरवंतो वयं स्यामपतयोरयीणां⁺ ॥ सऽइद्राजा प्रतिजन्यानि विश्वाशुष्मे
 णतस्थावभिवीर्येण । बृहस्पतियः सुभृतं विभर्ति वल्गुयति वंदते पूर्वभाजं ॥ सऽइक्ष्वेतिसुधितऽओकसिस्वेतस्माऽइळा
 पिन्वते विश्वदानीम् । तस्मै विशः स्वयमेवानमंते यस्मिन् ब्रह्माराजनि पूर्वऽएति ॥ अप्रतीतो जयति संधनानि प्रतिजन्या
 न्युतया स जन्या । अवस्य वेयो वरिवः कृणोति ब्रह्मणे राजा तमवंति देवाः⁺ ॥ इंद्रश्च सोमं पिवतं बृहस्पते स्मिन्यज्ञे मंदसा
 नावृषण्वसू । आवां विशं त्विदवः स्वाभुवोस्मेरयिं सर्ववीरं नियच्छतं ॥ बृहस्पतऽइंद्रवर्धतं नः सचासावांसुमतिर्भूत्वस्मे ।
 अविष्टंधियो जिगृतं पुरंधीर्जज्ञस्तमर्यो वनुषामरातीः ॥ २७ ॥ इति तृतीयाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

त्रयोविंशाध्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि १८ ऋचः १४४ ॥ त्यागः ॥ ऋभुभ्य. ४८ दान्यापृथिवीभ्या. दधिक्राव्ण. १९
 सूर्याये. इंद्रावरुणाभ्या. ११ त्रसदस्यवआत्मन. ६ इंद्रावरुणाभ्या. ४ अश्विभ्या. २१ वायव. इंद्रावायुभ्या. ३ वायव. ५ इंद्राबृहस्प-
 तिभ्या. ६ बृहस्पतय. ९ इंद्राबृहस्पतिभ्या. २ ॥ इति तृतीये सप्तमः ॥ ७ ॥

मंडलं ४

अनु. ५

॥ ४६ ॥

इदमुषसंतुप्रतिष्यासप्तगायत्रैतद्देवस्यसावित्रंतुजागतमभूद्देवःषट्त्रिष्टुवंतंकोवोदशवैश्वदेवंत्रिगायत्र्यंतंतुम
 हीसप्तद्यावापृथिवीयंक्षेत्रस्याष्टौतिस्रःक्षेत्रपत्याःशुनायैकापरापुरउष्णिक्सांत्याचशुनासीराभ्यामुपांत्येसीतायै
 तेचानुष्टुभावाद्याचतुर्थीचंसमुद्रादेकादशान्नेयंजगत्यंतंसौर्यवापंवागव्यंवाघृतस्तुतिर्वानमोत्रिभ्योभौमोत्रिःपं
 चमेमंडलेनुक्तगोत्रमात्रेयंविद्यात्पंकत्यंतस्यचसूक्तस्यशेषमानुष्टुभमबोधिद्वादशबुधगविष्टिरौकुमारंकुमारोवृ
 शोवाजानंतभौवाशकर्यंतंकवीत्यृचोस्तुवृशएवंत्वमग्नेवसुश्रुतआद्याविराट्तृतीयामारुतरौद्रावैष्णवीत्वामग्नए
 कादशंसुसमिद्धायाप्रंगायत्रमग्निंतंदशपांक्तंसखायइषःपंक्त्यंतंत्वामग्नेसप्तजागतं ॥ १ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (४।५।६) इदमुत्पत्पुरुतमंपुरस्ताज्ज्योतिस्तमसोवयुनावदस्थात् । नूनंदिवोदुहितरोविभाती
 गर्तुंकृणवन्नृषसोजनाय ॥ अस्थुरुचित्राऽउषसःपुरस्तान्मिताऽइवस्वरवोध्वरेषु । व्यूब्रजस्यतमसोद्वारोच्छंतीरव्रच्छु
 चयःपावकाः⁺ ॥ उच्छंतीरद्यचितयंतभोजान्राधोदेयायोषसोमघोनीः । अचित्रेऽअंतःपणयःससंत्वबुध्यमानास्तम
 सोविर्मध्ये ॥ कुवित्सदैवीःसनयोनवोवायामोवभूयादुषसोवोऽअद्य । येनानवग्वेऽअंगिरेदशग्वेसप्तास्यैरेवतीरेवदू
 ष⁺ ॥ यूयंहिदैवीर्ऋतयुग्भिर्श्वैःपरिप्रयाथभुवनानिसद्यः । प्रबोधयंतीरुषसःससंतं द्विपाच्चतुष्पाच्चरथायजीवं⁺ ॥ १ ॥

(४।५।६) इदमुत्पदित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवउषास्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ८

॥४७॥

कस्विदासांकृतमापुराणीययाविधानाविदधुर्ऋभूणां । शुभंयच्छुभ्राऽउषसश्चरन्तिनविज्ञायंतेसदृशीरजुर्याः⁺ ॥ ताघा
 ताभद्राऽउषसःपुरासुरभिष्टिद्युम्नाऽऋतजातसत्याः । यास्वीजानःशशमानऽउक्थैःस्तुवन्छंसद्रविणंसद्यऽआप ॥ ता
 ऽआचरन्तिसमनापुरस्तात्समानतःसमनापप्रथानाः । ऋतस्यदेवीःसदसोबुधानागवानसर्गाऽउषसोजरन्ते ॥ ताऽइ
 श्वेऽवसमनासमानीरमीतवर्णाऽउषसश्चरन्ति । गूहंतीरभ्वमसितंरुशद्भिःशुक्रास्तनूभिःशुचयोरुचानाः⁺ ॥ रयिर्दि
 वोदुहितरोविभातीःप्रजावतंयच्छतास्मासुदेवीः । स्योनादावःप्रतिबुध्यमानाःसुवीर्यस्यपतयःस्याम ॥ तद्वोदिवोदु
 हितरोविभातीरुपब्रुवऽउषसोयज्ञकैतुः । वयंस्यामयशसोजनेषुतद्व्यौश्चधृत्तांपृथिवीचदेवी⁺ ॥ २ ॥ (४।५।७) प्र
 तिष्यासुनरीजनीव्युच्छंतीपरिस्वसुः । दिवोऽअदर्शिदुहिता⁺ ॥ अश्वैवचित्रारुषीमातागवामृतावरी । सखाभूदश्वि
 नोरुषाः⁺ ॥ उतसखास्यश्विनोरुतमातागवामसि । उतोषोवस्वऽईशिषे ॥ यावयद्वैषसंत्वाचिकित्वित्सूनृतावरि ।
 प्रतिस्तोमैरभुत्सहि ॥ प्रतिभद्राऽअदक्षतगवासर्गानरश्मयः । ओषाऽअप्राऽउरुज्रयः ॥ आपप्रुषीविभावरिव्याव
 ज्योतिषातमः । उषोऽअनुस्वधामव ॥ आद्यांतनोषिरश्मिभिरांतरिक्षमुरुप्रियं । उषःशुक्रेणशोचिषा॥३॥ (४।५।८)
 तद्देवस्यसवितुर्वार्यमहद्वृणीमहेऽअसुरस्यप्रचेतसः । छर्दियेनदाशुपेयच्छतित्मनातन्नोमहाऽउदयान्देवोऽअक्तुभिः ॥

(४।५।७) प्रतिष्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवामदेवउषागायत्री । (४।५।८) तद्देवस्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवामदेवःसविताजगती ।

मंडलं ४

अनु. ५

॥४७॥

दिवो धर्ता भुवनस्य प्रजापतिः पितृशं गैर्द्रापि प्रतिमुच्यते कविः । विचक्षणः प्रथयन्नापृणन्नुर्वर्जी जनत्सविता सुम्नमुक्थ्यं ॥
 आप्रारजांसि दिव्यानि पार्थिवश्लोकैर्देवः कृणुते स्वायधर्मणे । प्रवाहूऽअस्त्राकसविता सवीमनि निवेशयन् प्रसुवन्नक्तुभि
 र्जगत् ॥ अदाभ्यो भुवनानि प्रचाकशद्वतानि देवः सविताभिरक्षते । प्रास्त्राग्वाहू भुवनस्य प्रजाभ्यो धृतव्रतो महोऽअजम्
 स्यराजति ॥ त्रिरन्तरिक्षं सविता महित्वनात्री रजांसि परिभूस्त्रीणि रोचना । तिस्रो दिवः पृथिवीस्तिस्त्रऽइन्वति त्रिभिर्व्रतै
 रभिनोरक्षति त्मना ॥ बृहत्सुम्नः प्रसवीतानि वेशनो जगतः स्थातुरुभयस्य यो वशी । स नो देवः सविता शर्मयच्छत्वस्मे क्षया
 यत्रिवरूथमंहसः ॥ आगन्देवऽऋतुभिर्वर्धतु क्षयं दधातु नः सविता सुप्रजामिषं । स नः क्षपाभिरहंभिश्च जिन्वतु प्रजावतं
 रयिमस्मे समिन्वतु ॥ ४ ॥ (४।५।९) अभूद्देवः सविता वंद्यो नुनऽइदानीमहंऽउपवाच्यो नृभिः । वियोरत्नाभजति
 मानवेभ्यः श्रेष्ठेनोऽअत्र द्रविणं यथा दधत् ॥ देवेभ्यो हि प्रथमं यज्ञियेभ्यो मृतत्वं सुवसिभागमुत्तमं । आदिहामानं सवि
 तव्यूर्णुषे नूचीना जीवितामानुषेभ्यः ॥ अचिन्तीयं च कृमादैर्व्येजने दीनैर्दक्षैः प्रभूती पूरुषत्वता । देवेषु च सवितर्मानुषेषु
 च त्वं नोऽअत्र सुवता दनागसः ॥ न प्रमिये सवितुर्देव्यस्य तद्यथा विश्वं भुवनं धारयिष्यति । यत्पृथिव्या वरिमन्नास्वंगुरि
 र्वर्ष्मन् दिवः सुवतिसत्यमस्य तत् ॥ इन्द्रज्येष्ठान् बृहद्भ्यः पर्वतेभ्यः क्षयाऽएभ्यः सुवसिपस्त्यावतः । यथा यथा पतयंतो वि

(४।५।९) अभूद्देव इति षष्ठ्यस्य सूक्तस्य वामदेवः सविता जगत्वंत्यानि षष्ठ्यु ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ८

॥४८॥

येमिरऽएवैवतस्थुःसवितःसवायते ॥ येतेत्रिरहन्त्सवितःसवासोदिवेदिवैसौभगमासुवन्ति । इन्द्रोद्यावापृथिवीसिंधुर
 द्विरादित्यैर्नोऽअदितिःशर्मयंसत् ॥ ५ ॥ (४।५।१०) कोवस्त्रातावसवःकोवरूताद्यावाभूमीऽअदितेत्रासीथां
 नः । सहीयसोवरुणमित्रमर्तात्कोवोध्वरेवरिवोधातिदेवाः ॥ प्रयेधामानिपूव्याण्यर्चान्वियदुच्छान्वियोतारोऽअमू
 राः । विधातारोवितेदधुरजसाऽऋतधीतयोरुरुचंतदस्माः⁺ ॥ प्रपस्त्याऽमदितिसिंधुमकैःस्वस्तिमीळिसख्यायदेवीं ।
 उभेयथानोऽअहनीनिपातऽउषासानक्ताकरतामदब्धे ॥ व्यर्यमावरुणश्चेतिपंथामिषस्पतिःसुवितंगातुमग्निः । इन्द्रा
 विष्णूनृवदुषुस्तवानाशर्मनोयंतममवद्वरूथं ॥ आपर्वतस्यमरुतामवांसिदेवस्यत्रातुरत्रिभगस्य । पात्पतिर्जन्यादंहसोनो
 मित्रोमित्रियादुतनऽउरुष्येत् ॥ ६ ॥ नूरौदसीऽअहिनावुध्यैनस्तुवीतदेवीऽअप्येभिरिष्टैः । समुद्रंनसंचरणेसनिष्यवो
 घर्मस्वरसोनद्योऽअपत्रन् ॥ देवैर्नोदेव्यदितिर्निपातुदेवस्त्रातात्रायतामप्रयुच्छन् । नहिमित्रस्यवरुणस्यधासिमर्हाम
 सिप्रमियंसान्वग्नेः⁺ ॥ अग्निरीशेवसव्यस्याग्निर्महःसौभगस्य । तान्यस्मभ्यंरासते ॥ उषोमघोन्यावहसूनृतेवार्या
 पुरु । अस्मभ्यंवाजिनीवति ॥ तत्सुनःसविताभगोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । इन्द्रो नोराधसागमत् ॥ ७ ॥ (४।५।११) मही

(४।५।१०) कोवस्त्रातेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्अंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः । (भेदपक्षे-विश्वेदेवाः ७ अग्निः १ उषाः १
 विश्वेदेवाः १ एवंदश) । (४।५।११) महीइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवामदेवोद्यावापृथिवीत्रिष्टुप्अंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः ।

मंडलं ४

अनु. ५

॥४८॥

द्यावापृथिवीऽहज्येष्ठैरुचाभवताशुचयद्भिरकैः । यत्सीवरिष्ठेबृहतीवैमिन्वन्नवद्वोक्षापप्रधानेभिरेवैः ॥ देवीदे
वेभिर्यजतेयजत्रैरमिनतीतस्थतुरुक्षमाणे । ऋतावरीऽअद्बुहादेवपुत्रेयज्ञस्यनेत्रीशुचयद्भिरकैः⁺ ॥ सऽइत्स्वपाभुवने
ष्वासयऽइमेद्यावापृथिवीज्जान । उर्वीगभीरेरजसीसुमेकैऽअवंशेधीरःशच्यासमैरत् ॥ नूरोदसीवृहद्भिर्नोवरुथैःप
त्नीवद्भिरिषयंतीसजोषाः । उरूचीविश्वेयजतेनिपातंधियास्यामरथ्यःसदासाः⁺ ॥ प्रवांसहिद्यवीऽअभ्युपस्तुतिभरा
महे । शुचीऽउपप्रशस्तये ॥ पुनानेतन्वामिथःस्वेनदक्षेणराजथः । ऊह्याथैसनादृतं⁺ ॥ महीमित्रस्यसाधथस्तरंतीपि
प्रतीऽऋतं । परियज्ञनिषेदथुः ॥ ८ ॥ (४।५।१२) क्षेत्रस्यपतिनावयंहितेनेवजयामसि । गामश्वंपोषयित्वासनो
मृळातीदृशे ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूमिधेनुरिवपयोऽअस्मासुधुक्ष्व । मधुश्रुतंघृतमिवसुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयंतु ॥
मधुमतीरोषधीर्द्यावऽआपोमधुमन्नोभवत्वंतरिक्षं । क्षेत्रस्यपतिर्मधुमान्नोऽअस्त्वरिष्यंतोऽअन्वेनचरेम ॥ शुनंवाहाः

(४।५।१२) क्षेत्रस्येत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवामदेवआद्यानांतिसृणांक्षेत्रपतिर्देवताचतुर्ध्याःशुनःपंचम्यष्टम्योःशुनासीरौषष्ठीसप्तम्योःसीता
आद्याचतुर्थीषष्ठीसप्तम्योनुष्टुभःपंचमीपुरउष्णिक्शेषास्त्रिष्टुभः (अत्रचतुर्ध्याःशुनोऽदंतः । तथाशुनासीरावित्यत्रकेचिद्वाय्वादित्यावित्युच्चार
यन्तितन्नचतुरस्रं यतःवायुःशुनःसूर्यएवात्रसीरःशुनासीरौवायुसूर्यौवदंति । शुनासीरंयास्कइंद्रंतुमेनेसूर्येद्रौतौमन्यतेशाकपूणिरितिशुनासी
रस्वरूपेशौनकेनाचार्यमतदर्शनव्याजेनवैविध्यंप्रतिपादितंस्मात्प्रकृतिभूतशुनासीरशब्देनोच्चारणंयुक्तं) ।

ऋक्सं.

अ.३अ.८

॥४९॥

शुनंनरः शुनं कृषतुलांगलं । शुनं वरावध्यं तां शुनमष्टामुदिगय ॥ शुनां सीराविमांवाचं जुषेथां यद्विविचक्रथुः पयः । ते
 नेमामुपासितं ॥ अर्वाची सुभगे भवसीते वंदामहेत्वा । यथानः सुभगासंसियथानः सुफलासंसि ॥ इंद्रः सीतां निगृह्णा
 तुतां पूषानुयच्छतु । सानः पयस्वती दुहामुत्तरामुत्तरां समां ॥ शुनं नः फालाविकृषंतु भूमिं शुनं कीनाशाऽअभियंतु वाहैः ।
 शुनं पर्जन्यो मधुना पयोभिः शुनां सीरा शुनमस्मा सुधत्तं ॥ ९ ॥ (४।५।१३) समुद्रादूर्मिर्मधुमांऽउदारदुपां शुना सममृत
 त्वमानद् । घृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानां मृतस्य नाभिः ॥ वयं नाम प्रब्रवामा घृतस्यास्मिन्यज्ञे धारयामा नमो
 भिः । उपब्रह्मा शृंगवच्छस्यमानं चतुःशृंगो वमीद्वौरऽएतत् ॥ चत्वारि शृंगा त्रयोऽस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तहस्ता सोऽ
 अस्य । त्रिधा बद्धो वृषभो रौरवीति महो देवो मर्त्याऽआविवेश ॥ त्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासो घृतमन्वविंदन् ।
 इंद्रऽएकं सूर्यऽएकं जजान वेनादेकं स्वध्यानिष्टतक्षुः ॥ एताऽअर्षेति हृद्यात्समुद्राच्छतं ब्रजारिपुणानावचक्षे । घृतस्य धा
 राऽअभिचां कशीमिहिरण्ययो वेतसो मध्यऽआसां ॥ १० ॥ सम्यक् स्रवंति सरितो नधेनाऽअंतर्हृदामनसा पूयमानाः ।
 एतेऽअर्षेत्यूर्मयो घृतस्य मृगाऽइव क्षिपणोरीषमाणाः ॥ सिंधोरिव प्राध्वने शूघना सो वातप्रमियः पतयंतियुहाः । घृतस्य
 धाराऽअरुणो नवाजीकाष्ठाभिंदन्नुर्मिभिः पिन्वमानः ॥ अभिप्रवत समने वयोषाः कल्याण्यः स्मयमाना सोऽअग्निं । घृ

(४।५।१३) समुद्रादूर्मिरित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य वामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुवंत्याजगती (सूर्योवापोवागावोवाघृतस्तुतिर्वादेवता) ।

मंडलं ४

अनु. ५

॥४९॥

तस्य धाराः समिधौ न संतता जुषाणो हर्यति जातवेदाः ॥ कन्याऽइव वहतु मे तवाऽऽञ्ज्यं जानाऽअभिचाकशीमि । यत्र
 सोमः सुयते यत्र यज्ञो घृतस्य धाराऽअभितत्पवंते ॥ अभ्यर्षत सुष्टुतिं गव्यं माजिमस्मा सुभद्राद्रविणानि धत्त । इमं यज्ञं न य
 तदेव तानो घृतस्य धारामधुमत्पवंते ॥ धामन्ते विश्वं भुवं नमधि श्रितमंतः समुद्रे हृद्यं तरायुषि । अपामनी के समिधेयऽ
 आभृतस्तमश्यामधुमंतं तऽऽरुमि ॥ ११ ॥ (इति वामदेवं चतुर्थं मंडलं समाप्तं अत्र सूक्तानि ५८) (५।१।१) अ
 वोध्यग्निः समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायती मुषासं । यद्वाऽइव प्रययामुज्जिहानाः प्रभानवः सिस्रतेनाकमच्छ ॥ अवोधि
 होताय जथाय देवानुध्वोऽअग्निः सुमनाः प्रातरस्थात् । समिद्धस्य रुशददर्शि पाजो महान् देवस्तमसो निरमोचि ॥ यदीं ग
 णस्य रशनामजीगः शुचिरङ्गे शुचिभिर्गोभिर्ग्निः । आदक्षिणायुज्यते वाजयंत्युत्तानामुध्वोऽअधयज्जुह्वभिः ॥ अग्निम
 च्छादेव यतां मनांसि चक्षूषीव सूर्ये संचरन्ति । यदीं सुवातेऽउषसा विरूपेश्वेतो वाजी जायतेऽअग्रेऽअह्नां ॥ जनिष्ट हि जे
 न्योऽअग्रेऽअह्नां हितो हितेष्वरुषो वनेषु । दमैदमे सप्त रत्ना दधानो ग्निर्होतानिषसादाय जीयान् ॥ अग्निर्होतान्यसीदद्य
 जीयानुपस्थे मातुः सुरभाऽउलोके । युवाकविः पुरुनिष्ठऽऽकृतावाधर्ता कृष्टीनामुत मध्यऽइच्छः ॥ १२ ॥ प्रणुत्यं विप्रम
 ध्वरेषु साधुमग्निर्होतारमीळते नमोभिः । आयस्तानरोदसीऽऽकृतेन नित्यं मृजंति वाजिनं घृतेन ॥ मार्जाल्यो मृज्यते स्वे
 आत्रेये पंचमे मंडले षडनुवाकाः (५।१।१) अवोधीति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य आत्रेयो बुधगविष्टिरावग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.३अ.८

॥५०॥

दमूनाः कविप्रशस्तोऽतिथिः शिवोनः । सहस्रशृंगो वृषभस्तदौजा विश्वाँऽअग्ने सहसा प्रास्यन्यान्⁺ ॥ प्रसद्योऽअग्नेऽ
 अत्यैष्यन्याना विर्यस्मै चारुतमो वभूथ । ईलेन्यो वपुष्यो विभावा प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणां ॥ तुभ्यै भरति क्षितयो य
 विष्ठवलिमग्नेऽअंति तऽओत दूरात् । आभंदिष्ठस्य सुमतिं चिकिद्भिवृहत्तेऽअग्ने महि शर्मभद्रं⁺ ॥ आद्यरथं भानुमो भानु
 मंतमग्ने तिष्ठ यजतेभिः समंतं । विद्वान्पथीना मुर्वे^१ तरिक्षमेह देवान्ह विरद्याय वक्षि ॥ अवो चामकवये मेध्याय वचो वंदा
 रुवृषभाय वृष्णे । गविष्ठिरो नमसास्तोभमग्नौ दिवी वरुक्रममुख्यं च मश्रेत् ॥ १३ ॥ (५।१।२) कुमारं मातायुवतिः
 समुब्धं गुहा विभर्ति न ददाति पित्रे । अनीकमस्य नमिनज्जनासः पुरः पश्यंति निहितमरतौ ॥ कमेतं त्वं युवते कुमारं पेपी
 विभर्षि महिषीजजान । पूर्वीर्हि गर्भैः शरदौ ववर्धा पश्यंजातं यदसूतमाता⁺ ॥ हिरण्यदंतं शुचिर्वर्णमारात्क्षेत्रादपश्यमा
 युधामिमानं । ददानोऽअस्माऽअमृतं विपृक्त्किं मामनिद्राः कृणवन्ननु कथाः⁺ ॥ क्षेत्रादपश्यं सनुतश्चरंतं सुमद्युथं न पुरु
 शोभमानं । नताऽअगृभ्रन्नजनिष्ट हिषः पलिक्रीरिद्युवतयो भवंति ॥ केमेमर्यकं वियवंत गोभिर्नयेषां गोपाऽअरणश्चिदा
 स । यईजगृभुरवते सृजंत्वाजातिपश्वऽउपनश्चिकित्वान्⁺ ॥ वसाराजानं वसतिं जनानामरातयो निदधुर्मत्येषु । ब्रह्मा

(५।१।२) कुमारमिति द्वादशसूक्तस्य आत्रेयः कुमारऋषिः कमेतं विज्योतिषे लयनयोरजारो वृशो म्निस्त्रिष्टुप् अंत्याशकरी (पाक्षिको
 जारो वृशः सर्वसूक्तेषु । यद्यपि मुद्रिता मुद्रितपुस्तकेषु बहुत्र जानो वृश इत्युपलभ्यते तथापि जरनान्नरूपेः पुत्रो जारो वृश इति भाष्ये स्पष्टं) ।

मंडलं ५

अनु. १

॥५०॥

ण्यत्रैरवतंसृजंतुनिंदितारोनिंघासोभवंतु ॥ १४ ॥ शुनश्चिच्छेपंनिदितंसहस्राद्यूपादमुंचोऽअशमिष्टहिपः । एवास्म
 दग्नेविमुमुग्धिपाशान्होतश्चिकित्वऽइहतूनिषद्य ॥ हृणीयमानोऽअपहिमदय्येःप्रमैदेवानां ब्रतपाऽउवाच । इंद्रोविद्धां
 ऽअनुहित्वाचचक्षतेनाहमग्नेऽअनुशिष्टऽआगां ॥ विज्योतिषाबृहताभात्यग्निराविर्विश्वानिकृणुतेमहित्वा । प्रादेवी
 मर्याःसहतेदुरेवाःशिर्षीतेशृंगेरक्षसेविनिक्षे ॥ उतस्वानासोदिविषत्वग्नेस्तिग्मायुधारक्षसेहंतवाऽउ । मदेचिदस्यप्ररु
 जंतिभामानवरंतेपरिबाधोऽअदेवीः ॥ एतंतेस्तोमंतुविजातविप्रोरथंनधीरःस्वपाऽअतक्षं । यदीदग्नेप्रतित्वंदेवहर्षाः
 स्वर्वतीरपऽएनाजयेम ॥ तुविग्रीवोवृषभोवावृधानोश्चर्वर्यःसमजातिवेदः । इतीममग्निमृताऽअवोचन्ब्रह्मिर्मते
 मनवेशर्मयंसद्धविष्मतेमनवेशर्मयंसत् ॥ १५ ॥ (५।१।३) त्वमग्नेवरुणोजायसेयत्त्वंमित्रोभवसियत्समिद्धः । त्वे
 विश्वैसहसस्पुत्रदेवास्त्वमिंद्रोदाशुषेमर्त्याय ॥ त्वमर्यमाभवसियत्कनीनांनामस्वधावृग्नुह्यंविभर्षि । अंजंतिमित्रंसु
 धितंनगोभिर्यदंपतीसमनसाकृणोषि ॥ तवश्रियेमरुतोमर्जयंतरुद्रयत्तेजनिमचारुचित्रं । पदंयद्विष्णोरुपमंनिधायि
 तेनपासिगुह्यंनामगोनां ॥ तवश्रियासुहृशोदेवदेवाःपुरुदधानाऽअमृतंसंपत । होतारमग्निमनुषोनिषेदुर्दशस्यंतऽउ
 शिजुःशंसमायोः⁺ ॥ नत्वद्धोताऽपूर्वोऽअग्नेयजीयान्नकाव्यैःपरोऽअस्तिस्वधावः । विशश्चयस्याऽअतिथिर्भवासिसय
 (५।१।३) त्वमग्नइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यआत्रेयोवसुश्रुतोभिस्त्वृतीयायामरुद्रविष्णवस्त्रिष्टुवाद्याविराट् ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ८

॥ ५१ ॥

ज्ञेनवनवदेवमतीन् ॥ वयमग्नेवनुयामत्वोतावसुयवोहविषाबुध्यमानाः । वयंसमर्येविदथेष्वाह्वावयंरायासहसस्पुत्रम
 तीन् ॥ १६ ॥ योनऽआगोऽअभ्येनोभरात्यधीदधमघशंसेदधात । जहीचिकित्वोऽअभिर्शस्तिमेतामग्नेयोनोमर्चय
 तिद्वयेन ॥ त्वामस्याव्युषिदेवपूर्वेदूतंकृष्णानाऽअयजंतहव्यैः । संस्थेयदग्नेऽईयसेरयीणांदेवोमतैर्वसुभिरिध्यमानः ॥
 अवस्पृधिपितरंयोधिर्विद्वान्पुत्रोयस्तेसहसःसूनऽऊहे । कदाचिकित्वोऽअभिचक्षसेनोग्नेकदाऽऋतचिद्यातयासे ॥ भू
 रिनामवदमानोदधातिपितावसोयदितज्जोषयासे । कुविदेवस्यसहसाचकानःसुम्रमग्निर्वनतेवावृधानः⁺ ॥ त्वमंगज
 रितारंयविष्टविश्वान्यग्नेदुरितातिपर्षि । स्तेनाऽअदृश्रन्निपवोजनासोज्ञातकेतावृजिनाऽअभूवन् ॥ इमेयामासस्त्व
 द्रिगभूवन्वसवेवातदिदागोऽअवाचि । नाहायमग्निरभिर्शस्तयेनोनरीषतेवावृधानःपरादात् ॥ १७ ॥ (५।१।४)
 त्वामग्नेवसुपतिंवसूनामभिप्रमंदेऽअध्वरेषुराजन् । त्वयावाजंवाजयंतोजयेमाभिष्यामपृत्सुतीर्मर्त्यानां ॥ हव्यवाळ
 ग्निरजरःपितानोविभुर्विभावांसुदृशीकोऽअस्मे । सुगार्हपत्याःसमिषोदिदीह्यस्त्र्यं^१क्संमिमीहिश्रवांसि ॥ विशांक
 विंविशपतिमानुषीणांशुचिंपावकंघृतपृष्ठमग्नि । निहोतारंविश्वविदंदधिध्वेसदेवेषुवनतेवार्याणि ॥ जुषस्वाग्नेऽइळया
 सजोषायतमानोरश्मिभिःसूर्यस्य । जुषस्वनःसमिधंजातवेदऽआचदेवान्हविरद्यायवक्षि ॥ जुष्टोदमूनाऽअतिथिर्दु

(५।१।४) त्वामग्नेइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवसुश्रुतोभिस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. १

॥ ५१ ॥

रोणऽइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान् । विश्वाऽअग्नेऽअभियुजोविहत्याशत्रूयतामाभराभोजनानि ॥ १८ ॥ वधेनदस्युं
 प्रहिचातयस्ववयःकृण्वानस्तन्वेऽस्वायै । पिपर्षियत्सहसपुत्रदेवान्तसोऽअग्नेपाहिनृतमवाजैऽअस्मान् ॥ वयंतैऽअग्ने
 ऽउक्थैर्विधेमवयंहव्यैःपावकभद्रशोचे । अस्मेरयिंविश्ववारंसमिन्वास्मेविश्वानिद्रविणानिधेहि ॥ अस्माकमग्नेऽअ
 ध्वरंजुषस्वसहसःसूनोत्रिषधस्थहव्यं । वयंदेवेषुसुकृतःस्यामशर्मणानस्त्रिवरूथेनपाहि ॥ विश्वानिनोदुर्गहाजातवेदः
 सिंधुननावादुरितातिपर्षि । अग्नेऽअत्रिवन्नमसागृणानोऽस्माकंबोध्यवितातनूनां ॥ यस्त्वाहृदाकीरिणामन्यमानोम
 त्यमत्योजोहवीमि । जातवेदोऽयशोऽअस्मासुधेहिप्रजाभिरग्नेऽअमृतत्वमश्यां ॥ यस्मैत्वंसुकृतेजातवेदऽउलोकमग्ने
 कृणवःस्योनं । अश्विनंसपुत्रिणंवीरवंतंगोमंतरयिनंशतेस्वस्ति ॥ १९ ॥ (५।१।५) सुसमिद्धायशोचिषेधृतंतीव्रंजु
 होतन । अग्नयेजातवेदसे ॥ नराशंसःसुषूदतीमंयज्ञमदाभ्यः । कविर्हिमधुहस्त्यः ॥ ईळितोऽअग्नेऽआवहेंद्राचित्रमि
 हप्रियं । सुखैरथैभिरुतये ॥ ऊर्णमदाविप्रथस्वाभ्यर्काऽअनूषत । भवानःशुभ्रसातये ॥ देवीर्द्वारोविश्रयध्वंसुप्रा
 यणानऽऊतये । प्रप्रयज्ञंपृणीतन ॥ २० ॥ सुप्रतीकेवयोवृधायहीऽकृतस्यमातरा । दोषामुषासमीमहे ॥ वातस्यप

(५।१।५) सुसमिद्धायेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवसुश्रुतःइध्मोनराशंसइळोवर्हिर्देवीर्द्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टा
 वनस्पतिस्वाहाकृतयोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ८

॥५२॥

तमन्नीलितादैव्याहोतारामनुषः । इमंनोयज्ञमार्गतं ॥ इलासरस्वतीमहीतिस्त्रोदेवीर्मयोभुवः । बर्हिःसीदंत्वस्त्रिधः ॥
 शिवस्त्वष्टरिहागहिविभुःपोषऽउतत्मना । यज्ञेयज्ञेनऽउदव ॥ यत्रवेत्थवनस्पतेदेवानांगुह्यानामानि । तत्रहव्यानि
 गामय ॥ स्वाहाग्नयेवरुणायस्वाहेन्द्रायमरुद्भ्यः । स्वाहादेवेभ्योहविः⁺ ॥ २१ ॥ (५।१।६) अग्नितमन्येयोवसुर
 स्तंयंयंतिधेनवः । अस्तमर्वतऽआशवोस्तंनित्यासोवाजिनऽइषंस्तोतृभ्यऽआभर ॥ सोऽअग्निर्योवसुर्गृणेतंयमायंतिधे
 नवः । समर्वतोरघुद्रुवःसंसुजातासःसूरयऽइषं० ॥ अग्निर्हिवाजिनंविशेददातिविश्वचर्षणिः । अग्नीरायेस्वाभुवंसप्री
 तोयातिवार्यमिषं० ॥ आतेऽअग्नऽइधीमहिद्युमतं देवाजरं । यद्धस्यातेपनीयसीसमिहीदयतिद्यवीषं० ॥ आतेऽअग्न
 ऽऋचाहविःशुक्रस्यशोचिषस्पते । सुश्चंद्रदस्मविश्वपतेहव्यवाद्दतुभ्यंहूयतऽइषं० ॥ २२ ॥ प्रोत्येऽअग्नयोग्निषुविश्वंपु
 ष्यंतिवार्यं । तेहिन्विरेतऽइन्विरेतऽइषण्यंत्यानुषगिषं० ॥ तवत्येऽअग्नेऽअर्चयोमहिब्राधंतवाजिनः । येपत्वभिः
 शफानांत्रजाभुरंतगोनामिषं० ॥ नवानोऽअग्नऽआभरस्तोतृभ्यःसुक्षितीरिषः । तस्यामयऽआनृचुस्त्वादूतासोदमेदम
 ऽइषं० ॥ उभेसुश्चंद्रसर्पिषोदर्वीश्रीणीषऽआसनि । उतो नऽउत्पुपूर्याऽउक्थेषुशवसस्पतऽइषं० ॥ एवांऽअग्निमजुर्य
 मुर्गीर्भिर्यज्ञेभिरानुषक् । दधदस्मेसुवीर्यमुतत्यदाश्वश्व्यमिषं० ॥ २३ ॥ (५।१।७) सखायःसंवःसम्यंचमिषंस्तो

(५।१।६) अग्नितमितिदशर्चस्यसूक्तस्यवसुश्रुतोग्निःपंक्तिः । (५।१।७) सखायःसमितिदशर्चस्यसूक्तस्यआत्रेयइषोभिरनुष्टुबंत्यापंक्तिः ।

मंडलं ५

अनु. १

॥५२॥

मंचाग्रये । वर्षिष्ठायक्षितीनामूर्जो नप्त्रे सहस्वते ॥ कुत्राचिद्यस्य समृतौ रण्वानरो नृषदने । अहीतश्चिद्यमिधते सैजुन
 यंतिजंतवः ॥ संयदिषोवनामहेसंहव्यामानुषाणां । उत्द्युम्नस्य शवसऽकृतस्य रश्मिमाददे ॥ सःस्माकृणोतिकेतु
 मानक्तंचिहूरऽआसते । पावकोयद्वनस्पतीन्प्रस्मामिनात्यजरः ॥ अवस्मयस्यवेषणेस्वेदपथिषु जुहति । अभीमह
 स्वजेन्यंभूमापृष्ठेवरुरुहुः ॥ २४ ॥ यंमर्त्यः पुरुस्पृहंविदद्विश्वस्य धायसे । प्रस्वादंनपितुनामस्ततातिंचिदायवे ॥
 सहिष्माधन्वाक्षितंदातानदात्यापशुः । हिरिश्मश्रुः शुचिदन्नभुरनिभृष्टतविषिः ॥ शुचिःष्मयस्माऽअत्रिवत्प्रस्वधि
 तीवरीयते । सुषूरसूतमाताक्राणायदानशेभगं ॥ आयस्तेसर्पिरासुतेग्नेशमस्ति धायसे । ऐषुद्युम्नमुतश्रवऽआचित्तं
 मर्त्येषुधाः ॥ इतिचिन्मन्युमग्निजस्त्वादातमापशुददे । आदग्नेऽअपृणतोत्रिःसासह्याहस्यूनिषःसासह्याचृन्
 ॥ २५ ॥ (५।१।८) त्वामग्नेऽकृतायवःसमीधिरेप्रलंप्रलासऽकृतये सहस्कृत । पुरुश्चंद्रयजतंविश्वधायसंदमूनसंगृ
 हपतिं वरेण्यं ॥ त्वामग्नेऽअतिथिंपूर्व्यविशःशोचिष्केशंगृहपतिंनिषेदिरे । बृहत्केतुंपुरुरूपंधनस्पृतंसुशर्माणंस्ववसंजर
 द्विषं ॥ त्वामग्नेमानुषीरीळतेविशोहोत्राविदंविचिंचिरत्नधातमं । गुहासंतंसुभगविश्वदर्शतंतुविष्वणसंसुयजंघृतशि
 यं ॥ त्वामग्नेधर्णासिंविश्वधावयंगीभिर्गृणंतोनमसोपसेदिम । सनोजुषस्वसमिधानोऽअंगिरोदेवोमर्तस्ययशसासुदी

(५।१।८) त्वामग्नेऽकृतायवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यइषोभिर्जगती ।

ऋक्सं.

अ. ३ अ. ८

॥५३॥

तिभिः ॥ त्वमग्नेपुरुषोविशेविशेवयोदधासिप्रलथापुरुष्टुत । पुरुष्यन्नासहसाविराजसित्विषिःसातैतित्विषाणस्य
 नाधृषे ॥ त्वमग्नेसमिधानयविष्यदेवादूतंचक्रिरेहव्यवाहनं । उरुज्रयसंघृतयोनिमाहुतं त्वेषंचक्षुर्दधिरेचोदयन्मति ॥
 त्वमग्नेप्रदिवऽआहुतंघृतैःसुम्नायवःसुषमिधासमीधिरे । सवावृधानऽओषधीभिरुक्षितोऽभिज्रयांसिपार्थिवाविति
 छसे ॥ २६ ॥ इतितृतीयाष्टकेऽष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥

चतुर्विंशध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १६ ऋचः १५२॥ त्यागः ॥ उपस. १८ सवित्र. १३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ७ अग्नय. उपस.
 विश्वेभ्योदेवेभ्य. द्यावापृथिवीभ्या. ७ क्षेत्रपतय. ३ शुनाये. शुनासीराभ्या. सीताया. २ शुनासीराभ्या. अग्नय. ३७ मरुद्भुवि
 ण्णुभ्य. अग्नय. २० समिद्धायाम्नय. नराशंसाये. इलाये वहिषइ. देवीभ्योद्वार्यइ. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्यां. प्रचेतोभ्या.
 सरस्वतीलाभारतीभ्य. त्वष्ट. वनस्पतय. स्वाहाकृतिभ्य. अग्नय. २७ ॥ इतितृतीयेऽष्टमः ॥ ८ ॥

मंडलं ५

अनु. १

॥५३॥

॥ इतितृतीयोऽष्टकः समाप्तः ॥

॥ अथचतुर्थाष्टकप्रारंभः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ॐ त्वामग्ने गयो त्यापंचम्यौपंक्ती अग्न ओजिष्ठमंत्या चतुर्थ्यौ च जनस्य षट्सुतं भरो जागतं प्राग्नये च तो गायत्रं त्वं निस्तो
मेन प्रवेधसे पंचांगिर सो धरुणो बृहत्पूरुः पंक्तयं तं ह्यायज्ञैः प्रातर्मृक्त्वा हा द्वितो भ्यवस्थावत्रिर्गायत्रावनुष्टुभौ विरा
डपायमग्ने चतुष्कं प्रयस्वंतः पंक्तयं तं ह मनुष्वत्ससः प्रविश्वसामन्विश्वसामग्ने द्युम्नो विश्वचर्षणिरग्ने त्वंगौ पायना
लौपायना वा बंधुः सुबंधुः श्रुतबंधुर्विप्रबंधुश्चैकर्चा द्वैपदं मच्छावो न वं वसूयव आनुष्टुभमग्ने गायत्रमंत्या वैश्वदेव्यं
नस्वंता षट्त्रैवृष्णः पौरुकुत्स्यौ द्वौ त्र्यरुणत्रसदस्यूरा जानौ भारतश्चाश्वमेधौ त्यास्तिस्रो नुष्टुभौ नात्मात्मने दद्यादि
तिसर्वास्वत्रिकेचिदं त्यैद्राग्नीसमिद्धो विश्ववारात्रेयी त्रिष्टुब्जगती त्रिष्टुवनुष्टुब्गायत्र्यौ त्र्यर्यमापंचो नागौरिवीतिः
शाकल्येन्द्रमुशनाय दौशनसो वापादः कस्य वभ्रुर्कृणं च योऽप्यत्र राजास्तु तं इंद्रो रथाय सप्तो नावस्युरुग्रमिति कौत्स्यो
शनसौ वापादौ परैर्द्राकौत्स्यदर्दद्वादशगातुः ॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ओम् ॥ (५।१।९) त्वामग्ने हविष्मतो देवं मतीं सऽईळते । मन्ये त्वाजातवेदसं सह
व्यावक्ष्यानुषक्⁺ ॥ अग्निर्होता दास्वतः क्षयस्य वृक्तवर्हिषः । संयज्ञासश्चरंति यंसंवाजासः श्रवस्यवः ॥ उत स्मयं शिशुं य
थानवं जनिष्टारणी । धर्तारं मानुषीणां विशामग्निं स्वध्वरं⁺ ॥ उत स्मदुर्गभीयसे पुत्रो न ह्यार्याणां । पुरुयो दग्धासि वनाग्ने

(५।१।९) त्वामग्ने इति सप्तर्चस्य सूक्तस्यात्रे योगयोऽग्निरनुष्टुप् पंचमी सप्तम्यौपंक्ती ।

ऋक्सं.

अ.४अ.१

॥ २ ॥

पशुर्नयवसे ॥ अधस्मयस्यार्चयः सम्यक्संयंति धूमिनः । यदीमहन्त्रितो दिव्युपध्माते वधमतिशिशीते ध्मातरीयथा ॥
 तवाहमग्नऽऽकृतिभिर्मित्रस्य च प्रशस्तिभिः । द्वेषो युतो न दुरितातुर्याममर्त्यानां ॥ तन्नोऽअग्नेऽअभीनरो रयिं सहस्रऽआ
 भर । सक्षेपयत्सपोषयद्भुवद्वाजस्य सातयऽऽतैर्धिपृत्सुनो वृधे⁺ ॥ १ ॥ (५।१।१०) अग्नऽओजिष्ठमाभरद्युम्नमस्म
 भ्यमग्निगो । प्रनोरायापरीणसारत्सिवाजाय पंथां ॥ त्वन्नोऽअग्नेऽअद्भुतकृत्वा दक्षस्य मंहना । त्वेऽअसुर्यं मारुहत्का
 णामित्रो नयज्ञियः ॥ त्वन्नोऽअग्नऽएषांगयं पुष्टिं च वर्धय । येस्तोमेभिः प्रसुरयो नरो मघान्या न शुः⁺ ॥ येऽअग्ने चंद्रतेगि
 रः शुभंत्यश्वराधसः । शुष्मेभिः शुष्मिणो नरो दिवश्चिद्येषां बृहत्सु कीर्तिर्वोधति मना । तवत्येऽअग्नेऽअर्चयो भ्राजंतो यं
 ति धृष्णुया । परिज्मानो न विद्युतः स्वानोरथो न वाजयुः⁺ ॥ नूनोऽअग्नऽऽकृतये सवाधसश्चरातये । अस्माकां सश्चसुर
 यो विश्वाऽआशां स्तरीषणि ॥ त्वन्नोऽअग्नेऽअंगिरः स्तुतस्तवान्ऽआभर ॥ होतर्विभ्वासहं रयिं स्तोतृभ्यः स्तवसे च नऽऽतै
 र्धिपृत्सुनो वृधे⁺ ॥ २ ॥ (५।१।११) जनस्य गोपाऽअजनिष्टजा गृविर्ग्निसुदक्षः सुविताय न व्यसे । घृतप्रतीको बृह
 तादिविस्पृशाद्युमद्विभाति भरतेभ्यः शुचिः ॥ यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरोहितमग्निं नरस्त्रिषधस्थे समीधिरे । इन्द्रैर्ण देवैः सरथं

(५।१।१०) अग्नो जिष्ठमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य गयोऽग्निरनुष्टुप्चतुर्थी सप्तम्यौ पंक्ती । (५।१।११) जनस्येति षष्ठ्यर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः
 सुतं भरोऽग्निर्जगती ।

मंडलं ५

अनु. १

॥ २ ॥

सवर्हिषिसीदन्निहोतायजथायसुक्रतुः ॥ असंमृष्टोजायसेमात्रोः शुचिर्मद्रः कविरुदतिष्ठोविवस्वतः । घृतेनत्वावर्धयन्न
 ग्रऽआहुतधूमस्तेकेतुरभवद्विविश्रितः⁺ ॥ अग्निर्नोयज्ञमुपवेतुसाधुयाग्निनरोविभरंतेगृहेगृहे । अग्निर्दूतोऽभवद्भव्य
 वाहनोऽग्निर्वृणानावृणतेकविक्रतुं ॥ तुभ्येदमग्नेमधुमत्तमंवचस्तुभ्यमनीषाऽइयमस्तुशंहदे । त्वांगिरःसिंधुमिवाव
 नीर्महीरापृणंतिशवसावर्धयंतिच ॥ त्वामग्नेअंगिरसोगुहाहितमन्वविंदन्छिश्रियाणंवनेवने । सजायसेमथ्यमानःस
 होमहत्त्वामाहुःसहसस्पुत्रमंगिरः ॥ ३ ॥ (५।१।१२) प्राग्नयैबृहतेयज्ञियायऽऋतस्यवृष्णेऽअसुरायमन्म । घृतं
 नयज्ञऽआस्येऽसुपूतंगिरंभरेवृषभायप्रतीचीं⁺ ॥ ऋतंचिकित्वऽऋतमिच्चिकिच्चृतस्यधाराऽअनुतृंधिपूर्वीः । नाहंया
 तुंसहसानद्वयेनऽऋतंसंपाम्यरुषस्यवृष्णः ॥ कयानोऽअग्नऽऋतयन्नृतेनभुवोनवेदाऽउचथस्यनव्यः । वेदामेदेवऽऋ
 तुपाऽऋतूनानाहंपतिसनितुरस्यरायः⁺ ॥ केतेऽअग्नेरिपवेबंधनासुःकेपायवःसनिषंतद्युमतः । केधासिमग्नेऽअनृतस्यपां
 तिकऽआसंतोवचसःसंतिगोपाः⁺ ॥ सखायस्तेविषुणाऽअग्नऽएतेशिवासुःसंतोऽअशिवाऽअभूवन् । अधूर्षतस्वयमे
 तेवचोभिर्ऋजूयतेवृजिनानिब्रुवतः ॥ यस्तेऽअग्नेनमसायज्ञमीदृऽऋतंसपात्यरुषस्यवृष्णः । तस्यक्षयःपृथुरासाधुरेतु
 प्रसर्त्माणस्यनहुषस्यशेषः ॥ ४ ॥ (५।१।१३) अर्चतस्त्वाहवामहेर्चतःसमिधीमहि । अग्नेऽअर्चतऽऋतये ॥ अग्नेः

(५।१।१२) प्राग्नयइतिषळर्चस्यसूक्तस्यसुतंभरोभिस्त्रिष्टुप् । (५।१।१३) अर्चतइतिषळर्चस्यसूक्तस्यसुतंभरोभिर्गायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. १

॥ ३ ॥

स्तोमैमनामहेसिध्रमद्यदिविस्पृशः । देवस्यद्रविणस्यवः ॥ अग्निर्जुषतनोगिरोहोतायोमानुषेष्वा । सयक्षद्वैव्यंजनै ॥
 त्वमग्नेसप्रथाऽअसिजुष्टोहोतावरैण्यः । त्वयायज्ञं वितन्वते ॥ त्वमग्नेवाजसातमं विप्रार्धं तिसुष्टुतं । सनोरास्वसुवी
 र्यै ॥ अग्नेनेमिराँऽइव देवाँस्त्वं परिभूरसि । आराधश्चित्रमृजसे ॥ ५ ॥ (५।१।१४) अग्निस्तोमेन बोधय समिधा
 नोऽअमर्त्यं । हव्यादेवेषु नोदधत् ॥ तमध्वरेष्वीळते देवं मर्ताऽअमर्त्यं । यजिष्ठं मानुषेजने ॥ तं हि शश्वंतऽईळते सुचा
 देवं घृतं श्रुता । अग्निं हव्याय वोह्वे ॥ अग्निर्जातोऽअरोचत घ्नन्दस्यून्योतिषातमः । अविंदद्वाऽअपःस्वः+ ॥ अग्नि
 मीळेन्यं कृविघृतं पृष्ठं सपर्यत । वेतुमेशृणवद्भव ॥ अग्निं घृतेन वा वृधुः स्तोमैभिर्विश्वं चर्षणिं । स्वाधीभिर्वचस्युभिः ॥
 ॥ ६ ॥ (५।२।१) प्रवेधसे कृवये वेद्याय गिरं भरेयशसे पूर्व्याय । घृतं प्रसक्तोऽअसुरः सुशेवो रायो धर्ता धरुणो वस्वोऽअ
 ग्निः+ ॥ ऋतेनऽऋतं धरुणं धारयंत यज्ञस्य शाके परमेव्योमन् । दिवो धर्मन् धरुणे सेदुषो नृन्जातैरजाताँऽअभियेन नक्षुः+ ॥
 अंहोयुर्वस्तन्वस्तन्वते विवयो महद्दुष्टं पूर्व्याय । स संवतो न वजातस्तु नुर्यात्सिंहं न क्रुद्धमभितः परिष्ठुः ॥ माते वयं रसे प
 प्रथानो जनं जनं धारयसे चक्षुसे च । वयो वयोजरसे यद्वधानः परित्मना विषुरूपो जिगासि ॥ वाजो नु तेशवसस्पात्वंतं मुरुं

(५।१।१४) अग्निस्तोमेनेति षळर्चस्य सूक्तस्य सुतं भरोग्निर्गायत्री । (५।२।१) प्रवेधस इति पंचर्चस्य सूक्तस्य आंगिरसोऽग्निर्वरुणस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. १

॥ ३ ॥

दोषंधरुणंदेवरायः । पदंनतायुर्गुहादधानोमहोरायेचितयन्नत्रिमस्पः ॥ ७ ॥ (५१२१२) बृहद्वयोहिमानवेर्चीदेवा
 याग्नये । यंमित्रंनप्रशस्तिभिर्मतींसोदधिरेपुरः⁺ ॥ सहिद्युभिर्जनानांहोतादक्षस्यवाहोः । विहव्यमग्निरानुषग्भगोन
 वारमृण्वति ॥ अस्यस्तोमैमघोनःसख्येवृद्धशोचिषः । विश्वायस्मिन्तुविष्वणिसमर्येशुष्ममादधुः⁺ ॥ अधाह्यग्नऽएषां
 सुवीर्यस्यमंहना । तमिद्यह्वंनरोदसीपरिश्रवोवभूवतुः ॥ नूनऽएहिवार्यमग्नेगृणानऽआभर । येवयंयेचसूरयःस्वस्ति
 धामहेसचोतैधिपृत्सुनोवृधे⁺ ॥ ८ ॥ (५१२१३) आयज्ञैर्देवमर्त्यऽइत्थातव्यांसमूतये । अग्निंक्रुतेस्वध्वरेपूरुरीळी
 तावसे ॥ अस्यहिस्वयशस्तरऽआसाविधर्मन्मन्यसे । तंनकंचित्रशोचिषमंद्रंपरोमनीषया ॥ अस्यवासाऽउऽअर्चिषा
 यऽआयुक्ततुजागिरा । दिवोनयस्यरेतसाबृहच्छोचंत्यर्चयः ॥ अस्यक्रत्वाविचेतसोदस्मस्यवसुरथऽआ । अधाविश्वा
 सुहव्योग्निर्विक्षुप्रशस्यते ॥ नूनऽइद्धिवार्यमासासंचंतसूरयः । ऊर्जोनपादभिष्टयेपाहिशग्धिस्वस्तयऽउतैधिपृत्सुनोवृ
 धे⁺ ॥ ९ ॥ (५१२१४) प्रातरग्निःपुरुप्रियोविशस्तवेतातिथिः । विश्वानियोऽअमर्त्योहव्यामतेषुरण्यति ॥ द्विता
 यमृक्त्वाहसेस्वस्यदक्षस्यमंहना । इंदुंसधत्तऽआनुषक्स्तोताचित्तेऽअमर्त्य ॥ तंवोदीर्घायुशोचिषंगिराहुवेमघोनां ।

(५१२१२) बृहद्वयइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःपूरुनुष्टुप्अंत्यापंक्तिः । (५१२१३) आयज्ञैरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यपूरुनुष्टुप्अंत्यापंक्तिः ।
 (५१२१४) प्रातरग्निरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोमृक्त्वाहाद्वितोग्निरनुष्टुप्अंत्यापंक्तिः ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. १

॥ ४ ॥

अरिष्टोयेषां रथो व्यश्वदावन्नीयते ॥ चित्रावायेषु दीधितिरासन्नकथापांतिये । स्तीर्णवर्हिः स्वर्णरेश्रवांसिदधिरेपरि ॥
 येमैपंचाशतंददुरश्वानांसधस्तुति । द्युमदग्नेमहिश्रवोवृहत्कृधिमघोनां नृवदमृतनृणां⁺ ॥ १० ॥ (५।२।५) अभ्य
 वस्थाः प्रजायंते प्रवत्रेर्वत्रिश्चिकेत । उपस्थेमातुर्विचष्टे ॥ जुहुरेविचितयंतो निमिषं नृमणपांति । आदृह्वां पुरं विविशुः ॥
 आश्वैत्रेयस्य जंतवो द्युमद्वर्धत कृष्टयः । निष्कग्रीवोवृहदुक्थऽएनामध्वानवाजयुः⁺ ॥ प्रियं दुग्धं न काम्यमजामिजा
 म्योः सचा । घर्मोनवाजं जठरोदब्धः शश्वतोदभः ॥ क्रीळन्नोरश्मऽआभुवः संभस्मना वायुनावेविदानः । ताऽअस्य स
 न्धृषजोनतिग्माः सुसंशिता वक्ष्यो वक्षणेस्थाः⁺ ॥ ११ ॥ (५।२।६) यमग्नेवाजसातमत्वं चिन्मन्यसे रयिं । तं नो गी
 र्भिः श्रवाय्यं देवत्रापनयायुजं ॥ येऽअग्ने नेरयंति ते वृद्धाऽउग्रस्य शवसः । अपद्वेषोऽअपह्वरो न्यव्रतस्य सश्चिरे ॥ होता
 रं वा वृणीमहे ग्नेदक्षस्य साधनं । युज्ञेषु पूर्व्यगिरा प्रयस्वंतो हवामहे ॥ इत्थायथा तऽऊतये सहसा वन्दि वेदिवे । रायऽऋ
 ताय सुक्रतो गोभिः व्यामसधुमादो वीरैः स्याम सधुमादः ॥ १२ ॥ (५।२।७) मनुष्वत्त्वानिधीमहि मनुष्वत्समिधीम
 हि । अग्नेमनुष्वदंगिरो देवान् देवयतेयज ॥ त्वंहिमानुषे जने ग्ने सुप्रीतऽइध्यसे । सुचस्त्वायं त्यानुषकसुजातसपिरासु

(५।२।५) अभ्यवस्था इति पंचर्चस्य सूक्तस्यात्रेयो वत्रिरग्निः आद्ये द्वे गायत्र्यौ तृतीया चतुर्थ्या वनस्पृभौ पंचमी विराड्रूपा । (५।२।६) यमम
 इति चतुर्कचस्य सूक्तस्यात्रेयः प्रयस्वंतो भिरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः । (५।२।७) मनुष्वदिति चतुर्कचस्य सूक्तस्यात्रेयः ससो भिरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः ।

मंडलं ५

अनु. २

॥ ४ ॥

ते ॥ त्वां विश्वे सजोष सो देवासो दूतमक्रत । सपर्यंतस्त्वाकवेयज्ञेषु देवमीळते ॥ देववो देवयज्ययाग्निमीळीतमर्त्यः ।
 समिद्धः शुक्रदीदिह्युतस्यो निमासदः सस्यो निमासदः ॥ १३ ॥ (५।२।८) प्रविश्वसामन्नत्रिवदर्चीपावकशो
 चिषे । योऽअध्वरेष्वीज्यो होता मंद्रतमो विशि⁺ ॥ न्य^१ग्निजातवेदसं दधाता देवमृत्विजं । प्रयज्ञऽएत्वानुषगद्या देव
 व्यचस्तमः ॥ चिकित्विन्मनसं त्वा देवं मर्ता सऽऽकृतये । वरेण्यस्य ते वसऽइयानासोऽअमन्महि ॥ अग्ने चिकिज्य^१स्य न
 ऽइदं वचः सहस्य । तं त्वा सुशिप्रदं पतेस्तो मैर्वर्धत्यत्र योगीभिः शुभं त्यत्रयः ॥ १४ ॥ (५।२।९) अग्ने संहंतमाभरद्युम्न
 स्य प्रासहारयिं । विश्वायश्चर्षणीरभ्याऽसावा जेषु सासहत् ॥ तमग्ने पृतना षहंरयिं सहस्वऽआभर । त्वंहि सत्योऽअद्भु
 तो दधाता वाजस्य गोमतः ॥ विश्वे हित्वा सजोष सो जना सो वृक्तवर्हिषः । होतारं स द्रम सुप्रियं व्यंति वार्या पुरु⁺ ॥ सहिष्मा
 विश्वचर्षणिरभिमातिसहोदधे । अग्नऽएषु क्षयेष्वारे वन्नः शुक्रदीदिह्युमत्पावकदीदिहि ॥ १५ ॥ (५।२।१०) अग्ने त्वं
 नोऽअंतमऽउत त्राता शिवो भवावरूथ्यः⁺ ॥ वसुरग्निर्वसुश्रवाऽअच्छानक्षिद्युमत्तमं रयिं दाः ॥ स नो बोधि श्रुधी हवमुरुष्या

(५।२।८) प्रविश्वसामन्निति चतुर्कचस्य सूक्तस्यात्रेयो विश्वसामाग्निरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः । (५।२।९) अग्ने संहंतमिति चतुर्कचस्य सूक्त
 स्यात्रेयोद्युम्नो विश्वचर्षणिरग्निरनुष्टुप् अंत्यापंक्तिः । (५।२।१०) अग्ने त्वं न इति चतुर्कचस्य सूक्तस्य गौपायना (लौपायनावा) बंधुः सुबंधुः
 श्रुतबंधुर्विप्रबंधुश्चक्रमेणर्षयोऽग्निर्द्विपदाविराट् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. १

॥ ५ ॥

णोऽअघायुतःसमस्मात् ॥ तंत्वांशोचिष्ठदीदिवःसुम्नायनूतमीमहेसखिभ्यः ॥ १६ ॥ (५।२।११) अच्छावोऽअग्निमवसे
 देवंगांसिनोवसुः । रासत्पुत्रऽऋषूणामृतावापर्षतिद्विषः⁺ ॥ सहिसत्योयंपूर्वेचिद्देवासश्चिद्यमीधिरे । होतारंमंद्रजि
 ह्वमित्सुदीतिभिर्विभावसुं ॥ सनोधीतीवरिष्ठयाश्रेष्ठयाचसुमत्या । अग्नेरायोदिदीहिनःसुवृक्तिभिर्वरेण्य ॥ अग्निर्देवे
 षुराजत्यग्निर्मतेष्वाविशन् । अग्निर्नोहव्यवाहनोग्निधीभिःसपर्यत ॥ अग्निस्तुविश्रवस्तमंतुविब्रह्माणमुत्तमं । अतूतं
 श्रावयत्पतिपुत्रंददातिदाशुषे ॥ १७ ॥ अग्निर्देदातिसत्पतिंसासाहययुधानृभिः । अग्निरत्यंरघुष्यदंजेतारमपराजि
 तं ॥ यद्वाहिष्ठंतदग्नयेवृहदर्चविभावसो । महिषीवत्वद्रयिस्त्वद्वाजाऽउदीरते ॥ तवद्युमंतोऽअर्चयोग्रावेवोच्यतेवृह
 त् । उतोतेतन्यतुर्यथास्वानोऽअर्ततमनादिवः⁺ ॥ एवाँऽअग्निंवसूयवःसहसानंववंदिम । सनोविश्वाऽअतिद्विषःपर्ष
 न्नावेवसुक्रतुः ॥ १८ ॥ (५।२।१२) अग्नेपावकरोचिषामंद्रयादेवजिह्वया । आदेवान्वक्षियक्षिच ॥ तंत्वाघृतस्त्र
 वीमहेचित्रभानोस्वर्दृशं । देवाँऽआवीतयेवह ॥ वीतिहोत्रंत्वाकवेद्युमंतंसमिधीमहि । अग्नेवृहंतमध्वरे⁺ ॥ अग्नेवि
 श्वेभिरागहिदेवेभिर्हव्यदातये । होतारंत्वावृणीमहे ॥ यजमानायसुन्वतऽआग्नेसुवीर्येवह । देवैरासत्सिबर्हिषि

(५।२।११) अच्छावइतिनवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवसूयवोभिरनुष्टुप् । (५।२।१२) अग्नेपावकेतिनवर्चस्यसूक्तस्यवसूयवोभिरंत्याया
 विश्वेदेवागायत्री ।

मंडलं ५

अनु. २

॥ ५ ॥

॥ १९ ॥ समिधानःसहस्रजिदग्नेधर्माणिपुष्यसि । देवानांदूतऽउक्थ्यः* ॥ न्य१ग्निंजातवेदसंहोत्रवाहंयविष्ठं ।
 दधातादेवमृत्विजं ॥ प्रयज्ञऽएत्वानुषगद्यादेवव्यचस्तमः । स्तृणीतवहिरासदे ॥ एदंमरुतोऽअश्विनामित्रःसीदंतुव
 रुणः । देवासःसर्वयाविशा+ ॥ २० ॥ (५।२।१३) अनस्वंतासत्पतिमामहेमेगावाचेतिष्ठोऽअसुरोमघोनः । त्रैवृ
 ष्णोऽअग्नेदशभिःसहस्रैर्वैश्वानरत्र्यरुणश्चिकेत ॥ योमेशताचविंशतिचगोनांहरीचयुक्तासुधुराददाति । वैश्वानरसु
 ष्टुतोवावृधानोग्नेयच्छत्र्यरुणायशर्म ॥ एवातेऽअग्नेसुमतिचकानोनविष्टायनवमंत्रसदस्युः । योमेगिरस्तुविजातस्यपू
 र्वीर्युक्तेनाभिच्यरुणोगृणाति ॥ योमऽइतिप्रवोचत्यश्वमेधायसूरये । ददद्वासासिनियतेददन्मेधामृतायते+ ॥ यस्यमा
 परुषाःशतमुद्धर्षयंत्युक्षणः । अश्वमेधस्यदानाःसोमाऽइवत्र्याशिरः ॥ इंद्राग्नीशतदाज्यश्वमेधेसुवीर्ये । क्षत्रधारयतं
 बृहद्विसूर्यमिवाजरं ॥ २१ ॥ (५।२।१४) समिद्धोऽअग्निर्दिविशोचिरश्रेत्प्रत्यङ्मुषसमुर्वियाविभाति । एतिप्रा

(५।२।१३) अनस्वंतेतिषळर्चस्यसूक्तस्यत्रैवृष्णह्यरुणःपौरुकुत्स्यस्त्रसदस्युर्भारतोश्वमेधश्चैतेऋषयोऽग्निरंत्यायाइंद्राग्नीत्रिष्टुप् अंत्या
 स्तिसोनुष्टुभः । (अस्मिन्सूक्तेभौमोत्रिरेवदेवतेतिकेचित् अन्यथायोमेशताचविंशतिचगोनामित्यादिदातृक्रियायाअनुपपत्तेः । नैतदन्ये
 मन्यन्तेआत्माध्यासपक्षस्वीकारेणतथाप्युपपत्तेः) । (५।२।१४) समिद्धइतिषळर्चस्यसूक्तस्यात्रेयीविश्ववाराऋषिकाग्निः आद्याःक्रमेणत्रि
 ष्टुब्जगतीत्रिष्टुवनुष्टुभःअंत्येद्वेगायत्र्यौ ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. १

॥ ६ ॥

चीविश्ववारानमोभिर्देवाँऽईळानाहविषाघृताची ॥ समिध्यमानोऽमृतस्यराजसिहविष्कृण्वंतंसचसेस्वस्तये । वि
 श्वंसधत्तेद्रविण्यमिन्वस्यातिथ्यमग्नेनिचधत्तऽइत्पुरः ॥ अग्नेशर्धमहतेसौभगायतवद्युन्नान्युत्तमानिसंतु । संजास्प
 त्यसुयममार्कणुष्वशत्रूयतामभितिष्ठामहांसि ॥ समिद्धस्यप्रमहसोमेवंदेतवश्रियं । वृषभोद्युन्नवाँऽअसिसमध्वरेष्वि
 ध्यसे ॥ समिद्धोऽअग्नऽआहुतदेवान्यक्षिस्वध्वर । त्वंहिहव्यवाळसिं ॥ आजुहोतादुवस्यताग्निप्रयत्यध्वरे । वृणी
 ध्वंहव्यवाहनं ॥ २२ ॥ (५।२।१५) त्र्ययमामनुषोदेवतातात्रीरोचनादिव्याधारयंत । अर्चितित्वामरुतःपूतदक्षा
 स्त्वमेषामृषिरिन्द्रासिधीरः ॥ अनुयदीमरुतोमंदसानमार्चन्निद्रपपिवांसंसुतस्य । आदत्तवज्रमभियदहिहन्नपोयहीर
 सृजत्सर्तवाऽउ ॥ उतब्रह्माणोमरुतोमेऽअस्येद्रःसोमस्यसुषुतस्यपेयाः । तद्धिहव्यमनुषेगाऽअविददहन्नहिपपिवाँऽइ
 द्रोऽअस्य ॥ आद्रोदसीवितरंविष्कभायत्संविव्यानश्चिद्भियसेमृगंकः । जिगतिमिन्द्रोऽअपजगुराणःप्रतिश्वसंतमवदा
 नवंहन् ॥ अधकत्वामघवन्तुभ्यंदेवाऽअनुविश्वेऽअददुःसोमपेयं । यत्सूर्यस्यहरितःपतंतीःपुरःसतीरुपराऽएतशे
 कः⁺ ॥ २३ ॥ नवयदस्यनवतिचभोगान्त्साकंवज्रेणमघवाविवृश्चत् । अर्चतीद्रमरुतःसधस्येत्रैष्टुभेनवचसाबाधत्
 द्यां⁺ ॥ सखासख्येऽअपचतूयमग्निरस्यकत्वामहिषात्रीशतानि । त्रीसाकमिन्द्रोमनुषःसरांसिसुतंपिवद्वृत्रहत्यायसो

(५।२।१५) त्र्ययमेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यशाक्योगौरिवीतिरिन्द्रः(उशनायदितिपादस्योशनावा)त्रिष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. २

॥ ६ ॥

मं ॥ त्रीयच्छतामहिषाणामघोमास्त्रीसरांसिमघवांसोम्यापाः । कारंनविश्वेऽअहंतदेवाभरमिंद्राययदहिंजघान ॥
 उशनायत्सहस्यैरयातंगृहमिंद्रजुवानेभिरश्वैः । वन्वानोऽअत्रसरथंययाथकुत्सेनदेवैरवनोर्हशुष्णं ॥ प्रान्यच्चक्रमं
 बृहःसूर्यस्यकुत्सायान्यद्वरिवोयातवेकः । अनासोदस्यूर्ऽरमृणोवधेननिदुर्योणऽआवृणद्धमृधवाचः ॥ २४ ॥ स्तोमांस
 स्वागौरिवीतेरवर्धन्नरंधयोवैदधिनायपिष्टुं । आत्वामृजिश्वांसख्यायचक्रेपचन्पक्तीरपिवःसोममस्य ॥ नवंग्वासःसुत
 सोमासऽइंद्रंदशग्वासोऽअभ्यर्चत्यर्कैः । गव्यंचिदूर्वमपिधानवंतंतंचिन्नरःशशमानाऽअपब्रन् ॥ कथोनुतेपरिचरा
 णिविद्वान्वीर्यामघवन्याचकर्थं । याचोनुनव्याकृणवःशविष्टप्रेदुतातैविदथेषुब्रवाम ॥ एताविश्वाचकृवाँऽइंद्रभूर्यपरी
 तोजनुषावीर्येण । याचिन्नवज्रिन्कृणवोदधृष्वान्नतैवर्तातविष्याऽअस्तितस्याः ॥ इंद्रब्रह्मक्रियमाणाजुषस्वयातैशवि
 ष्टनव्याऽअकर्म । वस्त्रेवभद्रासुकृतावसूयूरथंनधीरःस्वपाऽअतक्षं ॥ २५ ॥ (५।२।१६) क१स्यवीरःकोऽअपश्य
 दिंद्रसुखरथमीयमानंहरिभ्यां । योरायावज्जीसुतसोममिच्छन्तदोकोगतापुरुहूतऽऊती+ ॥ अवाचचक्षंपदमस्यस्व
 रुग्रंनिधातुरन्वायमिच्छन् । अपृच्छमन्याँऽउततेमऽआहुरिंद्रनरोबुबुधानाऽअशेम ॥ प्रनुवयंसुतेयातैकृतानींद्रववा
 मयानिनोजुजोषः । वेदविद्वान्छृणवच्चविद्वान्वहेत्यमघवासर्वसेनः ॥ स्थिरंमनश्चकृषेजातऽइंद्रवेषीदेकोयुधयेभू

(५।२।१६) क१स्येतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोबभ्रुरिंद्रोत्यानांचतसृणामृणंचयेंद्रौदेवतेत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. १

॥ ७ ॥

यंसश्चित् । अश्मानंचिच्छवसादिद्युतोविविदोगवामूर्वमुस्त्रियाणां ॥ पुरोयत्त्वंपरमऽआजनिष्ठाःपरावतिश्रुत्यंनाम
 विभ्रत् । अतश्चिदिन्द्रादभयंतदेवाविश्वाऽअपोऽअजयद्दासपत्नीः ॥ २६ ॥ तुभ्येदेतेमरुतःसुशेवाऽअर्चत्यर्कसुन्वं
 त्यंधः । अहिमोहानमपऽआशयानंप्रमायाभिर्मायिनंसक्षदिन्द्रः ॥ विषूमृधोजनुषादानमिन्वन्नहन्गवामघवन्त्संचक्रा
 नः । अत्रादासस्यनमुचेःशिरोयदवर्तयोमनवेगातुमिच्छन्⁺ ॥ युजंहिमामकृथाऽआदिदिन्द्रशिरोदासस्यनमुचेर्मथा
 यन् । अश्मानंचित्स्वर्यैवर्तमानंप्रचक्रियैवरोदसीमरुद्भ्यः ॥ स्त्रियोहिदासऽआयुधानिचक्रेकिंमांकरन्नवलाऽअस्य
 सेनाः । अंतर्ह्यख्यदुभेऽअस्यधेनेऽअथोपप्रेद्युधयेदस्युमिन्द्रः ॥ समत्रगावोभितोनवंतेहेहवत्सैर्वियुतायदासन् । सं
 ताऽइंद्रोऽअसृजदस्यशार्कैर्यदींसोमांसःसुषुताऽअमंदन् ॥ २७ ॥ यदींसोमावभ्रुधूताऽअमंदन्नरोरवीदृषभःसादने
 षु । पुरंदरःपपिवाँऽइंद्रोऽअस्यपुनर्गवामददादुस्त्रियाणां ॥ भद्रमिदंरुशमाऽअग्नेऽअकृन्गवांचत्वारिददतःसहस्रा ।
 ऋणंचयस्यप्रयतामघानिप्रत्यग्रभीष्मनृतमस्यनृणां⁺ ॥ सुपेशंसंमावसृजत्यस्तंगवांसहस्रैरुशमांसोऽअग्ने । तीव्राऽइंद्र
 मममंदुःसुतासोक्तोर्व्युष्टौपरितकम्यायाः ॥ औच्छत्सारात्रीपरितकम्यायाँऽऋणंचयेराजनिरुशमानां । अत्योनवा
 जस्त्रिभुज्यमानोवभ्रुश्चत्वार्यसनत्सहस्रा ॥ चतुःसहस्रंगव्यस्यपश्वःप्रत्यग्रभीष्मरुशमैष्वग्रे । घर्मश्चित्तप्तःप्रवृजेयऽ

मंडलं ५

अनु. २

॥ ७ ॥

आसीदयस्सयस्तम्वादांमविप्राः ॥ २८ ॥ (५।२।१७) इन्द्रोरथायप्रवतंकृणोतियमध्यस्थान्मघवावाजयंतं । युथे
वपश्वोव्युनोतिगोपाऽअरिष्टोयातिप्रथमःसिषासन् ॥ आपद्रवहरिवोमाविवेनःपिशंगरातेऽअभिनःसचस्व । नहि
त्वदिद्रवस्योऽअन्यदस्त्यमेनांश्चिज्जनिवतश्चकर्थ ॥ उद्यत्सहःसहसऽआजनिष्टदेदिष्टऽइंद्रऽइंद्रियाणिविश्वा । प्राचो
दयत्सुदुधावब्रेऽअंतर्विज्योतिषासंववृत्वत्तमोवः ॥ अनवस्तेरथमश्वायतक्षन्त्वष्टावज्रपुरुहूतद्युमतं । ब्रह्माणऽइंद्रंम
हयंतोऽअर्कैरवर्धयन्नहयेहंतवाऽउ ॥ वृष्णेयत्तेवृषणोऽअर्कमर्चानिद्रग्रावाणोऽअदितिःसजोषाः । अनश्वासोयेपव
योरथाऽइंद्रेपिताऽअभ्यवर्ततदस्यून् ॥ २९ ॥ प्रतेपूर्वाणिकरणानिवोचंप्रनूतनामघवन्याचकर्थ । शक्तीवोयद्विभरा
रोदसीऽउभेजयन्नपोमनवेदानुचित्राः ॥ तदिन्द्रुतेकरणंदस्मविप्राहिंयद्घ्नन्नोजोऽअत्रामिमीथाः । शुष्णस्यचित्परि
मायाऽअगृभ्णाःप्रपित्वयन्नपदस्यूऽरसेधः ॥ त्वमपोयदवेतुर्वशायारमयःसुदुधाःपारऽइंद्र । उग्रमयातमवहोहकुत्सं
संहयद्दामुशनारंतदेवाः⁺ ॥ इंद्राकुत्सावहमानारथेनावामत्याऽअपिकर्णेवहंतु । निःषीमन्ध्रोधमथोनिःषधस्थान्म
घोनोहदोवरथस्तमांसि ॥ वातस्ययुक्तान्सुयुजश्चिदश्वान्कविश्चिदेषोऽअजगन्नवस्युः । विश्वेतेऽअत्रमरुतःसखायऽ

(५।२।१७) इन्द्रोरथायेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवस्युरिंद्रः (उग्रमयातमित्यादिपादौकुत्सदैवत्यौउशनोदैवत्यौवा) नवम्या
इंद्राकुत्सौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. १

॥ ८ ॥

इंद्रब्रह्माणितविषीमवर्धन् ॥ ३० ॥ सूरश्चिद्रथंपरितकम्यायांपूर्वैकरदुपरंजुवांसं । भरश्चक्रमेतशःसरिणातिपुरो
 दधत्सनिष्यतिकर्तुनः ॥ आयंजनाऽअभिचक्षैजगामेंद्रःसखायंसुतसौममिच्छन् । वदन्प्रावाववेदिभ्रियातेयस्यजीर
 मध्वर्यवश्चरंति ॥ येचाकनैतचाकनैतनूतेमतीऽअमृतमोतेऽअंहऽआरन् । वावंधियज्यूऽरुततेषुधेह्योजोजनैषुयेषुते
 स्याम ॥ ३१ ॥ (५।२।१८) अदर्दरुत्समसृजोविखानित्वमर्णवान्वद्वधानांऽअरम्णाः । महांतमिंद्रपर्वतंविद्यद्वः
 सृजोविधाराऽअवदानवंहन् ॥ त्वमुत्सांऽऋतुभिर्बद्वधानांऽअरंहऽऋधःपर्वतस्यवज्रिन् । अहिंचिदुग्रप्रयुतंशयानंज
 घन्वांऽइंद्रतविषीमधत्थाः ॥ त्यस्यचिन्महतोनिर्मृगस्यवधर्जधानतविषीभिरिंद्रः । यऽएकऽइदंप्रतिर्मन्यमानऽआद
 स्मादन्योऽअजनिष्टतव्यान् ॥ त्यंचिदेषांस्वधयामदंतमिहोनपातंसुवृधंतमोगां । वृषप्रभर्मादानवस्यभामंवज्रेणवज्री
 निजघानशुष्णं ॥ त्यंचिदस्यऋतुभिर्निषत्तममर्मणोविददिदस्यमर्म । यदींसुक्षत्रप्रभृतामदस्ययुयुत्संतंतमसिहृम्येधाः+॥
 त्यंचिदित्थाकत्पयंशयानमसूर्येतमसिवावृधानं । तंचिन्मदानोवृषभःसुतस्योच्चैरिंद्रोऽअपूर्याजघान ॥ ३२ ॥ उ
 द्यादिंद्रोमहतेदानवायवधर्यमिष्टसहोऽअप्रतीतं । यदीवज्रस्यप्रभृतौददाभविश्वस्यजंतोरधमंचकार ॥ त्यंचिदणीमधु
 पंशयानमसिन्वंवत्रंमह्याददुग्रः । अपादमत्रंमहतावधेननिदुर्योणऽआवृणञ्मृधवाचं ॥ कोऽअस्यशुष्मंतविषींवरात

(५।२।१८) अदर्दरुत्समितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोगातुरिंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. २

॥ ८ ॥

ऽएकोधनाभरतेऽअप्रतीतः । इमेचिदस्य ज्ञयसोनुदेवीऽइंद्रस्यौजसोभियसाजिहाते ॥ न्यस्मैदेवीस्वधितिर्जिहीतऽइं
 द्रायगातुरुशतीवयेमे । संयदोजोयुवतेविश्वमाभिरनुस्वधानैक्षितयोनमंत ॥ एकंनुत्यासत्पतिं पांचजन्यंजातंशृणो
 मियशसंजनैषु । तमेजगृभ्रऽआशसोनविष्टंदोषावस्तोर्हवमानासऽइंद्रं ॥ एवाहित्वामृतुथायातयंतमघाविप्रैभ्योदद
 तंशृणोमि । किंतेब्रह्माणो गृहतेसखायोयेत्वायानिदधुःकाममिंद्र ॥ ३३ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

चतुर्थाष्टकेसूक्तानि १३० ऋचः १२६९

पंचविंशाध्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि २४ ऋचः १६८ ॥ त्यागः ॥ अग्नयइंद्रं. १०० विश्वेभ्योदेवेभ्य-अग्नय. ५ इंद्रामिभ्या.
 अग्नय. ६ इंद्राये. ८ उशनसइंद्राभ्या. इंद्राये. १७ ऋणंचयेन्द्राभ्या. ४ इंद्राये. ७ इंद्रकुत्सोशनोभ्य. इंद्रकुत्साभ्या. इंद्राये. १६ ॥
 इतिचतुर्थेप्रथमः ॥

महिदशप्राजापत्यःसंवरणोजातशत्रुंनवत्रिष्टुवंतंयस्तेष्टौप्रभूवसुरांगिरसःपंक्तयंतंसआगमत्पद्रुतीयाजगतींसं
 भानुनापंचात्रिरुरोरानुष्टुभंयदिंद्रपंक्तयंतमायाहिनवत्र्युष्णिगाद्यंत्यानुष्टुम्मध्येचसासौरीतदादीतिहासःस्तु
 तिकर्मत्वादत्रिरेवदेवःकोनुविंशतिर्वैश्वदेवंवैतत्पोळश्याद्यतिजगत्यावंत्यैकपदाप्रशंतमाद्यूनैकादशीरौद्र्याधेनव

क्रुसं.

अ. ४ अ. २

॥ ९ ॥

स्त्रयूनैतयोरुपांलैकपदांतप्रलथापंचोनाकाश्यपोवत्सारोन्येचक्रुषयोदृष्टलिंगाद्वित्रिष्टुवंतविदाएकादशसदाष्ट
 णोहयोष्टौप्रतिक्षत्रोत्योदृचोदेवपत्नीस्तवोत्यात्रिष्टुषद्वितीयाच ॥ १ ॥ ॥ ॥
 ॥ हरिःओम् ॥ (५।३।१) महिमहेतवसेदीध्येननिद्रायेत्थातवसेऽतव्यान् । योऽअस्मैसुमतिंवाजसातौस्तु
 तोजनैसमर्थश्चिकेत ॥ सत्वंनऽइंद्रधियसानोऽअकैर्हरीणांवृषन्योक्रमश्रेः । याऽइत्थामघवन्ननुजोषंवक्षोऽअभिप्रार्थः
 संक्षिजनान् ॥ नतेतऽइंद्राभ्यं१स्मदृष्वार्युक्तासोऽअब्रह्मतायदसन् । तिष्ठारथमधितंवज्रहस्तारश्मिदैवयमसेस्वश्वः॥
 पुरूयत्तऽइंद्रसंत्युक्थागवैचकथोर्वरासुयुध्यन् । तत्क्षेसूर्यायचिदोक्तस्विवृषासमत्सुदासस्यनामचित् ॥ वयंतेतऽइं
 द्रयेचनरःशर्धोजज्ञानायाताश्चरथाः । आस्मान्जगम्यादहिशुष्मसत्वाभगोनहव्यःप्रभृथेषुचारुः ॥ १ ॥ पृक्षेण्यमिं
 द्रत्वेह्योजोनृगानिचनृतमानोऽअमर्तः । सनऽएनीवसवानोरयिंदाःप्रार्थःस्तुषेतुविमघस्यदानै ॥ एवानऽइंद्रोतिभि
 रवपाहिगृणतःशूरकारुन् । उत्त्वचंददतोवाजसातौपिप्रीहिमध्वःसुषुतस्यचारोः ॥ उत्त्येमापौरुकुत्स्यस्यसुरेस्त्रस
 दस्योर्हिरिणिनोरराणाः । वहंतुमादशयेतासोऽअस्यगैरिक्षितस्यक्रतुभिर्नुसंश्रे ॥ उत्त्येमामारुताश्वस्यशोणाःक्रत्वा
 मघासोविदथस्यरातौ । सहस्रामेच्यवतानोददानऽआनूकमर्योवपुषेनार्चत् ॥ उत्त्येमाध्वन्यस्यजुष्टालक्ष्मण्यस्यसुरु

(५।३।१) महिमहइतिदशर्चस्यसूक्तस्यप्राजापत्यःसंवरणइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. ३

॥ ९ ॥

चोयतांनाः । महारायः संवरणस्य ऽऋषेर्ब्रजं नगावः प्रयता ऽऋषिगमन् ॥ २ ॥ (५।३।२) अजातशत्रुमजरास्वर्वत्य
 नुस्वधामितादस्ममीयते । सुनोतनपचतब्रह्मवाहसेपुरुष्टुतायप्रतरंदधातन ॥ आयः सोमै नजठरमपिप्रतामंदतमघवा
 मध्वोऽअंधसः । यदीमृगायहंतवेमहावधः सहस्रभृष्टिमुशनावधंयमत् ॥ योऽअस्मैघ्नंसऽउतवायऽऊधनिसोमंसुनो
 तिभवतिद्युमांऽअहं । अपापशक्रस्ततनुष्टिमूहतितनूशुभ्रंमघवायः कवासखः⁺ ॥ यस्यावधीत्पितरंयस्यमातरंयस्यश
 क्रोभ्रातरंनातऽईषते । वेतीद्वस्यप्रयतायतंकरोनकिल्बिषादीषतेवस्वऽआकुरः⁺ ॥ नपंचभिर्दशभिर्वृष्ट्यारभंनानुन्व
 तासचतेपुष्यताचन । जिनातिवेदमुयाहंतिवाधुनिरादेवयुंभजतिगोमतिव्रजे⁺ ॥ ३ ॥ वित्वक्षणः समृतौचक्रमास
 जोसुन्वतोविषुणः सुन्वतोवृधः । इंद्रोविश्वस्यदमिताविभीषणोयथावशंनयतिदासमार्यः ॥ समीपणे रजतिभोजनंमु
 पेविदाशुषेभजतिसूनरंवसु । दुर्गेचनध्रियतेविश्वऽआपुरुजनोयोऽअस्यतविषीमचुकुधत् ॥ संयजनौसुधनौविश्वश
 र्धसाववेदिंद्रोमघवागोषुशुभिषु । युजं ह्यन्यमकृतप्रवेपन्युदीगव्यंसृजतेसत्त्वभिर्धुनिः ॥ सहस्रसामाग्निवेशिं गृणी
 पेशत्रिमग्नऽउपमांकेतुमर्यः । तस्माऽआपः संयतः पीपयंततस्मिन्क्षत्रममवत्त्वेपमस्तु ॥ ४ ॥ (५।३।३) यस्तेसाधिष्ठो

(५।३।२) अजातशत्रुमिति नवर्चस्य सूक्तस्य संवरण इंद्रो जगत्या त्रिष्टुप् । (५।३।३) यस्तेसाधिष्ठ इत्यष्टस्य सूक्तस्य आंगिरसः
 प्रभूवसुरिंद्रोनुष्टुब्यापंक्तिः ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. २

॥ १० ॥

वसऽइंद्रक्रतुष्टमाभर । अस्मभ्यंचर्षणीसहंसस्त्रिवाजेषुदुष्टरं ॥ यदिद्रतेचतस्रोयच्छूरसंतितिस्रः । यद्वापंचक्षितीना
मवस्तत्सुनऽआभर ॥ आतेवोवरेण्यंवृषन्तमस्यहमहे । वृषजूतिर्हिजज्ञिषऽआभूभिरिंद्रतुर्वणिः ॥ वृषाह्यसिरार्धसे
जज्ञिषेवृष्णितेशवः । स्वक्षत्रंतेधृषन्मनःसत्राहमिंद्रपौंस्यं ॥ त्वंतमिंद्रमर्त्यममित्रयंतमद्रिवः । सर्वरथाशतक्रतोनिया
हिशवसस्पते ॥ ५ ॥ त्वामिद्वृत्रहन्तमजनासोवृक्तवर्हिषः । उग्रपूर्वाषुपूर्व्यहवतेवाजसातये ॥ अस्माकमिंद्रदुष्टरंपु
रोयावानमाजिषु । सयावानंधनेधनेवाजयंतमवारथं ॥ अस्माकमिंद्रेहिंनोरथमवापुरंध्या । वयंशविष्टवार्यदिविश्र
वौदधीमहिदिविस्तोममनामहे ॥ ६ ॥ (५।३।४) सऽआगमदिंद्रोयोवसूनांचिकेतदातुंदामनोरयीणां । धन्वचरो
नवंसंगस्तृषाणश्चकमानःपिवतुदुग्धमंशुं⁺ ॥ आतेहनूहरिवःशूरशिप्रेरुहत्सोमोनपर्वतस्यपृष्ठे । अनुत्वाराजन्नर्वतो
हिन्वन्गीभिर्मदेमपुरुहूतविश्वे ॥ चक्रंनवृत्तंपुरुहूतवेपतेमनोभियामेऽअमतेरिद्रिवः । रथादधित्वाजरितासदावृध
कुविन्नुस्तोषन्मघवन्पुरुवसुः ॥ एषग्रावेवजरितातऽइंद्रेयतिवाचंवृहदाशुषाणः । प्रसव्येनमघवन्यंसिरायःप्रदक्षिणि
द्धरिवोमाविवेनः ॥ वृषात्वावृषणंवर्धतुद्यौवृषावृषभ्यांवहसेहरिभ्यां । सनोवृषावृषरथःसुशिप्रवृषक्रतोवृषावज्जिन्भ
रेधाः ॥ योरोहितौवाजिनौवाजिनीवान्त्रिभिःशुतैःसचमानावदिष्ट । यूनेसमस्मैक्षितयोनमंतांश्रुतरथायमरुतोदुवो

(५।३।४) सआगमदितिषळर्चस्यसूक्तस्यप्रभूवसुरिंद्रस्त्रिष्टुप्ततीयाजगती ।

मंडलं ५

अनु. ३

॥ १० ॥

या⁺ ॥ ७ ॥ (५१३५) संभानुनायततेसूर्यस्याजुह्वानोघृतपृष्ठःस्वंचाः । तस्माऽअमृधाऽउपसोव्युच्छान्यऽइंद्रा
यसुनवामेत्याह ॥ समिद्धाग्निर्वनवत्स्तीर्णवर्हिर्युक्तग्रावासुतसोमोजराते । ग्रावाणोयस्यैषिरंवदंत्ययदध्वर्युर्हविषाव
सिंधुं ॥ वधूरियंपतिमिच्छंत्येतियऽईवहातेमहिषीमिषिरां । आस्यश्रवस्याद्रथऽआचघोषात्पुरुसहस्रापरिवर्तयाते ॥
नसराजाव्यथतेयस्मिन्निद्रस्तीव्रंसोमंपिबतिगोसखायं । आसत्वनैरजतिहंतिवृत्रक्षेतिक्षितीःसुभगोनामपुष्यन् ॥ पु
ष्यात्क्षेमैऽअभियोगेभवात्युभेवृतौसंयतीसंजयाति । प्रियःसूर्येप्रियोऽअग्राभवातियऽइंद्रायसुतसोमोददाशत् ॥ ८ ॥
(५१३६) उरोष्ट्रऽइंद्रराधसोविभ्वीरातिःशतक्रतो । अधानोविश्वचर्षणेद्युम्नासुक्षत्रमंहय ॥ यदीमिंद्रश्र
वाय्यमिषंशविष्ठदधिषे । प्रप्रथेदीर्घश्रुत्तमंहिरण्यवर्णदुष्टरं ॥ शुष्मासोयेतैऽअद्रिवोमेहनाकेतसापः । उभादेवाव
भिष्टयेद्विश्वश्चमश्चराजथः ॥ उतो नोऽअस्यकस्यचिदक्षस्यतववृत्रहन् । अस्मभ्यंनृमणमाभरास्मभ्यंनृमणस्यसे ॥
नूतऽआभिरभिष्टिभिस्तवशर्मच्छतक्रतो । इंद्रस्यामसुगोपाःशूरस्यामसुगोपाः⁺ ॥ ९ ॥ (५१३७) यदिंद्रचित्र
मेहनास्तित्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नोविदद्वसऽउभयाहस्त्याभर ॥ यन्मन्यसेवरैण्यमिंद्रद्युक्षंतदाभर । विद्याम

(५१३५) संभानुनेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभौमोत्रिरिंद्रस्त्रिष्टुप् । (५१३६) उरोष्ट्रइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रिरिंद्रोनुष्टुप् । (५१३७) य
दिंद्रेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रिरिंद्रोनुष्टुवंत्यापंक्तिः ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. २

॥ ११ ॥

तस्य ते वयमकूपारस्य दावने ॥ यत्ते दित्सु प्रारध्यं मनोऽस्ति श्रुतं बृहत् । तेन दृष्ट्वा चिदद्रिवऽआवाजं दर्शिता तये ॥
महिष्ठं वो मघो नाराजानं चर्षणीनां । इन्द्रमुपप्रशस्तये पूर्वाभिर्जुषे गिरः ॥ अस्माऽइत्काव्यं वचऽउक्थमिन्द्राय शंस्यं ।
तस्माऽउब्रह्मवाहसे गिरो वर्धत्यत्र योगिरः शुभं त्यत्रयः ॥ १० ॥ (५।३।८) आयाह्यद्रिभिः सुतंसो मंसो मपते पिव ।
वृषन्निद्रवृषभिर्वृत्रहंतम ॥ वृषाग्रावा वृषामदो वृषासो मोऽअयंसुतः । वृषन्निद्र० ॥ वृषात्वा वृषणं हवेव जिन्वित्राभिरू-
तिभिः । वृषन्निद्र० ॥ ऋजीषीव ज्रीवृषभस्तुरापादच्छुष्मीराजा वृत्रहा सोमपावा । युक्त्वा हरिभ्यामुपयासदूर्वाङ्मा-
ध्यं दिने सवने मत्सदिन्द्रः ॥ यत्त्वा सूर्यस्वर्भानुस्तमसा विध्यदासुरः । अक्षेत्रविद्यथा मुग्धो भुवनान्यदीधयुः ॥ ११ ॥
स्वर्भानोरधयदिन्द्रमायाऽअवो दिवो वर्तमानाऽअवाहन । गूढं सूर्यं तमसा पत्रतेन तुरीयेण ब्रह्मणा विन्ददत्रिः ॥ मामामि-
मंतवसंतमत्रऽइरस्याद्रुग्धोभियसानिगारीत् । त्वं मित्रोऽअसि सत्यराधास्तौ मे हावतं वरुणश्च राजा ॥ ग्राव्णो ब्रह्मायुयु-
जानः संपर्यन्कीरिणा देवान्नमसो पशिक्षन् । अत्रिः सूर्यस्य दिवि चक्षुराधात्स्वर्भानोरपमायाऽअघुक्षत् ॥ यंवै सूर्यस्वर्भा-
नुस्तमसा विध्यदासुरः । अत्रयस्तमन्वविन्दन्नह्यन्येऽअशंकुवन् ॥ १२ ॥ (५।३।९) कोनुवां मित्रावरुणा वृताय

(५।३।८) आयाहीति नवर्चस्य सूक्तस्यात्रिः आद्यानां चतसृणामिन्द्रः पंचम्याः सूर्यः षष्ठ्यादि चतसृणामत्रिर्देवता आद्यास्ति स उष्णिहः पंचम्यं
येऽनुष्टुभौ शिष्टास्त्रिष्टुभः । (५।३।९) कोनुवामिति विशत्यृचस्य सूक्तस्यात्रिर्विश्वे देवास्त्रिष्टुप् षोडशी सप्तदश्यावति जगत्या वंत्यैकपदा । (भेदपक्षे

मंडलं ५

अनु. ३

॥ ११ ॥

न्दिवोवा॑म॒हःपा॑र्थिवस्यवा॒दे । ऋ॒तस्य॑वा॒सद॑सि॒त्रासी॑थानोय॒ज्ञाय॑तेवा॒पशु॑पोनवा॒जान् ॥ तेनो॑मि॒त्रोवरु॑णोऽअ॒र्यमा॑यु
 रि॒द्रऽऋ॑भु॒क्षाम॑रुतो॒जुप॑त । नमो॑भि॒र्वाये॑दध॒तेसु॑वृ॒क्तिस्रो॑मैरु॒द्राय॑सी॒हुषे॑स॒जोषाः ॥ आवा॑येष्टा॒श्विना॑हुव॒ध्यैवा॑त॒स्यप॑
 त्म॒त्रथ्य॑स्यपु॒ष्टौ । उ॒तवा॑दि॒वोऽअ॑सु॒राय॑म॒न्मप्रा॑धा॒सीव॑यज्यवेभर॒ध्वं ॥ प्र॑स॒क्षणो॑दि॒व्यःक॑ण्व॒होता॑त्रि॒तोदि॑वःस॒जोषा॑
 वातो॑ऽअ॒ग्निः । पू॒षाभ॑गःप्रभृ॒थेवि॑श्वभो॒जाऽआ॑जि॒नज॑ग॒मुरा॑श्व॒श्वत॑माः ॥ प्र॒वो॒रयि॑यु॒क्ताश्व॑भर॒ध्वंरा॑यऽए॒षेव॑सेदधी
 त॒धीः । सु॒शेव॑ऽए॒वैरौ॑शि॒जस्य॑हो॒ताये॑वऽए॒वाम॑रुतस्तु॒राणां ॥ १३ ॥ प्र॒वो॒वायु॑र॒थयु॑ज॒कृणु॑ध्वं॒प्रदे॑वंवि॒प्रप॑नि॒तार॑म॒
 कैः । इ॒षुध्य॑वऽऋ॒तसा॑पःपु॒रंधी॑र्वस्वी॒र्नोऽअ॑त्र॒पत्नी॑राधियेधुः ॥ उ॒प॒वऽए॒षेव॑द्यै॒भिःशू॑षैःप्र॒य॒ह्नीदि॑वश्चित॒यद्भिर॑कैः । उ॒
 पा॒सान॑क्ता॒विदु॑षी॒ववि॑श्वमाहा॒वहतो॑म॒र्त्याय॑य॒ज्ञं ॥ अ॒भि॒वोऽअ॑र्चे॒पोष्या॑व॒तोनु॑न्वास्तो॒ष्पति॑त्वष्टा॒रंर॑णः । ध॒न्यास॑
 जा॒षाधि॑षणानमो॒भिर्व॑न॒स्पती॑ऽरोष॒धीरा॑यऽए॒षे ॥ तु॒जेन॑स्तने॒पर्व॑ताःसंतु॒स्वैत॒वोये॑वस॒वोन॑वीराः । पु॒नित॑ऽआ॒ह्योय॑ज॒
 तःसदा॑नोव॒र्धान्नः॑शंस॒नयो॑ऽअ॒भिष्टौ ॥ वृ॒ष्णोऽअ॑स्तोषिभू॒म्यस्य॑ग॒र्भे॒त्रितो॑नपा॒तम॑पांसु॒वृक्ति॑ । गृ॒णीते॑ऽअ॒ग्निरे॑तरी॒नशू॑
 पैःशो॒चिष्कै॑शो॒निरि॑णाति॒वनां ॥ १४ ॥ क॒थाम॑हेरु॒द्रिया॑य॒त्रवाम॑क॒द्राये॑चि॒कितु॑षेभगा॒य । आप॑ऽओष॒धीरु॑तनो॒वंतु॑

-मित्रावरुणौ १ विश्वदेवाः १ अश्विनौ १ विश्वदेवाः १ मरुतः १ विश्वदेवाः १ उपासानक्ते १ विश्वदेवाः २ अग्निः १ विश्वदेवाः २
 मरुतः १ विश्वदेवाः १ भूमिः १ विश्वदेवाः ३ भूमिः १ विश्वे १ एवं २० ।

ऋक्सं.

अ.४अ.२

॥१२॥

द्यौर्वनागिरयोवृक्षकेशाः ॥ शृणोतुनऽऊर्जापतिर्गिरःसनभस्तरयीयाँऽइषिरःपरिज्मा । शृण्वंत्वापःपुरोनशुभ्राःपरिस्तु
 चौबबृहाणस्याद्रैः ॥ विदाचिन्नुमहांतोयेवऽएवाब्रवामदस्मावार्यदधानाः । वयश्चनसुभ्वं१आवयंतिक्षुभामर्तमनुय
 तंवधुस्तैः+ ॥ आदैव्यानिपार्थिवानिजन्मापश्चाच्छासुमंस्त्रायवोचं । वर्धतांद्यावोगिरश्चंद्राग्राऽउदावर्धतामभिषाता
 ऽअर्णाः ॥ पदेपदेमेजरिमानिधायिवरूत्रीवाशक्रायापायुभिश्च । सिषक्तुमातामहीरसानःस्मत्सूरिभिर्ऋजुहस्तऽऋजु
 वनिः ॥ १५ ॥ कथादाशेमनमसासुदानूनेवयामरुतोऽअच्छौक्तौप्रश्रवसोमरुतोऽअच्छौक्तौ । मानोहिबुध्योरिषेधा
 दस्माकंभूदुपमातिवनिः ॥ इतिचिन्नुप्रजायैपशुमत्यैदेवासोवनतेमर्त्योवऽआदैवासोवनतेमर्त्योवः । अत्राशिवांतन्वो
 धासिमस्याजरांचिन्मेनिर्ऋतिर्जग्रसीत ॥ तांवादेवाःसुमतिमूर्जयंतीमिषमश्यामवसवःशसागोः । सानःसुदानुर्मृळयं
 तीदेवीप्रतिद्रवंतीसुवितायगम्याः ॥ अभिनऽइळायूथस्यमातास्मन्नदीभिर्वर्षावागृणातु । उर्वशीवाबृहद्दिवागृणाना
 भ्यूण्वानाप्रभूथस्यायोः + ॥ सिषक्तुनऽऊर्जव्यस्यपुष्टेः+ ॥ १६ ॥ (५।३।१०) प्रशंतमावरुणंदीधितीगीर्भिन्नंभग
 मर्दितिनूनमश्याः । पृषद्योनिःपंचहोताशृणोत्वतूर्तपंथाऽअसुरोमयोभुः+ ॥ प्रतिमेस्तोममर्दितिर्जगृभ्यात्सूनंनमा

(५।३।१०) प्रशंतमेत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यात्रिविश्वेदेवाःएकादश्यारुद्रस्त्रिष्टुप्सप्तदश्येकपदा । (भेदपक्षे—विश्वेदेवाः २ सविता १
 इंद्रः १ विश्वेदेवाः १ इंद्रः १ बृहस्पतिः ३ मरुतः १ रुद्रः १ विश्वेदेवाः १ पर्जन्यः २ मरुतः १ विश्वेदेवाः २ अश्विनौ १ एवं १८) ।

मंडलं ५

अनु. ३

॥१२॥

ताहृद्यं सुशेवं । ब्रह्मप्रियं देवहितं यदस्त्यहं मित्रेवरुणे यन्मयोभु⁺ ॥ उदीरय कवितमं कवीनामुनत्तैनमभिमध्वाघृतेन ।
 सनोवसूनिप्रयताहितानि चंद्राणि देवः सविता सुवाति ॥ समिद्रणो मनसानेषि गोभिः संसूरिभिर्हरिवः संस्वस्ति । संब्रह्म
 णा देवहितं यदस्ति संदेवानां सुमत्यायज्ञियानां ॥ देवो भगः सवितारायोऽंशऽइंद्रो बृत्रस्य संजितो धनानां । ऋभुक्षा
 वाजऽउतवापुरंधिरवंतुनोऽमृता सस्तुरासः ॥ १७ ॥ मरुत्वतोऽप्रतीतस्य जिष्णोरर्ज्यतः प्रब्रवामाकृतानि । न ते
 पूर्वमघवन्नापरासोनवीर्यं नृतनः कश्चनाप ॥ उपस्तुहि प्रथमं रत्नधेयं बृहस्पतिं सनितारं धनानां । यः शंसते स्तुवते शंभ
 विष्ठः पुरुवसुरागमज्जो हुवानं ॥ तवोतिभिः सचमानाऽअरिष्टा बृहस्पते मघवानः सुवीराः । येऽअश्वदाऽउतवासंति गो
 दायेव स्रदाः सुभगास्ते पुरायः ॥ विसर्माणं कृणुहि वित्तमेषां ये भुंजतेऽअपृणंतोनऽउकथैः । अपत्रतान्प्रसवेवावृधानान्ब्र
 ह्मद्विषः सूर्याद्यावयस्व ॥ यऽओहते रक्षसो देववीतावचक्रेभिस्तमरुतो नियात । यो वः शर्मा शशमानस्य निंदात्तुच्छया
 न्कामान्करते सिष्विदानः⁺ ॥ १८ ॥ तमुष्टुहियः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति भेषजस्य । यक्ष्वा महेसौ मनसा यरु
 द्रं नमोभिर्देवमसुरंदुवस्य ॥ दमूनसोऽपसो ये सुहस्ता वृष्णः पत्नीर्नद्यो विभवतृष्टाः । सरस्वती बृहद्विवोतरा कादशस्य
 तीर्वरिवस्यंतु शुभ्राः⁺ ॥ प्रसू महेसु शरणाय मेधांगिरं भरेन व्यसीं जायमानां । यऽआहना दुहितुर्वक्षणां सुरूपामिना नोऽ
 अकृणोदिदं नः ॥ प्रसुष्टुतिः स्तनयंतं रुवंतं मिळस्पतिं जरितर्नूनमश्याः । योऽअब्दिमाँऽउदनिमाँऽइयतिं प्रविद्युतारोद

ऋक्सं.

अ.४अ.२

॥१३॥

सीऽउक्षमाणः ॥ एषःस्तोमोमारुतंशर्धोऽअच्छारुद्रस्यसुनूर्युवन्यूरुदश्याः । कामोरायेहवतेमास्वस्त्युपस्तुहिपृषदश्वाँ
 ऽअयासः ॥ प्रैषःस्तोमःपृथिवीमंतरिक्षंवनस्पतीऽरोषधीरायेऽअश्याः । देवोदेवःसुहवोभूतुमह्यमानोमातापृथिवीदु
 र्मतौधात् ॥ उरौदेवाऽअनिवाधेस्याम ॥ समश्विनोरवसानूतनेनमयोभुवासुप्रणीतीगमेम । आनोरयिवहतमोतवीरा
 नाविश्वान्यमृतासौभगानि ॥ १९ ॥ (५।३।११) आधेनवःपर्यसातूण्यर्थाऽअमर्धतीरुपनोयंतुमध्वा । महोराये
 बृहतीःसप्तविप्रोमयोभुवोजरिताजोहवीति ॥ आसुष्टुतीनमसावर्तयध्यैद्यावावाजायपृथिवीऽअमृधे । पितामाताम
 धुवचाःसुहस्ताभरेभरेनोयशसावविष्टां ॥ अध्वर्यवश्चकृवांसोमधूनिप्रवायवैभरतचारुशुक्रं । होतैवनःप्रथमःपाह्यस्य
 देवमध्वोररिमातेमदाय ॥ दशक्षिपोयुंजतेवाहूऽअद्रिसोमस्ययाशमितारासुहस्ता । मध्वोरसंसुगभस्तिगिरिष्ठांचनि
 श्रद्धदुहेशुक्रमंशुः⁺ ॥ असावितेजुजुषाणायसोमःक्रत्वेदक्षायबृहतेमदाय । हरीरथेसुधुरायोगेऽअर्वागिंद्रप्रियाकृ
 णुहिहूयमानः ॥ २० ॥ आनोमहीमरमतिंसजोषाग्नांदेवीनमसारातहव्यां । मधोर्मदायबृहतीमृतज्ञामाग्नेवहपथि
 भिर्देवयानैः ॥ अंजंतियंप्रथयंतोनविप्रावपावैतंनाग्निनातपंतः । पितुर्नपुत्रऽउपसिप्रेष्ठऽआघर्मोऽअग्निमृतयन्नसादि॥

(५।३।११) आधेनवइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यात्रिर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप्षोडश्येकपदाविराट् (भेदपक्षे—नदी १ द्यावापृथिवी १ वायुः १
 सोमः १ इंद्रः १ अग्निः १ घर्मः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः २ सरस्वती १ बृहस्पतिः १ अग्निः ३ विश्वेदेवाः १ अश्विनौ १ एवं १७) ।

मंडलं ५

अनु. ३

॥१३॥

अच्छामहीबृहतीशंतमागीर्दूतोनगंत्वश्विनाहुवध्यै । मयोभुवासरथायातमर्वागंतंनिधिंधुरमाणिर्ननाभि ॥ प्रतव्य
 सोनमऽउक्तिरस्याहंपूष्णऽउतवायोरदिक्षि । याराधसाचोदितारामतीनायावाजस्यद्रविणोदाऽउतत्मन् ॥ आनाम
 भिर्मरुतोवक्षिविश्वानारूपेभिर्जातवेदोहुवानः । यज्ञंगिरोजरितुःसृष्टिचविश्वेगंतमरुतोविश्वऽउती ॥ २१ ॥ आ
 नोदिवोबृहतःपर्वतादासरस्वतीयजतागंतुयज्ञं । हवैदेवीजुषाणाघृताचींशग्मानोवाचमुशतीशृणोतु ॥ आवेधसं
 नीलपृष्ठंवृहतंबृहस्पतिसदनेसादयध्वं । सादद्यौनिदमऽआदींदिवांसंहिरण्यवर्णमरुषंसपेम ॥ आधर्णसिर्वृहदिवोररा
 णोविश्वेभिर्गत्वोमभिर्हुवानः । श्रावसानऽओषधीरमृधस्त्रिधातुशृंगोवृषभोवयोधाः ॥ मातुष्पदेपरमेशुक्रऽआयो
 विपन्यवोरास्पिरासोऽअगमन् । सुशेव्यंनमसारातहव्याःशिष्टमृजंत्यायवोनवासे ॥ बृहद्वयोबृहतेतुभ्यमग्नेधिया
 जुरोमिथुनासःसचंत । देवोदेवःसुहवोभूतुमह्यमानोमातापृथिवीदुर्मतौधात् ॥ उरौदेवाऽअनिवाधेस्याम ॥ सम
 श्विनोरवसानूतनेनमयोभुवासुप्रणीतीगमेम । आनोरयिवहतमोतवीरानाविश्वान्यमृतासौभगानि ॥ २२ ॥ (५।३।१२)
 तंप्रत्नथापूर्वथाविश्वथेमथाज्येष्ठतातिवर्हिषदस्वर्विदं । प्रतीचीनंवृजनंदोहसेगिराशुंजयंतमनुयासुवर्धसे ॥ श्रियेसुह

(५।३।१२) तंप्रत्नथेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारोविश्वेदेवाजगत्यंलेत्रिष्टुभौ (भेदपक्षे—इंद्रः २ अग्निः १ सूर्यः १
 अग्निः १ विश्वेदेवाः १ सूर्यः १ अग्निः १ सूर्यः २ विश्वेदेवाः २ सुतंभरः १ अग्निः २ एवं १५) ।

ऋक्सं.

अ.४अ.२

॥१४॥

शीरुपरस्ययाःस्वर्विरोचमानःकुकुभामचोदतै । सुगोपाऽअसिनदभायसुकृतोपरोमायाभिर्ऋतऽआसनामते ॥ अत्यं
 हविःसंचतेसच्चधातुचारिष्टगातुःसहोतासहोभरिः । प्रसर्त्तानोऽअनुबर्हिर्वृषाशिशुर्मध्येयुवाजरोविस्नुहाहितः⁺ ॥ प्र
 वऽएतेसुयुजोयामन्निष्टयेनीचीरमुष्मैयम्यऽऋतावृधः । सुयंतुभिःसर्वशासैरभीशुभिःक्रिविर्नामानिप्रवणेमुषायति ॥
 संजर्भुराणस्तर्हभिःसुतेगृभंवयाकिनचित्तगर्भासुसुस्वरुः । धारवाकेष्वृजुगाथशोभसेवर्धस्वपत्नीरभिजीवोऽअध्वरे⁺
 ॥ २३ ॥ यादृगेवददृशेतादृगुच्यतेसंच्छाययादधिरेसिध्रयाप्स्वा । महीमस्मभ्यमुरुषामुरुज्रयोवृहत्सुवीरमनपच्युतं
 सहः ॥ वेत्यग्रुर्जनिवान्वाऽअतिस्पृधःसमर्यतामनसासूर्यःकविः । प्रंसंरक्षंतपरिविश्वतोगयमस्माकंशर्मवनवत्स्वाव
 सुः ॥ ज्यायांसमस्ययतुनस्यकेतुनऽऋषिस्वरंचरतियासुनामते । यादृश्मिन्धायितमपस्ययाविद्वद्यऽउस्वयंवहतेसोऽ
 अरंकरत् ॥ समुद्रमासामवतस्थेऽअग्रिमानरिष्यतिसर्वनयस्मिन्नायता । अत्रानहार्दिकवृणस्यरेजतेयत्रामतिर्विद्यतै
 पूतबंधनी ॥ सहिक्षत्रस्यमनसस्यचित्तिभिरेवावदस्ययजतस्यसध्रैः । अवत्सारस्यस्पृणवामरुणवभिःशविष्ठंवाजंविदुषा
 चिदर्थ्य ॥ २४ ॥ इयेनऽआसामदितिःकक्ष्योऽमदोविश्ववारस्ययजतस्यमायिनः । समन्यमन्यमर्थयंत्येतवेविदुर्विषा
 णंपरिपानमंतिते⁺ ॥ सदापृणोयजतोविद्विषोवधीद्वाहुवृक्तःश्रुतवित्तयोवःसचा । उभासवराप्रत्येतिभातिचयदीग
 णंभजतेसुप्रयावभिः ॥ सुतंभरोयजमानस्यसत्पतिर्विश्वासामूधःसधियामुदंचनः । भरंद्धेनूरसंवच्छिश्रियेपयानुब्रु

मंडलं ५

अनु. ३

॥१४॥

वाणोऽअध्यैतिनस्वपन्⁺ ॥ योजागारतमृचःकामयंतेयोजागारतमुसामानियंति । योजागारतमयंसोमऽआहतवाह
मस्मिसख्येन्योकाः ॥ अग्निर्जागारतमृचःकामयंतेग्निर्जागारतमुसामानियंति । अग्निर्जागारतमयंसोमऽआहतवाह
मस्मिसख्येन्योकाः ॥ २५ ॥ (परिशिष्टं ॥ जागर्षित्वंभुवनेजातवेदोजागर्षियत्रयजतेहविष्मान् । इदंहविःश्रद्धा
नोजुहोमितेनपासिगुह्यंनामगोनां ॥ (५।४।१) विदादिवोविष्यन्नद्रिमुक्थैरायत्याऽउषसोऽअर्चिनोऽगुः । अपावृ
तत्रजिनीरुत्स्वर्गाद्विदुरोमानुषीर्देवआवः ॥ विसूर्योऽअमतिंनश्रियंसादोर्वाङ्गवांमाताजानतीगात् । धन्वर्णसोनद्यः
खादोऽअर्णाःस्थूणैवसुमिताहंतद्यौः⁺ ॥ अस्माऽउक्थायपर्वतस्यगर्भोमहीनांजनुषेपूर्याय । विपर्वतो जिहीतसा
धंतद्यौराविवासंतोदसयंतभूमं ॥ सूक्तेभिर्वोवचोभिर्देवजुष्टैरिन्द्रान्व१ग्नीऽअवसेहुवध्यै । उक्थेभिर्हिष्माक्वयःसुय
ज्ञाऽआविवासंतोमरुतोयजति ॥ एतोन्व१द्यसुध्यो३भवांमप्रदुच्छुनामिनवामावरीयः । आरेद्वेषांसिसनुतर्दधामा
यामप्रांचोयजमानमच्छ ॥ २६ ॥ एताधियंकृणवांमासखायोपयामातांऋणुतव्रजंगोः । ययामनुर्विशिशिप्रंजिगाय
ययावणिग्वंकुरापापुरीषं ॥ अनूनोदत्रहस्तयतोऽअद्रिरार्चन्येनदशमासोनवग्वाः । ऋतंयतीसरमागाऽअविंदद्विश्वा

(५।४।१) विदादिवइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःसदापृणोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे-इंद्रसूर्यो १ विश्वेदेवाः २ इंद्राग्नी १ विश्वेदेवाः ६
आपः १ एवं ११ । अत्रसूक्तेसदापृणर्षेर्यजतइत्यादिलिंगोक्तऋषिभिःसमुच्चयइतिकचित्) ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. २

॥ १५ ॥

निसृत्यांगिराश्चकार ॥ विश्वेऽस्याव्युषिमाहिनायाः संयद्भोभिरंगिरसो नवत । उत्सऽआसां परमेसधस्यऽकृतस्य पथा
 सरमाविदुहाः⁺ ॥ आसूर्योयातुसप्ताश्वः क्षेत्रं यदस्योर्वियादीर्घयाथे । रघुः श्येनः पतयदंधोऽअच्छायुवाकविदीदय
 द्रोषु गच्छन् ॥ आसूर्योऽअरुहच्छुक्रमणोयुक्तयद्भरितोवीतपृष्ठाः । उद्धाननावमनयंतधीराऽआशृण्वतीरापोऽअर्वा
 गतिष्ठन् ॥ धियवोऽअप्सुदधिषेस्वर्षाययातरन्दशमासोनवग्वाः । अयाधियास्यामदेवगोपाऽअयाधियातुतुर्यामा
 त्यंहः ॥ २७ ॥ (५।४।२) ह्योनविद्वाँऽअयुजिस्वयंधुरितांवहामिप्रतरणीमवस्युव । नास्यावदिमविमुचंनावृतपु
 नर्विद्वान्पथः पुरऽएतऽऋजुनेषति ॥ अग्नऽइंद्रवरुणमित्रदेवाः शर्धः प्रयंतमारुतोतविष्णो । उभानासत्यारुद्रोऽअध
 ग्नाः पूषाभगः सरस्वतीजुषंत ॥ इंद्राग्नीमित्रावरुणादितिस्वः पृथिवीं धामरुतः पर्वताँऽअपः । हुवेविष्णुं पूषणं ब्रह्मणस्प
 तिं भगं नुशंसं सवितारमूतये ॥ उतनोविष्णुरुतवातोऽअसिधोद्रविणोदाऽउतसोमोमयस्करत् । उतऽऋभवऽउतराये
 नोऽअश्विनोतत्वष्टोतविभ्वानुमंसते ॥ उतत्यन्नोमारुतं शर्धऽआगमद्विद्विभ्रयं यजतंवहिरासदै । बृहस्पतिः शर्मपूषोत
 नोयमद्वरूथ्यं^१वरुणोमित्रोऽअर्यमा⁺ ॥ उतत्येनः पर्वतासः सुशस्तयः सुदीतयो नद्य^१स्त्रामणेभुवन् । भगोविभक्ताश

(५।४।२) ह्योनेत्यष्टस्यसूक्तस्यात्रेयः प्रतिक्षत्रोविश्वेदेवाजगतीसप्तम्यष्टम्योर्देवपत्न्यः द्वितीयां त्रेत्रिष्टुभौ (भेदपक्षे-विश्वेदेवाः ६
 देवपत्न्यः २ एवं ८) ।

मंडलं ५

अनु. ४

॥ १५ ॥

वसावसागमदुरुव्यचाऽअदितिःश्रोतुमेहवँ ॥ देवानांपत्नीरुशतीरंवतुनःप्रावंतुनस्तुजयेवाजसातये । याःपार्थिवा
 सोयाऽअपामपित्रतेतानोदेवीःसुहवाःशर्मयच्छत ॥ उतग्राव्यंतुदेवपत्नीरिंद्राण्यग्नाय्यश्विनीराट् । आरोदसीवरु
 णानीशृणोतुव्यंतुदेवीर्यऽऋतुर्जनीनां ॥ २८ ॥ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥

षड्विंशाध्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १४ ऋचः १४६ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ५२ सूर्याये. अग्नय. ४ मित्रावरुणाभ्या. विश्वेभ्योदेवे
 भ्य. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. उषासानक्ताभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ मरुद्भ्य.
 विश्वेभ्योदेवेभ्य. भूम्याइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ भूम्याइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ सवित्र. इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. बृहस्पतय. ३ मरुद्भ्य.
 रुद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. पर्जन्याये. २ मरुद्भ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ अश्विभ्या. नद्याइ. द्यावापृथिवीभ्या. वायव. सोमाये. इंद्राये.
 अग्नय. धर्माये. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ सरस्वत्या. बृहस्पतय. अग्नय. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. अश्विभ्या. इंद्राये. २ अग्नय.
 सूर्याये. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सूर्याये. अग्नय. सूर्याये. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ सुतंभराये. अग्नय. २ इंद्रसूर्याभ्यामि. विश्वेभ्योदे
 वेभ्य. २ इंद्रामिभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ६ अश्विभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ६ देवानांपत्नीभ्य. २ ॥ इतिचतुर्थेद्वितीयः ॥

प्रयुंजतीसप्तप्रतिरथःकदुपंचप्रतिभानुर्जागतदेवंवःप्रतिभोत्यातृणपाणिर्विश्वःस्वस्त्यात्रेयःपंकत्यंतमग्नेपंचोना
 चतुर्थ्यैद्रवायवीवायव्यैकैद्रवायव्यौचतस्रोगायत्र्यःपलुष्णिहस्तिस्त्रोजगत्यस्त्रिष्टुभोवात्येअनुष्टुभौप्रश्यावाश्व

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ३

॥ १६ ॥

अ्यूनाश्यावाश्वोमारुतंहतत्पंक्तिः पृथं त्येचकोवेदपोळशंककुब्बृहत्यनुष्टुप्पुरउष्णिक्कुप्सतोबृहत्यौगायत्रीसतो
 बृहतीककुभौगायत्रीसतोबृहत्यौककुप्सतोबृहतीप्रशर्धायपंचोनाजागतमुपांत्यात्रिष्टुप्प्रयज्यवोदशांत्यात्रिष्टुव
 ग्नेनववार्हतंतृतीयासप्तम्यौसतोबृहत्यावारुद्रासोष्टौद्वित्रिष्टुवंतंतमुप्रवस्त्रिष्टुवंतमीळेद्विजगत्यंतमाग्नेयंचवाके
 ष्टैकोनागायत्रीश्यावाश्वोत्रवैददश्वीतरंतपुरुमीह्वौदार्भ्यरथवीतिमरुतश्चदानतुष्टः प्रशशंसंबुद्धाचतरंतमहिषीं
 शशीयसीपंचम्यनुष्टुप्प्रवमीसतोबृहत्यृतेननवश्रुतविन्मैत्रावरुणंवैतत् ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःॐम् ॥ ॥ (५।४।३) प्रयुंजतीदिवऽएतिब्रुवाणामहीमातादुहितुर्बोधयंती । आविवांसंतीयुवतिर्म
 नीषापितृभ्यऽआसदनेजोहुवाना ॥ अजिरासस्तदपऽईयमानाऽआतस्थिवांसोऽअमृतस्यनाभिं । अनंतासऽउरवो
 विश्वतःसींपरिद्यावापृथिवीयंतिपंथाः ॥ उक्षासमुद्रोऽअरुषःसुपर्णःपूर्वस्ययोनिंपितुराविवेश । मध्येदिवोनिहितःपृ
 थ्विरश्माविचक्रमेरजसस्पात्यंतौ ॥ चत्वारऽईविभ्रतिक्षेमयंतोदशगर्भंचरसंधापयंते । त्रिधातवःपरमाऽअस्यगावो
 दिवश्चरंतिपरिसद्योऽअंतान् ॥ इदंवपुर्निवचनंजनासश्चरंतियन्नद्यस्तस्थुरापः । द्वेयदीविभृतोमातुरन्येऽइहेहजाते

(५।४।३) प्रयुंजतीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिरथोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—उषाः १ सूर्यरश्मयः १ सूर्यः ३ विश्वेदेवाः १
 मित्रावरुणाग्रयः १ एवं ७) ।

मंडलं ५

अनु. ४

॥ १६ ॥

युम्याऽसंबंधू ॥ वितन्वतेधियोऽस्माऽअपांसिवस्त्रापुत्रायमातरोवयन्ति । उपप्रक्षेवृषणोमोदमानादिवस्पथावध्वो
यंत्यच्छ ॥ तदस्तुमित्रावरुणातदग्नेशंयोरस्मभ्यमिदमस्तुशस्तं । अशीमहिगाधमुतप्रतिष्ठांनमोदिवेबृहतेसादनाय
॥ १ ॥ (५।४।४) कदुप्रियायधाम्नेमनामहेस्वक्षत्रायस्वयंशसेमहेवयं । आमेन्यस्यरजसोयदभ्रऽआऽअपोवृणा
नावितनोतिमायिनी ॥ ताऽअन्नतवयुनवीरवक्षंसमान्यावृतयाविश्वमारजः । अपोऽअपाचीरपराऽअपेजतेप्रपूर्वा
भिस्तिरतेदेवयुर्जनः ॥ आग्रावभिरहन्येभिरक्तुभिर्वरिष्ठंवज्रमाजिघर्तिमायिनि । शतंवायस्यप्रचरन्त्वेदमेसंवर्तय
तोविचवर्तयन्नहा ॥ तामस्यरीतिंपरशोरिवप्रत्यनीकमख्यंभुजेऽअस्यवर्षसः । सचायदिपितुमंतमिवक्षयंरत्नं दधाति
भरहूतयेविशे⁺ ॥ सजिह्वाचतुरनीकऽऋजतेचारुवसानोवरुणोयतन्नरिं । नतस्यविद्वपुरुषत्वतावयंयतोभगःसवि
तादातिवार्य ॥ २ ॥ (५।४।५) देववोऽअद्यसवितारमेषेभगंचरत्नंविभजंतमायोः । आवांनरापुरुभुजाववृत्यादि
वेदिवेचिदश्विनासखीयन्⁺ ॥ प्रतिप्रयाणमसुरस्यविद्वान्सूक्तैर्देवंसवितारंदुवस्य । उपब्रवीतनमसाविजानन्ज्येष्ठंच
रत्नंविभजंतमायोः⁺ ॥ अदुत्रयादयतेवार्याणिपूषाभगोऽअदितिर्वस्तऽउस्रः । इंद्रोविष्णुर्वरुणोमित्रोऽअग्निरहानिभ

(५।४।४) कदुप्रियायेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिभानुर्विश्वेदेवाजगती (भेदपक्षे-विद्युतोग्निः १ उषाः १ इंद्रसूर्यौ १ अग्निः २
एवं ५) (५।४।५) देवंवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःप्रतिप्रभुर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे-विश्वेदेवाः १ सूर्यः १ विश्वेदेवाः ३ एवं ५) ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ३

॥ १७ ॥

द्राजंनयंतदस्माः⁺ ॥ तन्नोऽनुर्वासंवितावरुथंतत्सिधंवऽइषयंतोऽनुगमन् । उपयद्वोचैऽअध्वरस्यहोतारायः स्या
मपतयोवाजरत्नाः ॥ प्रयेवसुभ्यऽईवदानमोदुर्येमित्रेवरुणेसुक्तवाचः । अवैत्वभ्वैकृणुतावरीयोदिवस्पृथिव्योरवसा
मदेम ॥ ३ ॥ परिशिष्टं ॥ सूक्तांतैर्तृणान्यग्नावरण्येवोदुकेपिवा ॥ यत्स्तृणैरध्ययनंतदधीतस्तृणानिभवतेभव ॥ वा
पीकूपतडागानांसमुद्रंगच्छस्वाहा ॥ ॥ (५।४।६) विश्वोदेवस्यनेतुर्मतोवुरीतसख्यं । विश्वोरायऽइषुध्यतिद्यु
म्वृणीतपुष्यसे ॥ तेतैदेवनेतुर्येचैमोऽनुशसे । तेरायातेह्याऽपृचेसचैमहिसचथ्यैः* ॥ अतोऽनानृनतिथीनतःप
त्तीर्दशस्यत । आरेविश्वैपथेष्ठांद्भिषोयुयोतुयूयुविः ॥ यत्रवह्निरभिहितोदुद्रवद्रोण्यःपशुः । नृमणावीरपस्त्योर्णाधीरे
वसनिता ॥ एषतैदेवनेतारथस्पतिःशंरयिः । शंरायेशंस्वस्तयऽइषःस्तुतोमनामहेदेवस्तुतोमनामहे ॥ ४ ॥ (५।४।७)
अग्नेसुतस्यपीतयेविश्वैरुमेभिरागहि । देवेभिर्हव्यदातये ॥ ऋतधीतयऽआगतसत्यधर्माणोऽअध्वरं । अग्नेःपिवतजि

(५।४।६) विश्वोदेवस्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यस्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवाऽनुष्टुप्अंत्यापंक्तिः (भेदपक्षे सविता २ विश्वेदेवाः १ सविता २
एवं ५) (५।४।७) अग्नेसुतस्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यस्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवाश्चतुर्थीपष्ठीसप्तमीनामिन्द्रवायुःपंचम्यावायुःआद्याश्चतस्रोगाय
त्र्यःपंचम्यादिषष्ठ्यष्टिहःएकादश्यादितिस्रोजगत्यः (त्रिष्टुभोवा) अंत्येद्वेनुष्टुभौ (भेदपक्षे—अग्निः २ विश्वेदेवाः १ इंद्रवायू १ वायुः १
इंद्रवायू २ अग्निः ३ विश्वेदेवाः ५ एवं १५) ।

मंडलं ५

अनु. ४

॥ १७ ॥

ह्या ॥ विप्रैभिर्विप्रसंत्यप्रातर्यावभिरागहि । देवेभिःसोमपीतये ॥ अयंसोमश्चमूसुतोऽमन्त्रेपरिषिच्यते । प्रियऽइं
 द्रायवायवे ॥ वायवायाहिवीतयेजुषाणोहव्यदातये । पिवासुतस्यांधसोऽभिप्रयः ॥ ५ ॥ इंद्रश्चवायवेषांसुतानां
 पीतिमर्हथः । तान्जुषेथामरेपसावभिप्रयः ॥ सुताऽइंद्रायवायवेसोमासोदध्याशिरः । निम्ननयंति सिंधवोभिप्रयः ॥
 सजूर्विश्वेभिर्देवेभिरश्विभ्यामुषसासजूः । आयाह्यग्नेऽअत्रिवत्सुतेरण ॥ सजूर्मित्रावरुणाभ्यांसजूःसोमैनविष्णुना ।
 आयाह्यग्नेऽअत्रिवत्सुतेरण ॥ सजूर्आदित्यैर्वसुभिःसजूर्निद्रेणवायुना । आयाह्यग्नेऽअत्रिवत्सुतेरण ॥ ६ ॥ स्वस्ति
 नोमिमीतामश्विनाभगःस्वस्तिदेव्यदितिरनर्वणः । स्वस्तिपूषाऽअसुरोदधातुनःस्वस्तिद्यावापृथिवीसुचेतुना ॥ स्वस्त
 येवायुमुपब्रवामहैसोमस्वस्तिभुवनस्ययस्पतिः । बृहस्पतिसर्वगणस्वस्तयेस्वस्तयऽआदित्यासोभवंतुनः ॥ विश्वेदेवा
 नोऽअद्यास्वस्तयेवैश्वानरोवसुरग्निःस्वस्तये । देवाऽअवन्तवृभवःस्वस्तयेस्वस्तिनोरुद्रःपातवंहसः ॥ स्वस्तिमित्रावरुणा
 स्वस्तिपथ्येरेवति । स्वस्तिनऽइंद्रश्चाग्निश्चस्वस्तिनोऽअदितेकृधि ॥ स्वस्तिपथ्यामनुचरेमसूर्याचंद्रमसाविव । पुनर्ददता
 ग्नताजानतासंगमेमहि ॥ ७ ॥ (परिशिष्टं ॥ ॥ स्वस्त्ययनंताक्षर्यमरिष्टनेमिमहद्भूतवायुसंदेवतानां । असुरघ्निमि
 द्रसखंसमत्सुवृहद्यशोनावमिवारुहेम ॥ अंहोमुचमांगिरसंगयंचस्वस्त्यात्रेयमनसाचताक्षर्यै । प्रयतपाणिःशरणंप्रपद्ये

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ३

॥ १८ ॥

स्वस्ति सैवाधेष्वभयं नोऽस्तु ॥) (५।४।८) प्रश्यावाश्वधृष्णुयार्चामरुद्भिर्ऋकभिः । येऽअद्रोधमनुष्वधंश्रवोम
 दंतियज्ञियाः ॥ तेहिस्थिरस्यशवसःसखायःसंतिधृष्णुया । तेयामन्नाधृषद्विनस्मनापांतिशश्वतः ॥ तेषंद्रासोनोक्ष
 णोतिष्कंदंतिशर्वरीः । मरुतामधामहोदिविक्षमाचमन्महे ॥ मरुत्सुवोदधीमहिस्तोमैयज्ञं च धृष्णुया । विश्वेयेमानुषा
 युगापांतिमर्त्यैरिषः⁺ ॥ अर्हंतो ये सुदानवो नरोऽअसामिशवसः । प्रयज्ञं यज्ञियैभ्यो दिवोऽअर्चामरुद्भ्यः ॥ ८ ॥ आरु
 कमैरायुधानरऽऋष्वाऽऋष्टीरसृक्षत । अन्वेनाऽअहविद्युतो मरुतो जज्ञतीरिवभानुरर्तुत्मनादिवः⁺ ॥ येवावृधंत
 पार्थिवायऽउरावंतरिक्षऽआ । वृजनैवानदीनांसधस्थेवामहोदिवः⁺ ॥ शधोमारुतमुच्छंससत्यशवसमृभ्वंसं । उतस्म
 तेशुभेनरःप्रस्पंद्रायुजतत्मना ॥ उतस्मतेपरुष्ण्यामूर्णावसतशुंध्यवः । उतपव्यारथानामद्रिभिंदंत्योजसा ॥ आपथ
 योविपथयोतस्पथाऽअनुपथाः । एतेभिर्मह्यनामभिर्यज्ञं विष्टारऽओहते ॥ ९ ॥ अधानरोन्योहते धानियुतऽओहते ।
 अधापारावताऽइतिचित्रारूपाणिदर्श्या ॥ छंदःस्तुभःकुभंन्यवऽउत्समाकीरिणो नृतुः । तेमेकेचिन्नतायवऽऊमाऽआ
 सन्हृशित्विषे⁺ ॥ यऽऋष्वाऽऋष्टिविद्युतःकवयःसंतिवेधसः । तमृषेमारुतंगणं नमस्यारमयागिरा⁺ ॥ अच्छऽऋषे
 मारुतंगणं दानामित्रं नयोषणा । दिवोवाधृष्णवऽओजसास्तुताधीभिरिषण्यत ॥ नूमन्वानऽएषां देवाऽअच्छानवक्ष

(५।४।८) प्रश्यावाश्वेतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतोनुष्टुप्षष्ठ्यंत्येपंक्ती ।

मंडलं ५

अनु. ४

॥ १८ ॥

णा । दानासंचेतसूरिभिर्यामश्रुतेभिरंजिभिः ॥ प्रयेमैवध्वेषेगां वोचंतसूरयः पृश्निवोचंतमातरं । अधापितरमिष्मिणं
 रुद्रं वोचंतशिक्षः ॥ सप्तमैसप्तशक्तिनऽएकमेकाशताददुः । यमुनायामधिश्रुतमुद्राधोगव्यमृजेनिराधोऽअश्व्यमृ
 जे ॥ १० ॥ (५।४।९) कोवेदजानमेषांकोवापुरासुम्नेष्वासमरुतां । यद्युयुज्रेकिलास्यः* ॥ ऐतात्रथेषुतस्थुषः
 शुश्रावकथाययुः । कस्मैससुःसुदासेऽअन्वापयऽइळाभिर्वृष्टयःसह⁺ ॥ तेमऽआहुर्यऽआययुरुपद्युभिर्विभिर्मदे । न
 रोमर्याऽअरेपसऽइमान्पश्यन्नितिष्टुहि ॥ येऽअंजिषुयेवाशीषुस्वभानवःस्रक्षुरुक्मेषुखादिषु । श्रायारथेषुधन्वसु ॥
 युष्माकैस्मारथाऽअनुमुदेदधेमरुतोजीरदानवः । वृष्टीद्यावोयतीरिव ॥ ११ ॥ आयनरःसुदानवोददाशुपैदिवःको
 शमचुच्यवुः । विपर्जन्यंसृजंतिरोदसीऽअनुधन्वनायंतिवृष्टयः ॥ ततृदानाःसिंधवःक्षोदसारजःप्रसस्रुधेनवोयथा ।
 स्यंनाऽअश्वाऽइवाध्वनोविमोचनेवियद्वर्ततऽएन्यः* ॥ आयातमरुतोदिवऽआंतरिक्षादुमादुत । मावस्थातपरावतः ॥
 मावोरसानितभाकुभाक्रुमुर्मावःसिंधुर्निरीरमत् । मावःपरिष्ठात्सरयुःपुरीषिण्यस्मेऽइत्सुम्रमस्तुवः ॥ तंवःशर्ध्वरथा
 नांत्वेषंगुणमारुतंनव्यसीनां । अनुप्रयंतिवृष्टयः ॥ १२ ॥ शर्ध्वशर्ध्वऽएषांवातैवातंगुणंगणंसुशस्तिभिः । अनुक्रामे

(५।४।९) कोवेदेतिषोळशर्चस्यसूक्तस्यश्यावाश्वोमरुतः क्रमेणककुप्बृहत्यनुष्टुपुरउष्णिक्ककुप्सतोबृहतीसतोबृहतीगायत्रीसतोबृहती
 ककुप्ककुप्गायत्रीसतोबृहतीसतोबृहतीककुप्सतोबृहत्यः ।

क्रुसं.

अ. ४ अ. ३

॥ १९ ॥

मधीतिभिः ॥ कस्माऽअद्यसुजातायरातहव्यायप्रययुः । एनायामैनमरुतः ॥ येनतोकायतनयायधान्यं१बीजंवह
 ध्वेऽअक्षितं । अस्मभ्यंतद्धत्तनयद्वऽईमहेराधोविश्वायुसौभगं ॥ अतीयामनिदस्तिरःस्वस्तिभिर्हित्वावद्यमरातीः ।
 वृष्टीशंयोरापऽउस्त्रिभेषजंस्याममरुतःसह⁺ ॥ सुदेवःसमहासतिसुवीरोनरोमरुतःसमर्त्यः । यंत्रायध्वेस्यामते⁺ ॥
 स्तुहिभोजान्स्तुवतोऽअस्ययामनिरणंगावोनयवसे । यतःपूर्वाऽईवसखीऽरनुहयगिरागृणीहिकामिनः ॥ १३ ॥
 (५।४।१०) प्रशर्धायमारुतायस्वभानवऽइमांवाचमनजापर्वतच्युते । घर्मस्तुभेदिवऽआपृष्ठयज्वनेद्युम्नश्रवसेमहिन्
 म्णमर्चत ॥ प्रवोमरुतस्तविषाऽउदन्यवोवयोवृधोऽअश्वयुजःपरिज्रयः । संविद्युतादधतिवाशतित्रितःस्वरंत्यापोव
 नापरिज्रयः ॥ विद्युन्महसोनरोऽअश्मदिद्यवोवातत्विषोमरुतःपर्वतच्युतः । अब्दयाचिन्मुहुराहादुनीवृतस्तनयद
 मारभुसाऽउदोजसः ॥ व्यं१कूत्रुद्राव्यहानिशिक्कसोव्यं१तरिक्षंविरजांसिधूतयः । वियदज्राऽअजंथुनावऽईयथावि
 दुर्गाणिमरुतोनाहरिष्यथ ॥ तद्वीर्यवोमरुतोमहित्वनंदीर्घततानसूर्योनयोजनं । एतानयामेऽअगृभीतशोचिषोनश्व
 दायत्रययातनागिरिं⁺ ॥ १४ ॥ अभ्राजिशर्धोमरुतोयदर्णसंमोषथावृक्षंकपनेववेधसः । अधस्मानोऽअरमंतिंसजोष
 सश्चक्षुरिवयंतमनुनेषथासुगं⁺ ॥ नसजीयतेमरुतोहैन्यतेनस्त्रेधतिनव्यथतेनरिष्यति । नास्यरायऽउपदस्यंतिनोतय

(५।४।१०) प्रशर्धयेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यश्यावाश्वोमरुतोजगतीचतुर्दशीत्रिष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. ४

॥ १९ ॥

ऽऋषिवायंराजानंवासुषूदथ ॥ नियुत्वंतोग्रामजितोयथानरौर्यमणोनमरुतःकवंधिनः । पिन्वंत्युत्संयदिनासोऽअ
 स्वरन्व्युदंतिपृथिवीमध्वोऽअंधसा ॥ प्रवत्वंतीयंपृथिवीमरुद्भ्यःप्रवत्वंतीद्यौर्भवतिप्रयद्भ्यः । प्रवत्वंतीःपथ्याऽअंतरि
 क्ष्याःप्रवत्वंतःपर्वताजीरदानवः ॥ यन्मरुतःसभरसःस्वर्णरःसूर्यऽउदितेमदथादिवोनरः । नवोश्वाःश्रथयंताहसिस्त्र
 तःसद्योऽअस्याध्वनःपारमश्रुथ ॥ १५ ॥ अंसैषुवऽऋष्टयःपत्सुखादयोवक्षःसुरुक्मामरुतोरथेशुभः । अग्निभ्राजसो
 विद्युतोगभस्त्योःशिप्राःशीर्षसुवितताहिरण्ययीः ॥ तंनाकमर्योऽअगृभीतशोचिषंरुशत्पिप्पलंमरुतोविधूनुथ । समं
 च्यंतवृजनातित्विषंतयत्स्वरंतिघोषंविततमृतायवः ॥ युष्मादत्तस्यमरुतोविचेतसोरायःस्यामरथ्योऽवयस्वतः । नयो
 युच्छतितिष्योऽयथादिवोऽस्मेरारंतमरुतःसहस्रिणं ॥ यूयंरयिमरुतःस्पर्हवीरंयूयमृषिमवथसामविप्रं । यूयमर्वतंभ
 रतायवाजैयूयंधत्थराजानंश्रुष्टिमंतं ॥ तद्वोयामिद्रविणंसद्यऽऊतयोयेनास्वर्णततनामनूरभि । इदंसुमेमरुतोहर्यता
 वचोयस्यतरेमतरसाशतंहिमाः ॥ १६ ॥ (५।४।११) प्रयज्यवोमरुतोभ्राजदृष्टयोवृहद्वयोदधिरेरुक्मवक्षसः । ई
 रंतोऽअश्वैःसुयमेभिराशुभिःशुभंयातामनुरथाऽअवृत्सत ॥ स्वयंदधिध्वेतविपीयथाविदवृहन्महांतऽउर्वियाविराज
 थ । उतांतरिक्षंममिरेव्योजसाशुभं० ॥ साकंजाताःसुभ्वःसाकमुक्षिताःश्रियेचिदाप्रतरंवावृधुर्नरः । विरोकिणःसूर्य

(५।४।११) प्रयज्यवइतिदर्शस्यसूक्तस्यश्यावाश्वोमरुतो जगती अंत्या त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.४अ.३

॥२०॥

स्वेवरश्मयः शुभं० ॥ आभूषेण्यं वो मरुतो महित्वनं दिदृक्षेण्यं सूर्यं स्वेव चक्षणं । उतोऽअस्माँऽअमृतत्वे दधात न शुभं० ॥
 उदीरयथामरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टिं वर्षयथापुरीषिणः । नवो दस्त्राऽउपदस्यंति धेनवः शुभं० ॥ १७ ॥ यदश्वान्धुर्षुपं
 तीरयुग्ध्वं हिरण्ययान्प्रत्यत्काँऽअमुग्ध्वं । विश्वाऽइत्स्पृधो मरुतो व्यस्यथ शुभं० ॥ नपर्वतान न द्यौ वरंत वो यत्राचिध्वं म
 रुतो गच्छथेदुतत् । उत द्यावा पृथिवी याथनापरि शुभं० ॥ यत्पूर्य्यं मरुतो यच्च नूतनं यदुद्यतैव स वो यच्च शस्यते । विश्व
 स्य तस्य भवथानवेदसः शुभं० ॥ मृळत नो मरुतो मावधिष्टनास्मभ्यं शर्मवहुलं वियं तन । अधिस्तोत्रस्य सख्यस्य गात न शु
 भं० ॥ यूयमस्मान्नयतवस्योऽअच्छानि रंहतिभ्यो मरुतो गृणानाः । जुषध्वं नो हव्यदाति यजत्रावयं स्यामपतयोरयीणां⁺
 ॥ १८ ॥ (५।४।१२) अग्ने शर्धत मागुणं पिष्टं रुक्मे भिरंजिभिः । विशोऽअद्य मरुतामवहये दिवश्चिद्रोचनादधि ॥
 यथाचिन्मन्यं सेहृदा तदिन्मे जग्मुराशसः । ये ते नो दिष्टं हवनान्यागमन्तान्वर्धभीमसंहशः ॥ मीहुष्मतीव पृथिवी पराह
 तामदं त्येत्यस्मदा । ऋक्षो नवो मरुतः शिमीवाँऽअमो दुध्रोगौरिव भीमयुः⁺ ॥ नियेरिणं त्योजसावृथा गावो न दुर्धुरः ।
 अश्मानं चित्स्वर्यं पर्वतं गिरिं प्रच्यावयंति यामभिः ॥ उत्तिष्ठ नूनमेषां स्तोमैः समुक्षितानां । मरुतां पुरुतमपूर्य्यं गवांस
 र्गमिव ह्वये ॥ १९ ॥ युङ्ध्वं ह्यरुषीरथे युङ्ध्वं रथेषु रोहितः । युङ्ध्वं हरीऽअजिराधुरिवो ह्वेव हिष्ठाधुरिवो ह्वे ॥ उत

(५।४।१२) अग्ने शर्धत मिति नवर्चस्य सूक्तस्य श्यावाश्चो मरुतो बृहती तृतीया सप्तम्यौ सतो बृहत्यौ ।

मंडलं ५

अनु. ४

॥२०॥

स्यवाज्यरुषम्नुविष्वणिरिहस्मधादिदर्शतः । मावोयामेषुमरुतश्चिरंकरत्प्रतंरथेषुचोदत ॥ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमा
 हुवामहे । आयस्मिन्तस्थौसुरणानिविभ्रतीसचामरुत्सुरोदसी⁺ ॥ तंवःशर्धरथेशुभंत्वेपंपनस्युमाहुवे । यस्मिन्तसुजा
 तासुभगामहीयतेसचामरुत्सुमीहृषी⁺ ॥ २० ॥ (५।५।१) आरुद्रासऽइंद्रवंतःसजोषसोहिरण्यरथाःसुवितायंग
 तन । इयंवोऽअस्मत्प्रतिहर्यतेमतिस्तृष्णजेनदिवऽउत्साऽउदन्यवे ॥ वाशीमंतऽऋष्टिमंतोमनीषिणःसुधन्वानऽइषुमं
 तोनिषंगिणः । स्वश्वास्थसुरथाःपृश्निमातरःस्वायुधामरुतोयाथनाशुभं ॥ धूनुथद्यांपर्वतान्दाशुषेवसुनिवोवनाजिहते
 यामनोभिया । कोपयथपृथिवींपृश्निमातरःशुभेयदुग्धाःपृषतीरयुग्ध्वं ॥ वातत्विषोमरुतोवर्षनिर्णिजोयमाऽइवसुस
 दृशःसुपेशसः । पिशंगाश्वाऽअरुणाश्वाऽअरेपसःप्रत्वक्षसोमहिनाद्यौरिवोरवः ॥ पुरुद्रप्साऽअंजिमंतःसुदानवस्त्वेष
 संहशोऽअनवभ्रराधसः । सुजातासोजनुषारुक्मवक्षसोदिवोऽअर्काऽअमृतंनामभेजिरे ॥ २१ ॥ ऋष्टयोवोमरुतोऽ
 अंसयोरधिसहऽओजोवाहोर्वोवलंहितं । नृम्णाशीर्षस्वायुधारथेषुवोविश्वावःश्रीरधितनूषुपिपिशे ॥ गोमदश्वावद्रथ
 वत्सुवीरंचंद्रवद्राधोमरुतोददानः । प्रशस्तिनःकृणुतरुद्रियासोभक्षीयवोवसोदैव्यस्य ॥ ह्येनरोमरुतोमृळतानस्तुवी

(५।५।१) आरुद्रासइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यश्यावाश्चोमरुतोजगत्यंयेद्वेत्रिष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ३

॥ २१ ॥

मघासोऽमृताऽकृतज्ञाः । सत्यं श्रुतः कवयो युवानो बृहद्भिर्यो बृहदुक्षमाणाः ॥ २२ ॥ (५।५।२) तमुनूनंतविषी
 मंतमेषांस्तुषेगुणंमारुतं नव्यसीनां । यऽआश्वश्वाऽअमवद्वहंतऽउते शिरेऽअमृतस्यस्वरारजः ॥ त्वेषंगुणंतवसंखादिह
 स्तंधुनिव्रतं मायिनं दातिवारं । मयोभुवोयेऽअमितामहित्वावंदस्वविप्रतुविराधसोनृन्⁺ ॥ आवोयंतूदवाहासोऽअद्य
 वृष्टियेविश्वेमरुतोजुनंति । अयं योऽअग्निर्मरुतःसमिद्धऽएतं जुषध्वंकवयो युवानः ॥ यूयं राजानमिर्यजनायविभ्वतष्टं
 जनयथायजत्राः । युष्मदैतिमुष्टिहाबाहुजूतो युष्मत्सदश्वो मरुतः सुवीरः ॥ अराऽइवेदचरमाऽअहेवप्रजायंतेऽअकं
 वामहोभिः । पृश्नेः पुत्राऽउपमासोरभिष्टाः स्वयामत्यामरुतः समिमिक्षुः ॥ यत्प्रायासिष्टपृषतीभिरश्वैर्वीळुपविभिर्मरु
 तोरथैभिः । क्षोदंतऽआपोरिणतेवनान्यवोस्त्रियोवृषभः क्रौदतुद्यौः⁺ ॥ प्रथिष्टयामन्पृथिवीचिदेषां भतैवगर्भस्वमिच्छ
 वोधुः । वातान् ह्यश्वान्धुर्यायुयुज्जेवर्षस्वेदचक्रिरे रुद्रियांसः ॥ ह्येनरो ० ॥ २३ ॥ (५।५।३) प्रवःस्पळक्रन्तसुवितायदाव
 नेर्चादिवेप्रपृथिव्याऽकृतं भरे । उक्षंतोऽअश्वान्तरुषंतऽआरजोनुस्वंभानुं श्रथयंतोऽअर्णवैः⁺ ॥ अमादिषांभियसाभूमिरेज
 तिनौ नैर्पूणाक्षरतिव्यथिर्यती । दूरेदृशोयेचितयंतऽएमभिरंतर्महेविदथैयेतिरेनरः ॥ गवामिवश्रियसेशृंगमुत्तमंसूर्यो न
 चक्षूरजसोविसर्जने । अत्याऽइवसुभ्व^१श्चारवस्थनमर्याऽइवश्रियसेचेतथानरः ॥ कोवोमहांतिमहतामुदश्रवत्कस्का

(५।५।२) तमुनूनमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यश्यावाश्वो मरुतस्त्रिष्टुप् । (५।५।३) प्रवःस्पळित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यश्यावाश्वो मरुतो जगत्येतान्निष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. ५

॥ २१ ॥

व्यामरुतः कोहपौस्या । यूयंहभूमिंकिरणंनरेजथप्रयद्भरध्वेसुवितायदावने ॥ अश्वाऽइवेदरुषासःसवंधवःशूराऽइवप्रयु
धःप्रोतयुयुधुः । मर्याऽइवसुवृधोवावृधुर्नरःसूर्यस्यचक्षुःप्रमिनंतिवृष्टिभिः ॥ तेऽअज्येष्ठाऽअकनिष्ठाऽउद्भिदोमध्य
मासोमहसाविवावृधुः । सुजातासोजनुषापृश्निमातरोदिवोमर्याऽआनोऽअच्छाजिगातन ॥ वयोनयेश्रेणीःपुसुरोजसां
तान्दिवोवृहतःसानुनस्परि । अश्वाऽसऽएषामुभयेयथाविदुःप्रपर्वतस्यनभनूरचुच्यवुः ॥ मिमातुद्यौरदितिवीतयेनःसं
दानुचित्राऽउषसौयततां । आचुच्यवुर्दिव्यकोशमेतऽऋषेरुद्रस्यमरुतोगृणानाः⁺ ॥ २४॥ (५।५।४) ईळेऽअग्निस्वव
सनमोभिरिहप्रसत्तोविचयत्कृतनः । रथैरिवप्रभरेवाजयद्भिःप्रदक्षिणिन्मरुतांस्तोममृध्यां ॥ आयेतस्थुःपृषतीषुश्रुता
सुसुखेषुरुद्रामरुतोरथेषु । वनाचिदुग्राजिहतेनिवोभियापृथिवीचिद्रेजतेपर्वतश्चित् ॥ पर्वतश्चिन्महिबृद्धोविभायदि
वश्चित्सानुरेजतस्वनेवः । यत्क्रीळथमरुतऽऋष्टिमंतऽआपऽइवसध्व्यंचोधवध्वे ॥ वराऽइवेद्रैवतासोहिरण्यैरभि
स्वधाभिस्तन्वःपिपिश्रे । श्रियेश्रेयांसस्तवसोरथेषुसन्नामहांसिचकिरेतनूषु ॥ अज्येष्ठासोऽअकनिष्ठाऽएतेसंभ्रा
तरोवावृधुःसौभगाय । युवापितास्वपारुद्रऽएषांसुदुघापृश्निःसुदिनामरुद्भ्यः ॥ यदुत्तमेमरुतोमध्यमेवायद्वावमेसुभ
गासोदिविष्ठ । अतोनोरुद्राऽउतवान्व^१स्याग्नेवित्ताद्भविषोयद्यजाम ॥ अग्निश्चयन्मरुतोविश्ववेदसोदिवोवहध्वऽउत्त

(५।५।४) ईळेअग्निमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यश्यावाश्चोमरुतस्त्रिष्टुवंत्येद्वेजंगलौ (आग्नेयंचवेत्यनुक्रमण्युक्तेरग्रामरुतोवा) ।

ऋक्सं.

अ.४अ.३

॥२२॥

रादधिष्णुभिः । तेमंदसानाधुनयोरिशदसोवामंधत्तयजमानायसुन्वते⁺ ॥ अग्नैमरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋकभिः सोमैपिव
मंदसानोगणश्रिभिः । पावकेभिर्विश्वमिन्वेभिरायुभिर्वैश्वानरप्रदिवाकेतुनासजूः⁺ ॥ २५ ॥ (५।५।५) केष्ठानरः
श्रेष्ठतमायऽएकऽएकऽआयय । परमस्याः परावतः ॥ क^१वोश्वाः का^३भीशवः कथंशैककथायय । पृष्ठेसदोनसोर्य
मः ॥ जघनेचोदऽएषांविस्वकथानिनरोयमुः । पुत्रकृथेनजनयः ॥ परावीरासऽएतनमर्यासोभद्रजानयः । अग्नित
पोयथासथ ॥ सनत्साश्व्यं पशुमुतगव्यंशतावयं । श्यावाश्वस्तुताययादोर्वीरायोपवर्बृहत् ॥ २६ ॥ उतत्वास्त्रीशशी
यसीपुंसोभवतिवस्यसी । अदेवत्रादराधसः ॥ वियाजानातिजसुरिंवितृष्यंतं विकामिनं । देवत्राकृणुतेमनः ॥ उत
घानेमोऽअस्तुतः पुमाँऽइतिब्रुवेपणिः । सवैरदेयऽइत्समः⁺ ॥ उतमेरपद्युवतिर्ममदुषीप्रतिश्यावायवर्तनिं । विरोहि
तापुरुमीह्वार्ययेमतुर्विप्रायदीर्घयशसे ॥ योमैधेनूनांशतंवैददश्विर्यथाददत् । तरंतऽइवमंहना ॥ २७ ॥ यऽईवहंत
ऽआशुभिः पिवंतोमदिरंमधु । अत्रश्रवांसिदधिरे ॥ येषांश्रियाधिरोदसीविभ्राजंतैरथेष्व । दिविरुक्मऽइवोपरिं ॥

(५।५।५) केष्ठानरइत्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यश्यावाश्वः आद्यानांतिसृणांयईवहंतइत्यादिषणांचमरुतः पंचम्यादितिसृणांतरंतमहि
षीशशीयसी उतमेरपदित्यस्याः पुरमीहोयोमेधेनूनामित्यस्यास्तरंतः एतंमेस्तोममित्यादितिसृणांरथवीतिर्गायत्रीपंचम्यनुष्टुप्नवमीसतोबृह
ती । (अत्रत्यौपुरुमीह्वतरंतौवैददश्वी रथवीतिर्दार्भ्यः) ।

मंडलं ५

अनु. ५

॥२२॥

युवा॒समा॑रु॒तोगु॑णस्त्वे॒षर॑थोऽने॒द्यः । शु॒भंया॑वाप्रतिष्कृतः ॥ को॒वे॒दन॒नमे॑षां॒यत्रा॑मद॒तिधू॑तयः । ऋ॒तजा॑ताऽअ॒रेप॑
 सः ॥ यू॒यंम॑र्त॒विप॑न्यवःप्र॒णेतार॑ऽइ॒त्थाधि॑या । श्रो॒ता॒रो॒याम॑हूतिषु ॥ २८ ॥ तेनो॒वसू॑निका॒म्यापु॑रु॒श्चंद्रा॑रि॒शाद॑सः ।
 आ॒य॒ज्ञिया॑सोववृत्तन ॥ ए॒तमे॑स्तो॒ममू॑र्ये॒दाभ्या॑यपरा॒वह॑ । गि॒रो॒दे॒विर॑थीरि॒व ॥ उ॒तमे॑वो॒चता॑दि॒तिसु॑तसो॒मेरथ॑वी
 तौ । नका॒मोऽअ॑प॒वेति॑मे ॥ ए॒षक्षे॑तिरथ॒वीति॑र्म॒घवा॑गो॒मती॑रनु । पर्व॒तेष्व॑प॒श्रितः ॥ २९ ॥ (५।५।६) ऋ॒तेन॑ऽऋ॒
 तम॑पि॒हितं॑ध्रु॒वंवा॑सू॒र्यस्य॑यत्रविमु॒चंत्य॑श्वा॒न् । दश॑श॒तास॑ह॒तस्थु॑स्तदे॒कदे॒वानां॑श्रेष्ठं॒वपु॑षामपश्यं ॥ तत्सु॒वा॑मि॒त्रावरु॑
 णाम॒हित्व॑मी॒मात॑स्थु॒षीर॑ह॒भिर्दु॑दुहे । वि॒श्वाःपि॒न्वथः॑स्व॒सर॑स्य॒धेना॑ऽअनु॒वामे॑कः॒पवि॑रा॒ववर्त॑ ॥ अ॒धारा॑यतं॒पृथि॒
 वीमु॑त॒द्यामि॑त्र॒राजा॑नावरु॒णाम॑हो॒भिः । वर्ध॑य॒तमोष॑धीःपि॒न्वत॑ंगाऽअ॒ववृ॑ष्टिं॒सृज॑तंजीर॒दानू ॥ आ॒वा॒मश्वा॑सःसु॒यु
 जो॑व॒हंतु॑य॒तर॑श्म॒यऽउ॑प॒यंत्व॑र्वाक् । घृ॒तस्य॑नि॒र्णिग॑नु॒वर्त॑ते॒वामु॑प॒सिंध॑वःप्र॒दि॒विक्ष॑रंति ॥ अनु॑श्रु॒ताम॑म॒तिव॑र्ध॒दुर्वी॑
 व॒र्हिरे॑व॒यजु॑षार॒क्षमा॑णा । नम॑स्व॒न्ताधृ॑त॒दक्षा॑धि॒गते॑मि॒त्रासा॑थे॒वरु॑णे॒ळास्व॑न्तः⁺ ॥ ३० ॥ अ॒क्रवि॑हस्तासु॒कृते॑पर॒स्पायं॑
 त्रासा॑थे॒वरु॑णे॒ळास्व॑न्तः । राजा॑नाक्ष॒त्रम॑ह॒णीय॑मानास॒हस्र॑स्थू॒णंवि॑भृ॒थःस॒हद्वौ⁺ ॥ हि॒र॒ण्यनि॑र्णि॒गयो॑ऽअस्य॒स्थूणा॑वि
 भ्रा॒जते॑दि॒व्यं॑श्वा॒जनी॑व । भ॒द्रेक्षे॑त्रे॒निमि॑ताति॒ल्वि॒लेवा॑स॒नेम॑ध्वोऽअधि॒गर्त्य॑स्य ॥ हि॒र॒ण्यरूप॑मु॒षसो॑व्यु॒ष्टाव॑यःस्थू

(५।५।६) ऋतेनऽऋतमिति नवर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः श्रुतविन्मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ४

॥ २३ ॥

णमुदितासूर्यस्य । आरोहथोवरुणमित्रगर्तमतश्चक्षथेऽदिर्दित्तिच ॥ यद्वहिष्टं नातिविधेः सुदानुऽअच्छिद्रं शर्मभु
वनस्य गोपा । तेन नो मित्रावरुणावविष्टं सिषासंतो जिगीवांसः स्याम ॥ ३१ ॥ इति चतुर्थाऽष्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

सप्तविंशाध्याये वर्गाः ३१ सूक्तानि १६ ऋचः १६१ ॥ त्यागः ॥ उषसः सूर्यरश्मिभ्यः सूर्याये. ३ विश्वेभ्यो देवेभ्यः मित्रा-
वरुणाभ्यामग्नयः विद्युतेग्नयः उषसः इंद्रसूर्याभ्याः अग्नयः २ विश्वेभ्यो देवेभ्यः सूर्याये. विश्वेभ्यो देवेभ्यः ३ सवित्रः २ विश्वेभ्यो देवे-
सवित्रः २ अग्नयः २ विश्वेभ्यो देवेभ्यः इंद्रवायुभ्याः वायवः इंद्रवायुभ्याः २ अग्नयः ३ विश्वेभ्यो देवेभ्यः ५ मरुद्भ्यः ९१ अग्नमरु-
द्भ्यः ८ मरुद्भ्यः ४ शसीयस्याइ. ४ पुरुमीह्याये. तरंताये. मरुद्भ्यः ६ रथवीतयः ३ मित्रावरुणाभ्याः ९ ॥ इति चतुर्थे तृतीयः ॥

ऋतस्य सप्तार्चनानां जागतं वरुणं पंक्त्यंतं तु यश्चिकेत षड्रातहव्यं आचिकितानानुष्टुभंतु वळित्थापंचयजतः प्रवोगा
यत्रं त्रीरोचनाचतुष्कमुरुचक्रिः पुरुरुणा गायत्रं त्वानस्तृचं बाहुवृक्तं आमित्र औष्णिहं यदद्यदशपौरं आश्विनं तदा
नुष्टुभंतु कूष्ठः प्रतिनवावस्युः पांक्तं माभाति पंचात्रिः प्रातर्यावाणाश्विनौ नवसप्तवधिरुयुष्णिगादिचतुर्थी त्रिष्टुप्
चानुष्टुभौ त्याः पंचगर्भस्राविण्य उपनिषन्महेदशसत्यश्रवा उषस्यंतु पांक्तं द्युतद्यामानं षड्युजते पंचश्यावाश्वः सावि-
त्रंतु जागतं तत्सवितुर्नवगायत्रं माद्यानुष्टुबच्छदशात्रिः पार्जन्यमुपाद्यास्तिस्त्रोजगत्युपांत्यानुष्टुबळित्थातृचं पा-
थिवमानुष्टुभं प्रसम्राजेष्टौ वारुणं मिंद्राग्नीषळैर्द्राग्नमानुष्टुभं विराट्पूर्वातं प्रवोनवैवयामरुन्मारुतमतिजागतं बार्ह-
स्पत्यो भरद्वाजः षष्ठं मंडलमपश्यत्त्वं ह्यग्ने सप्तोना ॥ १ ॥

॥

॥

॥

मंडलं ५

अनु. ५

॥ २३ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (५।५।७) ऋतस्यगोपावधितिष्ठथोरथंसत्यधर्माणापरमेव्योमनि । यमत्रमित्रावरुणावधोयुवं
 तस्मैवृष्टिर्मधुमत्पिन्वतेदिवः⁺ ॥ सम्राजावस्यभुवनस्यराजथोमित्रावरुणाविदथेस्वर्दशा । वृष्टिंवांराधोऽमृतत्व
 मीमहेद्यावापृथिवीविचरंतितन्यवः ॥ सम्राजाऽउग्रावृषभादिवस्पतीपृथिव्यामित्रावरुणाविचर्षणी । चित्रेभिरभ्रैरुप
 तिष्ठथोरवंधावर्षयथोऽअसुरस्यमायया ॥ मायावांमित्रावरुणादिविश्रितासूर्योज्योतिश्चरतिचित्रमायुधं । तमभ्रेण
 वृष्ट्यागूहथोदिविपर्जन्यद्रप्सामधुमंतऽईरते ॥ रथंयुंजतेमरुतःशुभेसुखंशूरोनमित्रावरुणागविष्टिषु । रजांसिचित्रा
 विचरंतितन्यवोदिवःसम्राजापयसानऽउक्षतं ॥ वाचंसुमित्रावरुणाविरावतीपर्जन्यश्चित्रांवदतित्विषीमती । अभ्रा
 वंसतमरुतःसुमाययाद्यावर्षयतमरुणामरेपसं ॥ धर्मेणामित्रावरुणाविपश्चिताव्रतारक्षेथेऽअसुरस्यमायया । ऋतेन
 विश्वंभुवनंविराजथःसूर्यमाधत्थोदिविचित्र्यंरथं ॥ १ ॥ (५।५।८) वरुणंवोरिशादंसमृचामित्रंहवामहे । परिव्र
 जेववाहोर्जेगन्वांसास्वर्णरं ॥ तावाहवासुचेतुनाप्रयंतमस्माऽअर्चते । शेवंहिजार्थीवांविश्वासुक्षासुजोगुवे ॥ यन्नूनम
 श्यांगतिमित्रस्ययायापथा । अस्यप्रियस्यशर्मण्यहिंसानस्यसश्चिरे⁺ ॥ युवाभ्यामित्रावरुणोपमंधेयामृचा । यद्भक्षये

(५।५।७) ऋतस्यगोपावधितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रयोर्चनानामित्रावरुणौजगती । (५।५।८) वरुणंवदतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यार्चनानामि
 त्रावरुणावनुष्टुवंत्यापंक्तिः ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ४

॥२४॥

म॒घोना॑स्तो॒तृणां॑च॒स्पृध॑से ॥ आ॒नोमि॑त्रसु॒दीति॑भिर्व॒रुणश्च॑स॒धस्य॑ऽआ । स्वेक्ष॑ये॒म॒घोना॑स॒खीना॑च॒वृध॑से ॥ यु॒वंनो॒येषु॑व
 रु॒णक्ष॑त्रं॒बृह॑च्च॒विभृ॑थः । उ॒रुणो॒वाज॑सातये॒कृतं॑रा॒येऽस्व॑स्तये ॥ उ॒च्छं॒त्यामे॑य॒जता॑दे॒वक्ष॑त्रे॒रुश॑द्भवि । सु॒तंसो॒मन॑ह॒स्ति
 भि॒राप॑ड्भिर्धा॒वतं॑न॒रावि॑भ्र॒ताव॑र्च॒नान॑सं ॥ २ ॥ (५।५।९) यश्चि॒केत॑स॒सुक॑तुर्दे॒वत्रा॑स॒ब्रवी॑तुनः । व॒रुणो॒यस्य॑दर्श॒तोमि॑त्रो
 वा॒व॒न॒तेगि॑रः ॥ ताहि॑श्रेष्ठ॒वर्च॑सा॒राजा॑नादी॒र्घश्रु॑त्त॒मा । तास॑त्प॒तीऽऋ॑ता॒वृध॑ऽऋ॒तावा॑ना॒जने॑जने ॥ तावा॑मि॒यानो॑व॒सेपू॑
 र्वाऽउ॒प॒ब्रुवे॑स॒चा । स्व॒श्वा॑सः॒सुचे॑तु॒नावा॑जा॒ऽअ॒भिप्र॑दा॒वने॑ ॥ मि॒त्रोऽअ॒होश्चि॑दादु॒रुक्ष॑या॒यगा॑तुं॒वन॑ते । मि॒त्रस्य॑हि॒प्रतू॑र्व
 तः॒सुम॑तिर॒स्तिवि॑ध॒तः⁺ ॥ व॒यंमि॑त्रस्या॒व॒सि॒स्याम॑स॒प्रथ॑स्तमे । अ॒नेह॑स॒स्त्वोत॑यः॒सत्रा॑व॒रुण॑शेषसः ॥ यु॒वंमि॑त्रे॒मंज॑न॒यत॑
 थः॒संच॑नयथः । मा॒म॒घो॒नःप॑रि॒ख्यत॑मोऽ॒स्माक॑मृषी॒णांगो॑पी॒थेन॑ऽउ॒रुण्य॑तं ॥ ३ ॥ (५।५।१०) आ॒चि॒कितान॑सु
 क्र॒तूदे॒वौम॑र्त॒रिशा॑द॒सा । व॒रुणा॑यऽऋ॒तपै॑श॒सेद॑धीत॒प्रय॑सेम॒हे⁺ ॥ ताहि॑क्ष॒त्रम॑वि॒हुतं॑स॒म्यग॑सु॒र्यं१मा॑शा॒ते । अध॑व्र॒तेव॑
 मा॒नुषं॑स्व॒१र्ण॑धा॒यिदर्श॑तं⁺ ॥ तावा॑मे॒षेर॑था॒नामु॒र्वीग॑व्यू॒तिमे॑षां । रा॒तह॑व्यस्यसु॒ष्टुति॑द॒धृक्स्तो॑मैर्म॒नाम॑हे ॥ अधा॑हि
 का॒व्यायु॑वंदक्ष॒स्यपू॑र्भि॒रद्भु॑ता । नि॒केतु॑ना॒जना॑नां॒चिके॑थै॒पूत॑दक्षसा ॥ तदृ॒तं पृ॑थि॒विवृ॑हच्छ॒वऽए॒षऽऋ॑षी॒णां । ज॒यसा॑

(५।५।९) यश्चिकेतेतिषळर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोरातहव्योमित्रावरुणावनुष्टुबंत्यापंक्तिः । (५।५।१०) आचिकितानेतिषळर्चस्यसूक्तस्य
 रातहव्योमित्रावरुणावनुष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. ५

॥२४॥

नावरपृथ्वतिक्षरंतियामभिः ॥ आयद्वामीयचक्षसामित्रवयंचसूरयः । व्यचिष्टेवहुपाय्येयतेमहिस्वराज्ये ॥ ४ ॥
 (५।५।११) वळित्थादेवनिष्कृतमादित्यायजतंवृहत् । वरुणमित्रार्यमन्वर्षिष्ठक्षत्रमाशाथे ॥ आयद्योनिहिरण्ययं
 वरुणमित्रसदथः । धर्तारार्चर्षणीनायंतं सुन्नरिंशादसा ॥ विश्वेहिविश्ववेदसोवरुणोमित्रोऽर्च्यमा । व्रतापदेवसश्चि
 रेपांतिमर्त्यरिषः⁺ ॥ तेहिसत्याऽऽकृतस्पृशऽऽकृतावानोजनेजने । सुनीथासःसुदानवांहोश्चिदुरुचक्रयः ॥ कोनुवांमि
 त्रास्तुतोवरुणोवातनूना । तत्सुवामेषतेमतिरत्रिभ्यऽएषतेमतिः⁺ ॥ ५ ॥ (५।५।१२) प्रवोमित्रार्यगायतवरुणा
 यविपागिरा । महिक्षत्रावृतंवृहत्⁺ ॥ सम्राज्ञायाधृतयोनीमित्रश्चोभावरुणश्च । देवादेवेषुप्रशस्ता⁺ ॥ तानःशक्तंपा
 र्थिवस्यमहोरायोदिव्यस्य । महिवांक्षत्रंदेवेषु ॥ ऋतमृतेनसपैतेषिरंदक्षमाशाते । अद्भुहादेवौवर्धेते ॥ वृष्टिद्यावारीत्या
 पेषस्पतीदानुमत्याः । वृहतंगर्तमाशाते ॥ ६ ॥ (५।५।१३) त्रीरोचनावरुणर्त्रीऽऽकृतद्यून्त्रीणिमित्रधारयथोरजांसि । वा
 वृधानावमतिक्षत्रियस्यानुव्रतरक्षमाणावजुयं⁺ ॥ इरावतीवरुणधेनवोवामधुमद्वांसिधवोमित्रदुहे । त्रयस्तस्थुर्वृष
 भासस्तिषुणाधिषणानारेतोधाविद्युमंतः ॥ प्रातर्देवीमादितिजोहवीमिमध्यंदिनऽउदितासूर्यस्य । रायेमित्रावरुणा

(५।५।११) वळित्थादेवेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोयजतोमित्रावरुणावनुष्टुप् । (५।५।१२) प्रवोमित्रायेतिपंचर्चस्यसूक्तस्ययजतो
 मित्रावरुणौगायत्री । (५।५।१३) त्रीरोचनेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यात्रेयउरुचक्रिर्मित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २४. ४

॥२५॥

सर्वतातेळेतोकायतनयायशंयोः⁺ ॥ याधर्तारारजसोरोचनस्योतादित्यादिव्यापार्थिवस्य । नवाँदेवाऽअमृताऽआमि
नन्तिव्रतानिमित्रावरुणाध्रुवाणि ॥ ७ ॥ (५।५।१४) पुरुरुणाचिद्व्यस्त्यवौनूनवाँवरुण । मित्रवंसिवांसुमतिं⁺ ॥
तावाँसम्यगद्ब्रह्माणेषमश्यामधायसे । वयंतेरुद्रास्याम ॥ पातंनोरुद्रापायुभिरुतत्रायेथांसुत्रात्रा । तुर्यामदस्यूनतनू
भिः ॥ माकस्याद्भुतक्रतूयक्षंभुजेमातनूभिः । माशेषसामातनसा ॥ ८ ॥ (५।५।१५) आनोगंतंरिशादसावरुण
मित्रवर्हणा । उपेमंचारुमध्वरं⁺ ॥ विश्वस्यहिप्रचेतसावरुणमित्रराजथः । ईशानापिष्यतंधियः ॥ उपनःसुतमागतं
वरुणमित्रदाशुषः । अस्यसोमस्यपीतये ॥ ९ ॥ (५।५।१६) आमित्रेवरुणेवयंगीर्भिर्जुहुमोऽअत्रिवत् । निवर्हिषि
सदतंसोमपीतये ॥ व्रतेनस्थोध्रुवक्षेमाधर्मणायातयज्जना । निवर्हिषि० ॥ मित्रश्चनोवरुणश्चजुषेतांयज्ञमिष्टये । निव
र्हिषिसदतांसोम० ॥१०॥ (५।६।१) यदद्यस्थःपरावतियदवावत्यश्विना । यद्वापुरुपुरुभुजायदंतरिक्षाऽआगतं ॥
इहत्यापुरुभूतमापुरुदंसांसिविभ्रता । वरस्यायाम्यध्रिगूहुवेतुविष्टमाभुजे⁺ ॥ ईर्मान्यद्वपुषेवपुश्चक्रंरथस्ययेमथुः । पर्य

(५।५।१४) पुरुरुणेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्योरुचकिर्मित्रावरुणौगायत्री । (५।५।१५) आनोगंतमितिवृचस्यसूक्तस्यात्रेयोबाहुवृक्तोमि
त्रावरुणौगायत्री । (५।५।१६) आमित्रइतिवृचस्यसूक्तस्यबाहुवृक्तोमित्रावरुणावुष्णिक् । (५।६।१) यदद्यस्थइतिदशर्चस्यसूक्तस्या
त्रेयःपौरोश्विनावनुष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. ६

॥२५॥

न्यानाहुषायुगामह्वारजांसिदीयथः ॥ तदुषुवामेनाकृतं विश्वायद्दामनुष्टवे । नानाजातावरपसासमस्मेवंधुमेयथुः ॥
 आयद्वाँसूर्यारथंतिष्ठद्रघुष्यदंसदा । परिवामरुषावयोधृणावरंतऽआतपः ॥ ११ ॥ युवोरत्रिश्चिकेततिनरासुम्नेनचे
 तसा । धर्मयद्दामरेपसंनासत्यास्त्राभुरण्यति ॥ उग्रोवाँककुहोययिःशृण्वेयामेषुसंतनिः । यद्वांदसोभिरश्विनात्रिर्न
 राववर्तति ॥ मध्वऽऊषुमधूयुवारुद्रासिषक्तिपिप्युषी । यत्समुद्रातिपर्वथःपक्वाःपृक्षोभरंतवां ॥ सत्यमिद्वाऽऽऽअश्वि
 नायुवामाहुर्मयोभुवा । तायामन्यामहृतमायामन्नामृतंयत्तमा ॥ इमाब्रह्माणिवर्धनाश्विभ्यांसंतुशंतमा । यातक्षा
 मरथाँऽइवावोचामबृहन्नमः ॥ १२ ॥ (५।६।२) कूष्ठोदेवावश्विनाद्यादिवोमनावसू । तच्छ्रवथोवृषण्वसूऽअत्रि
 र्वामाविवासति ॥ कुहत्याकुहनुश्रुतादिविदेवानासत्या । कस्मिन्नायतथोजनेकोवाँनदीनांसचा ॥ कंयाथःकंहग
 च्छथःकमच्छायुंजाथेरथं । कस्यब्रह्माणिरण्यथोवयंवासुश्मसीष्टये ॥ पौरंचिद्भुदुप्रुतंपौरंपौरायजिन्वथः । यदीगृ
 भीततातयेसिंहमिवद्रुहस्पदे+ ॥ प्रच्यवानाज्जुजुरुषोवत्रिमत्कंनमुंचथः । युवायदीकृथःपुनराकाममृण्वेवध्वः+ ॥ १३ ॥
 अस्तिहिवामिहस्तोतास्मसिवांसंहशिश्त्रिये । नूश्रुतंमऽआगतमवोभिर्वाजिनीवसू ॥ कोवामद्यपुरूणामावत्रेमर्त्यानां ।
 कोविप्रोविप्रवाहसाकोयज्ञैर्वाजिनीवसू ॥ आवांरथोरथानांयेष्ठोयात्वश्विना । पुरुचिंदस्मयुस्तिरऽआंगुषोमर्त्येष्वा+ ॥

(५।६।२) कूष्ठोदेवावितिदशर्चस्यसूक्तस्यपौरोश्विनावनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.४अ.४

॥२६॥

शमूषुवांमधूयुवास्माकंमस्तुचर्कृतिः । अर्वाचीनाविचेतसाविभिःश्येनेवदीयतं ॥ अश्विनायद्धर्हिचिच्छुश्रूयातमि
मंहवं । वस्वीरूषुवांभुजःपृचंतिसुवांपृचः ॥ १४ ॥ (५।६।३) प्रतिप्रियतमंरथंवृषणंवसुवाहनं । स्तोतावांमश्वि
नावृषिःस्तोमेनप्रतिभूषतिमाध्वीममश्रुतंहवं ॥ अत्यायातमश्विनातिरोविश्वाऽअहंसना । दस्राहिरण्यवर्तनीसुषुम्ना
सिंधुवाहसामाध्वी० ॥ आनोरत्नानिविभ्रतावश्विनागच्छंतयुवं । रुद्राहिरण्यवर्तनीजुषाणावाजिनीवसूमाध्वी० ॥
सुष्टुभौवांवृषण्वसूरथेवाणीच्याहिता । उतवांककुहोमृगःपृक्षःकृणोतिवापुषोमाध्वी० ॥ बोधिन्मनसारथ्यैषिराह्वन
श्रुता । विभिश्चवानमश्विनानियाथोऽअद्वयाविनमाध्वी० ॥ १५ ॥ आवांनरामनोयुजोश्वासःप्रुषितप्सवः ।
वयोवहंतुपीतयैसहसुम्नेभिरश्विनामाध्वी० ॥ अश्विनावेहगच्छतंनसत्यामाविवैनतं । तिरश्चिदर्ययापरिवर्तिर्यातम
दाभ्यामाध्वी० ॥ अस्मिन्यज्ञेऽअदाभ्याजरितारंशुभस्पती । अवस्युमश्विनायुवंगृणंतमुपभूषथोमाध्वी० ॥ अभूदु
षारुशत्पशुराग्निरंधाय्यूत्वियः । अयौजिवांवृषण्वसूरथोदस्रावमर्त्योमाध्वी० ॥ १६ ॥ (५।६।४) आभात्यग्निरु
षसामनीकमुद्विप्राणांदेवयावाचोऽअस्थुः । अर्वाचानूनरंरथ्येहयातंपीपिवांसमश्विनाघर्ममच्छ ॥ नसंस्कृतंप्रमिमीतो
गमिष्ठांतिनूनमश्विनोपस्तुतेह । दिवाभिपित्वेवसागमिष्ठाप्रत्यर्वातिदाशुपेशंभविष्ठा ॥ उतायातंसंगवेप्रातरहोमध्यं

(५।६।३)प्रतिप्रियतममिति नवर्चस्यसूक्तस्यात्रेयोवस्युरश्विनौपंक्तिः। (५।६।४)आभात्यग्निरिति पंचर्चस्यसूक्तस्य भौमोत्रिरश्विनौत्रिष्टुप ।

मंडलं ५

अनु. ६

॥२६॥

दिनऽउदितासूर्यस्य । दिवानक्तमवसाशतमेननेदानीं पीतिरश्विनाततान ॥ इदं हि वाँ प्रदिविस्थानमोक्तऽइमे गृहाऽअ
 श्विनेदंदुरोणं । आनोदिवो बृहत्तः पर्वतादाज्योयातमिषमूर्जवहता ॥ समश्विनोरवसानूतनेनमयोभुवांसुप्रणीतीगमे
 म । आनोरयिवहतमोतवीरानाविश्वान्यमृतासौभगानि ॥ १७ ॥ (५।६।५) प्रातर्यावाणाप्रथमार्जध्वंपुरागृ
 ध्रादररुषः पिवातः । प्रातर्हियज्ञमश्विनादधाते प्रशंसंति कवयः पूर्वभाजः ॥ प्रातर्यज्ञध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्ति दे
 वयाऽअजुष्टं । उतान्योऽअस्मद्यजते विचावः पूर्वः पूर्वोयजमानोवनीयान् ॥ हिरण्यत्वङ्माधुवर्णो घृतस्त्रुः पृक्षो वहन्नारथो
 वर्तते वां । मनोजवाऽअश्विनावातरं ह्रायेनाति याथोदुरितानि विश्वा ॥ योभूर्यिष्टं नासत्याभ्यां विवेषचनिष्ठं पित्वोररते
 विभागे । सतोकमस्य पीपरच्छर्माभिरनूर्ध्वभासः सदमिच्छतुर्थात् ॥ समश्विनो ॥ १८ ॥ (५।६।६) अश्विनावे
 हगच्छतं नासत्यामाविवैनतं । हंसाविवपततमासुताऽउप ॥ अश्विनाहरिणाविवगौराविवानुयवसं । हंसाविव ॥
 अश्विनावाजिनीवसूजुपेथायज्ञमिष्टये । हंसाविव ॥ अत्रिर्यद्वा मवरोहन्नृवीसमजोहवीन्नाधमानेवयोषा । श्येनस्य
 चिज्जवसानूतनेनागच्छतमश्विनाशतमेन ॥ १९ ॥ विजिहीष्ववनस्पतेयोनिःसूष्यं त्याऽइव । श्रुतं मेऽअश्विनाहवंस

(५।६।५) प्रातर्यावाणेति पंचर्चस्य सूक्तस्यात्रेयोश्विनौ त्रिष्टुप् । (५।६।६) अश्विनावितिनवर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः सप्तवधिरश्विनावनुष्टुप्
 आद्यास्ति स्रज्जुह्वानुष्टुप् (पंचम्यादिपंचगर्भस्याविष्य उपनिषदः) ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ४

॥२७॥

सर्वध्विचमुंचतं ॥ भीतायनाधमानायऽऋषयेसर्वध्वये । मायाभिरश्विनायुवंवृक्षंसंचविचांचथः ॥ यथावातःपुष्करि
 णींसमिं गयंतिसर्वतः । एवातेगर्भेऽएजतुनिरैतुदशमास्यः ॥ यथावातोयथावनयथासमुद्रऽएजति । एवात्वंदशमास्य
 सहावैहिजरायुणा ॥ दशमासान्छशयानःकुमारोऽअधिमातरि । निरैतुजीवोऽअक्षतोजीवोजीवंत्याऽअधि ॥ २० ॥
 (५।६।७) महेनोऽअद्यबोधयोषोरायेदिवित्मती । यथाचिन्नोऽअबोधयःसत्यश्रवसिवाय्येसुजातेऽअश्वंसूनृते ॥ यासु
 नीथेसौचद्रथेव्यौच्छौदुहितर्दिवः । साव्युच्छसहीयसिसत्य० ॥ सानोऽअद्याभरद्वसुर्व्युच्छादुहितर्दिवः । योव्यौच्छः
 सहीयसिसत्य० ॥ अभियेत्वाविभावरिस्तोमैर्गुणंतिवह्यः । मधैर्मघोनिषुश्रियोदामन्वंतःसुरातयःसुजाते० ॥ यच्चि
 द्दितेगुणाऽइमेच्छदयंतिमघत्तये । परिचिद्वष्टयोदधुर्ददतोराधोऽअहयंसुजाते० ॥ २१ ॥ ऐषुधावीरवद्यशऽउषोमघो
 निसूरिषु । येनोराधांस्यहयामघवानोऽअरासतसुजा० ॥ तेभ्योद्युम्नबृहद्यशऽउषोमघोन्यावह । येनोराधांस्यश्व्याग
 व्याभजंतसूरयःसुजा० ॥ उतनोगोमतीरिषऽआवहादुहितर्दिवः । साकंसूर्यस्यरश्मिभिःशुक्रैःशोचद्भिरर्चिभिःसुजा० ॥
 व्युच्छादुहितर्दिवोमाचिरंतनुथाऽअपः । नेत्वास्तेनयथारिपुंतपातिसूरौऽअर्चिषासुजा० ॥ एतावद्वेदुषस्त्वंभूयोवादा
 तुमर्हसि । यास्तोतृभ्योविभावयुच्छंतीनप्रमीर्यसेसुजा० ॥ २२ ॥ (५।६।८) द्युतद्यामानंबृहतीमृतेनऽऋतावरीमरुणप्सु

(५।६।७) महेनइतिदशर्चस्यसूक्तस्यात्रेयःसत्यश्रवाउषाःपंक्तिः । (५।६।८) द्युतद्यामानमितिषष्ठ्यसूक्तस्यसत्यश्रवाउषास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. ६

॥२७॥

विभाती । देवीमुषसंस्वरावहंतीप्रतिविप्रासोमतिभिर्जरंते ॥ एषाजनं दर्शिता बोधयंती सुगान्पथः कृण्वती यात्यग्रे । बृह
द्रथा बृहती विश्वमिन्द्रोषाज्योतिर्यच्छत्यग्रेऽअह्ना ॥ एषागोभिररुणेभिर्युजानास्त्रेधंती रयिमप्रायुचक्रे । पथोरदंती सुवि
तार्य देवी पुरुष्टुता विश्ववारा विभाति ॥ एषाव्येनी भवति द्विवर्हाऽआविष्कृण्वाना तन्वंपुरस्तात् । ऋतस्य पन्थामन्वेति सा
धु प्रजानती वनदिशो मिनाति ॥ एषा शुभ्रान तन्वो विदानो ध्वेव स्नाती दृश्येनोऽअस्थात् । अपद्वेषो वाधमाना तमां स्युषा
दिवो दुहिता ज्योतिषा गात् ॥ एषा प्रतीची दुहिता दिवो नून्योषेव भद्रानि ररेणीतेऽअप्सः । व्युर्ण्वती दाशुषे वार्याणि पुन
ज्योतिर्युवतिः पूर्वथा कः ॥ २३ ॥ (५।६।९) युंजते मनऽउत युंजते धियो विप्राविप्रस्य बृहतो विपश्चितः । विहोत्रा दधेव यु
ना विदेकऽइन्मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः ॥ विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदे चतुष्पदे । विनाकं मख्य
त्सविता वरेण्यो नु प्रयाणमुषसो विराजति ॥ यस्य प्रयाणमन्वन्यऽइद्युर्देवा देवस्य महिमानमोर्जसा । यः पार्थिवानि वि
ममे सऽएतं शोरजांसि देवः सविता महित्वना ॥ उतयांसि सवितुस्त्रीणि रोचनो तसूर्यस्य रश्मिभिः समुच्यसि । उतरा
त्री मुभयतः परीयसऽउत मित्रो भवसि देवधर्मभिः ॥ उतेशिषे प्रसवस्य त्वमेकऽइदुत पूषा भवसि देवयामभिः । उत दं वि
श्वं भुवन् विराजसि श्यावाश्वस्ते सवितुः स्तोममानशे ॥ २४ ॥ (५।६।१०) तत्सवितुर्वरेणीमहे वयं देवस्य भोजनं । श्रे

(५।६।९) युंजते मन इति पंचर्चस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वः सविता जगती । (५।६।१०) तत्सवितुरिति नवर्चस्य सूक्तस्य श्यावाश्वः सवि-

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ४

॥ २८ ॥

षं सर्वधातमंतुरं भगस्यधीमहि ॥ अस्य हि स्वयं शस्तरं सवितुः कच्चन प्रियं । नमिनंति स्वराज्यं ॥ सहिरत्नानि दाशुषे सुवा
 तिसविता भगः । तं भागं चित्रमीमहे ॥ अद्यानो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगं । परादुष्वभ्यसुव ॥ विश्वानि देव
 सवितर्दुरितानि परासुव । यद्भद्रं तन्नऽआसुव ॥ २५ ॥ अनागसोऽदितये देवस्य सवितुः सवे । विश्वा वामानि धीम
 हि ॥ आविश्वदैवं सत्पतिसूक्तैरद्यावृणीमहे । सत्यसवं सवितारं ॥ यऽइमेऽउभेऽअहनी पुरऽएत्यप्रयुच्छन् । स्वाधी
 देवः सविता ॥ यऽइमा विश्वा जाता न्याश्रावयति श्लोकैः । प्रचसुवा तिसविता⁺ ॥ २६ ॥ (५।६।११) अच्छा
 वदतवसंगीभिर्ग्राभिः स्तुहि पर्जन्यं नमसा विवास । कनिक्रदद्वृषभोजीरदानुरेतो दधात्योषधीषु गर्भं ॥ विवृक्षान्हंत्युतहं
 तिरक्षसो विश्वं विभाय भुवनं महावधात् । उतानां गाऽईषते वृष्ण्यावतो यत्पर्जन्यः स्तनयन्हंति दुष्कृतः ॥ रथीव कशया
 श्वाऽअभिक्षिपन्ना विदूतान् कृणुते वर्ष्या^३ अहं । दूरात्सिंहस्य स्तनयाऽउदीरते यत्पर्जन्यः कृणुते वर्ष्या^१ नभः ॥ प्रवाता
 वांति पतयंति विद्युतऽउदोषधीर्जिह्वेति पितृस्वः । इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीरेतसावति ॥ यस्य ब्र
 ते पृथिवी नन्नमीति यस्य ब्रतेश फवज्जभुरीति । यस्य ब्रतऽओषधीर्विश्वरूपाः सनः पर्जन्यमहि शर्मयच्छ ॥ २७ ॥ दिवो
 नो वृष्टिं मरुतोररीध्वं प्रपिन्वत वृष्णोऽअश्वस्य धाराः । अर्वाङ्तेन स्तनयिन्नुने ह्यपोनिषिचन्नसुरः पितानः ॥ अभिक्रद
 ता गायत्री आद्यानुष्टुप् । (५।६।११) अच्छावदेति दशर्चस्य सूक्तस्य भौमोत्रिः पर्जन्यस्त्रिष्टुप् द्वितीयादिति सौजगल्यो नवम्यनुष्टुप् ।

मंडलं ५

अनु. ६

॥ २८ ॥

स्तनयगर्भमाधाऽउदन्वतापरिदीयारथेन । दत्तिसुकर्षविषितंन्यंचसमाभवंतूदृतोनिपादाः⁺ ॥ महांतंकोशमुदचानि
 पिचस्यंदंताकुल्याविषिताःपुरस्तात् । घृतेनद्यावापृथिवीव्युधिसुप्रपाणंभवत्वह्याभ्यः ॥ यत्पर्जन्यकनिक्रदत्स्तनय
 न्हंसिदुष्कृतः । प्रतीदंविश्वंमोदतेयत्किंचपृथिव्यामधि ॥ अवर्षीर्वर्षमुदुषूगृभायाकृधन्वान्यत्येतवाऽउ⁺ । अजीजन
 ऽओषधीर्भोजनायकमुतप्रजाभ्योविदोमनीषां⁺ ॥ २८ ॥ (५।६।१२) बळित्थापर्वतानांखिद्रंविभर्षिपृथिवि ।
 प्रयाभूमिप्रवत्वतिमहाजिनोषिमहिनि ॥ स्तोमासस्त्वाविचारिणिप्रतिष्टोभंत्यक्तुभिः । प्रयावाजंनहेषंतपेरुमस्यस्यर्जु
 नि ॥ दृढाचिद्यावनस्पतीन्क्षमयादर्धप्योजसा । यत्तेऽअभ्रस्यविद्युतोदिवोवर्षतिवृष्टयः ॥ २९ ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥
 वर्षतुतेविभावरिदिवोऽअभ्रस्यविद्युतः । रोहंतुसर्वबीजान्यवब्रह्मद्विषोजहि ॥) (५।६।१३) प्रसम्राजैवृहदर्चा
 गभीरंब्रह्मप्रियंवरुणायश्रुताय । वियोजघानंशमितेवचर्मोपस्तिरेपृथिवींसूर्याय ॥ वनेषुव्यं१तरिक्षंततानवाजमर्वत्सु
 पयऽउस्त्रियासु । हत्सुक्रतुंवरुणोऽअप्स्व१ग्निदिविसूर्यमदधात्सोममद्रौ ॥ नीचीनवारंवरुणःकवंधंप्रसंसर्जरोदसीऽ
 अंतरिक्षं । तेनविश्वस्यभुवनस्यराजायवंनवृष्टिव्युनत्तिभूम ॥ उनत्तिभूमिपृथिवीमुतद्यायदादुग्धंवरुणोवष्ट्यादित् ।
 समभ्रेणवसतपर्वतासस्तविषीयंतःश्रथयंतवीराः ॥ इमामूष्वासुरस्यश्रुतस्यमहीमायांवरुणस्यप्रवोचं । मानेनेवतस्थि

(५।६।१२) बळित्थेतितृचस्यसूक्तस्यभौमोत्रिःपृथिव्यनुष्टुप् । (५।६।१३) प्रसम्राजइत्यष्टचस्यसूक्तस्यभौमोत्रिर्वरुणस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ४

॥ २९ ॥

वाँऽअंतरिक्षे वियोममे पृथिवीं सूर्येण ॥ ३० ॥ इमामनुकवितं मस्य मायां महीं देवस्य न किरादधर्ष । एकं यदुद्धानपृणं त्ये
नीरासिंचंती र्वनयः समुद्रं⁺ ॥ अर्यम्यवरुणमित्र्यं वासखायं वासदमिच्छातरं वा । वेशं वानित्यं वरुणारणं वायत्सीमार्गं
श्च कृमाशिश्रथस्तत्⁺ ॥ कित्वासो यद्रिरिपुर्नदी वियद्वाघासत्यमुत यन्न विन्न । सर्वा ता विष्यं शिथिरेव देवा धाते स्याम व
रुणप्रियासः ॥ ३१ ॥ (५।६।१४) इंद्राग्नीयमवथऽउभावाजेषु मर्त्यं । दृढाचित्सप्रभेदतिद्युन्मावाणीं रिवत्रितः⁺ ॥
यापृतनासुदुष्टरायावाजेषु श्रवाय्या । यापंच चर्षणी रर्भीद्राग्नीताहवामहे ॥ तयोरिदमवच्छवस्तिग्मादिद्युन्मघो
नोः । प्रतिद्रुणागभस्त्योर्गवांवृत्रघ्नऽएषंते ॥ तावामेपेरथानामिंद्राग्नीहवामहे । पतीतुरस्य राधसो विद्वांसागिर्वेणस्त
मा ॥ तावृधं तावनुद्युन्मर्ताय देवावुदभा । अहीताचित्पुरोदधे शैव देवावर्वते ॥ एवेन्द्राग्निभ्यामहाविहव्यं शूष्यं घृतं नपू
तमद्रिभिः । तासूरिषु श्रवौ बृहद्रयि गृणत्सु दिधृतमिषं गृणत्सु दिधृतं ॥ ३२ ॥ (५।६।१५) प्रवोमहे मतयो यंतु विष्णो
वे मरुत्वं ते गिरिजाऽएवयामरुत् । प्रशधीय प्रयज्य वे सुखादये तवसे भंददिष्टये धुनि व्रताय शवसे ॥ प्रयेजातामहिनाये च
नुस्वयं प्रविन्ननाब्रुवतऽएवयामरुत् । कत्वा तद्वो मरुतो नाधृषेशवो दानामहा तदेषामधृष्टा सो नाद्रयः ॥ प्रयेदिवो बृह

(५।६।१४) इंद्राग्नीयमिति षष्ठ्यसूक्तस्येन्द्राग्न्यनुष्टुप् अंत्याविराट्पूर्वा । (५।६।१५) प्रवोमह इति नवर्चस्य सूक्तस्यात्रेय एवयामरु
न्मरुतोऽतिजगती ।

मंडलं ५

अनु. ६

॥ २९ ॥

तः शुष्मिरेगिरासुशुक्रानः सुभ्वऽएवयामरुत् । नयेषामिरीसधस्थऽईष्टऽआँऽअग्नयोनस्वविद्युतः प्रस्पंद्रासोधुनीनां ॥
 सचक्रमेमहतो निरुरुक्रमः समानस्मात्सदसऽएवयामरुत् । यदायुक्तमना स्वादधिष्णुभिर्विष्पधसो विमहसोजिगाति
 शेवृधो नृभिः ॥ स्वनोनवोमवात्रेजयद्वृषात्वेषोययिस्तविषऽएवयामरुत् । येनासहंतऽक्रंजतस्वरौचिषः स्थारश्मानो हिर
 ण्यया स्वायुधासऽइष्मिणः ॥ ३३ ॥ अपारोवोमहिमावृद्धशवसस्त्वेपंशवोवत्वेवयामरुत् । स्थातारोहिप्रसितौ
 संहशिस्थनतेनऽउरुष्यतानिदः शुशुक्रांसोनाग्नयः ॥ तेरुद्रासः सुमखाऽअग्नयो यथातुविद्युन्नाऽअवत्वेवयामरुत् । दी
 र्घपृथुपप्रथे सन्नपार्थिवं येषामज्मेष्वा महः शर्धास्यद्भुतै नसां ॥ अद्वेषो नो मरुतो गा तु मेत न श्रोता हवँजरितुरैवयामरुत् ।
 विष्णोर्महः समन्यवो युयोत न स्मद्रथ्योऽनदंसनापद्वेषांसि सनुतः⁺ ॥ गंतानो यज्ञं यज्ञियाः सुशमिश्रोता हवँ मरक्षऽएव
 यामरुत् । ज्येष्ठा सो न पर्वता सो व्योम नियूयंतस्य प्रचेतसः स्यात दुर्धतैवो निदः⁺ ॥ ३४ ॥ (इत्यात्रेयं पंचमं मंडलं समाप्तम् ॥
 अत्र सूक्तानि ८७) ॥ ५ ॥ (॥ परिशिष्टं ॥ हिरण्यवर्णा हरिणी सुवर्ण रजत स्रजां । चंद्रां हिरण्यमीं लक्ष्मीं जातवे
 दोमऽआवह ॥ तांमऽआवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीं । यस्यां हिरण्यं विंदेयं गामश्वं पुरुषानहं ॥ अश्वपूर्वारथमध्यां
 हस्तिनादप्रमोदिनीं । श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मा देवी जुषतां ॥ कांसोस्मितां हिरण्यप्राकारां माद्रां ज्वलंतीं तृप्तां तर्पयंतीं ।
 पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियं ॥ चंद्रां प्रभासां यशसा ज्वलंतीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदारां । तां पद्मिनीं मीं शरणमहं

ऋक्सं.

अ.४अ.४

॥३०॥

प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मेनश्यतां त्वांवृणे ॥ १ ॥ आदित्यवर्णे तपसो धिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षो थविल्वः । तस्य फलानितपसानु
 दंतु मायांतरायाश्च बाह्याऽलक्ष्मीः ॥ उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह । प्रादुर्भूतोऽस्मिराष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु
 मे ॥ क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहं । अभूतिमसमृद्धिं च सर्वानिर्णुद मे गृहात् ॥ गंधद्वारां दुराधर्षानित्यपु
 ष्टां करीषिणीं । ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियं ॥ मनसः काममाकूतं वाचः सत्यमशीमहि । पशूनां रूपमन्नस्यम
 यिश्रीः श्रयतां यशः ॥ २ ॥ कर्दमेन प्रजाभूता मयि संभव कर्दम । श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीं ॥ आपस्वजंतु
 स्त्रिगधानि चिह्नीत वस मे गृहे । निच देवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥ आर्द्रा पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णीं हेममालिनीं । सूर्याहि
 रण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो मऽआवह ॥ आर्द्रायः करिणीं पुष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीं । चंद्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो मऽआव
 ह ॥ तां मऽआवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीं । यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान् विदेयं पुरुषानहं ॥ ३ ॥ यः शु
 चिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्यमन्वहं । सूक्तं पंचदशर्चं च श्रीकामः स ततं जपेत् ॥ पद्मानने पद्मऽरूपपद्माक्षी पद्मसंभवे ।
 तन्मे भजति पद्माक्षी येन सौख्यं लभाम्यहं ॥ अश्वदायी गोदायी धनदायी महाधने । धनं मे जुषतां देवि सर्वकामांश्च देहि मे ॥
 पद्मानने पद्मविपद्मपत्रे पद्मप्रिये पद्मदलाय ताक्षी । विश्वप्रिये विश्वमनोऽनुकूले त्वत्पादपद्मं मयि संनिधत्स्व ॥ पुत्रपौत्रध
 नं धान्यं हस्त्यश्वादिगवेरथं । प्रजानां भवसीमां ताऽआयुष्मंतं करोतु मे ॥ धनं मग्निर्धनं वायुर्धनं सूर्यो धनं वसुः । धनमिंद्रो बृ

मंडलं ६

अनु. ६

॥३०॥

हृस्पतिर्वरुणंधनमस्तुते ॥ वैनतेयसोमंपिवसोमंपिवतुवृत्रहा । सोमंधनस्यसोमिनोमह्यंददातुसोमिनः ॥ नक्रोधोन
 चमात्सूर्यनलोभोनाशुभामतिः । भवतिकृतपुण्यानांभक्तानांश्रीसूक्तंजपेत् ॥ सरसिजनिलयेसरोजहस्तेधवलतरां
 शुक्रगंधमाल्यशोभे । भगवतिहरिवल्लभेमनोज्ञेत्रिभुवनभूतिकरिप्रसीदमह्यं ॥ विष्णुपत्नीक्षमांदेवीमाधवीमाधवप्रि
 यां । लक्ष्मींप्रियसखींदेवींनमाम्यच्युतवल्लभां ॥ महालक्ष्मीचविद्महेविष्णुपत्नीचधीमहि । तन्नोलक्ष्मीःप्रचोदयात् ॥
 श्रीवर्चस्वमायुष्यमारोग्यमाविधाच्छोभमानंमहीयते । धान्यंधनंपशुंवहुपुत्रलाभंशतसंवत्सरंदीर्घमायुः ॥ ४ ॥
 इतिपरिशिष्टं ॥ ६ ॥) (६।१।१) त्वंह्यग्नेप्रथमोमनोतास्याधियोऽअभवोदस्महोता । त्वंसीवृषन्नकृणोर्दुष्टरीतु
 सहोविश्वस्मैसहसेसहध्वै ॥ अधाहोतान्यसीदोयजीयानिळस्पदऽइषयन्नीज्यःसन् । तंत्वानरःप्रथमंदेवयंतोमहोराये
 चितयंतोऽअनुगमन् ॥ वृतेवयंतंवहुभिर्वसव्यैऽस्त्वेरयिंजागृवांसोऽअनुगमन् । रुशंतमग्निंदर्शतंवृहंतंवपावंतंविश्वहा
 दीदिवांसं ॥ पदंदेवस्यनमसाव्यंतःश्रवस्यवःश्रवऽआपन्नमृक्तं । नामानिचिदधिरेयज्ञियानिभद्रायातिरेणयंतसंह
 ष्ठा ॥ त्वांवर्धतिक्षितयःपृथिव्यांत्वांरायऽउभयांसोजनानां । त्वंत्रातातरणेचेत्योभूःपितामातासदमिन्मानुषाणां
 ॥ ३५ ॥ सपर्येण्यःसप्रियोविश्वं१ग्निर्होतामंद्रोनिषसादायजीयान् । तंत्वावयंदमऽआदींदिवांसमुपज्जुबाधोनमसा

भारद्वाजेषष्ठेमंडलेषडनुवाकाः । (६।१।१) त्वंह्यग्नेइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोभिस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ५

॥३१॥

सदेम ॥ तंत्वावयंसुध्योऽनव्यमग्नेसुन्नायवऽईमहेदेवयंतः । त्वंविशोऽनयोदीद्यानोदिवोऽग्नेबृहतारोचनेन ॥
 विशांकविंविशपतिंशश्वतीनानितोशनंवृषभंचर्षणीनां । प्रेतीपणिमिषयंतंपावकंराजन्तमग्निंयजतरंयीणां⁺ ॥ सोऽअ
 न्नऽईजेशशमेचमर्तोयस्तऽआनद्रसमिधाहव्यदातिं । यऽआहुतिंपरिवेदानमोभिर्विश्वेत्सवामादधतेत्वोतः ॥ अस्मा
 ऽउतेमहिमहेविधेमनमोभिरग्नेसमिधोतहव्यैः । वेदीसूनोसहसोगीभिर्रुक्थैरातैभद्रायांसुमर्तौयतेम ॥ आयस्तंतथरोद
 सीविभासाश्रवोभिश्चश्रवस्य^१स्तरुत्रः । बृहद्भिर्वाजैःस्थविरेभिरस्मेरेवद्भिरग्नेवितरंविभाहि ॥ नृवद्वसोसदमिद्धैह्यस्मे
 भूरितोकायतनयायपश्वः । पूर्वीरिषोबृहतीरारेऽअघाऽअस्मेभद्रासौश्रवसानिसंतु ॥ पुरुष्यग्नेपुरुधात्वायावसूनिरा
 जन्वसुतातेऽअश्यां । पुरुणिहित्वेपुरुवारसंत्यग्नेवसुविधतेराजनित्वे⁺ ॥ ३६ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः॥४॥

अष्टाविंशाध्याये वर्गाः ३६ सूक्तानि २६ ऋचः १७७ ॥ त्यागः ॥ मित्रावरुणाभ्या. ५० अश्विभ्या. ४८ उपस. १६ सवित्र.
 १४ पर्जन्याये. १० पृथिव्या. ३ वरुणाय. ८ इंद्राग्निभ्यां. ६ मरुद्भ्य. ९ अग्नय. १३ ॥ इतिचतुर्थेचतुर्थः ॥

त्वंह्येकादशानुष्टुभंशक्यंतमग्नेऽष्टौयथाहोतर्हुवेसप्तप्रनव्यसामूर्धानंवैश्वानरीयंहिद्विजगत्यंतपृक्षस्यांत्यात्रिष्टु
 बहश्चपुरोवोद्विपदांतंयजस्वषण्मध्येत्वद्विश्वाग्नायआनुष्टुभंशक्यंतमिममूष्वेकोनावीतहव्यऋषिर्वाजागतंप्रा

मंडलं ६

अनु. १

॥३१॥

गदशम्यास्तृतीयापंचदश्याशक्रयौषष्ठ्यतिशक्रयनुष्टुब्बहत्याउपांत्यैत्वमग्नेष्टाचत्वारिंशद्वायत्रैवर्धमानाद्यापष्टी
चसप्तविंशयनुष्टुप्त्रिष्टुप्पूर्वेचांत्ये ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (६।१।२) त्वंहिक्षैतवद्यशोभे मित्रो न पत्यसे । त्वं विचर्षणे श्रवो वसो पुष्टिं न पुष्यसि ॥ त्वांहिष्मा
चर्षणयो यज्ञेभिर्गीर्भिरीळते । त्वां वाजीयात्यवृको रजस्तूर्विश्वचर्षणिः ॥ सजोषस्त्वादिवोनरो यज्ञस्य केतुर्मिधते ।
यद्भस्यमानुषोजनः सुम्नायुर्जुह्वेऽध्वरे⁺ ॥ ऋधद्यस्ते सुदानवे धियामर्तः शशमते । ऊतीषवृहतो दिवो द्विषोऽअंहोनत
रति ॥ समिधायस्तऽआहुतिं निशितिं मर्त्यो न शत् । वयावतंस पुष्यतिक्षयमग्ने शतायुषं ॥ १ ॥ त्वेषस्ते धूमऽऋण्वति
दिविषन्नुक्ऽआततः । सूरोन हिद्युता त्वंकृपापावकरो चसे ॥ अधा हि विक्ष्वीड्यो सिप्रियो नोऽअतिथिः । रण्वः पुरी
वजूर्यः सूनुर्नत्रययाय्यः ॥ ऋत्वा हि द्रोणेऽअज्यसेग्ने वाजीन कृतव्यः । परिज्मेव स्वधागयो लोन ह्वार्यः शिशुः ॥ त्वं त्या
चिदच्युताग्ने पशुर्नयवसे । धामाहयस्तेऽअजरवना वृश्चंति शिक्रसः ॥ वेषिह्यध्वरीयतामग्ने होतादमै विशां । समृधो वि
स्पते कृणुषुषस्वहव्यमंगिरः ॥ अच्छानो मित्रमहो देवदेवानग्ने वोचः सुमतिरोदस्योः । वीहिस्वस्ति सुक्षितिं दिवो नृन्दि

(६।१।२) त्वंहिक्षैतवदित्येकादशर्चस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजोऽग्निरनुष्टुवं त्याशकरी ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ५

॥ ३२ ॥

षोऽअंहांसिदुरितातरेमतातरेमतवावसातरेम ॥ २ ॥ (६।१।३) अग्नेसक्षेपदृत्पाऽऽकृतेजाऽऽरुज्योतिर्नशतेदेवयुष्टे ।
 यत्वंमित्रेणवरुणःसजोषादेवपासित्यजसामर्तमंहः ॥ ईजेयज्ञेभिःशशमेशमीभिर्ऋधद्वारायान्नयैददाश । एवाचनतंय
 शसामजुष्टिर्नाहोमर्तनशतेनप्रदक्षिः ॥ सूरोनयस्यदृशतिररेपाभीमायदेतिशुचतस्तऽआधीः । हेषस्वतःशुरुधोनायम
 कोःकुत्राचिद्रण्वोवसतिर्वनेजाः⁺ ॥ तिग्मंचिदेममहिर्वपोऽअस्यभसदश्वोनयमऽसानऽआसा । विजेहमानःपरशुर्न
 जिह्वांद्रविर्नद्रावयतिदारुधक्षत् ॥ सऽइदस्तेवप्रतिधादसिष्यन्छिशीततेजोयसोनधारां । चित्रध्रजतिररतिर्योऽअ
 कोर्वेर्नद्रुषद्वारघुपत्मजंहाः ॥ ३ ॥ सऽईरेभोनप्रतिवस्तऽउस्त्राःशोचिषारारपीतिमित्रमहाः । नक्तंयऽईमरुषोयोदि
 वानूनमर्त्योऽअरुषोयोदिवानृन्⁺ ॥ दिवोनयस्यविधुतो नवीनोदृषारुक्षऽओषधीषुनूनोत् । घृणानयोध्रजसापत्मनाय
 न्नारोदसीवसुनादंसुपत्नीं ॥ धायौभिर्वायोयुज्यैभिरकैर्विद्युन्नदविद्योत्स्वेभिःशुष्मैः । शर्धौवायोमरुतांततक्षऽऋभुर्न
 त्वेषोरभसानोऽअद्यौत् ॥ ४ ॥ (६।१।४) यथाहोतर्मनुषोदेवतातायज्ञेभिःसूनोसहसोयजासि । एवानोऽअद्यस
 मनासमानानुशन्नमऽउशतोयक्षिदेवान्⁺ ॥ सनोविभावाचक्षणिर्नवस्तोरग्निर्वेदारुवेद्यश्चनोधात् । विश्वायुर्योऽअमृ
 तोमर्त्येषूषभुद्भूदतिथिर्जातवेदाः ॥ द्यावोनयस्यपनयंत्यभ्वंभासांसिवस्तेसूर्योनशुकः । वियऽइनोत्यजरःपावकोश्च
 (६।१।३) अग्नेसक्षेपदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।४) यथाहोतरित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. १

॥ ३२ ॥

स्यचिच्छिन्नथत्पूव्याणि ॥ वृद्धाहिसूनोऽस्यद्वसद्वाचक्रेऽअग्निर्जनुषाज्मान्नं । सत्वंनऽऊर्जसनऽऊर्जधाराजैवजेर
 वृकेक्षेप्यंतः⁺ ॥ नितिक्रियोवारणमन्नमत्तिवायुनराष्ट्रयत्यैत्यकून् । तुर्यामयस्तऽआदिशामरातीरत्योनहुतःपततः
 परिहुत्⁺ ॥ ५ ॥ आसूर्योनभानुमद्भिरकैरग्नैततथरोदसीविभासा । चित्रोनयत्परितमस्यक्तःशोचिषापत्मन्नौशिजो
 नदीयन् ॥ त्वांहिमद्रतममर्कशोकैर्वृमहेमहिःश्रोष्यन्ने । इद्रंनत्वाशवसादेवतावायुपृणंतिराधसानृतमाः ॥ नूनो
 ऽअग्नेवृकेभिःस्वस्तिवेषिरायःपथिभिःपथ्यंहः । तासूरिभ्योगृणतेरासिसुमन्मदेमशतहिमाःसुवीराः ॥ ६ ॥ (६।१।५)
 हुवेवःसूनुंसहसोयुवानमद्रौघवाचमतिभिर्यविष्ठं । यऽइन्वतिद्रविणानिप्रचेताविश्ववाराणिपुरुवारोऽअध्रुक⁺ ॥ त्वे
 वसूनिपुर्वणीकहोतर्दोषावस्तोरेरिरेयज्ञियासः । क्षामेवविश्वाभुवनानियस्मिन्त्संसौभगानिदधिरेपावके⁺ ॥ त्वंविश्व
 प्रदिवःसीदऽआसुकत्वारथीरभवोवार्याणां । अतऽइनोषिविधतेचिकित्वोव्यानुषगजातवेदोवसूनि ॥ योनःसनुत्यो
 ऽअभिदासदग्नेयोऽअंतरोमित्रमहोवनुष्यात् । तमजरैभिर्वृषभिस्तवस्वैस्तपातपिष्ठतपसातपस्वान् ॥ यस्तैयज्ञेनसमि
 धायऽउक्थैरकैभिःसूनोसहसोददाशत् । समत्यैष्वमृतप्रचेतारायाद्युम्नेनश्रवसाविभाति ॥ सतत्कृधीषितस्तूर्यमग्ने
 स्पृधोवाधस्वसहसासहस्वान् । यच्छस्यसेद्युभिरक्तोवचोभिस्तज्जुषस्वजरितुर्घोषिमन्म ॥ अश्यामतंकाममग्नेतवोतीऽ

(६।१।५) हुवेवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ५

॥३३॥

अश्यामरयिरयिवः सुवीरं । अश्यामवाजमभिवाजयंतोश्यामद्युम्नमंजराजरंते ॥७॥ (६।१।६) प्रनव्यसासहसःसूनुम
 छांयज्ञेनगातुमवऽइच्छमानः । वृश्चद्वनंकृष्णयामंरुशंतवीतीहोतारंदिव्यंजिगाति ॥ सःश्वितानस्तन्यतूरोचनस्थाऽ
 अजरेभिर्नानदद्विर्यविष्ठः । यःपावकःपुरुतमःपुरुणिपृथून्यग्निरनुयातिभवंन् ॥ वितेविष्वग्वातजूतासोऽअग्नेभामा
 सःशुचेशुचयश्चरंति । तुविम्रक्षासौदिव्यानवग्वावनावनंतिधृषतरुजंतः ॥ येतैशुकासःशुचयःशुचिष्मःक्षावपंतिवि
 पितासोऽअश्वाः । अर्धभ्रमस्तऽउर्वियाविभातियातयमानोऽअधिसानुपृथ्वैः ॥ अर्धजिह्वापापतीतिप्रवृष्णो गोपुयुधो
 नाशनिःसृजाना । शूरस्येवप्रसितिःक्षातिरग्नेर्दुर्वर्तुर्भीमोदयतेवनानि ॥ आभानुनापार्थिवानिज्रयांसिमहस्तोदस्यधृ
 षतातंतथ । सबाधस्वापभयासहोभिःस्पृधोवनुष्यन्वनुषोनिजूर्व ॥ सचित्रचित्रंचितयंतमस्मेचित्रक्षत्रचित्रतमंवयो
 धां । चंद्ररयिंपुरुवीरंवृहंतंचंद्रचंद्राभिर्गृणतेयुवस्व ॥ ८ ॥ (६।१।७) मूर्धानंदिवोऽअरतिंपृथिव्यावैश्वानरमृतऽ
 आज्ञातमग्निं । क्विसंम्राजमतिथिंजनानामासन्नापात्रंजनयंतदेवाः+ ॥ नाभियज्ञानांसदनरयीणांमहामाहावमभि
 संनवंत । वैश्वानरंरथ्यमध्वराणांयज्ञस्यैकेतुंजनयंतदेवाः+ ॥ त्वद्विप्रो जायतेवाज्यमेत्वद्वीरासोऽअभिमातिषाहः ।
 वैश्वानरत्वमस्मासुधेहिवसूनिराजन्स्पृहयाय्याणि ॥ त्वांविश्वेऽअमृतजायमानंशिशुंनदेवाऽअभिसंनवंते । तवक्रतुं

(६।१।६) प्रनव्यसैतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।७) मूर्धानमिति सप्तर्चस्यसूक्तस्यवार्हस्पत्यो वैश्वानरस्त्रिष्टुवंत्येद्वेजगत्सौ ।

मंडलं ६

अनु. १

॥३३॥

भिरमृतत्वमायन्वैश्वानरयत्पित्रोरदीदेः ॥ वैश्वानरतवतानिब्रतानिमहान्यग्नेनकिरादधर्ष । यज्जायमानःपित्रोरुप
 स्थेविंदःकेतुंवयुनेष्वह्ना ॥ वैश्वानरस्यविमितानिचक्षसासानूनिदिवोऽमृतस्यकेतुना । तस्येदुविश्वाभुवनार्धिमूर्ध
 निवयाऽइवरुरुहुःसप्तविस्नुहः ॥ वियोरजांस्यमिमीतसुक्रतुर्वैश्वानरोविदिवोरोचनाकविः । परियोविश्वाभुवनानिप
 प्रथेदब्धोगोपाऽमृतस्यरक्षिता ॥ ९ ॥ (६।१।८) पृक्षस्यवृष्णोऽअरुपस्यनूसहःप्रनुवोचंविदथाजातवैदसः ।
 वैश्वानरायमतिर्नव्यसीशुचिःसोमऽइवपवतेचारुरग्नये ॥ सजायमानःपरमेव्योमनिब्रतान्यग्निर्व्रतपाऽअरक्षत । व्यं
 तरिक्षममिमीतसुक्रतुर्वैश्वानरोमहिनानाकमस्पृशत् ॥ व्यंस्तभ्राद्रोदसीमित्रोऽअद्भुतोंतर्वावदकृणोज्ज्योतिषातमः ।
 विचर्मणीवधिषणोऽअवर्तयद्वैश्वानरोविश्वमधत्तवृष्णयं ॥ अपामुपस्थेमहिषाऽअगृभ्णतविशोराजानमुपतस्थुऽऋग्मि
 यं । आदूतोऽअग्निमभरद्विवस्वतोवैश्वानरमातरिश्वापरावतः ॥ युगेयुगेविद्वथ्यंगृणद्भ्योभैरयियशसंधेहिनव्यसी ।
 पव्येवराजन्नघशंसमजरनीचानिवृश्चवनिनंततेजसा ॥ अस्माकमग्नेमघवत्सुधारयानामिक्षत्रमजरंसुवीर्यं । वयंजयेम
 शतिनंसहस्रिणंवैश्वानरवाजमग्नेतवोतिभिः ॥ अदब्धेभिस्तवंगोपाभिरिष्टेस्माकंपाहित्रिषधस्थसूरीन् । रक्षाचनोदुदु

(६।१।८) पृक्षस्येति सप्तर्चस्यसूक्तस्य भरद्वाजो वैश्वानरोऽग्निर्जगत्यान्निष्ठुः ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ५

॥ ३४ ॥

षांशर्धोऽअग्नेवैश्वानरप्रचतारीःस्तवानः ॥ १० ॥ (६।१।९) अहश्चकृष्णमहर्जुनंचविवर्तेतेरजसीवेद्याभिः । वै
 श्वानरोजायमानोनराजावातिरज्योतिषाग्निस्तमांसि ॥ नाहंतंतुनविजानाम्योतुनयंवयंतिसमरेतमानाः । कस्यस्वि
 त्पुत्रऽइहवक्तवानिपरोवदात्यवरेणपित्रा⁺ ॥ सऽइत्तंतुंसविजानात्योतुंसवक्तवान्यृतुथावदाति । यऽईचिकेतदमृत
 स्यगोपाऽअवश्चरन्परोऽअन्येनपश्यन् ॥ अयंहोताप्रथमःपश्यतेममिदंज्योतिरमृतमर्त्येषु । अयंसजज्ञेध्रुवऽआनिप
 तोमर्त्यस्तन्वा^३वर्धमानः ॥ ध्रुवंज्योतिर्निहितंदृश्येकमनोजविष्ठंपतयत्स्वंतः । विश्वेदेवाःसमनसःसकैताऽएकंक्रतु
 मभिवियंतिसाधु⁺ ॥ विमेकर्णापतयतोविचक्षुर्वी^३दंज्योतिर्हृदयऽआहितंयत् । विमेमनश्चरतिदूरऽआधीःकिंस्विद्व
 क्ष्यामिकिमुनूमनिष्ये ॥ विश्वेदेवाऽअनमस्यन्भिभयानास्त्वामग्नेतमसितस्थिवांसं । वैश्वानरोवतूतयेनोमर्त्योवतूतये
 नः ॥ ११ ॥ (६।१।१०) पुरोवोमंद्रंदिव्यंसुवृत्किंप्रयतियज्ञेऽअग्निमध्वरेदधिध्वं । पुरऽउक्थेभिःसहिनोविभावा
 स्वध्वराकरतिजातवेदाः ॥ तमुद्युमःपुर्वणीकहोतरग्नेऽअग्निभिर्मनुषऽइधानः । स्तोमंयमस्मैममतेवशूषधृतंनशुचिमृत
 यःपवंते ॥ पीपायसःश्रवसामर्त्येषुयोऽअग्नयेददाशविप्रऽउक्थैः । चित्राभिस्तमूतिभिश्चित्रशोचिर्व्रजस्यसातागोमतो

(६।१।९) अहश्चकृष्णमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोवैश्वानरोग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।१०) पुरोवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोग्निस्त्रि
 ष्टुवंत्याद्विपदाविराट् ।

मंडलं ६

अनु. १

॥ ३४ ॥

दधाति ॥ आयःप्रौजायमानऽउर्वीदूरेदशाभासाकृष्णाध्वा । अधवहुचित्तमऽऊर्म्यायास्तिरःशोचिषाददृशेपाव
 कः⁺ ॥ नूनश्चित्रं पुरुवाजाभिरूतीऽअग्नेरयिमघवञ्चधेहि । येराधसाश्रवसाचात्यन्यान्त्सुवीर्यैभिश्चाभिसंतिजना
 न् ॥ इमंयज्ञंचनोधाऽअग्नऽउशन्यंतऽआसानोजुहुतेहविष्मान् । भरद्वाजेषुदधिपेसुवृक्तिमवीर्वाजस्यगध्यस्यसातौ⁺ ॥
 विद्वेषासीनुहिवर्धयेळामदेमशतहिमाःसुवीराः ॥ १२ ॥ (६।१।११) यजस्वहोतरिषितोयजीयानग्नेवाधोमरुतां
 नप्रयुक्ति । आनोमित्रावरुणानासत्याद्यावाहोत्रायपृथिवीववृत्त्याः ॥ त्वंहोतामंद्रतमोनोऽअधुगंतर्देवोविदथामत्यै
 षु । पावकयाजुह्वाइवहिरासाग्नेयजस्वतन्वं१तवस्वां⁺ ॥ धन्याचिद्धित्वेधिषणावष्टिप्रदेवान्जन्मगृणतेयजध्वै । वे
 पिष्ठोऽअंगिरसायद्धविप्रोमधुच्छंदोभनतिरेभऽइष्टौ⁺ ॥ अदिद्युतस्वपाकोविभावाग्नेयजस्वरोदसीऽउरूची । आयुं
 नयनमसारातहव्याऽअंजंतिमुप्रयसंपंचजनाः ॥ वृंजेहयन्नमसावहिरग्नावयामिस्त्रुगधृतवतीसुवृक्तिः । अम्यक्षिसद्मस
 दनेपृथिव्याऽअश्रायियज्ञःसूर्येनचक्षुः ॥ दशस्यानःपुर्वणीकहोतर्देवेभिरग्नेऽअग्निभिरिधानः । रायःसूनोसहसोवाव
 सानाऽअतिससेमवृजनंनाहः ॥ १३ ॥ (६।१।१२) मध्येहोतादुरोणेवर्हिषोराळग्निस्तोदस्यरोदसीयजध्वै । अयं
 ससूनुःसहसऽऋतावादूरात्सूर्योनशोचिषाततान ॥ आयस्मिन्त्वेस्वपाकेयजत्रयक्षद्राजन्त्सर्वतातेवनुद्यौः । त्रिषध

(६।१।११) यजस्वहोतरितिषळर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।१२) मध्येहोतेतिषळर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. २ अ. ५

॥ ३५ ॥

स्थस्ततरुषोनजंहोहव्यामघानिमानुषायजध्यै ॥ तेजिष्ठायस्यारतिर्वनेराद्रतोदोऽध्वन्नवृधसानोऽअद्यौत् । अद्रोघो
 नद्रविताचैतत्तिमन्नमर्त्योवृत्रोऽओषधीषु ॥ सास्माकैभिरेतरींनशूषैरग्निष्टवेदमऽआजातवेदाः । द्रुन्नोवन्वन्कृत्वाना
 वोऽस्रःपितेवजारयायियज्ञैः⁺ ॥ अधस्मास्यपनयंतिभासोवृथायत्तक्षदनुयातिपृथ्वीं । सद्योयस्पद्रोविषितोधवीयानृ
 णोनतायुरतिधन्वाराद् ॥ सत्वंनोऽअर्वन्निदायाविश्वेभिरग्नेऽअग्निभिरिधानः । वेषिरायोवियासिदुच्छुनामदेमश
 तहिमाःसुवीराः ॥ १४ ॥ (६।१।१३) त्वद्विश्वासुभगसौभगान्यग्नेवियंतिवनिनोनव्याः । श्रुष्टीरयिर्वाजोवृत्रतू
 र्येदिवोवृष्टिरीज्योरीतिरपां⁺ ॥ त्वंभगोनऽआहिरत्नमिषेपरिज्मेवक्षयसिदुस्मवर्चाः । अग्नेमित्रोनबृहत्तऽकृतस्यासि
 क्षत्तावामस्यदेवभूरैः ॥ ससत्पतिःशवंसाहंतिवृत्रमग्नेविप्रोविपणेभैर्तिवाजं । यत्वंप्रचेतऽकृतजातरायासजोषानप्ला
 पांहिनोषि ॥ यस्तैसूनोसहसोगीर्भिरुक्थैर्यज्ञैर्मर्तोनिशितिवेद्यानद् । विश्वंसदेवप्रतिवारमग्नेधत्तेधान्यं^१ पत्यतेवस
 व्यैः^{*} ॥ तानृभ्यऽआसौश्रवसासुवीराग्नेसूनोसहसःपुण्यसेधाः । कृणोषियच्छवंसाभूरिपश्वोवयोवृकायारयेजसु
 रये ॥ वज्रासूनोसहसोनोविहायाऽअग्नेतोक्तनयंवाजिनोदाः । विश्वाभिर्गीर्भिरभिपूतिर्मश्यामदेमशतहिमाः
 सुवीराः ॥ १५ ॥ (६।१।१४) अग्रायोमर्त्योदुवोधियंजुजोषधीतिभिः । भसन्नुषप्रपूर्यऽइषंवुरीतावसे ॥

(६।१।१३) त्वद्विश्वेतिषळर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (६।१।१४) अग्रायइतिषळर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोऽग्निरनुष्टुप्वाशकरी ।

मंडलं ६

अनु. १

॥ ३५ ॥

ऽअग्निरिद्धिप्रचेताऽअग्निर्वेधस्तमऽऋषिः । अग्निहोतारमीळतेयज्ञेषुमनुषोविशः ॥ नानाह्यऽग्नेवसेस्पर्धतेरायो
 ऽअर्यः । तूर्वेतोदस्युमायवोव्रतैःसीक्षंतोऽअव्रतं⁺ ॥ अग्निरप्सामृतीषहवीरंददातिसत्पतिं । यस्यत्रसंतिशवसः
 संचक्षिशत्रवोभिया⁺ ॥ अग्निर्हि विद्वानानिदोदेवोमर्तंमुरुष्यति । सहावायस्यावृत्तोरयिर्वाजेष्ववृतः ॥ अच्छानोमि
 त्रमहोदेवदेवानग्नेवोचःसुमतिरोदस्योः । वीहिस्वस्तिं सुक्षितिं द्विवो नृद्विषोऽअंहांसिदुरितातरेमतातरेमतवावसातरे
 म ॥ १६ ॥ (६।१।१५) इममूषुवोऽअतिथिमुष्वुधंविश्वासांविशांपतिमृजसेगिरा । वेतीहिवोजनुषाकच्चिदाशु
 चिज्योक्किदत्तिगर्भोयदच्युतं ॥ मित्रंनयंसुधितंभृगवोदधुर्वनस्पतावीज्यमूर्ध्वशोचिषं । सत्वंसुप्रीतोवीतहव्येऽअद्भु
 तप्रशस्तिभिर्महयसेदिवेदिवे ॥ सत्वंदक्षस्यावृकोवृधोभूर्यःपरस्यांतरस्यतरुषः । रायःसूनोसहसोमर्त्येष्वाछादिर्यच्छ
 वीतहव्यायसप्रथोभरद्वाजायसप्रथः ॥ द्युतानंवोऽअतिथिंस्वर्णरमग्निहोतारंमनुषःस्वध्वरं । विप्रंनद्युक्ष्वचसंसुवृक्ति
 मिहव्यवाहमरतिदेवमृजसे ॥ पावकयायश्चितयंत्याकृपाक्षामन्नुरुचऽउषसोनभानुना । तूर्वन्नयामन्नेतशस्यनूरणऽ
 आयोघृणेनतत्प्राणोऽअजरः ॥ १७ ॥ अग्निमग्निवःसमिधादुवस्यतप्रियंप्रियंवोऽअतिथिं गृणीषणि । उपवोगीभिर्

(६।१।१५) इममूष्वियेकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यांगिरसोवीतहव्यो (भरद्वाजोवा) मिर्जगतीतृतीयापंचदश्यौशक्यौषष्टयतिशकरी
 सप्तदश्यनुष्टुप्अष्टादशीबृहतीशेषास्त्रिष्टुभः ।

अनु. १

॥३६॥

पतेजनानामग्नेऽकर्मसमिधावृहंतं । अस्थूरिनोगार्हपत्यानिसंतुतिग्मेनस्तेजसासंशिशधि ॥ २० ॥ (६।२।१)
 त्वमग्नेयज्ञानां होता विश्वेषांहितः । देवेभिर्मानुषेजने ॥ सनोमंद्राभिरध्वरेजिह्वाभिर्यजामहः । आदेवान्वक्षियक्षि
 च ॥ वेत्थाहि वैधोऽध्वनः पृथश्च देवांजसा । अग्नेयज्ञेषु सुक्रतो ॥ त्वामीळेऽध्वद्विताभरतो वाजिभिः शुनं । ईजेय
 ज्ञेषु यज्ञियं ॥ त्वमिमावार्या पुरुदिवो दासाय सुन्वते । भरद्वाजाय दाशुषे ॥ २१ ॥ त्वंदूतोऽमर्त्यऽआवहादैव्यं ज
 नं । शृण्वन्विप्रस्य सुष्टुतिं⁺ ॥ त्वमग्ने स्वाध्योऽमर्ता सो देववीतये । यज्ञेषु देवमीळते ॥ तव प्रयक्षि संदृशं मुत क्रतुं सुदा
 नवः । विश्वे जुषंत कामिनः ॥ त्वं होता मनुर्हितो वह्निरासा विदुष्टरः । अग्नेयक्षि दिवो विशः ॥ अग्नऽआयाहि वीतये गृ
 णानो हव्यदातये । निहोता सत्सि वह्निषि ॥ २२ ॥ तं त्वांसमिद्धिरंगिरो घृतेन वर्धयामसि । बृहच्छौचाय विष्य ॥ स
 नः पृथुश्रवाय्यमच्छा देव विवाससि । बृहदग्ने सुवीर्यं ॥ त्वमग्ने पुष्करादध्यथर्वानिरमंथत । मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥
 तमुत्वा दध्यङ्ऽऋषिः पुत्रऽईधेऽअथर्वणः । वृत्रहणं पुरंदरं⁺ ॥ तमुत्वा पाथ्यो वृषासमीधे दस्युहंतमं । धनं जयंरणेरणे
 ॥ २३ ॥ एह्युषु ब्रवाणितेऽइत्येतरा गिरः । एभिर्वर्धासऽइंदुभिः ॥ यत्र कंच ते मनोदक्षं दधसऽउत्तरं । तत्रासदः कृ

(६।२।१) त्वमग्नेयज्ञानामित्यष्टाचत्वारिंशद्वचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यो भरद्वाजो निर्गायत्री आद्या षष्ठ्यौ वर्धमाने सप्तविंश्यनुष्टुप् षट्चत्वारिं
 शी त्रिष्टुप् अंत्ये द्वे अनुष्टुभौ ।

क्रक्सं.

अ.४अ.५

॥३७॥

णवसे ॥ नहितेपुर्तमक्षिपद्भुवन्नेमानांवसो । अथादुवोवनवसे ॥ आग्निरंगामिभारतोवृत्रहापुरुचेतनः । दिवोदा
 सस्यसत्पतिः ॥ सहिविश्वातिपार्थिवारयिंदाशन्महित्वना । वन्वन्नवातोऽस्तृतः ॥ २४ ॥ सप्रत्नवन्नवीयसाग्नेद्यु
 म्नेनसंयता । बृहत्तंतथभानुना ॥ प्रवःसखायोऽअग्नेस्तोमैयज्ञंचधृष्णुया । अर्चगायचवेधसे ॥ सहियोमानुषायु
 गासीदुद्धोताकविक्रतुः । दूतश्चहव्यवाहनः ॥ ताराजानाशुचित्रतादित्यान्मारुतंगणं । वसोयक्षीहरोदसी ॥ वस्वी
 तेऽअग्नेसंहृष्टिरिषयतेमर्त्याय । ऊर्जोनपादमृतस्य ॥ २५ ॥ क्रत्वादाऽस्तुश्रेष्ठोद्यत्वावन्वन्त्सुरेक्णाः । मर्तेऽआना
 शसुवृत्तिं ॥ तेतेऽअग्नेत्वोताऽइषयंतोविश्वमायुः । तरंतोऽअर्योऽअरातीर्वन्वतोऽअर्योऽअरातीः ॥ अग्निस्तिग्मेन
 शोचिषायासद्विश्वंन्यत्रिणं । अग्निर्नोवनतेरयिं ॥ सुवीरंरयिमाभरजातवेदोविचर्षणे । जहिरक्षांसिसुकृतो ॥
 त्वनःपाह्यंहसोजातवेदोऽअघायतः । रक्षाणोब्रह्मणस्कवे ॥ २६ ॥ योनोऽअग्नेदुरेवऽआमतोवधायदाशति । तस्मा
 न्नःपाह्यंहसः ॥ त्वंतदेवजिह्यापरिवाधस्वदुष्कृतं । मर्तोयोनोजिघांसति ॥ भरद्वाजायसप्रथःशर्मयच्छसंहत्य ।
 अग्नेवरैण्यंवसु ॥ अग्निर्वृत्राणिजंघनद्रविणस्युर्विपन्यया । समिद्धःशुक्रऽआहुतः ॥ गर्भेमातुःपितुष्पिताविदिद्युता
 नोऽअक्षरे । सीदन्नृतस्ययोनिमा ॥ २७ ॥ ब्रह्मप्रजावदाभरजातवेदोविचर्षणे । अग्नेयद्दीदयद्विवि ॥ उपत्वार
 णवसंहशंप्रयस्वतःसहस्कृत । अग्नेससृज्महेगिरः ॥ उपछायामिवघृणेरगन्मशर्मतेवयं । अग्नेहिरण्यसंहशः ॥ यऽउ

मंडलं ६

अनु. २

॥३७॥

प्रऽईवशर्यहातिग्मशृंगोनवसंगः । अग्नेपुरोरुरोजिथ ॥ आयंहस्तेनखादिनंशिशुंजातंनविभ्रंति । विशामग्निस्वध्व
 रं⁺ ॥ २८ ॥ प्रदेवंदेववीतयेभरंतावसुवित्तमं । आस्वेयोनौनिर्णीदतु ॥ आज्ञातंजातवेदसिप्रियंशिशीतातिथिं ।
 स्योनऽआगृहपतिं ॥ अग्नेयुक्ष्वाहियेतवाश्वासोदेवसाधवः । अरंवहंतिमन्यवे ॥ अच्छानोयाह्यावहाभिप्रयांसिवीत
 ये । आदेवान्तसोमपीतये ॥ उदग्नेभारतद्युमदजस्त्रेणदविद्युतत् । शोचाविभाह्यजर ॥ २९ ॥ वीतीयोदेवंमर्तोदु
 वस्येदग्निमीळीताऽध्वरेहविष्मान् । होतारंसत्ययजंरोदस्योरुत्तानहस्तोनमसाविवासेत् ॥ आतेऽअग्नऽऋचाहविह
 दातृष्टंभरामसि । तेतेभवंतूक्षणऽऋषभासोवशाऽउत⁺ ॥ अग्निदेवासोऽअग्रियमिंधतेवृत्रहन्तमं । येनावसून्याभृ
 तातृह्यारक्षांसिवाजिना ॥ ३० ॥ इतिचतुर्थाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥

एकोनत्रिंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १५ ऋचः १६० ॥ त्यागः ॥ अग्नयः ४१ वैश्वानरायाम्नयः २१ अग्नयः ९८ ॥ इति
 चतुर्थेपंचमः ॥

पिवपंचोनैद्रंत्रैष्टुभंद्विपदांततमुष्टुहिमहान्तसप्तोनाद्यौनविपिप्रोर्विराळिमाउद्वादशनवम्येकादश्यौवैश्वदेव्यौय
 एकएकादशसुतइदशवृषायातेनवश्रुधीनोष्टौकिमस्यांत्याचायमानस्याभ्यावर्तिनोदानस्तुतिरागावोगव्यंद्वि
 तीयैद्रीचांत्यश्चपादोत्यानुष्टुब्जागतस्तृचोद्वितीयादिः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

ऋक्सं.

अ.४अ.६

॥३८॥

॥ हरिःओम् ॥ (६।२।२) पिवासोममभियमुग्रतर्दऽऊर्वगव्यमहिगृणानऽइंद्र । वियोधृष्णोवधिषोवज्रहस्तवि
 श्वावृत्रममित्रियाशवोभिः ॥ सऽईपाहियऽऊर्जीषीतरुत्रोयःशिप्रवान्वृषभोयोमतीनां । योगौत्रभिद्वज्रभृद्योहरिष्ठाः
 सऽइंद्रचित्राँऽअभितृधिवाजान् ॥ एवापाहिप्रत्नथामंदतुत्वाश्रुधिब्रह्मवावृधस्वोतगीभिः । आविःसूर्यकृणुहिपीपि
 हीषोजहिशत्रूरभिगाऽइंद्रतृंधि ॥ तेत्वामदावृहदिंद्रस्वधावऽइमेपीताऽउक्षयंतद्युमंतं । महामनूनंतवसंविभूतिमत्स
 रासोजर्हषंतप्रसाहं ॥ येभिःसूर्यमुषसंमंदसानोवासयोपहृहानिदद्रत् । महामद्रिपरिगाऽइंद्रसंतनुत्थाऽअच्युतंसद
 सस्परिस्वात् ॥ १ ॥ तवक्रत्वातवतदंसनाभिरामासुपकंशच्यानिदीधः । और्णोर्दुरऽउस्त्रियाभ्योविहृहोदूर्वाद्वाऽ
 असृजोऽअंगिरस्वान् ॥ पप्राथक्षांमहिदंसोव्युर्वीमुपद्यामृष्वोवृहदिंद्रस्तभायः । अधारयोरोदसीदेवपुत्रेप्रत्नेमातरा
 यहीऽकृतस्य ॥ अधत्वाविश्वैपुरऽइंद्रदेवाऽएकंतवसंदधिरभराय । अदेवोयदभ्यौहिष्टदेवान्त्स्वर्पातावृणत्ऽइंद्रम
 त्र ॥ अधद्यौश्चित्तेऽअपसानुवज्राद्वितानमद्भियसास्वस्यमन्योः । अहिन्यदिद्रोऽअभ्योहसानंनिचिद्विश्वायुःशयथेज
 घानं ॥ अधत्वष्टातेमहऽउग्रवज्रसहस्रभृष्टिववृत्च्छताश्रि । निकाममरमणसंयेननवैतमहिसंपिणगृजीषिन् ॥ २ ॥
 वर्धान्यंविश्वैमरुतःसजोषाःपचच्छतंमहिषाँऽइंद्रतुभ्यं । पूषाविष्णुस्त्रीणिसरांसिधावन्वृत्रहणंमदिरमंशुमस्मै ॥ आ

(६।२।२) पिवासोममितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुवंत्याद्विपदात्रिष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. २

॥३८॥

क्षोदोमहिंवृतं नदीनां परिष्ठितमसृजऽऽर्मुमपां । तासामनुप्रवतऽइंद्रपंथांप्रादयोनीचीरपसः समुद्रं⁺ ॥ एवाताविश्वा
 चकृवांसमिंद्रं महामुग्रमर्जुर्यंसहोदां । सुवीरं त्वा स्वायुधं सुवज्रमात्रह्यनव्यमवसेववृत्त्यात् ॥ सनोवाजाय श्रवसऽइषे च
 राये धैहिद्युमतऽइंद्रविप्रान् । भरद्वाजे नृवतऽइंद्रसुरीन्द्रविचस्मै धिपार्ये नऽइंद्र ॥ अयावाजं देवहितं सनेममदेमशत
 हिमाः सुवीराः ॥ ३ ॥ (६।२।३) तमुष्टुहियोऽअभिभूत्यो जावन्वन्नवातः पुरुहुतऽइंद्रः । अषाढमुग्रं सहमानमाभि
 र्गीभिर्वैधवृषभंचर्षणीनां⁺ ॥ सयुधमः सत्वाखजकृत्समद्वानुविम्रक्षोनंदनुमांऽऽर्कजीषी । बृहद्रेणुश्चयवनोमानुषीणामे
 कः कृष्टीनामभवत्सहावा ॥ त्वंहनुत्यददमायोदस्युरेकः कृष्टीरवनोरायाय । अस्तिस्विन्नुवीर्यं^१ तत्तऽइंद्रनस्विदस्ति तद्व
 तुथाविवोचः ॥ सदिद्धितेतुविजातस्य मन्ये सहः सहिष्ठतुरतस्तुरस्य । उग्रमुग्रस्य तव सस्तवीयो रधस्य रधतुरो बभूव ॥
 तन्नः प्रत्नं सख्यमस्तु युष्मेऽइत्थावदद्विर्वलमंगिरोभिः । हन्नंच्युतच्युदस्मेषयंतमृणोः पुरोविदुरोऽअस्य विश्वाः ॥ ४ ॥
 सहिधीभिर्हव्योऽअस्त्युग्रऽईशानकृन्महतिवृत्रतूर्यै । सतोकसातातनये सवज्जीवितं तसाय्योऽअभवत्समत्सु ॥ सम
 ज्मनाजनिमानुषाणाममर्त्ये नान्नातिप्रसंख्ये । सद्युन्नेन सशवसोतरायासवीर्येण नृतमः समोकाः ॥ सयोनमुहेन मि
 थूजनोभूत्सुमंतुनामाचुमुरिंधुनिंच । वृणक्विप्रुंशं वरं शुष्णमिंद्रः पुरांच्यौ लायशयथायनूचित् ॥ उदावतात्वक्षसाप

(६।२।३) तमुष्टुहीति पंचदशचस्य सूक्तस्य भरद्वाज इन्द्रश्चिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ६

॥ ३९ ॥

न्यसाचवृत्रहत्यायुरथमिन्द्रतिष्ठ । धिष्ववज्रहस्तऽआदक्षिणत्राभिप्रमैदपुरुदत्रमायाः⁺ ॥ अग्निर्नशुष्कंवनमिन्द्रहेतीर
 क्षोनिधक्ष्यशनिर्नभीमा । गंभीरयऽऋष्वयायोरुरोजाध्वानयदुरितादंभयच्च ॥ ५ ॥ आसहस्रं पृथिभिर्निद्रायातुवि
 द्युन्नतुविवाजेभिरर्वाक् । याहिसूनोसहसोयस्यनूचिददेवऽईशेपुरुहूतयोतोः ॥ प्रतुविद्युन्नस्यस्थविरस्यघृष्वेदिवोरर
 प्शेमहिमापृथिव्याः । नास्यशत्रुर्नप्रतिमानमस्तिनप्रतिष्ठिःपुरुमायस्यसह्योः ॥ प्रतत्तेऽअद्याकरणंकृतंभूत्कुत्संयदायु
 मतिथिग्वमस्मै । पुरुसहस्रानिशिशऽअभिक्षामुत्तूर्वयाणंघृषतानिनेथ ॥ अनुत्वाहिघ्नेऽअधदेवदेवामदन्विश्वैकवित
 मंकवीनां । करोयत्रवरिवोवाधितायदिवेजनायतन्वेगृणानः⁺ ॥ अनुद्यावापृथिवीतत्तऽओजोमर्त्याजिहतऽइंद्रदे
 वाः । कृष्वाकृत्वोऽअकृतंयत्तेऽअस्त्युक्थंनवींयोजनयस्वयज्ञैः⁺ ॥ ६ ॥ (६।२।४) महांऽइंद्रो नृवदाचर्षणिप्राऽउ
 तद्विबर्हाऽअमिनःसहोभिः । अस्मद्यग्वावृधेवीर्यायोरुःपृथुःसुकृतःकर्तृभिर्भूत् ॥ इंद्रमेवधिषणासातयैधादृहंतमृष्व
 मजरंयुवानं । अषाह्नेनशवंसाशूशुवांसंसद्यश्चिद्योवावृधेऽअसामि ॥ पृथूकरस्त्रावहुलागभस्तीऽअस्मद्यक्संमिमिहि
 श्रवांसि । यूथेवपश्वःपशुपादमूनाऽअस्माँऽइंद्राभ्याववृत्स्वाजौ⁺ ॥ तंवऽइंद्रं चतिनमस्यशाकैरिहनूनंवाजयंतौहुवेम ।
 यथाचित्पूर्वैजरितारऽआसुरनेद्याऽअनवद्याऽअरिष्टाः॥ धृतव्रतोधनदाःसोमवृद्धःसहिवामस्यवसुनःपुरुक्षुः। संजग्मिरे

(६।२।४) महांइंद्रइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. २

॥ ३९ ॥

पथ्याऽरायोऽस्मिन्समुद्रेनसिंधवोयादमानाः ॥ ७ ॥ शविष्ठंनऽआभरशूरशवऽओजिष्ठमोजोऽअभिभूतऽउग्रं ।
 विश्वाद्युम्नावृष्ण्यामानुपाणामस्मभ्यंदाहरिवोमादयध्यै ॥ यस्तेमदःपृतनापालमृध्रऽइंद्रतंनऽआभरशूशुवांसं । येन
 लोकस्यतनयस्यसातौमंसीमहिजिगीवांसस्त्वोताः ॥ आनोभरवृषणंशुष्ममिंद्रधनस्पृतंशूशुवांसंसुदक्षं । येनवंसामृ
 तनासुशत्रून्तवोतिभिरुतजामीऽरजामीन् ॥ आतेशुष्मोवृषभऽएतुपश्चादोत्तरादधरादापुरस्तात् । आविश्वतोऽअ
 भिसमैत्वर्वाङिंद्रद्युम्नस्वर्वज्रेह्यस्मे⁺ ॥ नृवत्तऽइंद्रनृतमाभिरूतीवंसीमहिंवांसंश्रोमतेभिः । ईक्षेहिवस्वऽउभयस्यराज
 न्धारत्नमहिंस्थूरंवृहतं ॥ मरुत्वंतंवृषभंवावृधानमकवारिंदिव्यंशासमिंद्रं । विश्वासाहमवसेनूतनायोग्रंसहोदामिहतं
 हुवेम ॥ जनैवजिन्महिचिन्मन्यमानमेभ्योनृभ्योरंधयायेष्वस्मि । अधाहित्वापृथिव्यांशूरसातौहवामहेतनयेगोष्व
 प्सु⁺ ॥ वयंतऽएभिःपुरुहूतसख्यैःशत्रोःशत्रोरुत्तरऽइत्स्याम । घंतोवृत्राण्युभयानिशूररायामदेमबृहतात्वोताः ॥८॥
 (६।२।५) द्यौर्नयऽइंद्राभिभूमार्यस्तस्थौरयिःशवसापृत्सुजनान् । तंनःसहस्रभरमुर्वरासांदक्षिसूनोसहसोवृत्रतुरं ॥
 दिवोनतुभ्यमन्विद्रसत्रासुर्यदेवेभिर्धायिविश्वं । अहिंयद्वृत्रमपोवत्रिवांसंहृजीषिन्विष्णुनासचानः⁺ ॥ तूर्वनोजी
 यान्तवसस्तवीयान्कृतव्रह्मद्रौवृद्धमहाः । राजाभवन्मधुनःसोम्यस्यविश्वासांयत्पुरांदर्तुमावत् ॥ शतैरपद्रन्पण्यऽ

(६।२।५) द्यौर्नयइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप्सप्तमीविराट्पंक्तिः ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ६

॥४०॥

इंद्रात्रदशौणयेकवयेकसातौ । वधैःशुष्णस्याशुषस्यमायाःपित्वोनारिरेचीत्किंचनप्र⁺ ॥ महोद्बुहोऽपविश्वायुधायि
 वज्रस्ययत्पतनेपादिशुष्णः । उरुषसरथंसारथयेकरिंद्रःकुत्सायसूर्यस्यसातौ⁺ ॥ ९ ॥ प्रश्येनोनमदिरमंशुमस्मैशिरो
 दासस्यनमुचेर्मथायन् । प्रावन्नमीसाप्यंससंतपूणग्रायासमिषासंस्वस्ति⁺ ॥ विपिप्रोरहिमायस्यदृष्ट्वाःपुरोवज्रिच्छव
 सानददः । सुदामन्तद्रेक्वणोऽप्रमृष्यमृजिष्वनेदात्रंदाशुषेदाः ॥ सवैतसुंदशमायंदशोणिंतूतुजिमिंद्रःस्वभिष्टिसु
 न्नः । आतुग्रंशश्चदिभुंघोतनायमातुर्नसीमुपसृजाऽइयध्यै ॥ सईस्पृधोवनतेऽअप्रतीतोविभ्रद्वज्रवृत्रहणंगभस्तौ ।
 तिष्ठद्धरीऽअध्यस्तेवगतेवचोयुजावहतऽइंद्रमृष्वं⁺ ॥ सनेमतेवसानव्यऽइंद्रप्रपूरवस्तवंतऽएनायज्ञैः । सप्तयत्पुरःश
 मशारदीर्द्धन्दासीःपुरुकुत्सायशिक्षन् ॥ त्वंवृधऽइंद्रपूर्योभूर्वरिवस्यन्नशनेकाव्याय । परानववास्त्वमनुदेयमहेपि
 त्रेददाथस्वन्नपातं ॥ त्वंधुनिरिंद्रधुनिमतीर्कृणोरपःसीरानस्रवंतीः । प्रयत्समुद्रमतिशूरपिंपारयातुर्वशयदुस्वस्ति⁺ ॥
 तवहृत्यदिंद्रविश्वमाजौसस्तोधुनीचुमुरीयाहसिष्वप् । दीदयदित्तुभ्यंसोमेभिःसुन्वन्दभीतिरिधमभृतिःपक्थ्य^१कैः⁺
 ॥ १० ॥ (६।२।६) इमाऽउत्वापुरुतमस्यकारोहव्यवीरहव्याहवंते । धियोरथेष्ठामजरनवीयोरयिर्विभूतिरीयते
 वचस्या⁺ ॥ तमुस्तुषऽइंद्रयोविदानोगिर्वाहसंगीभिर्यज्ञवृद्धं । यस्यदिवमतिमह्नापृथिव्याःपुरुमायस्यरिरिचेमहि
 (६।२।६) इमाज्ज्वेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रोनवम्येकादशयोर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. २

॥४०॥

त्वं⁺ ॥ सऽइत्तमौवयुनंततन्वत्सूर्येणवयुनवच्चकार । कदातेमर्ताऽअमृतस्यधामेयक्षंतोनमिनंतिस्वधावः ॥ यस्ताचका
 रसकुहस्विदिंद्रःकमाजनचरतिकासुविशु । कस्तैयज्ञोमनसेशंवरायकोऽअर्कऽइंद्रकतमःसहोता ॥ इदाहितेवेविषतः
 पुराजाःप्रत्नासऽआसुःपुरुकृतसखायः । येमध्यमासऽउतनूतनासऽउतावमस्यपुरुहूतवोधि ॥ ११ ॥ तंपृच्छंतोवरा
 सःपराणिप्रत्नातऽइंद्रश्रुत्यानुयेमुः । अर्चामसिवीरब्रह्मवाहोयादेवविद्मतात्त्वामहांतं ॥ अभित्वापाजोरक्षसोवितस्थे
 महिजज्ञानमभितत्सुतिष्ठ । तवप्रत्नेनयुज्येनसख्यावज्जेणधृष्णोऽअपतानुदस्व ॥ सतुश्रुधींद्रनूतनस्यब्रह्मण्यतोवीर
 कारुधायः । त्वंह्याशुपिःप्रदिविपितृणांशश्वद्वभूथसुहवऽएष्टौ ॥ प्रोतयेवरुणंभिन्नमिंद्रंमरुतःकृष्वावसेनोऽअद्य ।
 प्रपूषणंविष्णुमग्निपुरंधिसवितारमोषधीःपर्वतांश्च ॥ इमऽउत्वापुरुशाकप्रयज्योजरितारोऽअभ्यर्चत्यर्कैः । श्रुधीहव
 माहुवतोहुवानोनत्वावाऽअन्योऽअमृतत्वदस्ति ॥ नमऽआवाचमुपयाहिविद्वान्विश्वैभिःसूनोसहसोयजत्रैः । येऽअ
 ग्निजिह्वाऽऋतसापऽआसुर्येमनुचक्रुरुपरंदसाय ॥ सनोवोधिपुरऽएतासुगेषूतदुर्गेषुपथिकृद्विदानः । येऽअश्रमासऽउर
 वोवहिष्ठास्तेभिर्नऽइंद्राभिवक्षिवाजं ॥ १२ ॥ (६।२।७) यऽएकइन्द्रव्यश्वर्षणीनामिंद्रंतंगीभिर्भ्यर्चऽआभिः ।
 यःपत्यतेवृषभोवृष्ण्यावान्तसत्यःसत्वापुरुमायःसहस्वान् ॥ तमुनःपूर्वपितरोनवग्वाःसप्तविप्रासोऽअभिवाजयंतः ।

(६।२।७) यएकइदित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ६

॥४१॥

नक्ष्त्राभंततुरिपर्वतेष्ठा मद्रौघवाचंमतिभिः शर्विष्ठं ॥ तमीमहऽइंद्रमस्यरायः पुरुवीरस्यनृवतः पुरुक्षोः । योऽस्कृधो
युरजरः स्वर्वान्तमाभरहरिवोमादयधै ॥ तन्नोविवोचोयदितेपुराचिज्जरितारऽआनशुः सुम्रमिद्र । कस्तैभागः किं
योदुधखिद्वः पुरुहूतपुरुवसोसुरघ्नः⁺ ॥ तंपृच्छंतीवज्रहस्तरथेष्ठा मिद्रंवेपीवकरीयस्यनूगीः । तुविग्राभंतुविकूर्मिरभो
दांगतुमिषेनक्षतेतुम्रमच्छ ॥ १३ ॥ अयाहृत्यमाययावावृधानंमनोजुवास्वतवः पर्वतेन । अच्युताचिद्वीळितास्वोजो
रुजोविद्वह्वाधृषताविरप्तिन् ॥ तंवोधियानव्यस्याशर्विष्ठंप्रत्नंप्रत्नवत्परितंसयधै । सनोवक्षदनिमानः सुवह्नोद्रोविश्वा
न्यतिदुर्गहाणि ॥ आजनायद्रुहणेपार्थिवानिदिव्यानिदीपयोतरिक्षा । तपावृषन्विश्वतः शोचिषातान्वह्यद्विषेशोच
यक्षामपश्च ॥ भुवोजनस्यदिव्यस्यराजापार्थिवस्यजगत्स्त्वेषसंहक् । धिष्ववज्रंदक्षिणऽइंद्रहस्तेविश्वाऽअजुर्यदयसे
विमायाः⁺ ॥ आसंयतमिद्रणः स्वस्तिशत्रुतूर्यायबृहतीममृधां । ययादासान्यार्याणिवृत्राकरोवज्रिन्त्सुतुकानाहुषा
णि ॥ सनोन्नियुद्धिः पुरुहूतवेधोविश्ववाराभिरागहिप्रयज्यो । नयाऽअदेवोवरतेनदेवऽआभिर्याहितूयमाममद्रिक्⁺
॥ १४ ॥ (६।२।८) सुतऽइत्त्वंनिमिश्लऽइंद्रसोमेस्तोमेब्रह्मणिशस्यमानऽउक्थे । यद्वायुक्ताभ्यामघवन्हरिभ्यांविभ्रद्व
ज्रैवाहोरिंद्रयासि ॥ यद्वादिविपार्येसुष्विमिंद्रवृत्रहत्येवसिशूरसातौ । यद्वादक्षस्यविभ्युषोऽअविभ्यदरंधयः शर्धतऽ

(६।२।८) सुतइदितिदशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. २

॥४१॥

इन्द्रदस्यून् ॥ पातासुतमिन्द्रोऽस्तुसोमं प्रणेनीरुग्रोजरितारं मू॥ कर्तावीराय सुष्वयऽउलोकं दाता वसुस्तुवते कीरये
 चित् ॥ गतेयांति सवनाहरिभ्यां वभ्रिर्वज्रपिः सोमं ददिर्गाः । कर्तावीरं नर्यं सर्ववीरं श्रोता हवंगृणतः स्तोमवाहाः ॥ अ
 स्मैवयं यद्वावान्तद्विविष्मऽइन्द्राय योनः प्रदिवोऽपस्कः । सुते सोमैस्तुमसि शंसदुक्थेन्द्राय ब्रह्मवर्धनं यथा सत् ॥ १५ ॥
 ब्रह्माणि हि च कृषेवर्धनानि तावत्तऽइन्द्रमतिभिर्विविष्मः । सुते सोमैस्तु तपाः शंतमानिरां द्या क्रियास्मवक्षणा नियज्ञैः⁺ ॥
 सनो वोधि पुरोळाशं रराणः पिवा तु सोमंगोऽऋजीकमिन्द्र । एदं वहिर्यजमानस्य सीदोरुं कृधित्वा यतऽउलोकं⁺ ॥ समैद
 स्वाह्यनुजोषमुग्रप्रत्वाय ज्ञासऽइमेऽअश्रुवन्तु । प्रेमे हवासः पुरुहूतमस्मेऽआत्वेयं धीरवसऽइन्द्रयम्याः ॥ तंवः सखायः सं
 यथा सुतेषु सोमैभिरीं पृणता भोजमिन्द्रं । कुवित्तस्माऽअसतिनो भराय न सुष्विमिन्द्रो वसेमृधाति ॥ एवेदिन्द्रः सुतेऽअस्ता
 विसोमै भरद्वाजेषु क्षयदिन्मघोनः । असद्यथा जरित्रऽउत सूरिरिन्द्रो रायो विश्ववारस्य दाता⁺ ॥ १६ ॥ (६।३।१) वृषा
 मदऽइन्द्रेऽलोकं उक्थ्या सचा सोमैषु सुतपाऽऋजीषी । अच्योमघवानृभ्यऽउक्थैर्द्युक्षो राजा गिरामक्षितोतिः ॥ ततु
 रिर्वीरो नर्यो विचेताः श्रोता हवंगृणतऽउर्व्यूतिः । वसुः शंसो नरां कारुधाया वाजीस्तुतो विदथे दाति वाजं ॥ अक्षो न च
 त्रयोः शूरवृहन्प्रतैमहारिरिचरोदस्योः । वृक्षस्य नुतै पुरुहूतवया व्यूतयोरुरुहुरिन्द्रपूर्वीः⁺ ॥ शचीवतस्ते पुरुशा कशा

(६।३।१) वृषामदइतिदशर्वस्यसूक्तस्य भरद्वाज इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.४अ.६

॥४२॥

कागवा॑मिव॒स्रुतयः॑संचर॑णीः । व॒त्साना॑न॒तंतय॑स्तऽइ॒ंद्रदाम॑न्वंतोऽअ॒दामा॑नःसु॒दामन् ॥ अ॒न्यद॒द्यक॑र्व॒रम॒न्यदु॒श्वोस॑
 च॒सन्मु॒हुराच॑क्रि॒रिंद्रः॑ । मि॒त्रो नोऽअ॒त्रवरु॑णश्चपू॒षार्यो॑वश॑स्यप॒र्येता॑स्ति ॥ १७ ॥ वि॒त्वदा॑पोनपर्व॑तस्यपृ॒ष्ठादु॒क्त्योभि॑रिं
 द्रानय॑तय॒ज्ञैः । तंत्वा॑भिःसु॒ष्टुतिभि॑र्वाजय॑तऽआ॒जिन॑जग्मु॒र्गिर्वा॑होऽअ॒श्वाः ॥ नय॑ज॒रंति॑शर॒दोन॑मा॒सानद्या॑वऽइ॒ंद्रम
 वक॑र्शय॑ति । वृ॒द्धस्य॑चि॒द्धर्ध॑तामस्यत॒नूःस्तोमै॑भिरु॒क्त्यैश्च॑शस्यमा॑ना ॥ नवी॑ळवे॒नम॑तेन॒स्थिरा॑य॒नश॑र्धते॒दस्यु॑जृ॒ताय॑स्त
 वान् ॥ अ॒ज्राऽइ॒ंद्रस्य॑गिरय॑श्चि॒ट्पवा॑गंभी॒रेचि॑द्धवतिगा॒धम॑स्मै ॥ गंभी॑रेण॒नऽउ॒रुणा॑म॒त्रिन्प्रेषो॑य॒धिसु॑तपाव॒न्वाजा॑
 न् । स्थाऽऊ॒षुऽऊ॒र्ध्वऽऊ॒तीऽअ॒रि॑षण्यन्न॒क्तोव्यु॑ष्टौपरि॑तक॒म्यायां ॥ सच॑स्वना॒यमव॑सेऽअ॒भीक॑ऽइ॒तोवा॑तमि॒द्रपा॑हिरि
 षः । अ॒माचै॑न॒मरण्ये॑पा॒हिरि॑षोमदे॒मश॑तहि॒माःसु॒वीराः ॥ १८ ॥ (६।३।२) यात॑ऽऊ॒तिर॑व॒माया॑प॒रमा॑याम॒ध्यमे॑
 द्रंशु॒ष्मिन्न॑स्ति । ताभि॑रु॒षुवृ॑त्रह॒त्यैवी॑र्नऽए॒भिश्च॑वाजैर्महा॒न्नऽउ॒ग्र ॥ आभिः॑स्पृ॒धोमि॑थ॒तीरि॑षण्यन्नमि॒त्रस्य॑व्यथयाम
 न्युमि॑द्र । आभिर्वि॒श्वोऽअ॒भियु॑जोवि॒षूची॑रार्या॒यवि॑शोव॒तारी॑र्दासीः ॥ इ॒ंद्रजा॑मयऽउ॒तये॑जा॒मयो॑र्वा॒चीना॑सोव॒नुषो॑यु
 यु॒ज्रे । त्वमे॑षांवि॒थुरा॑शवांसि॒जहिवृ॑ष्ण्या॒निकृ॑णुहीपरा॑चः ॥ शू॒रोवा॑शू॒रंवन॑तेशरी॒रैस्त॑नू॒चातरु॑षियत्कृ॒ण्वैते॑ । तो॒के
 वा॒गोषु॑तन॒येय॑द॒प्सुविक्रं॑दसीऽउ॒र्वरा॑सु॒ब्रवै॑ते ॥ न॒हित्वा॑शू॒रोन॑तू॒रोन॑धृ॒ष्णुर्न॑त्वा॒योधो॑म॒न्यमा॑नोयु॒योध॑ । इ॒ंद्रन॑कि॒ष्वाप्र

(६।३।२) यातऊतिरितिनवर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. ३

॥४२॥

त्यस्त्येषां विश्वाज्ञातान्यभ्यसितानि ॥ १९ ॥ सपत्यतऽभयोर्नृम्णमयोर्यदीवेधसः समिथे हवन्ते । वृत्रे वामहो नृवति
 क्षये वा न्यचस्वन्तायदिवित्तसैते ॥ अधस्माते चर्षणयो यदेजानिन्द्रत्रातो तभवावरूता । अस्माका सो ये नृतमा सोऽअर्यऽ
 इन्द्रसूरयो दधिरे पुरो नः ॥ अनुते दायिमहऽइन्द्रियाय सत्राते विश्वमनु वृत्रहत्ये । अनुक्षत्रमनु स हो यजत्रेन्द्रदेवेभिरनु ते नृ
 षह्ये ॥ एवानः स्पृधः समजा समत्स्विन्द्रारं धिमिथ्यतीरदेवीः । विद्यामवस्तोरवसागुणंतो भरद्वाजाऽउततऽइन्द्रनुनं
 ॥ २० ॥ (६।३।३) श्रुधीनऽइन्द्रह्यामसित्वामहो वाजस्यसातौ वा वृषाणाः । संयद्विशोयंतशूरसाताऽउग्रनो वः पा
 र्येऽअहन्दाः ॥ त्वां वाजीहवते वाजिनेयो महो वाजस्यगध्यस्यसातौ । त्वां वृत्रेष्विन्द्रसत्पतितरुत्रं त्वांचष्टे मुष्टिहा गोपुयुध्य
 न् ॥ त्वंकविचोदयोर्कसातौ त्वंकुत्साय शुष्णं दाशुपैवर्क् । त्वं शिरोऽअमर्मणः पराहन्नतिथिग्वायशंस्थं करिष्यन्
 त्वं रथं प्रभरो योधमृष्वमावो युध्यंत वृषभंदशद्युं । त्वंतु ग्रैवेतसवे सचाहन्त्वं तुजिगृणंतमिन्द्रतूतोः ॥ त्वंतदुक्थमिन्द्रवर्ह
 णाकः प्रयच्छता सहस्राशूरदधि । अवगिरे दासं शंवरं हन्प्रावो दिवो दासं चित्राभिरूती ॥ २१ ॥ त्वं श्रद्धाभिर्मदसानः
 सोमैर्दभीतये चुमुरिमिन्द्रसिष्वप् । त्वं रजिपिठीनसेदशस्यन्षष्टिं सहस्राशच्या सचाहन् ॥ अहंचनतत्सूरिभिरानश्यांत
 वज्यायऽइन्द्रसुम्नमोजः । त्वया यत्स्तवन्ते सधवीरवीरास्त्रिवरूथे न नहुषाशविष्ठ ॥ वयंतैऽअस्यामिन्द्रद्युम्नहूतौ सखायः

(६।३।३) श्रुधीन इत्यष्ट्वर्चस्यसूक्तस्य भरद्वाज इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

क्रुक्सं.

अ. ४ अ. ६

॥४३॥

स्याममहिन्प्रेष्ठाः । प्रातर्दनिःक्षत्रश्रीरस्तुश्रेष्ठौघनेवृत्राणांसनयेधनानां ॥ २२ ॥ (६।३।४) किमस्यमदेकिम्वस्य
पीताविन्द्रः किमस्यसख्येचकार । रणावायेनिषदिकितेऽस्यपुराविविद्रेकिमुनूतनासः ॥ सदस्यमदेसदस्यपीतावि
न्द्रः सदस्यसख्येचकार । रणावायेनिषदिसत्तेऽस्यपुराविविद्रेसदुनूतनासः ॥ नहिनुतैमहिमनःसमस्यनमघवन्मघ
वृत्त्वस्यविद्म । नराधसोराधसोनूतनस्येन्द्रनकिर्ददृशऽइन्द्रियंते ॥ एतत्त्यत्तऽइन्द्रियमचेतियेनावधीर्वरशिखस्यशेषः ।
वज्रस्ययत्तेनिहतस्यशुष्मात्स्वनाच्चिदिन्द्रपरमोददार ॥ वधीदिन्द्रोवरशिखस्यशेषोभ्यावर्तिनेचायमानायशिक्षन् । वृ
चीवतोयद्धरियूपीयायांहनपूर्वेऽअर्धेभियसापरोदत् ॥ २३ ॥ त्रिंशच्छतंवर्मिणऽइन्द्रसाक्यव्यावत्यांपुरुहूतश्रवस्या ।
वृचीवतःशरवेपत्यमानाःपात्राभिंदानान्यथान्यायन् ॥ यस्यगावावरुषासूयवस्यूऽअंतरूषुचरंतोरेरिहाणा । ससंज
यायतुर्वशंपरादाद्वृचीवतोदैववातायशिक्षन् ॥ द्वयाऽअग्नेरथिनोविंशतिंगावधूमंतोमघवामह्यसम्राट् । अभ्यावर्ती
चायमानोददातिदूणाशेयंदक्षिणापार्थवानाम् ॥ २४ ॥ (६।३।५) आगावोऽअग्मन्नुतभद्रमक्रन्त्सीदंतुगोष्ठेरण
यंतवस्मे । प्रजावर्तीःपुरुरूपाऽइहस्युरिंद्रायपूर्वीरुषसोदुहानाः ॥ इन्द्रोयज्वनेपृणतेचशिक्षत्युपेददातिनस्वमुपायति ।

(६।३।४) किमस्यमदइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइन्द्रःअंत्यायाश्चायमानोराजात्रिष्टुप् । (६।३।५) आगावइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजो
गौस्त्रिष्टुप् (द्वितीयायाइन्द्रश्चांत्यपादस्यच) द्वितीयाद्यास्त्रिस्तोजगत्यांलानुष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. ३

॥४३॥

भूयोभूयोरयिमिदस्यवर्धयन्नभिन्नेखिल्येनिदधातिदेवयुं⁺ ॥ नतानंशंतिनदभातितस्करोनासामामित्रोव्यथिरादधर्ष
 ति । देवाँश्चयाभिर्यजतेददातिचज्योगित्ताभिः सचतेगोपतिः सह⁺ ॥ नताऽअर्वीरेणुककाटोऽअश्रुतेनसंस्कृतत्रमुपयंति
 ताऽअभि । उरुगायमभयंतस्यताऽअनुगावोमर्तस्यविचरंति यज्वनः ॥ गावोभगोगावऽइंद्रोमेऽअच्छान्गावः सोमस्य
 प्रथमस्यभक्षः । इमायागावः सजनासऽइंद्रइच्छामीद्धदामनसाचिदिंद्रं ॥ यूयंगावोमेदयथाकृशंचिदश्रीरंचित्कृणुथासु
 प्रतीकं । भद्रंगृहंकृणुथभद्रवाचोवृहद्वोवयऽउच्यतेसभासु ॥ प्रजावतीःसूयवसंरिशंतीः शुद्धाऽअपःसुप्रपाणेपिवंतीः ।
 मावस्तेनऽईशतमाघशंसःपरिवोहेतीरुद्रस्यवृज्याः ॥ उपेदमुपपचनमासुगोषूपपृच्यतां । उपऽऋषभस्यरेतस्युपैद्रतव
 वीर्ये* ॥ २५ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

त्रिंशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि १२ ऋचः १३२ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ६४ विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. ९६
 चायमानाये. गोभ्यइ. गवेन्द्राभ्या गोभ्य. ५ गवेन्द्राभ्या. ॥ इतिचतुर्थेऽष्टः ॥

इंद्रंषड्भूयःपंचाभूरेकःसुहोत्रस्तुचतुर्थीशक्रयपूर्व्यायओजिष्ठःशुनहोत्रस्तुसंचत्वेकदानरस्तुसत्रावागपान्मंद्र
 स्येन्द्रपिवाहेळमानःप्रत्यस्मैचतुष्कमानुष्टुभंबृहत्यंतंयस्यौष्णिहंयोरयिवश्चतुर्विंशतिःशंयुर्वाहस्पत्योह्यादौषळनु
 ष्टुभस्तिस्त्रश्चविराजोमध्यमैववासांयआनयन्नयस्त्रिशद्गायत्रंपुरुतममतिनिचृदधिबृबुःपादनिचृदंत्यानुष्टुपतृचं

ऋक्सं.

अ.४अ.७

॥४४॥

त्येबृबुस्तक्षादैवतं त्वामिद्धिषूना प्रागाथैस्वादुरेकत्रिंशद्गर्गः पंचादौ सौम्यो गव्यूत्यर्धचोर्लिंगोक्तदैवतः प्रस्तो
कइति त्रिष्टुबनुष्टुबगायत्री द्विपदा सार्जयस्य प्रस्तोकस्य दानस्तुतिः परौ तृचौरथ दुंदुभिदैवत्या वैद्रोत्योर्धचोर्युजा
नो बृहती त्रिष्टुबद्विपदा दिवस्पृथिव्या जगती ॥ १ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (६।३।६) इंद्रं वो नरः सखायं से पुर्महोयंतः सुमतये च कानाः । महो हि दाता वज्रहस्तोऽस्ति म
हामुरण्वमवसेयजध्वं ॥ आयस्मिन्हस्ते नर्यामि मिश्रुरारथे हि रण्यये रथेष्ठाः । आरश्मयोगभस्त्योः स्थूरयो राध्वन्नश्वा
सो वृषणो युजानाः⁺ ॥ श्रियेते पादा दुवऽआमि मिश्रुर्धृष्णुर्वज्री शवसा दक्षिणावान् । वसानोऽत्कंसुरभिं दृशे कंस्व
र्णनृतविषिरो बभूथ ॥ ससोमऽआमि श्लतमः सुतो भूद्यस्मिन्पुक्तिः पच्यते संति धानाः । इंद्रं नरः स्तुवंतो ब्रह्मकाराऽउ
क्थाशंसंतो देववा ततमाः ॥ नतेऽअंतः शवसो धाय्यस्य वितुवा वधेऽरोदसी महित्वा । आतासूरिः पृणति तूतुजानो यूथे
वाप्सु समीजमानऽऊती⁺ ॥ एवेदिंद्रः सुहवऽकृण्वोऽअस्तूतीऽअनूती हिरिशिप्रः सत्वा । एवा हि जातोऽअसमात्यो जाः पु
रूचवृत्राह नति निदस्यून् ॥ १ ॥ (६।३।७) भूयऽइद्वा वृधे वीर्यायैऽएकोऽअजुर्यो दयते वसूनि । प्ररिरिचे दिवऽइंद्रः पृथि
व्याऽअर्धमिदस्य प्रतिरोदसीऽउभे⁺ ॥ अधा मन्ये वृहदसुर्यमस्य यानि दाधार न किरामिनाति । दिवे दिवे सूर्यो दर्शतो भू

(६।३।६) इंद्रं इति षष्ठ्यसूक्तस्य भरद्वाज इंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।७) भूय इति पंचम्यसूक्तस्य भरद्वाज इंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. ३

॥४४॥

द्विसन्नान्युर्वियासुक्रतुर्धात् ॥ अद्याचिन्नूचित्तदपोनदीनांयदाभ्योऽअरंदोगातुमिंद्र । निपर्वताऽअद्भ्यसदोनसेदुस्त्व
याहृहानिसुक्रतोरजांसि ॥ सत्यमित्तन्नत्वावाँऽअन्योऽअस्तींद्रदेवोनमत्योऽन्यायान् । अहन्नहिपरिशयानमणोवांस
जोऽअपोऽअच्छांसमुद्रं ॥ त्वमपोविदुरोविषूचीरिंद्रहृहमरुजःपर्वतस्य । राजाभवोजगतश्चर्षणीनांसाकंसूर्यजनय
न्धामुषासं ॥ २ ॥ (६।३।८) अभूरेकौरयिपतेरयीणामाहस्तयोरधित्थाऽइंद्रकृष्टीः । वितोकेऽअप्सुतनयेचसूरेवो
चंतचर्षणयोविवाचः ॥ त्वद्भियेद्रपार्थिवानिविश्वाच्युताचिच्च्यावयंतरेजांसि । द्यावाक्षामापर्वतासोवनानिविश्वंहृ
हंभयतेऽअज्मन्नाते ॥ त्वंकुत्सेनाभिगुष्णमिंद्राशुषंयुध्यकुयंवंगविष्टौ । दशप्रपित्वेऽअधसूर्यस्यमुषायश्चक्रमविवेरेपां
सि ॥ त्वंशतान्यवशंवरस्यपुरोजघंथाप्रतीनिदस्योः । अशिक्षोयत्रशच्याशचीवोदिवोदासायसुन्वतेसुतकेभरद्वाजाय
गृणतेवसूनि ॥ ससत्यसत्वन्महतेरणायरथमातिष्ठतुविनृम्णभीमं । याहिप्रपथिन्नवसोपमद्रिक्प्रचश्रुतश्रावयचर्षणि
भ्यः ॥ ३ ॥ (६।३।९) अपूर्व्यापुरुतमान्यस्मैमहेवीरायतवसेतुराय । विरप्शिनेवजिणेशंतमानिवचांस्यासास्थ
विरायतक्षं ॥ समातरासूर्येणाकवीनामवांसयद्रुजदद्रिगृणानः । स्वाधीभिर्ऋक्भिर्वावशानऽउदुस्त्रियाणामसृजन्नि

(६।३।८) अभूरेकइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजःसुहोत्रइंद्रस्त्रिष्टुप्चतुर्थीशकरी (सुहोत्रःशुनहोत्रोनरोगर्गक्रजिश्वाइत्येतेऋषयोबृह
स्पतेःपौत्राउतदौष्पतेर्भरतस्यपौत्राइतिविषयेइतिहासःश्रूयते) । (६।३।९) अपूर्व्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यसुहोत्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ७

॥ ४५ ॥

दानं ॥ सवहिभिः ऋक्भिर्गोषु शश्वन्मितजुभिः पुरुकृत्वा जिगाय । पुरः पुरोहासखिभिः सखीयन्द्वाहरोजकविभिः
 कविः सन् ॥ सनीव्याभिर्जरितारमच्छामहोवाजैभिर्महद्भिश्च शुभैः । पुरुवीराभिर्वृषभक्षितीनामागिर्वणः सुविताय
 प्रयाहि ॥ ससर्गेण शवसातकोऽत्यैरपऽइन्द्रो दक्षिणतस्तुराषाद् । इत्थासृजानाऽअनपावृद्धीदिवेदिवेविविषुरप्रमृ
 ष्यन् ॥ ४ ॥ (६।३।१०) यऽओजिष्ठऽइन्द्रतंसुनो दामदौ वृषन्तस्वभिष्टिर्दास्वान् । सौवश्वयं यो वनवत्स्वश्वो वृत्रास
 मत्सुसासहदमित्रान् ॥ त्वां हींश्च द्रावसे विवाचो हवते चर्षणयः शूरसातो । त्वं विप्रैर्भिर्विपणोऽरशायस्त्वोतऽइत्सनिता
 वाजमवी ॥ त्वं तांऽइन्द्रो भयाऽअमित्रान् दासा वृत्राण्यार्या च शूर । वधीर्वने वसुधितेभिरत्कैरापृत्सुदर्षिनृणानृतम ॥
 सत्वं नऽइन्द्राकवाभिरुती सखा विश्वायुरविता वृधेभूः । स्वर्षातायङ्कयामसित्वा युध्यं तोने मधितापृत्सुशूर ॥ नूनं नऽइ
 द्रापराय च स्या भवामृलीकऽउत नोऽअभिष्टौ । इत्थागृणंतो महिनस्य शर्मन्दि विष्यामपार्यै गोषतमाः ॥ ५ ॥ (६।३।११)
 संचत्वे जग्मुर्गिरऽइन्द्रपूर्वीर्विचत्वद्यंति विभवो मनीषाः । पुरानूनं चस्तुतयऽऋषीणां पस्पृधऽइन्द्रेऽअध्युक्थार्का ॥ पुरु
 हूतोयः पुरुगुर्तऽऋभवाऽएकः पुरुप्रशस्तोऽअस्तियज्ञैः । रथोनमहेशवसे युजानोऽस्माभिरिन्द्रोऽअनुमाद्यो भूत् । नयं हि
 सति धीतयो नवाणीरिन्द्रं नक्षंतीदभिवर्धयंतीः । यदिस्तोतारः शतं यत्सहस्रं गृणंति गिर्वणसंशतदस्मै ॥ अस्माऽएतद्दि

(६।३।१०) यओजिष्ठइति पंचर्चस्य सूक्तस्य भारद्वाजः शुनहोत्र इन्द्रश्चिष्टुः । (६।३।११) संचत्वइति पंचर्चस्य सूक्तस्य शुनहोत्र इन्द्रश्चिष्टुः ।

मंडलं ६

अनु. ३

॥ ४५ ॥

व्य१ चेवमासामिमिक्षऽइन्द्रेन्ययामिसोमः । जननधन्वन्नभिसंयदापःसत्रावावृधुर्हवनानियज्ञैः⁺ ॥ अस्माऽएतन्मह्यां
गूषमस्माऽइन्द्रायस्तोत्रंमतिभिरवाचि । असद्यथामहतिवृत्रतूर्यऽइन्द्रोविश्वायुरवितावृधश्च ॥ ६ ॥ (६।३।१२) क
दाभुवन्नर्थक्षयाणिब्रह्मकृदास्तोत्रेसहस्रपोष्यंदाः । कृदास्तोमंवासयोस्वरायाकृदाधियःकरसिवाजर्त्ताः ॥ कर्हिस्वि
त्तदिन्द्रयन्नभिर्नृन्वीरैर्वीरान्नीलयासेजयाजीन् । त्रिधातुगाऽअधिजयासिगोष्विन्द्रद्युम्नस्वर्वज्रेह्यस्मे⁺ ॥ कर्हिस्वित्त
दिन्द्रयज्जरित्रेविश्वप्सुब्रह्मकृणवःशविष्ठ । कृदाधियोननियुतौयुवासेकृदागोमंघ्राहवनानिगच्छाः ॥ सगोमंघ्राजर्त्रे
ऽअश्वश्चंद्रावाजश्रवसोऽअधिधेहिपृक्षः । पीपिहीषःसुदुघामिन्द्रधेनुंभरद्वाजेषुसुरुचोरुरुच्याः ॥ तमानूनवृजनमन्य
थाचिच्छूरोयच्छक्रविदुरोगृणीषे । मानिरंशुक्रदुघस्यधेनोरागिरसान्ब्रह्मणाविप्रजिन्व ॥ ७ ॥ (६।३।१३) सत्राम
दासस्तवविश्वजन्याःसत्रारायोधयेपार्थिवासः । सत्रावाजानामभवोविभक्तायद्देवेषुधारयथाऽअसुर्यै* ॥ अनुप्रयेजे
जनऽओजोऽअस्यसत्रादधिरेऽअनुवीर्याय । स्यूमगृभेदुधयेर्वतेचक्रतुंवृजंत्यपिवृत्रहत्यै ॥ तंसघ्नीचीरूतयोवृण्यानि
पौस्यानिनियुतःसश्चुरिंद्रं । समुद्रंनसिंधवऽउक्थशुष्माऽउरुव्यचंसंगिरऽआविशंति ॥ सरायस्वामुपसृजागृणानः

(६।३।१२) कदाभुवन्नितिपंचर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजो नरइन्द्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१३) सत्रामदासइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजो नरइ
न्द्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.४अ.७

॥४६॥

पुरुश्चंद्रस्य त्वमिंद्रवस्वः । पतिर्वभूथासंमोजनानामेको विश्वस्य भुवनस्य राजा ॥ स तु श्रुधि श्रुत्या यो दुवो युर्ध्वोर्न भूमाभि
 रायोऽर्यः । असो यथानुःश्वसाचक्रानो युगे युगे वयसाचेकितानः ॥ ८ ॥ (६।३।१४) अर्वाग्रथं विश्ववारंतऽउग्रं
 द्रं युक्ता सो हरयो वहंतु । कीरिश्चिद्वित्वा हवते स्वर्वानृधी महि सधमादस्तेऽअद्य⁺ ॥ प्रोद्रोणेऽहरयः कर्माग्मन्पुनानासऽ
 ऋज्यंतोऽअभूवन् । इंद्रो नोऽअस्य पूर्व्यः पीयाद्युक्षो मदस्य सोम्यस्य राजा ॥ आसस्त्राणासः शवसानमच्छेद्रंसुचक्रे रथ्या
 सोऽअश्वाः । अभिश्रवऽऋज्यंतो वहेयुर्नूचिन्नुवायोरमृतं विदस्येत् ॥ वरिष्ठोऽअस्य दक्षिणामियर्तो द्रोमघो ना तु विकूर्मि
 तमः । ययावज्जिवः परियास्यं होमघाच धृष्णो दयसे विसूरीन्⁺ ॥ इंद्रो वाजस्य स्थविरस्य दाते द्रोणीभिर्वर्धतां वृद्धमहाः ।
 इंद्रो वृत्रं हनिष्ठोऽअस्तु सत्वा तासुरिः पृणति तूतु जानः ॥ ९ ॥ (६।३।१५) अपादितऽउदुनश्चित्रतमो मही भर्षद्भ्युम
 तीमिंद्रहृतिं । पन्यसीं धीतिं दैव्यस्य यामन्जनस्य रातिं वनते सुदानुः ॥ दूराच्चिदा वसतोऽअस्य कर्णाघोषादिंद्रस्य तन्यति
 ब्रुवाणः । एयमेनं देव हृतिर्ववृत्यान्मद्यं गिंद्रमियमृच्यमाना ॥ तं वो धिया परमया पुराजामजरमिंद्रमभ्यनूष्यकैः ।
 ब्रह्मा च गिरौ दधिरे समस्मिन्महांश्चस्तोमोऽअधि वर्धदिंद्रैः ॥ वर्धाद्यं यज्ञऽउत सोमऽइंद्रं वर्धाद्विह्य गिरऽउक्था च मन्म ।
 वर्धाहेन मुषसो यामन्नक्तोर्वर्धान्मासाः शरदोद्यावऽइंद्रं ॥ एवाजं ज्ञानं सहसेऽअसामिवावृधानं राधसे च श्रुताय । महा

(६।३।१४) अर्वाग्रथमिति पंचर्चस्य सूक्तस्य भरद्वाज इंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१५) अपादित इति पंचर्चस्य सूक्तस्य भरद्वाज इंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. ३

॥४६॥

मुग्रमवसेविप्रनूनमविवासेमवृत्रतूर्येषु ॥ १० ॥ (६।३।१६) मंद्रस्यकवेर्दिव्यस्यवह्नेर्विप्रमन्मनोवचनस्यमध्वः ।
 अपानस्तस्यसचनस्यदेवेषोयुवस्वगृणतेगोऽअग्राः ॥ अयमुशानःपर्यद्रिमुखाऽऽकृतधीतिभिर्ऋतयुग्युजानः । रुजदरु
 ग्णंविबलस्यसानुंपर्णाऽर्वचोभिरभियोधदिंद्रः ॥ अयंघोतयदद्युतोव्य१क्तून्दोषावस्तोःशरदऽइंदुरिंद्र । इमंकेतुम
 दधुनूचिदह्नांशुचिजन्मनऽउषसश्चकार ॥ अयंरोचयदरुचोरुचानो३यंवासयद्वृ१तेनपूर्वीः । अयमीयतऽऽकृतयु
 ग्भिरश्वैःस्वविद्वानाभिनाचर्षणिप्राः+ ॥ नूगृणानोगृणतेप्रत्तराजन्निषःपिन्ववसुदेयायपूर्वीः । अपऽओषधीरविषा
 वनानिगाऽअर्वतो नृनृचसैरिरीहि ॥ ११ ॥ (६।३।१७) इंद्रपिवतुभ्यंसुतोमदायावस्यहरीविमुचासखाया । उत
 प्रगायगुणऽआनिषद्याथायज्ञायगृणतेवयोधाः ॥ अस्यपिवयस्यजज्ञानऽइंद्रमदायकृत्वेऽअपिबोविरग्निन् । तमु
 तेगावोनरऽआपोऽअद्रिरिंदुंसमह्यन्पीतयेसमस्मै ॥ समिद्धेऽअग्नौसुतऽइंद्रसोमऽआत्वावहंतुहरयोवहिष्ठाः । त्वाय
 तामनसाजोहवीमीन्द्रायाहिसुवितायमहेनः ॥ आयाहिशश्वदुशताययार्थेद्रमहामनसासोमपेयं । उपब्रह्माणिशृणवऽ
 इमानोथातेयज्ञस्तन्वे३वयोधात् ॥ यद्विंद्रद्विविपार्येयदधुग्यद्वास्वेसदनेयत्रवासिं । अतो नोयज्ञमवसेनियुत्वान्तस
 (६।३।१६) मंद्रस्यकवेरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् । (६।३।१७) इंद्रपिवेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.४अ.७

॥४७॥

जोषाः पाहिर्गिर्वणो मरुद्भिः ॥ १२ ॥ (६।३।१८) अहेळमानऽउपयाहियं जंतुभ्यं पवंतऽइंदवः सुतासः । गावो न
 वज्रिन्त्स्वमोकोऽअच्छेद्रागहिप्रथमो यज्ञियानां ॥ यातैका कुत्सुकृता याव रिष्टाय याश्वत्पिब सिमध्वऽऊर्मि । तया
 पाहिप्रतेऽअध्वर्युरस्थात्संतेवज्रो वर्ततामिंद्रगव्युः⁺ ॥ एषद्रप्सो वृषभो विश्वरूपऽइंद्राय वृष्णे समकारि सोमः । एतं पि
 बहरिवः स्थातरुग्रयस्ये शिषे प्रदिवि यस्तेऽअन्नं ॥ सुतः सोमोऽअसुतादिंद्रवस्तानयं श्रेयान्चि कितुषे रणाय । एतं तितिव
 ऽउपयाहियं जंतेन विश्वास्तविषीरा पृणस्व ॥ ह्वयामसित्वेन्द्रया ह्यर्वाडरंते सोमस्तन्वे भवाति । शतं क्रतो मादय स्वासुते
 पुप्रास्मांऽअवृत्तना सुप्रविक्षु⁺ ॥ १३ ॥ (६।३।१९) प्रत्यस्मै पिपीषते विश्वानि विदुषे भर । अरंगमायजग्मये
 पश्चाद् ध्वने नरे ॥ एमेनं प्रत्येतं सोमैभिः सोमपातमं । अमत्रेभिर्ऋजीषिणमिंद्रं सुतेभिरिंदुभिः ॥ यदी सुतेभिरिंदु
 भिः सोमैभिः प्रतिभूषथ । वेदा विश्वस्य मेधिरो धृषत्तं तमिदेषते ॥ अस्माऽअस्माऽइदं धसो ध्वर्यो प्रभरा सुतं । कुवित्सम
 स्य जेन्यस्य शर्धतो भिशस्तेरवस्परंत् ॥ १४ ॥ (६।३।२०) यस्य त्यच्छंवरं मदेदिवो दासायरंधयः । अयंसोमऽइंद्र
 ते सुतः पिब ॥ यस्य तीव्रसुतं मदं मध्यमं तं चरक्षसे । अयंस० ॥ यस्य गाऽअंतरश्मनो मदेद्दृष्ट्वाऽअवासृजः । अयंस० ॥

(६।३।१८) अहेळमान इति पंचर्चस्य सूक्तस्य भरद्वाज इंद्रं निष्ठुप् । (६।३।१९) प्रत्यस्मा इति चतुर्चस्य सूक्तस्य भरद्वाज इंद्रो नुष्ठुवंत्या
 ब्रूहीती । (६।३।२०) यस्य इति चतुर्चस्य सूक्तस्य भरद्वाज इंद्रं उष्णिक् ।

मंडलं ६

अनु. ३

॥४७॥

यस्यमंदा नोऽअंधसोमाधो नंदधिपेशवः । अयंस० ॥ १५ ॥ (६।४।१) योरयिवोरयितमो योद्युन्नैद्युन्नवत्तमः ।
 सोमः सुतः सऽइंद्रतेस्तिस्वधापतेमदः ॥ यः शग्मस्तु विशग्मतेरायो दामामतीनां । सोमः सुतः ० ॥ येन वृद्धो न शर्वसा
 तुरो न स्वाभिरूतिभिः । सोमः सुतः ० ॥ त्यमुवोऽअप्रहणंगृणीपेशवसस्पतिं । इद्रं विश्वासाहं नरं मंहिष्ठं विश्वचर्षणिं ॥
 यंवर्धयंती द्विरः पतितुरस्य राधसः । तमिद्वस्यरोदसी देवी शुष्मं सपर्यतः ॥ १६ ॥ तद्वऽउक्थस्य वर्हणेंद्रा योपस्तृणी
 षणि । विपो न यस्योतयो वियद्रो हंति सक्षितः ॥ अविद्वदक्षमित्रो न वीयान्पपानो देवेभ्यो वस्योऽअचैत् । ससवान्तस्तौ
 लाभिधौ तरीभि रुरुष्या पायुरभवत्सखिभ्यः ॥ ऋतस्य पथिवेधाऽअपायि श्रिये मनां सि देवासोऽअक्रन् । दधानो नाम
 महो वचोभिर्वपुर्दृश्ये न्यो व्यावः ॥ द्युमत्तमं दक्षं धेह्यस्मे सेधा जनानां पूर्वीररातीः । वर्षीयो वयः कृणु हि शचीभिर्धनं
 स्यसातावस्माँऽअविद्धि ॥ इंद्रतुभ्यमिन्मघवन्नभूमवयं द्रात्रे हरिवो माविवेनः । नकिं रापिर्दृशे मर्त्यत्रा किमंगरध्रचोद
 नत्वाहुः ॥ १७ ॥ माजस्वने वृषभनोररीथामातेरेवतः सख्येरिषाम । पूर्वीष्टऽइंद्रनिष्पिधोजनेषु जह्यसुष्वीन्प्रवृहापृ
 णतः ॥ उदभ्राणी वस्तनयन्नियतींद्रो राधांस्यश्वानि गव्या । त्वमसि प्रदिवः कारुधा यामात्वा दामानऽआदभन्मघो

(६।४।१) योरयिव इति चतुर्विंशत्यस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यः शंयुरिंद्रास्त्रिष्टुवाद्याः षष्ठनुष्टुभः सप्तम्यादिति सोविराट्पंक्तयः । (तिसृष्वष्टम्ये
 वविराट्सप्तमीनवम्यौ तु त्रिष्टुभावितिकेचित्) ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ७

॥४८॥

नः ॥ अध्वर्योवीरप्रमहेसुतानामिन्द्रायभरसहस्यराजा । यः पूर्याभिरुतनूतनाभिर्गीभिर्वावृधेगृणतामृषीणा ॥ अ
 स्यमदेपुरुवर्षीसिविद्वानिन्द्रोवृत्राण्यप्रतीजघान । तमुप्रहोषिमधुमंतमस्मैसोमवीरायशिप्रिणेपिवध्यै ॥ पातासुतमि
 द्रोऽस्तुसोमंहंतावृत्रं वज्रेणमंदसानः । गंतायज्ञंपरावतश्चिदच्छावसुर्धीनामविताकारुधायाः ॥ १८ ॥ इदं त्यत्पा
 त्रमिन्द्रपानमिन्द्रस्यप्रियममृतमपायि । मत्सद्यथासौमनसायदेव्यं १ स्मद्वेषोयुयवद्व्यंहः ॥ एनामैदानोजहिशूरशत्रू
 न्जामिमजामिमघवन्नमित्रान् । अभिषेणोऽभ्यादेदिशानान्पराचऽइन्द्रप्रमृणाजहीच ॥ आसुष्माणोमघवन्निद्र
 पृत्स्व १ स्मभ्यंमहिवरिवःसुगंकः । अपांतोकस्यतनयस्यजेषऽइन्द्रसूरीनृकुणुहिस्मानोऽअर्धं ॥ आत्वाहरयोवृषणोयुजा
 नावृषरथासोवृषरश्मयोत्याः । अस्मत्रांचोवृषणोवज्रवाहोवृष्णेमदायसुयुजोवहंतु ॥ आतेवृषन्वृषणोद्रोणमस्थुर्धृत
 प्रुषोनोर्मयोमदंतः । इन्द्रप्रतुभ्यंवृषभिःसुतानांवृष्णेभरंतिवृषभायसोम ॥ १९ ॥ वृषांसिदिवोवृषभःपृथिव्यावृषा
 सिंधूनांवृषभस्तियानां । वृष्णेत्तुऽइंदुर्वृषभपीपायस्वादूरसोमधुपेयोवराय ॥ अयंदेवःसहसाजायमानऽइंद्रेणयुजाप
 णिमस्तभायत् । अयंस्वस्यपितुरायुधानींदुरमुष्णादशिवस्यमायाः ॥ अयमकृणोदुषसःसुपत्नीरयंसूर्येऽदधाज्ज्यो
 तिरंतः । अयं त्रिधातुदिविरोचनेषु त्रितेषु विंदमृतं निगूहं ॥ अयं द्यावापृथिवीविष्कभायदयं रथमयुनक्सप्त रश्मि ।
 अयंगोषुशच्यापक्रमंतःसोमोदाधारदशयंत्रमुत्सं ॥ २० ॥ (परिशिष्टं ॥ ॥ चक्षुश्चश्रोत्रं च मनश्च वाक् प्राणापानौ दे

मंडलं ६

अनु. ४

॥४८॥

हृदंशरीरं ॥ द्वौप्रत्यंचावनुलोमौविसर्गावितंतंमन्येदशयंत्रमुत्सं ॥ नखश्चपृष्ठश्चकरौचवाहजंघेचोरुऽउदरंशिरश्च ॥
 रोमाणिमांसरुधिरस्थिमज्जमेतच्छरीरंजलबुद्बुदोपमं ॥ भ्रुवौललाटेचतथाचकर्णौहनुकपोलौछुबुकस्तथाच । ओष्ठौ
 चदंताश्चतथैवजिह्वामेतच्छरीरंमुखरत्नकोशं ॥) (६।४।२) यऽआनयत्परावतःसुनीतीतुर्वशयदुं । इंद्रःसनोयुवा
 सखा ॥ अविप्रेचिद्वयोदधदनाशुनाचिदर्वता । इंद्रोजेताहितंधनं ॥ महीरस्यप्रणीतयःपूर्वरुतप्रशस्तयः । नास्यक्षी
 यंतऽऊतयः ॥ सखायोब्रह्मवाहसेचतप्रचगायत । सहिनःप्रमतिर्मही⁺ ॥ त्वमेकस्यवृत्रहन्नविताद्वयोरसि । उतेह
 शेयथावयं⁺ ॥ २१ ॥ नयसीद्वतिद्विषःकृणोष्युक्थशंसिनः । नृभिःसुवीरऽउच्यसे ॥ ब्रह्माणंब्रह्मवाहसंगीभिःस
 खायमृगमयं । गांनदोहसेहुवे ॥ यस्यविश्वानिहस्तयोरुचुर्वसूनिनिद्विता । वीरस्यपृतनापहः ॥ विद्वहानिचिदद्रि
 वोजनानांशचीपते । बृहमायाऽअनानत ॥ तमुत्वासत्यसोमपाऽइंद्रवाजानांपते । अहमहिश्रवस्ववः ॥ २२ ॥
 तमुत्वायःपुरासिथयोवानूनहितेधने । हव्यःसःश्रुधीहवं ॥ धीभिरर्वद्विरर्वतोवाजाऽइंद्रश्रवाय्यान् । त्वयाजेष्महि
 तंधनं ॥ अभूरुवीरगिर्वणोमहांऽइंद्रधनेहिते । भरैवितंतसाय्यः ॥ यातऽऊतिरमित्रहन्मक्षूजवस्तमासति । तया
 नोहिनुहीरथं ॥ सरथैनरथीतमोस्माकैनाभियुग्वना । जेषिजिष्णोहितंधनं ॥ २३ ॥ यऽएकइत्तमुष्टुहिकृष्टीनांविच

(६।४।२) यऽआनयदिति त्रयस्त्रिंशच्चस्यसूक्तस्यशंयुरिंद्रोत्यतृचस्यवृबुस्तक्षागायत्रीएकोनत्रिंशयतिनिचृदेकात्रिंशीपादनिचृदंयानुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ७

॥४९॥

र्षणिः । पतिर्जज्ञेवृषक्रतुः ॥ योगृणतामिदासिथापिरुतीशिवः सखा । सत्वंनऽइंद्रमृळय ॥ धिष्ववज्रंगभस्त्योर
 क्षोहत्यायवज्रिवः । सासहीष्ठाऽअभिस्पृधः ॥ प्रत्नरयीणांयुजंसखायंकीरिचोदनं । ब्रह्मवाहस्तमंहुवे ॥ सहिविश्वा
 निपार्थिवाँऽएकोवसूनिपत्यते । गिर्वणस्तमोऽअधिगुः ॥ २४ ॥ सनोन्नियुद्धिरापृणकामंवाजेभिरश्विभिः । गोम
 द्धिर्गोपतेधृषत्⁺ ॥ तद्वोगायसुतेसचापुरुहुतायसत्वंने । शंयद्रवेनशाकिने ॥ नघावसुर्नियमतेदानंवाजस्यगोमतः ।
 यत्सीमुपश्रवद्भिरः ॥ कुवित्सस्यप्रहिब्रजंगोमतंदस्युहागमत् । शचीभिरपनोवरत् ॥ इमाऽउत्वाशतक्रतोभिप्रणोनु
 वुर्गिरः । इंद्रवत्संनमातरः ॥ २५ ॥ दूणाशंसख्यंतवगौरसिबीरगव्यते । अश्वोऽअश्वायतेभव ॥ समंदस्वाह्यंध
 सोराधसेतन्वामहे । नस्तोतारंनिदेकरः ॥ इमाऽउत्वासुतेसुतेनक्षतेगिर्वणोगिरः । वत्संगावोनधेनवः ॥ पुरुतमंपुरु
 णांस्तौदृणांविवाचि । वाजेभिर्वाजयतां⁺ ॥ अस्माकमिंद्रभूतुतेस्तोमोवाहिष्ठोऽअंतमः । अस्मात्रायेमहेहिनु ॥ अधि
 वृबुःपणीनांवर्षिष्ठेमूर्धन्नस्थात् । उरुःकक्षोनगांग्यः⁺ ॥ यस्यवायोरिवद्रवद्भद्रारातिःसहस्रिणी । सद्योदानायमंहते ॥
 तत्सुनोविश्वेऽअर्यऽआसदागृणंतिकारवः । बृबुंसहस्रदातमंसूरिंसहस्रसातमं ॥ २६ ॥ (६।४।३) त्वामिद्धिहवा
 महेसातावाजस्यकारवः । त्वांवृत्रेष्विद्रसत्पतिंनरस्त्वांकाष्ठास्वर्वतः ॥ सत्वंनश्चित्रवज्रहस्तधृष्णयामहस्तवानोऽअ

(६।४।३) त्वामिद्धीतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यशंयुरिंद्रःअयुजोवृहत्यःयुजःसतोवृहत्यः ।

मंडलं ६

अनु. ४

॥४९॥

द्विवः । गामश्वरथ्यमिन्द्रसंकिरसत्रावाजंनजिग्युषे ॥ यःसत्राहाविचर्षणिरिन्द्रंतंहमहेवयं । सहस्रमुष्कतुर्विंशत्सत्प
 तेभवासमत्सुनोवृधे⁺ ॥ बाधसेजनान्वृषभेवमन्युनाघृषौमीहऽऋचीषम । अस्माकंबोध्यवितामहाधनेतनूष्वप्सुसूर्ये ॥
 इन्द्रज्येष्ठेनऽआभरंऽओजिष्ठंपपुरिश्रवः । येनेमेचित्रवज्रहस्तरोदसीऽओभेसुशिप्रप्राः⁺ ॥ २७ ॥ त्वामुग्रमवसेचर्ष
 णीसहंराजन्देवेषुहमहे । विश्वासुनोविथुरापिबुधनावसोमित्रान्त्सुषहान्कृधि ॥ यदिन्द्रनाहुषीष्वाँऽओजो नृम्णं चकृष्टि
 षु । यद्वापंचक्षितीनाद्युम्नमाभरसत्राविश्वानिपौस्या ॥ यद्वातृक्षौमघवन्दुह्यावाजनेयत्पूरौकच्चवृष्णयं । अस्मभ्यंत
 द्विरीहिसंनृषाह्येमित्रान्पृत्सुतुर्वणे ॥ इन्द्रत्रिधातुशरणंत्रिवरूथंस्वस्तिमत् । छुर्दिर्यच्छमघवन्ध्रश्चमह्यंचयावयादिद्युमे
 भ्यः ॥ येगव्यतामनसाशत्रुमादभुरभिप्रघ्नंतिधृष्णया । अधस्मानोमघवन्निद्रगिर्वणस्तनूपाऽअंतमोभव ॥ २८ ॥
 अधस्मानोवृधेभवेन्द्रनायमवायुधि । यदंतरिक्षेपतयंतिपर्णिनोदिद्यवस्तिग्ममूर्धानः ॥ यत्रशूरास्तन्वोवितन्वतेप्रि
 याशर्मपितृणां । अधस्मायच्छतन्वेऽतनैचछुर्दिरचित्तयावयद्वेषः ॥ यदिन्द्रसर्गेऽअर्वतश्चोदयासेमहाधने । असमने
 ऽअध्वनिवृजिनेपथिश्येनाँऽइवश्रवस्यतः⁺ ॥ सिधूँऽरिवप्रवणऽआशुयायतोयदिक्रोशमनुष्वणि । आयेवयोनवर्वत
 त्यामिषिगृभीताबाहोर्गवि ॥ २९ ॥ (६।४।४) स्वादुष्किलायंमधुमाँऽउतायंतीव्रःकिलायंरसवाँऽउतायं ।

(६।४।४) स्वादुष्किलायमित्येकत्रिंशदृचस्यसूक्तस्यभारद्वाजोर्गइन्द्रःआद्यानांपंचानांसोमोगव्यतीत्यस्यादेवभूमीन्द्राःप्रस्तोकइत्यादि

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ७

॥ ५० ॥

उतोन्व१स्यपपिवांसमिंद्रंनकश्चनसहतऽआहवेषु ॥ अयंस्वादुरिहमदिष्टऽआसयस्येद्रोवृत्रहत्यैममाद१ । पुरुणियश्च्यौ
 त्ताशंवरस्यविनवतिनवचदेह्यो३हन्+ ॥ अयंमैपीतऽउदियतिवाचमयंमनीषामुशतीमजीगः । अयंपळुर्वीरमिमी
 तधीरोनयाभ्योभुवनंकच्चनारे+ ॥ अयंसयोवरिमाणंपृथिव्यावर्ष्माणंदिवोऽअकृणोदयंसः । अयंपीयूषंतिष्ठुप्रव
 त्सुसोमोदाधारोर्व१तरिक्षं ॥ अयंविदच्चित्रदृशीकर्मणःशुक्रसंघनामुषसामनीके । अयंमहान्महतास्कंभनेनोद्या
 मस्तभ्नादृषभोमरुत्वान् ॥ ३० ॥ धृषत्पिबकलशेसोममिंद्रवृत्रहाशूरसमरेवसूनां । माध्यंदिनेसवनऽआवृष
 स्वरयिस्थानोरयिमस्मासुधेहि ॥ इंद्रप्रणःपुरऽएतेवपश्यप्रनोनयप्रतरंवस्योऽअच्छ । भवासुपारोऽअतिपारयोनो
 भवासुनीतिरुतवामनीतिः ॥ उरुनोलोकमनुनेषिविद्वान्स्वर्वज्ज्योतिरभयंस्वस्ति । ऋष्वान्तऽइंद्रस्थविरस्यवाहऽ
 उपस्थेयामशरणावृहतां ॥ वरिष्ठेनऽइंद्रवंधुरैधावहिष्ठयोःशतावन्नश्वयोरा । इषमावक्षीषांवर्षिष्ठांमानस्तारीन्मघव
 त्रायोऽअर्यः+ ॥ इंद्रमृळमह्यंजीवातुमिच्छचोदयधियमयसोनधारां । यत्किंचाहंत्वायुरिदंवदामितज्जुषस्वकृधिमा
 देववंतं ॥ ३१ ॥ त्रातारमिंद्रमवितारमिंद्रंहवेहवेसुहवंशूरमिंद्रं । हयामिशक्रंपुरुहूतमिंद्रंस्वस्तिनोमघवाधात्विंद्रः ॥

चतसृणांप्रस्तोकोवनस्पतइत्यादितिसृणांरथउपश्वासयेतिद्वयोर्दुभिःआयूरजइत्यस्यादुंदुभीर्द्रौत्रिष्टुप् एकोनविंशीवृहतीत्रयोविंश्यनुष्टुप् च
 तुर्विंशीगायत्रीपंचविंशीद्विपदासप्तविंशीजगती ।

मंडलं ६

अनु. ४

॥ ५० ॥

इंद्रः सुत्रामास्ववाँऽअवोभिः सुमृलीको भवतु विश्ववेदाः । बाधतां द्वेषोऽअभयं कृणोतु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ तस्य व
 यं सुमृतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम । स सुत्रामास्ववाँऽइन्द्रोऽअस्मेऽआराच्छिद्वेषः सनुतयुयोतु ॥ अवत्वेऽइंद्रप्र
 वतो नोर्मिर्गिरो ब्रह्माणि नियुतो धवंते । उरूनराधः सर्वना पुरुष्यपो गावज्जिन्युवसे समिदून् ॥ कऽईस्तवत्कः पृणात्को
 यजाते यदुग्रमिन्मघवा विश्वहावेत् । पादा विवप्रहरन्नन्यमन्यं कृणोति पूर्वमपरं शचीभिः ॥ ३२ ॥ शृण्वे वीरऽउग्रमु
 ग्रं दमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः । एधमानद्विभुभयस्य राजा चोष्क्यते विशऽइन्द्रो मनुष्यान्* ॥ परापूर्वेषां सख्या
 वृणक्ति विततुराणोऽअपरेभिरेति । अना नुभूती रवधून्वानः पूर्वीरिंद्रः शरदस्तर्तरीति ॥ रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव तदस्य
 रूपं प्रति चक्षणाय । इंद्रो मायाभिः पुरुषं रूपं ईयते युक्ता ह्यस्य हरयः शता दश ॥ युजानो हरितारथे भूरित्वष्टे हराजति ।
 को विश्वाहा द्विषतः पक्षऽआसतऽउतासीनेषु सुरिषु ॥ अगव्यूतिक्षेत्रमागन्मदेवाऽउर्वीसती भूमिरंहरणा हूत् । बृह
 स्पते प्रचिकित्सागविष्टा वित्थासते जरित्रऽइंद्रपंथां ॥ ३३ ॥ दिवेदिवे सहशीरन्यमर्धकृष्णाऽअसेधदपसन्नो जाः ।
 अहंदासा वृषभो वस्त्रयंतो दब्रजे वर्चिनं शंवरंच ॥ प्रस्तोकऽइन्द्रराधसस्तऽइंद्रदशकोशयीर्दशवाजिनो दात् । दिवो दा
 सादतिथिगवस्यराधः शंवरंच सुप्रत्यग्रभीष्म ॥ दशाश्वान्दशकोशान्दशवस्त्राधिभोजना । दशो हिरण्यपिंडान्दिवो
 दासादसानिषं ॥ दशरथान्प्रष्टिमतः शतंगाऽअथर्वभ्यः । अश्वथः पायवेदात् ॥ महिराधो विश्वजन्यं दधानान्भर

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ८

॥ ५१ ॥

द्वाजान्तसार्ज्योऽअभ्ययष्ट ॥ ३४ ॥ वनस्पतेवीङ्गोहिभूयाऽअस्मत्सखाप्रतरणः सुवीरः । गोभिः संनद्धोऽअसिवी
 लयस्वास्थातातैजयतु जेतवानि ॥ दिवस्पृथिव्याः पर्योजऽउद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः । अपामोज्मानं परिगो
 भिरावृतं मिन्द्रस्य वज्रं हविषारथं यज ॥ इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकं मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः । सेमानो हव्यदातिं जुषा
 णो देवरथं प्रति हव्यागृभाय ॥ उपश्वासय पृथिवीमुत द्यां पुरुत्रातैमनुतां विष्टितं जगत् । स दुंदुभे स जूरिन्द्रेण देवैर्दूराह
 वीयोऽअपसेध शत्रून् ॥ आक्रंदय बलमोजो नऽआधानिष्टं निहिदुरिता बाधमानः । अपप्रोथ दुंदुभे दुच्छुनाऽइतऽइ
 द्रस्य मुष्टिरसिवीलयस्व ॥ आमूरजप्रत्यावर्तये माः केतुमहुं दुभिर्वावदीति । समश्वपणाश्चरन्ति नो नरोस्माकं मिन्द्ररथि
 नो जयंतु ॥ ३५ ॥ इति चतुर्थाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

एकत्रिंशदध्याये वर्गाः ३५ सूक्तानि १९ ऋचः १७६ ॥ त्यागः ॥ इन्द्रायेदं. १२८ बृववइ. तक्षणइ. ३ इन्द्राये. १४ सोमाये. ५
 इन्द्राये. १४ देवभूमिबृहस्पतीन्द्रेभ्य. इन्द्राये. प्रस्तोकाये. ४ रथाये. दुंदुभ्या. २ दुंदुभीन्द्राभ्या. ॥ इति चतुर्थे सप्तमः ॥

यज्ञाय ज्ञाद्व्यधिकांशं युस्तृणपाणिकं पृथिवीसूक्तं प्रगाथौ बृहती महासतो बृहती महाबार्हत बार्हतौ प्रगाथावित्याग्ने
 य्यः काकुभः प्रगाथः पुरउष्णिग्बृहत्यतिजगतीति मारुत्योऽत्यास्ति स्रोवासां लिङ्गोक्तदेवताः काकुभः प्रगाथः पुरउ
 ष्णिग्बृहतीति पौष्ण्यो बृहती महाबृहतीयवमध्याऽत्यानुष्टुप् मारुत्योऽत्याद्यावाभूम्योर्वापृथ्वेर्वास्तुषेपंचो नऋजिश्वा

मंडलं ६

अनु. ४

॥ ५१ ॥

हवैश्वदेवं हशकर्णं तं हुवेव उदुत्यत्पोलशं त्र्युष्णिगनुष्टुवं तं तं त्र्यूनां सप्तम्याद्याः षड्गायत्र्यश्चतुर्दशी जगती सुहोत्रा
 दयोनुक्तगोत्रा भारद्वाजाः पौत्रा बृहस्पतेर्दौष्पतेर्वा भरतस्य वयं दशपौष्णं तद्गायत्रं वैयां पूषन्ननुष्टुप्सं पूषन्नेहिवां ष
 ज्य एनमं त्यानुष्टुविंद्रान्वैंद्रं च शुक्रं च तुष्कं द्वितीया जगती प्रनुदशैंद्राग्रं तु बार्हतं चतुरनुष्टुवं तं श्रथत्पंचोना गायत्रं तु
 त्रिष्टुबादि त्रिष्टुबृहत्यनुष्टुवं तं मियं षलूनासारस्वतं त्रिजगत्यादि जगती त्रिष्टुवं तं ॥ १ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (६।४।५) यज्ञायज्ञावोऽअग्नये गिरा गिरा च दक्षसे । प्रप्रवयममृतं जातवेदसं प्रियं मित्रं नशंसि
 षं ॥ ऊर्जो नपातंसहिनायमस्मयुर्दाशैर्महव्यदातये । भुवद्वाजेष्वविता भुवद्बृधऽउत त्रातातनूनां ॥ वृषा ह्यग्नेऽअज
 रोमहान्विभास्यर्चिषा । अजस्रेण शोचिषा शोशुचच्छुचे सुदीतिभिः सुदीदिहि ॥ महो देवान्यजसियक्ष्यानुषक्तवक्रत्वो
 तदंसना । अर्वाचः सीकृणु ह्यग्ने वसेरास्व वाजो तवस्व ॥ यमापोऽअद्रयो वनागर्भमृतस्य पिप्रति । सहसा योर्मथितो जायते
 नृभिः पृथिव्याऽअधिसानवि ॥ १ ॥ आयः प्रप्रौभानु नारोदसीऽउभे धूमेन धावते दिवि । तिरस्तमो ददृशऽऊर्म्यास्वा

(६।४।५) यज्ञायज्ञाव इति द्वाविंशत्यृचस्य सूक्तस्य बार्हस्पत्यः शंयुः आद्यानां दशानामग्निरेकादश्यादिपंचानां मरुतस्ततश्चतुर्णां पूषा ततस्तृ
 चस्य मरुतः (त्रयोदश्यादिति सृणामिन्द्रार्यमपूषविष्णवाद्यालिंगोक्तदेवतावा अंययोर्द्यावाभूमीवापृश्निर्वा) आद्या बृहती द्वितीया सतो
 बृहती तृतीया बृहती चतुर्थी सतो बृहती पंचमी बृहती षष्ठी महासतो बृहती सप्तमी महाबृहती अष्टमी महासतो बृहती नवमी बृहती दशमी सतो बृहती

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ८

॥ ५२ ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

श्यावास्वरुषोवृषाश्यावाऽरुषोवृषा ॥ बृहद्भिरग्नेऽर्चिभिः शुक्रेण देवशोचिषा । भरद्वाजे समिधानोयं विष्टये वन्नः
शुक्रदीदिहिद्युमत्पावकदीदिहि ॥ विश्वासांगृहपतिर्विशामसित्वमग्नेमानुषीणां । शतंपूर्भिर्यविष्ठपाह्यंहसः समेद्धारं
शतंहिमास्तोतृभ्यो ये च ददति ॥ त्वं नश्चित्रऽऊत्यावसोराधांसि चोदय । अस्य रायस्त्वमग्नेरथीरसि विदागाधंतु चेतु
नः ॥ पर्षितोक्तं नयं पृथुभिष्टमदब्धैरप्रयुत्वभिः । अग्नेहेळांसि देव्यायुयोधिनो देवानि ह्वरांसि च ॥ २ ॥ आसंखायः
सर्वदुर्घाधेनुमंजध्वमुप नव्यसावचः । सृजध्वमनपस्फुरां ॥ याशर्धायमारुताय स्वभानवे श्रवो मृत्युधुक्षत । यामृळी
केमरुतांतुराणां यासुमैरेव यावरी ॥ भरद्वाजायावधुक्षतद्विता । धेनुंच विश्वदोहसमिषंच विश्वभोजसं ॥ तंवऽइंद्रं न सु
क्रतुं वरुणमिव मायिनं । अर्यमणं नमंद्रंसृप्रभोजसं विष्णुं नस्तुषऽआदिशे ॥ त्वेषं शर्धोनमारुतंतु विष्वण्यं नर्वाणं पूषणं
संयथाश्रुता । संसहस्राकारिषच्चर्षणिभ्यऽआँऽआविर्गुह्यावसूकरत्सु वेदानो वसूकरत् ॥ आमापूषन्नुपद्रवशंसिषंतुतेऽ
अपिकर्णऽआघृणे । अघाऽअर्योऽअरातयः ॥ ३ ॥ माकांकवीरमुद्वृहो वनस्पतिमशस्तीर्विहिनीनशः । मोतसूरोऽ
अहं एवाच न ग्रीवाऽआदधते वेः⁺ ॥ हतेरिव ते वृकमस्तु सख्यं । अच्छिद्रस्य दधन्वतः सुपूर्णस्य दधन्वतः ॥ पुरोहिम

एकादशीकुकुप्द्वादशीसतो बृहती त्रयोदशी पुरउष्णिक् चतुर्दशी बृहती पंचदश्यतिजगती षोडशीकुकुप्सप्तदशीसतो बृहती अष्टादशी पुरउष्णिक्
एकोनविंशी बृहती विंशी बृहती एकविंशी महाबृहती यवमध्याद्वा विंश्यनुष्टुप् । (पृथिसूक्तमिदं तृणपाणिकंच) ।

मंडलं ६

अनु. ४

॥ ५२ ॥

त्यैरसिसुमोदेवरुतश्रिया । अभिरुयः पूषन्पृतनासुनस्त्वमवानुनयथापुरा⁺ ॥ वामीवामस्यधूतयः प्रणीतिरस्तुसृ
ता । देवस्यवामरुतोमर्त्यस्यवेजानस्यप्रयज्यवः ॥ सद्यश्चिद्यस्यचर्कृतिः परिद्यादेवोनैतिसूर्यः । त्वेषंशवोदधिरेनाम
यज्ञियंमरुतोवृत्रहंशवोज्येष्ठवृत्रहंशवः ॥ सकृद्ध्यौरजायतसकृद्धूमिरजायत । पृथ्यादुग्धंसकृत्पयस्तदन्योनानुजाय
ते ॥ ४ ॥ (परिशिष्टं । सूक्तांतेतृणान्यग्नावरण्येवोदकेपिवा । यत्स्तृणैरध्ययनंतदधीतंस्तृणानिभवतेभव ॥ वा
पीकूपतडागानांसमुद्रंगच्छस्वाहा ॥) (६।४।६) स्तुषेजनंसुव्रतंनव्यसीभिर्गीभिर्मित्रावरुणासुन्नयंता । तऽआग
मंतुतद्दहश्रुवंतुसुक्षत्रासोवरुणोमित्रोऽअग्निः⁺ ॥ विशोविंशैर्ज्यमध्वरेष्वहंसक्रतुमरतियुवत्योः । दिवःशिशुंसहंसः
सूनुमग्निंयज्ञस्यकेतुमरुपंयजध्वै ॥ अरुषस्यदुहितराविरूपेस्तुभिरन्यापिपिशेसूरोऽअन्या । मिथस्तुराविचरंतीपा
वकेमन्मश्रुतंनक्षतऽकृच्यमाने ॥ प्रवायुमच्छाबृहतीमनीषाबृहद्रयिंविश्ववारंरथप्रां । द्युतद्यामानियुतःपत्यमानः
कविःकविर्मियक्षसिप्रयज्यो ॥ समेवपुच्छदयदध्विनोर्योरथोविरुक्मान्मनसायुजानः । येननरानासत्येष्यध्वैवर्ति
र्याथस्तनयायत्मनेच ॥ ५ ॥ पर्जन्यवातावृषभापृथिव्याःपुरीषाणिजिन्वतमप्यानि । सत्यश्रुतःकवयोयस्यगीर्भिर्ज

(६।४।६) स्तुषेजनमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुवंत्याशकरी (इतश्चत्वारिवैश्व । भेदपक्षे—विश्वेदेवाः १
अग्निः १ अहोरात्रे १ वायुः १ अश्विनौ १ विश्वेदेवाः १ सरस्वती १ पूषा १ अमित्रवष्टारौ १ रुद्रः १ मरुतः २ विष्णुः १ विश्वेदेवाः २ एवं १५)

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ८

॥ ५३ ॥

गतः स्यात्तर्जगदाकृणुध्वं ॥ पार्वीरवीकन्याचित्रायुः सरस्वतीवीरपत्नीधियं धात् । आभिरच्छिद्रं शरणं सजोषादुराध
 र्भगृणतेशर्मयंसत् ॥ पथस्पथः परिपतिवचस्याकामेन कृतोऽभ्यानलर्क । सनोरासच्छुरुधश्चंद्राग्राधियं धियं सीषधा
 तिप्रपूषा⁺ ॥ प्रथमभाजयशसंवयोधांसुपाणिदेवं सुगभस्तिमृभ्वं । होतायक्षद्यजतं पस्त्यानामग्निस्त्वष्टारंसुहवं विभा
 वां ॥ भुवनस्य पितरंगीभिर्भीरुद्रं दिवावर्धयारुद्रमक्तौ । वृहतंऽमृष्वमजरंसुषुम्नमृधग्युवेमकविनेषितासः ॥ ६ ॥
 आयुवानः कवयो यज्ञिया सोमरुतो गंतगृणतो वरस्यां । अचित्रं चिद्धिजिन्वथावृधंतंऽइत्थानक्षंतो नरोऽंगिरस्वत्⁺ ॥
 प्रवीराय प्रतवसे तुराया जायुथे वपशुरक्षिरस्तं । सर्पिस्पृशति तन्विश्रुतस्य स्तृभिर्ननाकैव च नस्य विपः ॥ योरजांसि विम
 मे पार्थिवानि त्रिश्चिद्विष्णुर्मनवे वा धिताय । तस्य तेशर्मन्नुपदद्यमाने रायामदेमतन्वा इतनाच ॥ तन्नो हिर्बुध्योऽअद्भि
 रकैस्तत्पर्वतस्तत्सविता च नो धात् । तदोषधीभिर्भिरातिषाचो भगः पुरंधिर्जिन्वतु प्रराये⁺ ॥ नूनोरयिरथ्यं चर्षणि प्रां
 पुरुवीरं महऽकृतस्य गोपां । क्षयं दाता जरये न जनान्तस्पृधोऽअदेवीरभिचक्रमां विशऽअदेवीरभ्य इश्रवाम ॥ ७ ॥
 (६।५।१) हुवेवो देवीमदिति नमोभिर्मृळीकायवरुणं मित्रमग्निं । अभिक्षदामर्यमणंसुशेवं त्रातृन्देवान्तसवितारं भगं

(६।५।१) हुवेव इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य ऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वे. १ सूर्यः १ द्यावापृथिवी १ मरुतः २ इंद्रः १
 अपः १ सविता १ अग्निः १ अश्विनौ १ विश्वे ०५ एवं १५) ।

मंडलं ६

अनु. ५

॥ ५३ ॥

च ॥ सुज्योतिषः सूर्यदक्षपितृननागास्त्वेसुमहोवीहिदेवान् । द्विजन्मानोयऽऋतसापः सत्याः सर्वतोयजताऽअग्निजि
 ह्वाः⁺ ॥ उतद्यावापृथिवीक्षत्रमुरुवृहद्रौदसीशरणंसुषुम्ने । महस्करथोवरिवोयथानोस्मेक्षयायधिषणेऽअनेहः⁺ ॥
 आनोरुद्रस्यसूनवोनमंतामद्याहूतासोवसवोधृष्टाः । यदीमभेमहतिवाहितासोवाधेमरुतोऽअहामदेवान्⁺ ॥ मिम्य
 क्षयेषुरोदसीनुदेवीसिषक्तिपूषाऽअभ्यर्धयज्वा । श्रुत्वाहवमरुतोयद्ध्याथभूमारेजंतेऽअध्वनिप्रवित्ते ॥ ८ ॥ अभि
 त्यवीरंगिर्वेणसमर्चेद्रुद्रह्मणाजरितर्नवेन । श्रवदिद्धवमुपचस्तवानोरासद्वाजाऽउपमहोगृणानः⁺ ॥ ओमानमापो
 मानुषीरमृक्तं धाततोकायतनयायशंयोः । यूयंहिष्ठाभिषजोमातृतमाविश्वस्यस्थातुर्जगतोजनित्रीः ॥ आनोदेवः स
 वितात्रायमाणोहिरण्यपाणिर्यजुतोर्जगम्यात् । योदत्रवाँऽउषसोनप्रतीकंव्यूण्तेदाशुषेवार्याणि ॥ उतत्वंसूनोसह
 सोनोऽअद्यादेवाँऽअस्मिन्नध्वरेववृत्त्याः । स्यामहंतेसदमिद्रातौतवस्यामग्नेवसासुवीरः ॥ उतत्यामेहवमाजगम्यातंना
 सत्याधीभिर्युवमंगविप्रा । अत्रिनमहस्तमसोमुमुक्तं तूर्वतंनरादुरितादुभीके ॥ ९ ॥ तेनोरायोद्युमतोवार्जवतोदाता
 रोभूतनृवतः पुरुक्षोः । दशस्यंतोदिव्याः पार्थिवासोगोजाताऽअप्यामृळताचदेवाः ॥ तेनोरुद्रः सरस्वतीसजोषामीहु
 ष्मंतोविष्णुर्मृळंतुवायुः । ऋभुक्षावाजोदैव्योविधातापर्जन्यावातापिप्यतामिषंनः ॥ उतस्यदेवः सविताभगोनोपांन
 पादवतुदानुपप्रिः । त्वष्टादेवेभिर्जनिभिः सजोषाद्यौदेवेभिः पृथिवीसमुद्रैः⁺ ॥ उतनोहिर्वुद्ध्यः शृणोत्वजऽएकपात्पृ

ऋक्सं.

अ. ४ अ. ८

॥५४॥

धि॒वीस॑मु॒द्रः । वि॒श्वेदे॒वाऽऽकृ॑तावृ॒धो॒हुवा॑नास्तुतामंत्राः कवि॒शस्ता॑ऽअ॒वंतु ॥ ए॒वानपा॑तोम॒मृत॑स्य॒धीभिर्भ॑रद्वा॒जाऽअ॒
 भ्यर्च॑त्य॒कैः । ग्रा॒हुता॑सोव॒सवो॑धृ॒ष्टावि॒श्वेस्तु॑तासोभू॒ताय॑जत्राः ॥ १० ॥ (६।५।२) उ॒दुत्य॑च्चक्षु॒र्महि॑मि॒त्रयो॑राँऽए॒तिप्रि॑यं
 वरु॑णयो॒रद॑ब्धं । ऋ॒तस्य॑शुचि॒दर्श॑तमनी॒करु॑मो॒नदि॒वऽउ॒दिता॑व्य॒द्यौत् ॥ वे॒द्यस्त्री॑णि॒विद॑थान्येषां दे॒वानां॑जन्मं
 सनु॑तराच॒विप्रः॑ । ऋ॒जुम॑तै॒षुवृ॑जिनाच॒पश्य॑न्नभिच॒ष्टेसू॑रो॒अर्य॑ऽए॒वान् ॥ स्तु॒षऽउ॒वोम॒हऽऽकृ॑तस्य॒गोपा॑नदि॒तिमि॒त्रंवरु॑
 णं॒सुजा॑तान् । अ॒र्यम॑णं॒भग॑मद॒ब्धधी॑ती॒नच्छा॑वो॒चेस॑ध॒न्यःपा॑व॒कान् ॥ रि॒शाद॑सः॒सत्प॑तीँऽरद॒ब्धान्म॒होरा॑ज्ञः॒सुव॑स
 नस्य॑दा॒वृन् । यू॒नःसु॑क्ष॒त्रान्क्ष॑यतो॒दिवो॑नृ॒नादि॒त्यान्या॑म्यदि॒तिदु॒वोयु॑ ॥ द्यौ॑ऽ३॒ष्पितः॑पृ॒थिवि॑मा॒त॒रधु॑ग॒न्नेभ्रा॑त॒र्वस॑वो
 मृ॒ळता॑नः । वि॒श्वेऽआ॑दि॒त्याऽअ॑दि॒तेस॒जोषा॑ऽअ॒स्मभ्य॑ंश॒र्मव॑हु॒लंवि॑यंत ॥ ११ ॥ मा॒नोवृ॑कायवृ॒क्यैस॑म॒स्माऽअ॑घाय
 तेरी॑र॒धता॑यजत्राः । यू॒यंहि॑ष्ठा॒रथ्यो॑नस्त॒नूना॑यू॒यंद॑क्षस्य॒वच॑सो॒वभू॑व ॥ मा॒वए॒नोऽअ॒न्यकृ॑तं॒भुजे॑म॒मात॑त्कर्म॒वस॑वो
 यच्च॑य॒ध्वे । वि॒श्वस्य॑हि॒क्षय॑थवि॒श्वदे॒वाःस्व॒यंरि॑पुस्त॒न्वैरी॑रिषीष्ट ॥ नम॑ऽइ॒दुग्रं॑नम॑ऽआ॒विवा॑से॒नमो॑दा॒धारपृ॑थि॒वीमु॑त
 द्यां । नमो॑दे॒वेभ्यो॑नम॑ऽई॒शऽए॒षांकृ॑तं॒चिदे॒नो॒नम॑सा॒विवा॑से ॥ ऋ॒तस्य॑वो॒रथ्यः॑पू॒तद॑क्षानृ॒तस्य॑प॒स्त्यस॑दोऽअ॒द॒ब्धान् ।

(६।५।२) उ॒दुत्य॑दितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुपत्रयोदश्याद्यास्त्रिस्तउष्णिहोत्यानुष्टुप् (भेदपक्षे-सूर्यः २ विश्वेदे॒
 वाः १० अग्निः १ सोमः १ विश्वेदे॒वाः २ एवं १६) ।

मंडलं ६

अनु. ५

॥५४॥

ताँऽआनमौभिरुचक्षसोनुन्विश्वान्वऽआनमेमहोयजत्राः ॥ तेहिश्रेष्ठवर्चसस्तऽउनस्तिरोविश्वानिदुरितानयन्ति ।
 सुक्षत्रासोवरुणोमित्रोऽअग्निर्ऋतधीतयोवक्मराजसत्याः ॥ १२ ॥ तेनऽइंद्रःपृथिवीक्षामवर्धन्युपाभगोऽअदितिःपंच
 जनाः । सुशर्माणःस्ववसःसुनीथाभवतुनःसुत्रात्रासःसुगोपाः⁺ ॥ नूस्त्रानंदिव्यंनंशिदेवाभारद्वाजःसुमतिर्यातिहो
 ता । आसानेभिर्यजमानोमियेधैर्देवानांजन्मवसूयुर्ववद ॥ अपत्यंवृजिनंरिपुंस्तेनमग्नेदुराध्यं । द्विष्टमस्यसत्पतेकृ
 धीसुगं⁺ ॥ ग्रावाणःसोमनोहिक्कंसखित्वनायवावशुः । जहीन्यत्रिणंपणिंवृकोहिषः⁺ ॥ यूयंहिष्ठासुदानवऽइंद्रंज्ये
 ष्ठाऽअभिद्यवः । कर्तानोऽअध्वन्नासुगंगोपाऽअमा⁺ ॥ अपिपंधामगन्महिस्वस्तिगामनेहसं । येनविश्वाःपरिद्विषो
 वृणक्तिविंदतेवसु ॥ १३ ॥ (६।५।३) नतद्विवानपृथिव्यानुमन्येनयज्ञेननोतशर्माभिराभिः । उजंतुतंसुभ्वः^१प
 र्वतासोनिर्हीयतामतियाजस्ययष्टा⁺ ॥ अतिवायोमरुतोमन्यतेनोब्रह्मवायःक्रियमाणंनिनित्सात् । तपूषितस्मैवृजि
 नानिसंतुब्रह्मद्विषमभितंशोचतुद्यौः⁺ ॥ किमंगत्वाब्रह्मणःसोमगोपांकिमंगत्वाहुरभिश्शस्तिपांनः । किमंगनःपश्यसि
 निद्यमानान्ब्रह्मद्विषेतपुषिहेतिमस्य ॥ अवंतुमामुषसोजायमानाऽअवंतुमासिंधवःपिन्वमानाः । अवंतुमापर्वतासो

(६।५।३) नतद्विवेति सप्तदशर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्सप्तम्याद्याःपङ्गायत्र्यश्चतुर्दशीजगती (भेदपक्षे—विश्वे
 देवाः २ सोमः १ विश्वे० ८ अग्निः १ विश्वे० ३ अग्निपर्जन्यौ १ विश्वे० १ एवं १७) ।

ऋक्सं.

अ.४अ.८

॥५५॥

ध्रुवासोवतुमापितरोदेवहूतौ ॥ विश्वदानीं सुमनसः स्याम पश्येमनुसूर्यमुच्चरंतं । तथाकरद्वसुपतिर्वसूनां देवाँऽओहा
 नोवसागमिष्ठः ॥ १४ ॥ इंद्रोनेदिष्टमवसागमिष्ठः सरस्वतीसिंधुभिः पिन्वमाना । पर्जन्योऽओषधीभिर्मयोभुरग्निः
 सुशंसः सुहवः पितेव ॥ विश्वेदेवासऽआगतशृणुतामऽइमंहवम् । एदं वहिर्निषीदत ॥ योवो देवा घृतस्त्रुनाहव्येन प्रतिभू
 षति । तं विश्वऽउपगच्छथ ॥ उपनः सूनवोगिरः शृण्वं त्वमृतस्य ये । सुमृळीका भवंतु नः ॥ विश्वेदेवासऽऋतावृधऽऋतु
 भिर्हवनश्रुतः । जुषंतां युज्यं पयः ॥ १५ ॥ स्तोत्रमिंद्रो मरुद्गणस्त्वष्टमान्मित्रोऽअर्यमा । इमाहव्या जुषंत नः ॥ इमं
 नोऽअग्नेऽअध्वरं होतर्वयुनशोयज । चिकित्वान्दैव्यं जनं ॥ विश्वेदेवाः शृणुतेमंहवमेयेऽअंतरिक्षेयऽउपचविष्ठ । येऽ
 अग्निजिह्वाऽउतवायजत्राऽआसद्यास्मिन्वर्हिषिमादयध्वं ॥ विश्वेदेवाममशृण्वंतु यज्ञियाऽउभेरोदसीऽअपांनपां च म
 न्म । मावोवचांसि परिचक्ष्याणि वोचंसुन्नेष्विन्द्रोऽअंतमामदेम ॥ येके च ज्मामहि नोऽअहिमायादिवोज्जिरेऽअपांस
 धस्ये । तेऽअस्मभ्यमिषये विश्वमायुः क्षपऽउस्त्रावरिवस्यंतु देवाः ॥ अग्नीपर्जन्याववतंधियं मेस्मिन्हवै सुहवासुष्टुतिनः ।
 इळामन्योजनयद्गर्भमन्यः प्रजावतीरिषऽआधत्तमस्मे ॥ स्तीर्णेवर्हिषिसमिधानेऽअग्नौ सूक्तेन महानमसा विवासे ।
 अस्मिन्नोऽअद्य विदथेयजत्रा विश्वेदेवाहविषिमादयध्वं ॥ १६ ॥ (६।५।४) वयमुत्वापथस्पतेरथं नवाजसातये ।

(६।५।४) वयमुत्वेति दशर्चस्य सूक्तस्य भरद्वाजः पूषा गायत्री अष्टम्यनुष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. ५

॥५५॥

धियेपूषन्नयुज्महि ॥ अभिनोनर्यवसुवीरप्रयतदक्षिणं । वामंगृहपतिं नय ॥ अदित्संतंचिदाघृणेपूषन्दानायचो
 दय । पणेश्चिद्विस्मदामनः ॥ विपथोवाजसातयेचिनुहिविमृधोजहि । साधतामुग्रनोधियः ॥ परितृधिपणीनामार
 याहृदयाकवे । अथेमस्मभ्यंरंधय ॥ १७ ॥ विपूषन्नारयातुदपणेरिच्छहृदिप्रियं । अथे० ॥ आरिखकिकिराकृणुप
 णीनांहृदयाकवे । अथे० ॥ यांपूषन्नरह्यचोदनीमारांविभर्ष्याघृणे । तयांसमस्यहृदयमारिखकिकिराकृणु ॥ यातेऽ
 अष्टागोऽओपशाघृणेपशुसाधनी । तस्यास्तेसुम्नमीमहे ॥ उतनोगोषणिंधियमश्वसांवाजसामुत । नृवत्कृणुहिवीत
 ये ॥ १८ ॥ (६।५।५) संपूषन्विदुषानययोऽअंजसानुशासति । यऽएवेदमितिब्रवत् ॥ समुपूषणागमेमहियोगु
 हांऽअभिशासति । इमऽएवेतिचब्रवत् ॥ पूषणश्चक्रंनरिष्यतिनकोशोवपद्यते । नोऽअस्यव्यथतेपविः⁺ ॥ योऽअस्मै
 हविषाविधुन्नतंपूषार्पिमृष्यते । प्रथमोविंदतेवसु ॥ पूषागाऽअन्वेतुनःपूषारक्षत्वर्वतः । पूषावाजंसनोतुनः ॥ १९ ॥
 पूषन्ननुप्रगाऽइहियजमानस्यसुन्वतः । अस्माकंस्तुवतामुत⁺ ॥ मार्किर्नेशन्मार्कीरिषन्मार्कींसंशारिकेवटे । अथा
 रिष्टाभिरागहि ॥ शृण्वंतंपूषणंवयमिर्यमनष्टवेदसं । ईशानंरायऽईमहे ॥ पूषन्तवब्रतेवयंनरिष्येमकदाचन । स्तोता
 रस्तऽइहस्मसि ॥ परिपूषापरस्ताद्धस्तं दधातुदक्षिणं । पुनर्नो नष्टमाजतु ॥ २० ॥ (६।५।६) एहिवांविमुचोनपा

(६।५।५) संपूषन्नितिदशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजःपूषागायत्री । (६।५।६) एहिवामितिषष्ठ्यसूक्तस्यभरद्वाजःपूषागायत्री ।

ऋक्सं.

अ.४अ.८

॥५६॥

दाघृणेसंसचावहै । रथीर्कृतस्यनोभव ॥ रथीतमंकपदिनमीशानंराधसोमहः । रायःसखायमीमहे ॥ रायोधारा
 स्याघृणेवसौराशिरजाश्व । धीवतोधीवतःसखा ॥ पूषणंन्व१जाश्वमुपस्तोषामवाजिनं । स्वसुर्योजारऽउच्यते ॥
 मातुर्दिधिषुमब्रवंस्वसुर्जारःशृणोतुनः । भ्रातेंद्रस्यसखामम ॥ आजार्सःपूषणंरथेनिशुंभास्तेजनश्रियं । देवंवहंतुवि
 भ्रतः॥२१॥ (६।५।७) यऽएनमादिदैशतिकरंभादितिपूषणंनतेनदेवऽआदिशे॥उतघासरथीतमःसख्यासत्पतिर्युजा ।
 इंद्रोवृत्राणिजिघ्रते ॥ उतादःपरुषेगविसूरश्चक्रंहिरण्ययं । न्यैरयद्रथीतमः ॥ यदुद्यत्वापुरुष्टुतब्रवामदस्रमंतुमः ।
 तत्सुनोमन्मसाधय ॥ इमंचनोगुवेषणंसातयेसीषधोगुणं । आरात्पूषन्नसिश्रुतः+ ॥ आतैस्वस्तिमीमहऽआरेऽअघा
 मुपावसुं । अद्याचसर्वतातयेश्वश्चसर्वतातये ॥ २२ ॥ (६।५।८) इंद्रानुपूषणावयंसख्यायस्वस्तये । हुवेमवार्जसा
 तये ॥ सोममन्यऽउपासदत्पातवेचम्बोःसुतं । करंभमन्यऽइच्छति ॥ अजाऽअन्यस्यवह्नयोहरीऽअन्यस्यसंभृता ।
 ताभ्यांवृत्राणिजिघ्रते ॥ यदिन्द्रोऽअनयद्रितोमहीरुपोवृषन्तमः । तत्रपूषाभवत्सचा ॥ तांपूषणःसुमतिवयंवृक्षस्यप्रव
 यामिव । इंद्रस्यचारंभामहे ॥ उत्पूषणंयुवामहेभीशूऽरिवसारथिः । मद्याइंद्रस्वस्तये ॥ २३ ॥ (६।५।९) शुक्रं

(६।५।७) यएनमितिषळर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजःपूषागायत्रीअंत्यानुष्टुप् । (६।५।८) इंद्रान्वितिषळर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रापूषणौ
 गायत्री । (६।५।९) शुक्रंतइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यभरद्वाजःपूषात्रिष्टुप्द्वितीयाजगती ।

मंडलं ६

अनु. ५

॥५६॥

तेऽअन्यद्यजतंतेऽअन्यद्विषुरूपेऽअहनीद्यौरिवासि । विश्वाहिमायाऽअवसिस्वधावोभद्रातेपूषन्निहरातिरस्तु ॥ अ-
 जाश्वःपशुपावाजपस्त्योधिंजिन्वोभुवनेविश्वेऽअर्पितः । अष्टांपूषाशिथिरामुद्वरीवृजत्संचक्षाणोभुवनादेवऽईयते ॥
 यास्तेपूषन्नावोऽअंतःसमुद्रेहिरण्ययीरंतरिक्षेचरंति । तामिर्यासिदूत्यांसूर्यस्यकामेनकृतश्रवऽइच्छमानः ॥ पूषासुव-
 धुर्दिवऽआपृथिव्याऽइलस्पतिर्मघवादस्मवर्चाः । यंदेवासोऽअददुःसूर्यायैकामेनकृतंतवसंस्वंच ॥ २४ ॥ (६।५।१०)
 प्रनुवौचासुतेषुवांवीर्याइयानिचक्रथुः । हुतासोवांपितरोदेवशत्रवऽइंद्राग्नीजीवथोयुवं+ ॥ वलित्थामहिमावामिंद्रा-
 ग्नीपनिष्ठऽआ । समानोवांजनिताभ्रातरायुवंयमाविहेहमातरा ॥ ओकिवांसासुतेसचाँऽअश्वासप्तीऽइवादने । इ-
 द्रान्वं१ग्नीऽअवसेहवज्जिणावयंदेवाहवामहे ॥ यऽइंद्राग्नीसुतेषुवांस्तवत्तेष्वृतावृधा । जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणान-
 देवाभसथश्चन+ ॥ इंद्राग्नीकोऽअस्यवांदेवौमर्तश्चिकेतति । विषूचोऽअश्वान्युयुजानऽईयतऽएकःसमानऽआरथे
 ॥ २५ ॥ इंद्राग्नीऽअपादियंपूर्वागात्पद्वतीभ्यः । हित्वीशिरोजिह्वावावदच्चरत्रिंशत्पदान्यक्रमीत् ॥ इंद्राग्नीऽआ-
 हितन्वतेनरोधन्वानिवाहोः । मानोऽअस्मिन्महाधनेपरावर्क्तंगविष्टिषु ॥ इंद्राग्नीतपंतिमाघाऽअर्योऽअरातयः ।
 अपद्वेषांस्याकृतंयुयुतंसूर्यादधि ॥ इंद्राग्नीयुवोरपिवसुर्दिव्यानिपार्थिवा । आनऽइहप्रयच्छतरयिंविश्वायुपोषसं ॥

(६।५।१०) प्रनुवोचेतिदशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्राग्नीवृहतीअंत्याश्रतसोनुष्टुभः ।

ऋक्सं.

अ.४अ.८

॥५७॥

इंद्राग्नीऽउक्थवाहसास्तोमैर्भिर्हवनश्रुता । विश्वाभिर्गीर्भिरागतमस्यसोमस्यपीतये ॥ २६ ॥ (६।५।११) अथद्वृ
त्रमुतसनोतिवाजमिन्द्रायोऽअग्नीसहुरीसपर्यात् । इरज्यंतावसव्यस्यभूरेःसहस्तमासहसावाजयंता ॥ तायोधिष्टम
भिगाऽइंद्रनूनमपःस्वरुषसोऽअग्नऽऊह्याः । दिशःस्वरुषसऽइंद्रचित्राऽअपोगाऽअग्नेयुवसेनियुत्वान् ॥ आवृत्रहणा
वृत्रहभिःशुष्मैरिंद्रयातनमोभिरग्नेऽअर्वाक् । युवराधोभिरकवेभिरिंद्राग्नेऽअस्मेभवतमुत्तमेभिः ॥ ताहुवेययोरिदंप
मेविश्वंपुराकृतं । इंद्राग्नीनमर्धतः ॥ उग्राविघनिनामृधऽइंद्राग्नीहवामहे । तानोमृळातऽइंद्रशे ॥ २७ ॥ हतोवृत्रा
ण्यार्याहतोदासानिसत्पती । हतोविश्वाऽअपद्विषः ॥ इंद्राग्नीयुवामिमेऽभिस्तोमाऽअनूपत । पिबतंशंभुवासुतं ॥
यावांसंतिपुरुस्पृहोनियुतोदाशुषेनरा । इंद्राग्नीताभिरागतं ॥ ताभिरागच्छतंनरोपेदंसवनंसुतं । इंद्राग्नीसोमपीत
ये ॥ तमीळिष्वयोऽअर्चिषावनाविश्वापरिष्वजत् । कृष्णाकृणोतिजिह्वया ॥ २८ ॥ यऽइन्द्रऽआविवांसतिसुम्नामि
ंद्रस्यमर्त्यः । द्युम्नायसुतराऽअपः⁺ ॥ तानोवाजवतीरिषऽआशून्पिपृतमर्वतः । इंद्रमग्निचवोह्वे ॥ उभावामिंद्रा
ग्नीऽआहुवध्याऽउभाराधसःसहमादयध्यै । उभादाताराविषारिणीणामुभावाजस्यसातयेहुवेवां ॥ आनोगव्येभिर
श्वयैर्वसव्यैरुपगच्छतं । सखायौदेवौसख्यायशंभुवैद्राग्नीताहवामहे ॥ इंद्राग्नीशृणुतंहव्यंयजमानस्यसुन्वतः । वीतं

(६।५।११) अथद्वृत्रमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्राग्नीगायत्रीआद्यास्तिस्रस्त्रयोदशीचत्रिष्टुभःचतुर्दशीवृहत्यंत्यानुष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु.५

॥५७॥

हव्यान्यागतं पितृसोम्यं मधु ॥ २९ ॥ (६।५।१२) इयमददाद्रभसमृणच्युतं दिवोदासं वध्यश्वायदाशुषे । या
 शश्वतमाचखादावसंपणिता तदात्राणितविषासरस्वति ॥ इयं शुष्मेभिर्विसखाऽइवारुजत्सानुगिरीणां तविषेभिर्रुमि
 मिः । पारावतघ्नीमवसेसुवृक्तिभिः सरस्वतीमाविवासेमधीतिभिः ॥ सरस्वतिदेवनिदोनिर्वह्यप्रजां विश्वस्य बृसयस्य
 मायिनः । उतक्षितिभ्योवनीरविंदोविषमैभ्योऽस्रवोवाजिनीवति ॥ प्रणोदेवी सरस्वतीवाजैभिर्वाजिनीवती ।
 धीनामविच्यवतु ॥ यस्त्वादेविसरस्वत्युपब्रूते धनेहिते । इंद्रं वृत्रतूर्ये ॥ ३० ॥ त्वंदेविसरस्वत्यवावाजेषुवाजिनि ।
 रदापूषेवनः सनिं⁺ ॥ उतस्यानः सरस्वतीघोराहिरण्यवर्तनिः । वृत्रघ्नीवष्टिसुष्टुतिं⁺ ॥ यस्याऽअनंतोऽअहुतस्त्वेषश्च
 रिष्णुरर्णवः । अमश्चरतिरोरुवत् ॥ सानो विश्वाऽअतिद्विषः स्वसृरन्याऽऋतावरी । अतन्नहैवसूर्यः ॥ उतनः प्रियाप्रिया
 सुसप्तस्वसासुजुष्टा । सरस्वतीस्तोम्याभूत् ॥ ३१ ॥ आपुप्रुषीपार्थिवान्युरुजोऽअंतरिक्षं । सरस्वतीनिदस्पातु ॥
 त्रिषधस्थासप्तधातुः पंचजातावर्धयती । वाजैवाजेहव्याभूत् ॥ प्रयामहिन्नामहिनासुचेकितेद्युम्नेभिरन्याऽअपसाम
 पस्तमा । रथऽइवबृहतीविभ्वनेकृतोपस्तुत्याचिकितुषासरस्वती ॥ सरस्वत्यभिनानेषिवस्योमापस्फरीः पर्यसामानऽ
 आर्धक् । जुषस्वनः सख्यावेद्याचमात्वत्क्षेत्राण्यरणानिगन्म ॥ ३२ ॥ ॥ इतिचतुर्थाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

(६।५।१२) इयमददादितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजः सरस्वतीगायत्रीआद्यास्तिस्त्रयोदशीचजगल्योत्यात्रिष्टुप ।

ऋक्सं.

अ.४अ.८

॥५८॥

द्वात्रिंशाध्यायेवर्गाः ३२ सूक्तानि १४ ऋचः १६६ ॥ त्यागः ॥ अग्नय. १० मरुच्च. २ धेनवइषाये. इंद्रावरुणार्यमविष्णुभ्य.
 मरुच्चः. पूष्ण. पूष्ण. ४ पृथ्व्य. २ द्यावाभूमिभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्नय. अहोरात्राभ्या. वायव. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सर-
 स्वत्याइ. पूष्ण. अग्नयेत्वष्ट्रइ. रुद्राये. मरुच्च. २ विष्णव. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ सूर्यायेदं. द्यावापृथिवीभ्या. मरुच्च. २ इंद्राये. अच्च.
 सवित्र. अग्नय. अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ सूर्याये. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. १० अग्नय. सोमाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ४ सोमाये. वि-
 श्वेभ्योदेवेभ्य. ८ अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ अग्निपर्जन्याभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. पूष्णइ. ३२ इंद्रापूषभ्या. ६ पूष्ण. ४ इंद्राग्निभ्या. २५
 सरस्वत्याइ. १४ ॥ इतिचतुर्थेऽष्टमः ॥

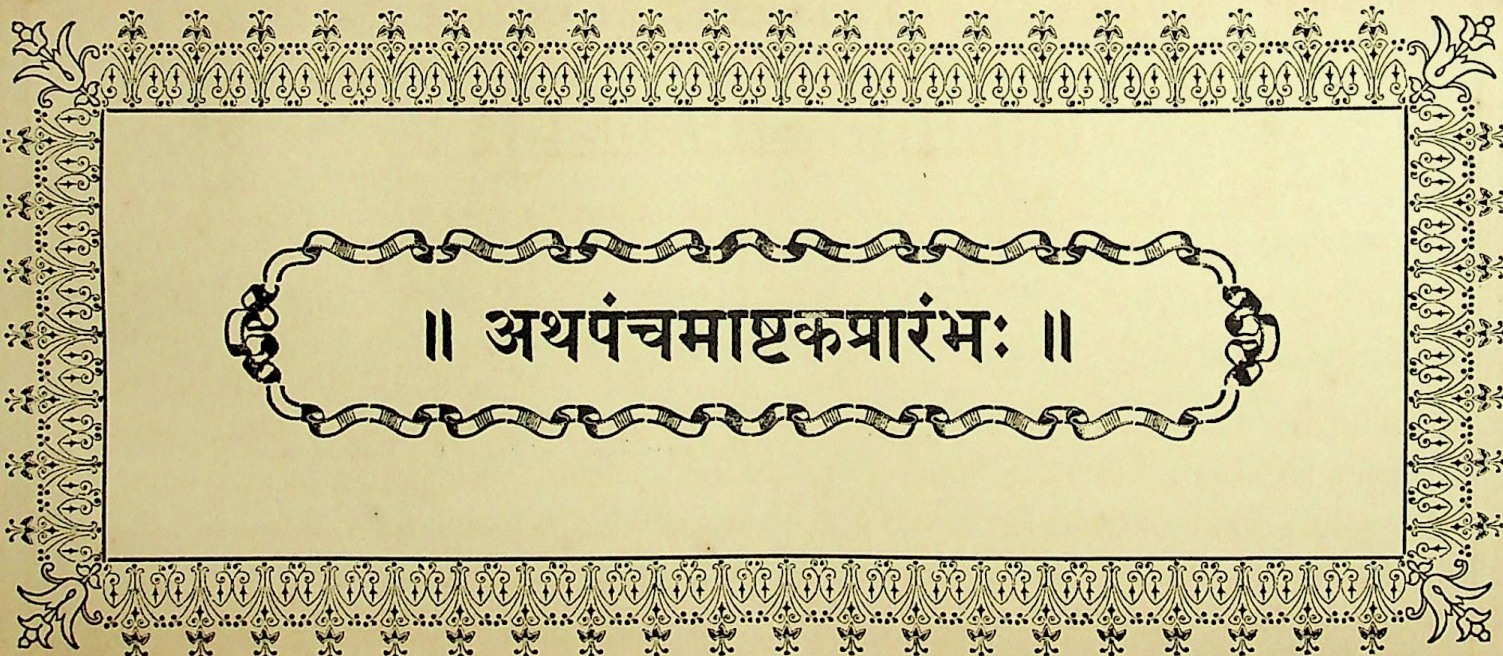
॥ इतिचतुर्थाष्टकःसमाप्तः ॥

मंडलं ६

अनु. ५

॥५८॥

॥ अथपंचमाष्टकप्रारंभः ॥

श्रीः ॥ स्तुपएकादशाश्विनंतुक्लैकपदांतत्रैष्टुभमाद्येविराजावुदुश्रियेषलुपस्यंत्वेषास्यावपुर्नैकादशमारुतैवि
 श्वेषामैत्रावरुणंश्रुष्टीवामैद्रावरुणमुपांत्येजगत्यौसंवामष्टावैद्रावैष्णवंघृतवतीषट्द्यावापृथिवीयंजागतमुदुष्यः
 सावित्रंत्रिष्टुवंतमिंद्रासोमापंचैद्रासोमयोअद्रिभित्तृचंवारहस्पत्यंसोमारुद्राचतुष्कंसोमारौद्रंजीमूतस्यैकोना
 पायुर्भारद्वाजःसंग्रामांगान्यृक्शोभितुष्टावर्मधनुज्यामालींइषुधिंजगत्यर्धेसारथिमर्धेरश्मीनश्वात्रथंरथगोपा
 न्जगत्याद्यालिंगोक्तदेवताद्वाभ्यामिषून्प्रतोदंहस्तंद्वाभ्यामिषून्पराःपत्तयादयोलिंगोक्तदेवताःसंग्रामाशिषो
 त्यानुष्टुब्जितआलाक्तेतिचद्वेद्वेयोद्भ्यःसंभूतोवसतीवरीषुगृह्यमाणासुपुष्करेस्थितवान्सर्वतःपुष्करंतत्रविश्वेदे
 वाअधारयन्नुत्थापयतोमहत्तपश्चकारादृष्टमिंद्रमन्यैर्ऋषिभिर्योदृष्टवांस्तपसापूर्वस्तोमभागान्परितुष्टःशक्रःप्रब्रूतै
 यस्यसगुणतोनामजज्ञैवसतःश्रैष्ठ्यकर्मणःससप्तमंमंडलंवसिष्ठोपश्यदग्निंपंचाधिकाविराजोष्टादशाद्याः ॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिःओम् ॥ (६।६।१) स्तुपेनरादिवोऽअस्यप्रसंताश्विनाहुवेजरमाणोऽअकैः ।
 यासद्यऽउसाव्युषिज्मोऽअंतान्युयूषतःपर्युरुवरांसि ॥ तायज्ञमाशुचिभिश्चक्रमाणारथस्यभानुरुचूरजोभिः । पुरु
 वरांस्यमितामिमानापोधन्वान्यतियाथोऽअजान् ॥ ताहत्यद्वर्तिर्यदरध्रमुग्रेत्थाधियऽऊहधुःशश्वदश्वैः । मनोजवे

षष्ठेनुवाकेचतुर्दशसूक्तानि (६।६।१) स्तुपेनरेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोश्विनौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. १

॥ २ ॥

भिरिषिरैः शयध्यैपरिव्यथिर्दाशुषोमर्त्यस्य ॥ तानव्यसोजरमाणस्यमन्मोषभूषतोयुयुजानसंती । शुभंपृक्षमिषमूर्जव
 हैताहोतायक्षत्प्रलोऽअध्रुग्युवाना ॥ तावल्गूदस्त्रापुरुशाकतमाप्रत्नानव्यसावचसाविवासे । याशंसतेस्तुवतेशंभवि
 ष्ठावभूवतुर्गृणतेचित्रराती ॥ १ ॥ ताभुज्युंविभिरद्भ्यःसमुद्रान्तुग्रस्यसूनुमूहथूरजोभिः । अरेणुभिर्योजनेभिर्भुजंताप
 तत्रिभिरर्णसोनिरुपस्थात् ॥ विजयुषारथ्यायातमद्रिश्रुतंहवैवृषणावधिमत्याः । दशस्यंताशयवैपिष्यथुर्गामितिच्य
 वानासुमतिर्भुरण्यू ॥ यद्रोदसीप्रदिवोऽअस्तिभूमाहेळोदेवानामुतमर्त्यत्रा । तदादित्यावसवोरुद्रियासोरक्षोयुजेतपु
 रघंदधात ॥ यऽईराजानावृतुथाविदधद्रजसोमित्रोवरुणश्चिकेतत् । गंभीरायरक्षसेहेतिमस्यद्रोधायचिद्वचसऽआन
 वाय ॥ अंतरैश्चक्रैस्तनयायवर्तिर्द्युमतायातंनृवतारथेन । सनुत्येनत्यजसामर्त्यस्यवनुष्यतामपिशीर्षाववृक्तं ॥ आप
 रमाभिरुतमध्यमाभिर्नियुद्धिर्यातमवमाभिरर्वाक् । दृढस्यचिद्भोमंतोविज्रजस्यदुरोवर्तगृणतेचित्रराती ॥ २ ॥
 (६।६।२) क१ त्यावल्गूपुरुहूताद्यदूतो नस्तोमो विदन्नमस्वान् । आयोऽअर्वाङ्गसत्याववर्तप्रेष्ठाह्यसंथोऽअस्यमन्म
 न् ॥ अरंभेगंतं हवनायास्मैगृणानायथापिवाथोऽअंधः । परिहृत्यद्वितीयाथोरिषोनयत्परोनांतरस्तुतुर्यात्+ ॥ अका
 रिवामंधसोवरीमन्नस्तारिवर्हिःसुप्रायणतमं । उत्तानहस्तोयुवयुर्वेवंदावांनक्षतोऽअद्रयऽआंजन् ॥ ऊर्ध्वोवामग्निर्ध्व

(६।६।२) क१ त्येतेकादशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोश्विनौत्रिष्टुप्आद्याविराळंलैकपदा ।

मंडलं ६

अनु. ६

॥ २ ॥

रेष्वस्थात्परातिरेतिजुर्णिनीधृताची । प्रहोतागूर्तमनाऽउराणोयुक्तयोनासत्याहवीमन् ॥ अधिश्रियेदुहितासूर्यस्य
 रथंतस्थौपुरुभुजाशतोति । प्रमायाभिर्मायिनाभूतमत्रनरानृतुजनिमन्यज्ञियानां ॥ ३ ॥ युवंश्रीभिर्दर्शिताभिराभिः
 शुभेपुष्टिमूहयुःसूर्यायाः । प्रवांवयोवपुषेनुपसन्नक्षद्राणीसुष्टुताधिष्ण्यावां ॥ आवांवयोश्वासोवहिष्ठाऽअभिप्रयोना
 सत्यावहंतु । प्रवारथोमनोजवाऽअसर्जिषःपृक्षऽइषिधोऽअनुपूर्वीः⁺ ॥ पुरुहिवांपुरुभुजादेष्णंधेनुनंऽइषंपिन्वतमसं
 क्रां । स्तुतश्चवांमाध्वीसुष्टुतिश्चरसाश्चयेवामनुरातिमग्मन् ॥ उतमऽऋज्रेपुरयस्यरध्वीसुमीहेशतंपैरुकेचपक्वा । शां
 डोदाद्विरणिनःस्मद्दिष्टीन्दशवशासोऽअभिषाचऽऋष्वान्⁺ ॥ संवांशतानासत्यासहस्राश्वानांपुरुपंथागिरेदात् ।
 भरद्वाजायवीरनूगिरेदाद्धतारक्षांसिपुरुदंससास्युः ॥ आवांसुम्नेवरिमन्सूरिभिःष्यां ॥ ४ ॥ (६।६।३) उदुश्रिय
 ऽउषसोरोचमानाऽअस्थुरपांनोर्मयोरुशंतः । कृणोतिविश्वांसुपथासुगान्यभूदुवस्वीदक्षिणामघोनी ॥ भद्रादहक्षऽउ
 र्वियाविभास्युत्तेशोचिर्भानवोद्यामपसन् । आविर्वक्षःकृणुषेशुंभमानोषोदेविरोचमानामहोभिः ॥ वहतिसीमरुणा
 सोरुशंतोगावःसुभगांमुर्वियाप्रथानां । अपैजतेशूरोऽअस्तेवशत्रून्वाधतेतमोऽअजिरोनवोह्वा ॥ सुगोततेसुपथापर्वते
 ष्ववातेऽअपस्तरसिस्वभानो । सानऽआवहपृथुयामनृष्वेरयिंदिवोदुहितरिष्यध्यै ॥ सावहयोक्षभिरवातोषोवरंवहं

(६।६।३) उदुश्रियइतिषळर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजउपास्त्रिष्टुप् ।

क्रकसं.

अ. ५ अ. १

॥ ३ ॥

सिजोषमनु । त्वंदिबोदुहितर्याहदेवीपूर्वहंतौमंहनादर्शताभूः ॥ उत्तेवयश्चिद्वसुतेरपसुन्नरश्चयेपितुभाजोव्युष्टौ । अ
 मासुतेवहसिभूरिवाममुषोदेविदाशुषेमर्त्याय ॥ ५ ॥ (६।६।४) एषास्यानोदुहितादिवोजाःक्षितीरुच्छंतीमानुषीर
 जीगः । याभानुनारुशताराम्यास्वज्ञायितिरस्तमसश्चिदूक्तं ॥ वितद्ययुररुणयुग्मिभरश्चैश्चित्रंभांत्युषसश्चंद्रथाः ।
 अग्रयज्ञस्यबृहतोनयंतीर्विताबाधंतेतमऽऊर्म्यायाः ॥ श्रवोवाजमिषमूर्जवहंतीर्निदाशुषऽउषसोमर्त्याय । मधोनीर्वी
 रवत्पत्यमानाऽअवोधातविधतेरत्नमद्य ॥ इदाहिवोविधतेरत्नमस्तीदावीरायदाशुषऽउषासः । इदाविप्रायजरतेय
 दुक्थानिष्ममावतेवहथापुराचित् ॥ इदाहितऽउषोऽअद्रिसानोगोत्रागवामंगिरसोगृणंति । व्य१र्केणविभिदुर्ब्रह्म
 णाचसत्यानृणामभवद्देवहृतिः ॥ उच्छादिवोदुहितःप्रत्नवन्नोभरद्वाजवद्विधतेमधोनि । सुवीरंरयिगृणतेरिरीह्युरुगा
 यमधिधेहिश्रवोनः ॥ ६ ॥ (६।६।५) वपुर्नुतच्चिकितुषेचिदस्तुसमानंनमधेनुपत्यमानं । मतेष्वन्यद्दोहसेपीपायं
 सकृच्छुक्रंदुदुहेपृश्निरूधः ॥ येऽअग्नयोनशोशुचन्निधानाद्विर्यत्रिर्मरुतोवावृधंत । अरेणवोहिरण्ययासऽएषांसाकंनृ
 णैःपांस्यैभिश्चभूवन् ॥ रुद्रस्येमीहृषःसंतिपुत्रायांश्चोनुदाधृविर्भरध्वै । विदेहिमातामहोमहीषासेत्पृश्निःसुभ्वेऽग
 र्भमाधात् ॥ नयऽईषंतेजनुषोयान्वं१तःसंतोवद्यानिपुनानाः । निर्यदुहेशुचयोनुजोषमनुश्रियातन्वमुक्षमाणाः ॥

(६।६।४) एषास्येतिषठ्चर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजउषास्त्रिष्टुप् । (६।६।५) वपुर्नित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोमरुतस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ६

अनु. ६

॥ ३ ॥

म॒क्ष्णये॒षु॒दो॒हसै॑चि॒द्याऽआ॒नाम॑धृ॒ष्णुमा॑रु॒तं॒दधा॑नाः । नये॒स्तौ॒नाऽअ॒यासौ॑म॒हानू॑चित्सु॒दानुर॑व॒यास॑दु॒ग्रान्⁺ ॥ ७ ॥
 तऽइ॒दु॒ग्राःश॑र्वसाधृ॒ष्णुषे॑णाऽउ॒भेयु॑जं॒तरो॑द॒सीसु॑मे॒के । अध॑स्मै॒षुरो॑द॒सीस्व॑शो॒चिरा॑म॒वत्सु॑त॒स्थौन॑रो॒कः ॥ अ॒नेनो॑वो॒म
 रु॒तो॒या॒मोऽअ॑स्त्व॒न॒श्वश्चि॑द्यम॒ज॒त्यर॑थीः । अ॒न॒व॒सोऽअ॑न॒भीशू॑र॒ज॒स्तूर्वि॑रोद॒सीप॑थ्या॒याति॑साध॒न् ॥ ना॒स्य॑व॒र्तान॑त॒रु
 ता॒न्व॒स्तिम॑रु॒तो॒यम॑व॒थ॒वाज॑सा॒तौ । तो॒के॒वा॒गो॒षु॒तन॑ये॒यम॑प्सु॒स॒त्रज॑न्द॒र्तापा॑र्येऽअ॒ध॒द्योः⁺ ॥ प्र॒चि॒त्रम॑र्कं॒गृण॑ते॒तुरा॑य॒मा
 रु॒ताय॑स्व॒त॒वसे॑भर॒ध्वं । येस॑हा॒सि॒सह॑सा॒सह॑तेरे॒ज॒तेऽअ॒ग्नेपृ॑थि॒वीम॑खेभ्यः ॥ त्वि॒षी॑म॒न्तोऽअ॒ध्वर॑स्ये॒वदि॑द्यु॒त्तृप्त॑च्य॒वसो॑
 जु॒हो॑ऽना॒ग्नेः । अ॒र्च॒त्रयो॑धु॒नयो॑न॒वीरा॑भ्राज॒जन्मा॑नो॒मरु॒तोऽअ॒धृष्टाः ॥ तं॒वृ॒धं॒तमा॑रु॒तं॒भ्राज॑दृष्टि॒रु॒द्रस्य॑सूनु॒हव॑सावि॒
 वा॒से । दि॒वःश॑र्धा॒यशु॑च॒योम॑नीषा॒गिर॑यो॒नाप॑ऽउ॒ग्राऽअ॑स्पृ॒धन् ॥ ८ ॥ (६।६।६) वि॒श्वेषा॑वःस॒तांज्ये॑ष्ठ॒तमा॑गीभि॒मि
 त्रा॒वरु॑णा॒वावृ॑ध॒ध्वै । सं॒या॒र॒श्मे॒वय॑म॒तुर्य॑मि॒ष्टाद्वा॑ज॒नाँऽअ॑स॒मावा॑हुभिः॒स्वैः⁺ ॥ इ॒यंम॑द्वा॒प्र॒स्तृणी॑ते॒मनी॑षो॒प॒प्रि॒यान॑म॒
 सा॒व॒हि॒र॒च्छ । य॒न्त॑नो॒मि॒त्रा॒वरु॑णा॒वधृ॑ष्टं॒च्छ॒र्दिर्य॑द्वा॒व॒रूथ्य॑सु॒दानू ॥ आ॒या॒तं॒मि॒त्रा॒वरु॑णा॒सुश॑स्त्यु॒प॒प्रि॒यान॑म॒सा॒हूय॑मा॒
 ना । सं॒या॒व॒म्रः॒स्थोऽअ॑प॒से॒व॒जना॑न्धु॒धीय॑तश्चि॒द्यत॑थो॒महि॑त्वा⁺ ॥ अ॒श्वान॑या॒वाजि॑ना॒पूत॑व॒धूऽऋ॒ताय॑द्ग॒र्भम॑दि॒ति॒र्भर॑
 ध्वै । प्र॒या॒महि॑म॒हांता॑जा॒यमा॑ना॒घो॒राम॑र्ता॒य॒रि॒पवे॑नि॒दीधः ॥ वि॒श्वे॒यद्वा॑म॒हना॑म॒दमा॑नाः॒क्षत्र॑दे॒वासो॑ऽअ॒द॒धुःस॒जो

(६।६।६) विश्वेषामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. १

॥ ४ ॥

पाः । परियद्भूथोरोदसीचिदुर्वीसतिस्पर्शोऽदब्धासोऽमूराः ॥ ९ ॥ ताहिश्चत्रंधारयेथेऽनुद्यन्द्हेथेसानुमुप
मादिवद्योः । इहो नक्षत्रऽउत विश्वदेवो भूमिमातान्द्यांधासिनायोः⁺ ॥ ताविग्रधैथेजठरं पृणध्याऽआयत्सद्भसभृत
यः पृणंति । नमृष्यंते युवतयोवाता वियत्पयो विश्वजिन्वाभरंते ॥ ताजिह्वया सद्मेदं सुमेधाऽआयद्वांसत्योऽअरतिर्ऋ
तेभूत् । तद्वांमहित्वं घृतान्नावस्तुयुवंदाशुषेविचयिष्टमंहः ॥ प्रयद्वांमित्रावरुणास्पर्धन्प्रियाधामयुवधितामिनंति ।
नयेदेवासोऽओहसानमर्ताऽअयज्ञसाचोऽअप्योनपुत्राः⁺ ॥ वियद्वाचंकीस्तासोभरंते शंसंतिकेचिन्निविदोमनानाः ।
आद्वां ब्रवामसत्यान्युकथानकिर्देवेभिर्यतथोमहित्वा⁺ ॥ अवोरित्थावाच्छ्रिदिषोऽअभिष्टौयुवोमित्रावरुणावस्कृधो
यु । अनुयद्वावःस्फुरानृजिप्यं धृष्ण्यं द्रणेवृषणं युनजन् ॥ १० ॥ (६।६।७) श्रुष्टीवांऽयज्ञऽउद्यतः सजोषामनुष्व
दृक्तवर्हिषोयजधै । आयऽइन्द्रावरुणाविषेऽअद्यमहेसुन्नायमहऽआववर्तत् ॥ ताहिश्चेष्टादेवतातातुजाशूराणां शर्वि
ष्टाताहिभूतं । मघोनामंहिष्टातुविशुष्मऽऋतेन वृत्रतुरासर्वसेना ॥ तागृणीहिनमस्येभिः शूषैः सुम्नेभिरिन्द्रावरुणाचक्रा
ना । वज्रैणान्यः शर्वसाहंतिवृत्रंसिषक्त्यन्योवृजनेषुविप्रः ॥ आश्वयत्नरश्चवावृधंत विश्वेदेवासौ नरांस्वगूर्ताः । प्रैभ्य
ऽइन्द्रावरुणामहित्वाद्यौश्च पृथिविभूतमुर्वी⁺ ॥ सऽइत्सुदानुःस्ववांऽऋतावेन्द्रायोवावरुणदाशतित्मन् । इषासद्विष

(६।६।७) श्रुष्टीवामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्य भरद्वाज इन्द्रावरुणौ त्रिष्टुप् नवमी सप्तम्यौ जग्यौ ।

मंडलं ६

अनु. ६

॥ ४ ॥

स्तरेद्वास्वान्वंसद्रयिरिवतश्चजनान् ॥ ११ ॥ यंयुवंदाश्वध्वरायदेवारयिधृत्योवसुमंतपुरुक्षुं । अस्मेसऽइन्द्रावरुणा
 वपिष्यात्प्रयोभनक्तिवनुषामशस्तीः ॥ उत्तनःसुत्रात्रोदेवगोपाःसूरिभ्यऽइन्द्रावरुणारयिष्यात् । येषांशुष्मःपृतनासु
 साहान्प्रसद्योद्युम्नातिरतेतुरिः ॥ नूनऽइन्द्रावरुणागृणानापुंक्तंरयिसौश्रवसायदेवा । इत्थागृणंतोमहिंस्यशर्धोपो
 ननावादुरितातरमे ॥ प्रसम्भाजैबृहतेमन्मनुप्रियमर्चदेवायवरुणायसप्रथः । अयंयऽउर्वीमहिनामहिब्रतःऋत्वावि
 भात्यजरोनशोचिषा ॥ इन्द्रावरुणासुतपाविमंसुतंसोमपिवतमद्यधृतव्रता । युवोरथोऽअध्वरंदेववीतयेप्रतिस्वसरमु
 पयातिपीतये ॥ इन्द्रावरुणामधुमत्तमस्यवृष्णःसोमस्यवृष्णावृषेथां । इदंवामंधःपरिषिक्तमस्मेऽआसद्यास्मिन्वहिषि
 मादयेथां ॥ १२ ॥ (६।६।८) संवांकर्मणासमिषाहिनोमीन्द्राविष्णूऽअपसस्पारेऽअस्य । जुषेथांयज्ञंद्रविणंचधत्तम
 रिष्टैर्नःपृथिभिःपारयता ॥ याविश्वासांजनितारामतीनामिन्द्राविष्णूकलशांसोमधाना । प्रवांगिरःशस्यमानाऽअवं
 तुप्रस्तोमासोगीयमानासोऽअकैः+ ॥ इन्द्राविष्णूमदपतीमदानामासोमयातुंद्रविणोदधाना । संवामंजत्वक्तुभिर्मती
 नांसंस्तोमासःशस्यमानासऽउक्थैः+ ॥ आवामश्वांसोऽअभिमातिषाहऽइन्द्राविष्णूसधमादोवहंतु । जुषेथांविश्वाह
 वनामतीनामुपब्रह्माणिशृणुतंगिरोमे ॥ इन्द्राविष्णूतत्पनयाय्यवांसोमस्यमदऽउरुचक्रमाथे । अकृणुतमंतरिक्षंवरीयो

(६।६।८) संवामित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइन्द्राविष्णून्निष्ठुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. १

॥ ५ ॥

प्रथतंजीवसेनोरजांसि ॥ इंद्राविष्णूहविषावावृधानाग्राद्धानानमसारातहव्या । घृतासुतीद्रविणं धत्तमस्मेसमुद्रः स्थः
 कुलशः सोमधानः ॥ इंद्राविष्णुपिबतं मध्वोऽस्य सोमस्य दस्त्राजठरं पृणेथां । आवामंधांसि मदिराण्यग्मन्नुपब्रह्माणि
 शृणुतं हवमे ॥ उभाजिग्यथुर्न पराजयेथेन पराजिग्ये कतरश्च नैनौः । इंद्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वितदैरये
 थां ॥ १३ ॥ (६।६।९) घृतवती भुवनानामभि श्रियोर्वी पृथ्वी मधु दुधे सुपेशसा । द्यावा पृथिवीवरुणस्य धर्मणा वि
 ष्कभितेऽअजरेभूरिरेतसा ॥ असश्चंतीभूरिंधारेपयस्वती घृतं दुहाते सुकृते शुचि व्रते । राजंतीऽअस्य भुवनस्य रोदसीऽ
 अस्मेरेतः सिंचतं यन्मनुर्हितं ॥ योवा मृजवे क्रमणाय रोदसीमतो ददाशधिषणे ससाधति । प्रप्रजाभिर्जायते धर्मणस्प
 रियुवोः सिक्ता विषुरूपाणि सव्रता ॥ घृतेन द्यावा पृथिवीऽअभीवृते घृतश्रिया घृतपृचा घृतावृधा । उर्वी पृथ्वी होतृवूर्ये पु
 रोहिते तेऽइद्विप्राऽईळते सुममिष्टये ॥ मधुनो द्यावा पृथिवी मिमिक्षतां मधुश्रुतां मधु दुधे मधुव्रते । दधाने यज्ञं द्रविणं च
 देवतामहि श्रवो वाजं मस्मे सुवीर्यं ॥ ऊर्जनोद्यौश्च पृथिवी च पिन्वतां पिता माता विश्वविदा सुदंससा । सरराणे रोदसी वि
 श्वशं भुवासं निवाजं रयि मस्मे स मिन्वतां ॥ १४ ॥ (६।६।१०) उदुष्य देवः सविता हि रण्यया वाहऽअयं स्तु सर्वनाय सु

(६।६।९) घृतवती तिषळर्चस्य सूक्तस्य भरद्वाजो द्यावा पृथिव्यौ जगती । (६।६।१०) उदुष्ये तिषळर्चस्य सूक्तस्य भरद्वाजः सविता जगती
 अंत्यास्ति सखिष्ठुभः ।

मंडलं ६

अनु. ६

॥ ५ ॥

क्रतुः । घृतेनपाणीऽअभिप्रणुतेमखोयुवासुदक्षोरजसोविधर्मणि ॥ देवस्यवयंसवितुःसर्वीमनिश्रेष्ठस्यामवसुनश्चदाव
 ने । योविश्वस्यद्विपदोयश्चतुष्पदोनिवेशनेप्रसवेचासिभूमनः ॥ अदब्धेभिःसवितःपायुभिर्द्वंशिवेभिर्द्यपरिपाहिनोग
 यं । हिरण्यजिह्वःसुवितायनव्यसेरक्षामाकिर्नोऽअघशंसऽईशत ॥ उदुष्यदेवःसवितादमूनाहिरण्यपाणिःप्रतिदोषम
 स्थात् । अयोहनुर्यजतोमंद्रजिह्वऽआदाशुषेसुवतिभूरिवामं⁺ ॥ उदूऽअयाँऽउपवक्तेववाहूहिरण्ययासवितासुप्रतीका ।
 दिवोरोहांस्यरुहत्पृथिव्याऽअरीरमत्पतयत्कच्चिदभ्वं ॥ वाममद्यसवितर्वाममुश्वोदिवेदिवेवाममस्मभ्यंसावीः । वाम
 स्यहिक्षयस्यदेवभूरैरयाधियावामभाजःस्याम ॥ १५ ॥ (६।६।११) इंद्रासोमामहितद्रामहित्वंयुवमहानिप्रथमानिच
 क्रथुः । युवंसूर्यविविदथुर्युवस्व^१विश्वातमांस्यहतंनिदश्च ॥ इंद्रासोमावासयथऽउपासमुत्सूर्यनयथोज्योतिषासह ।
 उपद्यांस्कंभथुःस्कंभनेनाप्रथतंपृथिवीमातरंवि⁺ ॥ इंद्रासोमावहिमपःपरिष्ठांहथोवृत्रमनुवांद्यौरमन्यत । प्राणीस्यै
 रयतंनदीनामासमुद्राणिपप्रथुःपुरुणि ॥ इंद्रासोमापक्रमामास्वंतर्निगवामिदधथुर्वक्षणासु । जगृभथुरनपिनद्धमासु
 रुशच्चित्रासुजगतीष्वंतः⁺ ॥ इंद्रासोमायुवमंगतरुत्रमपत्यसाचंश्रुत्यैरराथे । युवंशुष्मनर्यचर्षणिभ्यःसंविंव्यथुःपृत
 नाषाहमुग्रा ॥ १६ ॥ (६।६।१२) योऽअद्रिभित्थमजाऽकृतावाबृहस्पतिरांगिरसोहविष्मान् । द्विबर्हज्माप्राघ

(६।६।११) इंद्रासोमेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभरद्वाजइंद्रासोमौत्रिष्टुप् । (६।६।१२) योअद्रिभिदितितृचस्यसूक्तस्यभरद्वाजोबृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. १

॥ ६ ॥

मसत्पितानऽआरोदसीवृषभोरौरवीति ॥ जनायचिद्यऽईवतऽउलोकंबृहस्पतिर्देवहूतौचकार । मन्वृत्राणिविपुरोदद
रीतिजयन्छत्रैर्मित्रान्पृत्सुसाहन् ॥ बृहस्पतिःसमजयद्वसूनिमहोत्रजान्गोमतोदेवऽएषः । अपःसिषासन्तस्व१रप्रती
तोबृहस्पतिर्हृत्यमित्रमृकैः⁺ ॥ १७ ॥ (६।६।१३) सोमारुद्राधारयैथामसुर्यै१प्रवामिष्टयोरमश्रुवन्तु । दमेदमेसप्तरत्ना
दधानाशनोभूतं द्विपदेशंचतुष्पदे ॥ सोमारुद्राविवृहतंविषूचीममीवायानोगयमाविवेश । आरेवाधेथानिर्ऋतिंपराचैर
स्मेभद्रासौश्रवसानिसंतु ॥ सोमारुद्रायुवमेतान्यस्मेविश्वातनूषुभेषजानिधत्तं । अवस्यतंमुंचतंयन्नोऽअस्ति तनूषुवद्धं कृ
तमेनोऽअस्मत्⁺ ॥ तिग्मायुधौतिग्महेतीसुशेवौसोमारुद्राविहसुमृळतनः । प्रनोमुंचतंवरुणस्यपाशाद्गोपायतनःसुमन
स्यमाना ॥ १८ ॥ (६।६।१४) जीमूतस्येवभवतिप्रतीकंयद्वर्मीयातिसमदामुपस्थे । अनाविद्धयातन्वाजयत्वंसत्वा
वर्मणोमहिमापिपर्तु ॥ धन्वंनागाधन्वंनाजिंजयेमधन्वंनातीव्राःसमदोजयेम । धनुःशत्रौरपकामंकृणोतिधन्वंनास

(६।६।१३) सोमारुद्रेतिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यभरद्वाजःसोमारुद्रौत्रिष्टुप् । (६।६।१४) जीमूतस्येवेत्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यभार
द्वाजःपायुः आद्यानानवानांक्रमेणवर्मधनुर्ज्याधनुष्कोटीपुधिःसारथीरश्मयोऽश्वारथोरथगोपाः । दशम्यात्राह्मणपितृसोमपृथिवीपूषाणः ।
एकादश्यादिद्वयोरिषवःत्रयोदश्याःप्रतोदःचतुर्दश्याहस्तत्राणं पंचदशीषोडशयोरिषवः सप्तदश्यायुद्धभूमिकवचत्रह्मणस्पत्यदित्यः अष्टा
दश्यावर्मसोमवरुणाःअंत्यायादेवत्रह्मणित्रिष्टुप् । षष्ठीदशम्यौजगत्तौद्वादशीत्रयोदशीपंचदशीषोडश्यंत्यानुष्टुभःसप्तदशीपंक्तिः । (त्रयो-

मंडलं ६

अनु. ६

॥ ६ ॥

वीःप्रदिशौजयेम ॥ वक्ष्यंतीवेदागनीगंतिकर्णप्रियंसखायंपरिष्वजाना । योषैवशिङ्खेवितृताधिधन्वन्ज्याऽइयंसमनेपा
 रयंती ॥ तेऽआचरंतीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभृतामुपस्थे । अपशत्रून्विध्यतांसंविदानेऽआर्त्ताऽइमेविष्फुरंतीऽअ
 मित्रान् ॥ ब्रह्मीनांपितावहुरस्यपुत्रश्चिश्चाकृणोतिसमनावगत्य । इषुधिःसंक्राःपृतनाश्चसर्वाःपृष्ठेनिनद्धोजयतिप्रसूतः
 ॥ १९ ॥ रथेतिष्ठन्नयतिवाजिनःपुरोयत्रयत्रकामयतेसुषारंथिः । अभीशूनामहिमानंपनायतमनःपश्चादनुयच्छंतिर
 श्मयः ॥ तीव्रान्धोषान्कृण्वतेवृषपाणयोश्चारथैभिःसहवाजयंतः । अवक्रामंतःप्रपदैरमित्रान्निक्षिणंतिशत्रूरनपव्ययं
 तः ॥ रथवाहनंहविरस्यनामयत्रायुधंनिहितमस्यवर्म । तत्रारथमुपशगमंसदेमविश्वाहावयंसुमनस्यमानाः ॥ स्वादु
 षंसदःपितरौवयोधाःकृच्छेश्रितःशक्तीवंतोगभीराः । चित्रसेनाऽइषुबलाऽअमृधाःसतोवीराऽउरवोव्रातसाहाः⁺ ॥
 ब्राह्मणासःपितरःसोम्यासःशिवेनोद्यावापृथिवीऽअनेहसा । पुषानःपातुदुरिताहंतावृधोरक्षामाकिर्नोऽअघशंसऽई
 शत ॥ २० ॥ सुपर्णवस्तेमृगोऽअस्यादंतोगोभिःसंनद्धापततिप्रसूता । यत्रानरःसंचविचद्रवंतितत्रास्मभ्यमिषवःशर्म
 यंसन् ॥ ऋजीतेपरिवृंघिनोऽश्माभवतुनस्तनूः । सोमोऽअधिब्रवीतुनोदितिःशर्मयच्छतु ॥ आजघंतिसान्वेषांजघना

दश्याःप्रतोदइत्यत्राश्वोदेवतेतिकेचित् । चतुर्दश्याहस्तत्रमित्यत्रहस्तत्राणंचतुर्दश्यामितिशौनकोक्तेर्हस्तत्राणमेवयुक्तं । पराःपंचयादयोऽलि
 गोक्तदेवताइत्येवमनुक्रमण्यांसत्यामंतयोर्द्वयोर्विश्वेदेवाइतिकेचिन्मन्यंतेबहुदेवतत्वात् पंचदश्यादिद्वयोर्विषाक्तमुखबाणइतिशौनकः) ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. १

॥ ७ ॥

ऽउपजिघ्रते । अश्वाजनिप्रचतसोश्वान्तसमत्सुचोदय ॥ अहिरिवभोगैःपर्येतिवाहुंज्यायाहेतिपरिवाधमानः । हस्तघ्नो
 विश्वावयुनानिविद्वान्पुमान्पुमांसंपरिपातुविश्वतः ॥ आलाक्तायारुरुशीर्ष्यथोयस्याऽअयोमुखं । इदंपर्जन्यरेतस
 ऽइष्वैदेव्यैवृहन्नमः ॥ २१ ॥ अवसृष्टापरापतशरव्येब्रह्मसंशिते । गच्छामित्रान्प्रपद्यस्वमामीषांकंचनोच्छिषः ॥
 यत्रवाणाःसंपतंतिकुमाराविशिखाऽइव । तत्रानोब्रह्मणस्पतिरदितिःशर्मयच्छतुविश्वाहाशर्मयच्छतु ॥ मर्माणितेव
 र्मेणाछादयामिसोमस्त्वाराजामृतेनानुवस्ता । उरोर्वरीयोवरुणस्तेकृणोतुजयंतंत्वानुदेवामदंतु ॥ योनःस्वोऽअरणो
 यश्चनिष्ठ्योजिघांसति । देवास्तंसर्वेधूर्वतुब्रह्मवर्मममांतरं ॥ २२ ॥ (इतिभारद्वाजंपष्ठमंडलंसमाप्तं अत्रसूक्तानि७५)
 (७।१।१) अग्निनरोदीधितिभिररण्योर्हस्तच्युतीजनयंतप्रशस्तं । दूरेदृशंगृहपतिमथयु^१ ॥ तमग्निमस्तेवसवोन्य
 ण्वन्त्सुप्रतिचक्षमवसेकुतश्चित् । दक्षाय्योयोदमऽआसनित्यः ॥ प्रेद्धोऽअग्नेदीदिहिपुरोनोजस्रयासूम्यायविष्ठ ।
 त्वांशश्वंतऽउपयंतिवाजाः ॥ प्रतेऽअग्नयोग्निभ्योवरुनिःसुवीरांसःशोशुचंतद्युमंतः । यत्रानरःसमासतेसुजाताः^२ ॥
 दानोऽअग्नेधियारयिसुवीरस्वपत्यंसहस्यप्रशस्तं । नयंयावातरतियातुमावान् ॥ २३ ॥ उपयमेतियुवतिःसुदक्षंदो
 षावस्तोर्हविष्मतीघृताचीं । उपस्वैनमरमतिर्वसूयुः^३ ॥ विश्वाऽअग्नेपदहारातीर्येभिस्तपोभिरदहोजरुथं । प्रनिस्वरं
 वासिष्ठेसप्तमेमंडलेषडनुवाकाः (७।१।१) अग्निनरइतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोभिर्विराट्अंत्याःसप्तत्रिष्टुभः ।

मंडलं ७

अनु. १

॥ ७ ॥

चातयस्वामीवां ॥ आयस्तेऽअग्नऽइधतेऽअनीकंवसिष्ठशुक्रदीदिवःपावक । उतो नऽएभिःस्तवथैरिहस्याः ॥ वियेते
 ऽअग्नेभेजिरेऽअनीकंमर्तानरःपित्र्यासःपुरुत्रा । उतो नऽएभिःसुमनाऽइहस्याः ॥ इमेनरोवृत्रहत्येषुशूराविश्वाऽअदे
 वीरभिसंतुमायाः । येमेधियं पनयंतप्रशस्ताः ॥ २४ ॥ माशूनैऽअग्नेनिषदामनृणांमाशेषसोवीरतापरित्वा । प्रजाव
 तीषुदुर्यासुदुर्य ॥ यमश्वीनित्यमुपयातियज्ञं प्रजावतं स्वपत्यंक्षयंनः । स्वजन्मनाशेषसावावृधानं ॥ पाहिनोऽअग्नेर
 क्षसोऽअजुष्टात्पाहिधूर्तेररुषोऽअघ्रायोः । त्वायुजापृतनायूरभिष्यां ॥ सेदग्निरग्नीऽरत्यस्त्वन्यान्यत्रवाजीतनयोवी
 लुपाणिः । सहस्रपाथाऽअक्षरासमेति ॥ सेदग्निर्योवनुष्यतो निपातिसमेद्धारमंहसऽउरुष्यात् । सुजातासःपरिचरं
 तिवीराः ॥ २५ ॥ अयंसोऽअग्निराहुतःपुरुत्रायमीशानःसमिद्धिधेहविष्मान् । परियमेत्यध्वरेषुहोता ॥ त्वेऽअग्नऽ
 आहवनानिभूरीशानासऽआजुह्यामनित्या । उभाकृण्वंतौवहतूमियेधे ॥ इमोऽअग्नेवीततमानिहव्याजसोवक्षिदेव
 तातिमच्छ । प्रतिनऽईसुरभीणिव्यंतु ॥ मानोऽअग्नेवीरतेपरादादुर्वाससेमतयेमानोऽअस्यै । मानःक्षुधेमार्क्षसऽऋ
 तावोमानोदमेमावनऽआजुह्वर्याः ॥ नूमेब्रह्माण्यग्नऽउच्छशाधित्वंदेवमधवद्व्यःसुषूदः । रातौस्यामोभयासऽआतैयू
 यंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ २६ ॥ त्वमग्नेसुहवोरण्वसंदृक्सुदीतीसूनोसहसोदिदीहि । मात्वेसचातनयेनित्यऽआध
 ङ्गावीरोऽअस्मन्नयोंविदासीत् ॥ मानोऽअग्नेदुर्भृतयेसचैषुदेवेद्वेष्ट्वग्निषुप्रवोचः । मातैऽअस्मान्दुर्मतयोभृमाच्चिहेव

ऋक्सं.

अ. ५ अ. २

॥ ८ ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

स्यसूनोसहसोनशंत ॥ समर्तोअग्नेस्वनीकरवानमत्ययऽआजुहोतिहव्यं । सदेवतावसुवर्निदधातियंसूरिरर्थीपृच्छमा
नऽएति ॥ महोनोऽअग्नेसुवितस्यविद्वान्रयिसूरिभ्यऽआवहावृहंतं । येनवयंसहसावन्मदेमाविक्षितासुऽआयुषासुवी
राः ॥ नूमेब्रह्माण्य० ॥ २७ ॥ इतिपंचमाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥

॥

॥

पंचमाष्टकेसूक्तानि १२९ ऋचः १२६३

त्रयस्त्रिंशाष्टकेवर्गाः २७ सूक्तानि १५ ऋचः १४३ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्यामिदं. २२ उषस. १२ मरुद्भ्य. ११ मित्रावरुणाभ्या. ११
इंद्रावरुणाभ्या. ११ इंद्राविष्णुभ्या. ८ द्यावापृथिवीभ्या. ६ सवित्र. ६ इंद्रासोमाभ्या. ५ बृहस्पतय. ३ सोमारुद्राभ्या. ४ वर्मणइ.
धनुषइ. ज्यायाइ. धनुष्कोट्या. इषुध्याइ. सारथिरश्मिभ्य. अश्वेभ्य. रथाये. रथगोपेभ्य. ब्राह्मणपितृसोमद्यावापृथिवीपूषभ्य. इषुभ्य. २
प्रतोदाये. हस्तत्राणाय. इषुभ्य. २ युद्धभूमिकवचब्रह्मणस्पत्यदितिभ्य. वर्मसोमवरुणेभ्य. देवब्रह्मभ्य. अग्नये. २९ इतिपंचमेप्रथमः ॥

जुषस्वैकादशाप्रमग्निवोदशप्रवःप्राग्नेनववैश्वानरीयंतुप्रसम्राजःसप्तप्रवोदेवमिधेवोधिषलुषोनपंचमहानगन्म
तृचंप्राग्नेयैवैश्वानरीयंसमिधाबृहत्याद्युपसद्यायपंचोनागायत्रमेनावोद्वादशप्रागाथर्मग्नेभवसप्तद्वैपदंत्रैष्टुभैत्वे
हंपंचाधिकैर्द्रसुदासःपैजवनस्यचतस्रोत्यादानस्तुतिर्यस्तिग्मशृंगएकादश ॥ २ ॥

॥

॥

मंडलं ७

अनु. १

॥ ८ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।१।२) जुषस्वनःसमिधमग्नेऽअद्यशोचावृहद्यजतंधममृण्वन् । उपस्पृशदिव्यंसानुस्तूपैः
 संरश्मिभिस्ततनःसूर्यस्य ॥ नराशंसस्यमहिमानमेषामुपस्तोषामयजतस्ययज्ञैः । येषुक्रतवःशुचयोधियंधाःस्वदंतिदे
 वाऽउभयानिहव्या+ ॥ ईळेन्यवोऽअसुरंसुदक्षमंतर्दुतरोदसीसत्यवाचं । मनुष्वदग्निमनुनासमिद्धंसमध्वरायसदमि
 न्महेम ॥ सपर्यवोभरमाणाऽअभिजुप्रवृजतेनमसावर्हिर्ग्नौ । आजुह्वानाघृतपृष्ठं पृष्ठदध्वर्यवोहविषामर्जयध्वं ॥
 स्वाध्योऽविदुरोदेवयंतोशिश्रयूरथयुर्देवताता । पूर्वीशिशुंनमातरारिहाणेसमग्रुवोनसमनेष्वंजन् ॥ १ ॥ उत्तयोष
 णेदिव्येमहीनऽउषासानक्तासुदुर्ध्वधेनुः । बर्हिषदापुरुहूतेमघोनीऽआयज्ञियेसुवितायश्रयेतां ॥ विप्रायज्ञेषुमानुषेषु
 कारूमन्येवांजातवेदसायजध्यै । ऊर्ध्वनोऽअध्वरंकृतंहवेषुतादेवेषुवनथोवार्याणि ॥ आभारतीभारतीभिःसजोषाऽ
 इळादेवैर्मनुष्यैभिरग्निः । सरस्वतीसारस्वतेभिरर्वाकृतिस्त्रोदेवीवर्हिरेदंसदंतु ॥ तन्नस्तुरीपमधपोषयितुदेवत्वष्टर्विर
 राणःस्यस्व । यतौवीरःकर्मण्यःसुदक्षौयुक्तग्रावाजायतेदेवकामः ॥ वनस्पतेवसृजोपदेवानग्निर्हविःशमितासूदयाति ।
 सेदुहोतासत्यतरोयजातियथादेवानांजनिमानिवेद ॥ आयाह्यग्नेसमिधानोऽअर्वाङिर्द्रेणदेवैःसरथैतुरेभिः । बर्हि

(७।१।२) जुषस्वेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःइध्मोनराशंसइळोवर्हिर्देवीद्वारिउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्य
 स्त्वष्ट्रावनस्पतिस्वाहाकृतयस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. २

॥ ९ ॥

नऽआस्तामदितिः सुपुत्रास्वाहा देवाऽअमृतामादयन्तां ॥ २ ॥ (७।१।३) अग्निवो देवमग्निभिः सजोषाय जिष्ठं दूत
मध्वरे कृणुध्वं । यो मर्त्येषु निधुर्विर्कृता वातपुर्मूर्धा घृता न्नः पावकः⁺ ॥ प्रोथदश्वो नयवसे विष्यन्यदामहः संवरणाद्वस्था
त् । आदस्य वातोऽनुवाति शोचिरधस्मते ब्रजनं कृष्णमस्ति ॥ उद्यस्य ते नवजातस्य वृष्णो ग्रे चरं त्यजराऽइधानाः ।
अच्छाद्या मरुषो धूमऽएति संदूतोऽअग्नऽईयसे हि देवान्⁺ ॥ वियस्य ते पृथिव्यां पाजोऽअश्रेत्तुषु यदन्नासमवृक्तजंभैः ।
सेनेव सृष्टा प्रसितिष्टऽएतिय वनं दस्म जुह्वा विवेक्षि ॥ तमिदोषातमुषसि यविष्ठमग्निमत्यं नमर्जयन्त नरः । निशिशानाऽ
अतिथिमस्य योनौ दीदाय शोचिराहुतस्य वृष्णः ॥ ३ ॥ सुसंदत्तैस्वनीकप्रतीकं वियद्रुक्मोनरो च सऽउपाके । दिवो नते
तन्यतुरेति शुष्मश्चित्रो नसूरः प्रतिचक्षिभानुं⁺ ॥ यथावः स्वाहाग्नये दाशेमपरीळाभिर्घृतवन्ति श्रुव्यैः । तेभिर्नोऽअग्ने
ऽअमितैर्महोभिः शतं पभिरायसीभिर्निपाहि ॥ यावाते संति दाशुषेऽअधृष्टा गिरो वायाभिर्नृवतीरु रूष्याः । ताभिर्नः
सूनो सहसो निपाहि स्मत्सूरी नजरितृन्जातवेदः ॥ निर्यत्पूतेव स्वधितिः शुचिर्गात्स्वया कृपातन्वाऽरोचमानः । आयोमा
त्रोरुशेन्यो जनिष्ट देवयज्याय सुक्रतुः पावकः⁺ ॥ एतानोऽअग्ने सौभगादिदीह्यपि क्रतुं सुचेतं संवतेम । विश्वास्तो तृभ्यो
गृणते च संतुयुं पातस्वस्तिभिः सदानः ॥ ४ ॥ (७।१।४) प्रवः शुक्राय भानवे भरध्वं हव्यं मतिं चाग्नये सुपूतं । यो दे

(७।१।३) अग्निव इति दशर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठोऽग्निस्त्रिष्टुप् । (७।१।४) प्रवः शुक्रायेति दशर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. १

॥ ९ ॥

व्यानिमानुषाज्जूनूप्यंतर्विश्वानिविघ्ननाजिगति ॥ सगृत्सोऽअग्निस्तरुणश्चिदस्तुयतोयविष्टोऽअजनिष्टमातुः । संयो
 वनायुवतेशुचिदन्भूरिचिदन्नासमिदत्तिसद्यः⁺ ॥ अस्यदेवस्यसंसद्यनीकेयंमर्तासःश्येतजंगुभ्रे । नियोगृभंपौरुषेयी
 मुवोचदुरोकमग्निरायवैशुशोच ॥ अयंकविरकविषुप्रचेतामर्तेष्वग्निरमृतोनिधायि । समानोऽअत्रजुहुरःसहस्वःसदा
 त्वेसुमनसःस्याम ॥ आयोयोनिदेवकृतंससादक्रत्वाह्य^१ग्निरमृताऽअतारीत् । तमोषधीश्चवनिनश्चगर्भभूमिश्चविश्व
 धायसंविभर्ति ॥ ५ ॥ ईशेह्य^१ग्निरमृतस्यभूरेरीशेरायःसुवीर्यस्यदातोः । मात्वावयंसहसावन्नवीरामाप्सवःपरिष
 दाममादुवः ॥ परिषद्यंह्यरणस्यरेक्णोनित्यस्यरायःपतयःस्याम । नशेषोऽअग्नेऽअन्यजातमस्यचेतानस्यमापथोवि
 दुक्षः⁺ ॥ नहिग्रभायारणःसुशेवोन्योदर्योमनसामंतवाऽउ^३ । अधाचिदोकःपुनरित्सऽएत्यानोवाज्यभीषाळेतुनव्यः ॥
 त्वमग्नेवनुष्यतोनिपाहित्वमुनःसहसावन्नवद्यात् । संत्वाध्वस्मन्वदभ्येतुपाथःसंरयिःस्पृहयाय्यःसहस्री⁺ ॥ एतानो
 ऽअग्नेसौभगादिदीह्यपिकृतुंसुचेतसंवतेम । विश्वास्तोतृभ्योगृणतेचसंतुयूयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ६ ॥ (७।१।५) प्रा
 ग्र्येतवसेभरध्वंगिरैदिवोऽअरतयैपृथिव्याः । योविश्वेषाममृतानामुपस्थैवैश्वानरोवावृधेजागृवद्भिः ॥ पृष्टोदिवि
 धाय्यग्निःपृथिव्यानेतासिधूनांवृषभःस्तियानां । समानुषीरभिविशोविभातिवैश्वानरोवावृधानोवरैण ॥ त्वद्भिया

(७।१।५) प्राग्रयइतिनवर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोवैश्वानरोभिस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. २

॥ १० ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

विशंऽआयन्नसिक्तीरसमनाजहतीभोजनानि । वैश्वानरपूरवेशोशुचानःपुरोयदग्नेदरयन्नदीदेः ॥ तवत्रिधातुपृथिवी
ऽउतद्यौवैश्वानरव्रतमग्नेसचंत । त्वंभासारोदसीऽआतंतथाजस्त्रेणशोचिषाशोशुचानः ॥ त्वामग्नेहरितोवावशाना
गिरःसचंतेधुनयोधृताचीः । पतिकृष्टीनांरथ्यैरयीणांवैश्वानरमुषसांकेतुमह्नाऽ ॥ ७ ॥ त्वेऽअसुर्यैवसवोन्यृण्वन्क्र
तुंहितेमित्रमहोजुषंत । त्वंदस्यूरोकसोऽअग्नऽआजऽउरुज्योतिर्जनयन्नार्याय ॥ सजायमानःपरमेव्योमन्वायुर्नपाथः
परिपासिसद्यः । त्वंभुवनाजनयन्नभिकृन्नपत्यायजातवेदोदशस्यन्+ ॥ तामग्नेऽअस्मेऽइषमेरयस्ववैश्वानरद्युमती
जातवेदः । ययाराधःपिन्वसिविश्ववारपृथुश्रवोदाशुषेमर्त्याय ॥ तंनोऽअग्नेमघवन्न्यःपुरुधुरयिनिवाजंश्रुत्यंयुवस्व ।
वैश्वानरमहिन्ःशर्मयच्छरुद्रेभिरग्नेवसुभिःसजोषाः ॥ ८ ॥ (७।१।६) प्रसम्राजोऽअसुरस्यप्रशस्तिपुंसःकृष्टीनाम
नुमाद्यस्य । इंद्रस्येवप्रतवसस्कृतानिवंदेदारुंवंदमानोविवक्मि ॥ क्विकेतुंधासिंभानुमद्रैर्हिन्वतिशंराज्यंरोदस्योः ।
पुरंदुरस्यंगीर्भिराविवासेग्नेव्रतानिपूव्यामहानि ॥ न्यक्रतून्प्रथिनोमृधवाचःपर्णारंश्रद्धाँऽअवृधाँऽअयज्ञान् । प्रप्रता
न्दस्यूरग्निर्विवायपूर्वश्चकारापराँऽअयज्यून+ ॥ योऽअपाचीनेतमसिमदंतीःप्राचींश्चकारनृतमःशचीभिः । तमीशा
नंवस्वोऽअग्निंगृणीषेनानतंदमयंतंपृतन्यून्+ ॥ योदेह्योऽअनमयद्वधस्त्रैर्योऽअर्यपत्नीरुषसश्चकार । सनिरुध्यानहु

(७।१।६) प्रसम्राजइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोवैश्वानरोग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. १

॥ १० ॥

पोयहोऽअग्निर्विशश्चक्रेवलिहृतःसहोभिः ॥ यस्यशर्मन्नुपविश्वेजनासऽएवैस्तस्थुःसुमतिंभिक्षमाणाः । वैश्वानरोव
 रमारोदस्योराग्निःसंसादपित्रोरुपस्थं ॥ आदेवोददेबुध्याइवसूनिवैश्वानरऽउदितासूर्यस्य । आसमुद्रादवरादापर
 स्मादाग्निर्देदेदिवऽआपृथिव्याः⁺ ॥ ९ ॥ (७।१।७) प्रवोदेवांचित्सहसानमग्निमश्वनवाजिनंहिषेनमोभिः । भवानो
 दूतोऽअध्वरस्यविद्वान्त्मनादेवेषुविविदेमितद्रुः ॥ आयाह्यग्नेपथ्याइअनुस्वामंद्रोदेवानांसख्यंजुषाणः । आसानुशु
 ष्मैर्नदयन्पृथिव्याजंभैभिर्विश्वमुशधग्वनानि ॥ प्राचीनोयज्ञःसुधितंहिवर्हिःप्रीणीतेऽअग्निरीळितोनहोता । आमा
 तराविश्ववारैहुवानोयतोयविष्ठजज्ञिषेसुशेवः ॥ सद्योऽअध्वरेरथिरंजनंतमानुषासोविचेतसोयऽएषां । विशामधा
 यिविश्रुतिर्दुरोणेइग्निर्मद्रोमधुवचाऽकृतावा ॥ असादिवृतोवहिराजगुन्वानग्निर्ब्रह्मानृषदनेविधृता । द्यौश्चयंपृथि
 वीवावृधातेऽआयंहोतायजतिविश्ववारं ॥ एतेद्युम्नेभिर्विश्वमातिरंतमंत्रयेवारंनर्याऽअतक्षन् । प्रयेविशस्तिरंतश्रोष
 माणाऽआयेमैऽअस्यदीधयन्नृतस्य ॥ नूत्वामग्नऽईमहेवसिष्ठाऽईशानंसूनोसहसोवसूनां । इपंस्तोतृभ्यामघवन्न्यऽआ
 नज्युयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ १० ॥ (७।१।८) इंधेराजासमर्योनमोभिर्यस्यप्रतीकमाहुतंघृतेन । नरोहव्येभि
 रीळतेसवाधऽआग्निरग्रऽउपसामशोचि ॥ अयमुष्यसुमहांऽअवेदिहोतामंद्रोमनुषोयहोऽअग्निः । विभाऽअकःससृ

(७।१।७) प्रवोदेवमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोभिस्त्रिष्टुप् । (७।१।८) इंधेराजेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोभिस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. २

॥ ११ ॥

ज्ञानः पृथिव्यां कृष्णपविरोषधीभिर्ववक्षे ॥ कयानोऽग्नेर्विवसः सुवृत्तिकामुस्वधामृणवः शस्यमानः । कदाभवेमपत
 यः सुदत्ररायो वंतारौ दुष्टरस्यसाधोः⁺ ॥ प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वियत्सूर्यो नरोचते बृहद्भाः । अभियः पूरुं पृतना सुत
 स्थौद्युतानो दैव्योऽअतिथिः शुशोच ॥ असन्नित्वेऽआहवना निभूरिभुवो विश्वेभिः सुमनाऽअनीकैः । स्तुतश्चिदग्ने शृ
 ण्विषे गृणानः स्वयं वर्धस्व तन्वं सुजात ॥ इदं वचः शतसाः संसहस्रमुदग्रयै जनिषीष्ट द्विवर्हाः । शंयत्स्तोतृभ्यऽआपये भ
 वातिद्युमदमीव चातनं रक्षोहा⁺ ॥ नूत्वामग्नऽईमहेव सिष्टाऽईशानं सूनो सहस्रो वसूनां । इषं स्तोतृभ्यो मधवद्व्यऽआन
 ज्युयं पातस्व स्तिभिः सदानः ॥ ११ ॥ (७।१।९) अबोधिजारऽउपसामुपस्थाद्धोतामंद्रः कवितमः पावकः । दधा
 तिकेतुमुभयस्य जंतोर्हव्या देवेषु द्रविणं सुकृत्सु ॥ समुक्रतुर्यो विदुरः पणीनां पुनानोऽअर्कं पुरुभोजसंनः । होतामंद्रो वि
 शांदमूनास्तिरस्तमो ददृशे राभ्याणां ॥ अमूरः कविरदितिर्विवस्वान्तसु संसन्मित्रोऽअतिथिः शिवोनः । चित्रभानुरुषसां
 भात्यग्ने पांगर्भः प्रस्व १ आविवेश ॥ ईळेन्यो वोमनुषो युगेषु समनगाऽअशुचज्जातवेदाः । सुसंहशा भानुना यो विभाति प्र
 तिगावः समिधानं बुधंत ॥ अग्नेया हि दूत्यं १ मारिषण्यो देवाऽअच्छा ब्रह्म कृता गणेन । सरस्वतीं मरुतोऽअश्विना पोय
 क्षिदेवा ब्रह्मधेया य विश्वान् ॥ त्वामग्ने समिधानो वसिष्ठो जरूथं हन्यक्षिराये पुरंधिं । पुरुणीथा जातवेदो जरस्व यूयं पातस्व

(७।१।९) अबोधिजार इति षष्ठस्य सूक्तस्य वसिष्ठोऽग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. १

॥ ११ ॥

स्तिभिःसदानः ॥ १२ ॥ (७।१।१०) उ॒षोन॒जारःपृथु॒पाजोऽअ॒श्रेद्द॒विद्युत्त॒दीद्य॒च्छोशु॒चानः । वृ॒षा॒हरिःशु॒चिरा
 भा॒तिभा॒साधियो॑हि॒न्वानऽउ॒शती॑र॒जीगः ॥ स्व॑र्णव॒स्तोरु॒षसा॑मरोचि॒युज्ञं॑त॒न्वानाऽउ॒शिजो॑नमन्म । अ॒ग्निर्जन्मा॑नि
 दे॒वऽआ॒वि॒वि॒द्वान्द्र॒वहू॒तोदे॒व्यावा॒वनिष्ठः ॥ अ॒च्छा॒गिरो॑म॒तयो॑दे॒वयंती॑र॒ग्निंयं॑ति॒द्रवि॑णं॒भिक्ष॑माणाः । सु॒सं॒दृशं॑सु॒प्र
 ती॒कंस्व॑चं॒हव्य॒वाह॑म॒रति॑मानु॒षाणां ॥ इ॒न्द्रोऽअ॒ग्नेव॑सु॒भिःस॒जोषा॑रु॒द्रंरु॒द्रेभि॑राव॒हावृ॑हंतं । आ॒दित्ये॑भि॒रदि॑तिंवि॒श्व
 ज॑न्यांबृ॒हस्प॑ति॒मृक्क॑भिर्वि॒श्ववा॑रं ॥ म॒द्रं॒होता॑रमु॒शिजो॑यवि॒ष्ठम॒ग्निंवि॑शं॒ऽईळ॑ते॒ऽअध्व॑रेषु । स॒हिक्ष॑पा॒वाँऽअ॒भव॑द्र॒यीणा
 म॒तंद्रो॑दू॒तोय॒जथा॑यदे॒वान् ॥ १३ ॥ (७।१।११) म॒हाँऽअ॒स्यध्व॑रस्य॒प्रके॑तो॒नऽऋ॑ते॒त्वद॑मृ॒तामा॑दयंते । आ॒विश्वे॑
 भिःस॒रथं॑याहि॒देवै॑र्य॒ग्नेहो॑ता॒प्रथ॑मःस॒देह ॥ त्वा॒मीळ॑ते॒ऽअजि॑रंदू॒त्याय॑ह॒विष्म॑तःस॒दमि॑न्मानु॒षासः । यस्य॑दे॒वैरा॑सं
 दो॒वहि॑र॒ग्नेहान्य॑स्मैसु॒दिना॑भवंति ॥ त्रि॒श्विदु॑क्तोःप्र॒चिकि॑तुर्वसू॒नि॒त्वेऽअंत॑र्दा॒शुषे॑म॒र्त्याय । म॒नुष्व॑द॒ग्नऽइ॒हय॑क्षिदे॒वा
 न्भवा॑नोदू॒तोऽअ॒भि॒शस्ति॑पा॒वा ॥ अ॒ग्निरी॑शेबृ॒हतो॑ऽअ॒ध्वर॑स्या॒ग्निर्वि॑श्वस्यह॒विषः॑कृतस्य । ऋ॒तुं॒ह्यस्य॑वस॒वोजु॑षंताथादे
 वा॒दधि॑रेहव्य॒वाहं ॥ आ॒ग्नेव॑ह॒विर॑द्यायदे॒वानि॑द्र॒ज्येष्ठा॑स॒ऽइ॒हमा॑दयंतां । इ॒मंय॒ज्ञंदि॒विदे॒वेषु॑धेहि॒यूयं॑पा॒तस्व॒स्तिभिः

(७।१।१०) उ॒षोन॒जार॒इति॑पंच॒र्चस्य॑सू॒क्तस्य॑वसिष्ठो॒ग्निस्त्रिष्टुप् । (७।१।११) म॒हाँअ॒सीति॑पंच॒र्चस्य॑सू॒क्तस्य॑वसिष्ठो॒ग्निस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ. ५ अ. २
॥ १२ ॥

सदानः ॥ १४ ॥ (७।१।१२) अगन्ममहानमसायविष्टंयोदीदायसमिद्धःस्वेदुरोणे । चित्रभानुरोदसीऽअंतरुर्वी
स्वाहुतंविश्वतःप्रत्यंचं ॥ समह्राविश्वादुरितानिसाह्वानमिष्टवेदमऽआजातवेदाः । सनोरक्षिषहुरितादवद्यादस्मा
नृगुणतऽउतनोमघोनः ॥ त्वंवरुणऽउतमित्रोऽअग्नेत्वांवर्धतिमतिभिर्वसिष्ठाः । त्वेवसुसुषणनानिसंतुयुयंपातस्वस्ति
भिःसदानः ॥ १५ ॥ (७।१।१३) प्राग्नयेविश्वशुचैधियंधैसुरग्नेमन्मधीतिभरध्वं । भरहविर्नवर्हिषिप्रीणानोवै
श्वानराययतयेमतीनां⁺ ॥ त्वमग्नेशोचिषाशोशुचानऽआरोदसीऽअपृणाजायमानः । त्वंदेवाँऽअभिःशस्तेरमुंचोवै
श्वानरजातवेदोमहित्वा ॥ जातोयदग्नेभुवनाव्यख्यःपशून्नगोपाऽइर्यःपरिज्मा । वैश्वानरब्रह्मणेविंदगातुंयुयंपातस्व
स्तिभिःसदानः ॥ १६ ॥ (७।१।१४) समिधाजातवेदसेदेवायदेवहृतिभिः । हविर्भिःशुक्रशोचिषेनमस्विनोवयंदा
शेमाग्नये ॥ वयंतेऽअग्नेसमिधाविधेमवयंदाशेमसुष्टुतीयजत्र । वयंपृतेनाध्वरस्यहोतर्वयंदेवहविषाभद्रशोचे ॥ आ
नोदेवेभिरुपदेवहृतिमग्नेयाहिवषट्कृतिजुषाणः । तुभ्यंदेवायदाशतःस्यामयुयंपातस्वस्तिभिःसदानः॥१७॥(७।१।१५)
उपसद्यायमीहुषऽआस्येजुहुताहविः । योनोनेदिष्टमाप्यं ॥ यःपंचवर्षणीरभिनिषसाददमेदमे । कविर्गृहपतिर्युवा ॥

(७।१।१२) अगन्मेतिवृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठोमिस्त्रिष्टुप् । (७।१।१३) प्राग्नयइतिवृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठोवैश्वानरोमिस्त्रिष्टुप् । (७।१।१४)
समिधेतिवृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठोमिस्त्रिष्टुवाद्यावृहती । (७।१।१५) उपसद्यायेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोमिर्गायत्री ।

मंडलं ७
अनु. १

॥ १२ ॥

सनोवेदोऽअमात्यमग्नीरक्षतुविश्वतः । उतास्मान्पात्वंहंसः ॥ नवन्नुस्तोममग्नयेदिवःश्येनायजीजनं । वस्वःकुविद्वना
 तिनः ॥ स्पर्हायस्यश्रियोहृशेरयिर्वीरवतोयथा ॥ अग्नेयज्ञस्यशोचतः ॥ १८ ॥ सेमांवेतुवपट्टतिमग्निर्जुषतनोगिरः ।
 यजिष्ठोहव्यवाहनः ॥ नित्वानक्षयविस्पतेद्युमंतंदेवधीमहि । सुवीरमग्नऽआहुत ॥ क्षपऽउस्रश्चदीदिहिस्वग्नयस्त्वया
 वयं । सुवीरस्त्वमस्मयुः ॥ उपत्वासातयेनरोविप्रांसोयंतिधीतिभिः । उपाक्षरासहस्रिणीं ॥ अग्नीरक्षांसिसेधतिशु
 क्रशौचिरमर्त्यः । शुचिःपावकऽईड्यः ॥ १९ ॥ सनोराधांस्याभरेशानःसहसोयहो । भगश्चदातुवार्थं ॥ त्वमग्नेवी
 रवद्यशौदेवश्चसविताभगः । दितिश्चदातिवार्थं ॥ अग्नेरक्षाणोअंहंसःप्रतिष्मदेवरीषतः । तर्पिष्ठैरजरोदह ॥ अधा
 महीनऽआयस्यनाधृष्टोनृपीतये । पूर्भवाशतभुजिः ॥ त्वनःपाह्यंहंसोदोषावस्तरघायुतः । दिवानक्तमदाभ्य ॥ २० ॥
 (७।१।१६) एनावोऽअग्निनमसोर्जोनपातमाहुवे । प्रियंचेतिष्ठमरतिस्वध्वरंविश्वस्यदूतममृतं ॥ सयोजतेऽअरुषा
 विश्वभोजसासदुद्रवत्स्वाहुतः । सुब्रह्मायज्ञःसुशमीवसूनांदेवराधोजनानां ॥ उदस्यशोचिरस्थादाजुह्वानस्यमीहुषः ।
 उद्धूमासोऽअरुषासोदिविस्पृशःसमग्निमिधतेनरः ॥ तंत्वादूतंकृष्णमहेयशस्तमंदेवाऽआवीतयेवह । विश्वासूनोसह
 सोमर्तभोजनारास्वतद्यत्वेमहे ॥ त्वमग्नेगृहपतिस्त्वंहोतानोऽअध्वरे । त्वंपोताविश्ववारप्रचेतायक्षिवेषिचवार्थं ॥ कृधि

(७।१।१६) एनावोअग्निमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोग्निःप्रथमाद्ययुजोबृहत्यःद्वितीयादियुजःसतोबृहत्यः ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. २

॥ १३ ॥

रत्नं यजमानाय सुक्रतो त्वं हिरन्तुधाऽसि । आनऽऋते शिशीहि विश्वमृत्विजं सुशंसो यश्च दक्षते ॥ २१ ॥ त्वेऽग्ने स्वा
हुतप्रियासः संतु सुरयः । यन्तारो ये मधवानो जनानामूर्वादयं तगोनां ॥ येषामिळाघृतहस्तादुरोणऽआऽअपि प्रातानि
पीदति । तांस्त्रायस्व सहस्यद्रुहो निदोयच्छानः शर्मदीर्घश्रुत्⁺ ॥ समंद्रया च जिह्वया वह्निरासा विदुष्टरः । अग्ने रयिम
घवन्धो नऽआवहहव्यदाति च सूदय ॥ ये राधांसि ददत्यश्व्यामघाकामेन श्रवसो महः । तांऽअहंसः पिपृहि पृत्भिर्घ्नं शतं
पूभिर्यविष्य ॥ देवो वो द्रविणो दाः पूर्णा विवष्ट्यासि च । उद्वांसि च ध्वमुपवापृणध्वमादिद्वो देवऽओहते ॥ तं होतारम
ध्वरस्य प्रचेत संवह्नि देवाऽअकृण्वत । दधाति रत्नं विधते सुवीर्यमग्निर्जनाय दाशुषे ॥ २२ ॥ (७।१।१७) अग्ने भवसु
षमिधा समिद्धऽउत वह्निर्विया विस्तृणीतां ॥ उत द्वारऽउशतीर्विश्रयंता मुत देवांऽउशतऽआवहेह⁺ ॥ अग्ने वीहि हवि
षाय क्षिदेवान्त्स्वध्वराकृणुहि जातवेदः ॥ स्वध्वराकरतिजातवेदाय क्षहेवांऽअमृतान्पि प्रयच्च ॥ वंस्व विश्वा वार्याणि
प्रचेतः सत्या भवंत्वाशिषो नोऽअद्य⁺ ॥ त्वामुते दधिरेहव्यवाहे देवासोऽअग्नऽऊर्जऽआनपातं ॥ ते ते देवा यदा शतः स्या
ममहो नो रत्ना विदधऽइयानः⁺ ॥ २३ ॥ (७।२।१) त्वेह यत्पितरश्चिन्नऽइन्द्र विश्वा वामाज रितारोऽअसन्वन् । त्वे

(७।१।१७) अग्ने भवेति सप्तर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठोऽग्निर्द्विपदा त्रिष्टुप् ॥ द्वितीयेनुवाके षोडश सूक्तानि (७।२।१) त्वेह यदिति पंचविंशत्यु
चस्य सूक्तस्य मैत्रावरुणिर्वसिष्ठ इन्द्रोऽत्यानां च तसृणां सुदास्त्रिष्टुप् (सुदा इति सांतः) ।

मंडलं ७

अनु. २

॥ १३ ॥

गावः सुदुघास्त्वेह्यश्वास्त्वं वसुदेवयुतेवनिष्ठः ॥ राजैवहिजनिभिः क्षेप्येवावद्युभिरभिविदुष्कविः सन् । पिशागिरोमघ
 वन्गोभिरश्वैस्त्वायतः शिशीहिरायेऽस्मान् ॥ इमाऽऽत्वापस्पृधानासोऽअत्रमंद्रागिरोदेवयंतीरुपस्थुः । अर्वाची
 तेपथ्यारायऽएतुस्यामतेसुमताविद्रशर्मन् ॥ धेनुंनत्वासूयवसेदुदुक्षन्नुपब्रह्माणिससृजेवसिष्ठः । त्वामिन्मेगोपतिंवि
 श्वऽआहानऽइंद्रः सुमतिंगत्वच्छ ॥ अणीसिचित्प्रथानासुदासऽइंद्रोगाधान्यकृणोत्सुपारा । शर्धंतश्मिन्मुचयस्य
 नव्यः शापंसिधूनामकृणोदशस्तीः ॥ २४ ॥ पुरोळाऽइत्तुर्वशोयधुरासीद्रायेमत्स्यासोनिशिताऽअपीव । श्रुष्टिंचक्रुर्भृ
 गवोद्रुह्यवश्चसखासखायमतरद्विषूचोः ॥ आपक्थासोभलानसोभनंतालिनासोविषाणिनः शिवासः । आयोनयत्स
 धुमाऽआर्यस्यगव्यातुत्सुभ्योऽअजगन्युधानृन् ॥ दुराध्योऽअदितिंस्त्रेवयंतोचेतसोविजगृभ्रेपरुष्णीं । महाविंव्य
 कृपृथिवीपत्यमानः पशुष्कविरशयुच्चार्यमानः ॥ ईयुरर्थनन्यर्थपरुष्णीमाशुश्चनेदभिपित्वंजगाम । सुदासऽइंद्रः सुतु
 काऽअमित्रानरंधयन्मानुषेवध्रिवाचः ॥ ईयुर्गावोनयवसादगोपायथाकृतमभिमित्रंचितासः । पृश्निगावः पृश्निनिप्रे
 षितासः श्रुष्टिंचक्रुर्नियुतोरंतयश्च ॥ २५ ॥ एकंचयोर्विशतिंचश्रवस्यावैकर्ण्योर्जनात्राजान्यस्तः । दस्मोनसन्नान्निशि
 शातिवर्हिः शूरः सर्गमकृणोदिंद्रऽएषां ॥ अर्धश्रुतंकवपैवृद्धमप्स्वनुद्रुह्यनिवृणक्वज्रबाहुः । वृणानाऽअत्रसख्यायस
 ख्यंत्वायंतोयेऽअमदन्ननुत्वा ॥ विसद्योविश्वाहंहितान्येषामिंद्रः पुरः सहसासप्तददः । व्यानवस्यतृत्सवेगयंभागजेषम

ऋक्सं.

अ. ५ अ. २

॥ १४ ॥

पूरुं विदथे मृधवाचं ॥ निगुव्यवोनवोद्गुह्यवश्चषष्टिः शतासुषुपुः षड्सहस्रा । षष्टिर्वीरासोऽधिषड्दुवोयुविश्वेदिंद्रस्य
 वीर्याकृतानि ॥ इंद्रेणैते तृत्सवोवेविषाणाऽआपोनसृष्टाऽअधवंतनीचीः । दुर्मित्रासः प्रकलविन्मिमानाजहुर्विश्वानि
 भोजनासुदासे ॥ २६ ॥ अर्धवीरस्य शतपामनिंद्रपराशर्धतनुनुदेऽअभिक्षां । इंद्रो मन्युं मन्युम्योमिमायभेजेपथोव
 तनिंपत्यमानः ॥ आध्रेणचित्तद्वेकचकारसिंह्यचित्पेत्वेनाजघान । अवस्रक्तीर्वेश्यावृश्चदिंद्रः प्रायच्छद्विश्वाभोजना
 सुदासे ॥ शश्वंतो हि शत्रवोरारधुष्टेभेदस्य चिच्छर्धतोविंदुरधि । मर्ताऽएनः स्तुवतोयः कृणोति तितिग्मतस्मिन्निजहि वज्र
 मिंद्र ॥ आवदिंद्रयमुनातृत्सवश्चप्रात्रभेदसर्वतातामुषायत् । अजासश्चशिग्रवोयक्षवश्चवलंशीर्षाणि जभ्रुरश्वानि ॥
 नतऽइंद्रसुमतयोनरायः संचक्षेपूर्वाऽउषसोननूत्ताः । देवकंचिन्मान्यमानं जघंथावत्मानाबृहतः शंवरंभेत् ॥ २७ ॥
 प्रयेगृहादममदुस्त्वायापराशरः शतयातुर्वसिष्ठः । नतैभोजस्यसख्यंमृषंताधासूरिभ्यः सुदिनाव्युच्छान् ॥ द्वेनमुर्देव
 वतः शतेगोर्द्वारथावधूमंतासुदासः । अहन्नग्नेपैजवनस्यदानंहोतैवसन्नपर्येमिरेभन् ॥ चत्वारोमापैजवनस्यदानाः स्म
 दिष्टयः कृशनिनो निरेके । ऋज्रासोमापृथिविष्ठाः सुदासस्तोकं तोकायश्रवसेवहन्ति ॥ यस्यश्रवोरोदसीऽअंतरुर्वीशी
 ष्णोशीष्णेविवभाजाविभक्ता । ससेदिंद्रं न स्रवतो गृणंति नियुध्यामधिमांशिशदभीके ॥ इमं नरो मरुतः सश्चतानुदिवो

मंडलं ७

अनु. २

॥ १४ ॥

दासंनपितरंसुदासः । अविष्टनापैजवनस्यकेतंदूणाशक्षत्रमजरदुवोयु⁺ ॥ २८ ॥ (७।२।२) यस्तिग्मशृंगोवृषभो
 नभीमऽएकः कृष्टीश्चावयतिप्रविश्वाः । यःशश्वतोऽअदाशुभोगयस्यप्रयंतासिसुष्वितरायवेदः ॥ त्वंहत्यादिद्रकुत्स
 मावःशुश्रूषमाणस्तन्वासमर्ये । दासंयच्छुष्णंकुयवंन्यस्माऽअरंधयऽआर्जुनेयायशिक्षन् ॥ त्वंधृष्णोधृषतावीतहव्यं
 प्रावोविश्वाभिरूतिभिःसुदासं । प्रपौरुकुत्सित्रसदस्युमावःक्षेत्रसातावृत्रहत्येषुपूरु⁺ ॥ त्वंनृभिर्नृमणोदेववीतौभूरी
 णिवृत्राहयश्वहंसि । त्वंनिदस्युंचुमुंरिंधुनिंचास्वापयोदभीतयेसुहंतु ॥ तवंच्यौत्नानिवज्रहस्तानिनवयत्पुरौनवति
 चंसद्यः । निवेशनेशततमाविवेपीरहन्चवृत्रंनमुचिमुताहन् ॥ २९ ॥ सनातातऽइंद्रभोजनानिरातहव्यायदाशुषेसु
 दासे । वृष्णेतेहरीवृषणायुनज्मिव्यंतुब्रह्माणिपुरुशाकवाजं ॥ मातेऽअस्यांसहसावन्परिष्टावघायभूमहरिवःपरादै ।
 त्रायस्वनोवृकेभिर्वरूथैस्तवप्रियासःसूरिषुस्याम ॥ प्रियासऽइत्तेमघवन्नभिष्टौनरौमदेमशरणेसखायः । नितुर्वशंनि
 याद्वंशिशिह्यतिथिग्वायुशंस्यंकरिष्यन्⁺ ॥ सद्यश्चिन्तुतेमघवन्नभिष्टौनरःशंसंत्युक्थशासऽउक्था । येतेहवेभिर्विपणी
 ऽरदान्नस्मान्वृणीष्वयुज्यायतसै ॥ एतेस्तोमानुरांतुतमनुभ्यमस्मद्यंचोददंतोमघानि । तेषामिंद्रवृत्रहत्यैशिवोभूःस

(७।२।२) यस्तिग्मशृंगइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ३

॥ १५ ॥

खाचशूरोविताचनृणां⁺ ॥ नूईद्रशूरस्तवमानऽकृतीब्रह्मजूतस्तन्वावावृधस्व । उपनोवाजान्मिमीह्यपस्तीन्युयंपात०
॥ ३० ॥ ॥ इतिपंचमाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चतुस्त्रिंशध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १८ ऋचः १५६ ॥ त्यागः ॥ समिद्धायाम्नय. नराशंसाये. इळाये. बर्हिषइ. देवीभ्योद्वाभ्यइ. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्या. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. अग्नय. २० वैश्वानरायाम्नय. १६ अग्नय. ३३ वैश्वानरायाम्नय. ३ अग्नय. ३७ इंद्राये. २१ सुदासइ. ४ इंद्राये. २१ ॥ इतिपंचमेद्वितीयः ॥

उग्रोदशासविपिवनवैराजमृतेत्यामुदुषड्योनिरातेनसोमःपंचेंद्रंनरोब्रह्माणोयंसोमआनःप्रवोद्वादशगायत्रं
त्रिविराळंतंमोषुसप्ताधिकाप्रगाथंतृतीयाद्विपदासौदासैरग्नौप्रक्षिप्यमाणाःशक्तिरंत्यंप्रगाथमालेभैसोर्धर्चउक्ते
दह्यतंतंपुत्रोक्तंवसिष्ठःसमापयतेतिशाठ्यायनकंवसिष्ठस्यैवहतपुत्रस्यार्षमितितांडकंश्वित्यंचःपळूनासंस्तवोव
सिष्ठस्यसपुत्रस्येंद्रेणवासंवादःप्रशुक्रपंचाधिकावैश्वदेवंहाद्याएकविंशतिर्द्विपदाअब्जामहेरर्धर्चउत्तरोहिर्बुध्या
यशंनःपंचोनाशांतिः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।२।३) उग्रोजज्ञेवीर्यायस्वधावान्चक्रिरपोनर्योयत्करिष्यन् । जग्मिर्युवानृषदन्मवोभिस्त्राता

(७।२।३) उग्रोजज्ञइतिदशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. २

॥ १५ ॥

नऽइन्द्रऽएनसोमहश्चित् ॥ हंतावृत्रमिन्द्रःशूशुवानःप्रावीन्नुवीरोजरितारमुती । कर्तासुदासेऽअहवाऽउलोकंदातावसु
 मुहुरादाशुषेभूत् ॥ युध्मोऽअनर्वाखजकृत्समद्वाशूरःसत्राषादजनुषेमषाहः । व्यासऽइन्द्रःपृतनाःस्वोजाऽअधाविश्वं
 शत्रूयंतैजघान ॥ उभेचिदिन्द्रोदसीमहित्वापंप्राथतविषीभिस्तुविष्मः । निवज्रमिन्द्रोहरिवांन्मिमिक्षन्त्समंधसाम
 दैषुवाऽउवोच ॥ वृषाजजानवृषणंरणायतमुचिन्नारीनर्यससूव । प्रयःसेनानीरधनृभ्योऽअस्तीनःसत्वागवेषणःसधृ
 ण्णुः⁺ ॥ १ ॥ नूचित्सभ्रेषतेजनोनरेषन्मनोयोऽअस्यघोरमाविवासात् । यज्ञैर्यऽइन्द्रेदधतेदुवांसिक्षयत्सरायऽऋतपा
 ऽऋतेजाः⁺ ॥ यदिन्द्रपूर्वोऽअपरायशिक्षन्नयज्यायान्कनीयसोदेष्णं⁺ । अमृतऽइत्पर्यासीतदूरमाचित्रचित्र्यंभरार
 यिनः ॥ यस्तऽइन्द्रप्रियोजनोददाशदसन्निकेऽअद्रिवःसखाते । वयंतैऽअस्यांसुमतौचनिष्ठाःस्यामवरूथेऽअघ्नतोनृपी
 तौ ॥ एषःस्तोमोऽअचिक्रद्वृषातऽउतस्तामुर्मघवन्नक्रपिष्ट । रायस्कामोजरितारंतऽआगन्त्वमंगशक्रवस्वऽआशको
 नः ॥ सनऽइन्द्रत्वयतायाऽइषेधास्मनाचयेमघवानोजुनंति । वस्वीषुतैजरित्रेऽअस्तुशक्तिर्युयं० ॥ २ ॥ (७।२।४)
 असाविदेवंगोऽऋजीकमंधोन्यस्मिन्निद्रोऽअनुषेमवोच । बोधामसित्वाहर्यश्वयज्ञैर्वोधानःस्तोममंधसोमदैषु ॥ प्रयंति
 यज्ञंविपयंतिवर्हिःसोममादोविदथैदुध्रवाचः । न्युभ्रियंतेयशसोगृभादादूरऽउपब्दोवृषणोनृषाचः ॥ त्वमिन्द्रसर्वित

(७।२।४) असाविदेवमितिदशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ३

॥१६॥

वाऽअपस्कःपरिष्ठिताऽअहिनाशूरपूर्वीः । त्वद्वावक्रेरथ्योऽनधेनारेजंतेविश्वकृत्रिमाणिभीषा⁺ ॥ भीमोविवेषायुधे
 भिरेषामपांसिविश्वानर्याणिविद्वान् । इंद्रःपुरोजहृषाणोविदूधोद्विवज्रहस्तोमहिनाजघान ॥ नयातवऽइंद्रजुबुनो
 नवंदनाशविष्ठवेद्याभिः । सशर्धदुर्योविषुणस्यजंतोर्माशिश्रदैवाऽअपिगुरुतनः ॥ ३ ॥ अभिक्त्वेन्द्रभूरधृज्मन्नतैवि
 व्यङ्गहिमानंरजांसि । स्वेनाहिवृत्रंशवसाजघंधनशत्रुरंतैविविदद्युधातै ॥ देवाश्चित्तेऽअसुर्यायपूर्वेनुक्षत्रायममिरेस
 हांसि । इंद्रोमघानिदयतेविषह्येन्द्रंवाजस्यजोहुवंतसातौ⁺ ॥ कीरिश्चिद्वित्वामवसेजुहावेशानमिंद्रसौभगस्यभूरैः ।
 अवौवभूथशतमूतेऽअस्मेऽअभिक्षत्तुस्त्वावतोवरूता⁺ ॥ सखायस्तऽइंद्रविश्वहस्यामनमोवृधासौमहिनातरुत्र । वृन्वं
 तुस्मातेवसासमीकेऽभीतिमर्योवनुषांशवांसि ॥ सनऽइंद्रत्वयतायाऽइषेधास्तमनाचयेमघवानोजुनंति । वस्वीषुतैज
 रित्रेऽअस्तुशक्तिर्युयं०॥४॥(७।२।५)पिवासोममिंद्रमंदतुत्वायंतैसुषावहर्यश्वाद्रिः । सोतुर्वाहुभ्यांसुयंतोनावी ॥ यस्ते
 मदोयुज्यश्चारुरस्तियेनवृत्राणिहर्यश्वहंसि । सत्वामिंद्रप्रभूवसोममत्तु ॥ बोधासुमेमघवन्वाचमेमांयांतेवसिष्ठोऽअर्च
 तिप्रशंसि । इमाब्रह्मसधमादैजुषस्व ॥ श्रुधीहवैविपिपानस्याद्रेर्वोधाविप्रस्यार्चतोमनीषां । कृष्वादुवांस्यंतमासचे
 मा⁺ ॥ नतेगिरोऽअपिमृष्येतुरस्यनसुष्टुतिमसुर्यस्यविद्वान् । सदातेनामस्वयशोविवक्मि ॥ ५ ॥ भूरिहितेसवना

(७।२।५) पिवासोममितिनवर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रोविराळंयात्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. २

॥१६॥

मानुषेषु भूरिमनीषीहवते त्वामित् । मारेऽअस्मन्मघवन्ज्योक्तेः ॥ तुभ्येदिमासर्वनाशूरविश्वातुभ्यं ब्रह्माणि वर्धना कृ
 णोमि । त्वं नृभिर्हव्यो विश्वधासि ॥ नूचिन्नुते मन्यमानस्य दस्मोदं श्रुवन्ति महिमानं मुग्र । नवीर्यमिन्द्रतेन राधः ॥ ये च
 पूर्वऽऽरुषयो ये च नूत्नाऽइन्द्र ब्रह्माणि जनयन्त विप्राः । अस्मे ते संतु सख्या शिवानि यूयं ॥ ६ ॥ (७।२।६) उदु ब्रह्मा
 ण्यैरत श्रवस्येन्द्रं समर्ये महयावसिष्ठ । आयो विश्वानि शवसा ततानो पश्रोतामऽईवतो वचांसि ॥ अयामिघोषऽइन्द्र देव
 जामिरि रज्यन्त यच्छुरुधो विवाचि । न हि स्वमायुश्चिकित्ते जनेषु तानीदं हांस्यति पर्ष्यस्मान्⁺ ॥ युजे रथं गवेषणं हरिभ्या
 मुप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः । विवाधिष्टस्य रोदसी महित्वेन्द्रो वृत्राण्यप्रतीजघ्नवान्⁺ ॥ आपश्चित्पिप्युस्तूर्योऽनगावो
 नक्षत्रतंजरितारस्तऽइन्द्र । याहि वायुर्न नियुतो नोऽअच्छा त्वं हि धीभिर्दयसे विवाजान् ॥ ते त्वामदाऽइन्द्र मादयन्तु शु
 ष्मिणं तु विराधं संज रित्रे । एको देवत्रादयसे हिमर्तान् स्मिन् हूरसर्वने मादयस्व ॥ एवेदिन्द्रं वृषणं वज्रवाहुं वसिष्ठा सोऽअ
 भ्यर्च्यत्यर्कैः । सनःस्तुतो वीरवज्रा तु गोमधूयं पातस्व स्तिभिः सदानः ॥ ७ ॥ (७।२।७) योनिष्टऽइन्द्र सदानेऽअकारि
 तमानृभिः पुरुहूत प्रयाहि । असो यथानो विता वृधे च ददो वसूनि मम दश्च सोमैः ॥ गृभीतं ते मनऽइन्द्र द्विवर्हाः सुतः सोमः
 परिषिक्तमधूनि । विसृष्टधेना भरते सुवृक्तिरियमिन्द्रं जोहुवती मनीषा⁺ ॥ आनो दिवऽआपृथिव्याऽऽरु जीषिन्निदं ब

(७।२।६) उदु ब्रह्माणीति षष्ठ्यसूक्तस्य वसिष्ठ इन्द्रश्चिष्टुः । (७।२।७) योनिष्ट इति षष्ठ्यसूक्तस्य वसिष्ठ इन्द्रश्चिष्टुः ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ३

॥ १७ ॥

हिंसोमपेयाययाहि । वहतुत्वाहरयोमद्यंचमांगुषमच्छातवसंमदाय ॥ आनोविश्वाभिरुतिभिःसजोषाब्रह्मजुषाणो
 हर्यश्वयाहि । वरीवृजत्स्थविरेभिःसुशिप्रास्मेदधृषणंशुष्ममिंद्र ॥ एषःस्तोमोमहऽउग्रायवाहैधुरीइवात्योनवाजयन्न
 धायि । इंद्रत्वायमर्कऽईद्रेवसूनांदिवीवद्यामधिःश्रोमंतधाः ॥ एवानऽइंद्रवार्यस्यपूर्धिप्रतैमहींसुमतिवैविदाम ।
 इषंपिन्वमघवद्व्यःसुवीरायूयंपात० ॥ ८ ॥ (७।२।८) आतेमहऽइंद्रोत्युग्रसमन्यवोयत्समरैतसेनाः । पतातिदि
 द्युन्नर्यस्यबाहोर्मातेमनोविष्वद्यग्निवचारीत् ॥ निदुर्गऽइंद्रश्चिह्नमित्रानुभियेनोमर्तासोऽअमंति । आरेतंशंसंकृ
 णुहिनिनित्सोरानोभरसंभरणंवसूनां ॥ शतंतैशिप्रिन्नूतयःसुदासेसहस्रंशंसाऽउतरातिरस्तु । जहिवर्ध्वनुषोमर्त्यस्या
 स्मेद्युन्नमधिरत्नचधेहि ॥ त्वावतोहींद्रकत्वेऽअस्मिन्त्वावतोवितुःशूररातौ । विश्वेदहानितविषीवऽउग्रऽओकःकृणु
 ष्वहरिवोनमर्धीः ॥ कुत्साऽएतेहर्यश्वायशूषमिंद्रेसहोदेवजूतमियानाः । सत्राकृधिसुहनाशूरवृत्रावयंतरुत्राःसनुया
 म्वाजं ॥ एवानऽइंद्रवार्यस्यपूर्धिप्रतैमहींसुमतिवैविदाम । इषंपिन्वमघवद्व्यःसुवीरायूयंपात० ॥ ९ ॥ (७।२।९)
 नसोमऽइंद्रमसुतोममादनाब्रह्माणोमघवानंसुतासः । तस्माऽउक्थंजनयेयज्जुषोषन्नवन्नवीयःशृणवद्यथानः ॥ उक्थ
 ऽउक्थेसोमऽइंद्रममादनीथेनीथेमघवानंसुतासः । यदीसवाधःपितरंनपुत्राःसमानदक्षाऽअवसेहवते ॥ चकारताकृ

(७।२।८) आतेमहइतिषळर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (७।२।९) नसोमइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. २

॥ १७ ॥

णवन्नूनमन्यायानिब्रुवंतिवेधसःसुतेषु । जनीरिवपतिरेकःसमानोनिमामृजेपुरऽइंद्रःसुसर्वाः ॥ एवातमाहुरुतशृण्व
 ऽइंद्रऽएकोविभक्तातरणिर्मघानां । मिथस्तुरऽऊतयोयस्यपूर्वीरस्मेभद्राणिसश्चतप्रियाणि ॥ एवावसिष्ठऽइंद्रमूतयेनृ
 न्कृष्टीनांवृषभंसुतेगृणाति । सहस्रिणऽउपनोमाहिवाजान्ययंपात० ॥ १० ॥ (७।२।१०) इंद्रंनरोनेमधिताहवं
 तेयत्पार्यायुनजतेधियस्ताः । शूरोनृपाताशवसश्चक्रानऽआगोमतिव्रजेभजात्वंनः ॥ यऽइंद्रशुष्मोमघवन्तेऽअस्तिशि
 क्षासखिभ्यःपुरुहूतनृभ्यः । त्वंहिदृह्यामघवन्विचेताऽअपावृधिपरिवृतंनराधः ॥ इंद्रोराजाजगतश्चर्षणीनामधिक्षमि
 विषुरूपयदस्ति । ततोददातिदाशुषेवसूनिचोदद्राधऽउपस्तुतश्चिद्वार्क् ॥ नूचिन्नऽइंद्रोमघवासहृतीदानोवाजंनि
 यमतेनऽऊती । अनूनायस्यदक्षिणापीपायवामंनृभ्योऽअभिर्वीतासखिभ्यः ॥ नूऽइंद्ररायेवरिवस्कृधीनऽआतेमनो
 ववृत्याममघाय । गोमदश्वावद्रथवच्चंतोययंपात० ॥ ११ ॥ (७।२।११) ब्रह्माणऽइंद्रोपयाहिविद्वानर्वाचस्तेहर
 यःसंतुयुक्ताः । विश्वेचिद्धित्वाविहवंतमर्ताऽअस्माकमिच्छृणुहिविश्वमिन्व ॥ हवंतऽइंद्रमहिमाव्यानइब्रह्मयत्पासि
 शवसिन्नृषीणां । आयद्वज्रंदधिपेहस्तऽउग्रघोरःसन्क्रत्वाजनिष्ठाऽअषाहः ॥ तवप्रणीतींद्रजोहुवानान्तसंयन्नृन्नरोद
 सीनिनेथ । महेक्षत्रायशवसेहिजज्ञेतूतुजिंचित्तूतुजिरशिश्नत् ॥ एभिर्नऽइंद्राहभिर्दशस्यदुर्मित्रासोहिक्षितयःपवंते ।

(७।२।१०) इंद्रंनरइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (७।२।११) ब्रह्माणइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ३

॥१८॥

प्रतियच्चष्टेऽनृतमनेनाऽअर्वाद्धितावरुणोमायीनःसात् ॥ वोचेमेदिंद्रंमघवानमेनंमहोरायोराधसोयददन्नः । योऽ
 अर्चतोब्रह्मकृतिमविष्ठोयुयंपात० ॥ १२ ॥ (७।२।१२) अयंसोमऽइंद्रतुभ्यंसुन्वऽआतुप्रयाहिहरिस्तदोकाः ।
 पिवात्वं१स्यसुषुतस्यचारोर्ददोमघानिमघवन्नियानः+ ॥ ब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिंजुषाणोर्वाचीनोहरिंभिर्याहितूयं । अस्मि
 न्नृषुसर्वेनेमादयस्वोपब्रह्माणिशृणवऽइमानः ॥ कातेऽअस्त्यरंकृतिःसूक्तैःकदानूनंतैमघवन्दाशेम । विश्वामतीरातत
 नेत्वायाधामऽइंद्रशृणवोहवेमा+ ॥ उतोघातेपुरुष्याइदासन्येषांपूर्वेषामशृणोर्ऋषीणां । अधाहंत्वामघवन्जोहवीमि
 त्वंनइंद्रासिप्रमतिःपितेव ॥ वोचेमेदिंद्रंमघवानमेनंमहोरायोराधसोयददन्नः । योऽअर्चतोब्रह्मकृतिमविष्ठोयुयंपा
 त० ॥ १३ ॥ (७।२।१३) आनोदेवशवसायाहिशुष्मिन्भववृधऽइंद्ररायोऽअस्य । महेनृम्णायनृपतेसुवज्रमहि
 क्षत्रायपौस्यायशूर ॥ हवंतऽउत्वाहव्यंविवाचितनूषुशूराःसूर्यस्यसातौ । त्वंविश्वेषुसेन्योजनेषुत्वंवृत्राणिरंधयासुहं
 तु ॥ अहायदिंद्रसुदिनाव्युच्छान्दधोयत्केतुमुपमंसमत्सु । न्य१ग्निःसीददसुरोर्नहोताहुवानोऽअत्रसुभगायदेवान्+ ॥
 वयंतेतऽइंद्रयेचदेवस्तवतशूरददतोमघानि । यच्छासुरिभ्यऽउपमंवर्तुंस्वाभुवोजरणामश्रवंत ॥ वोचेमेदिंद्रंमघवा
 (७।२।१२) अयंसोमइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (७।२।१३) आनोदेवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. २

॥१८॥

नमेनमहोरायोराधसोयददन्नः । योऽअर्चतोब्रह्मकृतिमविष्टोयुयंपात० ॥ १४ ॥ (७।२।१४) प्रवऽइंद्रायमादन्नं
 हर्यश्वायगायत । सखायःसोमपान्नै ॥ शंसेदुक्थंसुदानवऽउतद्युक्षंयथानरः । चक्रमासत्यराधसे ॥ त्वंनऽइंद्रवाज
 युस्त्वंगव्युःशतक्रतो । त्वंहिरण्ययुर्वसो ॥ वयमिंद्रत्वायवोभिप्रणोनुमोवृषन् । विद्धीत्वं१स्यनोवसो ॥ मानोनिदे
 चवक्तव्योरेंधीररावणे । त्वेऽअपिकृतुर्मम ॥ त्वंवर्मासिसप्रथःपुरोयोधश्चवृत्रहन् । त्वयाप्रतिब्रुवेयुजा⁺ ॥ १५ ॥
 महाऽउतासियस्यतेनुस्वधावरीसहः । मन्नातेऽइंद्रोदसी ॥ तंत्वामरुत्वतीपरिभुवद्वाणीसयावरी । नक्षमाणासह
 द्युभिः ॥ ऊर्ध्वासस्त्वान्विदवोभुवन्दस्ममुपद्यवि । संतेनमंतकृष्टयः ॥ प्रवोमहेमहिवृधेभरध्वंप्रचेतसेप्रसुमतिकृणु
 ध्वं । विशःपूर्वीःप्रचराचर्षणिप्राः⁺ ॥ उरुव्यचसेमहिनेसुवृक्तिमिंद्रायब्रह्मजनयंतविप्राः । तस्यव्रतानिनिमिनंतिधी
 राः ॥ इंद्रवाणीरनुत्तमन्युमेवसत्राराजानंदधिरेसहध्वै । हर्यश्वायवर्हयासमापीन्⁺ ॥ १६ ॥ (७।२।१५) मोषु
 त्वावाघतश्चनारेऽअस्मन्निरीरमन् । आरात्ताच्चित्सधमादन्नऽआगहीहवासन्नुपश्रुधि ॥ इमेहितेब्रह्मकृतःसुतेसचाम

(७।२।१४) प्रवइंद्रायेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रोगायत्र्यंत्यास्तिस्त्रोविराजः । (७।२।१५) मोषुत्वेतिसप्तविंशत्यृचस्यसूक्तस्यव
 सिष्ठइंद्रः प्रथमाचतुर्थीषष्ठ्यादियुगृचश्चबृहत्तःद्वितीयापंचम्याद्युगृचश्चसतोबृहत्तःरायस्कामइतितृतीयाद्विपदाविराद् (इंद्रक्रतुन्नइत्यर्थचो
 वासिष्ठःशक्तिऋषिरितिशाठ्यायनब्राह्मणं, इंद्रक्रतुन्नइत्यृग्व्यात्मकस्यशक्तिऋषिरितितांडकब्राह्मणं) ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ३

॥१९॥

धौनमक्षऽआसते । इंद्रेकामंजरितारोवसुयवोरथेनपादमादधुः ॥ रायस्कांमोवज्रहस्तंसुदक्षिणंपुत्रोनपितरंहुवे ॥
 इमऽइंद्रायसुन्विरेसोमांसोदध्याशिरः । तांऽआमदायवज्रहस्तपीतयेहरिभ्यांयाह्योक्ऽआ⁺ ॥ श्रवच्छुत्कर्णऽईयतेव
 सूनांनूचिन्नोमर्धिषद्भिरः । सद्यश्चिद्यःसहस्राणिशुताददन्नकिर्दित्संतमामिनत् ॥ १७ ॥ सवीरोऽअप्रतिष्कुतऽइंद्रे
 णशूशुवेनृभिः । यस्तैगभीरासर्वनानिवृत्रहन्त्सुनोत्याचधावति ॥ भवावरूथंमघवन्मघोनांयत्समजांसिशर्धतः । वि
 त्वाहंतस्यवेदनंभजेमह्यादूणाशोभरागयं ॥ सुनोतांसोमपात्रेसोममिंद्रायवज्रिणै । पचतापक्तीरवसेकृणुध्वमित्पृणन्नि
 त्पृणतेमयः ॥ मास्तेधतसोमिनोदक्षतामहेकृणुध्वंरायऽआतुजे । तरणिरिजयतिक्षेतिपुष्यतिनदेवासःकवलवे ॥
 नकिःसुदासोरथंपर्यासनरीरमत् । इंद्रोयस्यावितायस्यमरुतोगमत्सगोमतिव्रजे⁺ ॥ १८ ॥ गमद्वाजंवाजयन्निद्रम
 ल्योयस्यत्वमविताभुवः । अस्माकंबोध्यवितारथानामस्माकंशूरनृणां⁺ ॥ उदिह्वस्यरिच्यतेशोधनंनजिग्युषः । यऽ
 इंद्रोहरिंवान्नदभंतितरिपोदक्षंदधातिसोमिनि ॥ मंत्रमखर्वसुधितंसुपेशंसंधातयज्ञियेष्वा । पूर्वीश्चनप्रसितयस्तरंति
 तंयऽइंद्रेकर्मणाभुवत् ॥ कस्तमिद्रत्वावसुमामल्योदधर्षति । श्रद्धाऽइत्तैमघवन्पार्यैदिविवाजीवाजंसिषासति ॥ म
 घोनःस्मवृत्रहल्येषुचोदययेददतिप्रियावसु । तवप्रणीतीहर्यश्वसूरिभिर्विश्वातरेमदुरिता⁺ ॥ १९ ॥ तवेदिंद्रावमंव
 सुत्वंपुष्यसिमध्यमं । सत्राविश्वस्यपरमस्यराजसिनकिष्वागोषुवृण्वते ॥ त्वंविश्वस्यधनदाऽअसिश्रुतोयऽईभवत्याज

मंडलं ७

अनु. २

॥१९॥

यः । तवायं विश्वः पुरुहूतपार्थिवो वस्युर्नाम भिक्षते ॥ यदि द्रुयावतस्त्वमेतावद्दहमीशीय । स्तोतारमिदं धिषेय रदाव
 सोनपापत्वार्यरासीय ॥ शिक्षेयमिन्महयते दिवेदिवेरायऽआकुहचिद्विदे । न हित्वदन्यन्मघवन्नऽआप्यंवस्योऽअ
 स्ति पिता च न⁺ ॥ तुरणिरित्तिषासति वाजं पुरंध्यायुजा । आवऽइंद्रं पुरुहूतं न मे गिराने मितष्टेव सुद्वं ॥ २० ॥ न दुष्टु
 तीमत्योर्विदते वसुनस्त्रेधं तं रयिर्न शत् । सुशक्तिरिन्मघवन्तुभ्यं मावते देष्णं यत्पार्येदिवि⁺ ॥ अभित्वा शूरनो नु मोदु
 ग्धाऽइव धेनवः । ईशानमस्य जगतः स्वर्हशमीशानमिद्रतस्थुषः ॥ नत्वा वाऽअन्यो दिव्यो न पार्थिवो न जातो न जनि
 व्यते । अश्वायंतो मघवन्निद्रवाजिनो गव्यं तस्त्वाहवामहे ॥ अभीषतस्तदा भरेंद्रज्यायः कनीयसः । पुरुवसुर्हिमघव
 न्त्सनादसि भरैभरे च हव्यः ॥ पराणुदस्वमघवन्मित्रान्त्सुवेदानो वसूकृधि । अस्माकं बोध्यवितामहाधने भवा वृधः सखी
 नां ॥ इंद्रक्रतुं नऽआभर पिता पुत्रेभ्यो यथा । शिक्षाणोऽअस्मिन्पुरुहूतयामनिजीवाज्योतिरशीमहि ॥ मानोऽअज्ञा
 ता वृजनादुराध्योऽमाशिवासोऽअवक्रमुः । त्वया वयं प्रवतः शश्वतीरपोति शूरतरामसि ॥ २१ ॥ (७।२।१६) श्वि
 त्यं चोमादक्षिणतस्कपदाधियं जिन्वासोऽअभिहिप्रमंदुः । उत्तिष्ठन्वो चेपरिर्वर्हिषो नृमैदूरादवितवेवसिष्ठाः ॥ दूरा

(७।२।१६) श्वित्यंच इति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठ ऋषिः आद्यानां पंचानां वसिष्ठ पुत्रा ऋषयः आद्यानां नवानां वसिष्ठ पुत्रा देवताः अत्या
 नां पंचानां वसिष्ठो देवता त्रिष्टुप् (आद्यानां नवानां मिन्द्रो देवता अत्यानां पंचानां वसिष्ठो देवता व्यत्यासेन मिथ ऋषीतौ वा) ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ३

॥२०॥

दिंद्रमनयन्नासुतेनतिरोवैशंतमतिपांतमुग्रं । पाशद्युम्नस्यवायुतस्यसोमात्सुतादिंद्रोऽवृणीतावसिष्ठान् ॥ एवेन्नुकंसि
धुमेभिस्तारेवेन्नुकंभेदमैभिर्जघान । एवेन्नुकंदाशराज्ञेसुदासंप्रावदिंद्रोब्रह्मणावोवसिष्ठाः ॥ जुष्टीनरोब्रह्मणावःपि
तृणामक्षमव्ययंनकिलारिषाथ । यच्छक्रीषुवृहतारवेणैद्रेषुष्ममदधातावसिष्ठाः ॥ उह्यामिवेतृष्णजोनाथितासो
दीधयुर्दाशराज्ञेवृत्तासः । वसिष्ठस्यस्तुवतऽइंद्रोऽअश्रोदुरंतृत्सुभ्योऽअकृणोदुलोकं ॥ २२ ॥ दुंडाऽइवेद्रोऽअजं
नासऽआसुन्परिच्छिन्नाभरताऽअर्भकासः । अर्भवच्चपुरऽएतावसिष्ठऽआदितृत्सूनांविशोऽअप्रथंत ॥ त्रयःकृण्वन्ति
भुवनेषुरेतस्त्रिभ्यःप्रजाऽआर्याज्योतिरग्राः । त्रयोधर्मासऽउषसंसंचतेसर्वाऽइत्ताऽअनुविदुर्वसिष्ठाः ॥ सूर्यस्येववक्ष
थोज्योतिरेषांसमुद्रस्यैवमहिमागभीरः । वातस्येवप्रजवोनान्येनस्तोमोवसिष्ठाऽअन्वेतवेवः ॥ तऽइन्निष्यंहृदयस्यप्र
केतैःसहस्रवल्गमभिसंचरन्ति । यमेनततंपरिधिंवयंतोऽप्सरसऽउपसेदुर्वसिष्ठाः ॥ विद्युतोऽज्योतिःपरिसंजिहानंमि
त्रावरुणायदपश्यतांत्वा । तत्तेजन्मोतैकंवसिष्ठागस्त्योयत्त्वाविशऽआजुभारं ॥ २३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्व
श्याब्रह्मन्मनसोधिजातः । द्रुप्संस्कृन्नब्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाःपुष्करेत्वाददंत ॥ सप्रकेतऽउभयस्यप्रविद्वान्तसहस्रं
दानऽउतवासदानः । यमेनततंपरिधिंवयिष्यन्नप्सरसःपरिजज्ञेवसिष्ठः ॥ सत्रेहजाताविषितानमोभिःकुंभेरेतःसि
षिचतुःसमानं । ततोहृमानऽउदियायमध्यात्ततोजातमृषिमाहुर्वसिष्ठं ॥ उक्थभृतंसामभृतंविभर्तिग्रावाणंबिभ्रत्प्र

मंडलं ७

अनु. २

॥२०॥

वदात्यग्रे । उपैनमाध्वंसुमनस्यमानाऽआवोगच्छातिप्रतृदोवसिष्ठः ॥ २४ ॥ (७।३।१) प्रशुकैतुदेवीमनीषाऽअ
 स्मत्सुतष्टोरथोनवाजी⁺ ॥ विदुःपृथिव्यादिवोजनित्रंशृण्वंत्यापोऽअधक्षरंतीः ॥ आपश्चिदस्मैपिन्वंतपृथ्वीर्वृत्रेषुशूरा
 मंसंतऽउग्राः⁺ ॥ आधूर्णस्मैदधाताश्वानिद्रोनवज्रीहिरण्यबाहुः ॥ अभिप्रस्थाताहैवयज्ञंयातैवपत्नन्तमनाहिनोत ॥
 त्मनासमत्सुहिनोतयज्ञंदधातकेतुंजनायवीरं⁺ ॥ उदस्यशुष्माद्भानुर्नार्तविभर्तिभारंपृथिवीनभूमं ॥ ह्वयामिदेवाँऽ
 अयातुरग्नेसाधन्नृतेनधियंदधामि ॥ अभिवोदेवींधियंदधिवध्वंप्रवोदेवत्रावाचैकृणुध्वं ॥ आचष्टऽआसांपाथोनदीनां
 वरुणऽउग्रःसहस्रचक्षाः ॥ २५ ॥ राजाराष्ट्राणांपेशोनदीनामनुत्तमस्मैक्षत्रंविश्वायुं ॥ अविष्टोऽअस्मान्विश्वासुवि
 क्ष्वद्युंकृणोतशंसंनिनित्सोः⁺ ॥ व्येतुदिद्युद्विषामशेवायुयोतविष्वप्रपस्तनूनां ॥ अवीन्नोऽअग्निर्हव्यान्नमोभिःप्रेष्टोऽ
 अस्माऽअधायिस्तोमः ॥ सजूर्देवेभिरपांनपातंसखायंकृध्वंशिवोनोऽअस्तु ॥ अब्जामुकथैरहिगृणीषेबुधेनदीनारजः
 सुषीदन् ॥ मानोहिर्वुध्योरिषेधान्मायज्ञोऽअस्यस्त्रिधदतायोः⁺ ॥ उतनऽएषुनृषुश्रवोऽधुःप्ररायेयंतुशर्धतोऽअर्यः⁺ ॥

तृतीयेनुवाकेद्वाविंशतिसूक्तानि (७।३।१) प्रशुकैत्वितिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठोविश्वेदेवाद्विपदाविराट् अंत्याश्चतस्रस्त्रिष्टुभःअब्जामु
 कथैरितिद्विपदायाअहिर्देवता मानोहिर्वुध्योरित्यस्याअहिर्वुध्यः (इतश्चत्वारिवैश्वदेवसूक्तानि । भेदपक्षे—देवाः १ आपः १ इंद्रः २ यज्ञः ३
 देवाः २ वरुणः १ देवाः ३ अग्निः १ अपांनपात् १ अहिः १ अहिर्वुध्यः १ देवाः २ देवपत्नीत्वष्टारः १ त्वष्टा १ विश्वे. ४ एवं २५)

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ३

॥२१॥

तपैतिशत्रुंस्वर्णभूमामहासैनासोऽमैभिरेषां ॥ आयन्नःपत्नीर्गमन्त्यच्छात्वष्टासुपाणिर्दधातुवीरान्⁺ ॥ २६ ॥
 प्रतिनःस्तोमंत्वष्टाजुषेतस्यादुस्मेऽअरमतिर्वसूयुः⁺ ॥ तानोरासत्रातिषाचोवसून्यारोदसीवरुणानीशृणोतु । वरूत्री
 भिःसुशरणो नोऽअस्तुत्वष्टासुदत्रोविदधातुरायः ॥ तन्नोरायःपर्वतास्तन्नऽआपस्तद्रातिषाचऽओषधीरुतद्यौः । वन
 स्पतिभिःपृथिवीसजोषाऽउभैरोदसीपरिपासतोनः ॥ अनुतदुर्वीरोदसीजिहातामनुद्युक्षोवरुणऽइंद्रसखा । अनुवि
 श्वैमरुतोयेसहासोरायःस्यामधुरुणंधियध्यै ॥ तन्नऽइंद्रोवरुणोमित्रोऽअग्निरापऽओषधीर्वनिनोजुषंत । शर्मन्त्स्याम
 मरुतामुपस्थेयूयंपात० ॥ २७ ॥ (७।३।२) शंनऽइंद्राग्नीभवतामवोभिःशंनऽइंद्रावरुणारातहव्या । शमिंद्रासोमा
 सुवितायशंयोःशंनऽइंद्रापूषणावार्जसातौ ॥ शंनोभगःशमुनःशंसोऽअस्तुशंनःपुरंधिःशमुसंतुरायः । शंनःसुत्यस्यसु
 यमस्यशंसःशंनोऽअर्यमापुरुजातोऽअस्तु ॥ शंनोधाताशमुधर्तानोऽअस्तुशंनऽउरूचीभवतुस्वधाभिः । शंरोदसीवृ
 हतीशंनोऽअद्रिःशंनोदेवानांसुहवानिसंतु ॥ शंनोऽअग्निर्ज्योतिरनीकोऽअस्तुशंनोमित्रावरुणावश्विनाशं । शंनःसु
 कृतांसुकृतानिसंतुशंनऽइषिरोऽअभिवातुवातः ॥ शंनोद्यावापृथिवीपूर्वहृतौशमंतरिक्षंहृशयेनोऽअस्तु । शंनऽओष
 धीर्वनिनोभवंतुशंनोरजसस्पतिरस्तुजिष्णुः⁺ ॥ २८ ॥ शंनऽइंद्रोवसुभिर्देवोऽअस्तुशमादित्येभिर्वरुणःसुशंसः । शं

(७।३।२) शंनइंद्राग्नीइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (अत्रसूक्तेसर्वेपिविश्वेदेवाः) ।

मंडलं ७

अनु. ३

॥२१॥

नोरुद्रोरुद्रेभिर्जलाषः शंनस्त्वष्टाग्राभिरिहशृणोतु ॥ शंनः सोमो भवतु ब्रह्म शंनः शंनो ग्रावाणः शमु संतु यज्ञाः । शंनः स्व
 रूणां मितयो भवन्तु शंनः प्रस्वः १ शम्बस्तु वेदिः ॥ शंनः सूर्यः उरुचक्षा उदेतु शंनश्चतस्रः प्रदिशो भवन्तु । शंनः पर्वता ध्रुव
 यो भवन्तु शंनः सिधेवः शमु संत्वापः ॥ शंनोऽदितिर्भवतु व्रतेभिः शंनो भवन्तु मरुतः स्वर्काः । शंनो विष्णुः शमु पूषानोऽ
 अस्तु शंनो भवित्रं शम्बस्तु वायुः ॥ शंनो देवः सविता त्रायमाणः शंनो भवन्तु सौविभातीः । शंनः पर्जन्यो भवतु प्रजाभ्यः
 शंनः क्षेत्रस्य पतिरस्तु शंभुः ॥ २९ ॥ शंनो देवा विश्वदेवा भवन्तु शंनः स्वती सहधीभिरस्तु । शमभिषाचः शमुरातिषा
 चः शंनो दिव्याः पार्थिवाः शंनोऽअप्याः ॥ शंनः सत्यस्य पतयो भवन्तु शंनोऽअर्वितः शमु संतु गावः । शंनः ऋभवः सुकृतः
 सुहस्ताः शंनो भवन्तु पितरो हवेषु ॥ शंनोऽअजः एकपादेवोऽअस्तु शंनो हिर्बुध्न्यः १ शंसमुद्रः । शंनोऽअपांनपात्पेरुस्तु
 शंनः पृश्निर्भवतु देवगोपा ॥ आदित्यारुद्रावसवोजुषंते दं ब्रह्म क्रियमाणं नवीयः । शृण्वन्तु नो दिव्याः पार्थिवा सो गोजा
 ताऽउतये यज्ञियासः ॥ ये देवानां यज्ञिया यज्ञियानां मनोर्यजत्राऽअमृताऽऋतज्ञाः । ते नो रासंता मुरुगाय मद्ययूयं पात ०
 ॥ ३० ॥ (अथ परिशिष्टं ॥ शंवतीः पारयंत्येते तं पृच्छंति वचो युजा । अभ्यारंतं यमाकैतुं यऽएवेदमिति ब्रवन् ॥ भा
 साकैतुं परिस्नुतं भारती ब्रह्मवर्धनीः । संजानानामहीमाता यऽएवेदमिति ब्रवत् ॥ इंद्रस्तं किं विभुं प्रभुं भानुनेयं सरस्वतीं ।
 येन सूर्यमरोचयद्येने मेरोदसीऽउभे ॥ जुषस्वाग्नेऽअंगिरः काण्वं मेध्यातिथिं । मात्वा सोमस्य बृहत्सुतस्य मधुमत्तमः ॥

ऋक्सं.

अ.५अ.४

॥२२॥

त्वमग्नेऽअंगिरःशोचस्वदेववीतमः । आशंतमशंतमाभिरष्टिभिःशांतिःस्वस्तिमकुर्वत ॥ शंनःकनिक्रदहेवःपुर्जन्योऽअ
भिवर्षतु । शंनोद्यावापृथिवीशंप्रजाभ्यःशंनएधिद्विपदेशंचतुष्पदे ॥ १ ॥) इतिपंचमाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

पंचत्रिंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १६ ऋचः १६५ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. १११ वसिष्ठपुत्रेभ्य. ९ वसिष्ठाये. ५ देवेभ्य.
अश्वइ. इंद्राये. २ यज्ञाये. ३ देवेभ्य. २ वरुणाये. देवेभ्य. ३ अग्नय. अपानप्तेग्नय. अहयेग्नय. अहयेबुध्यायाम्नय. देवेभ्य. २
देवपत्नीत्वष्टभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. १९ ॥ इतिपंचमेतृतीयः ॥

प्रब्रह्मनवावोष्टाबुदुष्यःसावित्रमंत्येवाजिन्यौभगमितिभागोवार्धचैर्ध्वःसप्तवैश्वदेवैत्वोश्रुष्टिःप्रातर्भागंजग
त्याद्यालिंगोक्तदेवतांत्योषस्याप्रब्रह्माणःषड्वैश्वदेवतुप्रवःपंचदधिकांदाधिक्रजगत्याद्यालिंगोक्तदेवतांदेवश्चतु
ष्कंसावित्रमिमारौद्रंत्रिष्टुवंतमापोयमापमृभुक्षणआर्भवंमंत्यावैश्वदेवीवासमुद्रज्येष्ठाआपमांमामैत्रावरुण्या
मेर्यावैश्वदेवीनदीस्तुतिर्जागतमंत्यातिजगतीशकरीवादित्यानांतृचमादित्यंत्वादित्यासःप्रद्यावाद्यावापृथि
वीयंवास्तोर्वास्तोष्पत्यममीवहाष्टौवास्तोष्पत्याद्यागायत्रीशेषारुयुपरिष्टाद्बृहत्यादयोनुष्टुभःप्रस्वापिन्यउपनि
षत्कर्ईपंचाधिकामारुतंहाद्याएकादशद्विपदामध्वःसप्तप्रसाकमुक्षेपज्यंत्रायध्वेद्वादशत्रिप्रगाथादिनवम्याद्या
गायत्र्योंत्यानुष्टुब्रौद्रीमृत्युविमोचनी ॥ ४ ॥

॥

॥

॥

॥

मंडलं ७

अनु. ३

॥२२॥

॥ हरिःॐ ॥ (७३।३) प्रब्रह्मैतुसदनादृतस्यविरश्मिभिःससृजेसूर्योगाः । विसानुनापृथिवीसंस्रऽउर्वीपृथु
 प्रतीकमध्येधेऽअग्निः⁺ ॥ इमांवांमित्रावरुणासुवृक्तिमिषंनकृण्वेऽअसुरानवीयः । इनोवांमन्यःपदवीरदब्धोजनंच
 मित्रोयततिब्रुवाणः⁺ ॥ आवातस्यध्रजतोरंतऽइत्याऽअपीपयंतधेनवोनसूदाः । महोदिवःसदनेजायमानोचिक्रददृष्ट
 भःसस्मिन्नूधन् ॥ गिरायऽएतायुनजद्धरीतऽइंद्रप्रियासुरथाशूरधायू । प्रयोमन्युरिरिक्षतोमिनात्यासुक्रतुमर्यमणव
 वृत्यां ॥ यजंतेऽअस्यसख्यंवयश्चनमस्विनःस्वऽऋतस्यधामन् । विपृक्षोवावधेनृभिःस्तवानऽइदंनमोरुद्रायप्रेष्ठं ॥१॥
 आयत्साकंयशसोवावशानाःसरस्वतीसप्तथीसिंधुमाता । याःसुष्वयंतसुदुर्घाःसुधाराऽअभिस्वेनपयसापीप्यानाः ॥
 उतत्येनोमरुतोमंदसानाधियंतोक्चवाजिनोवंतु । मानःपरिरुयदक्षराचरंत्यवीवृध्न्युज्यंतेरयिनः ॥ प्रवोमहीमरम
 तिकृणुध्वंप्रपूषणंविदुथ्यंनवीरं । भगंधियोवितारंनोऽअस्याःसातौवाजैरातिषाचंपुरंधि ॥ अच्छायंवोमरुतःश्लो
 कऽएत्वच्छाविष्णुंनिषिक्तपामवोभिः । उतप्रजायैगृणतेवयोधुर्युयंपात० ॥ २ ॥ (७३।४) आवोवाहिष्ठोवहतु

(७३।३) प्रब्रह्मेतिनवर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे-विश्वेदेवाः ३ इंद्रायमणौ १ रुद्रः १ नद्यः १ मरुतः १ विश्वेदेवाः
 १ विष्णुमरुतः १ एवं ९) । (७३।४) आवोवाहिष्ठइत्यष्टस्यसूक्तस्यवसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे-ऋभवः २ इंद्रः ६ एवमष्टौ) ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ४

॥ २३ ॥

स्तवधैरथौवाजाऽऋभुक्षणोऽमृक्तः । अभित्रिपृष्ठैःसवनेषुसोमैर्मदेसुशिप्रामहभिःपृणध्वं ॥ यूयंहरत्नैर्मघवत्सुध
 त्वस्वर्दशऽऋभुक्षणोऽमृक्तं । संयज्ञेषुस्वधावन्तःपिवध्वंविनोराधांसिमतिभिर्दयध्वं ॥ उवोचिथहिर्मघवन्देष्णम
 होऽअर्भस्यवसुनोविभागे । उभातेपूणावसुनागभस्तीनसुनृतानियमतेवसव्या* ॥ त्वमिन्द्रस्वयंशाऽऋभुक्षावाजोनसा
 धुरस्तमेप्यृका । वयंनुतैदाश्वांसःस्यामब्रह्मकृण्वन्तोहरिवोवसिष्ठाः ॥ सनितासिप्रवतोदाशुषेचिद्याभिर्विवेपोहर्यश्व
 धीभिः । ववन्मानुतेयुज्याभिरूतीकदानंइंद्ररायऽआदशस्येः ॥ ३ ॥ वासयसीववेधसस्त्वनःकदानंइंद्रवचसोबु
 बोधः । अस्तंतात्याधियारयिसुवीरपृक्षोऽअर्वाण्युहीतवाजी+ ॥ अभियंदेवीनिर्ऋतिश्चिदीशेनक्षंतंइंद्रंशरदःसुपृ
 क्षः । उपत्रिबंधुर्जरदष्टिमेत्यस्ववेशयंकृण्वन्तमर्ताः ॥ आनोराधांसिसवितःस्तवध्याऽआरायौयंतुपर्वतस्यरातौ । स
 दानोदिव्यःपायुःसिषक्तयूयंपात० ॥ ४ ॥ (७।३।५) उदुष्यदेवःसविताययामहिरण्ययीममतिंयामशिश्नेत् ।
 नूनंभगोहव्योमानुषेभिर्वियोरत्नापुरूवसुर्दधाति ॥ उदुतिष्ठसवितःश्रुध्यं१स्यहिरण्यपाणेप्रभृतावृतस्य । व्यु१वींपृ
 थ्वीममतिंसृजानऽआनृभ्योमर्तभोजनंसुवानः+ ॥ अपिष्टुतःसवितादेवोऽअस्तुयमाचिद्विश्वेवसंवोगृणन्ति । सनःस्तो
 मान्नमस्य१श्चनोधाद्विश्वेभिःपातुपायुभिर्निसूरीन्+ ॥ अभियंदेव्यदितिर्गृणान्तिसवदेवस्यसवितुर्जुषाणा । अभिसम्रा

(७।३।५) उदुष्यदेवइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठःआद्यानांपण्णांसविताअंत्ययोर्द्वयोर्वाजिनस्त्रिष्टुप् । (भगमित्यर्धर्चस्यभगोवा) ।

मंडलं ७

अनु. ३

॥ २३ ॥

जोवरुणोगृणं त्यभि मित्रासौऽअर्यमासजोषाः ॥ अभियेमिथो वनुषः सपतेराति दिवोराति पाचः पृथिव्याः । अहिर्वु
 द्यऽउतनः शृणोतु वरुण्ये कधेनुभिर्निपातु ॥ अनुतन्नो जास्पतिर्मसीष्टरत्नं देवस्य सवितुरियानः । भगमुग्रो वसेजो हवी
 ति भगमनुग्रोऽअधयातिरत्नं ॥ शनो भवतु वाजिनो हवेषु देवतातामितद्रवः स्वर्काः । जंभयंतो हिंवृकं रक्षांसि सनैम्यस्म
 द्युयवन्नमीवाः ॥ वाजैवाजेवत वाजिनो नो धनैषु विप्राऽअमृताऽऽकृतज्ञाः । अस्य मध्वः पिवतमादयध्वंतृप्तायातपथिभि
 र्देवयानैः ॥ ५ ॥ (७।३।६) ऊर्ध्वोऽअग्निः सुमतिं स्वोऽअश्रेत्प्रतीची जूणिर्देवतातिमेति । भेजातेऽअद्रीरथ्येव
 पंथामृतं होतानऽइषितो यजाति ॥ प्रवावृजे सुप्रयावर्हिरेषामाविशपती ववीरिंष्टइयाते । विशामक्तोरुषसः पूर्वहूतौ वा
 युः पूषा स्वस्तये नियुत्वान् ॥ ज्मयाऽअत्रवसवोरंत देवाऽउरावंतरिक्षे मर्जयंत शुभ्राः । अर्वाक्पथऽउरुजयः कृणुध्वं श्रो
 तादूतस्य जग्मुषो नोऽअस्य⁺ ॥ ते हियज्ञेषु यज्ञियांसऽऊमाः सधस्थं विश्वेऽअभिसंति देवाः । ताँऽअध्वरऽउंशतो यक्ष्यन्ते
 श्रुष्टी भगं नासत्यापुरंधि ॥ आग्नेगिरो दिवऽआपृथिव्या मित्रं वहरुणमिंद्रमग्निं । आर्यमणमदितिं विष्णुमेषां सरस्व
 तीमरुतो मादयंतां ॥ ररेहव्यं मतिभिर्यज्ञियानां नक्षत्कामं मर्त्यानामसिन्वन् । धातारयिमविदस्यं सदासां सक्षीमहियु
 ज्यैभिर्नुदेवैः ॥ नूरोदसीऽअभिष्टुतेव सिंष्टैर्कृतावानोवरुणो मित्रोऽअग्निः । यच्छतुचंद्राऽउपमनोऽअर्कयूपं पात०

(७।३।६) ऊर्ध्वोऽअग्निरितिसप्तर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वे देवाः १ वायुपूषणौ १ विश्वे देवाः ५ एवं ७) ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ४

॥ २४ ॥

॥ ६ ॥ (७।३।७) ओश्रुष्टिर्विदुथ्याऽसमेतुप्रतिस्तोमंदधीमहितुराणां । यद्यदेवःसवितासुवातिस्यामास्यरत्नि
 नौविभागे⁺ ॥ मित्रस्तन्नोवरुणोरोदसीचद्युभक्तमिन्द्रोऽअर्यमाददातु । दिदैष्टुदेव्यदित्तीरेकणोवायुश्चयन्नियुवैतेभग
 श्च ॥ सेदुग्रोऽअस्तुमरुतःसशुष्मीयमर्त्यपृषदश्वाऽअवाथ । उतेमग्निःसरस्वतीजुनंतिनतस्यरायःपर्येतास्ति ॥ अयं
 हिनेतावरुणऽऋतस्यमित्रोराजानोऽअर्यमापोधुः । सुहवादेव्यदितिरनर्वातेनोऽअंहोऽअतिपर्षन्नरिष्टान् ॥ अस्यदेव
 स्यमीहुषोवयाविष्णोरेषस्यप्रभृथेहविभिः । विदेहिरुद्रोरुद्रियंमहित्वंयासिष्टंवर्तिरश्विनाविरावत् ॥ मात्रपूषन्नाष्ट
 णऽइरस्योवरुत्रीयद्रातिषाचश्चरासन् । मयोभुवोनोऽअर्वतोनिपांतुवृष्टिपरिज्मावातोददातु ॥ नूरोदसीऽअभिष्टुते
 वसिष्ठैर्ऋतावानोवरुणोमित्रोऽअग्निः । यच्छैतुचंद्राऽउपमनोऽअर्कयूयंपात० ॥ ७ ॥ (७।३।८) प्रातर
 ग्निप्रातरिंद्रहवामहेप्रातर्मित्रावरुणाप्रातरश्विना । प्रातर्भगंपूषणंब्रह्मणस्पतिप्रातःसोममुतरुद्रंहुवेम ॥ प्रातर्जितंभगं
 मुग्रंहुवेमवयंपुत्रमदितेर्योविधर्ता । आध्रश्चिद्यमन्यमानस्तुरश्चिद्राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याहं ॥ भगप्रणेतर्भगसत्यराधो
 भगेमाधियमुदवाददन्नः । भगप्रणोजनयगोभिरश्वैर्भगप्रनृभिर्नृवंतःस्याम ॥ उतेदानींभगवंतःस्यामोतप्रपित्वऽउत

(७।३।७) ओश्रुष्टिरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (अत्राखिलाविश्वेदेवाः) । (७।३।८) प्रातरग्निमितिसप्तर्चस्यसू
 क्तस्यवसिष्ठोभगः आद्यायाअग्नींद्रमित्रावरुणाश्विभगपूषणंब्रह्मणस्पतिरुद्रादेवताःअंत्यायाउषा आद्याजगतीशेषास्त्रिष्टुभः ।

मंडलं ७

अनु. ३

॥ २४ ॥

मध्येऽअह्ना । उतोदितामघवन्त्सूर्यस्यवयं देवानां सुमतौ स्याम ॥ भगऽएव भगवाँऽअस्तु देवास्तेन वयं भगवंतः स्याम ।
 तं त्वा भग सर्वऽइज्जो हवीति स नो भग पुरऽएता भवेह⁺ ॥ समध्वरायोषसो नमंत दधिका वैवशुचये पदाय । अर्वाचीनं व
 सुविदं भग नो रथमिवाश्वावाजिनऽआवहंतु ॥ अश्वावतीर्गोमतीर्नऽउषासो वीरवतीः सदमुच्छंतु भद्राः । घृतंदुहाना
 विश्वतः प्रपीता यूयं पात ० ॥ ८ ॥ (७३।९) प्रब्रह्माणोऽअंगिरसो नक्षंत प्रकंदनुर्न भन्यस्य वेतु । प्रधेनवऽउदप्रु
 तो नवंत युज्याताम द्रीऽअध्वरस्य पेशः ॥ सुगस्तेऽअग्ने स न वित्तोऽअध्वायुक्ष्वासु ते हरितो रोहितश्च । ये वा स दान्न रुषावी
 रवाहो हुवे देवानां जनिमानि सत्तः⁺ ॥ समुवोयज्ञं मह्यन्नमोभिः प्रहोतामं द्रो रिरिचऽउपाके । यजस्व सुपुर्वणीक देवा
 नायज्ञिया मरमतिं वृत्त्याः ॥ यदा वीरस्य रेवतो दुरोणे स्यो न शीरति थिराचिकेतत् । सुप्रीतोऽअग्निः सुधितो दमऽआ
 सविशेदाति वार्यमियत्यै ॥ इमं नोऽअग्नेऽअध्वरं जुपस्व मरुतिं स्वद्रैयशसं कृधीनः । आनक्तावर्हिः स दतामुषासो शंतामि
 त्रावरुणाय जेह⁺ ॥ एवाग्निं सहस्यं^१ वसिष्ठो रायस्का मो विश्वप्स्यस्यस्तौत् । इषं रयिं पप्रथ द्वाजं मस्मेयुयं पात ० ॥ ९ ॥
 (७३।१०) प्रवोयज्ञेषु देवयंतोऽअर्चन्द्यावानमोभिः पृथिवीऽइषध्वै । येषां ब्रह्माण्यसमानि विप्राविष्वग्वियंति वनि

(७३।९) प्रब्रह्माण इति षळर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वे देवाः १ अग्निः १ देवाः १ अग्निः ३ एवं ६) ।
 (७३।१०) प्रवोयज्ञेष्विति पंचर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वे देवाः १ यज्ञः १ विश्वे देवाः २ अग्निः १ दधिका-

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ४

॥ २५ ॥

नोनशाखाः ॥ प्रयज्ञऽएतुहेत्वोनसमिहृद्यच्छध्वंसमनसोधृताचीः । स्तृणीतवर्हिर्ध्वरायसाधूर्ध्वाशोर्चीषिदेवयून्य
 स्थुः ॥ आपुत्रासोनमातरंविभृत्राःसानौदेवासोवर्हिषःसदंतु । आविश्वाचीविद्व्यामनक्त्वग्नेमानोदेवतातामृध
 स्कः ॥ तेसीषपंतजोषमायजत्राऽऋतस्यधाराःसुदुघादुहानाः । ज्येष्ठोऽअद्यमहऽआवसूनामागतनसमनसोयति
 छ⁺ ॥ एवानोऽअग्नेविश्वादशस्यत्वयावयंसहसावन्नास्काः । रायायुजासधमादोऽअरिष्टायुयंपात० ॥ १० ॥
 (७।३।११) दधिकांवःप्रथममश्विनोषसमग्निसमिद्धंभगमूतयेहुवे । इन्द्रंविष्णुंपूषणंब्रह्मणस्पतिमादित्यान्द्यावापृ
 थिवीऽअपःस्वः* ॥ दधिकामुनमसाबोधयंतऽउदीराणायज्ञमुपप्रयंतः । इळांदेवीवर्हिषिसादयंतोश्विनाविप्रासुहवा
 हुवेम ॥ दधिकावाणंबुबुधानोऽअग्निमुपब्रुवऽउषसंसूर्येगां । ब्रध्नमांश्चतोर्वरुणस्यवभ्रुतेविश्वास्मदुरितायावयंतु ॥
 दधिकावाप्रथमोवाज्यवार्ग्रेरथानांभवतिप्रजानन् । संविदानऽउषसासूर्येणादित्येभिर्वसुभिरंगिरोभिः ॥ आनोदधि
 काःपथ्यामनक्त्वृतस्यपंथामन्वेतवाऽउ । शृणोतुनोदैव्यंशर्धोऽअग्निःशृण्वंतुविश्वेमहिषाऽअमूराः ॥ ११ ॥

श्व्युषोभिभगेन्द्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यद्यावापृथिव्यापः १ एवं ६) । (७।३।११) दधिकांवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोदधिका आद्या-
 यादधिकाश्व्युषोभिभगेन्द्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यद्यावापृथिव्यापस्त्रिष्टुवाद्याजगती ।

मंडलं ७

अनु. ३

॥ २५ ॥

(७।३।१२) आदेवोयातुसवितासुरलोतरिक्षप्रावहमानोऽअश्वैः । हस्तेदधानोनर्यापुरुणिनिवेशयन्चप्रसुवन्चभूमं ॥
उदस्यवाहूशिथिरावृहन्ताहिरण्ययादिवोऽअन्ताऽअनष्टा । नूनंसोऽअस्यमहिमापनिष्टसूरश्चिदस्माऽअनुदादपस्यां⁺ ॥
सघानोदेवःसवितासहावासाविषद्वसुपतिर्वसूनि । विश्रयमाणोऽअमर्तिमुरूचीमर्तभोजनमधरासतेनः ॥ इमागिरः
सवितारंसुजिह्वपूर्णगभस्तिमीळतेसुपाणि । चित्रंवयोवृहदस्मेदधातुयूयंपात० ॥ १२ ॥ (७।३।१३) इमारुद्राय
स्थिरधन्वनेगिरःक्षिप्रेषवेदेवायस्वधात्रै । अषाढायसहमानायवेधसेतिग्मायुधायभरताशृणोतुनः ॥ सहिक्षयेणक्ष
म्यस्यजन्मनःसाम्राज्येनदिव्यस्यचेतति । अवन्नवतीरुपनोदुरश्चरानमीवोरुद्रजासुनोभव ॥ यातेदिद्युदवसृष्टादिव
स्परिक्ष्मयाचरतिपरिसावृणक्तुनः । सहस्रंतेस्वपिवातभेषजामानस्तोकेषुतनयेषुरीरिषः ॥ मानौवधीरुद्रमापरादा
मातेभूमप्रसितौहीळितस्य । आनोभजवर्हिषिजीवशंसेयूयंपात० ॥ १३ ॥ (७।३।१४) आपोयंवःप्रथमंदेवयंतऽ
इंद्रपानमूर्मिमकृण्वतेळः । तंवोवयंशुचिमरिप्रमद्यधृतप्रुषंमधुमंतंवनेम ॥ तमूर्मिमापोमधुमत्तमंवोपांनपादवत्वाशुहे
मा । यस्मिन्निद्रोवसुभिर्मादयातेतमंश्यामदेवयंतोवोऽअद्य⁺ ॥ शतपवित्राःस्वधयामदेतीदेवीर्देवानामपियंतिपा

(७।३।१२) आदेवइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यवसिष्ठःसवितात्रिष्टुप् । (७।३।१३) इमारुद्रायेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यवसिष्ठोरुद्रोजगयं
यात्रिष्टुप् । (७।३।१४) आपोयंवइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यवसिष्ठआपस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ४

॥२६॥

थः । ताऽइन्द्रस्य नमिनंति व्रतानि सिंधुभ्यो हव्यं घृतं वज्रं होत ॥ याः सूर्यो रश्मिभिरातुतानयाभ्यऽइन्द्रोऽअरदद्वातुमू
मि । ते सिंधवो वरिवो धातनानो यूयं पात ॥ १४ ॥ (७।३।१५) ऋभुक्षणो वाजामादयध्वमस्मेनरोमघवानः सुतस्य ।
आवोर्वाचः कर्तवो नयातां विभ्वोरथं नयैवर्तयंतु ॥ ऋभुर्ऋभुभिरभिवः स्याम विभवो विभुभिः शवसा शवांसि । वाजोऽअ
स्मांऽअवतु वाजसाता विंद्रेण युजातरुषेमवृत्रं ॥ ते चिद्धिपूर्वो रभिसंतिशासा विश्वाऽअर्यऽउपरताति वन्वन् । इन्द्रो
विभ्वाऽऋभुक्षा वाजोऽअर्यः शत्रोर्मिथ्या कृणवन्विनृम्णं ॥ नूदैवासो वरिवः कर्तनानो भूतनो विश्वे वसे सजोषाः । सम
स्मेऽइषं वसवो ददीरन्युयं पात ॥ १५ ॥ (७।३।१६) समुद्रज्येष्ठाः सलिलस्य मध्यात्पुनानायं त्यनि विशमानाः ।
इन्द्रो यावज्जीवृषभो ररादताऽआपो देवीरिहमामवंतु ॥ याऽआपो दिव्याऽउत वासवति खनित्रिमाऽउत वायाः स्वयं जाः ।
समुद्रार्थायाः शुचयः पावकास्ताऽआपो ॥ यासां राजावरुणो याति मध्ये सत्यानृतेऽअवपश्यन् जनानां । मधुश्चुतः शुच
यो याः पावकास्ताऽआपो ॥ यासुराजावरुणो यासु सोमो विश्वे देवा यासूर्जमदंति । वैश्वानरो याः स्वग्निः प्रविष्टस्ताऽ
आपो ॥ १६ ॥ (७।३।१७) आमां मित्रावरुणे हरक्षतं कुलाययद्विश्वयन्मानऽआगन् । अजकावंदुर्दृशी कंतिरो

(७।३।१५) ऋभुक्षण इति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य वसिष्ठ ऋभवस्त्रिष्टुप् अंत्याया विश्वे देवावा । (७।३।१६) समुद्रज्येष्ठा इति चतुर्ऋचस्य सूक्तस्य वसि
ष्ठ आपस्त्रिष्टुप् । (७।३।१७) आमां मित्रावरुणावग्निर्विश्वे देवानद्यदिति क्रमेण देवताजगत्यातिजगती शकरीवा ।

मंडलं ७

अनु. ३

॥२६॥

दधेमामांपद्यैनुरपसाविदत्सरुः ॥ यद्विजामन्परुषिवंदनंभुवदष्टीवंतौपरिकुल्फौचदेहत् । अग्निष्टच्छोचन्नपवाधता
मितोमामां० ॥ यच्छल्मलौभवतियन्नदीषुयदोषधीभ्यःपरिजायतेविषं । विश्वेदेवानिरितस्तत्सुवंतुमामां० ॥ याः
प्रवतौनिवतःउद्वतःउद्वन्वतीरनुदकाश्चयाः । ताऽअस्मभ्यंपयसापिन्वमानाःशिवादेवीरशिपदाभवंतुसर्वानद्योऽअ
शिमिदाभवंतु ॥ १७ ॥ (७।३।१८) आदित्यानामवसानूतनेनसक्षीमहिशर्मणाशंतमेन । अनागास्त्वेऽअदिति
त्वेतुरासऽइमंयज्ञंदधतुश्रोषमाणाः ॥ आदित्यासोऽअदितिर्मादयंतांमित्रोऽअर्यमावरुणोरजिष्ठाः । अस्माकंसंतुभुव
नस्यगोपाःपिवंतुसोममवसेनोऽअद्य⁺ ॥ आदित्याविश्वेमरुतश्चविश्वेदेवाश्चविश्वेऽऋभवंश्चविश्वे । इंद्रोऽअग्निरश्वि
नातुष्टुवानायुयंपात० ॥ १८ ॥ (७।३।१९) आदित्यासोऽअदितयःस्यामपूदेवत्रावसवोमर्त्यत्रा । सनेममित्रावरु
णासनंतोभवेमद्यावापृथिवीभवंतः ॥ मित्रस्तन्नोवरुणोमामहंतशर्मतोकायतनयायगोपाः । मावोभुजेमान्यजातमे
नोमातर्कर्मवसवोयच्चयध्वे ॥ तुरण्यवोंगिरसोनक्षंतरत्नंदेवस्यसवितुरियाणाः । पिताचतन्नोमहान्यजत्रोविश्वेदे
वाःसमनसोजुषंत ॥ १९ ॥ (७।३।२०) प्रद्यावायज्ञैःपृथिवीनमोभिःसवाधऽईळेबृहतीयजत्रे । तेचिद्धिपूर्वकव

(७।३।१८) आदित्यानामितिवृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठआदित्यास्त्रिष्टुप् । (७।३।१९) आदित्यासइतिवृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठआदित्यास्त्रिष्टुप् ।
(७।३।२०) प्रद्यावेतिवृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठोद्यावापृथिव्यौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ४

॥२७॥

यौगुणतः पुरोमहीदधिरेदेवपुत्रे ॥ प्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिर्गीर्भिः कृणुध्वंसदनेऽकृतस्य । आनोद्यावापृथिवीदैव्येन
 जनेनयातमहिवांवरूथं । उतोहिवारत्नधेयानिसंतिपुरुणिद्यावापृथिवीसुदासे । अस्मेधत्तयदसदस्कृधोयुयुंपात०
 ॥ २० ॥ (७।३।२१) वास्तोष्पतेप्रतिजानीह्यस्मान्त्स्वावेशोऽनमीवोभवानः । यत्त्वेमहेप्रतितन्नौजुषस्वशनोभ
 वद्विपदेशंचतुष्पदे ॥ वास्तोष्पतेप्रतरणोनऽएधिगयस्फानोगोभिरश्वैभिरिंदो । अजरासस्तेसख्येस्यामपितेवपुत्रान्प्र
 तिनोजुषस्व ॥ वास्तोष्पतेश्मयांसंसदातेसक्षीमहिरण्वयागातुमत्या । पाहिक्षेमऽउतयोगेवरनोयुयंपात० ॥ २१ ॥
 (७।३।२२) अमीवहावास्तोष्पतेविश्वारूपाण्याविशन् । सखासुशेवऽएधिनः ॥ यदर्जुनसारमेयदृतःपिशंगयच्छ
 से । वीवभ्राजंतऽकृष्टयऽउपस्रक्केषुवप्संतोनिषुस्वप ॥ स्तेनरायसारमेयतस्करंवापुनःसर । स्तोतृनिद्रस्यरायसिकि
 मस्मान्दुच्छुनायसे० ॥ त्वंसूकरस्यदर्दहितवर्ददतुसूकरः । स्तोतृनिद्रस्यरायसिकिमस्मा० ॥ सस्तुमातासस्तुपिता
 सस्तुश्वासस्तुविश्वपतिः । सस्तुसर्वज्ञातयःसस्त्वयमभितोजनः ॥ यऽआस्तेयश्चरतियश्चपश्यतिनोजनः । तेषांसं
 हन्मोऽअक्षाणियथेदंहर्म्यतथा ॥ सहस्रशृंगोवृषभोयःसमुद्रादुदाचरत् । तेनासहस्येनावयंनिजनान्त्स्वापयामसि ॥

(७।३।२१) वस्तोष्पतइतिवृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठोवास्तोष्पतिस्त्रिष्टुप् । (७।३।२२) अमीवहेत्यष्टस्यसूक्तस्यवसिष्ठः आद्यायावास्तोष्पतिः
 द्वितीयादिसप्तानांप्रस्वापिनी आद्यागायत्रीततस्तिस्त्रउपरिष्ठादृह्यः अंत्याश्चतस्रोनुष्टुभः ।

मंडलं ७

अनु. ३

॥२७॥

प्रोष्ठेशयावह्येशयानारीर्यास्तल्पशीवरीः । स्त्रियोयाःपुण्यगंधास्ताःसर्वाःस्वापयामसि ॥ २२ ॥ (॥ परिशिष्टं ॥
 स्वप्नस्वप्नाधिकरणेसर्वनिष्वापयाजनं । आसूर्यमन्यान्तस्वापयद्भू१हंजाग्रियादहं ॥ अजगरोनामसर्पःसर्पिरविषोम
 हान् । तस्मिन्हिसर्पःसुधितस्तेनत्वास्वापयामसि ॥ सर्पःसर्पोऽअजगरःसर्पिरविषोमहान् । तस्यसर्पोत्सिधवस्तस्य
 गाधमशीमहि ॥ कालिकोनामसर्पोनवनागसहस्रबलः । यमुनहृदेहसोजातोऽयोनारायणवाहनः ॥ यदिकालिकदू
 तस्ययदिकाःकालिकाद्भयात् । जन्मभूमिमतिक्रान्तोनिर्विषोयातिकालिकः ॥ आयाहीन्द्रपथिभिरीळितेभिर्यज्ञमिमं
 नोभागधेयंजुषस्व । तृप्तांजहुर्मातुलस्येवयोषाभागस्तेपैतृष्वसेयीवपामिव ॥ यशस्करंवलवंतंप्रभुत्वैतमेवराजाधिप
 तिवर्भव । संकीर्णनागाश्वपतिर्नराणांसुमंगल्यंसततंदीर्घमायुः ॥ कर्कोटकोनामसर्पोयोदृष्टीविषोऽउच्यते । तस्यसर्प
 स्यसर्पत्वंतस्मैसर्पनमोस्तुते ॥ १ ॥) (७।४।१) कईव्यक्तानरःसनीळारुद्रस्यमर्याऽअधास्वश्वाः ॥ नकिह्येषांज
 नूषिवेदतेऽअंगविद्रेमिथोजनित्रं ॥ अभिस्वपूभिर्मिथोवपंतवातस्वनसःश्येनाऽअस्पृधन् ॥ एतानिधीरोनिण्याचि
 केतपृश्निर्यदूधोमहीजभारं ॥ साविद्रसुवीरामरुद्धिरस्तुसनात्सहतीपुष्यंतीनृगं ॥ यामयेष्टाःशुभाशोभिष्ठाःश्रिया
 चतुर्थेनुवाकेपंचदशसूक्तानि (७।४।१) कईव्यक्ताइतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठोमरुतस्त्रिष्टुप्आद्याएकादशद्विपदाविराजः । (अत्रांत्या
 यावैश्वदेवत्वंकश्चिन्मन्यतेतन्मानाभावादुपेक्ष्यं) ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ४

॥२८॥

संमिश्राऽओजोभिरुग्राः⁺ ॥ उग्रं वऽओजः स्थिराशवांस्यधामरुद्धिर्गणस्तुविष्मान् ॥ शुभ्रोवः शुष्मः क्रुध्मीमनांसि
 धुनिर्मुनिरिवशर्धस्यधृष्णोः⁺ ॥ सनेम्यस्मद्युयोतद्विद्युमावौ दुर्मतिरिहप्रणङ्गः ॥ प्रियावोनामहुवेतुराणामायत्तपन्म
 रुतोवावशानाः⁺ ॥ २३ ॥ स्वायुधासऽइष्मिणः सुनिष्काऽउतस्वयंतन्वः^१ शुंभमानाः ॥ शुचीवोहव्यामरुतः शुची
 नांशुचिहिनोम्यध्वरंशुचिभ्यः । ऋतेनसत्यमृतसापऽआयन्नुचिजन्मानः शुचयः पावकाः ॥ अंसेष्वामरुतः खादयो
 वोवक्षः सुरुक्माऽउपशिश्रियाणाः । विविद्युतो नवृष्टिभीरुचानाऽअनुस्वधामायुधैर्यच्छमानाः ॥ प्रबुध्यावऽईरतेम
 हांसिप्रनामानिप्रयज्यवस्तिरध्वं । सहस्त्रियंदम्यं भागमेतंगृहमेधीयं मरुतो जुषध्वं ॥ यदिस्तुतस्य मरुतोऽअधीथेतथा
 विप्रस्यवाजिनोहवीमन् । मक्षुरायः सुवीर्यस्य दातनूचिद्यमन्यऽआदभदरावा ॥ २४ ॥ अत्यासोनये मरुतः स्वंचोयक्षदृशो
 नशुभयंतमर्याः । तेहर्म्येष्टाः शिशवो नशुभ्रावत्सासोनप्रक्रीळिनः पयोधाः⁺ ॥ दशस्यंतोनो मरुतो मृळंतुवरिवस्यंतोरोदसी
 सुमेके । आरेगोहानृहावधोवोऽअस्तुसुम्नेभिरस्मेवसवोनमध्वं ॥ आवोहोताजोहवीतिसत्तः सत्राचीरातिं मरुतो गृणा
 नः । यऽईवतोवृषणोऽअस्तिगोपाः सोऽअद्वयावीहवतेवऽउक्थैः⁺ ॥ इमेतुरं मरुतो रामयंती मे सहः सहसऽआनमंति ।
 इमेशंसवनुष्यतो निपांति गुरुद्वेषोऽअररुषेदधंति ॥ इमे रध्रंचिन्मरुतो जुनंति भूमिंचिद्यथावसवोजुपंत । अपवाधध्वं
 वृषणस्तमांसिधत्तविश्वंतनयंतोकमुस्मे ॥ २५ ॥ मावोदात्रान्मरुतो निरराममापश्चाद्ध्वरथ्योविभागे । आनः स्या

मंडलं ७

अनु. ४

॥२८॥

हे भजतनावसव्येऽयदी सुजातं वृषणोऽस्ति ॥ संयच्छनैतमन्युभिर्जनासः शूराय ह्रीष्वोषधीषु विश्व । अधस्मानो म
 रुतोरुद्रियासस्त्रातारो भूतपृतनास्वर्यः⁺ ॥ भूरिचक्रमरुतः पित्र्याण्युक्थानियावः शस्यंते पुराचित् । मरुद्भिरुग्रः पृत
 नासुसाह्वामरुद्भिरित्सनितावाजमवी ॥ अस्मेवीरो मरुतः शुष्म्यस्तु जनानां योऽसुरो विधुर्ता । अपो येन सुक्षितयेतरे
 माधुस्वमोकोऽभिवः स्याम ॥ तन्न इन्द्रो वरुणो मित्रोऽग्निरापऽओषधीर्वनिनो जुषंत । शर्मन्त्स्याम मरुतां मुपस्थेयू
 यं पात ॥ २६ ॥ (७।४।२) मध्वो वो नाम मारुतं यजत्राः प्रयज्ञेषु शवसामदंति । ये रेजयंति रोदसी चिदुर्वीपिन्वंत्युत्संयदया
 सुरुग्राः⁺ ॥ निचेतारो हि मरुतो गृणंतं प्रणेतारो यजमानस्य मन्म । अस्माकं द्यविदथेषु वहिरावीतये सदतपि प्रिया
 णाः⁺ ॥ नैतावदन्ये मरुतो यथेमे भ्राजंते रुक्मैरायुधैस्तनूभिः । आरोदसी विश्वपिशः पिशानाः समानमंज्यं जते शुभे
 कं⁺ ॥ ऋध्वकसावो मरुतो दिद्युदस्तु यद्वऽआगः पुरुषताकराम । मावस्तस्यामपि भूमायजत्राऽअस्मेवोऽस्तु सुमतिश्च
 निष्ठा ॥ कृते चिदत्र मरुतोरणं तानवद्यासः शुचयः पावकाः । प्रणोवत सुमतिभिर्यजत्राः प्रवाजेभिस्तिरतपुष्यसेनः ॥
 उत्तस्तुतासो मरुतो व्यंतु विश्वेभिर्नामभिर्नरो हवींषि । ददातनोऽमृतस्य प्रजायै जिगृतरायः सूनृतामघानि ॥
 आस्तुतासो मरुतो विश्वेऽऊतीऽअच्छासुरीन्त्सर्वताता जिगात । येन स्तमना शतिनो वर्धयंति यूयं पात ॥ २७ ॥

(७।४।२) मध्वो व इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठो मरुतस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ४

॥२९॥

(७।४।३) प्रसाकमुक्षेऽअर्चतागुणाययोदैव्यस्यधाम्नस्तुविष्मान् । उत्क्षोदंतिरोदसीमहित्वानक्षंतेनाकुंनिर्ऋतेरवं
 शात्⁺ ॥ जनूश्चिद्वोमरुतस्त्वेष्येणभीमासस्तुविमन्यवोयासः । प्रयेमहोभिरोजसोतसंतिविश्वोवोयामन्भयतेस्वर्द
 क्⁺ ॥ बृहद्वयोमधवद्व्योदधातजुजोषन्निन्मरुतःसुष्टुतिनः । गतोनाध्वावितिरातिजंतुं प्रणःस्पार्हाभिरूतिभिस्तिरेत ॥
 युष्मोतोविप्रोमरुतःशतस्वीयुष्मोतोऽअर्वासहुरिःसहस्री । युष्मोतःसम्राळुतहंतिवृत्रंप्रतद्वोऽअस्तुधूतयोदेष्णं⁺ ॥
 तांऽआरुद्रस्यमीहुषोविवासेकुविन्नंसंतेमरुतःपुनर्नः । यत्सस्वर्ताजिहीळिरेयदाविरवृतदेनऽईमहेतुराणां ॥ प्रसावा
 चिसुष्टुतिर्मघोनामिदंसूक्तमरुतोऽजुषंत । आराच्चिद्वेषोवृषणोयुयोतयूयंपात० ॥ २८ ॥ (७।४।४) यंत्रायध्वऽ
 इदमिदं देवांसोयंचनयथ । तस्माऽअग्नेवरुणमित्रार्यमन्मरुतःशर्मयच्छत ॥ युष्माकंदेवाऽअवसाहचिप्रियऽईजान
 स्तरतिद्विषः । प्रसक्षयंतिरतेविमहीरिषोयोवोवरायदाशति ॥ नहिर्वश्चरमंचनवसिष्ठःपरिमंसते । अस्माकमद्यमरु
 तःसुतेसचाविश्वेपिवतकामिनः ॥ नहिर्वऽऊतिःपृतनासुमर्धतियस्माऽअराध्वंनरः । अभिवऽआवर्त्सुमतिर्नवीयसी
 तूयंयातपिपीषवः ॥ ओषुष्टृष्विराधसोयातनांधांसिपीतये । इमावोहव्यामरुतोररेहिकंमोष्वन्यत्रंगतन ॥ आच

(७।४।३) प्रसाकमुक्षइतिषळर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोमरुतस्त्रिष्टुप् । (७।४।४) यंत्रायध्वइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोमरुतोऽत्याया
 रुद्रः आद्यावृतीयापंचम्योबृहल्यःद्वितीयाचतुर्थीषष्ठ्यःसतोबृहल्यःसप्तम्यष्टम्यौत्रिष्टुभौनवम्याद्यास्तिस्रोगायत्र्योऽत्यानुष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ४

॥२९॥

नोवर्हिःसदताविताचनःस्पार्हाणिदातवेवसु । अस्त्रैधंतोमरुतःसोम्येमधौस्वाहेहमादयाध्वै ॥ २९ ॥ सस्वश्चिद्धित
 न्वः१ःशुंभमानाऽआहंसासोनीलपृष्ठाऽअपसन् । विश्वंशर्धोऽअभितोमानिषेदनरोनरुण्वाःसर्वनेमदंतः ॥ योनोमरुतो
 ऽअभिर्दुर्हणायुस्तिरश्चित्तानिवसवोजिघांसति । द्रुहःपाशान्प्रतिसमुचीष्टतपिष्ठेनहन्मनाहंतनातं ॥ सांतपनाऽइ
 दंहविर्मरुतस्तज्जुष्टन । युष्माकोतीरिंशादसः ॥ गृहमेधासुऽआगतमरुतोमार्षभूतन । युष्माकोतीसुदानवः ॥
 इहेहवःस्वतवसःकवयःसूर्यत्वचः । यज्ञमरुतऽआवृणे ॥ त्र्यंबकंयजामहेसुगंधिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिवबध्नान्मृ
 त्योर्मुक्षीयमामृतात् ॥ ३० ॥ इतिपंचमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

षट्त्रिंशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि २४ ऋचः १५६ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्यइ. ३ इंद्रार्यमभ्या. रुद्राये. नदीभ्य. मरुद्भ्य.
 विश्वेभ्योदेवेभ्य. विष्णुमरुद्भ्य. ऋभुभ्य. २ इंद्राये. ६ सवित्र. ६ वाजिभ्य. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. वायुपूषभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य.
 १२ अग्नीद्रमित्रावरुणाश्विभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्भ्य. भगाये. ९ उपसइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्नय. देवेभ्य. अग्नय. ३ विश्वेभ्योदेवे-
 भ्य. यज्ञाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ अग्नय. दधिक्षाश्व्युषोमिभगेद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यद्यावापृथिव्यश्चइ. दधिक्षाइ. ४ सवित्र. ४
 रुद्राये. ४ अश्व. ४ ऋभुभ्य. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. अश्व. ४ मित्रावरुणाभ्या. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. नदीभ्य. आदित्येभ्य. ६
 द्यावापृथिवीभ्या. ३ वास्तोष्पतय. ४ प्रस्वापिन्या. ७ मरुद्भ्य. ४९ रुद्राये. ॥ इतिपंचमेचतुर्थः ॥

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ५

॥ ३० ॥

यदद्यमैत्रावरुणंतुवैसौर्याद्योद्वांसप्तोत्सूर्यः षळाद्यास्त्रिः सौर्ये उद्देतीति चार्धपंचमादिविपंचप्रतिवाप्रमित्रयोरे
कोनागायत्रंदशम्यादयस्त्रयः प्रगाथाः पुरउष्णिक् चतुर्थ्याद्यादशादित्यास्त्रिः सौर्यैः प्रतिवांदशाश्विनंतुतदाशु
भ्रानवसप्ताद्याविराजआवांरथोष्टावाविश्ववाराः सप्तापस्वसुः षळागोमतापंचातारिष्मेमाउवांषट्प्रागाथं व्यु
षाअष्टाउषस्यंतुवाउदुसप्तोपोरुरुचेष्टप्रतिपंचव्युषाः प्रतितृचं ॥ ५ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (७।४।५) यदद्यसूर्यब्रवोनागाऽउद्यन्मित्रायवरुणायसत्यं । वयंदेवत्रादितेस्यामतवप्रियासो
ऽअर्यमन्गृणंतः ॥ एषः स्यमित्रावरुणानृचक्षाऽउभेऽउदेतिसूर्योऽअभिज्मन् । विश्वस्यस्थानुर्जगतश्चगोपाऽऋजुमर्तेषु
वृजिनाचपश्यन् ॥ अयुक्तसप्तहरितः सधस्थाद्याऽईवहंतिसूर्यघृताचीः । धामानिमित्रावरुणायुवाकुः संयोजयुथेवज
निमानिचष्टे ॥ उद्वांपृक्षासोमधुमंतोऽअस्थुरासूर्योऽअरुहच्छुक्रमर्णः । यस्माऽआदित्याऽअध्वनोरदेतिमित्रोऽअर्य
मावरुणः सजोषाः ॥ इमेचेतारोऽअनृतस्यभूरेर्मित्रोऽअर्यमावरुणोहिसंति । इमऽऋतस्यवावृधुर्दुरोणेश्चमासः पु
त्राऽअदितेरदब्धाः ॥ इमेमित्रोवरुणोदूळभासोचेतसंचिच्चितयंतिदक्षैः । अपिकर्तुंसुचेतसंवतंतस्तिरश्चिदंहः सुपथा
नयंति ॥ १ ॥ इमेदिवोऽअनिमिषापृथिव्याश्चिकित्वांसोऽअचेतसंनयंति । प्रत्राजेचिन्नद्योगाधमस्तिपारंनोऽअ

(७।४।५) यदद्येतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोमित्रावरुणावाद्यायाः सूर्यस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ४

॥ ३० ॥

स्यविष्पितस्यपर्वन् ॥ यद्गोपावददितिःशर्मभद्रमित्रोयच्छतिवरुणःसुदासे । तस्मिन्नातो कंतनयंदधानामाकर्मदेवहे
 कंतनुरासः ॥ अववेदिहोत्राभिर्यजेतरिपःकाश्चिद्वरुणधृतःसः । परिद्वेषोभिर्यमावृणक्तूरुसुदासेवृषणाऽउलोकं⁺ ॥
 सस्वश्चिद्धिसमृतिस्त्वेष्येषामपीच्येनसहसासहते । युष्मद्वियावृषणोरेजमानादक्षस्यचिन्महिनामृळतानः ॥ योब्रह्म
 णेसुमतिमायजातेवाजस्यसातौपरमस्यरायः । सीक्षतमन्युंमुघवानोऽअर्यऽउरुक्षयायचक्रिरेसुधातु ॥ इयंदैवपुरोहि
 तिर्युवभ्यांयज्ञेषुमित्रावरुणावकारि । विश्वानिदुर्गापिपृतंतिरोनोयुयंपात० ॥ २ ॥ (७।४।६) उद्धांचक्षुर्वरुणसु
 प्रतीकंदेवयोरेतिसूर्यस्ततन्वान् । अभियोविश्वाभुवनानिचष्टेसमन्युंमर्त्येष्वार्चिकेत ॥ प्रवांसमित्रावरुणावृतावावि
 प्रोमन्मानिदीर्घश्रुदियति । यस्यब्रह्माणिसुक्रतूऽअवाथऽआयत्कत्वानशरदःपृणैथे ॥ प्रोरोमित्रावरुणापृथिव्याःप्र
 दिवऽऋष्वाद्बृहत्सुदानू । स्पशोदधाथेऽओषधीषुविक्ष्वधग्यतोऽअनिमिपरक्षमाणा ॥ शंसांमित्रस्यवरुणस्यधाम
 शुष्मोरोदसीवद्वधेमहित्वा । अयन्मासाऽअयज्वनामवीराःप्रयज्ञमन्मावृजनंतिराते ॥ अमूराविश्वावृषणाविमावां
 नयासुचित्रंददृशेनयक्षं । द्रुहःसचंतेऽअनृताजनानानवांनिष्यान्यचितैऽअभूवन् ॥ समुवांयज्ञमहयंनमोभिर्हुवेवां

(७।४।६) उद्धांचक्षुरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ५

॥ ३१ ॥

मित्रावरुणासुबाधः । प्रवांमन्मान्यचसेनवानिकृतानिब्रह्मजुषन्निमानि ॥ इयंदैवपुरोहिति ॥ ३ ॥ (७।४।७)
 उत्सूर्योबृहदूर्चोष्यश्रेत्पुरुविश्वाजनिममानुषाणां । समोदिवाददशेरोचमानःकृत्वाकृतःसुकृतःकर्तृभिर्भूत् ॥ ससूर्य
 प्रतिपुरोऽउद्गाऽएभिःस्तोमैभिरेतशेभिरेवैः । प्रनोमित्रायवरुणायवोचोनागसोऽअर्यग्नेऽअग्नयेच ॥ विनःसहस्रं
 शुरुधौरदंष्ट्रतावानोवरुणोमित्रोऽअग्निः । यच्छतुचंद्राऽउपमनोऽअर्कमानःकामैपूपुरंतुस्तवानाः ॥ द्यावाभूमीऽअ
 दितेत्रासींथानोयेवांजजुःसुजनिमानऽऋष्वे । माहेळैभूमवरुणस्यवायोर्मा मित्रस्यप्रियतमस्यनृणां ॥ प्रवाहवासिसृतंजी
 वसेनऽआनोगव्यूतिमुक्षतंघृतेन । आनोजनेश्रवयतंयुवानाश्रुतंमैमित्रावरुणाहवेमा ॥ नूमित्रोवरुणोऽअर्यमानस्त्वमे
 तोकायवरिवोदधंतु । सुगानोविश्वांसुपथानिसंतुयूयंपात ॥ ४ ॥ (७।४।८) उद्वैतिसुभगोविश्वचक्षाःसाधारणःसूर्योमा
 नुषाणां । चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्यदेवश्चमैवयःसमविव्यक्तमांसि ॥ उद्वैतिप्रसवीताजनानांमहान्केतुरर्णवःसूर्यस्य । समानं
 चक्रंपर्याविवृत्सैन्यदैतशोवहतिधूर्षुयुक्तः ॥ विश्राजमानऽउषसांमुपस्थाद्रेभैरुदैत्यनुमद्यमानः । एषमैदेवःसविताच
 च्छंदयःसमानंनप्रमिनातिधाम ॥ दिवोरुक्मऽउरुचक्षाऽउदैतिदूरेऽअर्थस्तरणिभ्राजमानः । नूनंजनाःसूर्येणप्रसृताऽ

(७।४।७) उत्सूर्यइतिषळर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठआद्यानांतिसृणांसूर्यस्ततस्तिष्ठानांमित्रावरुणौत्रिष्टुप् । (७।४।८) उद्वैतीतिषळर्चस्यसू
 क्तस्यवसिष्ठःआद्यानांसार्धचतसृणांसूर्यस्ततोमित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ४

॥ ३१ ॥

अयन्नर्थानिकृणवन्नपांसि ॥ यत्राचक्रुरमृतां गातुमस्मैश्येनो न दीयन्नन्वेति पार्थः । प्रतिवांसूरऽउदिते विधेम न मोभि
 मित्रावरुणो तहव्यैः⁺ ॥ नू मित्रोवरुणो ० ॥ ५ ॥ (७।४।९) दिविक्षयं तारजसः पृथिव्यां प्रवांघृतस्य निर्णिजौ ददीर
 न । हव्यं नो मित्रोऽअर्यमा सुजातो राजा सुक्षत्रोवरुणोजुषंत ॥ आराजानामहऽऋतस्य गोपासिंधुपती क्षत्रियाया तमर्वाक् ।
 इळां नो मित्रावरुणो तवृष्टि मवदिवऽइन्व तं जीरदानू ॥ मित्रस्तन्नोवरुणो देवोऽअर्यः प्रसाधिष्ठेभिः पृथिभिर्नयंतु । ब्रवद्य
 थानऽआदुरिः सुदासऽइषाम देमसह देवगोपाः ॥ योवांगर्तमनसा तक्षदेतमूर्ध्वाधीतिं कृणवद्धारयच्च । उक्षेथां
 मित्रावरुणा घृतेन ताराजाना सुक्षिती स्तर्पयेथां ॥ एषः स्तोमोवरुण मित्रतुभ्यं सोमः शुक्रो न वायवैयामि । अविष्टं धियो जि
 गृतं पुरंधीर्युयं पात ० ॥ ६ ॥ (७।४।१०) प्रतिवांसूरऽउदिते सूक्तमित्रं हुवेवरुणं पूतदक्षं । ययोरसुर्यं १ मक्षितं ज्येष्ठं वि
 श्वस्य यामन्नाचिता जिगृत्तु⁺ ॥ ताहि देवानामसुरा तावर्यातानः क्षितीः करतमूर्जयंतीः । अश्याम मित्रावरुणा वयं वांघ्रा
 वाचयत्र पीपयन्नहाच ॥ ताभूरिपाशावनृतस्य सेतूदुरत्येतूरिपवमर्त्याय । ऋतस्य मित्रावरुणा पथावामपो न नावा दु
 रिता तरेम ॥ आनो मित्रारुणा हव्यजुष्टिं घृतैर्गव्यूतिमुक्षतमिळाभिः । प्रतिवामत्रवरमाजनाय पृणीतमुद्गोदिव्यस्य चारोः ॥

(७।४।९) दिविक्षयंतेति पंचर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठो मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् । (७।४।१०) प्रतिवामिति पंचर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठो मित्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ५

॥ ३२ ॥

एषःस्तोमो ० ॥ ७ ॥ (७।४।११) प्रमित्रयोर्वरुणयोःस्तोमोनऽएतुशुष्यः । नमस्वान्तुविजातयोः ॥ याधारयंतदेवाः
 सुदक्षादक्षपितरा । असुर्यायप्रमहसा ॥ तानःस्तिपातनूपावरुणजरिवृणां । मित्रसाधयंतधियः ॥ यदद्यसूरऽउदि
 तेनागामित्रोऽअर्यमा । सुवातिसविताभगः ॥ सुप्रावीरस्तुसक्षयःप्रनुयामन्तसुदानवः । येनोऽअंहोतिपिप्रति ॥ ८ ॥
 उत्स्वराजोऽअदितिरदब्धस्यव्रतस्यये । महोराजानऽईशते ॥ प्रतिवांसूरऽउदितेमित्रंगृणीषेवरुणं । अर्यमणंरिशा
 दंसं ॥ रायाहिरण्ययामतिरियमवृकायशवसे । इयंविप्रामेधसातये ॥ तेस्यामदेववरुणतेमित्रसूरिभिःसह । इषंस्व
 श्रधीमहि ॥ ब्रह्मःसूरचक्षसोग्निजिह्वाऽऋतावृधः । त्रीणियेयेमुर्विदथानिधीतिभिर्विन्ध्वानिपरिभूतिभिः ॥ ९ ॥
 वियेदधुःशरदंमासमादह्यंश्मक्तुंचादृचं । अनाप्यंवरुणोमित्रोऽअर्यमाक्षत्रंराजानऽआशत ॥ तद्वोऽअद्यमनामहे
 सूक्तैःसूरऽउदिते । यदोहतेवरुणोमित्रोऽअर्यमायुयमृतस्यरथ्यः ॥ ऋतावानऽऋतजाताऽऋतावृधोघोरासोऽअनृ
 तद्विषः । तेषांवःसुम्नेसुच्छर्दिष्टमेनरःस्यामयेचसूरयः ॥ उदुत्यदर्शतंवपुर्दिवऽएतिप्रतिह्वरे । यदीमाशुर्वहतिदेवऽ
 एतशोविश्वस्मैचक्षसेऽअरं ॥ शीर्ष्णःशीर्ष्णोर्जगतस्तस्थुषस्पतिसमयाविश्वमारजः । सप्तस्वसारःसुवितायसूर्यवहं

(७।४।११) प्रमित्रयोरित्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठोमित्रावरुणौचतुर्ध्यादिदशानामादित्यःचतुर्दश्यादितिसृणांसूर्योगायत्री
 दशमीद्वादशीचतुर्दश्योबृहत्यःएकादशीत्रयोदशीपंचदश्यःसतोबृहत्यःषोडशीपुरउष्णिक् ।

मंडलं ७

अनु. ४

॥ ३२ ॥

तिहरितोरथै ॥ १० ॥ तच्चक्षुर्देवहितं शुक्रमुच्चरत् । पश्यैमशरदः शतं जीवेमशरदः शतं⁺ ॥ काव्यैभिरदाभ्यायां
तंवरुणद्युमत् । मित्रश्चसोमपीतये ॥ दिवो धामभिर्वरुणमित्रश्चायातमद्ब्रुहां । पिवंतं सोममातुजी⁺ ॥ आयातं मि
त्रावरुणा जुषाणावाहुतिं नरा । पातं सोममृतावृधा ॥ ११ ॥ (७।४।१२) प्रतिवारं नृपतीजरथै हविष्मतामनं
सायज्ञियेन । योवाँदूतो न धिष्ण्यावजीगरच्छासूनुर्नपितराविवक्मि ॥ अशौच्यग्निः समिधानोऽस्मेऽउपोऽअदृश्
न्तमसश्चिदंताः । अचैतिकेतुरुषसः पुरस्ताच्छ्रिये दिवो दुहितुर्जायमानः ॥ अभिवाँनूनमश्विना सुहोतास्तोमैः सिषक्ति
नासत्याविवक्मान् । पूर्वाभिर्यातं पथ्याभिरर्वाक्स्वर्विदावसुमतारथेन ॥ अवोवाँनूनमश्विना युवाकुर्हुवेयद्वाँसुतेमाध्वी
वसूयुः । आवाँवहंतुस्थविरासोऽअश्वाः पिवाँथोऽअस्मेसुषुतामधूनि ॥ प्राचीमुदेवाश्विना धियं मे मृधांसातये कृतं वसू
युं । विश्वाऽअविष्टं वाजऽआपुरंधीस्तानः शक्तं शचीपतीशचीभिः ॥ १२ ॥ अविष्टंधीष्वश्विनानां सुप्रजावद्रेतोऽ
अहयं नोऽअस्तु । आवाँतोकेतनयेतूतुजानाः सुरत्नासो देववीतिंगमेम ॥ एषस्य वाँपूर्वगत्वेव सख्ये निधिर्हितो माध्वी
रातोऽअस्मे । अहंतामनसायातमर्वागश्रंता हव्यं मानुषीषु विक्षु⁺ ॥ एकस्मिन्योगे भुरणा समाने परिवांसप्तस्रवतो र
थौगात् । नवायं तिसृभ्वो देवयुक्ता ये वाँधूर्धुतरणयोवहति ॥ असश्चतामघवद्भ्यो हि भूतं ये रायामघदेयं जुनंति । प्रयेवं

(७।४।१२) प्रतिवामिति दशर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ५

॥ ३३ ॥

धुंसुनृताभिस्तिरंतेगव्यापृंचंतोऽअश्व्यामघानि ॥ नूमेहवमाशुणुतंयुवानायासिष्टंवर्तिरश्विनाविरावत् । धत्तरत्नानि
 जरतंचसुरीन्ययंपात० ॥ १३ ॥ (७।४।१३) आशुभ्रायातमश्विनास्वश्वागिरोदस्राजुषाणायुवाकौः । हव्यानि
 चप्रतिभृतावीतनः ॥ प्रवामंधांसिमद्यान्यस्थुररंगंतहविषोवीतयेमे । तिरोऽअर्योहवनानिश्रुतनः ॥ प्रवारथोमनो
 जवाऽइयर्तितिरोरजांस्यश्विनाशतोर्तिः । अस्मभ्यंसूर्यावसूऽइयानः⁺ ॥ अयंहयद्वादेव्याऽउऽअद्रिरुध्वोविवक्ति
 सोमसुद्युवभ्यां । आवल्गूविप्रोववृतीतहव्यैः⁺ ॥ चित्रंहयद्वाभोजनंन्वस्तिन्यत्रयेमहिष्वंतयुयोतं । योवामोमानंद
 धतेप्रियःसन्⁺ ॥ १४ ॥ उतत्यद्वाजुरतेऽअश्विनाभुक्ष्यवानायप्रतीत्यंहविर्दे । अधियद्वर्षऽइतऽऊतिधत्थः⁺ ॥ उत
 त्यंभुज्युमश्विनासखायोमध्येजहुर्दुरेवासःसमुद्रे । निर्रीर्षदरावाययुवाकुः ॥ वृकायचिज्जसमानायशक्तमुतश्रुतं
 शयवैहूयमाना । यावद्व्यामपिन्वतमपोनस्तर्थाचिच्छक्त्यश्विनाशर्चाभिः ॥ एषस्यकारुर्जरतेसूक्तैरग्रेबुधानऽउपसां
 सुमन्मा । इषातंवर्धद्व्यापयोभिर्ययंपात० ॥ १५ ॥ (७।४।१४) आवारथोरोदसीवद्वधानोहिरण्ययोवृषभि
 र्यात्वश्वैः । घृतवर्तनिःपविभीरुचानऽइषांवोह्वानृपतिर्वाजिनीवान् ॥ सपप्रथानोऽअभिपंचभूमात्रिवंधुरोमनसाया

(७।४।१३) आशुभ्रेतिनवर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोश्विनौत्रिष्टुप् आद्याः सप्तविराजः । (७।४।१४) आवारथइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठो
 श्विनौत्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ४

॥ ३३ ॥

तुयुक्तः । विशोयेन गच्छथो देवयंतीः कुत्राचिद्याममश्विना दधाना ॥ स्वश्वायशसाया तमर्वाग्दक्षा निधिं मधुमंतं पिवा
थः । विवारथो वध्वा ३ यादमानो तां न्दिवो बाधते वर्तनिभ्यां ॥ युवोः श्रियं परियोषा वृणीतसूरो दुहिता परितक्म्यायां ।
यद्देवयंतमवथः शचीभिः परिघ्नं समो मनावां वयोगात् ॥ यो हस्यवारथिरावस्तऽउत्सारथो युजानः परियातिवर्तिः । ते
ननः शंयोरुषसो व्युष्टौ न्यश्विनावहतं यज्ञेऽस्मिन् ॥ नरागौरेव विद्युतं तृषाणास्माकं मद्यसवनोपयातं । पुरुत्राहिवांम
तिभिर्वर्तते मावा मन्ये नियमन्देवयंतः ॥ युवं भुज्युमव विद्धं समुद्रऽउद्धथुरणसोऽस्त्रिधानैः । पतत्रिभिरश्रमैरव्य
थिभिर्दसनाभिरश्विना पारयता ॥ नूमेहवमाशृणुतं युवानायासिष्टं वर्तिरश्विनाविरावत् । धत्तरत्नानि जरतं च सूरौ
न्युयं पात ० ॥ १६ ॥ (७।४।१५) आविश्ववाराश्विना गतं नः प्रतत्स्थानं मवाचिवां पृथिव्यां । अश्वोनवाजी शुनपृ
ष्ठोऽअस्थादायत्सेदथुर्ध्रुवसेनयोनिं ॥ सिषक्तिसावांसुमतिश्च निष्ठाता पिघर्मो मनुषो दुरोणे । योवांसमुद्रान्तसरितः पि
पत्ये तं वाचिन्नसुयुजा युजानः⁺ ॥ यानि स्थानान्यश्विना दधार्थे दिवो यहीष्वोषधीषु विक्षु । निपर्वतस्य मूर्धनिसदंतेषं
जनाय दाशुषेव हता ॥ च निष्टं देवाऽओषधीष्वप्सु यद्योग्याऽअश्रवैथेऽऋषीणां । पुरुणिरत्ना दधतौ न्यऽस्मेऽनुपूर्वा
णि च ख्यथुर्युगानि ॥ शुश्रुवांसां चिदश्विना पुरुण्यभिब्रह्माणि च क्षाथेऽऋषीणां । प्रतिप्रयातं वरमाजनायास्मेवामस्तु

(७।४।१५) आविश्ववारेति सप्तर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ५

॥ ३४ ॥

सुमतिश्च निष्ठा ॥ योवां यज्ञोनासत्याहविष्मान्कृतब्रह्मासमयौ भवति । उपप्रयातं वरमावसिष्ठमिमा ब्रह्माण्युच्यंते
 युवभ्यां ॥ इयं मनीषाऽइयं मन्विना गीरिमांसुवृत्तिं वृषणा जुषेथां । इमा ब्रह्माणि युवयून्यगमन्युयं पात ॥ १७ ॥
 (७।५।१) अपस्वसुरुषसोनजिहीतेरिणक्ति कृष्णीररुषाय पंथां । अश्वामघागोमं घावां हुवेमदिवानक्तं शरुमस्मद्युयोतं ॥
 उपायातं दाशुषेमर्त्या यरथेन वाममन्विनावहंता । युयुतमस्मदनिराममीवां दिवानक्तं माध्वीत्रासीथानः ॥ आवारथ
 मवमस्यां व्युष्टौ सुम्नाय वो वृषणो वर्तयंतु । स्यूमंगभस्तिमृतयुग्भिरश्वैराश्विनावसुमंतं वहेथां ॥ योवारथो नृपतीऽअस्ति
 वोह्वात्रिवंधुरो वसुमांऽउस्रयामा । आनऽएनानासत्योपयातमभियद्वां विश्वप्सु योजिगाति ॥ युवंच्यवानं जरसो मुमुक्तं
 निपेदवऽऊहथुराशुमश्वं । निरंहसस्तमसः स्पर्तमत्रिनिजाहुषं शिथिरेधातमंतः ॥ इयं मनीषा ॥ १८ ॥ (७।५।२)
 आगोमं तानासत्यारथेनाश्ववता पुरश्चंद्रेण यातं । अभिवां विश्वानियुतः सचंते स्पर्हया श्रिया तन्वां शुभानां ॥ आनो
 देवेभिरुपयातमर्वाक्सजोषसानासत्यारथेन । युवोर्हिनः सख्या पित्र्याणिसमानो बंधुरुततस्य वित्तं ॥ उदुस्तो मासोऽ
 अश्विनोरबुध्नन्जामि ब्रह्माण्युषसश्च देवीः । आविवांसत्रोदसीधिष्ये मेऽअच्छाविप्रो नासत्याविवक्ति ॥ विचेदुच्छंत्यश्वि
 नाऽउषासः प्रवां ब्रह्माणिकारवो भरंते । ऊर्ध्वं भानुं सविता देवोऽअश्रेद्बृहद्गयः समिधाजरंते ॥ आपश्चातान्नासत्यापु

(७।५।१) अपस्वसुरितिषळर्चस्यसूक्तस्य वसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् । (७।५।२) आगोमतेति पंचर्चस्यसूक्तस्य वसिष्ठोऽश्विनौ त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ५

॥ ३४ ॥

रस्तादाश्विनायातमधुरादुदक्तात् । आविश्वतःपांचजन्येनरायायूयंपात० ॥ १९ ॥ (७।५।३) अतारिष्मतमस
 स्पारमस्यप्रतिस्तोमैदेवयंतोदधानाः । पुरुदंसापुरुतमापुराजामर्त्याहवतेऽअश्विनागीः+ ॥ न्युप्रियोमनुषःसादिहो
 तानासत्यायोयजतेवंदतेच । अश्रीतमध्वोऽअश्विनाऽउपाकऽआवावोचेविदथेषुप्रयस्वान् ॥ अहेमयज्ञपथामुराणाऽ
 इमांसुवृत्किंवृषणाजुषेथां । श्रुष्टीवेवप्रेषितोवामबोधिप्रतिस्तोमैर्जरमाणोवसिष्ठः ॥ उपत्यावह्नीगमतोविशंनोरक्षोह
 णासंभृतावीलुपाणी । समंधास्यगमतमत्सराणिमानोमर्धिष्टमागतंशिवेन ॥ आपश्चातान्नासत्या० ॥ २० ॥ (७।५।४)
 इमाऽउवांदिर्विष्टयऽउस्नाहवंतेऽअश्विना । अयंवामह्वेवसेशचीवसुविशंविशंहिगच्छथः ॥ युवंचित्रंददथुर्भोजनंनरा
 चोदैथांसुनृतावते । अर्वाग्रथंसमनसानियच्छतंपिवतंसोम्यमधु ॥ आयातमुपभूषतमध्वःपिवतमश्विना । दुग्धंपयो
 वृषणाजेन्यावसुमानोमर्धिष्टमागतं ॥ अश्वासोयेवामुपदाशुषोगृहंयुवांदीयंतिविभ्रतः । मक्षुयुभिर्नराहयैभिरश्वि
 नादेवायातमस्यू ॥ अधाहयंतोऽअश्विनापृक्षःसचंतसुरयः । तायंसतोमध्वन्ध्वोध्रुवंयशश्छर्दिस्मभ्यंनासत्या ॥
 प्रयेययुरवृकासोरथाऽइवनृपातारोजनानां । उत्स्वेनशवसाशूशुवुर्नरऽउतक्षियंतिसुक्षितिं ॥ २१ ॥ (७।५।५) व्यु१षा

(७।५।३) अतारिष्मेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोश्विनौत्रिष्टुप् । (७।५।४) इमाउवामितिषळर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोश्विनौबृहतीद्विती
 याचतुर्थीषष्ठयःसतोबृहत्यः । (७।५।५) व्यु१षाआवइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ५

॥ ३५ ॥

ऽआवोदिविजाऽऋतेनाविष्कृण्वानामहिमानमागात् । अपद्ब्रह्मस्तमऽआवरजुष्टमंगिरस्तमापथ्याऽअजीगः ॥ महे
 नोऽअद्यसुवितायबोध्युषोमहेसौभगायप्रयंधि । चित्रंरयियशसंधेह्यस्मेदेविमतेषुमानुषिश्रवस्युं⁺ ॥ एतेत्येभान
 वोदर्शतायाश्चित्राऽउषसोऽअमृतासऽआगुः । जनयंतोदैव्यानिब्रतान्यापूणंतोऽअंतरिक्षाव्यस्थुः ॥ एषास्यायुजाना
 पराकात्पंचक्षितीःपरिसद्योजिगाति । अभिपश्यंतीवयुनाजनानांदिवोदुहिताभुवनस्यपत्नी ॥ वाजिनीवतीसूर्यस्ययो
 षाचित्रामधारायऽईशेवसूनां । ऋषिष्ठुताजरयंतीमघोन्युषाऽउच्छतिवाह्निभिर्गृणाना⁺ ॥ प्रतिद्युतानामरुषासोऽअ
 श्वाश्चित्राऽअदृशन्नृषसंवहंतः । यातिशुभ्राविंश्वपिशारथेनदधातिरत्नविधतेजनाय ॥ सत्यासत्येभिर्महतीमहद्भिर्दे
 वीदेवेभिर्यजतायजत्रैः । रुजहृह्वानिदददुस्त्रियाणांप्रतिगावऽउषसंवावशंत ॥ नूनोगोमद्वीरवज्रेहिरत्नमुषोऽअश्वाव
 त्पुरुभोजोऽअस्मे । मानोवर्हिःपुरुषतानिदेकर्युयंपात० ॥ २२ ॥ (७।५।६) उदुज्योतिरिमृतंविश्वजन्यंविश्वानरः
 सवितादेवोऽअश्रेत् । ऋत्वादेवानामजनिष्टचक्षुराविरकृभुवनंविश्वमुषाः⁺ ॥ प्रमेपंथादेवयानाऽअदृशन्नमर्धतोवसु
 भिरिष्कृतासः । अभूदुकेतुरुषसःपुरस्तात्प्रतीच्यागादधिहर्म्येभ्यः ॥ तानीदहानिवहुलान्यासन्याप्राचीनमुदितासू
 र्यस्य । यतःपरिजारऽइवाचरंत्युषोददृक्षेनपुनर्यतीव ॥ तऽइदेवानांसधमादऽआसन्नृतावानःकवयःपूव्यांसः । गृहं

(७।५।६) उदुज्योतिरितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ५

॥ ३५ ॥

ज्योतिःपितरोऽअन्वविन्दन्सत्यमैत्राऽअजनयन्नुषासं ॥ समानऽऊर्वेऽअधिसंगतासःसंजानतेनयंतंतेमिथस्ते । तेदेवा
 नानमिनंतिव्रतान्यमर्धतोवसुभिर्यादमानाः ॥ प्रतित्वास्तोमैरीळतेवसिष्ठाऽउषर्बुधःसुभगेतुष्टुवांसः । गवानेत्रीवाज
 पत्नीनऽउच्छोषःसुजातेप्रथमाजरस्व ॥ एषानेत्रीराधसःसूनृतांनामुषाऽउच्छंतीरिभ्यतेवसिष्ठैः । दीर्घश्रुतंरयिमस्मे
 दधानायुयंपात० ॥ २३ ॥ (७।५।७) उपौरुरुचेयुवतिर्नयोषाविश्वंजीवंप्रसुवंतीचरायै । अभूदग्निःसमिधेमानु
 षाणामकृज्योतिर्वाधमानातमांसि ॥ विश्वंप्रतीचीसप्रथाऽउदस्थाद्दुशद्वासोविभ्रतीशुक्रमश्वैत् । हिरण्यवर्णासुदृशी
 कसंहृगवांमातानेव्यहामरोचि ॥ देवानांचक्षुःसुभगावहंतीश्वेतनयंतीसुदृशीक्रमश्वं । उषाऽअदशिरश्मिभिर्व्यक्ता
 चित्रामघाविश्वमनुप्रभूता ॥ अंतिवामादूरेऽअमित्रमुच्छोर्वीगव्यूतिमभयंकृधीनः । यावयद्वेषऽआभरावसूनिचोद
 युराधोगृणतेमघोनि ॥ अस्मेश्रेष्ठैभिर्भानुभिर्विभाह्युषोदेविप्रतिरंतीनऽआयुः । इषंचनोदधतीविश्ववारेगोमदश्वाव
 द्रथवच्चराधः ॥ यांत्वादिवोदुहितर्वर्धयंत्युषःसुजातेमतिभिर्वसिष्ठाः । सास्मासुधारयिमृष्वंवृहंत्युयंपात० ॥ २४ ॥
 (७।५।८) प्रतिकेतवःप्रथमाऽअदृश्रन्नुर्ध्वाऽअस्याऽअंजयोविश्रयंते । उषोऽअर्वाचाबृहतारथेनज्योतिष्मतावाम
 मस्मभ्यवक्षि ॥ प्रतिषीमग्निर्जरतेसमिद्धःप्रतिविप्रांसोमतिभिर्गृणंतः । उषायातिज्योतिषावाधमानाविश्वातमांसिदु

(७।५।७) उपौरुरुचइतिषळर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् । (७।५।८) प्रतिकेतवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ५

॥३६॥

रितापदेवी⁺ ॥ एताऽउत्याःप्रत्यहश्रन्पुरस्ताज्ज्योतिर्यच्छंतीरुषसोविभातीः । अजीजनन्त्सूर्ययज्ञमग्निमपाचीनंतमो
 ऽअगादजुष्टं ॥ अचेतिदिवोदुहितामघोनीविश्वेपश्यंत्युषसंविभातीं । आस्थाद्रथंस्वधयायुज्यमानमायमश्वासःसुयु
 जोवहंति ॥ प्रतित्वाद्यसुमनसोबुधंतास्माकासोमघवानोवयंच । तिल्विलायध्वमुषसोविभातीर्युयंपात० ॥ २५ ॥
 (७।५।९) व्यु^१षाऽआवःपथ्या^३जनानांपंचक्षितीर्मानुषीर्वोधयंती । सुसंहग्भिरुक्षभिर्भानुमंश्रेद्विसूर्योरोदसीचक्ष
 सावः ॥ व्यंजतेदिवोऽअंतैष्वक्नून्विशोनयुक्ताऽउषसोयतंते । संतेगावस्तमऽआवर्तयंतिज्योतिर्यच्छंतिसवितेववा
 ह⁺ ॥ अभूदुषाऽइंद्रतमामघोन्यजीजनत्सुवितायश्रवांसि । विदिवोदेवीदुहितादधात्यंगिरस्तमासुकृतेवसूनि ॥ ता
 वदुषोराधोऽअस्मभ्यंरास्वयावत्स्तोतृभ्योऽअरदोगृणाना । यांत्वाज्जुर्वृषभस्यारवेणविद्वहस्यदुरोऽअद्रैरौर्णोः ॥ देवं
 देवराधसेचोदयंत्यस्मद्व्यक्रसूनृताऽईरयंती । व्युच्छंतीनःसनयेधियोधायुयंपात० ॥ २६ ॥ (७।५।१०) प्रतित्तो
 मेभिरुषसंवसिष्ठागीर्भिर्विप्रासःप्रथमाऽअबुधन् । विवर्तयंतींरजसीसमंतेऽआविष्कृण्वतींभुवनानिविश्वा ॥ एषास्या
 नव्यमायुर्दधानागूढीतमोज्योतिषोषाऽअवोधि । अग्रऽएतियुवतिरहयाणाप्राचिकित्सूर्ययज्ञमग्निं⁺ ॥ अश्वावती

(७।५।९) व्युषाआवइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् । (७।५।१०) प्रतित्तोमेभिरितिवृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठउषास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ५

॥३६॥

गौमतीर्नऽउपासोवीरवतीःसदमुच्छंतुभद्राः । घृतंदुहानाविश्वतःप्रपीतायुयंपात० ॥ २७ ॥ ॥ इतिपंचमाष्टके
पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तत्रिंशाध्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि २१ ऋचः १५० ॥ त्यागः ॥ सूर्याये. मित्रावरुणाभ्या. १८ सूर्याये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३
सूर्याये. ४ सूर्यमित्रावरुणेभ्य. मित्रावरुणाभ्या. १४ आदित्येभ्य. १० सूर्याये. ३ मित्रावरुणाभ्या. ३ अश्विभ्या. ५६ उपस. ३४
॥ इतिपंचमेपंचमः ॥

प्रत्युषट्प्रागार्थमिन्द्रावरुणादशैन्द्रावरुणंहजागतंतुयुवांनरावांपंचपुनीषेधीराष्टौवारुणंहरदत्सप्तप्रशुंध्युवमंत्या
पाशविमोचनीमोषुपंचगायत्रंजगत्यंतंप्रवीरयासप्तवायव्यंह्यैन्द्रश्चयाद्विवदुक्ताःकुविदंगावायोपंचशुचिन्वष्टावै
द्राग्नत्वियंवांद्रादशगायत्रमंत्यानुष्टुप्प्रक्षोदसाषट्सारस्वतंतुतृतीयासरस्वतेबृहदुप्रगार्थःप्रस्तारपंक्तिःपरास्ति
स्रोगायत्र्यःसरस्वतेयज्ञेदशैन्द्रादिवाहस्पत्यमंत्यैद्रीचतृतीयानवम्यावैन्द्राब्राह्मणस्पत्यैअध्वर्यवःसप्तोक्तदेवतांत्या
परोवैष्णवंतूरुमित्यैद्यश्चतिसोनूमर्तः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (७।५।११) प्रत्युऽअदर्श्यायत्युच्छंतीदुहितादिवः । अपोमहिंव्ययतिचक्षसेतमोज्योतिष्कृ

(७।५।११) प्रत्युअदर्शीतिषळर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठउपाबृहतीद्वितीयाचतुर्थीषष्ठ्यःसतोबृहत्यः ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ६

॥३७॥

णोतिसूनरीं ॥ उदुस्त्रियाः सृजते सूर्यः सचाँऽउद्यन्नक्षत्रमर्चिवत् । तवेदुंशोव्युषिसूर्यस्य च संभक्तेन गमेमहि ॥ प्रतित्वा
 दुहितर्दिवऽउषो जीराऽअभुत्समहि । यावहसिपुरुषार्हवनन्वतिरत्नं दाशुषेमयः ॥ उच्छंतीया कृणोषि मंहनामहि प्र
 ख्यैदैविस्वर्हशे । तस्यास्तेरत्नभाजऽईमहे वयं स्याम मातुर्नसूनवः ॥ तच्चित्रं राधऽआभरोषोयदीर्घश्रुत्तमं । यत्तैदिवो
 दुहितर्मर्तभोजनं तद्रास्वभुनजामहै ॥ श्रवः सूरिभ्योऽअमृतैव सुत्वनं वाजोऽअस्मभ्यंगोमतः । चोदयित्रीमघोनः सूनृ
 तावत्युषाऽउच्छदपस्त्रिधः ॥ १ ॥ (७।५।१२) इंद्रावरुणायुवमध्वराय नो विशेषनायमहि शर्मयच्छतं । दीर्घप्रय
 ज्युमतियो वनुष्यति वयं जयेम पृतना सुदुह्यः* ॥ सम्राठन्यः स्वराठन्यऽउच्यते वांमहांता विंद्रावरुणामहावसू । विश्वे
 देवासः परमेव्यो मनि संवामो जौ वृषणा संबलं दधुः ॥ अन्वपाखान्यतंतमोजसा सूर्यमैरयतं दिवि प्रभुं । इंद्रावरुणामदे
 ऽअस्य मायिनो पिन्वतमपितः पिन्वतंधियः ॥ युवामिद्युत्सुपृतना सुवह्यो युवांक्षेमस्य प्रसवेमि तज्ञवः । ईशानावस्वऽ
 उभयस्य कारवऽइंद्रावरुणा सुहवा हवामहे ॥ इंद्रावरुणाय दिमानि च क्रथुर्विश्वा जातानि भुवनस्य मज्मना । क्षेमेण मि
 त्रोवरुणं दुवस्यति मरुद्भिरुग्रः शुभमन्यऽईयते ॥ २ ॥ महेशुल्काय वरुणस्य नुत्विषऽओजो मिमाते ध्रुवमस्य यत्स्वं । अ
 जामिमन्यः श्रथयंत मातिरह भ्रेभि रन्यः प्रवृणोति भूयसः ॥ नतमंहोनदुरितानि मर्त्यमिंद्रावरुणानतपः कुतश्चन ।

(७।५।१२) इंद्रावरुणेति दशर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठ इंद्रावरुणौ जगती ।

मंडलं ७

अनु. ५

॥३७॥

यस्य देवा गच्छथो वीथोऽध्वरं न तं मर्तस्य न शते परिहृतिः ॥ अर्वाङ्मनरा दैव्येनावसागतं शृणुतं हव्यं यदि मे जुजोषथः ।
 युवोर्हि सख्यमुत वायदाप्यं मर्डीकमिन्द्रावरुणानियच्छतं ॥ अस्माकमिन्द्रावरुणाभरेभरेपुरोयोधा भवतं कृष्योजसा ।
 यद्वाँ हवँतऽउभयेऽअधस्पृधिनरस्तोकस्य तनयस्य सातिषु ॥ अस्मेऽइन्द्रोवरुणो मित्रोऽअर्यमाद्युम्रयच्छंतु महिर्शर्मैः सप्रथः ।
 अवध्रं ज्योतिरदितेर्कतावृधो देवस्य श्लोकैः सवितुर्मनामहे ॥ ३ ॥ (७।५।१३) युवानंरा पश्यमानासऽआप्यं प्राचाग
 व्यंतः पृथुपर्शवो ययुः । दासाचवृत्राहतमार्याणि च सुदासमिन्द्रावरुणावसावतं ॥ यत्रानरः समयंते कृतध्वजो यस्मिन्ना
 जा भवति किंचन प्रियं । यत्राभयंते भुवनास्वर्दशस्तत्रानऽइन्द्रावरुणाधिबोचतं ॥ संभूम्याऽअंताध्वसिराऽअदृक्षते द्राव
 रुणादिविघोषऽआरुहत् । अस्थुर्जनानामुपमामरातयोर्वागवसाहवनश्रुतागतं ॥ इन्द्रावरुणावधनाभिरप्रतिभेदं वन्वं
 ताप्रसुदासमावतं । ब्रह्माण्येषां शृणुतं हवीमनि सत्यातृत्सूनामभवत्पुरोहितिः ॥ इन्द्रावरुणावभ्यातपंतिमाघान्यर्योव
 नुषामरातयः । युवंहिवस्वऽउभयस्य राजथो धस्मानो वतं पार्यै दिवि⁺ ॥ ४ ॥ युवाँ हवँतऽउभयासऽआजिष्विद्रं च व
 स्वोवरुणं च सातये । यत्र राजभिर्दशभिर्निवाधितं प्रसुदासमावतं तृत्सुभिः सह⁺ ॥ दशराजानः समिताऽअयं ज्यवः सु
 दासमिन्द्रावरुणानयुयुधुः । सत्यानृणामद्भ्यः स दामुपस्तुतिर्देवाऽएषामभवन्देव हृतिषु ॥ दशराज्ञे परियत्ताय विश्वतः

(७।५।१३) युवानरेति दशर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठ इन्द्रावरुणौ जगती ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ६

॥३८॥

सुदासं इंद्रावरुणावशिक्षतं । श्वित्यंचोयत्र नमसाकपर्दिनो धियाधीवतोऽसंपतंतृत्सवः ॥ वृत्राण्यन्यःसमिथेषु जि
घ्रते व्रतान्यन्योऽभिरक्षते सदा । हवामहे वां वृषणा सुवृक्तिभिर्स्मे इंद्रावरुणा शर्मयच्छतं ॥ अस्मे इंद्रोवरुणो मित्रोऽअ
र्यमाद्युन्नयच्छंतुमहि शर्मसप्रथः । अवधंज्योतिरर्दिते कृतावृधो देवस्य श्लोकं सवितुर्मनामहे ॥ ५ ॥ (७।५।१४) आ
वां राजानावध्वरे वृत्त्यां हव्येभिरिंद्रावरुणानमोभिः । प्रवां घृताचीं वाहोर्दधाना परित्मना विषुरुपाजिगाति ॥ युवो रा
ष्ट्रं बृहदिन्वति द्यौर्यौ सेतुभिररज्जुभिः सिनीथः । परि नो हेळोवरुणस्य वृज्याऽउरुन इंद्रं कृणवदुलोकं ॥ कृतं नो यज्ञं
विदथेषु चारुं कृतं ब्रह्माणि सूरिषु प्रशस्ता । उपो रयिर्देवजुतो नऽएतु प्रणः स्पर्हाभिरुतिभिस्तिरेतं ॥ अस्मे इंद्रावरुणा
विश्ववारं रयिं धत्तं वसुमंतं पुरुक्षुं । प्रयऽआदित्योऽअनृता मिनात्यमिता शूरो दयते वसूनि ॥ इयमिंद्रं वरुणमष्टमेगीः प्रा
वत्तो केतनयेतूतु जाना । सुरत्ना सो देववीतिंगमे मयूयं पात ॥ ६ ॥ (७।५।१५) पुनीषे वा मरुक्षसं मनीषां सोममि
द्रायवरुणाय जुह्वत् । घृतप्रतीकामुषसं न देवीं तानो यामन्नुरुष्यतामभीकै ॥ स्पर्धते वाऽउदेव हूयेऽअत्र येषु ध्वजेषु दिद्य
वः पतंति । युवंतां इंद्रावरुणा मित्रान्हृतं पराचः शर्वा विषूचः ॥ आपश्चिद्धि स्वयं शसः सदाः सुदेवी रिंद्रं वरुणं देवताधुः ।
कृष्टीरन्यो धारयति प्रविक्रावृत्राण्यन्योऽअप्रतीनिहंति ॥ ससुक्रतुं कृतचिदस्तु होतायऽआदित्यशर्वसावां नमस्वान् ।

(७।५।१४) आवां राजानाविति पंचर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठ इंद्रावरुणौ त्रिष्टुप् । (७।५।१५) पुनीषे वामिति पंचर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठ इंद्रावरुणौ त्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ५

॥३८॥

आववर्तदवसेवाहविष्मानसदित्सुवितायप्रयस्वान् ॥ इयमिंद्रवरुणमष्टमेगीः प्रावत्तोकेतनयेतुतुजाना । सुरत्तासो
 देववीतिंगमेमयूयंपात० ॥ ७ ॥ (७।५।१६) धीरात्वस्यमहिनाजनूषिवियस्तस्तभरोदसीचिदुर्वी । प्रनाकमृष्वनु
 नुदेवृहंतद्वितानक्षत्रंप्रथञ्चभूम ॥ उत्स्वयातन्वाऽसंवदेतत्कदान्वं१ तर्वरुणेभुवानि । किमेहव्यमहणानोजुषेतक
 दामृळीकंसुमनाऽअभिरुयं ॥ पृच्छेतेनोवरुणदिदक्षूपोऽएमिचिकितुषोविपृच्छं । समानमिन्मेकवयश्चिदाहुरयं
 हतुभ्यंवरुणोहणीते ॥ किमार्गोऽआसवरुणज्येष्ठयस्तोतारंजिघांससिसखायं । प्रतन्मेवोचोदूढभस्वधावोवत्वाने
 नानमसातुरऽइयां ॥ अवद्रुग्धानिपित्र्यासृजानोवयावयंचक्रमातनूभिः । अवराजन्पशुतृपंनतायुंसृजावत्संनदाम्नो
 वसिष्ठं ॥ नसःस्वोदक्षोवरुणधृतिःसासुरामन्युर्विभीदकोऽअर्चिः । अस्तिज्यायान्कनीयसऽउपारेस्वमश्चनेदन्
 तस्यप्रयोता+ ॥ अरंदासोनमीहुषेकराण्यहंदेवायभूर्णयेनागाः । अचैतयदचितोदेवोऽअर्योगृत्संरायेकवितरोजुना
 ति ॥ अयंसुतुभ्यंवरुणस्वधावोहृदिस्तोमऽउपश्रितश्चिदस्तु । शनःक्षेमेशमुयोगेनोऽअस्तुयूयंपातस्वस्तिभिः० ॥ ८ ॥
 (७।५।१७) रदत्पथोवरुणःसूर्यायप्राणींसिसमुद्रियानुदीनां । सर्गेनसृष्टोऽअर्वतीर्कतायन्चकारमहीरवनीरहभ्यः ॥
 आत्मातेवातोरजऽआनवीनोत्पशुर्नभूर्णिर्यवसेससवान् । अंतर्महीवृहतीरोदसीमेविश्वातेधामवरुणप्रियाणि ॥ परि

(७।५।१६) धीरात्वित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोवरुणस्त्रिष्टुप् । (७।५।१७) रदत्पथइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोवरुणस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ६

॥ ३९ ॥

स्पर्शोवरुणस्यस्मदिष्टाऽउभेपश्यंतिरोदसीसुमेके । कृतावानः कवयो यज्ञधीराः प्रचेतसो यऽइषयंतुमन्म ॥ उवाच मे व
 रुणो मे धिरायुत्रिः सप्तनामाद्या विभर्ति । विद्वान्पदस्य गुह्यानवो च द्युगाय विप्रऽउपराय शिक्षन् ॥ तिस्रोद्यावो निहिता
 ऽअंतरस्मिन् तिस्रो भूमीरुपराः षड्विधानाः । गृत्सो राजावरुणश्चक्रऽएतं दिवि प्रेखं हि रण्ययं शुभेकं⁺ ॥ अवसिंधुवरुणो
 द्यौरिव स्थाद्रप्सो नश्वेतो मृगस्तु विष्मान् । गंभीरशंसोरजसो विमानः सुपारक्षत्रः सतोऽअस्य राजा ॥ यो मृळयाति चक्रु
 र्बैचिदा गोवयं स्यामवरुणेऽअनागाः । अनुव्रतान्यदिते कृधंतो यूयं पात ॥ ९ ॥ (७।५।१८) प्रशुंध्युववरुणाय प्रे
 षामतिं वसिष्ठमीह्रुषैर्भरस्व । यईमर्वाचंकरते यजत्रं सहस्रामघं वृषणं वृहतं ॥ अधान्वस्य संदृशं जगन्वानग्नेरनीकं वरुण
 स्यमंसि । स्वर्ग्यदश्मन्नधिपाऽउऽअंधो भिमावपुर्दृश्ये निनीयात् ॥ आयद्रुहा ववरुणश्च नावं प्रयत्समुद्रमीरयावमध्यं ।
 अधियदपांस्तुभिश्चरावप्रप्रेखऽई खयावहै शुभेकं⁺ ॥ वसिष्ठं हवरुणो नाव्याधादृषिचकार स्वपामहोभिः । स्तोतारं विप्रः
 सुदिनत्वेऽअह्नां यान्नुद्यावस्ततन्यादुषासः ॥ कृत्यानि नौ सख्यावभूवुः सचावहेयदवृकं पुराचित् । वृहतं मानं वरुण
 स्वधावः सहस्रद्वारं जगमा गृहतं ॥ यऽआपिर्नित्यो वरुणप्रियः सन्त्वामागांसि कृणवत्सखाते । मातऽएनस्वतो यक्षिन्भु
 जेमयं धिष्माविप्रः स्तुवते वरूथं ॥ ध्रुवासुत्वा सुक्षितिषु क्षियंतो व्यस्मत्पाशं वरुणो मुमोचत् । अवो वन्वानाऽअदितेरु

(७।५।१८) प्रशुंध्युवमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठो वरुणस्त्रिष्टुब्ध्या जगती । (अंत्यापाशविमोचनीतिगुणः) ।

मंडलं ७

अनु. ५

॥ ३९ ॥

पस्थाद्युयंपात० ॥ १० ॥ (७।५।१९) मोषुवरुणमृन्मयैगृहंराजन्नहंगमं । मृळासुक्षत्रमृळयं ॥ यदेमिप्रस्फुरन्निव
 दृतिर्नध्मातोऽअद्रिवः । मृळा० ॥ ऋत्वंसमहदीनताप्रतीपंजगमाशुचे । मृळा० ॥ अपांमध्येतस्थिवांसंतृष्णाविद
 ज्जरितारं । मृळा० ॥ यत्किंचेदंवरुणदैव्येजनेभिद्रोहंमनुष्याश्चरामसि । अचिंत्तीयत्तवधर्मायुयोपिमानस्तस्मादे
 नंसोदेवरीरिषः ॥ ११ ॥ (७।६।१) प्रवीरयाशुचयोदद्रिरेवामध्वर्युभिर्मधुमंतःसुतासः । वहवायोनियुतोयाह्य
 च्छापिवासुतस्यांधसोमदाय ॥ ईशानायप्रहुतियस्तुऽआनद्रुचिसोमैशुचिपास्तुभ्यंवायो । कृणोषितंमर्त्येषुप्रशस्तं
 जातोजातोजायतेवाज्यस्य ॥ रायेनुयंजज्ञतुरोदसीमेरायेदेवीधिषणाधातिदेवं । अधवायुंनियुतःसश्चतस्वाऽउतश्चे
 तंवसुधितिनिरेके⁺ ॥ उच्छन्नपसःसुदिनाऽअरिप्राऽउरुज्योतिर्विविदुर्दीध्यानाः । गव्यंचिदूर्वमुशिजोविवब्रुस्तेषामनुप्र
 दिवःससुरारपः ॥ तेसत्येनमनसादीध्यानाःस्वेनयुक्तासःक्रतुनावहन्ति । इंद्रवायूवीरवाहंरथंवामीशानयोरभिपृक्षःस
 चंते ॥ ईशानासोयेदधतेस्वर्णो गोभिरश्वैर्भिर्वसुभिर्हिरण्यैः । इंद्रवायूसुरयोविश्वमायुरर्वद्विर्वीरैःपृतनासुसह्यः ॥
 अर्वितोनश्रवसोभिक्षमाणाऽइंद्रवायूसृष्टिभिर्वसिष्ठाः । वाजयंतःस्ववसेहुवेमयूयंपात० ॥ १२ ॥ (७।६।२) कुवि

(७।५।१९) मोषुवरुणेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोवरुणोगायत्र्यंयाजगती । (७।६।१) प्रवीरयेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठः आद्यानां
 चतसृणांवायुरंत्यानांतिसृणामिंद्रवायूत्रिष्टुप् । (७।६।२) कुविदंगेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रवायूआद्यानृतीययोर्वायुस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ६

॥४०॥

दुंगनमसायेवृधासःपुरादेवाऽनवद्यासऽआसन् । तेवायवेमनवेबाधितायावासयन्नुषसंसूर्येण ॥ उशंतादुतानदभा
 यगोपामासश्चपाथःशरदश्चपूर्वीः । इन्द्रवायूसुष्टुतिर्वामियानामाङ्गीकमीन्द्रैसुवितंचनव्यं ॥ पीवोऽअन्नारयिवृधःसुमे
 धाःश्वेतःसिषक्तिनियुतामभिथ्रीः । तेवायवेसमनसोवितस्थुर्विश्वेन्नरःस्वपत्यानिचक्रुः ॥ यावत्तरस्तन्वोऽयावदोजो
 यावन्नरश्चक्षसादीध्यानाः । शुचिसोमंशुचिपापातमस्मेऽइन्द्रवायूसदतंवहिरेदं ॥ नियुवानानियुतःस्पार्हवीराऽइन्द्रवायू
 सरथंयातमर्वाक् । इदं हिवांप्रभृतंमध्वोऽअग्रमधंप्रीणानाविमुमुक्तमस्मे ॥ यावांशतंनियुतोयाःसहस्रमिन्द्रवायूविश्व
 वाराःसचंते । आभिर्यातंसुविदत्राभिरर्वाक्पातंनराप्रतिभृतस्यमध्वः ॥ अर्वतो नश्रवसोभिक्षमाणाऽइन्द्रवायूसुष्टुति
 भिर्वसिष्ठाः । वाजयंतःस्ववसेहुवेमयूयंपातं ॥ १३ ॥ (७।६।३) आवायोभूषशुचिपाऽउपनःसहस्रंतेनियुतोवि
 श्ववार । उपोतेऽअंधोमद्यमयामियस्यदेवदधिषेपूर्वपेयं ॥ प्रसोतांजीरोऽअध्वरेष्वस्थात्सोममिन्द्रायवायवेपिवध्यै ।
 प्रयद्वांमध्वोऽअग्रियंभरंत्यध्वर्यवोदेवयंतःशचीभिः ॥ प्रयाभिर्यासिंदाश्वांसमच्छानियुद्धिर्वायविष्टयेदुरोणे । निनो
 रयिसुभोजसंयुवस्वनिवीरंगव्यमश्वयंचराधः ॥ येवायवऽइन्द्रमादनासऽआदेवासोनितोशनासोऽअर्यः । घंतोवृत्रा
 णिसूरिभिःप्यामसासह्वासोयुधानृभिरमित्रान् ॥ आनोनियुद्धिःशतिनीभिरध्वरंसहस्रिणीभिरुपयाहियज्ञं । वायो

(७।६।३) आवायोइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोवायुर्द्वितीयाचतुर्थ्योरिन्द्रवायून्निष्ठुप् ।

मंडलं ७

अनु. ६

॥४०॥

ऽअस्मिन्त्सर्वनेमादयस्वयुयंपात० ॥ १४ ॥ (७।६।४) शुचिंनुस्तोमंनवजातमघेंद्राग्नीवृत्रहणाजुषेथां । उभाहि
 वांसुहवाजोहवीमितावाजैसुघऽउशुतेधेष्ठां ॥ तासानसीशवसानाहिभूतंसांकवृधाशवसाशूशुवांसां । क्षयंतौरायोय
 वसस्यभूरैःपुंक्तवाजस्यस्थविरस्यघृष्वैः ॥ उपोहयद्विदथंवाजिनोगुर्धीभिर्विप्राःप्रमतिमिच्छमानाः । अर्वितोनकाष्ठां
 नक्षमाणाऽइंद्राग्नीजोहुवतोनरस्ते⁺ ॥ गीर्भिर्विप्रःप्रमतिमिच्छमानऽइंद्रैरयियशसंपूर्वभाजं । इंद्राग्नीवृत्रहणासुवज्रा
 प्रनोनव्येभिस्तिरतंदेष्णैः⁺ ॥ संयन्महीमिथुतीस्पधमानेतनुरुचाशूरसातायतैते । अदेवयुंविदथेदेवयुभिःसत्राहतं
 सोमसुताजनैन ॥ १५ ॥ इमामुषुसोमसुतिमुपनऽएंद्राग्नीसौमनसाययातं । नूचिद्धिपरिमन्नाथेऽअस्मानावांशश्व
 द्विर्ववृतीयवाजैः ॥ सोऽअग्नऽएनानमसासमिद्धोच्छामित्रवरुणमिंद्रवोचेः । यत्सीमागश्चक्रमातत्सुमृळतदर्यमादि
 तिःशिश्नथंतु ॥ एताऽअग्नऽआशुषाणासऽइष्टीर्युवोःसचाभ्यश्यामवाजान् । मेंद्रोनोविष्णुर्मरुतःपरिरुख्यन्युयंपात०
 ॥ १६ ॥ (७।६।५) इयंवांस्यमन्मनऽइंद्राग्नीपूर्यस्तुतिः । अम्नाद्वृष्टिरिवाजनि ॥ शृणुतंजरितुर्हवमिंद्राग्नीव
 नंतंगिरः । ईशानापिप्यतंधियः ॥ मापापत्वायनोनरेंद्राग्नीमाभिःशस्तये । मानोरीरधतंनिदे ॥ इंद्रेऽअग्नानमोवृह
 त्सुवृक्तिमेरयामहे । धियाधेनाऽअवस्यवः ॥ ताहिशश्वंतऽइळतऽइत्थाविप्रासऽऊतये । सबाधोवाजसातये ॥ ता

(७।६।४) शुचिन्वित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्राग्नीत्रिष्टुप् । (७।६।५।) इयंवामितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्राग्नीगायत्र्यंत्यानुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ६

॥४१॥

वाङ्गीभिर्विपुन्यवः प्रयस्वन्तोहवामहे । मेधसातासनिष्यवः ॥ १७ ॥ इंद्राग्नीऽअवसागतमस्मभ्यै चर्षणीसहा । मा
 नौदुःशंसऽईशत ॥ माकस्यनोऽअररुषोधूर्तिः प्रणञ्जत्यस्य । इंद्राग्नीशर्मयच्छतं ॥ गोमद्भिरण्यवद्वसुयद्वामश्वावदी
 महे । इंद्राग्नीतद्वनेमहि ॥ यत्सोमऽआसुतेनरऽइंद्राग्नीऽअजोहवुः । सप्तीवंतासपर्यवः ॥ उक्थेभिर्वृत्रहन्तमायामं
 दानाचिदागिरा । आङ्गुषैराविवासतः ॥ ताविदुःशंसमर्त्यदुर्विद्वांसंरक्षस्विनं । आभोगंहन्मनाहतमुद्धिंहन्मनाह
 तं ॥ १८ ॥ (७।६।६) प्रक्षोदसाधार्यसासस्रऽएषासरस्वतीधरुणमायसीपूः । प्रवावधानारथ्यैवयातिविश्वाऽअ
 पोमहिनासिंधुरन्याः⁺ ॥ एकाचेतत्सरस्वतीनदीनां शुचिर्यतीगिरिभ्यऽआसमुद्रात् । रायश्चेतंतीभुवनस्यभूरैर्धृतं प
 योदुदुहेनाहुषाय ॥ सवावृधेनयोयोषणासुवृषाशिशुर्वृषभोयज्ञियासु । सवाजिनंमघवन्ज्योदधातिविसातयैतन्वंमा
 मृजीत ॥ उतस्यानःसरस्वतीजुषाणोपश्रवत्सुभगायज्ञेऽअस्मिन् । मितजुभिर्नमस्यैरियानारायायुजाचिदुत्तरासखि
 भ्यः ॥ इमाजुह्वानायुष्मदानमोभिःप्रतिस्तोमंसरस्वतिजुषस्व । तवशर्मन्प्रियतमेदधानाऽउपस्थेयामशरणंनवृक्षं⁺ ॥
 अयमुत्तेसरस्वतिवसिष्ठोद्वारावृतस्यसुभगेव्यावः । वर्धेशुभ्रेस्तुवतेरासिवाजन्युयंपात० ॥ १९ ॥ (७।६।७) बृहदु

(७।६।६) प्रक्षोदसेतिषळर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठःसरस्वतीतृतीयायाःसरस्वान्त्रिष्टुप् । (७।६।७) बृहदुगायिषइतिषळर्चस्यसूक्तस्य
 वसिष्ठःसरस्वतीअंत्यानांतिसृणांसरस्वान्आद्याबृहतीद्वितीयासतोबृहतीतृतीयाप्रस्तारपंक्तिःअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः ।

मंडलं ७

अनु. ६

॥४१॥

गायिषेवचौसुर्यान्दीनां । सरस्वतीमिन्महयासुवृत्तिभिःस्तोमैर्वसिष्ठोदसी ॥ उभेयत्तैमहिनाशुभ्रेऽअंधसीऽअ
 धिक्षियंतिपूर्वः । सानौबोध्यवित्रीमरुत्सखाचोदराधौमघोनां ॥ भद्रमिन्द्राकृणवत्सरस्वत्यकवारीचेततिवाजिनी
 वती । गुणानाजमदग्निवत्स्तुवानाचवसिष्ठवत् ॥ जनीयंतोन्वग्रवःपुत्रीयंतःसुदानवः । सरस्वतंहवामहे ॥ येतैस
 रस्वऽऊर्मयोमधुमंतोघृतश्रुतः । तेभिर्नोऽविताभव ॥ पीपिवांसंसरस्वतःस्तनंयोविश्वदर्शतः । भक्षीमहिप्रजामिषं
 ॥ २० ॥ (७।६।८) यज्ञेदिवोनृषदनेष्टृथिव्यानरोयत्रदेवयवोमदंति । इंद्राययत्रसर्वनानिसुन्वेगमन्मदायप्रथमंवयं
 श्र ॥ आदैव्यावृणीमहेवांसिबृहस्पतिर्नोमहऽआसखायः । यथाभवेममीहुषेऽअनागायोनांदातापरावतःपितेव ॥
 तमुज्येष्ठंनमसाहविभिःसुशेवंब्रह्मणस्पतिगृणीषे । इंद्रंश्लोकोमहिदैव्यःसिषक्तुयोब्रह्मणोदेवकृतस्यराजा ॥ सऽआ
 नोयोनिंसदतुप्रेष्ठोबृहस्पतिर्विश्ववारोयोऽअस्ति । कामोरायःसुवीर्यस्यतंदात्पर्षन्नोऽअतिसश्चतोऽअरिष्टान् ॥ तमानो
 ऽअर्कममृतायजुष्टमिमेधांसुरमृतांसःपुराजाः । शुचिकंदंयजतंपत्यानांबृहस्पतिमनर्वाणहुवेम ॥ २१ ॥ तंशग्मा
 सोऽअरुषासोऽअश्वबृहस्पतिसहवाहोवहंति । सहश्चिद्यस्यनीलवत्सधस्थंनभोनरूपमरूपंवसानाः ॥ सहिशुचिःशत
 पत्रःसशुंध्युहिरण्यवाशीरिषिरःस्वर्षाः । बृहस्पतिःसस्वावेशऽऊर्ध्वःपुरुसखिभ्यऽआसुतिकरिष्ठः ॥ देवीदेवस्यरोदं

(७।६।८) यज्ञेदिवइतिदर्शस्यसूक्तस्यवसिष्ठोबृहस्पतिः आद्यायाइंद्रःतृतीयानवम्योरिंद्राब्रह्मणस्पतीअंत्यायाइंद्राबृहस्पतीत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ६

॥४२॥

सीजनित्रीबृहस्पतिंवावृधतुर्महित्वा । दक्षाय्यायदक्षतासखायःकरद्ब्रह्मणेसुतरासुगाधा⁺ ॥ इयंवांब्रह्मणस्पतेसुवृ
क्तिर्ब्रह्मैद्रायवज्रिणैऽअकारि । अविष्टंधियोजिगृतंपुरंधीर्जजस्तमर्योवनुषामरातीः ॥ बृहस्पतेयुवमिंद्रश्चवस्वोदिव्य
स्यैशाथेऽउतपार्थिवस्य । धत्तरयिस्तुवतेकीरयैचिद्युयंपात० ॥ २२ ॥ (७।६।९) अध्वर्यवोरुणंदुग्धमंशुंजुहोतन
वृषभार्यक्षितीनां । गौराद्वेदीयाँऽअवपानमिंद्रोविश्वाहेद्यातिसुतसोममिच्छन्⁺ ॥ यदधिषेप्रदिविचार्वन्नंदिवेदिवे
पीतिमिदस्यवक्षि । उतहृदोतमनसाजुषाणऽउशन्नैद्रप्रस्थितान्पाहिसोमान् ॥ जज्ञानःसोमंसहसेपपाथप्रतेमाताम
हिमानमुवाच । एंद्रप्राथोर्व^१तरिक्षंयुधादेवेभ्योवरिवश्चकथ ॥ यद्योधयामहतोमन्यमानान्त्साक्षामतान्वाहुभिः
शाशदानान् । यद्वानृभिर्वृतऽइंद्राभियुध्यास्तत्वयाजिसौश्रवसंजयेम ॥ प्रेंद्रस्यवोचंप्रथमाकृतानिप्रनूतनामघत्राया
चकार । यदेददेवीरसहिष्टमायाऽअथाभवत्केवलःसोमोऽअस्य ॥ तवेदंविश्वमभितःपशव्यै^१यत्पश्यसिचक्षसासूर्य
स्य । गवामसिगोपतिरेकऽइंद्रभक्षीमहितेप्रयतस्यवस्वः ॥ बृहस्पतेयुवमिंद्रश्चवस्वोदिव्यस्यैशाथेऽउतपार्थिवस्य ।
धत्तरयिस्तुवतेकीरयैचिद्युयंपात० ॥ २३ ॥ (७।६।१०) परोमात्रयातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवन्ति । उमेते

(७।६।९) अध्वर्यवइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रोत्यायाइंद्रावृहस्पतीत्रिष्टुप् । (७।६।१०) परोमात्रयेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठो
विष्णुःउरुयज्ञायेतितिसृणामिंद्राविष्णूत्रिष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ६

॥४२॥

विष्णुरजसीपृथिव्याविष्णोदेवत्वंपरमस्यवित्से ॥ नतैविष्णोजायमानोनजातोदेवमहिम्नःपरमंतमाप । उदस्तभ्राना
 कमृष्वंबृहंतंदाधर्थप्राचींकुभैपृथिव्याः⁺ ॥ इरावतीधेनुमतीहिभूतंसूयवसिनीमनुषेदशस्या । व्यस्तभ्रारोदसीवि
 ण्वैतेदाधर्थपृथिवीमभितोमयूखैः ॥ उरुयज्ञायचक्रथुरुलोकंजनयतासूर्यमुपासमग्निं । दासस्यचिद्वृषशिप्रस्यमाया
 जघ्नथुर्नरापृतनाज्येषु ॥ इंद्राविष्णूंहिताःशंवरस्यनवपुरौनवतिचंश्चथिष्टं । शतवर्चिनःसहस्रचसाकंहथोऽप्रत्य
 सुरस्यवीरान्⁺ ॥ इयंमनीषाबृहतीबृहंतौरुक्रमातवसावर्धयंती । ररेवांस्तोमंविदथेषुविष्णोपिन्वतमिषोवृजनैष्विद्र ॥
 वषट्तेविष्णवाऽआकृणोमितन्मैजुषस्वशिपिविष्टहव्यं । वर्धतुत्वासुष्टुतयोगिरोमेयूयंपात० ॥ २४ ॥ (७।६।११)
 नूमर्तोदयतेसनिष्यन्योविष्णवऽउरुगायायदाशत् । प्रयःसत्राचामनसायजातऽएतावतंनयमाविवासात् ॥ त्वंवि
 णोसुमतिंविश्वजन्यामप्रयुतामेवयावोमतिंदाः । पचोयथानःसुवितस्यभूरेश्वावतःपुरुश्चंद्रस्यरायः⁺ ॥ त्रिदेवःपृ
 थिवीमेषऽएतांविचक्रमेशतर्चंसमहित्वा । प्रविष्णुरस्तुतवसस्तवीयान्त्वेपंह्यस्यस्थविरस्यनाम ॥ विचक्रमेपृथिवीमे
 षऽएतांक्षेत्रायविष्णुर्मनुषेदशस्यन् । ध्रुवासोऽअस्यकीरयोजनासऽउरुक्षितिसुजनिमाचकार ॥ प्रतत्तैऽअद्यशिपिवि
 ष्टनामार्यःशंसामिवयुनानिविद्वान् । तंत्वागृणामितवसमतव्यान्क्षयंतमस्यरजसःपराके⁺ ॥ किमित्तैविष्णोपरिचक्ष्यं

(७।६।११) नूमर्तइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवसिष्ठोविष्णुस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ७

॥४३॥

भूत्प्रयद्वक्षेशिपिविष्टोऽअस्मि । मावर्षोऽअस्मदपगूहऽएतद्यदन्यरूपःसमिथेवभूथ ॥ वर्षद्वतेविष्णवाऽसऽआकृणो
मितन्मैजुषस्वशिपिविष्टहव्यं । वर्धेतुत्वासुष्टुतयोगिरौमेयूयंपात० ॥ २५ ॥ इतिपंचमाष्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अष्टत्रिंशाध्यायेवर्गाः २५ सूक्तानि २० ऋचः १४५ ॥ त्यगः ॥ उषसः ६ इंद्रावरुणाभ्या. ३० वरुणायै. २७ वायव. ४
इंद्रवायुभ्या. ३ वायव. इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्रवायुभ्या. ४ वायव. इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्रवायुभ्या. वायव. इंद्राग्निभ्या. २०
सरस्वत्या. २ सरस्वत. सरस्वत्या. ६ सरस्वत. ३ इंद्राये. बृहस्पतय. इंद्राब्रह्मणस्पतिभ्या. बृहस्पतय. ५ इंद्राब्रह्मणस्पतिभ्या. इंद्राबृह
स्पतिभ्या इंद्राये. ६ इंद्राबृहस्पतिभ्या. विष्णव. ३ इंद्राविष्णुभ्या. ३ विष्णव. ८ ॥ इतिपंचमेषष्ठः ॥

तिस्रःषट्पार्जन्यंतुपर्जन्यायतृचंगायत्रंद्वितीयापादनिचृदेतेकुमारआग्नेयोपश्यद्वसिष्ठएववावृष्टिकामःसंवत्स
रंदशपर्जन्यस्तुतिःसंहृष्टान्मंडूकांस्तुष्टावाद्यानुष्टुविंद्रासोमापंचाधिकैंद्रासोमंराक्षोघ्नैशापाभिशापप्रायंपट्सप्त
वाद्याजगत्येकविंशत्रयोविंशयौचाष्टादशीमारुतीचदशमीचतुर्दश्यावाग्नेय्यौदैव्यैकादश्यंत्यानुष्टुम्वमीद्वा
दशीत्रयोदशीसौम्यःसप्तदशीग्राव्यष्टमीषोढश्यावैद्यौप्रवर्तयेतिचतस्रैद्यौमानोरक्षइत्यृषेरात्मानआशीरुत्त
रोर्धर्चःपृथिव्यंतरिक्षंद्यौरितिदैवतःपरंगायत्रंप्राग्वत्सप्रैर्ऋषिश्चानुक्तगोत्रःप्राज्जत्स्यात्काण्वोष्टममंडलंमाचिच्च
तुस्त्रिंशन्मेधातिथिमेध्यातिथींऐंद्रबार्हतंद्विप्रगाथादिद्वित्रिष्टुवंतमाद्यंदृचंप्रगाथोपश्यत्सधौरःसन्भ्रातुःकण्व

मंडलं ७

अनु. ६

॥४३॥

स्यपुत्रतामगात्प्रायोगिश्चासंगोयःस्त्रीभूत्वापुमानभूत्समेध्यातिथयेदानंदत्त्वास्तुहिस्तुहीतिचतसृभिरात्मानं
तुष्टावपत्नीचास्यांगिरसीशश्वतीपुंस्त्वमुपलभ्यैनंप्रीतांत्ययातुष्टावेदंवसोद्विचत्वारिंशन्मेधातिथिरागिरसश्चप्री
यमेधःस्वादवोनुष्टुवंत्याभ्यांमेधातिथिर्विंभिंदोर्दानंतुष्टावपिवचतुर्विंशतिर्मेध्यातिथिःप्रागाथंत्वनुष्टुब्गाय
त्र्यौबृहतीचांत्याःकौरयाणस्यपाकस्थान्नोदानस्तुतिर्यदिंद्रसैकादेवातिथिस्तृचोत्यःपुरउष्णिगंतःकुरुंगस्यदान
स्तुतिस्तत्पूर्वाश्चतस्रःपौष्ण्योवा ॥ ७ ॥

॥ हरिःॐ ॥ (७।६।१२) तिस्रोवाचः प्रवदज्योतिरग्रायाऽएतद्दुहेर्मधुदोघमूर्धः । सवत्संकृण्वन्गर्भमोषधी
नांसद्योजातोवृषभोरौरवीति ॥ योवर्धनऽओषधीनांयोऽअपांयोविश्वस्यजगतोदेवऽईशं । सत्रिधातुशरणंशर्मयंसत्रि
वर्तुज्योतिःस्वभिर्द्युस्मे ॥ स्तरीरुत्वद्भवतिसूतऽउत्त्वद्यथावशंतन्वंचक्रऽएषः । पितुःपयःप्रतिगृभ्णातिमातातेनपि
तावर्धतेतेनपुत्रः⁺ ॥ यस्मिन्विश्वानिभुवनानितस्थुस्तिस्रोद्यावस्त्रेधाससुरारपः । त्रयःकोशासऽउपसेचनासोमध्वः
श्रोतंत्यभितोविरुशं⁺ ॥ इदंवचःपर्जन्यायस्वराजैर्हृदोऽअस्त्वंतरंतज्जुजोषत् । मयोभुवौवृष्टयःसंत्वस्मेसुपिप्पलाऽ
ओषधीर्देवगौपाः ॥ सरैतोधावृषभःशश्वतीनांतस्मिन्नात्माजगतस्तस्थुषश्च । तन्मऽकृतंपातुशतशरिदाययूयंपात० ॥

(७।६।१२) तिस्रोवाचइतिषठ्चस्यसूक्तस्यआग्नेयःकुमारःपर्जन्यस्त्रिष्टुप्। (तिस्रोवाचःपर्जन्यायेतिसूक्तयोर्वृष्टिकामोवसिष्ठःपाक्षिकः)

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ७

॥४४॥

॥ १ ॥ (७।६।१३) पर्जन्याय प्रगायतदिवस्पुत्राय मीढुषे । सनोयवसमिच्छतु ॥ योगर्भमोषधीनांगवांकृणोत्यव
तां । पर्जन्यः पुरुषीणां ॥ तस्माऽइदास्यैह विर्जुहोतामधुमत्तमं । इळांनः संयतं करत् ॥ २ ॥ (७।६।१४) संवत्सरं श
शयाना ब्राह्मणा ब्रतचारिणः । वाचं पर्जन्यं जिन्वितां प्रमंङ्गकाऽअवादिषुः ॥ दिव्याऽआपोऽअभियदेन मायन्दतिं न शु
ष्कं सरसीशयानं । गवामहनमायुर्वत्सिनीनां मंङ्गकानां वग्नुरत्रासमेति ॥ यदीमेनाऽउशतोऽअभ्यवर्षी तृष्यावतः प्रावृ
ष्यागतायां । अक्खलीकृत्या पितरं पुत्रोऽअन्योऽअन्यमुपवदंतमेति ॥ अन्योऽअन्यमनुगृभ्णालेनोरपां प्रसर्गे यदमं
दिषातां । मंङ्गको यदुभिवृष्टः कनिष्कपृश्निः संपुंके हरितेन वाचं ॥ यदैषामन्योऽअन्यस्य वाचं शाक्तस्यैव वदति शिक्ष
माणः । सर्वतदैषां समृधेव पर्वयत्सुवाचो वदथ नाध्यप्सु ॥ ३ ॥ गोमायुरेकोऽअजमायुरेकः पृश्निरेको हरितऽएकऽए
षां । समानं नाम बिभ्रतो विरूपाः पुरुत्रावाचं पिपिशुर्वदंतः ॥ ब्राह्मणा सोऽअतिरात्रेन सोमे सरोन पूर्णमभितो वदंतः ।
संवत्सरस्य तदहः परिष्ठयन्मंङ्गकाः प्रावृषीणां वभूव ॥ ब्राह्मणासः सोमिनो वाचमक्रतु ब्रह्म कृण्वंतः परिवत्सरीणां । अध्वर्य
वो घर्मिणः सिष्विदानाऽआविर्भवंति गुह्या न केचित् ॥ देवहितं जुगुपुर्द्वादशस्यऽऋतुं नरो न प्रमिनं त्येते । संवत्सरे प्रावृ

(७।६।१३) पर्जन्यायेति तृचस्य सूक्तस्याग्नेयः कुमारः पर्जन्यो गायत्री । (७।६।१४) संवत्सरमिति दशर्चस्य सूक्तस्य वसिष्ठः पर्जन्यस्तु
तिहृष्टमंङ्गकास्त्रिषुवाद्यानुष्टुप् ।

मंडलं ७

अनु. ६

॥४४॥

प्यागतायांतप्ताघर्माऽअश्रुवतेविसर्गं ॥ गोमायुरदादृजमायुरदात्पृश्निरदाद्धरितोनोवसूनि । गवांमंडूकाददंतः
 शतानिसहस्रसावेप्रतिरंतऽआयुः ॥ ४ ॥ (परिशिष्टं ॥ उपप्लवदमंडूकीवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यप्लवस्यनि
 गृह्यचतुरःपरः ॥) (७।६।१५) इंद्रासोमातपंतरक्षऽउज्जतंन्यर्पयतंवृषणातमोवृधः । पराश्रणीतमचितोन्यौषतं
 हृतंनुदेथांनिशिशितमत्रिणः ॥ इंद्रासोमासमघशंसमभ्य१धंतपुंर्ययस्तुचरुरग्निवांऽइव । ब्रह्मद्विषेकव्यादैघोरचक्षसे
 द्वेषोधत्तमनवायंकिमीदिने ॥ इंद्रासोमादुष्कृतोवब्रेऽअंतरनारंभणेतमसिप्रविध्यतं । यथानातःपुनरेकश्चनोदयत्त
 द्वांमस्तुसहसेमन्युमच्छवः ॥ इंद्रासोमावर्तयतंदिवोवधंसंपृथिव्याऽअघशंसायतर्हणं । उत्तक्षतंस्वर्य१पर्वतेभ्योयेनर
 क्षोवावृधानंनिजूर्वथः ॥ इंद्रासोमावर्तयतंदिवस्पर्यग्नितप्तेभिर्युवमश्महन्मभिः । तपुर्वधेभिरजरैभिरत्रिणोनिपर्शाने
 विध्यतंयंतुनिस्वरं ॥ ५ ॥ इंद्रासोमापरिवांभूतुविश्वतऽइयंमतिःकक्ष्याश्वेववाजिना । यांवांहोत्रापरिहिनोमिमेध
 येमाब्रह्माणिनृपतीवजिन्वतं ॥ प्रतिस्मरेथांतुजयद्भिरेवैर्हृतंद्रुहोरक्षसोभंगुरावतः । इंद्रासोमादुष्कृतेमासुगंभूद्योनः

(७।६।१५) इंद्रासोमाइतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवसिष्ठइंद्रासोमौअष्टमीषोडशीएकोनविंशीविंश्येकविंशीद्वाविंशीचतुर्विंशीनामिंद्रः
 नवमीद्वादशीत्रयोदशीनांसोमःदशमीचतुर्दश्योरग्निःएकादश्याविश्वेदेवाःसप्तदश्याग्रावाणःअष्टादश्यामरुतःत्रयोविंश्याःवसिष्ठाशीःपृथि
 व्यंतरिक्षद्यावः आद्याःषडष्टादशीद्वाविंशीत्रयोविंश्योजगत्त्र्योत्यानुष्टुप्शिष्टास्त्रिष्टुभः (अस्मिन्सूक्तेरक्षोत्रत्वंगुणःसर्वासांदेवतानांवक्तव्यः) ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ७

॥४५॥

कदाचिदभिदासतिद्रुहा⁺ ॥ योमापाकैन्मनसाचरैतमभिचष्टेऽनृतंतेभिर्वचोभिः । आपऽइवकाशिनासंगृभीताऽ
 असन्नस्त्वासतऽइन्द्रवक्ता⁺ ॥ येषां कशंसंविहरंतऽएवैर्येषां भद्रं दूषयंति स्वधाभिः । अहयेवातान्प्रददातु सोमऽआवा
 दधातु निर्ऋतेरुपस्थे ॥ योनोरसंदिप्संतिपित्वोऽग्नेयोऽअश्वानां योगवांयस्तनूनां । रिपुःस्तेनःस्तेयकृद्भ्रमेतुनिषही
 यतांतुन्वाइतनाच ॥ ६ ॥ परःसोऽअस्तुतन्वाइतनाचतिस्रःपृथिवीरधोऽअस्तु विश्वाः । प्रतिशुष्यतु यशोऽअस्यदे
 वा योनो दिवादिप्संति यश्चनक्तं ॥ सुविज्ञानं चिकितुषे जनाय सच्चासच्चवचसीपस्पृधाते । तयोर्यत्सत्यं यतरदृजीयस्तदि
 त्सोमोवतिहंत्यासत् ॥ नवाऽउसोमोवृजिनं हि नोति नक्षत्रियं मिथुयाधारयंतं । हंति रक्षो हंत्यासद्वदंतमुभाविंद्रस्यप्रसि
 तौ शयाते ॥ यदिवाहमनृतदेवऽआसमोघं वादेवांऽअप्युहेऽअग्ने । किमस्मभ्यं जातवेदो हृणीषे द्रोघवाचस्ते निर्ऋथं संच
 तां ॥ अद्यामुंरीय यदि यातुधानोऽअस्मि यद्विवायुस्ततप पूरुषस्य । अधासवीरैर्दशभिर्वियूयायोमामोघं यातुधानेत्याह
 ॥ ७ ॥ योमायातुं यातुधानेत्याह योवारक्षाः शुचिरस्मीत्याह । इन्द्रस्तंहंतुमहतावधेन विश्वस्य जंतोरधमस्पदीष्ट ॥ प्र
 याजिगातिखर्गलेवनक्तमपद्रुहातुन्वं १ गूहमाना । वव्रांऽअनंतांऽअवसापदीष्टग्रावाणोघ्नं तुरक्षसंऽउपब्दैः⁺ ॥ वि
 तिष्ठध्वं मरुतो विक्ष्वि १ च्छतं गृभाय तं रक्षसः संपिनष्टन । वयो ये भूत्वीपतयंति नक्तभिर्येवारिपो दधिरे देवेऽअध्वरे⁺ ॥
 प्रवर्तय दिवोऽअश्मानमिंद्रसोमं शितं मघवन्त्संशिशधि । प्राक्तादपाक्तादधरादुदक्तादभिर्जहिरक्षसः पर्वतेन ॥ एत

मंडलं ७

अनु. ६

॥४५॥

ऽउत्येपतयंति श्वयातवऽइंद्रादिप्संतिदिप्सवोदाभ्यं । शिशीतेशक्रःपिशुनेभ्योवधंनूनं सृजदशनिंयातुमद्भ्यः ॥ ८ ॥
 इंद्रोयातूनामभवत्पराशरोहविर्मथीनामभ्याऽविवासतां । अभीदुशक्रःपरशुर्यथावनं पात्रैवभिंदन्तसतऽएतिरक्षसः ॥
 उलूकयातुं शुलूकयातुं जहि श्वयातुमुतकोकयातुं । सुपर्णयातुमुतगृध्रयातुं दृषदेवप्रमृणरक्षऽइंद्र ॥ मानोरक्षोऽअभि
 नड्यातुमावतामपोच्छतुमिथुनायाकिमीदिना । पृथिवीनःपार्थिवात्पात्वंहसोतरिक्षंदिव्यात्पात्वंस्मान् ॥ इंद्रजहि
 पुमांसंयातुधानमुतस्त्रियंमाययाशाशदानां । विग्रीवासोमूरदेवाऽऋदंतुमातेदंशन्तसूर्यमुच्चरंतं ॥ प्रतिचक्ष्वविचक्ष्वे
 दंश्चसोमजागृतं । रक्षोभ्योवधमस्यतमशनिंयातुमद्भ्यः ॥ ९ ॥ (इतिवासिष्ठसप्तममंडलं समाप्तं अत्रसूक्तानि १००)
 (८।१।१) माचिदन्यद्विशंसतसखायोमारिषण्यत । इंद्रमित्तोतावृषणंसचासुतेमुहुरुक्थाचशंसत ॥ अवक्रक्षि
 णैवृषभंयथाजुरंगांनचर्षणीसह । विद्वेषणंसंवन्नोभयंकरमंहिष्ठमुभयाविनं ॥ यच्चिद्धित्वाजनाऽइमेनानाहवंतऽऊ

प्रागाथेष्टमेमंडलेदशानुवाकाःतत्रप्रथमेनुवाकेपंचसूक्तानि(८।१।१।) माचिदन्यदितिचतुस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यआद्ययोर्द्वयोःकाण्वःप्रगाथ
 ऋषिःशिष्टानांकाण्वौमेधातिथिमेध्यातिथीऋषी स्तुहिस्तुहीत्यादिचतसृणांप्रायोंगिरासंगऋषिःअंत्यायाआंगिरसीशश्वतीऋषिकाइंद्रोदेवता
 स्तुहिस्तुहीत्यादिपंचानामासंगोदेवताबृहती द्वितीयासतोबृहतीअंत्येद्वेद्विष्टुभौ (काण्वःप्रगाथइत्यत्रत्यःप्रगाथोवस्तुतोवौरःसन्भ्रातुःकण्वस्य
 पुत्रंतांगतइतीतिहासःश्रूयते) ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ७

॥४६॥

तये । अस्माकं ब्रह्मेदमिन्द्रभूततेहविश्वचवर्धनं ॥ वितर्तूर्यतेमघवन्विपश्चितोर्योविपोजनानां । उपक्रमस्वपुरुष
 माभरवाजनेदिष्ठमूतये ॥ महेचनत्वामद्रिवः पराशुल्काय देयां । न सहस्रायनायुतायवज्जिवोनशतायशतामघ ॥१०॥
 वस्योऽइन्द्रासिमेपितुरुतभ्रातुरभुजतः । माताचमेछदयथः समावसोवसुत्वनायराधसे ॥ क्वेयथक्वेदसिपुरुत्राचिद्धिते
 मनः । अलर्षियुधमखजकृत्पुरंदरप्रगायत्राऽअंगासिषुः ॥ प्रास्मैगायत्रमर्चतवावातुर्यः पुरंदरः । याभिः क्वाण्वस्योपव
 हिरासदंयासद्वज्रीभिनत्पुरः ॥ येतेसंतिदशग्विनः शतिनोयेसहस्रिणः । अश्वांसोयेतेवृषणोरघुद्रुवस्तेभिर्नःस्तूयमा
 गहि ॥ आत्व१द्यसवर्दुघाहुवेगायत्रवेपसं । इन्द्रधेनुंसुदुघामन्यामिषमुरुधारामरंकृतं ॥ ११ ॥ यत्तुदत्सूरऽएतशंव
 कूवातस्यपर्णिना । वहत्कुत्समार्जुनेयंशतकृतुत्सरद्रंधर्वमस्तृतं ॥ यऽकृतेचिदभिश्चिषः पुराजत्रुभ्यऽआतृदः । सं
 धातासंधिमघवापुरुवसुरिष्कर्ताविहुतंपुनः ॥ माभूमनिष्ठ्याऽइवेद्रत्वदरणाऽइव । वनानि न प्रजहितान्यद्रिवोदुरोषा
 सोऽअमन्महि ॥ अमन्महीदनाशवोनुग्रासश्चवृत्रहन् । सकृत्सुतेमहताशूरराधसानुस्तोममुदीमहि ॥ यदिस्तोमम
 श्रवदस्माकमिन्द्रमिंदवः । तिरःपवित्रससृवांसऽआशवोमंदतुतुग्यावृधः ॥ १२ ॥ आत्व१द्यसधस्तुतिंवावातुःसख्यु
 रागहि । उपस्तुतिर्मघोनांप्रत्वावत्वधातेवश्मिसुष्टुतिं ॥ सोताहिसोममद्रिभिरेमैनमप्सुधावत । गव्यावस्त्रैववास
 यैतऽइन्नरोनिर्धुक्षन्वक्षणाभ्यः ॥ अधज्मोऽअधवादिवोबृहतोरौचनादधि । अयावर्धस्वतन्वागिराममाजातासुक्र

मंडलं ८ ७

अनु. १

॥४६॥

तोपृण ॥ इंद्राय सुमदितं सोमं सोतावरेण्यं । शक्रऽएणं पीपयद्विश्वयाधियाहिं न्वानं नवाजयुं⁺ ॥ मात्वा सोमं स्य गल्द
 यासदायाचन्नहंगिरा । भूणिमृगं न सर्वनेषु चुक्रुधं कऽईशानं नयाचिषत् ॥ १३ ॥ मदेनेषितं मदमुग्रमुग्रेण शवसा । विश्वे
 षातरुतारं मदच्युतं मदेहिष्माददातिनः ॥ शेवारेवार्यापुरुदेवो मतीयदाशुषे । ससुन्वते चस्तुवते चरासते विश्वगूतोऽअ
 रिष्टुतः⁺ ॥ एंद्रयाहिमत्स्वचित्रेण देवराधसा । सरोनप्रास्युदरं सपीतिभिरासोमैभिरुरुस्फिरं⁺ ॥ आत्वा सहस्रमाश
 तं युक्तारथैरिहिरण्यये । ब्रह्मयुजो हरयऽइंद्रकेशिनो वहंतु सोमपीतये ॥ आत्वारथैरिहिरण्यये हरीमयूरशेप्या । शितिपृष्ठा
 वहतां मध्वोऽअंधं सोविवक्षणस्य पीतये ॥ १४ ॥ पिवात्वं^१ स्यगिर्वणः सुतस्य पूर्वपाऽइव । परिष्कृतस्य रसिनऽइयमांसु
 तिश्चारुर्मदायपत्यते ॥ यऽएकोऽअस्तिदंसनामहाऽउग्रोऽअभिब्रतैः । गमत्सशिप्रीनसयोषदागमद्ववन्नपरिवर्जति ॥
 त्वंपुरं चरिष्णवंधैः शुष्णस्य संपिणक् । त्वं भाऽअनुचरोऽअधद्वितायदिद्रहव्यो भुवः ॥ ममत्वासूरऽउदिते मम मध्यं दिने
 दिवः । ममप्रपित्वेऽअपिशर्वरेव सवास्तोमासोऽअवृत्सत ॥ स्तुहिस्तुहीदेतेघातेमंहिष्ठासोमघोना । निदिताश्वः प्रप
 थीपरमज्यामघस्य मेध्यातिथे ॥ १५ ॥ आंयदश्वान्वनन्वतः श्रद्धया हंरथैरुहं । उतवामस्य वसुनश्चिकेततियोऽअस्ति
 याद्वः पशुः⁺ ॥ यऽक्रुज्जामह्यं मामहेसहत्वचाहिरण्यया । एष विश्वान्यभ्यस्तुसौभगासंगस्यस्वनद्रथः ॥ अधप्लायो गि
 रतिदासदन्यानां संगोऽअग्नेदशभिः सहस्रैः । अधोक्षणो दशमह्यं रुशंतो नळाऽइव सरसो निरतिष्ठन् ॥ अन्वस्य स्थूरंद

क्रक्सं.

अ. ५ अ. ७

॥४७॥

दशेपुरस्तादनस्थऽऊरुरवरं वमाणः । शश्वतीनार्यैभिचक्ष्याहिसुभद्रमर्यभोजनं विभर्षि ॥ १६ ॥ (८।१।२) इदं व
 सोसुतमंधः पिवासुपूर्णमुदरं । अनाभयित्ररिमाते ॥ नृभिर्धृतः सुतोऽअश्वैरव्योवारैः परिपूतः । अश्वोननिक्तो नदी
 भु ॥ तंतेयव्यथागोभिः स्वादुमकर्मश्रीणंतः । इंद्रत्वास्मिन्संधमादे ॥ इंद्रऽइत्सोमपाऽएकऽइंद्रः सुतपाविश्वायुः ।
 अंतर्देवान्मर्त्याश्च ॥ नयंशुक्रो नदुराशीर्नतृप्राऽउरुव्यचसं । अपस्पृण्वते सुहार्दि ॥ १७ ॥ गोभिर्यदीमन्येऽअस्मन्मृ
 गंनब्रामृगयते । अभित्सरंति धेनुभिः ॥ त्रयऽइंद्रस्य सोमाः सुतासः संतु देवस्य । स्वेक्षये सुतपान्नः ॥ त्रयः कोशासः
 श्रोतंति तिस्रश्चम्वः सुपूर्णाः । समानेऽअधिभार्मन् ॥ शुचिरसिपुरुनिष्ठाः क्षीरैर्मध्यतऽआशीर्तः । दध्नामंदिष्ठः शूर
 स्य ॥ इमेतंऽइंद्रसोमास्तीव्राऽअस्मे सुतासः । शुक्राऽआशिरयाचंते ॥ १८ ॥ तांऽआशिरपुरोळाशमिंद्रेमंसो
 मंश्रीणीहि । रेवंतंहित्वा शृणोमि ॥ हत्सुपीतासोयुध्यंते दुर्मदासो न सुरायां । ऊधर्न न भ्राजंते ॥ रेवांऽइद्रेवतः स्तोता
 स्यात्वावतोमघोनः । प्रेदुहरिवः श्रुतस्य ॥ उक्थंचनशस्यमानमगोररिराचिकेत । नगायत्रंगीयमानं ॥ मानंऽइंद्र
 पीयत्नवेमाशर्धते परादाः । शिक्षाश्चीवः शर्चीभिः ॥ १९ ॥ वयमुत्वातदिदर्थऽइंद्रत्वायंतः सखायः । कण्वाऽउ

(८।१।२) इदं वसो इति द्विचत्वारिंशद्वचस्य सूक्तस्य मेधातिथिरांगिरसः प्रियमेधश्चेत्युभावृषी अंत्ययोर्द्वयोर्मेधातिथिर्ऋषिरिंद्रः अंत्ययोर्विभि
 दुर्गायत्री अष्टाविंशनुष्टुप् ।

मंडलं ८

अनु. १

॥४७॥

कथेभिर्जरंते ॥ नघेमन्यदापपनवज्जिन्नपसोनविष्टौ । तवेदुस्तोमंचिकेत ॥ इच्छंतिदेवाःसुन्वंतंनस्वप्नायस्पृहयंति ।
 यंतिप्रमादमतद्राः ॥ ओषुप्रयाहिवाजैभिर्माहणीथाऽअभ्यस्वान् । महांऽइवयुवजानिः ॥ मोष्वद्यदुर्हणावान्त्सा
 यंकरदारेऽअस्मत् । अश्रीरऽइवजामाता ॥ २० ॥ विद्वाह्यस्यवीरस्यभूरिदावरींसुमतिं । त्रिषुजातस्यमनांसि ॥
 आतूषिचकण्वमंतंनघाविद्वशवसानात् । यशस्तरंशतमूतेः ॥ ज्येष्ठेनसोतरिंद्रायसोमवीरायशक्राय । भरापिवन्नयाय ॥
 योवेदिष्ठोऽअव्यथिष्वश्वान्तंजरितृभ्यः । वाजैस्तोतृभ्योगोमंतं ॥ पन्यंपन्यमित्सोतारऽआधावतमद्याय । सोमवीराय
 शूराय ॥ २१ ॥ पातावृत्रहासुतमाघागमन्नारेऽअस्मत् । नियमतेशतमूतिः ॥ एहहरीं ब्रह्मयुजाशग्मावक्षतःसखा
 यं । गीर्भिःश्रुतंगिर्वणसं ॥ स्वादवःसोमाऽआयाहिश्रीताःसोमाऽआयाहि । शिप्रिन्नृषीवःशचीवोनायमच्छासधमा
 दं ॥ स्तुतश्चयास्त्वावर्धतिमहेराधसेनृम्णाय । इंद्रकारिणंवृधंतः ॥ गिरश्चयास्तेगिर्वाहऽउक्थाचतुभ्यंतानि । सत्रा
 दधिरेशवांसि ॥ २२ ॥ एवेदेषतुविकूर्मिर्वाजाऽएकोवज्रहस्तः । सनादमृत्कोदयते ॥ हंतावृत्रंदक्षिणेनेंद्रःपुरुपुरुहूतः ।
 महान्महीभिःशचीभिः ॥ यस्मिन्विश्वश्चर्षणयऽउतच्यौत्ताज्रयांसिच । अनुधेन्मंदीमघोनः ॥ एषऽएतानिचकारे
 द्रोविश्वायोतिशृण्वे । वाजदावामघोनां ॥ प्रभर्तारथंगव्यंतमपाकाच्चिद्यमवति । इनोवसुसहिवोह्वा ॥ २३ ॥
 सनिताविप्रोऽअर्वह्निर्हंतावृत्रंनृभिःशूरः । सत्योविताविधंतं ॥ यजध्वैनंप्रियमेधाऽइंद्रं सत्राचामनसा । योभूत्सोमैः

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ७

॥४८॥

सत्यमद्वा ॥ गाथश्रवसंसत्पतिंश्रवस्कामंपुरुत्मानं । कण्वांसो गातवाजिनं ॥ यऽऋतेचिद्वास्पदेभ्यो दात्सखानृभ्यः श
चीवान् । येऽअस्मिन्काममश्रियन् ॥ इत्थाधीवंतमद्रिवः कण्वं मेध्यातिथिं । मेघोभूतोऽभियन्नयः ॥ शिक्षाविभिं
दोऽअस्मै चत्वार्ययुता ददत् । अष्टापरः सहस्रा ॥ उत सुत्येपयो वृधामा कीरणस्य नृह्या । जनि त्वनाय मामहे ॥ २४ ॥
(८।१।३) पिवासुतस्य रसिनो मत्स्वान् इन्द्र गोमतः । आपिनो बोधिसधमाद्यो वृधेऽस्माँऽअवन्तु ते धियः ॥ भूयाम
ते सुमतौ वाजिनौ वयं मानः स्तरभिमातये । अस्मान् चित्राभिरवतादभिष्टिभिरानः सुम्नेषु यामय ॥ इमाऽउत्वा पुरुवसो
गिरो वर्धतु यामम । पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितो भिस्तो मैरनूषत ॥ अयं सहस्रमृषिभिः सहस्कृतः समुद्र इव प्रथे ।
सत्यः सोऽअस्य महिमा गृणेशवो यज्ञेषु विप्रराज्ये ॥ इन्द्रमिद्वेवता तय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे । इन्द्रं समीके वनिनो हवामह इन्द्रं
धनस्य सातये ॥ २५ ॥ इन्द्रो महारोदसी प्रथच्छव इन्द्रः सूर्यमरोचयत् । इन्द्रे हविश्वाभुवनानियेमिर इन्द्रे सुवानास
इन्द्रवः ॥ अभित्वा पूर्वपीतय इन्द्रस्तोमैभिरायवः । समीचीनासऽऋभवः समस्वरन्नुद्रा गृणंत पूर्वा ॥ अस्येदिन्द्रो वावृ
धेवृष्ण्यं शवो मदे सुतस्य विष्णवि । अद्यातमस्य महिमानमायवो नुष्टुवंति पूर्वा ॥ तत्त्वायामिसुवीर्यं तद्ब्रह्म पूर्वचित्तये ।

(८।१।३) पिवासुतस्येति चतुर्विंशत्यृचस्य सूक्तस्य मेध्यातिथिरिन्द्रः अंत्यचतसृणां पाकस्थामा देवता प्रथमाद्येकोनविंशंता विषमा बृहत्यः
द्वितीयादिविंशंताः समाः सतो बृहत्यः अंत्याश्चतस्रः क्रमेणानुष्टुब्गायत्र्यौ बृहती च ।

मंडलं ८

अनु. १

॥४८॥

येनायतिभ्योभृगवेधनैहितेयेनप्रस्कण्वमाविथ ॥ येनासमुद्रमसृजोमहीरपस्तदिद्रवृष्णिशेवः । सद्यःसोऽअस्यम
 हिमानसंनशेयक्षोणीरनुचक्रदे ॥ २६ ॥ शुग्धीनऽइंद्रयत्त्वारयिंयामिसुवीर्यं । शुग्धिवाजायप्रथमंसिषासतेशुग्धि
 स्तोमायपूर्व्य ॥ शुग्धीनोऽअस्ययद्धपौरमाविथधियऽइंद्रसिषासतः । शुग्धियथारुशमंश्यावकंकृपमिंद्रप्रावःस्वर्णरं ॥
 कन्नव्योऽअतसीनांतुरोगृणीतमर्त्यः । नहीन्वस्यमहिमानमिंद्रियस्वर्गुणंतऽआनशुः ॥ कदुस्तुवंतऽऋतयंतदेवतऽऋ
 षिःकोविप्रऽओहते । कदाहवमघवन्निद्रसुन्वतःकदुस्तुवतऽआगमः ॥ उदुत्येमधुमत्तमागिरःस्तोमासऽईरते । सत्रा
 जितोधनसाऽअक्षितोतयोवाजयंतोरथाऽइव ॥ २७ ॥ कण्वाऽइवभृगवःसूर्याऽइवविश्वमिद्धीतमानशुः । इंद्रंस्तोमे
 भिर्महयंतऽआयवःप्रियमेधासोऽअस्वरन् ॥ युक्ष्वाहिवृत्रहन्तमहरीऽइंद्रपरावतः । अर्वाचीनोमघवन्त्सोमपीतयऽ
 उग्रऽऋष्वेभिरागहि ॥ इमेहितैकारवोवावशुर्धियाविप्रांसोमेधसातये । सत्वंनोमघवन्निद्रगिर्वणोवेनोनशृणुधीहवं ॥
 निरिंद्रबृहतीभ्योवृत्रंधनुभ्योऽअस्फुरः । निरर्वुदस्यमृगयस्यमायिनोनिःपर्वतस्यगाऽआजः ॥ निरग्नयोरुरुचुर्निरुसू
 र्योनिःसोमऽइंद्रियोरसः । निरंतरिक्षादधमोमहामहिंकृषेतदिद्रुपौस्यं ॥ २८ ॥ यमेदुरिंद्रोमरुतःपाकस्थामाकौर
 याणः । विश्वेषांत्मनाशोभिष्टमुपैवदिविधावमानं ॥ रोहितंमेपाकस्थामासुधुरंकक्ष्यप्रां । अदाद्रायोविवोधनं ॥ य
 स्माऽअन्येदशप्रतिधुरंवहतिवह्नयः । अस्तंवयोनतुष्ट्यं ॥ आत्मापितुस्तनूर्वासऽओजोदाऽअभ्यंजनं । तुरीयमिद्रो

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ७

॥४९॥

हितस्यपाकस्थामानंभोजंदातारमब्रवं ॥ २९ ॥ (८।१।४) यदिद्रुप्रागपागुदङ्गन्यग्वाहूयसेनृभिः । सिमापुरुनृषू
तोऽस्यानवेसिप्रशर्धतुर्वशै ॥ यद्वारुमेरुशमेश्यावकेकृपऽइंद्रमादयसेसचा । कण्वांसस्त्वाब्रह्माभिःस्तोमवाहसऽइंद्राय
च्छंत्यागहि ॥ यथागौरोऽअपाकृतंतृष्यन्नेत्यवेरिणं । आपित्वेनःप्रपित्वेतूयमागहि कण्वेषुसुसचापिव ॥ मंदंतुत्वा
मघवान्निद्रेदवोराधोदेयायसुन्वते । आमुष्यासोममपिवश्मूसुतंज्येष्ठंतदधिषेसहः ॥ प्रचक्रेसहसासहोवभंजमन्युमो
जसा । विश्वेतऽइंद्रपृतनायवोयहोनिवृक्षाऽइवयेमिरे ॥ ३० ॥ सहस्रेणैवसचतेयवीयुधायस्तऽआनलुपस्तुतिं । पुत्रं
प्रावर्गकृणुतेसुवीर्येदाश्रोतिनमऽउक्तिभिः ॥ माभैममाश्रमिष्मोग्रस्यसख्येतव । महत्तेवृष्णोऽअभिचक्ष्यैकृतंपश्येमतु
र्वशयदु ॥ सव्यामनुस्फिग्यंवावसेवृषानदानोऽअस्यरोषति । मध्वासंपृक्ताःसारधेणधेनवस्तूयमेहिद्रवापिव ॥ अश्वी
रथीसुरूपऽइद्रोमांऽइदिद्रतेसखा । श्वात्रभाजावयसासचतेसदाचंद्रोयातिसभामुप ॥ ऋश्योनतृष्यन्नवपानमागहि
पिवासोमंवशाऽअनु । निमेघमानोमघवन्दिवेदिवऽओजिष्ठंदधिषेसहः ॥ ३१ ॥ अध्वर्योद्रावयात्वंसोममिंद्रःपिपास
ति । उपनूनयुयुजेवृषणाहरीऽआचजगामवृत्रहा ॥ स्वयंचित्समन्यतेदाशुरिर्जनोयत्रासोमस्यतृपसि । इदंतेऽअ

(८।१।४) यदिद्रेत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वोदेवातिथिरिंद्रःअंत्यतिसृणांकुहंगः विषमावृहत्यःसमाःसतोवृहत्यःअंत्यापुरउष्णिक्
(प्रपूषणमित्यादिचतसृणांपूषादेवतावा) ।

मंडलं ८

अनु. १

॥४९॥

न्युज्यंसमुक्षितंतस्येहिप्रद्रवापिव॥ रथेष्ठायाध्वर्यवःसोममिन्द्रायसोतन । अधिब्रध्नस्याद्रयोविचक्षतेसुन्वंतोदाश्वध्वरं ॥
 उपब्रध्नवावातावृषणाहरीऽइन्द्रमपसुवक्षतः । अर्वाचैत्वासप्तयोध्वरश्रियोवहंतुसवनेदुष ॥ प्रपूषणंवृणीमहेयुज्यायपुरू
 वसुं । सशक्रशिक्षपुरुहूतनोधियातुजैरायेविमोचन ॥ ३२ ॥ संनःशिशिहिभुरिजोरिवक्षुरंरास्वरायोविमोचन । त्वेत
 न्नःसुवेदमुस्त्रियंवसुयंत्वंहिनोषिमर्त्य ॥ वेमिन्त्वापूषन्नृजसेवेमिस्तोतवऽआघृणे । नतस्यवेम्यरणंहितद्वसोस्तुषेपज्रायसा
 म्ने ॥ परागावोयवसंकच्चिदाघृणेनित्यंरेकणोऽअमर्त्य । अस्माकंपूषन्नविताशिवोभवमंहिष्ठोवाजसातये ॥ स्थूरंराधः
 शताश्वंकुरुंगस्यदिविष्टिषु । राज्ञस्त्वेषस्यसुभगस्यरातिषुतुर्वशेष्वमन्महि ॥ धीभिःसातानिक्वाण्वस्यवाजिनःप्रियमेधै
 रभिद्युभिः । षष्टिंसहस्रानुनिर्मैजामजेनिर्यूथानिगवामृषिः ॥ वृक्षाश्चिन्मेऽअभिपित्वेऽअरारणुः । गांभजंतमेहनाश्वं
 भजंतमेहना ॥ ३३ ॥ इतिपंचमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

एकोनचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि ८ ऋचः १६५ ॥ त्यागः ॥ पर्जन्याये. ९ मंडूकेभ्य. १० इंद्रासोमाभ्या. ७ इंद्राये.
 सोमाये. अग्नय. विश्वेभ्योदेवेभ्य. सोमाये. २ अग्नय. इंद्रासोमाभ्यामि. इंद्राये. ग्राव्णइ. मरुद्भ्य. इंद्राये. ४ वसिष्ठाशीःपृथिव्यंतरिक्षेभ्य.
 इंद्रासोमाभ्या. २ इंद्राये. २९ आसंगाये. ५ इंद्राये. ४० विमिदव. २ इंद्राये. २० पोक्स्थाम्न. ४ इंद्राये. १८ कुरुंगाये. ३ ॥ इति
 पंचमेसप्तमः ॥

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ८

॥५०॥

दूरादेकान्नचत्वारिंशद्ब्रह्मातिथिराश्विनैद्विबृहत्यनुष्टुबन्तमंत्याः पंचार्धर्चाश्चैद्यस्य कशोर्दानस्तुतिर्महाइंद्रोष्टाच
त्वारिंशद्ब्रह्मस्तृचोत्यस्तिरिंदिरस्य पार्श्वस्य दानस्तुतिः प्रयद्वः षट्त्रिंशत्पुनर्वत्सोमारुतमानस्य यधिकासध्वंसं
आश्विनं ह्यानुष्टुभं त्वानूनं सैकाशशकर्णोत्येगायत्र्याउपाद्येचाद्याचतुर्थीषष्ठीचतुर्दश्याद्येचबृहत्यः पंचमीककुब्दं
शम्याद्यास्त्रिष्टुब्धिराङ्जगल्योयत्स्थः षट्प्रगाथोपश्यद्बृहतीमध्येज्योतिरनुष्टुवास्तारपंक्तिः प्रगाथस्त्वमग्नेदशव
त्सं आग्नेयेगायत्रेत्यादैवी त्रिष्टुवाद्याप्रतिष्ठोपाद्यावर्धमाना ॥ ८ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८।१।५) दूरादिहेवत्येकोनचत्वारिंशच्चस्य सूक्तस्य काण्वो ब्रह्मातिथिराश्विनौ यथाचिच्चैद्यः कशुरित्यादिसार्धद्वयोः कशुर्गायत्री अंत्या
रथेन पृथुपाजसा । सचैथेऽश्विनोषसं ॥ युवाभ्यांवाजिनीवसुप्रतिस्तोमाऽअदक्षत । वाचं दूतो यथोहिषे ॥ पुरुप्रि
याणऽऊतये पुरुमंद्रापुरुवसू । सुषेकण्वासोऽश्विना ॥ मंहिष्ठावाजसातमेषयंता शुभस्पती । गंतारादाशुषोगृहं
॥ १ ॥ तासु देवाय दाशुषे सुमेधामवितारिणीं । धृतैर्गव्यूतिमुक्षतं ॥ आनःस्तोममुपद्रवत्तूयंश्येनेभिराशुभिः । यात
मश्वैभिरश्विना ॥ येभिस्तिष्ठः परावतो दिवो विश्वानिरोचना । त्रींऽरक्तून्परिदीयथः ॥ उत नो गोमतीरिषऽउतसाती

(८।१।५) दूरादिहेवेत्येकोनचत्वारिंशच्चस्य सूक्तस्य काण्वो ब्रह्मातिथिराश्विनौ यथाचिच्चैद्यः कशुरित्यादिसार्धद्वयोः कशुर्गायत्री अंत्या
स्तिष्ठः क्रमेण बृहत्यावनुष्टुप् ।

मंडलं ८

अनु. १

॥५०॥

रहर्विदा ॥ विपथःसातयेसितं ॥ आनोगोमंतमश्विनासुवीरसुरथरयिं । वोढमश्ववतीरिषः ॥ २ ॥ वावृधानाशुभस्प
 तीदस्त्राहिरण्यवर्तनी । पिवतंसोम्यमधु ॥ अस्मभ्यवाजिनीवसूधवन्त्र्यश्चसप्रथः । छुदिर्यतमदाभ्यं ॥ निषुब्रह्मज
 नानायाविष्टंतूयमागतं । मोष्वन्याऽउपरतं ॥ अस्यपिवतमश्विनायुवंमदस्यचारुणः । मध्वोरातस्यधिष्ण्या ॥
 अस्मेऽआवहतंरयिंशतवैतंसहस्रिणं । पुरुक्षुंविश्वधासं ॥ ३ ॥ पुरुत्राचिद्धिवांनराविह्वयंतेमनीषिणः । वाघद्भिर
 श्विनागतं ॥ जनांसोवृक्तवर्हिषोहविष्मंतोऽअरंकृतः । युवांहवतेऽअश्विना ॥ अस्माकमद्यवामयंस्तोमोवाहिष्ठोऽअंत
 मः । युवाभ्यांभूत्वश्विना ॥ योहवांमधुनोदतिराहितोरथचर्षणे । ततःपिवतमश्विना ॥ तेननोवाजिनीवसूपश्वेतो
 कायशंगवै । वहतंपीवरीरिषः ॥ ४ ॥ उत्तनोदिव्याऽइषऽउतसिंधूऽरहर्विदा । अपद्रोरैववर्षथः ॥ कदावांतौग्यो
 विधत्समुद्रेजहितोनरा । यद्वारथोविभिष्पतात् ॥ युवंकण्वायनासत्यापिरिप्तायहृम्यै । शश्वदूतीर्दशस्यथः ॥ ताभि
 रायातमूतिभिर्नव्यसीभिःसुशस्तिभिः । यद्वौवृषण्वसूहुवे ॥ यथाचित्कण्वमावतंप्रियमेधमुपस्तुतं । अत्रिंशिंजार
 मश्विना ॥ ५ ॥ यथोतकृत्व्येधनेशुंगोष्वगस्त्यं । यथावाजेषुसोभरिं ॥ एतावद्वौवृषण्वसूऽअतोवाभूयोऽअश्विना ।
 गृणतःसुम्रमीमहे ॥ रथंहिरण्यवंधुरंहिरण्याभीशुमश्विना । आहिस्थथोदिविस्पृशं ॥ हिरण्ययीवांरभिरीषाऽअक्षो
 हिरण्ययः । उभाचक्राहिरण्यया ॥ तेननोवाजिनीवसूपरावतश्चिदागतं । उपेमांसुष्टुतिमम ॥ ६ ॥ आवहेथेपराका

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ८

॥ ५१ ॥

तपूर्वीरश्रंतावश्विना । इषोदासीरमर्त्या ॥ आनोद्युम्नैराश्रवोभिरारायातमश्विना । पुरुश्रंद्रानासत्या ॥ एहवाप्रु
 षितप्सवोवयोवहंतुपर्णिनः । अच्छास्वध्वरंजनं ॥ रथैवामनुगायसंयऽइषावर्ततेसह । नचक्रमभिवाधते ॥ हिरण्य
 येनरथेनद्रवत्पाणिभिरश्वैः । धीजवनानासत्या ॥ ७ ॥ युवंमृगंजागृवांसंस्वदथोवावृषण्वसू । तानःपुंक्तमिषार
 यिं+ ॥ तामैऽअश्विनासनीनांविद्यातंनवानां । यथाचिच्चैद्यःकशुःशतमुष्ट्रानांददत्सहस्रादशगोनां ॥ योमेहिरण्यसं
 दशोदशराज्ञोऽअमंहत । अधस्पदाऽइच्चैद्यस्यकृष्टयश्चर्मन्नाऽअभितोजनाः ॥ माकिरेनापथागाद्येनेमेयंतिचेदयः ।
 अन्योनेत्सूरिरोहतेभूरिदावत्तरोजनः ॥ ८ ॥ (८।२।१) महांऽइंद्रोयऽओजसापर्जन्योवृष्टिमांऽइव । स्तोमैर्वत्स
 स्यवावृधे ॥ प्रजामृतस्यपिप्रतःप्रयद्भरंतवह्वयः । विप्राऽऋतस्यवाहसा ॥ कण्वाऽइंद्रंयदक्रतस्तोमैर्यज्ञस्यसाधनं ।
 जामिब्रुवत्ऽआयुधं ॥ समस्यमन्यवेविशोविश्वानमंतकृष्टयः । समुद्रायैवसिंधवः ॥ ओजस्तदस्यतित्विषऽउभेयत्स
 मवर्तयत् । इंद्रश्चमैवरोदसी ॥ ९ ॥ विचिद्वृत्रस्यदोधतोवज्रेणशतपर्वणा । शिरोविभेदवृष्णिनां ॥ इमाऽअभिप्र
 णोनुमोविषामग्रेषुधीतयः । अग्नेःशोचिर्नद्विद्युतः ॥ गुहासतीरुपत्मनाप्रयच्छोचंतधीतयः । कण्वाऽऋतस्यधारया ॥
 प्रतमिद्रनशीमहिरयिङ्गोमंतमश्विनं । प्रब्रह्मपूर्वचित्तये ॥ अहमिद्धिपितुष्परिमेधामृतस्यजग्रभं । अहंसूर्यऽइवाज

(८।२।१) महांइंद्रइत्यष्टाचत्वारिंशदस्यसूक्तस्यकाण्वोवत्सइंद्रोत्यतिसृणांतिरिदिरोगायत्री ।

मंडलं ८

अनु. २

॥ ५१ ॥

नि ॥ १० ॥ अहंप्रत्नेनमन्मनागिरःशुभामिकण्ववत् । येनेन्द्रःशुष्ममिहधे⁺ ॥ येत्वामिन्द्रनतुष्टुवुर्कषयोयेचतुष्टुवुः ।
 ममेद्वर्धस्वसुष्टुतः ॥ यदस्यमन्युरध्वनीद्विवृत्रपर्वशोरुजन् । अपःसमुद्रमैरयत् ॥ निशुष्णऽइन्द्रधर्णसिंवज्रैजघथदस्य
 वि । वृषाह्यग्रशृण्विषे⁺ ॥ नद्यावऽइन्द्रमोजसानांतरिक्षाणिवज्रिणं । नविव्यचंतभूमयः ॥ ११ ॥ यस्तऽइन्द्रमहीर
 पःस्तभूयमानऽआशयत् । नितंपद्यासुशिश्नथः ॥ यऽइमेरोदसीमहीसमीचीसमजग्रभीत् । तमोभिरिन्द्रतंगुहः ॥
 यऽइन्द्रयतयस्त्वाभृगवोयेचतुष्टुवुः । ममेदुग्रश्रुधीहवै ॥ इमास्तऽइन्द्रपृश्नयोधृतंदुहतऽआशिरं । एनामृतस्यपिप्यु
 षीः ॥ याऽइन्द्रप्रस्वस्त्वासागर्भमचक्रिरन् । परिधमेवसूर्यै ॥ १२ ॥ त्वामिच्छवसस्पतेकण्वाऽउक्थेनवावृधुः । त्वांसु
 तासऽइन्द्रदवः ॥ तवेदिन्द्रप्रणीतिषूतप्रशस्तिरद्विवः । यज्ञोर्वितंतसाय्यः ॥ आनऽइन्द्रमहीमिषंपुरंनदर्विगोमतीं । उत
 प्रजांसुवीर्यै ॥ उतत्यदाश्वश्व्यंयदिन्द्रनाहुषीष्वा । अग्रेविक्षुप्रदीदयत् ॥ अभिव्रजंनतलिषेसूरऽउपाकचक्षसं । यदिन्द्र
 मृळयासिनः ॥ १३ ॥ यदंगतविषीयसऽइन्द्रपराजसिक्षितीः । महांऽअपारऽओजसा ॥ तंत्वाहविष्मतीर्विशऽउप
 ब्रुवतऽऊतये । उरुज्रयसमिंदुभिः ॥ उपह्वरेगिरीणांसंगथेचनदीनां । धियाविप्रोऽअजायत ॥ अतःसमुद्रमुद्रतश्चि
 क्त्वाऽअवपश्यति । यतोविपानऽएजति ॥ आदित्प्रत्नस्यरेतसोज्योतिष्पश्यंतिवासुरं । परोयदिध्यतेदिवा⁺
 ॥ १४ ॥ कण्वाऽइन्द्रतेमतिविश्वेवर्धतिपौंस्यं । उतोशविष्ठवृष्ण्यं ॥ इमामऽइन्द्रसुष्टुतिंजुषस्वप्रसुमामव ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ८

॥ ५२ ॥

उ॒तप्र॑व॒र्धयाम॑तिः⁺ ॥ उ॒तब्र॑ह्म॒ण्याव॑यंतु॒भ्यैप्र॑वृद्धवज्रिवः । वि॒प्राऽअ॒तक्ष॑मजीवसे ॥ अ॒भिक॑ण्वाऽअ॒नूष॑तापोनप्रवता॑
 य॒तीः । इं॒द्रंवन॑न्वतीम॒तिः⁺ ॥ इं॒द्रमु॑कथानि॒वावृ॑धुःसमु॒द्रमि॑वसि॒धवः । अनु॑त्तमन्युम॒जरं ॥ १५ ॥ आ॒नो॒या
 हि॒परा॑वतो॒हरि॑भ्यां॒हय॑ताभ्यां । इ॒ममि॑न्द्रसुतं॒पि॒व ॥ त्वा॒मिद्वृ॑त्रहंतम॒जना॑सोवृ॒क्तव॑र्हिषः । ह॒वँते॒वाज॑सातये ॥
 अनु॑त्वा॒रोद॑सीऽउ॒भेच॑क्रंनव॒र्त्येत॑शं । अनु॑सु॒वाना॑सऽइ॒ंदवः ॥ म॑ंद॒स्वासु॑स्वर्णरऽउ॒तेंद्र॑शर्य॒णाव॑ति । म॒त्स्वावि॑वस्वतो
 म॒ती⁺ ॥ वा॒वृ॒धानऽउ॒पद्य॑वि॒वृषा॑व॒ज्रय॑रोरवीत् । वृ॒त्रहा॑सोम॒पात॑मः ॥ १६ ॥ ऋ॒षिर्हि॑पूर्वजाऽअ॒स्येक॑ऽई॒शान॑ऽओ
 ज॑सा । इं॒द्रं॒चोष्कू॑यसेवसु ॥ अ॒स्माक॑त्वा॒सुता॑ऽउ॒पवी॑तपृ॒ष्ठाऽअ॒भिप्र॑यः । श॒तं॒वह॑ंतु॒हर॑यः ॥ इ॒मांसु॑पू॒न्याधि॑यंम॒धोर्धृ॑त
 स्य॑पि॒प्युषी॑ । क॒ण्वाऽउ॒कथे॑न॒वावृ॑धुः ॥ इं॒द्रमि॑द्विम॒हीना॑मे॒धेवृ॑णीतम॒र्त्यैः । इं॒द्रं॒सनि॑ष्युरु॒तये ॥ अ॒वांच॑त्वापुरु॒ष्टुत॑प्रि
 यमे॒धस्तु॑ता॒हरी॑ । सोम॒पेया॑यवक्षतः ॥ श॒तम॑हंति॒रिंदि॑रेस॒हस्रं॑प॒र्शावा॑ददे । रा॒धांसि॑याद्वा॒नां ॥ त्री॑णि॒शतान्य॑व॒तां
 स॒हस्रा॑दश॒गोना॑ । द॒दुष्प॒ज्राय॑साम्ने ॥ उ॒दान॑त्ककु॒होदि॑वमु॒ष्ट्रान्च॑तु॒र्युजो॑ददत् । श्रव॑सायाद्वं॒जनं ॥ १७ ॥ (८।२।२)
 प्र॒यद्व॑स्त्रि॒ष्टुभ॑मिषंम॒रुतो॑वि॒प्रोऽअ॑क्षरत् । वि॒पर्व॑तेषु॒राज॑थ ॥ यद॑ंग॒तवि॑षीयवो॒यामं॑शुभ्राऽअ॒चि॒ध्वं । नि॒पर्व॑ताऽअ॒हा
 स॒त ॥ उ॒दीर॑यंतवा॒युभि॑र्वा॒श्रासः॑पृ॒श्निमा॑तरः । धु॒क्षंत॑पि॒प्युषी॑मिषं ॥ व॒पंति॑म॒रुतो॑मिहं॒प्रवे॑पयंति॒पर्व॑तान् । यद्या॑मं

(८।२।२) प्रयद्वइतिषट्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यकाण्वःपुनर्वत्सोमरुतोगायत्री ।

मंडलं ८

अनु. २

॥ ५२ ॥

यांति वायुभिः ॥ नियद्यामायवोगिरिर्निसिंधवोविधर्मणे । महेशुष्माययेमिरे⁺ ॥ १८ ॥ युष्माँऽउनक्तमृतयेयुष्मा
 न्दिवाहवामहे । युष्मान्प्रयत्यध्वरे⁺ ॥ उदुत्येऽअरुणस्वश्चित्रायामेभिरीरते । वाश्राऽअधिष्णुनादिवः⁺ ॥ सृजं
 तिरश्मिजसापंथासूर्याययातवे । तेभानुभिर्वितस्थिरे ॥ इमामेमरुतोगिरिमिस्तोममृभुक्षणः । इममेवनताहव ॥
 त्रीणिसरांसिपृश्नयोदुदुहेवज्जिणेमधु । उत्संकवंधमुद्रिणं ॥ १९ ॥ मरुतोयद्धवोदिवःसुन्नायंतोहवामहे । आतूनऽ
 उपगंतन ॥ यूयंहिष्ठासुदानवोरुद्राऽऽक्रुभुक्षणोदमे । उतप्रचेतसोमदे ॥ आनोरयिमदच्युतंपुरुक्षुंविश्वधायसं । इयं
 तामरुतोदिवः⁺ ॥ अधीवयद्गिरीणांयामेशुभ्राऽअचिध्वं । सुवानैर्मदध्वऽइंदुभिः ॥ एतावतश्चिदेषांसुन्नंभिक्षेतम
 त्यैः । अदाभ्यस्यमन्मभिः ॥ २० ॥ येद्रप्साऽइवरोदसीधमंत्यनुवृष्टिभिः । उत्संदुहंतोऽअक्षितं ॥ उदुस्वानेभिरी
 रतऽउद्रथैरुदुवायुभिः । उत्स्तोमैःपृश्निमातरः ॥ येनावतुर्वशंयदुंयेनकण्वंधनस्पृतं । रायेसुतस्यधीमहि ॥ इमाऽउ
 वःसुदानवोघृतंनपिप्युषीरिषः । वर्धान्काण्वस्यमन्मभिः ॥ कनूनंसुदानवोमदथावृक्तवर्हिषः । ब्रह्माकोवःसपर्यति
 ॥ २१ ॥ नहिष्मयद्धवःपुरास्तोमैर्भिवृक्तवर्हिषः । शर्धाऽऽक्रुतस्यजिन्वथ ॥ समुत्येमहतीरपःसंक्षोणीसमुसूर्यैः । संव
 ज्रंपर्वशोदधुः ॥ विवृत्रंपर्वशोययुर्विपर्वताँऽअराजिनः । चक्राणावृष्णिपौस्यं ॥ अनुत्रितस्ययुध्यतःशुष्ममावन्नतक्र
 तुं । अन्विद्रवृत्रतूर्यैः ॥ विद्युद्धस्ताऽअभिद्यवःशिप्राःशीर्षन्हिरण्ययीः । शुभ्राव्यंजतश्रिये⁺ ॥ २२ ॥ उशनायत्प

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ८

॥ ५३ ॥

रावतऽउक्ष्णोरंध्रमयातन । द्यौर्नचक्रदक्षिया⁺ ॥ आनोमुखस्यदावनेश्वैर्हिरण्यपाणिभिः । देवांसुऽउपगंतन ॥ यदे
 षांपृषतीरथेप्रष्टिर्वहतिरोहितः । यांतिशुभ्राणिन्नपः⁺ ॥ सुषोमेशर्यणावत्यार्जीकेपस्त्यावति । ययुर्निचक्रयानरः ॥
 कदागच्छाथमरुतऽइत्थाविप्रंहवमानं । मूर्डीकेभिर्नाधमानं ॥ २३ ॥ कद्धनूनंकधप्रियोयदिंद्रमजहातन । कोवः
 सखित्वऽओहते ॥ सहोषुणोवज्रहस्तैःकण्वांसोऽअग्निमरुद्भिः । स्तुषेहिरण्यवाशीभिः ॥ ओषुवृष्णःप्रयज्यूनानव्य
 सेसुविताय । ववृत्यांचित्रवाजान् ॥ गिरयश्चिन्निजिहतेपर्शानासोमन्यमानाः । पर्वताश्चिन्नियैमिरे ॥ आक्षण्यावा
 नोवहंत्यंतरिक्षेणपतंतः । धातारःस्तुवतेवर्यः ॥ अग्निर्हिजानिपूर्यश्छंदोनसूरोऽअर्चिषा । तेभानुभिर्वितस्थिरे
 ॥ २४ ॥ (८।२।३) आनोविश्वाभिरूतिभिरश्विनागच्छंतयुव । दस्त्राहिरण्यवर्तनीपिवतंसोम्यमधु ॥ आनूनया
 तमश्विनारथेनसूर्यत्वचा । भुजीहिरण्यपेशसाकवीगंभीरचेतसा ॥ आयातंनहुषस्पर्यातरिक्षात्सुवृक्तिभिः । पिवा
 थोऽअश्विनामधुकण्वानांसर्वनेसुतं⁺ ॥ आनोयातंदिवस्पर्यातरिक्षादधप्रिया । पुत्रःकण्वस्यवामिहसुषावसोम्यम
 धु ॥ आनोयातमुपश्रुत्याश्विनासोमपीतये । स्वाहास्तोमस्यवर्धनाप्रकवीधीतिभिर्नरा ॥ २५ ॥ यच्चिद्धिवांपुरऽऋष
 योजुहूरेवसेनरा । आयातमश्विनागतमुपेमांसुष्टुतिमम ॥ दिवश्चिद्रोचनादध्यानोगतंस्वविंदा । धीभिर्वत्सप्रचेतसा

(८।२।३) आनोविश्वाभिरिति त्रयोविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वःसध्वंसोश्विनावनुष्टुप् ।

मंडलं ८

अनु. २

॥ ५३ ॥

स्तोमैर्भिर्वनश्रुता ॥ किमन्येपर्यासतेस्मत्स्तोमैर्भिरश्विना । पुत्रः कण्वस्य वामृषिर्गीर्भिर्वत्सोऽअवीवृधत् ॥ आवांविप्रऽ
 इहावसेहत्स्तोमैर्भिरश्विना । अरिप्रावृत्रहंतमातानोभूतंमयोभुवा ॥ आयद्वांयोषणारथमतिष्ठद्वाजिनीवसू । विश्वान्य
 श्विनायुवंप्रधीतान्यगच्छतं ॥ २६ ॥ अतःसहस्रनिर्णिजारथेनायातमश्विना । वत्सोवांमधुमद्वचोशंसीत्काव्यःक
 विः ॥ पुरुमंद्रापुरुवसूमनोतरारयीणां । स्तोमैर्भिरश्विनाविममभिवह्नीऽअनूषातां ॥ आनोविश्वान्यश्विनाधत्तरा
 धांस्यहया । कृतंनऽकृत्वियावतोमानोरीरधतंनिदे ॥ यन्नासत्यापरावतियद्वास्थोऽअध्यंवरे । अतःसहस्रनिर्णिजा
 रथेनायातमश्विना ॥ योवांनासत्यावृषिर्गीर्भिर्वत्सोऽअवीवृधत् । तस्मैसहस्रनिर्णिजमिषंधत्तंघृतश्रुतं ॥ २७ ॥ प्रा
 स्माऽऊर्जघृतश्रुतमश्विनायच्छतंयुवं । योवांसुम्रायतुष्टवद्वसूयादानुनस्पती ॥ आनोऽगंतरिशादसेमंस्तोमैपुरुभुजा ।
 कृतंनःसुश्रियोनरेमादातमभिष्टये ॥ आवांविश्वाभिरूतिभिःप्रियमैधाऽअहृषत । राजंतावध्वराणामश्विनायामह
 तिषु ॥ आनोऽगंतंमयोभुवाश्विनाशंभुवायुवं । योवांविपन्यूधीतिभिर्गीर्भिर्वत्सोऽअवीवृधत् ॥ याभिःकण्वमेधाति
 थियाभिर्वशंदशत्रजं । याभिर्गोशर्यमावतंताभिर्नोवतंनरा ॥ २८ ॥ याभिर्नरात्रसदस्युमावतंकृत्व्येधने । ताभिः
 ष्वऽस्माऽअश्विनाप्रावतंवाजसातये ॥ प्रवांस्तोमाःसुवृक्तयोगिरोवर्धत्वश्विना । पुरुत्रावृत्रहंतमातानोभूतंपुरुस्पृ

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ८

॥५४॥

हा ॥ त्रीणिपदान्यश्विनोराविःसांतिगुहापरः । कवीऽऋतस्यपत्न्यभिर्वाग्जीवेभ्यस्परि ॥ २९ ॥ (८।२।४) आ
 नूनमश्विनायुवंवत्सस्यगंतमवसे । प्रास्मैयच्छतमवृकंपृथुच्छदिर्युतयाऽअरातयः ॥ यदंतरिक्षेयद्विवियत्पंचमानुषा
 ऽअनु । नृम्णंतद्धत्तमश्विना ॥ येवांदसांस्यश्विनाविप्रासःपरिमामृशुः । एवेत्काण्वस्यबोधतं ॥ अयंवांघर्मोऽअश्वि
 नास्तोमेनपरिषिच्यते । अयंसोमोमधुमान्वाजिनीवसूयेनवृत्रंचिकेतथः ॥ यदप्सुयद्वनस्पतौयदोषधीषुपुरुदंससाकृ
 तं । तेनमाविष्टमश्विना ॥ ३० ॥ यन्नासत्याभुरण्यथोयद्वादेवभिषज्यथः । अयंवांवत्सोमतिभिर्नविधतेहविष्मंतं
 हिगच्छथः ॥ आनूनमश्विनोर्ऋषिःस्तोमंचिकेतवामया । आसोमंमधुमत्तमंघर्मसिंचादथर्वणि ॥ आनूनरघुर्वर्तनिर
 थंतिष्ठाथोऽअश्विना । आवांस्तोमाऽइमेममनभोनचुच्यवीरत ॥ यदद्यवांनासत्योक्थैराचुच्युवीमहि । यद्वावाणी
 भिरश्विनेवेत्काण्वस्यबोधतं ॥ यद्वांकक्षीवाऽउतयद्वश्वऽऋषिर्यद्वादीर्घतमाजुहाव । पृथीयद्वावैन्यःसादनेष्वेवेदतो
 ऽअश्विनाचेतयेथां ॥ ३१ ॥ यातंछदिष्पाऽउतनःपरस्पाभूतंजगत्पाऽउतनस्तनूपा ॥ वर्तिस्तोकायतनयाययातं ॥
 यदिद्रेणसरथंयाथोऽअश्विनायद्वावायुनाभवथःसमौकसा । यदादित्येभिर्ऋभुभिःसजोषसायद्वाविष्णोर्विक्रमणेषुति

(८।२।४) आनूनमित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकाण्वःशशकर्णोश्विनावनुष्टुप् आद्याचतुर्थीषष्ठीचतुर्दशीपंचदश्योबृहत्यःद्वितीयानृतीया
 विंशत्येकविंशयोगायत्र्यःपंचमीककुपदशमीत्रिष्टुवेकादशीविराट्द्वादशीजगती ।

मंडल ८

अनु. २

॥५४॥

षष्ठः ॥ यद्दद्यात्स्विनावहं हुवेयवाजसातये । यत्पृत्सुतुर्वणे सहस्तच्छ्रेष्ठमश्विनोर्वः ॥ आनून्यातमश्विनेमाह
 व्यानिवाहिता । इमे सोमा सोऽधितुर्वशेयदा विमेकण्वेषु वामथ ॥ यन्नासत्यापराकेऽर्वाकेऽस्ति भेषजं ।
 तेन नूनं विमदाय प्रचेतसा छुर्दिर्वत्साय यच्छतं ॥ ३२ ॥ अभुत्स्युप्रदेव्यासाकं वाचाहमश्विनोः । व्यावर्देव्याम
 तिविरातिमर्त्यैभ्यः ॥ प्रबोधयोषोऽश्विना प्रदेविसूनृतेमहि । प्रयज्ञहोतरानुषक् प्रमदाय श्रवो बृहत् ॥ यदु
 षोयासि भानुना संसूर्येण रोचसे । आहायमश्विनोरथो वर्तिर्यातिनृपाय्यं ॥ यदा पीता सोऽंशवोगावो न दुहऽऊर्ध्वभिः ।
 यद्वावाणीरनूषतु प्रदेवयंतोऽश्विना ॥ प्रद्युम्नाय प्रशवंसे प्रनृषाह्याय शर्मणे । प्रदक्षाय प्रचेतसा ॥ यन्नूनं धीभिरश्वि
 नापितुर्यो नानिषीदथः । यद्वासुन्नेभि रूक्थ्या ॥ ३३ ॥ (८।२।५) यत्स्थो दीर्घप्रसन्ननियद्वा दोरो चनेद्विवः । यद्वा
 समुद्रेऽध्याकृते गृहेतुऽआयातमश्विना ॥ यद्वायुजं मनवे संमिमिक्षथुरेवेत्काण्वस्य बोधतं । बृहस्पतिं विश्वान्देवांऽअहं
 हुवऽइन्द्राविष्णूऽश्विना वाशुहेषसा ॥ त्यान्वश्विना हुवे सुदंसा गृभे कृता । ययोरस्ति प्रणः सख्यं देवेष्वध्याप्यं ॥
 ययोरधिप्रयज्ञाऽअसुरे संतिसूरयः । तायज्ञस्याध्वरस्य प्रचेतसा स्वधाभिर्यापिवतः सोम्यं मधु ॥ यद्दद्यात्स्विना वपाग्य
 त्पाक्स्थो वाजिनीवसू । यद्बृह्यव्यनवितुर्वशेयदौ हुवे वामथ मार्गतं ॥ यदंतरिक्षे पतथः पुरुभुजाय द्वे मेरोदसीऽअनु । यद्वा

(८।२।५) यत्स्थ इति षष्ठस्य सूक्तस्य काण्वः प्रगाथोऽश्विनौ क्रमेण बृहती मध्ये ज्योतिरनुष्टुवास्तारपंक्तिर्बृहती सतो बृहती ।

ऋक्सं.

अ. ५ अ. ८

॥ ५५ ॥

स्वधाभिरधितिष्ठथोरथमतऽआयातमश्विना ॥ ३४ ॥ (८।२।६) त्वमग्नेव्रतुपाऽअसिदेवऽआमर्त्येष्वामहे । त्वंयज्ञे
 ष्वीड्यः ॥ त्वमसिप्रशस्योविदथैषुसहंत्य । अग्नेरथीरध्वराणां ॥ सत्वमस्मदपद्विषोयुयोधिजातवेदः । अदेवीरग्नेऽ
 अरांतीः ॥ अंतित्वित्संतमहयज्ञमर्तस्यरिपोः । नोपवेषिजातवेदः ॥ मर्ताऽअमर्त्यस्यतेभूरिनाममनामहे । विप्रांसोजा
 तवेदसः ॥ ३५ ॥ विप्रंविप्रासोवसेदेवंमर्तासऽऊतये । अग्निंगीर्भिर्हवामहे ॥ आतेवत्सोमनोयमत्परमाच्चित्सुध
 स्थात् । अग्नेत्वां कामयागिरा ॥ पुरुत्राहिसदृङ्गुसि विशो विश्वाऽअनुप्रभुः । समत्सुत्वाहवामहे ॥ समत्स्वन्निमवसे
 वाजयंतोहवामहे । वाजेषुचित्रराधसं ॥ प्रलोहिकमीड्योऽअध्वरेषुसनाच्चहोतानव्यश्चसत्सि । स्वां चाग्नेतन्वंपिप्रयं
 स्वास्मभ्यंचसौभगमायजस्व ॥ ३६ ॥ इतिपंचमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ इतिपंचमोऽष्टकः ॥ ५ ॥ ॥

चत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३६ सूक्तानि ७ ऋचः १८३ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्या. ३६ अश्विकशुभ्य. कशव. २ इंद्राये. ४५ तिरिं
 दिराये. ३ मरुद्भ्य. ३६ अश्विभ्या. ५० अग्नय. १० ॥ इतिपंचमेऽष्टमः ॥

(८।२।६) त्वमग्ने इतिदर्शस्यसूक्तस्यकाण्वोवत्सोभिर्गायत्रीप्रथमाप्रतिष्ठाद्वितीयावर्धमानां त्वात्रिष्टुप ।

मंडलं ८

अनु. २

॥ ५५ ॥

by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

॥ इतिपंचमाष्टकःसमाप्तः ॥

॥ अथषष्ठाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ यइंद्रत्रयस्त्रिंशत्पर्वतऔष्णिहंत्विद्रः सुतेषु नारदो यदिंद्रपंचो नागोऽपूतयश्वसूक्तिनौकाण्वायनौ तम्बभिसप्तो
नौष्णिहं प्रसम्नाजं द्वादशेरिं बिठिरायाहि पंचो नाप्रगाथां तमिदं हृदयधिकादित्यमौष्णिहं मष्टम्यश्विभ्यां पराग्निसू
र्यानिष्ठानां (देवेभिरित्यदितेरदितिर्न इति च द्वे) तंगूर्धया सप्तत्रिंशत्सोभरिराग्नेयं काकुभं प्रागाथं हपितुर्न द्विपदां
त्येककुपं कीत्रसदस्योर्दानस्तुतिस्तत्पूर्वेऽष्णिक् सतो बृहत्यावादित्येभ्य आगंतवाङ्गिंशतिर्मरुतं ॥ १ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ओम् ॥ (८।२।७) यइंद्रसोमपातमोमदः शविष्ठचेतति । येनाहंसिन्यत्रिणंतमीम
हे ॥ येनादशग्वमग्निगुंवेपयंतस्वर्णरं । येनासमुद्रमाविथातमीमहे ॥ येनसिंधुमहीरपोरथाऽइवप्रचोदयः । पंथामृ
तस्ययातवेतमीमहे ॥ इमंस्तोममभिष्टयेधृतं नपूतमद्रिवः । येनानुसद्यऽओजसाववक्षिथ ॥ इमंजुषस्वगिर्वणः समुद्र
इवपिन्वते । इंद्रविश्वाभिरूतिभिर्ववक्षिथ ॥ १ ॥ योनौ देवः परावतः सखित्वनायमामहे । दिवोनवृष्टिं प्रथयन्वव
क्षिथ ॥ ववक्षुरस्य केतवऽउतवज्रो गभस्त्योः । यत्सूर्यो नरोदसीऽअवर्धयत् ॥ यदिप्रवृद्धसत्पते सहस्रं महिषांऽअघः ।
आदित्तऽइंद्रियं महिप्रवावृधे ॥ इंद्रः सूर्यस्य रश्मिभिर्न्यर्शसानमोषति । अग्निर्वनेवसासहिः प्रवावृधे ॥ इयंतऽऋ
त्वियावती धीतिरेति नवीयसी । सपर्यंती पुरुप्रियामिमीतऽइत् ॥ २ ॥ गभोयज्ञस्य देवयुः क्रतुं पुनीतऽआनुषक् । स्तो

(८।२।७) यइंद्रइतित्रयस्त्रिंशत्पर्वतस्यसूक्तस्यकाण्वः पर्वतइंद्रऽऽष्णिक् ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. १

॥ २ ॥

मैरिंद्रस्यवावृधेमिमीतऽइत् ॥ सनिर्मित्रस्यपप्रथऽइंद्रःसोमस्यपीतये । प्राचीवाशीवसुन्वतेमिमीतऽइत् ॥ यंविप्राऽ
 उक्थवाहसोभिप्रमंदुरायवः । घृतंनपिप्यऽआसन्यृतस्ययत् ॥ उतस्वराजेऽअदितिःस्तोममिंद्रायजीजनत् । पुरुप्र
 शस्तमूतयऽऋतस्ययत् ॥ अभिवह्यऽऋतयेनूषतप्रशस्तये । नदैवविव्रताहरीऽऋतस्ययत् ॥ ३ ॥ यत्सोममिंद्रविष्णविय
 द्वाघत्रितऽआद्ये । यद्वासरुत्सुमंदसेसमिंदुभिः ॥ यद्वाशक्रपरावतिसमुद्रेऽअधिमंदसे । अस्माकमित्सुतेरणासमिंदुभिः ॥
 यद्वासिसुन्वतोवृधोयजमानस्यसत्पते । उक्थेवायस्यरण्यसिसमिंदुभिः ॥ देवंदेवंवोवसुऽइंद्रमिंद्रं गृणीषणि । अ
 धायज्ञायतुर्वणेव्यानशुः ॥ यज्ञेभिर्यज्ञवाहसंसोमैभिःसोमपातमं । होत्राभिरिंद्रवावृधुर्व्यानशुः ॥ ४ ॥ महीरस्यप्र
 णीतयःपूर्वीरुतप्रशस्तयः । विश्वावसूनिदाशुषेव्यानशुः ॥ इंद्रंवृत्रायहंतवेदेवासोदधिरेपुरः । इंद्रवाणीरनूषतास
 मोजसे ॥ महांतमहिनावयंस्तोमैभिर्हवनश्रुतं । अकैरभिप्रणोनुमःसमोजसे ॥ नयंविक्कोरोदसीनांतरिक्षाणिवज्रि
 णं । अमादिदस्यतित्विषेसमोजसः ॥ यदिंद्रपृतनाज्येदेवास्त्वादधिरेपुरः । आदित्तैर्हयताहरीववक्षतुः ॥ ५ ॥ य
 दावृत्रंनदीवृतंशवंसावज्जिन्नवंधीः । आदित्तैः ॥ यदातेविष्णुरोजसात्रीणिपदाविचक्रमे । आदित्तैः ॥ यदातेहय
 ताहरीवावृधातेदिवेदिवे । आदित्तैर्विश्वाभुवनानियेमिरे ॥ यदातेमारुतीर्विशस्तुभ्यमिंद्रनियेमिरे । आदित्तैः ॥
 यदासूर्यममुंदिविशुक्रंज्योतिरधारयः । आदित्तैः ॥ इमांतऽइंद्रसुष्टुतिंविप्रऽइयतिंधीतिभिः । जामिंपदेवपिप्रतीं प्रा

मंडलं ८

अनु. २

॥ २ ॥

ध्वरे ॥ यदस्य धाम निप्रिये समीचीना सोऽस्वरन् । नाभाय ज्ञस्य दोहना प्राध्वरे⁺ ॥ सुवीर्यं स्वश्वयं सुगव्यमिन्द्रदक्षिनः ।
 होतैव पूर्वचित्तये प्राध्वरे ॥ ६ ॥ (८।३।१) इंद्रः सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीतऽउक्थ्यं । विदेवृधस्य दक्षसो महान्हिषः⁺ ॥
 सप्रथमे व्योमनि देवानां स दनेवृधः । सुपारः सुश्रवस्तमः समप्सुजित्⁺ ॥ तमह्वे वाजसातयऽइंद्रं भराय शुष्मिणं । भवा
 नः सुम्नेऽअंतमः सखावृधे⁺ ॥ इयंतऽइंद्रगिर्वणोरातिः क्षरति सुन्वतः । मंदानोऽअस्य वर्हिषो विराजसि ॥ नूनंतदिंद्र
 दक्षिनो यच्चासुन्वंतऽईमहे । रयिनश्चित्रमाभरास्वर्विदं ॥ ७ ॥ स्तोताय ते विचर्षणिरतिप्रशुर्धयद्विरः । व्याऽइवानु
 रोहते जुषंतयत्⁺ ॥ प्रलवज्जनयागिरः शृणुधीजरितुर्हवं । मदेमदेव वक्षिथासुकृत्वंने ॥ क्रीळत्यस्य सुनृताऽआपो न प्र
 वतायतीः । अयाधियायऽउच्यते पतिर्दिवः⁺ ॥ उतो पतिर्यऽउच्यते कृष्टीनामेकऽइद्वशी । नमो वृधैरवस्युभिः सुतेर
 ण ॥ स्तुहि श्रुतं विपश्चितं हरीयस्य प्रसक्षिणा । गंतारादाशुषोगृहं नमस्विनः ॥ ८ ॥ तूतुजानोमहेमते श्वेभिः प्रुषितस्सु
 भिः । आयाहिय जमाशुभिः शमिद्धिते ॥ इंद्रं शविष्ठसत्पतेरयिं गृणत्सुधारय । श्रवः सूरिभ्योऽअमृतं वसुत्वनं⁺ ॥ हवे
 त्वासूरऽउदिते हवेमध्यं दिने दिवः । जुषाणऽइंद्रसंभिभिर्नऽआगहि ॥ आतूगं हि प्रतुद्रं वमत्स्वा सुतस्य गोमतः । तंतुं तनुष्व
 पूर्य यथा विदे⁺ ॥ यच्छक्रासि परावतियदवावति वृत्रहन् । यद्वासमुद्रेऽअंधसो वितेदसि ॥ ९ ॥ इंद्रं वर्धतु नो गिरऽइंद्रं

वृतीयेनुवाकेष्टसूक्तानि (८।३।१) इंद्रः सुतेष्विति त्रयस्त्रिंशद्वचस्य सूक्तस्य काण्वोनारदइंद्रउष्णिक् ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. १

॥ ३ ॥

सुतासऽइंदवः । इंद्रेहविष्मतीर्विशोऽअराणिषु ॥ तमिद्विप्राऽअवस्यवः प्रवत्वंतीभिरूतिभिः । इंद्रक्षोणीरवर्धयन्वयाऽ
 इव ॥ त्रिकद्रुकेषुचेतनं देवासोयज्ञमलत । तमिद्वर्धेतुनोगिरः सदावृधं ॥ स्तोतायत्तेऽअनुव्रतऽउक्थान्यृतुथादधे ।
 शुचिः पावकऽउच्यते सोऽअद्भुतः ॥ तदिद्रुद्रस्यचेततियहंप्रलेषुधामसु । मनोयत्रावितह्युर्विचेतसः ॥ १० ॥ यदि
 मेसख्यमावरऽइमस्यपाह्यंधसः । येनविश्वाऽअतिद्विषोऽअतारिम ॥ कदातऽइंद्रगिर्वणः स्तोताभवातिशंतमः ।
 कदानोगव्येऽअश्व्येवसौदधः ॥ उततेसुष्टुताहरीवृषणावहतोरथं । अजुर्यस्यमदितमंयमीमहे ॥ तमीमहेपुरुष्टुतंयहं
 प्रत्नाभिरूतिभिः । निवर्हिषिप्रियेसदधद्विता⁺ ॥ वर्धस्वासुपुरुष्टुतऽऋषिष्टुताभिरूतिभिः । धुक्षस्वपिप्युषीमिषम
 वाचनः ॥ ११ ॥ इंद्रत्वमवितेदसीत्थास्तुवतोऽअद्रिवः । ऋतादियमितेधियमनोयुजं ॥ इहत्यासंधमाद्यायुजानः
 सोमपीतये । हरीऽइंद्रप्रतद्वसूऽअभिस्वर ॥ अभिस्वरंतुयेतवरुद्रासः सक्षतश्रियं । उतोमरुत्वंतीर्विशोऽअभिप्रयः ॥
 इमाऽअस्यप्रतूर्तयः पदंजुषंतयद्विवि । नाभायज्ञस्यसंदधुर्यथाविदे⁺ ॥ अयंदीर्घायचक्षसेप्राचिप्रयत्यध्वरे । मिमीते
 यज्ञमानुषग्विचक्ष्य ॥ १२ ॥ वृषायमिंद्रतेरथऽउतोतेवृषणाहरी । वृषात्वंशतक्रतोवृषाहवः ॥ वृषाग्रावावृषामदोवृ
 षासोमोऽअयंसुतः । वृषायज्ञोयमिन्वसिवृषाहवः ॥ वृषात्वावृषणंहुवेवज्जिन्वित्राभिरूतिभिः । वावंथहिप्रतिष्टुतिं

मंडलं ८

अनु. ३

॥ ३ ॥

वृषाहवः ॥ १३ ॥ (८।३।२) यदिद्राहंयथात्वमीशीयवस्वऽएकऽइत् । स्तोतामेगोषखास्यात् ॥ शिक्षेयमस्मैदित्सै
 यंशचीपतेमनीषिणै । यदहंगोपतिःस्यां⁺ ॥ धेनुष्टऽइंद्रसूनृतायजमानायसुन्वते । गामश्वंपिप्युषीदुहे ॥ नतैवर्ता
 स्तिराधसऽइंद्रदेवोनमर्त्यः । यदित्सैसिस्तुतोमघं⁺ ॥ यज्ञऽइंद्रमवर्धयद्यद्भूमिंव्यवर्तयत् । चक्राणऽओपशंदिवि⁺
 ॥ १४ ॥ वावृधानस्यतेवयंविश्वाधनानिजिग्युषः । ऊतिमिंद्रावृणीमहे ॥ व्यं^१तरिक्षमतिरन्मदेसोमस्यरोचना ।
 इंद्रोयदभिन्नद्वलं⁺ ॥ उद्गाऽआजदंगिरोभ्यऽआविष्कृण्वन्गुहासृतीः । अर्वाचनुनुदेवलं ॥ इंद्रेणरोचनादिवोदृष्ट्वा
 निहंहितानिच । स्थिराणिनपराणुदे ॥ अपामूर्मिर्मदन्निवस्तोमऽइंद्राजिरायते । वितेमदाऽअराजिषुः ॥ १५ ॥
 त्वंहिस्तोमवर्धेनऽइंद्रास्युक्थवर्धनः । स्तोतृणामुतभद्रकृत्⁺ ॥ इंद्रमित्केशिनाहरीसोमपेयायवक्षतः । उपयज्ञंसुरा
 धसं ॥ अपांफेनेननमुचेःशिरऽइंद्रोदवर्तयः । विश्वायदजयःस्पृधः ॥ मायाभिरुत्तिसृप्ततऽइंद्रद्यामारुरुक्षतः ।
 अवदस्यूर्ऽरधूनुथाः ॥ असुन्वामिंद्रसंसदंविषूचींव्यनाशयः । सोमपाऽउत्तरोभवन् ॥ १६ ॥ (८।३।३) तम्बभि
 प्रगायतपुरुहूतंपुरुष्टुतं । इंद्रंगीर्भिस्तविषमाविवासत ॥ यस्यद्विवर्हसोवृहत्सहोदाधारोदसी । गिरिरज्राऽअपःस्व

(८।३।२) यदिद्राहमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्व्यायनोगोषूक्त्यश्वसूक्तिनाविद्रोगायत्री । (८।३।३) तम्बभीतित्रयोदशर्चस्यसूक्त
 स्यगोषूक्त्यश्वसूक्तिनाविद्रोउष्णिक् ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. १

॥ ४ ॥

वृषत्वना⁺ ॥ सराजसिपुरुष्टुतँ ऽ एको वृत्राणि जिघ्रसे । इन्द्रजैत्राश्रवस्याचयंतवे ॥ तं ते मदंगृणीमसि वृषणं पृत्सुसांसि
हिं । उलोककृत्नुमद्रिवोहरिश्रियं ॥ येन ज्योतीष्याय वेमनवे च विवेदिथ ॥ मंदानो ऽ अस्य वहिषो विराजसि ॥ १७ ॥
तदद्याचित्तं ऽ उक्थिनो नुष्टुवंति पूर्वथा । वृषपत्नी रपो जयादिवेदिवे ॥ तव त्यादिन्द्रियं बृहत्तव शुभं मुतक्रतुं । वज्रं शिशा
तिधिषणा वरेण्यं ॥ तव द्यौरिन्द्रपौंस्यं पृथिवी वर्धति श्रवः । त्वामापः पर्वतासश्च हिन्विरे ॥ त्वां विष्णुर्वृहन्क्षयो मित्रोगृ
णातिवरुणः । त्वां शर्धो मदत्यनुमारुतं ॥ त्वं वृषाजनां नांमहिष्ठं ऽ इन्द्रजज्ञिषे । सत्रा विश्वास्वपत्यानि दधिषे ॥ १८ ॥
सत्रा त्वं पुरुष्टुतँ ऽ एको वृत्राणि तोशसे । नान्य ऽ इन्द्रात्करणं भूय ऽ इन्वति ॥ यदिन्द्रमन्मशस्त्वानाना हवत ऽ ऊतये । अ
स्माकं भिर्नृभिरत्रास्वर्जय ॥ अरंक्षयाय नो महे विश्वा रूपाण्या विशन् । इन्द्रजैत्राय हर्षया शचीपतिं ॥ १९ ॥ (८।३।४)
प्रसम्राजं चर्षणीनामिन्द्रस्तोतानव्यंगीभिः । नरं नृषाहंमहिष्ठं ॥ यस्मिन्नुक्तथानिरण्यंति विश्वानि च श्रवस्या । अपामवो
नसमुद्रे⁺ ॥ तंसुष्टुत्याविवासे ज्येष्ठराजं भरे कृत्नुं । महोवाजिनं सनिभ्यः ॥ यस्यानूना गभीरामदा ऽ उरवस्तरुत्राः ।
हर्षुमंतः शूरसातौ ॥ तमिद्धनैषु हितेष्वधिवाकाय हवन्ते । येषामिन्द्रस्ते जयन्ति ॥ तमिच्च्यौलैरार्यंति तं कृतेभिश्चर्षणयः ।
एष ऽ इन्द्रो वरिवस्कृत्⁺ ॥ २० ॥ इन्द्रो ब्रह्मोन्द्र ऽ ऋषिरिन्द्रः पुरुपुरुहूतः । महान्महीभिः शचीभिः ॥ सः स्तोम्यः सहव्यः

(८।३।४) प्रसम्राजमिति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वइरिबिठिरिन्द्रो गायत्री ।

मंडलं ८

अनु. ३

॥ ४ ॥

सत्यः सत्वा तु विकुर्मिः । एकश्चित्सन्नभिभूतिः ॥ तमर्केभिस्तंसामभिस्तंगा यत्रैश्वर्यं ॥ इन्द्रं वर्धति क्षितयः ॥ प्रणेता
 रं वस्योऽच्छाकर्तारं ज्योतिः समत्सु । सा सहांसं युधामित्रान् ॥ सनः पप्रिः पारयाति स्वस्तिना वापुरुहूतः । इन्द्रो विश्वा
 अतिद्विषः ॥ सत्वं नऽइन्द्रा जेभिर्दशस्याचंगा तुयाच । अच्छाचनः सुम्रनैषि ॥ २१ ॥ (८।३।५) आयाहि सुषुमा
 हितऽइन्द्रसोमं पिवाऽइमं । एदं वर्हिः सदोमम ॥ आत्वा ब्रह्म युजा हरीवहतामिन्द्रकेशिना । उपब्रह्माणिनः शृणु ॥ ब्र
 ह्माणस्त्वा वयं युजासोमपा मिन्द्रसोमिनः । सुतावंतो हवामहे ॥ आनो याहि सुतावंतो स्माकं सुष्टुतीरुप । पिवा सुशिप्रि
 ग्रंधसः ॥ आतोसिंचामिकुक्षोरनुगात्रा विधावतु । गृभाय जिह्यामधु ॥ २२ ॥ स्वादुष्टेऽस्तु संसुदेमधुमान् तन्वे
 तव । सोमः शमस्तु ते हृदे⁺ ॥ अयमुत्वा विचर्षणे जनीरिवाभिसंवृतः । प्रसोमंऽइन्द्रसर्पतु ॥ तुविग्रीवो वपोदरः सुवा
 हरंधसोमदे । इन्द्रो वृत्राणि जिघ्रते ॥ इन्द्रप्रेहि पुरस्त्वं विश्वस्येशानऽओजसा । वृत्राणि वृत्रहन्जहि ॥ दीर्घस्तेऽस्तु वंकु
 शो येनावसुप्रयच्छसि । यजमानाय सुन्वते⁺ ॥ २३ ॥ अयंतंऽइन्द्रसोमो निपूतोऽधिर्वर्हिषि । एहीमस्य द्रवापिव ॥
 शाचि गोशाचि पूजनाय रणाय ते सुतः । आखंडलुप्रहूयसे ॥ यस्ते शृंगवृषो न पात्प्रणपात्कुंडपाय्यः । न्यस्मिन्दध्रुऽआ

(८।३।५) आयाहीति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य इरिबिठिरिन्द्रो गायत्री अंत्ये द्वे बृहती सतो बृहत्यौ । (वास्तोष्पत इत्यस्या वास्तोष्पतिर्देवतेति शौन
 कः । उपोत्तमाया अर्धर्चदेवो वास्तोष्पतिः स्तुत इति हितद्वाक्यम्) ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. १

॥ ५ ॥

मनः ॥ वास्तोष्पतेध्रुवास्थूणांसत्रंसोम्यानां । द्रुप्सोभेत्तापुरांशश्वतीनामिंद्रोमुनीनांसखा ॥ पृदाकुसानुर्यज्रतोगवे
 षण्डएकःसन्नभिभूर्यसः । भूर्णिमश्वैनयत्तुजापुरोगृभेद्रंसोमस्यपीतये ॥ २४ ॥ (८।३।६) इदंहेनूनमेषांसुम्रंभिक्षे
 तमर्त्यः । आदित्यानामपूर्व्यसर्वामनि ॥ अनर्वाणोह्येषांपंथाऽआदित्यानां । अदब्धाःसंतिपायवःसुगेवृधः ॥ तत्सु
 नःसविताभगोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । शर्मयच्छंतुसप्रथोयदीमहे ॥ देवेभिर्देव्यदितेरिष्टभर्मन्नागहि । स्मत्सुरिभिःपु
 रुप्रियेसुशर्मभिः ॥ तेहिपुत्रासोऽअदितेर्विदुर्द्वेषांसियोतवे । अंहोश्चिदुरुचक्रयोनेहसः ॥ २५ ॥ अदितिर्नोदिवाप
 शुमदितिर्नक्तमद्वयाः । अदितिःपात्वंहसःसदावृधा ॥ उतस्यानोदिवांमतिरदितिरुत्यागमत् । साशंतातिमयस्कर
 दपस्त्रिधः ॥ उतत्यादैव्याभिषजाशनःकरतोऽअश्विना । युयुयातामितोरपोऽअपस्त्रिधः ॥ शमग्निरग्निभिःकरच्छनं
 स्तपतुसूर्यः । शंवातोवात्वरपाऽअपस्त्रिधः ॥ अपामीवामपस्त्रिधमपसेधतदुर्मतिं । आदित्यासोयुयोतनानोऽअंहसः
 ॥ २६ ॥ युयोताशरुमस्मदाँऽआदित्यासऽउतामतिं । ऋधग्द्वेषःकृणुतविश्ववेदसः ॥ तत्सुनःशर्मयच्छतादित्याय
 न्मुमौचति । एनस्वतंचिदेनसःसुदानवः ॥ योनःकश्चिद्रिक्क्षतिरक्षस्त्वेनमर्त्यः । स्वैःषण्डएवैरिरिषीष्टयुर्जनः ॥ स
 मित्तमधमश्रवहुःशंसमर्त्यरिपुं । योऽअस्मत्रादुर्हणावाँऽउपद्वयुः⁺ ॥ पाकत्रास्थनदेवाहृत्सुजानीथमर्त्य । उपद्वयुंचा

(८।३।६) इदंहेतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यइरिविठिरादित्याःचतुर्थीषष्ठीसप्तमीनामदितिःअष्टम्याअश्विनौनवम्याअग्निसूर्यानिलाउष्णिक् ।

मंडलं ८

अनु. ३

॥ ५ ॥

द्वयुंचवसवः ॥ २७ ॥ आशर्मपर्वतानामोतापांवृणीमहे । द्यावाक्षामारेऽस्मद्रपस्कृतं ॥ तेनोभूद्रेणशर्मणायुष्मा
 कंनावावसवः । अतिविश्वानिदुरितापिपर्तन ॥ तुचेतनायतत्सुनोद्राधीयुऽआयुर्जीवसे । आदित्यासःसुमहसःकृ
 णोतन ॥ यज्ञोहीळोवोऽअंतरऽआदित्याऽअस्तिमृळत । युष्मेऽइद्वोऽअपिष्मसिसजात्ये* ॥ बृहद्वरूथंमरुतांदिवंत्रा
 तारमश्विना । मित्रमीमहेवरुणंस्वस्तये ॥ अनेहोमित्रार्यमनृवद्वरुणशंस्यं । त्रिवरूथंमरुतोयंतनदछुर्दिः+ ॥ येचि
 द्विमृत्युबंधवऽआदित्यामनवःस्मसि । प्रसूनऽआयुर्जीवसेतिरेतन ॥ २८ ॥ (८।३।७) तंगूर्धयास्वर्णरंदेवासोदे
 वमरतिंदधन्विरे । देवत्राहव्यमोहिरे ॥ विभूतरातिंविप्रचित्रशोचिषमग्निमीळिष्वयंतुरं । अस्यमेधस्यसोम्यस्यसो
 भरेप्रेमध्वरायपूर्व्य ॥ यजिष्ठत्वाववृमहेदेवदेवत्राहोतारममर्त्यं । अस्ययज्ञस्यसुक्रतुं ॥ ऊर्जोनपातंसुभगंसुदीर्दितिम
 ग्निश्रेष्ठशोचिषं । सनोमित्रस्यवरुणस्यसोऽअपामासुम्रयक्षतेदिवि+ ॥ यःसमिधायऽआहुतीयोवेदेनददाशमर्तोऽअ
 ग्नये । योनमसास्वध्वरः+ ॥ २९ ॥ तस्येदर्वितोरंहयंतऽआशवस्तस्यद्युम्नितमंयशः । नतमंहोदेवकृतंकुतश्चननमर्त्यकृ

(८।३।७) तंगूर्धयेतिसप्तत्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यकाण्वःसोभरिरग्निः चतुस्त्रिंशीपंचत्रिंशयोरादित्याअंययोर्द्वयोस्त्रसदस्युःप्रथमादिपंचविंश्यं
 ताविषमाःकाकुभःद्वितीयादिषड्विंश्यंताःसमाःसतोबृहत्यःपितुर्नेतिसप्तविंशीद्विपदाअष्टाविंशीत्रिंशीद्वात्रिंशीषट्त्रिंश्यःककुभःएकोनत्रिं
 श्येकत्रिंशीत्रयस्त्रिंशीपंचत्रिंश्यःसतोबृहत्यःचतुस्त्रिंश्युष्णिक्सप्तत्रिंशीपंक्तिः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. १

॥ ६ ॥

तंनशत् ॥ स्वययौवोऽअग्निभिःस्यामसूनोसहसऽऊर्जापते । सुवीरस्त्वमस्मयुः⁺ ॥ प्रशंसमानोऽअतिथिर्नमित्रियो
 ग्रीरथोनवेद्यः । त्वेक्षेमांसोऽअपिसंतिसाधवस्त्वंराजारयीणां⁺ ॥ सोऽअद्धादाश्वध्वरोग्नेमर्तःसुभगप्रशंस्यः । सधी
 भिरस्तुसनिता ॥ यस्यत्वमुध्वोऽअध्वरायतिष्ठसि क्षयद्वीरःससाधते । सोऽअर्वद्भिःसनितासर्विपन्युभिःसशूरैःसनि
 ताकृतं⁺ ॥ ३० ॥ यस्याग्निर्वपुर्गृहेस्तोमंचनोदधीतविश्ववार्यः । हव्यावावेविषद्विषः ॥ विप्रस्यवास्तुवतःसहसोय
 होमक्षूतमस्यरातिषु । अवोदैवमुपरिमर्त्यकृधिवसोविविदुषोवचः ॥ योऽअग्निहव्यदातिभिर्नमोभिर्वासुदक्षमाविवा
 सति । गिरावाजिरशोचिषं ॥ समिधायोनिशितीदाशददितिंधामभिरस्यमर्त्यः । विश्वेत्सधीभिःसुभगोजनोऽअति
 द्युन्नैरुद्रऽइवतारिषत् ॥ तदग्नेद्युम्नमाभरयत्सासहत्सदनेकंचिद्विणं । मन्युंजनस्यदूह्यः* ॥ ३१ ॥ येनचष्टेवरु
 णोमित्रोऽअर्यमायेननासत्याभगः । व्यंतत्तेशवसागातुवित्तमाऽइंद्रत्वोताविधेमहि ॥ तेषेदग्नेस्वाध्योऽयेत्वाविप्रनि
 दधिरेनृचक्षसं । विप्रोसोदेवसुक्रतुं ॥ तऽइद्वेदिसुभगतऽआहुतितेसोतुंचक्रिरेदिवि । तऽइद्व्राजैभिर्जिग्युर्महद्धनंये
 त्वेकामन्येरिरे⁺ ॥ भद्रोनोऽअग्निराहुतोभद्रारातिःसुभगभद्रोऽअध्वरः । भद्राऽउतप्रशस्तयः ॥ भद्रमनःकृणुष्ववृ
 त्रतूर्येयेनासमत्सुसासहः । अवस्थिरातनुहिभूरिशर्धतांवनेमातेऽअभिष्टिभिः ॥ ३२ ॥ ईळैगिरामनुर्हितंयं देवादूत
 मरतिन्यैरिरे । यजिष्ठंहव्यवाहनं ॥ तिग्मजंभायतरुणायराजतेप्रयोगायस्यग्नये । यःपिंशतेसूनृताभिःसुवीर्यमग्निधृते

मंडलं ८

अनु. ३

॥ ६ ॥

भिराहुतः ॥ यदीधृतेभिराहुतोवाशीमग्निर्भरतऽउच्चावच । असुरऽइवनिर्णिजं ॥ योहव्यान्यैरयतामनुर्हितोदेवऽ
 आसासुगंधिना । विवासतेवार्याणिस्वध्वरोहोतादेवोऽअमर्त्यः ॥ यदग्नेमर्त्यस्त्वंस्यामहंमित्रमहोऽअमर्त्यः । सहसः
 सूनवाहुत ॥ ३३ ॥ नत्वारसीयाभिःस्तयेवसोनपापत्वायंसत्य । नमैस्तोतामतीवानदुर्हितःस्यादग्नेनपापया ॥
 पितुर्नपुत्रःसुभृतोदुरोणऽआदेवाँऽएतुप्रणोहविः⁺ ॥ तवाहमग्नऽऋतिभिर्नेदिष्ठाभिःसचेयजोषमावसो । सदादेवस्य
 मर्त्यः ॥ तवक्रत्वासनेयंतवरातिभिरग्नेतवप्रशस्तिभिः । त्वामिदाहुःप्रमतिंवसोममाग्नेहर्षस्वदातवे ॥ प्रसोऽअग्नेतवो
 तिभिःसुवीराभिस्तिरतेवाजभर्मभिः । यस्यत्वंसख्यमावरः ॥ ३४ ॥ तवद्रप्सोनीलवान्वाशऽऋत्वियुऽइंधानःसिष्ण
 वाददे । त्वमहीनामुषसामसिप्रियःक्षपोवस्तुपुराजसि ॥ तमागन्मसोभरयःसहस्रमुष्कंस्वभिष्टिमवसे । सम्राजंत्रास
 दस्यवं ॥ यस्यतेऽअग्नेऽअन्येऽअग्नयऽउपक्षितोवयाऽइव । विपोनद्युम्नानियुवेजनानांतवक्षत्राणिवर्धयन् ॥ यमादि
 त्यासोऽअद्रुहःपारंनयथमर्त्य । मघोनांविश्वेषांसुदानवः ॥ यूयंराजानःकंचिच्चर्षणीसहःक्षयंतमानुषाँऽअनु । वयंते
 वोवरुणमित्रार्यमन्तस्यामेहतस्यरथ्यः* ॥ अदान्मेपौरुकुत्स्यःपंचाशतंत्रसदस्युर्वधूनां । मंहिष्ठोऽअर्यःसत्पतिः ॥ उत
 मैप्रयियोर्वयियोःसुवास्त्वाऽअधितुग्वनि । तिसृणांसप्ततीनांश्यावःप्रणेताभुवद्वसुर्दियानांपतिः ॥ ३५ ॥ (८।३।८) आगं

(८।३।८) आगंतेतिषड्विंशत्युच्यसूक्तस्यसोभरिर्मरुतः विषमाःककुभःसमाःसतोबृहत्यः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. १

॥ ७ ॥

तामारिषण्यतप्रस्थावानोमापस्थातासमन्यवः । स्थिराचिन्नमयिष्णवः ॥ वीळुपविभिर्मरुतऽऋभुक्ष्णऽआरुद्रासःसु
दीतिभिः । इषानोऽअद्यागतापुरुस्पृहोयज्ञमासोभरीयवः ॥ विद्माहिरुद्रियाणांशुष्ममुग्रंमरुतांशिमीवतां । विष्णोरे
षस्यमीहुषां ॥ विद्वीपानिपापतंतिष्ठहुच्छुनोभेयुजंतरोदसी । प्रधन्वान्यैरतशुभ्रखादयोयदेजथस्वभानवः ॥ अच्यु
ताचिद्वोऽअज्मन्नानानदतिपर्वतासोवनस्पतिः । भूमिर्यामैषुरेजते ॥ ३६ ॥ अमायवोमरुतोयातवेद्यौर्जिहीतऽउत्तरावृ
हत् । यत्रानरोदेदिशतेतनूष्वात्वक्षांसिबाह्वौजसः ॥ स्वधामनुश्रियंनरोमहित्वेषाऽअमवंतोवृषंप्सवः । वहतेऽअहुत
प्सवः ॥ गोभिर्वाणोऽअज्यतेसोभरीणांरथेकोशैहिरण्ययै । गोबंधवःसुजातासऽइषेभुजेमहांतोनःस्पर्सेनु⁺ ॥ प्रति
वोवृषदंजयोवृष्णेशर्धायमारुतायभरध्वं । हव्यावृषप्रयाव्णे ॥ वृषणश्वेनमरुतोवृषंप्सुनारथेनवृषनाभिना । आशये
नासोनपक्षिणोवृथानरोहव्यानोवीतयेगत ॥ ३७ ॥ समानमंज्येषांविभ्राजंतेरुक्मासोऽअधिवाहुषु । दविद्युत
त्यृष्टयः ॥ तऽउग्रासोवृषणऽउग्रबाहवोनकिंष्टनूषुयेतिरे । स्थिराधन्वान्यायुधारथेषुवोनीकेष्वधिश्रियः ॥ ये
षामर्णोनसप्रथोनामत्वेपंशश्वतामेकमिद्भुजे । वयोनपित्र्यंसहः ॥ तान्वंदस्वमरुतस्ताऽउपस्तुहितेषांहिधुनीनां ।
अराणांनचरमस्तदैषांदानामह्मातदैषां ॥ सुभगःसर्वऽऊतिष्वासपूर्वांसुमरुतोव्युष्टिषु । योवानूनमुतासति ॥ ३८ ॥
यस्यवायूयंप्रतिवाजिनोनरऽआहव्यावीतयेगथ । अभिषद्युमैरुतवाजसातिभिःसुम्नावोधूतयोनशत् ॥ यथारुद्रस्य

मंडलं ८

अनु. ३

॥ ७ ॥

सूनवोदिवोवशंत्यसुरस्यवेधसः । युवानस्तथेदसत् ॥ येचार्हतिमरुतःसुदानवःस्मन्मीहुषश्चरंतिये । अतश्चिदानऽ
उपवस्यसाहृदायुवानऽआववृध्वं ॥ यूनऽऊषुनविष्ठयावृष्णःपावकाँऽअभिसौभरेगिरा । गायगाऽईवचकृषत् ॥
साहायेसंतिमुष्टिहेवहव्योविश्वसुपृत्सुहोतृषु । वृष्णश्चंद्रान्नसुश्रवस्तमान्गिरावंदस्वमरुतोऽअहं ॥ ३९ ॥ गार्वाश्चि
द्वासमन्यवःसजात्येनमरुतःसबंधवः । रिहतेककुभोमिथः⁺ ॥ मर्तश्चिद्वोनृतवोरुक्रमवक्षसऽउपभ्रातृत्वमायति ।
अधिनोगातमरुतःसदाहिवऽआपित्वमस्तिनिधुवि ॥ मरुतोमारुतस्यनऽआभैषजस्यवहतासुदानवः । यूयंसखायः
सप्तयः ॥ याभिःसिंधुमवथयाभिस्तूर्वथयाभिर्दशस्यथाक्रिवि । मयोनोभूतोतिभिर्मयोभुवःशिवाभिरसचद्विषः ॥
यत्सिंधौयदसिन्ध्यायत्समुद्रेषुमरुतःसुवर्हिषः । यत्पर्वतेषुभेषजं⁺ ॥ विश्वंपश्यंतोविभृथातनूष्वातेनानोऽअधिवो
चत । क्षमारपोमरुतऽआतुरस्यनऽइष्कर्ताविहृतंतपुनः ॥ ४० ॥ इतिषष्ठाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

षष्ठाष्टकेसूक्तानि १२४ ऋचः १६५०

एकचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ४० सूक्तानि ९ ऋचः २०६ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. ११९ वास्तोष्पतींद्राभ्यामि. इंद्राये. आदित्येभ्य. ५
अदित्याइ. २ अश्विभ्या. अग्निसूर्यानिरेभ्य. आदित्येभ्य. १३ अग्नय. ३३ आदित्येभ्य. २ वसदस्यव. २ मरुच्च. २६ ॥ इतिषष्ठेप्रथमः ॥

ऋक्सं.

अ. ६ अ. २

॥ ८ ॥

वयमुह्यनां त्येदृचेचित्रस्य दानस्तुतिरोत्यमाश्विनं त्रिप्रगांथादिबृहत्यनुष्टुबेकादश्याद्यैककुम्भध्येज्योतिषी ईळि
ष्वत्रिंशद्विश्वमनावैयश्वं आग्नेयमौष्णिहं हसखायस्तृचोत्यः सौषाम्णस्य वरोदानस्तुतिरंत्यानुष्टुप्तावांचतुर्विंशति
मैत्रावरुणंदशम्याद्यास्तिस्रो वैश्वदेव्युपांत्योष्णिग्गर्भायुवोः पंचाधिका व्यश्वोवांगिरस आश्विनं विंश्याद्यावाय
व्यास्तपूर्वाश्चतस्रो गायत्र्योत्यैकविंश्यौ च विंश्यनुष्टुबग्निरुक्थेद्व्यधिका मनुवैवस्वतो वैश्वदेवं ह प्रगाथं ये त्रिंशति पं
चोपांत्या पुरउष्णिग्बभ्रुर्दशकश्यपो वामारीचो द्वैपदनं हिवश्चतुष्कं पुरउष्णिग्बृहत्यनुष्टुवं तं यो यजातिद्व्यूना त्रेज्या
स्तवो यजमानप्रशंसा च येत्यादि पंचदं पत्योः शिष्टास्तदा शिषोनुष्टुप्चतुष्पंकत्यंतं न वम्यनुष्टुब्दशमीपादनिचृत् ॥ २ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८।४।१) वयमुत्त्वामपूर्व्यस्थूरं न कच्चिद्भरंतो वस्यवः । वाजैचित्रं हवामहे ॥ उपत्वा कर्म नूतये
सनोयुवो ग्रश्चक्रामयो धृषत् । त्वामिद्व्यवितारं ववृमहे सखायऽइंद्रसानुसिं ॥ आयाहीमऽइंद्रवोश्वपते गोपतऽउर्व
रापते । सोमं सोमपते पिब ॥ वयंहित्वावं धुमंतमबंधवो विप्रांसऽइंद्रये मिम । याते धामानि वृषभते भिरागहि विश्वेभिः
सोमं पीतये ॥ सीदंतस्ते वयो यथा गोश्रीते मधौ मदिरे विवक्षणे । अभित्वा मिद्रनो नुमः ॥ १ ॥ अच्छा च त्वैनानमसाव
दामसि किं मुहुश्चिद्विदीधयः । संतिकामासो हरिवोद दिष्ट्वं सो वयं संति नो धियः ॥ नूत्नाऽइंद्रिद्रते वयमूतीऽअभूम न हि

चतुर्थेनुवाके दशसूक्तानि (८।४।१) वयमुत्वेत्यष्टादशसूक्तस्य काण्वः सो भरि रिद्रोत्ययो द्वयोश्चित्रः विषमाः कुकुभः समाः सतो बृहत्यः ।

मंडलं ८

अनु. ४

॥ ८ ॥

नूतैऽअद्रिवः । विद्वापुरापरीणसः ॥ विद्वांसखित्वमुत्तशूरभोज्यमातेतावज्जिनीमहे । उतोसमस्मिन्नाशिशीहिनो
 वसोवाजैसुशिप्रगोमति ॥ योनैऽइदमिदंपुराप्रवस्यऽआनिनायतमुवःस्तुषे । सखायऽइंद्रमूतये ॥ हर्थश्वंसत्पतिचर्ष
 णीसहंसहिष्मायोऽअमंदत । आनुनःसर्वयतिगव्यमश्वस्तोतृभ्योमघवाशुतं ॥ २ ॥ त्वयाहस्विद्युजावयंप्रतिश्व
 संतैवृषभब्रुवीमहि । संस्थेजनस्यगोमतः ॥ जयैमकारेपुरुहूतकारिणोभितिष्ठेमदूव्यः । नृभिर्वृत्रंहन्यामंशूशुयामचा
 वैरिंद्रप्रणोधियः । अभ्रातृव्योऽअनात्वमनापिरिंद्रजनुपांसनादसि । युधेदापित्वमिच्छसे ॥ नकीरेवंतंसख्याय
 विंदसेपीयंतितेसुराश्वः । यदाकृणोषिनदनुंसमूहस्यादिपितेवहूयसे ॥ मातेऽअमाजुरोयथामूरासऽइंद्रसख्येत्वाव
 तः । निषदामसचासुते ॥ ३ ॥ मातेगोदत्रनिररामराधसऽइंद्रमातेगृहामहि । दृष्ट्वाचिदुर्यःप्रमृशाभ्याभरनतैदा
 मानऽआदभै ॥ इंद्रोवाघेदियन्मधंसरस्वतीवासुभगादुर्दिवसु । त्वंवाचित्रदाशुषे ॥ चित्रऽइद्राजाराजकाऽइदंन्य
 केयकेसरस्वतीमनु । पर्जन्यऽइवततनद्धिवृष्ट्यासहस्रमयुताददत् ॥ ४ ॥ (८।४।२) ओत्यमह्वऽआरथमद्यादंसि
 षनूतये । यमश्विनासुहवारुद्रवर्तनीऽआसूर्यायैतस्थथुः ॥ पूर्वयुषंसुहवंपुरुस्पृहंभुज्युंवाजेषुपूर्व्यै । सचनावंतंसुम

(८।४।२) ओत्यमह्वइत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यसोभरिरश्विनौ प्रथमातृतीयापंचमीसप्तमीबृहत्यःद्वितीयाचतुर्थीषष्ठ्यःसतोबृहत्यःअष्टम्यनुष्टुप
 नवमीत्रयोदशीपंचदशीसप्तदश्यःककुभःदशमीचतुर्दशीषोडश्यष्टादश्यःसतोबृहत्यः एकादशीद्वादश्यौककुम्मध्येज्योतिषी ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. २

॥ ९ ॥

तिभिः सोभरे विद्वेष समनेहसं ॥ इहत्यापुरुभूतमादेवानमोभिरश्विना । अर्वाचीनास्ववसेकरामहेगंता रादाशुषो
 गृहं⁺ ॥ युवोरथस्य परिचक्रमीयतऽईर्मान्यद्वामिषण्यति । अस्माँऽअच्छासुमतिर्वीशुभस्पतीऽआधेनुरिवधावतु ॥
 रथोयोवां त्रिवंधुरो हिरण्याभीशुरश्विना । परिद्यावापृथिवीभूषतिश्रुतस्तेन नासत्यागतं ॥ ५ ॥ दशस्यंतामनवे पूर्य
 दिवियवंवृकैण कर्षथः । तावामद्यसुमतिभिः शुभस्पतीऽअश्विना प्रस्तुवीमहि ॥ उपनोवाजिनीवसूयातमृतस्य पृथि
 भिः । येभिस्तृक्षिंवृषणात्रासदस्य वमहेक्षत्राय जिन्वथः ॥ अयं वामद्रिभिः सुतः सोमो नरावृषण्वसू । आयातंसोमपी
 तये पिबतं दाशुषो गृहे⁺ ॥ आहिरुहतमश्विनारथे कोशै हिरण्ययेवृषण्वसू । युंजाथां पीवरीरिषः ॥ याभिः पक्थमव
 थोयाभिरधिगुंयाभिर्वभ्रुं विजोषसं । ताभिर्नोमक्षूतूयमश्विना गतं भिषज्यतं यदातुरं ॥ ६ ॥ यदधिगावोऽअधिगूऽ
 इदाचिदहोऽअश्विना हवामहे । वयंगीभिर्विपन्यवः ॥ तामिरायातंवृषणोपमेहवै विश्वसुं विश्ववार्यं । इषामंहिष्ठा
 पुरुभूतमानरायाभिः क्रिविवावृधुस्ताभिरागतं ॥ ताविदाचिदहानां तावश्विनावंदमानऽउपब्रुवे । ताऽऊनमोभिरीम
 हे ॥ ताविहोषाताऽउषसि शुभस्पतीतायामंनुद्रवर्तनी । मानोमर्तीयरिपवैवाजिनीवसूपरोरुद्रावतिरुच्यतं ॥ आसु
 ग्म्याय सुग्म्यै प्रातारथेनाश्विना वासक्षणी । हुवेपितेव सोभरी ॥ ७ ॥ मनोजवसावृषणामदच्युतामक्षुंगमाभिरूति
 भिः । आरात्ताच्चिद्रूतमस्मेऽअवसेपूर्वीभिः पुरुभोजसा ॥ आनोऽअश्वावदश्विनावतिर्यासिष्टं मधुपातमानरा । गो

मंडलं ८

अनु. ४

॥ ९ ॥

महस्राहिरण्यवत् ॥ सुप्रावर्गसुवीर्यसुष्टुवार्यमनाधृष्टरक्षस्विना । अस्मिन्नावासायानेवाजिनीवसुविश्वावामानिधीम
हि ॥ ८ ॥ (८।४।३) ईळिष्वाहिप्रतीव्यं यजस्वजातवेदसं । चरिष्णुधूममगृभीतशोचिषं ॥ दामानंविश्वचर्ष
णेग्निंविश्वमनोगिरा । उतस्तुषेविष्पर्धसोरथानां ॥ येषामावाधऽऋग्मियऽइषःपृक्षश्चनिग्रभे । उपविदावह्निर्विदते
वसु ॥ उदस्यशोचिरस्थादीदियुषोव्यं जरं । तपुर्जभस्यसुद्युतौगणश्रियः ॥ उदुतिष्ठस्वध्वरस्तवानोदेव्याकृपा ।
अभिख्याभासाबृहताशुशुक्रनिः ॥ ९ ॥ अग्नेयाहिसुशस्तिभिर्हव्याजुह्वानऽआनुषक् । यथादूतोवभूथहव्यवाहनः ॥
अग्निवःपूर्व्यहुवेहोतारं चर्षणीनां । तमयावाचागृणेतमुवःस्तुषे ॥ यज्ञेभिरद्भुतक्रतुंयंकृपासूदयंतऽइत् । मित्रंनजने
सुधितमृतावनि ॥ ऋतावानमृतायवोयज्ञस्यसाधनंगिरा । उपोऽएनंजुजुषुर्नमसस्पदे⁺ ॥ अच्छानोऽअंगिरस्तमंय
ज्ञासौयंतुसंयतः । होतायोऽअस्तिविश्वायशस्तमः ॥ १० ॥ अग्नेतवत्येऽअजरेंधानासोवृहद्भाः । अश्वाऽइववृषण
स्तविषीयवः ॥ सत्वंनऽऊर्जापतेरयिरास्वसुवीर्यं । प्रावनस्तोकेतनयेसमत्स्वा⁺ ॥ यद्वाऽउविशपतिःशितःसुप्रीतोम
नुषोविशि । विश्वेदग्निःप्रतिरक्षांसिसेधति ॥ श्रुष्यग्नेनवस्यमेस्तोमस्यवीरविशपते । निमायिनस्तपुषारक्षसोदह ॥
नतस्यमाययाचनरिपुरीशीतमर्त्यः । योऽअग्नयेददाशहव्यदातिभिः ॥ ११ ॥ व्यश्वस्त्वावसुविदमुक्षणयुरप्रीणाह

(८।४।३) ईळिष्वेतित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यवैयश्वोविश्वमनाअग्निरुष्णिक् ।

ऋक्सं.

अ.६अ.२

॥१०॥

षिः । म॒हो॒रा॒ये॒तमु॒त्वा॒समि॒धीम॒हि ॥ उ॒श॒ना॒का॒व्य॒स्त्वा॒नि॒हो॒ता॒रम॒सा॒दय॒त् । आ॒य॒जि॒त्वा॒मन॑वे॒जा॒तवे॑द॒सं ॥ वि॒श्वे॒हि
 त्वा॒स॒जोष॑सो॒दे॒वासो॑दू॒तम॑क॒त । श्रु॒ष्टी॒दे॒वप्र॑थ॒मोय॒ज्ञियो॑भुवः ॥ इ॒मंघा॑वी॒रोऽअ॒मृतं॑दू॒तकृ॑ण्वी॒तम॑र्त्यः । पा॒वकं॑कृ॒ष्ण
 वर्त॑नि॒विहा॑य॒सं ॥ तंहु॑वे॒मय॑त॒स्रुचः॑सु॒भासं॑शु॒क्रशो॑चिषं । वि॒शाम॑ग्नि॒मजरं॑प्र॒त्नमी॒ज्यं ॥ १२ ॥ योऽअ॒स्मैह॒व्यदा॑ति
 भि॒राहु॑ति॒मर्तो॑वि॒धत् । भूरि॑पोषं॒सध॑त्ते॒वीर॑व॒द्यशः॑ ॥ प्र॒थमं॑जा॒तवे॑द॒सम॒ग्नि॒यज्ञेषु॑पू॒र्व्यं । प्र॒ति॒स्रुगे॑ति॒नम॑सा॒हवि॑ष्म॒ती ॥
 आ॒भि॒र्वि॒धेमा॒ग्नये॒ज्येष्ठा॑भि॒र्व्यश्व॑वत् । मं॒हि॒ष्ठाभि॑र्म॒तिभिः॑शु॒क्रशो॑चिषे ॥ नून॑म॒र्चवि॑हा॒यसे॒स्तोमै॑भिः॒स्थूर॑यूप॒वत् ।
 ऋ॒षेवै॑यश्व॒दम्या॑या॒ग्नये॑ ॥ अ॒तिथिं॑मा॒नुषा॑णां॒सुनु॑वन॒स्पती॑नां । वि॒प्राऽअ॒ग्नि॒मव॑से॒प्रत्न॑मी॒ळते ॥ १३ ॥ म॒हो॒वि॒श्वोऽअ॒
 भिष॑तो॒ऽभि॒ह॒व्यानि॑मा॒नुषा॑ । अ॒ग्नेनि॑ष॒त्सिन॑म॒साधि॑व॒र्हिषि॑ ॥ वंस्वा॑नो॒वार्या॑पु॒रुवंस्व॑रा॒यःपु॒रुस्पृ॑हः । सु॒वीर्य॑स्य॒प्रजा॑
 व॒तोय॑श॒स्वतः॑ ॥ त्वं॒वरो॑सु॒षाम्णे॒ग्नेज॑ना॒यचो॑दय । सदा॑व॒सोरा॑ति॒यवि॑ष्ठ॒शश्व॑ते ॥ त्वं॒हि॒सु॒प्रतूर॑सि॒त्वंनो॑गो॒मती॑रिषः ।
 म॒हो॒रा॒यःसा॑ति॒मग्ने॑ऽअ॒पावृ॑धि ॥ अ॒ग्नेत्वं॑य॒शाऽअ॒स्यामि॑त्रा॒वरु॑णा॒वह॑ । ऋ॒तावा॑ना॒सम्रा॑जा॒पूत॑दक्ष॒सा ॥ १४ ॥
 (८।४।४) स॒खाय॑ऽआ॒शिषा॑म॒हि॒त्रहो॑द्रा॒यव॑ज्जिणे । स्तु॒षऽऊ॒षुवो॑नृ॒तमा॑य॒धृष्ण॑वे ॥ श॒वसा॑ह्य॒सि॒श्रुतो॑वृ॒त्रह॑त्ये॒नवृ॒त्र
 हा । म॒धैर्म॑घो॒नोऽअ॒ति॒शूर॑दा॒शसि॑ ॥ स॒नःस्त॑वान॒ऽआ॒भर॑र॒यिचि॑त्र॒श्रव॑स्त॒मं । नि॒रेके॑चि॒द्योह॑रि॒वोव॑सु॒र्ददिः⁺ ॥

(८।४।४) सखायइतित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यविश्वमनाइंद्रोत्यवृचस्यवरुष्णिगंत्यानुष्टुप् (वरुःसौषाम्णोयंराजा) ।

मंडलं ८

अनु. ४

॥१०॥

अनिरेकमुतप्रियमिन्द्रदर्षिजनानां । धृषताधृष्णोस्तवमानऽआभर ॥ नतैसव्यंनदक्षिणंहस्तैवरंतऽआमुरः । नपरिवा
 धोहरिवोगविष्टिषु ॥ १५ ॥ आत्वागोभिरिवत्रजंगीभिर्क्रुणोम्यद्रिवः । आस्माकामंजरितुरामनःपृण ॥ विश्वानि
 विश्वमनसोधियानोवृत्रहंतम । उग्रप्रणेतरधिपूर्वसोगहि ॥ वयंतैऽअस्यवृत्रहन्विद्यामशूरनव्यसः । वसोःस्पर्हस्य
 पुरुहूतराधसः ॥ इन्द्रयथाह्यस्तितेपरीतनृतोशवः । अमृत्कारातिःपुरुहूतदाशुषे ॥ आवृषस्वमहामहमहेनृतमराधसे ।
 हृहश्चिहृह्यमघवन्मघत्तये ॥ १६ ॥ नूऽअन्यत्राचिदद्रिवस्त्वंनोजग्मुराशसः । मघवन्छग्धितवतन्नऽऊतिभिः ॥
 नह्यं१गनृतोत्वदन्यंविंदामिराधसे । रायेद्युम्नायशवसेचगिर्वणः ॥ एंदुमिंद्रायसिंचतपिवातिसोम्यमधु । प्रराधसा
 चोदयातेमहित्वना⁺ ॥ उपोहरीणांपतिंदक्षंपृंचंतमब्रवं । नूनंश्रुधिस्तुवतोऽअश्वस्य ॥ नह्यं१गपुराचनजज्ञेवीरतर
 स्त्वत् । नकीरायानैवथानभंदना ॥ १७ ॥ एदुमध्वोमदिन्तरंसिंचवाध्वर्योऽअंधसः । एवाहिवीरःस्तवतेसदावृ
 धः ॥ इन्द्रस्थातर्हरीणांनकिष्टेपूर्वस्तुतिं । उदानंशशवसानभंदना ॥ तंवोवाजानांपतिमहूमहिश्रवस्यवः । अप्रायु
 भिर्यज्ञेभिर्वावृधेन्यं ॥ एतोन्विद्रंस्तवामसखायःस्तोम्यनरं । कृष्टीर्योविश्वाऽअभ्यस्त्येकऽइत्⁺ ॥ अगोरुधायगवि
 षेद्युक्षायदस्म्यंवचः । घृतात्स्वादीयोमधुनश्चवोचत ॥ १८ ॥ यस्यामितानिवीर्याइनराधःपर्येतवे । ज्योतिर्नविश्व
 मभ्यस्तिदक्षिणा ॥ सुहोद्रव्यश्ववदन्मिवाजिनंयमं । अर्योगयमंहमानंविदाशुषे ॥ एवानूनमुपस्तुहिवैयश्वदशमं

ऋक्सं.

अ. ६ अ. २

॥ ११ ॥

नवं । सुविद्वांसंचकृत्यंचरणीनां ॥ वेत्थाहिनिर्ऋतीनांवज्रहस्तपरिवृजं । अहरहःशुंध्युःपरिपदामिव ॥ तदिन्द्रावऽ
 आभरयेनादंसिष्टकृत्वने । द्विताकुत्सायशिश्रथोनिचोदय ॥ १९ ॥ तमुत्वानूनमीमहेनव्यंदंसिष्टसन्यसे । सत्वंनो
 विश्वाऽअभिमातीःसक्षणिः ॥ यऽऋक्षादंहसोमुचद्योवार्यात्सप्तसिंधुषु । वधर्दासस्यतुविनृम्णनीनमः ॥ यथावरो
 सुषाम्णैसनिभ्यऽआवहोरयिं । व्यश्वेभ्यःसुभगेवाजिनीवति ॥ आनार्यस्यदक्षिणाव्यश्वऽएतुसोमिनः । स्थूरंचरा
 धःशतवत्सहस्रवत् ॥ यत्त्वापृच्छादीजानःकुह्याकुह्याकृते । एषोऽअपश्रितोवलोगौमतीमवतिष्ठति ॥ २० ॥
 (८।४।५) तावांविश्वस्यगोपादेवादेवेषुयज्ञिया । ऋतावानायाजसेपूतदक्षसा ॥ मित्रातनानरथ्याऽवरुणोयश्चसु
 क्रतुः । सनात्सुजातातनयाधृतव्रता ॥ तामाताविश्ववैदसासुर्यायप्रमहसा । महीजजानादितिर्ऋतावरी ॥ महांता
 मित्रावरुणासम्राजादेवावसुरा । ऋतावानावृतमाघोषतोबृहत् ॥ नपाताशवसोमहःसूनूदक्षस्यसुक्रतू । सृप्रदानूऽ
 इषोवास्त्वधिक्षितः ॥ २१ ॥ संयादानूनियेमथुर्दिव्याःपार्थिवीरिषः । नभस्वतीरावांचरंतुवृष्टयः ॥ अधियाबृहतो
 दिवोऽभियूथेवपश्यतः । ऋतावानासम्राजानमसेहिता ॥ ऋतावानानिषेदतुःसाम्राज्यायसुक्रतू । धृतव्रताक्षत्रिया
 क्षत्रमाशतुः ॥ अक्ष्णश्चिद्वातुवित्तरानुल्वणेनचक्षसा । निचिन्मिषंतानिचिरानिचिक्यतुः ॥ उत्तनोदेव्यदितिरुष्य

(८।४।५) तावांविश्वस्येतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यविश्वमनामित्रावरुणौदशम्यादिति सृणांविश्वेदेवाउष्णिक्उपांयोष्णिगर्गर्भा ।

मंडलं ८

अनु. ४

॥ ११ ॥

तांनासत्या । उरुष्यंतुमरुतोवृद्धशंसः ॥ २२ ॥ तेनोनावमुरुष्यतदिवानक्तंसुदानवः । अरिष्यंतोनिपायुभिःसचे
 महि ॥ अघ्नतेविष्णवेवयमरिष्यंतःसुदानवे । श्रुधिस्वयावन्तिसधोपूर्वचित्तये ॥ तद्वार्यवृणीमहेवरिष्ठंगोपयत्यं ।
 मित्रोयत्पांतिवरुणोयदर्यमा⁺ ॥ उतनःसिंधुरपांतन्मरुतस्तदश्विना । इंद्रोविष्णुर्मीद्वंसःसजोषंसः ॥ तेहिष्मावनु
 षोनरोभिमांतिंकर्यस्यचित् । तिग्मंनक्षोदःप्रतिघ्नंतिभूर्णयः ॥ २३ ॥ अयमेकऽइत्थापूरुरुचष्टेविविश्रुतिः । तस्य
 व्रतान्यनुवश्चरामसि ॥ अनुपूर्वाण्योक्त्यासाम्राज्यस्यसश्चिम । मित्रस्यव्रतावरुणस्यदीर्घश्रुत्⁺ ॥ परियोरश्मिनादि
 वोतान्ममेष्टिव्याः । उभेऽआपप्रौरोदसीमहित्वा⁺ ॥ उदुष्यशरणेदिवोज्योतिरयंस्तसूर्यः । अग्निर्नशुक्रःसमिधान
 ऽआहुतः ॥ वचोदीर्घप्रसङ्गानीशेवाजस्यगोमंतः । ईशेहिपित्वोविषस्यदावने ॥ २४ ॥ तत्सूर्यरोदसीऽउभेदोषाव
 स्तोरुपब्रुवे । भोजेष्वस्मांऽअभ्युच्चरासदा ॥ ऋज्जमुक्षण्यायनेरजतंहरयाणे । रथंयुक्तमसनामसुषामणि ॥ तामेऽअ
 श्व्यानाहरीणांनितोशना । उतोनुकृत्व्यानांनृवाहसा ॥ स्मदभीशुकशावंताविप्रानविष्ठयामती । महोवाजिनावर्वा
 तासचासनं ॥ २५ ॥ (८।४।६) युवोरुष्वरथंहुवेसधस्तुत्यायसूरिषु । अतूर्तदक्षावृषणावृषण्वसू ॥ युवंवरोसुषा

(८।४।६) युवोरुष्वितिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यांगिरसोव्यश्वोश्विनावंत्यपणांवायुरुष्णिक् वाहिष्ठोवामित्यादिचतस्रोगायत्र्यःविंश्येक
 विंश्यत्यानुष्टुभः (व्यश्वोवेतिसर्वानुक्रमोक्तावपिशौनकेनव्यश्वस्यैवमुख्यत्वद्योतनादत्रव्यश्वमुख्यत्वमाहृतंतेनपाक्षिकोविश्वमनाः) ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. २

॥१२॥

म्णैमहेतनैनासत्या । अवोभिर्याथोवृषणावृषण्वसू ॥ तावामघहवामहेहव्येभिर्वाजिनीवसू । पूर्वीरिषऽइषयंताव
 तिक्षपः⁺ ॥ आवांवाहिष्ठोऽअश्विनारथोयातुश्रुतो नरा । उपस्तोमान्तरस्यदर्शयःश्रिये⁺ ॥ जुहुराणाचिदश्विनम
 न्येथांवृषण्वसू । युवंहिरुद्रापर्वथोऽअतिद्विषः ॥ २६ ॥ दस्त्राहिविश्वमानुषङ्गक्षूभिःपरिदीयथः । धियंजिन्वाम
 धुवर्णाशुभस्पती ॥ उपनोयातमश्विनारायाविश्वपुषासह । मघवानासुवीरावनपच्युता ॥ आमैऽअस्यप्रतीव्यमि
 द्रनासत्यागतं । देवादेवेभिरघसचनस्तमा ॥ वयंहिवांहवामहऽउक्ष्ण्यंतोव्यश्ववत् । सुमतिभिरुपविप्राविहागतं ॥
 अश्विनास्वृषेस्तुहिकुवित्तेश्रवतोहवं । नेदीयसःकूळयातःपूर्णाऽरुत⁺ ॥ २७ ॥ वैयश्वस्यश्रुतंनरोतोमैऽअस्यवेदथः ।
 सजोषसावरुणोमित्रोऽअर्यमा⁺ ॥ युवादत्तस्यधिष्ण्यायुवानातिस्यसूरिभिः । अहरहर्वृषणामह्यंशिक्षतं ॥ योवांय
 ज्ञेभिरावृतोधिंवस्त्रावधूरिव । सपर्यंताशुभेचक्रातेऽअश्विना ॥ योवामुरुव्यचस्तमंचिकेततिनृपाय्यं । वर्तिरश्विनापरि
 यातमस्मयू⁺ ॥ अस्मभ्यंसुवृषण्वसूयातंवर्तिनृपाय्यं । विषुद्रुहैवयज्ञमूहथुर्गिरा⁺ ॥ २८ ॥ वाहिष्ठोवांहवानांस्तोमोदूतोहुव
 न्नरा । युवाभ्यांभूत्वश्विना ॥ यदुदोदिवोऽअर्णवऽइषोवामदथोगृहे । श्रुतमिन्मैऽअमर्त्या ॥ उत्स्याश्वेतयावरीवाहिष्ठा
 वांनदीनां । सिंधुर्हिरण्यवर्तनिः ॥ स्मदेतयासुकीर्त्याश्विनाश्वेतयाधिया । वहैथेशुभ्रयावाना ॥ युक्ष्वाहित्वरंथासहायु
 वस्वपोष्यावसो । आन्नोवायोमधुपिवास्माकंसवनागहि ॥ २९ ॥ तववायवृतस्पतेत्वष्टुर्जामातरद्भुत । अवांस्यावृणीमहे ॥

मंडलं ८

अनु. ४

॥१२॥

त्वष्टुर्जामातरं वयमीशानं रायऽईमहे । सुतावंतो वायुं द्युम्ना जनांसः ॥ वायो याहि शिवादिवो वहस्वा सुस्वश्च्यं । वहस्व
महः पृथुपक्षसारथे ॥ त्वां हि सुप्सरस्तमं नृषदनेषु हूमहे । ग्रावाणं नाश्वं पृष्ठं मंहना ॥ सत्वं नो देव मनसा वायो मंदानोऽग्नि
यः । कृधिवाजाँऽअपो धियः ॥ ३० ॥ (८।४।७) अग्निरुक्थे पुरोहितो ग्रावाणो वहिरध्वरे । ऋचायामिमरुतो ब्रह्मणस्पतिं दे
वाँऽअवो वरेण्यं ॥ आपशुंगांसि पृथिवीं वनस्पतीं नृषासानक्तमोषधीः । विश्वे च नो वसवो विश्ववेदसो धीनां भूतप्रावि
तारः ॥ प्रसूनं ऽएत्वध्वरोऽग्रादेवेषु पूर्यः । आदित्येषु प्रवरुणे धृतव्रते मरुत्सु विश्वभानुषु ॥ विश्वे हिष्मामनवे विश्ववेदसो भु
वन्वृधेरिशादसः । अरिंष्टेभिः पायुभिर्विश्ववेदसो यंतानो वृकं च्छर्दिः* ॥ आनोऽअद्य समनसो गता विश्वे सजोषसः । ऋचा
गिरामरुतो देव्यदिते स दनेपस्त्येमहि ॥ ३१ ॥ अभिप्रियामरुतो यावोऽअश्व्या हव्या मित्रप्रयाथन । आवहिरिंद्रो वरुणस्तु
रानरं ऽआदित्यासः स दंतुनः ॥ वयं वो वृक्तवर्हिषो हितप्रयसऽआनुषक् । सुतसो मासो वरुणहवामहे मनुष्वदिद्वाग्रयः ॥
आप्रयातमरुतो विष्णोऽअश्विना पूषन्माकीनयाधिया । इंद्रोऽआयातु प्रथमः स निष्युभिर्वृषायो वृत्रहा गृणे+ ॥ विनो दे
वासोऽअद्रुहोच्छिद्रं शर्मयच्छत । नयद्दुराद्वसवो नूचिदंति तोवरुथमादधर्षति ॥ अस्ति हि वः सजात्यं रिशादसो देवासोऽ

(८।४।७) अग्निरुक्थ इति द्वाविंशत्यृचस्य सूक्तस्य वैवस्वतो मनुर्विश्वे देवाः विषमा बृहत्यः समाः सतो बृहत्यः (अग्निरुक्थ इत्यादि वैश्वदेवेषु
चतुःसूक्तेषु आद्ययोरंत्ये च सर्वे विश्वे देवा एव नात्र भेदः) ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. २

॥ १३ ॥

अस्त्याप्यं । प्रणः पूर्वस्मै सुविताय वोचतमक्षुसुम्नाय नव्यसे ॥ ३२ ॥ इदाहिवऽउपस्तुतिमिदा वामस्य भक्तये । उपवो विश्ववेदं
 सोनमस्युराऽअसृक्ष्यन्यामिव ॥ उदुष्यवः सविता सुप्रणीतयोऽथा दूर्ध्वो वरेण्यः । निद्विपादश्चतुष्पादोऽअर्थिनो विश्रन्पत
 यिष्णवः ॥ देवदेवो वसे देवदेवमभिष्टये । देवदेवहुवेमवाजसातये गृणंतो देव्याधिया⁺ ॥ देवासो हिष्मामनवे समन्य
 वो विश्वे साकं सरातयः । तेनोऽअद्यतेऽअपरंतु चेतुनो भवैतुवरिवो विदः ॥ प्रवः शंसाम्यद्रुहः संस्थऽउपस्तुतीनां । नतं
 धूर्तिर्वैरुणमित्रमर्त्यो वो धामभ्यो विधत् ॥ प्रसक्ष्यंति रते विमहीरिषो यो वो वराय दाशति । प्रप्रजाभिर्जायते धर्मणस्प
 र्यरिष्टः सर्वेऽएधते ॥ ३३ ॥ ऋते सविदते युधः सुगेभिर्यात्यध्वनः । अर्यमामित्रोवरुणः सरातयो यंत्रायंते सजोषसः ॥
 अज्रैचिदस्मै कृणुथान्यं च नंदुर्गेचिदा सुसरणं । एषाचिदस्मादशनिः परोनुसास्त्रे धंती विनश्यतु ॥ यदद्य सूर्यऽउद्यतिप्रि
 यक्षत्राऽऋतं दध । यन्निम्नुचिप्रबुधिविश्ववेदसो यद्वाममध्यं दिने दिवः⁺ ॥ यद्वामिपित्वेऽअसुराऽऋतं यते छर्दिर्येमविदा
 शुषे । वयंतद्वो वसवो विश्ववेदसऽउपस्थेयाममध्यऽआ⁺ ॥ यदद्य सूरऽउदिते यन्मध्यं दिनऽआतुचि । वामंधत्थमनं
 वे विश्ववेदसो जुहानाय प्रचेतसे ॥ वयंतद्वः सम्राजऽआवृणीमहे पुत्रो नवहुपाय्यं । अश्याम तदादित्या जुहंतो हविर्येन
 वस्यो नशामहै ॥ ३४ ॥ (८।४।८) ये त्रिंशतित्रयं सपरो देवासो वहिरासदन् । विदन्नहं द्वितासनन् ॥ वरुणो मित्रोऽ

(८।४।८) ये त्रिंशतीति पंचर्वस्य सूक्तस्य मनुर्विश्वे देवा गायत्री चतुर्थी पुरउष्णिक् ।

मंडलं ८

अनु. ४

॥ १३ ॥

अर्यमास्मद्रातिषाचोऽअग्नयः । पत्नीवंतोवषट्कृताः ॥ तेनोगोपाऽअपाच्यास्तऽउदक्तऽइत्थान्यक् । पुरस्तात्सर्वं
याविशा⁺ ॥ यथावशंतिदेवास्तथेदं सत्तदेवांनकिरामिनत् । अरावाचनमर्त्यः ॥ सप्तानांसप्तऽकृष्टयः सप्तद्युम्नान्ये
षां । सप्तोऽअधिश्रियोधिरे ॥ ३५ ॥ (८।४।९) बभ्रुरेकोविषुणःसुनरोयुवांज्यंक्तेहिरण्ययं ॥ योनिमेकऽआसंसा
दद्योतनोतदेवेषुमेधिरः ॥ वाशीमेकोविभर्तिहस्तऽआयसीमंतदेवेषुनिधुविः ॥ वज्रमेकोविभर्तिहस्तऽआहितंतेनवृ
त्राणिजिघ्रते ॥ तिग्ममेकोविभर्तिहस्तऽआयुधंशुचिरुग्रोजलाषभेषजः ॥ पृथऽएकःपीपायतस्करोयथाँऽएषवेदनि
धीनां⁺ ॥ त्रीण्येकऽउरुगायोविचक्रमेयत्रदेवासोमदंति ॥ विभिर्द्वाचरतऽएकयासहप्रप्रवासेववसतः ॥ सदोद्वाचं
क्रातेऽउपमादिविसृज्वाजासर्पिरासुती ॥ अर्चतऽएकेमहिसाममन्वततेनसूर्यमरोचयन् ॥ ३६ ॥ (८।४।१०) नहि
वोऽअस्त्यर्भकोदेवासोनकुमारकः । विश्वेसतोमहांतऽइत्⁺ ॥ इतिस्तुतासोऽअसथारिशादसोयेस्थत्रयश्चत्रिंशच्च ।
मनोर्देवायज्ञियासः ॥ तेनस्त्राध्वंतैवततऽउनोऽअधिवोचत । मानःपृथःपित्र्यान्मानवादिदूरनैष्टपरावतः ॥ येदेवा

(८।४।९) बभ्रुरेकइतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैवस्वतोमनुर्विश्वेदेवाद्विपदाविराट् (भेदपक्षे—सोमः १ अग्निः १ त्वष्टा १ इंद्रः १ रुद्रः १
पूषा १ विष्णुः १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ १ एवंदश । अस्मिन्मारीचःकश्यपःपिषिःपाक्षिकः) । (८।४।१०) नहिवइतिच
तुर्केचस्यसूक्तस्यमनुर्विश्वेदेवागायत्रीपुरउष्णिग्बृहत्पुनष्टुभः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. २

॥ १४ ॥

सऽहस्थनविश्वेवैश्वानराऽउत । अस्मभ्यंशर्मसुप्रथोगवेश्वाययच्छत ॥ ३७ ॥ (८।५।१) योयजाति यजातऽइ
 त्सुनवच्चपचाति च । ब्रह्मेदिंद्रस्यचाकनत् ॥ पुरोळाशंयोऽअस्मैसोमंररतऽआशिरं । पादित्तंशक्रोऽअंहसः ॥ तस्य
 द्युमाँऽअसद्रथोदेवजूतःसशृशुवत् । विश्वावन्वन्नमित्रिया ॥ अस्यप्रजावतीगृहेसंश्रंतीदिवेदिवे । इळाधेनुमतीदु
 हे ॥ यादंपतीसमनसासुनुतऽआचधावतः । देवांसोनित्ययाशिरा ॥ ३८ ॥ प्रतिप्राशुव्याँऽइतःसम्यंचावर्हिराशाते ।
 नतावाजेषुवायतः ॥ नदेवानामपिहृतःसुमतिंनजुगुक्षतः । श्रवोवृहद्विवासतः ॥ पुत्रिणाताकुमारिणाविश्वमायुर्व्य
 श्रुतः । उभाहिरण्यपेशसा ॥ वीतिहोत्राकृतद्वसूदशस्यंतामृतायकं । समूधोरोमशंहतोदेवेषुकृणुतोदुवः ॥ आशर्म
 पर्वतानांवृणीमहेनदीनां । आविष्णोःसचाभुवः ॥ ३९ ॥ ऐतुपूषारयिर्भगःस्वस्तिसर्वधातमः । उरुरध्वास्वस्तये ॥
 अरमतिरनर्वणोविश्वोदेवस्यमनसा । आदित्यानामनेहऽइत् ॥ यथानोमित्रोऽअर्यमावरुणःसंतिगोपाः । सुगाऽऋ
 तस्यपंथाः ॥ अग्निवःपूर्यगिरादेवमीळेवसूनां । सपर्यतःपुरुप्रियंमित्रंनक्षेत्रसाधसं ॥ मक्षूदेववतोरथःशूरोवापृत्सु

पंचमेनुवाकेद्वादशसूक्तानि (८।५।१) योयजातीत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यैवस्वतोमनुः यज्ञोदेवतातृतीयादिद्वयोर्यजमानः पंचम्यादीनांदंपती
 दशम्यादिनवानांदंपत्याशिषोगायत्रीनवमीचतुर्दश्यावनुष्टुभौदशमीपादनिचृदंत्याश्चतस्रः पंक्तयः (प्रथमयोर्द्वयोरिंद्रोदेवतेतिकेचित् दशम्या
 यजमानपत्न्याशीः ततोद्वयोःपृषाततएकस्यामित्रार्यमवरुणाः ततएकस्याअग्निः अंत्यचतसृणांयजमानइतिशौनकाद्यभिप्रायेणकेचिदाहुः) ।

मंडलं ८

अनु. ५

॥ १४ ॥

कासुचित् ॥ देवानांयऽइन्मनोयजमानऽइयक्षत्यभीदयज्वनोभुवत् ॥ नयजमानरिष्यसिनसुन्वाननदेवयो । देवा
नांय० ॥ नकिष्टं कर्मणानशन्नप्रयोषन्नयोषति । देवानांय० ॥ असदन्नसुवीर्यमुतत्यदाश्वश्व्यं । देवानांय० ॥ ४० ॥
इतिषष्ठाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्विचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ४० सूक्तानि ११ ऋचः २०४ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. १६ चित्राये. २ अश्विभ्या. १८ अग्नय. ३०
इंद्राये. २७ वरव. ३ मित्रावरुणाभ्या. ९ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ मित्रावरुणाभ्या. १२ अश्विभ्या. १९ वायव. ६ विश्वेभ्योदेवेभ्य. २७
सोमाये. अग्नय. त्वष्ट्र. इंद्राये. रुद्राय. पूष्ण. विष्णव. अश्विभ्या. मित्रावरुणाभ्या. अश्विभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ४ यज्ञाय. २ इंद्राय.
२ दंपतीभ्या. ५ दंपत्यार्षिभ्य. ९ (शौ० पक्षेतु—इंद्राये. २ यजमानाये. २ दंपतीभ्या. ५ यजमानपत्न्याशीर्भ्य. पूष्णइ. २
मित्रार्यमवरुणेभ्य. अग्नय. यजमानाये. ४) ॥ इतिषष्ठेद्वितीयः ॥

प्रकृतानि त्रिंशन्मेधातिथिर्वयं घैकोनामेध्यातिथिर्वाहं तं त्रिगायत्र्यनुष्टुबंतं मेन्द्रयाहिब्यूनानीपातिथिरानुष्टुभंतं
चोत्योगायत्रस्तंसहसंवसुरोचिषोगिरसोपश्यन्नग्निनाचतुर्विंशतिः श्यावाश्वआश्विनमुपरिष्टाज्ज्योतिषंपंक्तिमहा
बृहतीपंक्त्यंतमवितासिसप्तशाकरं महापंक्त्यंतं प्रेदं महापांक्तमाद्यातिजगतीयज्ञस्य दशैन्द्राग्नमग्निमस्तोषिनाभा
कआग्नेयं महापांक्तं हींद्राग्नीद्वादशैन्द्राग्नमैत्यात्रिष्टुप् द्वितीयाशक्यस्माऊषुदशवारुणं त्वं स्तभ्रात्पळर्चनानावात्रैष्टु

अनु. ५

॥१५॥

तापपे ॥ पन्यऽइदुपगायतपन्यऽउक्थानिशंसत । ब्रह्माकृणोतपन्यऽइत्⁺ ॥ पन्यऽआददिरच्छतासहस्रावाज्यवृ
 तः । इंद्रोयोयज्वनोवृधः⁺ ॥ विषूचरस्वधाऽअनुकृष्टीनामन्वाहुवः । इंद्रपिवसुतानां ॥ पिवस्वधैनवानामुतयस्तुभ्ये
 सचा । उतायमिन्द्रयस्तव ॥ ४ ॥ अतीहिमन्युषाविणसुषुवांसमुपारणे । इमंरातंसुतंपिव ॥ इहितिस्रःपरावतऽइहि
 पंचजनाऽअति । धेनाऽइंद्रावचाकशत् ॥ सूर्योऽरिंमयथासृजात्वायच्छंतुमेगिरः । निम्नमापोनसध्वक्⁺ ॥ अध्व
 र्यवातुहिषिंचसोमवीरायशिप्रिणे । भरासुतस्यपीतये ॥ यऽउद्भःफलिंगंभिनश्य^१ किंसधूऽरवासृजत् । योगोषुपकं
 धारयत् ॥ ५ ॥ अहंनृत्रमृचीषमऽऔर्णवाभमहीशुव । हिमेनाविध्यदवुदं ॥ प्रवऽउग्रायनिष्ठुरेषाह्वायप्रसक्षिणे ।
 देवत्तंब्रह्मगायत ॥ योविश्वान्यभिब्रतासोमस्यमदेऽअंधसः । इंद्रोदेवेषुचेतति ॥ इहत्यासंधमाद्याहरीहिरण्यके
 श्या । वोह्वामभिप्रयोहितं⁺ ॥ अर्वांचित्वापुरुष्टुतप्रियमैधस्तुताहरी । सोमपेयायवक्षतः ॥ ६ ॥ (८।५।३)
 वयंघत्वासुतावतऽआपोनवृक्तवर्हिषः । पवित्रस्यप्रस्रवणेषुवृत्रहन्परिस्तोतारऽआसते ॥ स्वरंतित्वासुतेनरोवसोनिरेकऽ
 उक्थिनः । कदासुतंतृषाणऽओक्ऽआगमऽइंद्रस्वन्दीववंसंगः ॥ कण्वेभिर्धृष्णवाधृषद्वाजैर्दपिसहस्रिणं । पि
 शंगरूपमघवन्विचर्षणेमक्षूगोमंतमीमहे ॥ पाहिगायांधसोमदऽइंद्रायमेध्यातिथे । यःसंमिश्रोह्योर्यःसुतेसचा

(८।५।३) वयंघेत्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमेध्यातिथिरिंद्रोवृहतीषोडश्याद्यास्तिस्रोगायत्र्योत्यानुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ३

॥ १६ ॥

वज्रीरथो हिरण्ययः ॥ यः सुषव्यः सुदक्षिणऽइनोयः सुक्रतुर्गृणे । यऽआकरः सहस्रायः शतामघऽइंद्रोयः पूभिदारितः⁺
 ॥ ७ ॥ योधृषितो योवृतो योऽअस्तिश्मश्रुषुश्रितः । विभूतद्युम्नयश्च्यवनः पुरुष्टुतः ऋत्वागौरिवशाकिनः⁺ ॥
 कईवेदसुते सचापि बंतं कद्वयो दधे । अयं यः पुरो विभिनत्त्योजसामंदानः शिष्यंधंसः ॥ दानामृगोनवारणः पुरुत्राचरथं
 दधे । न किंष्ट्वानियमदासुते गमो मह्यश्चरस्योजसा ॥ यऽउग्रः सन्ननिःष्टुतः स्थिरो रणाय संस्कृतः । यदि स्तोतुर्मघवांशु
 णवद्धवं नेंद्रो योषत्यागमत् ॥ सत्यमित्थावृषेदसि वृषजूतिर्नोवृतः । वृषाह्यग्रशृण्विषेपरावति वृषोऽअर्वावति श्रुतः
 ॥ ८ ॥ वृषणस्तेऽअभीशवो वृषाकशा हिरण्ययी । वृषारथो मघवन् वृषणाहरी वृषात्वंशतक्रतो ॥ वृषासोता सुनोतुते
 वृषन्नृजीपिन्नाभर । वृषादधन्वे वृषणं नदीष्वातुभ्यं स्थातर्हरीणां ॥ एंद्रयाहिपीतये मधुशविष्ठसोम्यं । नायमच्छा
 मघवांशुणवद्भिरो ब्रह्मोक्ता च सुक्रतुः ॥ वहंतु त्वारथेष्ठा माहरयोरथयुजः । तिरश्चिदर्यं सवनानि वृत्रहन्नन्येषां याशतक्र
 तो ॥ अस्माकं मद्यांतं मंस्तो मंधिष्वमहामह । अस्माकं ते सवना संतुशंतं मामदाय द्युक्षसोमपाः ॥ ९ ॥ न हि षस्तवनो म
 मशास्त्रेऽअन्यस्य रण्यति । योऽअस्मान् वीरऽआनयत् ॥ इंद्रश्चिद्धातदब्रवीत्स्त्रियाऽअशास्यं मनः । उतोऽअहक्रतुं र
 धुं⁺ ॥ सप्तीचिद्धामदच्युता मिथुनावहतोरथं । एवेद्धूर्वृष्णऽउत्तरा ॥ अधः पश्य स्वमोपरि संतरां पादकौहर । मातैक

मंडलं ८

अनु. ५

॥ १६ ॥

शङ्खकौहं शन्तस्त्रीहि ब्रह्मावभूविथ ॥ १० ॥ (८।५।४) एन्द्रयाहि हरिं भिरुपकण्वस्य सुष्टुतिं । दिवोऽमुष्यशासं
 तो दिव्ययदिवावसो ॥ आत्वाग्रावावदन्निह सोमीघोषेण यच्छतु । दिवो० ॥ अत्राविनेमिरेषामुरांनधूनुतेवृकः ।
 दिवो० ॥ आत्वाकण्वाऽइहावसेहवतेवाजसातये । दिवो० ॥ दधामिते सुतानां वृष्णेन पूर्वपाय्यं । दिवो० ॥ ११ ॥
 स्मत्पुंरधिर्नऽआगहि विश्वतो धीर्नऽऊतये । दिवो० ॥ आनोयाहि महमेते सहस्रो तेशतां मघ । दिवो० ॥ आत्वाहो
 तामनुर्हितो देवत्रावक्षदीज्यः । दिवो० ॥ आत्वा मद्च्युता हरीश्येन पक्षेव वक्षतः । दिवो० ॥ आयाह्यर्यऽआपरिस्वा
 हा सोमस्य पीतये । दिवो० ॥ १२ ॥ आनोयाह्युपश्रुत्युक्थेषुरणयाऽइह । दिवो० ॥ सरूपैरासुनो गहि संभृतैः संभृ
 ताश्वः । दिवो० ॥ आयाहि पर्वतेभ्यः समुद्रस्याधि विष्टपः । दिवो० ॥ आनो गव्यान्वश्व्यां सहस्रां शूरददहि । दि
 वो० ॥ आनः सहस्रशोभरायुतानि शतानि च । दिवो० ॥ आयदिन्द्रश्च दद्वहे सहस्रं वसुरोचिषः । ओजिष्ठमश्व्यं पशुं⁺ ॥
 यऽऋज्रावातरं ह सोरुषासौरघुष्यदः । आजते सूर्याऽइव ॥ पारावतस्य रातिषु द्रवच्चक्रेष्वाशुषु । तिष्ठं वनस्य मध्यऽ
 आ⁺ ॥ १३ ॥ (८।५।५) अग्निनेद्रेण वरुणेन विष्णुना दित्यै रुद्रैर्वसुभिः सचाभुवा । सजोषसाऽउषसा सूर्येण च सोमं

(८।५।४) एन्द्रयाहीत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य नीपातिथिरिन्द्रः आयदिन्द्र इत्यादितिसृणामांगिरसाः सहस्रवसुरोचिषः ऋषय इन्द्रोऽनुष्टुप् अंत्यास्ति
 स्रोगायत्र्यः । (८।५।५) अग्निनेद्रेणेति चतुर्विंशत्यृचस्य सूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वोऽश्विनावुपरिष्ठाज्योतिरंत्यास्ति सः क्रमेण पंक्तिमहावृहती पंक्तयः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ३

॥ १७ ॥

पिबतमश्विना ॥ विश्वाभिर्धीभिर्भुवनेनवाजिनादिवापृथिव्याद्रिभिः सचाभुवा । सजोषसा० ॥ विश्वैर्देवैस्त्रिभिरे
 कादशैरिहाद्भिर्मरुद्भिर्भृगुभिः सचाभुवा । सजोषसा० ॥ जुषेथायज्ञं बोधतं हवस्यमे विश्वे हदेवौ सवनावगच्छतं । स
 जोषसाऽउषसासूर्येण चेपैनो वोहमश्विना ॥ स्तोमं जुषेथायुवशेव कन्यनां विश्वे हदेवौ सवनावगच्छतं । सजोषसा० ॥
 गिरौ जुषेथामध्वरं जुषेथां विश्वे हदेवौ सवनावगच्छतं । सजोषसा० ॥ १४ ॥ हारिद्रवेवपतथोवनेदुपसोमं सुतं महिषे
 वावगच्छथः । सजोषसाऽउषसासूर्येण च त्रिर्वर्तिर्यातमश्विना ॥ हंसाविवपतथोऽअध्वगाविवसोमं सुतं महिषे वावग
 च्छथः । सजोषसा० ॥ श्येनाविवपतथो हव्यदातये सोमं सुतं महिषे वावगच्छथः । सजोषसा० ॥ पिबतं चतृष्णुतं चा
 वगच्छतं प्रजांचधत्तं द्रविणंचधत्तं । सजोषसाऽउषसासूर्येण चोर्जनो धत्तमश्विना ॥ जयतं च प्रस्तुतं च प्रचावतं प्रजांचध
 तं द्रविणंचधत्तं । सजोषसा० ॥ हतं च शत्रून्यतं च मित्रिणः प्रजांचधत्तं द्रविणंचधत्तं ॥ सजोषसा० ॥ १५ ॥ मि
 त्रावरुणवंताऽउत धर्मवंता मरुत्वं ताजरितुर्गच्छथो हव । सजोषसाऽउषसासूर्येण चादित्यैर्यातमश्विना ॥ अंगिरस्वंता
 ऽउत विष्णुवंता मरुत्वं ताजरितुर्गच्छथो हव । सजोषसा० ॥ ऋभुमंता वृषणा वाजवंता मरुत्वं ताजरितुर्गच्छथो हव ।
 सजोषसा० ॥ ब्रह्मजिन्वतमुत जिन्वतं धियो हतं रक्षांसि सेधतममीवाः । सजोषसाऽउषसासूर्येण च सोमं सुन्वतोऽअ
 श्विना ॥ क्षत्रं जिन्वतमुत जिन्वतं नृनृहं तं रक्षांसि सेधतममीवाः । सजोषसा० ॥ धेनूजिन्वतमुत जिन्वतं विशो हतं रक्षांसि

मंडलं ८

अनु. ५

॥ १७ ॥

सिसेधतममीवाः । सजोषसा० ॥ १६ ॥ अत्रैरिवशृणुतंपूर्व्यस्तुतिंश्यावाश्वस्यसुन्वतोमदच्युता । सजोषसाऽउष
 सासूर्येणचाश्विनातिरोऽअह्न्यं ॥ सर्गीऽइवसृजतंसुष्टुतीरुपश्यावाश्वस्यसुन्वतोमदच्युता । सजोषसा० ॥ रश्मीऽ
 रिवयच्छतमध्वराऽउपश्यावाश्वस्यसुन्वतोमदच्युता ॥ सजोषसा० ॥ अर्वाग्रथंनियच्छतंपिव्रतंसोम्यमधु । आया
 तमश्विनागतमवस्युर्वामहंहुवेधत्तरत्नानिदाशुषे ॥ नमोवाकेप्रस्थितेऽअध्वरेनराविवक्षणस्यपीतये । आयात० ॥
 स्वाहाकृतस्यतृपतंसुतस्यदेवावंधसः । आयात० ॥ १७ ॥ (८।५।६) अवितासिसुन्वतोवृक्तवर्हिषःपिवासोमंमदा
 यकंशतक्रतो । यंतैभागमधारयन्विश्वाःसेहानःपृतनाऽउरुज्रयःसमप्सुजिन्मरुत्वाऽइंद्रसत्पते ॥ प्रावस्तोतारमघव
 न्नवत्वापिवासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैभाग० ॥ ऊर्जादेवाऽअवस्योजसात्वापिवासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैभा
 ग० ॥ जनितादिवोजनितापृथिव्याःपिवासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैभाग० ॥ जनिताश्वानांजनितागवामसिपि
 वासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैभाग० ॥ अत्रीणांस्तोममद्रिवोमहस्कृधिपिवासोमंमदायकंशतक्रतो । यंतैभाग० ॥
 श्यावाश्वस्यसुन्वतस्तथाशृणुयथाशृणोरत्रेःकर्माणिकृण्वतः । प्रत्रसदस्युमाविथत्वमेकऽइन्द्रपाह्यऽइंद्रब्रह्माणिवर्ध
 यन् ॥ १८ ॥ (८।५।७) प्रेदंब्रह्मवृत्रतूर्येष्वाविथप्रसुन्वतःशचीपतऽइंद्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्यसर्वन

(८।५।६) अवितासीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यश्यावाश्वइंद्रःशक्यस्यामहापंक्तिः । (८।५।७) प्रेदमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यश्यावाश्वइंद्रोमहापंक्तिराद्या

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ३

॥ १८ ॥

स्यवृत्रहन्नेद्यपि वा सोमस्य वज्रिवः ॥ सेहानऽउग्रपृतनाऽअभिद्रुहः शचीपतुऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥
 एकरालस्यभुवनस्य राजसि शचीपतुऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥ सस्थावानायवयसित्वमेकऽइच्छचीप
 तऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥ क्षेमस्य च प्रयुजश्च त्वमीशिपेशचीपतुऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदि
 नस्य ॥ क्षत्राय त्वमवसिन त्वमाविथ शचीपतुऽइन्द्रविश्वाभिरूतिभिः । माध्यंदिनस्य ॥ श्यावाश्वस्य रेभतस्तथाशृ
 णु यथाशृणोरत्रेः कर्माणि कृण्वतः । प्रतुसदस्युमाविथ त्वमेकऽइन्द्रषाह्यऽइन्द्रक्षत्राणि वर्धयन् ॥ १९ ॥ (८।५।८)
 यज्ञस्य हि स्यऽऋत्विजासस्त्रीवाजेषु कर्मसु । इन्द्राग्नीतस्य बोधतं ॥ तोशासारथ्यावानावृत्रहणापराजिता । इन्द्राग्नी ॥
 इदं वांमदिरं मध्वधुक्षत्राद्रिभिर्नरः । इन्द्राग्नी ॥ जुषेथां यज्ञमिष्ट्यै सुतं सोमं सधस्तुती । इन्द्राग्नीऽआगतं नरा ॥ इमा
 जुषेथां सर्वनायेभिर्हव्यान्युहथुः । इन्द्राग्नी ॥ इमां गां यत्र वर्तन्ति जुषेथां सुष्टुतिं मम । इन्द्राग्नी ॥ २० ॥ प्रातर्याव
 भिरागतं देवेभिर्जेन्यावसू । इन्द्राग्नी सोमपीतये ॥ श्यावाश्वस्य सुन्वतो व्रीणां शृणुतं हव । इन्द्राग्नी ॥ एवावांमहऽऋ
 तये यथाहुवंत मे धिराः । इन्द्राग्नी ॥ आहंसरस्वतीव तोरिन्द्राभ्योरवोवृणे । याभ्यां गायत्रमृच्यते ॥ २१ ॥ (८।५।९)
 अग्निर्मस्तोष्यृग्मियमग्निमीळा यजध्यै । अग्निर्देवाँऽअनक्तुनऽउभे हि विदथैकविरंतश्चरति दूत्यं न भैतामन्यके समे ॥
 तिजगती । (८।५।८) यज्ञस्येति दशर्चस्य सूक्तस्य श्यावाश्व इन्द्राग्नी गायत्री । (८।५।९) अग्निमिति दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वोनाभाकोऽग्निर्महापंक्तिः ।

मंडलं ८

अनु. ५

॥ १८ ॥

न्यग्नेनव्यसावचस्तनूषुशंसमेषां । न्यरातीरराव्णांविश्वाऽअर्योऽअरातीरितोयुच्छंत्वामुरोनभंता० ॥ अग्नेमन्मानि
तुभ्यंकंधृतंनजुह्वऽआसनि । सदेवेषुप्रचिकिद्धित्वंह्यसिपूर्यःशिवोदूतोविवस्वतो नभंता० ॥ तत्तदग्निर्वयोदधेयथाय
थाकृपण्यति । ऊर्जाहुतिर्वसूनांशंचयोश्चमयोदधेविश्वस्यैदेवहृत्यैनभंता० ॥ सचिकेतसहीयसाग्निश्चित्रेणकर्मणा ।
सहोताशश्वतीनांदक्षिणाभिरभीवृतऽइनोतिचप्रतीव्यं१नभंता० ॥ २२ ॥ अग्निर्जातादेवानामग्निर्वेदमर्तानामपी
च्यं । अग्निःसद्रविणोदाऽअग्निर्द्वाराव्यूणुतेस्वाहुतो नवीयसानभंता० ॥ अग्निर्देवेषुसंवसुःसविश्रुयज्ञियास्वा । समु
दाकाव्यापुरुविश्वंभूमेवपुष्यतिदेवोदेवेषुयज्ञियो नभंता० ॥ योऽअग्निःसप्तमानुषःश्रितोविश्वेषुसिंधुषु । तमागन्मत्रि
पस्त्यमंधातुर्देस्युहंतममग्नियज्ञेषुपूर्यनभंता० ॥ अग्निस्त्रीणित्रिधातून्याक्षैतिविदथाकविः । सत्राँऽरेकादशाँऽइहय
क्षच्चपिप्रयच्चनोविप्रोदूतःपरिष्कृतो नभंता० ॥ त्वंनोऽअग्नऽआयुषुत्वंदेवेषुपूर्यवस्वऽएकऽइरज्यसि । त्वामापःपरिस्तु
तःपरियंतिस्वसेतवोनभंता॥२३॥(८।५।१०) इंद्राग्नीयुवंसुनःसहंतादासथोरयिं । येनहृहासमत्स्वावीलुचित्साहिषीम
ह्यग्निर्वनैववातऽइन्नभंता०॥नहिवाँवत्रयामहेथेंद्रमिद्यजामहेशर्विष्ठंनृणांनरं । सनःकदाचिदर्वतागमदावाजसातयेगम
दामेधसातयेनभंता०॥ताहिमध्यभराणामिन्द्राग्नीऽअधिक्षितः । ताऽउकवित्वनाकवीपृच्छयमानासखीयुतेसंधीतमश्रुतं

(८।५।१०) इंद्राग्नी इति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य नाभाक इंद्राग्नीमहापंक्तिर्द्वितीया शक्येत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ३

॥ १९ ॥

नरानभंता० ॥ अभ्यर्चनभाक्वदिद्राग्नीयजसागिरा। ययोर्विश्वमिदं जगदियद्यौः पृथिवीमद्युः १ पस्थैविभृतोवसुनभंता० ॥
 प्रब्रह्माणिनभाक्वदिद्राग्निभ्यामिरज्यत । यासप्तबुधमर्णवजिह्वारमपोर्णुतऽइन्द्रऽईशानऽओजसानभंता० ॥ अपि
 वृश्चपुराणवद्रुतैरिवगुष्पितमोजोदासस्यदंभय । वयंतदस्यसंभृतंवास्विद्रेणविभजेमहिनभंता० ॥ २४ ॥ यदिद्राग्नीज
 नाऽइमेविह्वयंतेतनागिरा । अस्माकैभिर्नृभिर्वयंसासह्यामपृतन्यतोवनुयामवनुष्यतो नभंता० ॥ यानुश्वेताववोदि
 वऽउच्चरातऽउपद्युभिः । इन्द्रादयोरनुव्रतमुहानायंतिसिंधवोयान्त्सीं वधादमुंचतां नभंता० ॥ पूर्वीष्टऽइन्द्रोपमातयः
 पूर्वीरुतप्रशस्तयः सूनोहिन्वस्यहरिवः । वस्वोवीरस्यापृचोयानुसाधंतनोधियो नभंता० ॥ तंशिशीतासुवृक्तिभिस्त्वेपं
 सत्वानमृगियं । उतोनुचिद्यऽओजसाशुष्णस्यांडानिभेदतिजेष्टस्वर्वतीरपो नभंता० ॥ तंशिशीतास्वध्वरंसत्यंसत्वा
 नमृत्वियं । उतोनुचिद्यऽओहतऽआंडाशुष्णस्यभेदत्यजैःस्वर्वतीरपो नभंता० ॥ एवंद्राग्निभ्यांपितृवन्नवीयोमंधातृव
 दंगिरस्वदवाचित्रिधातुनाशर्मणापातमस्मान्वयंस्यामपतयोरयीणां ॥ २५ ॥ (८।५।११) अस्माऽऊषुप्रभृतयेवरुणायमरु
 द्योर्चाविदुष्टरेभ्यः । योधीतामानुषाणांपृथ्वोगाऽइवरक्षति नभंता० ॥ तमूषुसमनागिरापितृणांचमन्मभिः । नाभाक्
 स्यप्रशस्तिभिर्यः सिंधूनामुपोदयेसप्तस्वसासमध्यमोनभंता० ॥ सक्षपःपरिपस्वजेन्युः १ सोमाययादधेसविश्वं परिदर्श

(८।५।११) अस्माऊष्विति दशर्चस्य सूक्तस्य नाभाकोवरुणोमहापंक्तिः ।

मंडलं ८

अनु. ५

॥ १९ ॥

तः । तस्य वेनीरनुव्रतमुषस्तिस्त्रोऽवर्धयन्नभैता० ॥ यः ककुभोनिधारयः पृथिव्यामधिदर्शतः । समातापूर्व्यपदंतद्व
रुणस्यसह्यंसहिगोपाऽइवेर्योनभैता० ॥ योधर्ताभुवनानांयऽउस्त्राणामपीच्याऽवेदनामानिगुह्या । सकविःकाव्या
पुरुषपंधौरिवपुण्यतिनभैता० ॥ २६ ॥ यस्मिन्विश्वानिकाव्याचक्रेनाभिरिवश्रिता । त्रितंजुतीसपर्यतव्रजेगावोन
संयुजैयुजेऽअर्वाऽअयुक्षतनभैता० ॥ यऽआस्वत्कऽआशयेविश्वजातान्येषां । परिधामानिमर्मृशद्वरुणस्यपुरोगये
विश्वेदेवाऽअनुव्रतनभैता० ॥ ससमुद्रोऽअपीच्यस्तुरोद्यामिवरोहतिनियदासुयजुर्दधे । समायाऽअर्चिनापदास्तृणा
न्नाक्रमारुहन्नभैता० ॥ यस्यश्वेताविचक्षणातिस्त्रोभूमीरधिक्षितः । त्रिरुत्तराणिप्रतुर्वरुणस्यध्रुवंसदःससप्तानामिर
ज्यतिनभैता० ॥ यःश्वेताऽअधिनिर्णिजश्चक्रेकृष्णाऽअनुव्रता । सधामपूर्व्यममेयःस्कंभेनविरोदसीऽअजोनद्यामधा
रयन्नभैता० ॥ २७ ॥ (८।५।१२) अस्तभ्राह्म्यामसुरोविश्ववेदाऽअमिमितवरिमाणंपृथिव्याः । आसीद्विश्वामु
वनानिसुम्राड्विश्वेत्तानिवरुणस्यव्रतानि ॥ एवावैदस्वरुणंवृहंतंनमस्याधीरममृतस्यगोपां । सनःशर्मत्रिवरुथंविंयंस
त्पातंनोद्यावापृथिवीऽउपस्थे ॥ इमांधियंशिक्षमाणस्यदेवक्रतुंदक्षवरुणसंशिशधि । ययातिविश्वदुरितातरैमसुत
र्माणमधिनावरुहेम ॥ आवांग्रावाणोऽअश्विनाधीभिर्विप्राऽअचुच्यवुः । नासत्यासोमपीतयेनभैता० ॥ यथावाम

(८।५।१२) अस्तभ्रादितिषठ्चसूक्तस्यनाभाकक्रपिरंत्यानांतिसृणामात्रेयार्चनानाक्रपिराद्यानांतिसृणांवरुणोऽत्यानांतिसृणाम
श्विनोआद्यास्तिस्त्रिष्टुभोत्यास्तिस्त्रोनुष्टुभः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ३

॥२०॥

त्रिरश्विनागीभिर्विप्रोऽजोहवीत् । नासत्यासोमपीतयेनभंता० ॥ एवावामहऽऊतयेयथाहुवंतमेधिराः । नासत्या
 सोमपीतयेनभंता० ॥ २८ ॥ (८।६।१) इमेविप्रस्यवेधसोमेरस्तृतयज्वनः । गिरःस्तोमांसऽईरते ॥ अस्मैतेप्रतिह
 र्यंतेजातवेदोविचर्षणे । अग्नेजनामिसुष्टुतिं⁺ ॥ आरुकाऽइवघेदहतिग्माऽअग्नेतवृत्विषः । दद्भिर्वनानिवप्सति ॥
 हरयोधूमकेतवोवातजूताऽउपद्यवि । यतंतेवृथगुग्नयः ॥ एतेत्येवृथगुग्नयऽइद्धासःसमदक्षत । उपसाभिवकेत
 वः ॥ २९ ॥ कृष्णारजांसिपत्सुतःप्रयाणैजातवेदसः । अग्निर्यद्रोधतिक्षमि ॥ धासिंकृष्णानऽओषधीर्वप्सदग्निर्नवा
 यति । पुनर्यतरुणीरपि ॥ जिह्वाभिरहननमदार्चिषाजंजणाभवंन् । अग्निर्वनेषुरोचते ॥ अप्सवग्नेसधिष्टवसौषधीरनु
 रुध्यसे । गर्भेसंजायसेपुनः ॥ उदग्नेतवृत्तद्वृतादूर्चीरोचतऽआहुतं । निसानंजुहोऽमुखे ॥३०॥ उक्षान्नायवशान्नाय
 सोमपृष्ठायवेधसे । स्तोमैर्विधेमाग्नये ॥ उतत्वानमसावयंहोतर्वरेण्यक्रतो । अग्नैसमिद्धिरीमहे ॥ उतत्वाभृगुवच्छु
 चेमनुष्वदग्नऽआहुत । अंगिरस्वद्धवामहे ॥ त्वंह्यग्नेऽअग्निनाविप्रोविप्रेणसन्तसता । सखासख्यासमिध्यसे ॥ सत्वं
 विप्रायदाशुषैरयिदैहिसहस्रिणं । अग्नेवीरवतीमिषं ॥ ३१ ॥ अग्नेभ्रातःसहस्कृतरोहिदश्वशुचिव्रत । इमंस्तोमंजुष
 स्वमे ॥ उतत्वान्नेमस्तुतोवाश्रायप्रतिहर्यते । गोष्ठंगावऽइवाशत ॥ तुभ्यंताऽअंगिरस्तमविश्वाःसुक्षितयःपृथक् ।

षष्ठेनुवाकेषट्सूक्तानि (८।६।१) इमेविप्रस्येतित्रयस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यांगिरसोविरूपोन्निर्गायत्री ।

मंडलं ८

अनु. ६

॥२०॥

अग्नेकामाययेमिरे ॥ अग्निधीभिर्मनीषिणोमेधिरासोविपश्चितः । अद्भ्यसद्यायहिन्विरे ॥ तंत्वामज्मेषुवाजिनंतन्वानाऽ
 अग्नेऽध्वरं । वह्निहोतारमीळते ॥ ३२ ॥ पुरुत्राहिसदृङ्गुःसिविशोविश्वाऽअनुप्रभुः । समत्सुत्वाहवामहे ॥ तमीळिष्व
 यऽआहुतोग्निर्विभ्राजतेधृतैः । इमनःशृणवद्भव ॥ तंत्वावयंहवामहेशृण्वंतंजातवेदसं । अग्नेघ्नंतमपद्विषः ॥ विशाराजा
 नमद्भुतमध्यक्षंधर्मणामिमं । अग्निमीळेसऽउश्रवत् ॥ अग्निविश्वार्युवेपसंमर्यनवाजिनंहितं । सधिनवाजयामसि ॥ ३३ ॥
 घ्नन्मृग्राण्यपद्विषोदहन्त्रक्षांसिविश्वहा । अग्नेतिग्मेनदीदिहि ॥ यंत्वाजनासऽइधतेमनुष्वदंगिरस्तम । अग्नेसवोधिमे
 वचः ॥ यदग्नेदिविजाऽअस्यप्सुजावासहस्कृत । तंत्वागीर्भिहवामहे ॥ तुभ्यंघेत्तेजनाऽइमेविश्वाःसुक्षितयःपृथक् ।
 धासिंहिन्वत्यत्तवे ॥ तेघेदग्नेस्वाध्योहाविश्वानृचक्षसः । तरंतःस्यामदुर्गहा ॥ ३४ ॥ अग्निमंद्रंपुरुप्रियंशीरंपावकशो
 चिपं । हृद्भिर्मंद्रेभिरीमहे ॥ सत्वमग्नेविभावसुःसृजन्तसूर्योनरश्मिभिः । शर्धन्तमांसिजिघ्रसे ॥ तत्तेसहस्वऽईमहे
 दात्रंयन्नोपदस्यति । त्वदग्नेवार्यवसु ॥ ३५ ॥ (८।६।२) समिधाग्निदुवस्यतधृतैर्वोधयतातिथिं । आस्मिन्हव्या
 जुहोतन ॥ अग्नेस्तोमंजुषस्वमेवधस्वानेनमन्मना । प्रतिसूक्तानिहर्यनः ॥ अग्निदूतंपुरोदधेहव्यवाहमुपब्रुवे । देवांऽ
 आसादयादिह ॥ उत्तैवृहतौऽअर्चयःसमिधानस्यदीदिवः । अग्नेशुक्रासऽईरते ॥ उपत्वाजुहोइममधृताचीर्यतुह्य

(८।६।२) समिधाग्निमितित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यविरूपोग्निर्गायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ३

॥ २१ ॥

त । अग्नेहव्याजुषस्वनः ॥ ३६ ॥ मंद्रं होतारमृत्विजं चित्रभानुं विभावसुं । अग्निमीळे सऽऽश्रवत् ॥ प्रलं होतारमी
 डयं जुष्टमग्निं कविक्रतुं । अध्वराणां मभिश्चियं ॥ जुषाणोऽअंगिरस्तमे माहव्यान्यानुषक् । अग्नेयज्ञं नयऽऽकृतुथा⁺ ॥
 समिधानऽऽसंत्य शुक्रशोचऽऽहवह । चिकित्वा न्दैव्यं जनं ॥ विप्रं होतारमद्रुहं धूमकेतुं विभावसुं । यज्ञानां केतुमीम
 हे ॥ ३७ ॥ अग्ने निपाहि नस्त्वं प्रतिष्म देवरीषतः । भिंधि द्वेषः सहस्रकृत ॥ अग्निः प्रलेन मन्मना शुभानस्तन्वै^१ स्वां । क
 विर्विप्रेण वावृधे ॥ ऊर्जो न पात माहुर्वेग्निपावकशोचिषं । अस्मिन्यज्ञे स्वध्वरे⁺ ॥ स नो मित्रमहस्त्वमग्ने शुक्रेण शोचि
 षां । देवैरासत्सि वर्हिषि ॥ योऽअग्निं तन्वोऽदमे देवं मर्तः स पर्यति । तस्माऽऽद्दीदयद्वसुं ॥ ३८ ॥ अग्निर्मूर्धा दिवः ककु
 त्पतिः पृथिव्याऽअयं । अपारे तां सिजिन्वति ॥ उदग्ने शुचयस्तव शुक्राभ्राजंत इरते । तव ज्योतींष्यर्चयः ॥ ईशिषे वा
 र्यस्य हि दात्रस्याग्ने स्वर्पतिः । स्तोता स्यांत वशमणि ॥ त्वामग्ने मनीषिणस्त्वां हि न्वंति चित्तिभिः । त्वां वर्धतु नो गिरः ॥
 अदब्धस्य स्वधावतो दूतस्य रेभतः सदा । अग्नेः सख्यं वृणीमहे ॥ ३९ ॥ अग्निः शुचिं व्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः ।
 शुचीरो च तऽआहुतः ॥ उत त्वाधीतयो मम गिरो वर्धतु विश्वहा । अग्ने सख्यस्य बोधिनः ॥ यदग्ने स्यामहं त्वं त्वं वाघा स्या
 ऽअहं । स्युष्टे सत्याऽऽहशिषः ॥ वसुर्वसुपतिर्हि कमस्यग्ने विभावसुः । स्यामते सुमतावपि ॥ अग्ने धृतव्रताय ते समुद्रायै
 वसिंधवः । गिरौ वाश्रासं इरते ॥ ४० ॥ युवानं विष्पतिं कविं विश्वादं पुरुषेपसं । अग्निं शुभामिमन्मभिः ॥ यज्ञानां

मंडलं ८

अनु. ६

॥ २१ ॥

रथ्यैवयंतिगमजभायवीळवे । स्तोमैरिषेमाग्नये ॥ अयमग्नेत्वेऽपिजरिताभूतुसंत्य । तस्मैपावकमृळय ॥ धीरोह्यस्य
 झसद्विप्रोनजागृविःसदा । अग्नेदीदयसिद्यवि ॥ पुराग्नेदुरितेभ्यःपुरामृध्रेभ्यःकवे । प्रणऽआयुर्वसोतिर ॥ ४१ ॥
 (८।६।३) आघ्रायेऽअग्निमिधतेस्तृणंतिवर्हिर्नानुषक् । येषामिन्द्रोयुवासखा ॥ बृहन्निदिध्मऽएषांभूरिशस्तंपृथुःस्व
 रुः । येषामिन्द्रोयुवासखा ॥ अयुद्धऽइद्युधावृतंशूरऽआजतिसत्वभिः । येषामिन्द्रोयुवासखा ॥ आवुंदंवृत्रहाददेजा
 तःपृच्छद्विमातरं । कऽउग्राःकेहशृण्विरे ॥ प्रतित्वाशवसीवदद्विरावप्सोनयोधिषत् । यस्तेशत्रुत्वमाचके ॥ ४२ ॥
 उत्तवंमघवन्छृणुयस्तेवष्टिवक्षितत् । यद्वीळयासिवीळुतत् ॥ यदाजियात्याजिकृदिंद्रःस्वश्वयुरूप । रथीतमोर
 थीनां ॥ विषुविश्वाऽअभियुजोवज्रिन्विष्वग्यथावृह । भवानःसुश्रवस्तमः ॥ अस्माकंसुरथंपुरऽइंद्रःकृणोतुसातये ।
 नयंधूर्वतिधूर्तयः ॥ वृज्यामतेपरिद्विषोरंतेशक्रदावने । गमेमेदिंद्रगोमतः ॥ ४३ ॥ शनैश्चिद्यंतोऽअद्विवोश्वावंतः
 शतग्विनः । विवक्षणाऽअनेहसः ॥ ऊर्ध्वाहितेदिवेदिवेसहस्रासुनृताशता । जरितृभ्योविमंहते ॥ विद्मार्हित्वाधनं
 जयमिंद्रदृष्ट्वाचिदारुजं । आदारिण्यथागयं ॥ ककुहंचित्त्वाकवेमंदंतुधृष्णविंदवः । आत्वापणिंयदीमहे ॥ यस्तैरे
 वाऽअदाशुरिःप्रममर्षमघत्तये । तस्यनोवेदऽआभर ॥ ४४ ॥ इमऽउत्वाविचक्षतेसखायऽइंद्रसोमिनः । पुष्टावंतोय

(८।६।३) आघ्रायइतिद्विचत्वारिंशद्वचस्यसूक्तस्यकाण्वस्त्रिशोकइंद्रआघ्रायाअग्नीद्रागायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ३

॥ २२ ॥

थापुं⁺ ॥ उतत्वावधिरेवयंश्रुत्कर्णसंतमूतये । दूरादिहहवामहे ॥ यच्छुश्रूयाऽइमंहवदुर्मर्षचक्रियाऽउत । भवे
 रापिनोऽअंतमः ॥ यच्चिद्धितेऽअपिव्यथिर्जगन्वांसोऽअमन्महि । गोदाऽइदिद्रबोधिनः ॥ आत्वारंभनजिब्रयोर
 भ्माशवसस्पते । उश्मसित्वासधस्थऽआ⁺ ॥ ४५ ॥ स्तोत्रमिंद्रायगायतपुरुनृणायसत्त्वेन । नकिर्यवृण्वतेयुधि⁺ ॥
 अभित्वावृषभासुतेसुतंसुजामिपीतये । तृपाव्यश्रुहीमदं ॥ मात्वामूराऽअविष्यवोमोपहस्वानऽआदभन् । मार्कीब्र
 ह्मद्विषोवनः ॥ इहत्वागोपरीणसामहेमंदंतुराधसे । सरोगौरोयथापिव ॥ यावृत्रहापरावतिसनानवाचचुच्युवे ।
 तासंसत्सुप्रवोचत ॥ ४६ ॥ अपिवत्कद्रुवःसुतमिंद्रःसहस्रबाहे । अत्रादेदिष्टपौस्थं ॥ सत्यंतत्तुर्वशेयदौविदानोऽ
 अहवाय्यं । व्यानदूतुर्वणेशमि ॥ तरणिंवोजनानांत्रदंवाजस्यगोमतः । समानमुप्रशंसिषं ॥ ऋभुक्षणंनवर्तवऽउक्थे
 षुतुग्यावृधं । इंद्रंसोमेसचासुते⁺ ॥ यःकृतदिद्वियोन्यंत्रिशोकायगिरिपृथुं । गोभ्योगातुंनिरैतवे ॥ ४७ ॥ यदधि
 षेमनस्यसिमंदानःप्रेदियक्षसि । मातत्करिंद्रमृळय ॥ दुभ्रंचिद्धित्वावतःकृतंशृण्वेऽअधिक्षमि । जिगात्विद्रतेमनः ॥
 तवेदुताःसुकीर्तयोसन्नतप्रशस्तयः । यदिंद्रमृळयांसिनः ॥ मानऽएकस्मिन्नागसिमाद्वयोरुतत्रिषु । वधीर्माशूरभूरि
 षु ॥ विभयाहित्वावतऽउग्रादभिप्रभंगिणः । दुस्मादहमृतीषहः ॥ ४८ ॥ मासख्युःशूनमाविदेमापुत्रस्यप्रभूवसो ।
 आवृत्तंभूतुतेमनः ॥ कोनुमर्याऽअमिथितःसखासखायमब्रवीत् । जहाकोऽअस्मदीपते ॥ एवारैवृषभासुतेसिन्व

मंडलं ८

अनु. ६

॥ २२ ॥

न्भूर्यावयः । श्वघ्नीवनिवताचरन् ॥ आतऽएतावचोयुजाहरीगृभ्णेसुमद्रथा । यदीब्रह्मभ्यऽइहदः ॥ भिंधिविश्वा
 ऽअपद्विषःपरिबाधोजहीमृधः । वसुस्पार्हतदाभर ॥ यद्दीक्षाविंद्रयत्सिरेयत्पर्शानेपराभृतं । वसु० ॥ यस्यतेविश्व
 मानुषोभूरैर्दत्तस्यवेदति । वसु० ॥ ४९ ॥ इतिषष्ठाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

त्रिचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ४९ सूक्तानि १४ ऋचः २९८॥ त्यागः ॥ इंद्राये. ६७ अश्विभ्या. २४ इंद्राये. १४ इंद्राग्निभ्यां. १०
 अमय. १० इंद्राग्निभ्यां. १२ वरुणाये. १३ अश्विभ्या. ३ अमय. ६३ अर्मीद्राभ्या. इंद्राये. ४१ ॥ इतिषष्ठेतृतीयः ॥

त्वावतस्त्रयस्त्रिंशद्वशोश्च्यआसआदिकानीतस्यपृथुश्रवसोदानस्तुतिराद्यापादनिर्चृत्पंचम्यादिकुकुब्गायत्री
 बृहत्यनुष्टुप्सतोबृहतीगायत्रीविपरीतोत्तराप्रगाथोद्विपदाचतुर्विंशिकाबृहतीपिपीलिकमध्याकुकुब्गं कुशिरा
 विराड्जगत्युपरिष्ठाद्वृहतीबृहत्योविषमपदोत्तरापंक्तिःसंस्तारपंक्तिर्गायत्रीपंक्तिःप्रगाथौवायव्यौचगायत्रीद्वि
 पदोष्णिक्पंक्तिर्वायव्यागायत्रीमहिवोद्भूनात्रितआह्यआदित्येभ्योत्यादुःस्वप्नद्वयःपंचोपसेपिमहापांक्तंस्वादोः
 पंचोनाप्रगाथःसौम्यंत्रैष्टुभंपंचमीजगत्यभिप्रदशप्रस्कण्वःप्रागाथंतत्प्रसुश्रुतंपुष्टिगुर्यथामनौश्रुष्टिगुर्यथामना
 वायुरुपमंत्वाष्टौमेध्यएतत्तेमातरिश्वानोविश्वइतिवैश्वदेवःप्रगाथोभूरीत्पंचकृशःप्रस्कण्वस्यदानस्तुतिर्गायत्रं
 तुतृतीयांत्येअनुष्टुभौप्रतितेष्टुषधौत्याग्निसौरीपंक्तिर्युवंदेवाचतुष्कंमेध्याआश्विनंत्रैष्टुभंयमृत्विजस्तृचंवैश्वदेव

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ४

॥२३॥

माद्यऋत्विक्स्तुतिर्वैमानिवासप्तसुपर्णैर्द्रावरुणं जागतमग्नं अविंशतिर्भर्गः प्रागाथ आग्नेयं प्रागाथं तूभयं ब्रूना
प्रोअस्मै द्वादशप्रगाथः पांक्तं सप्तम्याद्यास्तिस्रो बृहत्यः स पूर्व्यो गायत्री माद्या चतुर्थ्यादि द्वे सप्तमी चानुष्टुभौ गायत्रे
त्यादैवी त्रिष्टुबुत्वायदिंद्रतरोभिः पंचोना कलिः प्रागाथः प्रागाथं मंत्यानुष्टुप् त्यांनु सैकामत्स्यः सांमदौ मैत्रावरुणि
मन्यो वावहवो वामत्स्याजालनद्धा आदित्यानस्तु वन्दं शम्याद्यास्तिस्रोप्यदितेः ॥ ४ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८।६।४) त्वावतः पुरुवसो वयमिंद्रप्रणेतः । स्मसिं स्थातर्हरीणां ॥ त्वांहि सत्यमद्रिवो विद्मदा
तारमिषां । विद्मदा तारं रयीणां ॥ आयस्यते महिमानं शतमूते शतक्रतो । गीर्भिर्गृणंति कारवः ॥ सुनीथो घासमर्त्यो
यं मरुतो यमर्यमा । मित्रः पांत्यद्रुहः ॥ दधानो गोमदश्च वत्सु वीर्यमादित्यजूतऽएधते । सदा राया पुरुस्पृहा ॥ १ ॥ त
मिंद्रदानमीमहेशवसानमभीर्व । ईशानं रायऽईमहे ॥ तस्मिन्हि संत्युतयो विश्वाऽअभीरवः सचा । तमावहंतु स

(८।६।४।) त्वावत इति त्रयस्त्रिंशदक्षस्य सूक्तस्याश्वयोवशऋषिः पृथुश्रवा देवता आद्यानां विंशत्यृचामिंद्रो देवता आनो वायवित्यादि चतसृ
णां शतं दास इत्यस्याश्च वायुर्देवता आद्यापादनि चतुर्द्वितीयादितिस्रो गायत्र्यः पंचम्याद्याः क्रमेण ककुब्गायत्री बृहत्यनुष्टुप् सतो बृहती गायत्री बृहती
विपरीता द्विपदा गायत्री बृहती पिपीलिक मध्यां ककुब्जं कुशिरा विराड् जगत्युपरिष्ठद्वाहती बृहती विषमपदा बृहती पंक्तिं संस्तार पंक्तिं गायत्री पंक्तिं
बृहती सतो बृहती बृहती सतो बृहती गायत्री द्विपदा विराडुष्णिक् पंक्तिं गायत्र्यः । (पृथुश्रवाः कानी तोराजा) ।

मंडलं ८

अनु. ६

॥२३॥

सयःपुरुवसुमदायहरयःसुतं⁺ ॥ यस्तेमदोवरैण्योयऽईद्रवृत्रहंतमः । यऽआदिदिःस्वर्गंभिर्यःपृतनासुदुष्टरः ॥
 योदुष्टरौविश्ववारश्रवाय्योवाजेष्वस्तितरुता । सनःशविष्ठसवनावसोगहिगमेमगोमतिव्रजे⁺ ॥ गव्योषुणोयथापुरा
 श्वयोतरथया । वरिवस्यमहामह ॥ २ ॥ नहितैशूरराधसंतविंदामिसत्रा । दशस्यानौमघवन्नूचिदद्रिवोधि
 योवाजैभिराविथ ॥ यऽऋष्वःश्रावयत्सखाविश्वेत्सवैदजनिमापुरुष्टुतः । तंविश्वेमानुषायुगेंद्रहवंतेतविषयतस्तुचः ॥
 सनोवाजेष्ववितापुरुवसुःपुरस्थातामघवावृत्रहाभुवत् ॥ अभिवोवीरमंधसोमदैषुगायगिरामहाविचेतसं । इंद्रंनाम
 श्रुत्यंशाकिनंवचोयथा ॥ ददीरेकणस्तन्वैददिर्वसुददिर्वाजेषुपुरुहूतवाजिनं । नूनमथ ॥ ३ ॥ विश्वेषामिरज्यंतंवसू
 नांसासह्वांसंचिदस्यवर्षसः । कृपयतो नूनमत्यथ ॥ महःसुवोऽअरमिषेस्तवामहेमीहुषेऽअरंगमायजग्मये । यज्ञेभि
 र्गीर्भिर्विश्वमनुषांमरुतामियक्षसिगायैत्वानमसागिरा⁺ ॥ येषातयंतेऽअज्मभिर्गिरीणांस्तुभिरेषां । यज्ञमहिष्वणीं
 नांसुम्रंतुविष्वणीनांप्राध्वरे⁺ ॥ प्रभंगंदुर्मतीनामिंद्रशविष्ठाभर । रयिमस्मभ्यंयुज्यंचोदयन्मतेज्येष्ठंचोदयन्मते ॥
 सनितःसुसनितरुग्रचित्रचेतिष्ठसूनृत । प्रासहासम्राट्सहुरिंसहंतंभुज्युंवाजेषुपूर्व्य ॥ ४ ॥ आसऽएतुयऽईवदाऽअ
 देवःपृतमाददे । यथाचिद्वशोऽअश्व्यःपृथुश्रवसिकानीतेऽस्याव्युष्याददे⁺ ॥ षष्टिंसहस्राश्व्यस्यायुतासनमुष्ट्रानां
 विंशतिंशता । दशश्यावीनांशतादशच्यरुषीणांदशगवांसहस्रा ॥ दशश्यावाऽऋधद्रयोवीतवारासऽआशवः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ४

॥२४॥

मथानेमिनिवावृतुः ॥ दानांसः पृथुश्रवसः कानीतस्य सुरार्धसः । रथैर्हि रण्ययंददुन्मंहिष्ठः सूरिरभूद्वर्षिष्ठमकृतश्रवः ॥ आनोवायोमहेतनेयाहिमखायपार्जसे । वयंहितैचक्रुमाभूरिदावनेसद्यश्चिन्महिदावने ॥ ५ ॥ योऽअश्वैर्भिवर्हतेवस्तऽउस्त्रास्त्रिः सप्तसप्ततीनां । एभिः सोमैभिः सोमसुद्धिः सोमपादानायशुकपूतपाः ॥ योमऽइमंचिदुत्तमनामंदच्चित्रंदावने । अरुद्वेऽअक्षेनहुषेसुकृत्वनिसुकृत्तरायसुकृतुः ॥ उच्यथेवपुषियः स्वरालुतवायोघृतस्त्राः । अश्वैषितंरजैषितंशुनैषितं प्राज्मत्तदिदनुतत् ॥ अधप्रियमिषिरायषष्टिसहस्रासनं । अश्वानामिन्नवृष्णां ॥ गावोनयूथमुपयंतिवध्रयऽउपमायंतिवध्रयः ॥ अधयच्चारथेगुणेशतमुष्टांऽअचिक्रदत् । अधश्विलेषुविंशतिंशता ॥ शतंदासेवत्वूथेविप्रस्तरुक्षऽआददे । तेतेवायविमेजनामदंतींद्रगोपामदंतिदेवगोपाः ॥ अधस्यायोषणामहीप्रतीचीवशमश्व्यं । अधिरुक्माविनीयते ॥ ६ ॥ (८।६।५) महिवोमहतामवोरुणमित्रंदाशुषे । यमादित्याऽअभिद्रुहोरक्षथानेमधनंशदनेहसोवऽऊतयः सुऽऊतयोवऽऊतयः ॥ विदादेवाऽअघानामादित्यासोऽअपाकृतिं । पक्षावयोयथोपरिव्यं १ स्मेशर्मयच्छतानेहसो ॥ व्यं १ स्मेऽअधिशर्मतत्पक्षावयोनयंतन । विश्वानिविश्ववेदसोवरूथ्यामनामहेनेहसो ॥ यस्माऽअरांसतक्षयंजीवातुंचप्रचेतसः । मनोर्विश्वस्यघेदिमऽआदित्यारायऽईशतेनेहसो ॥ परिणोवृणजन्नघादुर्गाणिरथ्योयथा । स्यामेदिंद्रस्यशर्मण्यादित्या

(८।६।५) महिवइत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यास्यस्त्रितआदित्याअंत्यपंचानामादित्योषसोमहापंक्तिः । (अंत्याः पंचदुःस्वप्नत्रयः) ।

मंडलं ८

अनु. ६

॥२४॥

नामुतावस्यनेहसौ० ॥ ७ ॥ परिहृतेदनाजनोयुष्मादत्तस्यवायति । देवाऽअदभ्रमाशवोयमादित्याऽअहेतनानेह
 सौ० ॥ नतंतिगमंचनत्यजोनद्रासदभितंगुरु । यस्माऽउशर्मसप्रथऽआदित्यासोऽअराध्वमनेहसौ० ॥ युष्मेदेवाऽअ
 पिष्मसियुध्यंतऽइववर्मसु । यूयमहोनऽएनसोयूयमर्भादुरुष्यतानेहसौ० ॥ अदितिर्नऽउरुष्यत्वदितिःशर्मयच्छतु ।
 मातामित्रस्यरेवतोर्यम्णोवरुणस्यचानेहसौ० ॥ यदेवाःशर्मशरणंयद्भद्रंयदनातुरं । त्रिधातुयद्वरूथ्यं१तदस्मासुवियं
 तनानेहसौ० ॥ ८ ॥ आदित्याऽअवहिष्यताधिकूलादिवस्पशः । सुतीर्थमर्वतोयथानुनोनेषथासुगमनेहसौ० ॥
 नेहभद्रंरक्षस्विनेनावयैनोपयाऽउत । गवेचभद्रंधेनवेवीरायचश्रवस्यतेनेहसौ० ॥ यदाविर्यदपीच्यं१देवासोऽअस्ति
 दुष्कृतं । त्रितेतद्विश्वमाह्यऽआरेऽअस्मदधातनानेहसौ० ॥ यच्चगोषुदुःष्वभ्यंयच्चास्मेदुहितर्दिवः । त्रितायतद्वि
 भावर्याह्यायपरावहानेहसौ० ॥ निष्कंवाधाकृणवतेस्रजैवादुहितर्दिवः । त्रितेदुःष्वभ्यंसर्वमाह्येपरिदग्मस्यनेहसौ०
 ॥ ९ ॥ तदन्नायतदपसेतंभागमुपसेदुषे । त्रितायचद्वितायचोषोदुःष्वभ्यंवहानेहसौ० ॥ यथाकलांयथाशफंयथऽ
 ऋणंसंनयामसि । एवादुःष्वभ्यंसर्वमाह्येसंनयामस्यनेहसौ० ॥ अजैष्माद्यासंनामचाभूमानागसोवयं । उषोयस्मा
 दुःष्वभ्यादभैष्मापतदुच्छत्वनेहसौ० ॥ १० ॥ (८।६।६) स्वादोरभक्षिवयंसःसुमेधाःस्वाध्योवरिवोवित्तरस्य ।

(८।६।६) स्वादोरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथःसोमस्त्रिष्टुप् (पंचमीजगती ।)

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ४

॥२५॥

विश्वेयं देवाऽऽतमर्त्या सोमधुब्रुवन्तौऽअभिसंचरन्ति ॥ अंतश्च प्रागाऽअदितिर्भवास्यवयाताहरसोदैव्यस्य । इंदुविंद्र
 स्यसख्यं जुषाणः श्रौष्टीं वधुरमनुरायऽऋध्याः ॥ अपांसोमममृताऽअभूमागन्मज्योतिरविदामदेवान् । किं नूनम
 स्मान्कृणवदरातिः किमुधूर्तिरमृतमर्त्यस्य ॥ शनोर्भवहृदऽआपीतऽइंदोपितेव सोमसूनवे सुशेवः । सखैव सख्यंऽउरुशं
 सधीरः प्रणऽआयुर्जीवसे सोमतारीः ॥ इमे मापीताय शसऽउरुष्यवोरथं नगावः समना हृपवसु । ते मा रक्षंतु विस्त्रसश्चरि
 त्रादुतमास्त्रामाघवयं त्विंदवः ॥ ११ ॥ अग्निं न मा मथितं संदिदीपुः प्रचक्षय कृणु हिवस्य सोनः । अथाहिते मदऽआसौ
 ममन्यैरेवांऽइव प्रचरापुष्टिमच्छ ॥ इषिरेण ते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येव रायः । सोमं राजन् प्रणऽआयूषितारीर
 हानी वसूर्यो वासराणि ॥ सोमं राजन् मृळ्या नः स्वस्तितवस्मसि ब्रत्या इस्तस्य विद्धि । अलं तिंदक्षऽऽतमन्युरिंदोमानोऽ
 अर्योऽअनुकामं परादाः ॥ त्वंहि नस्तन्वः सोमगोपागात्रे गात्रे निषसत्थानृचक्षाः । यत्ते वयं प्रमिनाम व्रतानि सनो मृळसु
 प्रखादैववस्यः ॥ ऋदुदरेण सख्या सचेय यो मानरिष्यैर्द्धर्यं श्वपीतः । अयं यः सोमो न्यधास्यस्मे तस्माऽइंद्रं प्रति रमेम्यायुः
 ॥ १२ ॥ अपत्याऽअस्थुर निराऽअमी वानिरत्र सन्तमिषीचीरभैषुः । आसोमोऽअस्माँऽअरुहद्विहायाऽअगन्मयत्र प्र
 तिरंतऽआयुः ॥ यो नऽइंदुः पितरो हृत्सुपीतो मर्त्यो मर्त्याऽआविवेश । तस्मै सोमाय हविषा विधेम मृळीकेऽअस्य सुमतौ
 स्याम ॥ त्वंसोमपितृभिः संविदानो नुद्यावा पृथिवीऽआतंतथ । तस्मै तऽइंदो हविषा विधेम वयं स्याम पतयोर्यीणां ॥

मंडलं ८

अनु. ६

॥२५॥

त्रातारोदेवाऽअधिवोचतानोमानौनिद्राऽईशतमोतजल्पिः । वयंसोमस्यविश्वहप्रियासःसुवीरासोविदथमावदेम ॥
 त्वनःसोमविश्वतोवयोधास्त्वस्वर्विदाविशानृचक्षाः । त्वनऽइंदऽऽरुतिभिःसजोषाःपाहिपश्चातादुतवापुरस्तात् ॥ १३ ॥
 (अथवालखिल्यानि ॥ (१) अभिप्रवःसुराधसमिंद्रमर्चयथाविदे । योजरितृभ्योमघवापुरुवसुःसहस्रेणेशिक्ष
 ति ॥ शतानीकेवप्रजिगातिधृष्णुयाहंतिवृत्राणिदाशुषे । गिरेरिवप्ररसाऽअस्यपिन्विरेदत्राणिपुरुभोजसः ॥ आत्वा
 सुतासऽइंदवोमदायऽईंद्रगिर्वणः । आपोनुवज्जिन्नन्वोक्थं१सरःपृणंतिशूरराधसे ॥ अनेहसंप्रतरणंविवक्षणंमध्वः
 स्वादिष्ठमीपिव । आयथामंदसानःकिरासिनःप्रक्षुद्रेवत्मनाधूषत् ॥ आनःस्तोममुपद्रवद्विद्यानोऽअश्वोनसोतृभिः ।
 यंतैस्वधावन्त्स्वदयंतिधेनवऽइंद्रकण्वेषुरातयः ॥ १४ ॥ उग्रंनवीरंनमसोपसेदिमविभूतिमक्षितावसुं । उद्रीववज्जि

१(अथैकादशसूक्तात्मकंवालखिल्याख्यंभागंपाठकाअस्मिन्नध्यायेपठंति तनुवेदपारायणादौनेष्यतेखिलत्वात् । (केचित्तुवालखिल्यान्यपिपठनीयानि-‘सूक्तसहस्रं
 सप्तदशकमुग्देपारायणपाठेशाकल्ये’इतिवचनात्वालखिल्यान्वितायाएवशाकलशाखायाःसूक्तसहस्रमित्याद्युक्तसंख्याप्रतीतेरित्याहुः ।) सर्वानुक्रमकारेणापितस्या
 नुक्रमणीनोदाहृता वालखिल्यानांखिलत्वात् । अतश्चप्रतिज्ञातंहिअथऋग्वेदाम्रायेशाकलइति । सत्यप्येवंपाठकानांपठनेप्युप्यादिज्ञानेननिःश्रेयसावाप्तिरित्यभिप्रे
 त्यकेनचिदनुक्रमण्युदाहृतास्तितदभिप्रायेणसूक्तप्रतीकाद्यंलिख्यते । अनुक्रान्तस्यमूलंतुमुग्यम् ।)

(१) अभिप्रेतिदशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रस्कण्वइंद्रःअयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ४

॥ २६ ॥

न्नवतो नसि च ते क्षरं तीन्द्रधीतयः ॥ यद्धनूनं यद्वायुज्ञेयद्वापृथिव्यामधि । अतोनोयज्ञमाशुभिर्महेमतऽउग्रऽउग्रेभिराग
 हि ॥ अजिरासो हरयो ये तऽआशवो वाताऽइव प्रसक्षिणः । येभिरपत्यं मनुषः परीयसे येभिर्विश्वं स्वर्दृशे ॥ एतावतस्तऽ
 ईमहऽइन्द्रसुमन्त्रस्य गोमतः । यथा प्रावो मघवन्मेध्यातिथियथानीपातिथिधने ॥ यथा कण्वमघवन्त्रसदस्यवियथापक्थे
 दशत्रजे । यथा गोशर्येऽअसं नोऽर्कजि श्वनीन्द्रगोमद्विरण्यवत् ॥ १५ ॥ (२) प्रसुश्रुतं सुरार्धं समर्चांशक्रमभिष्टये ।
 यः सुन्वते स्तुवते काम्यं वसुहस्त्रेणो वमंहते ॥ शतानीकाहेतयोऽअस्य दुष्टराऽइन्द्रस्य समिषो महीः । गिरिर्नभुज्जामघव
 त्सुपिन्वते यदी सुताऽअमंदिषुः ॥ यदी सुताऽइन्द्रोभिप्रियममंदिषुः । आपो न धायि सर्वनंमऽआवसो दुधाऽइवोपदा
 शुषे ॥ अनेह संवो हवमानमूतये मध्वः क्षरं तीन्द्रधीतयः । आत्वावसो हवमानासऽइन्द्रोऽपस्तोत्रेषु दधिरे ॥ आनुः सोमे
 स्वध्वरऽइयानोऽअत्योनतो शते । यंतैस्वदावन्त्स्वदतिगूर्तयः पौरेछंदयसे हवं ॥ १६ ॥ प्रवीरमुग्रं विविचिंधनस्पृतं वि
 भूतिराधसो महः । उद्रीव वज्रिन्नवतो वसुत्वनासदापीपेथ दाशुषे ॥ यद्धनूनं परावतियद्वापृथिव्यां दिवि । युजानऽइ
 द्रहरिर्भिर्महेमतऽऋष्वऽऋष्वेभिरागहि ॥ रथिरासो हरयो ये तैऽअस्त्रिधऽओजो वातस्य पिप्रति । येभिर्निदस्युं मनुषो
 निघोषयो येभिः स्वः परीयसे ॥ एतावतस्तेवसो विद्यामशूरनव्यसः । यथा प्रावऽएतं शंकृतव्येधने यथा वशं दशत्रजे ॥

(२) प्रसुश्रुतमिति दशर्वसूक्तस्य पुष्टिगुरिन्द्रः अयुजो बृहत्यः युजः सतो बृहत्यः ।

मंडलं ८

अनु. ६

॥ २६ ॥

यथा कण्वैमघवन्मेधेऽअध्वरेदीर्घनीथेदमूनसि । यथा गोशर्येऽअसिषासोऽअद्रिवोमयिगोत्रं हरिश्चियं ॥ १७ ॥ (३)
 यथामनौसांवरणौसोममिन्द्रापिबःसुतं । नीपातिथौमघवन्मेध्यातिथौपुष्टिगौश्रुष्टिगौसचा ॥ पार्षद्वाणःप्रस्कण्वंसम
 सादयच्छयानंजिब्रिमुद्धितं । सहस्राण्यसिषासद्भवामृषिस्त्वोतोदस्यवेवृकः ॥ यऽउक्थेभिर्नविंधतैचिकिचऽऋषिचो
 दनः । इंद्रंतमच्छावदुनव्यस्यामृत्यविष्यंतंनभोजसे ॥ यस्माऽअर्कसप्तशीर्षाणमानुचुस्त्रिधातुमुत्तमेपदे । सत्विमा
 विश्वाभुवनानिचिक्रददादिजनिष्टपौस्यं ॥ योनौदातावसूनामिंद्रंतंहमहेवयं । विद्माल्यस्यसुमतिंनवीयसींगमेमगोमति
 व्रजे ॥ १८ ॥ यस्मैत्वंवसोदानायशिक्षसिसरायस्पोषमश्रुते । तंत्वावयमंघवन्निद्रगिर्वणःसुतावतोहवामहे ॥ कदा
 चनस्तरीरसिनेंद्रसश्चसिदाशुषे । उपोपेन्नुमंघवन्भूयऽइक्षुतेदानंदेवस्यपृच्यते ॥ प्रयोनंनक्षेऽअभ्योजसाक्रिविवधैः
 शुष्णानिघोषयन् । यदेदस्तंभीत्प्रथयन्नमूंदिवमादिजनिष्टपार्थिवः ॥ यस्यायंविश्वऽआयुर्दोदासःशेवधिपाऽअरिः ।
 तिरश्चिदर्येरुशमेपवीरवितुभ्येतसोऽअज्यतेरयिः ॥ तुरण्यवोमधुमंतंघृतश्रुतंविप्रासोऽअर्कमानुचुः । अस्मेरयिःपप्रथे
 वृष्णयंशवोस्मेसुवानासऽइंद्रवः ॥ १९ ॥ (४) यथामनौविवस्वतिसोमंशक्रापिबःसुतं । यथात्रितेछंदऽइंद्रजुजो

(३) यथामनावितिदशर्चस्यसूक्तस्यश्रुष्टिगुरिंद्रोऽयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः । (४) यथामनावितिदशर्चस्यसूक्तस्यायुरिंद्रोऽयुजो
 बृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ४

॥ २७ ॥

षस्यायौमादयसेसचा ॥ पृषध्रेमेध्यैमातरिश्वनीद्रसुवानेऽअमंदथाः । यथासोमंदशशिप्रेदशोण्येस्यूमरश्मावृजूनसि ॥
यऽउक्थाकेवलादधेयःसोमंधृषितापिबत् । यस्मैविष्णुस्त्रीणिपदाविचक्रमऽउपमित्रस्यधर्मभिः ॥ यस्यत्वमिद्रस्तोमै
षुचाकनोवाजैवाजिन्छतक्रतो । तंत्वावयंसुदुघामिवगोदुहौजुहूमसिश्चवस्यवः ॥ योनौदातासनःपितामहांऽउग्रऽई
शानकृत् । अयामन्नुग्रोमघवापुरुवसुर्गोरश्वस्यप्रदातुनः ॥ २० ॥ यस्मैत्वंवसोदानायमंहसेसरायस्पोषमिन्वति ।
वसूयवोवसुपतिंशतक्रतुंस्तोमैरिंद्रहवामहे ॥ कदाचनप्रयुच्छस्युभेनिपासिजन्मनी । तुरीयादित्यहवनंतऽइंद्रियमातं
स्थावमृतंदिवि ॥ यस्मैत्वंमघवन्निद्रगिर्वणःशिक्षोशिक्षसिदाशुषे । अस्माकंगिरऽउतसुष्टुतिंवसोकण्ववच्छृणुधीहवं ॥
अस्ताविमन्मपूर्यत्रह्येद्रायवोचत । पूर्वीक्रतस्यबृहतीरनूषतस्तोतुर्मेधाऽअसृक्षत ॥ समिंद्रोरायोबृहतीरधूनुतसंक्षो
णीसमुसूर्ये । संशुक्रासःशुचयःसंगवाशिरःसोमाऽइंद्रममदिषुः ॥ २१ ॥ (५) उपमंत्वामघोनांज्येष्ठं चवृषभाणां ।
पूभिर्त्तमंमघवन्निद्रगोविदमीशानंरायऽईमहे ॥ यऽआयंकुत्समतिथिग्वमर्दयोवावृधानोदिवेदिवे । तंत्वावयंहयंश्वं
शतक्रतुंवाजयंतोहवामहे ॥ आनोविश्वेषांसंमध्वःसिंचत्वद्रयः । येषरावतिसुन्विरेजनेष्वायेऽअर्वावतींदवः ॥ वि
श्वाद्वेषांसिजहिचावचाकृधिविश्वेसन्वत्वावसु । शीष्टेषुचित्तेमदिरासोऽअंशवोयत्रासोमस्यतृपसि ॥ २२ ॥ इंद्रने

(५) उपमंत्वेत्यष्टचस्यसूक्तस्यमेध्यइंद्रःअयुजोबृहत्यो युजःसतोबृहत्यः ।

मंडलं ८

अनु. ६

॥ २७ ॥

दीयऽएदिहिमितमैधाभिरुतिभिः । आशतमशतमाभिरुतिभिः । आशतमशतमाभिरुतिभिः । आशतमशतमाभिरुतिभिः ॥ आजितुरंसत्यतिविश्वचर्षणिं
 कृधिप्रजास्वाभगं । प्रसूतिराशचीभिर्येतऽउक्थिनःऋतुपुनतऽआनुषक् ॥ यस्तेसाधिष्ठोवसेतेस्यामभरेषुते । वयंहो
 त्राभिरुतदेवहूतिभिःससवांसोमनामहे ॥ अंहितेहरिवोब्रह्मवाजयुराजियामिसदोतिभिः । त्वामिदेवतममेसम
 श्वयुर्गव्युरग्रेमथीनां ॥ २३ ॥ (६) एतत्तऽइंद्रवीर्यगीर्भिर्गृणंतिकारवः । तेस्तोभंतऽऊर्जमावन्धृतश्रुतपौरासोन
 क्षन्धीतिभिः ॥ नक्षंतऽइंद्रमवसेसुकृत्यायेषांसुतेषुमंदसे । यथासंवर्तेऽअमंदोयथाकृशऽएवास्मेऽइंद्रमत्स्व ॥ आ
 नोविश्वेसजोषसोदेवासोगतनोपनः । वसवोरुद्राऽअवसेनऽआगमन्धृण्वंतुमरुतोहव ॥ पूषाविष्णुर्हवनंमेसरस्वत्यवं
 तुसप्तसिंधवः । आपोवातःपर्वतासोवनस्पतिःशृणोतुपृथिवीहव ॥ २४ ॥ यदिंद्राधोऽअस्तितेमाघोनमघवत्तम ।
 तेननोबोधिसधमाद्योवृधेभगौदानायवृत्रहन् ॥ आजिपतेनृपतेत्वमिद्धिनोवाजऽआवक्षिसुक्रतो । वीतीहोत्राभिरुतदे
 ववीतिभिःससवांसोविश्वेण्वरे ॥ संतिह्यैर्यऽआशिषऽइंद्रऽआयुर्जनानां । अस्मान्नक्षस्वमघवन्नुपावसेधुक्षस्वपिप्यु
 षीमिषं ॥ वयंतऽइंद्रस्तोमैभिर्विधेमत्वमस्माकंशतक्रतो । मर्हिस्थूरंशशयंराधोऽअहयंप्रस्कण्वायनितोशय ॥ २५ ॥

(६) एतत्तइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमातरिश्वानइंद्रस्त्वृतीयाचतुर्थ्योर्विश्वेदेवाः अयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ४

॥ २८ ॥

(७) भूरीदिंद्रस्यवीर्यं^१ व्यख्यंमभ्यायति । राधस्तेदस्यवेवृक ॥ शतंश्वेतासं^२ उक्षणां^३ दिवितारो^४ नरोचंते । महादि
 वंनतस्तभुः ॥ शतंवेणून्छतंशुनः^५ शतंचर्माणिम्लानि^६ । शतंमैवल्वजस्तुका^७ अरुषीणांचतुःशतं ॥ सुदेवाःस्थका
 ण्वायनावयोवयोविचरंतः । अश्वसोनचक्रमत ॥ आदित्साप्तस्यचर्किरन्नानूनस्यमहिश्रवः । श्यावीरतिध्वसन्पथ
 श्रक्षुषाचनसंनशे ॥ २६ ॥ (८) प्रतितेदस्यवेवृकराधो^८ अदृश्यहयं । द्यौर्नप्रथिनाशवः ॥ दशमह्यं^९ पौतकृतःसह
 स्रादस्यवेवृकः । नित्याद्रायो^{१०} अमंहत ॥ शतंमैगर्दभानां^{११} शतमूर्णावतीनां । शतंदासां^{१२} अतिस्त्रजः ॥ तत्रो^{१३} अपिप्रा
 णीयतपूतकृतायैव्यक्ता । अश्वानामिन्नयूथ्यां^{१४} ॥ अचैत्यग्निश्चिकितुर्हव्यवाट्ससुमद्रथः । अग्निःशुक्रेण^{१५} शोचिषाबृह
 त्सूरो^{१६} अरोचतदिविसूर्यो^{१७} अरोचत ॥ २७ ॥ (९) युवंदेवा^{१८} क्रतुनापूर्येण^{१९} युक्तारथेनतविषयंजत्रा । आगच्छतं
 नासत्याशचींभिरिदंतृतीयंसर्वनंपिबाथः ॥ युवांदेवास्त्रयं^{२०} एकादशासःसत्याःसत्यस्यददृशेपुरस्तात् । अस्माकंयज्ञंस
 वनंजुषाणापातंसोममश्विनादीद्यग्नी ॥ पनाय्यंतदश्विनाकृतंवांवृषभोदिवोरजसःपृथिव्याः । सहस्रंशंसां^{२१} उतयेगवि
 ष्टौसर्वा^{२२} इत्तां^{२३} उपयातापिबध्यै ॥ अयंवांभागोनिहितोयजत्रेमागिरोनासत्योपयातं । पिबंतंसोमंमधुमंतमस्मेप्रदा

(७) भूरीदितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकृशंद्रोगायत्रीतृतीयापंचम्यावनुष्टुभौ । (८) प्रतितइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यपृषधंद्रोत्यायाअग्नि
 सूर्योगायत्रीअंत्यापंक्तिः । (९) युवंदेवेतिचतुर्चस्यसूक्तस्यमेध्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

मंडलं ८

अनु. ६

॥ २८ ॥

श्वांसमवतंशचीभिः ॥ २८ ॥ (१०) यमृत्विजो बहुधा कल्पयंतः स चैतसो यज्ञमिमं वहति । योऽनूचानो ब्राह्मणो
 युक्तऽआसीत्कास्वित्तत्रयजमानस्य संवित् ॥ एकऽएवाग्निर्वै बहुधा समिद्धऽएकः सूर्यो विश्वमनु प्रभूतः । एकैवोषाः सर्व
 मिदं विभाले कंवाऽइदं विवभूव सर्व ॥ ज्योतिष्मंतं केतुमंतं त्रिचक्रं सुखं रथं सुषदं भूरिवारं । चित्रामघायस्य योगे धिजज्ञे
 तं वाहुवेऽअतिरिक्तं पिवध्वै ॥ २९ ॥ (११) इमानि वां भागधेयानि सिस्त्रतऽइंद्रावरुणा प्रमहे सुतेषु वां । यज्ञेयं शेहस
 वनाभुरण्यथो यत्सुन्वते यजमानाय शिक्षथः ॥ निःषिध्वरी रोषधीरापऽआस्तामिंद्रावरुणामहिमानमाशत । यासिस्त्र
 तूरजसः पारेऽअध्वनो ययोः शत्रुर्न किरा देवऽओहते ॥ सत्यं तदिंद्रावरुणा कृशस्य वां मध्वऽऊर्मिदुहते सप्तवाणीः । ता
 भिर्दाश्वांसमवतंशुभस्पतीयो वामदब्धोऽअभिपाति चित्तिभिः ॥ घृतपुषः सौम्या जीरदानवः सप्तस्वसारः सदनऽकृत
 स्य । याहवामिंद्रावरुणा घृतश्रुतस्ताभिर्धत्तं यजमानाय शिक्षतं ॥ ३० ॥ अवोचाममहते सौभगाय सत्यं त्वेषाभ्यां महि
 मानमिंद्रियं । अस्मान्तिस्वैंद्रावरुणा घृतश्रुतस्त्रिभिः साप्तेभिरवतंशुभस्पती ॥ इंद्रावरुणाय हृषिभ्यो मनीषां वाचो मतिं
 श्रुतमदत्तमग्रे । यानि स्थानान्यसृजंत धीरा यज्ञं तन्वानास्तपसाभ्यपश्यं ॥ इंद्रावरुणा सौमनसमदृष्टं रायस्पोषं यजमा

(१०) यमृत्विज इति तृचस्य सूक्तस्य मध्योऽश्विनौ त्रिष्टुप् (आद्यायाऋत्विजो देवतावा) । (११) इमानि वामिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य सु
 पर्ण इंद्रावरुणौ जगती ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ४

॥२९॥

नेषु धत्तं । प्रजापुष्टिभूतिमस्मासु धत्तं दीर्घायुत्वाय प्रतिरतं नऽआयुः ॥ ३१ ॥ इति वालखिल्यानि ॥) (८।७।१)
 अग्नऽआयाह्यग्निभिर्होतारं त्वावृणीमहे । आत्वा मन्तु प्रयताह विष्मतीयजिष्ठं बर्हिं रासदे ॥ अच्छाहित्वा सहसः सूनो
 ऽअंगिरः सुचश्चरं त्यध्वरे । ऊर्जो न पातं घृतकेशमीमहे ग्रिंयज्ञेषु पुर्व्यं⁺ ॥ अग्ने कविर्वेधाऽअसि होता पावकयक्ष्यः । मं
 द्रो यजिष्ठोऽअध्वरेष्वीज्यो विप्रैभिः शुक्रमन्मभिः ॥ अद्रो घमावहो शतो यविष्य देवांऽअजस्रवीतये । अभिप्रयांसि सु
 धिता वसोगहि मंदस्वधीतिभिर्हितः⁺ ॥ त्वमित्सुप्रथाऽअस्यग्ने त्रातर्कृतस्कविः । त्वां विप्रांसः समिधानदीदिवऽआवि
 वासंति वेधसः ॥ ३२ ॥ शोचां शोचिष्ठदीदिहिविशेमयो रास्वस्तो त्रेमहाऽअसि । देवानां शर्मन्मम संतु सूरयः शत्रूषाहः
 स्वग्रयः ॥ यथा चिद्वृद्धमंत समग्ने संजूर्वसि क्षमि । एवादहमित्रमहोयोऽअस्मधुग्दुर्मन्माकश्च वेनति ॥ मानो मर्ताय रि
 पवैरक्षस्विने माघशंसाय रीरधः । अस्त्रैर्धक्षिस्तरणिभिर्यविष्यशिवेभिः पाहि पायुभिः ॥ पाहिनोऽअग्नऽएकया पाह्यु १
 तद्वितीयया । पाहि गीर्भिस्ति सृभिर्रूर्जापते पाहि च तसृभिर्वसो ॥ पाहिविष्वस्माद्रक्षसोऽअरावणः प्रस्मवाजेषु नो व ।
 त्वामिद्धि नेदिष्ठं देवता तयऽआपि न क्षामहे वृधे⁺ ॥ ३३ ॥ आनोऽअग्ने वयो वृधैरयि पावकशंस्य । रास्वाचनऽउपमा
 ते पुरुस्पृहं सुनीती स्वयं शस्तरं ॥ येन वंसा मपृतना सुशर्धतस्तरंतोऽअर्यऽआदिशः । सत्वं नो वर्धप्रयसा शचीव सो जिन्वा

सप्तमेनुवाके दशसूक्तानि (८।७।१) अग्न आयाहीति विंशत्युचस्य सूक्तस्य प्रागाथो भर्गोऽग्निरयुजो बृहत्यो युजः सतो बृहत्यः ।

मंडलं ८

अनु. ७

॥२९॥

धियोवसुविदः ॥ शिशानोवृषभोयथाग्निः शृंगेदविध्वत् । तिग्माऽअस्यहनवोनप्रतिधृषैसुजंभः सहसोयहुः⁺ ॥ नहि
 तेऽअग्नेवृषभप्रतिधृषेजंभासोयद्वितिष्ठसे । सत्वंनोहोतः सुहुतंहविष्कृधिवंस्वानोवार्यापुरु⁺ ॥ शेषेवनेषुमात्रोः संत्वा
 मर्तासंयुजते । अतद्रोहव्यावहसिहविष्कृतऽआदिहेवेपुराजसि ॥ ३४ ॥ सुप्तहोतारस्तमिदीळतेत्वाग्नेसुत्यजमहयं ।
 भिनत्स्यद्रितपसाविशोचिषाप्राग्नेतिष्ठजनाऽअति ॥ अग्निमग्निवोऽअधिगुह्वेमवृक्तवर्हिषः । अग्निहितप्रयसः शश्वती
 ष्वाहोतारं चर्षणीनां ॥ केतेन शर्मन्त्सचते सुषामण्यग्ने तुभ्यंचिकित्वना । इषण्ययानः पुरुरूपमाभरवाजनेदिष्ठमूतये ॥
 अग्नेजरितविश्वपतिस्तेपानोदेवरक्षसः । अप्रोषिवान्गृहपतिर्महांऽअसिदिवस्पायुर्दुरोणयुः⁺ ॥ मानोरक्षऽआवेशीदा
 घृणीवसोमायातुर्यातुमावतां । पुरोगव्यूत्यनिरामपक्षुधमग्नेसेधरक्षस्विनः ॥ ३५ ॥ (८।७।२) उभयंशृणवच्चनऽइं
 द्रोऽअर्वागिदंवचः । सुत्राच्यामघवासोमपीतयेधियाशर्विष्ठऽआगमत् ॥ तंहिस्वराजंवृषभंतमोजसेधिषणैनिष्टतक्ष
 तुः । उतोपमानां प्रथमोनिषीदसिसोमकामंहितेमनः ॥ आवृषस्वपुरुवसोसुतस्येद्रांधसः । विद्वाहित्वाहरिवः पृत्सुसां
 सहिमधृष्टंचिहधृष्वणि ॥ अप्रामिसत्यमघवन्तथेदसदिंद्रक्रत्वायथावशः । सनेमवाजंतवशिप्रिन्नवसामक्षूचिद्यंतोऽ
 अद्रिवः ॥ शुग्ध्युष्टेषुशचीपतऽइंद्रविश्वाभिरूतिभिः । भगंनहित्वायशसंवसुविदमनुशूरचरामसि ॥ ३६ ॥ पौरोऽ

(८।७।२) उभयमित्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यभर्गइंद्रोऽयुजोवृहत्यो युजःसतोवृहत्यः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ४

॥३०॥

अश्वस्यपुरुकृद्गवामस्युत्सोदेवहिरण्ययः । नकिर्हिदानं परिमधिषत्त्वेयद्यद्यामितदाभर ॥ त्वंह्येहिचेरवेविदाभगंवसु
 त्तये । उद्धावृषस्वमघवन्गविष्टयऽउदिंद्राश्वमिष्टये ॥ त्वंपुरुसहस्राणिशतानिचयूथादानायमंहसे । आपुरंदुरंचकृ
 मविप्रवचसऽइंद्रं गायंतोवसे ॥ अविप्रोवायदविधद्विप्रोवेद्रतेवचः । सप्रममंदत्वायाशतक्रतोप्राचामन्योऽअहंसन ॥
 उग्रबाहुर्घक्षकृत्वापुरंदुरोयदिमेशृणवद्धवं । वसूयवोवसुपतिंशतक्रतुंस्तोमैरिंद्रं हवामहे ॥ ३७ ॥ नपापासोमनामहे
 नारायासोनजल्हवः । यदिन्निवद्रं वृषणंसचासुतेसखायंकृणवामहे ॥ उग्रयुयुज्मपृतनासुसासहिमृणकातिमदाभ्यं ।
 वेदाभूमंचित्सनितारथीतमोवाजिनंयमिदूनशत् ॥ यतऽइंद्रभयामहेततो नोऽअभयंकृधि । मघवन्छुग्धितवतन्नऽ
 ऊतिभिर्विद्विषोविमृधोजहि ॥ त्वंहिराधस्पतेराधसोमहःक्षयस्यासि विधुतः । तंत्वावयमंघवन्निद्रगिर्वणःसुतावंतोह
 वामहे ॥ इंद्रःस्पलुतवृत्रहापरस्पानोवरैण्यः । सनोरक्षिषच्चरमंसमध्यमंसपश्चात्पातुनःपुरः⁺ ॥ ३८ ॥ त्वंनःपश्चा
 दधरादुत्तरात्पुरऽइंद्रनिपाहिविश्वतः । आरेऽअस्मत्कृणुहिदैव्यंभयमारेहेतीरदेवीः ॥ अद्याद्याश्वश्वऽइंद्रत्रास्वपरे
 चनः । विश्वाचनोजरित्वन्तस्तपतेऽअहादिवा नक्तं चरक्षिषः ॥ प्रभंगीशूरोमघवातुवीमघःसमिश्नोवीर्यायकं । उभाते
 बाह्वृषणाशतक्रतो नियावज्रमिमिक्षतुः ॥ ३९ ॥ (८।७।३) प्रोऽअस्माऽउपस्तुतिंभरतायज्जुजोषति । उक्थैरिंद्रं

(८।७।३) प्रोअस्माइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यप्रगाथइंद्रःपंक्तिःसप्तम्याद्यास्तिस्रोबृहत्यः ।

मंडलं ८

अनु. ७

॥३०॥

स्यमाहिंनवयोवर्धतिसोमिनोभद्राऽइंद्रस्यरातयः ॥ अयुजोऽअसमो नृभिरेकः कृष्टीरयास्यः । पूर्वीरतिप्रवावृधेविश्व
 ज्ञातान्योजसाभद्रा० ॥ अहिंतेनचिदर्वताजीरदानुःसिषासति । प्रवाच्यमिंद्रतत्तववीर्याणिकरिष्यतोभद्रा० ॥
 आयाहिकृणवामतऽइंद्रब्रह्माणिवर्धना । येभिःशविष्ठचाकनोभद्रमिहश्रवस्यतेभद्रा० ॥ धृषतश्चिद्धृषन्मनःकृणोषी
 द्रयत्त्वं । तीव्रैःसोमैःसपर्यतो नमोभिःप्रतिभूषतोभद्रा० ॥ अवचष्टऽऋचीषमोवताऽइवमानुषः । जुष्टीदक्षस्यसोमि
 नःसखायंकृणुतेयुजंभद्रा० ॥ ४० ॥ विश्वेतऽइंद्रवीर्यदेवाऽअनुक्रतुंददुः । भुवोविश्वस्यगोपतिःपुरुष्टुतभद्रा० ॥
 गृणेतदिंद्रतेशवऽउपमंदेवतातये । यद्धंसिवृत्रमोजसाशचीपतेभद्रा० ॥ समनेववपुष्यतःकृणवन्मानुषायुगा । विदे
 तदिंद्रश्चेतनमधश्नुतोभद्रा० ॥ उज्जातमिंद्रतेशवऽउत्त्वामुत्तवक्रतुं । भूरिगोभूरिवावृधुर्मघवन्तवशर्मणिभद्रा० ॥
 अहंचत्वंचवृत्रहन्त्संयुज्यावसनिभ्यऽआ । अरातीवाचिदद्विवोनुनौशूरमंसतेभद्रा० ॥ सत्यमिद्धाऽउतंवयमिंद्रस्तवा
 मनानृतं । मुहाऽअसुन्वतोवधोभूरिज्योतीषिसुन्वतोभद्रा० ॥ ४१ ॥ (८।७।४) सपूर्योमहानांवेनःक्रतुभिरान
 जे । यस्यद्वारामनुष्पितादेवेषुधियऽआनजे⁺ ॥ दिवोमानंनोत्सदन्त्सोमपृष्ठासोऽअद्रयः । उक्थाब्रह्मचशस्या ॥
 सविद्धाऽअंगिरोभ्यऽइंद्रोगाऽअवृणोदप । स्तुषेतदस्यपौस्यं ॥ सप्रत्नथाकविवृधऽइंद्रोवाकस्यवृक्षाणिः । शिवोऽअर्क

(८।७।४) सपूर्यइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोत्यायादेवागायत्रीआद्याचतुर्थीपंचमीसप्तम्योनुष्टुभःअंत्यात्रिष्टुप् ।

कृकसं.

अ.६अ.४

॥३१॥

स्यहोमन्यस्मन्नागंत्ववसे ॥ आदूनुतेऽनुकृतुंस्वाहावरस्ययज्यवः । श्वात्रमर्काऽनूपतेद्रगोत्रस्यदावने ॥ इंद्रेवि
 श्वानिवीर्याकृतानिकर्त्तवानिच । यमर्काऽअध्वरंविदुः⁺ ॥ ४२ ॥ यत्पांचजन्ययाविशेद्रेघोषाऽअसृक्षत । अस्तृणाद्व
 र्हणाविपोऽयौमानस्यसक्षयः ॥ इयमुतेऽअनुष्टुतिश्चकृषेतानिपौस्या । प्रावश्चक्रस्यवर्तनिं⁺ ॥ अस्यवृष्णोव्योदनऽउ
 रुक्रमिष्टजीवसे । यवंनपश्वऽआददे ॥ तद्धानाऽअवस्यवोयुष्माभिर्दक्षपितरः । स्याममरुत्वंतोवृधे⁺ ॥ वळुत्विया
 युधाम्नःऽकृकभिःशूरनोनुमः । जेषामेंद्रत्वयायुजा⁺ ॥ अस्मेरुद्रामेहनापर्वतासोवृत्रहत्येभरहृतौसजोषाः । यःशंसते
 स्तुवतेधारिपुत्रऽइंद्रज्येष्ठाऽअस्माँऽअवंतुदेवाः⁺ ॥ ४३ ॥ (८।७।५) उत्त्वामंदंतुस्तोमाःकृणुष्वराधोऽअद्रिवः ।
 अवब्रह्मद्विषोऽजहि ॥ पदापणीँऽरराधसोनिवाधस्वमहाँऽअसि । नहित्वाकश्चनप्रति ॥ त्वमीशिषेसुतानामिंद्रत्वमसु
 तानां । त्वंराजाजनानां ॥ एहिप्रेहिक्षयोदिव्याऽघोषन्चर्षणीनां । ओभेपृणासिरोदसी ॥ त्यंचित्पर्वतंगिरिंशतवैतंस
 हस्त्रिणं । विस्तोतृभ्योरुरोजिथ ॥ वयमुत्वादिवासुतेवयंनक्तंहवामहे । अस्माकंकाममापृण ॥ ४४ ॥ कृस्यवृषभो
 युवातुविग्रीवोऽअनानतः । ब्रह्माकस्तंसपर्यति ॥ कस्यस्वित्सर्वनंवृषाजुजुष्वाँऽअवगच्छति । इंद्रंकऽउस्विदाचके ॥
 कंतैदानाऽअसक्षतवृत्रहन्कंसुवीर्या । उक्थेकऽउस्विदंतमः ॥ अयंतेमानुषेजनेसोमःपुरुषुसूयते । तस्येहिप्रद्रवापि

(८।७।५) उत्त्वामंदंत्वितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यप्रगाथइंद्रोगायत्री ।

मंडलं ८

अनु. ७

॥३१॥

व ॥ अयंतैशर्यणावतिसुषोमायामधिप्रियः । आर्जीकीयेमदिन्तमः ॥ तमद्यराधसेमहेचारुमदायघृष्वये । एहीमिंद्र
द्रवापिव ॥ ४५ ॥ (८।७।६) यदिंद्रप्रागपागुदुङ्गन्यग्वाहूयसेनृभिः । आयाहितूयमाशुभिः ॥ यद्वाप्रस्रवणेदि
वोमादयासेस्वर्णरे । यद्वासमुद्रेऽअंधसः ॥ आत्वांगीभिर्महामुरुहुवेगामिवभोजसे । इंद्रसोमस्यपीतये ॥ आतऽइं
द्रमहिमानंहरयोदेवतेमहः । रथैवहंतुविभ्रतः ॥ इंद्रगृणीषऽउस्तुषेमहांऽउग्रऽईशानकृत् । एहिनःसुतंपिव ॥
सुतावंतस्त्वावयंप्रयस्वंतोहवामहे । इदंनोवहिरासदै ॥ ४६ ॥ यच्चिद्धिशश्वतामसींद्रसाधारणस्त्वम् । तंत्वावयंह
वामहे ॥ इदंतैसोम्यमध्वधुक्षन्नद्रिभिर्नरः । जुषाणऽईंद्रतत्पिव ॥ विश्वाऽअर्योविपश्चितोतिख्यस्तूयमागहि । अ
स्मेधैहिश्रवोबृहत् ॥ दातामेष्टृपतीनांराजाहिरण्यवीनां । मादेवामघवारिषत् ॥ सहस्रेष्टृपतीनामधिश्वंद्रंबृहत्पृथु ।
शुक्रंहिरण्यमाददे ॥ नपातोदुर्गहस्यमेसहस्रेणसुराधंसः । श्रवोदेवेष्वक्रत ॥ ४७ ॥ (८।७।७) तरोभिर्वोविदद्व
सुमिंद्रसुवाधऽऊतये । बृहद्वायंतःसुतसोमेऽअध्वरेहुवेभरंनकारिणं ॥ नयंदुध्रावरंतेनस्थिरामुरोमदैसुशिप्रमंधसः ।
यऽआवत्याशशमानायसुन्वतेदाताजरित्रऽउक्थं* ॥ यःशक्रोमृक्षोऽअश्व्योयोवाकीजोहिरण्ययः । सऽऊर्वस्यरेज

(८।७।६) यदिंद्रेतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यप्रागाथइंद्रोगायत्री । (८।७।७) तरोभिरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यप्रागाथःकलिरिंद्रः प्रथमादित्रयो
दश्यंताअयुजोबृहत्यःद्वितीयादियुजःसतोबृहत्यःअंत्यानुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.६अ.४

॥३२॥

यत्प्रावृत्तिमिंद्रोगव्यस्यवृत्रहा⁺ ॥ निखातंचिद्यःपुरुसंभृतंवसूदिद्वपतिदाशुषे । वज्रीसुशिप्रोहयंश्वऽइत्करदिंद्रःऋ
 त्वायथावशत् ॥ यद्वावंथपुरुष्टुतपुराचिच्छूरनृणां । वयंतत्तऽइंद्रसंभरामसियज्ञमुक्थंतुरंवचः ॥ ४८ ॥ सचासोमे
 षुपुरुहूतवज्रिवोमदायद्युक्षसोमपाः । त्वमिद्धिब्रह्मकृतेकाम्यंवसुदेष्टःसुन्वतेभुवः ॥ वयमैनमिदाह्योपीपेमेहवज्रिणं ।
 तस्माऽउअद्यसंमनासुतंभरानूनंभूषतश्रुते⁺ ॥ वृकश्चिदस्यवारणऽउरामथिरावयुनेषुभूषति । सेमनःस्तोमैजुजुषाणऽ
 आगहींद्रप्रचित्रयाधिया⁺ ॥ कदून्व^१स्याकृतमिंद्रस्यास्तिपौंस्वं । केनोनुकंश्रोमतेननशुश्रुवेजनुषःपरिवृत्रहा⁺ ॥
 कदूमहीरधृष्टाऽअस्यतविषीःकदुवृत्रघ्नोऽअस्तृतं । इंद्रोविश्वान्वेकनाटोऽअहर्दशऽउतक्रत्वापणीऽरभि⁺ ॥ ४९ ॥
 वयंघातेऽअपूव्यैंद्रब्रह्माणिवृत्रहन् । पुरुतमांसःपुरुहूतवज्रिवोभृतिनप्रभरामसि ॥ पूर्वींश्चिद्वित्वेतुविकूर्मिन्नाशसोह
 वंतऽइंद्रोतयः । तिरश्चिदुर्यःसवनावसोगहिशविष्ठश्रुधिमहवं ॥ वयंघातेत्वेऽइद्विंद्रविप्राऽअपिष्मसि । नहिवद
 न्यःपुरुहूतकश्चनमघवन्नस्तिमर्दिता⁺ ॥ त्वनोऽअस्याऽअमतेरुतक्षुधोऽभिश्शस्तेरवस्पृधि । त्वनऽउतीतवचित्रयाधि
 याशिक्षाशचिष्ठगातुवित्⁺ ॥ सोमऽइद्वःसुतोऽअस्तुकलयोमाविभीतन । अपेदेषध्वस्मायतिस्वयंघेषोऽअपायति
 ॥ ५० ॥ (८।७।८) त्यान्नक्षत्रियाँऽअवऽआदित्यान्याचिषामहे । सुमृळीकाँऽअभिष्टये ॥ मित्रोनोऽअत्यंहतिवरु
 (८।७।८)त्यान्विलेकविंशत्यृ.सू.सांमदोमत्स्यआदित्यादशम्यादितिसृणामदितिर्गायत्री(मैत्रावरुणिर्मन्योवहवोवामत्स्याजालनद्धाऋष.)।

मंडलं ८

अनु. ७

॥३२॥

णःपर्षदयमा । आदित्यासोयथाविदुः⁺ ॥ तेषां हि चित्रमुक्थ्यं^१वरूथमस्ति दाशुषे । आदित्यानां मरुक्ते ॥ महिं वो
 महतामवोरुणमित्रार्यमन् । अवांस्यावृणीमहे ॥ जीवान्नोऽभिधैतनादित्यासःपुराहथात् । कद्धस्थहवनश्रुतः
 ॥ ५१ ॥ यद्वःश्रांतायसुन्वतेवरूथमस्तियच्छदिः । तेनानोऽधिबोचत ॥ अस्ति देवाऽअंहोरुर्वस्तिरत्नमनागसः ।
 आदित्याऽअद्भुतैनसः ॥ मानःसेतुःसिषेदयमहेवृणक्तुनस्परि । इंद्रऽइद्धिश्रुतोवशी⁺ ॥ मानोमृचारिपूणावृजिना
 नामविष्यवः । देवाऽअभिप्रमृक्षत ॥ उत्त्वामदितेमह्यहंदेव्युपब्रुवे । सुमृळीकामभिष्टये ॥ ५२ ॥ पर्षिदीनेगभीर
 ऽआँऽउग्रपुत्रेजिघांसतः । माकिस्तोकस्यनोरिषत् ॥ अनेहोनऽउरुव्रजऽउरूचिविप्रसर्तवे । कृधितोकायजीवसे ॥
 येमूर्धानःक्षितीनामदब्धासःस्वयंशसः । व्रतारक्षतेऽअद्भुहः ॥ तेनऽआस्तोवृकाणामादित्यासोमुमोचत । स्तेनवद्ध
 मिवादिते ॥ अपोषुणऽइयंशरुरादित्याऽअपदुर्मतिः । अस्मदेत्वजंघुषी ॥ ५३ ॥ शश्वद्धिवःसुदानवऽआदित्याऽ
 उतिभिर्वयं । पुरानूनंभुज्महे ॥ शश्वंतं हि प्रचेतसःप्रतियंतंचिदेनसः । देवाःकृणुथजीवसे ॥ तत्सुनोनव्यंसन्यसऽ
 आदित्यायन्मुमोचति । बंधाद्धमिवादिते ॥ नास्माकमस्तितत्तरऽआदित्यासोऽअतिष्कदे । यूयमस्मभ्यंमृळत ॥
 मानोहेतिर्विवस्वतऽआदित्याःकृत्रिमाशरुः । पुरानुजरसोवधीत् ॥ विषुद्वेषोव्यंहतिमादित्यासोविसंहितं । विष्व
 ग्विवृहतारपः ॥ ५४ ॥ ॥ इतिषष्ठाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

ऋक्सं.

अ.६अ.५

॥३३॥

चतुश्चत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ५४ सूक्तानि ११ ऋचः १८८ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. २० पृथुश्रवस. ४ वायव. ४ इंद्राये. ३ वायव. इंद्राये. आदित्येभ्य. १३ आदित्योषोभ्य. ५ सोमाये. १५ अग्नये. २० इंद्राये. ४१ देवेभ्य. इंद्राये. ३९ आदित्येभ्य. ९ आदित्या. ३ आदित्येभ्य. ९ ॥ इतिषष्ठेचतुर्थः ॥

आत्वैकोनाप्रियमेधआदावनुष्टुम्मुखास्तृचाश्चत्वारौत्याः षष्ठक्षश्वमेधयोर्दानस्तुतिः प्रप्रह्नानानुष्टुभं द्विवृहत्यंतं द्वितीयोष्णिक्चतुर्थ्याद्यास्तिस्त्रोगायत्र्यः षोडश्येकादश्यौपंक्ती अपाद्वैश्वदेवोर्ध्वर्चस्त्रयोवारुणा योराजा पंचोना पुरुहुन्माबार्हतं त्रिप्रगाथाद्युष्णिगनुष्टुप्पुरउष्णिगंतं त्वनः सुदीति पुरुमीह्वैतयोर्वान्यतर आग्नेयंतु त्रिप्रगाथांतं ह विद्व्यूना हर्यतः प्रागाथो हविषांस्तुतिर्वोदीराथांगोपवन आत्रेयः सप्तवध्रिर्वाश्विन विशो विशोवः पंचोनाग्नेयं त्वनुष्टुम्मुखास्तृचाश्चत्वारौत्यास्तिस्त्रोनुष्टुभं आर्क्षस्य श्रुतर्वणोदानस्तुतिर्युक्त्वा हि षोडशविरूप इमं नुद्वादशकुरु सुतिः का ण्वो जज्ञान एकादशप्रगाथांतं पुरोळाशं दशवृहत्यंतं मयंकृत्तुर्नवकृत्तुर्भागवः सौम्यमंत्यानुष्टुभं ह्यन्यंदशैकद्यूनौ ध सोगायत्रेत्यादैवी त्रिष्टुवातूनो नवकुसीदीकाण्वः ॥ ५ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (८।७।९) आत्वारथं यथोतये सुम्नाय वर्तयामसि । तु विकूर्मि मृतीषह मिन्द्रश विष्टस त्पते ॥ तु

(८।७।९) आत्वेत्येकोनविंशत्यृचस्य सूक्तस्यांगिरसः प्रियमेध इंद्रश्चतुर्दश्यादिषण्णामृक्षश्वमेधौ गायत्री आद्या चतुर्थी सप्तमी दशम्योनुष्टुभः ।

मंडलं ८

अनु. ७

॥३३॥

विंशुष्मनुर्विक्रतोशचीवोविश्वयामते । आपप्राथमहित्वना⁺ ॥ यस्यतेमहिनामहःपरिज्मायंतमीयतुः । हस्तावज्रं हि
 रण्ययं ॥ विश्वानरस्यवस्पतिमनानतस्यशर्वसः । एवैश्चचर्षणीनामूतीहुवेरथानाम् ॥ अभिष्टयेसदावृधंस्वर्मीह्येषुयंन
 रः । नानाहवैतऽरुतये ॥ १ ॥ पुरोमात्रमृचीषमिंद्रमुग्रसुराधंसं । ईशानंचिद्रसूनां ॥ तंतमिद्राधसेमहऽइंद्रं चो
 दामिपीतये । यः पूर्यामनुष्टुतिमीशैकृष्टीनानृतुः⁺ ॥ नयस्यतेशवसानसख्यमानंशमर्त्यः । नकिःशवांसितेनशत् ॥
 त्वोतासस्त्वायुजाप्सुसूर्येमहद्धनं । जयैमपृत्सुवज्रिवः ॥ तंत्वायज्ञेभिरीमहेतंगीभिर्गिर्वणस्तम । इंद्रयथाचिदाविथ
 वाजेषुपुरुमाय्यं ॥ २ ॥ यस्यतेस्वादुसख्यंस्वाद्दीप्रणीतिरद्रिवः । यज्ञोवितंतसाय्यः ॥ उरुणस्तन्वेइतनऽउरुक्षयायन
 स्कृधि । उरुणोयंधिजीवसे ॥ उरुनृभ्यऽउरुंगवऽउरुंरथायपथा । देववीतिमनामहे ॥ उपमाषड्द्वाद्वा नरःसोमस्यह
 र्या । तिष्ठंतिस्वादुरातयः ॥ ऋज्राविद्रोतऽआददेहरीऽऋक्षस्यसूनवि । आश्वमेधस्यरोहिता ॥ ३ ॥ सुरथाऽआ
 तिथिग्वेस्वभीशूराक्षे । आश्वमेधेसुपेशसः ॥ षळ्वाऽआतिथिग्वऽइंद्रोतेवधूमतः । सचापूतक्रतौसनं ॥ ऐषुचेतद्वृ
 षण्वत्यंतर्ज्जेष्वरुषी । स्वभीशुःकशावती ॥ नयुष्मेवाजबंधवोनिनित्सुश्चनमर्त्यः । अवद्यमधिदीधरत् ॥ ४ ॥
 (८।७।१०) प्रप्रवस्त्रिष्टुभमिषंमंदद्वीरायेंदवे । धियावोमेधसातयेपुरंध्याविवासति ॥ नदंवऽओदतीनांनदंयो

(८।७।१०) प्रप्रवइत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यप्रियमेधइंद्रःअपादिंद्रइत्यस्यविश्वेदेववरुणादेवताःसुदेवइत्यस्यवरुणोनुष्टुप्द्वितीयोष्णिक्

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ५

॥ ३४ ॥

युवतीनां । पतिवोऽअध्यानां धेनुनामिषुध्यसि ॥ ताऽअस्यसूददोहसः सोमं श्रीणंति पृश्नयः । जन्मन्देवानां विशस्त्रि
 प्वारौ चनेदिवः ॥ अभिप्रगोपंति गिरेंद्रं मर्चयथा विदे । सूनुं सत्यस्य सत्पतिं ॥ आहरयः ससृज्जिरेरुषीरधि वहिषि । य
 त्राभिसंनवामहे ॥ ५ ॥ इंद्राय गावऽआशिरंदुदुहेवज्जिणे मधु । यत्सीमुपह्वरे विदत् ॥ उद्यद्ब्रध्नस्य विष्टपंगृहमिंद्रं
 श्रगन्वहि । मध्वः पीत्वासंचेवहि त्रिःसप्त सख्युः पदे ॥ अर्चतु प्रार्चतु प्रियं मेधासोऽअर्चत । अर्चतु पुत्रकाऽउत पुरं न
 धृष्णवर्चत ॥ अवस्वराति गर्गरो गोधापरिंसनिष्वणत् । पिंगापरिंचनिष्कदादिंद्राय ब्रह्मोद्यंतं ॥ आयत्पतं त्येन्यः सुदु
 घाऽअनपस्फुरः । अपस्फुरंगृभाय तसोमं मिंद्राय पातवे ॥ ६ ॥ अपादिंद्रोऽअपादग्निर्विश्वे देवाऽअमत्सत । वरुणऽ
 इदिहक्षयत्तमापोऽअभ्यनूषत वत्सं संशिश्वरीरिव ॥ सुदेवोऽअसिवरुणयस्य ते सप्तसिंधवः । अनुक्षरं तिकाकुदं सुर्म्यं सु
 षिरामिव ॥ यो व्यतां सरफाणयत्सुयुक्तां उपदाशुषे । तक्रोनेता तदिद्वपुरुपमायोऽअमुच्यत ॥ अतीदुःशक्रऽओहत
 ऽइंद्रो विश्वाऽअतिद्विषः । भिनत्कृनीनऽओदनं पच्यमानं पुरोगिरा ॥ अर्भको न कुमारको धितिष्ठन्नवरथं । सपक्षन्म
 हिषं मृगं पित्रे मात्रे विभुक्रतुं ॥ आतू सुं शिप्रदं पतेरथं तिष्ठाहिरण्ययं । अधद्युक्षं संचेवहिसहस्रपादमरुषं स्वस्तिगामनेह
 सं ॥ तंधैमि तथानमस्विनऽउपस्वराजमासते । अर्थं चिदस्य सुधितं यदेतवऽआवर्तयंति दावने ॥ अनुप्रत्नस्यौकसः प्रि
 चतुर्ध्याद्यास्तिस्रो गायत्र्यः एकादशी षोडश्या पंक्ती अंत्ये द्वे बृहत्या ।

मंडलं ८

अनु. ७

॥ ३४ ॥

यमेधासऽएषां । पूर्वामनुप्रयतिवृक्तवर्हिषोहितप्रयसऽआशत ॥ ७ ॥ (८।८।१) योराजाचर्षणीनांयातारथैभिर
 ध्रिगुः । विश्वासांतरुतापृतनानांज्येष्ठोयोवृत्रहागृणे⁺ ॥ इंद्रंतंशुंभपुरुहन्मन्त्रवसेयस्यद्विताविधुर्तरि । हस्तायवज्रःप्रति
 धायिदर्शतोमहोदिवेनसूर्यः ॥ नकिष्टंकर्मणानशद्यश्चकारसदावृधं । इंद्रंनयज्ञैर्विश्वगूर्तमृश्वंसमधृष्टंधृष्णवोजसं ॥
 अषाढमुग्रंपृतनासुसासहियस्मिन्महीरुरुज्रयः । संधेनवोजायमानेऽअनोनवुर्द्यावःक्षामोऽअनोनवुः ॥ यद्व्यावऽइंद्रते
 शतंशतंभूर्मीरुतस्युः । नत्वावज्रिन्त्सहस्रंसूर्याऽअनुनजातमष्टरोदसी ॥ ८ ॥ आपंप्राथमहिनावृष्ण्यावृषन्विश्वांश
 विष्टशवसा । अस्माँऽअवमघवन्गोमतिव्रजेवज्रिन्चित्राभिरूतिभिः ॥ नसीमदैवऽआपदिषंदीर्घायोमर्त्यः । एतंग्वा
 चिद्यऽएतंशायुयोजतेहरीऽइंद्रोयुयोजते ॥ तंवोमहोमहाय्यमिंद्रंदानायसक्षणिं । योगाधेषुयऽआरणेषुहव्योवाजेष्व
 स्तिहव्यः ॥ उदूषुणोवसोमहेमृशस्वशूरराधसे । उदूषुमह्यैमघवन्मघत्तयऽउदिंद्रश्रवसेमहे⁺ ॥ त्वंनऽइंद्रऽऋतयुस्त्वा
 निदोनिर्तपसि । मध्येवसिष्वतुविनृम्णोर्वोर्निद्रासंशिश्रथोहथैः ॥ ९ ॥ अन्यव्रतममानुषमयज्वानमदैवयुं । अव
 स्वःसखादुधुवीतपर्वतःसुघ्नायदस्युंपर्वतः ॥ त्वंनऽइंद्रासांहस्तैशविष्टदावने । धानानांनसंगृभायास्मयुर्द्विःसंगृभाया

अष्टमेनुवाकेएकादशसूक्तानि (८।८।१) योराजेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःपुरुहन्मेन्द्रोवृहती द्वितीयाचतुर्थीषष्ठयःसतोबृहत्यः
 त्रयोदश्युष्णिक् चतुर्दश्यनुष्टुवंत्यापुरउष्णिक् ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ५

॥ ३५ ॥

सुयुः⁺ ॥ सखायः क्रतुमिच्छत कथाराधामशरस्य । उपस्तुतिं भोजः सूरियोऽअहयः ॥ भूरिभिः समहः ऋषिभिर्वहि
ष्मद्भिः स्तविष्यसे । यदि त्वमेकमेकमिच्छरवत्सान्पराददः ॥ कर्णगृह्यामधवाशौरदेव्योवत्सन्नस्त्रिभ्यः आनयत् । अजां
सुरिर्नधातवे ॥ १० ॥ (८।८।२) त्वं नोऽअग्नेमहोभिः पाहिविश्वस्याऽअरातेः । उत द्विषो मर्त्यस्य ॥ नहि मन्युः
पौरुषेयऽईशे हि वः प्रियजात । त्वमिदं शिक्षपावान् ॥ स नो विश्वेभिर्देवेभिरूर्जो न पाद्भद्रशोचे । रयिर्देहि विश्ववारं ॥
न तमग्नेऽअरातयो मर्त्येयुवंतरायः । यंत्रायसे दाश्वासं ॥ यत्वं विप्रमेधसां तावग्नेहि नोषिधनाय । स तवोती गोषु गता
॥ ११ ॥ त्वं रयिं पुरुवीरमग्ने दाशुषे मर्ताय । प्रणो नयवस्योऽअच्छ ॥ उरुष्याणो मापरादाऽअघाय ते जातवेदः । दुरा
ध्येऽमर्ताय ॥ अग्ने मा किष्टे देवस्य रातिमदेवो युयोत । त्वमीशिषे वसूनां ॥ स नो वस्वऽउपमास्यू र्जो न पान्माहिनस्य ।
सखे वसोजरितृभ्यः ॥ अच्छानः शीरशोचिषंगिरो यंतु दर्शतम् । अच्छायज्ञासो न मसापुरुवसुं पुरुप्रशस्तमूतये ॥ १२ ॥
अग्निं सुनुं सहसो जातवेदसं दानाय वार्याणां । द्वितायो भूदमृतो मर्त्येष्वहोतामंद्रतमो विशि⁺ ॥ अग्निवो देवयज्यया
ग्निं प्रयत्यध्वरे । अग्निं धीषु प्रथममग्निमर्वात्यग्निं क्षेत्राय साधसे ॥ अग्निरिषां सख्ये ददातु नऽईशेयो वार्याणां । अग्निं तोके

(८।८।२) त्वं नो अग्ने इति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य सुदीति पुरुमीहावग्निर्गायत्री दशमीद्वादशीचतुर्दश्यो बृहत्यः एकादशी त्रयोदशी पंचद-
श्यः सतो बृहत्यः । (अत्र सुदीति पुरुमीह्यो रन्यतरो वा ऋषिः) ।

मंडलं ८

अनु. ८

॥ ३५ ॥

तनये शश्वदीमहेवसुंसंततनूपां⁺ ॥ अग्निमीळिष्वावसेगाथाभिः शीरशोचिषं । अग्निरायेपुरुमीहश्रुतनरोग्निसुदीतये
 च्छर्दिः⁺ ॥ अग्निद्वेषोयोतवैनौगृणीमस्यग्निशंयोश्चदातवे । विश्वासुविश्ववितेवहव्योभुवद्वस्तुर्कृष्णां⁺ ॥ १३ ॥
 (८।८।३) हविष्कृणुध्वमागमदध्वर्युर्वनतेपुनः । विद्वाँऽस्यप्रशासनं ॥ नितिगममभ्यं^१ शुंसीदुद्धोतामनावधि ।
 जुषाणोऽस्यसख्यं⁺ ॥ अंतरिच्छंतितंजनैरुद्रं परोमनीषया । गृभ्णंतिजिह्वायांसं⁺ ॥ जाम्यतीतपेधनुर्वयोधाऽअ
 रुहद्वनं । दृषदंजिह्वावधीत् ॥ चरन्वत्सोरुशन्निहनिदातारंनविदते । वेतिस्तोतवऽअंव्यं* ॥ १४ ॥ उतोन्वस्यय
 न्महदश्वावद्योजनंवृहत् । दामारथस्यददृशे ॥ दुहंतिसप्तैकामुपद्वापंचसृजतः । तीर्थेसिंधोरधिस्वरे⁺ ॥ आदशभि
 विवस्वतऽइंद्रःकोशमचुच्यवीत् । खेदयात्रिवृतादिवः⁺ ॥ परित्रिधातुरध्वरंजूर्णिरैतिनवीयसी । मध्वाहोतारोऽअ
 जते ॥ सिंचंतिनमसावतमुच्चाचक्रंपरिज्मानं । नीचीनवारमक्षितं ॥ १५ ॥ अभ्यारमिदद्रयोनिषिक्तंपुष्करेमधु ।
 अवतस्यविसर्जने ॥ गावऽउपावतावतंमहीयज्ञस्यरप्सुदा । उभाकर्णाहिरण्यया ॥ आसुतेषिंचतश्रियंरोदस्योरभि
 श्रियं । रसादधीतवृषभं⁺ ॥ तेजानतस्वमोक्थं^१ संवत्सासोनमातृभिः । मिथोनसंतजामिभिः ॥ उपस्रक्केषुवप्संतः
 कृण्वतेधुरुणंदिवि । इंद्रेऽअग्नानमःस्वः* ॥ १६ ॥ अधुक्षत्पिप्युषीमिषमूर्जंसप्तपदीमरिः । सूर्यस्यसप्तरश्मिभिः ॥

(८।८।३) हविरित्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यप्रागाथोहयतोभिर्गायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ५

॥३६॥

सोमस्य मित्रावरुणोदितासूरऽआददे । तदातुरस्य भेषजं⁺ ॥ उतोन्वस्यत्पदं हयतस्य निधान्यं । परिद्यां जिहया तन
 त् ॥ १७ ॥ (८।८।४) उदीराथामृताय ते युं जाथामश्विनारथं । अंतिषद्भूतुवामवः ॥ निमिषश्चिज्जीवीयसारथेना
 यातमश्विना । अंति० ॥ उपस्तृणीतमत्रये हि मे न घर्ममश्विना । अंति० ॥ कुहस्थः कुहजग्मथुः कुहश्येनेवपेतथुः ।
 अंति० ॥ यदद्य कर्हि कर्हि चिच्छ्रूयातमिमहवं । अंति० ॥ १८ ॥ अश्विनायामहूतमानेदिष्ठ्याम्याप्यं । अंति० ॥
 अवंतमत्रये गृहं कृणुतं युवमश्विना । अंति० ॥ वरेथेऽग्निमातपोवदते वल्गवत्रये । अंति० ॥ प्रसप्तवधिराशसाधारा
 मग्नेरशायत । अंति० ॥ इहागतं वृषण्वसूशृणुतं मऽइमहवं । अंति० ॥ १९ ॥ किमिदं वापुः पुराणवज्जरंतोरिव शस्य
 तं । अंति० ॥ समानं वासजात्यं समानो बंधुरश्विना । अंति० ॥ यो वारं जांस्यश्विनारथो वियातिरोदसी । अंति० ॥
 आनोगव्यैभिरश्व्यैः सहस्रैरुपगच्छतं । अंति० ॥ मानोगव्यैभिरश्व्यैः सहस्रैभिरतिरुख्यतं । अंति० ॥ अरुणप्सरुषाऽ
 अभूदकज्योतिर्कृतावरी । अंति० ॥ अश्विना सुविचाकं शदृक्षं परशुमांऽइव । अंति० ॥ पुरं न धृष्णवारुजकृष्णयावा
 धितो विशा । अंति० ॥ २० ॥ (८।८।५) विशो विशो त्रोऽअतिथिं वाजयंतः पुरुप्रियं । अग्निवो दुर्यवचः स्तुषे शूष

(८।८।४) उदीराथामित्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्यात्रे योगोपवनोऽश्विनौ गायत्री । (सप्तवधिराशसाधाराः) (८।८।५) विशो विश इति पंचदश
 र्चस्य सूक्तस्य गोपवनोऽग्निरस्य तिसृणां श्रुतवर्गा गायत्री आद्याचतुर्थी सप्तमी दशम्यस्त्रयोदश्यादिति सन्धानुष्ठुभः ।

मंडलं ८

अनु. ८

॥३६॥

स्यमन्मभिः ॥ यंजनासोहविष्मंतोमित्रंनसुपिरासुति । प्रशंसंतिप्रशस्तिभिः ॥ पन्यांसंजातवेदसंयोदेवतात्युद्यता ।
 हव्यान्यैरयद्वि⁺ ॥ आगन्मवृत्रहंतंमंज्येष्ठमग्निमानवं । यस्यश्रुतर्वावृहन्नाक्षोऽअनीकऽएधते ॥ अमृतंजातवेदसं
 तिरस्तमांसिदर्शतं । घृताहवनमीड्यं ॥ २१ ॥ सवाधोयंजनाऽइमेऽग्निहव्येभिरीळते । जुह्वानासोयतसुचः ॥
 इयंतेनव्यसीमतिरग्नेऽअधाय्यस्मदा । मंद्रसुजातसुकृतोमूरदस्मातिथे ॥ सातेऽअग्नेशंतमाचनिष्ठाभवतुप्रिया ।
 तयावर्धस्वसुष्टुतः ॥ साद्युन्नैद्युग्निनीवृहदुपोपश्रवसिश्रवः । दधीतवृत्रतूर्यं ॥ अश्वमिद्गारंथप्रांत्वेषमिंद्रंनसत्पतिं ।
 यस्यश्रवांसितूर्वथपन्यंपन्यंचकृष्टयः ॥ २२ ॥ यंत्वागोपवनोगिराचनिष्ठदग्नेऽअंगिरः । सपावकश्रुधीहवै ॥ यंत्वा
 जनासुऽईळतेसवाधोवाजसातये । सवोधिष्वृत्रतूर्यं ॥ अहंहुवानऽआर्क्षेश्रुतर्वणिमदच्युतिं । शर्धीसीवस्तुकाविनामृ
 क्षाशीर्षाचतुर्णां⁺ ॥ मांचत्वारऽआशवःशविष्ठस्यद्रविलवः । सुरथासोऽअभिप्रयोवक्षन्वयोनतुग्यं ॥ सत्यमिच्छाम
 हेनदिपरुण्यवदेदिशं । नेमापोऽअश्वदातरःशविष्ठादस्तिमर्त्यः ॥ २३ ॥ (८।८।६) युक्षवाहिदेवहृतमांऽअश्वोऽ
 अग्नेरथीरिव । निहोतापूर्यःसदः ॥ उतनोदेवदेवांऽअच्छावोचोविदुष्टरः । श्रद्धिश्वावार्याकृधि ॥ त्वंहयद्यविष्य
 सहसःसूनवाहुत । ऋतावायज्ञियोभुवः ॥ अयमग्निःसहस्रिणोवाजस्यशतिनस्पतिः । मूर्धाकवीर्यीणां⁺ ॥ तंनेमि

(८।८।६) युक्षवाहीतिषोळशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोविरूपोभिर्गायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ५

॥ ३७ ॥

मृभवोयथानमस्वसहृतिभिः । नेदीयोयज्ञमंगिरः ॥ २४ ॥ तस्मै नूनमभिद्यवेवाचारिरूपनित्यया । वृष्णे चोदस्व सु
 ष्टुतिं⁺ ॥ कमुष्विदस्य सेनयाग्नेरपाकचक्षसः । पुण्णिगोषुस्तरामहे ॥ मानो देवानां विशः प्रस्त्रातीरिवोस्त्राः । कृशं न हा
 सुरध्याः ॥ मानः समस्य दूह्यः^१ परिद्वेष सोऽहं हतिः । ऊर्मिर्न नावभावधीत् ॥ नमस्तेऽअग्नः^२ ओजसे गृणंति देवकृष्ट
 यः । अमैरमित्रमर्दय ॥ २५ ॥ कुवित्सुनोगविष्टये ग्रे संवेषिषोरयि । उरुकृदुरुणस्कृधि ॥ मानोऽअस्मिन्महाधनेप
 रावर्भारभृद्यथा । संवर्गं संरयिं जय ॥ अन्यमस्मद्भियाऽइयमग्नेसिषक्तुदुच्छुना । वर्धानोऽअमवच्छवः ॥ यस्याजु
 षन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्यवा । तंधेदग्निर्वृधावति ॥ परस्याऽअधिसंवतो वराऽअभ्यातर । यत्राहमस्मिताऽअव ॥
 विद्वाहितेपुरावयमग्नेपितुर्यथावसः । अधाते सुम्रमीमहे ॥ २६ ॥ (८।८।७) इमं नुमायिनं हुवऽइंद्रमीशानमोज
 सा । मरुत्वं तं न वृंजसे ॥ अयमिंद्रो मरुत्सखा विवृत्रस्याभिनच्छिरः । वज्रेण शतपर्वणा ॥ वावृधानो मरुत्सखेन्द्रो विवृ
 त्रमैरयत् । सृजन्तं समुद्रियाऽअपः⁺ ॥ अयं ह्येनवाऽइदं स्वर्मरुत्वं ताजितं । इंद्रेण सोमपीतये ॥ मरुत्वं तमृजीषिण
 मोजस्वं तं विरप्शिनं । इंद्रं गीर्भिर्हवामहे ॥ इंद्रं प्रत्नेन नमना मरुत्वं तं हवामहे । अस्य सोमस्य पीतये ॥ २७ ॥ मरुत्वा
 ऽइंद्रमीद्वुः पिवासोमं शतक्रतो । अस्मिन्यज्ञे पुरुष्टुत ॥ तुभ्येदिंद्रमरुत्वं ते सुताः सोमांसोऽअद्रिवः । हृदा ह्यंतऽउक्थि

(८।८।७) इमं न्विति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः कुरु सुतिरिंद्रो गायत्री ।

मंडलं ८

अनु. ८

॥ ३७ ॥

नः ॥ पिवेदिंद्रमरुत्सखासुतंसोमं दिविष्टिषु । वज्रं शिशान् ऽओजसा ॥ उत्तिष्ठन्नोजसा सहपीत्वीशिप्रेऽवेपयः ।
 सोममिंद्रचमू सुतं⁺ ॥ अनुत्वारोदसीऽउभेकक्षमाणमकृपेतां । इंद्रयदस्युहाभवः ॥ वाचमष्टापदीमहंनवस्रक्तिमृत
 स्पृशं । इंद्रात्परितन्वंममे ॥ २८ ॥ (८।८।८) जज्ञानोनुशतक्रतुर्विष्टुच्छदितिमातरं । कऽउग्राः केहशृण्विरे ॥
 आदींशवस्यब्रवीदौर्णवाभर्महीशुवम् । तेषुत्रसंतुनिष्ठुरः ॥ समित्तान्वृत्रहाखिदुत्खेऽअराँऽइवखेदया । प्रवृद्धोदस्यु
 हाभवत् ॥ एकयाप्रतिधापिवत्साकंसरांसित्रिशतं । इंद्रः सोमस्यकाणुका⁺ ॥ अभिगंधर्वमतृणदबुधेषुरजः स्वा ।
 इंद्रोब्रह्मभ्यऽइदृधे⁺ ॥ २९ ॥ निराविध्यद्विरिभ्यऽआधारयत्पक्रमौदनं । इंद्रोबुदंस्वाततं ॥ शतब्रध्नऽइषुस्तवस
 हस्रपर्णऽएकऽइत् । यमिंद्रचकृषेयुजं ॥ तेनस्तोतृभ्यऽआभरन्तृभ्योनारिभ्योऽअत्तवे । सद्योजातऽऋभुष्ठिर ॥ एता
 च्यौत्तानितेकृतावर्षिष्ठानिपरीणसा । हृदावीड्वधारयः ॥ विश्वेत्ताविष्णुराभरदुरुक्रमस्त्वेषितः । शतमंहिषान्क्षीर
 पाकमौदनं वराहमिंद्रऽएमुषं⁺ ॥ तुविक्षंते सुकृतंसूमयंधनुः साधुर्वुदोहिरण्ययः । उभातेवाहरण्यासुसंस्कृतऽऋदूपेचि
 हदूवृधा ॥ ३० ॥ (८।८।९) पुरोळाशंनोऽअंधसऽइंद्रसहस्रमाभर । शताचशूरगोनां ॥ आनोभरव्यंजनंगामश्व

(८।८।८) जज्ञानइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्य कुरुसुतिरिंद्रो गायत्री अंत्ये द्वे बृहती सतो बृहत्यौ । (८।८।९) पुरोळाशमिति दशर्चस्यसूक्तस्य
 कुरुसुतिरिंद्रो गायत्र्यं त्या बृहती ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ५

॥ ३८ ॥

मभ्यंजनं । सचामनाहिरण्यया ॥ उत्तमः कर्णशोभनापूरुणिधृष्णवाभर । त्वंहि शृण्विषेवसो ॥ नकीं वृधीकऽइंद्रते
 नसुषानसुदाऽउत । नान्यस्त्वच्छूरवाघतः ॥ नकीमिंद्रो निकर्तवेनशक्रः परिशक्तवे । विश्वं शृणोति पश्यति ॥ ३१ ॥
 समन्युं मर्त्यानामदब्धो निचिकीषते । पुरानिदश्चिकीषते ॥ क्रत्वऽइत्पूर्णमुदरं तुरस्यास्ति विधतः । वृत्रघ्नः सोमपान्नः ॥
 त्वेवसूनि संगता विश्वाचसोमसौ भगा । सुदात्वपरिहृता ॥ त्वामिद्यं वयुर्मम कामो गव्युर्हिरण्ययुः । त्वामंश्चयुरेषते ॥
 तवेदिंद्राहमाशसाहस्ते दात्रं च नाददे । दिनस्य वामघवन्त्संभृतस्य वापुर्धियवस्य काशिना ॥ ३२ ॥ (८।८।१०)
 अयंकृत्तुरगृभीतो विश्वजिदुद्भिदित्सोमः । ऋषिर्विप्रः काव्येन ॥ अभ्यूर्णोति यन्नं भिषक्तिविश्वं यत्तुरं । प्रेमंधः ख्य
 न्निःश्रोणो भूत् ॥ त्वंसोमतनूकृद्भ्यो द्वेषोभ्योन्यकृतेभ्यः । उरुयंतासिवरूथं ॥ त्वंचित्तीतवदक्षैर्दिवऽआपृथिव्याऽ
 ऋजीषिन् । यावीरघस्यचिद्वेषः ॥ अर्थिनोयंति चेदर्थं गच्छानि हृदुषोराति । ववृज्युस्तृप्यतः कामं ॥ ३३ ॥ विदद्य
 त्पूर्यन्ष्टमुदीमृतायुमीरयत् । प्रेमायुस्तारीदतीर्णं ॥ सुशेवो नो मृळया कुरदं स क्रतुरवातः । भवानः सोमशंहदे ॥
 मानः सोमसंवी विजोमाविर्बीभिषथाराजन् । मानोहादित्विषावधीः ॥ अवयत्स्वे सधस्यै देवानां दुर्मतीरीक्षे । राजन्न

(८।८।१०) अयंकृत्तुरिति नवर्चस्य सूक्तस्य भार्गवः सोमो गायत्र्यं यानुष्टुप् ।

मंडलं ८

अनु. ८

॥ ३८ ॥

प॒द्विषः॑ सेध॒मीद्वोऽप॒स्रिधः॑ सेध ॥ ३४ ॥ (८।८।११) न॒ह्य॑ न्य॒व॒ळा॒क॒रं॑ म॒डि॒तारं॑ शत॒क्रतो॑ । त्वं॑ न॒ऽइ॒न्द्रमृ॒ळय ॥
 यो॒नः॒ श॒श्व॒त्पु॒रावि॒थामृ॒धोवा॑जसातये । स॒त्वं॑ न॒ऽइ॒न्द्रमृ॒ळय ॥ कि॒मं॒गरं॑ ध्रु॒चो॒दनः॑ सु॒न्वा॒नस्या॑ वि॒तेद॑सि । कु॒वि॒त्स्वि॒द्रणः॑
 श॒कः ॥ इ॒न्द्रप्र॒णो॒रथ॑ म॒वप॒श्चाच्चि॒त्संत॑ म॒द्रिवः॑ । पु॒रस्ता॑दे॒नं मे॑ कृ॒धि ॥ हं॒तो॒नुकि॑मा॒ससे॑ प्रथ॒मं नो॑रथं कृ॒धि । उ॒प॒मं वा॑ ज॒यु
 श्रवः॑ ॥ ३५ ॥ अ॒वा॒नो वा॑ ज॒युं रथं॑ सु॒करं॑ ते कि॒मि॒त्परि॑ । अ॒स्मान्त्सु॑ जि॒ग्युष॑स्कृ॒धि ॥ इ॒न्द्रह॑ ह्य॒स्वपू॑र॒सिभ॒द्रात॑ऽए॒तिनि
 ष्कृ॒तं । इ॒यं धी॑ कृ॒त्वि॒याव॑ती ॥ मा॒सी॒मव॑द्य॒ऽआभा॑ गु॒र्वीका॑ष्ठा॒हितं॑ ध॒नं । अ॒पावृ॑त्ता॒ऽअर॑त्नयः ॥ तु॒रीयं॑ ना॒मय॑ ज्ञि॒यं य
 दा॒कर॒स्तदु॑श्मसि । आ॒दि॒त्पति॑र्न॒ऽओ॒हसे ॥ अ॒वी॒वृ॒धद्वोऽमृ॒ताऽअ॒मं दी॑दे॒कद्यु॑दे॒वाऽउ॒तया॑श्च॒देवीः॑ । तस्मा॑ऽउ॒रा
 धः॑ कृ॒णु॒त प्र॒शस्तं॑ प्रा॒तर्म॑क्षू॒धिया॑व॒सुर्ज॑गम्यात् ॥ ३६ ॥ (८।९।१) आ॒तूनं॑ इ॒न्द्रक्षु॑मंतं चि॒त्रं ग्रा॑भं स॒ंगृभा॑य । म॒हाह
 स्ती॑ दक्षि॒णेन ॥ वि॒द्वाहि॒त्वा तु॑ वि॒कुर्मि॑तु वि॒देष्णं॑ तु वी॒मधं॑ । तु॒वि॒मात्र॑मवो॒भिः ॥ न॒हि॒त्वा शू॒रदे॒वान॑ म॒र्ता सो॑दि॒त्संतं॑ ।
 भी॒मं न॑गा॒वारय॑ते ॥ ए॒तो न्वि॒द्रंस्त॒वामे॑शा॒नं व॒स्वः स्व॒राजं॑ । न॒राध॑सा॒मर्धि॑षन्नः ॥ प्र॒स्तोष॑दु॒पंगा॑सि॒षच्छ॒वत्सा॑मं गी॒यमा॑
 नं । अ॒भिरा॑ध॒साजु॑गु॒रत् ॥ ३७ ॥ आ॒नो भ॑र॒दक्षि॑णे॒नाभि॑स॒व्ये न॒प्रमृ॑श । इ॒न्द्रमा॑नो॒वसो॑र्नि॒र्भाक् ॥ उ॒प॒क्रम॑स्वा॒भर

(८।८।११) नह्यन्यमिति दशर्चस्य सूक्तस्य नौधस एकद्युरिन्द्रोत्याया देवा गायत्र्यत्या त्रिष्टुप् ॥ नवमेनुवाके त्रयोदश सूक्तानि (८।९।१)
 आतून इति नवर्चस्य सूक्तस्य काण्वः कुसीदीन्द्रो गायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ६

॥३९॥

धृषताधृण्णोजनानाम् । अदाशूष्टरस्यवेदः ॥ इन्द्रयऽउनुतेऽअस्तिवाजोविप्रेभिः सनित्वः । अस्माभिः सुतंसनुहि ॥
 सद्योजुर्वस्तेवाजाऽअस्मभ्यं विश्वश्चंद्राः । वशैश्चमक्षूजंरंते ॥ ३८ ॥ इतिषष्ठाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥

पंचचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३८ सूक्तानि १४ ऋचः १९५ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. १३ ऋक्षाश्चमेधाभ्या. ६ इंद्राये. १० विश्वे-
 भ्योदेवेभ्य. वरुणाये. इंद्राये. २१ अग्नय. ३३ अश्विभ्या. १८ अग्नय. १२ श्रुतर्वणाये. ३ अग्नय. १६ इंद्राये. ३३ सोमाये. ९
 इंद्राये. ९ देवेभ्य. इंद्राये. ९ ॥ इतिषष्ठेपंचमः ॥

आप्रदेवानां वैश्वदेवं प्रेष्ठमुशनाकाव्य आग्नेयं मामेकृष्ण आश्विनं ह्युभाहि पंचविश्वको वां कार्ष्णिर्जागतं द्युम्नीषद्वा
 सिष्ठो वा द्युम्नीकः प्रियमेधो वा प्रागाथं हंतं वोदस्मं नो धावृहदिंद्राय सप्त नृमेध पुरुमेधौ ह्यनुष्टुब्बृहत्यंतमानो विश्वा
 सुषट्कन्यावाः सप्तात्रेय्यपालेतिहास ऐंद्रं आनुष्टुभं द्विपंकत्यादिपातं त्रयस्त्रिंशच्छ्रुतकक्षः सुकक्षो वाद्यानुष्टुबुद्धच
 तुस्त्रिंशत्सुकक्षो ल्यैंद्राभवी गौर्धयति द्वादशविंदुः पूतदक्षो वा मारुतं मात्वानवतिरश्वीरांगिरस आनुष्टुभं मस्मै सैका
 द्युतानो वा मारुतस्त्रैष्टुभं चतुर्थी विरालिष्यामिति मारुतः पादः परैंद्रावाहस्पत्याया इंद्रपंचो नारेभः काश्यपो वाह
 तमतिजगत्युपरिष्ठाद्वृहत्यावतिजगतीं त्रिष्टुब्जगतीत्यंततः ॥ ६ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (८।१।२) आप्रद्रवपरावतोर्वावतश्चवृत्रहन् । मध्वःप्रतिप्रभर्मणि ॥ तीव्राःसोमासऽआगहि
 सुतासोमादयिष्णवः । पिवाद्धृग्यथोचिषे⁺ ॥ इषामेदस्वादुतेरंवरायमन्यवे । भुवत्तइंद्रशंहदे⁺ ॥ आत्वशत्रवागं
 हिन्यु^१कथानिचहूयसे । उपमेरोचनेदिवः⁺ ॥ तुभ्यायमद्रिभिःसुतो गोभिःश्रीतोमदायकं । प्रसोमंइंद्रहूयते
 ॥ १ ॥ इंद्रश्रुधिसुमेहवमस्मेसुतस्यगोमतः । विपीतितृप्तिमश्नुहि ॥ यऽइंद्रचमसेष्वासोमश्चमूषुतेसुतः । पिवेदस्य
 त्वमीशिषे ॥ योऽअप्सुचंद्रमाऽइवसोमश्चमूषुददृशे । पिवे० ॥ यंतेश्येनःपदाभरत्तिरोरजांस्यस्पृतं । पिवे० ॥ २ ॥
 (८।१।३) देवानामिदवोमहत्तदावृणीमहेवयं । वृष्णामस्मभ्यमूतये ॥ तेनःसंतुयुजःसदावरुणोमित्रोऽअर्यमा ।
 वृधासश्चप्रचेतसः ॥ अतिनोविष्पितापुरुनौभिरपोनपर्षथ । यूयमूतस्यरथ्यः ॥ वामनोऽअस्त्वयमन्वामंवरुणशंस्यं ।
 वामं ह्यावृणीमहे ॥ वामस्यहिप्रचेतसऽईशानासोरिशादसः । नेमादित्याऽअघस्ययत्⁺ ॥ ३ ॥ वयमिद्वःसुदानवः
 क्षियंतोयांतोऽअध्वन्ना । देवावृधायहूमहे ॥ अधिनऽइंद्रैषांविष्णोसजात्यानां । इतामरुतोऽअश्विना ॥ प्रभ्रातृ
 त्वंसुदानवोधद्वितासमान्या । मातुर्गर्भेभरामहे ॥ यूयंहिष्ठासुदानवऽइंद्रज्येष्ठाऽअभिद्यवः । अधाचिद्वऽउतब्रुवे

(८।१।२) आप्रद्रवइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुसीदींद्रोगायत्री । (८।१।३) देवानामिति नवर्चस्यसूक्तस्यकुसीदीविश्वेदेवागायत्री । (भेद
 पक्षे-विश्वेदेवाः ३ अर्यमवरुणौ १ विश्वेदेवाः ५ एवं ९)

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ६

॥ ४ ॥

॥ ४ ॥ (८१९।४) प्रेष्ठवोऽअतिथिस्तुषेमित्रमिवप्रियं । अग्निरथंनवेद्यं ॥ कविमिवप्रचेतसंयंदेवासोऽअधद्विता ।
 निमलैष्वाद्भुः⁺ ॥ त्वयविष्टदाशुषो नृपाहि शृणुधीगिरः । रक्षातोकमुत्तमना ॥ कयातेऽअग्नेऽअंगिरऽऊर्जोनपा
 दुपस्तुतिं । वरायदेवमन्यवै ॥ दाशेमकस्यमनसायज्ञस्यसहसोयहो । कदुवोचऽइदंनमः ॥ ५ ॥ अधात्वंहिनस्करो
 विश्वाऽअस्मभ्यंसुक्षितीः । वाजद्रविणसोगिरः ॥ कस्यनूनंपरीणसोधियोजिन्वसिदंपते । गोषातायस्यतेगिरः ॥ तं
 मर्जयंतसुक्रतुंपुरोयावानमाजिषु । स्वेषुक्षयेषुवाजिनं ॥ क्षेतिक्षेमैभिःसाधुभिर्नकिर्यघ्नंतिहंतियः । अग्नेसुवीरऽएध
 ते ॥ ६ ॥ (८१९।५) आमेहवनासत्याश्विनागच्छतंयुवं । मध्वःसोमस्यपीतये ॥ इमंमेस्तोममश्विनेमंमेशृणुतंह
 वं । मध्वःसो० ॥ अयंवांकृष्णोऽअश्विनाहवतेवाजिनीवसू । मध्वःसो० ॥ शृणुतंजरितुहंवंकृष्णस्यस्तुवतो नरा । म
 ध्वःसो० ॥ छुर्दिर्येतमदाभ्यंविप्रायस्तुवतेनरा । मध्वःसो० ॥ ७ ॥ गच्छतंदाशुषोगृहमिथास्तुवतोऽअश्विना ।
 मध्वःसो० ॥ युंजाथारासभंरथेवीडूंगेवृषण्वसू । मध्वःसो० ॥ त्रिवंधुरेणत्रिवृतारथेनायातमश्विना । मध्वःसो० ॥ नूमे
 गिरौनासत्याश्विनाप्रावतंयुवं । मध्वःसो० ॥ ८ ॥ (८१९।६) उभाहिदस्त्राभिषजामयोभुवोभादक्षस्यवचंसोवभूव

(८१९।४) प्रेष्ठवइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाव्यउशनाअग्निर्गायत्री । (८१९।५) आमेहवमितिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकृष्णोश्विनौ-
 गायत्री । (८१९।६) उभाहीतिपंचर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकृष्णोश्विनौजगती । (अत्रकार्ष्णिगर्विश्वकऋषिःपाक्षिकः) ।

मंडलं ८

अनु. ९

॥ ४ ॥

थुः । तावांविश्वकोहवतेतनूकृथेमानोवियौष्टंसुख्यामुमोचतं ॥ कथानूनवांविमनाऽउपस्तवद्युवंधियैददथुर्वस्यऽइष्ट
 ये । तावांविश्वकोहवतेतनूकृथेमानो० ॥ युवंहिष्मापुरुभुजेममैधतुंविष्णाप्वेददथुर्वस्यऽइष्टये । तावांविश्वकोहवते
 तनूकृथेमानो० ॥ उत्त्यंवीरंधनसामृजीषिणंदूरेचित्संतमवसेहवामहे । यस्यस्वादिष्ठासुमतिःपितुर्यथामानो० ॥
 ऋतेनदेवःसविताशमायतऽऋतस्यशृंगमुर्वियाविपप्रथे । ऋतंसासाहमहिचित्पृतन्यतोमानो० ॥ ९ ॥ (८११७)
 द्युम्नीवांस्तोमोऽअश्विनाक्रिविर्नसेकऽआगतं । मध्वःसुतस्यसदिविप्रियोनरापातंगौराविवेरिणे ॥ पिवंतंघर्ममधुमंत
 मश्विनावर्हिःसीदतंनरा । तामंदसानामनुषोदुरोणऽआनिपातंवेदसावयः ॥ आवांविश्वाभिरूतिभिःप्रियमैधाऽअ
 हूषत । तावर्तिर्यातमुपवृक्तवर्हिषोजुष्टंयज्ञदिविष्टिषु ॥ पिवंतंसोमंमधुमंतमश्विनावर्हिःसीदतंसुमत् । तावावृधाना
 ऽउपसुष्टुतिंदिवोगंतंगौराविवेरिणं ॥ आनूनयातमश्विनाश्वेभिःपुषितप्सुभिः । दस्त्राहिरण्यवर्तनीशुभस्पतीपातंसो
 ममृतावृधा ॥ वयंहिवांहवामहेविपन्यवोविप्रासोवाजसातये । तावल्गूदस्त्रापुरुदंससाधियाश्विनाश्रुष्ट्यागतं ॥ १० ॥
 (८११८) तंवोदस्ममृतीषहंवसोर्मदानमंधंसः । अभिवत्संनस्वसरेषुधेनवऽइंद्रंगीभिर्नवामहे ॥ द्युक्षंसुदानुंतवि

(८११७) द्युम्नीवामितिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकृष्णोश्विनौअयुजोवृहस्योयुजःसतोवृहस्यः । (अत्रवासिष्ठोद्युम्नीकआंगिरसःप्रिय
 मेधश्चेत्युभावृषीवैकल्पिकौ) । (८११८) तंवोदस्ममितिषळर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाइंद्रःअयुजोवृहस्योयुजःसतोवृहस्यः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ६

॥४१॥

षीभिरावृतं गिरिनपुरुभोजसं । क्षुमंतं वाजं शतिनंसहस्रिणं मक्षूगोमंतमीमहे ॥ नत्वा वृहतोऽद्रयोवरंतऽइंद्रवीळवः ।
यद्विस्ससिस्तुवते मावते वसुनकिष्टदामिनातिते ॥ योद्धांसि क्रत्वा शवसो तदंसना विश्वाजाताभि मज्मना । आत्वा य
मर्कऽऊतये ववर्ततियंगोतमाऽअजीजनन् ॥ प्रहिरिरिक्षऽओजसादिवोऽअंतैभ्यस्परि । नत्वा विव्याचरजंऽइंद्रपार्थि
वमनुं स्वधां ववक्षिथ ॥ नकिःपरिष्टिर्मघवन्मघस्यते यद्वाशुषे दशस्यसि । अस्माकं बोध्युचथस्य चोदितामंहिष्ठो वाजसा
तये ॥ ११ ॥ (८।९।९) बृहदिंद्राय गायतमरुतो वृत्रहंतमं । येन ज्योतिरजनयन्नृता वृधो देवं देवाय जागृवि ॥ अ
पाधमदभिशस्तीरशस्तिहाथे द्रौघ्न्या भवत् । देवास्तऽइंद्रसख्याय येमिरे बृहद्भानो मरुद्गण ॥ प्रवऽइंद्राय बृहते मरु
तो ब्रह्मार्चत । वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ अभिप्रभरधृषता धृषन्मनःश्रवश्चित्तेऽअसद्वृहत् । अर्षे
त्वापो जवसा विमातरो हनो वृत्रं जयास्वः* ॥ यज्जायथाऽअपूर्व्यमघवन् वृत्रहत्याय । तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्नाऽउत
द्यां† ॥ तत्तैयज्ञोऽअजायत तदुर्कऽउत हस्कृतिः । तद्विश्वमभिभूरसियज्जातं यच्च जंतवं ॥ आमासुपक्रमैरयऽआसूर्य
रोहयोदिवि । घर्मनसामन्तपतासु वृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसे वृहत्† ॥ १२ ॥ (८।९।१०) आनो विश्वा सुहव्यऽइंद्रः स

(८।९।९) बृहदिंद्रायेति सप्तर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो नृमेधपुरुमेधाविद्रो बृहती द्वितीया चतुर्थ्यौ सतो बृहत्यौ पंचमी षष्ठ्या वनुष्टुभौ ।
(८।९।१०) आनो विश्वास्विति षष्ठ्यसूक्तस्य नृमेधपुरुमेधाविद्रः अयुजो बृहत्यः युजः सतो बृहत्यः ।

मंडलं ८

अनु. ९

॥४१॥

मत्सुभूषतु । उपब्रह्माणिसर्वनानिवृत्रहापरमज्याऽऋचीषमः ॥ त्वंदाताप्रथमोराधसामस्यसिसत्यऽईशानकृत् ।
 तुविद्युन्नस्ययुज्यावृणीमहेपुत्रस्यशर्वसोमहः⁺ ॥ ब्रह्मातऽइंद्रगिर्वणःक्रियंतेऽअनतिह्रुता । इमाजुषस्वहयश्चयोजने
 द्रयातेऽअमन्महि ॥ त्वंहिसत्योमघवन्ननानतोवृत्राभूरिन्युजसे । सत्वंशविष्ठवज्रहस्तदाशुषेर्वाचैरयिमाकृधि ॥ त्व
 मिंद्रयशाऽअस्यृजीषीशवसस्पते । त्वंवृत्राणिहंस्यप्रतीन्येकऽइदनुत्ताचर्षणीधृता ॥ तमुत्त्वानूनमसुरप्रचेतसंराधोभा
 गमिवेमहे । महीवृकृतिःशरणातऽइंद्रप्रतेसुन्नानोऽअश्रवन् ॥ १३ ॥ (८।९।११) कन्याइवारवायतीसोममपिस्त्रुता
 विदत् । अस्तंभरैत्यब्रवीदिंद्रायसुनवैत्वाशक्रायसुनवैत्वा ॥ असौयऽएषिवीरकोगृहंगृहंविचाकशत् । इमंजंभसुतं
 पिबधानावैतंकरंभिणमपूपवैतमुक्थिनं ॥ आचनत्वाचिकित्सामोधिचनत्वानेमसि । शनैरिवशनकैरिवेंद्रायेंद्रोपरि
 स्रव ॥ कुविच्छकत्कुवित्करत्कुविन्नोवस्यसस्करत् । कुवित्पतिद्विषोयतीरिंद्रेणसंगमामहै ॥ इमानित्रीणिविष्टपातानीं
 द्रविरोहय । शिरस्तस्योर्वरामादिदंमऽउपोदरे ॥ असौचयानऽउर्वरादिमांतृन्वंमम । अथोततस्ययच्छिरःसर्वाता
 रोमशाकृधि ॥ खेरथस्यखेनसःखेयुगस्यशतक्रतो । अपालामिंद्रत्रिष्पूत्व्यकृणोःसूर्यत्वचं ॥ १४ ॥ (८।९।१२) पांत

(८।९।११) कन्यावाइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्रेयपालेंद्रोनुष्टुबाद्येद्वेपंक्ती । (८।९।१२) पांतमितित्रयस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यआंगिरसः
 श्रुतकक्षइंद्रोगायत्र्याद्यानुष्टुप् (सुकक्षोवाकृषिः) ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ६

॥४२॥

मावोऽअंधसऽइंद्रमभिप्रगायत । विश्वासाहंशतक्रतुमंहिष्ठं चर्षणीनां⁺ ॥ पुरुहूतंपुरुष्टुतंगाथान्यं^१सनश्रुतं । इंद्रऽइ
तिब्रवीतन ॥ इंद्रऽइन्नोमहानां दातावाजानानृतुः । महोऽअभिज्ञायमत् ॥ अपादुशिप्र्यंधसः सुदक्षस्य प्रहोषिणः ।
इंदोरिंद्रो यवाशिरः ॥ तम्भिमार्चतेद्रंसोमस्य पीतये । तदिद्व्यस्य वर्धनं ॥ १५ ॥ अस्य पीत्वामदानां देवो देवस्यौजसा । वि
श्वाभिभुवना भुवत् ॥ त्यमुवः सत्रासाहं विश्वासुगीर्ष्वार्यतं । आच्यावयस्युतये ॥ युध्मंसंतमनर्वाणंसोमपामनपच्युतं ।
नरमवार्यक्रतुं ॥ शिक्षाणऽइंद्रायऽआपुरुविद्राऽऋचीषम । अवानुः पार्येधने ॥ अतश्चिदिंद्रणऽउपाया हि शतवाजया ।
इषासहस्रवाजया ॥ १६ ॥ अयामधीवतो धियोर्वद्भिः शक्रगोदरे । जयेमपृत्सुवज्रिवः ॥ वयमुत्वाशतक्रतो गावोनय
वसेष्वा । उक्थेषुरणयामसि ॥ विश्वाहिमर्त्यत्वनानुक्रामाशतक्रतो । अगन्मवज्रिन्नाशसः ॥ त्वेसुपुत्रशवसो वृत्र
न्कामकातयः । नत्वामिंद्रातिरिच्यते ॥ सनोवृषन्त्सनिष्ठया संघोरयाद्रवित्वा । धियाविड्धिपु रंध्या ॥ १७ ॥ यस्तै
नूनं शतक्रतुविंद्रद्युम्नितमोमदः । तेन नूनं मदेमदेः ॥ यस्तैश्चित्रश्रवस्तमोयऽइंद्रवृत्रहन्तमः । यऽओजो दातमोमदः ॥
विज्ञाहियस्तैऽअद्रिस्त्वादत्तः सत्यसोमपाः । विश्वासुदस्मकृष्टिषु ॥ इंद्रायमद्वने सुतं परिष्टो भंतु नोगिरः । अर्कम
र्चतुकारवः ॥ यस्मिन्विश्वाऽअधिश्रियोरणं तिस्रसंसदः । इंद्रसुते हवामहे ॥ १८ ॥ त्रिकद्रुकेषु चेतनं देवा सो यज्ञम
क्षत । तमिद्वर्धतु नोगिरः ॥ आत्वा विशं त्विदवः समुद्रमिव सिंधवः । नत्वामिंद्रातिरिच्यते ॥ विव्यकथमहिनावृष

मंडलं ८

अनु. ९

॥४२॥

न्भक्षंसोमस्यजागृवे । यऽइंद्रजठरेषुते ॥ अरंतऽइंद्रकुक्ष्येसोमोभवतुवृत्रहन् । अरंधामभ्यऽइंदवः ॥ अरमश्वाय
 गायतिश्रुतकक्षोऽअरंगवे । अरमिंद्रस्यधाम्ने ॥ अरंहिष्मासुतेषुणःसोमेष्विद्रभूपसि । अरंतेशक्रदावनै ॥ १९ ॥
 पुराकात्ताच्चिदद्रिवस्त्वानक्षंतनोगिरः । अरंगमामतेव्यं⁺ ॥ एवाह्यसिवीर्युरेवाशूरऽउतस्थिरः । एवातेराध्यमनः ॥
 एवारातिस्तुवीमघुविश्वैभिर्धायिधातृभिः । अधाचिदिंद्रमेसचा ॥ मोषुब्रह्मेवतंद्रयुर्भुवोवाजानापते । मत्स्वासुत
 स्यगोमतः ॥ मानऽइंद्राभ्याइंदिशःसुरोऽअकुष्वायमन् । त्वायुजावनेमतत्⁺ ॥ त्वयोदिंद्रयुजावयंप्रतिब्रुवीमहि
 स्पृधः । त्वमस्माकंतवस्मसि ॥ त्वामिद्वित्वायवोनूनोनुवतश्चरान् । सखायऽइंद्रकारवः ॥ २० ॥ (८।९।१३)
 उद्धेदभिश्चुतामघंवृषभनर्यापसं । अस्तारमेषिसूर्य ॥ नवयोनवतिंपुरोविभेदबाह्वोजसा । अहिचवृत्रहावधीत् ॥
 सनऽइंद्रःशिवःसखाश्वावद्गोमघवमत् । उरुधारेवदोहते ॥ यदद्यकचवृत्रहन्नुदगाऽअभिसूर्य । सर्वतदिंद्रतेवशै ॥
 यद्वाप्रवृद्धसत्पतेनमराऽइतिमन्यसे । उतोतत्सत्यमित्तव ॥ २१ ॥ येसोमासःपरावतियेऽअर्वावतिसुन्विरे । सर्वा
 स्ताऽइंद्रगच्छसि ॥ तमिंद्रवाजयामसिमहेवृत्रायहंतवे । सवृषावृषभोभुवत् ॥ इंद्रःसदामनेकृतऽओजिष्ठःसमदैहि
 तः । द्युम्नीश्लोकीससोम्यः⁺ ॥ गिरावज्जोनसंभृतःसवल्लोऽअनपच्युतः । ववक्षऽक्रुष्वोऽअस्तृतः ॥ दुर्गेचिन्नःसुगं

(८।९।१३) उद्धेदभीतिचतुस्त्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यांगिरसःश्रुतकक्षइंद्रोत्यायाइंद्रर्भवोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ६

॥४३॥

कृधिगृणानऽइंद्रगिर्वणः त्वंचमघवन्वशः ॥ २२ ॥ यस्यतेनूचिदादिशंनमिनंतिस्वराज्यं । नदेवोनाधिगुर्जनः ॥
 अधातेऽप्रतिष्कुतंदेवीशुष्मैसपर्यतः । उभेसुशिप्ररोदसी ॥ त्वमेतदधारयः कृष्णासुरोहिणीषुच । परुष्णीषुरुशत्प
 र्यः ॥ वियदहेरधत्विषोविश्वेदेवासोऽअक्रमुः । विदन्मृगस्यतांऽअमः ॥ आदुमेनिवरोभुवद्वृत्रहादिष्टपौस्यं । अजा
 तशत्रुरस्तृतः ॥ २३ ॥ श्रुतं वोवृत्रहन्तंमंप्रशर्धैचर्षणीनां । आशुपेराधसेमहे⁺ ॥ अयाधियाचंगव्ययापुरुणामन्पुरु
 षुत । यत्सोमैसोमऽआभभवः ॥ वोधिन्मनाऽइदस्तुनोवृत्रहाभूर्यासुतिः । शृणोतुशक्रऽआशिषं ॥ कयात्वंनऽऊत्या
 भिप्रमंदसेवृषन् । कयास्तोतृभ्यऽआभर ॥ कस्यवृषासुतेसचानियुत्वान्वृषभोरणत् । वृत्रहासोमपीतये ॥ २४ ॥
 अभीषुणस्त्वंरयिमंदसानःसहस्रिणं । प्रयंतावोधिदाशुषे ॥ पत्नीवंतःसुताऽइमऽउशंतोयंतिवीतये । अपांजग्मिर्नि
 चुंपुणः⁺ ॥ इष्टाहोत्राऽअसृक्षतेद्रवृधासोऽअध्वरे । अच्छावभृथमोजसा ॥ इहत्यासंधमाद्याहरीहिरण्यकेश्या । वो
 ङ्गामभिप्रयोहितं⁺ ॥ तुभ्यंसोमाःसुताऽइमेस्तीर्णवर्हिर्विभावसो । स्तोतृभ्यऽइंद्रमावह ॥ २५ ॥ आतेदक्षंविरोच
 नादधद्रत्नाविदाशुषे । स्तोतृभ्यऽइंद्रमर्चत ॥ आतेदधामीन्द्रियमुक्थाविश्वाशतक्रतो । स्तोतृभ्यऽइंद्रमृळय ॥
 भद्रंभद्रंनऽआभरेषुमूर्जिशतक्रतो । यदिंद्रमृळयासिनः ॥ सनोविश्वान्याभरसुवितानिशतक्रतो । यदिंद्र०
 नः ॥ त्वामिद्वृत्रहन्तमसुतावंतोहवामहे । यदिंद्र० ॥ २६ ॥ उपनोहरिभिःसुतंयाहिमदानापते । उप

मंडलं ८

अनु. ९.

॥४३॥

नोहरिभिःसुतं⁺ ॥ द्वितायोवृत्रहन्तमोविदऽइंद्रःशतक्रतुः । उप० ॥ त्वंहिवृत्रहन्नेषांपातासोमानामसि । उप० ॥
 इंद्रऽइषेदऽदातुनऽक्रभुक्षणमृभुरयि । वाजीददातुवाजिनं ॥ २७ ॥ (८।१०।१) गौर्धयतिमरुतांश्रवस्युर्माता
 मघोनां । युक्तावह्नीरथानां ॥ यस्यादेवाऽउपस्थेव्रताविश्वेधारयंते । सूर्यामासाहशेकं⁺ ॥ तत्सुनोविश्वेऽअर्य
 ऽआसदागृणंतिकारवः । मरुतःसोमपीतये ॥ अस्तिसोमोऽअयंसुतःपिवंत्यस्यमरुतः । उतस्वराजोऽअश्विनां ॥
 पिवंतिमित्रोऽअर्यमातनापूतस्यवरुणः । त्रिषधस्थस्यजावतः ॥ उतोन्वस्यजोषमांऽइंद्रःसुतस्यगोमतः । प्रातर्होतै
 वमत्सति ॥ २८ ॥ कदत्विषंतसूरयस्तिरऽआपऽइवस्त्रिधः । अर्षतिपूतदक्षसः ॥ कद्वोऽअद्यमहानांदेवानामवोवृ
 णे । त्मनाचदस्मवर्चसां ॥ आयेविश्वापार्थिवानिप्रथत्रोचनादिवः । मरुतःसोमपीतये ॥ त्यान्नपूतदक्षसोदिवोवो
 मरुतोहुवे । अस्यसोमस्यपीतये ॥ त्यान्नुयेविरोदसीतस्तभुर्मरुतोहुवे । अस्य० ॥ त्यनुमारुतंगुणंगिरिष्ठांवृषणंहुवे । अस्य०
 ॥ २९ ॥ (८।१०।२) आत्वागिरौरथीरिवास्थुःसुतेषुगिर्वणः । अभित्वासमनूषतेंद्रवत्संनमातरः ॥ आत्वाशुक्रा
 ऽअचुच्यवुःसुतासंऽइंद्रगिर्वणः । पिवात्वस्यांधसऽइंद्रविश्वासुतेहितं⁺ ॥ पिवासोममदायकमिंद्रश्येनाभृतंसु
 दशमेनुवाकेदशसूक्तानि (८।१०।१) गौर्धयतीतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोविंदुर्मरुतोगायत्री (पूतदक्षोवाऋषिः) । (८।१०।२)
 आत्वागिरइतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिरसस्तिरश्वीरिंद्रोनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ६

॥४४॥

तं । त्वंहिशश्वतीनां पती राजा विशामसि ॥ श्रुधीहवैतिरश्रयाऽइंद्रयस्त्वासपर्यति । सुवीर्यस्य गोमतो रायस्पूधिं मह्यं
 ऽअसि ॥ इंद्रयस्तेन वीर्यसि गिरं मद्रामजी जनत् । चिकित्विन्मनसंधियं प्रत्नामृतस्य पिप्युषीं ॥ ३० ॥ तमुष्टवामयं
 गिरऽइंद्रमुक्थानि वावृधुः । पुरुष्यस्य पौस्यासिषासंतो वनामहे ॥ एतोन्विद्रंस्तवामशुद्धं शुद्धेन साम्ना । शुद्धैरुक्थै
 र्वावृध्वासंशुद्धऽआशीर्वांन्ममत्तु ॥ इंद्रशुद्धो नऽआगहि शुद्धः शुद्धाभिरुतिभिः । शुद्धोरयिनिधारय शुद्धो मम द्विसो
 म्यः⁺ ॥ इंद्रशुद्धो हि नो रयिं शुद्धोरत्नानि दाशुषे । शुद्धो वृत्राणि जिघ्रसे शुद्धो वाजं सिषाससि ॥ ३१ ॥ (८१०१३)
 अस्माऽउषासऽआतिरंतयाममिंद्राय नक्तमूर्म्याः सुवाचः । अस्माऽआपो मातरः सप्त तस्थुर्नृभ्यस्तराय सिंधवः सुपाराः⁺ ॥
 अतिविद्धा विधुरेणाचिदस्त्रात्रिः सप्तसानुसंहिता गिरीणां । न तद्देवो न मर्त्यस्तुतुर्याद्यानि प्रवृद्धो वृषभश्चकार ॥ इंद्रस्य
 वज्रं ऽआयसो निमिश्लऽइंद्रस्य बाह्वोर्भूर्यिष्ठमोजः । शीर्षं निद्रस्य क्रतवो निरेकऽआसन्नेषं तु श्रुत्याऽउपाके⁺ ॥ मन्ये
 त्वायज्ञियं यज्ञियानां मन्येत्वाच्यवन्मच्युतानां । मन्येत्वासत्वं नामिंद्रकेतुं मन्येत्वा वृषभं चर्षणीनां⁺ ॥ आयद्वज्रं वा
 ह्नोरिंद्रधत्से मदच्युतमहये हंत वाऽउ । प्रपर्वताऽअनवंतं प्रगावः प्रब्रह्माणोऽअभिनक्षंतऽइंद्रं ॥ ३२ ॥ तमुष्टवामयऽ
 इमा ज्ञानविश्वाज्ञातान्यवराण्यस्मात् । इंद्रेण मित्रादिधिषेम गीर्भिरुपो नमो भिर्वृषभं विशेम ॥ वृत्रस्य त्वाश्वसथादी

(८१०१३) अस्मा इत्येकविंशत्यृचस्य सूक्तस्यतिरश्चरिंद्रश्चतुर्दश्या इंद्रामरुतः पंचदश्या इंद्रावृहस्पती त्रिष्टुप्चतुर्थी विराट् ।

मंडलं ८

अनु. १०

॥४४॥

षमाणाविश्वेदेवाऽअजहुर्येसखायः । मरुद्भिरिन्द्रसख्यंतेऽअस्त्वथेमाविश्वाः पृतनाजयासि ॥ त्रिःषष्टिस्त्वामरुतोवा
 वृधानाऽउसाऽइवराशयोयज्ञियांसः । उपत्वेमः कृधि नोभागधेयं शुष्मं तऽएनाहविषाविधेम ॥ तिग्ममायुधं मरुताम
 नीकं कस्तऽइन्द्रप्रतिवज्रं दधर्ष । अनायुधासोऽअसुराऽअदेवाश्चक्रेण ताँऽअपवपऽऋजीपिन् ॥ महऽउग्राय तवसे सुवृ
 क्तिप्रेरय शिवतमाय पश्वः । गिर्वाहसे गिरऽइन्द्राय पूर्वाधेहि तन्वे कुविदं गवेदत् ॥ ३३ ॥ उक्थवाहसे विभ्वेम नीषां द्रु
 णानपारमीरयानदीनां । निस्पृशधिया तन्विश्रुतस्य जुष्टतरस्य कुवि० ॥ तद्विविद्धियत्तऽइन्द्रो जुजोषत्सुहिसुष्टुतिं नम
 सा विवास । उपभूषजरितमार्गवण्यः श्रावया वाचं कुवि० ॥ अवद्रप्सोऽअंशुमतीं मतिष्ठदियानः कृष्णोदशभिः सह सैः ।
 आवृत्तमिन्द्रः शच्याधमं तमपस्तेहितीर्नृमणाऽअधत्त ॥ द्रप्समपश्यं विषुणे चरंतमुपह्वरे नद्योऽअंशुमत्याः । नभोन कृ
 ष्णमवतस्थिवांसमिष्यामिवोवृषणो युध्यताजौ ॥ अधद्रप्सोऽअंशुमत्याऽउपस्थे धारयत्तन्वति त्विषाणः । विशोऽ
 अदेवीरभ्याश्चरंतीर्बृहस्पतिनायुजेन्द्रः ससाहे ॥ ३४ ॥ त्वंहृत्यत्सप्तभ्योजायमानो शुश्रुभ्योऽअभवः शत्रुरिन्द्र । गूढे
 द्यावापृथिवीऽअन्वविंदो विभुमभ्यो भुवनेभ्योरणं धाः ॥ त्वंहृत्यदप्रतिमानमोजोवज्रैणवज्रिन्धृषितोजघंध । त्वं शुष्ण
 स्यावातिरोवधत्रैस्त्वंगाऽइन्द्रश्च्येदविंदः ॥ त्वंहृत्य द्रुषभचर्षणीनां घनो वृत्राणां तविषोवभूथ । त्वंसिंधूँऽरसृजस्तस्त
 भानान्त्वमपोऽअजयोदासपत्नीः ॥ ससुक्रतूरणितायः सुतेष्वनुत्तमन्युर्योऽअहेवरेवान् । यऽएकऽइन्नर्यपांसि कर्ता स

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ६

॥ ४५ ॥

वृत्रहाप्रतीदन्यमाहुः ॥ सर्वत्रहेन्द्रश्चर्षणीधृत्तंसुष्टुत्याहव्यं हुवेम । सप्रावितामुघवानोधिक्तासवाजस्यश्रवस्यस्यदा
 ता⁺ ॥ सर्वत्रहेन्द्रऽऋभुक्षाःसद्योजज्ञानोहव्योवभूव । कृण्वन्नपांसिनर्यापूरुणि सोमोनपीतोहव्यःसखिभ्यः ॥ ३५ ॥
 (८।१०।४) याऽइन्द्रभुजऽआभरःस्वर्वाऽअसुरेभ्यः । स्तोतारमिन्मघवन्नस्यवर्धययेचत्वेवृक्तवर्हिषः ॥ यमिन्द्रद
 धिषेत्वमश्वंगांभागमव्ययं । यजमानेसुन्वतिदक्षिणावतितस्मिन्तंधैहिमापणौ⁺ ॥ यऽइन्द्रसस्यव्रतानुष्वापमदैवयुः ।
 स्वैःषऽएवैर्मुमुरत्पोष्यैरयिसनुतर्धैहितंततः ॥ यच्छक्रासिपरावतियदवावतिवृत्रहन् । अतस्त्वागीभिर्द्युगादिन्द्रकेशि
 भिःसुतावाऽआविवासति ॥ यद्वासिरोचनेदिवःसमुद्रस्याधिविष्टपि । यत्पार्थिवेसदनेवृत्रहन्तमयदंतरेक्षऽआगं
 हि ॥ ३६ ॥ सनःसोमेषुसोमपाःसुतेषुशवसस्पते । मादयस्वराधसासूनृतावतेंद्रायापरीणसा ॥ मानऽइन्द्रपरावृ
 णग्भवानःसधुमाद्यः । त्वनऽऊतीत्वमिन्नऽआप्यमानऽइन्द्रपरावृणक् ॥ अस्मेऽइन्द्रसचासुतेनिषदापीतयेमधु । कृ
 धीजरित्रेमघवन्नवोमहदस्मेऽइन्द्रसचासुते⁺ ॥ नत्वादेवासऽआशतनमर्त्यासोऽअद्रिवः । विश्वाजातानिशवसाभिभू
 रसिनत्वादेवासऽआशत ॥ विश्वाःपृतनाऽअभिभूतरंनरंसजुस्तक्षुरिंद्रजनुश्चराजसै । ऋत्वावरिष्ठंवरऽआमुरिमु
 तोग्रमोजिष्ठंतवसंतरस्विनं ॥ ३७ ॥ सर्मारिभासोऽअस्वरन्निद्रंसोमस्यपीतये । स्वर्पतियदीवृधेधृतव्रतोह्योजसासमू

(८।१०।४) याइन्द्रेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोरेभइन्द्रोबृहतीदशम्याद्याःक्रमेणातिजगत्युपरिष्ठाद्बृहत्यतिजगतीत्रिष्टुपजगत्यः ।

मंडलं ८

अनु. १०

॥ ४५ ॥

तिभिः ॥ नेमिनमन्तिचक्षसाभेपविप्राऽअभिस्वरा । सुदीतयोवोऽअद्रुहोपिकर्णैतरस्विनःसमृक्भिः ॥ तमिन्द्रजोहवी
 मिमघवानमुग्रसत्रादधानमप्रतिष्कुतंशवांसि । मंहिष्ठोगीभिंराचयज्ञियोववर्तद्रायेनोविश्वासुपथाकृणोतुवज्री⁺ ॥
 त्वंपुरऽइन्द्रचिकिदेनाव्योजसाशविष्ठशक्रनाशयध्वै । त्वद्विश्वा निभुवनानिवज्जिन्द्यावारेजेतेपृथिवीचभीषा⁺ ॥
 तन्मऽऋतमिन्द्रशूरचित्रपात्वपोनवज्जिन्दुरितातिपिभिभूरि । कदानऽइन्द्ररायऽआदशस्येर्विश्वप्स्यस्यस्पृहयाय्यस्यरा
 जन् ॥ ३८ ॥ इतिषष्ठाष्टकेषष्ठोध्यायः ॥ ६ ॥

षट्चत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३८ सूक्तानि १६ ऋचः १९७ ॥ त्यागः ॥ इन्द्राये. ९ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ अर्यमवरुणाभ्यामि. विश्वे
 भ्योदेवेभ्य. ५ अग्नय. ९ अश्विभ्यामि. २० इन्द्राये. ९२ इन्द्रक्रुभ्य. मरुद्भ्य. १२ इन्द्राये. २२ इन्द्रामरुद्भ्य. इन्द्रावृहस्पतिभ्या.
 इन्द्रायेदं. २१ ॥ इतिषष्ठेष्टः ॥

इन्द्रायद्वादशनृमेधऔष्णिहंसप्तम्युपांत्येचककुभौत्यानवम्यौपुरउष्णिहौत्वामिदाष्टौप्रागाथमयंतेद्वादशनेमो
 भार्गवस्त्रैष्टुभंषष्ठीजगतीपरास्तिस्त्रोनुष्टुभौयमितिदृचेनेद्रात्मानमस्तौदुपांत्येवाच्यावृधक्षोळशजमदग्निर्भा
 र्गवोमैत्रावरुणंप्रागाथंत्रिष्टुवंतैतृतीयादिगायत्रीपरासतोबृहतीस्तोत्रंराजस्वृक्सपादादित्याश्विन्यौवायव्ये
 सौर्यौबृहत्युषस्यासूर्यप्रभास्तुतिर्वापावमानीगव्यैत्वमग्नेद्व्यधिकाभार्गवःप्रयोगौबार्हस्पत्योवाग्निःपावकःसहस

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ७

॥४६॥

स्तुतयोर्वाङ्मयोर्गृहपतिर्यविष्ठयोर्वान्यतर आग्नेयं त्वदर्शिषलूनां सोभरिर्वाहं तैपंचमीविराड् रूपां सप्तम्याद्ययुजः
 सतो बृहत्योष्टम्यादियुजः ककुब्भसीयसी ककुबनुष्टुवंत्याग्निमारुती नवमं मंडलं पावमानं सौम्यं स्वादिष्ठया दशम
 धुच्छंदाः पवस्व मेधातिथिरेष शुनः शेषः सनहिरण्यस्तूपः समिद्ध एकादशकाश्यपो सितो देवलो वाविंशतिः सूक्ता
 न्याद्यमाप्रियश्चतुरनुष्टुवंतं मद्रयानवासृग्रमेते सोमाः परिप्रिया प्रस्वानासं उपास्मै सोमा असृग्रं ॥ ७ ॥ ॥

हरिः ओम् ॥ (८।१०।५) इंद्राय सामं गायतु विप्राय बृहते बृहत् । धर्मकृतै विपश्चिते पनस्य वै ॥ त्वमिन्द्राभिभूर
 सित्वं सूर्यमरोचयः । विश्वकर्मा विश्वदेवो महांऽसि ॥ विश्राजन्ज्योतिषास्व रगच्छोरोचनं दिवः । देवास्तं इंद्रस
 ख्याययेमिरे ॥ एन्द्रं नो गधिप्रियः सत्राजिदगोह्यः । गिरिर्न विश्वतस्पृथुः पतिर्दिवः ॥ अभिहितस्य सोमपाऽउभेव भू
 थरोदसी । इंद्रासि सुन्वतो बृधः पतिः ॥ त्वं हि शश्वतीनामिन्द्रं दुर्तापु रामसि । हुंतादस्योर्मनो बृधः पतिः ॥ १ ॥ अ
 धाहींद्रगिर्वणऽउपत्वा कामान्महः संसृज्महे । उदेव्यंतं उदभिः ॥ वार्ष्णत्वाय व्याभिर्वर्धति शूरब्रह्माणि । वावृध्वांसं
 चिदद्रिवो दिवेदिवे ॥ युंजंति हरींऽइषिरस्य गार्थयोरौ रथं उरुयुगे । इंद्रवाहावचो युजा ॥ त्वनंऽइन्द्राभरंऽओजो नृमणं शत
 क्रतो विचर्षणे । आवीरं पृतनाषहं ॥ त्वं हि नः पिता वसो त्वं माता शतक्रतो बभूविथ । अधाते सुमन्ममीमहे ॥ त्वां शुष्मिन्पुरु

(८।१०।५) इंद्राय सामेति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो नृमेध इंद्र उष्णिक् सप्तमी दशम्येकादश्यौ ककुभो नवम्यं त्येपुर उष्णिहौ ।

मंडलं ८

अनु. १०

॥४६॥

हूतवाजयंतमुपब्रुवेशतक्रतो । सनौरास्वसुवीर्य ॥ २ ॥ (८१०१६) त्वामिदाह्योनरोपीप्यन्वज्जिन्भूर्णयः । सऽ
 इंद्रस्तोमवाहसामिहश्रुध्युपस्वसरमागं हि ॥ मत्स्वासुशिप्रहरिवस्तदीमहेत्वेऽआभूषंतिवेधसः । तवश्रवांस्युपमान्यु
 कथ्यासुतेष्विद्रगिर्वणः ॥ श्रायंतऽइवसूर्यविश्वेदिंद्रस्यभक्षत । वसूनिजातेजनमानऽओजसाप्रतिभागंनदीधिम ॥
 अनर्शरातिवसुदामुपस्तुहिभद्राइंद्रस्यरातयः । सोऽअस्यकामंविधुतो नरोपतिमनोदानायचोदयन् ॥ त्वमिंद्रप्रतूर्तिष्व
 भिविश्वाऽअसिस्पृधः । अशस्तिहाजनिताविश्वतूरसित्वंतूर्यतरुष्यतः⁺ ॥ अनुतेशुष्मंतुरयंतमीयतुःक्षोणीशिशुंनमात
 रा । विश्वास्तेस्पृधःश्रथयंतमन्यवैवृत्रंयदिंद्रतूर्वासि ॥ इतऽऊतीवोऽअजरंप्रहेतारमप्रहितं । आशुंजेतारंहेतारंरथीत
 ममतूर्तंतुग्यावृधं ॥ इष्कृतीरमनिष्कृतंसहसकृतंशतमूर्तिंशतक्रतुं । समानमिंद्रमवसेहवामहेवसवानंवसूजुवं ॥ ३ ॥
 (८१०१७) अयंतऽएमितुन्वापुरस्ताद्विश्वेदेवाऽअभिमायंतिपश्चात् । यदामह्यंदीधरोभागमिंद्रादिन्मयाकृण
 वोवीर्याणि ॥ दधामितेमधुनोभक्षमग्रेहितस्तेभागःसुतोऽअस्तुसोमः । असश्चत्वंदक्षिणतःसखामेधावृत्राणिजघनाव

(८१०१६) त्वामिदेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यनृमेधइंद्रःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः । (८१०१७) अयंतइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यभार्गवोनेम
 ऋषिःअयंतइतिद्वयोरिंद्रऋषिःइंद्रोदेवतामनोजवाइत्यस्याःसुपर्णोदेवतासमुद्रेइत्यस्यावज्रंयद्वाग्वदंतीतिद्वयोर्वाग्देवतात्रिष्टुप्षष्ठीजगतीसप्त
 म्याद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ७

॥४७॥

भूरि ॥ प्रसुस्तोमं भरतवाजयंतऽइंद्राय सत्यं यदिसत्यमस्ति । नेंद्रोऽअस्तीति नेमऽउत्त्वऽआहूकईददर्शकमुभिष्टवाम ॥
 अयमस्मिजरितः पश्य मे हविश्वाजातान्यभ्यस्मिमुहा । ऋतस्य माप्रदिशौ वर्धयं त्याददिरो भुवनाददर्शमि ॥ आयन्मा
 वेनाऽअरुहन्नृतस्यंऽएकमासीनं हर्यतस्य पृष्ठे । मनश्चिन्मे हृदऽआप्रत्यवोचदचिं क्रदन्निशुमंतः सखायः ॥ विश्वेत्ताते
 सर्वनेषु प्रवाच्यायाच कथं मघवन्निद्रसुवृते । पारावतं यत्पुरुसंभृतं वस्वपावृणोः शरभायऽऋषिबंधवे ॥ ४ ॥ प्रनूनं धा
 वता पृथङ्नेह योऽअवावरीत् । निर्षावृत्रस्य मर्मणि वज्रमिंद्रोऽअपीपतत् ॥ मनोजवाऽअयमानऽआयसीमंतरत्पुरं ।
 दिवं सुपर्णो गत्वा यसोमं वज्रिणऽआभरत् ॥ समुद्रेऽअंतः शयतऽउद्गावज्रोऽअभीवृतः । भरत्यस्मै संयतः पुरः प्रस्रवणा
 वलिं ॥ यद्वाग्वदंत्यविचेतनानिराष्ट्री देवानां निषसादमंद्रा । चतस्रऽऊर्जैर्दुदुहेपयांसि कस्विदस्याः परमं जंगाम ॥
 देवीं वाचं मजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति । सानोमंद्रेषु मूर्जैर्दुहानाधेनुर्वागस्मानुपसृष्टुतैतु ॥ सखे विष्णो वि
 तरं विक्रमस्वद्यौर्देहिलोकं वज्राय विष्कभे । हनाववृत्रं रिणचावसिं धूनिद्रस्य यंतु प्रसवे विसृष्टाः ॥ ५ ॥ (८।१०।८) ऋध

(८।१०।८) ऋध गित्येति षोडशर्चस्य सूक्तस्य भार्गवो जमदग्निर्ऋषिर्मित्रावरुणौ देवते पंचम्या मित्रावरुणादित्या देवताः षष्ठ्या आदित्याः
 सप्तम्यष्टम्योरश्विनौ नवमीदशम्योर्वायुरेकादशीद्वादशयोः सूर्यस्त्रयोदश्या उषाश्चतुर्दश्याः पवमानस्ततो द्वयोगौः बृहती द्वितीया चतुर्थी षष्ठ्यष्ट
 म्यः सतो बृहत्याः तृतीया गायत्री अंत्यास्ति सस्त्रिष्टुभः ।

मंडलं ८

अनु. १०

॥४७॥

गित्थासमर्त्यः शशमेदेवतातये । योनूनमित्रावरुणावभिष्टयऽआचक्रेहव्यदातये ॥ वर्षिष्ठक्षत्राऽउरुचक्षसानरा
 राजानादीर्घश्रुत्तमा । तावाहुतानदंसनारथर्यतः साकंसूर्यस्यरश्मिभिः ॥ प्रयोवामित्रावरुणाजिरोदुतोऽअद्रवत् ।
 अयःशीर्षामदेरघुः ॥ नयःसंपृच्छेनपुनर्हवीतवेनसंवादायरमते । तस्मान्नोऽअद्यसमृतेरुष्यतंवाहुभ्यांनऽउरुष्यतं॥
 प्रमित्रायप्रार्थम्णेसंचथ्यमृतावसो । वरूथ्यं१वरुणेच्छंघंवचःस्तोत्रंराजसुगायत ॥ ६ ॥ तेहिंन्विरेऽअरुणंजेन्यंवस्वे
 कंपुत्रंतिसृणां । तेधामान्यमृतामर्त्यानामदब्धाऽअभिचक्षते ॥ आमेवचांस्युद्यताद्युमत्तमानिकर्त्वा । उभायातंना
 सत्यासजोषसाप्रतिहव्यानिवीतये ॥ रातियद्वामरक्षसंहवामहेयुवाभ्यांवाजिनीवसू । प्राचींहोत्रांप्रतिरंतावितनरा
 गृणानाजमदग्निना ॥ आनोयज्ञंदिविस्पृशंवायोयाहिसुमन्मभिः । अंतःपवित्रऽउपरिंश्रीणानो३यंशुक्रोऽअयामि
 ते ॥ वेत्यध्वर्युःपथिभीरजिष्ठैःप्रतिहव्यानिवीतये । अधानियुत्वऽउभयस्यनःपिवशुचिसोमंगवाशिरं ॥ ७ ॥ वण्म
 हाँऽअंसिसूर्यवळादित्यमहाँऽअंसि । महस्तेसतोमहिमापनस्यतेद्वादेवमहाँऽअंसि ॥ बद्रसूर्यश्रवंसामहाँऽअंसिसत्रा
 देवमहाँऽअंसि । महादेवानामसूर्यःपुरोहितोविभुज्योतिरदाभ्यं ॥ इयंयानीच्यकिंणीरूपारोहिण्याकृता । चित्रेव
 प्रत्यदर्शयत्यं१तर्दशसुवाहुषु ॥ प्रजाहृतिस्त्रोऽअत्यायमीयुन्यं१न्याऽअर्कमभितोविविश्रे । बृहद्धतस्थौभुवनेष्वंतः
 पवमानोहरितऽआविवेश ॥ मातारुद्राणांदुहितावसूनांस्वसादित्यानाममृतस्यनाभिः । प्रनुवौचंचिकितुषेजनाय

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ७

॥४८॥

मागामनागामदितिवधिष्ट ॥ वचोविदंवाचमुदीरयंतीं विश्वाभिर्धुभिर्पुतिष्ठमानां । देवीं देवेभ्यः पर्येयुषीं गामा
मावृक्तमर्त्योद्भवेताः ॥ ८ ॥ (८।१०।९) त्वमग्नेवृहद्वयोदधासि देवदाशुषे । कविर्गृहपतिर्युवा ॥ सन ईळान
यासहदेवाँऽअग्नेदुवस्युवा । चिकिद्भिमानवावह ॥ त्वयाहस्विद्युजावयंचोदिष्ठेनयविष्ठ ॥ अभिष्मोवाजसातये ॥
और्वभृगुवच्छुचिममवानुवदाहुवे । अग्निंसमुद्रवाससं ॥ हुवेवातस्वनंकविंपर्जन्यं क्रंद्यंसहः । अग्निं ० ॥ ९ ॥ आस
वंसवितुर्यथाभगस्येवभुजिंहवे । अग्निं ० ॥ अग्निंवोवृधंतमध्वराणांपुरुतमं । अच्छानप्त्वेसहस्वते ॥ अयं यथानऽआ
भुवत्त्वष्टारूपेवतक्ष्या । अस्यक्रत्वायशस्वतः ॥ अयं विश्वाऽअभिश्चियोग्निर्देवेषुपत्यते । आवाजैरुपनोगमत् ॥ वि
श्वेषामिहस्तुहिहोतृणांयशस्तमं । अग्नियज्ञेषुपूर्व्यं ॥ १० ॥ शीरं पावकशोचिषं ज्येष्ठो योदमेष्वा । दीदायदीर्घश्रुत्त
मः ॥ तमर्वतं नसानसिं गृणीहि विप्रशुष्मिणं । मित्रं नयातयज्जनं ॥ उपत्वाजामयोगिरोदेदिशतीर्हविष्कृतः । वायोर
नीकेऽअस्थिरन् ॥ यस्यत्रिधात्ववृतं वरिहस्तस्थावसंदिनं । आपश्चिन्निदधापदं ॥ पदं देवस्य मीहुषोनाधृष्टाभिरूति
भिः । भद्रासूर्योऽइवोपदृक् ॥ ११ ॥ अग्नेधृतस्य धीतिभिस्तेपानो देवशोचिषा । आदेवान्वक्षियक्षिच ॥ तं त्वाजनं

(८।१०।९) त्वमग्ने इति द्वाविंशत्यृचस्य सूक्तस्य भार्गवः प्रयोगो ग्निर्गायत्री (अस्मिन्सूक्ते एतत् ऋषयो विकल्प्यन्ते—बार्हस्पत्यो ग्निः पावकः
यद्वासहसः पुत्रौ गृहपतियविष्ठौ अनयोरन्यतरो वा) ।

मंडलं ८

अनु. १०

॥४८॥

तमातरः कविं देवासोऽङ्गिरः । हव्यवाहममर्त्यं ॥ प्रचेतसं त्वाक्वेग्रे दूतं वरेण्यं । हव्यवाहं निषेदिरे ॥ नहि मेऽस-
 त्यह्यानस्वधितिर्वनन्वति । अथैतादृग्भरामिते ॥ यदग्नेकानि कानि चिदातेदारूणि दध्मसि । ताजुषस्वयविष्ठ्य ॥
 यदत्युपजिह्विकायद्वम्बोऽति सर्पति । सर्वतदस्तु ते धृतं⁺ ॥ अग्निमिधानो मनसा धियं सचेतमर्त्यः । अग्निमीधे वि-
 वस्वभिः ॥ १२ ॥ (८।१०।१०) अदर्शि गातुवित्तमो यस्मिन् ब्रतान्यादधुः । उपोषुजातमार्यस्य वर्धनमग्निं नक्षंतनो-
 गिरः ॥ प्रदैवो दासोऽग्निर्देवाँऽअच्छानमज्मना । अनुमातरं पृथिवीं विवावृते तस्थौ नाकस्य सानवि ॥ यस्माद्रेजत कृ-
 ष्यंश्च कृत्यानि कृण्वतः । सहस्रसामेधसाता विवत्मनाग्निधीभिः संपर्यत ॥ प्रयं राये निनीषसि मर्तो यस्तैव सोदाशत् ।
 सवीरं धत्तेऽअग्नऽउक्थशंसि नत्मना सहस्रपोषिणं ॥ सहृद्वे चिदभितृणत्तिवाजमर्वता सधत्तेऽअक्षिति श्रवः । त्वेदेव त्रा-
 सदा पुरुवसो विश्वावामानि धीमहि ॥ १३ ॥ यो विश्वा दयते वसुहोता मंद्रो जनानां । मधोर्न पात्रा प्रथमान्यस्मै प्रस्तोमां-
 यंत्यग्नये ॥ अश्वं नगीभीरथ्यं सुदानवो मर्मज्यं ते देवयवः । उभेतो केतनयेदस्मविदपते पषिं राधो मघोनां ॥ प्रमहिष्ठाय
 गायतऽऋता नैवृहते शुक्रशोचिषे । उपस्तुता सोऽअग्नये ॥ आवंसते मघवा वीरवद्यशः समिद्धोद्युः फ्याहुतः । कुविन्नोऽ-

(८।१०।१०) अदर्शीति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः सोभरिरग्निं रत्याया अग्रामरुतो बृहती पंचमी विराडूपा सप्तम्याद्युजः सतो बृहत्योष्ट-
 म्यादियुजः क्रमेण ककुब्हसीयसीककुवनुष्टुभः ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ७

॥४९॥

अस्यसुमतिर्नवीयस्यच्छावाजैभिरागमत् ॥ प्रेष्ठमुप्रियाणांस्तुह्यासावातिथिं । अग्निरथानांयमं ॥ १४ ॥ उदितायो
 निदितावेदितावस्वायज्ञियोववर्तति । दुष्टरायस्यप्रवणेनोर्मयोधियावाजंसिपासतः ॥ मानोहणीतामतिथिर्वसुरग्निः
 पुरुप्रशस्तऽएषः । यःसुहोतास्वध्वरः⁺ ॥ मोतेरिषन्येऽच्छोक्तिभिर्वसोग्रेकेभिश्चिदेवैः । कीरिश्चिद्वित्वामीद्वेदूत्या
 यरातहव्यःस्वध्वरः⁺ ॥ आग्नेयाहिमरुत्सखारुद्रेभिःसोमपीतये । सोमर्याऽउपसुष्टुतिमादयस्वस्वर्णरे ॥ १५ ॥ ॥
 (इतिप्रागाथमष्टममंडलंअत्रसूक्तानि ९२) ॥ (९।१।१) स्वादिष्ठयामदिष्ठयापवस्वसोमधारया । इंद्रायपातवेसु
 तः⁺ ॥ रक्षोहाविश्वचर्षणिरभियोनिमयोहतं । द्रुणासधस्थमासदत् ॥ वरिवोधातमोभवमंहिष्ठोवृत्रहन्तमः । पर्षि
 राधोमघोनाम् ॥ अभ्यर्षमहानांदेवानांवीतिमंधसा । अभिवाजमुतश्रवः ॥ त्वामच्छाचरामसितदिदर्थदिवेदिवे ।
 इंद्रोत्वेनऽआशसः ॥ १६ ॥ पुनातितेपरिस्तुतंसोमसूर्यस्यदुहिता । वारेणशश्वतातना ॥ तमीमण्वीःसमर्यऽआगृ
 भ्णंतियोषणोदश । स्वसारःपार्यैदिवि⁺ ॥ तमींहिन्वंत्युबोधमंतिवाकुरंदाति । त्रिधातुवारणमधु ॥ अभीक्ष्मम
 द्रयाऽउतश्रीणांतिधेनवःशिशुं । सोममिंद्रायपातवे ॥ अस्येदिंद्रोमदेष्वाविश्वावृत्राणिजिघ्रते । शूरोमघाचमंह
 पावमानेनवमेमंडलेसप्तानुवाकाःतत्रप्रथमेनुवाकेचतुर्विंशतिसूक्तानि (९।१।१) स्वादिष्ठयेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाःपव
 मानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९

अनु. १

॥४९॥

ते ॥ १७ ॥ (१।१।२) पवस्वदेववीरतिपवित्रैसोमरंह्या । इंद्रमिंदोवृषाविश ॥ आवच्यस्वमहिप्सरोवृषेदोद्युम्नव
 त्तमः । आयोनिधर्णसिःसदः ॥ अयुक्षतप्रियमधुधारासुतस्यवेधसः । अपोवसिष्टसुक्रतुः ॥ महंतंत्वामहीरन्वापो
 ऽअर्षेति सिंधवः । यद्गोभिर्वासयिष्यसे ॥ समुद्रोऽअप्सुमामृजेविष्टंभोधरुणोदिवः । सोमःपवित्रैऽअस्सयुः⁺ ॥ १८ ॥
 अचिक्रद्वृषाहरिर्महान्मित्रोनदर्शतः । संसूर्येणरोचते ॥ गिरस्तऽइंद्रोऽओजसाममृज्यंतैऽअपस्युवः । याभिर्मदाय
 शुभंसे ॥ तंत्वामदायघृष्वयऽउलोककृत्नुमीमहे । तवप्रशस्तयोमहीः⁺ ॥ अस्मभ्यमिदंविन्द्रयुर्मध्वःपवस्वधारया ।
 पर्जन्योवृष्टिमाँऽइव ॥ गोषाऽइंदोनृषाऽअस्यश्वसावाजसाऽउत । आत्मायज्ञस्यपूर्यः⁺ ॥ १९ ॥ (१।१।३) एष
 देवोऽअमर्त्यःपर्णवीरिवदीयति । अभिद्रोणान्यासदं ॥ एषदेवोविपाकृतोतिह्वरांसिधावति । पवमानोऽअदाभ्यः॥
 एषदेवोविपन्युभिःपवमानऽकृतायुभिः । हरिवाजायमृज्यते ॥ एषविश्वानिवार्याशूरोयज्ञिवसत्वंभिः । पवमानःसि
 षासति ॥ एषदेवोरथर्यतिपवमानोदशस्यति । आविष्कृणोतिवग्वनुं⁺ ॥ २० ॥ एषविप्रैरभिष्टुतोपोदेवोविगाहते ।
 दधद्रत्नानिदाशुषे ॥ एषदिवंविधावतितिरोरजांसिधारया । पवमानःकनिक्रदत् ॥ एषदिवंव्यासरत्तिरोरजांस्यसृष्टं

(१।१।२) पवस्वेतिदशर्चस्यसूक्तस्याकाण्वोमेधातिथिःपवमानसोमोगायत्री । (१।१।३) एषदेवइतिदशर्चस्यसूक्तस्याजीगार्तिःशुनः
 शेषःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातःपवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ७

॥५०॥

तः । पवमानः स्वध्वरः⁺ ॥ एष प्रलेन जन्मना देवो देवेभ्यः सुतः । हरिः पवित्रेऽपेति ॥ एषऽउस्य पुंरुव्रतो जज्ञानो ज
नयन्निषः । धारया पवते सुतः⁺ ॥ २१ ॥ (९।१।४) सनाच सोमजेषि च पवमानमहिश्रवः । अथानो वस्यसस्कृ
धि ॥ सनाज्योतिः सनास्व^१ विश्वाच सोमसौ भगा । अथा० ॥ सनादक्षमुतक्रतुमपसोममृधोजहि । अथा० ॥ पवी
तारः पुनीतनसोममिंद्राय पातवे । अथा० ॥ त्वंसूर्येन^२ आभजतवक्रत्वातवोतिभिः । अथा० ॥ २२ ॥ तवक्रत्वात
वोतिभिर्ज्योक्पश्येमसूर्यं । अथा० ॥ अभ्यर्ष स्वायुधसोमद्विवर्हंसरयिं । अथा० ॥ अभ्य^३र्षानपच्युतोरयिंसमत्सु
सासहिः । अथा० ॥ त्वां यज्ञैरवीवृधन्पवमानविधर्मणि । अथा० ॥ रयिनंश्चित्रमश्विनमिंदो विश्वायुमाभर । अ
था० ॥ २३ ॥ (९।१।५) समिद्धो विश्वतस्पतिः पवमानो विराजति । प्रीणन्वृषा कनिक्रदत् ॥ तनूनपात्पवमानः
शृंगेशिशानोऽर्षति । अंतरिक्षेण रारजत् ॥ ईळेन्यः पवमानोरयिर्विराजतिद्युमान् । मधोर्धाराभिरोजसा ॥ बर्हिः
प्राचीनमोजसा पवमानस्तृणन्हरिः । देवेषु देवऽईयते ॥ उदातैर्जिहते बृहद्वारो देवीर्हिरण्ययीः । पवमानेन सुष्टु

(९।१।४) सनाचेति दशर्चस्य सूक्तस्य हिरण्यस्तूपः पवमानसोमोगायत्री । (९।१।५) समिद्ध इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य काश्यपोसितः
क्रमेण धमस्तनूनपादि लोवर्हिर्देवीर्द्वार उषासानक्तादैव्यो होतारौ तिस्रो देव्यः सरस्वती लामाभारत्यस्त्वष्टा वनस्पतिः स्वाहाकृतयोगायत्री अंत्याश्च त
सोनुष्टुभः । (इत आरभ्य विंशति सूक्तेषु काश्यपो देवलोऽसितेन सह विकल्पते) ।

मंडलं ९

अनु. १

॥५०॥

ताः ॥ २४ ॥ सुशिल्पे बृहती मही पर्वमानो वृषण्यति । नक्तोषासान दर्शते⁺ ॥ उभा देवानृचक्षसा होता रादैव्या हुवे । पर्व
मानऽइन्द्रो वृषा ॥ भारती पर्वमानस्य सरस्वती ला मही । इमं नो यज्ञमार्गं मन्ति स्रो देवीः सुपशंसः ॥ त्वष्टारमग्रजां गोपा
पुरोयावान्मा हुवे । इन्द्रिन्द्रो वृषा हरिः पर्वमानः प्रजापतिः ॥ वनस्पतिं पर्वमानमध्वासमङ्घ्रिधारया । सहस्रवल्शं हरिं
तं भ्राजमानं हिरण्ययं ॥ विश्वे देवाः स्वाहा कृतिं पर्वमानस्या गत । वायुर्बृहस्पतिः सूर्योऽग्निरिन्द्रः सजोषसः ॥ २५ ॥
(९।१।६) मद्रया सोमधारया वृषा पर्वस्वदेवयुः । अव्यो वारैष्वस्मयुः⁺ ॥ अभित्यं मद्यं मदमिन्द्रं विन्द्रऽइति क्षर । अ
भिवाजिनोऽर्वातः ॥ अभित्यं पूर्यं मदं सुवानोऽर्षपवित्रऽआ । अभिवाजं मुतश्रवः ॥ अनुद्रप्सासऽइन्द्रवऽआपो
न प्रवतासरन् । पुनानाऽइन्द्रमाशत ॥ यमत्यमिव वाजिनं मृजं तियोषणोदश । वने क्रीळतमत्यविं ॥ २६ ॥ तंगोभि
र्वृषणं रसं मदाय देववीतये । सुतं भराय संसृज ॥ देवो देवाय धारयेद्राय पर्वते सुतः । पयो यदस्य पीपयत् ॥ आत्मा यज्ञ
स्य रं ह्या सुष्वाणः पर्वते सुतः । प्रलं निपातिकाव्यं ॥ एवा पुनानऽइन्द्रयुर्मदं मदिष्ठवीतये । गुहां चिदधिषे गिरः ॥ २७ ॥
(९।१।७) असृग्रमिन्द्रवः पथा धर्मं नृत्यं सुश्रियः । विद्वानाऽअस्य योजनं ॥ प्रधारामध्वोऽअग्नियो महीरपो विगाह

(९।१।६) मद्रयेति नवर्चस्य सूक्तस्य काश्यपो सितः पर्वमानसो मोगायत्री । (९।१।७) असृग्रमिति नवर्चस्य सूक्तस्यासितः पर्वमान
सो मोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ७

॥५१॥

ते । हविर्हविष्णुवन्द्यः ॥ प्रयुजोवाचोऽग्निप्रियोवृषावचक्रद्वने । सद्भाभिसत्योऽध्वरः⁺ ॥ परित्यक्ताव्याकृविर्नृ
 म्णावसानोऽअपैति । स्वर्वाजीसैषासति ॥ पवमानोऽअभिस्पृधोविशोराजैवसीदति । यदीमृण्वन्तिवेधसः ॥२८॥
 अव्योवारेपरिप्रियोहरिर्वनेषुसीदति । रेभोवनुष्यतेमती⁺ ॥ सवायुमिन्द्रमश्विनासाकमदेनगच्छति । रणायोऽअस्य
 धर्मभिः ॥ आमित्रावरुणाभगमध्वःपवंतऽऊर्मयः । विद्वानाऽअस्यशक्मभिः ॥ अस्मभ्यैरोदसीरयिमध्वोवाजस्य
 सातयै । श्रवोवसूनि संजितं ॥ २९ ॥ (९।१।८) एतेसोमाऽअभिप्रियमिन्द्रस्यकाममक्षरन् । वर्धतोऽअस्यवी
 र्यै* ॥ पुनानासंश्चमूषदोगच्छंतोवायुमश्विना । तेनोधांतुसुवीर्यै ॥ इन्द्रस्यसोमराधसेपुनानोहार्दिचोदय । ऋतस्य
 योनिमासदं ॥ मृजंतित्वादशक्षिपोहिन्वंतिसप्तधीतयः । अनुविप्राऽअमादिषुः ॥ देवेभ्यस्त्वामदायकंसृजानमति
 मेष्यः । संगोभिर्वासयामसि ॥ ३० ॥ पुनानःकलशेष्वावस्त्राण्यरुषोहरिः । परिगव्यान्यव्यत ॥ मघोनऽआपव
 स्वनोजहिविश्वाऽअपद्विषः । इन्द्रोसखायमाविश ॥ वृष्टिर्दिवःपरिस्वद्युम्नपृथिव्याऽअधि । सहोनःसोमपृतसुधाः ॥
 नृचक्षसंत्वावयमिन्द्रपीतंस्वविदं । भक्षीमहिप्रजामिषं ॥ ३१ ॥ (९।१।९) परिप्रियादिवःकृविर्वयांसिनृह्योहि
 तः । सुवानोयातिकृविक्रतुः ॥ प्रप्रक्षयायपन्यसेजनायजुष्टोऽअद्भुहै । वीत्यर्षचनिष्ठया ॥ ससूनुर्मातराशुचिर्जातो

(९।१।८) एतेसोमा इति नवर्चस्य सूक्तस्यासितः पवमानसोमो गायत्री । (९।१।९) परिप्रियेति नवर्चस्य सूक्तस्यासितः पवमानसोमो गायत्री ।

मंडलं ९

अनु. १

॥५१॥

ज्ञातेऽअरोचयत् । महान्महीऽकृतावृधा ॥ सप्तध्रीतिभिर्हितो नद्योऽअजिन्वद्द्रुहः । याऽएकमक्षिवावृधुः⁺ ॥
 ताऽअभिसंतमस्तृतंमहेयुवानमादधुः । इंदुमिंद्रतवव्रते⁺ ॥ ३२ ॥ अभिवह्निरमर्त्यःसप्तपश्यतिवार्वाहिः । क्रिविदे
 वीरतर्पयत् ॥ अवाकल्पेषुनःपुमस्तमांसिसोमयोध्या । तानिपुनानजंघनः ॥ नूनव्यसेनवीयसेसूक्तार्थसाधयापथः ।
 प्रत्नवद्रौच्यारुचः ॥ पर्वमानमहिश्रवोगामश्वैरासिवीरवत् । सनामेधांसनास्वः* ॥ ३३ ॥ (९।१।१०) प्रस्वा
 नासोरथाऽइवार्वातो नश्रवस्यवः । सोमासोरायेऽअक्रमुः ॥ हिन्वानासोरथाऽइवदधन्विरेगभस्त्योः । भरांसःकारि
 णामिव ॥ राजानो नप्रशस्तिभिःसोमासोगोभिरंजते । यज्ञो नसप्तधातृभिः ॥ परिसुवानासऽइंदवोमदायवर्हणागि
 रा । सुताऽअर्षेतिधारया ॥ आपानासोविवस्वतो जनंतऽउषसोभगं । सूरऽअण्वंवितन्वते ॥ ३४ ॥ अपद्वारामती
 नांप्रत्नाऽअण्वंतिकारवः । वृष्णोहरसऽआयवः ॥ समीचीनासऽआसतेहोतारःसप्तजामयः । पदमेकस्यपिप्रतः ॥ ना
 भानाभिन्ऽआददेचक्षुश्चित्सूर्येसचा । कवेरपत्यमादुहे ॥ अभिप्रियादिवस्पदमध्वर्युभिर्गुहाहितं । सूरःपश्यतिचक्षसा
 ॥ ३५ ॥ (९।१।११) उपास्मैगायतानरःपर्वमानार्थेदवे । अभिदेवाँऽइयक्षते ॥ अभितेमधुनापयोर्धर्वाणोऽअशि

(९।१।१०) प्रस्वानासइतिनवर्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।११) उपास्माइतिनवर्चस्यसूक्तस्यासितःपवमान
 सोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ७

॥ ५२ ॥

श्रयुः । देवं देवाय देवयु⁺ ॥ सनः पवस्व शंगवेशं जनाय शमर्वते । शंराजन्नोषधीभ्यः ॥ बभ्रवे नुस्वतवसे रुणाय दिवि
 स्पृशे । सोमाय गाथमर्चत ॥ हस्तच्युतेभिरद्रिभिः सुतंसोमं पुनीतन । मंधावाधावतामधु ॥ ३६ ॥ नमसे दुर्पसीदत
 दध्नेदभि श्रीणीतन । इंदुमिंद्रे दधातन ॥ अमित्रहावि चर्षणिः पवस्व सोम शंगवे । देवेभ्योऽनुकामकृत्⁺ ॥ इंद्राय
 सोमपातवे मदाय परिषिच्यसे । मनश्चिन्मनसस्पतिः ॥ पवमानसुवीर्यैरयिंसोमरिरीहिनः । इंदुविंद्रेण नोयुजा⁺
 ॥ ३७ ॥ (९।१।१२) सोमाऽअसृग्रमिंदवः सुताऽऽकृतस्य सादने । इंद्राय मधुमत्तमाः ॥ अभिविप्राऽअनूषत गावो
 वत्सं नमातरः । इंद्रं सोमस्य पीतये ॥ मदच्युत्क्षैतिसादने सिंधोरूर्माविपश्चित् । सोमो गौरीऽअधिश्चितः⁺ ॥ दिवो
 नाभाविचक्षणो व्योवारैर्महीयते । सोमो यः सुक्रतुः कविः⁺ ॥ यः सोमः कलशेष्वँऽअंतः पवित्रऽआहितः । तमिंदुः
 परिषस्वजे ॥ ३८ ॥ प्रवाचमिंदुरिष्यतिसमुद्रस्याधिविष्टपि । जिन्वन्कोशं मधुश्रुतं ॥ नित्यस्तोत्रो वनस्पतिर्धीना
 मंतः सर्वर्दुघः । हिन्वानो मानुषायुगा⁺ ॥ अभिप्रियादिवस्पदा सोमो हिन्वानोऽअर्षति । विप्रस्य धारया कविः⁺ ॥
 आपवमानधारय रयिंसहस्रवर्चसं । अस्मेऽइंदोस्वाभुवं ॥ ३९ ॥ इति षष्ठाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

(९।१।१२) सोमा असृग्रमिति नवर्चस्य सूक्तस्यासितः पवमानसोमो गायत्री ।

मंडलं ९

अनु. १

॥ ५२ ॥

सप्तचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३९ सूक्तानि १८ ऋचः १९८ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. २९ वाग्देव्या. २ इंद्राये. मित्रावरुणाभ्या. ४ मित्रावरुणादित्येभ्य. आदित्येभ्य. अश्विभ्या. २ वायव. २ सूर्याये. २ उषस. पवमानाये. गवइ. २ अग्नय. ३५ अग्नमरुच्च. पवमानायसोमाये. ४० समिद्धायग्नय. तनूनपात. इळाये. बर्हिषइ. देवीभ्योद्वाभ्य. उषासानक्ताभ्या. देविभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्या. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट्र. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. पवमानायसोमाये. ६३ ॥ इतिषष्ठेसप्तमः ॥

सोमःपरिप्राष्टावेषधियाप्रतेप्रनिस्नेनेवपरिसुवानःसप्तयत्सोमप्रकविरेतेधावन्त्येतेसोमासःसोमांसुग्रंप्रसोमा
सःपवस्वषट्दृढच्युतंआगस्त्यस्तममृक्षंतैध्मवाहोदार्ढच्युतंएषकविर्नृमेधंएषवाजीप्रियमेधःप्रास्यनृमेधःप्रधारा
विंदुःप्रसोमासोगोतमःप्रसोमासःश्यावाश्वःप्रसोमासस्त्रितःप्रसुवानआनःपवस्वप्रभूवसुरसर्जिससुतोरहूगण
एषउस्यआशुरर्षबृहन्मर्तिःपुनानःप्रयेगावोमेध्यातिथिर्जनयन्योअत्यइव ॥ ८ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (९।१।१३) सोमःपुनानोऽअर्षतिसहस्रधारोऽअत्यविः । वायोरिंद्रस्यनिष्कृतं⁺ ॥ पवमान
मवस्यवोविप्रमभिप्रगायत । सुष्वाणंदेववीतये ॥ पवतेवाजसातयेसोमाःसहस्रपाजसः । गृणानादेववीतये ॥ उत
नोवाजसातयेपवस्वबृहतीरिषः । द्युमर्दिदोसुवीर्यं ॥ तेनःसहस्रिणंरयिंपवतामासुवीर्यं । सुवानादेवासुऽइंदवः ॥

(९।१।१३) सोमःपुनानइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोऽसितःपवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ८

॥ ५३ ॥

॥ १ ॥ अत्याहियानानहेतुभिरसृग्रंवाजसातये । विवारमव्यमाशवः ॥ वाश्राऽअर्षेतींदवोभिवत्संनधेनवः । दध
 न्विरेगभस्त्योः ॥ जुष्टऽइंद्रायमत्सरःपवमानकनिक्रदत् । विश्वाऽअपद्विषौजहि ॥ अपघ्नंतोऽअरावणःपवमानाः
 स्वर्दशः । योनावृतस्यसीदत् ॥ २ ॥ (९।१।१४) परिप्रासिष्यदत्कृविःसिंधौरूमावधिश्रितः । कारंविभ्रत्पुरुस्पृ
 हं ॥ गिरायदीसबंधवःपंचव्राताऽअपस्यवः । परिष्कृण्वंतिधर्णसिं⁺ ॥ आदस्यशुष्मिणोरसेविश्वेदेवाऽअमत्सत ।
 यदीगोभिर्वसायते ॥ निरिणानोविधावतिजहच्छर्याणितान्वा । अत्रासंजिघ्रतेयुजा⁺ ॥ नृप्तीभिर्योविवस्वतःशुभ्रो
 नमामृजेयुवा । गाःकृण्वानोननिर्णिजं ॥ ३ ॥ अतिश्रितीतिरश्चतागव्याजिगात्यण्व्या । वृशुमियतिर्यंविदे⁺ ॥ अ
 भिक्षिपःसमग्मतमर्जयंतीरिषस्पतिं । पृष्ठागृभ्णतवाजिनः ॥ परिदिव्यानिमर्मृशद्विश्वांसिसोमपार्थिवा । वसूनि
 याह्यस्मयुः⁺ ॥ ४ ॥ (९।१।१५) एषधियायात्यण्व्याशूरोरथैभिराशुभिः । गच्छन्निद्रस्यनिष्कृतं⁺ ॥ एषपुरुधि
 यायतेबृहतेदेवतातये । यत्रामृतासुऽआसंते ॥ एषहितोविनीयतेतःशुभ्रावतापथा । यदीतुंजंतिभूर्णयः ॥ एषशं
 गाणिदोधुवच्छिशीतेयूथ्योऽवृषा । नृम्णादधानुऽओजसा ॥ एषरुक्मिभिरिरीयतेवाजीशुभ्रोभिरंशुभिः । पतिःसिंधू
 नांभवन् ॥ एषवसूनिपिबुनापरुषाययिवाँऽअति । अवशादैषुगच्छति ॥ एतंमृजंतिमर्ज्यमुपद्रोणैष्वायवः । प्रच

(९।१।१४) परिप्रेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।१५) एषधियेष्टर्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९

अनु. १

॥ ५३ ॥

क्राणंमहीरिषः ॥ एतमुत्तमं दशक्षिपौमृजं तिस्रसधीतयः । स्वायुधं मदिंतमं ॥ ५ ॥ (९।१।१६) प्रतेसोतारऽओ
 ण्योऽरसंमदायघृष्वये । सर्गोनतक्त्येतशः ॥ क्रत्वादक्षस्यरथ्यमपोवसानमंधसा । गोषामण्वेषुसश्चिम ॥ अनसम
 प्सुदुष्टरंसोमंपवित्रऽआसृज । पुनीहींद्रायपातवे ॥ प्रपुनानस्यचेतसासोमःपवित्रेऽअर्षति । क्रत्वासधस्थमासदत् ॥
 प्रत्वानमोभिरिंदवऽइंद्रसोमाऽअसृक्षत । महेभरायकारिणः ॥ पुनानोरूपेऽअव्ययेविश्वाऽअर्षन्नभिश्चियः । शूरोन
 गोषुतिष्ठति ॥ दिवोनसानुपिप्युषीधारासुतस्यवेधसः । वृथापवित्रेऽअर्षति ॥ त्वंसोमविपश्चितंतनापुनानऽआयु
 षु । अव्योवारंविधावसि ॥ ६ ॥ (९।१।१७) प्रनिम्नेनेवसिंधवोघ्नंतोवृत्राणिभूर्णयः । सोमाऽअसृग्रमाशवः ॥
 अभिसुवानासऽइंद्रवोवृष्टयःपृथिवीमिव । इंद्रंसोमासोऽअक्षरन् ॥ अत्यूर्मिर्मत्सरोमदुःसोमःपवित्रेऽअर्षति । विघ्न
 न्रक्षांसिदेवयुः ॥ आकलशेषुधावतिपवित्रेपरिषिच्यते । उक्थैर्यज्ञेषुवर्धते ॥ अतित्रीसोमरोचनारोहन्नभ्राजसेदि
 वं । इष्णन्तसूर्येनचौदयः ॥ अभिविप्राऽअनूषतमूर्धन्यज्ञस्यकारवः । दधानाश्चक्षसिप्रियं ॥ तमुत्वावाजिनंनरो
 धीभिर्विप्राऽअवस्यवः । मृजंतिदेवतातये ॥ मघोर्धारामनुक्षरतीव्रःसधस्थमासदः । चारुर्कृतायपीतये ॥ ७ ॥

(९।१।१६) प्रतेसोतारइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।१७) प्रनिम्नेनेवेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ८

॥ ५४ ॥

(९।१।१८) परि॒सु॒वानो॒गिरि॒ष्ठाः प॒वि॒त्रे॒सोमो॑ऽअक्षाः । मदे॑षुसर्व॒धाऽअ॑सि ॥ त्वंविप्र॒स्त्वंक॒विर्म॑धुप्रजा॒तम॑धंसः । मदे॑षु० ॥ तव॒वि॒श्वेस॒जोष॑सोदे॒वासः पी॒तिमा॑शत । मदे॑षु० ॥ आयोवि॒श्वानि॒वा॒र्याव॑सूनिहस्तयोर्द॒धे । मदे॑षु० ॥ यऽइमेरोद॑सीम॒हीस॑मा॒तरे॑वदोह॒ते । मदे॑षु० ॥ परि॒योरोद॑सीऽउ॒भेस॒द्योवा॑जैर्भिरर्ष॑ति । मदे॑षु० ॥ सशु॒ष्मीक॒लशे॑
ष्वापु॒नानो॑ऽअचि॒क्रदत् । मदे॑षु० ॥ ८ ॥ (९।१।१९) यत्सोम॑चि॒त्रमु॒क्थ्यं दि॒व्यं पा॒र्थि॒व॒वसु॑ । तन्नः पु॒नान॑ऽआ
भर ॥ यु॒वंहि॒स्थः स्व॑र्पतीऽइन्द्र॑श्चसोम॒गोप॑ती । ई॒शाना॑पि॒प्यत॑ंधियः ॥ वृषा॑पु॒नान॑ऽआयुषु॒स्तन॑यन्नधि॒वर्हिषि॑ । हरिः
स॒न्योनि॑मासदत् ॥ अवा॑वशंत॒धीत॑योवृष॒भस्या॑धिरेत॑सि । स॒नोर्व॑त्सस्य॒मातरः॑ ॥ कु॒विद्वृ॑ष॒ण्यंती॑भ्यः पु॒नानो॑गर्भ॒मा
दध॑त् । याः शु॒क्रं दु॑हतेप॒यः ॥ उप॑शि॒क्षाप॑त॒स्थुषो॑भियस॒माधे॑हि॒शत्रु॑षु । पव॑मानवि॒दारयि॑ ॥ नि॒शत्रोः॑सोम॒वृष्ण्यं
नि॒शुष्मं॑नि॒वर्य॑स्तिर । दूरे॑वा॒सतो॑ऽअ॒न्ति॒वा ॥ ९ ॥ (९।१।२०) प्र॒क॒विर्दे॒ववी॑तये॒व्योवा॑रेभिरर्ष॑ति । सा॒ह्वान्वि॒श्वो
ऽअ॒भिस्पृ॑धः ॥ स॒हिष्मा॑ज॒रितृ॑भ्यऽआवा॒जंगो॑म॒तमि॑न्वति । पव॑मानःसह॒स्त्रिणं॑ ॥ परि॒वि॒श्वानि॒चेत॑सामृ॒शसे॑पव॒से
म॒ती । स॒नः सोम॑श्च॒वोवि॑दः ॥ अ॒भ्यर्ष॑वृ॒हद्य॑शोम॒धव॑न्नो॒ध्रुव॑रयि॑ । इ॒ष्टोतृ॑भ्य॒आभ॑र ॥ त्वंरा॑जैवसु॒व्रतो॑गिरः॒सोमा

(९।१।१८) परि॒सु॒वान॑इति॒सप्त॑र्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमो॒गायत्री॑ । (९।१।१९) यत्सोमे॒तिसप्त॑र्चस्यसूक्तस्यासितःपवमान
सोमो॒गायत्री॑ । (९।१।२०) प्र॒क॒विरि॑तिसप्त॑र्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमो॒गायत्री॑ ।

मंडलं ९

अनु. १

॥ ५४ ॥

विवेशिथ । पुनानोर्वहेऽअद्भुत ॥ सवहिरप्सुदुष्टरोमृज्यमानोगभस्त्योः । सोमश्चमूषुसीदति ॥ क्रीलुर्मखोनमंहयुःप
 वित्रंसोमगच्छसि । दधत्स्तोत्रेसुवीर्यं ॥ १० ॥ (९।१।२१) एतेधावंतींदवःसोमाऽइंद्रायघृष्वयः । मत्सरासः
 स्वर्विदः ॥ प्रवृण्वंतोऽअभियुजःसुष्वयेवरिवोविदः । स्वयंस्तोत्रेवयस्कृतः ॥ वृथाक्रीळंतऽइंदवःसधस्थमभ्येकमिह ।
 सिंधोरूमव्यक्षरन् ॥ एतेविश्वानिवार्यापवमानासऽआशत । हितानसप्तयोरथे ॥ आस्मिन्पिशंगमिंदवोदधातावे
 नमादिशे । योऽअस्मभ्यमरावा ॥ ऋभुर्नरथ्यंनवंदधाताकेतमादिशे । शुक्राःपवध्वमर्णसा ॥ एतऽउत्येऽअवीवश
 न्काष्ठांवाजिनोऽअक्रत । सतःप्रासाविषुर्मतिं⁺ ॥ ११ ॥ (९।१।२२) एतेसोमासऽआशवोरथाऽइवप्रवाजिनः ।
 सर्गाःसृष्टाऽअहेषत ॥ एतेवाताऽइवोरवःपर्जन्यस्येववृष्टयः । अग्नेरिवभ्रमावृथा ॥ एतेपूताविपश्चितःसोमासोद
 ध्याशिरः । विपाव्यानशुर्धियः ॥ एतेमृष्टाऽअमर्त्याःससृवांसोनशश्रमुः । इयक्षंतःपथोरजः ॥ एतेपृष्ठानिरोदसोर्वि
 प्रयंतोव्यानशुः । उतेदमुत्तमंरजः ॥ तंतुंतन्वानमुत्तममनुप्रवतऽआशत । उतेदमुत्तमाय्यं ॥ त्वंसोमपणिभ्यऽआ
 वसुगव्यानिधारयः । तंतंतुमचिक्रदः ॥ १२ ॥ (९।१।२३) सोमाऽअसृग्रमाशवोमधोर्मदस्यधारया । अभिवि

(९।१।२१) एतेधावंतीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमोगायत्री । (९।१।२२) एतेसोमासइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यासितःपव
 मानसोमोगायत्री । (९।१।२३) सोमाअसृग्रमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ.४अ.८

॥५५॥

श्वानिकाव्या ॥ अनुप्रत्तासऽआयवःपदंनवीयोऽअक्रमुः । रुचेजनंतसूर्य ॥ आपवमाननोभरार्योऽअदाशुषोगयं ।
 कृधिप्रजावतीरिषः ॥ अभिसोमासऽआयवःपवंतेमद्यमदं । अभिकोशमधुश्रुतं ॥ सोमोऽअर्षतिधर्णसिर्दधानऽइंद्रि
 यंरसं । सुवीरोऽअभिशस्तिपाः⁺ ॥ इंद्रायसोमपवसेदेवेभ्यःसधमाद्यः । इंद्रोवाजंसिषाससि ॥ अस्यपीत्वामदाना
 मिंद्रोवृत्राण्यप्रति । जघानजघनच्छनु⁺ ॥ १३ ॥ (९।१।२४) प्रसोमासोऽअधन्विषुःपवमानासऽइंदवः । श्रीणा
 नाऽअप्सुमृजत ॥ अभिगावोऽअधन्विषुरापोनप्रवतायतीः । पुनानाऽइंद्रमाशत ॥ प्रपवमानधन्वसिसोमैंद्रायपा
 तवे । नृभिर्यतोविनीयसे ॥ त्वंसोमनृमादनुःपवस्वचर्षणीसहे । सस्त्रियोऽअनुमाद्यः ॥ इंद्रोयदद्रिभिःसुतःपवित्रं
 परिधावसि । अरमिंद्रस्यधाम्ने ॥ पवस्ववृत्रहन्तमोक्थेभिरनुमाद्यः । शुचिःपावकोऽअद्भुतः ॥ शुचिःपावकऽउच्य
 तेसोमःसुतस्यमध्वः । देवावीरंघशंसुहा⁺ ॥ १४ ॥ (९।२।१) पवस्वदक्षसाधनोदेवेभ्यःपीतयेहरे । मरुद्भ्योवाय
 वेमदः ॥ पवमानधियाहितोऽभियोनिंकनिक्रदत् । धर्मणावायुमाविंश ॥ संदेवैःशोभतेवृषाकविर्योनावधिप्रियः ।
 वृत्रहादेववीतमः ॥ विश्वारूपाण्याविशन्पुनानोयातिहर्यतः । यत्रामृतासऽआसते ॥ अरुषोजनयन्गिरःसोमःपव

(९।१।२४) प्रसोमासइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यासितःपवमानसोमोगायत्री ॥ द्वितीयेनुवाकेषट्त्रिंशत्सूक्तानि (९।२।१) पवस्वेतिषष्ठ
 र्चस्यसूक्तस्यागस्योदहच्युतःपवमानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९

अनु. २

॥५५॥

तऽआयुषक् । इंद्रंगच्छन्कविक्रंतुः ॥ आपवस्वमदिन्तमपवित्रंधारयाकवे । अर्कस्ययोनिमासदं ॥ १५ ॥ (१।२।२)
तममृक्षंतवाजिनमुपस्थेऽदितेरधि । विप्रासोऽअण्व्याधिया⁺ ॥ तंगावोऽअभ्यनूपतसहस्रधारमक्षितं । इंदुधर्ता
रमादिवः⁺ ॥ तंवैधांमेधयाह्यन्पवमानमधिद्यवि । धूर्णसिंभूरिंधायसं ॥ तमह्यन्भुरिजोर्धियासंवसानंविष्वतः ।
पतिवाचोऽअदाभ्यं ॥ तंसानावधिजामयोहरिंहिन्वंत्याद्रिभिः । हर्यंतभूरिचक्षसं ॥ तंत्वाहिन्वंतिवैधसःपवमानगि
रावृधं । इंदुविद्रायमत्सरं⁺ ॥ १६ ॥ (१।२।३) एषकविरभिष्टुतःपवित्रेऽअधितोशते । पुनानोघ्नन्नपस्त्रिधः ॥
एषऽइंद्रायवायवैस्वर्जित्परिषिच्यते । पवित्रैदक्षसाधनः ॥ एषनृभिर्विनीयतेदिवोमूर्धावृषासुतः । सोमोवनेषुविश्व
वित्⁺ ॥ एषगव्युरचिक्रदत्पवमानोहिरण्ययुः । इंदुःसत्राजिदस्तृतः ॥ एषसूर्येणहासतेपवमानोऽअधिद्यवि ।
पवित्रैमत्सरोमदः ॥ एषशुभ्यसिष्यददंतर्िक्षेवृषाहरिः । पुनानऽइंदुरिंद्रमा⁺ ॥ १७ ॥ (१।२।४) एषवाजीहि
तो नृभिर्विश्वविन्मनसस्पतिः । अव्योवारंविधावति ॥ एषपवित्रेऽअक्षरत्सोमोदेवेभ्यःसुतः । विश्वाधामान्याविश
न्⁺ ॥ एषदेवःशुभायतेधियोनावमर्त्यः । वृत्रहादेववीतमः ॥ एषवृषाकनिर्क्रददृशभिर्जामिभिर्युतः । अभिद्रोणा

(१।२।२) तममृक्षंतेतिषळर्चस्यसूक्तस्यदार्ढ्युतइध्मवाहःपवमानसोमोगायत्री । (१।२।३) एषकविरितिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसो
नृमेधःपवमानसोमोगायत्री । (१।२।४) एषवाजीतिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःप्रियमेधःपवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ८

॥ ५६ ॥

निधावति ॥ एषसूर्यमरोचयत्पवमानोविचर्षणिः । विश्वाधामानि विश्ववित्⁺ ॥ एषशुष्म्यदाभ्यःसोमःपुनानोऽअ
 र्षति । देवावीरघशंसहा⁺ ॥ १८ ॥ (९।२।५) प्रास्यधाराऽअक्षरन्वृष्णःसुतस्यौजसा । देवाऽअनुप्रभूषतः ॥
 सप्तमृजंतिवेधसोगृणंतःकारवोगिरा । ज्योतिर्जज्ञानमुक्थ्यं* ॥ सुषहासोमतानितेपुनानायप्रभूवसो । वर्धासमुद्र
 मुक्थ्यं* ॥ विश्वावसूनि संजयन्पवस्वसोमधारया । इनुद्वेषांसिसुध्यक् ॥ रक्षासुनोऽअररुषःस्वनात्समस्यकस्यचि
 त् । निदोयत्रमुमुचमहे ॥ एंदोपार्थिवंरयिंदिव्यंपवस्वधारया । द्युमंतंशुष्ममाभर ॥ १९ ॥ (९।२।६) प्रधाराऽ
 अस्यशुष्मिणोवृथापवित्रेऽअक्षरन् । पुनानोवाचमिष्यति⁺ ॥ इंदुर्हियानःसोतृभिर्मृज्यमानःकनिकदत् । इयतिव
 मुमिंद्रियं⁺ ॥ आनःशुष्मैन्ृषाह्यंवीरवंतंपुरुस्पृहं । पवस्वसोमधारया ॥ प्रसोमोऽअतिधारयापवमानोऽअसिष्यद
 त् । अभिद्रोणान्यासदं ॥ अप्सुत्वामधुमत्तमंहरिंहिन्वत्यद्रिभिः । इंदुविद्रायपीतये ॥ सुनोतामधुमत्तमंसोममिंद्रा
 यवज्जिणे । चारुंशर्धीयमत्सरं⁺ ॥ २० ॥ (९।२।७) प्रसोमासःस्वाध्यःपवमानासोऽअक्रमुः । रयिंकृष्णंतिचेत
 नं ॥ दिवस्पृथिव्याऽअधिभवैदोद्युन्मवर्धनः । भवावाजानांपतिः ॥ तुभ्यंवाताऽअभिप्रियस्तुभ्यमर्षतिसिंधवः ।

(९।२।५) प्रास्यधाराइतिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसो नृमेधःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।६) प्रधाराइतिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोविंदुः
 पवमानसोमोगायत्री । (९।२।७) प्रसोमासइतिषळर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमःपवमानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९

अनु. २

॥ ५६ ॥

सोमवर्धेति ते महः ॥ आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोमवृष्ण्यं । भवा वाजस्य संगथे⁺ ॥ तुभ्यं गावो घृतं पयो वभ्रौ दुदुहे
 ऽअक्षितं । वर्षिष्ठे ऽअधिसानं वि ॥ स्वायुधस्य ते सतो भुवनस्य पते वयं । इंदो सखित्वमुश्मसि ॥ २१ ॥ (९।२।८)
 प्रसोमा सोमदच्युतः श्रवसे नो मघोनः । सुता विदथे ऽअक्रमुः ॥ आदीन् त्रितस्य योषणो हरिं हि न्वं त्यद्रिभिः । इंदुमिन्द्रा
 यपीतये ॥ आदीं हंसो यथा गुणं विश्वस्या वीवशन्मतिं । अत्योनगोभिरज्यते ॥ उभे सोमा वचा कशन्मृगो न तक्तो ऽअर्ष
 सि । सीदन्नृतस्य योनिमा⁺ ॥ अभिगावो ऽअनूपतयोषा जारमिव प्रियं । अगन्नाजिं यथा हितं⁺ ॥ अस्मे धेहिद्युमद्यशो
 मघवन् न्यश्च मह्यं च । सुनिमेधामुत श्रवः ॥ २२ ॥ (९।२।९) प्रसोमा सो विपश्चितो पांनयं त्यूर्मयः । वना निमहिषा ऽ
 इव ॥ अभिद्रोणा निव भ्रवः शुक्रा ऽकृतस्य धारया । वाजुंगो मंतमक्षरन् ॥ सुता ऽइंद्राय वायवेवरुणाय मरुद्भ्यः । सो
 मा ऽअर्षेति विष्णवे ॥ तिष्ठो वाच ऽउदीरते गावो मिमंति धेनवः । हरिरेति कनिकदत् ॥ अभिब्रह्मीरनूपतय ह्वीकृतस्य
 मातरः । मर्मज्यंते दिवः शिशुं ॥ रायः समुद्रांश्च तुरोस्मभ्यं सोम विश्वतः । आपवस्व सहस्रिणः ॥ २३ ॥ (९।२।१०)
 प्रसुवानो धारया तने दुर्हिन्वानो ऽअर्षति । रुजद्दृष्ट्वा व्योजसा ॥ सुत ऽइंद्राय वायवेवरुणाय मरुद्भ्यः । सोमो ऽअर्षति

(९।२।८) प्रसोमास इति षष्ठ्यसूक्तस्यात्रेयः श्यावाश्वः पवमानसोमो गायत्री । (९।२।९) प्रसोमास इति षष्ठ्यसूक्तस्याह्यस्त्रितः
 पवमानसोमो गायत्री । (९।२।१०) प्रसुवान इति षष्ठ्यसूक्तस्याह्यस्त्रितः पवमानसोमो गायत्री ।

ऋक्सं.

अ.४अ.८

॥५७॥

विष्णवे ॥ वृषाणं वृषभिर्यतं सुन्वन्ति सोममद्रिभिः । दुहन्ति शक्मनापयः ॥ भुवन्त्रितस्य मज्यो भुवदिन्द्राय मत्सरः । सं
 रूपैरज्यते हरिः ॥ अभीमृतस्य विष्टपंदुहते पृश्निमातरः । चारुप्रियतमं हविः⁺ ॥ समैनमहुताऽऽमागिरोऽअर्षतिस्र
 सुतः । धेनूर्वाश्रोऽअवीवशत् ॥ २४ ॥ (१।२।११) आनः पवस्व धारया पवमानरयिं पृथुं । यया ज्योतिर्विदा
 सिनः ॥ इंद्रोऽसमुद्रमीखय पवस्व विश्वमेजय । रायो धर्तान्ऽओजसा ॥ त्वया वीरेण वीरवोभिष्यामपृतन्यतः । क्षरा
 णोऽअभिवार्यं ॥ प्रवाजमिंदुरिष्यतिसिषासन्वाजसाऽऽर्षिः । व्रताविदानऽआयुधा ॥ तंगीभिर्वीचमीखयं पुनानं
 वासयामसि । सोमं जनस्य गोपतिं ॥ विश्वो यस्य व्रते जनो दाधार धर्मणस्पतेः । पुनानस्य प्रभूवसोः ॥ २५ ॥ (१।२।१२)
 असर्जिरथ्यो यथा पवित्रे चम्वोऽसुतः । कार्भन्वाजीन्यक्रमीत् ॥ सवहिः सोमजा गृविः पवस्व देववीरति । अभिकोशं
 मधुश्रुतं ॥ सनोज्योतीऽषिपूर्व्यपवमानविरोचय । क्रत्वेदक्षाय नो हिनु ॥ शुभमानऽऽकृतायुभिर्मृज्यमानो गभस्त्योः ।
 पवते वारोऽअव्ययं ॥ सविश्वादाशुषेव सुसोमो दिव्यानि पार्थिवा । पवतामांतरिक्ष्या ॥ आदिवस्पृष्टमश्वयुर्गव्ययुः
 सोमरोहसि । वीरयुः शंसस्पते ॥ २६ ॥ (१।२।१३) ससुतः पीतये वृषा सोमः पवित्रेऽअर्षति । विघ्नत्रक्षांसि देवयुः⁺ ॥

(१।२।११) आनः पवस्वेति षष्ठ्यसूक्तस्यांगिरसः प्रभूवसुः पवमानसोमो गायत्री । (१।२।१२) असर्जीति षष्ठ्यसूक्तस्यांगिरसः
 प्रभूवसुः पवमानसोमो गायत्री । (१।२।१३) ससुतइति षष्ठ्यसूक्तस्यांगिरसोरहूगणः पवमानसोमो गायत्री ।

मंडलं ९

अनु. २

॥५७॥

सपवित्रैर्विचक्षणो हरिरर्पति धर्णसिः । अभियोनिं कनिक्रदत् ॥ सवाजीरोचनादिवः पवमानो विधावति । रक्षोहावारं म
व्ययं ॥ सत्रितस्याधिसानविपवमानोऽअरोचयत् । जामिभिः सूर्यसह⁺ ॥ सवृत्रहावृषासुतो वरिवो विददाभ्यः । सोमो
वाजमिवासरत् ॥ सदेवः कविनैषितोऽभिद्रोणा निधावति । इंदुरिंद्राय मंहना ॥ २७ ॥ (१।२।१४) एषऽउस्य वृषार
थो व्योवारेभिरर्पति । गच्छन्वाजं सहस्रिणं ॥ एतंत्रितस्य योषणो हरिं हिन्वंत्यद्रिभिः । इंदुमिंद्राय पीतये ॥ एतं त्यं
हरितो दशममृज्यंतेऽअपस्युवः । याभिर्मदायुं भते ॥ एषस्य मानुषीष्वाश्वेनो न विक्षुसीदति । गच्छन् जारो न योषि
तं ॥ एषस्य मद्योरसो वचष्टेदिवः शिशुः । यऽइंदुर्वारमाविशत् ॥ एषस्य पीतये सुतो हरिरर्पति धर्णसिः । क्रंदन्योनिं
मभिप्रियं⁺ ॥ २८ ॥ (१।२।१५) आशुरर्षे बृहन्मते परिप्रियेण धाम्ना । यत्र देवाऽइति ब्रवन् ॥ परिष्कृण्वन्न नि
ष्कृतं जनाय यातयन्निषः । वृष्टिदिवः परिस्रव ॥ सुतऽएति पवित्रऽआत्विषिं दधानऽओजसा । विचक्षाणो विरोचय
न् ॥ अयंसयोदिवस्परिरघुयामा पवित्रऽआ । सिंधोरूर्मा व्यक्षरत् ॥ आविवा सन्परावतोऽअथोऽअर्वावतः सुतः ।
इंद्राय सिच्यते मधु ॥ समीचीनाऽअनूपत हरिं हिन्वंत्यद्रिभिः । योनावृतस्य सीदत ॥ २९ ॥ (१।२।१६) पुनानो

(१।२।१४) एषऽउस्येति षष्ठ्यसूक्तस्यांगिरसोरहूगणः पवमानसोमो गायत्री । (१।२।१५) आशुरर्षेति षष्ठ्यसूक्तस्यांगिरसो
बृहन्मतिः पवमानसोमो गायत्री । (१।२।१६) पुनान इति षष्ठ्यसूक्तस्यांगिरसो बृहन्मतिः पवमानसोमो गायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ६ अ. ८

॥ ५८ ॥

ऽअक्रमीदभिविश्वामृधोविचर्षणिः । शुभंतिविप्रधीतिभिः ॥ आयोनिमरुणोरुहृद्गमदिद्रं वृषांसुतः । ध्रुवेसदसिसी
 दति ॥ नूनोरयिमहामिदोस्मभ्यंसोमविश्वतः । आपवस्वसहस्रिणं ॥ विश्वासोमपवमानद्युम्नानीदवाभरं । वि
 दाःसहस्रिणीरिषः ॥ सनःपुनानऽआभररयिंस्तोत्रेसुवीर्यं । जरितुर्वर्धयागिरः ॥ पुनानऽईदवाभरसोमद्विवर्हंसंरयिं ।
 वृषन्निदोनऽउक्थ्यं* ॥ ३० ॥ (९।२।१७) प्रयेगावोनभूर्णयस्त्वेषाऽअयासोऽअक्रमुः । घ्नतःकृष्णामपत्वचं ॥
 सुवितस्यमनामहेतिसेतुंदुराव्यं । साह्यांसोदस्युमव्रतं+ ॥ शृण्वेवृष्टेरिवस्वनःपवमानस्यशुष्मिणः । चरंतिविद्युतो
 दिवि+ ॥ आपवस्वमहीमिषंगोमदिंदोहिरण्यवत् । अश्वावद्वाजवत्सुतः+ ॥ सपवस्वविचर्षणऽआमहीरोदसीपृण ।
 उषाःसूर्योनरश्मिभिः ॥ परिणःशर्मयंत्याधारयासोमविश्वतः । सरारसेवविष्टपं ॥ ३१ ॥ (९।२।१८) जनय
 त्रोचनादिवोजनयन्नप्सुसूर्यं । वसानोगाऽअपोहरिः ॥ एषप्रत्नेनमन्मनादेवोदेवेभ्यस्परि । धारयापवतेसुतः+ ॥
 वावृधानायतूर्वयेपवतेवाजसातये । सोमाःसहस्रपाजसः ॥ दुहानःप्रत्नमित्पयःपवित्रेपरिषिच्यते । क्रंदन्देवाँऽअ
 जीजनत् ॥ अभिविश्वानिवार्याभिदेवाँऽअक्रतावृधः । सोमःपुनानोऽअर्षति ॥ गोमन्नःसोमवीरवदश्वावद्वाजवत्सुतः ।

(९।२।१७) प्रयेगावइतिषळर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेध्यातिथिःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।१८) जनयन्नितिषळर्चस्यसूक्तस्यमेध्या
 तिथिःपवमानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९

अनु. २

॥ ५८ ॥

पवस्वबृहतीरिषः ॥ ३२ ॥ (९।२।१९) योऽअत्यऽइवमृज्यतेगोभिर्मदायहर्यतः । तंगीभिर्वासयामसि ॥ तन्नो
विश्वाऽअवस्युवोगिरःशुभंतिपूर्वथा । इंदुमिंद्रायपीतये ॥ पुनानोयातिहर्यतःसोमोगीभिःपरिष्कृतः । विप्रस्यमेध्या
तिथेः ॥ पवमानविदारयिमस्मभ्यंसोमसुश्रियं । इंदोसहस्रवर्चसं ॥ इंदुरत्योनवाजसुत्कनिंक्रंतिपवित्रऽआ । यद
क्षारतिदेवयुः⁺ ॥ पवस्ववाजसातयेविप्रस्यगृणतोवृधे । सोमरास्वसुवीर्यं ॥ ३३ ॥ इतिषष्ठाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

अष्टचत्वारिंशाध्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि ३१ ऋचः २०४ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमायेदं. २०४ ॥ इतिषष्ठेऽष्टमः ॥

(९।२।१९) योअत्यइवेतिषळर्चस्यसूक्तस्यमेध्यातिथिःपवमानसोमोगायत्री ।

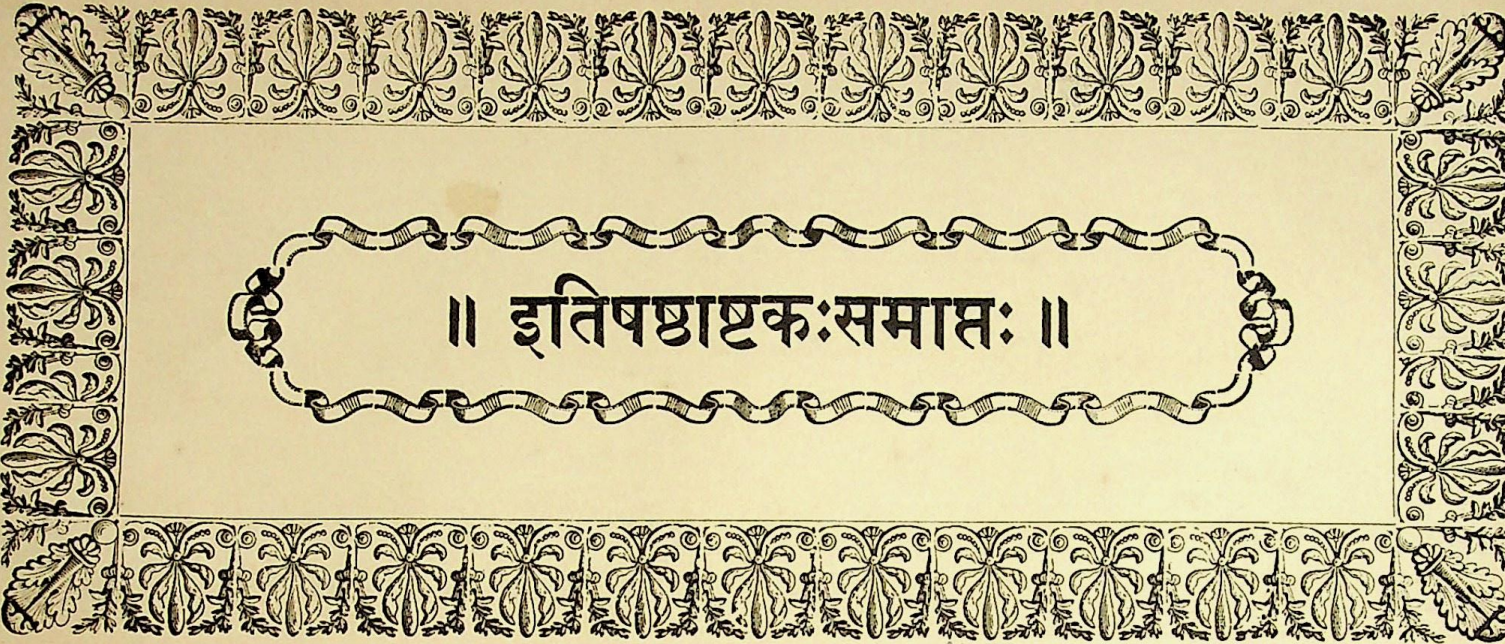

121

121

॥ इतिषष्ठाष्टकःसमाप्तः ॥

॥ अथसप्तमाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ प्रणोयास्यः सपवस्वासृग्रन्थासोमः पंचकविर्भार्गवस्तत्वापवस्वोत्तेशुष्मासउचथ्योर्ध्वयोपरिद्युक्षउत्तेचतु
ष्कमवत्सारौस्यप्रत्नायवयवंपरिसोमः प्रतेधारास्तरत्सपवस्वप्रगायत्रेणोपांत्यापुरउष्णिगयावीतीत्रिंशदमहीयु
रेतेऽसृग्रंजमदग्निरापवस्वनिध्रुविः काश्यपोवृषासोमकश्यपः ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (९।२।२०) प्रणऽइंदोमहेतनऽरुमिनविभ्रदर्षसि । अभिदेवाँऽअयास्यः ॥ मतीजुष्टोधिया
हितःसोमोहिन्वेपरावति । विप्रस्यधारयाकविः⁺ ॥ अयंदेवेषुजागृविःसुतऽएतिपवित्रऽआ । सोमोयातिविचर्ष
णिः ॥ सनःपवस्ववाजयुश्चक्राणश्चारुमध्वरं । बर्हिष्माँऽआविवासति ॥ सनोभगायवायवेविप्रवीरःसुदावृधः । सो
मोदेवेष्वायमत् ॥ सनोऽअद्यवसुत्तयेऋतुविद्भ्रातुवित्तमः । वाजंजेषिश्नवोवृहत्⁺ ॥१॥ (९।२।२१) सपवस्वमदाय
कंनृचक्षादेववीतये । इंदुविद्रायपीतये ॥ सनोऽअर्षाभिदूत्यं^१त्वमिंद्रायतोशसे । देवान्तस्खिभ्यऽआवरं ॥ उत्त्वा
मरुणंवयंगोभिरैङ्गमोमदायकं । विनोरायेदुरोवृधि ॥ अत्यूपवित्रमकमीद्वाजीधुरंनयामनि । इंदुर्देवेषुपत्यते ॥ स
मीसखायोऽअस्वरन्वनेक्रीळंतमत्यविं । इंदुर्नावाऽअनूषत ॥ तयापवस्वधारयाययापीतोविचक्षसे । इंदोस्तोत्रेसु

(९।२।२०) प्रणइंदवितिषळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोयास्यःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।२१) सपवस्वेतिषळर्चस्यसूक्तस्यायास्यः
पवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. १

॥ २ ॥

वीर्यं ॥ २ ॥ (१।२।२२) असृग्रंदेववीतयेत्यासःकृत्व्याऽइव । क्षरंतःपर्वतावृधः ॥ परिष्कृतासऽइंदवोयोषेवपि
 ज्यावती । वायुंसोमाऽअसृक्षत ॥ एतेसोमासऽइंदवःप्रयस्वंतश्चमूसुताः । इंद्रवर्धतिकर्मभिः ॥ आधावतासुह
 सत्यःशुक्रागृभ्णीतमंथिना । गोभिःश्रीणीतमत्सरं ॥ सपवस्वधनंजयप्रयंताराधंसोमहः । अस्मभ्यंसोमगातुवि
 त् ॥ एतंमृजंतिमर्ज्यपवमानंदशक्षिपः । इंद्रायमत्सरंमदं ॥ ३ ॥ (१।२।२३) अयासोमःसुकृत्यामहश्चि
 द्भ्यंवर्धत । मंदानऽउद्धृषायते ॥ कृतानीदस्यकर्त्वाचेतंतेदस्युतर्हणा । ऋणाचधृष्णुश्चयते ॥ आत्सोमऽइंद्रियोर
 सोवज्रःसहस्रसाभुवत् । उक्थंयदस्यजायते ॥ स्वयंकविर्विधर्तरेविप्रायरत्नमिच्छति । यदीमर्मज्यतेधियः ॥ सि
 षासतूरयीणांवाजेष्वर्वतामिव । भरेषुजिग्युषामसि ॥ ४ ॥ (१।२।२४) तंत्वानृम्णानिविभ्रंतंसधस्थेषुमहोद्वि
 वः । चारुंसुकृत्ययेमहे ॥ संवृक्तधृष्णुमुक्थ्यमहामहित्रतंमदं । शतंपुरोरुरुक्षणि ॥ अतस्त्वारयिमभिराजानंसुकृतो
 द्विवः । सुपर्णोऽअव्यथिर्भरत् ॥ विश्वस्माऽइत्स्वर्दृशेसाधारणंरजस्तुरं । गोपामृतस्यविर्भरत् ॥ अधाहिन्वानऽइ
 द्रियंजयार्योमहित्वमानशे । अभिष्टिकृद्विचर्षणिः ॥ ५ ॥ (१।२।२५) पवस्ववृष्टिमासुनोपामूर्मिद्विवस्परि । अ

(१।२।२२) असृग्रमितिषळर्चस्यसूक्तस्ययास्यःपवमानसोमोगायत्री । (१।२।२३) अयासोमइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःकविःपवमानसोमो
 गायत्री । (१।२।२४) तंत्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकविःपवमानसोमोगायत्री । (१।२।२५) पवस्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकविःपवमानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९

अनु. २

॥ २ ॥

यक्ष्माबृहतीरिषः॥ तयापवस्वधारयाययागावऽइहागमन् । जन्यासऽउपनोगृहं॥ घृतपवस्वधारयायज्ञेषुदेववीतमः ।
 अस्मभ्यंवृष्टिमापव ॥ सनऽऊर्जेव्यं१व्ययंपवित्रंधावधारया । देवासःशृणवन्हिकं ॥ पवमानोऽअसिष्यद्रक्षस्यपजंघ
 नत् । प्रत्नवद्रोचयन्नुचः॥६॥ (१।२।२६) उत्तेशुष्मासऽईरतेसिंधोरुर्मरिंस्वनः । वाणस्यचोदयापविं॥ प्रसवेतऽ
 उदीरतेतिस्रोवाचोमखस्युवः । यदव्यऽएषिसानवि ॥ अव्योवारेपरिप्रियंहरिंहिन्वंत्यद्रिभिः । पवमानमधुश्रुतं ॥
 आपवस्वमदितमपवित्रंधारयाकवे । अर्कस्ययोनिमासदं ॥ सपवस्वमदितमगोभिरंजानोऽअक्तुभिः । इंद्रविद्रायपी
 तये ॥ ७॥ (१।२।२७) अध्वर्योऽअद्रिभिःसुतंसोमंपवित्रऽआसृज । पुनीहीन्द्रायपातवे ॥ दिवःपीयूषमुत्तमंसो
 ममिन्द्रायवज्रिणे । सुनोतामधुमत्तमं ॥ तवत्यऽइंदोऽअंधसोदेवामधोर्व्यश्रते । पवमानस्यमरुतः ॥ त्वंहिसो
 मवर्धयन्त्सुतोमदायभूर्णये । वृषन्त्सोतारमूतये ॥ अभ्यर्षविचक्षणपवित्रंधारयासुतः । अभिवाजमुतश्रवः ॥ ८॥
 (१।२।२८) परिद्युक्षःसनद्रयिर्भरद्वाजंनोऽअंधसा । सुवानोऽअर्षपवित्रऽआ॥ तवप्रत्नेभिरध्वभिरव्योवारे
 परिप्रियः । सहस्रधारोयात्तना ॥ चरुनयस्तमींखयेदोनदानमींखय । वधैर्वधस्तवींखय ॥ निशुष्ममिंदवेपांपुरुहूत

(१।२।२६) उत्तेशुष्मासइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यआंगिरसउचथ्यःपवमानसोमोगायत्री । (१।२।२७) अध्वर्योइतिपंचर्चस्यसूक्तस्योचथ्यः
 पवमानसोमोगायत्री । (१।२।२८) परिद्युक्षइतिपंचर्चस्यसूक्तस्योचथ्यःपवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. १

॥ ३ ॥

जनानां । योऽअस्माँऽआदिदेशति ॥ शतंनंऽइंदऽऊतिभिः सहस्रैवाशुचीनां । पवस्वमंहयद्रयिः ॥ ९ ॥ (९।२।२९)
उत्तेशुष्मासोऽअस्थूरक्षोभिंदंतोऽअद्रिवः । नुदस्वयाःपरिस्पृधः ॥ अयानिजघ्निरोजसारथसंगेधनैहिते । स्तवाऽअ
विभ्युषाहृदा⁺ ॥ अस्यव्रतानिनाधृषेपवमानस्यदूह्या । रुजयस्त्वापृतन्यति ॥ तंहिन्वंतिमदच्युतंहरिंनदीषुवाजिनं ।
इंदुमिंद्रायमत्सरं⁺ ॥ १० ॥ (९।२।३०) अस्यप्रत्नामनुद्युतंशुकंदुंदुहेऽअहयः । पर्यःसहस्रसामृषिं ॥ अयंसूर्यऽइवोपद्गयं
सरांसिधावति । सप्तप्रवतऽआदिवं ॥ अयंविश्वानितिष्ठतिपुनानोभुवनोपरि । सोमोदेवोनसूर्यः ॥ परिणोदेववीतये
वाजाँऽअर्षसिगोमतः । पुनानऽइंदविंद्रयुः⁺ ॥ ११ ॥ (९।२।३१) यवयवंनोऽअंधसापुष्टंपुष्टंपरिस्त्रव । सोमवि
श्वाचसौभगा ॥ इंदोयथातवस्तयोयथातेजातमंधसः । निवर्हिषिप्रियेसदः ॥ उत्तनोगोविदंश्ववित्पवस्वसोमांध
सा । मक्षूतमेभिरहंभिः ॥ योजिनातिनजीयतेहंतिशत्रुमभीत्य । सपवस्वसहस्रजित् ॥ १२ ॥ (९।२।३२) परि
सोमऽऋतंवृहदाशुःपवित्रेऽअर्षति । विघ्नत्रक्षांसिदेवयुः⁺ ॥ यत्सोमोवाजमर्षतिशतंधाराऽअपस्युवः । इंद्रस्यसख्य

(९।२।२९) उत्तेशुष्मासइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकाश्यपोवत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३०) अस्यप्रत्नामितिचतुर्कचस्य
सूक्तस्यावत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३१) यवयवमितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यावत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३२) परिसोम
इतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यावत्सारःपवमानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९

अनु. २

॥ ३ ॥

माविशन् ॥ अभित्वायोपणोदशज्जरंनकन्यानूषत । मृज्यसैसोमसातये ॥ त्वमिन्द्रायविष्णवेस्वादुरिंदोपरिस्व ।
 नून्त्स्तोतृन्पाह्यंहसः ॥ १३ ॥ (९।२।३३) प्रतेधाराऽअसश्चतौदिवोनयंतिवृष्टयः । अच्छावाजैसहस्रिणं ॥ अ
 भिप्रियाणिकाव्याविश्वाचक्षाणोऽअर्षति । हरिस्तुजानऽआयुधा ॥ समर्मृजानऽआयुभिरिभोराजैवसुव्रतः ।
 श्येनोनवंसुषीदति ॥ सनोविश्वादिबोवसूतोपृथिव्याऽअधि । पुनानऽइंदुवाभर ॥ १४ ॥ (९।२।३४) तरत्समं
 दीधावतिधारासुतस्यांधसः । तरत्समंदीधावति ॥ उस्त्रावैदवसूनामर्तस्यदेव्यवसः । तरत्स० ॥ ध्वस्त्रयोःपुरुपंत्यो
 रासहस्राणिददद्भहे । तरत्स० ॥ आययोस्त्रिशतंतनासहस्राणिचददद्भहे । तरत्स० ॥ १५ ॥ (९।२।३५) पवस्व
 गोजिदश्वजिद्विश्वजित्सोमरण्यजित् । प्रजावद्रत्नमाभर ॥ पवस्वान्द्रोऽअदाभ्यःपवस्वौषधीभ्यः । पवस्वधिषणा
 भ्यः ॥ त्वंसोमपवमानोविश्वानिदुरितातर । कविःसीदुनिबर्हिषि ॥ पवमानःस्वर्विंदोजायमानोभवोमहान् । इंदो
 विश्वाऽअभीदसि ॥ १६ ॥ (९।२।३६) प्रगायत्रेणगायतपवमानंविचर्षणि । इंदुंसहस्रचक्षसं ॥ तंत्वासहस्रचक्ष

(९।२।३३) प्रतेधाराइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यावत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३४) तरत्समंदीतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यावत्सारः
 पवमानसोमोगायत्री । (९।२।३५) पवस्वेतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यावत्सारःपवमानसोमोगायत्री । (९।२।३६) प्रगायत्रेणेतिचतुर्कचस्य
 सूक्तस्यावत्सारःपवमानसोमोगायत्रीतृतीयापुरउष्णिक् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. १

॥ ४ ॥

समथोसहस्रभर्णसं । अतिवारमपाविषुः ॥ अतिवारान्पर्वमानोऽसिष्यदत्कलशांऽअभिधावति । इंद्रस्यहाद्यां
 विशन्⁺ ॥ इंद्रस्यसोमराधसेशंपवस्वविचर्षणे । प्रजावद्रेतआभर ॥ १७ ॥ (९।३।१) अयावीतीपरिस्त्रव्य
 स्तऽइंद्रोमदेष्वा । अवाहन्नवतीर्नव ॥ पुरःसद्यऽइत्थाधियेदिवोदासायशंवरं । अधत्यंतुर्वशंयदुं ॥ परिणोऽअ
 श्वमश्वविद्रोमदिंद्रोहिरण्यवत् । क्षरासहस्रिणीरिषः ॥ पर्वमानस्यतेवयंपवित्रमभ्युंदतः । सखित्वमावृणीमहे ॥
 येतेपवित्रमूर्मयोभिक्षरंतिधारया । तेभिर्नःसोममृळय ॥ १८ ॥ सनःपुनानऽआभररयिंवीरवतीमिषं । ईशानःसो
 मविश्वतः ॥ एतमुत्यंदशक्षिपोमृजंतिंसिंधुमातरं । समादित्येभिरख्यत ॥ समिद्रेणोतवायुनासुतऽएतिपवित्रऽआ ।
 संसूर्यस्यरश्मिभिः ॥ सनोभगायवायवैपूष्णेपवस्वमधुमान् । चारुमित्रेवरुणेच ॥ उच्चातैजातमंधसोदिविषद्भूम्या
 ददे । उग्रंशर्ममहिश्रवः ॥ १९ ॥ एनाविश्वान्यर्यऽआद्युम्नानिमानुषाणां । सिषासंतोवनामहे ॥ सनऽइंद्राययज्यं
 वेवरुणायमरुद्भ्यः । वरिवोवित्परिस्त्रव ॥ उपोषुजातममुरंगोभिर्भंगपरिष्कृतं । इंदुं देवाऽअयासिषुः ॥ तमिद्वर्धंतु
 नोगिरौवत्संसंशिश्वरीरिव । यऽइंद्रस्यहृदंसनिः ॥ अर्षाणःसोमशंगवेधुक्षस्वपिप्युषीमिषं । वर्धासमुद्रमुक्थ्यं*
 ॥ २० ॥ पर्वमानोऽअजीजनद्विवश्चित्रंनतन्यतुं । ज्योतिर्वैश्वानरंवृहत्⁺ ॥ पर्वमानस्यतेरसोमदोराजन्नदुच्छुनः ।

तृतीयेनुवाकेसप्तसूक्तानि (९।३।१) अयावीतीतित्रिंशदक्षस्यसूक्तस्यांगिरसोऽमहीयुःपर्वमानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ४ ॥

विवारमव्यमर्षति ॥ पर्वमानरसस्तवदक्षोविराजतिद्युमान् । ज्योतिर्विश्वंस्वर्दृशे⁺ ॥ यस्तेमदोवरेण्यस्तेनापवस्वांध
 सा । देवावीरघशंसहा⁺ ॥ जघ्निर्वृत्रममित्रियंसस्त्रिर्वाजैदिवेदिवे । गोषाऽऽऽश्वसाऽअसि ॥२१॥ संमिश्रोऽअ
 रुषोभंवसूपस्थाभिर्नधेनुभिः । सीदन्छयेनोनयोनिमा⁺ ॥ सपवस्वयऽआविथेद्रवृत्रायहंतवे । वत्रिवांसंमहीरपः⁺ ॥
 सुवीरासोवयंधनाजयेमसोममीद्वः । पुनानोवर्धनोगिरः ॥ त्वोतासस्तवावसास्यामवन्वतऽआमुरः । सोमव्रतेषुजा
 गृहि ॥ अपघ्नन्पवतेमृधोपसोमोऽअरावणः । गच्छन्निद्रस्यनिष्कृतं⁺ ॥ २२ ॥ महोनोरायऽआभरपर्वमानजहीमृ
 धः । रास्वेदोवीरवद्यशः ॥ नत्वाशतंचनहुतोराधोदित्संतमामिनन् । यत्पुनानोमखस्यसे ॥ पवस्वेदोवृषासुतःकृधी
 नोयशसोजने । विश्वाऽअपद्विषोऽजहि ॥ अस्यतेसख्येवयंतवेदोद्युम्नऽऽत्तमे । सासह्यामपृतन्यतः⁺ ॥ यातेभीमा
 न्यायुधातिग्मानिसंतिधूर्वणे । रक्षासमस्यनोनिदः⁺ ॥ २३ ॥ (१।३।२) एतेऽअसृग्रमिंदवस्तिरःपवित्रमाश्वः ।
 विश्वान्यभिसौभगा ॥ विघ्नंतोदुरितापुरुसुगातोकायवाजिनः । तनाकृण्वंतोऽअर्वते ॥ कृण्वंतोवरिवोगवेभ्यर्षतिसु
 ष्टुति । इळासमभ्यंसंयतं ॥ असाव्यंशुर्मदायाप्सुदक्षोगिरिष्ठाः । श्येनोनयोनिमासदत् ॥ शुभ्रमंधोदेववातमप्सु
 धूतोनृभिःसुतः । स्वदतिगावःपयोभिः ॥ २४ ॥ आदीमश्वंनहेतारोशुभन्नमृताय । मध्वोरसंसधमादे ॥ यास्ते

(१।३।२) एतेअसृग्रमितित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यभार्गवोजमदग्निःपवमानसोमोगायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. १

॥ ५ ॥

धारांमधुश्रुतोसृग्रमिदऽङ्गतये । ताभिःपवित्रमासदः ॥ सोऽअर्षेद्रायपीतयेतिरोरोमाण्यव्यया । सीदन्योनावने
 प्वा⁺ ॥ त्वमिदोपरिस्त्रवस्वादिष्ठोऽअंगिरोभ्यः । वरिवोविद्घृतंपयः ॥ अयंविचर्षणिर्हितःपर्वमानःसचैतति ।
 हिन्वानऽआप्यैवृहत्⁺ ॥ २५ ॥ एषवृषावृषव्रतःपर्वमानोऽअशस्तिहा । करद्वसूनिदाशुषे ॥ आपवस्वसहस्रिणंर
 यिंगोमंतमश्विनं । पुरुश्चंद्रं पुरुस्पृहं ॥ एषस्यपरिषिच्यतेमर्मृज्यमानऽआयुभिः । उरुगायःकविक्रतुः ॥ सहस्रोतिः
 शतामघोविमानोरजसःकविः । इंद्रायपवतेमदः ॥ गिराजातऽइहस्तुतऽइंदुरिंद्रायधीयते । वियोनावसुतार्विव
 ॥ २६ ॥ पर्वमानःसुतो नृभिःसोमोवाजमिवासरत् । चमूषुशक्मनासदं ॥ तंत्रिपृष्ठेत्रिवंधुरेरथेयुंजंतियातवे । ऋषी
 णांसप्तधीतिभिः ॥ तंसोतारोधनस्पृतमाशुंवाजाययातवे । हरिंहिनोतवाजिनं ॥ आविशन्कलशंसुतोविश्वाऽअर्षेन्न
 भिश्रियः । शूरोनगोषुतिष्ठति ॥ आतऽइंदोमदायकंपयोदुहंत्यायवः । देवादेवेभ्योमधु ॥ २७ ॥ आनःसोमंपवि
 त्रऽआसृजतामधुमत्तमं । देवेभ्योदेवश्रुत्तमं ॥ एतेसोमाऽअसृक्षतगृणानाःश्रवसेमहे । मदिन्तमस्यधारया ॥ अभि
 गव्यानिवीतयेनृम्णापुनानोऽअर्षसि । सनद्राजःपरिस्त्रव ॥ उतनोगोमतीरिषोविश्वाऽअर्षपरिष्ठुभः । गृणानोजमदं
 म्निना ॥ पर्वस्ववाचोऽअग्निःसोमचित्राभिरूतिभिः । अभिविश्वांनिकाव्या ॥ २८ ॥ त्वंसमुद्रियाऽअपोग्रियोवाचं
 इरयन् । पर्वस्वविश्वमेजय ॥ तुभ्येमाभुवनाकवेमहिम्नेसोमतस्थिरे । तुभ्यमर्षेतिंसिंधवः ॥ प्रतद्विवोनवृष्टयोधा

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ५ ॥

रायंत्यसुश्चतः । अभिशुक्रामुपस्तिरं ॥ इंद्रायेंदुं पुनीतनोग्रंदक्षायसाधनं । ईशानं वीतिराधसं ॥ पवमानऽऋतः कविः
 सोमः पवित्रमासदत् ॥ दधत्स्तोत्रे सुवीर्यं ॥ २९ ॥ (९।३।३) आपवस्व सहस्रिणं रयिंसोमसुवीर्यं । अस्मेश्रवांसि
 धारय ॥ इषमूर्जचपिन्वसऽइंद्राय मत्सरिन्तमः । चमूष्वानिषीदसि ॥ सुतऽइंद्राय विष्णवे सोमः कलशेऽअक्षरत् ।
 मधुमाँऽअस्तु वायवे ॥ एतेऽअसृग्रमाशवोतिह्वरांसि वभ्रवः । सोमाऽऋतस्य धारया ॥ इंद्रं वर्धतोऽअसुरः कृण्वंतो वि
 श्वमार्यं । अपघ्नंतोऽअरावणः ॥ ३० ॥ सुताऽअनुस्वमारजोभ्यर्षति वभ्रवः । इंद्रं गच्छंतऽइंदवः ॥ अयापवस्व धार
 याय यासूर्यमरोचयः । हिन्वानो मानुषीरपः+ ॥ अयुक्तसूरऽएतं शंपवमानो मनावधि । अंतरिक्षेण यातवे ॥ उत त्या
 हरितो दशसूरोऽअयुक्तयातवे । इंदुरिंद्रऽइति ब्रुवन्+ ॥ परीतो वायवे सुतंगिरऽइंद्राय मत्सरं । अव्योवारैषु सिंचत
 ॥ ३१ ॥ पवमानविदारयि मस्मभ्यं सोमदुष्टरं । योदूणाशो वनुष्यता+ ॥ अभ्यर्ष सहस्रिणं रयिं गोमंतमश्विनं । अभि
 वाजं मुत्तश्रवः ॥ सोमो देवो न सूर्योर्द्विभिः पवते सुतः । दधानः कलशेरसं ॥ एते धामान्यार्या शुक्राऽऋतस्य धारया ।
 वाजं गोमंतमक्षरन् ॥ सुताऽइंद्राय वज्रिणे सोमा सोदध्याशिरः । पवित्रमत्यक्षरन् ॥ ३२ ॥ प्रसोममधुमत्तमो रायेऽ
 अर्ष पवित्रऽआ । मदो यो देव वीतमः ॥ तमीमृजं त्याय वोहरिं नदीषु वाजिनं । इंदुमिंद्राय मत्सरं+ ॥ आपवस्व हिरण्य

(९।३।३) आपवस्वेति त्रिंशद्वचस्य सूक्तस्य काश्यपो निधुविः पवमानसोमो गायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. १

॥ ६ ॥

वदश्वावत्सोमवीरवत् । वाजंगोमंतमाभर ॥ परिवाजेनवाजयुमव्योवारेषुसिंचत । इंद्रायमधुमत्तमं ॥ कविमृजंति
मर्ज्यधीभिर्विप्राऽअवस्यवः । वृषाकनिक्रदर्षति ॥ ३३ ॥ वृषणंधीभिरसुरंसोममृतस्यधारया । मतीविप्राःसमस्वर
न् ॥ पर्वस्वदेवायुषगिंद्रंगच्छतुतेमदः । वायुमारोहधर्मणा ॥ पर्वमाननितोशसेरयिसोमश्रवाय्यं । प्रियःसमुद्रमा
विश ॥ अपघ्नन्पवसेमृधःऋतुवित्सोममत्सरः । नुदस्वादेवयुंजनं ॥ पर्वमानाऽअसृक्षतसोमाःशुक्रासऽइंदवः । अभि
विश्वानिकाव्या ॥ ३४ ॥ पर्वमानासऽआशवःशुभ्राऽअसृग्रमिंदवः । घ्नंतोविश्वाऽअपद्विषः ॥ पर्वमानादिवस्पर्यं
तारिक्षादसृक्षत । पृथिव्याऽअधिसानवि ॥ पुनानःसोमधारयेंदोविश्वाऽअपस्त्रिधः । जहिरक्षांसिसुक्रतो ॥ अपघ्न
न्त्सोमरक्षसोभ्यर्षकनिक्रदत् । द्युमंतंशुष्ममुत्तमं ॥ अस्मेवसूनिधारयसोमदिव्यानिपार्थिवा । इंद्रोविश्वानिवार्या
॥ ३५ ॥ (९।३।४) वृषासोमद्युमाँऽअसिवृषादेववृषप्रतः । वृषाधर्माणिदधिषे ॥ वृष्णस्तेवृष्ण्यंशवोवृषावनंवृषा
मदः । सत्यंवृषन्वृषेदसि ॥ अश्वोनचक्रदोवृषासंगाऽइंदोसमर्वतः । विनोरायेदुरोवृधि ॥ असृक्षतप्रवाजिनोग्रव्या
सोमासोऽअश्वया । शुक्रासोवीरयाशवः ॥ शुभमानाऽऋतायुभिर्मृज्यमानागभस्त्योः । पर्वतेवारोऽअव्ययं ॥ ३६ ॥
तेविश्वादाशुषेवसुसोमादिव्यानिपार्थिवा । पर्वतामांतरिक्षया ॥ पर्वमानस्यविश्ववित्प्रतेसर्गाऽअसृक्षत । सूर्यस्येवन्

(९।३।४) वृषासोमेतित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपःपर्वमानसोमोगायत्री ।

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ६ ॥

रश्मयः ॥ केतुकृण्वन्दिवस्परिविश्वा रूपाभ्यर्षसि । समुद्रःसोमपिन्वसे ॥ हिन्वानोवाचमिष्यसिपवमानविधर्मणि ।
 अक्रान्देवोनसूर्यः ॥ इंदुःपविष्टचेतनःप्रियःकवीनामती । सृजदश्वरथीरिव ॥ ३७ ॥ ऊर्मिर्यस्तेपवित्रऽआदेवावीः
 पर्यक्षरत् । सीदन्नृतस्ययोनिमा⁺ ॥ सनोऽअर्षपवित्रऽआमदोयोदेववीतमः । इंदुविद्रायपीतये ॥ इषेपवस्वधारया
 मृज्यमानोमनीषिभिः । इंदोरुचाभिगाऽइहि ॥ पुनानोवरिवस्कृध्यूर्जंजनायगिर्वणः । हरेसृजानऽआशिरं ॥ पुना
 नोदेववीतयऽइंद्रस्ययाहिनिष्कृतं । द्युतानोवाजिभिर्यतः⁺ ॥ ३८ ॥ प्रहिन्वानासऽइंदवोच्छासमुद्रमाशवः । धि
 याजूताऽअसृक्षत ॥ मर्मज्ञानासऽआयवोवृथासमुद्रमिंदवः । अग्नन्नृतस्ययोनिमा⁺ ॥ परिणोयाह्यस्मयुर्विश्वावसू
 न्योजसा । पाहिनुःशर्मवीरवत् ॥ मिमातिवह्निरेतशःपदंयुजानऽऋक्भिः । प्रयत्समुद्रऽआहितः ॥ आयद्योनिहि
 रण्ययमाशुर्कृतस्यसीदति । जहात्यप्रचेतसः ॥ ३९ ॥ अभिवेनाऽअनूपतेयक्षंतिप्रचेतसः । मज्जंत्यविचेतसः ॥
 इंद्रायेंदोमरुत्वतेपवस्वमधुमत्तमः । ऋतस्ययोनिमासदं ॥ तंत्वाविप्रावचोविदुःपरिष्कृण्वंतिवेधसः । संत्वामृजंत्या
 यवः ॥ रसंतेमित्रोऽअर्यमापिवंतिवरुणःकवे । पवमानस्यमरुतः ॥ त्वंसोमविपश्चितंपुनानोवाचमिष्यसि । इंदोस
 हस्रभर्णसं ॥ ४० ॥ उतोसहस्रभर्णसंवाचंसोममखस्युवं । पुनानऽइंदवाभर ॥ पुनानऽइंदवेषांपुरुहूतजनानां ।
 प्रियःसमुद्रमाविश ॥ दविद्युतत्यारुचापरिष्टोभंत्याकृपा । सोमाःशुक्रागवाशिरः ॥ हिन्वानोहेतुभिर्यतऽआवाजं

ऋक्सं.

अ. ७ अ. २

॥ ७ ॥

वाज्यक्रमीत् । सीदतो वनुषो यथा ॥ ऋधक्सोमस्वस्तये संजग्मानो दिवः ऋविः । पर्वस्वसूर्यो हृशे ॥ ४१ ॥ इतिस
समाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तमाष्टके सूक्तानि ११६ ऋचः १२६३

एकोनपंचाशाध्याये वर्गाः ४१ सूक्तानि २१ ऋचः २०० ॥ त्यागः ॥ पवमानाय सोमायेदं २०० ॥ इतिसप्तमे प्रथमः ॥
हिन्वंति भृगुर्वारुणिर्जमदग्निर्वापवस्वशतं वै खानसा अष्टादश्यनुष्टुप्परास्ति स आग्नेय्यस्त्वं सोमा सिद्धा त्रिंशद्भर
द्वाजः कश्यपो गोतमो त्रिर्विश्वामित्रो जमदग्निर्वसिष्ठ इतीह तृचाः सप्त ऋषयः शेषे पवित्रो वसिष्ठो वोभौ वापवस्व सो
मति सौ नित्यद्विपदा गायत्र्योऽवितानस्ति सः पौष्णयो वायत्ते पवित्रं पंचाग्नेय्यः सावित्र्यग्नि सावित्री वैश्वदेवी वासा
मंत्यास्त्रिंशी पुरउष्णिक्संप्तविंश्यनुष्टुवंत्ये च ते पावमान्यध्येतुस्तुतीं जागतमूर्ध्वं प्रागुशनसः प्रदेवं दशवत्सप्रिर्भा
लंदनस्त्रिष्टुवंतं हेषुर्न हिरण्यस्तूपोत्ये त्रिष्टुभौ त्रिरस्मै रेणुरादक्षिणानवऋषभस्तौ वैश्वामित्रौ हरिं हरिमतं सक्ते पवि
त्रः शिशुर्न कक्षीवांस्त्रिष्टुबष्टम्याभिप्रियाणि पंच ऋविः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ हरिः ओम् ॥ (९।३।५) हिन्वंति सूरमुक्षयः स्वसारोजामयस्पतिं । महामिदुं महीयुवः ॥ पवमानरुचारुचा

(९।३।५) हिन्वंतीति त्रिंशदृचस्य सूक्तस्य वारुणिर्भृगुः पवमानसोमो गायत्री । (अत्र भार्गवो जमदग्निः पाक्षिकः) ।

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ७ ॥

देवोदेवेभ्यस्परि । विश्वावसून्याविश ॥ आपवमानसुष्टुतिवृष्टिदेवेभ्योदुवः । इषेपवस्वसंयतं ॥ वृषाह्यसिभानुना
 द्युमंतैत्वाहवामहे । पवमानः स्वाध्यः* ॥ आपवस्वसुवीर्यमंदमानः स्वायुध । इहोष्विद्वान्गहि ॥ १ ॥ यदद्भिः प
 रिषिच्यसेमृज्यमानोगभस्त्योः । द्रुणासधस्थमश्रुषे ॥ प्रसोमायव्यश्ववत्पवमानायगायत । महेसहस्रचक्षसे ॥ य
 स्यवर्णमधुश्रुतंहरिंहिन्वंत्यद्रिचिः । इंदुमिंद्रायपीतये ॥ तस्यतेवाजिनोवयंविश्वाधनानिजिग्युषः । सखित्वमावृणी
 महे ॥ वृषापवस्वधारयामरुत्वतेचमत्सरः । विश्वादधानऽओजसा ॥ २ ॥ तंत्वाधर्तारमोण्योऽःपवमानस्वदृशं ।
 हिन्वेवाजेषुवाजिनं ॥ अयाचित्तोविपानयाहरिःपवस्वधारया । युजंवाजेषुचोदय ॥ आनऽइंदोमहीमिपंपवस्वविश्वद
 शतः । अस्मभ्यंसोमगातुवित्+ ॥ आकलशाऽअनूषतेंदोधाराभिरोजसा । एंद्रस्यपीतयेविश ॥ यस्यतेमद्यंरसंतीव्रं
 दुहंत्यद्रिभिः । सपवस्वाभिमातिहा+ ॥ ३ ॥ राजामेधाभिरीयतेपवमानोमनावधि । अंतरिक्षेणयातवे ॥ आनऽ
 इंदोशतग्विनंगवांपोषंस्वश्व्यं । वह्नाभगत्तिमूतये ॥ आनःसोमसहोजुवोरूपनवर्चसेभर । सुष्वाणोदेववीतये ॥ अ
 र्षीसोमद्युमत्तमोभिद्रोणानिरोरुवत् । सीदन्छुचेनोनयोनिमा+ ॥ अप्साऽइंद्रायवायवेवरुणायमरुद्भ्यः । सोमोऽअ
 र्षतिविष्णवे ॥ ४ ॥ इषंतोकार्यनोदधदस्मभ्यंसोमविश्वतः । आपवस्वसहस्रिणं ॥ येसोमासःपरावतियेऽअर्वावति
 सुन्विरे । येवादःशर्यणावति ॥ यऽआर्जिकेषुकृत्वसुयेमध्येपस्त्यानां । येवाजनेषुपंचसु ॥ तेनोवृष्टिंदिवस्परिपवता

ऋक्सं.

अ. ७ अ. २

॥ ८ ॥

मासुर्वीर्यं । सुवानादेवासुऽइंदवः ॥ पर्वतेहर्यतोहरिर्गृणानोजमदग्निना । हिन्वानोगोरधित्वचि⁺ ॥ ५ ॥ प्रशुक्रा
 सौवयोजुवोहिन्वानासोनसप्तयः । श्रीणानाऽअप्सुमृजत ॥ तंत्वासुतेष्वाभुवोहिन्विरेदेवतातये । सपवस्वानयारु
 चा⁺ ॥ आतेदक्षमयोभुवंवह्निमद्यावृणीमहे । पांतमापुरुस्पृहं ॥ आमंद्रमावरेण्यमाविप्रमामनीषिणं । पांतमा० ॥
 आरयिमासुचेतुनमासुक्रतोतनूष्वा । पांतमा० ॥ ६ ॥ (९।३।६) पवस्वविश्वचर्षणेभिविश्वानिकाव्या । सखासखि
 भ्यऽईड्यः ॥ ताभ्यांविश्वस्यराजसियेपवमानधामनी । प्रतीचीसोमतस्थतुः ॥ परिधामानियानितेत्वंसोमासिविश्व
 तः । पवमानऽऋतुभिःकवे ॥ पवस्वजनयन्निषोभिविश्वानिवार्या । सखासखिभ्यऽऊतये ॥ तवशुक्रासोऽअर्चयो
 दिवस्पृष्ठेवितन्वते । पवित्रंसोमधामभिः ॥ ७ ॥ तवेमेसप्तसिंधवःप्रशिषंसोमसिस्त्रते । तुभ्यंधावन्तिधेनवः ॥ प्रसो
 मयाहिधारयासुतऽइंद्रायमत्सरः । दधानोऽअक्षितिश्रवः ॥ समुत्वाधीभिरस्वरन्निहन्वतीःसप्तजामयः । विप्रमाजा
 विवस्वतः ॥ मृजंतिंत्वासमग्रुवोव्येजीरावधिष्वणि । रेभोयदुज्यसेवने ॥ पवमानस्यतेकवेवाजिन्त्सर्गाऽअसृक्षत ।
 अर्वतो नश्रवस्यवः ॥ ८ ॥ अच्छाकोशमधुश्रुतमसृग्रंवारंऽअव्यये । अवावशंतधीतयः ॥ अच्छासमुद्रमिंद्वोस्तंगावोन

(९।३।६) पवस्वेतित्रिंशद्वचस्यसूक्तस्यशतंवैखानसाःपवमानसोमएकोनविंश्यादितिसृणामग्निःपवमानोगायत्र्यष्टादश्यनुष्टुप् (शतं
 वैखानसाएतेस्वायंभुवाअतएषांगोत्रंतास्ति एवमग्रेपिनारायणादयऊह्याः) ।

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ८ ॥

धेनवः । अगमन्नृतस्ययोनिमा⁺ ॥ प्रण^१ऽइंदोमहेरण^२आपो^३ऽअर्षेति^४सिंधवः । यद्गोभिर्वासयिष्यसे ॥ अस्यतेसख्येवयमि
 यक्षंतस्त्वोतयः । इंदोसखित्वमुश्मसि ॥ आपवस्वगविष्टयेमहेसोमनृचक्षसे । एंद्रस्यजठरेविश ॥ ९ ॥ महां^५ऽअसिसो
 मज्येष्ठ^६ऽउग्राणामिंदु^७ऽओजिष्ठः । युध्वासन्ध्वज्जिगेथ ॥ य^८ऽउग्रेभ्यश्चिदोजीयान्छूरेभ्यश्चिच्छूरतरः । भूरिदाभ्यं
 श्रिन्मंहीयान् ॥ त्वंसोमसूर^९ऽएषस्तोकस्यसातातनूना^{१०} । वृणीमहेसख्यायवृणीमहेयुज्याय ॥ अग्न^{११}ऽआयूंषिपवस^{१२}
 आसुवोर्जमिषंचनः । आरेवाधस्वदुच्छुना^{१३} ॥ अग्निर्ऋषिःपर्वमानःपांचजन्यःपुरोहितः । तमीमहेमहागुयं⁺ ॥ १० ॥
 अग्नेपवस्वस्वपा^{१४}ऽअस्मेवचैःसुवीर्य^{१५} । दधद्रयिमयिपोषं ॥ पर्वमानो^{१६}ऽअतिस्त्रिधोभ्यर्षतिसुष्टुतिं । सूरोनविश्वदर्शतः ॥
 समर्मृजान^{१७}ऽआयुभिःप्रयस्वान्प्रयसेहितः । इंदुरत्योविचक्षणः⁺ ॥ पर्वमान^{१८}ऽकृतंवृहच्छुक्रंज्योतिरजीजनत् । कृष्णा
 तमांसिजंघनत् ॥ पर्वमानस्यजंघ्नतोहरेश्चंद्रा^{१९}ऽअसृक्षत । जीरा^{२०}ऽअजिरशोचिषः ॥ ११ ॥ पर्वमानो^{२१}रथीतमःशुभ्रे
 भिःशुभ्रशस्तमः । हरिश्चंद्रोमरुद्गणः ॥ पर्वमानो^{२२}व्यश्रवद्रश्मिभिर्वाजसातमः । दधत्स्तोत्रेसुवीर्यं ॥ प्रसुवान^{२३}ऽइंदुं
 रक्षाःपवित्रमत्यव्ययं । पुनान^{२४}ऽइंदुरिंद्रमा ॥ एषसोमो^{२५}ऽअधित्वचिगवांक्नीलत्यद्रिभिः । इंद्रमदायजोहुवत् ॥ यस्य
 तेद्युम्रवत्पयःपर्वमानाभृतंदिवः । तेननोमृळजीवसे ॥ १२ ॥ (९।३।७) त्वंसोमासिधारयुर्मंद्र^{२६}ऽओजिष्ठो^{२७}ऽअध्व

(९।३।७) त्वंसोमासीतिद्वात्रिंशद्वेसूक्तेआद्यानांसप्तानांवृचानांभरद्वाजकश्यपगोतमात्रिविश्वामित्रजमदग्निवसिष्ठाऋषयःशिष्टाना

ऋक्सं.

अ. ७ अ. २

॥ ९ ॥

रे । पवस्वमंहयद्रयिः ॥ त्वंसुतो नृमाद नोदधन्वान्मत्सरिन्तयः । इन्द्राय सूरिरंधसा ॥ त्वंसुष्वाणोऽर्द्रिभिर्भ्य
 र्षकनिक्रदत् । द्युमंतं शुष्ममुत्तमं ॥ इंदुर्हिन्वानोऽर्षतित्तिरो वाराण्यव्यया । हरिर्वाजमचिक्रदत् ॥ इंदो व्यव्यम
 र्षसि विश्रवांसि विसौभगा । विवाजान्तसोमगोमतः ॥ १३ ॥ आनंऽइंदो शतृग्विनैर्यिङ्गोमतमश्विनं । भरासोमस
 हस्त्रिणं ॥ पवमानासऽइंदवस्तिरः पवित्रमाशवः । इंद्रयामैभिराशत ॥ ककुहः सोम्योरसऽइंदुरिन्द्राय पूर्व्यः । आ
 युः पवतऽआयवे ॥ हिन्वन्ति सूरमुख्यः पवमानं मधुश्रुतं । अभिगिरासमस्वरन् ॥ अविता नोऽअजाश्वः पूषायामनिया
 मनि । आभक्षत्कन्यासुनः ॥ १४ ॥ अयंसोमः कपर्दिनैर्घृतं न पवते मधु । आभं ॥ अयंतऽआघृणे सुतो घृतं न पव
 तेशुचि । आभं ॥ वाचोजंतुः कवीनां पवस्वसोमधारया । देवेषु रत्नधाऽअसि ॥ आकलशेषु धावति श्येनो वर्मविगा
 हते । अभिद्रोणा कनिक्रदत् ॥ परिप्रसोमतेरसो सर्जिकलशेषुतः । श्येनो न तत्कोऽअर्षति ॥ १५ ॥ पवस्वसोममंदय
 न्निन्द्राय मधुमत्तमः । असृग्रन्देववीतये वाजयंतोरथाऽइव ॥ ते सुता सोमदिन्तमाः शुक्रावायुमसृक्षत ॥ ग्राव्णा तुन्नोऽ

मांगिरसः पवित्रऋषिः (अत्र वसिष्ठो वा पवित्र वसिष्ठौ वेति विपक्षौ) पवमानसोमो देवतादशम्यादिति सृणां पूषा वा यत्ते पवित्रमित्यादि पंचा
 नामग्निः अंत्ययोर्द्वयोः पावमान्यधेता गायत्री षोडश्याद्यास्ति स्त्रे द्विपदा गायत्र्यः त्रिंशी पुरउष्णिक् सप्तविंश्येक त्रिंशी द्वात्रिंशोऽनुष्टुभः । (पंचविं
 श्यादिति सृणां क्रमात्सविताग्निसवितारौ विश्वे देवा इति देवता अग्निना सह विकल्पन्ते) ।

मंडलं ९

अनु. ३

॥ ९ ॥

अ॒भिष्टु॑तः प॒वित्रं॑ सोमगच्छसि । दध॑त्स्तोत्रे सुवीर्यं ॥ एष॑ तु न्नोऽ॒भिष्टु॑तः प॒वित्रम॑तिगाहते । र॒क्षो॒हा॒वारं॑ म॒व्ययं॑ ॥ १६ ॥
 यदं॑ति यच्च दूर॑के भयं विंदति मामिह । पर्व॑मान॒वितज्ज॑हि ॥ पर्व॑मानः सोऽ॒द्य नः॑ प॒वित्रेण॑ विचर्षणिः । यः पो॒ता स॑ पुनातु
 नः ॥ यत्ते॑ प॒वित्रं॑ म॒र्चिष्य॑ग्ने वित॑तमंतरा । ब्रह्म॑ तेन पुनी॒हिनः॑ ॥ यत्ते॑ प॒वित्रं॑ म॒र्चिष्य॑दग्ने तेन पुनी॒हिनः॑ । ब्रह्म॑ स॒वैः पुनी॒हिनः॑ ॥
 उ॒भाभ्यां॑ देव स॒वितः॑ प॒वित्रेण॑ स॒वेन॑ च । मां पु॒नीहि॑ वि॒श्वतः॑ ॥ १७ ॥ त्रि॒भिष्टु॑तं दे॒व स॒वित॑र्षिष्ठैः सोम॒धाम॑भिः । अग्ने॒दक्षैः॑ पु
 नी॒हिनः॑ ॥ पुन॑तु मां दे॒व ज॒नाः पुन॑तु वस॑वो धिया । वि॒श्वे दे॒वाः पुनी॑तमा॒जात॑ वेदः पुनी॒हि मां॑ ॥ प्र॒प्या॒यस्व॑ प्र॒स्यं॒दस्व॑ सोम॒वि
 श्वे॒भिरं॑शुभिः । दे॒वेभ्य॑ऽउत्त॑मं ह॒विः+ ॥ उप॑प्रि॒यं प॒नि॒म्रत॑ं युवा॒नमा॑हुतीवृधं । अ॒गन्म॑ वि॒भ्रत॑ो नमः ॥ अ॒ला॒य्यस्य॑ पर॒शुर्न
 ना॒शत॑ मा प॒वस्व॑ दे॒व सोम॑ । आ॒खुं चि॑ दे॒व दे॒व सोम॑ ॥ यः पा॑व॒मानि॒र॒ध्येत्यृ॑षिभिः संभृ॑तं रसं । सर्व॑ स॒पूत॑ म॒श्नाति॑ स्व॒दित॑ मां त॒
 रि॒श्वना॑ ॥ पा॑व॒मानि॒र्योऽ॒ध्येत्यृ॑षिभिः संभृ॑तं रसं । तस्मै॑ सर॒स्वती॑ दु॒हेक्षी॑रं स॒र्पिर्मधू॑दकं+ ॥ १८ ॥ (परि॑शिष्टं ॥ पा॑व॒मा
 नीः स्व॒स्त्यय॑नीः सु॒दु॒घाहि॑ घृ॒तश्चु॑तः । ऋ॒षिभिः॑ संभृ॑तो रसो ब्राह्म॒णेष्व॑मृ॒तं हि॑तं ॥ पा॑व॒मानि॒र्दिशं॑ तु नऽ॒ङ्गमं॑ लोकमथोऽ॒मुं ।
 का॒मा॒न्त॒सम॑र्धयंतु नो दे॒वीर्दे॒वैः स॒माहि॑ताः ॥ येन॑ दे॒वाः प॒वित्रेण॑ आ॒त्मानं॑ पुन॑ते सदा । तेन॑ स॒हस्र॑ धारेण पाव॒मान्यः॑ पुन॑तु मां ॥
 प्रा॒जाप॑त्यं प॒वित्रं॑ शतो॒द्यामं॑ हि र॒ण्मयं॑ । तेन॑ ब्रह्म॒विदो॑ वयं पू॒तं ब्रह्म॑ पुनी॒महे ॥ इं॒द्रः पुनी॑ती स॒ह मा॑ पुनातु सोमः स्व॒स्त्याव॑रु
 णः स॒मीच्या॑ । य॒मो राजा॑ प्रमृ॒णाभिः॑ पुनातु मा॒जात॑ वे॒दामूर्ज॑यं त्या पुनातु ॥ ऋ॒षय॑स्तु त॒पस्ते॒षुः सर्वे॑ स्वर्गजिगीषवः । त॒प

ऋक्सं.

अ. ७ अ. २

॥ १० ॥

सुस्तपसोऽग्र्यं तु पावमानीर्कुचो ब्रवीत् ॥ १ ॥ यन्मे गभेव सतः पापमुग्रं यज्जायमानस्य च किंचिदन्यत् । ज्ञातस्य च यच्चा
 पि च वर्धतो मे तत्पावमानीभिर्हंपुनामि ॥ माता पित्रोर्यन्न कृतं वचो मे यत्स्थावरं जंगमं भावभूव । विश्वस्य तत्प्रहृषितं
 चो मे तत्पावमानीभिर्हंपुनामि ॥ गोघ्नात्तस्करत्वात्स्त्रीवधाद्यच्च किल्बिषं । पापकंच चरणेभ्यस्तत्पावमानीभिर्हंपु
 नामि ॥ ब्रह्मवधात्सुरापाणात्स्वर्णस्तेयाद्दृषलिगमनमैथुनसंगमात् । गुरोर्दाराधिगमनाच्च तत्पावमानीभिर्हंपुनामि ॥
 बालघ्नान्मातृपितृवधाद्भूमितस्करात्सर्ववर्णगमनमैथुनसंगमात् । पापेभ्यश्च प्रतिग्रहात्सद्यः प्रहरति सर्वदुष्कृतं तत्पाव
 मानीभिर्हंपुनामि ॥ क्रयविक्रयाद्यो निर्दोषाद्भक्ष्याद्भोज्यात्प्रतिग्रहात् । असंभोजनाच्चापिनृशंसं तत्पावमानीभिर्हंपु
 नामि ॥ २ ॥ दुर्यष्टं दुरधीतं पापं यच्चाज्ञानतो कृतं । अयाजिताश्चासंयाज्यास्तत्पावमानीभिर्हंपुनामि ॥ अमंत्रमन्त्रं य
 त्किंचिद्धूयते च हुताग्ने । संवत्सरकृतं पापं तत्पावमानीभिर्हंपुनामि ॥ ऋतस्य योनयो मृतस्य धाम विश्वादेवेभ्यः पुण्यं
 गंधाः । तान् आपः प्रवहंतु पापं शुद्धा गच्छामि सुकृतां मुलोकं तत्पावमानीभिर्हंपुनामि ॥ पावमानीः स्वस्त्ययनीर्या
 भिर्गच्छति नांदनं । पुण्यांश्च भक्षान्भक्षयत्यमृतत्वं च गच्छति ॥ पावमानीं पितृन् देवान्ध्यायेद्यश्च सरस्वतीं । पितृंस्त
 स्योपवर्तेत तत्क्षीरं सर्पिर्मधूदकं ॥ पावमानं परं ब्रह्म शुक्रं ज्योतिः सनातनं । ऋषींस्तस्योपतिष्ठेत्तत्क्षीरं सर्पिर्मधूदकं ॥ पाव
 मानं परं ब्रह्म ये पठंति मनीषिणः । सप्तजन्मभवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारंगः ॥ दशोत्तराण्युचांश्चैव पावमानीः शतानि षट् ।

मंडलं ९

अनु. ३

॥ १० ॥

एतज्जुह्वन्जपेन्मंत्रं घोरमृत्युभयं हरेत् ॥ ३ ॥ इतिपरि०) (९।४।१) प्रदेवमच्छामधुमंतऽइंदुवोसिष्यदंतगावऽआ
 नधेनवः । वह्निषदोवचनावतऽऊधभिःपरिस्त्रुतमुस्त्रियानिर्णिजंधिरे ॥ सरोरुवदभिपूर्वाऽअचिक्रददुपारुहःश्रथय
 न्त्स्वादतेहरिः । तिरःपपित्रपरियन्नुज्रयोनिशर्याणिदधतेदेवऽआवरं ॥ वियोममेयम्यासंयतीमदःसाकंवृधापय
 सापिन्वदक्षिता । महीऽअपारेरजसीविवेविददभिब्रजन्नक्षितं पाजऽआददे ॥ समातराविचरन्वाजयन्नपःप्रमेधिरः
 स्वधयापिन्वतेपदं । अंशुर्यवेनपिपिशेयतो नृभिःसंजामिभिर्नसंतेरक्षतेशिरः ॥ संदक्षेणमनसाजायतेकविकृतस्यग
 भोनिहितोयमापरः । यूनाहसंताप्रथमंविजज्ञतुर्गुहाहितंजनिमनेममुद्यतं ॥ १९ ॥ मंद्रस्यरूपंविविदुर्मनीषिणः
 श्येनोयदंधोऽअभरत्परावतः । तंमर्जयंतसुवृधंनदीष्वाऽउशंतंमंशुपरियंतमृगमयं ॥ त्वांमृजंतिदशयोषणःसुतंसोम
 ऽऋषिभिर्मतिभिर्धीतिभिर्हितं । अव्योवारैभिरुतदेवहूतिभिर्नभिर्यतोवाजमादर्षिसातये ॥ परिप्रयंतंवयंसुषंसदं
 सोममनीषाऽअभ्यनूषतस्तुभः । योधारयामधुमाँऽऊर्मिणादिवऽइयतिवाचरयिषाळमर्त्यः ॥ अयंदिवऽइयतिविश्व
 मारजःसोमःपुनानःकलशेषुसीदति । अद्भिर्गोभिर्मृज्यतेऽअद्भिभिःसुतःपुनानऽइंदुर्वरिवोविदत्प्रियं ॥ एवानःसो

चतुर्थेनुवाकेऽष्टादशसूक्तानि (९।४।१) प्रदेवमितिदशर्चस्यसूक्तस्यभालंदनोवत्सप्रिःपवमानसोमोजगत्यंत्वात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. २

॥११॥

मपरिषिच्यमानोवयोदधच्छित्रतमंपवस्व । अद्वेषेद्यावापृथिवीहुवेमदेवाधत्तरयिमस्मेसुवीरं ॥ २० ॥ (९।४।२) इषुर्न
 धन्वन्प्रतिधीयतेमतिर्वत्सोनमातुरुपसर्ज्यधनि । उरुधारेवदुहेऽअग्रऽआयत्यस्यत्रतेष्वपिसोमऽइष्यते ॥ उपो
 मतिःपृच्यतैसिच्यतेमधुमंद्राजनीचोदतेऽअंतरासनि । पवमानःसंतनिःप्रघ्नतामिवमधुमान्द्रप्सःपरिवारमर्षति ॥
 अव्यैवधूयुःपवतेपरित्वचिश्रंश्रीतेनृषीरदितेऋतंयते । हरिरक्रान्यजतःसंयतोमदोनृमृणाशिशानोमहिषोनशोभते ॥
 उक्षामिमातिप्रतियंतिधेनवोदेवस्यदेवीरुपयंतिनिष्कृतं । अत्यक्रमीदर्जुनंवारमव्ययमत्कुंननिकंपरिसोमोऽअव्यत ॥
 अमृक्तेनरुशतावाससाहरिरमर्त्योनिर्णिजानःपरिव्यत । दिवस्पृष्ठंवर्हणानिर्णिजैकृतोपस्तरणंचम्वोनभस्मयं ॥ २१ ॥
 सूर्यस्येवरश्मयोद्रावयितवोमत्सुरासःप्रसुपःसाकमीरते । तंतुंततंपरिसर्गोसऽआशवोनेद्रादृतेपवतेधामकिंचन ॥
 सिंधोरिवप्रवणेनिम्नऽआशवोवृषच्युतामदासोगातुमाशत । शनोनिवेशेद्विपदेचतुष्पदेस्मेवाजाःसोमतिष्ठंतुकृष्टयः ॥
 आनःपवस्ववसुमद्धिरण्यवदश्वावद्गोमद्यवमत्सुवीर्यं । यूयंहिसोमपितरोममस्थनदिवोमूर्धानःप्रस्थितावयस्कृतः ॥
 एतेसोमाःपवमानासऽइंद्रंरथाऽइवप्रययुःसातिमच्छ । सुताःपवित्रमतिर्यंत्यव्यंहित्वीवत्रिंहरितोवृष्टिमच्छ ॥ इंदुविं

(९।४।२) इषुर्नेतिदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपःपवमानसोमोजगलंयेद्वेत्रिष्टुभौ ।

मंडलं ९

अनु. ४

॥११॥

द्रायबृहतेपवस्वसुमृलीकोऽनवद्योरिशदाः । भराचंद्राणिगृणतेवसूनिदेवैर्द्यावापृथिवीप्रावतनः ॥२२॥ (९।४।३)
 त्रिरस्मैसप्तधेनवौदुदुहेसत्यामाशिरपूर्य्येव्योमनि । चत्वार्यन्याभुवनानिनिर्णिजेचारुणिचक्रेयहृतैरवर्धत ॥ सभि
 क्षमाणोऽमृतस्यचारुणऽउभेद्यावाकाव्येनाविश्रथे । तेजिष्ठाऽअपोमंहनापरिव्यतयदीदेवस्यश्रवसासदोविदुः*॥
 तेऽअस्यसंतुकेतवोमृत्यवोदाभ्यासोजनुषीऽउभेऽअनु । येभिर्नृम्णाचदेव्याचपुनतऽआदिद्राजानंमननाऽअगृभ्णत ॥
 समृज्यमानोदशभिःसुकर्मभिःप्रमध्यमासुमातृषुप्रमेसचा । व्रतानिपानोऽअमृतस्यचारुणऽउभेनृचक्षाऽअनुपश्यते
 विशौ ॥ समर्मृजानऽइंद्रियायधायसऽओभेऽअंतारोदसीहर्षतेहितः । वृषाशुष्मेणवाधतेविदुर्मतीरादेदिशानःशर्य
 हेवशुरुधः ॥ २३ ॥ समातरानददृशानऽउस्त्रियोनानददेतिमरुतामिवस्वनः । जानन्नृतंप्रथमंयत्स्वर्णरंप्रशस्तयेकम
 वृणीतसुकृतुः ॥ रुवतिभीमोवृषभस्तविष्ययाशुंगेशिशानोहरिणीविचक्षणः । आयोर्निसोमःसुकृतंनिषीदतिगव्ययी
 त्वग्भवतिनिर्णिगव्ययी ॥ शुचिःपुनानस्तन्वमरेपसमव्येहरिर्न्यधाविष्टसानवि । जुष्टोमित्रायवरुणायवायवैत्रिधा
 तुमधुक्रियतेसुकर्मभिः ॥ पवस्वसोमदेववीतयेवृषेद्रस्यहार्दिसोमधानमाविश । पुरानोवाधाहुरितातिपारयक्षेत्रविद्धि
 दिशऽआहाविपृच्छते ॥ हितोनसप्तिरभिवाजमर्षेद्रस्येदोजठरमापवस्व । नावानसिंधुमतिपषिंविद्वान्छूरोनयुध्यन्न

(९।४।३) त्रिरस्माइतिदशर्चस्यसूक्तस्यैश्वामित्रोरेणुःपवमानसोमोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. २

॥ १२ ॥

वनोनिदस्यः ॥ २४ ॥ (९।४।४) आदक्षिणासृज्यतेशुष्म्याऽसद्वेतिद्रुहोरक्षसःपातिजागृविः । हरिरोपशंकृणु
 तेनभस्पयऽउपस्तिरेचम्वोऽर्ब्रह्मनिर्णिजे ॥ प्रकृष्टिहेवशूषऽएतिरोरुवदसूर्येऽवर्णनिरिणीतेऽअस्यतं । जहांतिवर्त्रिपि
 तुरेतिनिष्कृतमुपप्रुतंकृणुतेनिर्णिजंतना ॥ अद्रिभिःसुतःपवतेगभस्त्योर्वृषायतेनभसावेपतेमती । समोदतेनसतेसा
 धंतेगिरानेनिकेऽअप्सुयजतेपरीमणि ॥ परिद्युक्षंसहसःपर्वतावृधंमध्वःसिंचतिहर्म्यस्यसक्षणिं । आयस्मिन्गावःसुहु
 तादुऽऊधनिमूर्धन्छीणंत्यग्रियंवरीमभिः ॥ समीरथंनभुरिजोरहेषतदशस्वसारोऽअदितेरुपस्थऽआ । जिगादुपञ्जय
 तिगोरपीच्यपदंयदस्यमनुथाऽअर्जीजनन् ॥ २५ ॥ श्येनोनयोनिंसदनंधियाकृतंहिरण्ययमासदंदेवऽएषति । एरि
 णंतिवर्हिषिप्रियंगिराश्वोनदेवाऽअप्येतियज्ञियः ॥ पराव्यक्तोऽअरुषोदिवःकविर्वृषात्रिपृष्ठोऽअनविष्टगाऽअभि ।
 सहस्रणीतिर्यतिःपरायतीरेभोनपूर्वोरुषसोविराजति ॥ त्वेषंरूपंकृणुतेवर्णोऽअस्यसयत्राशयत्समृतासेधतिस्त्रिधः ।
 अप्सायातिस्वधयादैव्यंजनंसंमुष्टुतीनसतेसंगोऽअग्रया ॥ उक्षेवयूथापरियन्नरावीदधित्विषीरधितसूर्यस्य । दिव्यः
 सुपर्णोवचक्षतक्षांसोमःपरिकृतुनापश्यतेजाः⁺ ॥ २६ ॥ (९।४।५) हरिमृजंत्यरुषोनयुज्यतेसंधेनुभिःकलशेसोमो

(९।४।४) आदक्षिणेतिनवर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रऋषभःपवमानसोमोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् । (९।४।५) हरिमृजंतीतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगि
 रसोहरिमंतःपवमानसोमोजगती ।

मंडलं ९

अनु. ४

॥ १२ ॥

ऽअज्यते । उद्वाचमीरयति हि न्वते मती पुरुष्टुतस्य कतिचित्परिप्रियः ॥ साकंवदंतिवहवो मनीषिणऽइंद्रस्य सोमं जठरे य
 दादुहुः । यदीमृजंतिसुगंभस्तयो नरः सनीलाभिर्दशभिः काम्यं मधु ॥ अरंममाणोऽत्यैतिगाऽअभिसूर्यस्य प्रियं दुहि
 तुस्तिरोरवं । अन्वस्मै जोषमभरद्विनंगृसः संद्वयीभिः स्वसृभिः क्षेतिजामिभिः ॥ नृधूतोऽद्रिपुतो वहिषिप्रियः पतिर्ग
 वां प्रदिवऽइंदुं कृत्वियः । पुरंधिवान्मनुषो यज्ञसाधनः शुचिर्धिया पवते सोमं इंद्रते ॥ नृवाहुभ्यां चोदितो धारया सुतो
 नुष्वधं पवते सोमं इंद्रते । आप्राः क्रतुन्त्समं जैरध्वरे मतीर्वेन द्रुषच्चम्बोऽरासं दद्धरिः ॥ २७ ॥ अंशुं दुहंति स्तनयं तम
 क्षितं कृविं कवयो पसो मनीषिणः । समीगावो मतयो यंति संयतं ऽक्रतस्य योना सदेने पुनर्भुवः ॥ नाभां पृथिव्या धरुणो म
 होदिवोऽपामूमौ सिंधुष्वंतरुक्षितः । इंद्रस्य वज्रो वृषभो विभूवसुः सोमो हृदे पवते चारुमत्सुरः⁺ ॥ सतूपवस्व परिपार्थिवं
 रजस्तोत्रे शिक्षन्नाधून्वते च सुक्रतो । मानो निर्भागवसुनः सादनस्पृशो रयिं पिशंगं बहुलं वसीमहि ॥ आतूनं इंद्रो शतदा
 त्वश्व्यं सहस्रं दातुं पशुमद्धिरण्यवत् । उपमास्व बृहती रेवती रिषोधिस्तोत्रस्य पवमान नोगहि ॥ २८ ॥ (१।४।६) स्रक्
 द्रप्सस्य धर्मतः समं स्वरत्नतस्य योना समं रतनाभयः । त्रीन्त्समुध्नोऽअसुरश्चक्रऽआरभे सत्यस्य नावः सुकृतं मपीपरन् ॥
 सम्यक् सम्यं चोमहिषाऽअहेषतसिंधोरुर्मावर्धिवेनाऽअवीविपन् । मधोर्धाराभिर्जनयंतोऽअर्कमिप्त्रिया मिंद्रस्य तन्व

(१।४।६) स्रक् द्रप्सस्येति नवर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः पवित्रः पवमान सोमो जगती ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. २

॥१३॥

मवीवृधन् ॥ पवित्रवन्तः परिवाचमासते पितृषां प्रत्नोऽभिरक्षतिव्रतं । महःसमुद्रं वरुणस्तिरोदधे धीराऽइच्छे कुर्ध्वरुणे
 प्वारभं ॥ सहस्रधारेव ते समस्वरन् दिवो नाके मधुजिह्वाऽअसश्चतः । अस्य स्पशो न निमिषं तिभूर्णयः पदे पदे पाशिनः सं
 तिसेतवः ॥ पितुर्मातुरध्याये समस्वरन् नृचाशोचैतः संदहतोऽअव्रतान् । इंद्रं द्विष्टामपधमं तिमायया त्वचमसि क्लीं भूमं
 नो दिवस्परिं ॥ २९ ॥ प्रत्नान्मानादध्याये समस्वरन् लोकं यत्रासोरभसस्य मंतवः । अपानक्षासो वधिराऽअहासतऽऋ
 तस्य पंथां नतरं तिदुष्कृतः ॥ सहस्रधारे वितते पवित्रऽआवाचं पुनंति कवयो मनीषिणः । रुद्रासं ऽएषामिषिरासोऽअद्भु
 हः स्पशः स्वं चः सुदृशो नृचक्षसः ॥ ऋतस्य गोपानदभाय सुक्रतुस्त्रीष पवित्रा हृद्यं १ तरादधे । विद्वान्त्सविश्वाभुवनाभि
 पश्यत्यवा जुष्टान्विध्यति कर्तेऽअव्रतान् ॥ ३० ॥ (९।४।७) शिशुर्नजातो वचक्रद्वने स्वर्ग्यद्वाज्यरुषः सिषा
 सति । दिवोरेतसा सचते पयोवृधातमीमहे सुमती शर्मसप्रथः ॥ दिवोयस्कं भोधरुणः स्वाततऽआपूर्णेऽअंशुः पर्येति वि
 श्वतः । सेमे महीरोदसीयक्षदावृता समीचीने दाधार समिषः कविः ॥ महिप्सरः सुकृतं सोम्यं मधूर्वागव्यूतिरादितेऽऋ
 तं यते । ईशे यो वृष्टेरितऽउस्रियो वृषापां नेतायऽइतऽऋतिर्ऋगिमयः ॥ आत्मन्वन्नभो दुह्यते घृतं पयऽऋतस्य नाभिरमृतं

(९।४।७) शिशुर्नेति नवर्चस्य सूक्तस्य दैर्घ्यतमसः कक्षीवान्पवमानसोमोजगत्यष्टमी त्रिष्टुप् ।

मंडलं ९

अनु. ४

॥१३॥

विजायते । समीचीनाः सुदानवः प्रीणन्ति तं नरो हितमवमेहन्ति परवः ॥ अरावीदंशुः सचमानऽऊर्मिणा देवाव्यं १ मनुषेपि
 न्वतित्वचं । दधाति गर्भमदितेरुपस्थऽआयेन तोकं चतनयं च धामहे ॥ ३१ ॥ सहस्रधारेवताऽअसश्चतस्तृतीयैस्तुर
 जसि प्रजावतीः । चतस्रो नाभो निहिताऽअवोदिवो हविर्भरन्त्यमृतं घृतं शुतः ॥ श्वेतरूपं कृणुते यत्सिषासति सोमो मीढ्वाऽ
 असुरो वेदभूमनः । धिया शमी सचते सेमभिः प्रवहिवस्कबंधमवदर्षदुद्रिणं ॥ अधश्चेतं कलशंगोभिर्क्तं कार्मन्नावाज्यं
 कमीत्सुवान् । आहिंन्विरे मनसा देवयंतः कक्षीवतेशतहिं मायगोनां ॥ अद्भिः सोमपृचानस्य ते रसो व्योवारं विपव
 मानधावति । समृज्यमानः कविभिर्मदिन्तमस्वदुस्वेद्रायपवमानपीतये ॥ ३२ ॥ (९।४।८) अभिप्रियाणि पवते च
 नो हितो नामानियुहोऽअधियेषु वर्धते । आसूर्यस्य बृहतो बृहन्नधिरथं विष्वंचमरुहद्विचक्षणः⁺ ॥ ऋतस्य जिह्वा पवते म
 धुप्रियं वक्ता पतिर्धियोऽअस्याऽअदाभ्यः । दधाति पुत्रः पित्रोरपीच्यं १ नाम तृतीयमधिरोचने दिवः⁺ ॥ अवद्युतानः क
 लशाऽअचिक्रदन्तृभिर्येमानः कोशऽआहिंरण्यये । अभीमृतस्य दोहनाऽअनूषताधिः त्रिपृष्ठऽउपसो विराजति ॥ अद्रि
 भिः सुतो मतिभिश्च नो हितः प्ररोचयन्नोदसीमातराशुचिः । रोमाण्यव्यासमया विधावति मधोर्धारापि न्वमाना दिवेदि

(९।४।८) अभिप्रियाणीति पंचस्य सूक्तस्य भार्गवः कविः पवमानसोमोजगती ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ३

॥१४॥

वे ॥ परि॑सोम॒प्रध॑न्वास्व॒स्तये॑ नृभिः पु॒नानोऽ॒भिवा॑स॒याशि॑रं । ये॒तेम॑दाऽ॒आह॑न॒सोवि॑हाय॒सस्तेभि॑रिन्द्रं चोदय॒दात॑वे
म॒धं⁺ ॥ ३३ ॥ इति॑ सप्त॒माष्टके॑ द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

पंचा॑शा॒ध्याये॑वर्गाः ३३ सू॒क्तानि॑ ११ ऋचः १६३ ॥ त्यागः ॥ पव॑मानाय॒सोमा॑ये. ४८ अ॒ग्नये॑पव॒माना॑ये. ३ पव॑मानाय॒सोमा॑ये.
१८ पू॒ष्णेप॑व॒मानाय॒सोमा॑ये. ३ पव॑मानाय॒सोमा॑ये. १० अ॒ग्नये॑पव॒माना॑ये. २ स॒वित्र. अ॒ग्निस॒वितृ॑भ्या. वि॒श्वेभ्यो॑दे॒वेभ्य॑. पव॑मानाय॒सो-
मा॑ये. ३ पा॒वमा॑न्य॒ध्येतृ॑भ्य॒इ. २ पव॑मानाय॒सोमा॑ये. ७१ ॥ इति॑ सप्त॒मेद्वि॑तीयः ॥

ध॒तैष॑ प्र॒राजा॑चोद॒सः सोम॑स्य॒वसु॑र्भा॒रद्वा॑जः प्र॒सोम॑स्या॒सावि॑ति॒त्रिष्टु॑वंतै॒पवि॑त्रंते॒पवि॑त्रः प॒वस्व॑वा॒च्यः प्र॒जाप॑ति॒रिं
द्रा॒यद्वा॑द॒शवे॑नो॒भार्ग॑वो॒द्वि॒त्रिष्टु॑वंतै॒प्रते॑ष्टा॒चत्वा॑रिं॒शद॑षि॒गणा॑द॒शर्चा॑ अ॒कृष्टा॑मा॒षाः प्र॒थमे॑सि॒कता॑नि॒वाव॑री॒द्विती॑
ये॒पृश्नि॑यो॒जास्तृ॑तीयै॒त्रय॑श्चतु॒र्थे त्रेः पंचा॑त्या॒गृत्स॑म॒दः प्र॒तुन॑वो॒शना॑यं॒सोमो॑द्यौ॒प्रोस्य॑सप्त॒प्रहि॑न्वानः षड्व॒सिष्ठः॥३॥
॥ हरिः॑ओम् ॥ (९।४।९) ध॒र्ता॒दिवः॑ प॒वते॑कृ॒त्व्योर॑सो॒दक्षो॑दे॒वाना॑मनु॒माद्यो॑नृभिः । हरिः॑सृ॒ज्जानो॑ऽअ॒त्यो न॑स
त्वंभि॑र्वृ॒थापा॑जाँसि॒कृणु॑ते॒नदी॑ष्वा⁺ ॥ शू॒रो न॑ ध॒त्तऽआ॑यु॒धाग॑भ॒स्त्योः स्व॑ः सि॒षास॑न्न॒थिरो॑गवि॒ष्टिषु॑ । इं॒द्रस्य॑ शु॒ष्ममी॑
रय॑न्न॒पस्यु॑भि॒रिंदु॑र्हि॒न्वानो॑ऽअ॒ज्यते॑म॒नीषि॑भिः ॥ इं॒द्रस्य॑सोम॒पव॑मानऽ॒रुमि॑णा॒तवि॑ष्य॒माणो॑ज॒ठरे॑ष्वावि॒श । प्र॒णः पि॑

(९।४।९) ध॒तैति॑पंच॒र्चस्य॑सू॒क्तस्य॑भा॒र्गवः॑ क॒विः प॑व॒मान॑सोमो॒जगती॑ ।

मंडलं ९

अनु. ४

॥१४॥

न्वविद्युदभ्रेवरोदसीधियानवाजाँऽउपमासिशश्वतः ॥ विश्वस्यराजापवतेस्वर्दशऽऽकृतस्यधीतिमृषिपाळवीवशत् ।
 यःसूर्यस्यासिरेणमृज्यतेपितामतीनामसमष्टकाव्यः ॥ वृषेवयूथापरिकोशमर्षस्यपामुपस्थेवृषभःकनिकदत् । सइंद्राय
 पवसेमत्सरिन्तमोयथाजेषामसमित्वेत्येतयः ॥ १ ॥ (९।४।१०) एषप्रकोशेमधुमाँऽअचिक्रददिंद्रस्यवज्रोवपुषोवपुष्ट
 रः । अभीमृतस्यसुदुघाघृतश्रुतोवाश्राऽअर्षेतिपयसेवधेनवः ॥ सपूर्यःपवतेयंदिवस्परिश्येनोमथायदिषितस्तिरोर
 जः । समध्वऽआयुवतेवेविजानऽइत्कृशानोरस्तुर्मनसाहविभ्युषा ॥ तेनःपूर्वासऽउपरासऽइंदवोमहेवाजायधन्वंतुगो
 मते । ईक्षेण्यासोऽअह्योऽनचारवोब्रह्मब्रह्मयेजुजुषुर्हविर्विहविः ॥ अयंनोविद्वान्वनवद्वनुष्यतऽइंदुःसत्राचामनसापुरुष्ट
 तः । इनस्ययःसदनेगर्भमादुधेगवामुरुब्जमभ्यर्षेतिव्रजं ॥ चक्रिर्दिवःपवतेकृतव्योरसोमहाँऽअदब्धोवरुणोहुरुग्य
 ते । असाविमित्रोवृजनेषुयज्ञियोत्योनयूथेवृषयुःकनिकदत् ॥ २ ॥ (९।४।११) प्रराजावाचैजनयन्नसिष्यददपो
 वसानोऽअभिगाऽइयक्षति । गृभ्णातिरिप्रमविरस्यतान्वांशुद्धोदेवानामुपयातिनिष्कृतं ॥ इंद्रायसोमपरिषिच्यसे
 नृभिर्नृचक्षाऽऊर्मिःकविरज्यसेवने । पूर्वीर्हितेस्तुतयःसंतियातवेसहस्रमश्वाहरयश्चमूषदः ॥ समुद्रियाऽअप्सरसोम
 नीषिणमासीनाऽअंतरभिसोममक्षरन् । ताऽईहिन्वंतिहर्म्यस्यसक्षणिंयाचंतेसुम्रंपवमानमक्षितं ॥ गोजिन्नःसोमोर

(९।४।१०) एषइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकविःपवमानसोमोजगती । (९।४।११) प्रराजेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकविःपवमानसोमोजगती ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ३

॥ १५ ॥

यजिद्धिरण्यजित्स्वर्जिदुजित्पवतेसहस्रजित् । यंदेवासश्चक्रिरेपीतयेमदंस्वादिष्ठंद्रप्समरुणंमयोभुवं ॥ एतानिसोम
 पवमानोऽअस्मयुःसत्यानि कृण्वन्द्रविणान्यर्षसि । जहिशत्रुमंतिकेदूरकेचयऽउर्वीगव्यूतिमभयंचनस्कृधि ॥ ३ ॥
 (९।४।१२) अचोदसोनोधन्वंत्विदवःप्रसुवानासोवृहद्वेपुहरयः । विचनशन्नऽइषोऽअरातयोर्योनंशंतसनिषंत
 नोधियः ॥ प्रणोधन्वंत्विदवोमदच्युतोधनावायेभिरवतो जुनीमसि । तिरोमर्तस्यकस्यचित्परिहृतिवयंधनानिविश्व
 धाभरेमहि ॥ उतस्वस्याऽअरात्याऽअरिर्हिषऽउतान्यस्याऽअरात्यावृकोहिषः । धन्वन्नतृष्णासमरीततांऽअभिसोम
 जहिपवमानदुराध्यः* ॥ दिवितेनाभापरमोयऽआददेपृथिव्यास्तेरुरुहुःसानविक्षिपः । अद्रयस्त्वावप्सतिगोरधित्व
 च्य१प्सत्वाहस्तेर्दुदुहुर्मनीषिणः ॥ एवातऽइंदोसुभ्वंसुपेशंसंरसंतुंजंतिप्रथमाऽअभिश्चियः । निदंनिदंपवमाननिता
 रिषऽआविस्तेशुष्मोभवतुप्रियोमदः ॥ ४ ॥ (९।४।१३) सोमस्यधारापवतेनृचक्षसऽऋतेनदेवान्हवतेदिवस्परि ।
 बृहस्पतेरवथेनाविदिद्युतेसमुद्रासोनसर्वनानिविव्यचुः ॥ यत्वावाजिन्नऽभ्यनूपतायोहंतयोनिमारोहसिद्युमा
 न् । मघोनामायुःप्रतिरन्महिश्रवऽइंद्रायसोमपवसेवृषामदः ॥ इंद्रस्यकुक्षापवतेमदिन्तमऽऊर्जवसानःश्रवसेसुमंग

(९।४।१२) अचोदसइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यकविःपवमानसोमोजगती । (९।४।१३) सोमस्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यभारद्वाजोवसुः
 पवमानसोमोजगती ।

मंडलं ९

अनु. ४

॥ १५ ॥

लः । प्रत्यङ्गसविश्वाभुवनाभिपप्रथेक्रीळ्हरित्यःस्यंदतेवृषा ॥ तंत्वादेवेभ्योमधुमत्तमंनरःसहस्रधारंदुहतेदशक्षि
 पः । नृभिःसोमप्रच्युतोग्रावभिःसुतोविश्वान्देवाँऽआपवस्वासहस्रजित् ॥ तंत्वाहस्तिनोमधुमंतमद्रिभिर्दुहंत्यप्सुवृ
 षभंदशक्षिपः । इंद्रसोममादयन्दैव्यंजनंसिंधोरिवोर्मिःपवमानोऽअर्षसि ॥ ५ ॥ (९।४।१४) प्रसोमस्यपवमानस्यो
 र्मयऽइंद्रस्ययंतिजठरंसुपेशसः । दध्नायदीमुन्नीतायशसागवाँदानायशूरमुदमदिषुःसुताः⁺ ॥ अच्छाहिसोमःकलशाँ
 ऽअसिष्यददत्योनवोह्वारघुवर्तनिर्वृषा । अथादेवानामुभयस्यजन्मनोविद्वाँऽअश्नोत्यमुतऽइतश्चयत्⁺ ॥ आनःसोमप
 वमानःकिरावस्विदोभवंमघवाराधसोमहः । शिक्षावयोधोवसवेसुचेतुनामानोगयमारेऽअस्मत्परासिचः ॥ आनःपू
 षापवमानःसुरातयोमित्रोर्गच्छंतुवरुणःसजोषसः । बृहस्पतिर्मरुतोवायुरश्विनात्वष्टासवितासुयमासरस्वती ॥ ७
 भेद्यावापृथिवीविश्वमिन्वेऽअर्यमादेवोऽअदितिर्विधाता । भगोनृशंसऽउर्वै^१तरिक्षंविश्वेदेवाःपवमानंजुषंत ॥ ६ ॥
 (९।४।१५) असाविसोमोऽअरुषोवृषाहरीराजैवदस्मोऽअभिगाऽअचिक्रदत् । पुनानोवारंपर्येत्यव्ययंश्येनोनयो
 निघृतवंतमासदं ॥ कविर्वेधस्यापर्येषिमाहिंनमत्योनमृष्टोऽअभिवाजमर्षसि । अपसेधन्दुरितासोममृळयधृतंवसानः

(९।४।१४) प्रसोमस्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसुःपवमानसोमोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् । (९।४।१५) असावीतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवसुःपवमान-
 सोमोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ३

॥ १६ ॥

परियासिनिर्णिजं ॥ पर्जन्यः पितामहिषस्य पर्णिनो नाभापृथिव्यागिरिषुक्षयंदधे । स्वसारऽआपोऽअभिगाऽउतासरं
 न्तसंग्रावभिर्नसते वीतेऽअध्वरे⁺ ॥ जायेवपत्यावधिशेवमंहसेपज्जायागर्भशृणुहिब्रवीमि ते । अंतर्वाणीषुप्रचरासुजी
 वसेर्निद्योवृजनैसोमजागृहि ॥ यथापूर्वेभ्यः शतसाऽअमृधः सहस्रसाः पर्ययावाजमिंदो । एवापवस्वसुविताय नव्यसेत
 वव्रतमन्वापः सचंते ॥ ७ ॥ (९।४।१६) पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्यैषि विश्वतः । अतस्तनूर्नतदा
 मोऽअश्रुतेशृतासुऽइद्वहंतस्तत्समाशत ॥ तपोष्पवित्रं विततं दिवस्पदेशोचंतोऽअस्य तंतवोव्यस्थिरन् । अवंत्यस्य पवी
 तारमाशवो दिवस्पृष्टमधितिष्ठंति चेत्सा ॥ अरुरुचदुषसः पृश्निरग्रियऽउक्षाविभर्ति भुवनानि वाजयुः । मायाविनोममिरे
 ऽअस्य माययानृचक्षसः पितरो गर्भमादधुः ॥ गंधर्वऽइत्थापदमस्य रक्षति पाति देवानां जनिमान्यद्भुतः । गृभ्णाति रिपुं
 निधया निधापतिः सुकृत्तमामधुनो भक्षमाशत ॥ हविर्हविष्मोमहिसद्भदैव्यं न भोवसानः परियास्यध्वरं । राजापवित्रं
 थोवाजमारुहः सहस्रभृष्टिर्जयसि श्रवो बृहत्⁺ ॥ ८ ॥ (९।४।१७) पवस्व देवमाद नो विचर्षणिरप्साऽइंद्राय वरुणाय
 वायवे । कृधीनोऽअद्य वरिवः स्वस्ति मदुरुक्षितौ गृणीहि दैव्यं जनं ॥ आयस्तस्थौ भुवनान्यमत्यो विश्वानि सोमः प

मंडलं ९

अनु. ४

॥ १६ ॥

(९।४।१६) पवित्रं तद्विपंचर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः पवित्रः पवमानसोमोजगती । (९।४।१७) पवस्वेति पंचर्चस्य सूक्तस्य वाच्यः प्रजापतिः
 पवमानसोमोजगती ।

रितान्यर्षति । कृण्वन्त्संचृतं विचृतं मभिष्टयऽइंदुः सिषत्तयुषसंनसूर्यः ॥ आयोगोभिः सृज्यतऽओषधीष्वदेवानां सु
 म्नाऽइषयन्नुपावसुः । आविद्युतापवते धारया सुतऽइंद्रसोमो मादयन्दैव्यं जनं ॥ एषस्य सोमः पवते सहस्रजिह्वानो
 वाचमिषिरामुर्बुधं । इंदुः समुद्रमुदियति वायुभिरेंद्रस्य हार्दिकलशेषु सीदति ॥ अभित्यंगावः पयसा पयोवृधंसोमं श्री
 गंतिमितिभिः स्वर्विदं । धनं जयः पवते कृत्वयोरसो विप्रः कविः काव्येनास्वर्चनाः ॥ ९ ॥ (९।४।१८) इंद्राय सोमसु
 पुतः परिस्रवापामीवाभवतुरक्षसा सह । मातेरसस्य मत्सतद्वया विनोद्रविणस्वतऽइह संत्विंदवः ॥ अस्मान्त्समर्थे पवमा
 नचोदयदक्षो देवानामसि हि प्रियो मदः । जहि शत्रूँऽरभ्या भैदनाय तः पिवेद्रसोममवनो मृधोजहि ॥ अदब्धऽइंदो पव
 सेमदिन्तमऽआत्मेन्द्रस्य भवसि धासिरुत्तमः । अभिस्वरंतिवहवो मनीषिणो राजानस्य भुवनस्य निंसते ॥ सहस्रणीथः
 शतधारोऽअद्भुतऽइंद्रायेंदुः पवते काम्यं मधु । जयन्क्षेत्रमभ्यर्षाजयन्नपऽउरुनो गातुं कृणु सोममीदृः ॥ कनिक्रदत्कल
 शे गोभि रज्यसे व्ययं व्ययं समयावारमर्षसि । मर्मज्यमानोऽअत्योनसानसिरिंद्रस्य सोमजठरे समक्षरः ॥ स्वादुः पवस्व
 दिव्याय जन्मने स्वादुरिंद्राय सुहवी तु नाम्ने । स्वादुर्मित्राय वरुणाय वायवे बृहस्पतये मधुमाँऽअदाभ्यः ॥ १० ॥ अ
 त्यं मृजंतिकलशेदशक्षिपः प्रविप्राणां मतो वाचऽईरते । पवमानाऽअभ्यर्षतिसुष्टुतिमैंद्रं विशंति मदिरासऽइंदवः ॥

(९।४।१८) इंद्रायेति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य भार्गवोवेनः पवमानसोमो जगत्येद्वे त्रिष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ३

॥ १७ ॥

पवमानोऽअभ्यर्षासुवीर्यमुर्वीगव्यूतिमहिर्शर्मसप्रथः । मार्किनोऽअस्यपरिपूतिरीशुतेंदोजयैमत्वयाधनैधनं ॥ अधि
 द्यामस्थादृषभोर्विचक्षणोरुरुचद्विदिवोरोचनाकविः । राजापवित्रमत्यैतिरोरुवद्विवःपीयूषंदुहतेनृचक्षसः ॥ दिवो
 नाकेमधुजिह्वाऽअसश्चतोवेनादुहन्त्युक्षणंगिरिष्ठां । अप्सुद्रप्संवावृधानंसमुद्रऽआसिंधोरुर्मामधुमंतपवित्रऽआ⁺ ॥
 नाकैसुपर्णमुपपस्त्रिवांसंगिरोवेनानामकृपंतपूर्वाः । शिशुरिहंतिमतयःपनिमंतहिरण्ययंशकुनंक्षामणिस्थां⁺ ॥ ऊर्ध्वो
 गंधर्वोऽअधिनाकैऽअस्थाद्विश्वांरूपाप्रतिचक्षाणोऽअस्य । भानुःशुक्रेणशोचिषाव्यद्यौत्पारूरुचद्रोदसीमातराशुचिः
 ॥ ११ ॥ (९।५।१) प्रतऽआशवःपवमानधीजवोमदाऽअर्पतिरघुजाऽइवत्मना । दिव्याःसुपर्णामधुमंतऽइंदवो
 मदिन्तमासःपरिकोशमासते ॥ प्रतेमदासोमदिरासऽआशवोसृक्षतरथ्यासोयथापृथक् । धेनुर्नवत्संपर्यसाभिवज्रि
 णमिंद्रमिंदवोमधुमंतऽऊर्मयः ॥ अत्योनहियानोऽअभिवाजमर्षस्वर्वित्कोशंदिवोऽअद्रिमातरं । वृषापवित्रेऽअधि
 सानोऽअव्ययेसोमःपुनानऽइंद्रियायुधायसे ॥ प्रतऽआश्विनीःपवमानधीजुवोदिव्याऽअसृग्रन्पयसाधरीमणि । प्रां

पंचमेनुवाकेएकादशसूक्तानि (९।५।१) प्रतआशवइत्यष्टाचत्वारिंशद्वेसूक्तेआद्यानांदशानामकृष्टामापाऋषयःएकादश्यादिदशानां
 सिकतानिवावरीएकविंश्यादिदशानांपृश्नियोजाःएकत्रिंश्यादिदशानामत्रयःएकचत्वारिंश्यादिपंचानांभौमोत्रिःअंत्यानांतिस्त्रिणांशौनको
 गृत्समदःपवमानसोमोजगती ।

मंडलं ९

अनु. ५

॥ १७ ॥

तर्कषयः स्याद्विरीरसृक्षतयेत्वामृजंत्यृषिषाणवेधसः ॥ विश्वाधामानिविश्वचक्षुः सः प्रभोस्ते सतः परियंतिकेतवः ।
 व्यानशिः पवसेसोमधर्मभिः पतिर्विश्वस्यभुवनस्यराजसि ॥ १२ ॥ उभयतः पवमानस्यरश्मयोध्रुवस्यसतः परियंतिके
 तवः । यदीपवित्रेऽधिमृज्यते हरिः सत्तानियोनाकलशेषुसीदति ॥ यज्ञस्यकेतुः पवतेस्वध्वरः सोमो देवानामुपयाति
 निष्कृतं । सहस्रधारः परिकोशमर्षतिवृषापवित्रमत्येतिरोरुवत् ॥ राजा समुद्रं नद्योऽपि विगाहते पामूमिसंचते सिंधुपुश्रि
 तः । अर्घ्यं स्यात्सानुपवमानोऽव्ययनाभापृथिव्याधरुणोमहोदिवः⁺ ॥ दिवोनसानुस्तनयन्नचिक्रदह्यौश्चयस्यपृ
 थिवीचधर्मभिः । इंद्रस्यसख्यंपवतेविवेविदत्सोमः पुनानः कलशेषुसीदति ॥ ज्योतिर्यज्ञस्यपवतेमधुप्रियं पिता देवा
 नां जनिता विभूवसुः । दधाति रत्नं स्वधयोरपीच्यं मदिन्तमोमत्सरऽइंद्रियोरसः ॥ १३ ॥ अभिक्रंदं कलशं वाज्यं
 तिपतिर्दिवः शतधारो विचक्षणः । हरिर्मित्रस्य सदनेषुसीदति मर्मज्ञानो विभिः सिंधुभिर्वृषा ॥ अग्रे सिंधूनां पवमानोऽ
 अर्पत्यग्रेवाचोऽअग्रियोगोषुगच्छति । अग्रेवाजस्यभजते महाधनं स्वायुधः सोतृभिः पूयते वृषा ॥ अयं मतवान्छकुनोय
 थाहितो व्यैससारपवमानोऽऊर्मिणा । तवक्रत्वारोदसीऽअंतराकं वेशुचिर्धियापवते सोमोऽइंद्रते ॥ द्रापिवसानोयज
 तो दिविस्पृशं तारिक्षप्राभुवनेष्वर्पितः । स्वर्जज्ञानो न भसाभ्यक्रमीत्प्रत्नमस्यपितरमाविवासति ॥ सोऽअस्यविशेमहि
 शर्मयच्छतियोऽअस्यधामप्रथमं व्यानशे । पदं यदस्य परमेव्यो मन्यतो विश्वाऽअभिसंयातिसंयतः ॥ १४ ॥ प्रोऽअ

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ३

॥ १८ ॥

यासीदिंदुरिंद्रस्य निष्कृतं सखा सख्युर्न प्रमिना तिसंगिरं । मर्यं ऽइव युवतिभिः समर्षति सोमः कलशैश्च तयान्नापथा⁺ ॥
 प्रवोधियां मद्रयुवो विपन्युवः पनस्युवः संवसनेष्वक्रमुः । सोमं मनीषा ऽ अभ्यनूषतस्तुभोभिधेनवः पयसे मशि श्रयुः ॥
 आनः सोमस्य तं पिप्युषीमिषमिंदो पवस्व पवमानो ऽ अस्त्रिधं । यानो दोहते त्रिरहन्न सश्नुषीक्षुमद्वाजवन्मधुमत्सुवीर्यं ॥
 वृषामतीनां पवते विचक्षणः सोमो ऽ अहः प्रतरीतोषसो दिवः । ऋणासिंधूनां कलशां ऽ अवीवशदिंद्रस्य हार्द्या विशन्मनी
 षिभिः ॥ मनीषिभिः पवते पूर्व्यः कविर्नृभिर्यतः परिकोशां ऽ अचिक्रदत् । त्रितस्य नाम जनयन्मधुक्षरदिंद्रस्य वायोः स
 ख्याय कर्तवे ॥ १५ ॥ अयं पुनान ऽ उषसो विरोचयद्यं सिंधुभ्यो ऽ अभवदुलोककृत् । अयं त्रिः सप्तदुदुहान ऽ आशिरं
 सोमो हृदे पवते चारुमत्सरः⁺ ॥ पवस्व सोम दिव्येषु धामसु सृजान ऽ इंदो कलशैः पवित्र ऽ आ । सीदन्निंद्रस्य जठरे कनिक्कद
 नृभिर्यतः सूर्यमारोहयो दिवि⁺ ॥ अद्रिभिः सुतः पवसे पवित्र ऽ आं ऽ इंदुविंद्रस्य जठरेष्वा विशन् । त्वं नृचक्षां ऽ अभवो वि
 चक्षणसोमगोत्रमंगिरोभ्यो वृणोरप ॥ त्वां सोम पवमानं स्वाध्यानु विप्रासो ऽ अमदन्नवस्यवः । त्वां सुपर्णो ऽ अभरद्वि
 स्परीदो विश्वाभिर्मतिभिः परिष्कृतं ॥ अव्ये पुनानं परिवारं ऽ ऊर्मिणा हरिं नवं ते ऽ अभि सप्तधेनवः । अपामुपस्थे ऽ अध्या
 यवः कविमृतस्य योनां महिषा ऽ अहेषत ॥ १६ ॥ इंदुः पुनानो ऽ अतिगाहते मृधो विश्वा नि कृण्वन्त्सुपथानियज्यवे ।
 गाः कृण्वानो निर्णिजं हर्यतः कविरत्यो न क्रीळन् परिवारं मर्षति ॥ असश्चतः शतधारा ऽ अभिश्रियो हरिं नवं ते वता ऽ उद

मंडलं ९

अनु. ५

॥ १८ ॥

न्युवः । क्षिपोमृजंतिपरिगोभिरावृतंतृतीयपृष्ठेऽधिरोचनेदिवः⁺ ॥ तवेमाःप्रजादिव्यस्यरेतस्त्वंविश्वस्यभुवन
 स्यराजसि । अथेदंविश्वंपवमानतेवशेत्वमिदोप्रथमोधासि ॥ त्वंसमुद्रोऽसिविश्ववित्कवेतवेमाःपंचप्रदि
 शोविधर्मणि । त्वंद्यांचपृथिवींचातिजन्निषेतवज्योतींषिपवमानसूर्यः ॥ त्वंपवित्रेरजसोविधर्मणिदेवेभ्यःसोमपव
 मानपूयसे । त्वामुशिजःप्रथमाऽअगृभ्णतुभ्येमाविश्वाभुवनानियेमिरे ॥ १७ ॥ प्ररेभऽएत्यतिवारमव्ययंवृषाव
 नेष्ववचक्रदुद्धरिः । संधीतयोवावशानाऽअनूषतशिशुरिहंतिमतयःपनिमृतं ॥ ससूर्यस्यरश्मिभिःपरिव्यतंतुंत
 न्वानस्त्रिवृतंयथाविदे । नयन्नृतस्यप्रशिषोनवीयसीःपतिर्जनीनामुपयातिनिष्कृतं⁺ ॥ राजासिंधूनांपवतेपतिर्दिवऽ
 कृतस्ययातिपृथिभिःकनिकदत् । सहस्रधारःपरिषिच्यतेहरिःपुनानोवाचजनयन्नुपावसुः ॥ पवमानमह्यर्णोविधावसि
 सूरोनचित्रोऽअव्ययानिपव्यया । गभस्तिपूतोतृभिरद्रिभिःसुतोमहेवाजायधन्यायधन्वसि ॥ इषमूर्जपवमानाभ्यर्ष
 सिश्येनोनवंसुकलशेषुसीदसि । इंद्रायमह्यमद्योमदःसुतोदिवोर्विष्टंभऽउपमोविचक्षणः⁺ ॥ १८ ॥ सप्तस्वसारोऽअभि
 मातरःशिशुनवज्ज्ञानंजेन्यविपश्चितं । अपांगंधर्वदिव्यंनृचक्षंसोमंविश्वस्यभुवनस्यराजसे ॥ ईशानऽइमाभुवना
 निवीर्यसेयुजानऽइदोहरितःसुपर्णः । तास्तेक्षरंतुमधुमद्धृतंपयस्तवव्रतेसोमतिष्ठंतुकृष्टयः ॥ त्वंनृचक्षाऽअसिसोमवि
 श्वतःपवमानवृषभताविधावसि । सनःपवस्ववसुमद्भिरण्यवद्वयस्यामभुवनेषुजीवसे ॥ गोवित्पवस्ववसुविद्धिरण्य

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ३

॥ १९ ॥

विद्वेतोधाऽइंदोभुवनेष्वर्पितः । त्वंसुवीरोऽसिसोमविश्ववित्तत्वाविप्राऽउपगिरेमऽआसते ॥ उन्मध्वऽऊर्मिर्वनना
 ऽअतिष्ठिपदपोवसानोमहिषोविगाहते । राजापवित्ररथोवाजमारुहत्सहस्रभृष्टिर्जयतिश्रवोबृहत्⁺ ॥ १९ ॥ सभं
 दनाऽउदियतिप्रजावतीर्विश्वायुर्विश्वाःसुभराऽअहर्दिवि । ब्रह्मप्रजावद्रयिमश्वपस्त्यंपीतऽइंदुविंद्रमस्मभ्यंयाचता
 त् ॥ सोऽअग्रेऽअह्नांहरिर्हर्यतोमदुःप्रचेतसाचेतयतेऽअनुद्युभिः । द्वाजनायातयन्नंतरीयतेनराचशंसंदैव्यंचधर्त
 रिं ॥ अंजतेव्यंजतेसमंजतेक्रतुरिहंतिमधुनाभ्यंजते । सिंधोरुच्छ्रासेपतयंतमुक्ष्णंहिरण्यपावाःपशुमांसुगृभ्णते ॥
 विपश्चितेपर्वमानायगायतमहीनधारात्यन्धोऽअर्षति । अहिर्नजूर्णामतिसर्पतित्वचमत्योनक्रीळन्नसरदृषाहरिः ॥
 अग्रेगोराजाप्यस्तविष्यतेविमानोऽअह्नांभुवनेष्वर्पितः । हरिर्घृतस्तुःसुदृशीकोऽअर्णवोज्योतीरथःपवतेरायऽओक्यः*
 ॥ २० ॥ असंजिस्कंभोदिवऽउद्यतोमदुःपरित्रिधातुर्भुवनान्यर्षति । अंशुरिहंतिमतयःपनिमतंगिरायदिनिर्णिजमृ
 ग्मिणोययुः⁺ ॥ प्रतेधाराऽअत्यण्वानिमेष्यःपुनानस्यसंयतोयंतिरंहयः । यद्वोभिरिंदोचम्बोःसमज्यसऽआसुवानः
 सोमकलशेषुसीदसि ॥ पर्वस्वसोमक्रतुविन्नऽउक्थ्योव्योवारेपरिधावमधुप्रियं । जहिविश्वान्नक्षसऽइंदोऽअत्रिणोव
 हद्वदेमविदथैसुवीराः ॥ २१ ॥ (९।५।२) प्रतुद्रवपरिकोशन्निषीदन्तृभिःपुनानोऽअभिवाजमर्ष । अश्वंनत्वावा

(९।५।२) प्रतुद्रवेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाव्यउशनापवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ९

अनु. ५

॥ १९ ॥

जिनमर्जयंतोच्छावर्हीरशनाभिर्नयन्ति ॥ स्वायुधः पवते देवऽइंदुरशस्तिहावृजनं रक्षमाणः । पिता देवानां जनिता सु-
 दक्षो विष्टं भो दिवो धरुणः पृथिव्याः ॥ ऋषिर्विप्रः पुरऽएता जनानामृभुधीरऽउशनाकाव्येन । सचिद्विवेदनिहितं यदा-
 सामपीच्यं गुह्यं नाम गोनां ॥ एषस्य ते मधुमांऽइंद्रसोमो वृषावृष्णे परिपवित्रेऽअक्षाः । सहस्रसाः शतसाभूरिदावांश-
 श्वत्तमं वर्हिरावाज्यं स्यात् ॥ एते सोमाऽअभिगव्यासहस्रामहेवाजायामृताय श्रवांसि । पवित्रैभिः पवमानाऽअसृग्र-
 न्ध्रवस्य वो न पृतनाजोऽअत्याः ॥ २२ ॥ परिहिष्मा पुरुहुतो जनानां विश्वासं रज्जो जनापूयमानः । अथाभरश्येन भृत-
 प्रयांसि रयितुं जानोऽअभिवाजं मर्ष ॥ एष सुवानः परिसोमः पवित्रे सगो न सृष्टोऽअदधावदवां । तिग्मेशि शानो महिषो-
 नशंगे गागव्यन्नभि शूरो न सत्वा ॥ एषाय यौ परमादंतरद्रेः कूचित् सती रूर्वे गावि वेद । दिवो न विद्युत्स्तनयं त्यभ्रैः सोम-
 स्य ते पवतऽइंद्रधारा ॥ उत्सं राशिं परियासि गोनामिंद्रेण सोमसुरथं पुनानः । पूर्वीरिषो बृहतीर्जीरदानो शिक्षा शचीव-
 स्तवताऽउपष्टुत् ॥ २३ ॥ (९।५।३) अयं सोमऽइंद्रतुभ्यं सुन्वेतुभ्यं पवते त्वमस्य पाहि । त्वंहयं च कृषे त्वं वृषऽइं-
 द्रं मदाय युज्याय सोमं ॥ सऽईरथो न भूरिषाळ्यो जिमहः पूरुणि सातये वसूनि । आदीं विश्वान हुष्याणि जाता स्वर्षा ताव-
 नऽऊर्ध्वान वंत ॥ वायुर्नयो न्युत्वांऽइष्ट्या मानासत्येव हवऽआशं भविष्ठः । विश्ववारो द्रविणो दाऽइव तमन्पूषे वधीज

(९।५।३) अयं सोम इत्यष्टर्चस्य सूक्तस्योशनापवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ३

॥ २० ॥

वनोसिसोम ॥ इन्द्रो नयोमहाकर्माणि चक्रिर्हतावृत्राणामसिसोमपुर्भित् । पैद्वोन हित्वमहिनाम्नां हुंता विश्वस्यासिसोम
 दस्योः ॥ अग्निर्नयो वनऽआसृज्यमानो वृथा पाजांसि कृणुते नदीषु । जनो न युध्वामहत्तऽउपबिदिरियति सोमः पर्वमानऽ
 ऊर्मि⁺ ॥ एते सोमाऽअतिवाराण्यव्यादिव्यानकोशासोऽअभ्रवर्षाः । वृथा समुद्रं सिंधवो न नीचीः सुतासोऽअभिकूल
 शोऽअसृग्रन् ॥ शुष्मी शर्धो न मारुतं पवस्वानभिशस्तादिव्यायथाविद् । आपो न मक्षुसुमतिर्भवानः सहस्राप्साः पृतना
 षाण्णयज्ञः⁺ ॥ राज्ञो नु ते वरुणस्य व्रतानि बृहद्भीरंतव सोमधाम । शुचिद्वमसि प्रियो न मित्रो दक्षाय्योऽअर्थमेवांसिसो
 म ॥ २४ ॥ (९।५।४) प्रोस्य वह्निः पथ्याभिरस्यान्दिवो न वृष्टिः पर्वमानोऽअक्षाः । सहस्रधारोऽअसदृश्यऽस्मेमा
 तुरुपस्थे वनऽआचसोमः ॥ राज्ञांसि धूनामवसिष्ठवासऽकृतस्य नावमारुहद्रजिष्ठां । अप्सुद्रप्सो वा वृधे रये न जूतो दुहऽ
 ईपिता दुहऽईऽपितुर्जा⁺ ॥ सिंहं न संतमध्वोऽअयासं हरिं मरुषं दिवोऽअस्य पतिं । शूरो युत्सु प्रथमः पृच्छते गाऽअस्य च
 क्षसा परिपात्युक्षा⁺ ॥ मधुपृष्ठं घोरमयासमश्वं रथेयुं जंत्युरुचक्रऽकृष्णं । स्वसारऽईजामयो मर्जयंतिसनाभयो वाजिन
 मूर्जयंति ॥ चतस्रऽईघृतदुहः स चंते समानेऽअंतर्धरुणे निषत्ताः । ताऽईमर्षति न मसा पुनानास्ताऽई विश्वतः परिषंति
 पूर्वाः⁺ ॥ विष्टं भो दिवो धरुणः पृथिव्या विश्वाऽउत क्षितयो हस्तेऽअस्य । असत्तऽउत्सो गृणते नियुत्वान्मध्वोऽअंशुः प

(९।५।४) प्रोस्य वह्निरितिसप्तर्चस्य सूक्तस्योशनापवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ९

अनु. ५

॥ २० ॥

वतऽइन्द्रियाय ॥ वन्वन्नवातोऽभिदेववीतिमिन्द्रायसोमवृत्रहापवस्व । शुग्धिमुहःपुरुश्चन्द्रस्यरायःसुवीर्यस्यपतयः
स्याम ॥ २५ ॥ (९।५।५) प्रहिन्वानोजनितारोदस्योरथोनवाजंसनिष्यन्नयासीत् । इन्द्रंगच्छन्नायुधासंशिशानो
विश्वावसुहस्तयोरादधानः ॥ अभित्रिपृष्ठवृषणंवयोधामांगुषाणामवावशंतवाणीः । वनावसानोवरुणोनसिंधुन्विर
त्नधादयतेवार्याणि ॥ शूरग्रामःसर्ववीरःसहावान्जेतापवस्वसनिताधनानि । तिग्मायुधःक्षिप्रधन्वासुमत्स्वषाहःसा
ह्वान्पृतनासुशत्रून् ॥ उरुगव्यूतिरभयानिकृण्वन्त्समीचीनेऽआपवस्वापुरंधी । अपःसिषासन्नृषसःस्वर्गाःसंचिक्र
दोमहोऽअस्मभ्यंवाजान् ॥ मत्सिसोमवरुणंमत्सिमित्रंमत्सींद्रमिंदोपवमानविष्णुं । मत्सिशर्धामारुतंमत्सिदेवान्म
त्सिमहामिंद्रमिंदोमदाय ॥ एवाराजैवक्रतुमाँऽअमेनविश्वाघनिघ्नदुरितापवस्व । इंदोसूक्तायवचसेवयोधायुयंपा
तस्वस्तिभिःसदानः ॥ २६ ॥ इतिसप्तमाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

एकपंचाशाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि १५ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमायेदं १३५ ॥ इतिसप्तमेतृतीयः ॥
असर्जिकश्यपःपरिसुवानःसाकमुक्षःपंचनोधाअधियत्कण्वःकनिक्रंतिप्रस्कण्वःप्रसेनानीश्चतुर्विंशतिर्देवोदासिः
प्रतर्दनोस्यप्रेषाष्टापंचाशदाद्यंतृचंवसिष्ठोपश्यदुत्तरानवपृथग्वासिष्ठाइन्द्रप्रमतिर्वृषगणोमन्युरुपमन्युर्व्याघ्रपा

(९।५।५) प्रहिन्वानइतिषळर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ४

॥२१॥

च्छक्तिः कर्णश्रुन्मृळीकोवसुऋइतिचतुर्दशपराशरोऽत्याः कुत्सोभिनोद्वादशांवरीषऋजिश्वाचानुष्टुभंहृहृत्युपां
त्याहृत्यतायाष्टौरेभसूनूकाश्यपोबृहत्याद्याभीनवंतेनव ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (९।५।६) असर्जिवक्त्राथ्येयथाजौधियामनोताप्रथमोमनीषी । दशस्वसारोऽधिसानोऽ
अव्येजंतिवाह्निंसदनान्यच्छ ॥ वीतीजनस्यदिव्यस्यैकव्यैरधिसुवानोनहुष्यैभिरिंदुः । प्रयोनृभिरमृतोमत्यैभिर्मर्म
ज्ञानोर्विभिर्गोभिर्द्भिः⁺ ॥ वृषावृष्णेरोरुवदंशुरस्मैपवमानोरुशदीर्तेपयोगोः । सहस्रमृक्कापथिभिर्वचोविदध्वस्म
भिःसूरोऽअण्वंवियाति ॥ रुजादृढाचिद्रक्षसःसदांसिपुनानऽइंदऽऊर्णुहिविवाजान् । वृश्चोपरिष्ठात्तुजतावधेनयेऽ
अंतिदूरादुपनायमेषां ॥ सप्रत्नवन्नव्यसेविश्ववारसूक्तायपथःकृणुहिप्राचः । येदुःषहांसोवनुषावृंहंतस्तौस्तेऽअश्याम
पुरुकृत्पुरुक्षो ॥ एवापुनानोऽअपःस्वर्गाऽअस्मभ्यंतोकातनयानिभूरि । शनःक्षेत्रमुरुज्योतींषिसोमज्योद्भूःसूर्येदृश
यैरिरीहि ॥ १ ॥ (९।५।७) परिसुवानोहरिरंशुःपवित्रेरथोनसर्जिसनयैहियानः । आपच्छ्लोकमिंद्रियंपूयमानःप्र
तिदेवाँऽअंजुषतप्रयोभिः ॥ अच्छानृचक्षाऽअसरत्पवित्रेनामदधानःकविरस्योनौ । सीदन्होतैवसदनेचमूपैमग्म
नृषयःसुप्तविप्राः ॥ प्रसुमेधागातुविद्विष्वदेवःसोमःपुनानःसदऽएतिनित्यं । भुवद्विष्वेषुकाव्येषुरंतानुजनांन्यततेपं
(९।५।६) असर्जितिषळर्चस्यसूक्तस्यकश्यपःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् । (९।५।७) परिसुवानइतिषळर्चस्यसूक्तस्यकश्यपःपवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ९

अनु. ५

॥२१॥

च॒धीरः ॥ तव॒त्येसोम॑पवमाननि॒ण्येवि॒श्वेदे॒वास्त्रय॑ऽएकाद॒शासः । दश॑स्व॒धाभिर॑धिसानोऽअव्ये॑मृज॒तित्वान॑द्यः स॒प्त
य॒ह्वीः⁺ ॥ तन्न॒सुत्यं॑पवमानस्यास्तुयत्रवि॒श्वेकार॑वःस॒नसंत । ज्योति॑र्यद॒ह्नेऽअकृ॑णोदु॒लोकं॑प्राव॒न्मनु॑ंदस्यवेकर॒भीकं ॥
परि॑स॒ङ्गेव॑पशुमांति॒होतारा॑ज्ञानस॒त्यःसमि॑तीरि॒यानः । सोमः॑पु॒नानः॑क॒लशाँऽअया॑सीत्सीद॒न्मृगो॑नम॒हिषो॑वनेषु ॥ २ ॥
(१।५।८) सा॒कमु॒क्षोम॑र्जयंत॒स्वसारो॑दश॒धीर॑स्यधी॒तयो॑धनु॒त्रीः । हरिः॑पर्य॒द्रव॑ज्जाःसूर्य॑स्यद्रो॒णंन॑नक्षेऽअत्यो॒नवा
जी⁺ ॥ संमा॑तृभिर्न॒शिशु॑र्वाव॒शानो॑वृषा॒दध॑न्वेपुरु॒वारो॑ऽअ॒द्भिः । मर्यो॑नयोषा॒मभि॑निष्कृ॒तंय॑न्त्संगच्छतेक॒लश॑ऽउ॒सि
या॑भिः ॥ उ॒तप्र॑पि॒प्यऽऊ॒धुर॑घ्नया॒याऽइ॒न्दुर्धा॑राभिःसच॒तेसु॑मे॒धाः । मूर्धा॑नं॒गावः॑पयसाच॒मूष्व॑भि॒श्रीणं॑तिवसु॒भिर्ननि
क्तैः⁺ ॥ सनो॑दे॒वेभिः॑पवमानर॒देदो॑र॒यिम॑श्विन॒वाव॑शानः । र॒थिरा॑यता॒मुश॑तीपु॒रंधि॑रस्म॒द्य॒गादा॑वनेवसू॒नां ॥ नू
नो॒रयि॑मुप॒मास्वनृ॑वंतं॒पुनानो॑वा॒ताप्यं॑वि॒श्वश्च॑द्रं । प्रव॑दितु॒रिदो॑तार्यायुःप्रा॒तर्म॑क्षू॒धिया॑वसु॒र्जग॑म्यात् ॥ ३ ॥ (१।५।९)
अधिय॑दस्मिन्वा॒जिनी॑वशु॒भःस्प॑र्धतेधियःसूर्ये॑नवि॒शः । अ॒पोवृ॑णानःप॒वते॑कवी॒यन्ब्र॑जंनप॒शुव॑र्धनाय॒मन्म ॥ द्वि॒ता
व्यू॒र्ण्वन्न॑मृतस्य॒धाम॑स्व॒र्विदे॑भुवनानिप्रथंत । धियः॑पिन्वा॒नाःस्वस॑रेनगाव॒ऽऋ॒ताय॑ती॒रभि॑वावश्र॒ऽइ॒न्दुं ॥ परि॑यत्क॒विः

(१।५।८) साकमुक्षइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगौतमो नो धाः पवमानसोमस्त्रिष्टुप् । (१।५।९) अधियदितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकण्वः पवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ४

॥ २२ ॥

काव्याभरतेशूरो नरथो भुवना निविश्वा । देवेषु यशोमर्तीयभूषन्दक्षायरायः पुरुभूषु नव्यः ॥ श्रियेजातः श्रिय आनिरिया
 यश्रियं वयोजरित्भ्यो दधाति । श्रियं वसानाऽमृतत्वमायन् भवन्ति सत्यासमिथामितद्रौ ॥ इषमूर्जमभ्यर्षाश्वंगामुरु
 ज्योतिः कृणुहि मत्सि देवान् । विश्वानि हि सुषहातानि तुभ्यं पवमानवाधसे सोमशत्रून् ॥ ४ ॥ (९।५।१०) कनिकंति हरि
 रासृज्यमानः सीदन्वनस्य जठरे पुनानः । नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजंगाऽअतो मतीर्जनयतस्वधाभिः ॥ हरिः सृजानः पथ्या
 मृतस्येयं तिवाचमरिते वनावं । देवो देवानां गुह्यानि नामा विष्कृणोति वहिषि प्रवाचे ॥ अपामिवेदूर्मयस्तर्तुराणाः प्रमनी
 षाऽईरते सोममच्छ । नमस्यंती रुपचयंति संचाचं विशंत्युशती रुशंतं ॥ तं मर्मजानं महिषं नसानां वंशुं दुहंत्युक्ष्णं गिरिष्ठां ।
 तं वावशानं मतयः सचंते त्रितो विभर्तिवरुणं समुद्रे ॥ इष्यन्वाचमुपवक्तेव होतुः पुनानऽईदो विष्यामनीषां । इंद्रश्च यत्क्ष
 यथः सौभगाय सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ ५ ॥ (९।५।११) प्रसेनानीः शूरोऽअग्रे रथानां गव्यन्नेति हर्षतेऽअस्य सेना ।
 भद्रान् कृण्वन्निद्रह्वान्तसखिभ्यऽआसो मोवस्त्रारभसानि दत्ते ॥ समस्य हरिं हरयो मृजंत्यश्वहयैरनिशितं नमोभिः ।
 आतिष्ठति रथमिंद्रस्य सखा विद्राऽएना सुमतिं यात्यच्छ ॥ सनो देवदेवताते पवस्व महे सोमप्सरसऽइंद्रपानः । कृण्वन्न

(९।५।१०) कनिकंति तिपंचर्चस्य सूक्तस्य प्रस्कण्वः पवमानसोमस्त्रिष्टुप् । (९।५।११) प्रसेनानी रिति चतुर्विंशत्यृचस्य सूक्तस्य दैवो दासिः
 प्रतर्दनः पवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं ९

अनु. ५

॥ २२ ॥

पोवर्षयन्ध्यामुतेमामुरोरानोवरिवस्यापुनानः⁺ ॥ अजीतयेहंतयेपवस्वस्वस्तयेसर्वतातयेबृहते । तदुशंतिविश्वेऽइमेस
 खायस्तदहंवशिमपवमानसोम ॥ सोमःपवतेजनितामतीनांजनितादिवोजनितापृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनितासूर्यस्य
 जनितेद्रस्यजनितोतविष्णोः ॥ ६ ॥ ब्रह्मादेवानांपदवीःकवीनामृषिर्विप्राणामहिषोमृगाणां । श्येनोगृध्राणांस्वधितिर्व
 नानांसोमःपवित्रमत्येतिरेभन् ॥ प्रावीविपद्वाचऽऊर्मिनसिंधुर्गिरःसोमःपवमानोमनीषाः । अंतःपश्यन्वृजनेमावरा
 ण्यातिष्ठतिवृषभोगोषुजानन्⁺ ॥ समत्सरःपृत्सुवन्वन्नवातःसहस्ररेताऽअभिवाजमर्ष । इंद्रायेंदोपवमानोमनीष्यं
 शोरूमिमीरयगाऽइषण्यन्⁺ ॥ परिप्रियःकलशैदेववातऽइंद्रायसोमोरण्योमदाय । सहस्रधारःशतवाजऽइंदुर्वाजीन
 सप्तिःसमनाजिगाति ॥ सपूव्योवसुविज्जायमानोमृजानोऽअप्सुदुदुहानोऽअद्रौ । अभिशस्तिगामुवनस्यराजाविद
 द्वातुंब्रह्मणेपूयमानः ॥ ७ ॥ त्वयाहिनःपितरःसोमपूर्वेकर्माणिचक्रुःपवमानधीराः । वन्वन्नवातःपरिधांसरपोषुवीरे
 भिरश्वैर्मघवाभवानः ॥ यथापवथामनवेवयोधाऽअमित्रहावरिवोविद्धविष्मान् । एवापवस्वद्रविणंदधानऽइंद्रेसंति
 ष्ठजनयायुधानि ॥ पवस्वसोममधुमांसकृतावापोवसानोऽअधिसानोऽअव्ये । अवद्रोणानिघृतवांतिसीदमदिन्तमो
 मत्सरऽइंद्रपानः ॥ वृष्टिंदिवःशतधारःपवस्वसहस्रसावाजयुर्देववीतौ । संसिंधुभिःकलशैवावशानःसमुत्त्रियाभिः
 प्रतिरन्नऽआयुः ॥ एषस्यसोमोमतिभिःपुनानोत्योनवाजीतरतीदरातीः । पयोनदुग्धमदितेरिषिरमुर्विवगातुःसुयमो

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ४

॥२३॥

नवोह्वा ॥ ८ ॥ स्वायुधः सोतृभिः पूयमानो भ्यर्षगुह्यं चारुनाम । अभिवाजं सप्तिरिव श्रवस्याभिवायुमभिगादैव सोम ॥
 शिशुं जज्ञानं हर्यंतं मृजंति शुभंति वह्निं मरुतो गणेन । कविर्गीर्भिः काव्येना कविः सन्तसोमः पवित्रमत्यैतिरेभन् ॥ ऋषिम
 नायऽऋषिकृत्स्वर्षाः सहस्रणीथः पद्वीः कवीनां । तृतीयं धाममहिषः सिषा सन्तसोमो विराजमनुराजतिष्ठुप ॥ चमूष
 च्येनः शकुनो विभृत्वा गोविंदुर्द्रप्सऽआयुधानि विभ्रत् । अपामूर्मि सचमानः समुद्रंतुरीयं धाममहिषो विवक्ति ॥ मर्यो
 न शुभ्रस्तन्वमृजानोत्यो न सृत्वा सनये धनानां । वृषे वयूथा परिकोशमर्षन्कनिःक्रदच्चम्वोऽरा विवेश ॥ ९ ॥ पवस्वेदो
 पवमानो महोभिः कनिःक्रदत्परिवाराण्यर्ष । क्रीळन्चम्वोऽरा विशपूयमानऽइंद्रं ते रसो मदिरोममत्तु ॥ प्रास्य धारा बृहती
 रसृग्रन्नक्तो गोभिः कलशाऽआ विवेश । सामं कृण्वन्तसामन्यो विपश्चित्क्रदन्नेत्यभिसख्युर्नजामि ॥ अपघ्नन्नैषिपवमा
 नशत्रून्प्रियां नजारोऽअभिगीतऽइंदुः । सीदन्वनेषु शकुनो न पत्वासोमः पुनानः कलशेषु सत्ता ॥ आतेरुचः पवमानस्य
 सोमयोषैव यंतिसुदुर्घाः सुधाराः । हरिरानीतः पुरुवारोऽअप्स्वचित्क्रदत्कलशै देवयूनां ॥ १० ॥ (९।६।१) अस्य

षष्ठेनुवाके सप्तसूक्तानि (९।६।१) अस्य प्रेषेत्यष्टपंचाशद्वे सूक्ते आद्यानां तिसृणां मैत्रावरुणिर्वसिष्ठश्चतुर्थ्यादितिसृणां वासिष्ठोऽद्रप्रमतिः ततः
 द्वितीयादिनवतृचानां पवमानसोमस्त्रिष्टुप्सप्तम्यादितिसृणां वासिष्ठो वृषगणोदशम्यादितिसृणां वासिष्ठो मन्युस्त्रयोदश्यादितिसृणां वासिष्ठ
 उपमन्युः षोडश्यादितिसृणां वासिष्ठो व्याघ्रपादे कोनविंश्यादितिसृणां वासिष्ठः शक्तिर्द्वाविंश्यादितिसृणां वासिष्ठः कर्णश्चतुपंचविंश्यादितिसृ

मंडलं ९

अनु. ६

॥२३॥

प्रेषाहेमनापूयमानो देवो देवेभिः समपृक्तसं । सुतः पवित्रं पर्येतिरेभन्मितेव सङ्गपशुमांतिहोता ॥ भद्रावस्थासमन्या
 इवसानो महान्कविर्निवर्चनानिशंसन् । आवच्यस्व चम्बोः पूयमानो विचक्षणो जागृविर्देववीतौ ॥ समुप्रियो मृज्यते
 सानोऽव्ययशस्त्रो यशसां क्षैतौऽस्मे । अभिस्वरधन्वा पूयमानो यूयं पातस्वस्तिभिः सदानः ॥ प्रगायताभ्यर्चामदे
 वान्तसोमं हि नो तमहते धनाय । स्वादुः पवातेऽतिवारमव्यमासीदातिकलशं देवयुनैः ॥ इन्दुर्देवानामुपसख्यमाय
 न्तसहस्रधारः पवते मदाय । नृभिः स्तवानोऽनुधामपूर्वमगन्निद्रं महते सौभगाय ॥ ११ ॥ स्तोत्रे राये हरि रर्षा पुनानऽइन्द्रं
 मदीगच्छतु ते भराय । देवैर्याहिसुरथं राधोऽच्छायूयं पातस्वस्तिभिः सदानः ॥ प्रकाव्यं मुशने वब्रुवाणो देवो देवानां ज
 निमाविवक्ति । महिष्रतः शुचि वंधुः पावकः पदावराहोऽभ्येतिरेभन् ॥ प्रहंसास्तूपलं मन्युमच्छामादस्तवृषगणाऽ
 अयासुः । आंगूष्यं पवमानं सखायो दुर्मर्षसाकं प्रवदंति वाणं ॥ सरंहतऽउरुगायस्य जूतिं वृथा क्रीळं तं मिमते न गावः ।
 परीणसं कृणुते तिग्मशृङ्गो दिवा हरिर्ददृशे नक्तं मृज्रः ॥ इन्दुर्वाजी पवते गो न्योघाऽइन्द्रे सोमः सहऽइन्वन्मदाय । हन्ति र
 क्षो बाधते पर्यरातीर्वरिवः कृण्वन्वृजनस्य राजा ॥ १२ ॥ अधधारयामध्वापृचानस्तिरो रोमं पवतेऽद्रिं दुग्धः । इन्दु
 णां वासिष्ठो मृळीकोष्ठविंश्यादिति सृणां वासिष्ठो वसुक एकत्रिंश्यादि चतुर्दशानां शाक्त्यः पराशरः पंचचत्वारिंश्यादि चतुर्दशानां गिरसः कु
 त्सक्रषयः पवमानसोमस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ४

॥२४॥

रिन्द्रस्यसख्यं जुषाणो देवो देवस्य मत्सरो मदाय ॥ अभिप्रियाणि पवते पुनानो देवो देवान्त्स्वेन रसेन पृचन् । इन्द्रमर्षिण्यु
 तुथा वसानो दशक्षिपोऽव्यतसानोऽव्ये ॥ वृषाशोणोऽभिकनिकृद्भानदयन्नेति पृथिवीमुतथा । इन्द्रस्येव वयु
 राशृण्वऽआजौ प्रचेतयन्नर्षतिवाचमेमां⁺ ॥ रसाय्यः पर्यसापिन्वमानऽईरयन्नेषि मधुमंतमंशुं । पवमानः संतनिमेषि
 कृण्वन्निद्राय सोमपरिषिच्यमानः ॥ एवापवस्वमदिरो मदायो दग्राभस्य नमयन्वधस्त्रैः । परिवर्णं भरमाणो रुशंतं गव्यु
 नोऽअर्षपरिसोमसिक्तः⁺ ॥ १३ ॥ जुष्ट्वीनऽइंदो सुपथा सुगान्युरौ पवस्व वरिवांसि कृण्वन् । घनेव विष्वग्दुरितानि वि
 घ्नन्नाधिष्णुना धन्वसानोऽव्ये ॥ वृष्टिनोऽअर्षदिव्यां जिगृभुमिळावतीं शंगयीं जीरदानुं । स्तुकेव वीताधन्वा विचिन्व
 न्वधूऽरिमांऽअवरांऽइंदो वायून्⁺ ॥ ग्रंथिन विष्वग्रथितं पुनानऽऋजुं चंगातुं वृजिनं च सोम । अत्योनक्रदो हरिरासृजा
 नो मर्यो देवधन्वपस्त्यावान् ॥ जुष्टो मदाय देवता तऽइंदो परिष्णुना धन्वसानोऽव्ये । सहस्रधारः सुरभिरंदव्यः परिस्त्र
 ववाजसातौ नृषह्ये ॥ अरुमानो ये रथाऽअयुक्ताऽअत्यासोन ससृजानासऽआजौ । एते शुक्रासो धन्वतिसोमा देवाऽस्ता
 ऽउपयाताऽपिर्वध्यै ॥ १४ ॥ एवानऽइंदोऽअभिदेववीतिं परिस्त्रवनभोऽअर्णश्चमूषु । सोमोऽअस्मभ्यं काम्यं वृहंतं रयिंददा
 तुवीरवंतमुग्रं⁺ ॥ तक्षद्यदीमनसो वेनतो वाग्येष्ठस्य वाधर्मणि क्षोरनीके । आदीमायन्वरमावावशाना जुष्टं पतिं कलशे
 गावऽइंदुं ॥ प्रदानुदो दिव्यो दानुपिन्वऽऋतमृताय पवते सुमेधाः । धर्माभुवद्वृज्यं स्य राजा प्ररश्मिभिर्दशभिर्भारिभूम ॥

मंडलं ९

अनु. ६

॥२४॥

पवित्रैभिः पवमानो नृचक्षाराजा देवानां मुतमर्त्यानां । द्विताभुवद्रयिपती रयीणामृतं भरत्सुभृतं चावैदुः ॥ अर्वाऽइवश्च
 वसेसातिमच्छेद्रस्यवायोरभिवीतिमर्ष । सनः सहस्रा बृहतीरिषो दाभवा सोमद्रविणो वित्पुनानः⁺ ॥ १५ ॥ देवाव्यो
 नः परिषिच्यमानाः क्षयं सुवीरं धन्वंतु सोमाः । आयज्यवः सुमतिं विश्ववारा होतारो नदिवियजो मंद्रतमाः ॥ एवा देवदे
 वतांते पवस्वमहे सोमप्सरसे देवपानः । महश्चिद्धिष्मसि हिताः समये कृधिसुष्ठाने रोदसी पुनानः⁺ ॥ अश्वोनक्रदो वृष
 भिर्युजानः सिंहो नभीमो मनसोजवीयान् । अर्वाचीनैः पृथिभिर्ये रजिष्ठाऽ आपवस्वसौमनसं नऽइंदो ॥ शतंधारा देवजा
 ताऽ असृग्रन्तसहस्रमेनाः कवयो मृजंति । इंदोऽनित्रां दिवऽ आपवस्वपुरऽ एतासि महतो धनस्य ॥ दिवोनसर्गाऽ अससृ
 ग्रमहाराजानमित्रं प्रमिनातिधीरः । पितुर्न पुत्रः क्रतुभिर्यतानऽ आपवस्वविशेऽ अस्याऽ अजीतिं ॥ १६ ॥ प्रतेधारा म
 धुमती रसृग्रनारान्यत्पूतोऽ अत्येप्यव्यान् । पवमानपवसे धामगोनां जज्ञानः सूर्यमपि न्वोऽ अकैः⁺ ॥ कनिक्रददनुपंथा
 मृतस्य शुक्रो विभास्यमृतस्य धाम । सऽइंद्राय पवसे मत्सरवान् हिन्वानो वाचं मतिभिः कवीनां⁺ ॥ दिव्यः सुपर्णो वचक्षि
 सोमपि न्वन्धाराः कर्मणा देववीतौ । एंदो विशकुलशंसो मधानं क्रदन्निहि सूर्यस्योपरं शिम⁺ ॥ तिस्रो वाचऽ ईरयति प्रवहि
 कृतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वा वशानाः⁺ ॥ सोमंगावो धेनवो वा वशा
 नाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूयतेऽ अज्यमानः सोमैऽ अर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ॥ १७ ॥ एवानः सोम

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ४

॥२५॥

परिषिच्यमानऽआपवस्वपुयमानः स्वस्ति । इन्द्रमाविशवृहतारवेणवर्धयावाचंजनयापुरंधिं ॥ आजगृविर्विप्रऽकृता
 मतीनांसोमःपुनानोऽअसदच्चमूषु । सपतियंमिथुनासोनिकामाऽअध्वर्यवोरथिरासःसुहस्ताः ॥ सपुनानऽउपसूरेन
 धातोभेऽअप्रारोदसीविषऽआवः । प्रियाचिद्यस्यप्रियसासऽऊतीसतूधनंकारिणेनप्रयंसत् ॥ सर्वर्धितावर्धनःपुयमा
 नःसोमोमीढाँऽअभिनोज्योतिषावीत् । येनानःपूर्वेपितरःपदज्ञाःस्वर्विदोऽअभिगाऽअद्रिमुष्णन्⁺ ॥ अक्रान्तसमुद्रः
 प्रथमेविधर्मन्जनयन्प्रजाभुवनस्यराजा । वृषापवित्रेऽअधिसानोऽअव्येवृहत्सोमोवावृधेसुवानऽइंदुः ॥ १८ ॥ मह
 त्सोमोमहिषश्चकारापांयद्गर्भोवृणीतदेवान् । अदधादिंद्रेपवमानऽओजोर्जनयत्सूर्येज्योतिरिंदुः ॥ मत्सिवायुमिष्ट
 येरार्धसेचमत्सिमित्रावरुणापुयमानः । मत्सिशर्धोमारुतंमत्सिदेवान्मत्सिद्यावापृथिवीदेवसोम ॥ ऋजुःपवस्ववृजि
 नस्यहंतापामीवांवाधमानोमृधश्च । अभिश्रीणन्पयःपयसाभिगोनामिंद्रस्यत्वंतववयंसखायः ॥ मध्वःसूदैपवस्वव
 स्वऽउत्सैवीरंचनऽआपवस्वाभगंच । स्वदस्वेद्रायपवमानऽइंदोरयिंचनऽआपवस्वासमुद्रात्⁺ ॥ सोमःसुतोधारया
 त्योनहित्वासिंधुर्ननिम्नमभिवाज्यक्षाः । आयोनिंवन्त्यमसदत्पुनानःसमिंदुर्गोभिरसरत्समृद्धिः⁺ ॥ १९ ॥ एषस्यते
 पवतऽइंद्रसोमश्चमूषुधीरऽउशतेतवस्वान् । स्वर्चक्षारथिरःसत्यशुष्मःकामोनयोदैवयतामसार्जि ॥ एषप्रत्नेनवयसापु
 नानस्तिरोवर्षीसिदुहितुर्दधानः । वसानःशर्मत्रिवरूथमप्सुहोतैवयातिसमनेषुरेभन् ॥ नूनस्त्वंरथिरोदैवसोमपरिस्त्र

मंडलं ९

अनु. ६

॥२५॥

वचम्वोःपूयमानः । अप्सुस्वादिष्ठोमधुमाँऽकृतावादेवोनयःसवितासत्यमन्मा ॥ अभिवायुंवीत्यर्पागृणानोऽभिमि
 त्रावरुणापूयमानः । अभीनरंधीजवनरंथेष्ठामभींद्रंवृषणंवज्रबाहुं ॥ अभिवस्त्रासुवसनान्यर्पाभिधेनूःसुदुघाःपूयमा
 नः । अभिचंद्राभर्तवेनोहिरण्याभ्यश्वात्रथिनोदेवसोम ॥ २० ॥ अभीनोऽअर्षदिव्यावसून्यभिविश्वापार्थिवापूय
 मानः । अभियेनद्रविणमश्रवामाभ्यार्षेयंजमदग्निवन्नः ॥ अयापवापवस्वैनावसूनिमाँश्चत्वऽईदोसरसिप्रधन्व । ब्र
 धश्चिदत्रवातो नजुतःपुरुमेधश्चित्तकवेनरंदात् ॥ उत्तनऽएनापवयापवस्वाधिश्रुतेश्रवाय्यस्यतीर्थे । षष्टिसहस्रानैगुतो
 वसूनिवृक्षंनपक्कंधूनवद्रणाय ॥ महीमेऽअस्यवृषनामशूषेमाँश्चत्वेवापृशनेवावधत्ते । अस्वापयन्निगुतस्त्रेहयच्चापामि
 त्राँऽअपाचितोऽअचेतः⁺ ॥ संत्रीपवित्राविततान्येष्यन्वेकंधावसिपूयमानः । असिभगोऽअसिदात्रस्यदातासिमघ
 वामघवन्व्यऽइंदो ॥ २१ ॥ एषविश्ववित्पवतेमनीषीसोमोविश्वस्यभुवनस्यराजा । द्रुप्साँऽईरयन्विदथेष्विदुर्विवार
 मव्यंसमयातियाति ॥ इंदुरिहंतिमहिषाऽअदब्धाःपदेरैभंतिकवयो नगृध्राः । हिन्वंतिधीरादशभिःक्षिपाभिःसमंज
 तेरूपमपारसैन ॥ त्वयावयंपवमानेनसोमभरैकृतंविचिनुयामशश्वत् । तन्नोमित्रो० ॥ २२ ॥ (१।६।२) अभि
 नोवाजसातमंरयिमर्षपुरुस्पृहं । इंदोसहस्रभर्णसंतुविद्युन्मविभ्वासहं ॥ परिष्यसुवानोऽअव्ययंरथेनवर्माव्यत ।

(१।६।२) अभिनइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यांवरीषऋजिश्वानौपवमानसोमोनुष्टुबेकादशीवृहती ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ४

॥ २६ ॥

इंदुरभिद्रुणाहितो हियानो धाराभिरक्षाः ॥ परिष्यसुवानोऽअक्षाऽइंदुरव्येमदच्युतः । धारायऽऊर्ध्वोऽअध्वरेभ्राजा
 नैतिगव्ययुः⁺ ॥ सहित्वंदैवशश्वतेवसुमर्तायदाशुषे । इंदोसहस्रिणरयिंशतात्मानं विवाससि ॥ वयंतेऽअस्यवृत्रह
 न्वसोवस्वः पुरुस्पृहः । निनेदिष्ठतमाऽइषः स्यामसुमन्त्रस्याग्निगो ॥ द्विर्यपंचस्वयंशसंस्वसारोऽअद्रिसंहतं । प्रियमिंद्रं
 स्यकाम्यं प्रस्तापयंत्युर्मिणं ॥ २३ ॥ परित्यंहयंतं हरिं वभ्रुपुनंति वारेण । यो देवान्विश्वोऽइत्परिमदेन सह गच्छति ॥
 अस्य वो ह्यवसापांतो दक्षसाधनं । यः सूरिषु श्रवो बृहदधेस्वर्णहयतः⁺ ॥ सर्वायज्ञेषु मानवीऽइंदुर्जनिष्ठरोदसी । देवो
 देवीगिरिष्ठाऽअस्मै धंतं तु विष्वणि ॥ इंद्राय सोमपातवे वृत्रघ्ने परिषिच्यसे । नरे च दक्षिणावते देवाय स दनासदे ॥ ते प्र
 तासो व्युष्टिषु सोमाः पवित्रेऽअक्षरन् । अपप्रोथतः सनुत हूरश्चितः प्रातस्तांऽअप्रचेतसः ॥ तं सखायः पुरोरुचंयूयं वयं च
 सूरयः । अश्यामवाजगंव्यं सनेमवाजपत्यं ॥ २४ ॥ (९।६।३) आहयताय धृष्णवे धनुस्तन्वन्ति पौंस्यं । शुक्रां व
 यंत्यसुराय निर्णिजं विपामग्रेमहीयुवः ॥ अधक्षपापरिष्कृतो वाजोऽअभिप्रगाहते । यदीविवस्वतो धियो हरिं हि न्वन्ति
 यातवे ॥ तमस्य मर्जयामसि मद्योऽइंद्रपातमः । यंगावऽआसभिर्द्धुः पुरानूनं च सूरयः ॥ तंगार्थया पुराण्या पुनान
 मभ्यनूषत । उतो कृपंतधीतयो देवानां नाम विभ्रतीः ॥ तमुक्षमाणमव्ययै वारै पुनंति धर्णसिं । दूतं न पूर्वचित्तयऽआ

(९।६।३) आहयतायेत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य काश्यपौरेभसूनूपवमानसोमोनुष्टुवाद्यावृहती ।

मंडलं ९

अनु. ६

॥ २६ ॥

शासतेमनीषिणः ॥ २५ ॥ सपुनानोमदिन्तमःसोमश्चमूषुसीदति । पशौनरेतऽआदधत्पतिर्वचस्यतेधियः⁺ ॥ समृ
 ज्यतेसुकर्मभिर्देवोदेवेभ्यःसुतः । विदेयदासुसंदर्दिर्महीरपोविगाहते ॥ सुतऽइंदोपवित्रऽआनृभिर्यतोविनीयसे ।
 इंद्रायमत्सरिन्तमश्चमूष्वानिषीदसि ॥ २६ ॥ (१।६।४) अभीनवंतेऽअद्भुहःप्रियमिंद्रस्यकाम्यं । वत्संनपूर्वऽआ
 युनिजातरिंहंतिमातरः ॥ पुनानऽइंदुवाभरसोमद्विवर्हसंरयिं । त्वंवसूनिपुष्यसिविश्वानिदाशुषोगृहे⁺ ॥ त्वंधियम
 नोयुजंसृजावृष्टिंनतन्यतुः । त्वंवसूनिपार्थिवादिव्याचंसोमपुष्यसि ॥ परितेजिग्युषोयथाधारासुतस्यधावति । रंहं
 माणाव्य^१व्ययंवारंवाजीवसानसिः⁺ ॥ क्रत्वेदक्षायनःकवेपवस्वसोमधारया । इंद्रायपातवेसुतोमित्रायवरुणायच
 ॥ २७ ॥ पवस्ववाजसातमःपवित्रेधारयासुतः । इंद्रायसोमविष्णवेदेवेभ्योमधुमत्तमः ॥ त्वारिंहंतिमातरोहरिपवि
 त्रेऽअद्भुहः । वत्संजातंनधेनवःपवमानविधर्मणि ॥ पवमानमहिश्रवश्चित्रेभिर्यासिरश्मिभिः । शर्धन्तमांसिजिघ्रसे
 विश्वानिदाशुषोगृहे ॥ त्वंद्यांचमहिब्रतपृथिवींचातिजभिषे । प्रतिद्रापिममुंचथाःपवमानमहित्वना⁺ ॥ २८ ॥ इति
 सप्तमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

द्विपंचाशाध्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १० ऋचः १३८ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमायेदं. १३८ ॥ इतिसप्तमेचतुर्थः ॥

(१।६।४) अभीनवंतइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपौरेभसूनूपवमानसोमोनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥२७॥

पुरोजितीषोळशंधीगुः श्यावाश्विर्ययातिर्नाहुषोनहुषोमानवोमनुः सांवरणइतितृचाः शेषेप्रजापतिरुपाद्येगाय
त्र्यौक्राणाष्टौत्रितऔष्णिहंवैप्रपुनानायषड्द्वितआष्टयः सखायः पर्वतनारदौकाश्यपौद्वेशिखंडिन्यौवाप्सरसौ
तंवइंद्रमच्छषलूनाग्निश्चाशुषश्चक्षुर्मनवोमनुराप्सवइतितृचाः पंचाग्निः परीतः षड्विंशतिः सप्तऋषयः प्रागाथंतृ
तीयाषोळश्यौद्विपदेअष्टम्याद्येचबृहत्यौपवस्वषोळशगौरिवीतिर्दृचंशक्तिरेकामूर्कजिश्चोर्ध्वसद्माकृतयशाऋ
णंचयइत्यृषयोदृचास्तिष्ठः शक्तिः काकुभाः प्रागाथाः ससुन्वेगायत्रीयवमध्यापरासतोबृहतीपरिप्रद्व्यधिकाग्र
योधिष्ण्याऐश्वरयोद्वैपदपर्यूषुद्वादशत्र्यरुणत्रसदस्यूराजानौतिस्त्रोनुष्टुभः पिपीलिकमध्याषलूध्वबृहत्यस्तिष्ठ
श्वविराजोयारुचातृचमनानतः पारुच्छेपिरात्यष्टनानानंचतुष्कंशिशुः पाङ्कहिंशर्यणावत्येकादशकश्यपोयइंदो
श्चतुष्कंदशमंमंडलमग्रेसप्तत्रितः पिप्रीहीनः प्रतएकः ॥ ५ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (९।६।५) पुरोजितीवोऽअंधसः सुतायमादयित्वे । अपश्वानंश्चथिष्टनसखायोदीर्घजिह्वयै* ॥ योधा
रयापावकयापरिप्रस्यंदतेसुतः । इंदुरश्वोनकृत्यः ॥ तंदुरोषमभीनरः सोमंविश्वाच्याधिया । यज्ञंहिन्वंत्यद्रिभिः ॥

(९।६।५) पुरोजितीतिषोळशचस्यसूक्तस्याद्यानांतिसृणांश्यावाश्विरंधीगुश्चतुर्ध्यादितिसृणांनाहुषोययातिः सप्तम्यादितिसृणांमान
वोनहुषोदशम्यादितिसृणांसांवरणोमनुस्त्रयोदश्यादिचतसृणांवैश्वामित्रः प्रजापतिः पवमानसोमोनुष्टुप्द्वितीयातृतीयेगायत्र्यौ ।

मंडलं ९

अनु. ६

॥२७॥

सुतासोमधुमत्तमाः सोमाऽइन्द्रायमंदिनः । पवित्रवंतोऽअक्षरन्देवान्गच्छंतुवोमदाः ॥ इंदुरिन्द्रायपवतऽइतिदे
 वासोऽअब्रुवन् । वाचस्पतिमखस्यतेविश्वस्येशानऽओजसा ॥ १ ॥ सहस्रधारःपवतेसमुद्रोवाचमीख्यः । सोमःप
 तीरयीणांसखेन्द्रस्यदिवेदिवे ॥ अयंपषारयिर्भगःसोमःपुनानोऽअर्षति । पतिर्विश्वस्यभूमनोव्यख्यद्रोदसीऽउभे⁺ ॥
 समुप्रियाऽअनूषतगावोमदायघृष्वयः । सोमांसःकृण्वतेपथःपवमानासऽइंदवः ॥ यऽओजिष्ठस्तमाभरपवमानश्रवा
 य्यं । यःपंचचर्षणीरभिरयियेनवनामहै ॥ सोमाःपवतऽइंदवोस्मभ्यंगातुवित्तमाः । मित्राःसुवानाऽअरेपसःस्वाध्यः
 स्वविंदः ॥ २ ॥ सुष्वाणासोव्यद्रिभिश्चितानागोरधित्वचि । इषमस्मभ्यमभितःसमस्वरन्वसुविदः ॥ एतेपूतावि
 पश्चितःसोमासोदध्याशिरः । सूर्यासोनदर्शतासोजिगलवोध्रुवाघृते⁺ ॥ प्रसुन्वानस्यांधसोमर्तो नवृततद्वचः । अप
 श्वानमराधसंहतामुखंनभृगवः ॥ आजामिरत्केऽअव्यतभुजेनपुत्रऽओण्योः । सरज्जारोनयोषणांवरोनयोनिमास
 दं ॥ सवीरोदक्षसाधनोवियस्तस्तंभरोदसी । हरिःपवित्रेऽअव्यतवेधानयोनिमासदं ॥ अव्योवारेभिःपवतेसोमोग
 व्येऽअधित्वचि । कर्निकृद्दृषाहरिरिन्द्रस्याभ्येतिनिष्कृतं⁺ ॥ ३ ॥ (१।६।६) क्राणाशिशुर्महीनांहिन्वनृतस्यदी
 धितिं । विश्वापरिप्रियाभुवदधद्विता⁺ ॥ उपत्रितस्यपाष्योऽरभक्त्यद्गुहापदं । यज्ञस्यसप्तधामभिरधप्रियं⁺ ॥ त्री

(१।६।६) क्राणाशिशुरित्यष्टर्चस्यसूक्तस्याध्यस्त्रितःपवमानसोमउष्णिक् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥ २८ ॥

णित्रितस्य धारया पृष्ठेऽवेरयारयि । मिमीतेऽस्य योजनाविसुक्रतुः ॥ जज्ञानं सप्तमातरो वै धामं शासतश्चिये । अयं ध्रु-
 वोरयीणां चिकेतयत्⁺ ॥ अस्य व्रते सजोषसो विश्वे देवासोऽअद्भुहः । स्पार्हा भवन्ति रंत योजुषंतयत्⁺ ॥ ४ ॥ यमी गभं मृता वृ-
 धौ दृशे चारुमजीजनन् । कविमं हिष्ठमध्वरे पुरुस्पृहं ॥ समीचीनेऽअभित्मना यहीऽऽकृतस्य मातरा । तन्वाना यज्ञमानु-
 षग्यदंजते⁺ ॥ क्रत्वा शुकेभि रक्षभिर्ऋणोरपत्रजं दिवः । हिन्वन्नृतस्य दीर्घितिं प्राध्वरे ॥ ५ ॥ (९।६।७) प्रपुनाना-
 यवेधसे सोमाय वचऽउद्यतं । भृतिं न भरामतिभिर्जुजोषते ॥ परिवाराण्यव्यया गोभिरंजानोऽअर्षति । त्रीषधस्था-
 पुनानः कृणुते हरिः ॥ परिकोशं मधुश्रुतं मव्यये वारंऽअर्षति । अभिवाणीर्ऋषीणां सप्तनूषत ॥ परिणेतामंतीनां विश्वदे-
 वोऽअदाभ्यः । सोमः पुनानश्च म्वोर्विशुद्धरिः ॥ परिदैवीरनुस्वधाऽइंद्रैण याहिसरथं । पुनानो वाघद्वाघद्विरमर्त्यः ॥
 परिसप्तिर्नवाजयुर्देवो देवेभ्यः सुतः । व्यानशिः पवमानो विधावति ॥ ६ ॥ (९।७।१) सखायऽआनिर्षीदत पुना-
 नाय प्रगायत । शिशुं नयज्ञैः परिभूषतश्चिये⁺ ॥ समीवत्संनमातृभिः सृजता गयसाधनं । देवाव्यं मदमभिद्विशवसं ॥
 पुनाता दक्षसाधनं यथा शर्धाय वीतये । यथा मित्राय वरुणाय शंतमः ॥ अस्मभ्यं त्वावसुविदं मभिवाणीरनूषत । गोभि-

मंडलं ९

अनु. ७

॥ २८ ॥

(९।६।७) प्रपुनानायेति षष्ठ्यसूक्तस्याह्योद्वितः पवमानसोमउष्णिक् ॥ सप्तमेनुवाके एकादशसूक्तानि (९।७।१) सखायइति षष्ठ्यसूक्तस्य काश्यपौ पर्वतनारदौ पवमानसोमउष्णिक् (शिखंडिन्यावत्सरसौ ऋषिकेत्रपक्षिके किंच पर्वतनारदयोः काण्वत्वं शौनकोमेने) ।

धेवर्णमभिवांसयामसि ॥ सनोमदानांपतऽइंदोदेवप्सरसाऽअसि । सखेवसख्येगातुवित्तमोभव ॥ सनैमिकृध्यस्म
 दारक्षसंकंचिदुत्रिणं । अपादेवंद्वयुमंहोयुयोधिनः ॥ ७ ॥ (१।७।२) तंवःसखायोमदायपुनानमभिगायत । शि
 शुनयज्ञैःस्वदयंतगूर्तिभिः ॥ संवत्सऽइवमातृभिरिंदुर्हिन्वानोऽअज्यते । देवावीर्मदोमतिभिःपरिष्कृतः ॥ अयंदक्षा
 यसाधनोयंशर्धायवीतये । अयंदेवेभ्योमधुमत्तमःसुतः⁺ ॥ गोमन्नऽइंदोऽअश्ववत्सुतःसुदक्षधन्व । शुचितेवर्णमधि
 गोषुदीधरं ॥ सनोहरीणांपतऽइंदोदेवप्सरस्तमः । सखेवसख्येनयोरुचेभव ॥ सनैमित्वमस्मदाँऽअदेवंकंचिदुत्रिणं ।
 साह्याँऽइंदोपरिबाधोऽअपद्वयुं⁺ ॥ ८ ॥ (१।७।३) इंद्रमच्छेत्सुताऽइमेवृषणंयंतुहरयः । श्रुष्टीजातासुऽइंदवःस्व
 विंदः ॥ अयंभरायसान्सिरिंद्रायपवतेसुतः । सोमोजैत्रस्यचेततियथाविदे⁺ ॥ अस्येदिंद्रोमदेष्वाग्राभंगृभ्णीतसा
 नसि । वज्रंचवृषणंभरत्समंप्सुजित्⁺ ॥ प्रधन्वासोमजागृविरिंद्रायेंदोपरिस्त्रव । द्युमंतंशुभ्रमाभरास्वविंद ॥ इंद्रा
 यवृषणंमदंपवस्वविश्वदर्शतः । सहस्रयामापथिकृद्विचक्षणः⁺ ॥ ९ ॥ अस्मभ्यंगातुवित्तमोदेवेभ्योमधुमत्तमः ।
 सहस्रयाहिपथिभिःकनिक्रदत् ॥ पवस्वदेववीतयऽइंदोधाराभिरोजसा । आकलशंमधुमान्तसोमनःसदः ॥ तंवद्र

(१।७।२) तंवइतिषळर्चस्यसूक्तस्यपर्वतनारदौपवमानसोमउष्णिक् । (१।७।३) इंद्रमच्छेतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्याद्यानांतिसृणां
 चाक्षुषोभिश्चतुर्थ्यादितिसृणांमानवश्चक्षुःसप्तम्यादितिसृणामाप्सवोमनुर्दशम्यादिपंचानांचाक्षुषोभिःपवमानसोमउष्णिक् ।

ऋक्सं.

ख. ७अ. ५

॥२९॥

प्साऽऽदुप्रुतऽइंद्रंमदायवावृधुः । त्वां देवासौऽअमृतायकंपपुः ॥ आनःसुतासऽइंदवःपुनानाधावतारयिं । वृष्टिद्या
 वोरीत्यापःस्वर्विदः ॥ सोमःपुनानऽऊर्मिणाव्योवारंविधावति । अग्रैवाचःपवमानःकनिक्रदत् ॥ १० ॥ धीभिर्हि
 न्वंतिवाजिनंवनैक्रीळंतमत्यविं । अभित्रिपृष्ठंमृतयःसमस्वरन् ॥ असर्जिकलशाँऽअभिमीहेसस्तिर्नवाजयुः । पुनानो
 वाचंजनयन्नसिष्यदत् ॥ पर्वतेहर्यतोहरिरतिह्वरांसिरं ह्या । अभ्यर्षन्तस्तोतृभ्योवीरवद्यशः ॥ अयापवस्वदेव्युर्मधो
 धाराँऽअसृक्षत । रेभन्पवित्रंपर्येषिविश्वतः ॥ ११ ॥ (९।७।४) परीतोषिंचतासुतंसोमोयऽऽत्तमंहविः । दधन्वाँ
 योनयोँऽअप्स्वँ१तरासुषावसोममर्द्रिभिः ॥ नूनंपुनानोर्विभिःपरिस्त्रवादब्धःसुरभितरः । सुतेचिच्चाप्सुमदामोऽअंधं
 साश्रीणंतोगोभिरुत्तरं ॥ परिसुवानश्चक्षसेदेवमादन्ःक्रतुरिंदुर्विचक्षणः⁺ ॥ पुनानःसोमधारयापोवसानोऽअर्षसि ।
 आरंक्ष्णधायोनिमृतस्यसीदस्युत्सोदेवहिरण्ययः ॥ दुहानऽऊर्धर्दिव्यमधुप्रियं प्रत्नंसधस्थमासदत् । आपृच्छयैधरुणं
 वाज्यर्षतिनृभिर्धुतोर्विचक्षणः⁺ ॥ १२ ॥ पुनानःसोमजागृविरव्योवारेपरिप्रियः । त्वंविप्रोऽअभुवांगिरस्तमोमध्वा

(९।७।४) परीतइतिषड्विंशत्युच्यसूक्तस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोमारीचःकश्यपोराहूगणोगोतमोभौमोत्रिर्गाथिनोविश्वामित्रोभार्गवो
 मदग्निर्मेत्रावरुणिर्वसिष्ठऋषयःपवमानसोमोदेवता आद्याचतुर्थीषष्ठ्यष्टमीनवमीदशमीद्वादशीचतुर्दश्यःसप्तदश्याद्युजश्चबृहत्यःद्विती
 यापंचमीसप्तम्येकादशीत्रयोदशीपंचदश्योष्टादश्यादियुजश्चसतोबृहत्यःतृतीयाषोडशीचद्विपदाविराट् ।

मंडलं ९

अनु. ७

॥२९॥

यज्ञमिमिक्षनः ॥ सोमोमीद्वान्पवतेगातुवित्तमऽऋषिर्विप्रोविचक्षणः । त्वंकविरभवोदेववीतमऽआसूर्यैरोहयोदिवि⁺ ॥
 सोमऽउषुवाणःसोतृभिरधिष्णुभिरवीनां । अश्वयेवहरितायातिधारयामंद्रयायातिधारया ॥ अनुपेगोमान्गोभिर
 क्षाःसोमोदुग्धाभिरक्षाः । समुद्रंनसंवरणान्यगमन्मदीमदायतोशते ॥ आसोमसुवानोऽअद्रिभिस्तिरोवारोण्यव्य
 या । जनोनपुरिचम्बोर्विशद्धरिःसदोवनैषुदधिषे ॥ १३ ॥ समामृजेतिरोऽअण्वानिमेष्योमीहेसप्तिर्नवाजयुः । अ
 नुमाद्यःपवमानोमनीषिभिःसोमोविप्रैर्भिरुक्कभिः ॥ प्रसोमदेववीतयेसिंधुर्नपिप्येऽअर्णसा । अंशोःपयंसामदिरोन
 जागृविरच्छाकोशमधुश्रुतं ॥ आहर्त्यतोऽअर्जुनेऽअत्केऽअव्यतप्रियःसूनुर्मज्यः । तमीहिन्वंत्यपसोयथारथंनदीष्व
 गभस्त्योः ॥ अभिसोमासऽआयवःपवतेमद्यमदं । समुद्रस्याधिविष्टपिमनीषिणोमत्सरासःस्वर्विदः ॥ तरत्समुद्रंपव
 मानऽऊर्मिणाराजादेवऽऋतंवृहत् । अर्षन्मित्रस्यवरुणस्यधर्मणाप्रहिन्वानऽऋतंवृहत्⁺ ॥ १४ ॥ नृभिर्येमानोहर्त्य
 तोविचक्षणोराजादेवःसमुद्रियः ॥ इंद्रायपवतेमदःसोमोमरुत्वतेसुतः । सहस्रधारोऽअत्यव्यमर्षतितमीमृजंत्याय
 वः ॥ पुनानश्चमूजनयन्मतिकविःसोमोदेवेषुरण्यति । अपोवसानःपरिगोभिरुत्तरःसीदन्वनैष्वव्यत ॥ तवाहंसोम
 रारणसख्यऽइदोदिवेदिवे । पूरुणिवभ्रोनिचरंतिमामवपरिधाऽरतिताऽइहि ॥ उताहंनक्तमुतसोमतेदिवासख्याय
 बभ्रुऽऊर्धनि । घृणातपंतमतिसूर्यपरःशकुनाऽइवपक्षिम ॥ १५ ॥ मृज्यमानःसुहस्त्यसमुद्रेवाचमिन्वसि । रयिंपि

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥३०॥

शंगैवहुलंपुरुस्पृहंपवमानाभ्यर्षसि ॥ मृजानोवारेपवमानोऽअव्ययेवृषावचक्रदोवने । देवानांसोमपवमाननिष्कृतं
 गोभिरंजानोऽअर्षसि ॥ पवस्ववाजसातयेभिविश्वानिकाव्या । त्वंसमुद्रंप्रथमोविधारयोदेवेभ्यःसोममत्सरः⁺ ॥
 सतूपवस्वपरिपार्थिवंरजोदिव्याचसोमधर्मभिः । त्वांविप्रासोमतिभिर्विचक्षणशुभ्रंहिन्वन्तिधीतिभिः ॥ पवमाना
 ऽअसृक्षतपवित्रमतिधारया । मरुत्वंतोमत्सराऽइंद्रियाहयामेधामभिप्रयांसिच ॥ अपोवसानःपरिकोशमर्षतीं
 दुर्हियानःसोतृभिः । जनयन्ज्योतिर्मदनाऽअवीवशद्वाःकृण्वानोननिर्णिजं ॥ १६ ॥ (९।७।५) पवस्वमधु
 मत्तमुऽइंद्रायसोमक्रतुवित्तमोमदः । महिद्युक्षतमोमदः ॥ यस्यतेपीत्वावृषभोवृषायतेस्यपीतास्वर्विदः । ससु
 प्रकैतोऽअभ्यक्रमीदिषोच्छावाजंनैतशः ॥ त्वंह्यग्दैव्यापवमानजनिमानिद्युमत्तमः । अमृतत्वायघोषयः ॥ ये
 नानवंग्वोदध्यङ्कुपोर्णुतेयेनविप्रासऽआपिरे । देवानांसुम्नेऽअमृतस्यचारुणोयेनश्रवांस्यानशुः⁺ ॥ एषस्यधारयासुतो
 व्योवारैभिःपवतेमदिन्तमः । क्रीळन्नूमिरपामिव ॥ १७ ॥ यऽउस्रियाऽअप्याऽअंतरश्मनोनिर्गाऽअकृतदोजसा ।

(९।७।५) पवस्वेतिषोळशर्चेसूक्तआद्ययोर्द्वयोःशाक्तयोगौरिवीतिस्त्वृतीयायावसिष्ठःशक्तिश्चतुर्थ्यादिद्वयोरांगिरसंउरुःषष्ठ्यादिद्वयो
 र्भारद्वाजऋजिश्चाष्टम्यादिद्वयोरांगिरसंऊर्ध्वसद्वादशम्यादिद्वयोरांगिरसःकृतयशाद्वादश्यादिद्वयोर्ऋणंचयश्चतुर्दश्यादितिसृणांवासिष्ठः
 शक्तिरित्यपयःपवमानसोमोदेवता विषमःककुभःसमाःसतोवृहत्यःसमुन्वेयइतियवमध्यागायत्री ।

मंडलं ९

अनु. ७

॥३०॥

अभि॒त्रजंत॑लि॒षेग॒व्यम॒श्वय॑व॒मीव॑धृ॒ष्णवा॑रु॒ज ॥ आ॒सो॒ताप॑रि॒षिच॑ता॒श्वंन॑स्तो॒मम॒सुरै॑र॒जस्तु॑रं । व॒न॒क्र॒क्षमु॑द॒प्रुतं॑ ॥
 स॒हस्र॑धा॒रंवृ॑ष॒भंप॑योवृ॒धंप्रि॑यं दे॒वाय॑ज॒न्मने॑ । ऋ॒तेन॑यऽऋ॒तजा॑तो॒विवा॑वृ॒धेरा॑जा॒देवऽऋ॒तंवृ॑हत्⁺ ॥ अ॒भिद्यु॑म्वृ॒हद्य॑
 शऽइ॒षस्प॑तेदि॒दीहि॑दे॒वदे॒वयुः॑ । वि॒कोश॑म॒ध्यम॑यु॒व ॥ आ॒व॒च्यस्व॑सु॒दक्ष॑च॒म्बोःसु॒तोवि॑शा॒वह्नि॑र्नवि॒शप॑तिः । वृ॒ष्टिंदि॑वः
 प॒वस्व॑री॒तिम॑पांजि॒न्वाग॑वि॒ष्टये॑धि॒यः ॥ १८ ॥ ए॒तमु॑त्यंम॒दच्यु॑तंस॒हस्र॑धा॒रंवृ॑ष॒भंदि॑वो॒दुहुः॑ । वि॒श्वाव॑सू॒निवि॑भ्र॒तं ॥
 वृ॒षावि॑ज॒ज्ञेज॒नय॑न्नम॒र्त्यःप्र॑तप॒न्ज्योति॑षा॒तमः॑ । ससु॑ष्टु॒तःक॒विभि॑र्नि॒र्णिज॑दधे॒त्रिधा॑त्व॒स्यदं॑स॒सा ॥ ससु॑न्वे॒योव॑सू॒नांयो॑
 रा॒यामा॑ने॒ताय॑ऽइ॒ळानां॑ । सो॒मोयः॑सु॒क्षिती॑नां⁺ ॥ य॒स्यन॑ऽइ॒ंद्रःपि॒वाद्य॑स्य॒मरु॑तो॒यस्य॑वा॒र्यम॑णा॒भगः॑ । आ॒येन॑मि॒त्रावरु॑
 णा॒करा॑म॒हऽएं॒द्रम॑व॒सेम॑हे⁺ ॥ इ॒ंद्रा॒यसो॑म॒पात॑वे॒नृभि॑र्य॒तःस्वा॑यु॒धोम॑दि॒न्तमः॑ । प॒वस्व॑म॒धुम॑त्तमः ॥ इ॒ंद्रस्य॑हा॒दिं
 सो॒म॒धान॑मा॒विश॑समु॒द्रमि॑व॒सिंध॑वः । जु॒ष्टोमि॑त्रा॒यवरु॑णाय॒वाय॑वै॒द्विवो॑वि॒ष्टंभ॑ऽउ॒त्तमः⁺ ॥ १९ ॥ (१।७।६)
 प॒रिप्र॑ध॒न्वेद्रा॑यसो॒मस्वा॑दु॒र्मि॒त्राय॑पू॒ष्णेभ॑गा॒य ॥ इ॒ंद्रस्ते॑सो॒मसु॑तस्य॒पेयाः॑क्र॒त्वेद॑क्षा॒यवि॑श्वे॒चदे॒वाः⁺ ॥ ए॒वामृ॑ता॒यम॑
 हे॒क्षया॑य॒सशु॑क्रोऽअ॒र्षदि॑व्यः॒पीयू॑षः ॥ प॒वस्व॑सो॒मम॑हान्त॒समु॒द्रःपि॑ता॒दे॒वानां॑वि॒श्वाभि॑धाम॑ ॥ शु॒क्रःप॑वस्व॒देवे॑भ्यः॒सोम॑
 दि॒वेपृ॑थि॒व्यैशं॑च॒प्रजा॑यै ॥ दि॒वोध॑र्ता॒सिशु॑क्रः॒पीयू॑षः॒सत्ये॑वि॒धर्म॑न्वा॒जीप॑वस्व ॥ प॒वस्व॑सो॒मद्यु॑म्नीसु॒धारो॑म॒हाम॑र्वी॒नाम॑

(१।७।६) परि॒प्रेति॑द्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यैश्वरयोधि॒ष्ण्याग्र॑यःपवमानसोमोद्विपदाविराट् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥३१॥

नुपूर्यः⁺ ॥ नृभिर्येमानोजज्ञानःपूतःक्षरद्विश्वानिमंद्रःस्वर्वित्⁺ ॥ इंदुःपुनानःप्रजामुराणःकरद्विश्वानिद्रविणानि
 नः ॥ पवस्वसोमकृत्वेदक्षायश्वोननिकोवाजीधनाय ॥ २० ॥ तंतैसोतारोरसमदायपुनंतिसोममहेद्युम्नाय ॥ शिशुं
 जज्ञानंहरिमृजंतिपवित्रेसोमदेवेभ्यऽइंदुं ॥ इंदुःपविष्टचारुर्मदायापामुपस्थैकविर्भगाय ॥ विभर्तिचाविद्रस्यनाम
 येनविश्वानिवृत्राजघान ॥ पिवंत्यस्यविश्वेदेवासोगोभिःश्रीतस्यनृभिःसुतस्य ॥ प्रसुवानोऽअक्षाःसहस्रधारस्तिरःप
 वित्रंविवारमव्यम् ॥ सवाज्यक्षाःसहस्ररेताऽअद्भिर्मृजानोगोभिःश्रीणानः⁺ ॥ प्रसोमयाहीन्द्रस्यकुक्षानृभिर्येमानोऽ
 अद्रिभिःसुतः⁺ ॥ असर्जिवाजीतिरःपवित्रमिद्रायसोमःसहस्रधारः ॥ अंजत्येनमध्वोरसेनेद्रायवृष्णऽइंदुमदाय ॥
 देवेभ्यस्त्वावृथापाजसेपोवसानंहरिमृजंति ॥ इंदुरिंद्रायतोशतेनितोशतेश्रीणन्नग्रोरिणन्नपः⁺ ॥ २१ ॥ (९।७।७)
 पर्युषुप्रधन्ववाजसातयेपरिवृत्राणिसक्षणिः । द्विषस्तरध्याऽऋणयानऽईयसे ॥ अनुहित्वासुतंसोममदामसिमहेसम
 र्यराज्ये । वाजाऽअभिपवमानप्रगाहसे ॥ अजीजनोहिपवमानसूर्यविधारेःशक्मनापयः । गोजीरयारंहमाणःपुरंध्या ॥
 अजीजनोऽअमृतमर्त्येष्वऽऋतस्यधर्मन्नमृतस्यचारुणः । सदासरोवाजमच्छासनिष्यदत् ॥ अभ्यभिहिश्रवसातत

(९।७।७) पर्युष्वितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यत्र्यरुणत्रसदस्यूराजानौपवमानसोमःआद्यास्तिस्त्रोनुष्टुभःपिपीलिकमध्याःचतुर्थ्यादिषळ्ध्व
 बृहत्याऽत्यास्तिस्त्रोविराजः ।

मंडलं ९

अनु. ७

॥३१॥

दि॒थोत्सं॒नकां॒चिज्ज॒न॒पान॒मक्षि॒तं । श॒र्याभि॒र्नभ॒रमा॒णो॒गभ॑स्त्योः ॥ आ॒दी॒के॒चित्प॒श्यमा॒नास॒ऽआ॒प्यैव॑सु॒रुचो॑दि॒व्याऽ
 अ॒भ्य॒नूष॑त । वा॒र॒न॒दे॒वःस॑वि॒ताव्यू॑र्णुते ॥ २२ ॥ त्वे॒सोम॑प्रथ॒मावृ॑क्तव॒र्हिषो॑म॒हेवाजा॑य॒श्रव॑से॒धियं॑दधुः । स॒त्वंनो॑वी
 रवी॒र्याय॑चोदय ॥ दि॒वःपी॒यूषं॑पू॒र्व्यय॑दु॒क्थ्यंम॒हो॒गाहा॑दि॒वऽआ॒निर्धु॑क्षत । इ॒न्द्रम॑भिजायमानं॒सम॑स्वरन् ॥ अध॒य
 दि॒मेप॑वमान॒रोद॑सीऽइ॒माच॑वि॒श्वाभु॑व॒नाभि॑म॒ज्मना॑ । यू॒थेन॑नि॒ष्ठावृ॑ष॒भोवि॑तिष्ठसे ॥ सोमः॑पु॒नानो॑ऽअ॒व्यये॑वा॒रेशि॑शु
 र्न॒क्रीळ॑न्प॒वमा॑नोऽअ॒क्षाः । स॒हस्र॑धा॒रःश॒तवा॑ज्जऽइ॒न्दुः ॥ ए॒षपु॑नानोमधु॒माँऽऋ॒तावे॑द्रा॒येदुःप॑वते॒स्वादु॑रू॒र्मिः । वा॒ज
 स॒निर्व॑रि॒वोवि॑द्व॒योधाः⁺ ॥ स॒प॒वस्व॑स॒हमा॑नःपृ॒त॒न्यून्त्से॒ध॒त्रक्षा॑स्यप॒दुर्ग॑हाणि । स्वा॒युधः॑सा॒स॒हान्त॑सोम॒शत्रू॑न् ॥ २३ ॥
 (१।७।८) अ॒या॒रु॒चाह॑रि॒ण्यापु॑नानोवि॒श्वाद्वे॒षांसि॑तरति॒स्वयु॑ग्व॒भिःसू॒रोन॑स्व॒युग्व॑भिः । धा॒रासु॑तस्य॒रोच॑तेपु॒नानो॑
 अ॒रुषो॑ह॒रिः । वि॒श्वाय॑द्रूपाप॒रिया॑त्यृ॒क्कभिः॑स॒प्तास्यै॑भि॒र्ऋ॒क्कभिः॑ ॥ त्वं॒त्यत्प॑णीनांवि॒दोव॑सु॒समा॑तृभि॒र्मर्ज॑यसि॒स्वऽआ॒द
 म॑ऽऋ॒तस्य॑धीतिभि॒र्दमे॑ । प॒राव॑तो॒नसा॑म॒तद्य॑त्रा॒रणंति॑धी॒तयः॑ । त्रि॒धातु॑भि॒ररु॑षीभि॒र्वयो॑दधे॒रोच॑मानो॒वयो॑दधे ॥
 पूर्वा॑मनु॒प्रदि॑शं॒याति॑चे॒कित॑त्सं॒रश्मि॑भि॒र्यत॑तेदर्श॒तो॒रथो॑दै॒व्योदर्श॑तो॒रथः॑ । अ॒गम॑न्नु॒क्त्यानि॑पौ॒स्येद्रं॑जैत्राय॒हर्ष॑यन् ।

(१।७।८) अ॒या॒रु॒चेति॑तृचस्यसू॒क्तस्य॑पा॒रुच्छे॑पिर॒नान॑तःप॒वमा॑नसोमो॒त्यष्टिः॑ ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥ ३२ ॥

वज्रश्चयद्भवथोऽनपच्युतासुमत्स्वनपच्युता ॥ २४ ॥ (९।७।९) नानानंवाऽउनोधियोविब्रतानिजनानां ।
 तक्षारिष्टंरुतंभिषग्ब्रह्मासुन्वंतमिच्छतींद्रायेंदोपरिस्त्रव ॥ जरतीभिरोषधीभिःपर्णेभिःशकुनानां । कार्मारोऽअश्मभि
 द्युभिर्हिरण्यवंतमिच्छतीं० ॥ कारुरहंततोभिषगुपलप्रक्षिणीनना । नानाधियोवसूयवोनुगाऽइवतस्थिमेंद्रां० ॥ अ
 श्वोवोह्वासुखंरथंहसनामुपमंत्रिणः । शेपोरोमण्वंतौभेदौवारिन्मंडूकऽइच्छतीं० ॥ २५ ॥ (९।७।१०) शर्यणाव
 तिसोममिंद्रःपिवतुवृत्रहा । बलंदधानऽआत्मनिकरिष्यन्वीर्यमहदिंद्रां० ॥ आपवस्वदिशांपतऽआर्जीकात्सोममी
 ढः । ऋतवाकेनसत्येनश्चद्धयातपसासुतऽइंद्रां० ॥ पर्जन्यवृद्धंमहिषंतसूर्यस्यदुहिताभरत् । तंगंधर्वाःप्रत्यगृभ्णन्तं
 सोमेरसमादधुरिंद्रां० ॥ ऋतंवदन्नृतद्युम्नसत्यंवदन्तसत्यकर्मन् । श्रद्धांवदन्तसोमराजन्धात्रासोमपरिष्कृतऽइंद्रां० ॥
 सत्यमुग्रस्यबृहतःसंस्त्रवंतिसंस्त्रवाः । संयतिरसिनोरसाःपुनानोब्रह्मणाहरऽइंद्रां० ॥ २६ ॥ यत्रब्रह्मापवमानच्छंदस्यां
 इवाचंवदन् । ग्राव्णासोमैमहीयतेसोमैनानंदंजनयन्निंद्रां० ॥ यत्रज्योतिरजस्रयस्मिन्लोकेस्वर्हितं । तस्मिन्मांधेहिप
 वमानामृतैलोकेऽअक्षितऽइंद्रां० ॥ यत्रराजवैवस्वतोयत्रावरोधनंदिवः । यत्रामूर्यहतीरापस्तत्रमामृतंकृधींद्रां० ॥

(९।७।९) नानानमितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यांगिरसःशिशुःपवमानसोमःपंक्तिः । (९।७।१०) शर्यणावतीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्य
 मारीचःकश्यपःपवमानसोमःपंक्तिः ।

मंडलं ९

अनु. ७

॥ ३२ ॥

यत्रानुकामंचरणं त्रिनाके त्रिदिवेदिवः । लोकायत्रज्योतिष्मंतस्तत्रमाममृतं कृधींद्रा० ॥ यत्रकामानिकामाश्चयत्रब्रध
 स्यविष्टपं । स्वधाचयत्रतृप्तिश्चतत्रमाममृतं कृधींद्रा० ॥ यत्रानंदाश्चमोदाश्चमुदःप्रमुदऽआसते । कामस्ययत्राप्ताःका
 मास्तत्रमाममृतं कृधींद्रा० ॥ २७ ॥ (९।७।११) यऽइंद्रोःपवमानस्यानुधामान्यक्रमीत् । तमाहुःसुप्रजाऽइतिय
 स्तेसोमाविधन्मनऽइंद्रा० ॥ ऋषेमंत्रकृतांस्तोमैःकश्यपोद्धयन्गिरः । सोमैनमस्यराजानंयोजज्ञेवीरुधांपतिरिंद्रा० ॥
 सप्तदिशोनानासूर्याःसप्तहोतारऋत्विजः । देवाऽआदित्यायेसप्ततेभिःसोमाभिरक्षन्ऽइंद्रा० ॥ यत्तेराजन्धृतंहविस्ते
 नसोमाभिरक्षनः । अरातीवामानस्तारीन्मोचनःकिंचनाममदिंद्रा० ॥ २८ ॥ (इतिपावमानंनवममंडलंसमाप्तं
 सूक्तानि ११४ ॥) (॥ परिशिष्टं ॥ यत्रतत्परमंपदंविष्णोर्लोकेमहीयते । देवैःसुकृतकर्मभिस्तत्रमाममृतं कृधीं
 द्रा० ॥ यत्रतत्परमाय्यंभूतानामधिपतिं । भावभावीचयोगीश्चतत्रमाममृतं कृधींद्रा० ॥ यत्रलोकास्तनूत्यजः
 श्रद्धयातपसाजिताः । तेजश्चयत्रब्रह्मचतत्रमाममृतं कृधींद्रा० ॥ यत्रदेवामहात्मानःसैंद्राश्चमरुद्गणाः । ब्रह्मा
 चयत्रविष्णुश्चतत्रमाममृतं कृधींद्रा० ॥ यत्रगंगाचयमुनाचयत्रप्राचीसरस्वती । यत्रसोमेश्वरोदेवस्तत्रमाममृतं

(९।७।११) यइंदोरितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यकश्यपःपवमानसोमःपंक्तिः ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥ ३३ ॥

कृधीन्द्रा० ॥ १ ॥) (१०१११) अग्रेबृहन्नृषसामूर्ध्वोऽअस्थान्निर्जगन्वान्तमसोज्योतिषागात् । अग्निर्भानुनारु
 शतास्वंगऽआजातोविश्वासन्नान्यप्राः ॥ सजातोगर्भोऽअसिरोदस्योरग्रेचारुर्विभृतऽओषधीषु । चित्रःशिशुःपरित
 मांस्यक्तून्प्रमातृभ्योऽअधिकनिक्रदद्वाः ॥ विष्णुरिथापरमस्यविद्वान्जातोबृहन्नभिपातितृतीयं । आसायदस्यपयो
 ऽअकृतस्वंसचेतसोऽअभ्यर्च्यत्यत्र ॥ अतऽउत्वापितुभृतोजनित्रीरन्नावृधंप्रतिचरंत्यन्नैः । ताऽईप्रत्येषिपुनरन्यरूपाऽ
 असित्वंविधुमानुषीषुहोता ॥ होतारंचित्ररथमध्वरस्ययज्ञस्ययज्ञस्यकेतुरुशंतं । प्रत्यार्धिदेवस्यदेवस्यमहाश्रियात्वं१ग्नि
 मतिथिंजनानां ॥ सतुवस्त्राण्यधपेशनानिवसानोऽअग्निर्नाभापृथिव्याः । अरुषोजातःपदऽइळायाःपुरोहितोराज
 न्यक्षीहदेवान्+ ॥ आहिद्यावापृथिवीऽअग्नऽउभेसदापुत्रोनमातराततंथं । प्रयाह्यच्छोशतोयविष्ठाथावहसहस्येहदे
 वान्+ ॥ २९ ॥ (१०११२) पिप्रीहिदेवाँऽउशतोयविष्ठविद्वाँऽऋतूँऽऋतुपतेयजेह । येदैव्याऽऋत्विजस्तोभिरग्ने
 त्वंहोतृणामस्यायजिष्ठः ॥ वेषिहोत्रमुतपोत्रंजनानांमंधातासिद्रविणोदाऽऋतावा । स्वाहावयंकृणवामाहुर्वीषिदेवोदे

मंडलं १०

अनु. १

॥ ३३ ॥

दशमेमंडलेदशानुवाकाःतत्रप्रथमेनुवाकेषोडशसूक्तानि (१०१११) अग्रेबृहन्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यात्यस्त्रितोभिस्त्रिष्टुप् ।
 (१०११२) पिप्रीहीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यत्रितोभिस्त्रिष्टुप् ।

वान्यजत्वग्निर्हन् ॥ आदेवानामपि पंथामगन्मयच्छक्रवामतदनुप्रवोहं । अग्निर्विद्वान्तसयजात्सेदुहोतासोऽध्वरा
 न्तसऽकृतून्कल्पयाति ॥ यद्वोवयंप्रमिनामव्रतानिविदुषां देवाऽअविदुष्टरासः । अग्निष्टद्विष्वमापृणातिविद्वान्येभिं
 देवांऽकृतुभिः कल्पयाति ॥ यत्पाकुत्रामनसादीनदक्षानयज्ञस्यमन्वतेमर्त्यासः । अग्निष्टद्धोताकृतुविद्विजानन्यजि
 ष्ठोदेवांऽकृतुशोयजाति ॥ विश्वेषां ह्यध्वराणामनीकंचित्रंकेतुंजनितात्वाज्जान ॥ सऽआयजस्वनृवतीरनुक्षाः स्पार्हा
 ऽइषः क्षुमतीर्विश्वजन्याः ॥ यंत्वाद्यावापृथिवीयंत्वापस्त्वष्टायंत्वासुजनिमाज्जान ॥ पंथामनुप्रविद्वान्पितृयाणं द्युम
 दग्नेसमिधानोविभाहि ॥ ३० ॥ (१०।१।३) इनोराजन्नरतिः समिद्धोरौद्रोदक्षायसुषुमांऽअदर्शि । चिकिद्विभा
 तिभासाबृहतासिक्रीमेतिरुशतीमपार्जन् ॥ कृष्णायदेनीमभिवर्षसाभूज्जनयन्योषांबृहतःपितुर्जा । ऊर्ध्वंभानुंसूर्यस्य
 स्तभायन्दिवोवसुभिररतिर्विभाति ॥ भद्रोभद्रयासचमानऽआगात्स्वसारंजारोऽअभ्येतिपश्चात् । सुप्रकेतैर्द्युभिर्ग्नि
 र्वितिष्ठन्नशद्भिर्वर्णैरभिराममस्थात् ॥ अस्ययामासोबृहतो नवमूनिधानाऽअग्नेः सख्युः शिवस्य । ईड्यस्यवृष्णोबृहतः
 स्वासोभामासोयामन्नक्तवश्चिकित्रे ॥ स्वनानयस्यभामासः पवैतेरोचमानस्यबृहतःसुदिवः । ज्येष्ठैर्भिर्यस्तेजिष्ठैः क्री
 लुमद्भिर्वर्षिष्ठैर्भिर्भानुभिर्नक्षत्रिद्यां ॥ अस्यशुष्मासोददृशानपवेर्जेहमानस्यस्वनयन्नियुद्धिः । प्रत्नेभिर्योरुशद्भिर्देव

(१०।१।३) इनोराजन्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यत्रितोमिस्त्रिष्टुप् ।

(१ नात्रस्वाहाकारः किंतुमंत्रांतएवहविःप्रक्षेपः ।)

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ५

॥ ३४ ॥

तमो विरेभं द्विरतिर्भाति विभ्वा ॥ सऽआवक्षिमहिं नऽआचंसत्सिदिवस्पृथिव्योररतिर्युवत्योः । अग्निः सुतुकः सुतुकै
भिरश्वैरभस्वद्भीरभस्वाँऽएह गम्याः ॥ ३१ ॥ (१०।१।४) प्रतैयक्षिप्रतऽइयमिमन्मभुवो यथा वंद्यो नो हवेषु । धन्वं
न्निव प्रपाऽअसित्वमग्नऽइयक्षवै पूरवै प्रत्तराजन् ॥ यं त्वाजना सोऽअभिसंचरंति गावऽउष्णमिव व्रजं यविष्ठ । दूतो देवा
नामसिमर्त्यानामंतर्महाँऽश्चरसिरोचनेन ॥ शिशुं न त्वाजे न्यवर्धयंती माता विभर्तिसचनस्यमाना । धनोरधिप्रवताया
सि हर्यन्जिगीषसे पशुरिवावसृष्टः ॥ मूराऽअमूरनवयंचिकित्वो महित्वमग्ने त्वमंगवित्से । शयैव विश्वरति जिह्वा दत्रैरि
ह्यतैर्युवति विश्वपतिः सन् ॥ कूचिं जायते स न यासु न व्योवने तस्थौ पलितो धूमकैतुः । अस्नातापो वृषभो न प्रवैति स चैत
सोयं प्रणयं तमर्ताः ॥ तनूत्यजेव तस्कराव न गूरं शनाभिर्दुःशभिरभ्यधीतां । इयं तेऽअग्ने न व्यसीमनीषायुक्ष्वारथं न शुच
यं द्विरंगैः ॥ ब्रह्मचते जातवेदो न मश्चेयंच गीः सद्मिद्वर्धनी भूत् । रक्षाणोऽअग्ने तनयानितो कारक्षो तनस्तन्वोऽअप्रयु
च्छन् ॥ ३२ ॥ (१०।१।५) एकः समुद्रो धरुणो रयीणामस्मद्भूदो भूरिजन्मा विचष्टे । सिषक्त्यूधर्निण्योरुपस्थऽउ
त्सं स्य मध्ये निहितं पदं वेः ॥ समानं नीलं वृषणो वसानाः संजग्मिरेमहिषाऽअर्वतीभिः । ऋतस्य पदं कवयो निपातिगुहा
नामानि दधिरेपराणि ॥ ऋतायिनी मायिनी संदधाते मित्वा शिशुं जज्ञतुर्वर्धयंती । विश्वस्य नाभिं चरतो ध्रुवस्य कवेश्चिचं

(१०।१।४) प्रतइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्य त्रितोमिस्त्रिष्टुप् । (१०।१।५) एकः समुद्रइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्य त्रितोमिस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १

॥ ३४ ॥

तुमनसावियंतः ॥ कृतस्य हिवर्तनयः सुजातमिषोवाजायप्रदिवः सचैते । अधीवासंरोदसीवावसानेधृतैरन्नैर्वावृधाते
मधूनां ॥ सप्तस्वसूररुषीर्वावशानोविद्वान्मध्वऽउज्जभारादृशेकं । अंतर्धमेऽअंतरिक्षेपुराजाऽइच्छन्वत्रिमविदत्पूषण
स्य ॥ सप्तमर्यादाः कवयस्ततक्षुस्तासामेकामिदभ्यहुरोगात् । आयोर्हस्कंभऽउपमस्यनीलेपथां विसर्गेधरुणेषु तस्थौ ॥
असञ्चसच्चपरमेव्योमन्दक्षस्यजन्मन्नादितेरुपस्थे । अग्निर्हैनः प्रथमजाऽकृतस्यपूर्वऽआयुनिवृषभश्चधेनुः⁺ ॥ ३३ ॥
इतिसप्तमाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

त्रिपंचाशाध्यायेवर्गाः ३३ सूक्तानि १९ ऋचः १८९ ॥ त्यागः ॥ पवमानायसोमाये. १५४ अग्नयइदं. ३५ ॥ इतिसप्तमेपंचमः ॥

अयंस्वस्तिप्रकेतुनानवत्रिशिरास्त्वाष्ट्रस्तृचोत्यऐंद्रापोहिसिंधुद्वीपोवावरीषआपंगायत्रं नुष्टुवंतंपंचमीवर्ध
मानासप्तमीप्रतिष्ठौचित्पलूनावैवस्वतयोर्यमयम्योः संवादः षष्ठ्ययुग्मिभ्यमीमिथुनार्थयमंप्रोवाचसतांनवमीयु
ग्मिभरनिच्छन्प्रत्याचष्टेवृषानवांगिर्हविर्धानं आग्नेयंतुत्रिष्टुवंतं द्यावायुजेपंचविवस्वान्वादित्योहाविर्धानं जग
त्यंतंपरेयिवांसंषोळशयमोयामंषष्ठीलिंगोक्तदेवतापराश्चतिस्रः पित्र्यावातृचः श्वभ्यांपराऽअनुष्टुभौबृहत्युपां
त्यायामायनाः परेपंचोदीरतांषलूनांशंखः पित्र्यंजगत्येकादशीमैनंदमनऽआग्नेयंचतुरनुष्टुवंतं त्वष्टादेवश्रवाद्वे
सरण्यूदेवतैपौष्ण्यश्चतस्रः सारस्वत्यस्तिस्रः पंचाप्यौद्रस्तिस्रः सौम्योवांत्ये अनुष्टुभाउपांत्यापुरस्ताद्बृहतीवापरं

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ६

॥ ३५ ॥

मृत्योः संकुसुके श्वतसो मृत्युदेवताः पराधानी परात्वाष्ट्री पराः पितृमेधा एकादशी प्रस्तारपङ्क्तिर्जगत्पुपां त्यां त्यानुष्टुप्
प्राजापत्यावासानिरुक्ता ॥ ६ ॥

॥ हरिः ॐम् ॥ (१०।१।६) अयंसयस्य शर्मन्नवोभिरग्नेरेधते जरिताभिष्टौ । ज्येष्ठैर्भिर्योभानुभिर्ऋषूणां पर्येति परि
वीतो विभावा ॥ योभानुभिर्विभावा विभात्यग्निर्देवेभिर्ऋतावाजस्रः । आयो विवार्य सख्या सखिभ्यो परिहृतोऽत्यो
नसतिः ॥ ईशो यो विश्वस्या देववीतेरीशे विश्वायुरुपसो व्युष्टौ । आयस्मिन्मना हवींष्यन्नावरिष्टरथः स्कन्नातिशूषैः⁺ ॥
शूषेभिर्वृधोजुषाणोऽअकैर्देवाऽअच्छारघुपत्वाजिगाति । मद्रो होता स जुह्वा इयजिष्ठः समिश्रोऽअग्निराजिघर्ति देवा
न्⁺ ॥ तमुस्त्रामिन्द्रं नरेजमानमग्निं गीर्भिर्नमोभिराकृणुध्वं । आयं विप्रो सोमतिभिर्गृणंति जातवैदसं जुह्वं सहानां ॥ संय
स्मिन्विश्वावसूनि जग्मुर्वाजेनाश्वाः सप्तीवंतऽएवैः । अस्मेऽऊतीरिन्द्रं वाततमाऽअर्वाचीनाऽअग्नऽआकृणुष्व ॥ अधा
ह्यग्नेमहानिषद्यासद्योजज्ञानो हव्यो बभूथ । तं ते देवा सोऽअनुकेतमायन्नधावर्धत प्रथमासऽऊमाः ॥ १ ॥ (१०।१।७)
स्वस्तिनो दिवोऽअग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहियजथाय देव । स चैमहितवदस्म प्रकेतैरुरुष्याणऽउरुभिर्देवशंसैः ॥ इमाऽ
अग्नेमतयस्तुभ्यं जाता गोभिरश्वैरभिर्गृणंति राधः । यदा ते मर्तोऽअनुभोगमानुडसो दधानो मतिभिः सुजात ॥ अग्निं

(१०।१।६) अयंस इति सप्तर्चस्य सूक्तस्यादयस्त्रितो निस्त्रिष्टुप् । (१०।१।७) स्वस्तिन इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य त्रितो निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १

॥ ३५ ॥

मन्येपितरमग्निमापिमग्निभ्रातरंसदमित्सखायं । अग्नेरनीकंवृहतःसंपर्यदिविशुक्रयजतंसूर्यस्य ॥ सिधाऽअग्नेधियो
 ऽअस्मेसनुत्रीर्यत्रायसेदमऽआनित्यहोता । ऋतावासरोहिदश्वःपुरुक्षुर्द्युभिरस्माऽअहभिर्वाममस्तु ॥ द्युभिर्हितमित्र
 मिंवप्रयोगंप्रत्नमृत्विजमध्वरस्यजारं । बाहुभ्यामग्निमायवौजनंतविश्वहोतरंन्यसादयंत ॥ स्वयंयजस्वदिविदेवदे
 वान्किंतेपाकःकृणवदप्रचेताः । यथायजऽऋतुभिर्देवदेवानेवायजस्वतन्वंसुजात ॥ भवानोअग्नेवितोतगोपाभवावय
 स्कृदुतनौवयोधाः । रास्वाचनःसुमहोहव्यदातित्रास्वोतनस्तन्वोऽअप्रयुच्छन् ॥ २ ॥ (१०।१।८) प्रकेतुनावृह
 तायात्यग्निरारोदसीवृषभोरौरवीति । दिवश्चिदंताऽऽपमाँऽऽदानलपामुपस्थेमहिषोववर्ध ॥ मुमोदगर्भोवृषभःककु
 द्धानस्त्रेमावत्सःशिमीवाँऽअरावीत् । सदेवतात्युद्यंतानिकृण्वन्त्स्वेषुक्षयैषुप्रथमोजिगाति ॥ आयोमूर्धानंपित्रोररं
 वध्न्यध्वरेदधिरेसूरोऽअर्णः । अस्यपत्मन्नरुपीरश्वबुध्नाऽऋतस्ययोनौतन्वोजुषंत ॥ उषऽउषोहिवसोऽअग्रमेषित्वयं
 मयोरभवोविभावा । ऋतायसप्तदधिषेपदानिजनयन्मित्रंतन्वेऽस्वायै ॥ भुवश्चक्षुर्महऽऋतस्यगोपाभुवोवरुणोयदृता
 यवेषि । भुवोऽअपांनपाज्जातवेदोभुवोदूतोयस्यहव्यंजुजोषः ॥ ३ ॥ भुवोयज्ञस्यरजसश्चनेतायत्रानियुद्धिःसचंसे
 शिवाभिः । दिविमूर्धानंदधिषेस्वर्षाजिह्वामग्नेचकृषेहव्यवाहं ॥ अस्यत्रितःऋतुनावृत्रेऽअंतरिच्छन्धीतिपितुरेवैःपर

(१०।१।८) प्रकेतुनेतिनवर्चस्यसूक्तस्यत्वाष्ट्रस्त्रिशिराअग्निःअंत्यवृचस्येंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ६

॥ ३६ ॥

मंडलं १०

अनु. १

स्य । सचस्यमानः पित्रोरुपस्थैजामिब्रुवाणऽआयुधानिवेति ॥ सपित्र्याण्यायुधानिविद्वानिद्रेषितऽआद्योऽअभ्ययु
 ध्यत् । त्रिशीर्षाणंसप्तर्दिमजघन्वान्त्वाष्ट्रस्यचिन्निःसंसृजेत्रितोगाः⁺ ॥ भूरीदिन्द्रऽउदिनक्षंतमोजोवाभिनत्सत्पति
 र्मन्यमानं । त्वाष्ट्रस्यचिद्विश्वरूपस्यगोनामाचक्राणस्त्रीणिशीर्षापरावर्क ॥ ४ ॥ (१०।१।९) आपोहिष्ठामयोभुव
 स्तानऽऊर्जेदधातन । महेरणायचक्षसे ॥ योवःशिवतमोरसस्तस्यभाजयतेहनः । उशतीरिवमातरः ॥ तस्माऽअरंग
 मामवोयस्यक्षयायजिन्वथ । आपोजनयथाचनः ॥ शनोदेवीरभिष्टयऽआपोभवंतुपीतये । शंयोरभिस्त्वंतुनः ॥ ई
 शानावार्याणांक्षयंतीश्चर्षणीनां । अपोयाचामिभेषजं⁺ ॥ अप्सुमेसोमोऽअब्रवीदंतर्विश्वानिभेषजा । अग्निंचविश्वशं
 भुवं ॥ आपःपृणीतभेषजंवरूथंतन्वेऽमम । ज्योक्चसूर्यदृशे⁺ ॥ इदमापःप्रवहतयत्किंचदुरितंमयि । यद्वाहमभि
 द्रुद्रोह्यद्वाशेषऽउतानृतं ॥ आपोऽअद्यान्वचारिषंरसेनसमगस्महि । पर्यस्वानग्नऽआगहितंमांसंसृजवर्चसा ॥ (प
 रिशिष्टं ॥ सस्रुषीस्तदपसोदिवानक्तंचसस्रुषीः । वरेण्यक्रतूरहमादेवीरवसेहुवे ॥) ॥ ५ ॥ (१०।१।१०) ओचि

(१०।१।९) आपोहिष्ठेतिनवर्चस्यसूक्तस्यांबरीषःसिंधुद्वीपआपोगायत्रीपंचमीवर्धमानासप्तमीप्रतिष्ठांत्येद्वेअनुष्टुभौ (आपोहिसिंधुद्वीपोवां
 बरीषइत्येवमनुक्रमण्यासिंधुद्वीपस्यपाक्षिकत्वस्वीकारेपूर्वोक्तस्त्रिशिराःप्राप्नोतितथापिप्रयोक्तृभिःसिंधुद्वीपएवाद्वियते) । (१०।१।१०) ओ
 चिदितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यनवमीवर्ज्यानामयुजांषष्ठ्याश्रवैवस्वतीयमीक्रपिकायमोदेवतापष्टीवर्ज्यानांयुजानवम्याश्रवैवस्वतोयमीत्रिष्टुप्

॥ ३६ ॥

त्सखायंसखाववृत्त्यांतिरःपुरुचिदर्णवंजगन्वान् । पितुर्नपातमादधीतवेधाऽअधिक्षमिप्रतरंदीध्यानः ॥ नतेसखांस
 ख्यंवष्टयेतत्सलक्ष्मायद्विषुरूपाभवाति । महस्पुत्रासोऽअसुरस्यवीरादिवोधर्तारऽउर्वियापरिख्यन् ॥ उशंतिघातेऽ
 अमृतांसऽएतदेकस्यचिच्यजसंमर्त्यस्य । नितेमनोमनसिधाय्यस्मेजन्युःपतिस्तन्वऽ१माविविश्याः ॥ नयत्पुराचक्रुमा
 कद्धनूनमृतावदंतोऽअनृतरपेम । गंधर्वोऽअप्स्वप्याचयोषासानोनाभिःपरमंजामितन्नौ ॥ गर्भेनुनौजनितादंप
 तीकदेवस्त्वष्टासविताविश्वरूपः । नकिरस्यप्रमिनंतित्रतानिवेदनावस्यपृथिवीऽउतद्यौः⁺ ॥ ६ ॥ कोऽअस्यवेदप्र
 धमस्याहःकऽईददर्शकऽइहप्रवोचत् । बृहन्मित्रस्यवरुणस्यधामकदुब्रवऽआहनोवीच्यानृन्⁺ ॥ यमस्यमायम्यं
 १कामऽआगन्त्समानेयोनौसहशेय्याय । जायेवपत्येतन्वंरिरिच्यांविचिद्वृहेवरथ्येवचक्रा⁺ ॥ नतिष्ठंतिननिमिषं
 त्येतेदेवानांस्पशऽइहयेचरंति । अन्येनमदाहनोयाहितूयंतेनविबृहुरथ्येवचक्रा⁺ ॥ रात्रीभिरस्माऽअहभिर्दशस्येत्सू
 र्यस्यचक्षुर्मुहुरुन्मिमीयात् । दिवापृथिव्यामिधुनासवंधूयमीर्यमस्यविभृयादजामि ॥ आघातागच्छानुत्तरायुगानि
 यत्रंजामयःकृणवन्नजामि । उपवर्बृहिवृषभायवाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिंमत्⁺ ॥ ७ ॥ किंभ्रातासद्यदनाथंभवा
 तिकिमुस्वसायन्निक्रंतिर्निगच्छात् । काममृतावद्वेत्तद्रपामितन्वामेतन्वं⁺ १संपिपृग्धि ॥ नवाऽउतेतन्वातन्वं⁺ १संपिपृ
 च्यांपापमाहुर्यःस्वसारंनिगच्छात् । अन्येनमत्प्रमुदःकल्पयस्वनतेभ्रातासुभगेवष्टेतत्⁺ ॥ बतोवतासियमनैवतेम

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ६

॥३७॥

नोहृदयं चाविदाम । अन्याकिलत्वांकक्षयैव युक्तं परिष्वजाते लिबुजेव वृक्षं⁺ ॥ अन्यमूषुत्वं यम्यन्यऽउत्वां परिष्वजाते
 लिबुजेव वृक्षं । तस्य वा त्वं मनऽइच्छास वा तवाधा कृणुष्व संविदं सुभद्रां ॥ ८ ॥ (१०।१।११) वृषावृष्णे दुदुहे दोहे
 सादिवः पर्यासियहोऽअदितेरदाभ्यः । विश्वंसवैदवरुणो यथाधियासयज्ञियो यजतु यज्ञियाँऽऋतून्⁺ ॥ रपद्गंधर्वीर
 प्याचयोषणानुदस्यनादे परिपातु मे मनः । इष्टस्य मध्येऽअदितिर्निधातु नो भ्रातानो ज्येष्ठः प्रथमो विवोचति ॥ सोचि
 न्नुभद्राक्षुमतीयशस्वत्युषाऽउवा स मनवेस्वर्वती । यदीमुशंतमुशतामनुक्रतुमग्निहोतारं विदथाय जीजनन् ॥ अधत्यद्र
 प्संविभ्वं विचक्षणं विराभरदिषितः श्येनोऽअध्वरे । यदीविशो वृणते दस्ममार्याऽअग्निहोतारमधधीरजायत ॥ सदा
 सिरण्वो यवसेवपुष्यते होत्राभिरग्ने मनुषः स्वध्वरः । विप्रस्य वायच्छशमानऽउक्थ्यैवाजै ससवाँऽउपयासिभूरिभिः
 ॥ ९ ॥ उदीरय पितरां जारऽआभगमियक्षति हर्यतो हृत्तऽइष्यति । विवक्तिवहिः स्वपस्यते मखस्तविष्यतेऽअसुरो वेप
 ते मती⁺ ॥ यस्तैऽअग्ने सुमतिं मर्तोऽअक्षत्सहसः सूनोऽअतिसप्रशृण्वे । इषंदधानो वहमानोऽअश्वैरासद्युमाँऽअमवान्भू
 षतिद्यून्⁺ ॥ यदग्नऽएषासमितिर्भवाति देवी देवेषु यजता यजत्र । रत्नाचयद्विभजासि स्वधावो भागं नोऽअत्रवसुमंतं
 वीतात् ॥ श्रुधीनोऽअग्ने सदने सधस्थैर्युक्षवारथममृतस्य द्रवितुं । आनो वहरो दसी देवपुत्रे माकिर्देवानामपभूरिहस्याः

(१०।१।११) वृषावृष्ण इति नवर्चस्य सूक्तस्यागिर्हविर्धानोऽग्निर्जगती अंत्यास्ति सस्त्रिष्टुभः ।

मंडलं १०

अनु. १

॥३७॥

॥ १० ॥ (१०।१।१२) द्यावाहक्षामाप्रथमेऽऋतेनाभिश्चावेभंवतःसत्यवाचा । देवोयन्मर्तान्यजथायकृण्वन्त्सी
 दृद्धोताप्रत्यङ्स्वमसुंयन्⁺ ॥ देवोदेवान्परिभूर्ऋतेनवहानोहव्यंप्रथमश्चिकित्वान् । धूमकेतुःसमिधाभाऽऋजीकोमं
 द्रोहोतानित्योवाचायजीयान् ॥ स्वावृग्देवस्यामृतंयदीगोरतोजातासोधारयंतऽसुर्वी । विश्वेदेवाऽअनुतत्तेयजुर्गुर्दु
 हेयदेनीदिव्यंघृतंवाः⁺ ॥ अर्चामिवावर्धायापोघृतस्त्रुद्यावाभूमीशृणुतंरोदसीमे । अहायह्यावोसुनीतिमयन्मध्वानो
 ऽअत्रपितरांशिशितां ॥ किंस्विन्नोराजाजगृहेकदस्यातिव्रतंचक्रमाकोविवेद । मित्रश्चिद्धिष्माजुहुराणोदेवान्छोको
 नयातामपिवाजोऽअस्ति ॥ ११ ॥ दुर्मत्वत्रामृतस्यनामसलक्ष्मायद्विषुरूपाभवाति । यमस्ययोमनवतेसुमंतवग्नेतमृ
 ष्वपाह्यप्रयुच्छन् ॥ यस्मिंदेवाविदथेमादयंतविवस्वतःसदनेधारयंते । सूर्येज्योतिरदधुर्मास्य^१कून्परिद्योतनिंचर
 तोऽअजंसा ॥ यस्मिन्देवामन्मनिसंचरंत्यपीच्ये^३नवयमस्यविद्म । मित्रोऽअत्रादितिरनागान्तसवितादेवोवरुणा
 यवोचत् ॥ श्रुधीनोऽअग्नेसदनेसुधस्थेयुक्ष्वारथममृतस्यद्रवितुं । आनोवहुरोदसीदेवपुत्रेमाकिंदेवानामपभूरिहस्याः
 ॥ १२ ॥ (१०।१।१३) युजेवांब्रह्मपूर्य्यनमोभिर्विश्लोकऽएतुपथ्यैवसूरेः । शृण्वंतुविश्वेऽअमृतस्यपुत्राऽआयेधा

(१०।१।१२) द्यावाहेतिनवर्चस्यसूक्तस्यहविर्धानोभिस्त्रिष्टुप् । (१०।१।१३) युजेवामितिपंचर्चस्यसूक्तस्यादित्योविवस्वान्हविर्धान
 स्त्रिष्टुवयाजगती ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ६

॥३८॥

मानिदिव्यानि तस्थुः ॥ यमेऽइवयतमानेयदैतप्रवाभरन्मानुषादेवयंतः । आसीदतस्वमुलोकं विदाने स्वासुस्थे भवतु
 मिदवेनः ॥ पंचपदानिरूपोऽअन्वरोहंचतुष्पदीमन्वेमित्रतेन । अक्षरेण प्रतिमिमऽएतामृतस्य नाभावधिसंपुनामि ॥
 देवेभ्यः कर्मवृणीतमृत्युं प्रजायैकममृतं नावृणीत । बृहस्पतिं यज्ञमकृण्वतऽऋषिं प्रियां यमस्तन्वां प्रारिरेचीत् ॥ सप्तक्ष
 रंति शिशवे मरुत्वते पित्रे पुत्रा सोऽअप्यवीवतवृत्तं । उभेऽइदस्योभयस्य राजतऽउभेयतेतेऽउभयस्य पुष्यतः ॥ १३ ॥
 (१०।१।१४) परेयिवांसं प्रवतो महीरनुबहुभ्यः पंथामनुपस्पशानं । वैवस्वतंसं गमनं जनानां यमं राजानं हविषा दुव
 स्य ॥ यमो नो गातुं प्रथमो विवेदनैषा गव्यूतिरपभर्तवाऽउ । यत्रानः पूर्वे पितरः परे युरेनाजज्ञानाः पथ्याऽअनुस्वाः⁺ ॥
 मातलीकव्यैर्यमोऽअंगिरोभिर्बृहस्पतिर्ऋकभिर्वावृधानः । याँश्च देवा वावृधुर्ये च देवान्त्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदंति ॥
 इमं यमप्रस्तरमाहिसीदांगिरोभिः पितृभिः संविदानः । आत्वामंत्राः कविशस्तावहंत्वेनाराजन्हविषामादयस्व ॥ अं
 गिरोभिरागहियज्ञियैभिर्यमवैरूपैरिहमादयस्व । विवस्वतं हुवेयः पिता ते स्मिन्यज्ञे बर्हिष्यानिषद्य ॥ १४ ॥ अंगिरसो
 नः पितरो न वग्वाऽअथर्वाणो भृगवः सोम्यासः । तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ प्रेहि प्रेहि पथिभिः

(१०।१।१४) परेयिवांसमिति षोडशर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतो यमऋषिः यमो देवता षष्ठ्या अंगिरः पितृथर्वभृगुसोमाः दशम्यादिति सृणां
 श्वानौ त्रिष्टुप्त्रयोदशी चतुर्दशी षोडश्यो नुष्टुभः पंचदशी बृहती (प्रेहि प्रेहीत्यादिति सृणां पितृदेवता वैकल्पिकी) ।

मंडलं १०

अनु. १

॥३८॥

पूर्येभिर्यत्रानःपूर्वेपितरःपरेयुः । उभाराजानास्वधयामदंतायमंपश्यासिवरुणंचदेवं⁺ ॥ संगच्छस्वपितृभिःसंयमेने
 ष्ठापूतेनपरमेव्यौमन् । हित्वायावद्यंपुनरस्तमेहिसंगच्छस्वतन्वासुवर्चाः ॥ अपेतवीतविचसर्पतातोस्माऽएतंपितरो
 लोकमक्रन् । अहौभिरद्भिरकुभिर्यकंयमोदंदात्यवसानमस्मै ॥ अतिद्रवसारमेयौश्वानौचतुरक्षौश्वलौसाधुनाप
 था । अथापितृन्सुविदत्राँऽउपेहियमेनयेसंधमादमदंति ॥ १५ ॥ यौतेश्वानौयमरक्षितारौचतुरक्षौपथिरक्षीनृचक्ष
 सौ । ताभ्यामेनंपरिदेहिराजन्तस्वस्तिचास्माऽअनमीवंचधेहि ॥ उरूणसावसुतृपाऽउदुंबलौयमस्यदूतौचरतोजनाँऽ
 अनु । तावस्मभ्यंहृशयेसूर्यायपुनर्दातामसुमद्येहभद्रं⁺ ॥ यमायसोमंसुनुतयमायजुहुताहविः । यमंहयज्ञोगच्छत्य
 भिदूतोऽअरंकृतः ॥ यमायधृतवद्धविर्जुहोतप्रचतिष्ठत । सनोदेवेष्वायमहीर्धमायुःप्रजीवसे ॥ यमायमधुमत्तमरा
 जैहव्यंजुहोतन । इदंनमऽऋषिभ्यःपूर्वजेभ्यःपूर्वेभ्यःपथिकृद्भ्यः ॥ त्रिकंद्रुकेभिःपततिषळुर्वीरेकमिद्वृहत् । त्रिष्टुब्गा
 यत्रीछंदांसिसर्वातायमऽआहिता ॥ १६ ॥ (१०।१।१५) उदीरतामवरऽउत्परासऽउन्मध्यमाःपितरःसोम्यासः ।
 असुंयऽईयुरवृकाऽऋतज्ञास्तेनोवंपितरोहवेषु ॥ इदंपितृभ्योनमोऽअस्त्वद्ययेपूर्वासोयऽउपरासऽईयुः । येपार्थिवे
 रजस्यानिषत्तायेवानूनंसुवृजनासुविश्रु ॥ आहंपितृन्सुविदत्राँऽअवित्सिनपातंचविक्रमणंचविष्णोः । वहिषदोयेस्व

(१०।१।१५) उदीरतामितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्ययामायनःशंखःपितरस्त्रिष्टुप्एकादशीजगती ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ६

॥ ३९ ॥

मंडलं १०

अनु. १

धया सुतस्य भजंत पितृवस्तऽह्नागमिष्ठाः ॥ बर्हिषदः पितरऽउत्यर्वाग्निमावो हव्याच कृमा जुषध्वं । तऽआगता वसांशं
 तमेनाथानः शंयोररपोदधात ॥ उपहृताः पितरः सोम्यासो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु । तऽआगमंतु तऽह्नाश्रुवंत्वधिब्रुवं
 तु तैवं त्वस्मान् ॥ १७ ॥ आच्याजानुदक्षिणतो निषद्ये मंयज्ञमभिगृणीत विश्वे । माहिंसिष्टपितरः केन चिन्नो यद्वऽआ
 गः पुरुषताकराम ॥ आसीना सोऽअरुणीनामुपस्थैरयिंघत्तदाशुषे मर्त्याय । पुत्रेभ्यः पितरस्तस्य वस्त्रः प्रयच्छत तऽहोर्जद
 धात ॥ येनः पूर्वे पितरः सोम्यासो नूहिरे सोमपीथं वसिष्ठाः । तेभिर्यमः सरराणो हवींष्युश्नुशद्भिः प्रतिक्राममन्तु ॥ ये
 तातृषुर्देवत्राजे हमाना होत्रा विदुः स्तोमं तष्टा सोऽअकैः । आग्नेया हि सुविदत्रेभिरर्वाङ्मस्यैः कव्यैः पितृभिर्धर्मसद्भिः ॥
 ये सत्या सो हविरदो हविष्पाऽइंद्रेण देवैः सरथं दधानाः । आग्नेया हि सहस्रं देववंदैः परैः पूर्वैः पितृभिर्धर्मसद्भिः ॥ १८ ॥
 अग्निष्वात्ताः पितरऽएह गच्छत सदः सदः सदत सुप्रणीतयः । अत्ता हवींषि प्रयतानि बर्हिष्यथारयिं सर्ववीरं दधातन ॥
 त्वमग्नऽईळितो जात वेदो वाहुव्यानि सुरभीणि कृत्वी । प्रादाः पितृभ्यः स्वधया तेऽअक्षन्नद्धित्वं देवप्रयता हवींषि ॥ ये चेह
 पितरो ये च नेह यांश्च विद्मयांऽउचन प्रविद्म । त्वं वै त्वयति ते जात वेदः स्वधाभिर्यज्ञं सुकृतं जुषस्व ॥ येऽअग्निदग्धा येऽअ
 नग्निदग्धामभ्येदिवः स्वधया मादयंते । तेभिः स्वरालसुनीतिमेतां यथा वशंत न्वैकल्पयस्व ॥ १९ ॥ (१०।१।१६) मैन

॥ ३९ ॥

(१०।१।१६) मैनमिति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य यामायनोदमनोग्निस्त्रिष्टुवंत्याश्च तसोनुष्टुभः ।

मग्नेविदहोमाभिः शोचोमास्यत्वचंचिक्षिपोमाशरीरं । यदाशृतं कृण्वो जातवेदोथेमेनं प्रहिणुतात्पितृभ्यः ॥ शृतं य
 दाकरसि जातवेदोथेमेनं परिदत्तात्पितृभ्यः । यदागच्छात्यसुनीतिमेतामथादेवानां वशनीर्भवाति ॥ सूर्यचक्षुर्गच्छतु
 वातमात्माद्यांचगच्छपृथिवींचधर्मणा । अपोवांगच्छयदितत्रतेहितमोषधीषुप्रतितिष्ठाशरीरैः ॥ अजोभागस्तपसातं
 तपस्वतं तेशोचिस्तपतुतं तैऽअर्चिः । यास्तेशिवास्तन्वो जातवेदस्ताभिर्वहैनंसुकृतामुलोकं⁺ ॥ अवसृजपुनरग्नेपितृभ्यो
 यस्तऽआहुतश्चरतिस्वधाभिः । आयुर्वसानुऽउपवेतुशेषः संगच्छतां तन्वा जातवेदः ॥ २० ॥ यत्तैकृष्णः शकुनऽआतु
 तोदपिपीलः सर्पऽउतवाश्वापदः । अग्निष्टद्विश्वाद्गदंकृणोतुसोमश्चयोब्राह्मणाऽआविवेश ॥ अग्नेर्वर्मपरिगोभिर्व्यय
 स्वसंप्रोर्णुष्वपीवसामेदसाच । नेत्त्वाधृष्णुर्हरसाजहृषाणोदधृग्विधृक्ष्यन्पर्यं खयाते ॥ इममग्नेचमसंमाविजिह्वरः प्रियो
 देवानामुतसोम्यानां । एषयश्चमसोदैवपानस्तस्मिन्देवाऽअमृतामादयन्ते ॥ क्रव्यादमग्निप्रहिणोमिदूरं यमराज्ञो गच्छ
 तुरिप्रवाहः । इहैवायमितरो जातवेदादेवेभ्यो हव्यं वहतुऽप्रजानन्⁺ ॥ योऽअग्निः क्रव्यात्प्रविवेशवोगृहमिमं पश्यन्नि
 तरं जातवेदसं । तंहरामिपितृयज्ञाय देवं सघमेमिन्वात्परमेसुधस्थे ॥ २१ ॥ योऽअग्निः क्रव्यवाहनः पितृभ्यश्च हतावृ
 धः । प्रेदुहव्यानिवोचतिदेवेभ्यश्चपितृभ्यऽआ ॥ उशंतस्त्वानिधीमह्युशंतः समिधीमहि । उशन्नशतऽआवहपितृन्ह
 विषेऽअत्तवे ॥ यं त्वमग्ने समदहस्तमुनिर्वापयापुनः । क्रियां ववत्रोहतुपाकदूर्वाव्यल्कशा ॥ शीतिकेशीतिकावतिहा

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ६

॥४०॥

मंडलं १०

अनु. २

॥४०॥

दिक्केहादिकावति । मंडुक्याऽसुसंगमऽइमंस्वऽग्निर्हर्षय ॥ २२ ॥ (१०।२।१) त्वष्टादुहित्रेव हतुं कृणोतीतीदं
 विश्वं भुवनं समैति । यमस्य माता पर्युह्यमाना महोजाया विवस्वतो ननाश ॥ अपांगूहन्नमृतां मर्त्येभ्यः कृत्वी सवर्णामददु
 विवस्वते । उता श्विनावभरद्यत्तदासीदजहादुद्वामिथुना सरण्यूः⁺ ॥ पूषा त्वेतश्च यावयतु प्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गो
 पाः । सत्वैतेभ्यः परिददत्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदत्रियेभ्यः ॥ आयुर्विश्वायुः परिपासतित्वा पूषा त्वापातु प्रपथे पुर
 स्तात् । यत्रासते सुकृतो यत्र ते ययुस्तत्र त्वादेवः सविता दधातु ॥ पूषे माऽआशाऽअनुवेद सर्वाः सोऽअस्माँऽअभयतमेन
 नेषत् । स्वस्तिदाऽआघृणिः सर्ववीरो प्रयुच्छन्पुरऽएतु प्रजानन्⁺ ॥ २३ ॥ प्रपथे पथामजनिष्ट पूषा प्रपथे दिवः प्रपथे पृथि
 व्याः । उभेऽअभिप्रियतमे सधस्थेऽआच पराच चरति प्रजानन्⁺ ॥ सरस्वतीं देवयंतो हवन्ते सरस्वतीमध्वरेतायमाने ।
 सरस्वतीं सुकृतोऽअह्वयन्त सरस्वतीं दाशुषे वार्यं दातु ॥ सरस्वतिया सरथं ययार्थस्वधाभिर्देवि पितृभिर्मदंती । आसद्या
 स्मिन्वर्हिषिमादयस्वानमीवाऽइषऽआधेह्यस्मे⁺ ॥ सरस्वतीं यां पितरो हवन्ते दक्षिणायज्ञमभिनक्षमाणाः । सहस्रार्धमि
 ळोऽअत्र भागं रायस्पोष्यजमानेषु धेहि ॥ आपोऽअस्मान्मातरः शुं धयन्तु घृतेन नो घृतत्वं पुनन्तु । विश्वं हिरिप्रं प्रवहंति दे

द्वितीयेनुवाके त्रयोदश सूक्तानि (१०।२।१) त्वष्टादुहित्र इति चतुर्दश चर्चस्य सूक्तस्य यामायनो वेदश्च वाऋषिः आद्ययोर्द्वयोः सरण्यू देवता ततश्च त
 सृणां पूषा ततस्ति सृणां सरस्वती ततः पंचानामापः त्रिष्टुप् अंत्ये द्वे अनुष्टुभौ (द्रप्सश्चस्कन्देति तिसृणां सोमो देवता वा उपांत्या पुरस्ताद्बृहतीवेति च) ।

वीरुदिदाभ्यः शुचिरापूतऽमि ॥ २४ ॥ द्रुप्सश्चस्कंदप्रथमाऽनुद्युनिमंचयोनिमनुयश्चपूर्वः । समानं योनिमनुसं
चरंतं द्रुप्सः जुहोम्यनुसप्तहोत्राः ॥ यस्ते द्रुप्सः स्कंदतियस्तेऽंशुर्वाहुच्युतो धिषणायाऽउपस्थात् । अध्वर्योर्वापरिवायः प
वित्रात्तं ते जुहोमि मनसावषट्कृतं ॥ यस्ते द्रुप्सः स्कन्नो यस्तेऽंशुरवश्चयः परः सुचा । अयं देवो बृहस्पतिः संतं सित्तुराध
से ॥ पयस्वतीरोषधयः पयस्वन्मामकंवचः । अपांपयस्वदित्पयस्तेन मासहशुंधत ॥ २५ ॥ (१०।२।२) परं मृत्यो
ऽनुपरैर्हि पंधांयस्ते स्वऽइतरो देवयानात् । चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मानः प्रजां रीरिषो मोत वीरान्⁺ ॥ मृत्योः पदं
योपयंतो यदैतद्राधीयऽआयुः प्रतरंदधानाः । आप्यायमानाः प्रजयाधनेन शुद्धाः पूता भवत यज्ञियासः ॥ इमे जीवा वि
मृतैराववृत्रन्नभूद्द्रादेव हूतिर्नोऽअद्य । प्रांचोऽअगाम नृतये हसाय द्राधीयऽआयुः प्रतरंदधानाः ॥ इमं जीवेभ्यः परि
धिंदधामि मैषां नुगादपरोऽअर्थमेतं । शतं जीवंतु शरदः पुरुचीरंतं मृत्युं दधतां पर्वतेन ॥ यथाहान्यनुपूर्वं भवति यथऽ
ऋतवऽऋतुभिर्यतिसाधु । यथानपूर्वमपरो जहात्येवाधातरायैषिकल्पयैषां⁺ ॥ २६ ॥ आरोहतायुर्जरसंवृणानाऽअ
नुपूर्वयतमानायतिष्ठ । इह त्वष्टा सुजनिमासजोषादीर्घमायुः करति जीवसेवः ॥ इमाना रीरविधवाः सुपत्नीरां जनेन स

(१०।२।२) परं मृत्यो इति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य यामायनः संकुसुकः आद्यानां च तसृणां मृत्युः पंचम्याधाता षष्ठ्यास्त्वष्टा शिष्टानां पितृमेधा
स्त्रिष्टुप् एकादशी प्रस्तारपंक्तिः त्रयोदशी जगत्येद्वे अनुष्टुभो (अंत्यायाः प्रजापतिर्वा देवता) ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ६

॥४१॥

पिषासंविशंतु । अनश्रवो न मीवाः सुरत्नाऽआरोहंतु जनयो योनिमग्रे ॥ उदीर्ष्वनार्यभिर्जीवलोकंगतासु मेतमुपशेषऽए
हि । हस्तग्राभस्यदिधिषोस्तवेदं पत्युर्जनित्वमभिसंबभूथ ॥ धनुर्हस्तादादनो मृतस्यास्मेक्षत्रायवर्चसेवलाय । अत्रैव
त्वमिहवयंसुवीरा विश्वाः स्पृधोऽअभिमातीर्जयेम ॥ उपसर्पमातरं भूमिमेतामुरुव्यचसं पृथिवीं सुशेवां । ऊर्णमदायुव
तिर्दक्षिणावतऽएषात्वापातुनिर्ऋतेरुपस्थात् ॥ २७ ॥ उच्छ्रं च स्वपृथिविमानिवाधथाः सूपायनास्मैभवसूपवंचना ।
मातापुत्रं यथासिचाभ्येनं भूमऽऊर्णुहि ॥ उच्छ्रं च मानापृथिवीसुतिष्ठतु सहस्रं मितऽउपहि श्रयंतां । ते गृहासौ घृतश्रुतो
भवंतु विश्वाहास्मै शरणाः संत्वत्र ॥ उत्तैस्तन्नामिपृथिवीं त्वत्परीमं लो गं निदधन्मोऽअहं रिषं । एतां स्थूणां पितरौ धारयं
तु ते त्रायमः सादना तेमिनोतु ॥ प्रतीचीने मामहनीष्वाः पूर्णमिवादधुः । प्रतीचीं जग्रभावाचमश्वं रश्नया यथा ॥ २८ ॥
इति सप्तमाष्टके षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

चतुःपंचाशाध्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १३ ऋचः १४१ त्यागः ॥ अग्नय. २० इंद्राये. ३ अश्वइ. ९ यमाये. यम्याइ. यमाये. यम्या-
इ. यमाये. ३ यम्या. ३ यमाये. यम्या. यमाये. यम्या. अग्नय. १८ हविर्धानाभ्या. ५ यमाये. ५ अंगिरोथर्वभृगुनामकेभ्य. पितृ-
भ्य. यमाये. ३ श्वानाभ्या. ३ यमाये. ४ पितृभ्य. १४ अग्नय. १४ सख्या. २ पूष्ण. ४ सरस्वत्या. ३ अश्व. सोमाय. ३ अश्व.
मृत्यव. ४ धात्रइ. त्वष्ट्रइ. पितृयज्ञाये. ७ प्रजापतय. ॥ इति सप्तमेषष्ठः ॥

मंडलं १०

अनु. २

॥४१॥

निवर्तध्वमष्टौमथितोभृगुर्वा(वा)रुणिर्भार्गवश्चयवनोवापंगव्यवानुष्टुभमग्नीषोमीयोद्वितीयोर्ध्वर्चःषष्ठीगायत्रीस
 सोत्तराण्यैद्रोविमदःप्राजापत्योवावासुक्रोवसुकृद्वाभद्रंदशाग्नेयंतुगायत्रमाद्यैकपदापादएववाशांत्यर्थःपरानुष्टु
 वंत्येविराट्त्रिष्टुभवाग्निनाष्टावास्तारपांक्तंकुहपंचोनापुरस्ताद्वार्हतंत्रिष्टुवंतंत्वंत्याचिदानस्त्वंनोनुष्टुभोयजाम
 हेसप्ताद्यांत्येत्रिष्टुभौपंचम्यभिसारिणींद्रसोमंषळास्तारपांक्तंवाश्विन्योत्यास्तिस्त्रोनुष्टुभोभद्रमेकादशसौम्यंप्रहि
 नवपौष्णमानुष्टुभमाद्याचतुर्थ्याऽउष्णिहावसत्सुचतुर्विंशतिरैन्द्रोवसुक्रोविश्वोहिद्वादशेंद्रवसुक्रयोःसंवादऐंद्रः
 सूक्तस्यप्रथमयेंद्रस्यस्त्रुषापरोक्षवदिंद्रमाहेंद्रस्ययुजःशेषाऋषेश्चतुर्थीचवनेनाष्टौप्रदेवत्रापंचोनाकवषऽऐलूपआ
 पमपोनप्त्रीयंवानएकादशवैश्वदेवंप्रसुगमंतानवपंचाद्याजगत्यः ॥ ७ ॥

॥ हरिःओम् (१०।२।३) निवर्तध्वंमानुंगातास्मान्तिषक्तेरेवतीः । अग्नीषोमापुनर्वसूऽअस्मेधारयतंरयिं⁺ ॥
 पुनरेनानिवर्तयपुनरेनान्याकुरु । इंद्रऽएणानियच्छत्वग्निरेनाऽउपाजतु ॥ पुनरेतानिवर्ततामस्मिन्पुष्यंतुगोपंतौ ।
 इहैवाग्नेनिधारयेहतिष्ठतुयारयिः⁺ ॥ यन्नियानन्ययनंसंज्ञानयत्परायणं । आवर्तनंनिवर्तनंयोगोपाऽअपितंहवे ॥

(१०।२।३) निवर्तध्वमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्ययामायनोमथितऋषिःआपोदेवताःआद्यायाअवग्नीषोमाःअंत्यायाइंद्रोनुष्टुप्षष्ठीगायत्री
 (अत्रसूक्तेवारुणिर्भृगुर्भार्गवश्चयवनश्चमौपाक्षिकावृषीगौर्वादेवता) ।

॥ कृत्सं.

अ. ७ अ. ७

॥ ४२ ॥

मंडलं १०

अनु. २

यऽउदान्ङ्व्ययनंयऽउदान्द्रपरायणं । आवर्तनंनिवर्तनमपिगोपानिवर्ततां ॥ आनिवर्तनिवर्तयपुनर्नऽइंद्रगादैहि ।
 जीवाभिर्भुनजामहै ॥ परिवोविश्वतोदधऽऊर्जाधृतेनपयसा । येदेवाःकेचयज्ञियास्तेरय्यासंसृजंतुनः ॥ आनिवर्त
 नवर्तयनिनिवर्तनवर्तय । भूम्याश्चतस्रःप्रदिशस्ताभ्यऽएनानिवर्तय ॥ १ ॥ (१०।२।४) भद्रंनोऽअपिवातयमनः ॥
 अग्निमीळेभुजांयविष्ठंशासामित्रंदुर्धरीतुं । यस्यधर्मन्स्वरेनीःसपर्यतिमातुरूधः ॥ यमासाकृपनीलंभासाकेतुंवर्ध
 यंति । भ्राजंतेश्रेणिदन् ॥ अर्योविशांगतुरेतिप्रयदानंङ्दिवोऽअंतान् । कविरभ्रंदीद्यानः ॥ जुषद्भ्रव्यामानुपस्यो
 ध्वस्तस्थावृभ्वायज्ञे । मिन्वन्त्सङ्गपुरऽएति ॥ सहिक्षेमोहविर्यज्ञःश्रुष्टीदस्यगातुरेति । अग्निदेवावाशीमंतं ॥ २ ॥
 यज्ञासाहंदुर्वऽइषेग्निपूर्वस्यशेवस्य । अद्रैःसूनुमायुमाहुः ॥ नरोयेकेचास्मदाविश्वेत्तेवामऽआस्युः । अग्निहविषावर्ध
 तः ॥ कृष्णःश्वेतोरुषोयामोऽअस्यब्रध्नऽकृञ्जऽउतशोणोयशस्वान् । हिरण्यरूपंजनिताजजान ॥ एवातेऽअग्नेविम
 दोमनीषामूर्जोनपादमृतैभिःसजोषाः । गिरऽआवक्षत्सुमतीरियानऽइषमूर्जसुक्षितिंविश्वमाभाः ॥ ३ ॥ (१०।२।५)
 आग्निंनस्ववृत्तिभिर्होतारंत्वावृणीमहे । यज्ञायस्तीर्णवर्हिषेविवोमदेशीरंपावकशोचिषंविंवक्षसे ॥ त्वामुतेस्वामुवः

(१०।२।४) भद्रमितिदशर्चस्यसूक्तस्यैन्द्रोविमदोग्निर्गायत्रीआद्यैकपदाविराट्द्वितीयानुष्टुवंत्येविराट्त्रिष्टुभौ (भद्रंनःप्रभृतिसप्तसूक्तेषुय
 ऐन्द्रोविमदःसप्राजापत्योवैकल्पिकःकिंचवासुक्रोवसुकृद्वा) । (१०।२।५) आग्निनेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यैन्द्रोविमदोग्निरास्तारपंक्तिः ।

॥ ४२ ॥

शुभंत्यश्वराधसः । वेतित्वामुपसेचनीविवोमदऽऋजीतिरग्नऽआहुतिर्वि० ॥ त्वेधर्माणऽआसतेजुह्वभिःसिंचतीरेव ।
 कृष्णारूपाण्यर्जुनाविवोमदेविश्वाऽअधिश्रियोधिषेवि० ॥ यमग्नेमन्यसेरयिंसहसावन्नमर्त्य । तमानोवाजसातयेवि
 वोमदेयज्ञेषुचित्रमाभरावि० ॥ अग्निर्जातोऽअथर्वणाविदद्विश्वानिकाव्या । भुवंहूतोविवस्वतोविवोमदेप्रियोयमस्यका
 म्योवि० ॥ ४॥ त्वांयज्ञेष्वीळतेग्नेप्रयत्यध्वरे । त्वंवसूनि काम्याविवोमदेविश्वादधासिदाशुषेवि० ॥ त्वांयज्ञेष्वृत्विजं चारु
 मग्नेनिषेदिरे । धृतप्रतीकंमनुषोविवोमदेशुकंचेतिष्ठमक्षभिर्वि० ॥ अग्नेशुक्लेणशोचिषोरुप्रथयसेबृहत् । अभिकंदंनृषा
 यसेविवोमदेगर्भेदधासिजामिषुवि० ॥ ५ ॥ (१०।२।६) कुहंश्रुतऽइंद्रःकस्मिन्नद्यजनेमित्रोनश्रूयते । ऋषीणां
 वायःक्षयेगुहावाचर्कषेगिरा⁺ ॥ इहश्रुतऽइंद्रोऽअस्मेऽअद्यस्तवेवज्यृचीषमः । मित्रोनयोजनेष्वायशश्चक्रेऽअसा
 म्या⁺ ॥ महोयस्पतिःशवसोऽअसाम्यामहोनृमणस्यतूतुजिः । भर्तावज्रस्यधृष्णोःपितापुत्रमिवप्रियं⁺ ॥ युजानोऽअ
 श्वावातस्यधुनीदेवोदेवस्यवज्रिवः । स्यंतापृथाविरुक्मतासृजानःस्तोष्यध्वनः ॥ त्वंत्याचिद्धातस्याश्वागाऽऋज्रात्म
 नावहृध्यै । ययोर्देवोनमर्त्योयंतानकिर्विदाय्यः ॥ ६ ॥ अधग्मतोशनापृच्छतेवांकदर्थानऽआगृहं । आजग्मथुःपरा
 काहिवश्चग्मश्चमर्त्यं ॥ आनंऽइंद्रपृक्षसेस्माकंब्रह्मोद्यतं । तत्त्वायाचामहेवःशुष्णंयद्धन्नमानुषं ॥ अकर्मादस्युरभि

(१०।२।६) कुहंश्रुतइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यैन्द्रोविमदइंद्रःपुरस्ताद्बृहतीपंचमीसप्तमीनवम्योनृष्टुभौत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ७

॥४३॥

नोऽअमंतुरन्यत्रतोऽअमानुषः । त्वंतस्यामित्रहन्वधर्दासस्यदंभय ॥ त्वनंऽइंद्रशूरशूरैरुतत्वोतासोवर्हणा । पुरुत्रा
 तेविपूर्योनवैतक्षोणयोयथा ॥ त्वंतान्वृत्रहत्यैचोदयोनृन्कार्पाणेशूरवज्रिवः । गुहायदीकवीनांविशानक्षत्रशवसां
 ॥ ७ ॥ मक्षूतातऽइंद्रदानाप्रसऽआक्षणेशूरवज्रिवः । यद्धशुष्णस्यदंभयोजातंविश्वंसयावभिः ॥ माकुध्यगिंद्रशू
 रवस्वीरस्मेभूवन्नभिष्टयः । वयंवयंतऽआसांसुम्नेस्यामवज्रिवः ॥ अस्मेतातऽइंद्रसंतुसत्याहिंसंतीरुपस्पृशः । विद्या
 मयासांभुजोधेनूनांनवज्रिवः ॥ अहस्तायदपदीवर्धतक्षाःशचीभिर्वेद्यानां । शुष्णंपरिंप्रदक्षिणिद्विश्वायवेनिशिश्नथः ॥
 पिवापिवेदिंद्रशूरसोमंमारिषण्योवसवानवसुःसन् । उतत्रायस्वगृणतोमघोनोमहश्चरायोरेवतस्कृधीनः ॥ ८ ॥
 (१०।२।७) यजामहऽइंद्रंवज्रदक्षिणंहरिणांरथ्यं१विव्रतानां । प्रश्मश्रुदोधुवदूर्ध्वथाभूद्विसेनाभिर्दयमानोविरा
 धंसा ॥ हरीन्वस्ययावनेविदेवस्विद्रोमघैर्मघवावृत्रहाभुवत् । ऋभुर्वाजऽऋभुक्षाःपत्यतेशवोवक्ष्णौमिदासस्यनामचि
 त् ॥ यदावज्रंहिरण्यमिदथारथंहरीयमस्यवहतोविसूरिभिः । आतिष्ठतिमघवासनंश्रुतऽइंद्रोवाजस्यदीर्घश्रवसस्प
 तिः ॥ सोचिन्नुवृष्टिर्यूथ्याश्वासचाँऽइंद्रःश्मश्रूणिहरिताभिप्रुण्यते । अववेतिसुक्षयंसुतेमधूदिद्धनोतिवातोयथाव
 नं ॥ योवाचाविवाचोमृधवाचःपुरुसहस्राशिवाजघानं । तत्तदिदस्यपौस्यंगृणीमसिपितेवयस्तविषींवावृधेशवः ॥

(१०।२।७) यजामहइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यैद्रोविमदइंद्रोजगत्याद्यांतेत्रिष्टुभौपंचम्यभिसारिणी ।

मंडलं १०

अनु. २

॥४३॥

स्तोमैतऽइन्द्रविमदाऽअजीजनन्नपूर्व्यपुरुतमंसुदानवे । विद्मालस्यभोजनमिनस्ययदापशुनगोपाःकरामहे ॥ माकि
 नऽएनासख्यावियौषुस्तवचेंद्रविमदस्यचऽऋषैः । विद्मालहितेप्रमतिदेवजामिवदस्मेतैसंतुसख्याशिवानि ॥ ९ ॥
 (१०।२।८) इन्द्रसोममिमं पिबमधुमंतंचमूसुतं । अस्मेरयिनिधारयविवोमदेसहस्रिणंपुरुवसोविवक्षसे ॥ त्वांयज्ञे
 भिरुक्थैरुपह्वयेभिरीमहे । शचीपतेशचीनांविवोमदेश्रेष्ठनोधेहिवार्यंवि० ॥ यस्पतिर्वार्याणामसिरध्रस्यचोदिता ।
 इन्द्रस्तोतृणामविताविवोमदेद्विषोनःपाह्यंहसोवि० ॥ युवंशक्रामायाविनासमीचीनिरमंथतं । विमदेनयदीळिताना
 सत्यानिरमंथतं ॥ विश्वेदेवाऽअकृपंतसमीच्योर्निष्पतंत्योः । नासत्यावब्रुवन्देवाःपुनरावहतादिति ॥ मधुमन्मेप
 रायणंमधुमत्पुनरायनं । तानोदेवादेवतयायुवंमधुमतस्कृतं ॥ १० ॥ (१०।२।९) भद्रंनोऽअपिवातयमनोदक्षमु
 क्रतुं । अधातेसख्येऽअंधसोविवोमदेरणन्गावोनयवसेविवक्षसे ॥ हृदिस्पृशस्तऽआसतेविश्वेषुसोमधामसु । अधा
 कामाऽइमेममविवोमदेवितिष्ठंतेवसूयवोवि० ॥ उतव्रतानिसोमतेप्राहंमिनामिपाक्या । अधापितेवसूनवेविवोमदे
 मृळानोऽअभिचिद्वधाद्वि० ॥ समुप्रयतिधीतयःसर्गासोवतांऽइव । क्रतुनःसोमजीवसेविवोमदेधारयाचमसांऽइव

(१०।२।८) इन्द्रसोममितिषळर्चस्यसूक्तस्यैन्द्रोविमदइन्द्रोत्यतिसृणामश्विनावास्तारपंक्तिरंत्यास्तिस्रोनुष्टुभः । (१०।२।९) भद्रमित्येका
 दशर्चस्यसूक्तस्यैन्द्रोविमदःसोमआस्तारपंक्तिः ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ७

॥४४॥

वि० ॥ तवत्येसोमशक्तिभिर्निकामासोव्यृण्वरे । गृत्सस्यधीरास्तवसोविवोमदेव्रजंगोमैतमश्विनंविबक्षसे ॥ ११ ॥
 पुंशुनःसोमरक्षसिपुरुत्राविष्टितंजगत् । समाकृणोषिजीवसेविवोमदेविश्वासंपश्यन्भुवनावि० ॥ त्वनःसोमविश्वतो
 गोपाऽअदाभ्योभव । सेधराजन्नपस्त्रिधोविवोमदेमानोदुःशंसऽईशतावि० ॥ त्वनःसोमसुक्रतुर्वयोधेयायजागृहि ।
 क्षेत्रवित्तिरोमनुषोविवोमदेद्रुहोनेपाह्यंहसोवि० ॥ त्वनोवृत्रहंतमेद्रस्येंदोशिवःसखा । यत्सींहवतेसमिथेविवोमदेयु
 ध्यमानास्तोकसातौ० ॥ अयंघसतुरोमदुऽइंद्रस्यवर्धतप्रियः । अयंकक्षीवतोमहोविवोमदेमतिविप्रस्यवर्धयद्वि० ॥
 अयंविप्रायदाशुषेवाजाऽइयतिंगोमतः । अयंसप्तभ्यऽआवरंविवोमदेप्राधंश्रोणंचतारिषद्वि० ॥ १२ ॥ (१०।२।१०)
 प्रह्यच्छामनीषाःस्पार्हायंतिनियुतः । प्रदस्नानियुद्रथःपूषाऽअविष्टुमाहिनः ॥ यस्यत्यन्महित्वंवाताप्यमयंजनः ।
 विप्रऽआवंसद्धीतिभिश्चिकेतसुष्टुतीनां ॥ सर्वेदसुष्टुतीनामिदुर्नपूषावृषा । अभिप्सुरःपुषायतिव्रजनऽआपुषायति ॥
 मंसीमहित्वावयमस्माकंदेवपूषन् । मतीनांचसाधनंविप्राणांचाध्वं॥ प्रत्यर्धिर्यज्ञानामश्वहयोरथानां । ऋषिःस
 योमनुर्हितोविप्रस्ययावयत्सखः॥ १३ ॥ आधीषमाणायाःपतिःशुचायाश्चशुचस्यच । वासोवायोर्वीनामावासां
 सिमर्मजत् ॥ इनोवाजानांपतिरिनःपुष्टीनांसखा । प्रश्मश्रुहयतोदूधोद्विवृथायोऽअदाभ्यः ॥ आतेरथस्यपूषन्नजा

(१०।२।१०) प्रह्यच्छेतिनवर्चस्यसूक्तस्येंद्रोविमदःपूषानुष्टुप्आद्याचतुर्थ्यावुष्णिहौ ।

मंडलं १०

अनु. २

॥४४॥

धुरंवृत्युः । विश्वस्यार्थिनः सखासनोजाऽअनपच्युतः ॥ अस्माकं मूर्जारथं पूषाऽअविष्टुमाहिनः । भुवद्वाजानां वृध
 ऽइमनः शृणवद्भवं ॥ १४ ॥ (१०।२।११) असत्सुमेजरितः साभिवेगो यत्सुन्वते यजमानाय शिक्षं । अनाशीर्दाम
 हमस्मि प्रहंता सत्यध्वतं वृजिनाय तमाभुं⁺ ॥ यदीदृहं युधये संनयान्य देवयून्तन्वाऽशूशुजानान् । अमाते तु म्रवृषमप
 चानिती त्रंसुतं पंचदशं निषिचं ॥ नाहं तं वैदुयऽइति ब्रवीत्य देवयून्तस्मरणे जघन्वान् । यदा वा ख्यत्समरणमृधा वृदादि
 ऽमे वृषभा प्रब्रुवंति ॥ यदज्ञातेषु वृजनेष्वसं विश्वे सतो मघवानो मऽआसन् । जिनामिवेक्षेमऽआसंतमाभुं प्रतं क्षिणां
 पर्वते पादगृह्यं ॥ नवाऽउमां वृजने वारयंते न पर्वता सो यदहं मनस्ये । मम स्वनात्कृधु कर्णो भयात् ऽएवेदनुद्यन्किरणः स
 मेजात् ॥ १५ ॥ दर्शन्वत्र शृतपांऽअनिद्रान्वाहुक्षदः शरवेपत्यमानान् । घृषुं वाये निनिदुः सखायमध्युन्वेषु पवयो व
 वृत्युः ॥ अभूवौ क्षीव्यु^१ आयुरानुददर्षन्नुपूर्वोऽअपरो नुदर्षत् । द्वे पवस्ते परितं न भूतो योऽअस्य पारे रजसो विवेष ॥ गा
 वो यवं प्रयुताऽअर्योऽअक्षन्ताऽअपश्यं सह गोपाश्चरंतीः । हवाऽइदुर्योऽअभितः समायन्कियं दासुस्वपतिश्छंदयाते ॥
 संयद्वयं यवसादो जनानामहं यवादऽउर्वज्जैऽअंतः । अत्रायुक्तो वसातारमिच्छादथोऽअयुक्तं युनजद्ववन्वान्⁺ ॥ अत्रे
 दुमेमं ससे सत्यमुक्तं द्विपाच्चयच्चतुष्पात्संसृजानि । स्त्रीभिर्योऽअत्र वृषं पृतन्यादयुद्धोऽअस्य विभजानिवेदः ॥ १६ ॥

(१०।२।११) असत्स्विति चतुर्विंशत्यृचस्य सूक्तस्यैन्द्रो वसुक्रइन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ७

॥४५॥

यस्यानक्षादुहिताजात्वासकस्ताविद्वाँऽअभिमन्यातेऽअंधां । कतरोमेनिप्रतितंमुचातेयऽईवहातेयऽईवावरेयात्⁺ ॥
 कियतीयोषामर्यतोवधूयोःपरिप्रीतापन्यसावार्येण । भद्रावधूर्भवतियत्सुपेशाःस्वयंसामित्रंवनुतेजनेचित् ॥ पत्तोर्ज
 गारप्रत्यंचमत्तिशीर्ष्णाशिरःप्रतिदधौवरूथं । आसीनऽऊर्ध्वामुपसिक्षिणातिन्यङ्कुत्तानामन्वेतिभूमिं ॥ बृहन्नच्छा
 योऽअपलाशोऽअर्वातस्थौमाताविषितोऽअत्तिगर्भः । अन्यस्यावत्सरिहतीमिमायकयाभुवानिदधेधेनुरुधः ॥ सप्त
 वीरासोऽअधुरादुदायन्नष्टोत्तरात्तात्समजग्निरन्ते । नवपश्चातात्स्थिविमंतऽआयुन्दशप्राक्सानुवितिरंत्यश्रः ॥ १७ ॥
 दशानामेकैकपिलंसमानंतंहिन्वतिक्रतवेपार्याय । गर्भमातासुधितंवक्षणास्ववेनंततुषयंतीविभर्ति ॥ पीवानंमेषमप
 चंतवीरान्युप्ताऽअक्षाऽअनुदीवऽआसन् । द्वाधनुंबृहतीमप्स्वऽतःपवित्रवंताचरतःपुनंता ॥ विक्रोशनासोविष्वंच
 ऽआयुन्पचातिनेमोनहिपक्षदुधः । अयंमैदेवःसवितातदाहृद्वन्नऽइद्वनवत्सपिरंन्नः ॥ अपश्यंग्रामंवहमानमारादंच
 क्रयास्वधयावर्तमानं । सिषक्त्युर्यःप्रयुगाजनानांसद्यःशिश्नाप्रमिनानोनवीयान् ॥ एतौमेगावौप्रमरस्ययुक्तौमोषुप्र
 संधीर्मुहुरिन्ममंधि । आपश्चिदस्यविनशंत्यर्थसूरश्चमर्कऽउपरोवभूवान्⁺ ॥ १८ ॥ अयंयोवज्रःपुरुधाविवृत्तोवःसूर्य
 स्यबृहतःपुरीषात् । श्रवऽइदेनापरोऽअन्यदस्तिदव्यथीजरिमाणस्तरंति ॥ वृक्षेवृक्षेनियतामीमयद्वौस्ततोवयःप्रप
 तान्पूरुषादः । अथेदंविश्वंभुवनंभयात्ऽइंद्रायसुन्वदृषयेचशिक्षत् ॥ देवानांमानेप्रथमाऽअतिष्ठकृतत्रादेशामुपरा

मंडलं १०

अनु. २

॥४५॥

ऽउदायन् । त्रयस्तपन्ति पृथिवीमनुपाद्वाब्रूकंवहतः पुरीषं ॥ सातैर्जीवातुरुततस्य विद्धि मास्मै तादृगपगूहः समर्थे ।
 आविः स्वः कृणुते गूहते वुसंसपादुरस्य निर्णिजोनमुच्यते ॥ १९ ॥ (१०।२।१२) विश्वो ह्यन्योऽअरिराजगामममे
 दहृश्वशुरो नाजगाम । जक्षीयाद्धानाऽउतसोमं पपीयात्स्वाशितः पुनरस्तं जगायात् ॥ सरोरुवद्वृषभस्तिग्मशृंगोवर्ष्म
 न्तस्थौवरिमुन्नापृथिव्याः । विश्वेष्वेन वृजनेषु पामियो मे कुक्षी सुतसोमः पृणार्ति ॥ अद्रिणा ते मंदिनऽइंद्रतूयान्सुन्वं
 तिसोमान्पिबसित्वमेषां । पचंतिते वृषभां ऽअत्सितेषां पृक्षेण यन्मघवन् हूयमानः ॥ इदं सुमेजरितराचिकिद्धि प्रतीपं शा
 पं न द्यौवहन्ति । लोपाशः सिंहप्रत्यंचमत्साः क्रोष्टावराहं निरतक्तकक्षात् ॥ कथातऽएतद्दहमाचिकेतं गृत्सस्य पाकस्तव सो
 मनीषां । त्वं नो विद्वां ऽऋतुथाविवोचो यमर्धं ते मघवन् क्षेम्याधूः⁺ ॥ एवाहिमांतव संवर्धयंति दिवश्चिन्मे बृहतऽउत्तरा
 धूः । पुरुसहस्रानि शिशामि साकमशत्रुं हि माजनिता जजान ॥ २० ॥ एवाहिमांतव संजजुर्गुप्रं कर्मन्कर्मन् वृषणमिंद्रदेवाः ।
 वर्धो वृत्रं वज्रेण मंदसानो पत्रजं महिना दाशुषेवं ॥ देवासऽआयन्परशूरं विश्वन्वना वृश्चंतोऽअभिविद्धिरायन् । निसुद्वं

(१०।२।१२) विश्वो हीति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य आद्याया इंद्रस्तुषा ऋषिका द्वितीयादि चतुर्थीवर्जानां युजामिंद्रऋषिः चतुर्थीसहितानामयुजां
 वसुक्रऋषिः चतुर्थीवर्जानां युजां वसुक्रो देवता शिष्टानामिंद्रस्त्रिष्टुप् (अत्र सूक्ते प्रथमार्चि इंद्रस्तुषा र्षत्वे विकल्पं शौनको मन्यते तत्पक्षे तत्र
 सुक्रो विज्ञेयः) ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ७

॥४६॥

दधतोवक्षणासुयत्राकृपीटमनुतदहन्ति ॥ शशःक्षुरप्रत्यंचजगाराद्रिलोगेनव्यभेदमारात् । बृहतंचिदहतेरंधयानिव
यद्वत्सोवृषभंशशुवानः ॥ सुपर्णऽइत्थानुखमासिषायावरुद्धःपरिपदंसिंहः । निरुद्धश्चिन्महिषस्तर्ष्यावान्गोधात
स्माऽअयथं कर्षदेतत्⁺ ॥ तेभ्योगोधाऽअयथं कर्षदेतद्येब्रह्मणःप्रतिपीयंत्यन्नैः । सिमऽउक्ष्णोवसृष्टाऽअदंतिस्वयं वला
नितन्वःशृणानाः⁺ ॥ एतेशमीभिःसुशमीऽअभूवन्येहिन्विरेतन्वः१सोमऽउक्थैः । नृवद्वद्वनुपनोमाहिवाजांन्दि
विश्रवोदधिषेनामवीरः⁺ ॥ २१ ॥ (१०।२।१३) वनेनवायोन्यधायिचाकन्छुचिर्वास्तोमोभुरणावजीगः । यस्ये
दिंद्रःपुरुदिनेपुहोतानृणांनयोनृतमःक्षपावान् ॥ प्रतेऽअस्याऽउषसःप्रापरस्यानृतौस्यामनृतमस्यनृणां । अनुत्रिशो
कःशतमावहृन्नकुत्सेनरथोयोऽअसत्ससुवान्⁺ ॥ कस्तेमदऽइंद्रंत्योभूहुरोगिरोऽअभ्यु१ग्रोविधाव । कद्वाहोऽअ
र्वागुपमामनीषाऽआत्वाशक्यामुपमंराधोऽअन्नैः ॥ कदुद्युम्नमिद्रत्वावतोनुकयाधियाकरसेकन्नऽआगन् । मित्रोन
सत्यऽउरुगायभृत्याऽअन्नैसमस्यदसन्मनीषाः⁺ ॥ प्रेरयसूरोऽअर्थनपारंयेऽअस्यकामंजनिधाऽइवगमन् । गिरश्चये
तैतुविजातपूर्वीनरऽइंद्रंप्रतिशिक्षंत्यन्नैः ॥ २२ ॥ मात्रेनुतेसुमितेऽइंद्रपूर्वाद्यौर्मज्मनापृथिवीकाव्येन । वरायतेधृ
तवैतःसुतासःस्वाङ्गन्भवंतुपीतयेमधूनि ॥ आमध्वोऽअस्माऽअसिचन्नमत्रमिंद्रायपूर्णसहिसत्यराधाः । सर्वावृधेव

(१०।२।१३) वनेनेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यैद्रोवसुक्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. २

॥४६॥

रिमन्नापृथिव्याऽअभिक्रत्वानर्थः पौंस्यैश्च ॥ व्यानलिन्द्रः पृतनाः स्वोजाऽआस्मैयतं ते सख्याय पूर्वीः । आस्मारध्वं न पृत
 नासु तिष्ठयं भद्रया सुमत्या चोदयासे ॥ २३ ॥ (१०।३।१) प्रदेवत्रात्रह्मणे गातुरेत्त्वपोऽअच्छामनसो न प्रयुक्ति ।
 महीं मित्रस्य वरुणस्य धासिं पृथुजयसे रीरधा सुवृत्तिं⁺ ॥ अध्वर्यवो हविष्मंतो हि भूताच्छापऽइतो शतीरुशंतः । अवया
 श्रष्टेऽअरुणः सुपर्णस्तमास्य ध्वमूर्मि मद्या सुहस्ताः ॥ अध्वर्यवो पऽइता समुद्रमपांनपांतं हविषाय जध्वं । सर्वोदददूर्मि म
 द्या सुपूतं तस्मै सोमं मधुमंतं सुनोत ॥ योऽअनिध्वो दीदयदुप्स्वं^१ तर्ह्यविप्रासऽईलतेऽअध्वरेषु । अपांनपान्मधुमतीरपो
 दायाभिरिन्द्रो वावृधे वीर्याय ॥ याभिः सोमो मोदते हर्षते च कल्याणीभिर्युवतिभिर्नमर्यैः । ताऽअध्वर्योऽअपोऽअच्छा
 परे हि यदा सिंचाऽओषधीभिः पुनीतात् ॥ २४ ॥ एवेद्यूनैर्युवतयो नमंतय दीमुशन्नुशतीरेत्यच्छ । संजानते मनसा सं
 चिकित्रे ध्वर्यवो धिषणापश्च देवीः⁺ ॥ यो वो वृताभ्योऽअकृणो दुलोकं यो वो मद्याऽअभि शस्तेरमुंचत् । तस्माऽइन्द्राय म
 धुमंतमूर्मि देवमादंनं प्रहिणोत नापः ॥ प्रास्मै हि नो तमधुमंतमूर्मि गभो यो वः सिंधवो मध्वऽउत्सः । घृतपृष्ठमीड्यमध्वरे
 ष्वापो रेवतीः शृणुता हवमे ॥ तं सिंधवो मत्सरमिन्द्रपानमूर्मि प्रहेतयऽउभेऽइयति । मृदच्युतमौशानं न भोजं परित्रितुं
 विचरंतमुत्सं ॥ आवर्वत तीरधनुद्विधारा गोषु युधोन नियवं चरंतीः । ऋषेजनित्री भुवनस्य पत्नी रपो वंदस्व सवृधः सयो

तृतीयेनुवाके त्रयोदशसूक्तानि (१०।३।१) प्रदेवत्रेति पंचदशसूक्तस्यै लृषः कवष आपस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ७

॥४७॥

नीः ॥ २५ ॥ हिनोतानोऽध्वरं देवयज्या हिनोत ब्रह्मसनये धनानां । ऋतस्य योगे विष्यध्वमूर्धः श्रुष्टीवरी भूतनास्म
भ्यमापः ॥ आपो रेवतीः क्षयथा हि वस्वः क्रतुं च भद्रं विभृथामृतं च । रायश्च स्थः स्वपत्यस्य पत्नीः सरस्वती तद्वृणते वयोधा
त् ॥ प्रतियदापोऽदृश्रमायतीर्धृतं पर्यासि विभ्रतीर्मधूनि । अध्वर्युभिर्मनसा संविदानाऽइन्द्राय सोमं सुषुतं भरंतीः ॥
एमाऽअगमन्नेवतीर्जीवधन्याऽअध्वर्यवः सादयता सखायः । निवर्हिषिधत्तनसोम्या सोपांनप्ला संविदानासं एनाः ॥
आगमन्नापऽउशतीर्बर्हिरेदं न्यध्वरेऽअसदन्देवयंतीः । अध्वर्यवः सुनुतेन्द्राय सोममभूदुवः सुशका देवयज्या ॥ २६ ॥
(१०।३।२) आनो देवाना मुपवेतुं शंसो विश्वेभिस्तुरैरवसेयजत्रः । तेभिर्वयं सुषखायो भवेमतरं तो विश्वादुरिता स्या
म ॥ परिचिन्मर्तो द्रविणं मम न्यादृतस्य पथानमसा विवासेत् । उत्स्वेन क्रतुना संवदेत श्रेयांसं दक्षं मनसा जगृभ्यात् ॥
अधायिधीतिरसं सृग्रमं शास्तीर्थेन दस्ममुपयंत्यूमाः । अभ्यानश्मसुवितस्य शूषं न वेद सोऽअमृतानामभूम ॥ नित्यंश्चा
कन्यात्स्वपतिर्दमूनायस्माऽउदेवः सविता जजान ॥ भगो वागोभिर्यमेमनज्यात्सोऽअस्मै चारुश्छदयदुत स्यात् ॥ इयं
साभूयाऽउषसा मि वक्षायद्धुमंतः शर्वसा समायन् । अस्य स्तुतिं जरितुर्भिक्षमाणाऽआनः शुग्मासऽउपयंतु वाजाः
॥ २७ ॥ अस्ये देषा सुमतिः प्रथाना भवत्पूर्याभूमनागौः । अस्य सनीलाऽअसुरस्य योनौ समानऽआभरणे विभ्रमा

(१०।३।२) आनो देवाना मित्येकादशस्य सूक्तस्यैतूपः कवषो विश्वे देवास्त्रिष्टुप् (भेदपक्षे—विश्वे देवाः ९ अश्वत्थगर्भाशमी १ उषो मी १ एवं ११) ।

मंडलं १०

अनु. ३

॥४७॥

णाः ॥ किंस्विद्वनंकऽउसवृक्षऽआसयतोद्यावापृथिवीनिष्टतक्षुः । संतस्थानेऽअजरेऽइतऽऊतीऽअहानिपूर्वीरुषसौज
 रंत ॥ नैतावदेनापरोऽअन्यदस्त्युक्षासद्यावापृथिवीविभर्ति । त्वचंपवित्रैकृणुतस्वधावान्यदींसूर्यनहरितोवहंति ॥
 स्तेगोनक्षामत्येतिपृथ्वीमिहंनवातोविहवातिभूम । मित्रोयत्रवरुणोऽअज्यमानोभिर्वनेनव्यसृष्टशोकं ॥ स्तरीर्यत्सूत
 सद्योऽअज्यमानाव्यथिरव्यथीःकृणुतस्वगोपा । पुत्रोयत्पूर्वःपित्रोर्जनिष्टशम्यांगौर्जैगारयद्धृष्टान् ॥ उत्कण्ठन्
 षदःपुत्रमाहुरुतश्यावोधनमादत्तवाजी । प्रकृष्णायुरुशदपिन्वतोर्ध्रुतमत्रनकिरस्माऽअपीपेत् ॥ २८ ॥ (१०।३।३)
 प्रसुगमंताधियसानस्यसक्षणिवरोभिर्वराँऽअभिषुप्रसीदतः । अस्माकमिंद्रऽउभयंजुजोषतियत्सोम्यस्यांधसोबुबोधति ॥
 वींद्रयासिदिव्यानिरोचनाविपार्थिवानिरजसापुरुष्टुत । येत्वावहंतिमुहुरध्वराँऽउपतेसुवन्वतुवग्वनाँऽअराधसः ॥
 तदिन्मेच्छन्त्सद्वपुषोवपुष्टरंपुत्रोयज्जानं पित्रोर्धीर्यति । जायापतिवहतिवग्नुनांसुमत्पुंसऽइन्द्रोवहतुःपरिष्कृतः ॥
 तदित्सधस्यमभिचारुदीधयगावोयच्छासन्वहतुंनधेनवः । मातायन्मंतुर्यथस्यपूर्याभिवाणस्यसप्तधातुरिज्जनः ॥
 प्रवोच्छारिरिचेदेवयुष्पदमेकौरुद्रेभिर्यातितुर्वणिः । जरावायेष्वमृतेषुदावनेपरिवऽऊमेभ्यःसिंचतामधु ॥ २९ ॥
 निधीयमानमपगूहमप्सुप्रमेदेवानाँव्रतपाऽउवाच । इंद्रोविद्वाँऽअनुहित्वाचक्षतेनाहमग्नेऽअनुशिष्टऽआगां ॥ अ

(१०।३।३) प्रसुगमंतेतिनवर्चस्यसूक्तस्यैलूपःकवपइंद्रोजगतीअंत्याश्चतसस्त्रिष्टुभः ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥४८॥

क्षेत्रविक्षेत्रविदं ह्यप्राट्सप्रैतिक्षेत्रविदानुशिष्टः । एतद्वै भद्रमनुशासनस्योतस्तुतिर्विदत्यंजसीनां ॥ अद्येदुप्राणीदममन्त्रि
माहापीवृतोऽअधयन्मातुरुधः । एमेनमापजरिमायुवानमहेऽन्वसुः सुमनावभूव ॥ एतानि भद्राकलशक्रियामकुरु
श्रवणददतोमघानि । दानऽइद्वौमघवानः सोऽअस्त्वयंचसोमोहृदियंविभर्मि ॥ ३० ॥ इतिसप्तमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

पंचपंचाशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १४ ऋचः १५३ ॥ त्यागः ॥ अन्धोमीषोमाभ्या. अन्ध. ७ अग्नय. १८ इंद्राये. २५ अश्वि
भ्या. ३ सोमाये. ११ पूष्ण. ९ इंद्राये. २५ वसुक्राये. इंद्राये. ३ वसुक्राये. इंद्राये. वसुक्राये. इंद्राये. वसुक्राये. इंद्राये. वसुक्राये.
इंद्राये. ८ अपानप्ल. १५ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ९ अश्वत्थगर्भायैशम्याह. उपसेमय. इंद्राये. ९ ॥ इतिसप्तमेसप्तमः ॥

प्रमाद्यावैश्वदेव्यैद्रः प्रगार्थः परागायत्र्योद्वेकुरुश्रवणस्यत्रासदस्यवस्यदानस्तुतिः पराभिर्मृते मित्रातिथौराज्ञित
त्स्नेहादृषिरुपमश्रवसंपुत्रमस्यव्यशोकयत्प्रावेपाः षडूनामौजवान्वाक्षौक्षकृषिप्रशंसाचाक्षकितवनिंदाचंसप्तमी
जगत्यबुधंलुशोधानाकोवैश्वदेवंतुद्वित्रिष्टुवंतंतूषासानक्तानमोद्वादशसौर्योभितपाः सौर्यजागतंवैत्रिष्टुवदशम्य
स्मिन्नः पंचमुष्कवानिद्रोयोवांषडूनाकाक्षीवतीघोषाश्विनंहित्रिष्टुवंतैरथंयांतंसमानंतृचंसुहस्त्योघौषेयोस्तेवैका
दशकृष्णोच्छामेद्वित्रिष्टुवंतंत्वायातुत्रिष्टुवादिदिवस्परिद्वादशवत्सप्रिराग्नेयंतु ॥ ८ ॥

मंडलं १०

अनु. ३

॥४८॥

॥ हरिःओम् ॥ (१०।३।४) प्रमायुयुज्रेप्रयुज्जो नानां वहांमिस्मपूषणमंतरेण । विश्वेदेवासोऽधुमामरक्षन्दुः
 शासुरागादितिघोषोऽसीत् ॥ संमातपंत्यभितःसपत्नीरिवपरीवः । निवाधतेऽमर्तिर्नग्नताजसुर्वेनैवीयतेम
 तिः⁺ ॥ मूषोनशिश्राव्यदंतिमाध्यःस्तोतारंते शतक्रतो । सकृत्सुनोमघवन्निद्रमृत्याधापितेर्वनोभव ॥ कुरुश्रवण
 मावृणिराजानंत्रासदस्यवं । मंहिष्ठंवाघतामृषिः ॥ यस्यमाहरितोरथेतिस्त्रोवहंतिसाधुया । स्तवैसहस्रदक्षिणे ॥ १ ॥
 यस्यप्रस्वादसोगिरिऽउपमश्रवसःपितुः । क्षेत्रंनरण्वमूचुषे ॥ अधिपुत्रोपमश्रवो नपान्मित्रातिथेरिहि । पितुष्टेऽअ
 स्मिवंदिता⁺ ॥ यदीशीयामृतानामुतवामर्त्यानां । जीवेदिन्मघवामम ॥ नदेवानामतिव्रतंशतात्माचनजीवति । तथा
 युजाविवावृते ॥ २ ॥ (१०।३।५) प्रावेपामावृहतोमादयंतिप्रवातेजाऽइरिणेववृतानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभ
 क्षोविभीदकोजागृविर्मह्यमच्छान् ॥ नमामिमेधनजिहीळऽष्पाशिवासखिभ्यऽउतमह्यमासीत् । अक्षस्याहमेकपर
 स्यहेतोरनुव्रतामपजायामरोधं ॥ द्वेष्टिश्चश्रूरपजायारुणद्धिननाथितोविंदतेमर्दितारं । अश्वस्येवजरतोवरूयस्यनाहं

(१०।३।४) प्रमायुयुज्जइतिनवर्चस्यसूक्तस्यैलूषःकवषःऋषिःआद्यायाविश्वेदेवाःततोद्वयोरिंद्रःचतुर्थीपंचम्योःकुरुश्रवणःषष्ठ्यादिचतसृ
 णामुपश्रवा आद्यात्रिष्टुप्द्वितीयावृहतीतृतीयासतोवृहतीशेषाःषड्गायत्र्यः । (१०।३।५) प्रावेपाइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यमौजवानक्ष-
 ऋषिःआद्यासप्तमीनवमीद्वादशीनामक्षादेवताःत्रयोदश्याःकृषिःशिष्टानामक्षनिंदादेवतात्रिष्टुप्सप्तमीजगती ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥४९॥

विदामिकितवस्यभोगं ॥ अन्येजायांपरिमृशंत्यस्यस्यागृधद्वेदनेवाज्यक्षः । पितामाताभ्रातरऽएनमाहुर्नजानी
 मोनयतावद्धमेतं⁺ ॥ यदादीध्येनदविषाण्येभिः परायज्योवहीयेसखिभ्यः । न्युप्ताश्चवभ्रवोवाचमकृतं⁺ एमीदेषांनि
 ष्कृतंजारिणीव ॥ ३ ॥ सभामेतिकितवःपृच्छमानोजेष्ठ्यामीतितन्वा^३ शूशुजानः । अक्षासो^३ अस्यवित्तिरंतिकामप्र
 तिदीन्नेदधत^३ आकृतानि ॥ अक्षास^३ इदंकुशिनोनितोदिनो^३ निकृत्वानस्तपनास्तापयिष्णवः । कुमारदेष्णाजयतःपुन
 र्हणोमध्वासंपृक्ताःकितवस्यवर्हणा ॥ त्रिपंचाशःक्रीळतिव्रात^३ एषांदेव^३ इवसवितासत्यधर्मा । उग्रस्यचिन्मन्यवेनान
 मंतैराजाचिदेभ्योनम^३ इत्कृणोति ॥ नीचावर्तत^३ उपरिस्फुरंत्यहस्तासोहस्तवंतंसहंते । दिव्या^३ अंगारा^३ इरिणेन्यु
 साःशीताःसंतोहदयंनिर्दहंति ॥ जायातप्यतेकितवस्यहीनामातापुत्रस्यचरतःकस्वित् । ऋणावाविभ्यद्धनमिच्छमा
 नोन्येषामस्तमुपनक्तमेति ॥ ४ ॥ स्त्रियंदृष्ट्वायकितवंततापान्येषांजायांसुकृतंचयोनिं । पूर्वाह्णे^३ अश्वान्युजुजेहिवभ्रू
 न्तसो^३ अग्नेरंतैवृषलःपपाद ॥ योवःसेनानीर्महतोगुणस्यराजाव्रातस्यप्रथमोवभूव । तस्मैकृणोमिनधनारुणध्मिदशा
 हंप्राचीस्तदृतंवदामि ॥ अक्षैर्मादीव्यःकृषिमित्कृषस्ववित्तेरमस्वबहुमन्यमानः । तत्रगावःकितवतत्रजायातन्मेविच
 ष्टेसवितायमर्यः⁺ ॥ मित्रंकृणुध्वंखलुमृळतानोमानोघोरेणचरताभिधृणु । निवोनुमन्युर्विशतामरातिरन्योवभ्रू

मंडलं १०

अनु. ३

॥४९॥

णांप्रसितौन्वस्तु ॥ ५ ॥ (१०।३।६) अबुध्रमुत्यऽइंद्रवंतोऽअग्नयोज्योतिर्भरंतऽउषसोव्युष्टिषु । महीद्यावापृथि
 वीचैततामपोद्यादेवानामवऽआवृणीमहे ॥ दिवस्पृथिव्योरवऽआवृणीमहेमातृन्त्सिधून्पर्वतान्छर्यणावतः । अना
 गास्त्वंसूर्यमुषासमीमहेभद्रंसोमःसुवानोऽअद्याकृणोतुनः ॥ द्यावानोऽअद्यपृथिवीऽअनागसोमहीत्रायेतांसुविताय
 मातरा । उषाऽउच्छत्यपवाधतामधंस्वस्त्य१ग्निसंमिधानमीमहे ॥ इयंनऽउस्त्राप्रथमासुदेव्यरेवत्सनिभ्योरेवतीव्यु
 च्छतु ॥ आरेमन्युंदुर्विदत्रस्यधीमहिस्वस्त्य१ग्नि० ॥ प्रयाःसिस्त्रतेसूर्यस्यरश्मिभिर्ज्योतिर्भरंतीरुषसोव्युष्टिषु । भद्रा
 नोऽअद्यश्रवसेव्युच्छतस्वस्त्य१ग्नि० ॥ ६ ॥ अनमीवाऽउषसऽआचरंतुनऽउद्ग्नयोजिहतांज्योतिषावृहत् । आयु
 क्षातामश्विनातूतुजिरथंस्वस्त्य१ग्नि० ॥ श्रेष्ठनोऽअद्यसंवितर्वरेण्यंभागमासुवसहिरत्नधाऽअसि । रायोजनित्रीधि
 षणामुपब्रुवेस्वस्त्य१ग्नि० ॥ पिपर्तुमातहतस्यप्रवाचनंदेवानांयन्मनुष्याऽअमन्महि । विश्वाऽइदुस्त्राःस्पलुदैतिसूर्यः
 स्वस्त्य१ग्नि० ॥ अद्वेषोऽअद्यवर्हिषःस्तरिमाणिग्राव्णांयोगेमन्मनःसाधेऽईमहे । आदित्यानांशर्मणिस्थाभुरण्यसिस्व
 स्त्य१ग्नि० ॥ आनोवर्हिःसधमादेवृहद्विदेवाँऽईळेसादयांसप्तहोतृन् । इंद्रमित्रवरुणंसातयेभगंस्वस्त्य१ग्नि० ॥ ७ ॥ तऽ
 आदित्याऽआगतासर्वतातयेवृधेनोयज्ञमवतासजोषसः । बृहस्पतिपूषणमश्विनाभगंस्वस्त्य१ग्नि० ॥ तन्नोदेवायच्छत
 (१०।३।६)अबुध्रमितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यधानाकोलुशोविश्वेदेवाजगत्येद्वेत्त्रिष्टुभौ(भेदपक्षे-विश्वेदेवाः३उषसोग्निः२विश्वेदेवाः९एवं१४)

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥५०॥

सुप्रवाचनं छुर्दिरादित्याः सुभरं नृपाय्यं । पश्वेतो कायतनयाय जीवसे स्वस्त्यं १ ग्निं ० ॥ विश्वेऽअद्य मरुतो विश्वेऽऊती
 विश्वे भवंत्वग्रयः समिद्धाः । विश्वे नो देवाऽअवसागं मंतु विश्वं मस्तु द्रविणं वाजोऽअस्मे ॥ यं देवासो वधुवाजं सातौयं
 त्रायध्वेयं पिपृथा त्यंहः । यो वो गोपीथेन भयस्य वेदते स्याम देववीतयेतुरासः ॥ ८ ॥ (१०।३।७) उषासानक्ता बृह
 ती सुपेशसाद्यावाक्षामावरुणो मित्रोऽअर्यमा । इंद्रं हुवे मरुतः पर्वताऽअपऽआदित्यान् द्यावापृथिवीऽअपः स्वः* ॥ द्यौ
 श्रनः पृथिवी च प्रचेतसऽऊता वरीरक्षतामंहसोरिषः । मादुर्विदत्रा निरुतिर्न ईशतत देवानामवोऽअद्यावृणीमहे ॥
 विश्वस्मान्नोऽअदितिः पात्वंह सोमाता मित्रस्यवरुणस्य रेवतः । सर्वज्ज्योतिरवृकं न शीम हितदे ० ॥ ग्रावावदन्न परक्षां
 सिसेधतु दुष्वभ्यं निरुतिं विश्वं मत्रिणं । आदित्यं शर्म मरुतामशीम हितदे ० ॥ एंद्रो वहिः सीदतु पिन्वतामिळा बृहस्पतिः
 सामं भिर्ऋकोऽअर्चतु । सुप्रकेतं जीवसे मन्मधीम हितदे ० ॥ ९ ॥ दिविस्पृशं यज्ञमस्माकं मश्विना जीराध्वरं कृणुतं सुममिष्टं
 ये । प्राचीनं रश्मिमाहुतं धृते न तदे ० ॥ उपह्वये सुहवं मारुतं गुणं पावकमृष्वं सख्यायं शुभुवं । रायस्पोषं सौश्रवसाय धीम
 हितदे ० ॥ अपां पेहं जीवधन्यं भरामहे देवाव्यं सुहवं मध्वरश्रियं । सुरश्मिंसोमं मिद्रियं मीम हितदे ० ॥ सनेमतत्सुस
 निता सनित्वं भिर्वयं जीवा जीवपुत्राऽअनागसः । ब्रह्मद्विषो विष्वगे नो भरेरत तदे ० ॥ ये स्थामनो र्यज्ञियास्ते शृणोत न यद्वो

(१०।३।७) उषासानक्तेति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य धानाकोलुशो विश्वे देवाजगत्यं त्ये द्वे त्रिष्टुभौ (भेदपक्षे—विश्वे देवाः १३ सविता १ एवं १४) ।

मंडलं १०

अनु. ३

॥५०॥

देवाऽईमहेतद्दातन । जैत्रं क्रतुरयिमद्वीरवद्यशस्तद्दे० ॥ १० ॥ महदद्यमहतामावृणीमहेवोदेवानांबृहतामनर्वणां ।
 यथावसुवीरजातं नशमहेतद्दे० ॥ महोऽअग्नेःसमिधानस्य शर्मण्यनागामित्रेवरुणस्वस्तये । श्रेष्ठेस्यामसवितुःसर्वीम
 नितद्दे० ॥ येसवितुःसत्यसंवस्य विश्वे मित्रस्य व्रतेवरुणस्य देवाः । तेसौभंगवीरवद्भोमदग्नोदधातनद्रविणंचित्रमस्मे ॥
 सवितापश्चात्सवितापुरस्तात्सवितोत्तरात्तात्सविताधरात्तात् । सवितानःसुवतुसर्वतातिसवितानोरासतांदीर्घमा
 युः ॥ ११ ॥ (१०।३।८) नमोमित्रस्यवरुणस्यचक्षसेमहोदेवायतदृतंसपर्यत । दूरेदृशेदेवजातायकेतवेदिवस्पुत्रा
 यसूर्यायशंसत ॥ सामासत्योक्तिःपरिपातुविश्वतोद्यावाच्यत्रततन्नहानिच । विश्वमन्यन्निविशतेयदेजतिविश्वाहा
 पोविश्वाहोदेतिसूर्यः ॥ नतेऽअदेवःप्रदिवोनिवासतेयदेतशेभिःपतरैरथर्यसि । प्राचीनमन्यदनुवर्ततेरजऽउदन्येन
 ज्योतिषायासिसूर्य ॥ येनसूर्यज्योतिषावाधसेतमोजगच्चविश्वमुदियषिभानुना । तेनास्मद्विश्वामनिरामनाहुतिमपा
 मीवामपदुःष्वभ्यसुव ॥ विश्वस्यहिप्रेषितोरक्षसिब्रतमहेळयन्नुच्चरसिस्वधाऽअनु । यदद्यत्वासूर्योपब्रवामहेतंनोदेवा
 ऽअनुमंसीरतक्रतुं ॥ तंनोद्यावापृथिवीतन्नऽआपऽइंद्रःशृण्वंतुमरुतोहवंचः । माशूनैभूमसूर्यस्यसंहशिभद्रंजीवंतो
 जरणामंशीमहि ॥ १२ ॥ विश्वाहात्वासुमनसःसुचक्षसःप्रजावतोऽअनमीवाऽअनागसः । उद्यंतंत्वा मित्रमहोदिवे

(१०।३।८) नमोमित्रस्येतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यसौर्योभितपाःसूर्योजगतीदशमीत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥५१॥

दिवेज्योग्जीवाःप्रतिपश्येमसूर्य ॥ महिज्योतिर्विभ्रतं त्वाविचक्षणभास्वं तंचक्षुषेचक्षुषेमयः । आरोहंतंबृहतःपाजस
 स्परिवयंजीवाःप्रतिपश्येमसूर्य ॥ यस्यतेविश्वाभुवनानिकेतुनाप्रचेरतेनिचविशंतेऽअक्तुभिः । अनागास्त्वेनहरिके
 शसूर्याह्नाह्नानोवस्यसावस्यसोदिहि ॥ शनोभवचक्षसाशनोऽअह्नाशंभानुनाशंहिमाशंघृणेन । यथाशमध्वन्छमसदु
 रोणेतत्सूर्यद्रविणंधेहिचित्रं ॥ अस्माकंदेवाऽउभयायजन्मनेशर्मयच्छतद्विपदेचतुष्पदे । अदत्पिबदूर्जयमानमाशि
 तंतदस्मेशंयोररपोदधातन ॥ यद्वोदेवाश्चक्रमजिह्वागुरुमनसोवाप्रयुतीदेवहेलनं । अरावायोनोऽअभिदुच्छुनायते
 तस्मिन्तदेनोवसवोनिधेतन ॥ १३ ॥ (१०।३।९) अस्मिन्नऽइंद्रपृत्सुतौयशस्वतिशिमीवतिक्रंदसिप्रावसातये ।
 यत्रगोषाताधृषितेषुखादिषुविष्वक्पतंतिदिद्यवोनृपाह्ये ॥ सनःक्षुमंतंसदनेव्यूण्हिगोऽअर्णसंरयिर्मिद्रश्रवाय्यं । स्या
 मतेजयतःशक्रमेदिनोयथावयमुश्मसितद्वसोकृधि ॥ योनोदासऽआर्योवापुरुष्टुतादेवऽइंद्रयुधयेचिकेतति । अस्मा
 मिष्टेसुषहाःसंतुशत्रवस्त्वयावयंतान्वनुयामसंगमे ॥ योदभ्रेभिर्हव्योयश्चभूरिभिर्योऽअभीकैवरिवोविन्नृपाह्ये । तं
 विखादेसस्त्रिमद्यश्रुतंनरमर्वाचमिंद्रमवसेकरामहे ॥ स्ववृजंहित्वामहमिंद्रशुश्रवानानुदंवृषभरध्रचोदनं । प्रमुंचस्व

(१०।३।९) अस्मिन्नइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यमुष्कवानिंद्रइंद्रोजगती ।

मंडलं १०

अनु. ३

॥५१॥

परिकुत्सादिहागहि किमुत्वावान्मुष्कयोर्वद्धऽआसते ॥ १४ ॥ (१०।३।१०) योवांपरिज्मासुवृदश्विनारथोदोषा
मुषासोहव्योहविष्मता । शश्वत्तमासस्तमुवामिदंवयंपितुर्ननामसुहवंहवामहे ॥ चोदयंतसूनृताःपिन्वतंधियऽउत्पुं
धीरीरयतंतदुश्मसि । यशसंभागंकृणुतंनोऽअश्विनासोमंनचारुमघवत्सुनस्कृतं ॥ अमाजुरश्चिद्भवथोयुवंभगोनाशो
श्चिदवितारापमस्यचित् । अंधस्यचिन्नासत्याकृशस्यचिद्युवामिदाहुर्भिषजारुतस्यचित् ॥ युवंच्यवानंसनयंयथारथं
पुनर्युवानंचरथायतक्षथुः । निष्टौग्यमूहथुरद्व्यस्परिविश्वेत्तावांसवनेषुप्रवाच्या ॥ पुराणावांवीर्याऽप्रब्रवाजनेथोहा
सथुर्भिषजामयोभुवा । तावानुनव्याववसेकरामहेयंनसत्याश्रदरिर्यथादधत् ॥ १५ ॥ इयंवांमहेशृणुतंमैऽअश्वि
नापुत्रायैवपितरामह्यंशिक्षतं । अनापिरज्ञाऽअसजात्यामतिःपुरातस्याऽअभिज्ञस्तेरवस्पृतं ॥ युवंरथेनविमदायशुं
ध्युवंन्यूहथुःपुरुमित्रस्ययोषणां । युवंहवंवधिमत्याऽअगच्छतंयुवंसुषुतिंचक्रथुःपुरंधये ॥ युवंविप्रस्यजरणामुपेयुषःपु
नःकलेरकृणुतंयुवद्वयः । युवंवदनमृश्यदादुदूपथुर्युवंसद्योविस्पलामेतवेकथः ॥ युवंहरेभंवृषणागुहाहितमुदैरयतंम
मृवांसमश्विना । युवमृवीसमुततप्तमत्रयऽओमन्वतंचक्रथुःसप्तवधये ॥ युवंश्वेतंपेदवैश्विनाश्वेनवभिर्वाजैर्नवतीच
वाजिनं । चर्कृत्यददथुर्द्रावित्संखंभगंनृभ्योहव्यमयोभुवं ॥ १६ ॥ नतराजानावदितेकुतश्चननाहोऽअश्रोति

(१०।३।१०) योवामितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यकाक्षीवतीघोषाश्विनौजगत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥५२॥

दुरितं न किं भूयं । यमं श्विना सुहवारुद्रवर्तनी पुरो रथं कृणुथः पत्न्या सह⁺ ॥ आतेन यातं मनसो जवीयसारथ्यं वामं भवश्च
 क्रुरश्विना । यस्य योगे दुहिता जायते दिवऽउभेऽअहनी सुदिने विवस्वतः ॥ तावतिर्यातं जयुषा विपर्वतमपि न्वतं शयवे
 धेनुमं श्विना । वृकस्य चिद्वर्तिकामं तरास्याद्युवंशचीभिर्ग्रसिताममुंचतं ॥ एतं वांस्तोमं श्विनावकर्मातक्षामभृगवो न
 रथं । न्यमृक्षामयोषणां नमर्ये नित्यं न सुनुत न यंदधानाः ॥ १७ ॥ (१०।३।११) रथं यातं कुहको हवानरा प्रतिद्युमंतं
 सुविताय भूषति । प्रातर्यावाणं विश्वं विशे विशे वस्तोर्वस्तोर्वहमानं धिया शर्मि ॥ कुहस्विदोषा कुहवस्तोरश्विना कुहाभि
 पित्वं करतः कुहोषतुः । कोवांशयुत्रा विधवे देवरं मर्यं नयोषा कृणुते सधस्यऽआ⁺ ॥ प्रातर्जरेथे जरणे वकापयावस्तोर्व
 स्तो र्यजता गच्छथो गृहं । कस्य ध्वस्त्रा भवथः कस्य वानरा राजपुत्रे वसवना वगच्छथः ॥ युवामृगे ववारुणामृगण्यवो दोषा
 वस्तोर्हविषानि ह्वयामहे । युवं होत्रा मृतुथा जुह्वते नरेषं जनाय वहथः शुभस्पती ॥ युवां ह्योषापयं श्विना यतीराज्ञऽऊचे
 दुहिता पृच्छेवां नरा । भूतं मेऽअहंऽउत भूतं मक्तवेश्वावते रथिने शक्तमर्वते ॥ १८ ॥ युवं कवीष्ठः पर्यश्विनारथं विशो न
 कुत्सो जरितुर्न शायथः । युवोर्हमक्षा पर्यश्विना मध्वासा भरतनिष्कृतं नयोषणा ॥ युवं हं भुज्युं युवमं श्विनावशं युवं शिंजा
 रमुशनामुपारथुः । युवोररावापरि सख्यमासते युवोर्हमवसासु मन्माचके ॥ युवं हं कृशं युवमं श्विना शयुं युवं विधंतं विध

(१०।३।११) रथं यातं मिति चतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य काक्षीवती घोषाश्विनौ जगती ।

मंडलं १०

अनु. ३

॥५२॥

वा॒मुरु॒व्यथः । यु॒वंस॒निभ्यः॑स्त॒नयं॑तम॒श्विना॑प॒त्रज॑मूर्णु॒थःस॒प्तास्यं॑ ॥ ज॒निष्ट॒योषा॑प॒तय॑त्कनीन॒कोवि॑चारु॒हन्वी॑रु॒धोदं॑
 स॒नाऽअ॒नु । आ॒स्मैरी॑यंतेनि॒वने॑व॒सिध॑वो॒स्माऽअ॒ह्नेभ॑वति॒तत्प॑तित्व॒नं+ ॥ जी॒वरु॑दंति॒विम॑यंतेऽअ॒ध्वरे॑दी॒र्घाम॑नु॒प्रसि॑
 ति॒दीधि॑यु॒नरः॑ । वा॒मं पि॒तृभ्यो॑यऽइ॒दं स॑मे॒रिरे॑म॒यःप॑ति॒भ्योज॑न॒यःप॑रि॒ष्वजे॑ ॥ १९ ॥ न॒तस्य॑वि॒घ्नत॑दु॒षुप्र॑वो॒चत॑यु॒वाह॑
 यद्यु॒वत्याः॑क्षे॒तियो॑नि॒षु । प्रि॒योस्त्रि॑यस्यवृ॒षभ॑स्य॒रेति॑नो॒गृहं॑मे॒माश्वि॑ना॒तदु॑श्मसि ॥ आ॒वा॒मग॑न्त्सु॒मति॑र्वा॒जिनी॑वसू॒न्य
 श्विना॑हृत्सु॒कामा॑ऽअ॒यंस॑त । अ॒भूतं॑गो॒पामि॑थु॒नाशु॑भ॒स्पती॑प्रि॒याऽअ॒र्य॒म्णोदु॑र्यो॒ऽअशी॑महि ॥ ता॒मैद॑सा॒नाम॑नु॒षोदु॑रो
 णऽआ॒धत्त॑र॒यिस॒हवी॑रं॒वच॑स्यवे । कृ॒तंती॑र्थसु॒प्रपा॑णं॒शुभ॑स्पती॒स्थाणुं॑प॒थेष्ठा॑मप॒दुर्म॑ति॒हंतं॑ ॥ क॒स्विद॒द्यक॑त॒मास्व॑श्विना
 वि॒क्षुद॒स्त्रामा॑दये॒तेशु॑भ॒स्पती॑ । कऽई॒नियै॑मे॒कत॑मस्य॒जग्म॑तु॒र्विप्र॑स्यवा॒यज॑मानस्यवा॒गृहं॑+ ॥ २० ॥ (१०।३।१२)
 स॒मा॒नमु॒त्यं पु॑रु॒हूत॑मु॒क्थ्यं॑ १॒रथं॑त्रि॒चक्रं॑सर्व॒नाग॑नि॒गम॑तं । प॒रिज्म॑नंवि॒द्व्यं सु॑वृ॒क्तिभि॑र्व॒यं व्यु॑ष्टाऽउ॒षसो॑ह॒वाम॑हे ॥ प्रा
 त॒र्युज॑ना॒सत्या॑धिति॒ष्ठथः॑प्रा॒तर्या॑वा॒णं म॑धु॒वाह॑न॒रथं॑ । वि॒शोये॑न॒गच्छ॑थो॒यज्व॑री॒नरा॑की॒रोश्चि॑द्यज्ञं॒होत॑मं॒तम॑श्विना ॥ अ
 ध्व॒र्युवा॑मधु॒पाणि॑सु॒हस्य॑म॒ग्निध॑वाधृ॒तद॑क्षं॒दमू॑नसं । वि॒प्रस्य॑वा॒यत्स॑र्व॒नानि॑गच्छ॒थोत॑ऽआ॒यातं॑मधु॒पेयं॑म॒श्विना ॥ २१ ॥
 (१०।३।१३) अ॒स्तेव॑सु॒प्रत॑रं॒लाय॑मस्य॒न्भूष॑न्नि॒वप्र॑भ॒रास्तो॑म॒मसै॑ । वा॒चावि॑प्रा॒स्तर॑त॒वाच॑म॒र्योनि॑रा॒मय॑जरि॒तःसो॑म
 (१०।३।१२) स॒मा॒नमि॑ति॒वृच॑स्यसू॒क्तस्य॑वौषे॒यःसु॑ह॒स्योश्वि॑नौज॒गती॑ । (१०।३।१३) अ॒स्तेवे॒त्येका॑द॒शर्च॑स्यसू॒क्तस्यां॑गिर॒सःकृ॑ष्ण॒इन्द्र॑स्त्रि॒ष्टुप॑ ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥५३॥

ऽइंद्रं ॥ दोहेनगामुपशिक्षासखायंप्रबोधयजरितर्जारमिंद्रं । कोशंनपूर्णवसुनान्यष्टमाच्यावयमघदेयायशूरं ॥ कि
 मंगत्वामघवन्भोजमाहुःशिशिहिमाशिशयंत्वाशृणोमि । अग्रस्वतीममधीरस्तुशक्रवसुविदंभगमिंद्राभरानः ॥ त्वांज
 नाममसत्येष्विद्रसंतस्थानाविह्वयंतेसमीके । अत्रायुजैकृणुतेयोहविष्मान्नासुन्वतासख्यंवष्टिशूरः ॥ धनंनस्पद्रंवहुलं
 योऽअस्मैतीव्रान्तसोमाँऽआसुनोतिप्रयस्वान् । तस्मैशत्रून्सुतुकान्प्रातरहोनिस्वष्टान्युवतिहंतिवृत्रं ॥ २२ ॥ यस्मि
 न्वयंदधिमाशंसमिंद्रेयःशिश्नायमघवाकाममस्मे । आराच्छित्सन्भयतामस्यशत्रुर्न्यस्मैद्युम्नाजन्यानमंतां ॥ आराच्छ
 त्रुमपवाधस्वदूरमुग्रोयःशंवःपुरुहूततेन । अस्मेधेहियवमद्गोमदिंद्रकृधीधियंजरित्रेवाजरत्नां ॥ प्रयमंतर्वृषसवासोऽ
 अगमन्तीव्राःसोमावहुलांतासऽइंद्रं । नाहंदामानंमघवानियंसन्निसुन्वतेवहतिभूरिवामं ॥ उतप्रहामतिदीव्याजया
 तिकृतंयच्छुग्नीर्विचिनोतिकाले । योदेवकामोनधनारुणद्विसमित्तरायासृजतिस्वधावान् ॥ गोभिष्टरेमामतिंदुरेवांय
 वेनक्षुधंपुरुहूतविश्वां । वयंराजभिःप्रथमाधनान्यस्माकेनवृजनेनाजयेम ॥ बृहस्पतिर्नःपरिपातुपश्चादुतोत्तरस्मादध
 रादघायोः । इंद्रःपुरस्तादुतमध्यतोःसखासखिभ्योवरिवःकृणोतु ॥ २३ ॥ (१०।४।१) अच्छामऽइंद्रंमतयःस्व
 विदःसग्नीचीर्विश्वाऽउशतीरनूषत । परिष्वजंतेजनयोयथापतिमर्यंनशुंध्युमघवानमूतये ॥ नघात्वद्विगपवेतिमेमन
 चतुर्थेनुवाकेष्टादशसूक्तानि (१०।४।१) अच्छामइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकृष्णइंद्रोजगत्येत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥५३॥

स्त्वेऽइत्कामं पुरुहूतशिथ्र्य । राजेवदस्मनिषदोधिर्वह्मिन्स्सुसोमेवपानंमस्तुते ॥ विष्वदिन्द्रोऽमतेरुतक्षुधःस
 ऽइद्रायोमघवावस्वऽईशते । तस्येदिमेप्रवणेसप्तसिंधवोवयोवर्धतिवृषभस्यशुष्मिणः ॥ वयोनवृक्षंसुपलाशमासद
 न्तसोमासऽइंद्रंमंदिनंश्चमूषदः । प्रैषामनीकंशवंसादविद्युतद्विदस्व१र्मनवेज्योतिरार्यं ॥ कृतंनश्वघ्नीविचिनोतिदेव
 नेसंवर्गंयन्मघवासूर्यंजयत् । नतत्तेऽअन्योऽअनुवीर्यंशकन्नपुराणोमघवन्नोतनूतनः ॥ २४ ॥ विशंविशंमघवापर्य
 शायतजनानांधेनाऽअवचाकशदृषा । यस्याहंशक्रःसर्वनेषुरण्यतिसतीत्रैःसोमैःसहतेपृतन्यतः+ ॥ आपोनसिंधुम
 भियत्समक्षरन्त्सोमासऽइंद्रंकुल्याऽइवहृदं । वर्धतिविप्रामहोऽअस्यसादनेयवंनवृष्टिर्दिव्येनदानुना ॥ वृषानक्रु
 ङ्क्षःपतयद्रजःस्वायोऽअर्यपत्नीरकृणोदिमाऽअपः । ससुन्वतेमघवाजीरदानवेविंदज्ज्योतिर्मनवेहविष्मते ॥ उज्जा
 यतांपरशुज्योतिषासहभूयाऽऋतस्यंसुदुघापुराणवत् । विरौचतामरुषोभानुनाशुचिःस्व१र्णशुक्रंशुशुचीतसत्पतिः ॥
 गोभिष्टरेमामतिंदुरेवांयवेनक्षुधैपुरुहूतविश्वं । वयंरार्जभिःप्रथमाधनान्यस्माकेनवृजनैनाजयेम ॥ बृहस्पतिर्नृप
 रिपातुपश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः । इंद्रःपुरस्तादुतमध्यतोःसखासखिभ्योवरिवःकृणोतु ॥ २५ ॥ (१०।४।२)
 आयात्विन्द्रःस्वपतिर्मदाययोधर्मणातूतुजानस्तुविष्मान् । प्रत्वक्षाणोऽअतिविश्वासहांस्यपारेणमहतावृण्येन ॥

(१०।४।२) आयात्विन्द्रेकादशर्चस्यसूक्तस्यकृष्णइन्द्रो जगती आद्यास्तिस्त्रोत्येद्वेचत्रिष्टुभः ।

ऋक्सं.

अ. ७ अ. ८

॥५४॥

सुष्ठामारथः सुयमाहरीतेमिम्यक्षवज्रो नृपते गभस्तौ । शीभंराजन्सुपथायाह्यर्वाङ्गवर्धामतेपुषोवृष्ण्यानि ॥ एन्द्र
वाहो नृपतिवज्रं बाहुमुग्रमुग्रासस्तविषासऽएनं । प्रत्वक्षसंवृषभंसत्यशुष्ममेमस्मन्नासधमादौवहतु ॥ एवापातिद्रो
णसाचंसचैतसमूर्जः स्कंभंधरुणऽआवृषायसे । ओजः कृष्वसंगृभायत्वेऽअप्यसोयथाकेनिपानामिनोवृधे ॥ गम
न्नस्मेवसून्याहिशंसिषंस्वाशिषंभरमायाहिसोमिनः । त्वमीशिषेसास्मिन्नासत्सिबर्हिष्यनाधृष्यातवपात्राणिधर्मणा
॥ २६ ॥ पृथक्प्रायन्प्रथमादेवहृतयो कृण्वतश्रवस्यानिदुष्टरा । नयेशेकुर्यज्ञियांनावमारुहमीमैवतेन्यविशंतके
पयः ॥ एवैवापागपरेसंतुदूह्योश्वायेषां दुर्युजऽआयुयुजे । इत्थायेप्रागुपरेसंतिदावनेपुरुणियत्रवयुनानिभोजना ॥
गिरांऽरज्जान्रेजमानांऽअधारयद्व्यौः क्रैददंतरेिक्षाणिकोपयत् । समीचीनेधिषणेविष्कंभायतिवृष्णः पीत्वामदऽउ
कथानिशंसति ॥ इमंविभर्मिसुकृतंतेऽअंकुशयेनारुजासिमघवन्छफारुजः । अस्मिन्सुतेसवनेऽअस्त्वोक्यंसुतऽइष्टौ
मघवन्बोध्याभगः ॥ गोभिष्टरेमामतिदुरेवांयवेनक्षुधैपुरुहूतविश्वा । वयंराजभिः प्रथमाधनान्यस्माकैनवृजनैनाजये
म ॥ बृहस्पतिर्नःपरिपातुपश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः । इंद्रः पुरस्तादुतमध्यतो नः सखासखिभ्योवरिवः कृणो
तु ॥ २७ ॥ (१०।४।३) दिवस्परिप्रथमंजज्ञेऽअग्निरस्मद्वितीयंपरिजातवेदाः । तृतीयमप्सुनृमणाऽअजस्रमिंधान

(१०।४।३) दिवस्परीतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यभालंदनोवत्सप्रिरग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥५४॥

ऽएनंजरतेस्वाधीः⁺ ॥ विद्वातेऽअग्नेत्रेधात्रयाणि विद्वातेधामविभृतापुरुत्रा । विद्वातेनामपरमंगुहायद्विद्वातमु
 त्संयतऽआजगंथं ॥ समुद्रेत्वानृमणाऽअप्स्व^१तर्नृचक्षाऽईधेदिवोऽअग्नऽऊर्ध्वन् । तृतीयैत्वारजसितस्थिवांसमपामु
 पस्थेमहिषाऽअवर्धन् ॥ अक्रंददग्निःस्तनयन्निवद्यौःक्षामारेरिहद्वीरुधःसमंजन् । सद्योजज्ञानोविहीमिद्धोऽअख्यदा
 रोदसीभानुनाभात्यंतः⁺ ॥ श्रीणामुदारोधरुणोरयीणांमनीषाणांप्रापणःसोमगोपाः । वसुःसूनुःसहसोऽअप्सुराज्ञा
 विभात्यग्रऽउषसामिधानः⁺ ॥ विश्वस्यकेतुर्भुवनस्यगर्भऽआरोदसीऽअपृणाज्जायमानः । वीळुंचिदद्रिमभिनत्परा
 यन्जनायदग्निमयजंतपंच ॥ २८ ॥ उशिकृपावक्रोऽअरतिःसुमेधामतैष्वग्निरमृतोनिधायि । इयंतिधूममरुषंभरिभ्र
 दुच्छुक्केणशोचिषाद्यामिनक्षन् ॥ दृशानोरुक्मऽउर्वियाव्यद्यौर्दुर्मर्षमायुःश्रियेरुचानः । अग्निरमृतोऽअभवद्वयोभि
 र्यदेनंद्यौर्जनयत्सुरेताः ॥ यस्तैऽअद्यकृणवद्भद्रशोचेपूंपदेवघृतवंतमग्ने । प्रतनयप्रतरंवस्योऽअच्छाभिसुम्रंदेवभक्तंय
 विष्ठ ॥ आतंभजसौश्रवसेष्वग्नऽउक्थऽउक्थऽआभजशस्यमाने । प्रियःसूर्येप्रियोऽअग्नाभवात्युज्जातेनभिनददुज्जनि
 त्वैः ॥ त्वामग्नेयजमानाऽअनुद्यून्विश्वावसुदधिरेवार्याणि । त्वयासहद्रविणमिच्छमानाव्रजंगोमंतमुशिजोविवब्रुः ॥
 अस्ताव्यग्निर्नरांसुशेवोवैश्वानरऽऋषिभिःसोमगोपाः । अद्वेषेद्यावापृथिवीहुवेमदेवाधत्तरयिमस्मेसुवीरं ॥ २९ ॥ ॥
 इतिसप्तमाष्टकेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

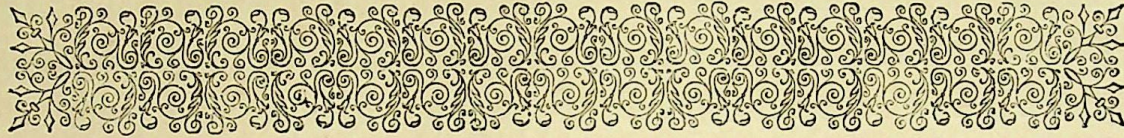
ऋक्सं.

अ. ७अ. ८

॥५५॥

षट्पंचाशाध्यायेवर्गाः २९ सूक्तानि १३ ऋचः १४४ ॥ त्यागः ॥ विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. २ उपमश्रवसाये. २ उपमश्रवस. ४
अक्षेभ्य. अक्षनिंदाया. ५ अक्षेभ्य. अक्षनिंदाया. अक्षेभ्य. अक्षनिंदाया. २ अक्षेभ्य. कृष्याइ. अक्षनिंदाया. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ उप
सेमय. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. २२ सवित्र. सूर्याये. १२ इंद्राये. ५ अश्विभ्या. ३१ इंद्राये. ३३ अग्नय. १२ ॥ इतिसप्तमेष्टमः ॥

॥ इतिसप्तमाष्टकः समाप्तः ॥

मंडलं १०

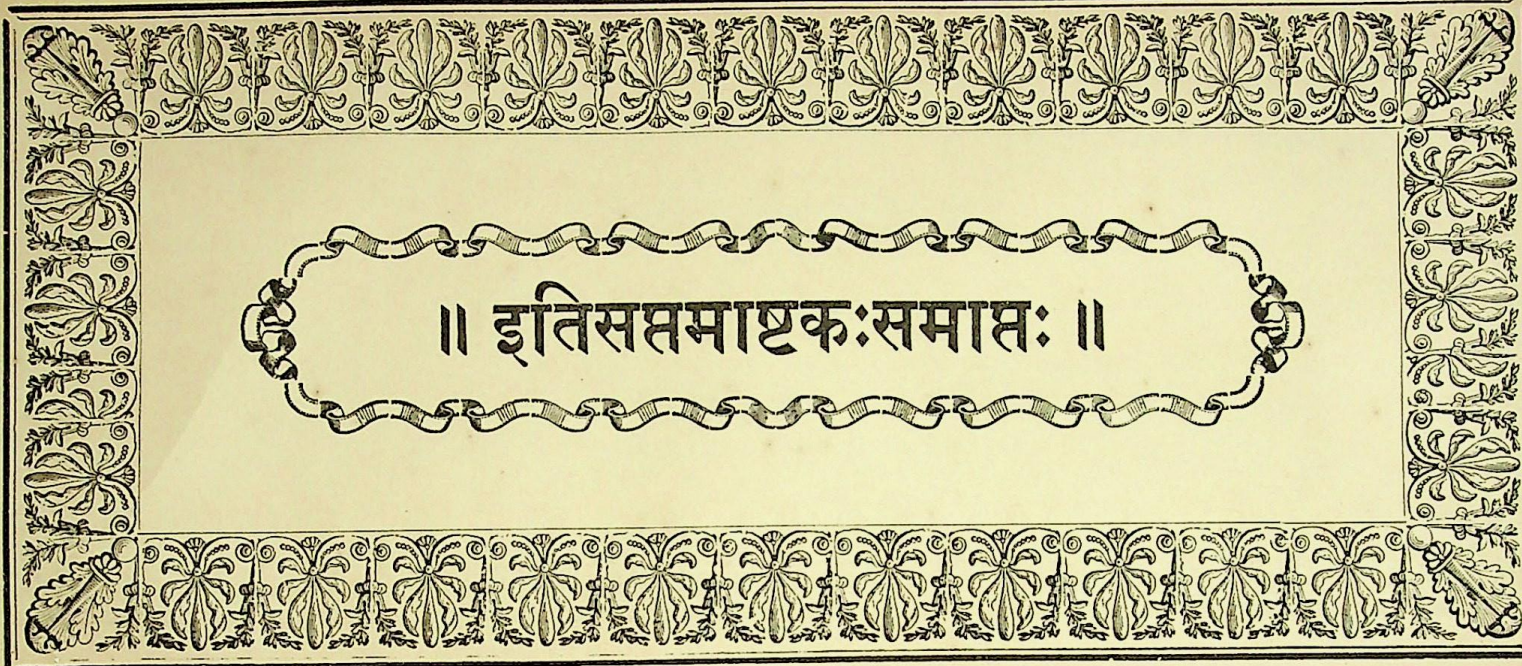
अनु. ४

॥५५॥

॥ इतिसप्तमाष्टकः समाप्तः ॥

॥ अथाष्टमाष्टकप्रारंभः ॥

ॐ प्रहोतादशजगृभ्माष्टौसप्तगुर्वैकुण्ठमिंद्रंतुष्टावविकुण्ठानामासुरींद्रतुल्यंपुत्रमिच्छंतीमहत्तपस्तेपेतस्याःस्वयमे
 वेंद्रःपुत्रोजज्ञैसप्तगुस्तुतिसंहृष्टात्मानमुत्तरैस्त्रिभिस्तुष्टावाहंभुवमेकादशांत्येत्रिष्टुभौसप्तमीचाहंमंत्यो
 पाद्येचत्रिष्टुभौप्रवोमहेसप्तद्विजगत्याद्यंतकेतेभिसारिण्यौवषट्कारेणवृक्केषुभ्रातृषुसौचीकोशिरपःप्रविश्यदे
 वैःसमवददुत्तरैस्त्रिभिर्महत्तन्नवात्रयुजोग्निवाक्यंविश्वइत्युत्तरंचषट्कमयुजोदेवानायमैच्छामेत्युत्तरंचैकादश
 कैतदद्येतितुष्टुचोग्नेस्तंतुमाद्याजगत्योष्टमीवर्जितांसुषट्बृहदुक्थोवामदेव्योवादूरेष्टाविदंतेसप्तवैश्वदेवंतुचतु
 र्थाद्यास्तिष्ठोजगत्यःपराणिचत्वारिसूक्तान्युक्ताऋषयोद्वैपदेत्वत्रिमंडलेथहैश्वाकोराजासमातिगौपायानान्वं
 ध्वादीन्पुरोहितांसत्यक्त्वान्यौमायाविनौश्रेष्ठतमौमत्वापुरोदधेतमितरेक्रुद्धाअभिचेरुरथतौमायाविनौसुबंधोः
 प्राणानाचिक्षिपतुरथास्यभ्रातरस्त्रयोमाप्रगामेतिषट्कंगायत्रंस्वस्त्ययनंजह्वायत्तइतिद्वादशर्चमानुष्टुभैमनआ
 वर्तनंजेपुःप्रतारीतिदशर्चेचतस्रोनिर्ऋत्यपनोदार्थंजेपुश्चतुर्थ्यासोमंचास्तुवन्मृत्योरपगमायौत्तराभ्यांदेवीमसु
 नीतिसप्तम्यांलिंगोक्तदेवताःशिष्टाभिःपङ्क्तिमहापङ्क्तिपङ्क्त्युत्तराभिर्द्यावापृथिव्यौसमिंद्रेतींद्रंचार्धचैनाजनमि
 तिद्वादशर्चआनुष्टुभैचतसृभिररुमातिमस्तुवन्पंचम्येंद्रैषष्ठ्यागस्त्यस्यस्वसामातैषांराजानमस्तौत्पराभिःसुबंधं

ऋक्सं.

अ.८अ.१

॥ २ ॥

धोर्जीवमाह्वयंस्तमं त्ययालब्धसंज्ञमस्पृशं पंचाद्यागायत्र्योष्टम्याद्येपङ्क्तौ इदमित्थासप्ताधिकांनाभानेदिष्टोमा
नवोवैश्वदेवंतत् ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिःओम् ॥ (१०।४।४) प्रहोताजातोमहान्नभोविन्नृषद्वासीददुपामुपस्थे । दधिर्योधायिसतेवयांसियंतावसू
निविधतेतनुपाः⁺ ॥ इमंविधंतोऽपांसधस्थेपशुननष्टंपदैरनुगमन् । गुहाचतंतमुशिजोनमोभिरिच्छंतोधीराभृगवो
विंदन् ॥ इमंत्रितोभूर्यविंददिच्छन्वैभूवसोमूर्धन्यध्यायाः । सशेवृधोजातऽआहर्म्येपुनाभिर्युवाभवतिरोचनस्य ॥
मंद्रंहोतारमुशिजोनमोभिः प्रांचैयज्ञनेतारमध्वराणां । विशामकृण्वन्नरतिंपावकंहव्यवाहंदधतोमानुषेषु ॥ प्रभूर्जयं
तमहांविपोधामूराऽअमूरंपुरांदुर्माणं । नयंतोगर्भवनांधियंधुर्हिरिश्मश्रुंनार्वाणंधनर्चं ॥ १ ॥ निपस्त्यासुत्रितःस्तभू
यन्परिवीतोयोनौसीददंतः । अतःसंगृभ्याविशांदमूनाविधर्मणायंत्रैरीयतेनृन्⁺ ॥ अस्याजरांसोदमामरित्राऽअर्च
द्धूमासोऽअग्नयःपावकाः । श्वितीचयःश्वात्रासोभुरण्यवोवनर्षदोवायवोनसोमाः ॥ प्रजिह्याभरतेवेपोऽअग्निःप्रव
युनानिचेतसापृथिव्याः । तमायवःशुचयंतपावकमंद्रंहोतारंदधिरेयजिष्ठं ॥ द्यावायमग्निंपृथिवीजनिष्टामापस्त्वष्टा
भृगवोयंसहोभिः । ईळेन्यप्रथमंमातरिश्वादेवास्ततक्षुर्मनवेयजत्रं ॥ यंत्वादेवादधिरेहव्यवाहंपुरुस्पृहोमानुषासोय

(१०।४।४) प्रहोतेतिदशर्चस्यसूक्तस्यभालंदनोवत्सप्रिरग्निस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥ २ ॥

जत्रं । सयामन्नमेस्तुवतेवयोधाःप्रदेवयन्यशसःसंहिपूर्वीः⁺ ॥ २ ॥ (१०।४।५) जगृभ्मातेदक्षिणमिन्द्रहस्तंवसृय
वौवसुपतेवसूनां । विद्वाहित्वागोपतिंशूरगोनामस्मभ्यंचित्रंवृषणंरयिंदाः ॥ स्वायुधंस्ववंसंसुनीथंचतुःसमुद्रंधरुणं
रयीणां । चर्कृत्यंशंस्यंभूरिवारमस्मभ्यं० ॥ सुब्रह्माणंदेववंतंवृहंतंमुरुंगंभीरंपृथुबुधमिन्द्र । श्रुतःऋषिमुग्रमभिमाति
षाहमस्मभ्यं० ॥ सनद्धाजंविप्रवीरंतरुत्रंधनस्पृतंशूशुवांसंसुदक्षं । दस्युहनंपूर्भिर्दमिन्द्रसत्यमस्मभ्यं० ॥ अश्ववंतर
थिनंवीरवंतंसहस्रिणंशतिनंवाजमिन्द्र । भद्रव्रातंविप्रवीरंस्वर्षामस्मभ्यं० ॥ ३ ॥ प्रसप्तगुमृतधीतिसुमेधांबृहस्पतिम
तिरच्छाजिगाति । यऽआंगिरसोनमसोपसद्योस्मभ्यं० ॥ वनीवानोममदूतासुऽइंद्रंस्तोमांश्चरंतिसुमतीरियानाः ।
हृदिस्पृशोमनसावच्यमानाऽअस्मभ्यं० ॥ यत्त्वायामिन्द्रद्वितन्नऽइंद्रवृहंतंक्षयमसंजनांनानां । अभितह्यावापृथिवी
गृणीतामस्मभ्यं० ॥ ४ ॥ (१०।४।६) अहंभुवंवसुनःपूर्यस्पतिरहंधनानिसंजयामिशश्वतः । मांहवंतेपितरंनजं
तवोहंदाशुषेविभंजामिभोजनं ॥ अहमिन्द्रोरोधोवक्षोऽअथर्वणस्त्रितायगाऽअजनयमहेरधि । अहंदस्युभ्यःपरिर्नृम्ण
माददेगोत्राशिक्षंदधीचेमातरिश्वने ॥ मह्यंत्वष्ट्रावज्रमतक्षदायसंमयिदेवासोवृजन्नपिकर्तुं । ममानींकंसूर्यस्येवदुष्टं

(१०।४।५) जगृभ्मेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसप्तगुर्वैकुण्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०।४।६) अहंभुवमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवैकुण्ठइंद्रोवैकुण्ठइंद्रो जगती
सप्तमीदशम्येकादश्यस्त्रिष्टुभः ।

ऋक्सं.

अ.८अ.१

॥ ३ ॥

मामार्थितिकृतेन कर्त्वेन च ॥ अहमेतंगव्ययमश्वयंपशुपुरीषिणंसायकेनाहिरण्ययं । पुरुषहस्त्रानिशिशामिदाशुषेयन्मा
 सोमासऽउक्थिनोऽअमैदिषुः ॥ अहमिन्द्रोनपराजिग्यऽइन्द्रननमृत्यवेवतस्थेकदाचन । सोममिन्मासुन्वंतोयाचताव
 सुनमैपूरवःसुख्येरिषाथन ॥ ५ ॥ अहमेतान्छाश्वसतोद्वाद्धेद्रंयेवज्रयुधयेकृण्वत । आह्वयमानाऽअवहन्मनाहनंह
 ह्वावदन्ननमस्युर्नमस्विनः ॥ अभीष्टदमेकमेकोऽअस्मिनिष्पाळभीद्वाकिमुत्रयःकरंति । खलेनपर्षान्प्रतिहन्मिभूरिकिं
 मानिंदंतिशत्रवोनिन्द्राः⁺ ॥ अहंगुंगुभ्योऽअतिथिग्वमिष्करमिषंनवृत्रतुरंविशुधारयं । यत्पर्णयन्नऽउतवाकरंजहेप्रा
 हंमहेवृत्रहत्येऽअशुश्रवि ॥ प्रमेनमीसाप्यऽइषेभुजेभूद्भवाभेषेसख्याकृणुतद्विता । दिद्युयदस्यसमिथेषुमंहयमादिदे
 नंशंस्यमुक्थ्यंकरं ॥ प्रनेमस्मिन्ददशेसोमोऽअंतर्गोपानेममाविरस्थाकृणोति । सतिग्मशृंगवृषभंयुयुत्सन्द्रुहस्तस्थौ
 बहुलेवद्धोऽअंतः⁺ ॥ आदित्यानांवसूनांरुद्रियाणांदेवोदेवानानमिनामिधाम । तेमाभद्रायशवसेततक्षुरपराजितम
 स्तृतमषाहं ॥ ६ ॥ (१०।४।७) अहंदांगुणतेपूर्व्यवस्वहं ब्रह्मकृणवंमह्यवर्धनं । अहंभुव्यंजमानस्यचोदितार्यज्व
 नःसाक्षिविश्वस्मिन्भरे ॥ मांधुरिंद्रंनामदेवतादिवश्चगमश्चापांचजंतवः । अहंहरीवृषणाविब्रतारघूऽअहंवज्रंशवसेधृ
 ष्णवाददे ॥ अहमत्कैकवयैशिश्चथंहथैरहंकुत्समावमाभिरूतिभिः । अहंशुष्णस्यश्रथितावधर्यमनयोररऽआर्यनामद

(१०।४।७) अहंदामित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवैकुण्ठइन्द्रोवैकुण्ठइन्द्रो जगतीद्वितीयांत्ये त्रिष्टुभौ ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥ ३ ॥

स्यवे ॥ अहंपितेववेतसूरभिष्टयेतुग्रंकुत्सायस्मदिभंचरंधयं । अहंभुवंयजमानस्यराजनिप्रयच्छरेतुजयेनप्रियाधृषे ॥
 अहरंधयंमृगयंश्रुतर्वेणेयन्माजिहीतव्युनाचनानुषक् । अहंवेशंनम्रमायवैकरमहंसव्यायपङ्गुभिमरंधयं ॥ ७ ॥ अ
 हंसयोनववास्त्वंबृहद्रथंसंवृत्रेवदासंवृत्रहारुजं । यद्वर्धयंतप्रथयंतमानुषगदूरेपाररेजसोरोचनाकरं ॥ अहंसूर्यस्यपरि
 याम्याशुभिःप्रैतशैभिर्वहमानऽओजसा । यन्मासावोमनुषऽआहनिर्णिजऽऋधकृषेदासंकृत्व्यंहथैः ॥ अहंससहानहु
 षोनहुष्टरःप्राश्रावयंशर्वसातुर्वशयदुं । अहंन्यऽन्यंसहसासहस्करंनवत्राधतो नवतिचवक्षयं ॥ अहंससस्रवतोधारयंवृ
 षाद्रवित्वःपृथिव्यांसीराऽअधि । अहमणीसिवितिरामिसुक्रतुर्युधाविदंमनवेगातुमिष्टये ॥ अहंतदासुधारयंयदासु
 नदेवश्चनत्वष्टाधारयद्रुशत् । स्पार्हंगवामूधःसुवक्षणास्वामधोर्मधुश्चात्र्यंसोममाशिरं ॥ एवादेवाँऽइंद्रोविव्येनृन्प्रच्यौ
 त्नेनमघवासत्यराधाः । विश्वेत्तातैहरिवःशचीवोभितुरासःस्वयशोगृणंति ॥ ८ ॥ (१०।४।८) प्रवोमहेमंदमाना
 यांधसोर्चाविश्वानरायविश्वामुर्वे । इंद्रस्यस्यसुमखंसहोमहिश्रवोनृम्णंचरोदसीसपर्यतः ॥ सोचिन्नसख्यानर्यऽइन
 स्तुतश्चकृत्यऽइंद्रोमावतेनरे । विश्वासुधुर्षुवाजकृत्येषुसत्पतेवृत्रेवाप्स्वऽभिशूरमंदसे ॥ केतेनरऽइंद्रयेतऽइषेयेतैसु
 म्रंसधन्यऽमियक्षान् । केतेवाजायासुर्यायहिन्विरेकेऽअप्सुस्वासूर्वरासुपौस्ये ॥ भुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहान्भुवोविश्वे

(१०।४।८) प्रवोमहइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवैकुण्ठइंद्रोवैकुण्ठइंद्रोजगतीतृतीयाचतुर्थ्यावभिसारिण्यौपंचमीत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. १

॥ ४ ॥

पुसवनेषुयज्ञियः । भुवो नृश्रयो लो विश्वस्मिन्भरेज्येष्ठश्चमंत्रो विश्वचर्षणे ॥ अवानुकंज्यायान्यज्ञवनसो महीतऽओमा
 त्रांकृष्टयो विदुः । असो नुकंजरो वर्धाश्च विश्वे देता सर्वनातूतुमाकृषे ॥ एता विश्वा सर्वनातूतुमाकृषे स्वयंसूनो सहसोया
 निदधिषे । वरायते पात्रं धर्मणे तनायज्ञो मंत्रो ब्रह्मोद्यतं वचः ॥ ये ते विप्र ब्रह्मकृतः सुते सचावसूनां च वसुनश्च दावने ।
 प्रते सुमन्नस्य मनसा पथा भुवन्मदे सुतस्य सोम्यस्यांधसः ॥ ९ ॥ (१०।४।९) महत्तदुल्वं स्थविरं तदासीद्येनाविष्टितः प्र
 विवेशिथापः । विश्वाऽअपश्यद्वहुधा तैऽअग्ने जातवेदस्तन्वो देवऽएकः ॥ कोमाददर्शकतमः स देवो यो मे तन्वो बहुधा प
 र्यपश्यत् । काहमित्रावरुणाक्षियं त्यग्ने विश्वाः समिधो देवयानीः ॥ ऐच्छामत्वा बहुधा जातवेदः प्रविष्टमग्नेऽअप्स्वोष
 धीषु । तं त्वायमोऽअचिके चित्रभानो दशांतरुष्यादतिरोचमानं ॥ होत्रादहंवरुणविभ्यं दायन्ने देवमायुनजन्नत्र देवाः ।
 तस्य मे तन्वो बहुधानि विष्टाऽएतमर्थं न चिकेताहमग्निः⁺ ॥ एहि मनुर्देवयुर्यज्ञकामो रंकृत्या तमसि क्षेप्यग्ने । सुगान्पथः
 कृणुहि देवयानान्वहं हव्यानि सुमनस्यमानः ॥ १० ॥ अग्नेः पूर्वे भ्रातरोऽअर्थमेतरथीवा ध्वानमन्वावरीवुः । तस्मा
 द्भियावरुणदूरमायंगौरो नक्षेमो रं विजेज्यायाः ॥ कुर्मस्तऽआयुरजं यदग्ने यथायुक्तो जातवेदो न रिष्याः । अथावहासि
 सुमनस्यमानो भागं देवेभ्यो हविषः सुजात ॥ प्रयाजान्मेऽअनुयाजांश्च केवलानूजस्व तं हविषो दत्तभागं । घृतं चापां पुरु

(१०।४।९) महत्तदिति नवर्चस्य सूक्तस्य द्वितीयादियुगृचां सौचीको ग्निः ऋषिः अयुजां देवाः ऋषयः युजां देवाः देवताः अयुजामग्निर्देवता त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥ ४ ॥

पंचौषधीनामग्नेश्चदीर्घमायुरस्तु देवाः ॥ तव प्रयाजाऽनुयाजाश्च केवलऽऋजस्वतो हविषः संतु भागाः । तवाग्नेयज्ञोऽ-
 यमस्तु सर्वस्तु भ्यं नमंतां प्रदिशुश्च तस्रः ॥ ११ ॥ (१०।४।१०) विश्वे देवाः शास्त्रं न मायथे ह होता वृतो मनवै यन्निष-
 द्य । प्रमेव्रूत भागधेयं यथा वो येन पथा हव्यमावो वहानि ॥ अहं होतान्यसीदं यजीयान्विश्वे देवामरुतो मा जुनंति । अहं
 रहरश्विना ध्वर्यवं वां ब्रह्मासमिद्धवतिसाहुतिर्वा ॥ अयं यो होता किरुसयमस्य कमप्यूहे यत्समं जंति देवाः । अहरहर्जाय
 ते मासि मास्यथा देवादधिरेहव्यवाहं ॥ मां देवादधिरेहव्यवाहमपम्लुक्तं बहुकृच्छ्राचरंतं । अग्निर्विद्वान्यज्ञं नः कल्पया-
 ति पंचयामं त्रिवृतं सप्ततंतुं ॥ आवो यक्ष्यमृतत्वं सुवीरं यथा वो देवावरिवः कराणि । आबाहोर्वज्रमिंद्रस्य धेयामथे मा वि-
 श्वाः पृतनाजयाति ॥ त्रीणि शता त्रीसहस्राण्यग्निं त्रिंशच्च देवानवचासपर्यन् । औक्षन्धृतैरस्तृणन्वर्हिरेस्माऽआदिद्धो
 तारं न्यसादयंत ॥ १२ ॥ (१०।४।११) यमैच्छाममनसा सोऽयमागाद्यज्ञस्य विद्वान्परुषश्चिकित्वान् । स नो यक्षहेव
 तां ता यजीयान्निहिषत्सदंतरः पूर्वोऽस्मत् ॥ अराधि होता निषदाय जीयान्भिप्रयांसि सुधितानि हि ख्यत् । यजामहे य-
 ज्ञियान्हंत देवाँऽईळांमहाऽईड्याँऽआज्येन ॥ साध्वीमर्कदेववीतिनोऽअद्य यज्ञस्य जिह्वामविदामगुह्यां । सऽआयुरागा-

(१०।४।१०) विश्वे देवा इति षडर्चस्य सूक्तस्य सौचीकोऽग्निर्देवास्त्रिष्टुप् । (१०।४।११) यमैच्छामेत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य देवा ऋषयः च-
 तुर्थी पंचम्योः सौचीकोऽग्निर्ऋषिः अग्निर्देवता चतुर्थी पंचम्योर्देवा देवता जगती अश्मन्वती रिति त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.८अ.१

॥ ५ ॥

त्सुरभिर्वसानोभद्रामकदेवहूतिनोऽअद्य⁺ ॥ तद्यवाचःप्रथमंसीययेनासुराँऽअभिदेवाऽअसाम । ऊर्जीदऽउतयज्ञि
यासःपंचजनाममहोत्रंजुषध्वं॥पंचजनाममहोत्रंजुषंतांगोजाताऽउतयेयज्ञियासः । पृथिवीनःपार्थिवात्पात्वंहंसोतरिक्षं
दिव्यात्पात्वस्मान्⁺॥१३॥तंतुंतन्वत्रजसोभानुमन्विहिज्योतिष्मतःपथोरक्षधियाकृतान् । अनुत्पुणं वयतजोगुवामपो
मनुर्भवजनयादैव्यंजनं ॥ अक्षानहोनह्यतनोतसोम्याऽइष्कृणुध्वंरशनाऽओतपिंशत । अष्टावंधुरंवहताभितोरथ्येन
देवासोऽअनयन्नभिप्रियं⁺ ॥ अश्मन्वतीरीयतेसरंभध्वमुत्तिष्ठतप्रतरतासखायः । अत्राजहामयेऽअसन्नशैवाःशिवा
न्वयमुत्तरेमाभिवाजान् ॥ त्वष्टासायावेदपसामपस्तमोविभ्रत्पात्रादेवपानानिशंतमा । शिशीतेनूनंपरशुंस्वायसंयेनवृ
श्वादेतशोब्रह्मणस्पतिः ॥ सतो नूनंकवयःसंशिशितवाशीभिर्याभिरमृतायतक्षथ । विद्वांसःपदागुह्यानि कर्तनयेनदे
वासोऽअमृतत्वमानुशुः⁺ ॥ गर्भेयोषामदधुर्वत्समासन्यपीच्येनमनसोतजिह्वया । सविश्वाहासुमनायोग्याऽअभिसि
षासनिर्वनतेकारऽइज्जिति ॥ १४ ॥ (१०।४।१२) तांसुतेकीर्तिमघवन्महित्वायच्चाभीतेरोदसीऽअह्वयेतां । प्रा
वोदेवाँऽआतिरोदासमोजःप्रजायैत्वस्यैयदक्षिऽइंद्र ॥ यदचरस्तन्वावावृधानोवलांनींद्रप्रब्रुवाणोजनेषु । माये
त्सातेयानियुद्धान्याहुर्नाद्यशत्रुननुपुराविवित्से ॥ कऽउनुतेमहिमनःसमस्यास्मत्पूर्वऽऋषयोतमापुः । यन्मातरचपितरं

(१०।४।१२) तांसुतइतिषठ्चस्यसूक्तस्यवामदेव्योवृहदुक्थइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥ ५ ॥

चसाकमजनयथास्तन्वः१ःस्वायाः ॥ चत्वारितेऽसुर्याणिनामादाभ्यानिमहिषस्यसन्ति । त्वमंगतानिविश्वा निवि
 त्सेयेभिःकर्माणिमघवन्चकथं ॥ त्वंविश्वादधिषेकेवलानियान्याविर्याचगुहावसूनि । काममिन्मैमघवन्मावितारी
 स्त्वमाज्ञातात्वमिन्द्रासिदाता ॥ योऽदधाज्ज्योतिषिज्योतिरंतर्योऽसृजन्मधुनासंमधूनि । अधप्रियंशूषमिन्द्रायमन्म
 ब्रह्मकृतोवृहदुक्थादवाचि ॥ १५ ॥ (१०।४।१३) दूरतन्नामगुह्यंपराचैर्यत्वाभीतेऽअह्वयेतांवयोधै । उदस्तभ्नाःपृ
 थिवीद्यामभीकेभ्रातुःपुत्रान्मघवन्तित्विषाणः ॥ महत्तन्नामगुह्यंपुरुस्पृग्येनभूतंजनयोयेनभव्यं । प्रत्नंजातंज्योति
 र्यदस्यप्रियंप्रियाःसमंविशंतपंच ॥ आरोदसीऽअपृणादोतमध्यंपंचदेवाऽऽकृतुशःसप्तसप्त । चतुस्त्रिंशतापुरुधाविचष्टे
 सरूपेणज्योतिषाविब्रतेन ॥ यदुषऽऔच्छःप्रथमाविभानामजनयोयेनपुष्टस्यपुष्टं । यत्तेजामित्वमवरंपरस्यामहन्मह
 त्याऽअसुरत्वमेकं ॥ विधुंदद्राणंसमनेवहूनांयुवानंसंतंपलितोजगार । देवस्यपश्यकाव्यमहित्वाद्याममारसह्यःसमा
 न ॥ १६ ॥ शाकमनाशाकोऽअरुणःसुपर्णऽआयोमहःशूरःसनादनीलः । यच्चिकेतसत्यमित्तन्नमोघंवसुस्पार्हमुतजे
 तोतदाता ॥ ऐभिर्ददेवृष्ण्यापौस्यानियेभिरौक्षद्वृत्रहत्यायवज्री । येकर्मणःक्रियमाणस्यमहऽऽकृतेकर्ममुदजायंतदे
 वाः ॥ युजाकर्माणिजनयन्विश्वौजाऽअशस्तिहाविश्वमनास्तुराषाट् । पीत्वीसोमस्यदिवऽआवृधानःशूरोनिर्युधाधम

(१०।४।१३) दूरतदित्यष्टस्यसूक्तस्यवृहदुक्थइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. १

॥ ६ ॥

दस्यून ॥ १७ ॥ (१०।४।१४) इदंतऽएकं परऽऊतऽएकं तृतीयै न ज्योतिषा संविशस्व । संवेशने तन्वं १ श्वारुरेधिप्रि
 यो देवानां परमेजुनित्रे ॥ तनूष्टे वाजिन्तन्वं १ नयंती वाममस्मभ्यं धातुशर्मतुभ्यं । अहुतो महोधरुणाय देवान् दिवी व
 ज्योतिः स्वमामिमीयाः ॥ वाज्यं सिवाजिनेना सुवेनीः सुवितः स्तोमं सुवितो दिवंगाः । सुवितो धर्मप्रथमानु सत्या सुवितो दे
 वान्सुवितो नुपत्म् ॥ महिम्नऽएषां पितरश्चने शिरे देवा देवेष्वदधुरपि क्रतुं । समविव्यचुरुतयान्यत्विषुरैषां तनूषु निवि
 विशुः पुनः ॥ सहोभिर्विश्वं परिचक्रमूरजः पूर्वाधामान्यमितामिमानाः । तनूषु विश्वाभुवनानियैमिरे प्रासारयंत पुरुध
 प्रजाऽअनु ॥ द्विधा सुनवो सुंरं स्वविदमास्थापयंत तृतीयै न कर्मणा । स्वां प्रजां पितरः पित्र्यं सहऽआवरेष्वदधुस्तं तु मातं
 तं ॥ नावानक्षोदः प्रदिशः पृथिव्याः स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा । स्वां प्रजां बृहदुक्थो महित्वा वरेष्वदधादा परेषु ॥ १८ ॥
 (१०।४।१५) मा प्रगाम पथो वयं मायज्ञादिद्रसोमिनः । मा तस्थुर्नोऽअरातयः ॥ यो यज्ञस्य प्रसाधनस्तं तु देवेष्वमातं
 तः । तमाहुतं नशीमहि ॥ मनो न्वाहु वामहे नाराशं सेन सोमेन । पितृणां च मनमभिः ॥ आतऽएतुमनः पुनः क्रत्वे दक्षाय

(१०।४।१४) इदंत इति सप्तर्चस्य सूक्तस्य बृहदुक्थो विश्वे देवास्त्रिष्टुप्चतुर्थ्यादिति स्रोजगत्यः (अत्राखिला विश्वे देवा एव) । (१०।४।१५)
 मा प्रगामेति षष्ठ्यसूक्तस्य गौपायना वंधुः श्रुतवंधुर्विप्रवंधुर्विश्वे देवा गायत्री । (भेदपक्षे—इंद्रः १ अग्निस्तंतुः १ विश्वे देवाः ३ सोमः १ एवं ६ ।
 मा प्रगामेति सूक्तानां वंध्वाद्या क्रषय इत्यार्षानुक्रमण्यां शौनकः) ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥ ६ ॥

जीवसे । ज्योक्चसूर्यदृशे⁺ ॥ पुनर्नःपितरोमनोददातुदैव्योजनः । जीवन्वातंसचेमहि ॥ वयंसोमव्रतेतवमनस्तनू
 षुविभ्रतः । प्रजावतःसचेमहि ॥ १९ ॥ (१०।४।१६) यत्तेयमवैवस्वतमनोजगामदूरकं । तत्तऽआवर्तयामसीह
 क्षयायजीवसे ॥ यत्तेदिव्यत्पृथिवीमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्तेभूमिंचतुर्भृष्टिमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥
 यत्तेचतस्रःप्रदिशोमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्तेसमुद्रमण्वमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्तेमरीचीःप्रवतोमनो
 जगामदूरकं । तत्तः ॥ २० ॥ यत्तेऽअपोयदोषधीर्मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्तेसूर्ययदुषसमनोजगामदूरकं ।
 तत्तः ॥ यत्तेपर्वतान्बृहतोमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्तेविश्वमिदंजगन्मनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्तेऽपराः
 परावतोमनोजगामदूरकं । तत्तः ॥ यत्तेभूतंचभव्यंचमनोजगामदूरकं ॥ तत्तः ॥ २१ ॥ (१०।४।१७) प्रतार्यायुःप्रतरनवीयःस्थातरिवक्रतुमतारथस्य । अधच्यवान्ऽउत्तवीत्यर्थपरतरंसुनिर्कृतिर्जिहीतां ॥ सामन्त्रुरायेनिधि
 मन्वन्नकरामहेसुपुरुधश्रवांसि । तानोविश्वानिजरिताममत्तुपरा० ॥ अभीष्वर्यःपौस्वैर्भवेमद्यौर्नभूमिगिरयोना

(१०।४।१६) यत्तेयममितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यबंधुःश्रुतबंधुर्विप्रबंधुर्मनआवर्तनमनुष्टुप् । (१०।४।१७) प्रतार्यायुरितिदशर्चस्यसू
 क्तस्यबंध्वादयऋषयःआद्यानांचतसृणानिर्कृतिर्देवताचतुर्थ्यानिकृतिसोमौपंचमीषष्ठ्योरसुनीतिदेवीसप्तम्याद्यावापृथिवीद्यावंतरिक्षसोम
 पूषपथ्यास्वस्तयोदेवताःअंत्यानांतिसृणाद्यावापृथिव्यौत्रिष्टुप् अंत्यास्तिस्रःक्रमेणपंक्तिमहापंक्तिपंक्त्युत्तराः ।

ऋक्सं.

अ.८अ.१

॥ ७ ॥

जान् । तानोविश्वानिजरिताचिकेतपरा० ॥ मोषुणःसोममृत्यवेपरादाःपश्येमनुसूर्यमुच्चरंतं । द्युभिर्हितोजरिमासू
नोऽस्तुपरा० ॥ असुनीतेमनोऽस्मासुधारयजीवातवेसुप्रतिरानुऽआयुः । रारंधिनःसूर्यस्यसंहशिघृतेनृत्वंतन्वंव
र्धयस्व ॥ २२ ॥ असुनीतेपुनरस्मासुचक्षुःपुनःप्राणमिहनोर्धेहिभोगं । ज्योक्पश्येमसूर्यमुच्चरंतमनुमतेमृळयानःस्व
स्ति+ ॥ पुनर्नोऽसुपृथिवीर्ददातुपुनर्द्यौर्दिवीपुनरंतरिक्षं । पुनर्नःसोमस्तन्वंददातुपुनःपूषापथ्यांइयास्वस्तिः+ ॥
शरोदसीसुबंधवेयुह्वीऽकृतस्यमातरा । भरतामपयद्रपोद्यौःपृथिविक्षमारपोमोषुतेकिंचनाममत् ॥ अवद्वकेऽव
त्रिकादिवश्चरंतिभेषजा । क्षमाचरिष्णवैकंभरतामपयद्रपोद्यौःपृथिविक्षमारपोमोषुतेकिंचनाममत् ॥ समिंद्रेरय
गामनृद्धाहंयऽआवहदुशीनराण्याऽअनः । भरतामपयद्रपोद्यौःपृथिविक्षमारपोमोषुतेकिंचनाममत् ॥ २३ ॥
(१०।४।१८) आजनैत्वेषसंहशंमाहीनानामुपस्तुतं । अगन्मविभ्रतो नमः ॥ असमातिन्नितोशनंत्वेषंनिययिनं
रथं । भजेरथस्यसत्पतिं ॥ योजनान्महिषांऽइवातितस्थौपवीरवान् । उतापवीरवान्युधा+ ॥ यस्येक्ष्वाकुरुपत्रतेरे
वान्मराय्येधते । दिवीवपंचकृष्टयः ॥ इंद्रक्षत्रासमातिपुरथप्रोष्ठेषुधारय । दिवीवसूर्येदृशे+ ॥ अगस्त्यस्यनद्भ्यःस

(१०।४।१८) आजनमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यबंधवादयः ऋषयः षष्ठ्या अगस्त्यस्य स्वसा ऋषिका आद्यानां च तसृणां षष्ठ्या आसमातिर्देवता
पंचम्या इंद्रः सप्तम्यादिपंचानां जीवः द्वादश्या हस्तोऽनुष्टुप् आद्याः पंचगायत्र्यः अष्टमी नवम्यौ पंक्ती ।

मंडलं १०

अनु. ४

॥ ७ ॥

सीयुनक्षिरोहिता । पृणीत्यक्रमीरभिविश्वात्राजन्नराधसः ॥ २४ ॥ अयंमातायंपितायंजीवातुरागमत् । इदंतवप्र
 सर्पेणसुबधवेहिनिरिहि ॥ यथायुगंवरत्रयानह्यतिधरुणायकं । एवादाधारतेमनोजीवातवेनमृत्यवेथोऽअरिष्टतात
 ये ॥ यथेयंपृथिवीमहीदाधारेमान्वनस्पतीन् । एवादाधारः ॥ यमादहंवैवस्वतात्सुबधोर्मनऽआभरं । जीवातवेनमृ
 त्यवेथो ॥ न्यग्वातोववातिन्यक्तपतिसूर्यः । नीचीनमध्यादुहेन्यग्भवतुतेरपः ॥ अयंमेहस्तोभगवानयंमेभगव
 त्तरः । अयंमेविश्वभेषजोयंशिवाभिमर्शनः ॥ २५ ॥ (१०।५।१) इदमित्यारौद्रगूर्तवचाब्रह्मकृत्वाशच्यामंतरा
 जौ । ऋणायदस्यपितरामंहनेष्टाःपर्षत्पक्थेऽअहन्नासप्तहोतृन् ॥ सऽइहानायदभ्यायवन्वन्च्यवानःसूदैरमिमीतवे
 दिं । तूर्वयाणोगूर्तवचस्तमःक्षोदोनरेतऽइतऽऊतिसिंचत् ॥ मनोनयेषुहवनेषुतिग्मंविपःशच्यावनुथोद्रवता । आयः
 शर्याभिस्तुविनृम्णोऽअस्याश्रीणीतादिशंगभस्तौ ॥ कृष्णायद्गोष्वरुणीषुसीदहिवोनपाताश्विनाहुवेवां । वीतंमैयज्ञ
 मार्गतंमेऽअन्नंववन्वांसानेषमस्मृतधू ॥ प्रथिष्टयस्यवीरकर्ममिष्णदनुष्ठितंनुनर्योऽअपौहत् । पुनस्तदावृहतियत्कना

पंचमेनुवाकेष्टसूक्तानि (१०।५।१) इदमित्येतिसप्तविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमानवोनाभानेदिष्टोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (मेदपक्षे—रुद्रः२अश्वि
 नौ२रुद्रः२विश्वेदेवाः१वास्तोष्पतिरुद्रौ१वास्तोष्पत्यग्नी१अंगिरसः१इंद्रः३अग्निः१नासत्येन्द्राः१सोमः१अग्निः१आदित्यनाभानेदिष्टौ१नाभा
 नेदिष्टधेनू१अग्निः१इंद्राग्नी१इंद्रः१मित्रावरुणनाभानेदिष्टाः१वरुणः१मित्रावरुणौ१वरुणं १ देवाः१एवं२७) ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. १

॥ ८ ॥

यादुहितुराऽअनुभृतमनुर्वा⁺ ॥ २६ ॥ मध्यायत्कृत्वमभवद्भीकैकामैकृण्वानेपितरियुवत्यां । मनानग्रेतो जहतुर्वि
यंतासानौनिषिकंसुकृतस्योनौ ॥ पितायत्स्वां दुहितरमधिष्कन्क्षमयारेतः संजग्मानोनिषिचत् । स्वाध्योजनयन्ब्रह्म
देवावास्तोष्पतिव्रतपांनिरतक्षन् ॥ सऽईवृषानफेनमस्यदाजौस्मदापरैदपदभ्रचैताः । सरत्पदानदक्षिणापरावृड्न्
तानुमेपृशन्यौजगृभ्रे ॥ मक्षूनवाहिः प्रजायाऽउपब्दिरग्निनग्नऽउपसीदूधः । सनितेध्मसनितोतवाजंसधर्ताजज्ञे
सहसायवीयुत्⁺ ॥ मक्षूकनायाः सख्यंनवग्वाऽऋतंवदैतऽऋतयुक्तिमगमन् । द्विवर्हसोयऽउपगोपमागुरदक्षिणासोऽ
अच्युतादुदुक्षन् ॥ २७ ॥ मक्षूकनायाः सख्यंनवीयोराधोनरेतऽऋतमित्तरण्यन् । शुचियत्तेरेकणऽआयजंतसवर्दु
घायाः पयऽउस्त्रियायाः ॥ पश्वायत्पश्वावियुताबुधंतेतिब्रवीतिवक्त्ररीराणः । वसोर्वसुत्वाकारवोनेहाविश्वंविवेष्टिद्र
विणमुपक्षु⁺ ॥ तदिह्यस्यपरिषद्धानोऽअगमन्पुरुसदंतो नार्षदंविभित्सन् । विशुष्णस्यसंग्रथितमनुर्वाविदत्पुरुप्रजा
तस्यगुहायत्⁺ ॥ भर्गोहनामोतयस्यदेवाः स्वर्णयेत्रिषधस्थेनिषेदुः । अग्निर्हनामोतजातवेदाः श्रुधीनोहोतर्कृतस्य
होताधुकु⁺ ॥ उत्त्यामेरौद्रावर्चिमंतानासत्याविंद्रगूर्तयेयजध्यै । मनुष्वदृक्त्वंहिषेरराणामंदूहितप्रयसाविश्रुयज्यू
॥ २८ ॥ अयंस्तु तोराजावदिवेधाऽअपश्चविप्रस्तरतिः स्वसेतुः । सकक्षीवंतरेजयत्सोऽअग्निनेमिनचक्रमवतोरघुद्रु⁺ ॥
सद्विबं धुर्वैतरणोयष्टासवर्धुधेनुमस्वदुहध्यै । संयन्मित्रावरुणावृजऽउक्यैज्यैष्ठैभिर्यमणंवरुथैः ॥ तद्विधुः सूरिर्दिवि

मंडलं १०

अनु. ५

॥ ८ ॥

तैधियुंधानाभानेदिष्ठोरपतिप्रवेनन् । सानोनाभिःपरमास्यवाघाहंतत्पश्चाकतिथश्चिदास ॥ इयमेनाभिरिहमेसधस्थ
 मिमेमैदेवाऽअयमस्मि सर्वः । द्विजाऽअहंप्रथमजाऽकृतस्येदंधेनुरदुहजायमाना ॥ अधासुमंद्रोऽअरतिर्विभाववस्य
 तिद्विवर्तनिर्वनेषाद् । ऊर्ध्वायच्छ्रेणिर्नशिशुर्दन्मक्षुस्थिरंशैवृधंसूतमाता⁺ ॥ २९ ॥ अधागावऽउपमातिकृनायाऽअ
 नुश्वांतस्यकस्यचित्परेयुः । श्रुधित्वंसुद्रविणोनस्त्वंयाळाश्वघ्नस्यवावृधेसूनृताभिः ॥ अधत्वमिद्रविद्ध्य^१स्मान्महोरा
 येनृपतेवज्रवाहुः । रक्षाचनोमघोनःपाहिसूरीननेहसस्तेहरिवोऽअभिष्टौ ॥ अधयद्राजानागविष्टौसरत्सरण्युःकारवे
 जरण्युः । विप्रःप्रेष्ठःसह्येषांवभूवपराचवक्षदुतर्षदेनान् ॥ अधान्वस्यजेन्यस्यपुष्टौवृथारेभंतऽईमहेतदूनु । सरण्युर
 स्यसूनुरश्वोविप्रश्चासिश्रवसश्चसातौ⁺ ॥ युवोर्यदिसख्यायास्मेशर्धायस्तोमंजुजुषेनमस्वान् । विश्वत्रयस्मिन्नागिरःस
 मीचीःपूर्वीवंगानुर्दाशत्सूनृतायै ॥ सगृणानोऽअद्भिर्देववानितिसुबन्धुर्नमसासूक्तैः । वर्धदूक्थैर्वचोभिराहिनूनव्यध्वै
 तिपयंसऽउस्त्रियायाः ॥ तऽऊषुणोमहोयजत्राभूतदेवासऽऊतयेसजोषाः । येवाजाँऽअनयतावियंतोयेस्थानिचेता
 रोऽअमूराः ॥ ३० ॥ इत्यष्टमाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अष्टमाष्टकेसूक्तानि १४५ ऋचः १२९३

सप्तपंचाशाध्यायेवर्गाः ३० सूक्तानि १६ ऋचः १६१ ॥ त्यागः ॥ अग्नय १० वैकुण्ठायेंद्राये. ३७ अग्नय. देवेभ्य. अग्नय.

ऋक्सं.

अ. ८ अ. २

॥ ९ ॥

देवेभ्य. अग्नय. देवेभ्य. अग्नय. देवेभ्य. अग्नय. देवेभ्य. ६ अग्नय. ३ देवेभ्य. २ अग्नय. ६ इंद्राये. १४ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ७ इंद्राये. अग्न्यास्वतंतव. विश्वेभ्यो देवेभ्य. ३ सोमाये. मनस आवर्तनाये. १२ निर्ऋतय. ३ निर्ऋतिसोमाभ्या. असुनीत्या. २ द्यावापृथिवीस्वतंरिक्षसोमपूषपथ्यास्वस्तिभ्य. द्यावापृथिवीभ्या. २ इंद्रावापृथिवीभ्य. असमातय. ४ इंद्राये. असमातय. सुबंधोर्जीविताहानसूपाथीयै देवताया. ५ सुबंधोः स्पर्शनहेतुभूताभ्यो देवताभ्य. रुद्राये. २ अश्विभ्या. २ रुद्राये. २ विश्वेभ्यो देवेभ्य. वास्तोष्पतये रुद्राये. वास्तोष्पत्यग्निभ्या. अंगिरोभ्य. इंद्राये. ३ अग्नय. नासत्येद्रेभ्य. सोमाये. अग्नय. आदित्यानाभानेदिष्ठेभ्य. नाभानेदिष्ठेनुभ्या. अग्नय. इंद्राग्निभ्या. इंद्राये. मित्रावरुणनाभानेदिष्ठेभ्य. वरुणाये. मित्रावरुणाभ्या. २ देवेभ्य. ॥ इत्यष्टमे प्रथमः ॥

येयज्ञेनैकादशाद्याः षळंगिरसांस्तुतिर्वीत्यात्रिष्टुपंचम्यनुष्टुपप्रगाथोनुष्टुभौ गायत्रीचतस्रोत्याः सावर्णेर्दानस्तुतिः परावतरूयूनांगयः प्लातो द्वित्रिष्टुवंतंतुस्वस्तिनस्त्रिष्टुब्वासासहोत्तरयापथ्यास्वस्तिदेवत्याकथायां मे त्रिष्टुवग्निरिंद्रः पंचोनावसुकर्णो वासुकस्त्रिष्टुवंतंतुदेवान्हुवइमांधियं द्वादशायास्यो बार्हस्पत्यंतूदष्टुतो भद्राः सुमित्रो वाध्यश्चऽआग्नेयं द्विजगत्यादीं मांम एकादशाप्रबृहस्पते बृहस्पतिर्ज्ञानंतुष्टावनवमीजगती ॥ ३ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ (१०।५।२) येयज्ञेन दक्षिणया समक्ताऽइंद्रस्य सख्यममृतत्वमानुश । तेभ्यो भद्रमंगिरसो वोऽ

(१०।५।२) येयज्ञेनेत्येकादशसूक्तस्य नाभानेदिष्ठो विश्वे देवाः प्रनूनमित्यादि चतसृणां सावर्णिर्जगती पंचम्यष्टमी नवम्योऽनुष्टुभः षष्ठी

मंडलं १०

अनु. ५

॥ ९ ॥

अस्तुप्रतिगृह्णीतमानुवंसुमेधसः ॥ यऽउदाजन्पितरो गोमयं वस्वृतेनाभिदन्परिवत्सुरेवलं । दीर्घायुत्वमंगिरसोवोऽ
 अस्तुप्रति० ॥ यऽऋतेनसूर्यमारोहयन्दिव्यप्रथयन्पृथिवीमातरंवि । सुप्रजास्त्वमंगिरसोवोऽअस्तुप्रति० ॥ अयं ना
 भावदतिवल्गुवोगृहेदेवपुत्राऽऋषयस्तच्छृणोतन । सुब्रह्मण्यमंगिरसोवोऽअस्तुप्रति० ॥ विरूपासऽइदृषयस्तऽइदं
 भीरवैपसः । तेऽअंगिरसःसूनवस्तेऽअग्नेःपरिजज्ञिरे ॥ १ ॥ येऽअग्नेःपरिजज्ञिरेविरूपासोदिवस्परि । नवग्वोनुद
 शग्वोऽअंगिरस्तमःसचादेवेषुमंहते ॥ इंद्रेणयुजानिःसृजंतवाघतोव्रजंगोमंतमश्विनं । सहस्रमेददतोऽअष्टकर्ण्यः
 श्रवोदेवेष्वकृत ॥ प्रनूनंजायतामयंमनुस्तोक्मवरोहतु । यःसहस्रंशताश्वंसद्योदानायमंहते ॥ नतमश्रोतिकश्चनदि
 वऽइवसान्वारभं । सावर्ण्यस्यदक्षिणाविसिंधुरिवपप्रथे ॥ उतदासापरिविषेस्महिष्ठीगोपरीणसा । यदुस्तुर्वश्चमाम
 हे ॥ सहस्रदाग्रामणीर्मरिषन्मनुःसूर्येणास्ययतमानैतुदक्षिणा । सावर्णेदेवाःप्रतिरत्वायुर्यस्मिन्नश्रांताऽअसनामवा

बृहतीसप्तमीसतोबृहतीदशमीगायत्रीअंत्यात्रिष्टुप्(भेदपक्षे-अंगिरसः६विश्वेदेवाः१सावर्णिः४एवं११।अंगिरसोनुक्रमण्यांपाक्षिकाउक्ताः) ।
 (येयज्ञेनेतिचतसृणांत्रिष्टुप्छंदस्त्वंकश्चिद्रूतेतद्बहुविरुद्धं । विरोधास्तु-पञ्चंगिरसांस्तुतिर्वात्यात्रिष्टुवित्यनुक्रमाच्छेषाजगत्यइतिपरिभाषा
 व्याघातएकः । तासांत्रिष्टुप्छंदस्त्वेनादेशपरिभाषयातासामंत्यायाश्चत्रिष्टुप्छंदसिद्धेत्यात्रिष्टुवितिसिद्धानुवादलक्षणदोषाविष्करणद्वितीयः ।
 दशमीत्वस्यगायत्रीजगत्यन्याविनोत्तमामितिशौनकवचनाज्ञानेनस्वेच्छयाव्याख्यानमितिचतुर्थीयश्चेति ।)

ऋक्सं.

अ. ८ अ. २

॥ १० ॥

जं ॥ २ ॥ (१०।५।३) परावतोयेदिधिषंतुऽआप्यंमनुप्रीतासोजनिमाविवस्वतः । ययातेर्येनहुष्यस्यवर्हिषिदेवा
 ऽआसतेतेऽअधिब्रुवंतुनः ॥ विश्वाहिवोनमस्यानिवंध्यानामानिदेवाऽउतयज्ञियानिवः । येस्यजाताऽअदितेरन्ध्रस्प
 रियेपृथिव्यास्तेमऽइहश्रुताहवँ ॥ येभ्योमातामधुमत्पिन्वतेपयःपीयूषंघौरदितिरद्रिवर्हाः । उक्थशुष्मान्वषभरा
 न्त्स्वमसस्ताँऽआदित्याँऽअनुमदास्वस्तये ॥ नृचक्षसोऽअनिमिषंतोऽअर्हणावृहद्देवासोऽअमृतत्वमानशुः । ज्योतीर
 थाऽअहिमायाऽअनागसोदिवोवर्ष्माणंवसतेस्वस्तये ॥ सम्राजोयेसुवृधोयज्ञमायुरपरिहृतादधिरेदिविक्षयं । ताँऽ
 आविवासनमसासुवृक्तिभिर्महोऽआदित्याँऽअदितिस्वस्तये ॥ ३ ॥ कोवस्तोमंराधतियंजुजोषथविश्वेदेवासोमनुषो
 यतिष्ठन । कोवोर्ध्वरंतुविजाताऽअरंकरद्योनःपर्षदत्यंहःस्वस्तये ॥ येभ्योहोत्राप्रथमामायेजेमनुःसमिद्धाग्निर्मनसास
 तहोतृभिः । तऽआदित्याऽअभयंशर्मयच्छतसुगानःकर्तसुपथास्वस्तये ॥ यऽईशिरेभुवनस्यप्रचेतसोविश्वस्यस्थातुर्ज
 गतश्चमंतवः । तेनःकृतादकृतादेनसस्पर्षद्यादेवासःपिपृतास्वस्तये ॥ भरोष्विद्रंसुहवंहवामहंहोमुचंसुकृतंदैव्यंजनं ।
 अग्निमित्रंवरुणंसातयेभगंधावापृथिवीमरुतःस्वस्तये ॥ सुत्रामाणंपृथिवींघामनेहसंसुशर्माणमदितिंसुप्रणीतिं । दैवीं

(१०।५।३) परावतइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगयःप्लातोविश्वेदेवाःपंचदशीषोडश्योःपथ्यास्वस्तिर्जगत्येत्वेद्वेत्तिष्टुभौस्वस्तिस्त्रिष्टुब्वा ।
 (भेदपक्षे-विश्वेदेवाः९दिवः१विश्वेदेवाः४पथ्यास्वस्ति२विश्वेदेवाः१एवं१७) । (गयःप्लातइत्यत्रप्लातोगयोविश्वेदेवाइत्यपिकचित्प्रयुजते)

मंडलं १०

अनु. ५

॥ १० ॥

नावँस्वरित्रामनागसमस्रवंतीमारुहेमास्वस्तये ॥ ४ ॥ विश्वेयजत्राऽअधिवोचतोतयेत्रायध्वनोदुरेवायाऽअभिहुतः ।
 सत्ययावोदेवहृत्याहुवेमशृण्वतोदेवाऽअवसेस्वस्तये ॥ अपामीवामपविश्वामनाहुतिमपारातिदुर्विदत्रामघायुतः ।
 आरेदेवाद्वेषोऽअस्मद्युयोतनोरुणःशर्मयच्छतास्वस्तये ॥ अरिष्टःसमर्तोविश्वऽएधतेप्रप्रजाभिर्जायतेधर्मणस्परि ।
 यमादित्यासोनयथासुनीतिभिरतिविश्वानिदुरितास्वस्तये ॥ यंदेवासोवथवाजसातौयंशूरसातामरुतोहितेधने । प्रा-
 त्र्यावाणंरथमिन्द्रसानसिमरिष्यंतमारुहेमास्वस्तये ॥ स्वस्तिनःपथ्यासुधन्वसुस्वस्त्यं सुवृजनेस्वर्वति । स्वस्तिनःपु-
 त्रकृथेषुयोनिषुस्वस्तिरायेमरुतोदधातन ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथेश्रेष्ठारेकणस्वत्यभियावाममेति । सानोऽअमासोऽअर-
 णेनिपातुस्वावेशाभवतुदेवगोपा ॥ एवाप्तुतेःसूनुरवीवृधद्वोविश्वऽआदित्याऽअदितेमनीषी । ईशानासोनरोऽअम-
 ल्येनास्ताविजनोदिव्योगयेन ॥ ५ ॥ (१०।५।४) कथादेवानांकृतमस्ययामनिसुमंतुनामशृण्वतांमनामहे । को-
 मृळातिकृतमोनोमयस्करत्कृतमऽऊतीऽअभ्याववर्तति ॥ ऋतूयंतिकृतवोहृतसुधीतयोवेनतिवेनाःपतयंत्यादिशः ।
 नमर्दिताविद्यतेऽअन्यऽएभ्योदेवेषुमेऽअधिकामाऽअयंसत ॥ नरावाशंसंपूषणमगोह्यमग्निदेवेद्धमभ्यर्चसेगिरा ।

(१०।५।४) कथादेवानामितिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगयःप्रातोविश्वेदेवाजगतीद्वादशीषोडशीसप्तदश्यस्त्रिष्टुभः (भेदपक्षे—विश्वेदे-
 वाः४आदित्यार्यमणः१विश्वेदेवाः३नद्यः१विश्वेदेवाः४द्यावापृथिव्यौ१विश्वेदेवाः३एवं१७) ।

कृकसं.

अ. ८ अ. २

॥११॥

मंडलं १०

अनु. ५

॥११॥

सूर्यामासाचंद्रमसायमंदिवित्रितंवातमुषसंमक्तुमश्विना ॥ कथाकृविस्तुवीरवान्कयागिराबृहस्पतिर्वावृधतेसुवृक्ति
 भिः । अजऽएकपात्सुहवैभिर्ऋक्भिरहिःशृणोतुबुध्योऽहवीमनि ॥ दक्षस्यवादितेजन्मनिब्रतेराजानामित्रावरुणावि
 वाससि । अंतूर्तपंथाःपुरुषोऽअर्यमासप्तहोताविषुरुपेजन्मसु ॥ ६ ॥ तेनोऽअर्वतोहवनश्रुतोहवंविश्वेशृण्वंतुवा
 जिनोमितद्रवः । सहस्रसामेधसाताविवत्मनामहोयेधनंसमितेषुजम्बिरे+ ॥ प्रवोवायुरंथयुजंपुरंधिस्तोमैःकृणुध्वंस
 ख्यायपूषणं । तेहिदेवस्यसवितुःसवीमनिकृतुंसचैतसचितुःसचैतसः ॥ त्रिःसप्तसुस्रानद्योमहीरपोवनस्पतीन्पर्वतांऽ
 अग्निमूतये । कृशानुमस्तृन्तिष्यंसधस्थऽआरुद्रंरुद्रेषुरुद्रियंहवामहे ॥ सरस्वतीसरयुःसिंधुरुर्मिभिर्महोमहीरवसायंतु
 वक्षणीः । देवीरापोमातरःसूदयित्वोघृतवत्पयोमधुमन्नोऽअर्चत ॥ उतमाताबृहद्दिवाशृणोतुनस्त्वष्टादेवेभिर्जनि
 भिःपितावचः । ऋभुक्षावाजोरथस्पतिर्भगौरण्वःशंसःशशमानस्यपातुनः ॥ ७ ॥ रण्वःसंहृष्टौपितुमांऽइवक्षयोभद्रा
 रुद्राणांमरुतामुपस्तुतिः । गोभिःष्यामयशसोजनेष्वासदादेवासऽइळयासचेमहि ॥ यामेधियंमरुतऽइंद्रदेवाऽअद
 दातवरुणमित्रयूयं । तांपीपयतपयसेवधेनुंकुविद्भिरोऽअधिरथेवहाथ ॥ कुविदंगप्रतियथाचिदस्यनःसजात्यस्यमरु
 तोबुबोधथ । नाभायत्रप्रथमंसंनसामहेतत्रजामित्वमर्दितिर्धातुनः ॥ तेहिद्यावापृथिवीमातरामहीदेवीदेवान्जन्म
 नायज्ञियेऽइतः । उभेर्विभृतऽउभयंभरीमभिःपूरुरेतांसिपितृभिश्चसिंचतः ॥ विषाहोत्राविश्वमश्रोतिवार्यंबृहस्पति

ररमतिःपनीयसी । ग्रावायत्रमधुषुदुच्यतेवृहदवीवशंतमतिभिर्मनीषिणः ॥ एवाकविस्तुवीरवाऽऽकृतज्ञाद्रविणस्यु
 द्रविणसश्चकानः । उक्थेभिरत्रमतिभिश्चविप्रोपीपयद्भयोदिव्यानिजन्म ॥ एवाहतेःसुनुरवीवृधद्वोविश्वऽआदित्याऽ
 अदितेमनीषी । ईशानासोनरोऽअमर्त्येनास्ताविजनोदिव्योगयेन ॥८॥ (१०।५।५) अग्निरिन्द्रोवरुणोमित्रोऽअर्यमा
 वायुःपूषासरस्वतीसजोषसः । आदित्याविष्णुर्मरुतःस्वर्बृहत्सोमोरुद्रोऽअदितिर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ इंद्राग्नीवृत्रहत्येषुस
 त्पतीमिथोहिन्वानातन्वाऽसमोकसा । अंतरिक्षंमह्यापंपुरोजसासोमोघृतश्रीर्महिमानमीरयन् ॥ तेषांहिमह्वामहता
 मनर्वणांस्तोमाँऽइयम्यृतज्ञाऽऽकृतावृधा । येऽअप्सवमर्णवंचित्रराधसस्तेनोरासंतांमहयेसुमित्र्याः⁺ ॥ स्वर्णरमंतरि
 क्षाणिरोचनाद्यावाभूमीपृथिवीस्कंभुरोजसा । पृक्षाऽइवमहयंतःसुरातयोदेवाःस्तवंतेमनुषायसूरयः ॥ मित्रार्यशिक्ष
 वरुणायदाशुपेयासन्नाजामनसानप्रयुच्छतः । ययोर्धामधर्मणारोचतेवृहद्ययोरुभेरोदसीनाधसीवृतौ ॥ ९ ॥ यागौ
 वर्तनिपर्येतिनिष्कृतंपयोदुहानाव्रतनीरवारतः । साप्रब्रुवाणावरुणायदाशुषेदेवेभ्योदाशङ्खविषाविवस्वते ॥ दिवक्ष
 सोऽअग्निजिह्वाऽऽकृतावृधऽऽकृतस्ययोर्निविमृशंतऽआसते । द्यांस्कभित्व्यपऽआचक्रुरोजसायज्ञंजनिन्वीतन्वीऽनि

(१०।५।५) अग्निरिन्द्रइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवासुकोवसुकर्णोविश्वेदेवाजगत्यान्निष्ठुप् (भेदपक्षे-विश्वेदेवाः४मित्रावरुणौ १ गौः १
 विश्वेदेवाः१द्यावापृथिव्यौ१विश्वेदेवाः३अश्विनौ१विश्वेदेवाः३एवं१५) ।

ऋक्सं.

अ.८अ.२

॥१२॥

मंडलं १०

अनु. ५

॥१२॥

मांमृजुः ॥ परिक्षितापितरापूर्वजावरीऽऋतस्ययोनाक्षयतःसमोकसा । द्यावापृथिवीवरुणायसव्रतेधृतवत्पयोमहि
 षायपिन्वतः ॥ पर्जन्यावातावृषभापुरीषिणैद्रवायूवरुणोमित्रोऽअर्यमा । देवाँऽऽदित्याँऽअदितिहवामहेयेपार्थि
 वासोदिव्यासोऽअप्सुये⁺ ॥ त्वष्टारंवायुमृभवोयऽओहतेदैव्याहोताराऽऽषसंस्वस्तये । बृहस्पतिंवृत्रखादंसुमेधसं
 मिंद्रियंसोमंधनसाऽउड्डैमहे ॥ १० ॥ ब्रह्मगामश्वंजनयंतऽओषधीर्वनस्पतीन्पृथिवींपर्वताँऽअपः । सूर्यैदिविरोह
 यंतःसुदानवऽआर्याव्रताविसृजंतोऽअधिक्षमि ॥ भुज्युमंहसःपिपृथोनिरश्विनाश्यावंपुत्रवंधिमृत्याऽअजिन्वतं । क
 मद्युवंविमदायोहथुर्युवंविष्णाप्वं^१विश्वंकायावंसृजथः ॥ पार्वीरवीतन्यतुरेकपादजोदिवोधर्तासिंधुरापःसमुद्रियः ।
 विश्वेदेवासःशृणवन्वचांसिमेसरस्वतीसहधीभिःपुरंध्या ॥ विश्वेदेवाःसहधीभिःपुरंध्यामनोर्यजत्राऽअमृताऽऋत
 ज्ञाः । रातिषाचोऽअभिषाचःस्वर्विदःस्व^१गिरोब्रह्मसूक्तंजुपेरत ॥ देवान्वसिष्ठोऽअमृतान्ववंदेयेविश्वामुवनाभिप्र
 तस्थुः । तेनोरासंतामुरुगायमद्ययुयंपातस्वस्तिभिःसदानः ॥ ११ ॥ (१०।५।६) देवान्हुवेबृहच्छ्रवसःस्वस्तयेज्योति
 ष्कृतोऽअध्वरस्यप्रचेतसः । येषांवृधुःप्रतरंविश्वेदसऽइंद्रज्येष्ठासोऽअमृताऽऋतावृधः ॥ इंद्रप्रसूतावरुणप्रशिष्टा
 येसूर्यस्यज्योतिषोभागमानुशुः । मरुद्गणेवृजनेमन्मधीमहिमाघोनेयज्ञंजनयंतसूरयः ॥ इंद्रोवसुभिःपरिपातुनोगयं

(१०।५।६)देवान्हुवइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यवसुकर्णोविश्वेदेवाजगत्यात्रिष्टुप्(भेदपक्षे-विश्वेदेवाः६अग्नीषोमौ१विश्वेदेवाः८एवं१५) ।

मादित्यैर्नोऽदितिः शर्मयच्छतु । रुद्रोरुद्रेभिर्देवोर्मृळयातिनस्त्वष्टानोग्राभिः सुवितायजिन्वतु ॥ अदितिर्द्यावापृ
 थिवीऽऋतं महदिन्द्राविष्णुमरुतः स्वर्बृहत् । देवाँऽआदित्याँऽअवसेहवामहेवसूत्रुद्रान्तसंवितारंसुदंसंसं ॥ सरस्वान्धी
 भिर्वरुणोधृतव्रतः पूषाविष्णुर्महिमावायुरश्विना । ब्रह्मकृतोऽमृताविश्ववेदसः शर्मनोयंसन्त्रिवरूथमंहसः ॥ १२ ॥
 वृषायज्ञोवृषणः संतुयज्ञियावृषणो देवावृषणो हविष्कृतः । वृषणाद्यावापृथिवीऽऋतावरीवृषापर्जन्योवृषणोवृषस्तुभः ॥
 अग्नीषोमावृषणावाजसातये पुरुषश्स्तावृषणाऽउपब्रुवे । यावीजिरेवृषणो देवयज्ययातानः शर्मन्त्रिवरूथं वियंसतः ॥
 धृतव्रताः क्षत्रियायज्ञनिष्कृतो बृहद्दिवाऽअध्वराणामभिश्चियः । अग्निहोतारऽऋतसापोऽअद्रुहोपोऽअसृजन्ननुवृत्र
 तूयै ॥ द्यावापृथिवीजनयन्नभिर्व्रतापऽओषधीर्वनिनानियज्ञिया । अंतरिक्षं स्वरापप्ररूतयेव शं देवासस्तन्वी ३ निमा
 मृजुः ॥ धर्तारो दिवऽऋभवः सुहस्तावातापर्जन्यार्महिषस्यतन्यतोः । आपऽओषधीः प्रतिरंतुनोगिरो भगोरातिर्वाजि
 नोयंतुमेहवै ॥ १३ ॥ समुद्रः सिंधूरजोऽअंतरिक्षमजऽएकपात्तनयितुरर्णवः । अहिर्बुध्न्यः शृणवद्वचांसि मे विश्वे देवा
 सऽउत सुरयोमम ॥ स्यामवोमनवो देववीतये प्रांचनोयज्ञं प्रणयतसाधुया । आदित्यारुद्रावसंवः सुदानवऽइमा ब्रह्मश
 स्यमानानि जिन्वत ॥ दैव्या होतारा प्रथमापुरोहितऽऋतस्य पंथामन्वैमिसाधुया । क्षेत्रस्य पतिं प्रतिवेशमीमहे विश्वान् देवाँ
 ऽअमृताँऽअप्रयुच्छतः ॥ वसिष्ठासः पितृवद्वाचमक्रत देवाँऽईळानाऽऋषिवत्स्वस्तये । प्रीताऽइव ज्ञातयः काममेत्या

ऋक्सं.

अ. ८ अ. २

॥ १३ ॥

स्मेदैवासोवधूनुतावसु ॥ देवान्त्रसिष्ठोऽमृतान्ववंदेयेविश्वामुवन्नाभिप्रतस्थुः । तेनौरासंतामुरुगायमद्ययुयं पात
 स्वस्तिभिः सदानः ॥ १४ ॥ (१०।५।७) इमांधियंसप्तशीर्ष्णापितानऽकृतप्रजातांबृहतीमविंदत् । तुरीयंस्विज्ज
 नयद्विश्वजन्योयास्यऽउक्थमिंद्रायशंसन् ॥ ऋतंशंसंतऽऋजुदीध्यानादिवस्पुत्रासोऽअसुरस्यवीराः । विप्रंपदमंगि
 रसोदधानायज्ञस्यधामप्रथममनंत ॥ हंसैरिवसखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहनाव्यस्यन् । बृहस्पतिरभिकनिक्र
 दद्वाऽउतप्रास्तौदुच्चविद्वाँऽअंगायत् ॥ अवोद्वाभ्यांपरऽएकयागागुहातिष्ठतीरनृतस्यसेतौ । बृहस्पतिस्तमसिज्यो
 तिरिच्छन्नदुस्त्राऽआकर्विहितिस्रऽआवः ॥ विभिद्यापुरंशयथेमपांचीनिस्त्रीणिसाकमुदधेरकृतत् । बृहस्पतिरुषसंसू
 र्यंगामर्कविवेदस्तनयन्निवद्यौः⁺ ॥ इंद्रोवलंरक्षितारंदुधानांकरेणैवविचकर्तारवेण । स्वेदांजिभिराशिरमिच्छमानो
 रौदयत्पणिमागाऽअमुष्णात् ॥ १५ ॥ सऽईसत्येभिःसखिभिःशुचिर्गोधायसंविधनसैरददः । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभि
 र्वराहैर्धर्मस्वेदेभिर्द्रविणं व्यानत् ॥ तेसत्येनमनसागोपतिंगाऽइयानासऽइषणयंतधीभिः । बृहस्पतिर्मिथोऽअवद्यपे
 भिरुदुस्त्रियाऽअसृजतस्वयुग्भिः ॥ तंवर्धयंतोमतिभिःशिवाभिःसिंहमिवनानदतंसधस्ये । बृहस्पतिर्वृषणंशूरसातौ
 भरैभरेऽअनुमदेमजिष्णुं⁺ ॥ यदावाजमसनद्विश्वरूपमाद्यामरुक्षदुत्तराणिसद्य । बृहस्पतिर्वृषणंवर्धयंतोनानासंतो

(१०।५।७) इमांधियमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोऽयास्योबृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ५

॥ १३ ॥

विभ्रतो ज्योतिरासा⁺ ॥ सत्यामाशिषकृणुतावयोधैकीरिचिच्चवथःस्वेभिरेवैः । पश्चामृधोऽपभवंतु विश्वास्तद्रोद
 सीशृणुतं विश्वमिन्वे⁺ ॥ इंद्रोमहामहतोऽर्णवस्य विमुर्धानमभिनदर्वुदस्य । अहन्नहिमरिणात्सप्तसिंधून्देवैर्द्यावा
 पृथिवीप्रावतनः ॥ १६ ॥ (१०।५।८) उदप्रुतो नवयोरक्षमाणावावदतोऽअभ्रियस्येवघोषाः । गिरिभ्रजो नोर्म
 योमदंतो बृहस्पतिमभ्य^१र्काऽअनावन् ॥ संगोभिरांगिरसोनक्षमाणो भगऽइवेदयमणं निनाय । जनैर्मित्रो न दंपतीऽ
 अनक्ति बृहस्पते वाजयाशूरिवाजौ⁺ ॥ साध्वर्याऽअतिथिनीरिषिराःस्पार्हाःसुवर्णाऽअनवद्यरूपाः । बृहस्पतिःपर्वते
 भ्यो वितूर्यानिर्गाऽऊपेयवमिव स्थिविभ्यः ॥ आप्रुषायन्मधुनऽऋतस्य योनिमवक्षिपन्नर्कऽउल्कामिवद्योः । बृहस्प
 तिरुद्धरन्नश्मनोगाभूम्याऽउद्वेवित्वचं विभेद ॥ अपज्योतिषा तमोऽअंतरिक्षादुद्गःशीपालमिव वातऽआजत् । बृह
 स्पतिरनुमृश्यावलस्याभ्रमिव वातऽआचक्रऽआगाः⁺ ॥ यदावलस्यपीयंतोजसुंभेद्बृहस्पतिरग्निपौंभिरकैः । दृष्टि
 र्नाजिहापरिविष्टमाददाविर्निर्धारकृणोदुस्त्रियाणां ॥ १७ ॥ बृहस्पतिरमतहित्यदासां नामस्वरीणां सदनं गुहायत् ।
 आंडेवंभित्त्वा शकुनस्य गर्भमुदुस्त्रियाःपर्वतस्य तमनाजत् ॥ अश्रापिनद्धं मधुपर्यपश्यन्मत्स्यं नदीनऽउदनिक्षियंतं । नि
 ष्टजं भारचमसं न वृक्षाद्बृहस्पतिर्विरवेणा विकृत्य ॥ सोषामविदत्सःस्व^१ःसोऽअग्निंसोऽअर्केण विवबाधेत मांसि । बृह

(१०।५।८) उदप्रुतइति द्वादशर्चस्य सूक्तस्यायास्यो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. २

॥१४॥

स्पतिर्गोवपुषोवलस्यनिर्मज्जाननपर्वणोजभार ॥ हिमेवपुर्णामुषितावनानिबृहस्पतिनाकृपयद्वलोगाः । अनानुकृत्य
मपुनश्चकारयात्सूर्यामासांमिथऽउच्चरांतः ॥ अभिश्यावंनकृशनेभिरश्वंनक्षत्रेभिःपितरोद्यामपिंशन् । रात्र्यांतमोऽ
अदधुज्योतिरहन्बृहस्पतिर्भिनदद्रिंविदद्वाः⁺ ॥ इदमकर्मनमोऽअभियाययःपूर्विरन्वानोनवीति । बृहस्पतिःसहि
गोभिःसोऽअश्वैःसवीरेभिःसनृभिर्नोवयोधात् ॥ १८ ॥ (१०।६।१) भद्राऽअग्नेर्वध्यश्वस्यसंहशोवामीप्रणीतिः
सुरणाऽउपेतयः । यदींसुमित्राविशोऽअग्रऽइंधतेघृतेनाहुतोजरतेदविद्युतत् ॥ घृतमग्नेर्वध्यश्वस्यवर्धनंघृतमन्नंघृत
स्वस्यमेदनं । घृतेनाहुतऽउर्वियाविपप्रथेसूर्यऽइवरोचतेसर्पिरासुतिः ॥ यत्तेमनुर्यदनीकंसुमित्रःसमीधेऽअग्नेतद्विदं
नवीयः । सरेवच्छोचसगिरोजुषस्वसवाजैदर्षिसऽइहश्रवोधाः ॥ यंत्वापूर्वमीळितोवध्यश्वःसमीधेऽअग्नेसऽइदंजुष
स्व । सनःस्तिपाऽउतभवातनूपादात्रंरक्षस्वयद्विदंतैऽअस्मे⁺ ॥ भवाद्युम्नीवाध्यश्वोतगोपामात्वातारीदुभिमातिर्जना
नां । शूरऽइवधृष्णश्चयवनःसुमित्रःप्रनुवोचंवाध्यश्वस्यनाम ॥ समज्रयापर्वत्याइवसूनिदासावृत्राण्यार्याजिगेथ ।
शूरऽइवधृष्णश्चयवनोजनानांत्वमग्नेपृतनायूरभिष्याः ॥ १९ ॥ दीर्घतंतुर्वृहदुक्षायमग्निःसहस्रस्तरीःशतनीथऽक
श्वा । द्युमान्द्युमत्सुनृभिर्मृज्यमानःसुमित्रेषुदीदयोदेवयत्सु ॥ त्वेधेनुःसुदुर्घाजातवेदोसश्चतेवसमनासवर्धुक् । त्वं

षष्ठेनुवाकेषोऽशसूक्तानि (१०।६।१) भद्राअग्नेरितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवाध्यश्वःसुमित्रोभिस्त्रिष्टुवाद्येद्वेजगत्तौ ।

नृभिर्दक्षिणावद्भिरग्नेसुमित्रोभिरिध्यसेदेवयद्भिः ॥ देवाश्चित्तेऽमृतांजातवेदोमहिमानंवाध्यश्वप्रवोचन् । यत्संपृ
 च्छमानुषीर्विशऽआयुन्त्वंनृभिरजयस्त्वावृधेभिः ॥ पितेवपुत्रमविभरुपस्थेत्वामग्नेवध्यश्वःसपर्यन् । जुषाणोऽअस्य
 समिधंयविष्ठोतपूर्वाऽअवनोव्राधतश्चित् ॥ शश्वदग्निर्वध्यश्वस्यशत्रून्मृभिर्जिगायसुतसोमवद्भिः । समनंचिददहश्चि
 त्रभानोवव्राधतमभिनद्धधश्चित् ॥ अयमग्निर्वध्यश्वस्यवृत्रहासनकात्प्रेद्धोनमसोपवाक्यः । सनोऽअजामीरुतवावि
 जामीनभित्तिष्ठशर्धतोवाध्यश्व ॥ २० ॥ (१०।६।२) इमामेऽअग्नेसमिधंजुषस्वेळस्पदेप्रतिहर्याघृताचीं । वर्ष्म
 न्पृथिव्याःसुदिनत्वेऽअह्नामूर्ध्वोभवसुकृतोदेवयज्या⁺ ॥ आदेवानामग्रयावेहयातुनराशंसोविश्वरूपभिरश्वैः । ऋत
 स्यपथानमसामियेधोदेवेभ्योदेवतमःसुषूदत् ॥ शश्वत्तममीळतेदूत्यायहविष्मंतोमनुष्यासोऽअग्निं । वहिष्ठैरश्वैःसु
 वृत्तारथेनादेवान्वक्षिनिषंदेहहोता ॥ विप्रथतांदेवजुष्टंतिरश्वादीर्घद्राध्मासुरभिभूत्वस्मे । अहेळतामनसादेववहिरिं
 द्रज्येष्ठाऽउशतोयक्षिदेवान्⁺ ॥ दिवोवासानुस्पृशतावरीयःपृथिव्यावामात्रयाविश्रयध्वं । उशतीर्द्वारोमहिनामह
 द्भिर्देवंरथंरथयुधोरयध्वं ॥ २१ ॥ देवीदिवोदुहितरासुशिल्पेऽउषासानक्तासदतानियोनौ । आवांदेवासऽउशती

(१०।६।२) इमामइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यवाध्यश्वःसुमित्रइध्मोनराशंसइळोवहिरिदेवीर्द्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौप्रचेतसौसरस्वती
 ळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. २

॥१५॥

उशंतऽउरौसीदंतुसुभगेऽउपस्थे ॥ ऊर्ध्वोग्रावावृहदग्निःसमिद्धःप्रियाधामान्यदितेरुपस्थे । पुरोहितावृत्विजायज्ञेऽ
 अस्मिन्विदुष्टराद्रविणमायजेथां ॥ तिस्रोदेवीर्वहिरिदं वरीयऽआसीदतचक्रुमावःस्योनं । मनुष्वद्यज्ञसुधिताहवींषी
 ळादेवीघृतपदीजुषंत ॥ देवत्वष्टर्यद्धचारुत्वमानुज्यदंगिरसामभवःसचाभूः । सदेवानांपाथऽउपप्रविद्वानुशन्यक्षि
 द्रविणोदःसुरलः ॥ वनस्पतेरशनयानियूयादेवानांपाथऽउपवक्षिविद्वान् । स्वदातिदेवःकृणवद्धवींष्यवतांद्यावापृ
 थिवीहवमे ॥ आग्नेवहवरुणमिष्टयेनऽइंद्रादिवोमरुतोऽअंतरिक्षात् । सीदंतुवर्हिर्विश्वऽआयजत्राःस्वाहादेवाऽअमृ
 तांमादयंतां ॥ २२ ॥ (१०।६।३) बृहस्पतेप्रथमंवाचोऽअग्रंयत्प्रैरतनामधेयंदधानाः । यदेपांश्रेष्ठंयदरिप्रमासी
 त्प्रेणातदेषांनिहितंगुहाविः⁺ ॥ सक्तुमिवतितउनापुनंतोयत्रधीरामनसावाचमकृत । अत्रासखायःसख्यानिजान
 तेभद्रैषालक्ष्मीर्निहिताधिवाचि⁺ ॥ यज्ञेनवाचःपदवीयमायन्तामन्वाविंदन्नृषिषुप्रविष्टां । तामाभृत्याव्यदधुःपुरुत्रा
 तांससरेभाऽअभिसंनवंते ॥ उतत्वःपश्यन्नददर्शवाचमुतत्वःशृण्वन्नशृणोत्येनां । उतोत्वस्मैतन्वां^१विसंसेजायेवपत्य
 ऽउशतीसुवासाः ॥ उतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुर्नैनंहिन्वंत्यपिवाजिनेषु । अधेन्वाचरतिमाययैषवाचंशुश्रुवांऽअफ
 लामपुष्पां⁺ ॥ २३ ॥ यस्तित्याजसचिविदंसखायंनतस्यवाच्यपिभागोऽअस्ति । यदींशृणोत्यलंकंशृणोतिनहिप्रवेद

(१०।६।३) बृहस्पतइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोबृहस्पतिर्ज्ञानंत्रिष्टुप्नवमीजगती ।

मंडलं १०

अनु. ६

॥१५॥

सुकृतस्यपंथां ॥ अक्षण्वंतःकर्णवंतःसखायोनोज्वेष्वसमावभूवुः । आद्घ्नासंउपकक्षासंउत्वेहृदाइवस्नात्वां
उत्वेददृश्रे ॥ हृदातृष्टेषुमनसोज्वेषुयद्वाह्मणाःसंयजंतसखायः । अत्राहंत्वंविजहुर्वेद्याभिरोहब्रह्माणोविचरंत्युत्वे ॥
इमेयेनार्वाङ्गपरश्चरंतिनब्राह्मणासोनसुतेकरासः । तऽएतेवाचमभिपद्यपापयांसिरीस्तंत्रंतन्वतेऽअप्रजज्ञयः ॥ सर्वेनं
दंतियशसागतेनसभासाहेनसख्यासखायः । किल्बिषस्पृत्पितुषणिह्येषामरंहितोभवतिवाजिनाय ॥ ऋचांत्वःपोष
मास्तेपुपुष्वाङ्गायत्रंत्वोङायतिशकरीषु । ब्रह्मात्वोवदतिजातविद्यायज्ञस्यमात्रांविमिमीतऽउत्वः ॥ २४ ॥ ॥ इत्य
ष्टमाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अष्टपंचाशाध्यायेवर्गाः २४ सूक्तानि १० ऋचः १३३ ॥ त्यागः ॥ अंगिरोभ्य. ६ विश्वेभ्योदेवेभ्य. सावर्ण्य. ४ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ९ नौरूपायैदिव. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ४ पथ्यायैस्वस्त्य. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ अदित्यर्यमभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ८ द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ७ मित्रावरुणाभ्या. गवइ. विश्वेभ्योदेवेभ्य. द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ अश्विभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ९ अग्नीषोमाभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ८ बृहस्पतय. २४ अग्नय. १२ समिद्धायाग्नय. नराशंसाये. इळाये. बर्हिषइ. देवीभ्योद्वाभ्यं इ. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्या. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट्रे. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. ज्ञानाये. ११ इत्यष्टमेद्वितीयः ॥

(१०।६।४) देवानामिति नवर्चस्य सूक्तस्य लौक्यो बृहस्पतिर्देवा अनुष्टुप् (आंगिरसो वा बृहस्पतिरुषिर्दाक्षायण्यदितिर्वाऋषिका) ।

॥२६॥

दितिःपरि ॥ अदितिर्ह्यजनिष्टदक्षयादुहितातव । तां देवाऽअन्वजायंत भद्राऽअमृतबंधवः ॥ १ ॥ यद्देवाऽअदः
 सलिले सुसंरब्धाऽअतिष्ठत । अत्रावो नृत्यतामिव तीव्रोरेणुरपायत ॥ यद्देवायतयो यथा भुवनान्यपि न्वत । अत्रास
 मुद्रऽआगुह्यमासूर्यमजभर्तन ॥ अष्टौ पुत्रासोऽअदितेर्येजातास्तन्वऽस्परि । देवाऽउपप्रेतसप्तभिः परामार्ताडमास्य
 त ॥ सप्तभिः पुत्रैरदितिरुपप्रेतपुर्व्ययुगं । प्रजायै मृत्यवै त्वत्पुनर्मार्ताडमाभरत् ॥ २ ॥ (१०।६।५) जनिष्ठाऽउग्रः
 सहसेतुरायमंद्रऽओजिष्ठो बहुलाभिमानः । अवर्धन्निद्रं मरुतश्चिदत्र मातायद्वीरं दुधनुर्द्धनिष्ठा ॥ द्रुहो निषत्तापृशनी
 चिदेवैः पुरुशं सैनवावृधुष्टऽइंद्रं । अभीवृतेवतामहापदेन ध्वांतात्प्रपित्वा दुदरंतगर्भीः ॥ ऋष्वतेपादाप्रयज्जिगास्यव
 र्धन्वाजाऽउतयेचिदत्र । त्वमिंद्रसालावृकान्सहस्रमासन्दधिषेऽअश्विनावृत्याः ॥ समनातूणि रुपयासियज्ञमाना
 सत्यासख्यायवक्षि । वसाव्यामिंद्रधारयः सहस्राश्विना शूरददतुर्मर्धानि ॥ मंदमानऽऋतादधिप्रजायै सखिभिरिंद्र
 ऽइषिरेभिरर्थै । आभिर्हिमायाऽउपदस्युमागान्मिहः प्रतप्त्राऽअवपत्तमांसि ॥ ३ ॥ सनामानाचिद्धसयोन्यस्माऽअ
 वाहन्निद्रऽउषसो यथानः । ऋष्वैरगच्छः सखिभिर्निकामैः साकंप्रतिष्ठाहृद्याजघंध ॥ त्वं जघंधनमुचिमखस्युं दासं कृ
 प्वानऽऋषये विमायं । त्वंच कथं मनवेस्यो नान्पथो देवत्रांजसेवयानान् ॥ त्वमेतानि पप्रिषे विनामेशानऽइंद्रदधिषे

(१०।६।५) जनिष्ठा इत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य शाक्त्योगौ रिवीतिरिंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ३

॥ १७ ॥

गभस्तौ । अनुत्वादेवाः शर्वसामदंत्युपरिबुध्नान्वनिनश्चकथ ॥ चक्रं यदस्याप्स्वानिषत्तमुतोतदस्मै मध्वि चच्छद्यात् । पृ
 थिव्यामतिषितं यदूधः पयो गोष्वदधाऽओषधीषु ॥ अश्वादि यायेति यद्वदं लोजसोजातमुतमन्यऽएनं । मन्योरियाय
 हर्म्येषु तस्थौ यतः प्रजज्ञऽइंद्रोऽस्य वेद ॥ वयः सुपर्णाऽउपसेदुरिंद्रं प्रियमेधाऽऋषयो नाधमानाः । अपध्वांतमूर्णु
 हि पृथिवि चक्षुर्मुमुग्ध्य १ स्मान्निधयेव ब्रह्मन् ॥ ४ ॥ (१०।६।६) वसूनां वाचकृपऽइयं क्षन्धियावायज्ञैर्वारोदस्योः ।
 अर्वतो वायेरयिमंतः सातौ वनुं वाये सुश्रुणं सुश्रुतो धुः ॥ हवऽएषामसुरो नक्षतद्याश्रवस्यतामनंसानि सतक्षां । चक्षाणा
 यत्र सुविताय देवाद्यौ न वारैभिः कृण्वंतस्वैः ॥ इयमेषाममृता नांगीः सर्वतां ताये कृपणं तरत्नं । धियं च यज्ञं च साधंतस्ते
 नो धांतु वसव्य १ मसामि ॥ आतत्तऽइंद्राय वः पनंताभियऽऊर्ध्वगोमंतं तितृत्सान् । सकृत्स्व १ ये पुरुपुत्रां महीं सहस्रधा
 रां बृहतीं दुदुक्षन् ॥ शचीवऽइंद्रमवसे कृणुध्वमना न तं दमयंतं पृतन्यून । ऋभुक्षणं मघवानं सुवृक्तिं भर्ता यो वज्रं नयं पुरु
 क्षुः ॥ यद्वावानं पुरुतमं पुराषाळा वृत्रहेंद्रो नामान्य प्राः । अचेति प्रासहस्पतिस्तु विष्मन् यदीमुश्मसि कर्तव्ये करत्तत् ॥ ५ ॥
 (१०।६।७) प्रसुवऽआपो महिमानं मुत्तमं कारुर्वो चातिसदने विवस्वतः । प्रसप्तसं त्रेधा हि चक्रमुः प्रसृत्वं रीणामति सिं
 धुरोजसा ॥ प्रतेरद्वरुणो यातवे पथः सिंधो यद्वा जाँऽअभ्यद्रवस्त्वं भूम्याऽअधिप्रवतायासि सानुनाय देषामग्रं जगतामिर
 (१०।६।६) वसूनामिति षळर्चस्य सूक्तस्य गौरिवीतिरिंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०।६।७) प्रसुव इति नवर्चस्य सूक्तस्य प्रैयमेधः सिंधुक्षिन्नद्योजगती ।

मंडलं १०

अनु. ६

॥ १७ ॥

ज्यसि ॥ दिविस्वनोयततेभूम्योपर्यनंतं शुष्ममुदियति भानुना । अन्नादिव प्रस्तनयति वृष्टयः सिंधुर्यदेति वृषभोनरोरु
वत् ॥ अभित्वा सिंधो शिशुमिन्नमातरौ वाश्राऽअर्पति पर्यसेव धेनवः । राजैव युध्वानयसित्वमित्सिचौ यदा सामग्रं प्रव
तामिनक्षसि ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वतिशुतुद्रिस्तोमं स च तापरुण्य ॥ असिक्तयामरुद्धे वितस्तयार्जीकीये शृणु ह्यासु
षोमया ॥ ६ ॥ (परिशिष्टं ॥ सितासिते सरिते यत्र संगथे तत्राप्नुता सो दिवमुत्पतति । ये वै तन्वं १ विसृजंति धीरास्ते ज
ना सोऽमृतत्वं भजंते ॥ १॥) तृष्टामया प्रथमं यातवे सजूः सुसर्त्वारसया श्वेत्यात्या । त्वं सिंधो कुभया गोमतीं कुमुमेह
त्वा सरथं याभिरीयसे ॥ ऋजीत्येनीरुशंतीमहित्वा परिज्रयां सि भरते रजांसि । अदब्धा सिंधुरपसां मपस्तमा श्वानचि
त्रावपुषीव दर्शता ॥ स्वश्वासिंधुः सुरथा सुवासा हिरण्ययी सुकृता वाजिनीवती । ऊर्णावती युवतिः सीलमावत्युताधि
वस्ते सुभगामधुवृधं ॥ सुखं रथं युयुजे सिंधुरश्विनं तेन वाजं सनिषदस्मिन्नाजौ । महान् ह्यस्य महिमा पनस्यते दब्धस्य स्वयं
शसो विरग्निनः ॥ ७ ॥ (१०।६।८) आवऽऋजसऽऊर्जा व्युष्टिष्विद्रं मरुतो रोदसीऽअनक्तन । उभेयथानोऽअहं
नी सचाभुवासदः सदो वरिव स्यात् उद्भिदा ॥ तदुश्रेष्ठं सर्वं न सुनोत नात्यो न हस्तं यतोऽअद्रिः सोतरि । विदध्य १ योऽअ
भिभूतिपौ स्यं महोराये चित्तरुते यदवतः ॥ तदिदं स्य सर्वं न विवेरपो यथापुरा मनवे गातुमश्रेत् । गोऽअर्णसित्वाष्ट्रेऽअ

(१०।६।८) आवऽऋजस इत्यष्टर्चस्य सूक्तस्यैरावतो जरत्कर्णः स पौर्वावाणो जगती ।

ऋक्सं.

अ.८अ.३

॥१८॥

श्वनिर्णिजिप्रेमध्वरेष्वध्वराँऽअशिश्नुयुः ॥ अपहतरक्षसोभंगुरावतःस्कभायतनिर्कृतिसेधतामतिं । आनोरयिसर्ववी
 रंसुनोतनदेवाव्यंभरतश्लोकमद्रयः ॥ दिवश्चिदावोमवत्तरेभ्योविश्वनाचिदाश्वपस्तरेभ्यः । वायोश्चिदासोमरभस्त
 रेभ्योमेष्टिदर्चपितुकृत्तरेभ्यः ॥ ८ ॥ भुरंतुनोयशसःसोत्वंधसोग्रावाणोवाचादिवितादिवित्मता । नरोयत्रदुहतेका
 म्यमध्वाघोषयंतोऽअभितोमिथस्तुरः ॥ सुन्वंतिसोमरथिरासोऽअद्रयोनिरस्यरसंगविषोदुहंतिते । दुहंत्यूधरुपसेच
 नायकंनरोहव्यानमर्जयंतऽआसभिः ॥ एतेनरःस्वपसोऽअभूतनयऽइंद्रायसुनुथसोममद्रयः । वामंवांमंवोदिव्या
 युधाम्नेवसुवसुवःपार्थिवायसुन्वते ॥ ९ ॥ (१०।६।९) अभ्रप्रुषोनवाचाप्रुषावसुहविष्मंतोनयज्ञाविज्ञानुषः । सुमारु
 तंनब्रह्माणमर्हसेगुणमस्तोष्येषानशोभसे ॥ श्रियेमर्यासोऽअंजाँऽरकृण्वतसुमारुतंनपूर्वीरतिक्षपः । दिवस्पुत्रासऽ
 एतानयैतिरऽआदित्यासस्तेऽअक्रानवावृधुः ॥ प्रयेदिवःपृथिव्यानवर्हणात्मनारिरिन्नेऽअभ्रात्रसूर्यः । पार्जस्वतो
 नवीराःपंस्यवोरिशदसोनमर्याऽअभिद्यवः ॥ युष्माकंबुध्रेऽअपांनयामनिविथुर्यतिनमहीश्रथर्यति । विश्वप्सुर्यज्ञो
 ऽअर्वाग्यंसुवःप्रयस्वंतोनसत्राचऽआगत ॥ यूयंधूर्धुप्रयुजोनरश्मिभिर्ज्योतिष्मंतोनभासाव्युष्टिषु । श्येनासोनस्वयं
 शसोरिशदसःप्रवासोनप्रसितासःपरिप्रुषः ॥ १० ॥ प्रयद्वहध्वेमरुतःपराकाद्युयमहःसंवरणस्यवस्वः । विदानासो

(१०।६।९) अभ्रप्रुषइत्यष्टचस्यसूक्तस्यभार्गवःस्यूमरश्मिर्मरुतस्त्रिष्टुप्पंचमीजगती ।

मंडलं १०

अनु. ६

॥१८॥

वसवोराध्यस्याराच्चिद्वेषः सनुतयुयोत ॥ यऽउद्वचियज्ञेऽअध्वरेष्ठामरुन्धोनमानुषोददाशत् । रेवत्सवयोदधतेसुवीरंस
 देवानामपिगोपीथेऽअस्तु ॥ तेहियज्ञेषुयज्ञियासऽऊमाऽआदित्येननाम्नाशंभविष्ठाः । तेनोवतुरथतूर्मनीषामहश्चयाम
 न्नध्वरेचकानाः⁺ ॥ ११ ॥ (१०।६।१०) विप्रासोनमन्मभिः स्वाध्योदेवाव्योऽनयज्ञैः स्वप्नसः । राजानोनचित्राः
 सुसुदृशः क्षितीनां नमर्याऽअरेपसः ॥ अग्निर्नयेभ्राजसारुक्मवक्षसोवातासोनस्वयुजः सद्यऽऊतयः । प्रज्ञातारोनज्ये
 ष्ठाः सुनीतयः सुशर्माणोनसोमाऽऊतयते⁺ ॥ वातासोनयेधुनयोजिगल्वोऽग्नीनां नजिह्वाविरोकिणः । वर्मण्वंतोनयो
 धाः शिमीवंतः पितृणां नशंसाः सुरातयः ॥ रथानां नयेराः सनाभयोजिगीवांसोनशूराऽअभिद्यवः । वरेयवोनमर्याघृ
 तप्रुषोभिस्वर्तारोऽअर्कनसुष्टुभः ॥ अश्वोसोनयेज्येष्ठासऽआशवोदिधिषवोनरथ्यः सुदानवः । आपोननिश्नैरुदभिर्जि
 गल्वोविश्वरूपाऽअंगिरसोऽनसामभिः ॥ १२ ॥ ग्रावाणोनसूरयः सिंधुमातरऽआददिरासोऽअद्र्योनविश्वहा ।
 शिशूलानक्रीळयः सुमातरौ महाग्रामोनयामन्नुतत्विषा⁺ ॥ उषसां नकेतवो ध्वरश्रियः शुभंयवोनां जिभिर्व्यश्वितन् ।
 सिंधवोनययियोभ्राजदृष्टयः परावतोनयोजनानिममिरे ॥ सुभागा न्नोदेवाः कृणुतासुरत्नानस्मान्स्तोतृन्मरुतोवावृधा

(१०।६।१०) विप्रास इत्यष्टस्य सूक्तस्य मरुतिर्मरुतस्त्रिष्टुप् द्वितीयापंचम्याद्याश्चतसश्च जगत् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ३

॥१९॥

मंडलं १०

अनु. ६

॥१९॥

नाः । अधिस्तोत्रस्य सख्यस्य गातसनाद्धिवोरत्नधेयानिसंति ॥ १३ ॥ (१०।६।११) अपश्यमस्य महतो महित्वम
 मर्त्यस्य मर्त्या सुविशु । नानाहनुविभृते संभरेतेऽसिन्वती वप्संती भूर्यत्तः ॥ गुहाशिरोनिहितमृधगक्षीऽसिन्वन्न
 त्तिजिह्वयावनानि । अत्राण्यस्मैपुङ्गिः संभरंत्युत्तानहस्तानमसाधिविशु⁺ ॥ प्रमातुः प्रतरंगुह्यमिच्छन्कुमारो नवीरुधः
 सर्पदुर्वीः । स संनपक्रमविदच्छुचंतैरिरिह्वांसैरिपऽउपस्थैऽअंतः⁺ ॥ तद्वा मृतरौदसी प्रब्रवीमि जायमानो मातरागर्भो
 ऽअत्ति । नाहं देवस्य मर्त्यश्चिकेताग्निरंगविचेताः स प्रचेताः ॥ योऽअस्माऽअन्नंतृष्वाऽदधात्याज्यैर्धृतैर्जुहोति पुष्यति ।
 तस्मै सहस्रमक्षभिर्विचक्षेन्नै विश्वतः प्रत्यङ्मुसित्वं⁺ ॥ किं देवेषु त्यजऽएनश्च कथं पृच्छामि नु त्वामविद्वान् । अक्नीळन्क्री
 ळन्हरिरत्तवेदन्विपर्वशश्च कर्तुगामि वासिः⁺ ॥ विष्टोऽअश्वान्युयुजे वने जाऽऋजीति भीरशनाभिर्गृभीतान् । चक्ष
 देमित्रो वसुभिः सुजातः समानृधेपर्वभिर्वावृधानः⁺ ॥ १४ ॥ (१०।६।१२) अग्निः सप्तिवाजं भरंददात्यग्निर्वीरं शु
 त्यं कर्मनिःष्ठां । अग्नीरोदसी विचरत्समं जन्नग्निर्नारी वीरकुक्षिं पुरंधिं ॥ अग्नेरमृतः समिदस्तु भद्राग्निर्महीरोदसीऽआवि
 वेश । अग्निरेकं चोदयत्समत्स्वग्निर्वृत्राणि दयते पुरुणि ॥ अग्निर्हृत्यं जरंतः कर्णमावाग्निरज्योनि रंदहज्जरुथं । अग्निरत्रि

(१०।६।११) अपश्यमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य सौचीकोग्निरग्निस्त्रिष्टुप् (वैश्वानरोग्निर्वाजं भरः सप्तिरितीमावृषीपाक्षिकौ) । (१०।६।१२)
 अग्निः सप्तिमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य सौचीकोग्निरग्निस्त्रिष्टुप् (वैश्वानरोग्निर्वाजं भरः सप्तिरितीमावृषीपाक्षिकौ) ।

घर्मऽउरुष्यदंतरग्निर्नृमेधप्रजयासृजत्सं⁺ ॥ अग्निर्दाद्रविणंवीरपेशाऽअग्निर्ऋषिभ्यःसहस्रासनोति । अग्निर्दिविहव्यमा
ततानाग्नेर्धामानिविभृतापुरुत्रा⁺ ॥ अग्निमुक्थैर्ऋषयोविह्वयंतेग्निनरोयामनिवाधितासः । अग्निवयोऽअंतरिक्षेपतं
तोग्निःसहस्रापरियातिगोनां ॥ अग्निविशऽईळतेमानुषीर्याऽअग्निमनुषो नहुषोविजाताः । अग्निर्गाधर्वापथ्यामृतस्याग्ने
र्गव्यूतिर्घृतऽआनिषत्ता ॥ अग्नयेब्रह्मऽऋभवंस्ततश्चुरग्निमहामवोचामासुवृत्तिं । अग्नेप्रावजरितारैर्यविष्ठाग्नेमहिद्रवि
णमायजस्व ॥ १५ ॥ (१०।६।१३) ॥ यऽइमाविश्वाभुवनानिजुह्वद्विर्होतान्यसीदत्पितानः । सऽआशिषाद्रविण
मिच्छमानःप्रथमच्छदवरांऽआविवेश ॥ किंस्विदासीदधिष्ठानमारंभणंकृतमत्स्वित्कथासीत् । यतोभूमिंजनयन्वि
श्वकर्मविद्यामौणोन्महिनाविश्वचक्षाः ॥ विश्वतश्चक्षुरुतविश्वतोमुखोविश्वतोबाहुरुतविश्वतस्पात् । संबाहुभ्यांध
मत्तिसंपतत्रैर्द्यावाभूमीजनयन्देवएकः ॥ किंस्विद्वनंकऽउसवृक्षऽआसयतोद्यावापृथिवीनिष्टतक्षुः । मनीषिणोमन
सापृच्छतेदुतद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानिधारयन् ॥ यातेधामानिपरमाण्यावमायामध्यमाविश्वकर्मन्नुतेमा । शिक्षासखि
भ्योहविर्षिस्वधावःस्वयंयजस्वतन्वंवृधानः⁺ ॥ विश्वकर्मन्हविषावावृधानःस्वयंयजस्वपृथिवीमुतद्यां । मुह्यत्वन्येऽ
अभितोजनासऽइहास्माकमघवासुरिरस्तु ॥ वाचस्पतिर्विश्वकर्माणमूतयेमनोजुवंवाजेऽअद्याहुवेम । सनोविश्वानि

(१०।६।१३) यइमाविश्वेतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यभौवनोविश्वकर्माविश्वकर्मात्रिष्टुप्द्वितीयाविराड्रूपा ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ३

॥२०॥

मंडलं १०

अनु. ६

॥२०॥

हव॑नानिजोषद्वि॒श्वशं॑भूरव॑सेसाधु॒क॑र्मा ॥ १६ ॥ (१०।६।१४) चक्षु॑षःपि॒तामन॑साहि॒धीरो॑धृतमे॒नेऽअ॒जन॒न्नम्रा॑मा
ने । य॒देदं॑ताऽअ॒द॒दृहं॑तपूर्व॒ऽआदि॑ह्यावा॒पृथि॒वीऽअ॒प्रथे॑तां ॥ वि॒श्वक॑र्माविम॑नाऽआ॒द्विहा॑याधा॒तावि॑धा॒तापर॑मोतसं
दृक् । तेषा॑मिष्टानि॒समि॑षाम॒दंति॒यत्रा॑सप्तऽऋ॒षीन्पर॑ऽएक॑माहुः⁺ ॥ यो॒नःपि॒ताज॑नि॒तायो॑वि॒धाता॑धामा॒निवेद॑भुव॑ना
नि॒विश्वा॑ । यो॒दे॒वाना॑नाम॒धाऽएक॑ए॒वत॑सं॒प्रश्रं॑भुव॑नाय॒त्यन्या॑⁺ ॥ तऽआ॒यज॑त॒द्रवि॑णं॒सम॑स्माऽऋ॒षयः॑पूर्वे॒जरि॑तारो॒न
भूना॑ । अ॒सूते॑सू॒तेर॑ज॒सिनि॑ष॒त्तेये॑भू॒तानि॑स॒मकृ॑ण्वन्नि॒मानि॑ ॥ प॒रोदि॒वापर॑ऽए॒नापृ॑थि॒व्याप॒रोदे॒वेभि॑रसु॒रैर्य॑दस्ति । कंस्वि
द्भ॒र्भप्र॑थ॒मंद॑ध्रऽआ॒पोय॑त्र॒देवाः॑स॒मप॑श्यंत॒विश्वे॑ ॥ तमि॒द्भ॒र्भप्र॑थ॒मंद॑ध्रऽआ॒पोय॑त्र॒देवाः॑स॒मग॑च्छंत॒विश्वे॑ । अ॒जस्य॑नाभा
व॒ध्येक॑म॒र्षितं॑यस्मि॒न्विश्वा॑नि॒भुव॑नानि॒तस्थुः॑⁺ ॥ नतं॑वि॒दाथ॒यऽइ॒माज॑नाना॒न्यद्यु॑ष्माक॒मंतरं॑वभूव । नी॒हारे॑ण॒प्रावृ॑ता
ज॒ल्प्या॑चासु॒तृप॑ऽउ॒क्थ॑शासं॒श्चर॑न्ति ॥ १७ ॥ (१०।६।१५) यस्ते॑म॒न्योवि॑धद्वज्रसा॒यक॑सहऽओ॒जःपु॑ष्यति॒विश्व॑मा
नु॒षक् । सा॒ह्याम॑दास॒मार्य॑त्वया॒युजा॑सह॒स्कृते॑न॒सह॑सा॒सह॑स्वता ॥ म॒न्युरि॑द्रो॒मन्यु॑रे॒वास॑दे॒वोम॒न्युर्हो॑तावरु॒णोजा॑तवे
दाः । म॒न्युंवि॑शऽई॒ळते॑मानु॒षीर्याः॑पा॒हि॒नो॑म॒न्योत॑प॒सास॑जोषाः ॥ अ॒भीहि॑म॒न्योत॑वस॒स्तवी॑यान्तप॒सायु॑जाविज॒हि॒श

(१०।६।१४) चक्षुषइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यविश्वकर्माविश्वकर्मात्रिष्टुप् । (१०।६।१५) यस्तेमन्योइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यतापसोमन्यु-
र्मन्युस्त्रिष्टुवाद्याजगती ।

त्रून् । अ॒मि॒त्र॒हावृ॒त्रहा॑द॒स्युहा॑च॒वि॒श्वाव॑सू॒न्याभ॑रा॒त्वंनः॑ ॥ त्वं॑हि॒म॒न्योऽअ॒भिभू॑त्यो॒जाःस्वयं॑भू॒र्भामो॑ऽअ॒भिमा॑ति॒षा
हः । वि॒श्वच॑र्ष॒णिःस॒हुरिः॑स॒हावा॑न॒स्मास्वो॑जः॒पृत॑नासु॒धेहि ॥ अ॒भा॒गःस॒न्नप॑परै॒तोऽअ॒स्मित॑व॒क्रत्वा॑त॒विष॑स्य॒प्रचे॑तः ।
तंत्वा॑म॒न्योऽअ॒क्रतु॑जि॒हीठा॑हंस्वा॒तनू॑र्बल॒देया॑य॒मेहि ॥ अ॒यंते॑ऽअ॒स्म्युप॑मे॒ह्यर्वा॑ङ्प्र॒तीची॑नःस॒हुरे॑वि॒श्वधा॑यः । म॒न्यो
वज्रि॒न्नभि॑मा॒माव॑वृ॒त्स्वह॑ना॒वद॑स्यू॒रुत॑वो॒ध्यापेः॑ ॥ अ॒भिप्रे॑हि॒दक्षि॑ण॒तोभ॑वा॒मेधा॑वृ॒त्राणि॑जंघ॒नाव॑भूरि॒ । जुहो॑मि॒तेध॑
रुणं॑म॒ध्वोऽअ॒ग्रमु॑भा॒ऽउ॒पांशु॑प्र॒थमा॑पि॒वाव ॥ १८ ॥ (१०।६।१६) त्वया॑म॒न्योस॑रथ॒मारु॑जं॒तोह॑र्ष॒माणा॑सो॒धृषि॑ता
म॒रुत्वः॑ । ति॒ग्मेष॑व॒ऽआयु॑धासं॒शिशा॑ना॒ऽअ॒भिप्र॑यं॒तुन॑रो॒ऽअ॒ग्निरू॑पाः ॥ अ॒ग्निरि॑व॒मन्यो॑त्वि॒षितः॑स॒हस्व॑से॒नानी॑र्नःस॒हु
रे॒हूत॑ऽए॒धि । ह॒त्वाय॑श॒त्रून्वि॑भ॒जस्व॑वेद॒ऽओजो॑मि॒मानो॑वि॒मृधो॑नु॒दस्व ॥ स॒हस्व॑म॒न्योऽअ॒भिमा॑ति॒स्मेरु॑ज॒न्मृण॑न्प्र
मृ॒णन्प्रे॑हि॒शत्रू॑न् । उ॒ग्रंते॑पा॒जो॒नन्वा॑रु॒रुध्रे॑व॒शीव॑शं॒नय॑स॒ऽएक॑ज॒त्वं ॥ ए॒को॒ब॒हूना॑म॒सिम॑न्य॒वीळि॑तो॒विशं॑वि॒शंयु॑धये॒सं
शि॑शा॒धि । अ॒कृत्त॑रु॒क्त्वया॑यु॒जाव॑यं॒द्युमं॑तं॒घोषं॑वि॒जया॑य॒कृण॑महे ॥ वि॒जेष॑कृ॒दिन्द्र॑ऽइ॒वान॑व॒ब्रवो॑ऽस्माकं॑म॒न्योऽअ॒धिपा॑
भ॒वेह॑ । प्रि॒यंते॑ना॒मस॒हुरे॑गृणी॒मसि॑वि॒द्भात॑मु॒त्संय॑त॒ऽआव॑भूथ ॥ आ॒भूत्या॑स॒हजा॑व॒ज्रसा॑य॒कस॒होवि॑भ॒र्ष्यभि॑भूत॒ऽउत्त॑
रं । क॒त्वा॒नोम॑न्यो॒सह॑मे॒घैधि॑महा॒धन॑स्य॒पुरु॑हूत॒संसृ॑जि ॥ सं॒सृष्टं॑ध॒नमु॑भयं॒समा॑कृत॒मस्मभ्यं॑दत्ता॒वरु॑णश्च॒मन्युः॑ । भि

(१०।६।१६) त्वयामन्यवितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यतापसोमन्युर्मन्युर्जगतीआद्यास्तिसस्त्रिष्टुभः ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ३

॥२१॥

यंदधानाहृदयेषु शत्रवः पराजिता सोऽपनिलयंतां ॥ १९ ॥ (१०।७।१) सत्येनोत्तमिताभूमिः सूर्येणोत्तमिताद्यौः ।
 ऋतेनादित्यास्तिष्ठंति दिविसोमोऽअधिश्चितः ॥ सोमेनादित्यावलिनः सोमेन पृथिवीमही । अथो नक्षत्राणामेषामुपस्थे
 सोमोऽआहितः ॥ सोममन्यते पपिवान्यत्संपिषंत्योषधिं । सोमं यंत्रह्याणो विदुर्न तस्याश्नातिकश्चन⁺ ॥ आच्छद्विधा
 नैर्गुपितो बार्हतैः सोमरक्षितः । ग्राव्णामिच्छुष्वन्तिष्ठसिनतैः अश्नाति पार्थिवः ॥ यत्त्वा देवप्रपिबंतिततऽआप्यायसे
 पुनः । वायुः सोमस्य रक्षिता समानां मासऽआकृतिः ॥ २० ॥ रैभ्यासीदनुदेयी नाराशंसीन्योचनी । सूर्याया भद्रमि
 द्रासोगार्थयैति परिष्कृतं ॥ चित्तिराऽउपवर्हणं चक्षुराऽअभ्यंजनं । द्यौर्भूमिः कोशऽआसीद्यदयात्सूर्यापति ॥ स्तोमा
 ऽआसन्नप्रतिधयः कुरीरुच्छंदऽओपशः । सूर्यायाऽअश्विना वराग्निरासीत्पुरोगवः⁺ ॥ सोमो वधूयुरभवदश्विनास्तामुभा
 वरा । सूर्याय तपत्येशं संतीमनं सा सविता ददात् ॥ मनोऽअस्याऽअनऽआसीद्ध्यौरासीदुतच्छदिः । शुक्राव नडाहावास्तां

सप्तमेनुवाके षट्सूक्तानि (१०।७।१) सत्येनेति सप्तचत्वारिंशद्वचस्य सूक्तस्य सूर्यासावित्री ऋषिकापंचानां सोमो देवता तत एकादशानां सूर्या
 विवाहः सप्तदश्या देवाः अष्टादश्याः सोमा कौण्डकोनविंश्याश्चंद्रमाः ततो नवानां नृणां विवाहमंत्रा आशीः प्रायाः ततो द्वयोर्वा सो देवता एकत्रिंश्या
 यक्ष्महाशिष्ठानां मृचां सूर्यासावित्री अनुष्टुप् चतुर्दशी एकोनविंश्यादिति सप्तस्यो विंशी चतुर्विंशी षड्विंशी षट्त्रिंशी सप्तत्रिंशी चतुश्चत्वारिंशश्च
 त्रिष्टुभः अष्टादशी सप्तविंशी त्रिचत्वारिंशश्च जगत्तुः चतुस्त्रिंशुरो बृहती ।

मंडलं १०

अनु. ७

॥२१॥

यदयात्सूर्यागृहं⁺ ॥ २१ ॥ ऋक्सामाभ्यामभिहितौगावौतेसामनावितः । श्रोत्रंतेचक्रेऽस्तांदिविपंथाश्चराचरः⁺ ॥
 शुचीतेचक्रेयात्यान्यानोऽअक्षऽआहतः । अनोमनस्मयंसूर्यारौहत्प्रयतीपतिं ॥ सूर्यायावहतुःप्रागात्सवितायमुवा
 सृजत् । अघासुहन्त्यतेगावोर्जुन्योःपर्युह्यते ॥ यदश्विनापृच्छमानावयातंत्रिचक्रेणवहतुंसूर्यायाः । विश्वेदेवाऽअनु
 तद्वामजानन्पुत्रःपितराववृणीतपूषा⁺ ॥ यदयातंशुभस्पतीवरेयंसूर्यामुप । कैकचक्रंवासासीत्कदेष्ट्रायतस्थथुः॥ २२ ॥
 द्वेतेचक्रेसूर्येब्रह्माणऽऋतुथाविदुः । अथैकचक्रंयद्गुहातदद्वातयऽइद्विदुः ॥ सूर्यायेदेवेभ्योमित्रायवरुणायच । ये
 भूतस्यप्रचेतसऽइदंतेभ्योकरंनमः ॥ पूर्वापरंचरतोमाययैतौशिशुःक्रीळंतौपरियातोऽअध्वरं । विश्वान्यन्योभुवनाभि
 चष्टऽऋतूरन्योविदधज्जायतेपुनः ॥ नवोनवोभवतिजायमानोह्नांकेतुरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचं
 द्रमास्तिरतेदीर्घमायुः ॥ सुकिंशुकंशलमलिविश्वरूपंहरिण्यवर्णसुवृतंसुचक्रं । आरोहसूर्येऽअमृतस्यलोकंस्योनंपत्येव
 हतुंकृणुष्व ॥ २३ ॥ उदीर्ष्वातःपतिवतीह्येष्टाविश्वावसुंनमसागीर्भिराले । अन्यामिच्छपितृषदंव्यक्तांसतेभागोज
 नुषातस्यविद्धि ॥ उदीर्ष्वातोविश्वावसोनमसेळामहेत्वा । अन्यामिच्छप्रफुल्लं^१संजायांपत्यासृज ॥ अनृक्षराऽऋज
 वःसंतुपंथायेभिःसखायोयंतिनोवरेयं । समर्यमासंभगोनोनिनीयात्संजास्पत्यंसुयममस्तुदेवाः ॥ प्रत्वामुंचामिवरुण
 स्यपाशाद्येनत्वावध्नात्सवितासुशेवः । ऋतस्योनौसुकृतस्यलोकेरिष्टांत्वासहपत्यादधामि ॥ प्रेतोमुंचामिनामुतःसुव

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ३

॥ २२ ॥

द्धाममुतस्करं । यथेयमिन्द्रमीद्वः सुपुत्रा सुभगासन्ति ॥ २४ ॥ पूषा त्वेतो नयतु हस्तगृह्याश्विना त्वा प्रवहतां रथेन । गृहा
 न्गच्छ गृहपत्नी यथा सौवशिनी त्वं विदथ मा वदासि ॥ इह प्रियं प्रजयाते समृध्यतामस्मिन् गृहे गार्हपत्याय जागृहि । एना
 पत्या तन्वं १ संसृज स्वाधाजित्रीं विदथ मा वदाथः ॥ नीललोहितं भवति कृत्या सक्तिर्व्यज्यते । एधं ते ऽस्या ज्ञातयः पतिं
 बंधेषु बध्यते ॥ परादेहि शामुल्यं ब्रह्मभ्यो विभजावसु । कृत्येषा पद्धती भूत्व्या जाया विशते पतिं ॥ अश्रीरात नू भवति रु
 शंती पापया मुया । पतिर्यद्वध्वो ऽवासांसास्वमंगमभिधित्सते ॥ २५ ॥ येवध्वश्चंद्रं वहुतुं यक्ष्मायं तिजनादनु । पुनस्ता
 न्यज्ञिया देवानयं तु यतऽआगताः ॥ माविदन्परिपंथिनो यऽआसीदंतिदं पती । सुगेभिर्दुर्गमतीतामपद्रां त्वरातयः ॥
 सुमंगली रियं वधूरिमांसमेत पश्यत । सौभाग्यमस्यैदत्वायाथास्तं विपरेतन ॥ तृष्टमेतत्कटुकमेतदपाष्ठवद्विषवन्नैतद
 त्वे । सूर्यायो ब्रह्मा विद्यात्सऽइद्वाधूयमर्हति ॥ आशसनं विशसनमथोऽअधिविकर्तनं । सूर्यायाः पश्यरूपाणि तानि
 ब्रह्मा तु शुं धति ॥ २६ ॥ गृभ्णामिते सौभगत्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर्यथासः । भगोऽअयमासं वितापु रं धिर्मह्यं त्वा
 दुर्गार्हपत्याय देवाः ॥ तां पूषन्छिवतमामेरयस्व यस्यां बीजं मनुष्या ऽवपति । यानऽऊरूऽउशती विश्रयाते यस्यामुशंतः
 प्रहरामशेषं ॥ तुभ्यमग्रे पर्यवहन्सूर्या वहुतुना सह । पुनः पतिभ्यो जायां दाऽअग्रे प्रजया सह ॥ पुनः पत्नीमग्निं दादा
 युषा सह वर्चसा । दीर्घायुरस्यायः पतिर्जीवाति शरदः शतं ॥ सोमः प्रथमो विविदे गंधर्वो विविदऽउत्तरः । तृतीयोऽ

मंडलं १०

अनु. ७

॥ २२ ॥

अग्निष्टेपतिस्तुरीयस्तेमनुष्यजाः⁺ ॥ २७ ॥ सोमोददद्गंधर्वायंगंधर्वोददद्गन्धे । रयिंचपुत्रांश्चादादग्निर्मह्यमथोऽह
 मां⁺ ॥ इहैवस्तंमावियौष्टंविश्वमायुर्व्यश्रुतं । क्रीळंतौपुत्रैर्नमृभिर्मोदमानौस्वेगृहे⁺ ॥ आनःप्रजांजनयतुप्रजापतिरा
 जरसायसमनक्त्वयमा । अदुर्मंगलीःपतिलोकमाविशशंनोभवद्विपदेशंचतुष्पदे ॥ अघोरचक्षुरपतिघ्नयेधिशिवाप
 शुभ्यःसुमनाःसुवर्चाः । वीरसूदेवकामास्योनाशंनोभवद्विपदेशंचतुष्पदे ॥ इमांत्वमिंद्रमीद्वःसुपुत्रांसुभगांकृणु ।
 दशास्यांपुत्रानाधेहिपतिमेकादशंकृधि ॥ सम्राज्ञीश्वशुरेभवसम्राज्ञीश्वश्वांभव । ननांदरिसम्राज्ञीभवसम्राज्ञीऽअ
 धिदेवृषु ॥ समंजंतुविश्वेदेवाःसमापोहृदयानिनौ । संमातरिश्वासंधातासमुदेष्रीदधातुनौ ॥ २८ ॥ (॥ परिशि
 ष्टं ॥ ॥ अविधवाभववर्षाणिशतंसाग्रंतुसुव्रता । तेजस्वीचयशस्वीचधर्मपत्नीपतिव्रता ॥ जनयद्बहुपुत्राणिमाच
 दुःखंलभेत्क्वचित् । भर्तातेसोमपानित्यंभवेद्धर्मपरायणः ॥ अष्टपुत्राभवत्वंचसुभगांचपतिव्रता । भर्तुंश्चैवपितुर्भ्रातु
 हृदयानंदिनीसदा ॥ इंद्रस्यतुयथेन्द्राणीश्रीधरस्ययथाश्रिया । शंकरस्ययथागौरीतद्भर्तुरपिभर्तरि ॥ अत्रैयथानुसू
 यास्याद्वसिष्ठस्याप्यरुंधती । कौशिकस्ययथासतीतथात्वमपिभर्तरि ॥ ध्रुवैधिपोष्यामयिमह्यत्वादाद्बृहस्पतिः ।
 मयापत्याप्रजावतीसंजीवशरदःशतं ॥) इत्यष्टमाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥

ऋक्सं.

अ.८अ.४

॥२३॥

मंडलं १०

अनु. ७

एकोनषष्ठध्यायेवर्गाः २८ सूक्तानि १४ ऋचः १४८ ॥ त्यागः ॥ देवेभ्यः ९ इंद्राये. १७ नदीभ्यः ९ ग्राव्णइ. ८ मरुद्भ्यः १६ अग्नये. १४ विश्वकर्मणः. १४ मन्यवः. १४ सोमाये. ५ सूर्याविवाहाये. ११ देवेभ्यः सोमार्काभ्याः. चंद्रमसः. सूर्यासावित्र्या. ९ वधूवाससइ. २ राजयक्ष्मघ्नइ. सूर्यासावित्र्या. १६ ॥ इत्यष्टमेतृतीयः ॥

विहित्र्यधिकैंद्रोवृषाकपिरिंद्राणींद्रश्चसमूदिरेपाङ्गैरक्षोहणंपंचाधिकापायुराग्नेयंराक्षोघ्नैचतुरनुष्टुवंतंहविरेको
नांगिरसोमूर्धन्वान्वामदेव्योवासौर्यवैश्वानरीयमिंद्रंस्तवद्व्यूनारेणुःपंचम्यैंद्रासोमींसहस्रशीर्षाषोडशनारायणः
पौरुषमानुष्टुभंत्रिष्टुवंतंतुसंजागृवद्भिःपंचोनारुणोवैतहव्यआग्नेययज्ञस्यशार्यातोमानवोवैश्वदेवंतुजागतमहि
तान्वःपार्थ्व्यःप्रस्तारपाङ्गैरपुरस्ताद्बृहत्पंतत्रयोदशयुपाद्येचानुष्टुभौनवम्यक्षरैःपङ्क्तिरेकादशीन्यंकुसारिणीप्रैतेष
लूनासर्पोर्बुदःकाद्रवेयोग्राव्णोस्तौत्सप्तम्यंत्येत्रिष्टुभौपंचमीच ॥ ४ ॥ ॥ ॥

॥ हरिःओम् ॥ (१०।७।२) विहिसोतोरसृक्षतनेंद्रं देवममंसत । यत्रामददृषाकपिर्यःपुष्टेषुमत्सखाविश्वस्मा

(१०।७।२) विहिसोतोरिति त्रयोविंशत्यृचेसूक्ते आद्याष्टम्येकादशीद्वादशीचतुर्दशीनामेकोनविंश्यादिचतसृणांचेंद्रऋषिःसप्तमीत्रयो
दशीत्रयोविंशीनामैंद्रोवृषाकपिऋषिः शिष्टानामेकादशर्चापौलोमींद्राणीऋषिकाइंद्रःपंक्तिः।(अत्रयस्यवाक्यमितिपरिभाषांस्वीकृत्यइंद्रंद्राणि
वृषाकपीनांविभागशोदेवतात्वंकेचिन्मन्यंतेतद्भाष्यकारादिविरुद्धं) ।

॥२३॥

दिन्द्रऽउत्तरः ॥ पराहींद्रधावसिवृषाकपेरतिव्यथिः । नोऽअहप्रविंदस्यन्यत्रसोमपीतयेविश्वं ॥ किमयंत्वांवृषाकपिश्च
 कारहरितोमृगः । यस्माऽइरस्यसीदुन्वं१योवापुष्टिमद्वसुविश्वं ॥ यमिमंत्वंवृषाकपिंप्रियमिन्द्राभिरक्षसि । श्वान्वंस्यजं
 भिषदपिकर्णवराहयुर्विश्वं ॥ प्रियातष्टानिमेकपिव्यक्ताव्यदूदुषत् । शिरोन्वंस्यराविषंनसुगंदुष्कृतैभुवंविश्वं ॥ १ ॥
 नमत्स्त्रीसुभसत्तरानसुयाशुतराभुवत् । नमत्प्रतिच्यवीयसीनसक्थ्युद्यमीयसीविश्वं ॥ उवेऽअंवसुलाभिकेयथेवांगभं
 विष्यति । भसन्मेऽअंवसक्थिमेशिरौमेवीवहृष्यतिविश्वं ॥ किंसुवाहोस्वंगुरेपृथुष्टोपृथुजाघने । किंशूरपत्नि
 नस्त्वमभ्यमीषिवृषाकपिंविश्वं ॥ अवीरामिवमामयंशरारुरभिमन्यते । उताहमस्मिवीरिणींद्रपत्नीमरुत्सखावि
 श्वं ॥ संहोत्रंस्मपुरानारीसमनंवावगच्छति । वेधाऽऋतस्यवीरिणींद्रपत्नीमहीयतेविश्वं ॥ २ ॥ इंद्राणीमासु
 नारिषुसुभगांमहमश्रवं । नह्यस्याऽअपरंचनजरसामरतेपतिविश्वं ॥ नाहमिन्द्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेरुते । यस्ये
 दमप्यंहविःप्रियंदेवेषुगच्छतिविश्वं ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रऽआदुसुस्तुषे । घसंतऽइंद्रऽउक्षणःप्रियंकाचित्करंह
 विविश्वं ॥ उक्ष्णोहिमेपंचदशसाकंपचंतिविंशतिं । उताहमग्निपीवऽइदुभाकुक्षीपृणंतिमेविश्वं ॥ वृषभोनतिगमशं
 गोंतर्युथेपुरोरुवत् । मंथस्तऽइंद्रशंहदेयंतैसुनोतिभावयुर्विश्वं ॥ ३ ॥ नसेशेयस्यरंवतैतरासक्थ्याऽकपृत् । सेदीशे
 यस्यरोमशंनिषेदुषोविजृंभतेविश्वं ॥ नसेशेयस्यरोमशंनिषेदुषोविजृंभते । सेदीशेयस्यरंवतैतरासक्थ्याऽकपृद्विश्वं ॥

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ४

॥२४॥

अयमिन्द्रवृषाकपिः परस्वतंहृतं विदत् । असिंसूनां न वै च रुमा देधस्यान् ऽ आचितं विश्वं ॥ अयमैमिविचाकं शद्विचिन्वन्दा
 समार्यं । पिबामिपाकसुत्वं नोभिधीरमचाकं विश्वं ॥ धन्वचयत्कुंतत्रचकतिस्वित्तावियोजना । नेदीयसोवृषाकपे
 स्तुमेहिगृह्णां ऽ उपविश्वं ॥ पुनरेहि वृषाकपे सुविताकल्पयावहै । यऽ एषः स्वमनं शनोस्तु मेषि पथा पुनर्विश्वं ॥ यदुदंचोवृ
 षाकपे गृहमिन्द्राजगंतन । कं १ स्यपुल्वघोमृगः कमगन्जनयोपनो विश्वं ॥ पर्शुर्हनाममानवीसाकंससूवविंशतिं । भद्रं भ
 लत्यस्याऽ अभूद्यस्याऽ उदरमामयद्विश्वं ॥ ४॥ (१०।७।३) रक्षोहणं वाजिनमाजिघर्षिर्मित्रं प्रथिष्ठमुपयामिशर्म । शिशानो
 ऽ अग्निः क्रतुभिः समिद्धः स नो दिवा सरिषः पातु नक्तं ॥ अयोदंष्ट्रो ऽ अर्चिषा यातु धानानुपस्पृश जातवेदः समिद्धः । आजि
 ह्वयामूरदेवान् भस्वक्रव्यादो वृक्तव्यपिधत्स्वासन् ॥ उभोभया विभ्रुपधेहि दंष्ट्रा हिंस्रः शिशानो वरं परं च । उतांतरिक्षे परि
 याहिराजन्जंभैः संधै ह्यभियातु धानान् ॥ यज्ञैरिषूः सन्नममानो ऽ अग्नेवाचाश्रुत्या ऽ अशनिभिर्दिहानः । ताभिर्विध्यहृद
 येयातु धानान् प्रतीचोवाहन् प्रतिभङ्ध्येषां ॥ अग्नेत्वचं यातु धानस्य भिंधि हिंसाशनिर्हरसाहंत्वेन । प्रपर्वाणि जातवेदः शृ
 णीहि क्रव्यात्क्रविष्णुर्विचिनोतु वृक्कणं ॥ ५॥ यत्रेदानीं पश्यसि जातवेदस्तिष्ठतमग्नऽ उतवाचरंतं । यद्वांतरिक्षे पृथिभिः पतं
 तं तमस्ता विध्य शर्वा शिशानः ॥ उता लब्धं स्पृणुहि जातवेदऽ आलेभाना दृष्टिभिर्यातु धानात् । अग्ने पूर्वो निजहि शोशुचानऽ

(१०।७।३) रक्षोहणमिति पंचविंशत्यृचस्य सूक्तस्य भारद्वाजः पायूरक्षोहाग्निस्त्रिष्टुप् अंत्याश्च तस्योनुष्टुभः ।

मंडलं १०

अनु. ७

॥२४॥

आमादुःखिंकास्तमदंत्वेनीः ॥ इहप्रब्रूहियतमः सोऽग्नेयोयातुधानोयऽइदंकृणोति । तमारभस्वसमिधायविष्ठनृच
 क्षसश्चक्षुषेरंधयैनं ॥ तक्षणेनाग्नेचक्षुषारक्षयज्ञं प्रांचवसुभ्यः प्रणयप्रचेतः । हिंस्रं रक्षांस्यभिशोशुचानं मात्वादभन्यातुधा
 नानृचक्षः ॥ नृचक्षारक्षः परिपश्यविक्षुतस्य त्रीणि प्रतिशृणीह्यग्रा । तस्याग्नेपृष्टीर्हरसाशृणीहि त्रेधामूलं यातुधानस्य वृ
 थ ॥ ६ ॥ त्रिर्यातुधानः प्रसितितऽएत्वृतं योऽग्नेऽअनृतेन हंति । तमर्चिषास्फूर्जयन् जातवेदः समक्षमेनं गृणते निवृ
 ङ्क्षि ॥ तदग्नेचक्षुः प्रतिधेहि रे भेशफारुजयेन पश्यसियातुधानं । अथर्ववज्ज्योतिषादैव्येन सत्यं धूर्वतमचितं न्योष ॥ यद
 ग्नेऽअद्यमिथुनाशपातोयद्वाचस्तृष्टं जनयंतरेभाः । मन्योर्मनसः शरव्या जायते यातया विध्यहृदये यातुधानान् ॥ पराशृ
 णीहितपसायातुधानान् पराग्नेरक्षोहरसाशृणीहि । परार्चिषामूरदेवाञ्छृणीहि परासुतृपोऽअभिशोशुचानः ॥ पराद्य
 देवावृजिनं शृणु प्रत्यगेनं शपथायंतु तृष्टाः । वाचास्तेनं शरवऽऋच्छंतु मर्मन्विश्वस्यैतु प्रसितियातुधानः ॥ ७ ॥ यः पौ
 रूषेयेण ऋविषासमङ्गे योऽअश्व्येन पशुना यातुधानः । योऽअध्यायाभरति क्षीरमग्नेतेषां शीर्षाणि हरसापिवृश्च ॥ संवत्स
 रीणं पयऽउस्त्रियायास्तस्य माशीद्यातुधानो नृचक्षः । पीयूषमग्नेयतमस्ति तृप्सात्तं प्रत्यंचमर्चिषा विध्यमर्मन् ॥ विषंगवा
 यातुधानाः पिवंत्वा वृश्चयंतामदितयेदुरेवाः । परैरान्देवः सविता ददातु पराभागमोषधीनां जयंतां ॥ सुनादग्नेमृणसि
 यातुधानान्नत्वारक्षांसि पृतनासु जिग्युः । अनुदहसहमूरान् क्रव्यादो मातेहेत्यामुक्षतदैव्यायाः ॥ त्वं नोऽअग्नेऽअध

ऋक्सं.

अ.८अ.४

॥२५॥

रादुदक्तात्त्वं पश्चादुतरक्षापुरस्तात् । प्रतितेतैऽअजरासस्तपिष्ठाऽअघशंसंशोशुचतोदहंतु ॥ ८ ॥ पश्चात्पुरस्तादधरा
 दुदक्तात्कविः काव्येन परिपाहिराजन् । सखे सखायमजरोजरिम्णे ग्रेमर्ताऽअमर्त्यस्त्वनः ॥ परित्वाग्नेपुरं वयं विप्रंसह
 स्यधीमहि । धृषद्वर्णं दिवेदिवेहंतारं भंगुरावतां ॥ विषेणं भंगुरावतः प्रतिष्मरक्षसौदह । अग्नेति गमेन शोचिषा तपुरग्रा
 भिर्कृष्टिभिः ॥ प्रत्यग्नेमिथुनादहयातुधाना किमीदिना । संत्वा शिशामिजा गृह्यदब्धं विप्रमन्मभिः ॥ प्रत्यग्ने हरं साह
 रं शृणीहि विश्वतः प्रति । यातुधानस्य रक्षसो वलं विरुजवीर्यं ॥ ९ ॥ (१०।७।४) हविष्पांतमजरं स्वविदिदिविस्पृ
 श्याहुतं जुष्टमग्नौ । तस्य भर्मेणे भुवनाय देवा धर्मेणे कं स्वधया पप्रथंत ॥ गीर्णं भुवनं तमसापगूहमाविः स्वरभवज्जातेऽअ
 ग्नौ । तस्य देवाः पृथिवीद्यौरुतापोरण्यन्नोषधीः सख्येऽअस्य ॥ देवेभिर्निवपितो यज्ञियैर्भिरग्निस्तोषाण्यजरं वृहंतं । यो
 भानुना पृथिवीं द्यामुते मामाततानरोदसीऽअंतरिक्षं ॥ यो होतासीत्प्रथमो देव जुष्टो यं समां जन्नाज्येनावृणानाः । स पत
 त्रीत्वरं स्थाजगृह्यच्छात्रमग्निरकृणोज्जातवैदाः ॥ यज्जातवेदो भुवनस्य मूर्धन्नतिष्ठोऽअग्ने सहरोचनेन । तंत्वा हेममति
 भिर्गीर्भिरुक्थैः स यज्ञियोऽअभवोरोदसि प्राः⁺ ॥ १० ॥ मूर्धा भुवो भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् । मा

(१०।७।४) हरिष्पांतमित्येकोनविंशत्यृचस्य सूक्तस्यांगिरसो मूर्धन्वान् सूर्यवैश्वानरौ त्रिष्टुप् । (मरीचिः—हविष्पांतं द्विदैवत्यंसौर्य
 वैश्वानरीयकमिति द्वे देवते अत्र । तेन सूर्यवैश्वानर इत्यग्नेर्गुण इति वदंतः परास्ताः) ।

मंडलं १०।०

अनु. ७

॥२५॥

यामूतुयज्ञियांनामेतामपोयत्तूणिश्चरतिप्रज्ञानन्⁺ ॥ दृशेन्योयोमहिनासमिद्धोरोचतदिवियोनिर्विभावा । तस्मिन्न
 भौसूक्तवाकेनदेवाहविर्विश्वऽआजुहवुस्तनूपाः⁺ ॥ सूक्तवाकंप्रथममादिदग्निमादिद्धविरजनयंतदेवाः । सऽएषांय
 जोऽअभवत्तनूपास्तंघौर्वेदुतंपृथिवीतमापः॥ यंदेवासोजनयंताग्निंयस्मिन्नाजुहवुर्भुवनानिविश्वा । सोऽअर्चिषापृथिवीं
 द्यामुतेमामृजुयमानोऽअतपन्महित्वा⁺ ॥ स्तोमेनहिदिविदेवासोऽअग्निमजीजनन्छक्तिभीरोदसिप्रां । तमूऽअकृ
 ण्वन्त्रेधाभुवेकंसऽओषधीःपचतिविश्वरूपाः ॥ ११ ॥ यदेदेनमदधुर्यज्ञियांसोदिविदेवाःसूर्यमादितेयं । यदाच
 रिष्णूमिथुनावभूतामादिप्रापश्यन्भुवनानिविश्वा ॥ विश्वस्माऽअग्निभुवनायदेवावैश्वानरंकेतुमहामकृण्वन् ।
 आयस्ततानोषसोविभातीरपोऽऊर्णोतितमोऽअर्चिषायन्⁺ ॥ वैश्वानरंकवयोयज्ञियांसोग्निदेवाऽअजनयन्नजुर्यं ।
 नक्षत्रंप्रलममिनच्चरिष्णुयक्षस्याध्यक्षंतविष्वहंतं ॥ वैश्वानरंविश्वहादीदिवांसंमंत्रैरग्निकविमच्छावदामः । योमहि
 म्नापरिवभूवोर्वीऽउतावस्तादुतदेवःपरस्तात् ॥ द्वेसुतीऽअशृणवंपितृणामहंदेवानामुतमर्त्यानां । ताभ्यामिदंविश्व
 मेजत्समेतियदैतरापितरैमातरैच ॥ १२ ॥ द्वेसमीचीर्विभृतश्चरंतशीर्षतोजातमनसाविमृष्टं । सप्रत्यङ्विश्वामुव
 नानितस्थावप्रयुच्छन्तरणिभ्राजमानः ॥ यत्रावदेतेऽअवरःपरश्चयज्ञन्योःकतरोनौविवेद । आशैकुरित्संधमादंस
 खायो नक्षतयज्ञंकऽइदंविवाचत् ॥ कत्यग्नयःकतिसूर्यासःकत्युषासःकत्युस्विदापः । नोपस्पिजैवःपितरोवदामिपृ

ऋक्सं.

अ.८अ.४

॥२६॥

च्छामिवः कवयो विद्वन्नेकं⁺ ॥ यावन्मात्रमुषसोनप्रतीकंसुपण्यो^१ इव स ते मातरि श्वः । तावदधात्युपयज्ञमायन्ब्राह्म
 णो होतुरवरो निषीदन् ॥ १३ ॥ (१०।७।५) इन्द्रस्तवानृतमयस्यमहाविंवाधेरो^१ चनाविज्मोऽन्तान् । आयःप
 प्रौचर्षणीधृद्वरोभिः प्रसिंधुभ्योरिरिचानोमहित्वा⁺ ॥ ससूर्यः पर्युर्वरांस्येद्रोववृत्याद्रथ्येवचक्रा । अतिष्ठंतमपस्यं^१
 नसर्गकृष्णातमांसित्विष्याजघान ॥ सुमानमस्माऽअनपावृदर्वक्ष्मयादिवोऽअसमं ब्रह्मनव्यं । वियःपृष्ठेवजनिमा
 न्युर्यऽइन्द्रश्चिकायनसखायमीषे⁺ ॥ इन्द्रायगिरोऽअनिशितसर्गाऽअपःप्रेरयंसगरस्यबुधात् । योऽअक्षणेवचक्रिया
 शचीभिर्विष्वक्तस्तंभपृथिवीमुतद्यां⁺ ॥ आपांतमन्युस्तृपलप्रभर्माधुनिःशिमीवान्छरुमांऽऋजीषी । सोमोविश्वान्य
 तसावनानि नार्वागिन्द्रप्रतिमानानि देभुः ॥ १४ ॥ नयस्यद्यावापृथिवीनधन्वनांतरिक्षं नाद्रयः सोमोऽअक्षाः । यद
 स्यमन्युरधिनीयमानः शृणाति विलुरुजति स्थिराणि ॥ जघानवृत्रं स्वधितिर्वनैवरुरोजपुरोऽअरदन्नसिंधून् । विभेद
 गिरिनवमिन्नकुंभमागाऽइन्द्रोऽअकृणुतस्वयुग्भिः ॥ त्वंहृत्यदृणयाऽइन्द्रधीरोसिर्नपर्ववृजिनाशृणासि । प्रयेमित्रस्य
 वरुणस्य धामयुजं नजनामिनंति मित्रं⁺ ॥ प्रयेमित्रं प्रार्यमणंदुरेवाः प्रसंगिरः प्रवरुणंमिनंति । न्यमित्रेषुवधमिद्रतुस्रं
 वृषन्वृषाणमरुषंशिशीहि ॥ इन्द्रोदिवऽइन्द्रोऽईशेपृथिव्याऽइन्द्रोऽअपामिद्रऽइत्पर्वतानां । इन्द्रोवृधामिद्रऽइन्मेधिरा

(१०।७।५) इन्द्रस्तवेत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्य वैश्वा मित्रोरेणुरिन्द्रः पंचम्या इन्द्रासोमौ त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ७

॥२६॥

णामिन्द्रःक्षेमेयोगेहव्यऽइन्द्रः ॥ १५ ॥ प्राक्तुभ्यऽइन्द्रःप्रवृधोऽअहंभ्यःप्रांतरिक्षात्प्रसमुद्रस्यधासेः । प्रवातस्यप्रथसः
 प्रज्मोऽअंतात्प्रसिंधुभ्योरिरिचेप्रक्षितिभ्यः ॥ प्रशोशुचत्याऽउषसोनकेतुरसिन्वातेवर्ततामिन्द्रहेतिः । अश्मेवविध्य
 दिवऽआसृजानस्तपिष्ठेनहेषसाद्रोधमित्रान् ॥ अन्वहमासाऽअन्विद्वनान्यन्वोषधीरनुपर्वतासः । अन्विद्रोदसी
 वावशानेऽअन्वापोऽअजिहतजायमानं ॥ कर्हिस्वित्सातऽइन्द्रचेत्यासदधस्ययद्भिन्नदोरक्षऽएषत् । मित्रक्रुवोयच्छस
 नेनगावःपृथिव्याऽआपृगमुयाशयते ॥ शुत्रयंतोऽअभियेनस्तत्स्मेमहिब्राधैतऽओगुणासऽइन्द्र । अंधेनामि
 त्वास्तमसासचंतांसुज्योतिषोऽअक्तवस्तांसभिष्युः ॥ पुरुणिहित्वासर्वनाजनानांब्रह्माणिमंदंगृणतामृषीणां ।
 इमामाघोषन्नवसासहृतिंतिरोविश्वाऽअर्चतोयाह्यवाङ्⁺ ॥ एवातेव्यमिन्द्रभुंजतीनांविद्यामसुमतीनानवानां ।
 विद्यामवस्तोरवसागृणंतोविश्वामित्राऽउततऽइन्द्रनूनं ॥ शुनंहवेममधवानमिन्द्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ । शृण्वंत
 मुग्रमूतयैसमत्सुघ्नंतैवृत्राणिसंजितंधनानां ॥ १६ ॥ (१०।७।६) सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् । सभूमिं
 विश्वतोवृत्वात्यतिष्ठदशांगुलं⁺ ॥ पुरुषऽएवेदंसर्वयद्भूतयच्चभव्यं । उतामृतत्वस्येशानोयदन्नैनातिरोहति ॥ एता
 वानस्यमहिमातो ज्यायांश्चपुरुषः । पादोस्यविश्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि⁺ ॥ त्रिपादूर्ध्वऽउदैत्पुरुषःपादोस्येहा

(१०।७।६) सहस्रशीर्षेतिषोळशर्चस्यसूक्तस्यनारायणःपुरुषोनुष्टुबंत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

म. ८ अ. ४

॥२७॥

भवत्पुनः । ततोविष्वङ् व्यक्रामत्साशनानश्नेऽभि⁺ ॥ तस्माद्विराज्जायतविराजोऽधिपूरुषः । सजातोऽअ
त्यरिच्यतपश्चाद्भूमिमथोपुरः⁺ ॥ १७ ॥ यत्पुरुषेणहविषादेवायज्ञमतन्वत । वसंतोऽअस्यासीदाज्यं ग्रीष्मऽध्वमः
शरद्धविः⁺ ॥ तंयज्ञंवर्हिषिप्रौक्षन्पुरुषंजातमग्रतः । तेनदेवाऽअयजंतसाध्याऽऋषयश्चये⁺ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतःसं
भृतंपृषदाज्यं । पशून्तांश्चक्रेवायव्यानारुण्यान्ग्राम्याश्चये⁺ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतऽऋचःसामानिजज्ञिरे । छंदांसिज
ज्ञिरेतस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥ तस्मादश्वाऽअजायंतयेकेचोभयादतः । गावोहजज्ञिरेतस्मात्तस्माज्जाताऽअजावयः
॥ १८ ॥ यत्पुरुषंव्यदधुःकतिधाव्यकल्पयन् । मुखंकिमस्यकौवाहकाऽऊरूपादाऽउच्येते ॥ ब्राह्मणोस्यमुखमासी
द्वाह्राजिन्यःकृतः । ऊरूतदस्ययद्वैश्यःपद्भ्यांशूद्रोऽअजायत ॥ चंद्रमामनसोजातश्चक्षुःसूर्योऽअजायत । मुखादिं
द्रश्चाग्निश्चप्राणाद्वायुरजायत ॥ नाभ्याऽआसीदंतरेक्षंशीर्ष्णोद्यौःसमवर्तत । पद्भ्यांभूमिर्दिशःश्रोत्रात्तथालोकाऽ
अकल्पयन् ॥ सप्तास्यासन्परिधयस्त्रिःसप्तसमिधःकृताः । देवायद्यज्ञंतन्वानाऽअवध्नन्पुरुषंपशुं⁺ ॥ यज्ञेनयज्ञमय
जंतदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसचंतयत्रपूर्वसाध्याःसंतिदेवाः⁺ ॥ १९ ॥ (१०।८।१)
संजागृवद्भिर्जरमाणऽइध्यतेदमेदमूनाऽइषयन्निळस्पदे । विश्वस्यहोताहविषोवरैण्योविभुर्विभावांसुषखासखीयते⁺ ॥

अष्टमेनुवाकेनवसूक्तानि (१०।८।१) संजागृवद्विरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यैतहन्योरुणोजगलंयात्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ८

॥२७॥

सदंशतश्रीरतिथिर्गृहेगृहेवनेवनेशिश्नियेतक्वीरिव । जनंजनंजन्योनातिमन्यतेविशऽआक्षेतिविश्योऽविशंविशं ॥
 सुदक्षोदक्षैः क्रतुनासिसुक्रतुरग्रेकविःकाव्येनासिविश्ववित् । वसुर्वसूनांक्षयसित्वमेकऽइद्व्यावाचयानिपृथिवीचपुष्य
 तः ॥ प्रजानन्नग्रेतवयोनिमृत्वियमिळायास्पदेधृतवतमासदः । आतेचिकित्रऽउषसांमिवेतयोरेपसःसूर्यस्येवरश्मयः ॥
 तवश्रियोवर्ष्यस्येवविद्युतश्चित्राश्चिकित्रऽउषसांनकेतवः । यदोषधीरभिसृष्टोवनानिचपरिस्वयंचिनुषेऽअन्नमास्ये*
 ॥ २० ॥ तमोषधीर्दधिरेगर्भमृत्वियंतमापोऽअग्निंजनयंतमातरः । तमित्समानंवनिनश्चवीरुधोतवतीश्चसुवतेचवि
 श्वहा ॥ वातोपधूतऽइषितोवशाऽअनुतृषुयदन्नावेविषद्वितिष्ठसे । आतेयतंतैरथ्योऽयथापृथक्शर्धास्यग्रेऽअजरा
 णिधक्षतः ॥ मेधाकारंविदथस्यप्रसाधनमग्निंहोतारंपरिभूतममतिं । तमिदमेहविष्यासमानमित्तमिन्महेवृणतेना
 न्यंतवत् ॥ त्वामिदं वृणतेत्वायवोहोतारमग्नेविदथेषुवेधसः । यदेवयंतोदधतिप्रयांसितेहविष्मंतोमनवोवृक्तवर्हि
 षः ॥ तवाग्नेहोत्रंतवपोत्रमृत्वियंतवनेष्ट्वमग्निं तायतः । तवप्रशास्त्रंत्वमध्वरीयसिब्रह्माचासिगृहपतिश्चनोदमे
 ॥ २१ ॥ यस्तुभ्यमग्नेऽअमृतायमर्त्यःसमिधादाशदुतवाहविष्कृति । तस्यहोताभवसियासिदूत्यमुपब्रूषेयजस्यध्व
 रीयसि ॥ इमाऽअस्मैमतयोवाचोऽअस्मदाऽऽक्रुचोगिरःसुष्टुतयःसमंगमत । वसूयवोवसवेजातवेदसेवृद्धासुचिद्वर्धनो
 यासुचाकनत् ॥ इमांप्रत्नायसुष्टुतिंनवीयसीवोचेयमस्माऽउशतेशृणोतुनः । भूयाऽअंतराहृद्यस्यनिस्पृशेजायेवपत्यऽ

ऋक्सं.

अ.८अ.४

॥२८॥

उ॒श॒ती॒सु॒वा॒साः ॥ यस्मि॒न्न॒श्वो॒सऽऋ॒ष॒भा॒सऽउ॒क्ष॒णो॒व॒शा॒मे॒षाऽअ॒व॒सृ॒ष्टा॒सऽआ॒हु॒ताः । की॒ला॒ल॒पे॒सो॒मं॒पृ॒ष्ठा॒य॒वे॒ध॒से॒हृ॒दा
 म॒तिं॒ज॒न॒ये॒चा॒रु॒म॒ग्न॒ये ॥ अ॒हा॒व्य॒ग्ने॒ह॒वि॒रा॒स्ये॒ते॒सु॒ची॒व॒धृतं॒च॒र्म्बी॒व॒सो॒मः । वा॒ज॒स॒नि॒र॒यि॒म॒स्मे॒सु॒वी॒रं॒प्र॒श॒स्तं॒धै॒हिय॒श॒सं॒वृ
 हंतं ॥ २२ ॥ (१०।८।२) य॒ज्ञ॒स्य॒वो॒र॒थ्यं॒वि॒श॒प॒तिं॒वि॒शां॒हो॒ता॒र॒म॒क्तो॒र॒ति॒थिं॒वि॒भा॒व॒सुं । शो॒च॒न्नु॒ष्का॒सु॒ह॒रि॒णी॒षु॒ज॒भु॒र॒द्रु
 षा॒के॒तु॒र्य॒ज॒तो॒द्या॒म॒शाय॒त ॥ इ॒म॒मं॒ज॒स्पामु॒भये॒ऽअ॒कृ॒ण्व॒त॒ध॒र्माण॒म॒ग्निं॒वि॒द॒थ॒स्य॒सा॒धनं । अ॒क्तुं॒न॒य॒ह॒मु॒ष॒सः॒पु॒रो॒हि॒तं॒त॒नू
 न॒पा॒त॒म॒रु॒ष॒स्य॒नि॒स॒ते ॥ ब॒ळ॒स्य॒नी॒था॒वि॒प॒णे॒श्च॒म॒न्म॒हे॒व॒याऽअ॒स्य॒प्र॒हु॒ताऽआ॒सु॒र॒त्त॒वे । य॒दा॒घो॒रा॒सो॒ऽअ॒मृ॒त॒त्व॒मा॒श॒ता
 दि॒ज्ज॒न॒स्य॒दै॒व्य॒स्य॒च॒र्कि॒रन् ॥ ऋ॒त॒स्य॒हि॒प्र॒सि॒ति॒द्यौं॒रु॒रु॒व्य॒चो॒न॒मो॒म॒ह्यं॒१॒र॒म॒तिः॒प॒नी॒य॒सी । इं॒द्रो॒मि॒त्रो॒व॒रु॒णः॒संचि॑कि॒त्रि
 रे॒थो॒भगः॒स॒वि॒ता॒पू॒त॒दक्ष॒सः ॥ प्र॒रु॒द्रे॒ण॒य॒यि॒ना॒यं॒ति॒सिं॒ध॒व॒स्ति॒रो॒म॒ही॒म॒र॒म॒तिं॒द॒ध॒न्वि॒रे । ये॒भिः॒परि॑ज्मा॒परि॑य॒न्नु॒रु॒ज्र॒यो
 वि॒रो॒रु॒व॒ज्ज॒ठ॒रो॒वि॒श्व॒मु॒क्ष॒ते ॥ २३ ॥ ऋ॒णा॒रु॒द्रा॒म॒रु॒तो॒वि॒श्व॒कृ॒ष्ट॒यो॒दि॒वः॒श्ये॒ना॒सो॒ऽअ॒सु॒र॒स्य॒नी॒ळ॒यः । ते॒भिश्च॑ष्टे॒वरु॑णो
 मि॒त्रो॒ऽअ॒र्य॒मै॒द्रो॒दे॒वे॒भि॒र॒र्व॒शे॒भि॒र॒र्व॒शः ॥ इं॒द्रे॒भु॒जं॒श॒श॒मा॒ना॒सऽआ॒श॒त॒सू॒रो॒दृ॒शी॒के॒वृ॒ष॒ण॒श्च॒पौ॒स्ये । प्र॒ये॒न्व॒स्यार्ह॑णा॒त॒तक्षि॑
 रे॒यु॒जं॒व॒ज्रं॒नृ॒ष॒द॒ने॒षु॒का॒र॒वः ॥ सू॒रं॒श्चि॒दा॒ह॒रि॒तो॒ऽअ॒स्य॒री॒र॒म॒दि॒द्रा॒दा॒क॒श्चि॒द्भ॒य॒ते॒त॒वी॒य॒सः । भी॒म॒स्य॒वृ॒ष्णो॒ज॒ठ॒रा॒द॒भि॒श्व
 सो॒दि॒वे॒दि॒वै॒स॒ह॒रि॒स्त॒न्न॒वा॒धितः ॥ स्तो॒मो॒वो॒ऽअ॒द्य॒रु॒द्रा॒य॒शि॒क्से॒क्ष॒य॒द्वी॒रा॒य॒न॒म॒सा॒दि॒दि॒ष्टन । ये॒भिः॒शि॒वः॒स्व॒वाँ॒ऽए॒व

(१०।८।२) यज्ञस्येतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यमानवःशार्थातोविश्वेदेवाजगती ।

मंडलं १०

अनु. ८

॥२८॥

यावभिर्दिवःसिषक्तिस्वयंशानिकामभिः ॥ तेहिप्रजायाऽअभरंतविश्रवोबृहस्पतिर्वृषभःसोमंजामयः । यज्ञैरथर्वाप्र
थमोविधारयद्देवादक्षैर्भृगवःसंचिकित्रिरे ॥ २४ ॥ तेहिद्यावापृथिवीभूरिरेतसानराशंसश्चतुरंगोयमोदितिः । देव
स्त्वष्टाद्रविणोदाऽऋभुक्षणःप्ररोदसीमरुतोविष्णुरहिरे ॥ उतस्यनऽउशिजामुर्वियाकविरहिःशृणोतुबुध्योऽहवीमनि ।
सूर्यामासाविचरंतादिविक्षिताधियाशमीनहुषीऽअस्यबोधतं ॥ प्रनःपूषाचरथंविश्वदेव्योपांनपादवतुवायुरिष्टये ।
आत्मानंवस्योऽअभिवातमर्चततदश्विनासुहवायामनिश्रुतं ॥ विशामासामभयानामधिक्षितंगीर्भिरुस्वयंशसंगृणी
मसि । आभिर्विश्वाभिरदितिमनर्वणमक्तोर्युवानंनृमणाऽअधापतिं ॥ रेभदत्रजनुषापूवोऽअंगिराग्रावाणऽऊर्ध्वाऽ
अभिचक्षुरध्वरं । येभिर्विहायाऽअभवद्विचक्षणःपार्थःसुमेकंस्वधितिर्वनन्वति ॥ २५ ॥ (१०।८।३) महिद्यावा
पृथिवीभूतमुर्वीनारीयहीनरोदसीसदनः । तेभिर्नःपातंसह्यसऽएभिर्नःपातंशूषणिं ॥ यज्ञेयज्ञेसमत्योदेवान्तसंपर्य
ति । यःसुम्रैर्दीर्घश्रुत्तमऽआविवासात्येनान् ॥ विश्वेषामिरज्यवोदेवानांवामहः । विश्वेहिविश्वमहसोविश्वेयज्ञेषु
यज्ञियाः ॥ तेष्वाराजानोऽअमृतस्यमंद्राऽअर्यमामित्रोवरुणःपरिज्मा । कद्रुद्रोनृणांस्तुतोमरुतःपूषणोभगः ॥ उत

(१०।८।३) महीतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यपार्थ्यस्तान्वोविश्वेदेवाःप्रस्तारपंक्तिःद्वितीयात्रयोदश्यनुष्टुभौनवम्यक्षरैःपंक्तिरेकादशीन्यंकुसा
रिण्यंत्यापुरस्ताद्बृहती ।

ऋक्सं.

अ. ८३

॥ २९ ॥

नोनक्तमपांवृषण्वसूसूर्यामासासदनायसधन्या । सचायत्साद्येषामहिर्बुध्रेषुबुध्न्यः* ॥ २६ ॥ उतनोदेवावश्विनाशु
 भस्पतीधामभिर्मित्रावरुणाऽउरुष्यतां । महःसरायएषतेतिधन्वेवदुरिता⁺ ॥ उतनोरुद्राचिन्मृळतामश्विनाविश्वेदे
 वासोरथस्पतिर्भगः । ऋभुर्वाजऽऋभुक्षणःपरिजमाविश्ववेदसः ॥ ऋभुर्ऋभुक्षाऽऋभुर्विधतोमदऽआतेहरींजुजुवान
 स्यवाजिना । दुष्टरंयस्यसामचिदधग्यज्ञोनमानुषः ॥ कृधीनोऽअहयोदेवसवितःसचस्तुषेमघोना । सहोनऽइंद्रोव
 ह्निभिर्न्येषांचर्षणीनांचक्रंरश्मिनयौयुवे ॥ ऐषुद्यावापृथिवीधातमहदस्मेवीरेषुविश्वचर्षणिश्रवः । पृक्षंवाजस्यसातये
 पृक्षंरायोततुर्वणे ॥ २७ ॥ एतंशंसमिंद्रास्सयुष्ट्वंकूचित्संतंसहसावन्नभिष्टयेसदापाह्यभिष्टये । मेदतांवेदतावसो ॥
 एतंमेस्तोमंतनानसूर्येद्युतद्यामानंवावृधंतनृणां । संवननंनाश्व्यंतष्टेवानपच्युतं ॥ वावर्तयेषांरायायुक्तैषांहिरण्ययी ।
 नेमधितानपौस्यावृथेवविष्टांतां ॥ प्रतद्दुःशीमेपृथवानेवेनेप्ररामेवोचमसुरेमघवत्सु । येयुक्त्वायपंचशतास्सयुपथावि
 श्राव्येषां ॥ अधीन्वत्रसप्ततिंचसप्तच । सद्योदिदिष्टतान्वःसद्योदिदिष्टपार्थ्यःसद्योदिदिष्टमायवः⁺ ॥ २८ ॥ (१०।८।४)
 प्रैतेवदंतुप्रवयंवदामग्रावभ्योवाचंवदतावदंध्यः । यदद्रयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंघोषंभरथेद्रायसोमिनः ॥ एतेव
 दंतिशतवत्सहस्रवदभिक्रंदंतिहरितेभिरासभिः । विष्टीग्रावाणःसुकृतःसुकृत्ययाहोतुश्चित्पूर्वेहविरद्यमाशत ॥ एतेव

(१०।८।४) प्रैतइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यकाद्रवेऽऽःसर्पोग्रावाणोजगतीपंचमीसप्तमीचतुर्दश्यस्त्रिष्टुभः ।

मंडलं १०

अनु. ८

॥ २९ ॥

दंत्यविदन्ननामधुन्यूखयंतेऽधिपक्रऽआमिषि । वृक्षस्यशाखामरुणस्यवत्सतस्तेसूभवावृषभाःप्रेमराविषुः ॥ बृहद्व
 दंतिमद्विरेणमंदिनेद्रंक्रोशंतोविदन्ननामधु । संरभ्याधीराःस्वसृभिरनर्तिपुराघोषयंतःपृथिवीमुपन्दिभिः ॥ सुपर्णा
 वाचमक्रतोपद्यव्याखरेकृष्णाऽइषिराऽअनर्तिषुः । न्यङ्घ्रियंत्युपरस्यनिष्कृतंपुरुरेतौदधिरसूर्यश्वितः ॥ २९ ॥ उ
 ग्राऽइवप्रवहंतःसमायमुःसाकंयुक्तावृषणोविभ्रंतोधुरः । यच्छ्रुसंतोजग्रसानाऽअराविषुःशृण्वऽएषांप्रोथथोऽअर्वता
 मिव ॥ दशावनिभ्योदशकक्ष्येभ्योदशयोक्त्रेभ्योदशयोजनेभ्यः । दशाभीशुभ्योऽअर्चताजरैभ्योदशधुरोदशयुक्ताव
 हन्त्र्यः ॥ तेऽअद्रयोदशयंत्रासऽआशवस्तेषामाधानंपर्येतिहर्यंत । तऽऊसुतस्यसोम्यस्यांधसोशोःपीयूषंप्रथमस्यभेजिरे ॥
 तेसोमादोहरीऽइंद्रस्यनिसतेशुंदुहंतोऽअध्यासतेगवि । तेभिर्दुग्धंपिबान्तसोम्यमध्विद्रोवर्धतेप्रथतेवृषायते ॥ वृषा
 वोऽअंशुर्नकिलारिषाथनेलावंतःसदमित्स्थनाशिताः । रैवत्येवमहसाचारवःस्थनयस्यग्रावाणोऽअजुषध्वमध्वरं
 ॥ ३० ॥ तृदिलाऽअतृदिलासोऽअद्रयोश्रमणाऽअशृथिताऽअमृत्यवः । अनातुराऽअजराःस्थामविष्णवःसुपीवसो
 ऽअतृषिताऽअतृणजः ॥ ध्रुवाऽएववःपितरौयुगेयुगेक्षेमकामासःसदसोनयुंजते । अजुर्यासोहरिषाचोहरिद्रवऽआ
 चारवेणपृथिवीमशुश्रवुः ॥ तदिद्वदंत्यद्रयोविमोचनेयामन्नंजस्पाऽइवधेदुपन्दिभिः । वपंतोबीजमिवधान्याकृतःपुं

ऋक्सं.

म.८अ.५

॥३०॥

चंतिसोमंनमिनंतिवप्सतः ॥ सुतेऽअध्वरेऽअधिवाचंमक्रताक्रीळयो नमातरं तुदंतः । विषूमुंचासुपुवुषोमनीषां विवर्तं
तामद्रयश्चार्यमानाः ॥ ३१ ॥ इत्यष्टमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

षष्ठ्यध्यायेवर्गाः ३१ सूक्तानि ९ ऋचः १६० ॥ त्यागः ॥ इंद्राण्याइ. इंद्राये. ५ इंद्राण्या. २ इंद्राये २ इंद्राण्या. २ इंद्राये.
वृषाकपय. इंद्राण्या. ४ वृषाकपय. ४ इंद्राये. रक्षोमेमयः. २५ सूर्यवैश्वानराये. १९ इंद्राये. ४ इंद्रासोमाभ्या. इंद्राये. १३ पुरुषाये.
१६ अमय. १९ विश्वेभ्योदेवेभ्य. अमय. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ७ द्यावापृथिवीभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य.
६ इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. द्यावापृथिवीभ्या. इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. ४ ग्राणइदं. १४ ॥ इत्यष्टमेचतुर्थः ॥

हयेद्व्यूनोर्वशीमैळः पुरुरवाः पूर्वोषितान्कामान्पुनरासाद्यावरोद्धुमैच्छत्सातमनिच्छंतीप्रत्याचष्टैहयऽइषुर्याकदा
सुदेवोतरिक्षप्रांसचेतितिस्रश्चैलवाक्यंशिष्टाऽउर्वश्याः प्रतेसप्तोनावरुः सर्वहरिवैद्रोहरिस्तुतिर्द्वित्रिष्टुवंतयाऽओ
षधीस्त्रयधिकाथर्वणोभिषगोषधिस्तुतिरानुष्टुभैबृहस्पतेद्वादशाष्टिषेणोदेवापिर्वृष्टिकामोदेवास्तुष्टावकंनोवस्रो
वैखानसइंद्रदुवस्युर्वादनोवैश्वदेवंतुत्रिष्टुवंतमुद्ध्यध्वंबुधः सौम्यंऋत्विक्स्तुतिर्वानवम्यंत्येजगत्यौपंचमीबृहती
गायत्र्योर्मध्येप्रतेमुद्गलोभार्म्यश्चोद्गुघणेनऋषभेणचाजिजिगायेतिद्रौघणंवाद्यातृतीयांत्याबृहत्यऽआशुःसप्तोने
द्रोप्रतिरथश्चतुर्थीवार्हस्पत्योपांत्याप्वाद्व्यंत्यानुष्टुम्मारुतीवासाव्येकादशाष्टकौवैश्वामित्रः कदाकौत्सोदुर्मित्रो
नाम्नासुमित्रोगुणतः सुमित्रोवानाम्नादुर्मित्रोगुणतऽऔष्णिहं हरीवज्रं पिपीलिकमध्ये त्रिष्टुवंत्याद्यागायत्रीवा ॥ ५ ॥

मंडलं १०

अनु. ८

॥३०॥

हरिःओम् ॥ (१०।८।५) ह्येजायेमनसातिष्ठधोरेवचांसिमिश्राकृणवावहैनु । ननौमंत्राऽनुदितासऽएतेम
यस्करन्परतरेचनाहन् ॥ किमेतावाचाकृणवातवाहंप्राक्रमिषमुषसामग्रियेव । पुरुरवःपुनरस्तंपरैहिदुरापनावातऽ
इवाहमस्मि ॥ इषुर्नश्रियऽइषुधेरसनागोषाःशतसानरंहिः । अवीरेकतौविदविद्युतन्नोरानमायुंचितयंतधुनयः ॥
सावसुदधतीश्वशुरायवयऽउषोयदिवष्ट्यंतिगृहात् । अस्तंनक्षेत्र्यस्मिन्चाकन्दिवानकंश्रथितावैतसेन ॥ त्रिःस्ममाहः
श्रथयोवैतसेनोतस्ममेव्यत्यैपृणासि । पुरुरवोनुतेकेतमायंराजामेवीरतन्वस्तदासीः ॥ १ ॥ यासुजूर्णिःश्रेणिःसु
मन्ऽआपिहृदेचक्षुर्नग्रंथिनीचरण्युः । ताऽअंजयोरुणयोनसंस्तुःश्रियेगावोनधेनवोनवंत ॥ समस्मिन्जायमानऽआसत
न्माऽउतेमवर्धन्नद्यःस्वगूर्ताः । महेयत्त्वापुरुरवोरणायावर्धयन्दस्युहत्यायदेवाः+ ॥ सचायदासुजहतीष्वत्क्रममा
नुषीषुमानुषोनिपेवे । अपस्मत्तरसंतीनभुज्युस्ताऽअत्रसन्नथस्पृशोनाश्वाः ॥ यदासुमतोऽअमृतासुनिस्पृक्संक्षोणी
भिःक्रतुर्भिर्नपुंके । ताऽअंतयोनतन्वःशुंभतस्वाऽअश्वांसोनक्रीळयोदंदशानाः ॥ विद्युंनयापतंतीदर्विद्योद्भरंतीमेऽ
अप्याकाम्यानि । जनिष्टोऽअपोनर्यःसुजातःप्रोर्वशीतिरतदीर्घमायुः ॥ २ ॥ जज्ञिषऽइत्थागोपीथ्यायहिदधाथत

(१०।८।५) ह्येजायइत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यआद्यातृतीयाषष्ठीनवम्यादिचतसृणांचतुर्दशीसप्तदशीत्येवंनवानामैलःपुरुरवाःऋषिरुर्वशी
देवता शिष्टानामुर्वशीऋषिकापुरुरवादेवतात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ५

॥ ३१ ॥

मंडलं १०

अनु. ८

॥ ३१ ॥

तुष्टुरवोमऽओजः । अशासंत्वाविदुषीसस्मिन्नहन्नमऽआशृणोः किमभुग्वदासि ॥ कदासूनुः पितरं जातऽइच्छाच्चक्रं
 नाश्रुवर्तयद्विजानन् । कोदंपतीसमनसावियूयोदधयदग्निः श्वशुरेषु दीदयत् ॥ प्रतिब्रवाणिवर्तयतेऽअश्रुचक्रं नक्रंद
 दाध्यै शिवायै । प्रतत्ते हिनवायत्तेऽअस्मपरे ह्यस्तं न हि मूरमापः ॥ सुदेवोऽअद्य प्रपते दनावृत्परावतं परमांगतवाऽउ ।
 अधाशयीत निरुक्तेरुपस्थे धैनं वृकारभसासोऽअद्युः⁺ ॥ पुष्टुरवोमामृथामाप्रपप्तोमात्वा वृकासोऽअशिवासऽउक्षन् ।
 नवैस्त्रैणानि सख्यानि संतिसालावृकाणां हृदयान्येता⁺ ॥ ३ ॥ यद्विरूपाचरं मर्त्येष्ववसंरात्रीः शरदश्चतस्रः । घृतस्य
 स्तोत्रं सकृदहंऽआश्रांता देवे दंतां तृपाणाचरामि ॥ अंतरिक्षं प्रारजसो विमानी मुपशिक्षाम्युर्वशीं वसिष्ठः । उपत्वार
 तिः सुकृतस्य तिष्ठान्निवर्तस्व हृदयं तप्यते मे ॥ इति त्वा देवाऽइमऽआहुरै ल्यथै मे तद्भवसि मृत्युबंधुः । प्रजातै देवान्ह वि
 षाय जातिस्वर्गऽउत्त्वमपि मादयासे ॥ ४ ॥ (१०।८।६) प्रतै महे विदथै शंसिषं हरी प्रतै वन्वे वनुषो हर्यंतं मदं । घृतं न
 यो हरिं भिश्चारु से च तऽआत्वा विंशंतु हरिं वर्षसंगिरः ॥ हरिं हियोनि मभिये समस्वरन् हि न्वंतो हरीं दिव्यं यथा सदः । आ
 यं पृणं ति हरिं भिर्न धेनवऽइंद्राय शूषं हरिं वंतमर्चत ॥ सोऽअस्य वज्रो हरिं तोयऽआय सो हरिं नि कामो हरि रागभस्त्योः ।

(१०।८।६) प्रतइति त्रयोदश चस्य सूक्तस्यांगिरसो वरुहं रिजगत्ये द्वे त्रिष्टुभौ (ऐंद्रः सर्वहरिर्वर्षिरत्र हरिरितींद्रनाम । शौनकस्तु
 मुखत एवैतत्सूक्तमैंद्रमित्याह । हरिरितींद्राश्च नामेति चकश्चित् । एवं हरिश्चदार्थे विप्रतिपत्तावप्याकरोदित हरिश्चदोच्चारणं युक्तमुत्पश्यामः) ।

द्युम्नीसुशिप्रोहरिमन्युसायकइंद्रेनिरूपाहरितामिमिक्षिरे ॥ दिविनकेतुरधिधायिहयतोविन्यचद्वज्रोहरितोनरं ह्या ।
 तुददहिंहरिशिप्रोयऽआयसः सहस्रशोकाऽअभवद्धरिंभुरः⁺ ॥ त्वं त्वं मह्यथाऽउपस्तुतः पूर्वेभिरिंद्रहरिकेशयज्वभिः ।
 त्वं हयसितवविश्वमुक्थ्य^१ मसामिराधौ हरिजातहयतं⁺ ॥ ५ ॥ तावज्जिणं मंदिनं स्तोम्यं मदऽइंद्रं रथैवहतो हयताहरी ।
 पुरुण्यस्मै सवना निहयतऽइंद्राय सोमाहरयोदधन्विरे ॥ अरं कामाय हरयोदधन्विरे स्थिराय हिन्वन्हरयोहरीतुरा ।
 अर्वद्विहरीभिर्जोषमीयते सोऽअस्य कामं हरिवंतमानशे ॥ हरिश्मशारु हरिकेशऽआयसस्तुरस्पेयेयो हरिपाऽअवर्धत ।
 अर्वद्विहरीभिर्वाजिनीवसुरतिविश्वदुरितापारिषद्वरी ॥ सुवेवयस्य हरिणीविपेततुः शिप्रेवाजाय हरिणीदविध्वतः ।
 प्रयत्कृते च मसेममृजद्धरीपीत्वामदस्य हयतस्यांधसः ॥ उतस्मसद्महयतस्य पस्त्योऽरथ्योनवाजं हरिवाँऽअचिक्रदत् ।
 महीचिद्धिधिषणा हयदोजसावृहद्वयोदधिषे हयतश्चिदा⁺ ॥ ६ ॥ आरोदसी हयमाणो महित्वानव्यं नव्यं हयसिमन्मनुप्रियं ।
 प्रपस्त्यमसुरहयतं गोराविष्कृधिहरये सूर्याय ॥ आत्वा हयतं प्रयुज्जो जना नारथैव हंतु हरिशिप्रमिंद्र । पिवायथा प्रतिभृत
 स्यमध्वो हयन्यज्ञं सधमादेदशोणिं ॥ अपाः पूर्वेपां हरिवः सुतानामथोऽइदं सवनं केवलं ते । ममद्विसोमं मधुमंतमिंद्रसत्रावृ
 षन्जठरऽआवृषस्व ॥ ७ ॥ (१०।८।७) याऽओषधीः पूर्वाजाता देवेभ्यस्त्रियुगंपुरा । मनैनुवभ्रूणामहंशतंधामानिसप्तच ॥

(१०।८।७) याओषधीरिति त्रयोविंशत्युचस्य सूक्तस्यार्थवर्णोभिषगोषधयोनुष्टुप ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ५

॥ ३२ ॥

शतंवोऽअंबधामानिसहस्रमुतवोरुहः । अधाशतक्रत्वोयूयमिमंमैऽअगदंकृत ॥ ओषधीःप्रतिमोदध्वंपुष्पवतीःप्रसूव
 रीः । अश्वाऽइवसजित्वरीर्वीरुधःपारयिष्णवः* ॥ ओषधीरितिमातरस्तद्वोदेवीरुपब्रुवे । सनेयमश्वंगांवासऽआत्मा
 नंतवंपूरुष ॥ अश्वत्थेवोनिषदनंपर्णेवोवसतिष्कृता । गोभाजइत्किलासथयत्सनवंपूरुषं ॥ ८ ॥ यत्रौषधीःसुमग्म
 तुराजानःसमिताविव । विप्रःसऽउच्यतेभिषग्रक्षोहामीवचातनः ॥ अश्वावतींसोमावतीमूर्जयंतीमुदोजसं । आवि
 त्सिसर्वाऽओषधीरस्माऽअरिष्टतातये ॥ उच्छुष्माऽओषधीनांगावोगोष्ठादिवेरते । धनंसनिष्यंतीनामात्मानंतवंपू
 रुष ॥ इष्कृतिर्नामवोमाताथोयूयस्थनिष्कृतीः । सीराःपतत्रिणीस्थनयदामयतिनिष्कृथ ॥ अतिविश्वाःपरिष्ठाःस्ते
 नऽइवव्रजमक्रमुः । ओषधीःप्राचुच्यवुर्यत्किंचतन्वोऽरुपः ॥ ९ ॥ यदिमावाजयन्नहमोषधीर्हस्तऽआदधे । आत्मा
 यक्षमस्यनश्यतिपुराजीवगृभोयथा ॥ यस्यौषधीःप्रसर्पथांगमंगंपरुष्परुः । ततोयक्षमंविबाधध्वऽउग्रोमध्यमशीरिव ॥
 साकंयक्षमप्रपतचाषेणकिकिदीविना । साकंवातस्यध्राज्यासाकंनश्यनिहाकया ॥ अन्यावोऽअन्यामवत्वन्यान्यस्या
 ऽउपावत । ताःसर्वाःसंविदानाऽइदंमेप्रावतावचः ॥ याःफुलिनीर्याऽअफुलाऽअपुष्पायाश्चपुष्पिणीः । बृहस्पतिप्र
 सूतास्तानोमुंचंत्वंहंसः ॥ १० ॥ मुंचंतुमाशपथ्याऽदथोवरुण्यादुत । अथोयमस्यपड्डीशात्सर्वस्मादेवकिल्विषात्+ ॥
 अवपतंतीरवदन्दिवऽओषधयस्परि । यंजीवमश्रवामहैनसरिष्यातिपूरुषः ॥ याऽओषधीःसोमराज्ञीर्वहीःशतविच

मंडलं १०

अनु. ८

॥ ३२ ॥

क्षणाः । तासां त्वमस्युत्तमार्कामाय शंहृदे⁺ ॥ याऽओषधीः सोमराज्ञीर्विष्टिताः पृथिवीमनु । बृहस्पतिप्रसूताऽअस्यै
 संदत्तवीर्यै* ॥ मावोरिषत्खनितायस्मै चाहं खनामिवः । द्विपच्चतुष्पदस्माकं सर्वमस्त्वनातुरं⁺ ॥ याश्चेदमुपशृण्वन्ति
 याश्च दूरं परागताः । सर्वाः संगत्य वीरुधोस्यै संदत्तवीर्यै ॥ ओषधयः संवदन्ते सोमेन सह राज्ञा । यस्मै कृणोति ब्राह्मणस्तरा
 जन्पारयामसि ॥ त्वमुत्तमास्योषधेतव बृक्षाऽउपस्तयः । उपस्तिरस्तु सोऽस्माकं योऽस्माँऽअभिदासति ॥ ११ ॥
 (१०।८।८) बृहस्पते प्रतिमे देवतामिहि मित्रोवायद्वरुणो वासिपुषा । आदित्यैर्वायद्वसुभिर्मरुत्वान्तसपर्जन्यं शतं नवे
 वृषाय ॥ आदेवोदूतोऽअजिरश्चिक्त्वान्त्वदैवापेऽअभिमामंगच्छत् । प्रतीचीनः प्रतिमामाववृत्स्वदधामितेद्युमतीं
 वाचमासन्⁺ ॥ अस्मेधै हिद्युमतीं वाचमासन् बृहस्पतेऽअनमीवामिषिरां । ययावृष्टिं शतं नवे वनावदिवोद्रप्सोमधुमाँऽ
 आविवेश ॥ आनोद्रप्सामधुमंतो विशं त्विन्द्रदेह्यधिरथं सहस्रं । निषीद होत्रमृतुथाय जस्वदेवान् देवापेह विषासपर्य ॥
 आर्ष्टिषेणो होत्रमृषिर्निषीदन् देवापि देवसुमतिं चिक्त्वान् । सऽउत्तरस्मादधरं समुद्रमपो दिव्याऽअसृजद्वर्ष्याऽअ
 भि⁺ ॥ अस्मिन्समुद्रेऽअध्युत्तरस्मिन्नापो देवेभिर्निवृताऽअतिष्ठन् । ताऽअद्रवन्नार्ष्टिषेणेन सृष्टा देवापि नाप्रेषितामृक्षि

(१०।८।८) बृहस्पत इति द्वादश चस्य सूक्तस्यार्ष्टिषेणो देवापि देवास्त्रिष्टुप् । (शौनकस्त्वस्मिन्सूक्ते आद्यानां तिसृणां बृहस्पतिस्ततश्च तसृणां
 देवास्ततः पंचानामग्निरित्येवं देवता व्यवस्थामाह) ।

ऋक्सं.

म. ८ अ. ५

॥ ३३ ॥

मंडलं १०

अनु. ८

॥ ३३ ॥

णीषु ॥ १२ ॥ यद्देवापिः शंतनवे पुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीं धेत् । देवश्रुतैर्वृष्टिर्वनिं रराणो बृहस्पतिर्वाचं मस्माऽ
 अयच्छत् ॥ यं त्वा देवापिः शुशुचानोऽअग्नऽआर्ष्टिषेणो मनुष्यः समीधे । विश्वेभिर्देवैरनुमद्यमानः प्रपर्जन्यमीरया वृ
 ष्टिमंतं ॥ त्वां पूर्वऽऋषयो गीर्भिरायन्त्वामध्वरेषु पुरुहूत विश्वे । सहस्राण्यधिरथान्यस्मेऽआनो यज्ञं रोहिदुश्चोपयाहि ॥
 एतान्यग्नेन वतिर्न वत्वेऽआहुतान्यधिरथा सहसा । तेभिर्वर्धस्व तन्वः शूरपूर्वा दिवो नो वृष्टिर्मिषितो रिरिहि ॥ एतान्य
 ग्नेन वतिं सहस्रासं प्रयच्छ वृष्णऽइंद्राय भागं । विद्वान्पथऽऋतुशो देवयानानप्यौलानं दिवि देवेषु धेहि ॥ अग्ने वाधस्व वि
 मृधो विदुर्गहापामीवामपरक्षांसि सेध । अस्मात्समुद्राद्बृहतो दिवो नो पांभूमानमुपनः सृजेह⁺ ॥ १३ ॥ (१०।८।९)
 कन्नश्चित्रमिषण्यसि चिकित्वान्पृथुग्मानैवाश्रं वा वृधध्वै । कत्तस्य दातुशवसो व्युष्टौ तक्षद्वज्रं वृत्रतुरमपि न्वत् ॥ सहिद्यु
 ताविद्युतावेतिसामं पृथुं योनिमसु रत्वासंसाद । ससनीळेभिः प्रसहानोऽअस्य भ्रातुर्नऽऋते सप्तथस्य मायाः⁺ ॥ सवाजं
 यातापदुष्पदायन्त्स्वर्षातापरिषदत्स निष्यन् । अनर्वायच्छतदुरस्य वेदो ग्नच्छिन्नदेवाऽअभिर्वर्षाभूत्⁺ ॥ सयहयोऽ
 वनीर्गोष्वर्वाजुहोतिप्रधन्यासु सस्त्रिः । अपादो यत्र युज्यासोरथाद्रोण्यश्वासऽईरते घृतं वाः⁺ ॥ सरुद्रेभिरशस्तवारऽ
 ऋभ्वा हि त्वीगयमारेऽअवद्यऽआगात् । वम्रस्य मन्ये मिथुना विवव्रीऽअन्नमभीत्यारोदयन्मुषायन्⁺ ॥ सऽइहा संतुवी

(१०।८।९) कन्न इति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य वैखानसो वम्र इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

रवंपतिर्दन्षलक्षं त्रिशीर्षाणंदमन्यत् । अस्य त्रितोन्वोजसावृधानो विपावराहमयोऽग्रयाहन् ॥ १४ ॥ सद्रुहणे मनु
 षऽऊर्ध्वसानऽआसाविषदर्शसानायशरैः । सनृतमोनहुषोस्मत्सुजातः पुरोभिन्दहन्दस्युहत्ये ॥ सोऽअभ्रियो नयवस
 ऽउदन्यन्क्षयाय गातुं विदन्नोऽअस्मे । उपयत्सीददिदुं शरीरैः श्येनो योपाष्टिर्हतिदस्यून ॥ सत्राधतः शवसानेभिरस्य कु
 त्साय शुष्णं कृपणे परादात् । अयंकविमनयच्छस्यमानमत्क्रं योऽअस्य सन्तितो तनूणां ॥ अयंदशस्यन्नयैभिरस्य दस्मो
 देवेभिर्वरुणो नमायी । अयंकनीनऽऋतुपाऽअवेद्यमिमीतारुं यश्चतुष्पात् ॥ अस्य स्तोमैभिरौशिजऽऋजिश्वाव्रजंदर
 यद्वृषभेण पिप्रोः । सुत्वायद्यजतो दीदयद्भीः पुरऽइयानोऽअभिवर्षसाभूत् ॥ एवामहोऽअसुरवक्षथाय वस्रकः पङ्क्ति
 रुपसर्पदिद्रं । सऽइयानः करतिस्वस्तिमस्माऽइषमूर्जैः सुक्षितिं विश्वमाभाः ॥ १५ ॥ (१०।१।१) इंद्रदृह्यमघवन्त्वा
 वदिद्भुजऽइहस्तुतः सुतपावो धिनोवृधे । देवेभिर्नः सविता प्रावतु श्रुतमासर्वतातिमर्दितिवृणीमहे ॥ भराय सुभरतभा
 गमृत्वियं प्रवाय वैशुचिपेक्रंददिष्टये । गौरस्य यः पयसः पीतिमानशऽआसर्व ॥ आनो देवः सविता साविषद्वयऽऋजूय
 तेयजमानाय सुन्वते । यथा देवान् प्रतिभूषेम पाकवदासर्व ॥ इंद्रोऽअस्मे सुमनाऽअस्तु विश्वहारा जासोमः सुवितस्या

नवमेनुवाके त्रयोदशसूक्तानि (१०।१।१) इंद्रदृह्येति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य वादनो दुवस्युर्विश्वे देवाजगत्या त्रिष्टुप् (भेदपक्षे-विश्वे. १०
 इंद्रादिती १ इंद्रः १ एवं १२) ।

ऋक्सं.

अ.८अ.५

॥३४॥

ध्येतुनः । यथायथामित्रधितानिसंदधुरासर्व० ॥ इंद्रोऽउक्थेनशर्वसापरुर्दधेवृहस्पतेप्रतरीतास्यायुषः । यज्ञोमनुः
 प्रमतिर्नःपिताहिक्रमासर्व० ॥ इंद्रस्यनुसुकृतंदैव्यंसहोग्निर्गृहेजरितामेधिरःकविः । यज्ञश्चभूद्विदथेचारुरंतमऽआस
 र्व० ॥ १६ ॥ नवोगुहाचक्रमभूरिंदुष्कृतंनाविष्ट्वसवोदेवहेळनं । मार्किर्नोदेवाऽअनृतस्यवर्षसऽआसर्व० ॥ अपा
 मीवांसवितासाविषत्र्यग्वरीयऽइदपसेधंत्वद्रयः । ग्रावायत्रमधुषुदुच्यतेवृहदासर्व० ॥ ऊर्ध्वोग्रावावसवोस्तुसोत
 रिविश्वाद्वेषांसिसनुतयुयोत । सनोदेवःसवितापायुरीडयऽआसर्व० ॥ ऊर्जगावोयवसेपीवोऽअत्तनऽकृतस्ययाःसद
 नेकोशेऽअङ्ध्वे । तनूरेवतन्वोऽअस्तुभेषजमासर्व० ॥ ऋतुप्रावाजरिताशश्वतामवऽइन्द्रऽइन्द्राप्रमतिःसुतावतां ।
 पूर्णमूर्धर्दिव्यंस्यसिक्तयऽआसर्व० ॥ चित्रस्तैभानुःऋतुप्राऽअभिष्टिःसंतिस्पृधोजरणिप्राऽअधृष्टाः । रजिष्ठयार
 ज्यापश्वऽआगोस्तूतूषतिपर्यग्रदुवस्युः+ ॥ १७ ॥ (१०।९।२) उद्ध्वध्वंसमनसःसखायःसमग्निमिध्वंवहवःसनी
 लाः । दधिक्रामग्निमुषसंचदेवीमिद्रावतोवसेनिह्वयेवः ॥ मंद्राकृणुध्वंधियऽआतनुध्वंनावमरित्रपरणीकृणुध्वं । इ
 ष्कृणुध्वमायुधारैकृणुध्वंप्रांचयज्ञप्रणयतासखायः ॥ युनक्तसीरावियुगातनुध्वंकृतेयोनीवपतेहवीजं । गिराचश्रुष्टिः

(१०।९।२) उद्ध्वध्वमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यसौम्योबुधोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप्चतुर्थीषष्ठ्यौगायत्र्यौपंचमीवृहतीनवमीद्वादश्यौजगत्यौ
 (ऋत्विजोदेवतावा) ।

मंडलं १०

अनु. ९

॥३४॥

सभराऽअसन्नोनेदीयऽइत्सृण्यःपक्रमेयात् ॥ सीरायुंजतिकवयौयुगावितन्वतेपृथक् । धीरादेवेषुसुमया⁺ ॥ निरा
 हावान्कृणोतनसंवरत्रादधातन । सिंचामहाऽअवतमुद्रिणं वयंसुषेकमनुपक्षितं ॥ इष्कृताहावमवतंसुवरत्रंसुषेचनं ।
 उद्रिणंसिंचेऽअक्षितं ॥ १८ ॥ प्रीणीताश्वान्हितंजयाथस्वस्तिवाहंरथमित्कृणुध्वं । द्रोणाहावमवतमश्मचक्रमंसत्र
 कोशंसिंचतानृपाणं ॥ व्रजंकृणुध्वंसहिवोनृपाणोवर्मसीव्यध्वंवहुलापृथूनि । पुरःकृणुध्वमायसीरधृष्टामावःसुस्रोच्च
 मसोदंहतातं⁺ ॥ आवोधिंयज्ञियावर्तऽऊतयेदेवादेवीयजतांयज्ञियामिह । सानोदुहीयद्यवसेवगत्वीसहस्रधाराप
 यंसामहीगौः⁺ ॥ आतूषिंचहरिमींद्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताश्मन्मयीभिः । परिष्वजध्वंदशकक्ष्याभिरुभेधुरौप्रतिव
 ह्नियुनक्त ॥ उभेधुरौवह्निरापिब्दमानोतयोनेवचरतिद्विजानिः । वनस्पतिंवन्ऽआस्थापयध्वंनिषूदधिध्वमखनंतुऽ
 उत्सं ॥ कपृन्नरःकपृथमुदधातनचोदयतखुदतवाजसातये । निष्ठिग्र्यःपुत्रमाच्यावयोतयऽइंद्रंस्वाधऽइहसोमपीत
 ये ॥ १९ ॥ (१०।१।३) प्रतेरथमिथुकृतमिंद्रौवतुधृष्ण्या । अस्मिन्नाजौपुरुहूतश्रवाय्येधनभक्षेपुनोव ॥ उत्स

(१०।१।३) प्रतेरथमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यभार्ग्यश्चोमुद्रलोद्घुषणस्त्रिष्टुप्आद्यातृतीयांत्याबृहत्यः । (प्रतेरथमितिसूक्तेदेवतात्वेवि
 प्रतिपत्तिःपरस्परमाचार्याणां । उक्तंचशौनकेन-प्रेतीतिहाससूक्तंमुन्यतेशाकटायनः । यास्कोद्रौघणमैंद्रंवावैश्वदेवंतुशौनकः । आजानवेनं
 भार्ग्यश्चइंद्रासोमौतुमुद्रलइति ।)

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ५

॥३५॥

वातोवहतिवासोऽस्याऽअधिरथंयदजयत्सहस्रं । रथीरभून्मुद्गलानीगविष्टौभरैकृतंव्यचेदिंद्रसेना⁺ ॥ अंतर्गच्छ
 जिघांसतोवज्रमिंद्राभिदासंतः । दासस्यवामघवन्नार्यस्यवासनुतर्गवयावधं⁺ ॥ उद्गोहृदमपिवज्रहृषाणःकूटंस्मृतंहृद
 भिमातिमेति । प्रमुष्कभारःश्रवऽइच्छमानोजिरंवाहूऽअभरत्सिषासन् ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंतऽएनममेहयन्वृषभंमध्य
 ऽआजेः । तेनसूभर्वेशतवत्सहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगाय ॥ ककर्दवेवृषभोयुक्तऽआसीदवावचीत्सारथिरस्यकेशी ।
 दुर्धैर्युक्तस्यद्रवतःसहानसऽऋच्छंतिष्मानिष्पदौमुद्गलानीं ॥ २० ॥ उत्तप्रधिमुदहन्नस्यविद्वानुपायुनग्वंसंगमत्रशि
 क्षन् । इंद्रऽउदावत्पतिमघ्नानामरंहतपद्याभिःकुकुद्धान् ॥ शुनमष्टाव्यचरत्कपर्दीवरत्रायांदावानह्यमानः । नृम्णा
 निकृण्वन्बहवेजनायगाःपस्पशानस्तविषीरधत्त ॥ इमंतंपश्यवृषभस्ययुजंकाष्ठायामध्येद्रुघणंशयानं । येनजिगायश
 तवत्सहस्रंगवांमुद्गलःपृतनाज्येषु ॥ आरेऽअघाकोन्वी^१त्थाददर्शयंयुजंतितम्बास्थापयंति । नास्मैतृणंनोदकमाभर
 न्त्युत्तरोधुरोवहतिप्रदेदिशत् ॥ परिवृक्तेवपतिविद्यमानद्रुपीप्यानाकूचक्रेणवसिंचन् । एषैष्याचिद्रथ्याजयेमसुमंगलंसि
 नवदस्तुसातं⁺ ॥ त्वंविश्वस्यजगतश्चक्षुरिंद्रासिचक्षुषः । वृषायदाजिवृषणासिषाससिचोदयन्वघ्निणायुजा⁺ ॥ २१ ॥
 (१०।९।४) आशुःशिशानोवृषभोनभीमोघनाघ्नःक्षोभेणश्रृषणीनां । संक्रंदनोनिमिषऽएकवीरःशतंसेनाऽअज
 (१०।९।४) आशुःशिशानइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यैन्द्रोप्रतिरथइंद्रश्चतुर्ध्यावृहस्पतिर्द्वादशयाआद्यायादेव्यंतायामरुतस्त्रिष्टुवंत्यानुष्टुप् (आशुः

यत्साकमिंद्रः ॥ संक्रंदनेनानिमिषेणजिष्णुनायुत्कारेणदुश्चयवनेनधृष्णुना । तदिंद्रेणजयततत्सहध्वंयुधोनरऽइषुह
 स्तेनवृष्णा ॥ सऽइषुहस्तैःसनिषंगिभिर्वशीसंस्त्रष्टासयुधऽइंद्रोऽगणेन । संसृष्टजित्सोमपावाहुशर्धूँ१ग्रधन्वाप्रतिहि
 ताभिरस्ता ॥ बृहस्पतेपरिदीयारथेनरक्षोहामित्राऽअपवाधमानः । प्रभंजन्त्सेनाःप्रमृणोयुधाजयन्त्रस्माकमेध्यविता
 रथानां॥बलविज्ञायःस्थविरःप्रवीरसहस्वान्वाजीसहमानऽउग्रः । अभिवीरोऽअभिसत्वासहोजाजैत्रमिंद्ररथमातिष्ठगो
 वित् ॥ गोत्रभिदंगोविदंवज्रबाहुंजयंतमज्मप्रमृणंतमोजसा । इमंसंजाताऽअनुवीरयध्वमिंद्रसखायोऽअनुसरंभ
 ध्वं ॥ २२ ॥ अभिगोत्राणिसहसागाहमानोदयोवीरःशतमन्युरिंद्रः । दुश्चयवनःपृतनाषालयुध्योऽस्माकंसेनाऽअव
 तुप्रयुत्सु ॥ इंद्रऽआसानेताबृहस्पतिर्दक्षिणायज्ञःपुरऽएतुसोमः । देवसेनानामभिभंजतीनांजयंतीनांमरुतोयंत्व
 ग्रं ॥ इंद्रस्यवृष्णोवरुणस्यराज्ञऽआदित्यानमरुतांशर्धेऽउग्रं । महामनसांभुवनच्यवानांघोषोदेवानांजयतामुदस्था
 त् ॥ उद्धर्षयमघवन्नायुधान्युत्सत्वंनामामकानामनांसि । उद्धृत्रहन्वाजिनांवाजिनान्युद्रथानांजयतांयंतुघोषाः ॥
 अस्माकमिंद्रःसमृतेषुध्वजेष्वस्माकंयाऽइषवस्ताजयंतु । अस्माकंवीराऽउत्तरेभवंत्वस्मांऽउदेवाऽअवताहवेषु ॥ अमी
 षांचित्तंप्रतिलोभयंतीगृहाणांगान्यप्वेपरैहि । अभिप्रेहिनिर्देहहृत्सुशोकैरंधेनामित्रास्तमसासचंतां ॥ प्रेताजयतानर
 शिशानःसूक्तोपांत्यायाआद्यादेवीत्यनुक्रमण्यांअप्वादेवीतिशोनकीये)

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ५

॥ ३६ ॥

इन्द्रोवः शर्मयच्छतु । उग्रावः संतुबाहवो नाधृष्यायथासंथ ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥ असौयासेनामरुतः परेषामभ्यैति नऽओजं
 सास्पर्धमाना । तांगूहततमसापव्रतेन यथा मीषाऽअन्योऽअन्यं न जानात् ॥ अंधाऽअमित्रा भवता शीर्षाणाऽअहयऽइव ।
 तेषां वोऽअग्निर्दग्धानामग्निमूहानामिन्द्रो हंतुवरं ॥ २३ ॥ (१०।९।५) असाविसोमः पुरुहूततुभ्यं हरिभ्यां यज्ञ
 मुपयाहितूयं । तुभ्यंगिरो विप्रवीराऽइयानादधन्विरऽइन्द्रपिवा सुतस्य ॥ अप्सु धूतस्य हरिवः पिवेह नृभिः सुतस्य जठरं
 पृणस्व । मिमिक्षुर्यमद्रयऽइन्द्रतुभ्यं तेभिर्वधस्व मदमुक्थवाहः ॥ प्रोग्रां पीति वृष्णऽइयमि सत्यां प्रयै सुतस्य हर्यश्वतुभ्यं ।
 इन्द्रधेनाभिरिह मादयस्व धीभिर्विश्वाभिः शच्यां गृणानः⁺ ॥ ऊतीशचीवस्तव वीर्येण वयोदधानाऽउशिजऽऋतज्ञाः ।
 प्रजावदिन्द्रमनुषो दुरोणे तस्थुर्गुणंतः सधुमाद्यासः ॥ प्रणीतिभिष्टे हर्यश्वसुष्टोः सुबुध्नस्य पुरुचोजनासः । मंहिष्ठामूतिं
 वितिरेदधानाः स्तोतारंऽइन्द्रतव सूनृताभिः ॥ २४ ॥ उपब्रह्माणि हरिवो हरिभ्यां सोमस्य याहि पीतये सुतस्य । इन्द्रत्वा
 यज्ञः क्षममाणमानद्दाश्वाऽअस्य ध्वरस्य प्रकेतः⁺ ॥ सहस्रवाजमभिमातिषाहं सुतेरणं मघवानं सुवृक्तिं । उपभूषंति गि
 रोऽअप्रतीतमिन्द्रं नमस्याजरितुः पनंत ॥ सप्तापो देवीः सुरणाऽअमृक्तायाभिः सिंधुमतं रऽइन्द्रपूभिर्त् । नवतिस्त्रोत्यान
 वचस्त्रवंती देवेभ्यो गातुं मनुषे च विंदः ॥ अपो महीरभिशस्तेरमुं चोजागरास्वधि देवऽएकः । इन्द्रयास्त्वं वृत्रतूयै च कथं

(१०।९।५) असावीत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रोष्टक इन्द्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ९

॥ ३६ ॥

ताभिर्विश्वायुस्तन्वंपुपुष्याः ॥ वीरेण्यःऋतुरिंद्रःसुशस्तिरुतापिधेनापुरुहूतमीदृ ॥ आर्दयद्वृत्रमकृणोदुलोकंससाहेश
 ऋःपृतनाऽअभिष्टिः⁺ ॥ शुनंहुवेममघवानमिंद्रमस्मिन्भरेनृतमंवाजसातौ ॥ शृण्वंतमुग्रमूतयेसमत्सुघ्नंतंवृत्राणिसंजि
 तंधनानां ॥ २५ ॥ (१०।९।६) कदावसोस्तोत्रंहर्यतऽआवश्मशारुध्रद्वाः । दीर्घसुतंवाताप्याय ॥ हरीयस्यसुयु
 जाविब्रतावेरर्वतानुशेषा । उभारजीनकेशिनापतिर्दन्⁺ ॥ अपयोरिंद्रःपापजऽआमर्तो नशश्रमाणोविभीवान् । शुभे
 यद्युयुजेतविषीवान् ॥ सचायोरिंद्रश्चक्रेषऽआऽउपानसःसपर्यन् । नदयोर्विब्रतयोःशूरऽइंद्रः ॥ अधियस्तस्थौकेश
 वंताव्यचस्वंतानपुष्टौ । वनोतिशिप्राभ्यांशिप्रिणीवान् ॥ २६ ॥ प्रास्तौदृष्वौजाऽऋष्वेभिस्तक्षशूरःशवसा । ऋभु
 र्नक्रतुभिर्मातरिश्वा ॥ वज्रंयश्चक्रेसुहनायदस्यवेहिरीमशोहिरीमान् । अरुतहनुरद्भुतंनरजः ॥ अवनोवृजिनाशिशी
 हृचावनेमानृचः । नाब्रह्मायज्ञऽऋधृगजोषतित्वे⁺ ॥ ऊर्ध्वायत्तेत्रेतिनीभूद्यज्ञस्यधूर्षुसद्भान् । सजूर्नावस्वयशसंसचा
 योः⁺ ॥ श्रियेतेपृश्निरुपसेचनीभूच्छ्रियेदविररेपाः । ययास्वेपात्रेसिंचसऽउत्⁺ ॥ शतंवायदसुर्यप्रतित्वासुमित्रऽइ
 त्थास्तौदुर्मित्रऽइत्थास्तौत् । आवोयदस्युहत्येकुत्सपुत्रंप्रावोयदस्युहत्येकुत्सवत्सं⁺ ॥ २७ ॥ इत्यष्टमाष्टकेपं
 चमोध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

(१०।९।६) कदेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकौत्सोदुर्मित्रइंद्रउष्णिक्आद्यागायत्रीवाद्वितीयासप्तम्यौपिपीलिकमध्येअंत्यात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ६

॥३७॥

एकषष्ट्यध्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि ११ ऋच. १४९ ॥ त्यागः ॥ उर्वश्या. पुरुरवस. उर्वश्या. पुरुरवस. २ उर्वश्या. पुरुरवस. उर्वश्या. ३ पुरुरवस. उर्वश्या. पुरुरवस. उर्वश्या. पुरुरवस. २ उर्वश्या. पुरुरवस. इंद्राये. १३ ओषधीभ्य. २३ बृहस्पतय. ३ देवेभ्य. ४ अग्नय. ५ इंद्राये. १२ विश्वेभ्योदेवेभ्य. १० इंद्रादितिभ्या. इंद्राये. ऋत्विज. १२ दुष्पणाय. १२ इंद्राये. ३ बृहस्पतय. इंद्राये. ७ अप्वायैदेव्या. मरुच्य. इंद्राये. २२ ॥ इत्यष्टमेपंचमः ॥

उभौभूतांशःकाश्यपआश्विनमाविर्दिव्योदक्षिणावाप्राजापत्यादक्षिणांतद्वातृन्वास्तौचतुर्थीजगतीकिमिच्छंती
पणिभिरसुरैर्निगूह्यागाअन्वेष्टुंसरमांदेवशुनीमिंद्रेणप्रहितामयुग्मिःपणयोमित्रीयंतःप्रोचुःसातान्युग्मांत्याभि
रनिच्छंतीप्रत्याचष्टैतेवदन्तसप्तजुहूर्ब्रह्मजायाब्राह्मोवोर्ध्वनाभावैश्वदेवंअनुष्टुवंतंसमिद्धऽएकादशजमदग्निस्त
त्सुतोवारामआप्रियःपरेचत्वारोवैरूपांमनीषिणोदशाष्टादंष्ट्रंइंद्रपिवनभःप्रभेदनस्तमस्यशतप्रभेदनोत्यात्रिष्टुप्
घर्मासग्निस्तापसोवाघर्मोवैश्वदेवंचतुर्थीजगतीचित्रऽइन्नववाष्टिहव्यउपस्तुतआग्नेयंजागतंत्रिष्टुप्शक्र्यंतपिव
स्थौरोग्नियुतोग्नियूपोवांनवाउभिक्षुर्धनान्नदानप्रशंसाचाद्येजगत्यावग्नेहंस्युरुक्षयऽआमहीयवऽआग्नेयंराक्षोघ्नं
गायत्रंत्वितिवैसप्तोनेद्रोलवऽआत्मानंतुष्टाव ॥ ६ ॥

॥

॥

॥

हरिःओम् ॥ (१०।९।७) उभाउन्नतदिदर्थयेथेवितन्वाथेधियोवस्त्रापसेव । सध्रीचीनायातवेप्रेमजीगःसुदि
 नैवपृक्षऽआतंसयेथे ॥ उष्टारैवफर्वरेषुश्रयेथेप्रायोगेवश्वात्र्याशासुरेथः । दूतेवहिष्ठोयशसाजनैषुमापस्थातमहिषेवा
 वपानात् ॥ साकंयुजाशकुनस्यैवपक्षापश्वेवचित्रायजुरागमिष्टं । अग्निरिवदेवयोर्दीदिवांसापरिज्मानेवयजथःपुरु
 त्रा⁺ ॥ आपीवोऽअस्मेपितरैवपुत्रोग्रेवरुचानृपतीवतुयै । इयैवपुष्ट्यैकिरणैवभुज्यैश्रुष्टीवानैवहवमागमिष्टं ॥ वंसगेव
 पूषयाशिंवातामित्रेवऽऋताशतराशातपंता । वाजैवोच्चावयसाधर्म्येष्ठामेषेवेषासपर्याऽपुरीषा ॥ १ ॥ सृण्यैवजर्भ
 रीतुर्फरीतूनैतोशेवतुर्फरीपफरीका । उदन्यजेवजेमनामदेरूतामेजराय्वजरंमरायु ॥ पजेवचर्चरंजारंमरायुक्षत्रेवा
 थेषुतर्तरीथऽउग्रा । ऋभूनापत्स्वरमज्राखरज्जुर्वायुर्नपर्फरत्क्षयद्रयीणां⁺ ॥ धर्मेवमधुजठरैसनेरूभगेवितातुर्फरीफा
 रिवारं । पतरेवचचराचंद्रनिर्णिङ्गन्नऽऋंगामनन्याऽनजग्मी ॥ बृहंतैवगंभरैषुप्रतिष्ठांपादेवगाधंतरंतेविदाथः । क
 णैवशासुरनुहिस्मराथोशैवनोभजतंचित्रमम्रः ॥ आरंगरेवमध्वेरयेथेसारधेवगविनीचीनवारे । कीनारैवस्वेदमासि
 ष्विदानाक्षामैवोर्जासूयवसात्सचेथे ॥ ऋध्यामस्तोमंसनुयामवाजमानोमंत्रंसरथेहोपयातं । यशोनपक्रंमधुगोष्वंतरा
 भूतांशोऽअश्विनोःकाममप्राः ॥ (परिशिष्टं ॥ हविर्भिरेकेस्वरितःसचंतेसुन्वत्ऽएकेसर्वनेषुसोमान् । शचीर्मदंतऽउत

(१०।९।७) उभावित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकाश्यपोभूतांशोश्विनौत्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ६

॥३८॥

दक्षिणाभिर्नेज्जिह्वायंत्योनरकेपताम) ॥ २ ॥ ॥ (१०।९।८) आविरभून्महिमाघोनमेषांविश्वंजीवंतमसोनिरमो
 चि । महिज्योतिःपितृभिर्दत्तमागादुरुःपंथादक्षिणायाऽअदर्शि ॥ उच्चादिविदक्षिणावंतोऽअस्थुर्येऽअश्वदाःसुहते
 सूर्येण । हिरण्यदाऽअमृतत्वंभजंतेवासोदाःसोमप्रतिरंतऽआयुः ॥ दैवीपूतिर्दक्षिणादेवयज्यानकवारिभ्योनहितेपृ
 णंति । अथानरःप्रयतदक्षिणासोवद्यभियावहवःपृणंति ॥ शतधारंवायुमर्कस्वर्विंदनृचक्षसस्तेऽअभिचक्षतेहविः । ये
 पृणंतिप्रचयच्छंतिसंगमेतेदक्षिणांदुहतेसप्तमातरं ॥ दक्षिणावान्प्रथमोहूतऽएतिदक्षिणावान्ग्रामणीरग्रमेति । तमेव
 मन्येनृपतिंजनानांयःप्रथमोदक्षिणामाविवाय ॥ ३ ॥ तमेवऽऋषितमुब्रह्माणमाहुर्यज्ञन्यंसामगामुक्थशासं । संशुक्र
 स्यतन्वोवेदतिस्त्रोयःप्रथमोदक्षिणयारराध ॥ दक्षिणाश्वंदक्षिणागांददातिदक्षिणाचंद्रमुतयद्धिरण्यं । दक्षिणाश्ववनु
 तेयोनऽआत्मादक्षिणांवर्मकृणुतेविज्ञानन्+ ॥ नभोजाममृर्नन्यर्थमीयुर्नरिष्यन्तिनव्यथंतेहभोजाः । इदंयद्विश्वंभुवं
 नंस्वश्चैतत्सर्वंदक्षिणैभ्योददाति ॥ भोजाजिग्युःसुरभियोनिमग्रेभोजाजिग्युर्वध्वं१यासुवासाः । भोजाजिग्युरंतःपे
 यंसुरायाभोजाजिग्युर्येऽअहूताःप्रयंति ॥ भोजायाश्वंसमृजंत्याशुभोजायास्तेकन्या३शुभमाना । भोजस्येदंपुंकरि

(१०।९।८) आविरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोदिव्योदक्षिणात्रिष्टुप्चतुर्थीजगती । (प्राजापत्यादक्षिणानाम्रीऋषिकावादक्षिणा
 दातारोवादेवता) ।

णीव्वेश्मपरिष्कृतं देवमानेव चित्रं⁺ ॥ भोजमश्वः सुष्ठुवाहोवहंति सुवृद्धो वर्तते दक्षिणायाः । भोजं देवासो वताभरेषु
 भोजः शत्रून् समनीकेषु जेता ॥ ४ ॥ (१०।१।९) किमिच्छंतीं सरमाप्रेदमानदूरे ह्यध्वाजगुरिः पराचैः । कास्मेहि
 तिः कापरितक्म्यासीत् कथं रसायाऽअतरः पर्यासि ॥ इंद्रस्य दूतीरिषिताचरामिमहऽइच्छंतीं पणयो निधीन्वः । अति
 ष्कदोभियसातन्नऽआवत्तथारसायाऽअतरं पर्यासि ॥ कीदृङ्ङिन्द्रः सरमेकादृशीकायस्येदं दूतीरसरः पराकात् । आच
 गच्छान्मित्रमेनादधामाथागवांगोपतिर्नो भवाति ॥ नाहंतं वेदभ्यंदभत्सयस्येदं दूतीरसरं पराकात् । नतंगूहंति स्रव
 तौ गभीराहताऽइंद्रेण पणयः शयध्वे ॥ इमा गावः सरमेयाऽएच्छुः परिद्विवोऽअंतान्सुभगेपतंती । कस्तऽएनाऽअव
 सृजादयुध्व्युतास्माकमायुधासंति तिग्मा⁺ ॥ ५ ॥ असेन्यावः पणयो वचांस्यनिषव्यास्तन्वः संतुपापीः । अधृष्टोवऽ
 एतवाऽअस्तुपंथाबृहस्पतिर्वऽउभयानमृळात् ॥ अयं निधिः सरमेऽअद्रिबुध्नोगोभिरश्वैर्भिर्वसुभिर्न्यृष्टः । रक्षंति तं प
 णयो ये सुगोपारे कुपदमलं कमाजगंथ ॥ एह गमन्नृषयः सोमं शिताऽअयास्योऽअंगिरसो नवंगाः । तऽएतमूर्वविभजंत
 गोनामथैतद्वचः पणयो वमन्नित्⁺ ॥ एवाच त्वं सरमऽआजगंथं प्रवाधिता सहसा दैव्येन । स्वसारं त्वाकृण्वैमापुनर्गाऽ

(१०।१।९) किमिच्छंतीत्येकादशर्चस्य सूक्तस्यायुजां पणिनामासुराऋषयः युजामेकादश्याश्च सरमानाम्नीदेवशुनीऋषिका अयुजां सरमा
 देवतायुजामेकादश्याश्च पणयस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ६

॥३९॥

अपतेगवांसुभगेभजाम ॥ नाहंवैदभ्रातृत्वनोस्वसृत्वमिंद्रोविदुरंगिरसश्चघोराः । गोकामामेऽअच्छदयन्यदायमपा
तऽइतपणयोवरीयः ॥ दूरमितपणयोवरीयऽउद्गावोयंतुमिनतीर्कृतेन । बृहस्पतिर्याऽअविंदन्निगूहाःसोमोग्रावाण
ऽऋषयश्चविप्राः ॥ ६ ॥ (१०।९।१०) तेवदन्प्रथमाब्रह्मकिल्बिषेकूपारःसलिलोमातरिश्वा । वीलुहंरास्तपऽउग्रो
मयोभूरापोदेवीःप्रथमजाऽऋतेन ॥ सोमोराजाप्रथमोब्रह्मजायांपुनःप्रायच्छदहणीयमानः । अन्वर्तितावरुणोमित्र
ऽआसीदग्निर्होताहस्तगृह्यानिनाय ॥ हस्तेनैवग्राह्यऽआधिरस्याब्रह्मजायेयमितिचेदवोचन् । नदूतायप्रह्येतस्थऽए
षातथाराष्ट्रंगुपितंक्षत्रियस्य ॥ देवाऽएतस्यामवदंतपूर्वसप्तऽऋषयस्तपसेयेनिषेदुः । भीमाजायाब्राह्मणस्योपनीतादु
र्धादधातिपरमेव्योमन् ॥ ब्रह्मचारीचरतिवेविषद्विषःसदेवानांभवत्येकमंगं । तेनजायामन्वविंदद्वृहस्पतिःसोमेन
नीतांजुह्वीनदेवाः ॥ पुनर्वैदेवाऽअददुःपुनर्मनुष्याऽउत । राजानःसत्यंकृण्वानाब्रह्मजायांपुनर्ददुः ॥ पुनर्दायब्रह्म
जायांकृत्वीदेवैनिकिल्बिषं । ऊर्जपृथिव्याभक्त्वायोरुगायमुपासते ॥ ७ ॥ (१०।९।११) समिद्धोऽअद्यमनुषो

(१०।९।१०) तेवदन्नितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यब्रह्मजायाजुह्वीविश्वेदेवास्त्रिष्टुबंत्येद्वेअनुष्टुभौ । (ब्राह्मोवोर्ध्वनाभऋषिः) (१०।९।११) समिद्ध
इत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यभार्गवोजमदग्निरिध्मस्तनूनपादिळोवार्हिर्देवीर्द्वारउपासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिस्वाहा
कृतयस्त्रिष्टुप् । (जामदग्निःपरशुरामोवा)

मंडलं १०

अनु. ९

॥३९॥

दुरोणेदेवोदेवान्यजसिजातवेदः । आचवहमित्रमहश्चिकित्वान्तवन्दूतः कविरसिप्रचेताः ॥ तनूनपात्पथऽऋतस्यया
 नान्मध्वासमंजन्त्स्वदयासुजिह्व । मन्मानिधीभिरुतयज्ञमृन्धन्देवत्राचकृणुह्यध्वरंनः ॥ आजुह्वानऽईड्योवद्यश्वाया
 ह्यग्नेवसुभिःसजोषाः । त्वंदेवानामसियह्वहोतासऽएनान्यक्षीषितोयजीयान् ॥ प्राचीनैर्वर्हिःप्रदिशापृथिव्यावस्तो
 रस्यावृज्यतेऽअग्नेऽअह्ना । व्युप्रथतेवितरंवरीयोदेवेभ्योऽअदितयेस्योनं⁺ ॥ व्यचस्वतीरुर्वियाविश्रयंतांपतिभ्योनज
 नयःशुभमानाः । देवीर्द्वारोबृहतीर्विश्वमिन्वादेवेभ्योभवतसुप्रायणाः⁺ ॥ ८ ॥ आसुष्वयंतीयजतेऽउपाकेऽउषा
 सानक्तासदतानियोनौ । दिव्येयोषणेबृहतीसुरुक्मेऽअधिश्रियंशुक्रपिशुंदधाने ॥ दैव्याहोताराप्रथमासुवाचामिमां
 नायज्ञमनुषोयजध्वै । प्रचोदयंताविदथेषुकारूप्राचीनंज्योतिःप्रदिशादिशंतां ॥ आनोयज्ञंभारतीतूर्यमेत्विळामनु
 ष्वदिहचेतयंती । तिस्रोदेवीर्वर्हिरेदंस्योनंसरस्वतीस्वपसःसदंतु ॥ यऽइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुद्धवनानि
 विश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीयान्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान्⁺ ॥ उपावसृजत्मन्यासमंजन्देवानांपार्थऽऋतुथाह
 वीषि । वनस्पतिःशमितादेवोऽअग्निःस्वदंतुहव्यमधुनाघृतेन ॥ सद्योजातोव्यमिमीतयज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरो
 गाः । अस्यहोतुःप्रदिश्यतस्यवाचिस्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाः⁺ ॥ ९ ॥ (१०।९।१२) मनीषिणःप्रभरध्वमनीषां

(१०।९।१२) मनीषिणइतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैरूपोष्टादंष्ट्रंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.८अ.६

॥४०॥

मंडलं १०

अनु. ९

॥४०॥

यथायथामतयः संतिनृणां । इंद्रस्यैरेरयामाकृतेभिः सहिवीरोर्गिर्वणस्युर्विदानः ॥ ऋतस्य हि स द सो धीतिरद्यौत्संगा
 र्हेयोवृषभोगोभिरानद् । उदतिष्ठत्तविषेणारवेणमहांतिचित्संविंव्याचारजांसि ॥ इंद्रः किल श्रुत्याऽअस्य वेदसहिजि
 ष्णुः पथिकृत्सूर्याय । आन्मेनाकृण्वन्नच्युतो भुवद्भोः पतिर्दिवः स न जाऽअप्रतीतः ॥ इंद्रो महामहतोऽअर्णवस्य व्रतामि
 नादंगिरोभिर्गृणानः । पुरुणिचिन्निततानारजांसि दाधारयोधरुणसत्यताता ॥ इंद्रो दिवः प्रतिमानं पृथिव्या विश्वावे
 दस वनाहंति शुष्णं । महीं चिह्यामातनोत्सूर्येण चास्कं भचित्कं भनेन स्कभीयान् ॥ १० ॥ वज्रेण हिवृत्रहा वृत्रमस्तरदेवस्य श
 शुवानस्य मायाः । विधृष्णोऽअत्र धृषता जघंथार्थाभवो मघवन्वाहो जाः ॥ स चैतय दुषसः सूर्येण चित्रामस्य केतवो राम वि
 दन् । आयन्नक्षत्रंददृशे दिवो न पुनर्यतो न किं रद्धानुवेद ॥ दूरं किल प्रथमाजगमुरासामिंद्रस्य याः प्रसवे ससुरापः । कं
 स्विदग्रं कंबुध्रऽआसामापो मध्यं कवो नूनमंतः ॥ सृजः सिंधूरहिना जग्रसानांऽआदिदेताः प्रवि विज्रेजवेन । मुमुक्षमा
 णाऽउत यामुमुन्नेधे देतानरमंते निति काः ॥ सधीचीः सिंधुमुशतीरि वायन्त्सनाज्जारऽआरितः पूभिदासां । अस्तमा
 ते पार्थिवा वसून् यस्मे जग्मुः सूनृताऽइंद्रपूर्वीः⁺ ॥ ११ ॥ (१०।९।१३) इंद्रपिव प्रतिकामं सुतस्य प्रातः सावस्तव हि प
 र्वपीतिः । हर्षस्वहंतवेशूरशत्रून् कुपेभिष्टे वीर्याऽप्रव्रवाम ॥ यस्ते रथो मनसो जवीयाने द्रतेन सोमपेयाय याहि । तूयमाते

(१०।९।१३) इंद्रपिवेति दशर्चस्य सूक्तस्य वैरूपो न भः प्रभेद न इंद्रस्त्रिष्टुप् ।

हरयः प्रद्वं तु येभिर्यासि वृषभिर्मदमानः ॥ हरित्वतावर्चसासूर्यस्य श्रेष्ठैरूपैस्तन्वैस्पर्शयस्व । अस्माभिरिन्द्रसाखिभि
हुवानः संधीचीनोमादयस्वानिषद्य ॥ यस्य त्यक्तैर्महिमानं मदेष्विमे महीरोदसीनाविविक्तां । तदोक्तुः आहरिभिरिन्द्रयु
क्तैः प्रियेभिर्याहिप्रियमन्नमच्छ ॥ यस्य शश्वत्पिवाँऽइन्द्रशत्रून् नानुकृत्यारण्याचकथं । सतेपुरंधितविषीमियति सते
मदाय सुतऽइन्द्रसोमः ॥ १२ ॥ इदं ते पात्रं स न वित्तमिन्द्र पिवा सोम मेनाशतक्रतो । पूर्णऽआहावो मदिरस्य मध्वो यं वि
श्वऽइदं भिहयति देवाः⁺ ॥ विहित्वामिन्द्र पुरुधा जना सोहित प्रयसो वृषभ ह्वयंते । अस्माकं ते मधुमत्तमानीमा भुवन्त्सव
नातेषु हर्य ॥ प्रतऽइन्द्र पूर्याणि प्रनूनं वीर्यावोचं प्रथमा कृतानि । सती नमन्युरश्रथायोऽअद्रि सुवेदनाम कृणो ब्रह्मणे
गां⁺ ॥ निषुसीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रं तमं कवीनां । नऽकृते त्वत्क्रियते किंच नारे मम हामर्कं मघवन् चित्रमर्च ॥ अभि
ख्यानो मघवन्नाधमानान्त्सखे वोधि वसुपते सखीनां । रणं कृधिरण कृत्सत्य शुष्मा भक्ते चिदा भजारायेऽअस्मान्⁺
॥ १३ ॥ (१०।१०।१) तमस्य द्यावा पृथिवी सचेतसा विश्वेभिर्देवैरनु शुष्ममावतां । यदैत्कृण्वानो महिमानं मिन्द्रियं
पीत्वी सोमस्य क्रतुमाँऽअवर्धत ॥ तमस्य विष्णुर्महिमानमोजसां शुद्धं धन्वान्मधुनो विरप्सते । देवेभिरिन्द्रो मघवांसया
वभिर्वृत्रं जघन्वाँऽअभवद्दरेण्यः ॥ वृत्रेण यदहिना विश्वदायुधा समस्थिथायुधये शंसमाविदे । विश्वेतेऽअत्र मरुतः स

दशमेनुवाके षोडशसूक्तानि (१०।१०।१) तमस्येति दशर्चस्य सूक्तस्यैरूपः शतप्रभेदो जगत्संख्या त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.८अ.६

॥४१॥

मंडलं १०

अनु. १०

हत्मनावर्धन्नुग्रमहिमानमिन्द्रियं⁺ ॥ जज्ञानऽएवव्यवाधतस्पृधः प्रापश्यद्वीरोऽअभिपौस्यंरणं । अवृश्चदद्रिमवसस्य
 दःसृजदस्तभ्रात्राकैस्वपस्ययापृथुं⁺ ॥ आदिन्द्रःसत्रातविषीरपत्यतवरीयोद्यावापृथिवीऽअवाधत । अवाभरद्धृषितो
 वज्रमायसंशेवंमित्रायवरुणायदाशुषे ॥ १४ ॥ इन्द्रस्यात्रतविषीभ्योविरप्तिनऽऋघायतोऽअरंहयंतमन्यवे । वृत्रंय
 दुग्रोव्यवृश्चदोजसापोविभ्रतंतमसापरीवृतं ॥ यावीर्याणिप्रथमानिकर्त्वामहित्वेभिर्यतमानौसमीयतुः । ध्वांतंतमो
 वदध्वसेहतऽइन्द्रोमहापूर्वहृतावपत्यत ॥ विश्वेदेवासोऽअधवृणयानितेवर्धयन्त्सोमवत्यावचस्यया । रद्धंवृत्रमहि
 मिन्द्रस्यहन्मनाग्निर्नजंभैस्तृष्वन्नमावयत् ॥ भूरिदक्षेभिर्वचनेभिर्ऋक्भिःसख्येभिःसख्यानिप्रवोचत । इन्द्रोधुनिचचु
 मुरिंचदंभयन्ऋद्धामनस्याशृणुतेदभीतये ॥ त्वंपुरूण्याभरास्वश्वयायेभिर्मसैनिवचनानिशंसन् । सुगेभिर्विश्वादुरि
 तातरेमविदोषुणऽउर्वियागाधमद्य⁺ ॥ १५ ॥ (१०।१०।२) घर्मासमंतात्रिवृतंव्यापतुस्तयोर्जुष्टिमातरिश्वाजगा
 म । दिवस्पयोदिधिषाणाऽअवेषन्विदुर्देवाःसहसामानमर्क⁺ ॥ तिस्रोदेष्ट्रायनिक्रंतीरुपासतेदीर्घश्रुतोविहिजानंति
 वह्नयः । तासांनिचिक्युःकवयोनिदानंपरेषुयागुह्येषुत्रतेषु ॥ चतुष्कपर्दायुवतिःसुपेशाघृतप्रतीकावयुनानिवस्ते ।
 तस्यांसुपर्णावृषणानिषेदतुर्यत्रदेवादधिरेभागधेयं ॥ एकःसुपर्णःससमुद्रमाविवेशसऽइदंविश्वंभुवनंविचष्टे । तंपाके

॥४१॥

(१०।१०।२) घर्मेतिदशर्चस्यसूक्तस्यवैरूपःसग्निर्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप्चतुर्थीजगती । (तापसोघर्मोवाऋषिः)

नमनसापश्यमन्ति तस्तमातारैर्हिसऽउरेहिमातरं ॥ सुपर्णविप्राः कवयो वचोभिरेकसंतं बहुधा कल्पयन्ति । छन्दांसि च दधन्तोऽअध्वरेषु ग्रहान्तसोमस्यमिमते द्वादश ॥ १६ ॥ षट्त्रिंशांश्च चतुरः कल्पयन्तश्छन्दांसि च दधन्तऽआद्वादशं । यज्ञं विमार्य कवयो मनीषऽऋक्सामाभ्यां प्रवर्तयन्ति ॥ चतुर्दशान्ये महिमानोऽअस्य तंधीरावाचा प्रणयन्ति सप्त । आमानं तीर्थकऽइह प्रवोच्येन पथा प्रपिबन्ते सुतस्य ॥ सहस्रधा पंचदशान्युक्थायावद्व्यावापृथिवी तावदित्तत् । सहस्रधाम हिमानः सहस्रयावद्ब्रह्म विष्टितं तावती वाक्⁺ ॥ कश्छंदसां योगमावेदधीरः कोधिष्ण्यां प्रतिवाचं पपाद । कमृत्विजामष्टमं शूरमाहुर्हरीऽइंद्रस्य निचिकायकः स्वित् ॥ भूम्याऽअंतर्पर्येकै चरन्ति रथस्य धूर्षुयुक्ता सोऽअस्थुः । श्रमस्य दायं विभजं त्येभ्यो यदा यमो भवति हर्म्ये हितः⁺ ॥ १७ ॥ (१०।१०।३) चित्रऽइच्छि शोस्तरुणस्य वक्षथो नयो मातरावप्येति धातवे । अनुधाय दिजीज न दधाचनुव वक्षसद्यो महिदूत्यं चरन् ॥ अग्निर्हनाम धायिदन्नपस्तमः संयोजनायुवते भस्मना दृता । अभिप्रमुरा जुह्वा स्वध्वरऽइनो न प्रोथमानो यवसेवृषा ॥ तं वो विनद्रुषदं देवमंधसऽइंदुं प्रोथं तं प्रवपंतमर्णवं । आसावह्निं न शोचिषा विरप्शि नमहि ब्रतं न सरजं तमध्वनः ॥ वियस्य ते जयसानस्याजरधक्षोर्नवाताः परिसंत्यच्युताः । आरुण्वा सोयुयुधयो न सत्वनं त्रितं न शंतप्रशिषंतऽइष्टये ॥ सऽइदग्निः कण्वतमः कण्वसखार्यः परस्यांतरस्य तरुषः । अ

(१०।१०।३) चित्र इति नवर्चस्य सूक्तस्य वार्षिहव्य उपस्तुतोऽग्निर्जगती अष्टमी नवम्यौ त्रिष्टुप् शक्यौ ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ६

॥४२॥

मंडलं १०

अनु. १०

॥४२॥

ग्निःपातुगृणतोऽग्निःसुरीनग्निर्देदातुतेषामवौनः ॥ १८ ॥ वाजिन्तमायसह्यसेसुपित्र्यतृषुच्यवानोऽअनुजातवैदसे ।
 अनुद्रेचिद्योधृषतावरंसतेमहिन्तमायधन्वनेदविष्यते ॥ एवाग्निर्मतैःसहसूरिभिर्वसुःष्टवेसहसःसूनरोनृभिः । मित्रा
 सोनयेसुधिताऽऋतायवोद्यावोनद्युम्नैरभिसंतिमानुषान् ॥ ऊर्जोनपात्सहसावन्निर्तित्वोपस्तुतस्यवन्दतेवृषावाक् ।
 त्वांस्तोषामत्वयासुवीराद्राधीयऽआयुःप्रतरंदधानाः ॥ इतित्वाग्नेवृष्टिहव्यस्यपुत्राऽउपस्तुतासऽऋषयोवोचन् । तां
 श्रपाहिगृणतश्चसूरीन्वषड्वषळित्यूध्वासोऽअनक्षन्नमोनमऽइत्यूध्वासोऽअनक्षन् ॥ १९ ॥ (१०।१०।४) पिवासो
 ममहतऽइंद्रियायपिवावृत्रायहंतवेशविष्ठ । पिवरायेशवसेहूयमानःपिवमध्वस्तृपदिंद्रावृषस्व ॥ अस्यपिवक्षुमतःप्र
 स्थितस्येद्रसोमस्यवरमासुतस्य । स्वस्तिदामनसामादयस्वावाचीनोरेवतेसौभगाय ॥ ममत्तुत्वादिव्यःसोमऽइंद्रमम
 तुयःसूयतेपार्थिवेषु । ममत्तुयेनवरिवश्चकथंममत्तुयेननिरिणासिशत्रून् ॥ आद्विवर्हाऽअमिनोयात्विद्रोवृषाहरिभ्यां
 परिषिक्तमंधः । गव्यासुतस्यप्रभृतस्यमध्वःसत्राखेदामरुशुहावृषस्व ॥ नितिग्मानिभ्राशयन्भ्राश्यान्यवस्थिरातनु
 हियातुजूनां । उग्रायतेसहोबलंददामिप्रतीत्याशत्रून्विगदेषुवृश्च ॥ २० ॥ व्यय्यऽइंद्रतनुहिश्रवांस्योजःस्थिरेवध
 न्वनोभिमातीः । अस्मद्गवावृधानःसहोभिरनिभृष्टस्तन्वावृधस्व ॥ इदं हविर्मधवन्तुभ्यंरातंप्रतिसम्राळहणानोगृ

(१०।१०।४) पिवेतिनवर्चस्यसूक्तस्यस्यौरोग्नियुतइंद्रस्त्रिष्टुप् । (अग्नियूपोवाऋषिः)

भाय । तुभ्यंसुतोमघवन्तुभ्यंपक्रोऽर्द्धाद्रपिवचप्रस्थितस्य ॥ अर्द्धादिद्रप्रस्थितेमाहवींषिचनोदधिष्वपचतोतसोमं ।
 प्रयस्वंतःप्रतिहर्यामसित्वासत्याःसंतुयजमानस्यकामाः ॥ प्रेद्राग्निभ्यांसुवचस्यामियमिसिंधाविवप्रेरयंनावमकैः । अ
 याऽइवपरिचरंतिदेवायेऽस्मभ्यंधनदाऽउद्भिदश्च ॥ २१ ॥ (१०।१०।५) नवाऽउदेवाःक्षुधमिद्धधंददुरुताशि
 तमुपगच्छंतिमृत्यवः । उतोरयिःपृणतो नोपदस्यत्युतापृणन्मर्द्धितारंनविंदते ॥ यऽआधायचकमानायपित्वोन्नवा
 न्तसन्नफितायोपजग्मुषे । स्थिरंमनःकृणुतेसेवतेपुरोतोचित्समर्द्धितारंनविंदते ॥ सऽइन्द्रो जोगृहवेददात्यन्नकामा
 यचरंतेकृशाय । अरमस्मैभवतियामहताऽउतापरीषुकृणुतेसखायं ॥ नससखायोनददातिसख्येसचाभुवेसचमाना
 यपित्वः । अपास्मात्प्रेयान्नतदोकोऽस्तिपृणंतमन्यमरणंचिदिच्छेत् ॥ पृणीयादिन्नाधमानायतव्यान्द्राधीयांसमनु
 पश्येतपंथा । ओहिवर्तेतेरथ्येवचक्रान्यमन्यमुपतिष्ठंतरायः ॥ २२ ॥ मोघमन्नविंदतेऽअप्रचेताःसत्यं ब्रवीमिवधऽ
 इत्सतस्य । नार्यमणंपुष्यतिनोसखायंकेवलाघोभवतिकेवलादी⁺ ॥ कृषन्निष्फालऽआशितंकृणोतियन्नध्वानमपवृ
 ङ्क्तेचरित्रैः । वदन्ब्रह्मावदतोवनीयान्पूणन्नापिरपृणंतमभिष्यात् ॥ एकपाद्भूयोद्विपदोविचक्रमेद्विपात्रिपादमभ्येति
 पश्चात् । चतुष्पादेतिद्विपदामभिस्वरेसंपश्यन्पंक्तीरुपतिष्ठमानः ॥ समौचिद्धस्तौनसमंविविष्टःसंमातराचिन्नसमंदु

(१०।१०।५) नवाइतिनवर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोभिक्षुर्धनान्नदानंत्रिष्टुवाद्येजगत्सौ ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ६

॥४३॥

हाते । यमयोश्चित्रसमावीर्याणिज्ञातीचित्संतौनसमंपृणीतः ॥ २३ ॥ (१०।१०।६) अग्नेहंसिन्यत्रिणंदीद्यन्मल्ये
 ष्वा । स्वैक्ष्यैशुचिव्रत ॥ उतिष्ठसिस्वाहुतोघृतानिप्रतिमोदसे । यत्त्वास्तुचःसमस्थिरन् ॥ सऽआहुतोविरोचतेगिरी
 लेन्योगिरा । सुचाप्रतीकमज्यते ॥ घृतेनाग्निःसमज्यतेमधुप्रतीकऽआहुतः । रोचमानोविभावसुः ॥ जरमाणःस
 मिध्यसेदेवेभ्योहव्यवाहन । तंत्वाहवंतुमर्त्याः ॥ २४ ॥ तंमर्ताऽअमर्त्यघृतेनाग्निसंपर्यत । अदाभ्यंगृहपतिं ॥ अ
 दाभ्येनशोचिषाग्नेरक्षस्त्वंदह । गोपाऽऋतस्यदीदिहि ॥ सत्वमग्नेप्रतीकेनप्रत्योषयातुधान्यः । उरुक्षयैषुदीद्यत् ॥
 तंत्वागीर्भिरुरुक्षयाहव्यवाहंसमीधिरे । यजिष्ठमानुषेजनै ॥ २५ ॥ (१०।१०।७) इतिवाऽइतिमेमनोगामश्वंस
 नुयामिति । कुवित्सोमस्यापामिति ॥ प्रवाताऽइवदोधतऽउन्मापीताऽअयंसत । कुवि० ॥ उन्मापीताऽअयंसतर
 थमश्वाऽइवाशवः । कुवि० ॥ उपमामतिरस्थितवाश्रापुत्रमिवप्रियं । कुवि० ॥ अहंतष्टैवंधुरंपर्यचामिद्वदामतिं ।
 कुवि० ॥ नहिमेऽअक्षिपच्चनाच्छान्तसुःपंचकृष्टयः । कुवि० ॥ २६ ॥ नहिमेरोदसीऽउभेऽअन्यंपक्षंचनप्रति ।
 कुवि० ॥ अभिद्यामहिनाभुवमभीऽमांपृथिवीमहीं । कुवि० ॥ हंताहंपृथिवीमिमांनिदधानीहवेहवा । कुवि० ॥

(१०।१०।६) अग्नेहंसीतिनवर्चस्यसूक्तस्यामहीयवउरुक्षयोरक्षोहाग्निर्गायत्री । (१०।१०।७) इतिवाइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यैद्रो
 लवोगायत्री ।

ओषमितृथिवीमहंजघनानीहवेहवा । कुवि० ॥ दिविमेऽन्यःपक्षोऽधोऽन्यमचीकृषं । कुवि० ॥ अहमस्मि
महामहोभिनभ्यमुदीषितः । कुवि० ॥ गृहोयाम्यरंकृतोदेवेभ्योहव्यवाहनः । कुवि० ॥ २७ ॥ इत्यष्टमाष्टके
षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्विषष्टचध्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि १४ ऋचः १४० ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्या. ११ दक्षिणाया. ११ सरमाया. पणिभ्य. सरमाया.
पणिभ्य. सरमाया. पणिभ्य. सरमाया. पणिभ्य. सरमाया. पणिभ्य. २ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ७ समिद्धायाम्नय. तनूनपात. इळाये. वहिष.
देवीभ्योद्वाभ्य. उपासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्या. सरस्वतीळाभारतीभ्य. त्वष्ट. वनस्पतय. स्वाहाकृतीभ्य. इंद्राये.
३० विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ परमात्मनइंद्राये. २ यज्ञायपरमात्मन. २ मध्यमायैवाच. गायत्र्यादिछंदोभ्य. विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्नय.
९ इंद्राये. ९ धनात्राय. ९ रक्षोभ्येग्नय. ९ इंद्रायलबाये. १३ ॥ इत्यष्टमेषष्ठः ॥

तदिन्नवाथर्वणोबृहदिवोहिरण्यगर्भोदशहिरण्यगर्भःप्राजापत्यःकार्यवसुंनष्टौचित्रमहावासिष्ठआग्नेयंजागत
माद्यांपंचमींचतैयंवेनोवैन्यमिमंनोनवैद्युत्तमानिहवोऽग्निरुणसोमानामाद्याग्नेयीतिस्त्रश्चाग्नेरात्मस्तवःशिष्टाय
थानिपातंसप्तमीजगत्हमष्टौवागांभृण्यात्मानंतुष्टावद्वितीयाजगतीनंतशैलूषिःकुलमलवर्हिषोवामदेव्योवांहो
मुग्वैश्वदेवमुपरिष्टाद्वार्हतमंत्यात्रिष्टुप्परात्रीकुशिकःसौभरोरात्रिर्वाभारद्वाजीरात्रिस्तवंगायत्रममाग्नेनवविह

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ७

॥४४॥

व्योवैश्वदेवं जगत्वंतनासत्सप्तप्रजापतिः परमेष्ठीभाववृत्तं तु यो यज्ञो यज्ञः प्राजापत्यो जगत्याद्यापप्राचः सुकीर्तिः
 काक्षीवतो मध्येनुष्टुप् सोत्तराचाश्विन्या वीजानं शकपूतो नार्मेधो मैत्रावरुणं न्यंकुसारिण्याद्यालिंगोक्तदेवतां त्या
 महासतो बृहत्युपाद्योपांत्ये प्रस्तारपंक्तीं शेषाविराडूपाः प्रोषुसुदाः पैजवनः शाकरमहापांक्तावाद्यौतृचौ त्रिष्टुवंतं मु
 भेयन्मां धाता यौवनाश्वौ महापांक्तं पंक्तिरंत्यातामध्यर्धा गोधापश्यद्यस्मिन्कुमारो यामायनो याममानुष्टुभं हि के
 शीमुनयो वातरशना जूतिर्वातजूतिर्विप्रजूतिर्वृषाणकः करिक्रत एतश्चक्रद्वयशृंगश्चैकर्चाः कैशिनमुत देवाः सप्तऋ
 षय एकर्चा वैश्वदेवं तवत्येष लंगऽऔरवो जागतं सूर्यरश्मिर्देवगंधर्वो विश्वावसुरात्मानमस्तौ त्पूर्वार्धं सवितारमग्ने
 तवाग्निः पावक आग्नेयं विष्टारपंक्तीति सः सतो बृहत्युपरिष्टाज्ज्योतिरग्ने अच्छाग्निस्तापसो वैश्वदेवमानुष्टुभं ह्ययम
 ष्ठादृचाः शाङ्गाजिरिताद्रोणः सारिसृक्ः स्तं वमित्रश्चाग्नेयमाद्ये जगत्यौ च तसस्त्रिष्टुभः ॥ ७ ॥ ॥ ॥
 हरिः ओम् (१०।१०।८) तदिदासं भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जज्ञऽउग्रस्त्वेष नृम्णः । सद्योजज्ञानो निरिणाति शत्रून् नुयं
 विश्वेमदंत्यूमाः ॥ वावृधानः शवसाभूर्यो जाः शत्रुर्दासाय भियसं दधाति । अव्यनच्च व्यनच्च सस्त्रि सं तेन वंत प्रभृतामदे
 षु ॥ त्वेक्रतुमपि वृजंति विश्वे द्विर्यदे ते त्रिर्भवंत्यूमाः । स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृजा समदः सुमधुमधुना भियोधीः ॥

(१०।१०।८) तदिदितिनवर्चस्य सूक्तस्याथर्वणो बृहद्वि वइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १०

॥४४॥

इतिचिद्धित्वाधनाजयंतमदेमदेऽनुमदतिविप्राः । ओजीयोधृष्णोस्थिरमातनुष्वमात्वादभन्यातुधानादुरेवाः ॥
 त्वयावयंशाशन्नहेरणेषुप्रपश्यंतोयुधेन्यानिभूरि । चोदयामितऽआयुधावचोभिः संतेशिशामिब्रह्मणावयांसि ॥ १ ॥
 स्तुपेय्यं पुरुवर्षसमृभ्वमिनतममाह्यमाह्यानां । आदर्षतेशवसासप्तदानून्प्रसाक्षतेप्रतिमानानिभूरि ॥ नितदधिषेवरंपरं
 चयस्मिन्नाविथावसादुरोणे । आमातरास्थापयसेजिगत्सूऽअतऽइनोषिकर्वरापुरुणि ॥ इमाब्रह्मवृहद्विबोविवृक्तींद्राय
 शूषमग्निः स्वर्षाः । महोगोत्रस्यक्षयतिस्वराजोदुरंश्चविश्वोऽअवृणोदपस्वाः⁺ ॥ एवामहान्वृहद्विबोऽअथर्वावोच
 त्स्वातन्वमिंद्रमेव । स्वसारोमातरिभ्वरीररिप्राहिन्वंतिचशवसावर्धयंतिच ॥ २ ॥ (१०।१०।९) हिरण्यगर्भः
 समवर्तताग्रेभूतस्यजातःपतिरेकऽआसीत् । सदाधारपृथिवीद्यामुतेमांकस्मैदेवायहविषाविधेम ॥ यऽआत्मदाबल
 दायस्यविश्वऽउपासतेप्रशिष्यस्यदेवाः । यस्यछायामृतंयस्यमृत्युःकस्मै० ॥ यःप्राणतोनिमिपतोमहित्वैकऽइद्राजा
 जगतोवभूव । यऽईशेऽअस्यद्विपदश्चतुष्पदःकस्मै० ॥ यस्येमेहिमवतोमहित्वायस्यसमुद्रंसयासहाहुः । यस्येमाः
 प्रदिशोयस्यवाहूकस्मै० ॥ येनद्यौरुप्रापृथिवीचदृह्यायेनस्वःस्तभितयेननाकः । योऽअंतरिक्षेरजसोविमानःकस्मै०
 ॥ ३ ॥ यंकंदसीऽअवसातस्तभानेऽअभ्यैक्षेतामनसारेजमाने । यत्राधिसूरऽउदितोविभातिकस्मै० ॥ आपोह्यद्व

(१०।१०।९) हिरण्यगर्भइतिदशर्चस्यसूक्तस्यप्राजापत्योहिरण्यगर्भःप्रजापतिस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ७

॥४५॥

हृतीर्विश्वमायन्गर्भं दधाना ज नयंती रग्निं । ततो देवानां समवर्तता सुरैः कस्मै० ॥ यश्चिदापोमहिनापर्यपश्यदक्षं दधा
ना ज नयंती र्यज्ञं । यो देवेष्वधि देवऽएकऽआसीत्कस्मै० ॥ मानो हिंसी जनितायः पृथिव्या यो वा दिवं सत्यधर्मा ज जान ।
यश्चापश्चंद्रा बृहती र्ज जान कस्मै० ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वा जाता निपरिता वभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नोऽअ
स्तु वयं स्यामपतयोरयीणां⁺ ॥ ४ ॥ (१०।१०।१०) वसुं न चित्रमहसं गृणीषे वामं शेवमतिथिमद्विषेण्यं । सरां सते
शुरुधौ विश्वधाय सोऽग्निर्होता गृहपतिः सुवीर्यं ॥ जुषाणोऽअग्ने प्रतिहर्यमेव चो विश्वानि विद्वान्वयुनां नि सुक्रतो । घृतं नि
र्णिग्ब्रह्मणे गा तु मे रयतर्वदेवाऽअजनयन्ननुव्रतम्⁺ ॥ सप्त धामा निपरियन्नमर्त्यो दाशं द्वाशुषे सुकृतै मामहस्व । सुवीरेण
रयिणाग्ने स्वाभुवायस्तऽआनद्रसमिधातं जुषस्व ॥ यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरोहितं हविष्मंतऽईळते सप्तवाजिनं । शृण्वंतं मग्निं
घृतपृष्ठमुक्षणं पूणं तं देवं पूणते सुवीर्यं ॥ त्वंदूतः प्रथमो वरेण्यः सहूयमानोऽअमृताय मत्स्व । त्वां मर्जयन्मरुतो दाशुषो गृ
हेत्वांस्तो मे भिर्भृगवो विरुरुचुः ॥ ५ ॥ इषंदुहन्सुदुघां विश्वधाय संयज्ञप्रिये यजमानाय सुक्रतो । अग्ने घृतस्त्रुस्त्रिर्कृता
निदीयद्वर्तिर्यज्ञं परियन्तु क्रतूयसे ॥ त्वामिदस्याऽउषसो व्युष्टिषु दूतं कृण्वानाऽअयजंतमानुषाः । त्वां देवामहया
य्यायवा वृधुराज्यमग्ने निमृजंतोऽअध्वरे⁺ ॥ नित्वावसिष्ठाऽअहंतवाजिनं गृणंतोऽअग्ने विदथेषु वेधसः । रायस्पोष्य

(१०।१०।१०) वसुमित्यष्टर्चस्य सूक्तस्य वासिष्ठश्चित्रमहाअग्निर्जगती आद्यापंचस्यौ त्रिष्टुभौ ।

मंडलं १०

अनु. १०

॥४५॥

जमानेषुधारययुं० ॥ ६ ॥ (१०१०११) अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाज्योतिर्जरायूरजसोविमाने । इममपांसंग
मेसूर्यस्यशिशुन्नविप्रामतिभीरिहन्ति ॥ समुद्रादूर्मिमुदियतिवेनोर्भोजाःपृष्ठंहर्यतस्यदर्शि । ऋतस्यसानावधिविष्टपि
भ्रातृसमानंयोनिमभ्यनूषतुवाः⁺ ॥ समानंपूर्वीरभिवावशानास्तिष्ठन्वत्सस्यमातरःसनीळाः । ऋतस्यसानावधिचक्र
माणारिहन्तिमध्वोऽमृतस्यवाणीः ॥ ज्ञानंतोरूपमकृपंतुविप्रामृगस्यघोषंमहिषस्यहिम्नम् । ऋतेनयंतोऽधिसिंधुम
स्थुर्विदग्धर्वोऽमृतानिनाम ॥ अप्सराजारमुपसिष्मियाणायोषाविभर्तिपरमेव्योमन् । चरत्प्रियस्ययोनिषुप्रियः
सन्सीदत्पक्षेहिरण्ययेसवेनः⁺ ॥ ७ ॥ नाकैसुपर्णमुपयत्पतंतद्वदावेनंतोऽभ्यचक्षतत्वा । हिरण्यपक्ष्वरुणस्यदूतंय
मस्ययोनौशकुनंभुरण्युं⁺ ॥ ऊर्ध्वोर्गंधर्वोऽधिनाकैऽअस्थात्प्रत्यङ्चित्राविभ्रदस्यायुधानि । वसानोऽअत्कंसुराभिं
हृशेकंस्वर्णनामजनतप्रियाणि ॥ द्रुप्सःसमुद्रमभियज्जिगातिपश्यन्गृध्रस्यचक्षसाविधर्मन् । भानुःशुक्रेणशोचिषा
चक्रानस्तृतीयैचक्रेरजसिप्रियाणि ॥ ८ ॥ (१०१०१२) इमंनोऽअग्नऽउपयज्ञमेहिपंचयामंत्रिवृतंसप्ततैतुं । अ
सोहव्यवाळुतनःपुरोगाज्योगेवदीर्घतमऽआशयिष्ठाः ॥ अदेवादेवःप्रचतागुहायन्प्रपश्यमानोऽअमृतत्वमेमि । शि

(१०१०११) अयमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यभार्गवोवेनोवेनस्त्रिष्टुप्(१०१०१२)इमंनइतिनवर्चस्यसूक्तस्याद्यायाःपंचम्यादिचतसृणांचान्नवरु
णसोमाऋषयःद्वितीयादितिसृणामग्निर्ऋषिःआद्यानांचतसृणामग्निःपंचमीसप्तम्योर्वरुणःषष्ठ्याःसोमोनवम्याःसोमैर्द्रौत्रिष्टुप्सप्तमीजगती ।

ऋक्सं.

म.८अ.७

॥४६॥

वंयत्संतमशिवोजहामि स्वात्सख्यादरणीनाभिमेमि ॥ पश्यन्नन्यस्याऽअतिथिव्यायाऽऽकृतस्य धामविमिमेपुरुणि ।
 शंसांमिपित्रेऽअसुरायशेवमयज्ञियाद्यज्ञियंभागमेमि ॥ बह्वीःसमाऽअकरमंतरस्मिन्निद्रं वृणानःपितरंजहामि । अग्निः
 सोमोवरुणस्तेच्यवन्तेपर्यावर्द्राष्ट्रंतदवाम्यायन्⁺ ॥ निर्मायाऽऽत्येऽअसुराऽअभूवन्त्वंचमावरुणकामयासे । ऋतेनरा
 जन्ननृतंविचिन्ममराष्ट्रस्याधिपत्यमेहि ॥ ९ ॥ इदंस्वरिदमिदासवाममयंप्रकाशऽऽर्वा^१तरिक्षं । हनाववृत्रंनिरेहि
 सोमहविष्ट्वासंतंहविषायजाम ॥ कविःकवित्वादिविरूपमासजदप्रभूतीवरुणोनिरपःसृजत् । क्षेमंकृण्वानाजनयोन
 सिंधवस्ताऽअस्यवर्णंशुचयोभरिभ्रति ॥ ताऽअस्यज्येष्ठमिन्द्रियंसंचन्तेताऽईमाक्षैतिस्वधयामदंतीः । ताऽईविशोनरा
 जानंवृणानावीभत्सुवोऽअपवृत्रादतिष्ठन् ॥ वीभत्सूनांसयुजंहंसमाहुरपादिव्यानांसख्येचरंतं । अनुष्टुभमनुचर्चुर्य
 माणमिन्द्रंनिचिकयुःकवयोमनीषा⁺ ॥ १० ॥ (१०।१०।१३) अहंरुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुतविश्वदैवैः ।
 अहंमित्रावरुणोभाविभर्म्यहमिन्द्राग्नीऽअहमश्विनोभा⁺ ॥ अहंसोममाहूनसंविभर्म्यहंत्वष्टारमुतपूषणंभगं । अहंदधा
 मिद्रविणंहविष्मतेसुप्राव्येयजमानायसुन्वते⁺ ॥ अहंराष्ट्रीसंगमनीवसूनांचिकितुषीप्रथमायज्ञियानां । तांमादेवा
 व्यदधुःपुरुत्राभूरिस्थात्रांभूर्यावेशयंतीं ॥ मयासोऽअन्नऽमत्तियोविपश्यतियःप्राणितियऽईशृणोत्युक्तं । अमंतवोमां

(१०।१०।१३) अहंरुद्रेभिरित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यांभृणिर्वागांभृणिर्वाक्त्रिष्टुप्द्वितीयाजगती ।

मंडलं १०

अनु. १०

॥४६॥

तऽउपक्षियंतिश्रुधिश्रुतश्रद्धिवंतैवदामि ॥ अहमेवस्वयमिदंवदामिजुष्टं देवेभिरुतमानुषेभिः । यंकामयेतंतमुग्रंकृ
 णोमितंब्रह्माणंतमृषितंसुमेधां⁺ ॥ ११ ॥ अहंरुद्रायधनुरातनोमिब्रह्मद्विपेशरवेहंतवाऽउ । अहंजनायसमदैकृणोम्य
 हंघावापृथिवीऽआविवेश ॥ अहंसुवेपितरमस्यमूर्धन्ममयोनिरप्स्व^१तःसमुद्रे । ततोवितिष्ठेभुवनानुविश्वोतामूंघांव
 र्मणोपस्पृशामि ॥ अहमेववातऽइवप्रवाभ्यारभमाणाभुवनानिविश्वा । परोद्विवापरऽएनापृथिव्यैतावतीमहिनासं
 वभूव ॥ १२ ॥ (१०।१०।१४) नतमंहोनदुरितंदेवासोऽअष्टमर्त्य । सजोषसोयमर्यमामित्रोनयंतिवरुणोऽअति
 द्विषः ॥ तद्धिवयंवृणीमहेवरुणमित्रार्यमन् । येनानिरंहसोयुयंपाथनेथाचमर्त्यमतिद्विषः ॥ तेनूननोयमूतयेवरुणो
 मित्रोऽअर्यमा । नयिष्ठाऽउनोनेषणिपषिष्ठाऽउनःपृषण्यतिद्विषः ॥ युयंविश्वंपरिपाथवरुणोमित्रोऽअर्यमा । युष्मा
 कंशर्मणिप्रियेस्यामसुप्रणीतयोतिद्विषः ॥ आदित्यासोऽअतिसिधोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । उग्रंमरुद्भीरुद्रंहुवेमैद्रमग्निं
 स्वस्तयेतिद्विषः ॥ नेतारऽऊषुणस्तिरोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । अतिविश्वानिदुरिताराजानश्चर्षणीनामतिद्विषः ॥ शुनम
 स्मभ्यमूतयेवरुणोमित्रोऽअर्यमा । शर्मयच्छंतुसप्रथऽआदित्यासोयदीमहेऽअतिद्विषः ॥ यथाहृत्यद्वंसवोगौर्यचित्प

(१०।१०।१४) नतमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यशैलूषिःकुल्मलवर्हिषोविश्वेदेवाउपरिष्ठाद्दृहस्यंत्यान्निष्ठुप् । (अत्रवामदेव्योहोमुक्पाक्षिकऋषिः ।
 कुल्मलवर्हिषेत्यदंतप्रातिपदिकं) ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ७

॥४७॥

दिषिताममुचतायजत्राः । एवोष्व१स्मन्मुचताव्यंहःप्रतार्यग्नेप्रतरन्नऽआयुः ॥ १३ ॥ (१०।१०।१५) रात्रीव्यं
 ख्यदायतीपुरुत्रादेव्य१क्षभिः । विश्वाऽअधिश्रियोधित ॥ ओर्वप्राऽअमर्त्यानिवतोदेव्यु१द्वतः । ज्योतिषाबाधते
 तमः ॥ निरुस्वसारमस्कृतोषसंदेव्यायती । अपेदुहासतेतमः ॥ सानोऽअद्यस्यावयंनितेयामन्नविक्षमहि । वृक्षेनव
 सतिवयः ॥ निग्रामासोऽअविक्षतनिपद्वंतोनिपक्षिणः । निद्वयेनासंश्चिदर्थिनः ॥ यावयावृक्यं१वृक्यवयस्तेनमूर्म्ये ।
 अथानःसुतराभव ॥ उपमापेपिशुत्तमःकृष्णंव्यक्तमस्थित । उषऽऋणेवयातय ॥ उपतेगाऽइवाकरंवृणीष्वदुहितदिवः ।
 रात्रिस्तोमंनजिग्युषे ॥१४॥ (परिशिष्टं ॥ आरात्रिपार्थिवंरजःपितरःप्रायुधामभिः । दिवःसदांसिबृहतीवितिष्ठसऽआ
 त्वेषंवर्ततेतमः ॥ येतेरात्रीनृचक्षसोयुक्तासौनवृतिर्नव । अशीतिःसंवृष्टाऽउतोतेसप्तसप्ततीः ॥ रात्रींप्रपद्येजननींसर्वभू
 तनिवेशनीं । भद्रांभगवतींकृष्णांविश्वस्यजगतोनिशां ॥ संवेशिनींसंयमिनींग्रहनक्षत्रमालिनीं । प्रपन्नोहंशिवांरात्रीं
 भद्रेपारमशीमहिभद्रेपारमशीमह्योनमः ॥१॥ स्तोष्यामिप्रयतोदेवींशरण्यांवहृचप्रियां । सहस्रसंमितांदुर्गांजातवेद
 सेसुनवामसोमं ॥ शांत्यर्थतद्विजातीनामृषिभिःसोमपाश्रिताः । ऋग्वेदेत्वंसमुत्पन्नारातीयतोनिदहातिवेदः ॥ येत्वां
 देविप्रपद्यंतिब्राह्मणाहव्यवाहनीं । अविद्याबहुविद्यावासनःपर्षदतिदुर्गाणिविश्वा ॥ येऽअग्निवर्णांशुभांसौम्यांकीर्त

(१०।१०।१५) रात्रीत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसौभरःकुशिकोरात्रिर्गायत्री । (अत्रभारद्वाजीरात्रिकृषिकापाक्षिकी) ।

मंडलं १०

अनु. १७

॥४७॥

विष्यन्ति ये द्विजाः । तां तारयति दुर्गाणि नावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः ॥ २ ॥ दुर्गेषु विषमे घोरैः संग्रामैरिपुसंकटे । अग्निचो
 रनिपातेषु दुष्टग्रहनिवारणे ॥ दुर्गेषु विषमेषु त्वसंग्रामेषु वनेषु च । मोहयित्वा प्रपद्यंते तेषामैऽअभयंकुरुते तेषामैऽअभयंकु
 रु ॥ केशिनीं सर्वभूतानां पंचमीं तिच नाम च । सामां समानि शादेवीं सर्वतः परिरक्षतु सर्वतः परिरक्षत्वोन्नमः ॥ ३ ॥
 तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टां । दुर्गां देवीं शरणमहंप्रपद्ये सुतरसितरसे नमः सुतरसितरसे नमः ॥
 दुर्गा दुर्गेषु स्थानेषु शंनो देवी रभिष्टये । यऽइमं दुर्गास्तवं पुण्यं रात्रौ रात्रौ सदा पठेत् ॥ रात्रिः कुशिकसो भरो रात्रिस्तवोंगा
 यत्री । रात्रीं सूक्तं जपेन्नित्यं तत्कालमुपपद्यते ॥ उलूकयातुं शुशुलूकयातुं जहि श्वयातुमुत कोकयातुं । सुपर्णयातुमुत गृ
 ध्रयातुं हृषदैवप्रमृणरक्षऽइन्द्र ॥ पिशंगं भृष्टिमं भृणं पिशाचिर्मिद्रसंमृण । सर्वरक्षो निर्वह्य ॥ ४ ॥ हिमस्य त्वाजरायु
 णाशाले परिव्ययामसि । उत हृदो हि नो धियो ग्निर्देदा तु भेषजं ॥ शिशी त हृदो हि नो धियो ग्निर्देदा तु भेषजं । अंतिकाम
 ग्निमं जनय दूर्वातः शिशुलागमत् ॥ अजातपुत्रपक्षाया हृदयं मम दूयते । विपुलं वनं ब्रह्माकाशं च रजातवेदः कामाय ॥
 मां च रक्ष पुत्रांश्च शरणमभूत्तव । पिंगाक्षलोहितग्रीवकृष्णवर्ण नमोस्तुते ॥ अस्मान्निर्वह्य रस्येनां सागरस्योर्मयो यथा ।
 इन्द्रः क्षत्रं ददातु वरुणमभिषिचतु ॥ शत्रवो निधनयां तु जयस्त्वं ब्रह्म ते जसा ॥ ५ ॥ कपिलजटीं सर्वभक्षं चाग्निं प्रत्यक्षदै
 वतं । वरुणं च वशाम्यग्रैर्मम पुत्रांश्च रक्षतु मम पुत्रांश्च रक्षत्वोन्नमः ॥ साग्रैर्वर्षशतं जीवपि वखादचमोद च । दुःखितांश्च द्वि

ऋक्सं.

अ.८अ.७

॥४८॥

जांश्चैव प्रजांच पशुपालय ॥ यावदादित्यस्तपतियावद्भ्राजति चंद्रमाः । यावद्वायुः प्लवायति तावज्जीवजयाजय ॥ येन
 केन प्रकारेण क्रोहिना मनजीवति । परेषामुपकारार्थं यज्जीवति स जीवति । एतां वैश्वानरीं सर्वदेवान्नमोस्तुते ॥ न चोर
 भयं न च सर्पभयं न च व्याघ्रभयं न च मृत्युभयं । यस्यापमृत्युर्न च मृत्युः सर्वलभते सर्वजयते ॥ ६ ॥ इति परिशिष्टं ॥)
 (१०।१०।१६) ममाग्नेवर्चो विहवेष्वस्तु वयं त्वेधा नास्तन्वेषु मे । मह्यं नमंतां प्रदिशश्च तस्त्रस्त्वया ध्यक्षेण पृतनाजये
 म ॥ मम देवा विहवे सैतु सर्वेऽइंद्रवंतो मरुतो विष्णुरग्निः । ममांतरिक्षं मुरुलोकं मस्तु मह्यं वातः पवतां कामेऽअस्मिन्⁺ ॥
 मयि देवाद्रविणमायजंतां मय्याशीरस्तु मयि देव हूतिः । दैव्या होतारो वनुषंतपूर्वेरिष्टाः स्याम तन्वा सुवीराः ॥ मह्यं यजं
 तुम मयानि हव्या कूतिः सत्यामनसो मेऽअस्तु । एनो मानिगां कतमच्च नाहं विश्वे देवासोऽअधि वोचतानः ॥ देवीः पलु
 वीरुरुनः कृणोत विश्वे देवासोऽइह वीरयध्वं । माहास्महि प्रजया मातनूभिर्मरिधामद्विषते सोमराजन् ॥ १५ ॥ अग्नेम
 न्युं प्रति नुदन् परेषामदब्धो गोपाः परिपाहिनस्त्वं । प्रत्यंचोयंतु निगुतः पुनस्तेऽमैषांचित्तं प्रबुधां विनेशत् ॥ धाता धातृ
 णां भुवनस्य यस्पतिर्देवं त्रातारमभिमातिषाहं । इमं यज्ञमश्विनो भावृहस्पतिर्देवाः पांतु यजमानं न्यर्थात्⁺ ॥ उरुव्यचा
 नोमहिषः शर्मयंसदस्मिन्हवै पुरुहूतः पुरुक्षुः । सनः प्रजायैर्हर्यश्वमृळ्येद्रमानो रीरिषो मापरादाः ॥ येनः सपत्न्याऽअपते

(१०।१०।१६) ममाग्ने इति नवर्चस्य सूक्तस्यांगिरसो विहव्यो विश्वे देवास्त्रिष्टुवंत्या जगती ।

मंडलं १०

अनु. १०

॥४८॥

भवंत्विद्राग्निभ्यामववाधामहेतान् । वसवोरुद्राऽआदित्याऽउपरिस्पृशंमोग्रंचेत्तारमधिराजमक्रन् ॥ (परिशिष्टं ॥
 अवाचमिन्द्रममुतोहवामहेयोगोजिद्धंनजिदश्वजिद्यः । इमंनोयज्ञंविह्वेषस्वास्यकुल्मोहरिवोमेदिनंत्वा) ॥ १६ ॥
 (परिशिष्टं ॥ आयुष्यंवर्चस्यंरायस्पोषमौद्भिदं । इदंहिरण्यंवर्चस्वजैत्रायाविशतादिमाम् ॥ उच्चैर्वाजीपृतनाषादसं
 भासाहंधनंजयं । सर्वाःसमग्राऽऋद्धयोहिरण्येस्मिन्समाहिताः ॥ शुनमहंहिरण्यस्वपितुर्मानेवजग्रभं । तेनमांसूर्यं
 त्वचमकरंपुरुषुप्रियं ॥ सम्राजंचविराजंचाभिष्टिर्याचमेध्रुवा । लक्ष्मीराष्ट्रस्ययामुखेतयामामिन्द्रसंसृज ॥ अग्नेःप्रजां
 तंपरियद्धिरण्यममृतंयज्ञेऽअधिमर्त्येषु । यऽएनद्वेदसइदेनमर्हतिजरामृत्युर्भवतियोविभर्ति ॥ १ ॥ यद्वेदराजावरुं
 णोयदुदेवीसरस्वती । इन्द्रोयद्वृत्रहावेदतन्मेवर्चसऽआयुषे ॥ नतद्रक्षांसिनपिशाचाश्चरंतिदेवानामोजःप्रथमजंह्ये
 तत् । योविभर्तिदाक्षायणाहिरण्यंसदेवेषुकृणुतेदीर्घमायुःसमंनुष्येषुकृणुतेदीर्घमायुः ॥ यदाबध्नंदाक्षायणाहिरण्यंश
 तानीकायसुमनस्यमाना । तन्नऽआवध्नामिश्रतशारदाययुष्माञ्जरदष्टिर्यथासत् ॥ घृतादुर्लभंमधुमत्सुवर्णधनंजयंध्र
 रुणंधारयिष्णु ॥ ऋणकसपत्नादधरांश्चकृण्वदारोहमांमहतेसौभगाय ॥ प्रियंमांकुरुदेवेषुप्रियंराजसुमांकुरु । प्रियं
 विश्वेषुगोत्प्रेषुमयिधेहिरुचारुचं ॥ अग्निर्येनविराजतिसूर्योयेनविराजति ॥ विराज्येनविराजतितेनास्मान्ब्रह्मणस्पते

ऋक्सं.

अ.८अ.७

॥४९॥

विराजसमिधंकुरु ॥ २ ॥ इतिपरिशिष्टं ॥) (१०१११) नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजो नोव्यो मापरो
यत् । किमावरीवः कुहकस्य शर्मन्नभः किमासीद्गहनं गभीरं⁺ ॥ नमृत्युरासीदमृतं न तर्हि नरात्र्याऽअहं⁺ आसीत्प्रकेतः ।
आनीदवा तं स्वधया तदेकं तस्माद्भ्रान्यन्नपरः किंच नास ॥ तमं⁺ आसीत्तमसा गूहमग्रे प्रकेतं संलिलं सर्वमा⁺ इदं । तुच्छये
नाभ्वपि हितं यदासीत्तपसस्तन्महिना जायतैकं ॥ कामस्तदग्रे समवर्तता धिमेन सोरेतः प्रथमं यदासीत् । सतो बंधुमसंति
निरविंदन्हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा⁺ ॥ तिरश्चीनो विततो रश्मिरैषामधः स्विदासीद्दुपरि स्विदासीत् । रेतो धा⁺
आसन्महिमानं⁺ आसन्स्वधा⁺ अवस्तात्प्रयतिः परस्तात् ॥ को⁺ अद्धा वै दक⁺ इह प्रवोचत्कुत⁺ आजाता कुत⁺ इयं विसृ
ष्टिः । अर्वाग्देवा⁺ अस्य विसर्जने नाथा को वै दयतं⁺ आवभूव ॥ इयं विसृष्टिर्यतं⁺ आवभूव यदिव दधेयदिवान । यो⁺ अ
स्याध्यक्षः परमेव्यो मन्तसो⁺ अंगवै दयदिवान वेद ॥ १७ ॥ (१०१११२) यो यज्ञो विश्वतस्तनुं भिस्तत्⁺ एकं शतं देवक
र्मैभिरायतः । इमे वयं तिपितरो य⁺ आयुः प्रवयापवयेत्यासते तते⁺ ॥ पुमो⁺ एनंतनुत⁺ उत्कृणत्ति पुमान्वितले⁺ अधि
ना कै अस्मिन् । इमे मयूखा⁺ उपसेदुरु सद्ः सामानि चक्रुस्तसराण्योतवे ॥ कासीत्प्रमाप्रतिमा किं निदानमाज्यं किमासी

एकादशेनुवाके त्रयोविंशतिसूक्तानि (१०११११) नासदितिसप्तर्चस्य सूक्तस्य परमेष्ठी प्रजापतिर्भाववृत्तिस्त्रिष्टुप् । (१०१११२) यो यज्ञ
इतिसप्तर्चस्य सूक्तस्य प्राजापत्यो यज्ञो भाववृत्तिस्त्रिष्टुप्वाद्याजगती ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥४९॥

तपरिधिः कऽआसीत् । छंदः किमासीत् प्रऽउगं किमु कथं यद्देवादेवमयं जंतु विश्वे ॥ अग्नेर्गायत्र्यं भवत्सयुग्वोष्णिहयासवि
 तासंवभूव । अनुष्टुभासोमऽउक्थैर्महस्वानृहस्पतैर्बृहतीवाचमावत् ॥ विराणिमित्रावरुणयोरभि श्रीरिंद्रस्य त्रिष्टुविह
 भागोऽअहः । विश्वान्देवान्जगत्याविवेशतेन चाकृप्रऽऋषयो मनुष्याः ॥ चाकृप्रेतेनऽऋषयो मनुष्या यज्ञे जाते पितरो
 नः पुराणे । पश्यन्मन्ये मनसा चक्षसा तान्यऽइमं यज्ञमयं जंतु पूर्वं ॥ सहस्रो माः सहस्रं दसऽआवृतः सहस्रमाऽऋषयः सप्त
 दैव्याः । पूर्वेषां पंथां मनुदृश्यधीराऽअन्वालेभिरेरथ्योऽनरदमीन्⁺ ॥ १८ ॥ (१०।११।३) अपप्राचऽइंद्रविश्वा
 ऽअमित्रानपापाचोऽअभिभूते नुदस्व । अपो दीचोऽअपशूराधराच उरौ यथा तव शर्मन्मदेम ॥ कुविदं गयवमंतो यवंचि
 द्यथा दांत्यनु पूर्ववियूय । इहेहैषां कृणुहि भोजनानियेव हि षो नमो वृत्तिं न जग्मुः⁺ ॥ न हि स्थूर्युतुथा यातमस्ति नो तश्रवो
 विविदे संगमेषु । गव्यं तऽइंद्रं सख्याय विप्रऽअश्वायंतो वृषणं वाजयंतः ॥ युवंसुरामं मश्विनानमुचावा सुरे सचा । वि
 पिपाना शुभस्पतीऽइंद्रं कर्मस्वावतं ॥ पुत्रमिव पितरां वश्विनो भेद्रावधुः काव्यैर्दसनाभिः । यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः
 सरस्वती त्वामघवन्नभिष्णक् ॥ इंद्रः सुत्रामास्ववाँऽअवोभिः सुमृलीको भवतु विश्ववेदाः । बाधतां द्वेषोऽअभयं कृणो
 तु सुवीर्यं स्य पतयः स्याम ॥ तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम । स सुत्रामास्ववाँऽइन्द्रोऽअस्मेऽआराचि द्वे

(१०।११।३) अपप्राच इति सप्त चस्य सूक्तस्य काक्षीवतः सुकीर्तिरिंद्रश्चतुर्थी पंचम्योरश्विनौ त्रिष्टुपचतुर्थ्यनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.८अ.७

॥५०॥

षःसनुतर्युयोतु ॥ १९ ॥ (१०।११।४) ईजानमिह्यौर्गुतावसुरीजानंभूमिरभिप्रभूषणि । ईजानंदेवावश्वि
 नावभिसुन्नैरवर्धतां ॥ तावांमित्रावरुणाधारयत्क्षितीसुषुम्नेषितत्वतायजामसि । युवोःक्राणायसख्यैरभिष्यामरक्ष
 संः ॥ अधाचिन्नुयदिधिषामहेवामभिप्रियंरेक्णःपत्यमानाः । द्वावायत्पुष्यतिरेक्णःसम्वारन्नकिरस्यमृधानि ॥
 असावन्योऽअसुरसूयतद्यौस्त्वंविश्वेषांवरुणासिराजा । मूर्धारथस्यचाकृन्नैतावतैनसांतकध्रुक् ॥ अस्मिन्त्वेतच्छ
 कंपूतऽएनोहितेमित्रेनिगतान्हंतिवीरान् । अवोर्वायद्धात्तनूष्ववःप्रियासुयज्ञियास्वर्वा ॥ युवोर्हिमातादितिर्विचेत
 साद्यौर्नभूमिःपर्यसापुपूतनि । अवप्रियादिदिष्टनसूरोनिनिक्तरश्मिभिः ॥ युवंह्यमराजावसीदतंतिष्ठद्रथंनधूर्षद्वन
 र्षदं । तानःकणूकयंतीर्नृमेधस्तत्रेऽअंहसःसुमेधस्तत्रेऽअंहसः ॥ २० ॥ (१०।११।५) प्रोष्वस्मैपुरोरथमिंद्रायशूष
 मर्चत । अभीकेचिदुलोककृत्संगेसमत्सुवृत्रहास्माकंबोधिचोदितानभंतामन्यकेषांज्याकाऽअधिधन्वसु ॥ त्वंसिंधूर
 वांसृजोधराचोऽअहन्नहि । अशत्रुरिंद्रजज्ञिषेविश्वंपुष्यसिवार्यंतत्वापरिष्वजामहेनभंता ॥ विषुविश्वाऽअरातयो
 र्योनंशंतनोधियः । अस्तासिशत्रवेवधंयोनऽइंद्रजिघांसतियातेरातिर्दुर्दिवसुनभंता ॥ योनऽइंद्राभितोजनोवृका

(१०।११।४) ईजानमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यनार्मेधःशकपूतोमित्रावरुणावाद्यायाद्युभूम्यश्विनोविराड्रूपा आद्यान्यंकुसारिणीद्वितीया
 षष्ठ्यौप्रस्तारपंक्तीअंलामहासतोवृहती । (१०।११।५) प्रोष्वितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यपैजवनइंद्रःशकरीचतुर्ध्यादितिसोमहापंक्तयोत्यात्रिष्टुप ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥५०॥

युरादिदेशति । अधस्पदंतर्मीकृधिविवाधोऽअसिसासहिनभंता० ॥ योनऽइंद्राभिदासतिसनाभिर्यश्चनिष्ठः । अव
तस्यवलंतिरमहीवद्यौरधत्मनानभंता० ॥ वयमिंद्रत्वायवःसखित्वमारभामहे । ऋतस्यनःपथानयातिविश्वानिदुरि
तानभंता० ॥ अस्मभ्यंसुत्वमिंद्रतांशिक्षयादोहतेप्रतिवरंजरित्रे । अच्छिद्रोभीपीपयद्यथानःसहस्रधारापयसामहीगौः+
॥ २१ ॥ (१०।११।६) उभेयदिंद्रोदसीऽआप्राथोषाऽइव । महांतंत्वामहीनांसम्राजं चर्षणीनां देवीजनित्र्यजी
जनद्भद्राजनित्र्यजीजनत् ॥ अवस्मदुर्हणायतोमर्तस्यतनुहिस्थिरं । अधस्पदंतर्मीकृधियोऽअस्माँऽआदिदेशतिदेवी० ॥
अवत्याबृहतीरिषोविश्वश्चंद्राऽअमित्रहन् । शचीभिःशक्रधूनुहींद्रविश्वामिहूतिभिर्देवी० ॥ अवयत्त्वंशतक्रतुर्विद्रवि
श्वानिधूनुषे । रयिनसुन्वतेसचासहस्रिणीभिहूतिभिर्देवी० ॥ अवस्वेदाऽइवाभितोविष्वक्पतंतुदिद्यवः । दूर्वाया
ऽइवतंतवोव्यः१स्मदेतुदुर्मतिर्देवी० ॥ दीर्घह्यंकुशंयथाशक्तिविभर्षिमंतुमः । पूर्वेणमघवन्पदाजोवयांयथायमोदेवी० ॥
नकिर्देवामिनीमसिनकिरायोपयामसिमंत्रश्रुत्यंचरामसि । पक्षेभिरपिक्क्षेभिरत्राभिसंरभामहे ॥ २२ ॥ (१०।११।७)
यस्मिन्वृक्षेसुपलाशेदेवैःसंपिबतेयमः । अत्रानोविशपतिःपितापुराणाँऽअनुवेनति ॥ पुराणाँऽअनुवेनंतंचरंतंपापया

(१०।११।६) उभेयदितिसप्तर्चस्यसूक्तस्ययौवनाश्वोमांधातांत्यानांतिसृणामर्धर्चागोधेंद्रोमहापंक्तिरंत्यापंक्तिः । (१०।११।७) यस्मिन्निति
सप्तर्चस्यसूक्तस्ययामायनःकुमारोयमोनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.८अ.७

॥५१॥

मुया । असूयन्नभ्यचाकशंतस्माऽअस्पृहयंपुनः ॥ यंकुमारनवंरथमचक्रंमनसाकृणोः । एकैषंविश्वतःप्रांचमपश्यन्न
धितिष्ठसि ॥ यंकुमारप्रावर्तयोरथंविप्रैभ्यस्परि । तंसामानुप्रावर्ततसमितोनाव्याहितं ॥ कःकुमारमंजनयद्रथंकोनि
रवर्तयत् । कःस्वित्तदद्यनोब्रूयादनुदेयीयथाभवत् ॥ यथाभवदनुदेयीततोऽअग्रमजायत । पुरस्ताद्बुधऽआततःप
श्चान्निरयणंकृतं⁺ ॥ इदंयमस्यसादनंदेवमानंयदुच्यते । इयमस्यधम्यतेनालीरयंगीभिःपरिष्कृतः ॥ २३ ॥
(१०।११।८) केश्यं१भिकेशीविषंकेशीविभर्तिरोदसी । केशीविश्वंस्वर्दृशेकेशीदंज्योतिरुच्यते ॥ मुनयोवातरश
नाःपिशंगावसतेमला । वातस्यानुध्राजियंतियद्देवासोऽअविक्षत ॥ उन्मदितामौनैयेनवातांऽआतस्थिमावयं । शरी
रेदस्माकंयुयंमर्तासोऽअभिपश्यथ ॥ अंतरिक्षेणपततिविश्वारूपावचाकशत् । मुनिर्देवस्यदेवस्यसौकृत्यायसखाहि
तः⁺ ॥ वातस्याश्वोवायोःसखाथोदेवेषितोमुनिः । उभौसमुद्रावाक्षेतियश्चपूर्वऽउतापरः ॥ अप्सरसांगंधर्वाणामृगा
णांचरणेचरन् । केशीकेतस्यविद्वान्सखास्वादुर्मदिन्तमः ॥ वायुरस्माऽउपामंथत्पिनष्टिस्माकुनन्नमा । केशीविषस्य

(१०।११।८) केशीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यवातरशनाजूतिर्वातजूतिर्विप्रजूतिर्वृषाणकःकरिकृतएतशक्रप्यशृंगइतिक्रमेणैकर्चाक्रपयःअ-
ग्निवायुसूर्यादेवताअनुष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥५१॥

पात्रेणयद्रुद्रेणापि वत्सह⁺ ॥ २४ ॥ (१०१११९) उत देवाऽअवहितं देवाऽउन्नयथा पुनः । उता गश्चक्रुर्देवा देवा
जीवयथा पुनः ॥ द्वाविमौ वातौ वातऽआसिंधोरापरावतः । दक्षं तेऽअन्यऽआवातु परान्यो वातुयद्रपः ॥ आवातवा
हि भेषजं विवातवा हियद्रपः । त्वंहि विश्वभेषजो देवानां दूतऽईयसे ॥ आत्वा गमं शंतातिभिरथोऽअरिष्टतातिभिः ।
दक्षं ते भद्रमाभार्षपरायक्षमै सुवामिते ॥ त्रायंतामिह देवास्त्रायंतां मरुतां गणः । त्रायंतां विश्वाभूतानियथायमरपाऽअ
सत् ॥ आपऽइद्वाऽउभेषजीरापोऽअमीव चातनीः । आपः सर्वस्य भेषजीस्तास्ते कृण्वंतु भेषजं⁺ ॥ हस्ताभ्या दशशाखा
भ्यां जिह्वावाचः पुरोगवी । अनामयितुभ्यां त्वाताभ्यां त्वोपस्पृशामसि ॥ २५ ॥ (१०११११०) तवत्यऽइंद्रसख्ये
पुवह्वयऽऋतं मन्वाना व्यददि र्वलं । यत्रादशस्य नृषसोरिणन्नपः कुत्सायमन्मन्नह्यश्च दंसयः ॥ अवासृजः प्रस्वः श्वंच
योगिरीनुदाजऽउन्नाऽअपिबोमधुप्रियं । अवर्धयो वनिनोऽअस्य दंससाशुशोचसूर्यऽऋतजातयागिरा⁺ ॥ विसूर्यो म
ध्यैऽअमुचद्रथं दिवो विदहासाय प्रतिमानमार्थः । दृहानि पिप्रोरसुरस्य मायिनऽइंद्रो व्यास्य चक्रवांऽऋजि श्वना ॥ अ
ना धृष्टानि धृषितो व्यास्य त्रिधीऽअमृणद्यास्यः । मासे वसूर्यो वसुपुर्यमाददे गृणानः शत्रूँऽअरशृणाद्विरुक्मता ॥

(१०१११९) उतेति सप्तर्चस्य सूक्तस्य भरद्वाजः कश्यपो गोतमो त्रिभिश्वाभिर्त्रोजमदग्निर्वसिष्ठ इति क्रमेणैकचार्क्षयो विश्वेदेवा अनुष्टुप् ।
(भेदपक्षे-देवाः १ वातः ३ विश्वेदेवाः १ आपः २ एवं ७) (१०११११०) तवत्य इति षष्ठ्यस्य सूक्तस्यौरवो गंद्रो जगती ।

ऋक्सं.

अ.८अ.७

॥५२॥

अयुद्धसेनोविभ्वाविभिंदतादाशद्वृत्रहातुज्यानितेजते । इंद्रस्यवज्रादविभेदभिभ्रथःप्राक्रामच्छुंध्यूरजहादुषाऽअनः ॥
 एतात्यातेश्रुत्यानिकेवलायदेकऽएकमकृणोरयज्ञं । मासांविधानमदधाऽअधिद्यवित्वयाविभिन्नंभरतिप्रधिंपिता⁺ ॥
 ॥ २६ ॥ (१०।११।११) सूर्यरश्मिर्हरिकेशःपुरस्तात्सविताज्योतिरुदयाँऽअजस्रं । तस्यपूषाप्रसवेयातिविद्वान्सं
 पश्यन्विश्वामुर्वनानिगोपाः⁺ ॥ नृचक्षाऽएषदिवोमध्यंआस्तऽआपप्रिवान्नोदसीऽअंतरिक्षं । सविश्वाचीरभिचष्टेघृ
 ताचीरंतरापूर्वमपरंचकेतुं⁺ ॥ रायौबुध्नःसंगमनोवसूनांविश्वारूपाभिचष्टेशचीभिः । देवऽइवसवितासत्यधुमैंद्रो
 तस्थौसमरेधनानां ॥ विश्वावसुंसोमगंधर्वमापोददृशुषीस्तदृतेनाव्यायन् । तदन्ववैदिंद्रोरारहाणऽआसांपरिसूर्यस्य
 परिधाँऽरपश्यत् ॥ विश्वावसुरभितन्नोऽगृणानुद्विग्योगंधर्वोरजसोविमानः । यद्वाधासत्यमुतयन्नविद्वधियोहिन्वा
 नोधियऽइन्नोऽअव्याः ॥ सस्त्रिमविंदच्चरणेनदीनामपावृणोदुरोऽअश्मव्रजानां । प्रासांगंधर्वोऽअमृतानिवोचदिंद्रो
 दक्षंपरिजानादहीनां ॥ २७ ॥ (१०।११।१२) अग्नेतवश्रवोवयोमहिभ्राजंतेऽअर्चयोविभावसो । बृहद्भानोशवसा
 वाजमुक्थ्यँदधासिदाशुषेकवे ॥ पावकवर्चाःशुक्रवर्चाऽअनूनवर्चाऽउदियर्षिभानुना । पुत्रोमातराविचरन्नुपावसि

(१०।११।११) सूर्यरश्मिरितिषष्ठ्यसूक्तस्यदेवगंधर्वोविश्वावसुःसवितांत्यतिसृणांविश्वावसुस्त्रिष्टुप् । (१०।११।१२) अग्नेतवेति
 षष्ठ्यसूक्तस्यपावकोग्निरग्निःसतोबृहतीआद्याविष्टारपंक्तिःपंचम्युपरिष्टाज्ज्योतिरंत्यान्निष्टुप् ।

मंडलं १००

अनु. ११.

॥५२॥

पृणक्षिरोदसीऽउभे⁺ ॥ ऊर्जोनपाज्जातवेदःसुशस्तिभिर्मंदस्वधीतिभिर्हितः । त्वेऽइषःसंदधुर्भूरिवर्षसंश्चित्रोतयो
वामजाताः ॥ इरज्यन्नग्नेप्रथयस्वजंतुभिरस्मेरायोऽअमर्त्य । सदर्शतस्यवपुषोविराजसिपृणक्षिसानसिंक्रतुं ॥ इष्क
तारमध्वरस्यप्रचेतसंक्षयंतराधसोमहः । रातिवामस्यसुभगांमहीमिषंदधांसिसानसिरयिं⁺ ॥ ऋतावानंमहिषंविश्वद
र्शतमग्निसुम्नायदधिरेपुरोजनाः । श्रुत्कर्णसप्रथस्तमंत्वागिरादैव्यंमानुषायुगा⁺ ॥ २८ ॥ (१०।११।१३) अग्नेऽ
अच्छावदेहनःप्रत्यङ्गःसुमनाभव । प्रनोयच्छविशस्पतेधनदाऽअसिनस्त्वं⁺ ॥ प्रनोयच्छत्वयमाप्रभगःप्रबृहस्पतिः ।
प्रदेवाःप्रोतसूनृतांरायोदेवीददातुनः ॥ सोमंराजानमवसेग्निंगीर्भिर्हवामहे । आदित्यान्विष्णुंसूर्यंब्रह्माणं चबृहस्प
तिं ॥ इंद्रवायूबृहस्पतिसुहवेहवामहे । यथानःसर्वेऽइज्जनःसंगत्यांसुमनाऽअसत् ॥ अयमणंबृहस्पतिमिंद्रदानां
यचोदय । वातंविष्णुंसरस्वतींसवितारंचवाजिनं ॥ त्वंनोऽअग्नेऽअग्निभिर्ब्रह्मयज्ञंचवर्धय । त्वंनोदेवतातयेरायो
दानायचोदय ॥ २९ ॥ (१०।११।१४) अयमग्नेजरितात्वेऽअभूदपिसहसःसूनोन्ह्यन्यदस्त्याप्यं । भद्रंहिश
मंत्रिवरूथमस्ति तऽआरेहिंसानामपदिद्युमाकृधि ॥ प्रवत्तेऽअग्नेजनिमापितूयतःसाचीवविश्वाभुवनान्यृजसे । प्रस

(१०।११।१३) अग्नेअच्छेतिषळर्चस्यसूक्तस्यतापसोभिर्विश्वेदेवाअनुष्टुप् । (१०।११।१४) अयमग्नेइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यप्रथमयोःशाङ्गो
जरितातृतीयचतुर्थयोःशाङ्गोद्विणःपंचमीषष्ठयोःशाङ्गःसारिसृकःसप्तम्यष्टम्योःशाङ्गःस्तम्बमित्रोमित्रिष्टुप्आद्येजगत्यावंत्येनुष्टुभौ ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ७

॥५३॥

मंडलं १०

अनु. ११

सयः प्रसन्निषंतनोधियः पुरश्चरंति पशुपाऽइव त्मना ॥ उतवाऽउपरिवृणक्षिबप्सद्वहोरग्नऽउलपस्यस्वधावः । उतखि
 ल्याऽउर्वराणां भवंति मातैर्हेतितर्विषींचुक्रुधाम ॥ यदुद्धतौ निवतो यासि वप्सत्पृथगेषि प्रगृधिनीवसेना । यदा ते वातो
 ऽअनुवाति शोचिर्वसे वश्मश्रुवपसि प्रभूम ॥ प्रत्यस्य श्रेणयो ददृश्रऽएकं नित्यानैव हवोरथासः । बाहूयदग्नेऽअनुमर्मजा
 नोन्यङ्कुत्तानामन्वेषिभूमि ॥ उत्तेशुष्मा जिहतामुत्तेश्वर्चिरुत्तेश्वग्ने शशमानस्य वाजाः । उच्छ्वंसस्वनिनमवर्धमानऽ
 आत्वाद्य विश्वेव सवः सदंतु ॥ अपामिदं न्ययने समुद्रस्य निवेशनं । अन्यंकृणुष्वेतः पंथांतेन याहि वशांऽअनु ॥ आय
 ने ते परायणे दूर्वारो हंतु पुष्पिणीः । हृदाश्च पुंडरीकाणिसमुद्रस्य गृहाऽइमे ॥ ३० ॥ ॥ इत्यष्टमाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

त्रिषष्ट्यध्याये वर्गाः ३० सूक्तानि २३ ऋचः १७२ ॥ त्यागः ॥ इंद्राये. ९ प्रजापतय. १० अग्नय. ८ वेनाये. ८ अग्नय.
 अग्न्यात्मन. ३ वरुणाय. सोमाय. वरुणाय. २ सोमैन्द्राभ्या. आंभृण्यैवाच. ८ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ८ रात्र्या. ८ अग्नय. विश्वेभ्यो देवे-
 भ्य. ४ अग्नय. विश्वेभ्यो देवेभ्य. इंद्राये. विश्वेभ्यो देवेभ्य. भाववृत्तय. १४ इंद्राये. ३ अश्विभ्यामि. २ इंद्राये. २ द्युभूम्यश्विभ्य.
 मित्रावरुणाभ्या. ६ इंद्राये. १३ विश्वेभ्यो देवेभ्य. यमाय. ७ केश्यग्निसूर्यवातेभ्य. ७ देवेभ्य. वाताय. ३ विश्वेभ्यो देवेभ्य. २
 अग्नय. इंद्राये. ६ सवित्रइ. ३ विश्वावसव. ३ अग्नय. ७ विश्वेभ्यो देवेभ्य. ५ अग्नय. ८ ॥ इत्यष्टमे सप्तमः ॥

॥५३॥

त्यंषट्सांख्योत्रिराश्विनमयंहिताक्ष्यपुत्रः सुपर्णोयामायनोवोर्ध्वकृशनो गायत्रीबृहती गायत्र्यौ सतो बृहती विष्टा
 रपङ्क्तिरिमामिन्द्राण्युपनिषत्सपत्नीवाधनमानुष्टुभंतुपङ्क्त्यंतमरण्यान्यैरमदो देवमुनिररण्यानी तुष्टावश्रत्तेपंच
 सुवेदाः शैरीषिस्त्रिष्टुवंतं सुष्वाणासः पृथुर्वैन्यः सविता चंतो ह्यैरण्यस्तूपः सावित्रं समिद्धो मृळीको वासिष्ठऽआग्नेयं
 बार्हतं मंत्येऽउपरिष्टाज्ज्योतिषीजगत्युपांत्यावाश्रद्धयाश्रद्धाकामायिनी श्राद्धमानुष्टुभंतुशासः शासो भारद्वाज ई
 खयंती देवजामय इन्द्रमातरो गायत्रं सोमो यमीभाववृत्तमानुष्टुभंत्वं रायि शिरिं विठो भारद्वाजोऽलक्ष्मीघ्नं द्वितीयातृ
 तीया ब्राह्मणस्पत्यै अंत्या वैश्वदेव्यग्निं केतुराग्नेय आग्नेयं गायत्रं मिमानु कं भुवनऽआह्यः साधनो वाभौवनो वैश्वदेव द्वै
 पदं त्रैष्टुभं सूर्यो नश्चक्षुः सौर्यः सौर्यं गायत्रं मुदसौ षट्पौलोमी शच्यात्मानं तुष्टावानुष्टुभंती त्रस्य पंच पूरणो वैश्वामित्रो
 मुंचामित्वा प्राजापत्यो यक्ष्मनाशनो राजयक्ष्मघ्नं मंत्यानुष्टुब्ब्रह्मणा षट्ब्राह्मोरक्षो हागर्भसंस्त्रावे प्रायश्चित्तमानुष्टुभं
 ह्यक्षीभ्यां विवृहाकाश्यपो यक्ष्मघ्नं मपेहि पंच प्रचेतादुःस्वप्नघ्नं पत्त्यंतं त्रिष्टुभं मध्यं देवानैर्ऋतः कपोतः कपोतोपहतौ
 प्रायश्चित्तं वैश्वदेवमृषभमृषभो वैराजः शाकरो वासपत्नघ्नमानुष्टुभं महापत्त्यंतं तुभ्येदं चतुष्कं विश्वामित्रजमदग्नी
 जागतं तृतीया लिंगोक्तदेवता वातस्यानिलो वातायनो वायव्यं मयोभूः शंबरः काक्षीवतो गव्यं विश्वाट् विश्वाट् सौ
 र्यः सौर्यं जागतं मास्तारपत्त्यंतं त्वं त्यमिदो भार्गवो गायत्रं मायाहिसंवर्त उषस्यं द्वैपदं मात्वा षट्ध्रुवो राज्ञः स्तुतिस्त्वा

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ८

॥५४॥

नुष्टुभंत्वभीवर्तेनपंचाभीवर्तःप्रवश्चतुष्कमूर्ध्वोग्रावासर्पोर्बुदिर्ग्राव्णोस्तौद्गायत्रंप्रसूनवःसूनुराभर्वआग्नेयमानु
 ष्टुभंद्भितीयागायत्र्याद्याभर्वीपतंगंतृचंपतंगःप्राजापत्योमायाभेदंजगत्यादित्यमूर्ध्वरिष्टनेमिस्ताक्षर्यमुत्तिष्ठतैक
 र्चाःशिविरौशीनरःकाशिराजःप्रतर्दनोरोहिदश्वोवसुमनाआद्यानुष्टुप्प्रससाहिषेजयेद्रःप्रथश्चैकर्चाःप्रथोवासि
 ष्टःसप्रथोभारद्वाजोघर्मःसौर्योवैश्वदेवंबृहस्पतिस्तपुर्मूर्धावार्हस्पत्योवार्हस्पत्यमपश्यंप्रजावान्प्राजापत्योन्वृचं
 यजमानपत्नीहोत्राशिषोविष्णुस्त्वष्टागर्भकर्ताविष्णुर्वाप्राजापत्योगर्भार्थाशीर्लिंगोक्तदैवतमानुष्टुभंमहिसत्यधृ
 त्तिर्वारुणिरादित्यंस्वस्त्ययनंगायत्रंवैवातोवातायनउलोवायव्यंप्राग्नयेपंचाग्नेयोवत्सआग्नेयंतुप्रनूनंतृचमाग्नेयः
 इयेनोजातवेदस्यमायंगौःसार्पराज्ञात्मदैवतंसौर्यंवऽऋतंचमाधुच्छंदसोऽघमर्षणोभाववृत्तमानुष्टुभंतुसंसंचतु
 ष्कंसंवन्नःसंज्ञानमाद्याग्नेयीतृतीयात्रिष्टुप्तृतीयात्रिष्टुप् ॥ ८ ॥ तदेतत्सूक्तसहस्रंसप्तदशकंसपादाधिकंमृ
 ग्वेदेपारायणपाठेशाकल्येशैशिरीयकेनमःशौनकायनमःशौनकाय ॥ १ ॥ ॥ ॥
 हरिः ओम् ॥ (१०।११।१५) त्यंचिदत्रिमृतजुर्मर्थमश्वंनयातवे । कक्षीवंतंयदीपुनारथंनकृणुथोनवं ॥ त्यं
 चिदश्वंनवाजिनंमरेणवोयमल्लत । दृहंग्रंथिनविष्यतमत्रियविष्टमारजः ॥ नरादंसिष्टावत्रयेशुभ्रासिषासतंधियः ।

(१०।११।१५) त्यंचिदितिषष्ठ्यसूक्तस्यसांख्योत्रिरश्विनावनुष्टुप् ।

मंडलं १००

अनु. ११,

॥५४॥

अथाहिवाँदिवोनरापुनस्तोमोनविशसे ॥ चितेतद्वांसुराधसारातिःसुमतिरश्विना । आयन्नःसदनेपृथौसमनेपर्षथोन
 रा ॥ युवंभुज्युंसमुद्रऽआरजसःपारऽईखितं । यातमच्छापतत्रिभिर्नासत्यासातयेकृतं ॥ आवांसुम्रैःशंयूऽइवमंहि
 ष्टाविश्ववेदसा । समस्मेभूषतंनरोत्संनपिप्युषीरिषः ॥ १ ॥ (१०।११।१६) अयंहितेऽअमर्त्यऽइंदुरत्योनपत्यते ।
 दक्षोविश्वायुर्वेधसे ॥ अयमस्मासुकाव्यऽऋभुर्वज्रोदास्वते । अयंविभर्त्यूर्ध्वकृशनंमदमृभुर्नकृत्वयंमदं ॥ घृष्टुःश्येना
 यकृत्वनऽआसुस्वासुवंसंगः । अवदीधेदहीशुवः ॥ यंसुपर्णःपरावतःश्येनस्यपुत्रऽआभरत् । शतचक्रंयोऽह्योवर्त
 निः+ ॥ यंतैश्येनश्चारुमवृकंपदाभरदरुणंमानमंधसः । एनावयोवितार्यायुर्जीवसंऽएनाजागारबंधुतां ॥ एवातदिं
 द्रऽइंदुनादेवेषुचिद्धारयातेमहित्यजः । कृत्वावयोवितार्यायुःसुक्रतोक्त्वायमस्मदासुतः+ ॥ २ ॥ (१०।११।१७)
 इमांखनाभ्योषधिंवीरुधंवल्वत्तमां । ययांसपत्नींवाधतेययांसंविंदतेपतिं ॥ उत्तानपर्णेसुभगेदेवजूतेसहस्वति ॥ सप
 त्नीमेपराधमपतिमेकेवलंकुरु ॥ उत्तराहमुत्तरऽउत्तरेदुत्तराभ्यः । अथांसपत्नीयाममाधरासाधराभ्यः ॥ नह्यस्याना
 मगृभ्णामिनोऽअस्मिन्नमतेजनै । परामेवपरावतंसपत्नींगमयामसि ॥ अहमस्मिंसहमानाथत्वमसिसासहिः । उभेस

(१०।११।१६) अयंहीतिषळर्चस्यसूक्तस्यताक्ष्यपुत्रःसुपर्णइंद्रोगायत्रीद्वितीयाबृहतीपंचमीसतोबृहतीषष्ठीविष्टारपंक्तिः (यामायन
 ऊर्ध्वकृशनोवात्ररूपिः) । (१०।११।१७) इमामितिषळर्चस्यसूक्तस्येंद्राणीसपत्नीनाशनमनुष्टुवंत्यापंक्तिः ।

ऋक्सं.

अ.८अ.८

॥५५॥

हस्वतीभूत्वीसपत्नीमेसहावहै ॥ उपतेधांसहमानामभित्वाधांसहीयसा । मामनुप्रतेमनोवत्संगौरिवधावतुपथावारि
वधावतु ॥ ३ ॥ (१०।११।१८) अरण्यान्यरण्यान्यसौयाप्रेवनश्यसि । कथाग्रामंनपृच्छसित्वाभीरिवविंदती ३ ॥
वृषारवायवदतेयदुपावतिचिच्चिकः । आघाटिभिरिवधावयन्नरण्यानिर्महीयते ॥ उतगावऽइवादंत्युतवेशमेव
दृश्यते । उतोऽअरण्यानिःसायंशंकटीरिवसर्जति ॥ गामंगैषऽआह्वयतिदार्वागैषोऽअपावधीत् । वसन्नरण्यान्यांसा
यमक्रुक्षदितिमन्यते ॥ नवाऽअरण्यानिर्हित्यन्यश्चेन्नाभिगच्छति । स्वादोःफलस्यजग्धवाययथाकामंनिपद्यते ॥ आं
जनगंधिसुरभिर्वहन्नामकृषीवलां । प्राहंमृगाणांमातरंमरण्यानिमंशंसिषं ॥ ४ ॥ (१०।११।१९) श्रत्तैदधामिप्र
थमायमन्यवेहन्यद्वृत्रंनर्यविवेरुपः । उभेयत्वाभवतोरोदसीऽअनुरेजतेशुष्मात्पृथिवीचिदद्रिवः ॥ त्वंमायाभिरनव
द्यमायिनंश्रवस्यतामनसावृत्रमर्दयः । त्वामिन्नरोवृणतेगविष्टिषुत्वांविश्वासुहव्यास्विष्टिषु ॥ ऐषुचाकंधिपुरुहूतसूरि
षुवृधासोयेमघवन्नानुशुर्मघं । अर्चैतितोकेतनयेपरिष्टिषुमेधसातावाजिनमहयेधने ॥ सऽइन्नुरायःसुभृतस्यचाकन
न्मदंयोऽअस्यरंह्यंचिकेतति । त्वावृधोमघवन्दाश्वध्वरोमक्षूसवाजैभरतेधनानृभिः ॥ त्वंशर्धायमहिनागृणानऽउरु

(१०।११।१८) अरण्यानीतिषळर्चस्यसूक्तस्यैरंमदोदेवमुनिररण्यान्यनुष्टुप् । (१०।११।१९) श्रत्तइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यशैरीषिः
सुवेदाइंद्रोजगलंयात्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥५५॥

कृधिमघवन्छुग्धिरायः । त्वनौमित्रोवरुणोनमायीपित्वोनदस्मदयसेविभक्ता⁺ ॥ ५ ॥ (१०।११।२०) सुष्वाणा
 सऽइन्द्रस्तुमसित्वाससवांसश्चतुविनृम्णवाजं । आनोभरसुवितंयस्यचाकन्तमनातनासनुयामत्वोताः ॥ ऋष्वस्त्व
 मिद्रशूरजातोदासीर्विशःसूर्येणसह्याः । गुहाहितंगुह्यंगूहमप्सुविभूमसिप्रसवणेनसोमं ॥ अर्योवागिरौऽअभ्यर्चवि
 द्वा नृषीणांविप्रःसुमतिचक्रानः । तेस्यामयेरणयंतसोमैरेनोततुभ्यैरथोहभक्षैः⁺ ॥ इमाब्रह्मैद्रुभ्यैशंसिदानृभ्योनृणां
 शूरशवः । तेभिर्भवसक्रतुर्येषुचाकन्नतत्रायस्वगृणतऽउतस्तीन्⁺ ॥ श्रुधीहवमिद्रशूरपृथ्याऽउतस्तवसेवेन्यस्याकैः ।
 आयस्तेयोनिघृतवतमस्वारुर्मिर्ननिन्नैर्द्रवयंतवक्राः ॥ ६ ॥ (१०।११।२१) सवितायंत्रैःपृथिवीमरम्णादस्कंभने
 सविताद्यामंहहत् । अश्वमिवाधुक्षुद्धुनिमंतरिक्षमतूतैवद्धंसवितासमुद्रं⁺ ॥ यत्रासमुद्रःस्कभितोव्यौनदपानपात्स
 वितातस्यवेद । अतोभूरतऽआऽउत्थितरजोतोद्यावापृथिवीऽअप्रथेतां ॥ पश्चेदमन्यदभवद्यजत्रममर्त्यस्यभुवनस्य
 भूना । सुपर्णोऽअंगसवितुर्गृत्मान्पूर्वोजातःसऽउऽअस्यानुधर्म ॥ गावऽइवग्रामंयूयुधिरिवाश्वान्वाश्रेववत्संसुमना
 दुहाना । पतिरिवजायामभिनोन्येतुधर्तादिवःसविताविश्ववारः ॥ हिरण्यस्तूपःसवितर्यथात्वांगिरसोजुह्वेवाजैऽ

(१०।११।२०) सुष्वाणासइतिपंचर्वस्यसूक्तस्यवैन्यःपृथुरिन्द्रस्त्रिष्टुप् । (१०।११।२१) सवितेतिपंचर्वस्यसूक्तस्यहैरण्यस्तूपोर्चन
 सवितात्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.८अ.८

॥५६॥

अस्मिन् । एवात्वाचर्चन्नवसेवदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागराहं⁺ ॥ ७ ॥ (१०।११।२२) समिद्धश्चित्समिध्यसेदे
वेभ्यो हव्यवाहन । आदित्यैरुद्रैर्वसुभिर्नऽआगहिमृळीकायनऽआगहि ॥ इमं यज्ञमिदं वचो जुजुषाणऽउपागहि । म
तां सस्त्वासमिधानहवामहे मृळीकायहवामहे ॥ त्वामुजातवेदसं विश्ववारंगृणेधिया । अग्नेदेवांऽआवहनः प्रियव्रता
न्मृळीकायप्रियव्रतान् ॥ अग्निदेवो देवानां भवत्पुरोहितोऽग्निमनुष्याऽऽकृष्यः समीधिरे । अग्निमहोधनसातावहं हुवे
मृळीकंधनसातये ॥ अग्निरत्रिभरद्वाजंगविष्ठिरं प्रावन्नः कण्वं त्रसदस्युमाहवे । अग्निं वसिष्ठो हवते पुरोहितो मृळीकाय
पुरोहितः ॥ ८ ॥ (१०।११।२३) श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया हूयते हविः । श्रद्धां भगस्य मूर्धनि वचसा वेदयामसि ॥
प्रियं श्रद्धेददतः प्रियं श्रद्धेदिदासतः । प्रियं भोजेषु यज्वस्विदं सऽउदितं कृधि ॥ यथा देवाऽअसुरेषु श्रद्धामुग्रेषु चक्रिरे ।
एवं भोजेषु यज्वस्वस्माकमुदितं कृधि ॥ श्रद्धां देवाय जमाना वायुगोपाऽउपासते । श्रद्धां हृदयं याकूत्या श्रद्धया विंद
ते वसु ॥ श्रद्धां प्रातर्हवामहे श्रद्धां मध्यं दिनं परि । श्रद्धां सूर्यस्य निम्नुचि श्रद्धे श्रद्धापयेहनः ॥ ९ ॥ (परिशिष्टं ॥ मे
धामह्यमंगिरसो मेधां सप्तऽऽकृष्योददुः । मेधामिन्द्रश्चाग्निश्च मेधां धाता ददातुते ॥ मेधां ते वरुणो राजा मेधां देवी सरस्व

(१०।११।२२) समिद्ध इति पंचर्चस्य सूक्तस्य वासिष्ठो मृळीकोऽग्निर्वृहती अंत्ये द्वे उपरिष्ठा ज्योतिषी (उपांत्या जगती वा) (१०।११।२३) श्रद्धये
ति पंचर्चस्य सूक्तस्य कामायनी श्रद्धानुष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. ११

॥५६॥

ती । मेधांतैऽअश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजा ॥ यामेधाऽअप्सरस्सुगंधर्वेषु च यन्मनः । दैवीयामानुषीमेधासामामा
 विशतादिमां ॥ यन्मेनोक्तं तद्रवतां शक्यं यदनुब्रुवै । निशामतं निशामहैमयि व्रतं स हव्रतेषु भूयासं ब्रह्मणा संगमेमहि ॥
 शरीरं मे विचक्षणं वाङ्मेधुमहुहां । अवृद्धमहमसौ सूर्यो ब्रह्मणानीस्थः श्रुतं मे मा प्रहासीः ॥ मेधां देवीं मनसारेजमानां गं
 धर्वजुष्टां प्रतिनोजुषस्व । मह्यं मेधां वद मह्यं श्रियं वद मेधावी भूयासमजराजरिष्णुः ॥ सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिंद्रस्य
 काम्यं । सनिं मे धामयासिषं ॥ यां मेधां देवगणाः पितरश्चोपासते । तयामामेधया मे मेधाविनं कुरु ॥ मेधाव्यं सगणः
 सुप्रतीकः श्रद्धामनाः सत्यमुवः सुशेवः । महायशाधारयिष्णुः प्रवक्ता भूयासमस्मै शरया प्रयोगे ॥ १ ॥ इति परिशिष्टं ॥
 (१०१२१) शासऽइत्थामहांऽअस्य मित्रखादोऽअद्भुतः । नयस्य हन्यते सखान जीयते कदाचनः ॥ स्वस्तिदा वि
 शस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी । वृषेद्रः पुरऽएतुनः सोमपाऽअभयं करः ॥ विरक्षो विमृधो जहिविवृत्रस्य हनूरुज । विम
 न्युमिंद्रवृत्रहन्न मित्रस्याभिदासंतः ॥ विनऽइंद्रमृधो जहिनीचायच्छपृतन्यतः । योऽअस्मांऽअभिदासत्यधरंगमया
 तमः ॥ अपेद्रद्विषतो मनोपजिज्यासतो वधं । विमन्योः शर्मयच्छवरीयो यवया वधं ॥ १० ॥ (१०१२२) ईंखयं

द्वादशेनुवाके चत्वारिंशत्सूक्तानि (१०१२१) शास इति पंचर्चस्य सूक्तस्य भारद्वाजः शास इंद्रो नुष्टुप् । (१०१२२) ईंखयं तीति पंचर्चस्य
 सूक्तस्य इंद्रमातर इंद्रो गायत्री ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ८

॥५७॥

तीरपस्युवऽइंद्रं जातमुपासते । भेजानासः सुवीर्यं ॥ त्वमिंद्रवलादधिसहसो जातऽओजसः । त्वंवृषन्वृषेदसि ॥ त्वमिंद्रासिवृत्रहाव्यं १ तरिक्षमतिरः । उह्यामस्तभ्याऽओजसा ॥ त्वमिंद्रसजोषसमर्कविभर्षिवाहोः । वज्रं शिशानऽओजसा ॥ त्वमिंद्राभिभूरसिविश्वाजातान्योजसा । सविश्वाभुवऽआभवः ॥ ११ ॥ (१०।१२।३) सोमऽएकैभ्यः पवते घृतमेकऽउपासते । येभ्यो मधुप्रधावतिताश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ तपसायेऽअनाधृष्यास्तपसाये स्वर्ययुः । तपो ये चक्रिरे महस्तांश्चि० ॥ ये युध्यंते प्रधनेषु शूरा सो ये तनूत्यजः । ये वा सहस्रं दक्षिणास्तांश्चि० ॥ ये चित्पूर्वऽऋतसापऽऋतावानऽऋतावृधः । पितृन्तपस्वतो यमतांश्चि० ॥ सहस्रं गीथाः कवयो ये गोपायंति सूर्यं । ऋषीन्तपस्वतो यमतपो जाऽअपि गच्छतात् ॥ १२ ॥ (१०।१२।४) अरायिकाणे विकटे गिरिं गच्छ सदान्वे । शिरिं विठस्य सत्वं भिस्तेभिष्ठाचा तयामसि ॥ चत्तोऽइतश्चत्तामुतः सर्वा भ्रूणान्यारुषी । अराय्यं ब्रह्मणस्पते तीक्ष्णं शृंगो हृषन्निहि ॥ अदो यद्दारुप्लवते सिंधोः पारेऽअपूरुषं । तदारं भस्वदुर्हणो ते न गच्छ परस्तरं ॥ यद्ग्राचीरजगंतो रोमं दूरधाणिकीः । हताऽइंद्रस्य शत्रवः सर्वे बुद्धुदयाशवः ॥ परीमे गामनेषतपर्यग्निमहपत । देवेष्वऋतश्च वः कऽइमाँऽआदधर्षति ॥ १३ ॥ (१०।१२।५) अग्निं हि

(१०।१२।३) सोम इति पंचर्चस्य सूक्तस्य वैवस्वतीयमीभाववृत्तिरनुष्टुप् । (१०।१२।४) अरायीति पंचर्चस्य सूक्तस्य भारद्वाजः शिरिं विठोऽलक्ष्मीनाशनो द्वितीया तृतीययोर्ब्रह्मणस्पतिरंत्याया विश्वे देवा अनुष्टुप् । (१०।१२।५) अग्निमिति पंचर्चस्य सूक्तस्याग्नेयः केतुरग्निर्गायत्री ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥५७॥

न्वंतुनोधियःसप्तिमाशुमिवाजिषु । तेनजेष्वधनंधनं ॥ ययागाऽआकरामहेसेनयाग्नेतवोत्या । तांनोहिन्व
 मघत्तये ॥ आग्नेस्थूरंरयिभरपृथुंगोमंतमश्विनं । अङ्घ्रिखंवर्तयापणिं⁺ ॥ अग्नेनक्षत्रमजरमासूर्यरोहयोदिवि ।
 दधज्ज्योतिर्जनैभ्यः ॥ अग्नेकेतुर्विशामसिप्रेष्ठःश्रेष्ठऽउपस्थसत् । बोधास्तोत्रेवयोदधत् ॥ १४ ॥ (१०।१२।६)
 इमानुकंभुवनासीषधामेंद्रश्चविश्वेचदेवाः⁺ ॥ यज्ञंचनस्तन्वंचप्रजांचादित्यैरिन्द्रःसहचीकृपाति ॥ आदित्यैरिन्द्रःसग
 गोमरुद्भिरस्माकंभूत्ववितातनूनां ॥ हत्वायदेवाऽअसुरान्यदायन्देवादेवत्वमभिरक्षमाणाः ॥ प्रत्यंचमर्कमनयन्छ
 चीभिरादित्स्वधामिषिरापयंपश्यन् ॥ १५ ॥ (१०।१२।७) सूर्योनोदिवस्पातुवातोऽअंतरिक्षात् । अग्निर्नःपार्थि
 वेभ्यः ॥ जोषांसवितर्यस्यतेहरःशतंसवाँऽअहंति । पाहिनोदिद्युतःपतंत्याः ॥ चक्षुर्नोदेवःसविताचक्षुर्नऽउतपर्व
 तः । चक्षुर्धातादधातुनः ॥ चक्षुर्नोधेहिचक्षुषेचक्षुर्विख्यैतनूभ्यः । संचेदंविचंपश्येम ॥ सुसंहशंत्वावयंप्रतिपश्येम
 सूर्य । विपश्येमनृचक्षसः ॥ १६ ॥ (१०।१२।८) उदसौसूर्योऽअगादुदयंमामकोभगः । अहंतद्विद्वलापतिम
 भ्यसाक्षिविषासहिः⁺ ॥ अहंकेतुरहंमुर्धाहमुग्राविवाचनी । ममेदनुक्रतुंपतिःसेहानायाऽउपाचरेत् ॥ ममपुत्राःशत्रु

(१०।१२।६) इमान्वितिपंचर्चस्यसूक्तस्याह्योभुवनोविश्वेदेवाद्विपदात्रिष्टुप् । (अत्रभौवनःसाधनोवैकल्पिकः) (१०।१२।७) सूर्योन
 इतिपंचर्चस्यसूक्तस्यसौर्यश्चक्षुःसूर्योगायत्री । (१०।१२।८) उदसावितिषष्ठ्यस्यसूक्तस्यपौलोमीशचीशच्यनुष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.८अ.८

॥५८॥

हणोथोमेदुहिताविराट् । उताहमस्मिसंजयापत्यौमेश्लोकऽउत्तमः⁺ ॥ येनेद्रोहविषाकृत्व्यभवद्भ्युत्तमः । इदंतद
 क्रिदेवाऽअसपत्नाकिलाभुवं ॥ असपत्नासपत्नीजयंत्यभिभूवरी । आवृक्षमन्यासांवर्चोराधोऽअस्थेयसामिव ॥
 समजैषमिमाअहंसपत्नीरभिभूवरी । यथाहमस्यवीरस्यविराजान्निजनस्यच ॥ १७ ॥ (१०।१२।९) तीव्रस्याभिव
 यसोऽअस्यपाहिसर्वरथाविहरीऽइहमुंच । इंद्रमात्वायजमानासोऽअन्येनिरीरमन्तुभ्यमिमेसुतासः ॥ तुभ्यंसुतास्तु
 भ्यमुसोत्वासस्त्वांगिरःश्वात्र्याऽआह्वयंति । इंद्रेदमद्यसर्वनंजुषाणोविश्वस्यविद्वाँऽइहपाहिसोमं ॥ यऽउंशतामनसा
 सोममस्मैसर्वहृदादेवकामःसुनोति । नगाऽइंद्रस्तस्यपराददातिप्रशस्तमिच्चारुमस्मैकृणोति ॥ अनुस्पष्टोभवत्येषोऽअ
 स्योऽअस्मैरेवान्नसुनोतिसोमं । निररुलौमघवातंदधातिब्रह्मद्विषोहंत्यनानुदिष्टः ॥ अश्वायंतोगव्यंतोवाजयंतोहवा
 महेत्वोपंगंतवाऽउं । आभूषंतस्तेसुमतौनवायांवयमिंद्रत्वाशुनंहवेम ॥ १८ ॥ (१०।१२।१०) मुंचामित्वाहविषा

(१०।१२।९) तीव्रस्येतिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रःपूरणइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।१०) मुंचामित्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यप्राजापत्योयक्ष्म
 नाशनइंद्राग्नीत्रिष्टुवंत्यानुष्टुप् । (मुंचामीतिसूक्तेराजयक्ष्मन्नमित्युक्तेराजयक्ष्मनाशनोदेवतेतिकेचित् अन्येप्रजापतिमाहुः इंद्राग्नीइतितुयास्कः
 इत्थंमतवैविध्येपि 'षळाहुतिश्चरुमुंचामित्वाहविषाजीवनायकमित्येतेनेति' गृह्यसूत्रानुसारिवृत्तिकृत्कारिकाकारादिभिरस्यसूक्तस्यैन्द्राग्नि
 देवतात्वनिर्देशात्ते एवास्माभिरुक्ते) ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥५८॥

जीवनायकमज्ञातयक्ष्मादुतराजयक्ष्मात् । ग्राहिर्जग्राह्यदिवैतदेनंतस्याऽइंद्राग्नीप्रमुमुक्तमेनं ॥ यदिक्षितायुर्यदि
 वापरैतोयदिमृत्योरंतिकं नीवऽएत । तमाहुरामिनिर्कृतेरुपस्थादस्पर्षमेनंशतशारदाय ॥ सहस्राक्षेणशतशारदेनश
 तायुषाहविषाहार्षमेनं । शतंयथेमंशरदोनयातींद्रोविश्वस्यदुरितस्यपारं⁺ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानःशतंहेमंतान्छ
 तमुवसंतान् । शतमिंद्राग्नीसविताबृहस्पतिःशतायुषाहविषेमंपुनर्दुः ॥ आहर्षित्वाविदंत्वापुनरागाःपुनर्नव । सर्वा
 गसर्वैतेचक्षुःसर्वमायुश्चतेविदं ॥ १९ ॥ (१०।१२।११) ब्रह्मणाग्निःसंविदानोरक्षोहावाधतामितः । अमीवायस्ते
 गर्भेदुर्णामायोनिमाशये ॥ यस्तेगर्भममीवादुर्णामायोनिमाशये । अग्निष्टंब्रह्मणासहनिष्कृव्यादमनीनशत् ॥ यस्तेहं
 तिपतयंतनिष्त्सुंयःसरीसृपं । जातंयस्तेजिघांसतितमितोनाशयामसि ॥ यस्तऽऊरुविहरत्यंतरादंपतीशये । योनिं
 योऽअंतरारेद्धितमितोनाशयामसि ॥ यस्त्वाभ्रातापतिर्भूत्वाज्जारोभूत्वानिपद्यते । प्रजांयस्तेजिघांसतितमितोनाश

(१०।१२।११) ब्रह्मणाग्निरितिषळर्चस्यसूक्तस्यब्राह्मोरक्षोहाप्रजापतिरनुष्टुप् । (अत्रसूक्तेऽनुक्रमण्यवष्टंभेनदेवतानिर्णयोनभवति ।
 यतस्तत्रगर्भसावेप्रायश्चित्तिरित्युक्तं तेनसूक्तस्यप्रभावमात्रंद्योत्यतेनतुदेवता । अतोत्रप्रजापतिर्देवताग्राह्या । तथाचशौनकः 'मंत्रेषुह्यनिरु
 क्तेषुदेवतांकर्मतोवेदत् । मंत्रतःकर्मणाचैवप्रजापतिरसंभवे ' इति । भाष्यकारैरपिप्रजापतिरेवोक्तः । बृहदेवतायांतुराक्षोन्नाग्नेयमित्युक्तं
 तत्रयुक्तायुक्तंसद्भिर्विचारणीयम्) ।

कृक्सं.

अ.८अ.८

॥५९॥

यामसि ॥ यस्त्वास्वप्नेनतमसामोहयित्वानिपद्यते । प्रजायस्तेजिघांसतितमितोनाशयामसि ॥ २० ॥ (१०।१२।१२)
 अक्षीभ्यांतेनासिकाभ्यांकर्णाभ्यांछुबुकादधि । यक्षमंशीर्षण्यमस्तिष्काज्जिह्वायाविवृहामिते ॥ ग्रीवाभ्यस्तऽउष्णिहा
 भ्यःकीकसाभ्योऽअनुक्यात् । यक्षमंदोषण्यमंसाभ्यांवाहुभ्यांवि० ॥ आत्रेभ्यस्तेगुदाभ्योवनिष्ठोर्हृदयादधि ।
 यक्षमंतस्त्राभ्यांयक्रःश्लाशिभ्योवि० ॥ ऊरुभ्यांतेऽअष्टीवज्यांपार्णिभ्यांप्रपदाभ्यां । यक्षमंश्रोणिभ्यांभासदाङ्गंसो
 वि० ॥ मेहनाद्वनंकरणाहोमभ्यस्तेनखेभ्यः । यक्षमंसर्वस्मादात्मनस्तमिदंवि० ॥ अंगादंगालोमोलोमोलाजातंपर्वणि
 पर्वणि । यक्षमंसर्वस्मादात्मनस्तमिदंवि० ॥ २१ ॥ (१०।१२।१३) अपेहिमनसस्पतेपक्रामपरश्चर । परोनिर्क
 त्याऽआचक्ष्वबहुधाजीवतोमनः ॥ भद्रंवैवरवृणतेभद्रंयुजंतिदक्षिणं । भद्रंवैवस्वतेचक्षुर्वहुत्राजीवतोमनः ॥ यदाश
 सानिःशसाभिशसोपारिमजाग्रतोयत्स्वपंतः । अग्निर्विश्वान्यपदुष्कृतान्यजुष्टान्यारेऽअस्मदधातु ॥ यदिद्रब्रह्मणस्प
 तेभिद्रोहंचरामसि । प्रचेतानऽआंगिरसोद्विषतांपातवंहसः ॥ अजैष्माद्यासनामचाभुमानांगसोवयं । जाग्रत्स्वप्नःसं
 कल्पःपापोयंद्विष्मस्तंसऽकृच्छतुयोनोद्वेष्टितमृच्छतु ॥ २२ ॥ (१०।१२।१४) देवाःकपोतऽइषितोयदिच्छन्दूतो

(१०।१२।१२) अक्षीभ्यामितिषष्ठ्यसूक्तस्यकाश्यपोविवृहायक्षमहानुष्टुप् । (१०।१२।१३) अपेहीतिपंचर्चस्यसूक्तस्यांगिरसः
 प्रचेतादुःस्वप्ननाशनोनुष्टुप्पृथ्वीयात्रिष्टुप्अंत्यापंक्तिः । (१०।१२।१४) देवाइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यनैर्ऋतःकपोतःकपोतोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥५९॥

निरुक्त्याऽऽदमाजगाम । तस्माऽअर्चामकृण्वामनिष्कृतिंशंनोऽअस्तुद्विपदेशंचतुष्पदे ॥ शिवःकपोतऽऽषितोनोऽ
 अस्त्वनागादेवाःशकुनोगृहेषु । अग्निर्हिविप्रोजुषतांहविर्नःपरिहेतिःपक्षिणीनोवृणक्तु ॥ हेतिःपक्षिणीनदभात्यस्मा
 नाष्ट्र्यांपदंकृणुतेऽअग्निधाने । शंनोगोभ्यश्चपुरुषेभ्यश्चास्तुमानोहिंसीदिहदेवाःकपोतः ॥ यदुल्लूकोवदतिमोघमेत
 द्यत्कपोतःपदमग्नौकृणोति । यस्यदूतःप्रहितऽएषऽएतत्तस्मैयमायनमोऽअस्तुमृत्यवे ॥ ऋचाकपोतंनुदतप्रणोदमिषं
 मदंतःपरिगानयध्वं । संयोपयंतोदुरितानिविश्वाहित्वानऽऽर्जुप्रपतात्पतिष्ठः ॥ २३ ॥ (१०।१२।१५) ऋषभमा
 समानानांसपत्नानांविषासहिं । हुंतारंशत्रूणांकृधिविराजंगोपतिंगवां ॥ अहमस्मिसपत्नहेंद्रऽऽवारिष्टोऽअक्षतः ।
 अधःसपत्नामेपदोरिमेसर्वेऽअभिष्टिताः ॥ अत्रैववोपिनह्याभ्युभेऽआर्त्ताऽऽवज्यया । वाचस्पतेनिषेधेमान्यथामदध
 रंवदान् ॥ अभिभूरहमार्गमंविश्वकर्मणधाम्ना । आवश्चित्तमावोव्रतमावोहंसमितिददे ॥ योगक्षेमंवऽआदायाहंभू
 यासमुत्तमऽआवोमूर्धानमक्रमीं । अधस्पदान्मऽउद्धदतमंडूकाऽऽवोदूकान्मंडूकाऽऽदूकादिवा ॥ २४ ॥ (१०।१२।१६)
 तुभ्येदमिंद्रपरिषिच्यतेमधुत्वंसुतस्यकलशस्यराजसि । त्वंरयिंपुरुवीरामुनस्कृधित्वंतपःपरितप्याजयःस्वः* ॥ स्व

(१०।१२।१५) ऋषभमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यवैराजऋषभःसपत्ननाशनोनुष्टुवंत्यामहापंक्तिः । (शाकरोवाक्रषिः) । (१०।१२।१६)
 तुभ्येदमितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यगाथिभार्गवौविश्वामित्रजमदग्नींद्रस्तृतीयायाःसोमवरुणबृहस्पत्यनुमतिधातृविधातारोजगती ।

ऋक्सं.

अ.८अ.८

॥६०॥

जितंमहिमंदानमंधसोहवामहेपरिशक्रंसुताँऽउप । इमनोयज्ञमिहवोध्यागहिस्पृधोजयंतंमघवानमीमहे ॥ सोमस्य
 राज्ञोवरुणस्यधर्मणिबृहस्पतेरनुमत्याऽउशर्मणि । तवाहमद्यमघवन्नपस्तुतौधातुर्विधातःकुलशौऽअभक्षयं ॥ प्रसूतो
 भक्षमकरंचरावपिस्तोमंचेमंप्रथमःसूरिरुन्मृजे । सुतेसातेनयद्यागमंवांप्रतिविश्वामित्रजमदग्नीदमे ॥ २५ ॥
 (१०।१२।१७) वातस्यनुमहिमानंरथस्यरुजन्नैतिस्तनयन्नस्यघोषः । द्विविस्पृग्यात्यरुणानिकृण्वन्नतोऽएतिपृथि
 व्यारेणुमस्यन् ॥ संप्रेरतेऽअनुवातस्यविष्ठाऽएनंगच्छंतिसमनंनयोषाः । ताभिःसयुकसरथंदेवऽईयतेस्यविश्वस्यभुव
 नस्यराजा ॥ अंतरिक्षेपृथिभिरीयमानोननिर्विशतेकतमच्चनाहः । अपांसखाप्रथमजाऽऋतावाक्स्विजातःकुतऽआ
 बभूव ॥ आत्मादेवानांभुवनस्यगर्भोयथावशंचरतिदेवऽएषः । घोषाऽइदस्यशृण्विरेनरूपंतस्मैवातायहविषाविधेम
 ॥ २६ ॥ (१०।१२।१८) मयोभूर्वातोऽअभिवातूस्त्राऽऊर्जस्वतीरोषधीरारिशंतां । पीवस्वतीर्जीवधन्याःपिवंत्वव
 सायंपद्वतैरुद्रमृळ ॥ याःसरूपाविरूपाऽएकरूपायासामग्निरिष्ट्यानामानिवेद । याऽअंगिरसस्तपसेहचक्रुस्ताभ्यःप
 र्जन्यमहिशर्मयच्छ ॥ यादेवेषुतन्वमैरयंतयासांसोमोविश्वारूपाणिवेद । ताऽअस्मभ्यंपयसापिन्वमानाःप्रजावती

(१०।१२।१७) वातस्येतिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यवातायनोनिलोवायुस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।१८) मयोभूरितिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यकाक्षीवतः
 शंवरोगावस्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥६०॥

रिन्द्रगोष्ठेरिरीहि ॥ प्रजापतिर्मह्यमेतारराणोविश्वैर्देवैःपितृभिःसंविदानः । शिवाःसतीरुपनोगोष्ठमाकृस्तासांवयंप्र
जयासंसदेम ॥ २७ ॥ (१०।१२।१९) विभ्राट्बृहत्पिवतुसोम्यमध्वायुर्धद्यज्ञपतावविहुतं । वातजूतोयोऽअ
भिरक्षतित्मनाप्रजाःपुपोषपुरुधाविराजति ॥ विभ्राट्बृहत्सुभृतंवाजसातमंधर्मन्दिबोधरुणेत्यमपितं । अमित्रहावृ
त्रहादस्युहंतमंज्योतिर्जज्ञेऽअसुरहासपत्नहा⁺ ॥ इदंश्रेष्ठंज्योतिषांज्योतिरुत्तमंविश्वजिद्धंनजिदुच्यतेबृहत् । विश्व
भ्राड्भ्राजोमहिसूर्योदृशऽउरुपप्रथेसहऽओजोऽअच्युतं ॥ विभ्राजंज्योतिषास्वर्गच्छोरोचनंदिवः । येनेमावि
श्वाभुवनान्याभृताविश्वकर्मणाविश्वदैव्यावता ॥ २८ ॥ (१०।१२।२०) त्वंत्यमिदतोरथमिन्द्रप्रावःसुतावतः ।
अशृणोःसोमिनोहवै ॥ त्वंमखस्यदोधतःशिरोवत्वचोभरः । अगच्छःसोमिनोगृहं⁺ ॥ त्वंत्यमिन्द्रमर्त्यमास्त्रबुधायवे
न्यं । मुहुःश्रग्नमनस्यवै ॥ त्वंत्यमिन्द्रसूर्यपश्चासंतंपुरस्कृधि । देवानांचित्तिरोवशं ॥ २९ ॥ (१०।१२।२१) आ
याहिवनसासहगावःसचंतवर्तनियदूधभिः ॥ आयाहिवस्व्याधियामंहिष्ठोजारयन्मखःसुदानुभिः ॥ पितुभृतोनतं

(१०।१२।१९) विभ्राडितिचतुर्कचस्यसूक्तस्यसौर्योविभ्राट्सूर्यो जगत्यास्तारपंक्तिः । (१०।१२।२०) त्वंत्यमितिचतुर्कचस्यसूक्तस्य
भार्गवइटइंद्रोगायत्री । (१०।१२।२१) आयाहीतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यसंवर्तउषाद्विपदाविराट् ।

ऋक्सं.

अ.८अ.८

॥६१॥

मंडलं १०

अनु. १२

॥६१॥

तुमित्सुदानवःप्रतिदध्मोयजामसि ॥ उषाऽअपस्वसुस्तमःसंवर्तयतिवर्तनिंसुजातता ॥३०॥ (१०।१२।२२) आत्वा
 हार्षमंतरैधिध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः । विशस्त्वासर्वावांछंतुमात्वद्राष्ट्रमधिभ्रशत् ॥ इहैवैधिमापच्योष्ठाःपर्वतऽइवा
 विचाचलिः । इंद्रऽइवेहध्रुवस्तिष्ठेहराष्ट्रमुधारय ॥ इममिंद्रोऽअदीधरद्भुवंध्रुवेणहविषा । तस्मैसोमोऽअधिब्रवत्त
 स्माऽउब्रह्मणस्पतिः ॥ ध्रुवाद्यौध्रुवापृथिवीध्रुवासःपर्वताऽइमे । ध्रुवंविश्वमिदंजगद्भुवोराजाविशामयं⁺ ॥ ध्रुवंतेरा
 जावरुणोध्रुवंदेवोबृहस्पतिः । ध्रुवंतऽइंद्रश्चाग्निश्चराष्ट्रंधारयतांध्रुवं⁺ ॥ ध्रुवंध्रुवेणहविषाभिसोमैमृशामसि । अथोत
 ऽइंद्रःकेवलीर्विशोबलिहृतस्करत् ॥ ३१ ॥ (१०।१२।२३) अभीवर्तेनहविषायेनेंद्रोऽअभिवावृते । तेनास्मान्ब्र
 ह्मणस्पतेभिराष्ट्रायवर्तय ॥ अभिवृत्यसपत्नानभियानोऽअरातयः । अभिपृतन्यंतंतिष्ठाभियोनऽइरस्यति ॥ अभि
 त्वादेवःसविताभिसोमोऽअवीवृतत् । अमित्वाविश्वाभूतान्यभीवर्तोयथासंसि ॥ येनेंद्रोहविषाकृत्व्यभवद्भ्युद्युत्त
 मः । इदंतदक्रिदेवाऽअसपत्नःकिलाभुवं ॥ असपत्नःसपत्नहाभिराष्ट्रोविषासहिः । यथाहमेषांभूतानांविराजानिज
 नस्यच ॥ ३२ ॥ (१०।१२।२४) प्रवोग्रावाणःसवितादेवःसुवतुधर्मणा । धूर्ध्रुयुज्यध्वंसुनुत⁺ ॥ ग्रावाणोऽअप

(१०।१२।२२) आत्वेतिषळर्चस्यसूक्तस्यध्रुवोराजानुष्टुप् । (१०।१२।२३) अभीवर्तेनेतिपंचर्चस्यसूक्तस्याभीवर्तोराजानुष्टुप् ।
 (१०।१२।२४) प्रवइतिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यऊर्ध्वग्रावार्बुदःसर्पऋषिपुत्रोग्रावाणोगायत्री ।

दुच्छुनामपसेधतदुर्मतिं । उस्माः कर्तनभेषजं⁺ ॥ ग्रावाणऽउपरैष्वामहीयंतैसजोषसः । वृष्णेदधतोवृष्ण्यं ॥ ग्रावा
 णःसवितानुवोदेवःसुवतुधर्मणा । यजमानायसुन्वते⁺ ॥ ३३ ॥ (१०।१२।२५) प्रसूनवऽऋभूणांवृहन्नवंतवृज
 ना । क्षामायेविश्वधायसोश्रन्धेनुंनमातरं ॥ प्रदेवंदेव्याधियाभरताजातवेदसं । हव्यानोवक्षदानुषक्⁺ ॥ अयमु
 ष्यप्रदेवयुहोतायजायनीयते । रथोनयोरभीवृतोघृणीवान्चेततित्मना ॥ अयमग्निरुष्यत्यमृतादिवजन्मनः । सह
 सश्चित्सहीयान्देवोजीवातवेकृतः⁺ ॥ ३४ ॥ (१०।१२।२६) पतंगमक्तमसुरस्यमाययाहृदापश्यंतिमनसाविपश्चि
 तः । समुद्रेऽअंतःकवयोविचक्षतेमरीचीनांपदमिच्छंतिवेधसः ॥ पतंगोवाचमनसाविभर्तितांगंधर्वोवदद्भर्भेऽअंतः ।
 तांद्योतमानांस्वर्यमनीषामृतस्यपदेकवयोनिपांति ॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपथिभिश्चरंतं । ससध्रीचीः
 सविषूचीर्वसानऽआवरीवर्तिभुवनेष्वंतः⁺ ॥ ३५ ॥ (१०।१२।२७) त्वमूषुवाजिनंदेवजूतंसहावानंतरुतारंरथा
 नां । अरिष्टनेमिंपृतनाजमाशुंस्वस्तयेताक्षर्यमिहाहुवेम ॥ इंद्रस्येवरातिमाजोहुवानाःस्वस्तयेनावमिवारुहेम । उर्वीन
 पृथ्वीवहुलेगभीरेमावामेतौमापरैतौरिषाम ॥ सद्यश्चिद्यःशर्वसापंचकृष्टीःसूर्यऽइवज्योतिषापस्ततान् । सहस्रसाःश

(१०।१२।२५) प्रसूनवइतिचतुर्कचस्यसूक्तस्यार्भवःसूनुरग्निराद्यायाऋभवोनुष्टुप्द्वितीयागायत्री । (१०।१२।२६) पतंगमितिवृचस्य
 सूक्तस्यप्राजापत्यःपतंगोमायाभेदस्त्रिष्टुप्आद्याजगती । (१०।१२।२७) त्वमूष्वितिवृचस्यसूक्तस्यताक्षर्योरिष्टनेमिस्ताक्षर्यस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ. ८ अ. ८

॥ ६२ ॥

तसाऽअस्यरं हि नस्मावरं ते युवति न शयी ॥ ३६ ॥ (१०१२१२८) उत्तिष्ठतावपश्य तेंद्रस्य भागमृत्वियं । यदि श्रा-
 तो जुहोत न यद्यश्रातो मम त्तन ॥ श्रातं हविरो ऽपि द्रुप्रयाहि जगाम सूरुऽअध्वनो विमध्यं । परित्वासते निधिभिः सखा-
 यः कुलपानव्राजपतिं चरंतं ॥ श्रातं मन्युऽऊर्ध्वनि श्रातमग्नौ सुश्रातं मन्येत दृतं नवीयः । माध्यं दिनस्य सर्वनस्य दध्नः पिवे-
 द्रवज्जिन्पुरुकृज्जुषाणः⁺ ॥ ३७ ॥ (१०१२१२९) प्रससाहिषे पुरुहूत शत्रून् ज्येष्ठस्ते शुष्मऽइह रातिरस्तु । इंद्राभं
 रदक्षिणेनावसूनिपतिः सिंधूनामसिरेवतीनां ॥ मृगो न भीमः कुचरोगिरिष्ठाः परावतऽआजगंथापरस्याः । सूकं संशा-
 यपविमिद्रति गमं विशत्रून् ताह्वि विमृधो नुदस्व ॥ इंद्रक्षत्रमभिवाममोजो जायथा वृषभ चर्षणीनां । अपा नुदो जनममि-
 त्रयंतं मुरुंदेवेभ्योऽअकृणोरुलोकं⁺ ॥ ३८ ॥ (१०१२१३०) प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामानुष्टुभस्य हविषो हविर्यत् ।
 धातुर्द्युतानात्सवितुश्च विष्णो रथं तुरमाजं भारावसिष्ठः ॥ अविदन्तेऽअतिहितं यदासीद्यज्ञस्य धाम परमं गुहायत् । धा-
 तुर्द्युतानात्सवितुश्च विष्णो र्भरद्वाजो बृहदाचक्रेऽअग्नेः⁺ ॥ तैविदन्मनसा दीध्यानाय जुः ष्कन्नं प्रथमं देवयानं । धातुर्द्यु-

(१०१२१२८) उत्तिष्ठतेति वृचस्य सूक्तस्यौशीनरः शिविः काशिराजः प्रतर्दनोरोहिदश्चोवसुमना इति क्रमेणैकचार्वा इंद्रस्त्रिष्टुप् आद्यानुष्टुप् ।
 (१०१२१२९) प्रससाहिष इति वृचस्य सूक्तस्यैन्द्रिजय इंद्रस्त्रिष्टुप् । (१०१२१३०) प्रथश्चेति वृचस्य सूक्तस्य वासिष्ठः प्रगाथा भारद्वाजः सप्रथः
 सौर्यो घर्मश्चैकचार्वा विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥ ६२ ॥

तानात्सवितुश्चविष्णोरासूर्यादभरन्धर्ममेते⁺ ॥ ३९ ॥ (१०।१२।३१) बृहस्पतिर्नयतुदुर्गहातिरःपुनर्नेषदधशंसा
 यमन्म । क्षिपदशस्तिमपदुर्मतिहन्नथाकरद्यजमानायशंयोः⁺ ॥ नराशंसोनोवतुप्रयाजेशनोऽस्त्वनुयाजोहवेषु ।
 क्षिपद० ॥ तपुर्मूर्धातपतुरक्षसोयेब्रह्माद्विषःशरवेहंतवाऽउ । क्षिपद० ॥ ४० ॥ (१०।१२।३२) अपश्यंत्वामन
 साचेकितानंतपसोजातंतपसोविभूतं । इहप्रजामिहरयिरराणःप्रजायस्वप्रजयापुत्रकाम ॥ अपश्यंत्वामनसादीध्या
 नांस्वायांतनूऽकृत्वयेनाधमानां । उपमामुच्चायुवतिर्वभूयाःप्रजायस्वप्रजयापुत्रकामे ॥ अहंगर्भमदधामोषधीष्वहंवि
 श्वेषुभुवनेष्वंतः । अहंप्रजाऽअजनयंपृथिव्यामहंजनिभ्योऽअपरीषुपुत्रान्⁺ ॥ ४१ ॥ (१०।१२।३३) विष्णुर्यो
 निकल्पयतुत्वष्टारूपाणिपिंशतु । आसिंचतुप्रजापतिर्धातागर्भदधातुते ॥ गर्भधेहिसिनीवालिंगर्भधेहिसरस्वति ।
 गर्भतेऽअश्विनौदेवावाधत्तांपुष्करस्रजा ॥ हिरण्ययीऽअरणीयंनिर्मथतोऽअश्विना । तंतेगर्भहवामहेदशमेमासिसू
 तवे ॥ ४२ ॥ (अथपरिशिष्टं ॥ नेजमेषपरापतसुपुत्रःपुनरापत । अस्यैमपुत्रकामायैगर्भमाधैहियःपुमान् ॥ यथेयंपृ

(१०।१२।३१) बृहस्पतिरितितृचस्यसूक्तस्यवार्हस्पत्यस्तपुर्मूर्धबृहस्पतिस्त्रिष्टुप् । (१०।१२।३२) अपश्यमितितृचस्यसूक्तस्यप्राजापत्यः
 प्रजावानृषिःयजमानोयजमानपत्नीहोताइतिक्रमेणदेवतास्त्रिष्टुप् । (१०।१२।३३) विष्णुरितितृचस्यसूक्तस्यगर्भकर्तात्वष्टाआद्यायाविष्णु
 त्वष्टृप्रजापतिधातारोद्वितीयायाःसिनीवालिसरस्वत्यश्विनस्तृतीयायाअश्विनावनुष्टुप् । (प्राजापत्योविष्णुर्वाऋषिः) ।

ऋक्सं.

अ.८अ.८

॥६३॥

थिवीमह्युत्तानागर्भमादधे । एवंतंगर्भमाधेहिदशमेमासिसूतवे ॥ विष्णोःश्रेष्ठेनरूपेणास्यानार्यागवीन्यां । पुमांसं
पुत्रानाधेहिदशमेमासिसूतवे ॥ १ ॥ (१०।१२।३४) महित्रीणामवोस्तुद्युक्षंमित्रस्यार्यम्णः । दुराधर्षवरुणस्य ॥
नहितेषाममाचननाध्वसुवारणेषु । ईशैरिपुरघशंसः ॥ यस्मैपुत्रासोऽर्दितेःप्रजीवसेमर्त्याय । ज्योतिर्यच्छत्यजस्रं
॥ ४३ ॥ (१०।१२।३५) वातऽआवातुभेषजंशंभुमयोभुनोहृदे । प्रणऽआयूषितारिषत् ॥ उतवातपितासिनऽउ
तभ्रातोतनःसखा । सनोजीवातवेकृधि ॥ यदुदोवाततेगृहेऽमृतस्यनिधिर्हितः । ततो नोदेहिजीवसे ॥ ४४ ॥
(१०।१२।३६) प्राग्नयेवाचमीरयवृषभायक्षितीनां । सनःपर्षदतिद्विषः ॥ यःपरस्याःपरावतस्तिरोधन्वातिरोच
ते । सनः० ॥ योरक्षांसिनिजूर्वतिवृषांशुक्रेणशोचिषा । सनः० ॥ योविश्वाभिविपश्यतिभुवनासंचपश्यति ।
सनः० ॥ योऽअस्यपारेरजसःशुक्रोऽअग्निरजायत । सनः० ॥ ४५ ॥ (परिशिष्टं ॥ अनीकवंतमृतयेग्निगीर्भिर्हवा

(१०।१२।३४) महीतितृचस्यसूक्तस्यवारुणिःसत्यधृतिरादित्यागायत्री । (महिसत्यधृतिर्वारुणिरादित्यंस्वस्त्ययनमित्यनुक्रमण्या
अदितिर्देवतायस्येत्यादित्यंआदित्योदेवतायस्येत्यादित्यमितिद्वैविध्येनप्राप्तावप्यत्रादित्यानामेवदेवतात्वंनादितेः 'माहित्रंयन्महित्रीणामादि
त्यानांस्तुतिर्विदुः ' इतिशौनकोक्तेः) । (१०।१२।३५) वातइतितृचस्यसूक्तस्यवातायनउलोवायुर्गायत्री । (१०।१२।३६) प्राग्नयइति
पंचर्चस्यसूक्तस्याग्नेयोवत्सोमिर्गायत्री ।

मंडलं १०

अनु. १२

॥६३॥

महे । सनः०) ॥ (१०१२३७) प्रनूनं जातवेदसमश्वं हिनोतवाजिनं । इदं नो वहि रसदे ॥ अस्य प्रजातवेदसो विप्रवी
 रस्य मीहुषः । महीमियमि सुष्टुतिं ॥ यारुचो जातवेदसो देवत्राहव्यवाहनीः । ताभिर्नो यज्ञमिन्वतु ॥ ४६ ॥ (१०१२३८)
 आयंगौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः । पितरं च प्रयन्तस्वः* ॥ अंतश्चरति रोचनास्य प्राणादपानती । व्यख्यन्महिषो
 दिवं ॥ त्रिंशद्धामविराजति वाक्पतंगायधीयते । प्रतिवस्तोरहद्युभिः ॥ ४७ ॥ (१०१२३९) ऋतंच सत्यंचा
 भीद्धात्तपसोर्ध्वजायत । ततो रात्र्यजायत ततः समुद्रोऽर्णवः+ ॥ समुद्रादर्णवादधिसंवत्सरोऽजायत । अहोरा
 त्राणि विदधद्विश्वस्यमिषतोवशी+ ॥ सूर्याचंद्रमसौ धातायथा पूर्वमकल्पयत् । दिवं च पृथिवीं चांतरिक्षमथोऽस्वः*
 ॥ ४८ ॥ (१०१२४०) संसमिद्युवसेवृषन्नग्ने विश्वान्यर्यऽआ । इळस्पदे समिध्यसे सनोवसून्याभर ॥ संगच्छध्वं
 संवदध्वं संवोमनांसि जानतां । देवाभागं यथापूर्वं संजानानाऽउपासते ॥ समानो मंत्रः समितिः समानी समानं मनः सह

(१०१२३७) प्रनूनमिति वृचस्य सूक्तस्याग्नेयः श्येनो जातवेदा अग्निर्गायत्री । (१०१२३८) आयंगौरिति वृचस्य सूक्तस्य सार्वराज्ञी
 सूर्यो गायत्री । (अत्र यद्यपि सार्वराज्ञ्यात्मदैवतमित्यनेन प्रकृता सार्वराज्ञी देवता प्राप्नोति तथापि प्रयोक्तृभिः सूर्यस्य ग्रहणात्पाक्षिकोपि सूर्यो
 स्माभिरुपात्तः) । (१०१२३९) ऋतंचेति वृचस्य सूक्तस्य माधुच्छंदसो घर्मर्षणो भाववृत्तिरनुष्टुप् । (१०१२४०) संसमिति चतुर्कच
 स्य सूक्तस्यांगिरसः संवननः आद्याया अग्निस्ततस्ति सृणां संज्ञानमनुष्टुप् तृतीया त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.

अ.८अ.८

॥६४॥

चित्तमेषां । समानंमंत्रमभिमंत्रयेवःसमानेनोहविषाजुहोमि ॥ समानीवऽआकूतिःसमानाहृदयानिवः । समानम
 स्तुवोमनोयथावःसुसहासति ॥ ४९ ॥ इत्यष्टमाष्टकेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥ संज्ञानमुशनावदत्सं
 ज्ञानंवरुणोवदत् । संज्ञानमिंद्रश्चाग्निश्चसंज्ञानं सवितावदत् ॥ संज्ञानं नश्वेभ्यः संज्ञानमरणेभ्यः । संज्ञानमश्विनायुव
 मिहास्मासुनियच्छतां ॥ यत्कक्षीवांसवनंनपुत्रोऽअंगिरसामवेत् । तेनोद्यविश्वेदेवाःसंप्रियांसमजीजनन् ॥ संवो
 मनांसिजानतांसमाकूतिर्मनामसि । असौयोविमनामनःसंसमावर्तयामसि ॥ १ ॥ नैर्हस्त्यंसेनादरणंपरिवर्त्मेतुयद्ध
 विः । तेनामित्राणांवाहून्हविषाशोषयामसि ॥ परिवर्त्मान्येषामिंद्रःपूषाचसन्नतुः । तेषांवोऽअग्निदग्धानामग्निमू
 हानामिंद्रोहंतुवरैवरं ॥ ऐषुनह्यवृषाजिनंहरिणस्यधियंयथा । परांऽअमित्रांऽऐषत्वर्वाचीगौरुपाजतु ॥ प्राध्वराणां
 पतेवसोहोतुवरैण्यक्रतो । तुभ्यंगायत्रमृच्यते ॥ गोकामोऽअन्नकामःप्रजाकामऽउतकश्यपः । भूतंभविष्यत्प्रस्तौति
 सहब्रह्मैकमक्षरंवहुब्रह्मैकमक्षरं ॥ २ ॥ यदक्षरंभूतंकृतंविश्वेदेवाऽउपासते । महऽऋषिमस्यगोप्तारंजमदग्निरकुर्वतं ॥
 जमदग्निराप्यायतेछंदोभिश्चतुरुत्तरैः । राजासोमस्यभक्षेणब्रह्मणावीर्यावतां ॥ शिवानःप्रदिशोदिशःसत्यानःप्रदि
 शोदिशः । अजोयत्तेजोददृश्रेषुकंज्योतिःपरोगुहा ॥ यदृषिःकश्यपःस्तौतिसत्यं ब्रह्मचराचरंध्रुवं ब्रह्मचराचरं । त्र्या
 युषंजमदग्नेःकश्यपस्यत्र्यायुषमगस्त्यस्यत्र्यायुषं ॥ यद्देवानांत्र्यायुषंतन्मेऽअस्तुत्र्यायुषंसर्वमस्तुशतायुषंवलायुषं ॥

मंडलं १०

अनु. १२

॥६४॥

तच्छंयोरावृणीमहेगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतये । दैवीस्वस्तिरस्तुनःस्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वजिगातुभेषजशंनोअस्तु
द्विपदेशंचतुष्पदे ॥ ३ ॥ (इतिपरिशिष्टं ॥)

चतुःषष्ट्यध्यायेवर्गाः ४९ सूक्तानि ४९ ऋचः २१८ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्या. ६ इंद्राये. ६ सपत्नीनाशिन्या. ६ अरण्यान्या. ६
इंद्राये. १० सवित्र. ५ अग्नय. ५ श्रद्धाया. ५ इंद्राये. १० भाववृत्तये. ५ अलक्ष्मीनाशिन्याइ. ब्रह्मणस्पतय. २ अलक्ष्मीनाशिन्याइ.
विश्वेभ्योदेवेभ्य. अग्नय. ५ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ५ सूर्याये. ५ शच्याइ. ६ इंद्राये. ५ इंद्राग्निभ्या. ५ गर्भसमाधानायाम्नय. ६ यक्ष-
म. ६ दुःस्वप्ननाशनाये. ५ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ यमाये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. शत्रुनाशनायेंद्राय. ५ इंद्राये. २ सोमबृहस्पत्यनुमतिमघव-
द्धातृविधातृभ्य. इंद्राये. वायव. ४ गोभ्य. ४ सूर्याये. ४ इंद्राये. ४ उषस. ४ अभिषिक्तराज्ञस्तुतय. ११ ग्राव्णइ. ४ ऋभुभ्य.
अग्नय. ३ मायाभेदाये. ३ ताक्ष्याये. ३ इंद्राये. ६ विश्वेभ्योदेवेभ्य. ३ बृहस्पतय. ३ पुत्रकामयजमानाशीर्भ्य. पुत्रकामपत्याशी-
र्भ्य. होत्राशीर्भ्य. विष्णुत्वष्टृप्रजापतिधातृभ्य. सिनीवालिसरस्वत्यश्विभ्य. अश्विभ्या. आदित्येभ्य. ३ वायव. ३ अग्नय. ५ जातवेदसे
मय. ३ सूर्याये. ३ भाववृत्तय. ३ अग्नय. संज्ञानायेदं. ३ ॥ इत्यष्टमेऽष्टमः ॥

ऋक्सं.

॥६५॥

श्रीगणेशायनमः ॥ अथ निविदध्यायः ॥ ओम् अग्निर्देवेद्धः ॥ अग्निर्मन्विद्धः ॥ अग्निःसुषमित् ॥ होतादेव
वृतः ॥ होतामनुवृतः ॥ प्रणीर्यज्ञानां ॥ रथीरध्वराणाम् ॥ अतूर्तोहोता ॥ तूर्णिर्हव्यवाद् ॥ आदेवोदेवान्वक्षत् ॥
यक्षदग्निर्देवोदेवान् ॥ सोअध्वराकरतिजातवेदाः ॥ १२ ॥ १ ॥ इंद्रोमरुत्वान्सोमस्यपिवतु ॥ मरुत्स्तोत्रोमरुद्ग
णः ॥ मरुत्सखामरुद्धुधः ॥ घ्नन्वृत्रासृजदपः ॥ मरुतामोजसासह ॥ यईमेनंदेवाअन्वमदन् ॥ असूर्येवृत्रतूर्ये ॥
शंबरहत्येगविष्टौ ॥ अर्चतंगुह्यापदा ॥ परमस्यांपरावति ॥ आदीं ब्रह्माणिवर्धयन् ॥ अनाधृष्टान्योजसा ॥ कृण्व
न्देवेभ्योदुवः ॥ मरुद्भिःसखिभिःसह ॥ इंद्रोमरुत्वाँइहश्रवदिहसोमस्यपिवतु ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥
प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥ चित्रश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ २० ॥ २ ॥
इंद्रोदेवःसोमंपिवतु ॥ एकजानांवीरतमः ॥ भूरिदानंतवस्तमः ॥ हर्योःस्थाता ॥ पृश्नेःप्रेता ॥ वज्रस्यभर्ता ॥ पुरां
भेत्ता ॥ पुरांदर्मा ॥ अपांस्रष्टा ॥ अपानेता ॥ सत्वानानेता ॥ निजघ्निर्दूरेश्रवाः ॥ उपमातिकृदंसनावान् ॥
इहोशंदेवोवभूवान् ॥ इंद्रोदेवइहश्रवदिहसोमस्यपिवतु ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ।
प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु । चित्रश्चित्राभिरूतिभिः । श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ २० ॥ ३ ॥ सवितादेवःसोमस्य
पिवतु ॥ हिरण्यपाणिःसुजिह्वः ॥ सुवाहुःस्वंगुरिः ॥ त्रिरहन्तसत्यसवनः ॥ यःप्रासुवद्भुसुधीती ॥ उभेजोष्ट्रीसवीम

परिशि.

॥६५॥

नि ॥ श्रेष्ठं सावित्रमासुवं ॥ दोग्धीं धेनुं ॥ वोढारमनङ्गवाहं ॥ आशुंसंति ॥ पुरंधियोषां ॥ जिष्णुरथेष्ठां ॥ सभेयं
 युवानं ॥ परामीवांसाविषत्पराघशंसं ॥ सविता देव इह श्रवदिह सोमस्य मत्सत् ॥ प्रेमां देवो देव हूतिमवतु देव्याधिया ।
 प्रेदं ब्रह्म प्रेदं क्षत्रं । प्रेमं सुन्वंतं यजमानमवतु । चित्रश्चित्राभिरूतिभिः । श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ २० ॥ ४ ॥
 द्यावापृथिवी सोमस्य मत्सतां ॥ पिता च माता च ॥ पुत्रश्च प्रजननं च ॥ धेनुश्च ऋषभश्च ॥ धन्या च धिषणा च ॥ सुरे
 ताश्च सुदुघा च ॥ शंभूश्च मयोभूश्च ॥ ऊर्जस्वती च पयस्वती च ॥ रेतोधाश्च रेतोभृच्च ॥ द्यावापृथिवी इह श्रुता मिह सो
 मस्य मत्सतां ॥ प्रेमां देवी देव हूतिमवतां देव्याधिया ॥ प्रेदं ब्रह्म प्रेदं क्षत्रं ॥ प्रेमं सुन्वंतं यजमानमवतां ॥ चित्रे चित्राभि
 रूतिभिः ॥ श्रुतां ब्रह्माण्यावसागमंतां ॥ १५ ॥ ५ ॥ ऋभवो देवाः सोमस्य मत्सन् ॥ विष्ट्वी स्वपसः ॥ कर्मणा सुह
 स्ताः ॥ धन्या धनिष्ठाः ॥ शम्या शमिष्ठाः ॥ शच्या शचिष्ठाः ॥ ये धेनुं विश्वजुवं विश्वरूपामरक्षन् ॥ अरक्षन् धेनुमभ
 वद्विष्वरूपी ॥ अयुं जतहरी अयुर्देवाँ उप ॥ अबुध्नन्त्संकनीनामदंतः ॥ संवत्सरे स्वपसो यज्ञियं भागमायन् ॥ ऋभवो
 देवा इह श्रवन्निह सोमस्य मत्सन् ॥ प्रेमां देवा देव हूतिमवतु देव्याधिया ॥ प्रेदं ब्रह्म प्रेदं क्षत्रं ॥ प्रेमं सुन्वंतं यजमानमव
 तु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमन् ॥ १७ ॥ ६ ॥ विश्वे देवाः सोमस्य मत्सन् ॥ विश्वे वैश्वा
 नराः ॥ विश्वे हि विश्वमहसः ॥ महिमहांतः ॥ तक्कान्नाने मतिथीवानः ॥ अस्क्राः पचतवाहसः ॥ वातात्मानो अग्नि

ऋक्सं.

॥६६॥

दूताः ॥ येद्यांचपृथिवींचातस्थुः ॥ अपश्चस्वश्च ॥ ब्रह्मचक्षत्रंच ॥ बर्हिश्चवेदिंच ॥ यज्ञंचोरुचांतरिक्षं ॥ येस्थत्रय
 एकादशाः ॥ त्रयश्चत्रिंशच्च ॥ त्रयश्चत्रीचशता ॥ त्रयश्चत्रीचसहस्रा ॥ तावंतोभिषाचः ॥ तावंतोरातिषाचः ॥
 तावतीःपत्नीः ॥ तावतीर्णाः ॥ तावंतउदरणे ॥ तावंतोनिवेशने ॥ अतोवादेवाभूयांसःस्थ ॥ मावोदेवाअपिशसा
 मापरिशसावृक्षि ॥ विश्वेदेवाइहश्रवन्निहसोमस्यमत्सन् ॥ प्रेमांदेवादेवहूतिमवंतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥
 प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवंतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमन् ॥ ३० ॥ ७ ॥ अग्निर्वैश्वानरःसो
 मस्यमत्सत् ॥ विश्वेषांदेवानांसमित् ॥ अजस्रंदैव्यंज्योतिः ॥ योविड्भ्योमानुषीभ्योअदीदेत् ॥ द्युषुपूर्वासुदिद्यु
 तानः ॥ अजरउपसामनीके ॥ आयोद्यांभाल्यांपृथिवीम् ॥ ओर्वंतरिक्षं ॥ ज्योतिषायज्ञायशर्मयंसत् ॥ अग्निर्वैश्वा
 नरइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवतु ॥
 चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ १५ ॥ ८ ॥ मरुतोदेवाःसोमस्यमत्सन् ॥ सुष्टुभःस्वर्काः ॥
 अर्कस्तुभोबृहद्वयसः ॥ शूराअनाधृष्टरथाः ॥ त्वेषासःपृश्निमातरः ॥ शुभ्राहिरण्यखादयः ॥ तवसोभंददिष्टयः ॥
 नभस्यावर्षनिर्णिजः ॥ मरुतोदेवाइहश्रवन्निहसोमस्यमत्सन् ॥ प्रेमांदेवादेवहूतिमवंतुदेव्याधिया ॥ प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्ष
 त्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतंयजमानमवंतु ॥ चित्राश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमन् ॥ १४ ॥ ९ ॥ अग्निर्जा

परिशि.

॥६६॥

तवेदाःसोमस्यमत्सत् ॥ स्वनीकश्चित्रभानुः ॥ अप्रोषिवान्गृहपतिः ॥ तिरस्तमांसिदर्शतः ॥ घृताहवनईज्यः ॥
 बहुलवर्मास्तृतयज्वा ॥ प्रतीत्याशत्रूनजेतापराजितः ॥ अग्नेजातवेदोभिद्युम्नमभिसहआयच्छस्व ॥ तुशोअसुशः ॥
 समेद्धारंस्तोतारमंहसस्पाहि ॥ अग्निर्जातवेदाइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रे
 दं ब्रह्मप्रेदं क्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतं यजमानमवतु ॥ चित्रश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ १६ ॥ १० ॥
 अस्यमदेजरितरिंद्रःसोमस्यमत्सत् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोहिमहन् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोवृत्रमहन् ॥ अस्यमदेज
 रितरिंद्रोपांवेगमैरयत् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोजिन्वदजुवोपिन्वदपितः ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रउदार्थवर्णमतिरदव
 दासीदिशोअस्तभ्नात् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रउद्यामस्तभ्नादप्रथयत्पृथिवीं ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रोदिविसूर्यमैरयद्व्यंत
 रिक्षमतिरत् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रःसमुद्रंप्रकुपितमरम्णात् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रऋष्याँइवपंपणतःपर्वतान्प्रकुपि
 ताँअरम्णात् ॥ अस्यमदेजरितरिंद्रइहश्रवदिहसोमस्यमत्सत् ॥ प्रेमांदेवोदेवहूतिमवतुदेव्याधिया ॥ प्रेदं ब्रह्मप्रेदं
 क्षत्रं ॥ प्रेमंसुन्वंतं यजमानमवतु ॥ चित्रश्चित्राभिरूतिभिः ॥ श्रवद्ब्रह्माण्यावसागमत् ॥ १६ ॥ ११ ॥ अग्निर्द्वाद
 श ॥ इंद्रोमरुत्वानिंद्रोदेवःसवितादेवःपृथग्विंशतिः ॥ द्यावापृथिवीपंचदश ॥ ऋभवोदेवाःसप्तदश ॥ विश्वेदेवास्त्रिं
 शत् ॥ अग्निर्वैश्वानरःपंचदश ॥ मरुतोदेवाश्चतुर्दश ॥ अग्निर्जातवेदाअस्यमदेपृथक्षोळश ॥ ॥ इतिनिविदध्यायः॥

ऋक्सं.

॥६७॥

अथकुंतापाध्यायः ॥ अथनाराशंस्यः ॥ ओम् ॥ इदंजनाउपश्रुतनराशंसस्तविष्यते ॥ षष्टिसहस्रानवतिंचकौरम
 आरुशमेषुदद्महे ॥ उष्ट्रायस्यप्रवाहणोवधूमंतोद्विर्दश ॥ वर्ष्मस्थस्यनिजिहीळतेदिवईषमाणाउपस्पृशः ॥ एषइया
 यमामहेशतंनिष्कान्दशस्रजः ॥ त्रीणिशतान्यर्वतांसहस्रादशगोनां ॥ ३ ॥ इतितिस्रोनाराशंस्यः ॥ ॥ अथरैभ्यः ॥
 वच्यस्वरेभवच्यस्ववृक्षेनपक्वेशकुनः ॥ नष्टेजिह्वाचर्चरीतिक्षुरोनभुरिजोरिव ॥ प्ररेभासोमनीषयावृथागावइवेरते ॥
 अमोतपुत्रकाएषाममोतकाइवासते ॥ प्ररेभधियंभरस्वगोविदंवसुविदं ॥ देवत्रेमांवाचंश्रीणीहीषुर्नवीरमस्तारं ॥ ३ ॥
 इतितिस्रोर्भ्यः ॥ ॥ अथपारिक्षित्यः ॥ राज्ञोविश्वजनीनस्ययोदेवोमर्त्याँति ॥ वैश्वानरस्यसुष्टुतिमासुनोतापरिक्षि
 तिः ॥ परिक्षिन्नःक्षेममकरत्तमासुनुमासरं ॥ मरायन्कुर्वन्कौरव्यःपतिर्वदतिजायया ॥ कतरत्तआहराणिदधिमंथां
 परिष्नुतां ॥ जायापतिंविपृच्छतिराष्ट्रेराज्ञःपरिक्षितः ॥ अभीवर्ष्मप्रजिहातेयवःपक्वःपथोविलं । जनःसभद्रमैधत्त
 राष्ट्रेराज्ञःपरिक्षितः ॥ इतिचतस्रःपारिक्षित्यः ॥ ॥ अथकारव्याः ॥ इंद्रःकारुमवूधुदुत्तिष्ठविचराजनं ॥ ममेदुग्र
 स्यचर्कधिसर्वाँत्तेपृणादुरिः ॥ इहगावःप्रजायध्वमिहाश्वाइहपुरुषाः ॥ इहोसहस्रदक्षिणोवीरस्त्रातानिषीदतु ॥
 नेमाइंद्रगावोरिषन्मोआसांगोपतीरिषत् ॥ मासाममित्रयुर्जनइंद्रमास्तेनईशत ॥ उपवोनरएमसिसूक्तेनवचसावयं
 भद्रेणवचसावयं ॥ चनोदधिध्वंनोअंगिरोनरिष्येमकदाचन ॥ ४ ॥ इतिचतस्रःकारव्याः ॥ ॥ अथदिशांकृतयः ॥

परिशि.

॥६७॥

यःसभेयोविदथ्यःसुत्वायज्वाचपूरुषः ॥ सूर्यंचाभूरिशादसंतंदेवाःप्रागकल्पयन् ॥ योजाम्याअप्रत्तदमद्यःसखाय
 न्निनित्सति ॥ ज्येष्ठोयदिप्रचेतास्तदाहुरधरागिति ॥ यद्भद्रस्यपुरुषस्यपुत्रोभवतिदाधृषिः ॥ तद्विप्रोअब्रवीदुदगं
 धर्वःकाव्यंवचः ॥ यश्चपणिरभुजिष्योयश्चरेवाँअदाशुरिः ॥ धीराणांशश्वतामहंतदपागितिशुश्रुम ॥ येचदेवाअय
 जंताथोयेचपराददिः ॥ सूर्योदिवमिवगत्वामघवानोविरपशते ॥५॥ इतिपंचदिशांकृतयः ॥ ॥ अथजनकल्पाः ॥
 योनाक्ताक्षोअनभ्यक्तोमणिवोअहिरण्यवः ॥ अब्रह्माब्रह्मणस्पुत्रस्तोताकल्पेषुसंमितः ॥ यआक्ताक्षःस्वभ्यक्तःसुम
 णिःसुहिरण्यवः ॥ सुब्रह्माब्रह्मणस्पुत्रस्तोताकल्पेषुसंमितः ॥ अप्रपाणाचयेशंतारेवाँअप्रददिश्चयः ॥ सुयभ्राकन्या
 कल्याणीतोताकल्पेषुसंमितः ॥ सुप्रपाणाचयेशंतारेवान्सुप्रददिश्चयः ॥ सुयभ्राकन्याकल्याणीतोताकल्पेषुसंयि
 तः ॥ वावाताचमहिष्यंनस्ताचयुधिगमः ॥ अनाशुरश्वआयामीतोताकल्पेषुसंमितः ॥ परिवृक्ताचमहिषीविश्व
 स्त्याचयुधिगमः ॥ स्वाशुरश्वआयामीतोताकल्पेषुसंमितः ॥ इतिषड्जनकल्पाः ॥ ॥ अथेंद्रगाथाः ॥ यदि
 द्रोदाशराज्ञेमानुषंव्यगाहथाः ॥ विरूपःसर्वस्माआसीत्सद्गक्षायवंचते ॥ त्वंविषाक्षंमघवन्नम्रंपर्याकरोरभि ॥ त्वं
 रौहिणंव्यास्यस्त्वंवृत्रस्याभिनच्छिरः ॥ यःपर्वतान्व्यदधाद्योअप्रोव्यगाहथाः ॥ योवृत्रोवृत्रहन्नहंस्तस्माइंद्रनमोस्तु
 ते ॥ प्रष्टिंधावंतंहयोरौच्चैःश्रवसमब्रवं ॥ स्वस्त्यश्वजैत्रायेंद्रमावहसुस्रजं ॥ यत्वाश्वेतोच्चैःश्रवसंहयोर्युजंतिदक्षिणं ॥

ऋक्सं.

॥६८॥

मूर्धानमश्वं देवाना बिभ्रदिंद्रं महीयसे ॥ इति पंचेंद्रगाथाः ॥ ॥ अथैतशप्रलापाः ॥ एता अश्वा आप्लवंते ॥ प्रतीपं प्राति
 सत्वनं ॥ तासामेका हरिक्लिका ॥ हरिक्लिके किमिच्छसि ॥ साधुं पुत्रं हिरण्ययं ॥ क्राहकं परास्यः ॥ यत्रामूस्तिस्त्रः
 शिंशपाः ॥ परित्रयः पृदाकवः ॥ शृंगंधमंत आसते ॥ अयं महांते अवहि ॥ १० ॥ स इत्थं कंस एव कं ॥ सघाघते स
 घागमे ॥ गोमीघमो मिनीरभिः ॥ पुमान्भूम्ने निनि त्सति ॥ वद्ववथो इति ॥ वद्ववो अथो इति ॥ अजकोरको विका ॥
 अश्वस्य वालो गोशफः ॥ केशिनी श्येनी एनीवा ॥ अनामयो पजिह्विका ॥ २० ॥ को अंबकुलिमायुं नि ॥ को अर्जुन्याः
 पयः ॥ को असिक्त्रयाः पयः ॥ एतं पृच्छ कुहं पृच्छ ॥ कुहाकं पक्कं पृच्छ ॥ य आयंति श्वभिष्कुभिः ॥ अकुभ्यंतः कुभा
 यवः ॥ आमणको मणत्थकः ॥ देवत्तः प्रतिहूर्यः ॥ पिनष्टिपतिका हविः ॥ ३० ॥ प्रबुद्धो मथायति ॥ शृंग उत्पत ॥
 मात्वां बिसखाना विदन् ॥ वशायाः पुत्रमायांतं ॥ इराचेंद्रममंदत ॥ इयं नियं निति ॥ अथो इयं निति ॥ अथो ज्याय
 स्तरो भुवत् ॥ इयं यकाशलाकका ॥ आमिणोति निभज्यते ॥ ४० ॥ तस्या अनुनिभंजनं ॥ वरुणो याति वभ्रुभिः ॥
 शतं वभ्रोरभीशवः ॥ शतं कशाहिरण्ययीः ॥ शतं रथाहिरण्ययाः ॥ आहलकुः शवर्तकुः ॥ आयवनेन तेजनिः ॥
 शफेन पीव ओहति ॥ वनिष्टुनो पनृत्यति ॥ इयं मह्यमदुरिति ॥ ५० ॥ ते वृक्षाः सहतिष्ठंति ॥ पाकवलिः शकवलिः ॥
 अश्वत्थः खबुरोधवः ॥ अरदुः परमः शये ॥ हत इव पापपूरुषः ॥ अदोहमितपीयूषकं ॥ द्वौ च हस्तिनौ दती ॥ अध्य

परिशि.

॥६८॥

ध्वं च परस्वतः ॥ आदलाबुकमेककं ॥ अलाबुकं निरवातकं ॥ ६० ॥ कर्करिको निरवातकः ॥ तद्वात उन्मथा इति ॥
 कुलायं करवाँ इति ॥ उग्रं वलिशदाततं ॥ नवल्लिशनदाततं ॥ कएषां कर्करिं रिखत् ॥ कएषां दुंदुभिं हनत् ॥ यदीं हन
 त्कथं हनत् ॥ दैलीं हनत्कथं हनत् ॥ पर्याकारं पुनः पुनः ॥ ७० ॥ इति सप्ततिपदान्यैतश प्रलापाः ॥ ॥ अथ प्रवहिकाः ॥
 विततौ किरणौ द्वौ तावापि नष्टि पूरुषः ॥ नवैकुमारितत्तथायथा कुमारिमन्यसे ॥ मातुष्टे किरणौ द्वौ नीवीतः पुरुषादृते ॥
 नवैकुमारितत्तथायथा कुमारिमन्यसे ॥ निगृह्य कर्तकौ द्वौ निरायच्छसि मध्यमां ॥ नवैकुमारितत्तथायथा कुमारिम
 न्यसे ॥ उत्तानायै शयानायै तिष्ठन्नेवावगूहसि ॥ नवैकुमारितत्तथायथा कुमारिमन्यसे ॥ श्लक्षणाया श्लक्षिणायां श्ल
 क्षणमेवावगूहसि ॥ नवैकुमारितत्तथायथा कुमारिमन्यसे ॥ अवश्लक्ष्णमवभ्रशदंतर्लोमवतिहृदे ॥ नवैकुमारितत्त
 थायथा कुमारिमन्यसे ॥ इति षट्प्रवहिकाः ॥ ॥ अथाजिज्ञासेन्याः ॥ इहेत्थ प्रागपागुदगधराक् ॥ अराला उदभं
 थते ॥ इहेत्थ प्रागपागुदगधराक् ॥ वत्साः प्रुपंत आसते ॥ इहेत्थ प्रागपागुदगधराक् ॥ सवीपुत्सीलिलीशये ॥ इहे
 त्थ प्रागपागुदगधराक् ॥ स्थालीपाको विलीयते ॥ इति चतस्र आजिज्ञासेन्याः ॥ ॥ अथ प्रतिराध्यः ॥ भुगित्यभिगतः ॥
 शरित्यभिष्ठितः ॥ फलित्यपक्रांतः ॥ इति तिस्रः प्रतिराध्यः ॥ ॥ अथातिवादः ॥ वीमे देवा अक्रंसता ध्वर्योक्षिप्रं प्रचर ॥
 सुशस्तिरिद्वामस्यति प्राक्खिदसोमहै ॥ इत्यतिवादः ॥ ॥ अथ देवनीथाः ॥ आदित्याहजरितरंगिरोभ्योदक्षिणामन

ऋक्सं.

॥६९॥

यन् ॥ तांहजरितर्नप्रत्यायन् ॥ तामुहजरितःप्रत्यायन् ॥ तांहजरितर्नप्रत्यगृभ्णन् ॥ तामुहजरितःप्रत्यगृभ्णन् ॥
 अहानेतसंनविचेतनानि ॥ जज्ञानेतसन्नपुरोगवासः ॥ उतश्वेतआशुपत्वा ॥ उतोपद्याभिर्जविष्ठः ॥ उतेमाशुमानं
 पिपतिं ॥ आदित्यारुद्रावसवस्त्वेळते ॥ इंदराधःप्रतिगृभ्णीह्यंगिरः ॥ इंदराधोबृहत्पृथु ॥ देवाददत्तावरं ॥ तद्धो
 अस्तुसुचेतनं ॥ युष्मेअस्तुदिवेदिवे ॥ प्रत्येवगृभायत ॥ इतिसप्तदशपदानिदेवनीथाः ॥ अथभूतेच्छदः ॥ त्वमिं
 द्रशर्मरिणाहव्यंपरावतेभ्यः ॥ विप्रायस्तुवतेवसूनिजुरश्रवसेमहे ॥ त्वमिंद्रकपोतायच्छिन्नपक्षायवंचते ॥ श्यामा
 कंपकंपीलुचवारस्माअकृणोद्बहु ॥ अरंगरोवावदीतित्रेधावद्धोवरत्रया ॥ इरामुहप्रशंसत्यनिरामपवाधतांइतितिस्रो
 भूतेच्छदः ॥ ॥ अथाहनस्याः ॥ यदस्याअंहुभेद्याःपृथुस्थूरमुपातसत् ॥ मुष्काविदस्याएजतेगोशफेशकुलाविव ॥ य
 दास्थूरेणपससाअनूमुष्काउपावधीत् ॥ विष्वंचावस्याअर्दतेसिकतास्त्रिवर्गदभः ॥ यदल्पिकास्त्रिलिकाकर्कधुकेवप
 च्यते ॥ वासंतिकमिवतेजनोयभ्यमानावितन्वते ॥ यद्देवासोललागमुंप्रपिष्टीपिनमापिषुः ॥ सक्क्षादेदृश्यतेनरःस
 कथ्यःसाक्षीवगोयथा ॥ महाणश्युपब्रुतेअश्वस्यावेशितंपसः ॥ ईदृक्फलस्यवृक्षस्यशूर्पंशूर्पंभजेमहि ॥ महाणश्यदृष्टं
 हिसोक्रंददस्तमासरत् ॥ शक्रुकाननाशकामशकंसकथ्युद्यमत् ॥ महाणश्युलूखलमतिक्रामंत्यब्रवीत् ॥ यथैवतेवनस्प

परिशि.

॥६९॥

तेपिघ्नंतितथैवमे ॥ महान्वैभद्रोविल्वोमहान्पक्वउदुंबरः ॥ महौअभिजुवाधतेमहतःसाधुखोदनं ॥ इत्यष्टावाहन
स्याः ॥ इतिकुंतापाध्यायःसमाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथपुरोरुक् ॥ वायुरग्रेगायज्ञप्रीःसाकंगन्मनसायज्ञं ॥ शिवोनियुद्धिःशिवाभिः ॥ १ ॥ हिरण्यवर्तनीनरादेवा
पतीअभिष्टये ॥ वायुश्चंद्रश्चसुमुखः ॥ २ ॥ काव्याराजानाकत्वादक्षस्यदुरोणे ॥ रिशादसासधस्थआ ॥ ३ ॥ दै
व्याअध्वर्यूआगतंरथेनसूर्यत्वचा ॥ मध्वायज्ञंसमंजाथे ॥ ४ ॥ इंद्रउक्थेभिर्मदिष्ठोवाजानांचवाजपतिः ॥ हरिवां
सुतानांसखा ॥ ५ ॥ विश्वान्देवान्हवामहेस्मिन्यज्ञेसुपेशसः ॥ तइमंयज्ञमागमंदेवासोदेव्याधिया ॥ ६ ॥ जुषा
णाअध्वरेसदोयेयज्ञस्यतनूकृतः ॥ विश्वआसोमपीतये ॥ ७ ॥ वाचमहंदेवींवाचास्मिन्यज्ञेसुपेशसा ॥ सरस्वतींह
वामहे ॥ ८ ॥ इत्यष्टौपुरोरुक् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथप्रैषाः ॥ होतायक्षदग्निंसमिधासुषमिधासमिद्धंनाभापृथिव्याःसंगथेवामस्य ॥ वर्ध्मन्दिवइळस्पदेवेत्वाज्य
स्यहोतर्यज ॥ १ ॥ होतायक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भंभुवनस्यगोपां ॥ मध्वाद्यदेवोदेवेभ्योदेवयानान्पथोअनक्तुवेत्वा
ज्यस्यहोतर्यज ॥ २ ॥ होतायक्षन्नराशंसंनृशस्त्रंनृःप्रणेत्रं ॥ गोभिर्वपावान्त्स्याद्वीरैःशक्तीवान्नथैःप्रथमयावाहिरण्यै
श्चंद्रीवेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ३ ॥ होतायक्षदग्निमीळईळितोदेवोदेवाँऽआवक्षदूतोहव्यवाळमूरः ॥ उपेमंयज्ञमुपेमां

ऋक्सं.

॥७०॥

परिशि.

देवोदेवहूतिमवतुवेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ४ ॥ होतायक्षद्वर्हिःसुष्टरीमोर्णमदाअस्मिन्यज्ञेविचप्रचप्रथतांस्वासस्थंदे
 वेभ्यः ॥ एमेनदद्यवसवोरुद्राआदित्याःसदंतुप्रियमिंद्रस्यास्तुवेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ५ ॥ होतायक्षहुरऋष्याःकव
 ष्योकोषधावनीरुद्राताभिर्जिहतांविपक्षोभिःश्रयतां ॥ सुप्रायणाअस्मिन्यज्ञेविश्रयंतामृतावृधोव्यंत्वाज्यस्यहोतर्यज
 ॥ ६ ॥ होतायक्षदुषासानक्ताबृहतीसुपेशसानृःपतिभ्योयोनिंकृण्वाने ॥ संस्मयमानेइंद्रेणदेवैरेदंवर्हिःसीदतांवीता
 माज्यस्यहोतर्यज ॥ ७ ॥ होतायक्षदैव्याहोतारामंद्रापोताराकवीप्रचेतसा ॥ स्विष्टमद्यान्यःकरदिपास्वभिगूर्तम
 न्यऊर्जासतवसेमंयज्ञंदिविदेवेषुधत्तांवीतामाज्यस्यहोतर्यज ॥ ८ ॥ होतायक्षत्तिस्रोदेवीरपसामपस्तमाअच्छिद्रमद्ये
 दमपस्तन्वतां ॥ देवेभ्योदेवीर्देवमपोव्यंत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ९ ॥ होतायक्षत्त्वष्टारमचिष्टमपाकरेतोधांविश्रवसंय
 शोधां ॥ पुरुरूपमकामकर्शनंसुपोषःपोषैःस्यात्सुवीरोवीरैर्वेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ १० ॥ होतायक्षद्वनस्पतिमुपावस्र
 क्षद्वियोजोष्टारंशशमंनरः ॥ स्वदान्स्वधितिर्ऋतुथाद्यदेवोदेवेभ्योहव्यवाड्वेत्वाज्यस्यहोतर्यज ॥ ११ ॥ अजैदग्निरसन
 द्वाजंनिदेवोदेवेभ्योहव्यवाट्प्रांजोभिर्हिन्वानोधेनाभिःकल्पमानोयज्ञस्यायुःप्रतिरन्नुपप्रेष्यहोतर्हव्यादेवेभ्यः ॥ १२ ॥
 होतायक्षदग्निंस्वाहाज्यस्यस्वाहामेदसःस्वाहास्तोकानांस्वाहास्वाहाकृतीनांस्वाहाहव्यसूक्तीनां ॥ स्वाहादेवाआज्य
 पाजुषाणाअग्नआज्यस्यव्यंतुहोतर्यज ॥ १३ ॥ इतिप्रयाजपैः ॥ ॥ होतायक्षदग्निमाज्यस्यजुषतांहविर्होतर्यज

॥७०॥

॥ १४ ॥ होतायक्षत्सोममाज्यस्य जुषता हविर्होतयज ॥ १५ ॥ होतायक्षदग्नीषोमौच्छागस्य वपायामेदसो जुषेतां हविर्होतयज ॥ १६ ॥ होतायक्षदग्नीषोमौ पुरोळाशस्य जुषेतां हविर्होतयज ॥ १७ ॥ होतायक्षदग्निपुरोळाशस्य जुषतां हविर्होतयज ॥ १८ ॥ होतायक्षदग्नीषोमौच्छागस्य हविष आत्तामद्यमध्यतोमेद उद्धृतं पुरा द्वेषोभ्यः पुरा पौरुषेय्यागृभः ॥ घस्तान्नूनं घासे अज्राणां यवसप्रथमानां सुमत्क्षराणां शतरुद्रियाणामग्निष्वात्तानां पीवोपवसनानां पार्श्वतः श्रोणितः शितामत उत्सादतोंगादंगादवत्तानां करत एवाग्नीषोमौ जुषेतां हविर्होतयज ॥ १९ ॥ देवेभ्यो वनस्पते हवींषि हिरण्यपर्णप्रदिवस्ते अर्थ ॥ प्रदक्षिणिद्रशनयानियूय ऋतस्य वक्षिपथिभीरजिष्ठैः ॥ होतायक्षद्वनस्पतिमभिहिपिष्टतमयारभिष्टयारशनयाधित ॥ यत्राग्नेराज्यस्य हविषः प्रियाधामानियत्र सोमस्याज्यस्य हविषः प्रियाधामानियत्राग्नीषोमयोच्छागस्य हविषः प्रियाधामानियत्र वनस्पतेः प्रियापाथांसियत्र देवानामाज्यपानां प्रियाधामानियत्राग्नेर्होतुः प्रियाधामानितत्रैतं प्रस्तुत्येवोपस्तुत्येवोपावस्य क्षद्रभीयांसमिव कृत्वीकर देवं देवो वनस्पतिर्जुषतां हविर्होतयज ॥ २० ॥ वनस्पतेरशनयानियूय पिष्टतमयावयुनानिविद्वान् ॥ वहदेवत्रादिधिषो हवींषि प्रचदाताममृतेषु वोचः ॥ होतायक्षदग्निं स्विष्टकृतमया ऋग्निरग्नेराज्यस्य हविषः प्रियाधामान्ययात्सोमस्याज्यस्य हविषः प्रियाधामान्यया ऋग्नीषोमयोच्छागस्य हविषः प्रियाधामान्यया द्वनस्पतेः प्रियापाथांस्ययाद्देवानामाज्यपानां प्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुः प्रियाधामानियक्षत्स्वमहिमानमा

ऋक्सं.

॥७१॥

यजतामेज्याइषः कृणोतु सो अध्वराजा तवेदा जुषतां हविर्होतयज ॥ २१ ॥ इति पाशुकप्रैषाः ॥ ॥ अथानुयाजप्रैषाः ॥
 देवं बर्हिः सुदेवं देवैः स्यात्सुवीरं वीरैर्वस्तोर्वृज्येताक्तोः प्रभ्रियेतात्यन्यात्रायावर्हिष्मतो मदेमवसुवनेवसुधेयस्य वेतुयज
 ॥ २२ ॥ देवीद्वारः संघाते विड्वीर्यामंछिथिराध्रुवादेव हूतौ वत्सईमेनास्तरुण आमिमीयात्कुमारो वा वनजातौ मैना अर्वा
 रेणुककाटः पृणग्वसुवनेवसुधेयस्य व्यंतुयज ॥ २३ ॥ देवी उषासानक्ताद्यास्मिन्यज्ञे प्रयत्यहेतामपि नूनं दैवीर्विशः प्राया
 सिष्टांसुप्रीते सुधिते वसुवनेवसुधेयस्य वीतां यज ॥ २४ ॥ देवी जोष्ट्रीवसुधिते योरन्याद्याद्वेषांसियुयवदान्यावक्षद्वसु
 वार्याणियजमानायवसुवनेवसुधेयस्य वीतां यज ॥ २५ ॥ देवी ऊर्जाहुती इषमूर्जमन्यावक्षत्सग्धिसपीति मन्यानवेन पूर्व
 दयमानास्यामपुराणेन नवंतामूर्जमूर्जाहुती ऊर्जयमाने अधातां वसुवनेवसुधेयस्य वीतां यज ॥ २६ ॥ देवादैव्याहोता
 रापोतारानेष्टाराहताघशंतावाभरद्वसुवनेवसुधेयस्य वीतां यज ॥ २७ ॥ देवी स्तिष्ठस्तिष्ठो देवी रिळासरस्वती भारती
 द्यां भारत्यादित्यैरस्पृक्षत्सरस्वतीमं रुद्रैर्यज्ञमावीदिहैवेळयावसुमत्यासधमादं मदेमवसुवनेवसुधेयस्य व्यंतुयज ॥ २८ ॥
 देवो नराशंसस्त्रिशीर्षाषष्ठक्षः शतमिदेनं शितिपृष्ठा आदधतिसहस्रमीं प्रवहंति मित्रावरुणे दस्युहोत्रमर्हतो बृहस्पतिस्तोत्र
 मश्विनाध्वर्यवं वसुवनेवसुधेयस्य वेतुयज ॥ २९ ॥ देवो वनस्पतिर्वर्षप्रावाघृतनिर्णिक् द्यामग्नेणास्पृक्षदां तरिक्षं मध्येना
 प्राः पृथिवीमपरेणाहं हीद्वसुवनेवसुधेयस्य वेतुयज ॥ ३० ॥ देवं बर्हिर्वारितीनां निधेधासि प्रच्युतीनामप्रच्युतं निकाम

परिशि.

॥७१॥

धरणंपुरुस्पाहंयशस्विदेनावर्हिन्यावर्ह्यभिष्यामवसुवनेवसुधेयस्यवेतुयज ॥ ३१ ॥ देवोअग्निःस्विष्टकृतसुद्रविणा
 मंद्रःकविःसत्यमन्मायजीहोताहोतुर्होतुरायजीयानग्नेयांदेवायनयाज्याँअपिप्रेर्येतेहोत्रेअमत्सततांससनुषीँहोत्रांदेवंग
 मांदिविदेवेषुयज्ञमेरयेमंस्विष्टकृच्छाग्नेहोताभूर्वसुवनेवसुधेयस्यनमोवाकेवीहियज ॥ ३२ ॥ ॥ अथसूक्तवाकप्रैषः ॥
 अग्निमद्यहोतारमवृणीतायंयजमानःपचन्पक्तीःपचन्पुरोळाशंगृह्णन्नग्नयआज्यंगृह्णन्त्सोमायाज्यंवघ्नन्नग्नीषोमाभ्यांछा
 गंसूपस्थाअद्यदेवोवनस्पतिरभवदग्नयआज्येनसोमायाज्येनाग्नीषोमाभ्यांछागेनाद्यस्तंतमेदस्तःप्रतिपचताग्रभीष्टामवी
 वृधेतांपुरोळाशेनत्वामद्यर्षार्षेयऋषीणानपादवृणीतायंयजमानोबहुभ्यआसंगथेभ्यः ॥ एषमेदेवेषुवार्यादक्ष्यतइ
 तितायादेवादेवदानान्यदुस्तान्यस्माआचशास्वाचगुरस्वेषितश्चहोतरसिभद्रवाच्यायप्रेषितोमानुषःसूक्तवाकायसूक्ता
 ब्रू ३ हि ॥ ३३ ॥ ॥ अथसुत्यायांसवनीयप्रैषाः ॥ होतायक्षदग्निंछागस्यवपायामेदसोजुषतांहवि
 र्होतर्यज ॥ ३४ ॥ होतायक्षदिंद्रंहरिवाँइंद्रोधानाअत्तुपूषण्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूपः ॥
 मित्रावरुणयोःपयस्याप्रातःप्रातःसावस्यपुरोळाशाँइंद्रःप्रस्थितांजुषाणोवेतुहोतर्यज ॥ ३५ ॥ होतायक्षदग्निंपुरोळाशा
 नांजुषतांहविर्होतर्यज ॥ ३६ ॥ होतायक्षद्वायुमग्नेगामग्नेयावागमग्नेसोमस्यपातारंकरदेवंवायुरावसागमज्जुषतांवेतु
 पिबतुसोमंहोतर्यज ॥ ३७ ॥ होतायक्षदिंद्रवायूअर्हतार्हाणांगव्याभिर्गोमंताभ्रियंतांवीरयाशुक्रयाएनयोर्नियुतोगो

ऋक्सं.

॥७२॥

अग्रावीरोपशाश्वपुरस्त्यास्तासामिहप्रयाणमस्त्वहविमोचनंकरतएवेंद्रवायूजुषेतांवीतांपिबतांसोमंहोतर्यज ॥ ३८ ॥
 होतायक्षन्मित्रावरुणासुक्षत्रारिशादसानिचिन्मिषंतानिचिरानिचिर्यासाक्षणाश्चिद्वातुवित्तरानुल्वणेनचक्षसकृतमृत
 मितिदीध्यानाकरतएवंमित्रावरुणाजुषेतांवीतांपिबतांसोमंहोतर्यज ॥ ३९ ॥ होतायक्षदश्विनानासत्यादीद्यग्नीरुद्र
 वर्तिनीन्यतरेणचक्रेणवामीरिषऽऊर्जावहतंसुवीराः सनुतरेणाररुषोबाधेतामधुकशयेमंयज्ञंयुवानामिमिक्षतांकरतए
 वाश्विनाजुषेतांपिबतांवीतांसोमंहोतर्यज ॥ ४० ॥ होतायक्षदिंद्रं प्रातःप्रातःसावस्यार्वावतोगमदापरावतओरोरंतरि
 क्षादास्वात्सधस्थादिमेअस्मैशुक्रामधुश्चुतःप्रस्थिताइंद्रायसोमास्तांजुषतांवेतुपिवतुसोमंहोतर्यज ॥ ४१ ॥ होतायक्ष
 दिंद्रं होत्रात्सजूर्दिवआपृथिव्याऋतुनासोमंपिवतुहोतर्यज ॥ ४२ ॥ होतायक्षन्मरुतःपोत्रात्सुष्टुभःस्वर्काऋतुनासोमं
 पिवतुपोतर्यज ॥ ४३ ॥ होतायक्षद्रावोनेष्ट्राच्चष्टासुजनिमासजूर्देवानांपत्नीभिर्ऋतुनासोमंपिवतुनेष्ट्र्यज ॥ ४४ ॥
 होतायक्षदग्निमाग्नीध्रादतुनासोमंपिवत्वग्नीद्यज ॥ ४५ ॥ होतायक्षदिंद्रोब्रह्माब्राह्मणादतुनासोमंपिवतुब्रह्मन्यज
 ॥ ४६ ॥ होतायक्षन्मित्रावरुणौप्रशास्तारौप्रशास्त्रादतुनासोमंपिवतांप्रशास्तर्यज ॥ ४७ ॥ होतायक्षदेवंद्रविणोदां
 होत्रादतुभिःसोमंपिवतुहोतर्यज ॥ ४८ ॥ होतायक्षदेवंद्रविणोदांपोत्रादतुभिःसोमंपिवतुपोतर्यज ॥ ४९ ॥ होता
 यक्षदेवंद्रविणोदानेष्ट्रादतुभिःसोमंपिवतुनेष्ट्र्यज ॥ ५० ॥ होतायक्षदेवंद्रविणोदामपाद्धोत्रादपात्पोत्रादपान्नेष्ट्रात्तु

परिशि.

॥७२॥

रीयंपात्रममृक्तममर्त्यमिंद्रपानंदेवोद्रविणोदाद्राविणोदसःस्वयमायूयाःस्वयमभिगूर्याःस्वयमभिगूर्तयाहोत्रयक्रतुभिः
 सोमस्यपिवत्वच्छावाकयज ॥ ५१ ॥ होतायक्षदश्विनाध्वर्यूआध्वर्यवाहृतुनासोमंपिवतामध्वर्यूयजतं ॥ ५२ ॥ हो
 तायक्षदग्निगृहपतिर्गार्हपत्यात्सुगृहपतिस्त्वयाग्नेयंसुन्वन्यजमानस्यात्सुगृहपतिस्त्वमनेनसुन्वतायजमानेनाग्निगृहप
 तिर्गार्हपत्याहृतुनासोमंपिवतुगृहपतेयज ॥ ५३ ॥ होतायक्षदग्निपुरोळाशस्यजुषतांहविर्होतयज ॥ ५४ ॥ होतायक्ष
 दिंद्रंहरिवाँइंद्रोधानाअत्तुपूषण्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूपः ॥ माध्यंदिनस्यसवनस्यपुरो
 ळाशाँइंद्रःप्रस्थितांजुषाणोवेतुहोतयज ॥ ५५ ॥ होतायक्षदग्निपुरोळाशानांजुषतांहविर्होतयज ॥ ५६ ॥ होताय
 क्षदिंद्रंमाध्यंदिनस्यसवनस्यनिष्केवल्यस्यभागस्यात्तारंपातारंश्रोतारंहवमागतारमस्याधियोवितारंसुन्वतोयजमान
 स्यवृधं ॥ ओभाकुक्षीपृणतांवार्रघ्नंचमाघोनंचमेअस्मैशुक्रामधुश्रुतःप्रस्थिताइंद्रायसोमास्तांजुषतांवेतुपिवतुसोमंहो
 तयज ॥ ५७ ॥ होतायक्षदिंद्रंमरुत्वंतमिंद्रोमरुत्वांजुषतांवेतुपिवतुसोमंहोतयज ॥ ५८ ॥ होतायक्षदादित्यान्प्रि
 यान्प्रियधाम्नःप्रियव्रतान्महस्वसरस्यपतीनुरोरंतरिक्षस्याध्यक्षान्त्वादित्यानवोदधतस्मैसुन्वतेयजमानायकरन्नेवमा
 दित्याजुषतांमदंतांव्यंतुपिवंतुसोमंहोतयज ॥ ५९ ॥ होतायक्षदग्निंछागस्यहविषआददद्यमध्यतोमेदउद्धृतंपुराद्वेषो
 भ्यःपुरापौरुषेय्यागृभः ॥ घसन्नूनंघासेअज्राणांयवसप्रथमानांसुमत्क्षराणांशतरुद्रियाणामग्निष्वात्तानांपीवोपवसना

ऋक्सं.

॥७३॥

नांपार्श्वतःश्रोणितःशितामतउत्सादतोंगादंगादवत्तानांकरदेवाग्निर्जुषतांहविर्होतयज ॥ ६० ॥ (होतायक्षद्वनस्प
 तिमभिहिपिष्टतमयारभिष्टयारशनयाधित ॥ यत्राग्नेराज्यस्यहविषःप्रियाधामानियत्रसोमस्याज्यस्यहविषःप्रियाधा
 मानियत्राग्नेश्छागस्यहविषःप्रियाधामानियत्रवनस्पतेःप्रियापाथांसियत्रदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियत्राग्नेर्होतुः
 प्रियाधामानितत्रैतंप्रस्तुह्येवोपस्तुत्येवोपावस्रक्षद्रभीयांसमिवकृत्वीकरदेवंदेवोवनस्पतिर्जुषतांहविर्होतयज ॥ हो
 तायक्षदग्निंस्विष्टकृतमयाळग्निरग्नेराज्यस्यहविषःप्रियाधामान्ययाद्सोमस्याज्यस्यहविषःप्रियाधामान्ययाळग्नेश्छाग
 स्यहविषःप्रियाधामान्ययाड्वनस्पतेःप्रियापाथांस्ययाद्देवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानि
 यक्षत्स्वमहिमानमायजतामेज्याऽइषकृणोतुसोऽअध्वराजातवेदाजुषतांहविर्होतयज) ॥ होतायक्षदिंद्रंहरिवांऽइं
 द्रोधानाअत्तुपूषण्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूपः ॥ तृतीयस्यसवनस्यपुरोळाशौंद्रःप्रस्थितांजु
 षाणोवेतुहोतयज ॥ ६१ ॥ होतायक्षदग्निंपुरोळाशानांजुषतांहविर्होतयज ॥ ६२ ॥ होतायक्षदिंद्रंतृतीयस्यसवन
 स्यऋभुमतोविभुमतोवाजवतोबृहस्पतिवतोविश्वदेव्यावतःसमस्यमदाःप्रातस्तनाअगमतसंमाध्यंदिनाः समिदात
 नास्तेषांसमुक्षितानांगौरइवप्रगाह्यावृषायस्वायूयावाहुभ्यामुपयाहिहरिभ्यांप्रपृथ्याशिप्रेनिष्यथ्यऋजीषमिमेअस्मैती
 ब्राआशीर्वतःप्रस्थिताइंद्रायसोमास्तांजुषतांवेतुपिवतुसोमंहोतयज ॥ ६३ ॥ होतायक्षदेवंसवितारंपरामीवांसावि

परिशि.

॥७३॥

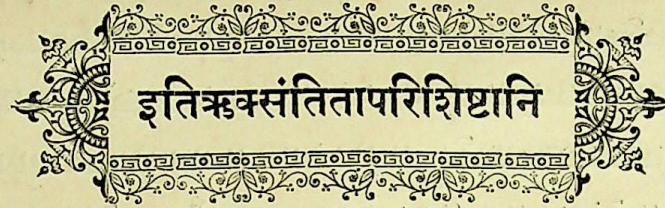
षत्पराधशंसंसुसावित्रमासाविषदस्मैसुन्वतेयजमानायकरदेवंदेवःसविताजुषतामदतांवेतुपिवतुसोमंहोतर्त्यज ॥ ६४ ॥
 अग्निमद्यहोतारमवृणीतायंसुन्वन्यजमानःपचन्पक्तीःपचन्पुरोळाशान्गृह्णन्नग्नयऽआज्यंगृह्णन्सोमायाज्यंवध्नन्नग्नये
 छागंसुन्वंनिद्रायसोमंभृजन्हरिभ्यांधानाःसूपस्थाअद्यदेवोवनस्पतिरभवदग्नयआज्येनसोमायाज्येनाग्नयेछागैर्नेद्राय
 सोमेनहरिभ्यांधानाभिरघत्तंमेदस्तःप्रतिपचताग्रभीदवीवृधतपुरोळाशैरपादिंद्रःसोमंगवाशिरंयवाशिरंतीव्रांतंवहुर
 मध्यमुपोत्थामदाश्रौद्विमदाँआनळवीवृधतांगूपैस्त्वामद्यर्षार्पेयऋषीणांनपादवृणीतायंसुन्वन्यजमानोबहुभ्यआसं
 गथेभ्यः ॥ एषमेदेवेषुवसुवार्यायक्ष्यतइतितायादेवादेवदानान्यदुस्तान्यस्माआचशास्वाचगुरस्वेपितश्चहोतरसिभ
 द्रवाच्यायप्रेषितोमानुषःसूक्तवाकायसूक्ताब्रू ३ हि ॥ ६५ ॥ धानासोमानामिंद्राद्विचपिवचबन्धांतंहरीधानाउ
 पऋजीषंजिघ्रतामारथचर्षणेसिंचस्वयत्त्वापृच्छाद्विषन्पत्नीःकामीमदथाइत्यस्मिन्सुन्वतियजमानेतस्मैकिमराथाः सु
 षुसुवीर्ययज्ञस्यागुरउदचयद्यदचीकमतोतोतत्तथाभूद्धोतर्त्यज ॥ ६६ ॥ होतायक्षदश्विनासोमानांतिरोअह्वयानांत्रि
 र्वर्तिर्यातंत्रिरिहमादयेथामुतोतुरीयंनासत्यावाजिनायधेनुःसजूरग्नीरोहिदश्वोघृतस्तुःसजरूपाअरुणीभिःसजूःसूर्यएत
 शेनसजोषावश्विनादंसोभिःकरतएवाश्विनाजुषेतामदेतांपिवतांसोमंहोतर्त्यज ॥ ६७ ॥ होतायक्षदश्विनासरस्वती

ऋक्सं.
॥७४॥

मिंद्रं सुत्रामाणं सोमानां सुराग्णां जुषतां व्यंतुपि बंतुमदंतु सोमान् सुराग्णो होत र्यज ॥ ६८ ॥ होता यक्षत्प्रजापतिं महिम्नो
जुषतां वेतुपि बंतुसोमं होत र्यज ॥ ६९ ॥ इति प्रैषाध्यायः समाप्तः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

परिशि.

॥७४॥

अयं ग्रंथः पणशीकरोपाह्वविद्वद्वरलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा परिष्कृत्य संशोधितः
मुंबय्यां निर्णयसागराख्यमुद्रणयंत्रपरिवृढानां श्रीमतां तुकाराम जावजीनां कृते
सचायं तेषामेवांकनालये बाळकृष्ण रामचंद्र घाणेकरेणांकितः ।

शाकः १८३२, सन १९१०.

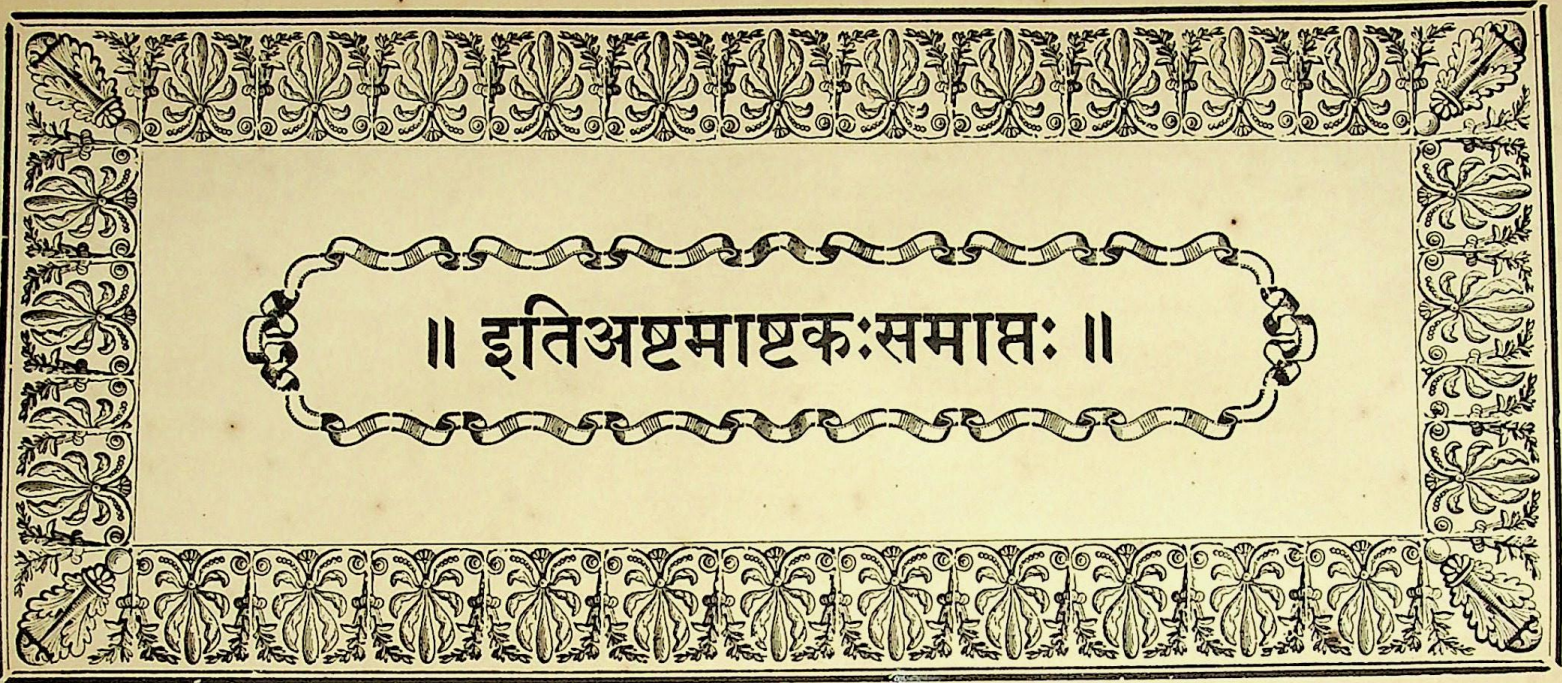

॥ इतिअष्टमाष्टकःसमाप्तः ॥

॥ ऋग्वेदसंहितार्चामकारादिक्रमकोशः ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अंगादंगाल्लोमोलोमः	८ ८ २१	अंतरैश्चकैस्तनयाय	५ १ २	असेष्वामस्तःखादयः	५ ४ २४	अक्षन्नमीमदंतहि	१ ६ ३
अंगिरसोनःपितरः	७ ६ १५	अंतर्दूतोरदसीदस्मईयते	८ २०	अहोयुवस्तन्वस्तन्वतेवि	४ ३ ७	अक्षानहोनह्यतन	८ १ १४
अंगिरस्वताउतविष्णुवंता	६ ३ १६	अंतर्यच्छजिघासतः	८ ५ २०	अकर्मतेस्वर्षसोअभूम	३ ४ १९	अक्षासइदंकुशिनः	७ ८ ४
अंगिरोभिरागहि	७ ६ १४	अंतर्ह्यमईयसे	२ ५ २७	अकर्मदस्युरभिर्नोअसंतु	७ ७ ७	अक्षितोतिःसनेदिमं	१ १ १०
अंजंतिवामध्वरे	३ १ ३	अंतश्चप्रागाअदितिर्भवा	६ ४ ११	अकारितइंद्रगोतमेभिः	१ ५ ५	अक्षीभ्यातेनासिकाभ्यां	८ ८ २१
अंजंतिप्रथयंतोनविप्राः	४ २ २१	अंतश्चरतिरोचना	८ ८ ४७	अकारिब्रह्मसमिधान	३ ५ ५	अक्षेत्रविक्षेत्रविदं	७ ७ ३०
अंजतेव्यजते	७ ३ २०	अंतिचित्संतमह	५ ८ ३५	अकारिवामंधसो	५ १ ३	अक्षैर्मादीव्यःकृपिमित्	७ ८ ५
अंजत्येनमध्वोरसेन	७ ५ २१	अंतिवामादूरेअमित्रमुच्छ	५ ५ २४	अक्रंददभित्तनयन्	७ ८ २८	अक्षोदयच्छवसाक्षाम	३ ६ १
अंतरिक्षप्रारजसो	८ ५ ४	अंबयोयंल्यध्वभिः	१ २ ११	अक्रविहस्तासुकृते	४ ३ ३१	अक्षोनचक्रयोःशूर	४ ६ २७
अंतरिक्षेणपतति	८ ७ २४	अंबितमेनदीतमे	२ ८ १०	अक्रान्तसमुद्रःप्रथमे	७ ४ १८	अक्ष्णाश्चिद्रातुवित्तरा	६ २ २०
अंतरिक्षेपथिभिः	८ ८ २६	अंशुदुहंतिस्तनयन्तं	७ २ २८	अक्रोनवभिःसमिथे	२ ८ १५	अगच्छतंकृपमाणंपरा	१ ८ २१
अंतरिक्षंतिजने	६ ५ १४	असेषुवक्रष्टयः	४ ३ १६	अक्षण्वंतःकर्णवंतः	८ २ २४	अगच्छतुविप्रतमः	३ २ ६

ऋक्सं.

॥ १ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्निद्रुश्रवोबृहत्	३ २ २२	अग्निं तमन्येयो वसु	३ ८ २२	अग्निविशईलते	८ ३ १५	अग्निना तुर्वशं यदुं	१ ३ ११
अगन्ममहानमसा	५ २ १५	अग्निद्रुतं पुरोदधे	६ ३ ३६	अग्निविश्वायुवेपसं	६ ३ ३३	अग्निना रयिमश्नवत्	१ १ १
अगव्यक्षिते त्रमागन्म	४ ७ ३३	अग्निद्रुतं वृणीमहे	१ १ २२	अग्निविश्वामभिपृक्षः	१ ५ १६	अग्निने द्रेणवरुणेन	६ ३ १४
अगस्त्यः खनमानः	२ ४ २२	अग्निद्रुतं प्रति यदन्न	२ ३ ४	अग्निवो देवमग्निभिः	५ २ ३	अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिः	१ १ १
अगस्त्यस्य नद्यः	८ १ २४	अग्निदेवासोमानुपीपु	२ ५ २४	अग्निवो देवयज्यया	६ ५ १३	अग्निः प्रलेनमन्मना	६ ३ ३८
अगो रुधायगविपे	६ २ १८	अग्निदेवासो अग्रियं	४ ५ ३०	अग्निवो वृधंतं	६ ७ १०	अग्निमग्निवः समिधा	४ ५ १८
अम्रआयाहि वीतये	४ ५ २२	अग्निद्वेपो योतवैनो गृणीम	६ ५ १३	अग्निं सुदीतिं सुदृशं	३ १ १७	अग्निमग्निवो अग्निगुं	६ ४ १७
अम्रआयाह्यग्निभिः	६ ४ ३२	अग्निं धीभिर्मनीषिणः	६ ३ ३२	अग्निं सुन्नायदधिरे पुरोजनः	८ १७	अग्निमग्निहवीमभिः	१ १ २२
अम्रआयूषिपवसु	७ २ १०	अग्निनाममथितं संदिदीपः	४ १२	अग्निं सुनुंसनं श्रुतं	३ १ ९	अग्निमच्छादेवयतां	३ ८ १२
अम्रइलासमिध्यसे	३ १ २४	अग्निनरो दीधितिभिः	५ १ २३	अग्निं सुनुंसहसो जातवेदसं	५ १३	अग्निमस्तोप्यग्निमयं	६ ३ २२
अम्रइंद्रश्च दाशुषो	३ १ २५	अग्निमंद्रं पुरुप्रियं	६ ३ ३५	अग्निस्तोमै नबोधय	४ १ ६	अग्निमिधानोमनसा	६ ७ १२
अम्रइंद्रवरुणमित्र	४ २ २८	अग्निमन्ये पितरं मिमापि	७ ६ २	अग्निं हि न्वंतु नोधियः	८ ८ १४	अग्निमीळिष्वावसे	६ ५ १३
अम्रओजिष्ठमाभर	४ १ २	अग्रियं तुरं मसुरं	३ १ ३०	अग्निं होतारं प्रवृणे	३ १ १९	अग्निमीलेन्यंकविं	४ १ ६
अम्रये ब्रह्म क्रभवः	८ ३ १५	अग्निवः पून्यगिरा	६ ३ ४०	अग्निं होतारं मन्ये दास्वतं	२ १ १२	अग्निमीले पुरोहितं	१ १ १
अम्रायो मर्त्यो दुवो	४ ५ १६	अग्निवः पून्यं हुवे	६ २ १०	अग्निं होतारमीलते वसुधि	२ १ १५	अग्निमीले भुजां यविष्ठं	७ ७ २
अग्निघृतेन वा वृधुः	४ १ ६	अग्निं वधंतु नो गिरो	३ १ ८	अग्निनाग्निः समिध्यते	१ १ २२	अग्निमुक्थैऋषयः	८ ३ १५

कोशः

॥ १ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्निमुपसमश्चिना	३ १ २०	अग्निर्जातोअथर्वणः	७ ७ ४	अग्निर्मूर्धादिवःकुकुत्	६ ३ ३९	अग्निश्रियोमरुतो	३ १ २६
अग्निरत्रिभरद्वाजं	८ ८ ८	अग्निर्जातोअरोचत	४ १ ६	अग्निर्वैश्वसुवीर्यसुग्निः	१ ३ ११	अग्निष्वात्ताःपितरः	७ ६ १२
अग्निरप्साभृतीपहं	४ ५ १६	अग्निर्जुपतनोगिरः	४ १ ५	अग्निर्वृत्राणिजघनत्	४ ५ २७	अग्निःसनोतिवीर्याणि	३ १ २५
अग्निरस्मिजन्मना	३ १ २७	अग्निर्ददातिसत्पतिं	४ १ १८	अग्निर्हृत्यंजरतःकर्णं	८ ३ १५	अग्निःसर्हिवाजंभरं	८ ३ १५
अग्निरिद्धिप्रचेता	४ ५ १६	अग्निर्दाद्रविणवीर	८ ३ १०	अग्निर्हनामधायिदन्	८ ६ १८	अग्निस्तुग्मेनशोचिषां	४ ५ २६
अग्निरिन्द्रोवरुणोमित्रः	८ २ ९	अग्निर्देवेभिर्मनुषश्चजंतु	२ ८ २१	अग्निर्हिजानिपूर्व्यः	५ ८ २४	अग्निस्तुविश्रवस्तमं	४ १ १७
अग्निरिवमन्यो	८ ३ १९	अग्निर्देवेपुराजति	४ १ १७	अग्निर्हिवाजिनैविशे	३ ८ २२	अग्निस्त्रीणित्रिधातूनि	६ ३ २३
अग्निरिषांसख्येददातुनः	६ ५ १३	अग्निर्देवेपुसंवसुः	६ ३ २३	अग्निर्हिविघ्ननानिदः	४ ५ १६	अग्नीपर्जन्याववतं	४ ८ १६
अग्निरीशेवृहतो	५ २ १४	अग्निर्देवोदेवानामभवत्	८ ८ ८	अग्निर्होताकविकृतुः	१ १ १	अग्नोरक्षांसिसेधति	५ २ १९
अग्निरीशेवृहतःक्षत्रियं	३ ५ १२	अग्निर्द्यावापृथिवी	३ १ २५	अग्निर्होतागृहपतिः	४ ५ १९	अग्नीपोमाचेतितत्	१ ६ २८
अग्निरीशेवसुव्यस्य	३ ८ ७	अग्निर्धियासचेतति	३ १ ९	अग्निर्होतादास्वतः	४ १ १	अग्नीपोमापिपृतं	१ ६ २९
अग्निरुक्थेपुरोहितः	६ २ ३०	अग्निर्नयेभ्राजसा	८ ३ १२	अग्निर्होतानोअध्वरे	३ ५ १५	अग्नीपोमायआहुतिं	१ ६ २८
अग्निर्ऋषिःपर्वमानः	७ २ १०	अग्निर्नयोवनआ	७ ३ २४	अग्निर्होतान्यसीदत्	३ ८ १२	अग्नीपोमायोअद्यवां	१ ६ २८
अग्निर्जज्ञेजुहाइरेजमानः	३ २ ५	अग्निर्नशुक्लवनं	४ ६ ५	अग्निर्होतापुरोहितो	३ १ ९	अग्नीपोमावनेनवां	१ ६ २९
अग्निर्जागार्तमृचःकाम	४ २ २५	अग्निर्नेताभगइव	३ १ २०	अग्निःशुचिब्रततमः	६ ३ ४०	अग्नीपोमाविमानिनः	१ ६ २९
अग्निर्जातादेवानां	६ ३ २३	अग्निर्नोयज्ञमुपवेतुसाधु	४ १ ३	अग्निश्चयन्मरुतो	४ ३ २५	अग्नीपोमाविमंसुमे	१ ६ २८

ऋक्सं.

॥ २ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्नीषोमावृषणावाजं	८ २ १३	अग्नेतवत्येअजर	६ २ ११	अग्नेनक्षत्रमजरं	८ ८ १४	अग्नेमाकिष्टेदेवस्य	६ ५ १२
अग्नीषोमासवेदसा	१ ६ २९	अग्नेतवश्रवोवयः	८ ७ २८	अग्नेनयसुपथाराये	२ ५ १०	अग्नेमृळसहांसि	३ ५ ९
अग्नीषोमाहविषःप्रस्थि	१ ६ २९	अग्नेतृतीयेसवनेहिकानि	३ १ ३१	अग्नेनिपाहिनस्त्वं	६ ३ ३८	अग्नेयजस्वहविषा	२ ६ १
अग्नेअच्छावदेहनः	८ ७ २९	अग्नेत्रीतेवाजिना	३ १ २०	अग्नेनेमिरराईव	४ १ ५	अग्नेयजिष्ठोअध्वरे	३ १ ८
अग्नेअपांसमिध्यसे	३ १ २५	अग्नेत्वचंयातुधानस्य	८ ४ ५	अग्नेपत्नीरिहावह	१ २ ५	अग्नेयत्तेदिविवर्चः	३ १ २२
अग्नेकृदातानुपक्	३ ५ ६	अग्नेत्वनोअंतमः	४ १ १६	अग्नेपवस्वस्वपाः	७ २ ११	अग्नेयदद्यविशो	४ ५ १९
अग्नेकृविर्वेधांसि	६ ४ ३२	अग्नेत्वापरयानज्यः	२ ५ १०	अग्नेपावकरोचिषा	४ १ १९	अग्नेयाहिदूत्यं	५ २ १२
अग्नेकेतुर्विशामसि	८ ८ १४	अग्नेत्वमस्मद्युयोधि	२ ५ १०	अग्नेपूर्वाअनूपसो	१ ३ २९	अग्नेयाहिसुशस्तिभिः	६ २ १०
अग्नेघृतस्यधीतिभिः	६ ७ १२	अग्नेत्वयंशाअस्या	६ २ १४	अग्नेःपूर्वेआतरः	८ १ ११	अग्नेयुक्ष्वाहियेतवा	४ ५ २९
अग्नेचिकिच्चस्वनः	४ १ १४	अग्नेदादाशुपैरयि	३ १ २४	अग्नेबाधस्वविमृधोवि	८ ५ १३	अग्नेयंयज्ञमध्वरं	१ १ १
अग्नेजरस्वस्वपत्यआयुनि	२ ८ २१	अग्नेदिवोअर्णमच्छा	३ १ २२	अग्नेभवसुपमिधा	५ २ २३	अग्नेरमसःसमिदस्तु	८ ३ १५
अग्नेजरीतर्विशपतिः	६ ४ ३५	अग्नेदिवःसुनुरसि	३ १ २५	अग्नेभूरीणितव	३ १ २०	अग्नेरक्षाणोअंहसः	५ २ २०
अग्नेजुपस्वनोहविः	३ १ ३१	अग्नेदेवाइहावहजज्ञानः	१ १ २२	अग्नेभ्रातःसहस्कृत	६ ३ ३२	अग्नेरिंद्रस्यसोमस्य	२ ५ २९
अग्नेजुपस्वप्रतिहर्षतद्वचः	२ २ १३	अग्नेदेवाइहावहसादया	१ १ २८	अग्नेमन्मानितुभ्यंकं	६ ३ २२	अग्नेर्गायत्र्यभवत्	८ ७ १८
अग्नेतमद्याश्वनस्तोमैः	३ ५ १०	अग्नेद्युग्नेनजागृवे	३ १ २४	अग्नेमन्युप्रतिनुदन्	८ ७ १६	अग्नेर्वमपरिगोभिः	७ ६ २१
अग्नेतवत्यदुक्थ्यं	१ ७ २२	अग्नेधृतव्रतायते	६ ३ ४०	अग्नेमरुद्धिःशुभयद्धिः	४ ३ २५	अग्नेर्वयंप्रथमस्यामृतानां	१ २ १३

कोशः

॥ २ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अग्नेवाजस्यगोमंतः	१ ५ २७	अग्नेसहस्वपृतना	३ १ २४	अचेतिद्विदुहितामघो	५ ५ २५	अच्छामहीवृहतीशंतमा	४ २ २१
अग्नेविबस्वदुषसः	१ ३ २८	अग्नेसुखतमेरथे	१ १ २४	अचेत्यग्निश्चिकितुः	६ ४ २७	अच्छायवोमरुतः	५ ४ २
अग्नेविश्वानिवाया	३ १ १०	अग्नेसुतस्यपीतये	४ ३ ५	अचोदसोनोधन्वतु	७ ३ ४	अच्छायोगंतानाधमान	३ ६ १९
अग्नेविश्वेभिरग्निभिः	३ १ २४	अग्नेस्तोममनामहे	४ १ ५	अच्युताचिद्वोअज्मन्	६ १ ३६	अच्छावदत्वसंगीभिः	४ ४ २७
अग्नेविश्वेभिरागहि	४ १ १९	अग्नेस्तोमंजुपस्वमे	६ ३ ३६	अच्छक्रपेमारुतगुणं	४ ३ १०	अच्छावदातनागिरा	१ ३ १७
अग्नेविश्वेभिःस्वनीक	४ ५ २०	अग्नेहंसिन्यत्रिणं	८ ६ २४	अच्छाकृविन्मणोगा	३ ५ १८	अच्छाविवक्मिरोदसी	३ ४ २
अग्नेवीहिपुरोळाशं	३ १ ३१	अग्नेपिबामधूनांसुतं	३ ७ २२	अच्छाकोशमधुश्रुतं	७ २ ९	अच्छावोअग्निमवसे	४ १ १७
अग्नेवीहिहविषा	५ २ २३	अग्नेगोराजायस्तविष्य	७ ३ २०	अच्छागिरोमतयो	५ २ १३	अच्छावोचेयशुशुचान	३ ४ १५
अग्नेवृधानआहुतिं	३ १ ३१	अग्नेवृहक्षुपसामूर्ध्वो	७ ५ २९	अच्छाचत्वेनानमसा	६ २ २	अच्छावोदेवीमुपसं	३ ४ ८
अग्नेशकेमतेवयं	३ १ २८	अग्नेसिधूनांपवमानः	७ ३ १४	अच्छानृचक्षाअसरत्	७ ४ २	अच्छासमुद्रमिदवः	७ २ ९
अग्नेशधैतमागुणं	४ ३ १९	अघोरचक्षुरपतिद्वयेधि	८ ३ २८	अच्छानोअंगिरस्तमं	६ २ २०	अच्छासिंधुमातृतमा	३ २ १२
अग्नेशधैमहतेसौभगाय	४ १ २२	अग्नेतेविष्णवेवयं	६ २ २३	अच्छानोमित्रमहो	४ ५ २	अच्छाहिसोमःकलशान्	७ ३ ६
अग्नेशुकेणशोचिषा	१ १ २३	अचिकित्वाच्चिकितुषः	२ ३ १५	अच्छानोमित्रमहो	४ ५ १६	अच्छाहित्वासहसःसूनो	६ ४ ३२
अग्नेशुकेणशोचिषा	७ ७ ५	अचिकद्वृषाहरिः	६ ७ १९	अच्छानोयाह्यावह	४ ५ २९	अच्छिद्राशमजरितः	३ १ १५
अग्नेसक्षेपदत्ता	४ ५ ३	अचित्तीयच्चक्रमा	३ ८ ५	अच्छानःशीरशोचिषं	६ ५ १२	अच्छिद्रासूनोसहसोनो	१ ४ २४
अग्नेसहैतमाभर	४ १ १५	अचेतिदस्त्राव्युनाकमृण्व	२ २ ३	अच्छामइंद्रमतयः	७ ८ २४	अजाअन्यस्यवह्नयः	४ ८ २३

ऋक्सं.

॥ ३ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अजातशत्रुमजरास्वर्वती	४ २ ३	अज्येष्ठासो अकनिष्ठासः	४ ३ २५	अतिथिमानुपाणां	६ २ १३	अतो न आनृनतिथी	४ ३ ४
अजावृत्तइंद्रशूरपत्नीः	२ ४ १६	अज्रेचिदस्मै कृणुथान्यच्च	६ २ ३४	अतिद्रवसारमेयौ	७ ६ १५	अतो वयमंतमेभिर्युजानाः	२ ३ २४
अजाश्वः पशुपावार्जस्य	४ ८ २४	अतः परिज्मन्नागहि	१ १ १२	अतिनः सुश्रुतोनय	१ ३ २५	अतो विश्वान्यद्भुता	१ २ १८
अजिरासस्तदप	४ ३ १	अतः समुद्रमुद्रतः	५ ८ १४	अतिनो विष्पितापुरु	६ ६ ३	अत्यमृजंतिकलशै	७ ३ ११
अजिरासो हरयो येत आशव	४ १५	अतः सहस्रनिर्णिजा	५ ८ २७	अतिवायो ससतो या हि श	२ १ २५	अत्यहविः संचते सच्चधातु	४ ३ २३
अजीजनन्नमृतं मर्त्यासः	३ ३ ३४	अत उवापितु भृतः	७ ५ २९	अतिवायो मरुतो	४ ८ १४	अत्यायातमश्विना	४ ४ १५
अजीजनो अमृतं	७ ५ २२	अतप्यमाने अवसावती	२ ५ २	अतिवारान्पर्वमानो असि	७ १ १७	अत्यावृधसूरोहिता	३ ४ १६
अजीजनो हि पवमान	७ ५ २२	अतश्चिद्विद्रणुप	६ ६ १६	अतिविद्धा विथुरेणाचिद	६ ६ ३२	अत्यासो नथे मरुतः	५ ४ २५
अजीतये हतये	७ ४ ६	अतस्स्वारयि मभि	७ १ ५	अतिविश्वाः परिष्ठाः	८ ५ ९	अत्याहियानानहेतुभिः	६ ८ २
अजैष्माद्यासनामच	६ ४ १०	अतारिषुर्भरतागव्यवः सं	३ २ १४	अतिश्रितीतिरश्रुता	६ ८ ४	अत्यूपवित्रमक्रमीत्	७ १ २
अजैष्माद्यासनामच	८ ८ २२	अतारिष्मतमसस्पारमस्य	५ ५ २०	अतिष्ठंतीनामनिवेश	१ २ ३७	अत्यूर्मिर्मत्सरोमदः	६ ८ ७
अजोनक्षांदाधारपृथिवीं	१ ५ ११	अतारिष्मतमसस्पारं	१ ६ २५	अतीदुश्क्रओहते	६ ५ ७	अत्यो न हिया नो अभि	७ ३ १२
अजो भागस्तपसातं	७ ६ २०	अतारिष्मतमसस्पारं	२ ४ २९	अतीयामनिदस्तिरः	४ ३ १३	अत्यो नाज्मन्त्सर्गप्रतक्तः	१ ५ ९
अजो हवीदश्विनातौ ग्यो	१ ८ १५	अतारिष्मतमसस्पारमस्य	२ ५ १	अतीहिमन्युपाविणं	६ ३ ५	अत्रातिरूपमुत्तमं	२ ३ १२
अजो हवीदश्विनावर्तिका	१ ८ १६	अतिवृष्टं वक्षिथ	३ १ ५	अतृप्णुवंतं वियंतम	३ ६ १	अत्राविनेमिरेपां	६ ३ ११
अजो हवीन्नासत्याकुरावां	१ ८ १०	अतित्रीसोमरोचना	६ ८ ७	अतो देवा अवंतुनः	१ २ ७	अत्राहगोरमन्वत	१ ६ ७

कोशः

॥ ३ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अत्राहृतद्वेहेथेमध्वआहुतिं २	१ २५	अदब्धेभिस्तवगोपाभिः ४	५ १०	अह्रमस्यकेतवः १	४ ७	अद्रिभिः सुतोमतिभिः ७	२ ३३
अत्राहतेहरिवस्ताउ ३	६ ८	अददरुत्समसृजोविखानि ४	१ ३२	अहृष्टान्हंत्यायती २	५ १४	अद्रिभिः सुतः पवते ७	२ २५
अत्रिमनुस्वराज्यं २	५ २९	अदशिगातुरुरवेवरीयसी २	१ २६	अदेदिष्टवृत्रहागोपतिर्गाः ३	२ ८	अद्रिभिः सुतः पवंसेपवित्रे ७	३ १६
अत्रिर्यद्वामवरोहन् ४	४ १९	अदशिगातुवित्तमः ६	७ १३	अदेवादेवः प्रचता ८	७ ९	अद्रौघमावहोशतोर्यवि ६	४ ३२
अत्रीणांस्तोममद्रिवोमह ६	३ १८	अदान्मेपौरुक्तस्यः ६	१ ३५	अदेवेनमनसा २	६ ३१	अद्रौघसत्यंतवतन्महित्वं ३	२ १०
अत्रेदुमेमंससेसत्यमुक्तं ७	७ १६	अदाभ्येनशोचिपा ८	६ २५	अदोयद्वारुप्लवते ८	८ १३	अद्रौचिदस्माअंतदुरोणे १	५ १४
अत्रेरिवशृणुतंपूर्यस्तुतिं ६	३ १७	अदाभ्योभुवनानि ३	८ ४	अद्विदिद्विप्रस्थितेमा ८	६ २१	अद्वेपोअद्यवर्हिषः ७	८ ७
अत्रैववोषिणह्यामि ८	८ २४	अदाभ्यः पुरणुता ३	१ ९	अद्भिः सोमपृचानस्य ७	२ ३२	अद्वेपोनोमरुतो ४	४ ३४
अथातेअंगिरस्तमः १	५ २३	अदितिर्द्यावापृथिवीकृतं ८	२ १२	अद्याचिन्नूचित्तदपो ४	७ २	अधकृत्वा मघवन्तुभ्यदे ४	१ २३
अथातेअंतमानां १	१ ७	अदितिर्द्यौरदितिरंतरिक्षं १	६ १६	अद्यादूतंवृणीमहे १	३ २८	अधक्षपापरिष्कृतः ७	४ २५
अथानउभयेपां १	२ २१	अदितिर्नउरुण्यतु ६	४ ८	अद्यादेवाउदितासूर्यस्य १	८ ७	अधर्मंतानहुपोहवसुरेः २	१ ३
अदत्रयादयतेवार्याणि ४	३ ३	अदितिर्नोदिवा ६	१ २६	अद्याद्याश्वश्चंद्रः ६	४ ३९	अधर्मंतोशनापृच्छतेवां ७	७ ७
अददाअर्भामहतेवचस्य १	४ ११	अदितिर्ह्यजनिष्ट ८	३ १	अद्यानोदेवसवितः ४	४ २५	अधजिह्वापापतीति ४	५ ८
अदब्धइंदोपवसे ७	३ १०	अदितेमित्रवरुणो २	७ ८	अद्यामुरीययदियातुधानः ५	७ ७	अधज्मोअधवादिवः ५	७ १३
अदब्धस्यस्वधावतः ६	३ ३९	अदित्संतचिदाघृणे ४	८ १७	अद्येदुप्राणीदममन् ७	७ ३०	अधतेविश्वमनुहासदिष्ट १	४ २२
अदब्धेभिः सवितः ५	१ १५	अदिद्युतस्वपाको ४	५ १३	अद्रिणातेमंदिनः ७	८ २०	अधत्यंद्रप्संविभ्वविचक्ष ७	६ ९

ऋक्सं.

॥ ४ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अध्वत्विमिद्रविद्धि	८ १ ३०	अध्वेतंकलशंगोभिर्क्तं	६ ३ १६	अधात्वंहिनस्करः	६ ६ ६	अधाह्यद्वयमभेत्वाया	३ ४ १८
अध्वत्वातेमहः	४ ६ २	अध्वेतंकलशं	७ २ ३२	अधानरोन्योहतेधा	४ ३ १०	अधाह्यतोअश्विना	५ ५ २१
अध्वत्वाविश्वेपुरः	४ ६ २	अध्वस्मयस्यार्चयः	४ १ १	अधानोविश्वसौभग	१ ३ २५	अधाहिकाव्यायुवं	४ ४ ४
अध्वत्विषीमांअभ्योजसा	२ ६ २८	अध्वस्मातेचर्पणयो	४ ६ २०	अधान्वस्यजेन्यस्य	८ १ ३०	अधाहिन्वानइंद्रियं	७ १ ५
अध्वद्रप्सोअंशुमत्याउपस्थे	६ ६ ३४	अध्वस्मानुउदवता	२ ७ १४	अधान्वस्वसुदशजगन्वान्	५ ६ १०	अधाहिर्विद्वीड्योसि	४ ५ २
अध्वद्युतानःपित्रोः	३ ५ २	अध्वस्मानोवृधेभव	४ ७ २९	अधामन्येवृहदसुर्यम्	४ ७ २	अधाहींद्रगिर्वणः	६ ७ २
अध्वद्यौश्चित्तेअपसा	४ ६ २	अध्वस्मास्यपनयंति	४ ५ १४	अधामन्येध्रत्तेअस्माअधा	१ ७ १९	अधाहोतान्यसीदो	४ ४ ३५
अध्वधारयामध्वा	७ ४ १३	अध्वस्यायोपणामही	६ ४ ६	अधामहीनुआर्यस्य	५ २ २०	अधाह्यमपुषां	४ १ ८
अध्वःपश्यस्वमोपरि	६ ३ १०	अध्वस्वनादुतविभ्युः	१ ६ ३२	अधामातुरुषसःसुप्तविप्रा	३ ४ १८	अधाह्यमेकतोर्भद्रस्य	३ ५ १०
अध्वप्रजज्ञेतरणिर्ममत्तु	१ ८ २५	अध्वस्वनान्मरुतांविश्व	१ ३ १६	अधायथानःपितरःपरांसः	३ ४ १९	अधाह्यमेमहानिपद्य	७ ६ १
अध्वप्रियमिषिराय	६ ४ ६	अध्वस्वमस्यनिर्विदे	१ ८ २३	अधाधिधीतिरसंसृष्ट	७ ७ २७	अधिद्यामस्थादृष्टभो	७ ३ ११
अध्वप्लायोगिरतिदासद्	५ ७ १६	अधाकृणोःपृथिवीं	२ ६ १०	अधायोविश्वामुवना	२ ६ १९	अधिद्वयोरदधाउक्थ्यं	१ ६ ४
अध्वयचारथेगुणे	६ ४ ६	अधाकृणोःप्रथमंवीर्यं	२ ६ १९	अधाय्यग्निर्मानुषीपुविश्व	२ ८ २४	अधिनइंद्रैप्रां	६ ६ ४
अध्वयदिमेषवमान	७ ५ २३	अध्वागावउपमाति	८ १ ३०	अधारयतंपृथिवीं	४ ३ ३०	अधिपुत्रोपमश्रवः	७ ८ २
अध्वयद्राजानागविष्टौ	८ १ ३०	अधाचिन्नुयद्विधिपा	८ ७ २०	अधारयंतवह्नयः	१ २ २	अधिपेशांसिवपतेनूतूरिव	१ ६ २४
अध्वश्रुतंकवपंवृद्धं	५ २ २६	अधातेअप्रतिष्कृतं	६ ६ २३	अधासुसंद्रोअरतिः	८ १ २९	अधिवृबुःपणीनां	४ ७ २६

कोशः

॥ ४ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अधियदस्मिन्वाजिनीव	७ ४ ४	अध्वर्यवोपइतासमुद्रं	७ ७ २४	अध्वर्योवीरप्रमहे	४ ७ १८	अनानुदोवृषभोजगिम	२ ६ ३१
अधियस्तस्थौकेशवता	८ ५ २६	अध्वर्यवोभरतेंद्राय	२ ६ १३	अनच्छयेतुरगातुजीवं	२ ३ १९	अनायतोअनिबद्धःकृथा	३ ५ १३
अधियावृहतोदिवः	६ २ २२	अध्वर्यवोयउरणं	२ ६ १३	अनसप्तसुदुष्टरं	६ ८ ६	अनायतोअनिबद्धः	३ ५ १३
अधिश्रियेदुहिता	५ १ ३	अध्वर्यवोयन्नरःकामया	२ ६ १४	अनमीवाउपसआ	७ ८ ७	अनारंभणेतदवीरयेथाम्	१ ८ ८
अधिश्रियंनिदधुश्चारु	१ ५ १८	अध्वर्यवोयोअपो	२ ६ १३	अनमीवासइळयामदंतो	३ ४ ५	अनिरेणवचसाफल्लवेन	३ ५ ३
अधिसानौनिजिघ्रते	१ ५ ३०	अध्वर्यवोयोदिव्यस्य	२ ६ १४	अनर्वाणोह्येषां	६ १ २५	अनुकृष्णवसुधित्तीयमाते	३ ७ २४
अधीन्वत्रसप्ततिचंसच	८ ४ २८	अध्वर्यवोयोदभीकं	२ ६ १३	अनर्वाणंवृषभमंद्रजिह्वं	२ ५ १२	अनुकामंतर्पयेथां	१ १ ३२
अधीवयद्विरीणां	५ ८ २०	अध्वर्यवोयःशतमासहस्रं	२ ६ १४	अनर्शरातिवसुदामुपस्तुहि	७ ३	अनुकृष्णवसुधित्तीयजिहा	३ २ ८
अधीवासंपरिमातुः	२ २ ६	अध्वर्यवोयःशतशंवरस्य	२ ६ १३	अनश्वोजातोअनभीशु	२ २ २२	अनुतदुर्वीरोदसी	५ ३ २७
अधुक्षतप्रियमधुं	६ ७ १८	अध्वर्यवोयःस्वश्रं	२ ६ १३	अनश्वोजातोअनभीशु	३ ७ ७	अनुतश्चोजास्पतिः	५ ४ ५
अधुक्षत्पिप्युपीमिपं	६ ५ १७	अध्वर्यवोरुणंदुग्धमंशुं	५ ६ २३	अनुवद्यैरभिद्युभिः	१ १ १२	अनुतेदायिमहईन्द्रियाय	४ ६ २०
अधेनुंदस्वास्त्यं१विपक्तां	१ ६ १६	अध्वर्यवोहविपमंताहि	७ ७ २४	अनवस्तेरथमश्वायतक्षन्	४ १ २९	अनुतेशुष्मंतुरयंतमीयतुः	६ ७ ३
अध्वर्यवःकर्तनाश्रुष्टिं	२ ६ १४	अध्वर्युभिःपंचभिः	३ १ २	अनस्वंतासत्पतिर्माहमे	४ १ २१	अनुत्तमातेमववन्नकिर्नु	२ ३ २५
अध्वर्यवःपयसो	२ ६ १४	अध्वर्युवामधुपाणिं	७ ८ २१	अनागसोअदितये	४ ४ २६	अनुत्रितस्ययुध्यतः	५ ९ २२
अध्वर्यवश्चकृवांसोमधूनि	४ २ २०	अध्वर्योअद्रिभिःसुतं	७ १ ८	अनाष्ट्रानिष्टपितः	८ ७ २६	अनुत्वामहीपाजसीअचक्रे	८ २६
अध्वर्यवातुहिषिच	६ ३ ५	अध्वर्योद्रावयात्वं	५ ७ ३२	अनानुदोवृषभोदोधतः	२ ६ २७	अनुत्वारथोअनुमर्योअर्वन्	३ १२

ऋक्सं.

॥ ५ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अनुत्वारोदसीउभेकक्षे	६ ५ २८	अनुहितासुतंसोम	७ ५ २२	अन्येजायांपरिभृशंस्त्यस्य	७ ८ ३	अपद्भारामतीनां	६ ७ ३५
अनुत्वारोदसीउभेचक्रं	५ ८ १६	अनू नोदत्रहस्त्यतोअद्रिः	४ २ २७	अन्योअन्यमनुगुष्णाल्ये	५ ७ ३	अपनःशोशुचद्वं	१ ७ ५
अनुत्वाहिंघ्नैअधदेव	४ ६ ६	अनुपेगोमान्गोभिरक्षाः	७ ५ १३	अन्वपांखान्यंतुंतमोजसा	५ ६ २	अपप्राचंइंद्रविश्वान्	८ ७ १९
अनुद्यावापृथिवी	४ ६ ६	अनृक्षराक्रजवः	८ ३ २४	अन्वस्यस्थूरंददशेपुरस्तात्	५ ७ १६	अपयोरिंद्रःप्रापजे	८ ५ २६
अनुद्रप्सासुइंदवः	६ ७ २६	अनेनोवोमरुतो	५ १ ८	अन्वहमासाअन्विद्वनानि	८ ४ १६	अपश्चिदेपविभ्वोइंदमूनाः	३ २ ८
अनुद्वार्जहितानयो	३ ६ २२	अनेहसंप्रतरणंविषक्षणं	६ ४ १४	अन्वेकोवदतियददाति	२ ६ १०	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	२ ३ २०
अनुपूर्वाण्योक्त्या	६ २ २४	अनेहसंवोहवमानमृतये	६ ४ १६	अपघ्नंतोअराण्यः	६ ८ २	अपश्यंगोपामनिपद्यमानं	८ ८ ३५
अनुप्रलस्यौकसः	१ २ २९	अनेहोदात्रमदितेरनुर्व	२ ५ २	अपघ्नन्सोमरक्षसः	७ १ ३५	अपश्यंग्रासंवहमानं	७ ७ १८
अनुप्रलस्यौकसः	६ ५ ७	अनेहोनउरुवजे	६ ४ ५३	अपघ्नन्नेपिपवमान	७ ४ १०	अपश्यंत्वामनसाचेकिता	८ ८ ४१
अनुप्रलासायवः	६ ८ १३	अनेहोमित्रार्यमन्	६ १ २८	अपघ्नन्पवतेमृधः	७ १ २२	अपश्यंत्वामनसादीध्यानां	८ ८ ४१
अनुप्रयेजेजनआजो	४ ७ ८	अन्यदद्यकवैरमन्यदु	४ ६ १७	अपघ्नन्पवसेमृधः	७ १ ३४	अपश्यमस्यमहतो	८ ३ १४
अनुयदीमरुतोमन्दसानं	४ १ २३	अन्यमस्मद्वियाड्यं	६ ५ २६	अपज्योतिपातमो	८ २ १७	अपस्वसुरूपसोनरिजिहीते	५ ५ १८
अनुव्रतार्यन्धयन्नपव्रजा	१ ४ १०	अन्यमूपुत्वयंस्यन्यः	७ ६ ८	अपत्याअस्थुरनिरा	६ ४ १३	अपहतरक्षसोभंगुरावतः	८ ३ ८
अनुश्रुताममतिवधैत्	४ ३ ३०	अन्यव्रतममानुपं	६ ५ १०	अपत्येतायवोयथा	१ ४ ७	अपांगूहन्नमृतां	७ ६ २३
अनुस्पष्टोभवत्येषः	८ ८ १८	अन्यस्यावत्संरिहती	३ ३ ३०	अपत्यंपरिपंथिनं	१ ३ २४	अपाङ्गप्राडेतिसवध्या	२ ३ २१
अनुस्वधामक्षरन्नापो	१ ३ ३	अन्यावोअन्यामवतु	८ ५ १०	अपत्यंवृजिनंरिपुं	४ ८ १३	अपादहस्तोअपृतन्य	१ २ ३७

कोशः

॥ ५ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अपादितउदुनश्चित्र	४ ७ १०	अपाय्यस्यांधसो	२ ६ २३	अपेद्विप्रतोमनः	८ ८ १०	अप्रमिसत्यमघवन्तथेत्	६ ४ ३६
अपादिद्रोअपादग्निः	६ ५ ७	अपारोवोमहिमा	४ ४ ३४	अपेहिमनसस्पते	८ ८ २२	अप्सरसांगंधर्वाणां	८ ७ २४
अपादुशिष्यंधसः	६ ६ १५	अपांगभेदशतमोषधीनां	२ ८ १५	अपोदेवीरूपह्वये	१ २ ११	अप्सराजारमुपसिप्मि	८ ७ ७
अपादेतिप्रथमापद्वतीनां	२ २ २२	अपांनपातमवसे	१ २ ५	अपोमहीरभिशस्ते	८ ५ २५	अप्साइंद्रायवायवे	७ २ ४
अपाद्रोत्रादुतपोत्रादमत्र	२ ८ १	अपांनपादाह्यस्थादु	२ ७ २३	अपोयदद्रिपुरुहूत	३ ५ १८	अप्सुत्वामधुमत्तमं	६ ८ २०
अपाधमदभिशस्ति	६ ६ १२	अपांपेरेजीवधन्यं	७ ८ १०	अपोवसानःपरिकोशमर्ष	७ ५ १६	अप्सुधूतस्यहरिवः	८ ५ २४
अपान्यदेत्यभ्याधन्यदेति	२ १ ५	अपांफेनेननमुचेः	६ १ १६	अपोवृत्रं वद्विवांसं	३ ५ १८	अप्सुमेसोमोअब्रवीत्	१ २ ११
अपामतिष्ठद्वरणःह्वरंतम	१ ४ १८	अपांमध्येतस्थिवांसं	५ ६ ११	अपोषाअनसःसरत्सं	३ ६ २०	अप्सुमेसोमोअब्रवीत्	७ ५ ५
अपामसोमममृताअभूम	६ ४ ११	अपाःपूर्वेपांहरिवः	८ ५ ७	अपोपुण्ड्रयंशरुः	६ ४ ५३	अप्स्वमेसधिष्टव	६ ३ ३०
अपामिदंन्ययनं	८ ७ ३०	अपाःसोममस्तमिंद्र	३ ३ २०	अपोसुम्यक्षवरुण	२ ७ १०	अप्स्वं१तरमृतमप्सुमेप	१ २ ११
अपामिवेदूर्मयस्ततुराणाः	७ ४ ५	अपिपंथामगन्महि	४ ८ १३	अपोह्येपामजुपंतदेवाः	३ ७ २	अबुध्वेराजावरुणोवनस्य	१ २ १४
अपामीवामपविश्वी	८ २ ५	अपिबत्कद्रुवःसुतं	६ ३ ४७	असूयैमरुतआपिः	३ ३ १६	अबुध्रमुत्यइंद्रवंतः	७ ८ ६
अपामीवामपस्त्रिधं	६ १ २६	अपिवृश्चपुराणवत्	६ ३ २४	अम्रस्वतीमश्विनावाचम	१ ७ ३७	अबोधिजारउपसा	५ २ १२
अपामीवांसविता	८ ५ १७	अपिष्टुतःसविता	५ ४ ५	अप्रक्षितुं सुविभापिहस्तं	१ ४ १०	अबोधिहोतायजथा	३ ८ १२
अपामुपस्थेमहिषा	४ ५ १०	अपूर्व्यापुरुत्तमा	४ ७ ४	अप्रतीतो जयतिसंधना	३ ७ २७	अबोध्यग्निर्मज्जदेतिसूर्यः	२ २ २७
अपामूर्मिमदश्चिव	६ १ १५	अपेतवीतविचसर्पतातः	७ ६ १५	अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्भिरे	२ २ १२	अबोध्यग्निःसमिधा	३ ८ १२

ऋक्सं.

॥ ६ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अब्जामुक्थैरहिं	५ ३ २६	अभितेमधुनापर्यः	६ ७ ३६	अभित्वावृषभासुते	६ ३ ४६	अभिप्रशूरष्टपुताष्टपन्म	६ ६ १२
अभागाःसन्नपुपरेतः	३ ८ १८	अभित्यंगावःपर्यसा	७ ३ ९	अभित्वाशूरनोनुमः	५ ३ २१	अभिप्रयांसिवाहसा	३ १ १०
अभिकण्वाअनूपत	५ ८ १५	अभित्यंपूर्वमदं	६ ७ २६	अभित्वांसिधोशिशुमित्	८ ३ ६	अभिप्रयांसिसुधितानि	४ ५ १९
अभिल्लग्याचिदद्रिवः	२ १ २२	अभित्यमद्यमदं	६ ७ २६	अभिद्यामहिनाभुवं	८ ६ २७	अभिप्रवंतसमने	३ ८ ११
अभिक्रवैद्रभूरध	५ ३ ४	अभित्यमेषंपुरुहूतमृगिमयं	४ ९	अभिद्युम्नानिवनिनः	३ ३ २	अभिप्रवःसुरार्धसः	६ ४ १४
अभिक्रदंक्लशं	७ ३ १४	अभित्यवीरंगिवणसं	४ ८ ९	अभिद्युम्नबृहद्यशः	७ ५ १८	अभिप्रस्थाताहेव	५ ६ २५
अभिक्रदस्तनय	४ ४ २८	अभित्रीपृष्टवृषणं	७ ३ २६	अभिद्रोणानिवभ्रवः	६ ८ २३	अभिप्रियाणिकाव्या	७ १ १४
अभिक्षिपुःसमग्मत	६ ८ ४	अभित्वागोतमागिराजातं	५ २६	अभिद्विजन्मात्रिवृदन्नमृ	२ २ ५	अभिप्रियाणिपवतेचनोहि	७ २ ३३
अभिल्यानोमघवन्	८ ६ १३	अभित्वागोतमागिरानूप	३ ६ २८	अभिद्विजन्मात्रीरोचनानि	२ २ १८	अभिप्रियाणिपवते	७ ४ १३
अभिगंधर्वमतृणत्	६ ५ २९	अभित्वादेवसवितः	१ २ १३	अभिनइलायुथस्यमाता	४ २ १६	अभिप्रियादिवस्पदा	६ ७ ३९
अभिगव्यानिवीतये	७ १ २८	अभित्वादेवःसविता	८ ८ ३२	अभिनक्षतोअभियेतं	२ ७ २	अभिप्रियादिवस्पदं	६ ७ ३५
अभिगावोअधन्विषुः	६ ८ १४	अभित्वानक्तीरुपसः	२ ५ २०	अभिनोदेवीरवसा	१ २ ६	अभिप्रियामस्तोयावो	६ २ ३२
अभिगावोअनूपतयोपा	६ ८ २२	अभित्वापाजोरक्षसो	४ ६ १२	अभिनोनयंवसु	४ ८ १७	अभिप्रेहिदक्षिणतः	८ ३ १८
अभिगोत्राणिसहसा	८ ५ २३	अभित्वापूर्वपीतयेसु	१ १ ३७	अभिनोवाजसात	७ ४ २३	अभिब्रह्मीरनूपत	६ ८ २३
अभिजैत्रीरसचंतस्पृधानं	३ २ ५	अभित्वापूर्वपीतये	५ ७ २६	अभिप्रगोपतिंगिरा	६ ५ ५	अभिभुवैभिभंगाय	२ ६ २७
अभितष्टैवदीधयामनीपां	३ २ २३	अभित्वायोपणोदश	७ १ १३	अभिप्रदद्रुर्जनंयो	३ ६ १	अभिभूरहमार्गमं	८ ८ २४

कोशः

॥ ६ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अभियज्ञं गृणीहिनः	१ १ २८	अभिवो अर्चो पोष्यावतो नृन् ४	२ १४	अभिहित्य सोमपाः	६ ७ १	अभीष्व ११ यः पौंस्यैः	८ २ २२
अभियेत्वा विभावरि	४ ४ २१	अभिवो देवीं धियं	५ ३ २५	अभीक आसां पदवीर	३ ४ १	अभीहि मन्यो तु वसः	८ ३ १८
अभिये मिथो वनुषः	५ ४ ५	अभिवो वीरमन्धसो मदेषु	६ ४ ३	अभीन आववृत्स्व	३ ६ २४	अभुत्सु प्रदेव्या	५ ८ ३३
अभियोमहिना दिवं	३ ४ ६	अभिव्ययस्य खदिरस्य	३ ३ २२	अभीन वन्ते अद्रुहः	७ ४ २७	अभूदिदं वयुनमो पुभूषत	२ ४ २७
अभियं देवी निरुतिः	५ ४ ४	अभिघ्नं जन्तं लिपे	५ ८ १३	अभीनो अग्न उक्थमि	२ २ ७	अभूदु पारमेतवे	१ ३ ३५
अभियं देव्यदितिः	५ ४ ५	अभिश्चावन्न कृशनेभिः	८ २ १७	अभीनो अर्प दिव्या	७ ४ २१	अभूदु भाउ अंशवे	१ ३ ३४
अभिवस्त्रा सुवसनानि	७ ४ २१	अभिष्टनेते अद्रिवो	१ ५ ३१	अभी ३ दमेकमेकः	८ १ ६	अभूदु वो विधते रत्न धेयं	३ ७ ३
अभिवह्य ऊतये	६ १ ३	अभिष्टये सदा वृधं	६ ५ १	अभी ३ सम ह्या उत	६ ७ १७	अभूदु पाइ द्रत माम धोनी	५ ५ २६
अभिवहिरमर्त्यः	६ ७ ३३	अभिसिध्मो अजिगात	१ ३ ३	अभीम वन्वन्स्वभिष्टि मूत १	४ ९	अभूदु पारुशत्पशुः	४ ४ १६
अभिवानूनमश्विना सुहो	५ ५ १२	अभिसुवाना सुइंदवः	५ ८ ७	अभीमूतस्य दोहना अनूपत २	२ १३	अभूदेवः सविता वंशो	३ ८ ५
अभिवायु वीत्यर्पा	७ ४ २०	अभिसूय वंसनय	१ ३ २५	अभीमूतस्य विष्टपं	६ ८ २४	अभूदु वीरगिर्वणो	४ ७ २३
अभिविप्रा अनूपत गावः	६ ७ ३८	अभिसोमा स आयवः	६ ८ १३	अभीवर्तनं हविषा	८ ८ ३२	अभूदु कोरयिपते	४ ७ ३
अभिविप्रा अनूपत मधून्	६ ८ ७	अभिसोमा स आयवः	७ ५ १४	अभीवृत्तं कृशने विश्वरूपं	१ ३ ६	अभूवो क्षीर्यु १ आयुं	७ ७ १६
अभिविश्वा निवार्या	६ ८ ३२	अभिस्व पूमि मिथो	५ ४ २३	अभीपत्स्तदा भर	५ ३ २१	अभ्यभिहि श्रवसा	७ ५ २२
अभिवृत्य सपत्नान्	८ ८ ३२	अभिस्वरंतु येतव	६ १ १२	अभीपुणस्त्वरंथि	६ ६ २५	अभ्यर्चनं भाकवत्	६ ३ २४
अभिवेना अनूपत	७ १ ४०	अभिस्व वृष्टिं मदे अस्य युध्य १	४ १२	अभीपुणः सखीनां	३ ६ २४	अभ्यर्धत सुष्टुतिं गव्यं	३ ८ ११

ऋक्सं.

॥ ७ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अभ्यर्षबृहद्यशः	६ ८ १०	अमंदांस्तोमान्प्रभरेम	२ १ ११	अमृराविश्वानृषणाविमा	५ ५ ३	अयंतेअस्युपमेह्यवाङ्	८ ३ १८
अभ्यर्षमहानां	६ ७ १६	अमन्महीदनाशवः	५ ७ १२	अमृरोहोत्तान्यसादि	३ ५ ४	अयंतेमानुपेजने	६ ४ ४५
अभ्यर्षेविचक्षण	७ १ ८	अमाजुरश्चिद्भवथोयुवं	७ ८ १५	अमृयाउपसूर्ये	१ २ ११	अयंतेयोनिर्कृत्वियः	३ १ ३३
अभ्यर्षसहस्रिणं	७ १ ३२	अमाजूरिवपित्रोः	२ ६ २०	अमृत्केनरुशता	७ २ २१	अयंतेशर्यणावति	६ ४ ४५
अभ्यर्षस्वायुध	६ ७ २३	अमादेषांभियसा	४ ३ २४	अमृत्तंजातवेदसं	६ ५ २१	अयंतेस्तोमोअग्रियः	१ १ ३१
अभ्यर्षानपच्युतः	६ ७ २३	अमायवोमरुतो	६ १ ३७	अमेवनःसुहवा	२ ७ २५	अयंदक्षांयसाधनः	७ ५ ८
अभ्यर्षस्थाःप्रजायंते	४ १ ११	अमित्रहाविचर्षणिः	६ ७ ३७	अम्यक्सातइंद्रकृष्टिरस्मे	२ ४ ८	अयंदशस्यन्नयेभिः	८ ५ १५
अभ्यारभिदद्रयः	६ ५ १६	अमित्रायुधोमरुतामिव	३ १ ३४	अयंकविरकविपु	५ २ ५	अयंदिवइयतिविश्व	७ २ २०
अभ्यूर्णोतियन्नमं	६ ५ ३३	अमिनतीदैव्यानिव्रतानि	२ १ ७	अयंकृतुगृभीतः	६ ५ ३३	अयंदीर्घायचक्षसे	६ १ १२
अभ्रमुपोनवाचा	८ ३ १०	अमीयक्रक्षानिहितास	१ २ १४	अयंघसतुरोमदः	७ ७ १२	अयंदेवःसहसा	४ ७ २०
अभ्राजिशर्धोमरुतो	४ ३ १५	अमीयेदेवास्थनं	१ ७ २०	अयंचक्रमिपणत्सूर्यस्य	३ ५ २३	अयंदेवानामपसामपस्तं	२ ३ ३
अभ्रातरोनयोषणो	३ ५ १	अमीयेपंचोक्षणः	१ ७ २१	अयंजायतमनुषोधरीमणि	१ १ १४	अयंदेवायजन्मने	१ २ १
अभ्रातृव्योअनात्वं	६ २ ३	अमीयेसप्तर्श्मयः	७ १ २१	अयंतआघृणेतुतः	७ ५ १५	अयंदेवेषुजागृविः	७ १ १
अभ्रातेवपुंसंतिप्रतीची	२ १ ८	अमीवहावास्तोष्पते	५ ४ २२	अयंतइंद्रसोमो	६ १ २४	अयंद्यावापृथिवी	४ ७ २०
अमंथिष्ठाभारता	३ १ २३	अमीषांचितं प्रति	८ ५ २३	अयंतंमृत्तन्वापुरस्तात्	६ ७ ४	अयंघोतयदद्युतो	४ ७ ११
अमंदन्मामरुतस्तोमः	२ ३ २६	अमूरःकविरदिति	५ २ १२	अयंतेअस्तुहयतः	३ ३ ८	अयंनाभावदतिवल्गुवो	८ २ १

कोशः

॥ ७ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अयंनिधिःसरमेअद्रि	८ ६ ६	अयंयोवज्रःपुरुधा	७ ७ १९	अयंवृत्तश्चातयते	३ ५ २२	अयंसोमइंद्रतुभ्यं	७ ३ २४
अयंनोविद्वान्वनवत्	७ ३ २	अयंयोहोताकिरुस	८ १ १२	अयंवेनश्चोदयत्	८ ७ ७	अयंसोमश्चमूसुतो	४ ३ ५
अयंपथाअनुवित्तः	३ ५ २५	अयंयःसृजयेपुरो	३ ५ १५	अयंवोयज्ञक्रभवो	३ ७ ३	अयंसोमःकपर्दिने	७ २ १५
अयंपुनानउपसः	७ ३ १६	अयंरोचयदुरुचो	४ ७ ११	अयंशृण्वेअधजयद्भुत	३ ५ २२	अयंस्तुतोराजावंदि	८ १ २९
अयंपूपारयिभंगः	७ ५ २	अयंवांकृष्णोअश्विना	६ ६ ७	अयंसमहमातनू	१ ८ २३	अयंस्वादुरिहमदिष्टः	४ ७ ३०
अयंभरायसानसिः	७ ५ ९	अयंवांघर्मोअश्विना	५ ८ ३०	अयंसयस्यशर्मन्	७ ६ १	अयंहयद्वादेवयाउ	५ ५ १४
अयंमतवान्छकुनः	७ ३ १४	अयंवांपरिपिच्यते	३ ७ २५	अयंसयोदिवस्परि	६ ८ २९	अयंहयेनुवाहुदं	६ ५ २७
अयंमातायंपिता	८ १ २५	अयंवांभागोनिहितो	६ ४ २८	अयंसयोवरिमाणं	४ ७ ३०	अयंहितंअमर्त्यः	८ ८ २
अयंमित्रस्यवरुणस्य	१ ६ ३२	अयंवामद्रिभिःसुतः	६ २ ६	अयंसशिङ्गेयेनगौः	२ ३ १९	अयंहिनेतावरुणः	५ ४ ७
अयंमित्रायवरुणायशंतमः	१ २ ६	अयंवांमधुमत्तमः	१ ४ १	अयंसहस्रमृपिभिःसहस्कृ	७ २५	अयंहोताप्रथमः	४ ५ ११
अयंमित्रो नमस्यः	३ ४ ५	अयंवांमित्रावरुणा	२ ८ ७	अयंसहोतायोद्विजन्मा	२ २ १८	अयमंकृणोदुपसः	४ ७ २०
अयंमैपीतउदियति	४ ७ ३०	अयंविचर्षणिर्हितः	७ १ २५	अयंसुतुभ्यंवरुणस्वधावः	५ ६ ८	अयसग्निंरुण्यति	८ ८ ३२
अयंमेहस्तोभगवान्	८ १ २५	अयंविदच्चित्रदशी	४ ७ ३०	अयंसूर्यैवोपदक्	७ १ ११	अयसग्निर्वध्यश्चस्य	८ २ २०
अयंयज्ञोदेव्याअयं	२ ४ २०	अयंविप्रायदाशुपे	७ ७ १२	अयंसोअग्निराहुतः	५ १ २६	अयसग्निःसहस्त्रिणः	६ ५ २४
अयंयथानआभुवत्	६ ७ १०	अयंविश्वाअभिध्रियः	६ ७ १०	अयंसोअग्निर्यस्मिन्	३ १ २२	अयसग्निःसुवीर्यस्येश	३ १ १६
अयंयोनिश्चकृमायंवयन्ते	३ ४ २०	अयंविश्वा नितिष्ठति	७ १ ११	अयसोमइंद्रतुभ्यं सुन्वा	५ ३ १३	अयसग्नेज्रितात्वे	८ ७ ३०

ऋक्सं.

॥ ८ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अयमग्नेत्वेअपि	६ ३ ४१	अयाचित्तोविपानया	७ २ ३	अयाहृत्यमाययावावृध्वानं	६ १४	अरंमउत्तयाग्ने	३ ६ ३०
अयमस्मान्वनस्पतिर्मा	३ ३ २२	अयातेअग्नेविधेम	२ ५ २७	अयुजोअंसमोनृभिः	६ ४ ४०	अरंमेगंतंहवनाय	५ १ ३
अयमस्मासुकाव्यः	८ ८ २	अयातेअग्नेसमिधा	३ ४ २५	अयुजंतइंद्रविश्वकृष्टीः	२ ४ ८	अरंहिष्मासुतेपुणः	६ ६ १९
अयमस्मिजरितःपश्यमेह	६ ७ ४	अयाधियाचगव्यया	६ ६ २४	अयुक्तससशुंध्युवः	१ ४ ८	अरण्यान्यरण्यानि	८ ८ ४
अयमिंद्रवृषाकपिः	८ ४ ४	अयानिजघ्निरोजसा	७ १ १०	अयुक्तससहरितः	५ ५ १	अरण्योनिहितोजातवेदाः	३ १ ३२
अयमिंद्रोमरुत्सखा	६ ५ २७	अयापवस्वदेव्युः	७ ५ ११	अयुक्तसूरएतशं	७ १ ३१	अरमतिरनर्वणः	६ २ ४०
अयमिहप्रथमोधाधि	३ ५ ६	अयापवस्वधारया	७ १ ३१	अयुद्धइष्टुधावृत्तं	६ ३ ४२	अरममाणोअत्येति	७ २ २७
अयमुत्तेसमतसि	१ २ २८	अयापवापवस्वैना	७ ४ २१	अयुद्धसेनोविभ्वा	८ ७ २६	अरमयःसरपसः	२ ६ १२
अयमुत्तेसरस्वतिवसिष्ठः	५ ६ १९	अयामधीवतोधियः	६ ६ १७	अयुयुत्सन्ननवद्यस्यसेना	१ ३ २	अरमश्चायगायति	६ ६ १९
अयमुत्वाविचर्पणे	६ १ २३	अयामिवोपइंद्र	५ ३ ७	अयोदंष्ट्रोअर्चिषा	८ ४ ५	अरश्मानोयेरथाः	७ ४ १४
अयमुवांपुरुतमोरयीणां	३ ४ ९	अयामितेनमउक्तिं	३ १ १४	अयोद्धेवदुर्मदआहिजुहे	१ २ ३७	अराइवेदचरमा	४ ३ २३
अयमुशानःपर्यद्रि	४ ७ ११	अयारूचाहरिण्या	७ ५ २४	अरंकांमायहरयः	८ ५ ६	अराधिहोतानिपदा	८ १ १३
अयमुष्यप्रदेव्युः	८ ८ ३४	अयावाजंदेवहितं	४ ६ ३	अरंकृण्वंतुवेदिं	२ ४ १०	अराधिहोतास्व१निपत्तः	१ ५ १४
अयमुष्यसुमहां	५ २ ११	अयावीतीपरिस्त्रव	७ १ १८	अरंक्षयायनोमहे	६ १ १९	अरायिकाणेविकटे	८ ८ १३
अयमेकइत्थापुरु	६ २ २४	अयासमग्नेसुक्षितिं	२ ७ २४	अरंतइंद्रकुक्षयं	६ ६ १९	अरावीदंशुःसचमानः	७ २ ३१
अयमेमिचिचकशत्	८ ४ ४	अयासोमःसुकृत्या	७ १ ४	अरंदासोनमीळुपेकराणि	५ ६ ८	अरित्रंवांदिवस्पृथु	१ ३ ३४

कोशः

॥ ८ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अरिष्टः समतोर्विश्वं	८ २ ५	अर्णासिचित्प्रथाना	५ २ २४	अर्वाङ्गेहि सोमकामं त्वाहुः १	७ १९	अर्पासोमद्युमत्तमः	७ २ ४
अरुणप्सुरुषा अभूत्	६ ५ २०	अर्थमिद्वाज्जअर्थिनः	१ ७ २७	अर्वाङ्गत्रिचक्रो मधुवाहनो २	२ २७	अर्पाणः सोमशंगवे	७ १ २०
अरुणो मासकृद्वृकः	१ ७ २३	अर्थिनो यन्ति चेदर्थं	६ ५ ३३	अर्वाङ्गरादैव्येनावसा	५ ६ ३	अर्हतो ये सुदानवः	४ ३ ८
अरुपस्य दुहितरा	४ ८ ५	अर्थवीरस्य श्रुतपां	५ २ २७	अर्वाङ्गवश्रवसेसातिं	७ ४ १५	अर्हन्विभर्पिसायकानि	२ ७ १७
अरुपोजनयन्गिरः	६ ८ १५	अर्भको नकुमारकः	६ ५ ७	अर्वाचमद्यययनूवाहणं	२ ८ १	अलातृणो वलईद्रव्रजोगोः ३	२ २ २
अरुरुचदुपसः पृश्निः	७ ३ ८	अर्थमणवृहस्पतिं	८ ७ २९	अर्वाचं त्वा पुरुष्टुत	६ ३ ३	अलायस्य परशुर्ननाश	७ २ १८
अरोरवीदृणो अस्य	२ ६ ४	अर्थमणवरुणमित्रमेपां	३ ४ १६	अर्वाचं त्वा पुरुष्टुत	५ ८ १७	अवंतमत्रयेगृहं	६ ५ १९
अर्चत प्राचत	६ ५ ६	अर्थमाणो अदितिः	३ ३ २७	अर्वाचं त्वा सुखेरथं	३ ३ ४	अवक्रक्षिणं वृषभं यथाजुरं	५ ७ १०
अर्चद्वृषावृषभिः	२ ४ १३	अर्थम्यवरुणमित्र्यं वा	४ ४ ३१	अर्वाचं दैव्यं जनं	१ ३ ३२	अवक्रंददक्षिणतो गृहाणां	२ ८ ११
अर्चत एकेमहि साममन्वत	६ २ ३६	अर्थो वागिरो अभ्यर्च	८ ८ ६	अर्वाचां वांसस्तयः	१ ४ २	अवंतुनः पितरः सुप्रवाच	१ ७ २४
अर्चत स्वाहवामहे	४ १ ५	अर्थो विशां गातुरेति	७ ७ २	अर्वाचो अद्या भवता	२ ७ ११	अवंतु मामुपसो	४ ८ १४
अर्चति नारी रपसो न विष्टि	१ ६ २४	अर्वाङ्गिरे अर्वातो नृभिः	१ ५ २०	अर्वाचीनो वसो भव	३ ६ २९	अवंशेद्यामस्तभाय	२ ६ १५
अर्चा दिवेवृहते शूण्यं १ व	१ ४ १७	अर्वतो न श्रवसो भिक्षमा	५ ६ १२	अर्वाचीनं सुते मनः	३ २ २१	अवः परेण परणवावरेण	२ ३ १७
अर्चा मिते सुमति	३ ४ २४	अर्वतो न श्रवसो भिक्षमा	५ ६ १२	अर्वाची सुभगे भव	३ ८ ९	अवः परेण पितर्यः	२ ३ १७
अर्चा मिवावर्धायापः	७ ६ ११	अर्वाग्रथं नियच्छतं	६ ३ १७	अर्वावतो न आगहि	३ २ २२	अवक्षिपदिवो अश्मान	२ ७ १२
अर्चा शक्राय शाकिने शची	१ ४ १७	अर्वाग्रथं विश्ववारंते	४ ७ ९	अर्वावतो न आगहि परा	३ ३ २	अवचष्टुर्वापमः	६ ४ ४०

कृक्सं.

॥ ९ ॥

अष्ट. अ. वर्गः

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अवतेहेळोवरुणनमोभिः	१ २ १५
अवत्मनाभरतेकेतवेदाः	१ ७ १८
अवत्यावृहतीरिपः	८ ७ २२
अवत्वेईद्रप्रवतो	४ ७ ३२
अवद्यमिवमन्यमाना	३ ५ २५
अवद्युतानःकलशान्	७ २ ३३
अवद्रप्सोअंशुमतीमतिष्ठ	६ ६ ३४
अवदुग्धानिपित्र्यासृजान्	५ ६ ८
अवदूकेअवत्रिका	८ १ २३
अवनोवृजिनाशिशीहि	८ ५ २७
अवपतंतीरवदन्	८ ५ ११
अवयच्छयेनोअस्वनी	३ ६ १६
अवयत्वंशतक्रतो	८ ७ २२
अवयत्स्वेसधस्ये	६ ५ ३४
अवत्यांशुनंआन्त्राणि	३ ५ २६
अवर्धयन्सुभगंसस्यद्दीः	२ ८ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अवर्महईद्रदाहिश्रुधीनः	१ २२
अवर्षीर्वर्षमुदुपू	४ ४ २८
अवविद्धंतौद्र्यमप्सु	२ ४ २८
अववेदिहोत्राभिर्यजत	५ ५ २
अवसिंधुवरुणोद्यौरिव	५ ६ ९
अवसृजपुनरमे	७ ६ २०
अवसृजन्नुपत्मना	२ २ ११
अवसृजावनस्पते	१ १ २५
अवसृष्टापरापत	५ १ २२
अवसृष्टिपितरयोधि	३ ८ १७
अवस्रदुर्हणायुतः	८ ७ २२
अवस्मयस्यवेपणे	३ ८ २४
अवस्यतेस्तुवतेकृष्ण्याय	१ ८ २
अवस्यशराध्वनोनांतै	३ ५ १७
अवस्यमैवचिन्वती	३ ४ ८
अवस्वयुक्तादिवआवृथा	२ ४ ६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अवस्वरातिगर्गरः	६ ५ ६
अवस्वेदाइवाभितः	८ ७ २२
अवाकल्पेपुनःपुमः	६ ७ ३३
अवाचक्षपदमस्यस्रस्वः	४ १ २६
अवानुकंज्यायान्	८ १ ९
अवानोअम्रजुतिभिः	१ ५ २८
अवानोवाजयुरथं	६ ५ ३६
अवावशंतधीतयः	६ ८ ९
अवासांमघवन्जहि	२ १ २२
अवासृजंतजिब्रयोन	३ ६ १
अवासृजःप्रस्वःध्वचयः	८ ७ २६
अवितानोअजाश्वः	७ २ १४
अवितासिस्नुवतोवृक्त	६ ३ १८
अविदृक्षमित्रो	४ ७ १७
अविदंदिहोनिहितंगुहा	२ १ १८
अविदंतैअतिहितं	८ ८ ३९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अविप्रेचिद्वयोदधत्	४ ७ २१
अविप्रोवायदविधत्	६ ४ ३७
अविष्ट्रोष्वश्विनानआसु	५ ५ १३
अविष्ट्रोअस्मान्विश्वा	५ ३ २६
अवीन्नोअग्निर्हव्यान्	५ ३ २६
अवीरांमिवमामयं	८ ४ २
अवीवृधद्वोअमृताअमंदी	६ ५ ३६
अवीवृधंतगोतमा	३ ६ २९
अवेयमश्वेद्युवतिःपुरस्तात्	२ १ ९
अवाचामकवयेमेध्याय	३ ८ १३
अवाचामनमोअस्मा	१ ८ ६
अवाचामनिवचनानि	२ ५ ११
अवाचाममहतेसौभगाय	६ ४ ३१
अवाचामरहूगणः	१ ५ २६
अवोद्वाभ्यांपुरणकया	८ २ १५
अवोरिथावांछुर्दिपः	५ १ १०

कोशः

॥ ९ ॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अवोवाँनूनमश्विनायुवाकुः ५	५ १२	अश्वंनत्वावारवंतं	१ २ २२	अश्वासोनयेजेष्ठांसः	८ ३ १२	अश्विनास्वृपेस्तुहि	६ २ २७
अव्यैपुनानं परिवारे	७ ३ १६	अश्वत्थेवोनिषदनं	८ ५ ८	अश्वासोयेवासुपदाशुपो	५ ५ २१	अश्विनाहरिणाविंव	४ ४ १९
अव्यैवधूयुः पवते	७ २ २१	अश्वमिद्वारंथप्रां	६ ५ २२	अश्विनापरिवांमिपः	३ ४ ४	अश्विनोरसनंरथं	१ ८ २३
अव्योवारेपरिप्रियं	७ १ १	अश्वयस्यत्मनारथ्यस्य	३ ७ १६	अश्विनापिवत्तुमधु	१ १ २९	अश्वीरथीसुसुपइत्	५ ७ २१
अव्योवारेपरिप्रियः	६ ७ २९	अश्वस्यात्रजनिमा	२ ७ २३	अश्विनापुरुदंससा	१ १ ५	अश्वेवचित्रारुपी	३ ८ ३
अव्योवारेभिः पवते	७ ५ ३	अश्वाद्देवदरुपासः	४ ३ २४	अश्विनामधुमत्तमं	१ ४ १	अश्वोनक्रंदजनिभिः	३ १ २६
अशोच्यग्निः समिधानो	५ ५ १२	अश्वादिद्यायेतियद्वदंति	८ ३ ४	अश्विनामधुपुत्तमः	३ ४ ४	अश्वोनक्रंदोवृषभिः	७ ४ १६
अश्वापिनद्धंमधुपर्य	८ २ १८	अश्वानयावाजिना	५ १ ९	अश्विनायज्वरीरिपः	१ १ ५	अश्वोनचक्रदोवृषा	७ १ ३६
अश्मन्वतीरीयतेसं	८ १ १४	अश्वायंतोगव्यंतो	८ ८ १८	अश्विनायद्वर्कहिंचित्	४ ४ १४	अश्वोबोळहासुखंरथं	७ ५ २५
अश्मांस्यमवतं ब्रह्मणः	२ ७ १	अश्वावतिप्रथमोगोपुगच्छ	१ ६ ४	अश्विनायामहूतमा	६ ५ १९	अश्व्योवारोअभवः	१ २ ३८
अश्यामतेसुमतिदैवयुज्य	१ ७ ५	अश्वावतीगोमतीर्नः	५ ४ ८	अश्विनावतिरस्मदा	१ ६ २७	अपाळहमुग्रं वृत्तनासुसासु	६ ५ ८
अश्यामतं काममग्ने	४ ५ ७	अश्वावतीगोमतीर्नउपासः	५ ५ २७	अश्विनावाजिनीवसू	४ ४ १९	अपाळहोअग्नेवृषभो	३ १ १५
अश्रवंहिभूरिदावत्तरावां	१ ७ २८	अश्वावतीगोमतीर्विश्रवा	२ १ ६	अश्विनावायुनायुवं	३ ४ ४	अपाळहंयुत्सु वृत्तनासुपप्रिं	१ ६ २३
अश्रीरातनूर्भवति	८ १ २५	अश्वावतीगोमतीर्विश्वसु	१ ४ ३	अश्विनावेहगच्छतं	४ ४ १६	अष्टामहोदिवआदोहरिइ	१ ८ २५
अश्वंनगीर्भोरथ्यसुदानवः	६ ७ १४	अश्वावतीसोमावती	८ ५ ९	अश्विनावेहगच्छतं	४ ४ १९	अष्टौपुत्रासोअदितेः	८ ३ ७
अश्वंनगूळहमश्विनासुदेवैः	८ ११	अश्वावंतरथिनं	८ १ ३	अश्विनासुविचाकशत्	६ ५ २०	अष्टौव्यख्यत्ककुभः पृथि	१ ३ ७

ऋक्सं.

॥१०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
असंमृष्टोजायसेमात्रोः	४ १ ३	असुश्रुतामघवद्भयोहि	५ ५ १३	असुनीतेपुनरस्मासु	८ १ २३	अस्ताविमन्मपूयं	६ ४ २१
असंचसच्चपरमेव्योमन्	७ ५ ३३	असंश्रंतीभूरिधारे	५ १ १४	असुनीतमनोअस्मासु	८ १ २२	अस्ताव्यग्निःशिमीवद्भिः	२ २ ९
असत्सुमेजरितः	७ ७ १५	असादिवृतोवहिः	५ २ १०	असुन्वंतंसमंजहि	२ ४ १९	अस्ताव्यग्निर्नरांसुशेवः	७ ८ २९
असदत्रसुवीर्यं	६ २ ४०	असामयथासुपत्वार्यः	२ ४ १४	असुन्वाभिद्रसंसदं	६ १ १६	अस्तिदेवाअंहोरुः	६ ४ ५२
असन्नित्वेआवहं	५ २ ११	असामिहिप्रयज्यवः	१ ३ १९	असूतपूर्वोवृषभोज्यायान्	३ २ २३	अस्ति सोमोअयंसुतः	६ ६ २८
असपत्तासपत्नी	८ ८ १७	असाम्योजोबिभृता	१ ३ १९	असूतपृश्निर्महतेरणाय	२ ४ ७	अस्ति हिवामिहस्तोता	४ ४ १४
असपत्नःसपत्नहा	८ ८ ३२	असावन्योअसुर	८ ७ २०	असृक्षतप्रवाजिनः	७ १ ३६	अस्ति हि वःसजात्यरिशद	६ २ ३२
असमंक्षत्रमसमामनीपा	१ ४ १९	असावितेजुजुपाणाय	४ २ २०	असृग्रंदेववीतये	७ १ ३	अस्ति हिष्मामदायवः	१ ३ १४
असमातिंनितोशनं	८ १ २४	असाविदेवंगोऋजीकं	५ ३ ३	असृग्रंदेववीतयेवाज	७ २ १६	अस्तीदमधिमन्थनं	३ १ ३२
असंजिकलशांभि	७ ५ ११	असाविसोमंइंद्रते	१ ६ ५	असृग्रमिंदवःपथा	६ ७ २८	अस्तुश्रौपदपुरोअग्नि	२ २ ३
असंजिरथ्योयथा	६ ८ २६	असाविसोमोअरुपः	७ ३ ७	असृग्रमिंद्रतेगिरः	१ १ १७	अस्तेवसुप्रतरंलायं	७ ८ २२
असंजिवकारथ्ये	७ ४ १	असाविसोमःपुरुहूत	८ ५ २४	असेन्यावःपणयो	८ ६ ६	अस्तोद्वंस्तोम्याव्रह्मणामे	२ १ ९
असंजिवास्थविरावेधसा	२ ४ २६	असाव्यंशुर्मदाय	७ १ २४	असौचयानुर्वरा	६ ६ १४	अस्थुरुचित्राउपसः	३ ८ १
असंजिवाजीतिरःपवित्रं	७ ५ २१	असिन्नयांजमानोनहो	३ ५ २३	असौयएषिवीरकः	६ ६ १४	अस्मभ्यमिंदविद्रयुः	६ ७ १९
असंजिस्कंभोदिवः	७ ३ २१	असियमोअस्यादित्यः	२ ३ ११	असौयःपंथाआदित्यः	१ ७ २१	अस्मभ्यं गातुवित्तमः	७ ५ १०
असुश्रुतःशतधाराः	७ ३ १७	असिहिवीरसेन्यः	१ ६ १	अस्तभ्राह्मामसुरोविश्वे	६ ३ २८	अस्मभ्यंतद्विवोअच्यः	२ ८ ३

कोशः

॥१०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अस्मभ्यंतद्वसोदानाय	२ ६ १२	अस्माइदुत्वष्टातक्षत्	१ ४ २८	अस्माकंधृष्ण्यारथो	३ ६ २६	अस्माकमिंद्रावरुणाभरे	५ ६ ३
अस्मभ्यंतद्वसोदानाय	२ ६ १४	अस्माइदुप्रतवसेतुराय	१ ४ २७	अस्माकमित्रावरुणा	२ ७ १४	अस्माकमिंद्रेहिनः	४ २ ६
अस्मभ्यंतअपावृधि	३ ६ २६	अस्माइदुप्रभरातुतुजानः	१ ४ २९	अस्माकंवइंद्रमुदमसि	२ १ १६	अस्माकमिंद्रःसमृतेषु	८ ५ २३
अस्मभ्यंत्वावसुविदे	७ ५ ७	अस्माइदुप्रयइवप्रयंसि	१ ४ २७	अस्माकंशिप्रिणीनां	१ २ ३०	अस्माकमुत्तमंकृधि	३ ६ २६
अस्मभ्यंरोदसीरयि	६ ७ २९	अस्माइदुससिमिवश्रव	१ ४ २७	अस्माकंसुरथपुरः	६ ३ ४३	अस्माकमूर्जारथं	७ ७ १४
अस्मभ्यंवाजिनीवसू	५ ८ ३	अस्माइदुस्तोमंसंहिनो	१ ४ २७	अस्माकमग्नेअध्वरं	३ ८ १९	अस्माकंभिःसत्त्वभिः	२ ७ १३
अस्मभ्यंसुत्वमिंद्रतान्	८ ७ २१	अस्माउक्थायपर्वतस्य	४ २ २६	अस्माकमग्नेमववत्सुदीहि	२ २ ६	अस्मादहंतविषादीपमाणः	२ ४ ११
अस्मभ्यंसुवृषण्वसू	६ २ २८	अस्माउतेमहिमहे	४ ४ ३६	अस्माकमग्नेमववत्सुधार	४ ५ १०	अस्मान्समर्येपवमान	७ ३ १०
अस्माअवतुतेशतं	३ ६ २५	अस्माउषासुआतिरंतयामं	६ ६ ३२	अस्माकमत्रपितरः	३ ७ १८	अस्मान्सुतत्रचोदय	१ १ १८
अस्माअविद्धिविश्व	३ ६ २६	अस्माऊप्रभूतये	६ ३ २६	अस्माकमत्रपितरोमनुष्या	३ ४ १४	अस्मिन्नइंद्रपृत्सुतो	७ ८ १४
अस्माइहावृणीष्व	३ ६ २६	अस्माएतद्विष्यचैव	४ ७ ६	अस्माकमद्यवामयं	५ ८ ४	अस्मिन्समुद्रेअध्युत्तर	८ ५ १२
अस्माअस्माइदंधसो	४ ७ १४	अस्माएतन्मह्योगुपं	४ ७ ६	अस्माकमद्यांतमं	६ ३ ९	अस्मिन्स्वेइतच्छकं	८ ७ २०
अस्माइदुग्राश्रिदेवपत्नीः	१ ४ २८	अस्माकंजोष्यध्वरं	३ ५ २९	अस्माकमायुर्वर्धय	३ ४ ११	अस्मिन्पदेपरमे	२ ७ २४
अस्माइत्काव्यंवचः	४ २ १०	अस्माकंत्वामतीनां	३ ६ ९	अस्माकमित्सुशृणुहि	३ ६ ८	अस्मिन्पज्ञेअदाभ्या	४ ४ १६
अस्माइदुत्यदनुदायेषां	१ ४ २९	अस्माकंत्वामुताउप	५ ८ १७	अस्माकमिंद्रदुष्टं	४ २ ६	अस्मेआवहतंरयि	५ ८ ३
अस्माइदुत्यमुपमं	१ ४ २७	अस्माकंदेवाभ्याय	७ ८ १३	अस्माकमिंद्रभूतते	४ ७ २६	अस्मेइंद्रसचासुते	६ ६ ३७

ऋक्सं.

॥११॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अस्मेइंद्रावृहस्पती	३ ७ २५	अस्मेवीरोमरुतः	५ ४ २६	अस्यदेवस्यसीळुपः	५ ४ ७	अस्ययामासोवृहतः	७ ५ ३१
अस्मेइंद्रावरुणाविश्ववारं	५ ६ ६	अस्मेइंद्रोवरुणो	५ ६ ५	अस्यदेवस्यसंसदि	५ २ ५	अस्यरणास्वस्यैवपुष्टिः	२ ५ २४
अस्मेइंद्रोवरुणोमित्रोअर्यं	५ ६ ३	अस्मेश्रेष्ठेभिर्भानुभिर्विभा	५ ५ २४	अस्यपिबक्षुमतः	८ ६ २०	अस्यवामस्यपलितस्यहो	२ ३ १४
अस्मेऊपुवृषणामादयेथां	२ ५ १	अस्मेसावांमाध्वीरातिः	२ ५ १	अस्यपिबतमश्विना	५ ८ ३	अस्यवासाउर्चिषा	४ १ ९
अस्मेतदिद्रावरुणा	३ ४ ९	अस्मेसोमश्रियमधि	१ ३ २७	अस्यपिबयस्यजज्ञानः	४ ७ १२	अस्यवीरस्यवर्हिषि	१ ६ ११
अस्मेतातइंद्रसंतु	७ ७ ८	अस्मेतिस्रोअव्यध्यायं	२ ७ २२	अस्यपीत्वामदानांदेवो	६ ६ १६	अस्यवृणोव्योदने	६ ४ ४३
अस्मेधेहिद्युमती	८ ५ १२	अस्मेतेप्रतिहयते	६ ३ २९	अस्यपीत्वामदानां	६ ८ १३	अस्यवोह्यवसा	७ ४ २४
अस्मेधेहिद्युमद्यशः	६ ८ २२	अस्मेबहूनामवमाय	२ ७ २४	अस्यपीत्वाशतक्रतो	१ १ ८	अस्यव्रतानिनाष्टपे	७ १ १०
अस्मेधेहिश्रवोबृहत्	१ १ १८	अस्मेभीमायनमसासम	१ ४ २२	अस्यप्रजातवेदसः	८ ८ ४६	अस्यव्रतेसुत्रोपसः	७ ५ ४
अस्मेप्रयंधिमववन्नृजीपिन्	३ २ २०	अस्मेवयंयद्वावा	४ ६ १५	अस्यप्रजावतीगृहे	६ २ ३८	अस्यशासुरुभयांसःसचंते	१ ४ २६
अस्मेरयिनस्वथं	२ २ ९	अस्यक्रत्वाविचेतसः	४ १ ९	अस्यप्रत्नामनुद्युतं	७ १ १०	अस्यशुष्मासोददृशानपवे	७ ५ ३१
अस्मेरायोदिवेदिवे	३ ५ ८	अस्यघावीरईवतः	३ ५ १५	अस्यप्रेषाहेमना	७ ४ ११	अस्यश्रवोनद्यःसप्तविभ्रति	५ १४
अस्मेरुद्रामेहनापर्वतासः	१ ४ ४३	अस्यतेसुख्येवयंतव	७ १ २३	अस्यमदानोमध्वो	२ ६ २३	अस्यश्रियेसमिधानस्य	३ ५ ३
अस्मेवर्षिष्ठाकृणुहि	३ ६ ८	अस्यतेसुख्येवयमियक्षंतः	७ २ ९	अस्यमदेपुरुवपीसि	४ ७ १८	अस्यश्रेष्ठासुभगस्य	३ ४ १३
अस्मेवसूनिधारय	७ १ ३५	अस्यत्रितःक्रतुना	७ ६ ४	अस्यमदेस्वयंदाक्रताय	१ ८ २४	अस्यश्रोपंत्वाभुवः	१ ६ ११
अस्मेवत्संपरिपंतंनविदन्	१ ५ १७	अस्यत्वेपाअजराअस्य	२ २ १२	अस्यमेघावापृथिवी	२ ७ १५	अस्यश्लोकोदिवीयते	२ ५ १२

कोशः

॥११॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अस्य सुवानस्य मंदि	२ ६ ६	अस्य देवश्रवसा शुषंतं	१ ४ २८	अहं पुरोमंदसानो	३ ६ १५	अहं हिते हरिवो ब्रह्म	६ ४ २३
अस्य स्तुपेमहिमघस्य राधः	२ १ २	अस्य देवासु मतिः पप्रथाना	७ ७ २८	अहं मुवं वसुनः	८ १ ५	अहं हुं वान आर्क्षे	६ ५ २३
अस्य स्तोमे भिरौ शिजः	८ ५ १६	अस्वमजस्तरणयः	३ ४ २५	अहं भूमि म द दामायीय	३ ६ १५	अहं होतान्यमीदं	८ १ १२
अस्य स्तोमे मघोनः	४ १ ८	अस्वापयद्भीतये	३ ६ २३	अहं मनु र भवसूर्यश्चाहं	३ ६ १५	अहं नृहि पर्वते शिश्रियाणं	१ २ ३६
अस्य हिस्वयं शस्तरं	४ ४ २५	अहं केतुरहं मूर्धा	८ ८ १७	अहं रंधयन्मृगयं	८ १ ७	अहं निद्रो अदहदग्नि	३ ६ १७
अस्य हिस्वयं शस्तरः	४ १ ९	अहं गभै म द धा	८ ८ ४१	अहं राजावरुणो म ह्यं	३ ७ १७	अहं न्वृत्रमृची पमः	६ ३ ६
अस्या ऊषुण उपसातये	२ २ २	अहं गुंगुभ्यो अतिथिग्वं	८ १ ६	अहं राष्ट्री संगमनी	८ ७ ११	अहं न्वृत्रं वृत्रतरं व्यंसं	१ २ ३६
अस्या जरा सोदमां	८ १ २	अहं च त्वंच वृत्रहन्	६ ४ ४१	अहं रुद्राय धनुरा	८ ७ १२	अहं मत्कं कवये	८ १ ७
अस्ये दिद्रो म देष्वा	६ ७ १७	अहं च न तत्सुरिभिः	४ ६ २२	अहं रुद्रे भिर्वसुभिः	८ ७ ११	अहं सपो अपि न्वसुक्षमाणा	३ ७ १७
अस्ये दिद्रो म देष्वा	७ ५ ९	अहं त दा सुधारयं	८ १ ८	अहं सप्त स्रवतः	८ १ ८	अहं मस्मि महासहः	८ ६ २७
अस्ये दिद्रो वा वृधे वृष्ण्यं श	५ ७ २६	अहं त धे व वंधुरं	८ ६ २६	अहं सप्त हान हुषः	८ १ ८	अहं मस्मि स पत्नहा	८ ८ २४
अस्ये दु त्वे पसारं त सिधवः	१ ४ २९	अहं ता विश्वा च करं	३ ७ १८	अहं स यो न व वास्त्वं	८ १ ८	अहं मस्मि स ह माना	८ ८ ३
अस्ये दु प्रब्रूहि पूर्याणि	१ ४ २९	अहं दा गृणते पूर्यं	८ १ ७	अहं सु वे पितरं मस्य	८ ७ १२	अहं मि द्वि पितु ष परि	५ ८ १०
अस्ये दु भिया गिरयश्च	१ ४ २९	अहं नृहि परि शयान मर्णः	३ २ ११	अहं सूर्यस्य परिया मि	८ १ ८	अहं मिद्रो न परा जिग्ये	८ १ ५
अस्ये दु मातुः सर्वने पुसद्यः	१ ४ २८	अहं प्रत्ने न मन्मना	५ ८ ११	अहं सो अस्मि यः पुरा सुते	१ ७ २१	अहं मिद्रो रो धो वक्षः	८ १ ५
अस्ये देव प्ररि रिचे	१ ४ २८	अहं पिते व वे त सून्	८ १ ७	अहं सो म मा ह न सं	८ ७ ११	अहं मिद्रो वरुण स्ते म हि	३ ७ १७

ऋक्सं.

॥१२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
अहमेतंगव्ययमश्रयं	८ १ ५	आत्रेभ्यस्तेगुदाभ्यः	८ ८ २१	आगन्मवृत्रहंतमं	६ ५ २१	आघ्रायेअग्निमिधुते	६ ३ ४२
अहमेतान्छाश्वसतः	८ १ ६	आकुरेवसोर्जरिता	३ ३ १५	आगावाअगमन्नतभुद्रं	४ ६ २५	आघ्रायोषेवसूनरी	१ ४ ३
अहमेववातइव	८ ७ १२	आकुलशाअनूषत	७ २ ३	आगोमंतानासत्यारथेन	५ ५ १९	आचत्वामेतावृषणा	३ ३ ७
अहमेवस्वयमिदं	८ ७ ११	आकुलशेषुधावति	६ ८ ७	आग्नाअग्निइहावसे	१ २ ५	आचनत्वाचिकित्सामः	६ ६ १४
अहश्चकृष्णमहरजुनं	४ ५ ११	आकुलशेषुधावतिश्येनः	७ २ १५	आग्निंनस्ववृक्तिभिः	७ ७ ४	आचनोवहिःसदता	५ ४ २९
अहस्तायदपदी	७ ७ ८	आकींसूर्यस्यरोचनात्	१ १ २७	आग्निरंगामिभारतः	४ ५ २४	आचपेणिप्रावृषभः	२ ४ २०
अहानिगृध्राःपर्याव	१ ६ १४	आकृष्णेनरजसावर्तमानः	१ ३ ६	आग्नेगिरोदिवआ	५ ४ ६	आचवहासिताइह	१ ५ २२
अहायादिद्रसुदिना	५ ३ १४	आकेनिपासोअहभिः	३ ७ २१	आग्नेयाहिमरुत्सखा	६ ७ १५	आचष्टासांपाथो	५ ३ ३५
अहाव्यग्नेहविरास्ये	८ ४ २२	आकंदयबलमाजो	४ ७ ३५	आग्नेवहवरुणमिष्टयेनः	८ २ २२	आचिकितानसुकृतं	४ ४ ४
अहितेनचिदवता	६ ४ ४०	आक्षिपूर्वास्वपरा	३ ३ २८	आग्नेवहहविरद्याय	५ २ १४	आच्याजानुदक्षिणतः	७ ६ १८
अहिरिवभोगैःपयंति	५ १ २१	आक्षोदोमहिवृतं	४ ६ ३	आग्नेस्थूरंरयिंशर	८ ८ १४	आच्छद्विधानैर्गुपितः	८ ३ २९
अहमयज्ञं पथासुराणाः	५ ५ २०	आक्ष्णयावानोवहन्ति	५ ८ २४	आगमन्नापउशतीर्वहिः	७ ७ २६	आजंघंतिसान्वेषां	५ १ २४
अहेर्यातारंकमपश्यइं	१ २ ३८	आगंधितापरिगंधिता	२ १ ११	आग्रावभिरह्नयैभि	४ ३ २	आजनायुद्रुहणे	४ ६ १४
अहेळतामनसाश्रुष्टिं	२ ७ १५	आगंतामारिपण्यत	६ १ २६	आघत्वावान्मनासः	१ २ ३०	आजनंत्वेपसंदशं	८ १ २४
अहेळमानउपयाहि	४ ७ १३	आगन्देवक्रतुभिर्वधंतु	३ ८ ४	आघागमद्यदिश्रवत्	१ २ २९	आजागृविर्विप्रकृता	७ ४ १८
आंजनगंधिसुरभि	८ ८ ४	आगन्नभूणामिहरत्	३ ७ ५	आघातागच्छानुत्तरा	७ ६ ७	आजातंजातवेदसि	४ ५ २९

कोशः

॥१२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आजा मिरक्के अव्यत	७ ५ ३	आतिष्ठतं सुवृत्तं योरथः	२ ४ २९	आते अग्नक्रुचा हविः	३ ८ २२	आते सुपर्णा अभिनंतं एवैः	१ ५ २७
आजासः पूषणं रथं	४ ८ २१	आतिष्ठतं परि विश्वे अभूष	३ २ २३	आते कारोऽष्टणवा मावचां	३ २ १३	आते स्वस्तिमी महे	४ ८ २२
आजिपते नृपते त्वमिद्धि	६ ४ २५	आतिष्ठ रथं वृषणं वृषाते	२ ४ २०	आते दक्षमयो भुवं	७ २ ६	आते हनू हरिवः शूरशिप्रे	४ २ ७
आजितुरं सत्पतिं विश्व	६ ४ २३	आतिष्ठ वृत्र हत्रथं	१ ६ ५	आते दक्ष विरोचना	६ ६ २६	आत्मन्वन्न भो दुह्यते	७ २ ३१
आजुहोता दुवस्यता	४ १ २२	आतूगं हि प्रतुद्रव	६ १ ९	आते दधामीन्द्रियं	६ ६ २६	आत्मा ते वा तोरज आनवी	५ ६ ९
आजुहोता स्वध्वरं	३ १ ६	आतूनं इन्द्र कौशिक	१ १ २०	आते नयातं मनसः	७ ८ १७	आत्मा देवानां भुवनस्य	८ ८ २६
आजुहोत न इड्यो वंघः	८ ६ ८	आतूनं इन्द्र क्षुमंतं	६ ५ ३७	आते पितर्मरुतां सुम्र	२ ७ २६	आत्मानं ते मनसा रादजा	२ ३ १२
आजुहोत नो न इड्यः	२ ५ ८	आतूनं इन्द्र मद्यंक्	३ ३ ३	आते मह इन्द्रोत्युग्र	५ ३ ९	आत्मा पितुस्तनू वांसः	५ ७ २९
आतं भज सौश्रवसेषु	७ ८ २९	आतूनं इन्द्र वृत्रहन्	३ ६ २७	आते रथस्य पूषन्	७ ७ १४	आत्मा यज्ञस्य रंहा	६ ७ २७
आतं इन्द्रो मदायकं	७ १ २७	आतूनं इन्द्रो शतदातु	७ २ २८	आते रुचः पवमानस्य	७ ४ १०	आत्वं यज्ञस्य धस्तुतिं	५ ७ १३
आतं इन्द्रमहिमानं	६ ४ ४६	आतू भरमाकिरेतत्परिष्ठात्	२ २ २०	आते वत्सो मनोयमत्	५ ८ ३६	आत्वं यज्ञस्य ब्रुधां	५ ७ ११
आतं पृता वचो युजा	६ ३ ४९	आतू पिचकण्वमतं	५ ७ २१	आते वृषन् वृषणो	४ ७ १९	आत्वं शत्रुवागहि	६ ६ १
आतं एतु मनः पुनः	८ १ १९	आतू पिच हरिमीन्द्रो	८ ५ १९	आते वो वरेण्यं	४ २ ५	आत्वा कण्वा अहूपत	१ १ २६
आतं क्षतसाति मस्मभ्यमृ	१ ७ ३२	आतू सुशिप्रदं पते	६ ५ ७	आते शुभो वृषभ एतु	४ ६ ८	आत्वा कण्वा इहावसे	६ ३ ११
आतं तं इन्द्राय वः	८ ३ ५	आते अग्न इधीमहि	३ ८ २२	आते सपूर्यजवसे	३ ३ १४	आत्वा गमं शंतांतिभिः	८ ७ २५
आतं तं दस्रमंतुमः	१ ३ २४	आते अग्नक्रुचा हविः	४ ५ ३०	आते सिचामिकुक्ष्योः	६ १ २२	आत्वा गिरो रथीरिव	६ ६ ३०

ऋक्सं.

॥१३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आत्वागीर्भिर्महामुहं	६ ४ ४८	आत्वासुतासुहंदेवः	६ ४ १४	आदायश्येनोअभर	३ ६ १५	आदित्यैरिन्द्रःसर्गणः	८ ८ १५
आत्वागोभिर्विव्रजं	६ २ १६	आत्वाहरयोवृषणो	४ ७ १९	आदारोज्ञांमतीनां	१ ३ ३३	आदित्सासस्यचकिरन्	६ ४ २६
आत्वाग्रावावदन्निह	६ ३ ११	आत्वाहुर्यैतंप्रयुजः	८ ५ ७	आदिन्द्रःसत्रातविपीः	८ ६ १४	आदिहनेमइंद्रियं	३ ६ १२
आत्वाजुवोरारहाणाअभि	२ १ २३	आत्वाहर्षमंतरैधि	८ ८ ३१	आदित्तैअस्यवीर्यस्यच	२ १ २०	आदिहोतारंवृणते	२ २ ९
आत्वाबृहंतोहरयः	३ ३ ७	आत्वाहोतामनुर्हितः	६ ३ १२	आदित्तैविश्वेकृतंजुपंत	१ ५ १२	आदिन्मातृराविशद्या	२ २ ८
आत्वाब्रह्मयुजाहरी	६ १ २२	आत्वेतानिपीदत	१ १ ९	आदिष्पश्चाबुधुधाना	३ ४ १५	आदिवस्पृष्टमश्वयुः	६ ८ २६
आत्वामदच्युताहरी	६ ३ १२	आत्सोमइंद्रियोरसः	७ १ ४	आदित्प्रत्नस्यरेतसः	५ ८ १४	आदींकेचित्पश्यमानासः	७ ५ २२
आत्वारथेहिरण्यये	५ ७ १४	आथर्वणायाश्विनादधीचे	१ ८ १७	आदित्याअवहित्यत	६ ४ ९	आदींत्रितस्ययोषणः	६ ८ २२
आत्वारथंयथोतये	६ ५ १	आदंगिराःप्रथमंदधिरे	१ ६ ४	आदित्यानामवसा	५ ४ १८	आदींशवस्यब्रवीत्	६ ५ २९
आत्वारंभन्नजिप्रयः	६ ३ ४५	आदक्षिणासृज्यते	७ २ २५	आदित्यानांवसूनां	८ १ ६	आदींहंसोयथागुणम्	६ ८ २२
आत्वावहंतुहरयः	१ १ ३०	आदधिकाःशवसा	३ ७ १२	आदित्यारुद्रावसंवः	३ १ ४	आदीमश्वंनहेतारः	७ १ २५
आत्वाविप्राअचुच्यवुः	१ ३ ३२	आदशभिर्विवस्वतः	६ ५ १५	आदित्यारुद्रावसंवः	५ ३ ३०	आदुमेनिवरोमुवत्	६ ६ २३
आत्वाविशंत्वाशवः	१ १ १०	आदस्यतेध्वसयंतः	२ २ ५	आदित्याविश्वेमरुतः	५ ४ १८	आदुनुतेअनुकृतं	६ ४ ४२
आत्वाविशंत्विंदवः	६ ६ १९	आदस्यशुष्मिणोरसे	६ ८ ३	आदित्यासोअतिसिधः	८ ७ १३	आदहोतिहविष्कृति	१ १ ३५
आत्वाशुक्राअचुच्यवुः	६ ६ ३०	आदस्युन्नामनसा	३ ५ १८	आदित्यासोअदितयः	५ ४ १९	आदेवानांमग्रयावा	८ २ २१
आत्वासहस्रमाशतम्	५ ७ १४	आदहस्वधामनु	१ १ ११	आदित्यासोअदितिः	५ ४ १८	आदेवानामपिपंथा	७ ५ ३०

कोशः

॥१३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आदेवानामभवः केतुरग्ने	२ ८ १६	आधेनवः पर्यसातूण्यैर्थाः	४ २ २०	आनःस्तुतउपवाजे	३ ६ १८	आनामभिर्मस्तोवक्षि	४ २ २१
आदेवोददेवुध्या	५ २ ९	आधेनवोऽधुनयता	३ ३ ३१	आनःस्तोमुपद्रवत्	५ ८ २	आनार्यस्यदक्षिणा	६ २ २०
आदेवोदूतोअजिरः	८ ५ १२	आधेनवोमामतेयं	२ २ २२	आनःस्तोमुपद्रवत्	६ ४ १	आनासत्यागच्छतंहूयते	१ ३ ५
आदेवोयातुसविता	५ ४ १२	आधेनेचित्तद्वेकं	५ २ २७	आनइंदोमहीमिपं	७ २ ३	आनासत्यात्रिभिरेकादशै	१ ३ ५
आदैव्यानिपार्थिवानि	४ २ १६	आनःपवस्वधारया	६ ८ २५	आनइंदोशतग्विनंगवां	७ २ ४	आनिरेकमुतप्रियं	६ २ १५
आदैव्यानिव्रताचिकित्वा	५ १४	आनःपवस्ववसुमत्	७ २ २२	आनइंदोशतग्विनं	७ २ १४	आनिवर्तनवर्तय	७ ७ १
आदैव्यावृणीमहेवांसि	५ ६ २१	आनःपूपापवमानः	७ ३ ६	आनइंद्रपृक्षसे	७ ७ ७	आनिवर्तनिवर्तयपुनः	७ ७ १
आद्यरथभानुमोभानु	३ ८ १३	आनःप्रजांजनयतु	८ ३ २८	आनइंद्रमहीमिपं	५ ८ १३	आनूनमश्विनोऽर्क्षिः	५ ८ ३१
आद्यांतनोपिरिश्मभिः	३ ८ ३	आनःशुष्मैनुपाह्यं	६ ८ २०	आनइंद्रावृहस्पती	३ ७ २५	आनूनमश्विनायुवं	५ ८ ३०
आद्रोदसीवितुरंविष्कभा	४ १ २३	आनःसहस्रशोभर	६ ३ १३	आनइंद्रोदूरादानं	३ ६ ३	आनूनयातमश्विना	५ ८ २५
आद्वाभ्यांहरिभ्यां	२ ६ २१	आनःसुतासइंदवः	७ ५ १०	आनइंद्रोहरिभिर्या	३ ६ ३	आनूनयातमश्विना	६ ६ १०
आद्विबर्हाअमिनः	८ ६ २०	आनःसोमपवमानःकिरा	७ ३ ६	आनइळाभिर्विदथैसुश	२ ५ ४	आनूनयातमश्विनेमा	५ ८ ३२
आधर्णसिर्बृहद्विबोरराणः	४ २ २१	आनःसोमसहोजुवः	७ २ ४	आनऊर्जवहतमश्विनायुवं	२ २ २७	आनूनरघुवर्तनिं	५ ८ ३१
आधावतासुहस्यः	७ १ ३	आनःसोमसंयतं	७ ३ १५	आनपातःशवसोयात	३ ७ ४	आनोअग्नेर्यिभर	१ ५ २८
आधीषमाणायाःपतिः	७ ७ १४	आनःसोमैस्वध्वरः	६ ४ १६	आनस्तुजैर्यिभरांशं	३ ३ ९	आनोअग्नेवयोवृधं	६ ४ ३४
आधूर्वस्मैदधाता	५ ३ २५	आनःसोमंपवित्रआ	७ १ २८	आनस्तेगंतुमत्सरः	२ ४ १८	आनोअग्नेसुचेतुनां	१ ५ २८

ऋक्सं.

॥१४॥

कोशः

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आनोअद्यसमनसः	६ २ ३१	आनोदेवःसविता	८ ५ १६	आनोभरुभगमिन्द्रद्युमंतं	३ २ ४	आनोयातंदिवस्परि	५ ८ २५
आनोअश्वावदश्विना	६ २ ८	आनोदेवशर्वसा	५ ३ १४	आनोभरुवृषणंशुष्मं	४ ६ ८	आनोयाहिपरावतः	५ ८ १६
आनोअश्विनात्रिवृतारथं	१ ३ ५	आनोदेवानामुपवेतु	७ ७ २७	आनोभरुव्यजनंगामश्वं	६ ५ ३१	आनोयाहिमहेमते	६ ३ १२
आनोगंतमयोभुवा	५ ८ २८	आनोदेवेभिरुप	५ २ १७	आनोभरुदक्षिणे	६ ५ ३८	आनोयाहिसुतावतो	६ १ २२
आनोगंतंरिशादसा	४ ४ ९	आनोदेवेभिरुपयातसर्वा	५ ५ १९	आनोभद्राःऋतवोयंतु	१ ६ १५	आनोयाह्युपश्रुति	६ ३ १३
आनोगंतंरिशादसा	५ ८ २८	आनोद्युम्नेराश्रवोभिः	५ ८ ७	आनोसुखस्यदावने	५ ८ २३	आनोरत्नानिविश्रता	४ ४ १५
आनोगव्यान्यश्वया	६ ३ १३	आनोद्रुप्सामधुमंतः	८ ५ १२	आनोसुहीमरमतिंसुजोषा	४ २ २१	आनोरथिमदच्युतं	५ ८ २०
आनोगव्येभिरश्वयैर्वस	४ ८ २९	आनोनावामतीनां	१ ३ ३४	आनोमित्रसुदीतिभिः	४ ४ २	आनोराधांसिसवितः	५ ४ ४
आनोगव्येभिरश्वयैः	६ ५ २०	आनोनियुद्धिःश्रुतिनीभिः	१ २ २४	आनोमित्रावरुणा	३ ४ ११	आनोरुद्रस्यसूनवो	४ ८ ८
आनोगहिसुख्येभिःशिवे	२ ८ १६	आनोनियुद्धिःश्रुतिनी	५ ६ १४	आनोमित्रावरुणाहव्यजु	५ ५ ७	आनोवायोमहेतने	६ ४ ५
आनोगोत्रादंहिगोपते	३ २ ४	आनोबर्हिःसधुमादे	७ ८ ७	आनोयज्ञंदिविस्पृशं	६ ७ ७	आनोविश्वआस्कांगमंतु	२ ५ ४
आनोगोमंतमश्विना	५ ८ २	आनोबर्हिरिशादसः	१ २ २०	आनोयज्ञंनमोवृधं	३ ३ ७	आनोविश्वान्यश्विना	५ ८ २७
आनोदधिकाःपृथ्यां	५ ४ ११	आनोबृहताबृहतीभिरु	३ ७ १६	आनोयज्ञंभारती	८ ६ ९	आनोविश्वाभिरुतिभिः	५ ३ ८
आनोदिवआपृथिव्या	५ ३ ८	आनोब्रह्माणिमरुतः	२ ७ २०	आनोयज्ञायतक्षतऋभु	१ ७ २८	आनोविश्वाभिरुतिभिः	५ ८ २५
आनोदिवोबृहतःपर्वतादा	४ २ २२	आनोभजपरमेष्ठु	१ २ २२	आनोयातुमुपश्रुति	५ ३ २५	आनोविश्वासुहव्यः	६ ६ १३
आनोदेवःसविता	४ ८ ९	आनोभरुदक्षिणेना	६ ५ ३८	आनोयातंदिवोअच्छा	३ ७ २०	आनोविश्वेपारथं	६ ४ २२

॥१४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आनोविश्वेसुजोपसा	६ ४ २४	आपवमानसुष्टुति	७ २ १	आपानासोविस्वतः	६ ७ ३४	आप्यायस्वमदितम	१ ६ २२
आनोवोभिर्मरुतोयान्त्व	२ ४ ४	आपवस्वगविष्टये	७ २ ९	आपातमन्युस्तुपल	८ ४ १४	आप्यायस्वसमेतुते	१ ६ २२
आन्यदिवोमातरिश्वा	१ ६ २८	आपवस्वदिशांपते	७ ५ २६	आपीवोअस्मेपितरेव	८ ६ १	आप्यायस्वसमेतुते	६ ८ २१
आपःपृणीतभेपजं	१ २ १२	आपवस्वमदितम	६ ८ १५	आपुत्रासोनमातरं	५ ४ १०	आप्रद्ववपरावतः	६ ६ १
आपःपृणीतभेपजं	७ ६ ५	आपवस्वमदितम	७ १ ७	आपूर्णाअस्यकुलशःस्वा	३ २ ११	आप्रद्ववहरिवोमाविवेनः	४ १ २९
आपइद्वाउभेपजीः	८ ७ २५	आपवस्वमहीमिपं	६ ८ ३१	आपूर्पंचित्रबर्हिपं	१ २ १०	आप्रयातमरुतोविष्णोअ	६ २ ३२
आपकथासोभला	५ २ २५	आपवस्वसहस्रिणं	७ १ २६	आपोअद्यान्वचारिपं	१ २ १२	आप्रारजांसिदिव्यानि	३ ८ ४
आपथयोविपथयो	४ ३ ९	आपवस्वसहस्रिणं	७ १ ३०	आपोअद्यान्वचारिपं	७ ६ ५	आप्पुषायन्मधुन	८ २ १७
आपग्राथमहिनावृण्ण्यावृ	६ ५ ९	आपवस्वसुवीर्यं	७ २ १	आपोअस्मान्मातरं	७ ६ २४	आबुंदवृत्रहाददे	६ ३ ४२
आपमुषीपार्थिवानि	४ ८ ३२	आपवस्वहिरण्यवत्	७ १ ३३	आपोनदेवीरुपयंतिहोत्री	१ ६ ४	आभंदमानेउपाके	२ २ ११
आपमुषीविभावरि	३ ८ ३	आपशुंगासिपृथिवीवन्	६ २ ३१	आपोनसिंधुमभियत्	७ ८ २५	आभंदमानेउपसाउपाके	२ ८ २३
आपग्रापार्थिवंरजः	१ ६ १	आपश्चातान्नासत्यापुर	५ ५ १९	आपोभूयिष्टादित्येकोअत्र	२ ३ ५	आमध्वोअस्माअसिचन्	७ ७ २३
आपरमाभिरुतमध्य	५ १ २	आपश्चातान्नासत्यापुरस्ता	५ ५ २०	आपोयवंःप्रथमं	५ ४ १४	आमंतीपामंतरिक्षस्यन्	१ ७ ३१
आपवतस्यमरुता	३ ८ ६	आपश्चित्पिप्युःस्तयैः	५ ३ ७	आपोरेवन्तीःक्षयथाहिव	७ ७ २६	आमंद्रमावरण्यं	७ २ ६
आपवमानधारय	६ ७ ३९	आपश्चिदस्मैपिन्वत	५ ३ २५	आपोहयद्वहतीर्विश्व	८ ७ ४	आमंद्रस्यसन्निप्यंतोवरे	२ ८ १७
आपवमाननोभर	६ ८ १३	आपश्चिद्विस्वयशसःसदः	५ ६ ७	आपोहिष्टामयोभुवः	७ ६ ५	आमंद्रैरिंद्रहरिभिः	३ ३ ९

ऋक्सं.

॥१५॥

कोशः

॥१५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आभानुनापार्थिवानि	४ ५ ८	आमित्रेवरुणेव्यं	४ ४ १०	आयजीवाजसातमा	१ २ २६	आयद्वामीयचक्षसा	४ ४ ४
आभात्यमिरुपसा	४ ४ १७	आमूरजप्रत्यावर्तय	४ ७ ३५	आयज्ञैर्देवमर्त्यः	४ १ ९	आयनेतेपरायणे	८ ७ ३०
आभरतशिक्षतं वज्रबाहू	१ ७ २९	आमेअस्यप्रतीच्य	६ २ २७	आयत्पतत्येन्यः	६ ५ ६	आयन्नःपत्नीर्गमन्	५ ३ २६
आभारतीभारतीभिः	५ २ २	आमेवचांस्यद्यता	६ ७ ७	आयत्साकंयशसो	५ ४ २	आयन्मावेनाअरुहन्नृतस्य	६ ७ ४
आभारतीभारतीभिःसुजो	८ २३	आमेहवनासत्या	६ ६ ७	आयदश्चान्वनन्वतः	५ ७ १६	आयन्मेअभ्ववन्दःपनतः	२ ५ २४
आभिस्पृधौमिथृती	४ ६ १९	आयंगौःपृश्निरकमीत्	८ ८ ४७	आयदिन्द्रश्चदद्वहे	६ ३ १३	आयमद्यसुकृतैप्रातरिच्छ	२ १ १०
आभिर्विधेमाग्रये	६ २ १३	आयंजनाअभिचक्षेजगा	४ १ ३१	आयदिपेनृपतितेजआनट्	१ ५ १६	आययोस्त्रिशतंतना	७ १ १५
आभिष्टेअस्यगीर्भिः	३ ५ १०	आयंतारंमहिस्थिरं	६ ३ ३	आयदुवःशतक्रतो	१ २ ३०	आयस्ततंथरोदसी	४ ४ ३६
आभूत्यासहजावज्र	८ ३ १९	आयंपृणांतिदिविसन्नबर्हि	१ ४ ४२	आयदुवस्यादुवसेनकारुः	२ ३ २६	आयस्तस्थौभुवनानि	७ ३ ९
आभूषेण्यवोमरुतो	४ ३ १७	आयन्नरःसुदानवो	४ ३ १२	आयद्वरीइन्द्रविप्रता	१ ५ ४	आयस्तेअग्रधृते	५ १ २४
आभोग्यं प्रयदिच्छंतुष्टे	१ ७ ३०	आयंहस्तेनखादिनं	४ ५ २८	आयद्योनिंहिरण्ययं	७ १ ३९	आयस्तेसर्पिरासुते	३ ८ २५
आमन्येथामागतं	३ ४ ३	आयःप्रौजायमानः	४ ५ १२	आयद्योनिंहिरण्ययं	४ ४ ५	आयस्मिन्वेस्वपाके	४ ५ १४
आमापूषन्नुपद्रव	४ ८ ३	आयःप्रौभानुना	४ ८ २	आयद्रुहाववरुणश्चनावं	५ ६ १०	आयस्मिन्सप्तर्श्मयः	२ ५ २६
आमांमित्रावरुणेह	५ ४ १७	आयःपुरंनार्मिणीमदीदे	२ २ १८	आयद्वज्रंवाहोरिन्द्रधत्से	६ ६ ३२	आयस्मिन्हस्तेनयामि	४ ७ १
आमासुपक्रमैरयः	६ ६ १२	आयःसोमैजठरमपिप्रत	४ २ ३	आयद्वान्योपणारथं	५ ८ २६	आयस्यतेमहिमानं	६ ४ १
आमित्रावरुणाभगं	६ ७ २९	आयःस्वर्णभानुना	२ ५ २९	आयद्वसूर्यारथं	४ ४ ११	आयातंनहुपस्परि	५ ८ २५

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आयातमित्रावरुणा	५ १ ९	आयाह्यमेसमिधानोअर्वा	२ ८ २३	आयोमूर्धानैपित्रो	७ ६ ३	आरेसावःसुदानवः	२ ४ १२
आयातमित्रावरुणा	५ ५ ११	आयाह्यमेसमिधानो	५ २ २	आयोयोनैदेवकृतं	५ २ ५	आरोकाईवधेदहः	३ ६ २९
आयातमस्तोदिवः	४ ३ १२	आयाह्यद्रिभिःसुतं	४ २ ११	आयोवनातातृपाणः	२ ५ २५	आरोदसीअपृणादास्वः	२ ८ १८
आयातमुपभूपतं	५ ५ २१	आयाह्ययुआपरि	६ ३ १२	आयोविवायसुचथाय	२ २ २६	आरोदसीअपृणाजायमान	२ ८ २६
आयात्विद्रःस्वपति	७ ८ २६	आयाह्यवाडुपबंधु	३ ३ ७	आयोविश्वानिवाया	६ ८ ८	आरोदसीअपृणादोत	८ १ १६
आयात्विद्रोदिवआ	३ ६ ५	आयुर्विश्वयुःपरि	७ ६ २३	आरंगरेवमध्वरेयेथे	८ ६ २	आरोदसीवृहतीवेविदाना	५ १ ७
आयात्विद्रोवसुडप	३ ६ ५	आयुवानःकवयो	४ ८ ७	आरयिमासुचेतुनं	७ २ ६	आरोदसीहयमाणो	८ ५ ७
आयाहिकृणवामते	६ ४ ४०	आयुथेवक्षुमतिपृश्नो	३ ४ १९	आराच्छत्रुमपवाधस्व	७ ८ २३	आरोहतायुर्जरसं	७ ६ २७
आयाहिपर्वतेभ्यः	६ ३ १३	आयेतन्वतिरश्मिभिः	१ १ ३७	आराजानामहकृतस्यगो	५ ५ ६	आर्चन्नत्रमस्तःसस्मिन्ना	१ ४ १४
आयाहिपूर्वति	३ ३ ७	आयेतस्थुःपृपतीषु	४ ३ २५	आरिखकिकिराकृणु	४ ८ १८	आलाक्तायारुहशीर्णी	५ १ २१
आयाहिवनसासह	८ ८ ३०	आयेरजांसितविपीभिर	२ ४ १	आरुक्मैरायुधानरं	४ ३ ९	आवंसतेमघवावीरवद्यश	६ ७ १४
आयाहिवस्याधिया	८ ८ ३०	आयेविश्वस्वपत्यानितस्थु	१ ५ १८	आरुद्रासुइंद्रवंतः	४ ३ २१	आवःकुत्समिंद्रयस्मिन्	१ ३ ३
आयाहिशश्वदुशता	४ ७ १२	आयेविश्वपार्थिवानि	६ ६ २९	आरेअघाकोन्वीपृथा	८ ५ २१	आवःशर्मवृषभंतुग्या	१ ३ ३
आयाहिसुपुमाहिते	६ १ २२	आयोगोभिःसृज्यते	७ ३ ९	आरेअस्मद्मतिमारे	३ ५ ११	आवइंद्रंकिविंयथा	१ २ २८
आयाहीमइंदवः	६ २ १	आयोनिमग्निधृतवतम	२ ८ २५	आरेतेगोघ्नमुतपूरुषघ्नं	१ ८ ६	आवक्रंजसऊर्जा	८ ३ ८
आयाह्यमेपृथ्याअनु	५ २ १०	आयोनिमरुणोरुहत्	६ ८ ३०	आरेमन्युंदुर्विद्वत्स्य	७ ८ ६	आवक्षिदेवांइहविप्र	२ ७ २५

कृक्सं.

॥१६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आवच्यस्वमहिप्सरः	६ ७ १८	आवांरथंपुरुमायमनोजुवै १	८ २०	आवांसहस्रंहरय	३ ७ २२	आविरभून्महिमाघोनं	८ ६ ३
आवच्यस्वसुदक्षचम्बोः	७ ५ १८	आवांरथंयुवतिस्तिष्ठदत्र १	८ १८	आवांसुशेवरिमन्	५ १ ४	आविवासन्परावतः	६ ८ २९
आवदिंद्रयमुना	५ २ २७	आवांरथमवमस्याव्युष्टौ ५	५ १८	आवांसुमैःशंयूइव	८ ८ १	आविशन्कलशसुतः	७ १ २७
आवदंस्त्वंशकुनेभद्रमा	२ ८ १२	आवांरथोअश्विनाइयेनपं १	८ १८	आवांजायातोपनक्रभु	३ ७ ३	आविश्वतःप्रत्यंचं	२ ६ २
आववृत्ततीरधनुद्विधारा	७ ७ २५	आवांरथोनियुत्वान्वक्षद २	१ २४	आवातवाहिभेषजं	८ ७ २५	आविश्वदेवंसत्पतिं	४ ४ २६
आवहृतीपोष्यावार्याणि	१ ८ ३	आवांरथोरथानां	४ ४ १४	आवातस्प्रधजतो	५ ४ १	आविश्ववाराश्विनागतनः	५ ५ १७
आवहृत्यरूणीज्योतिषा	३ ५ १४	आवांरथोरोदसीवद्वधानः ५	५ १६	आवांमगन्सुमतिर्वा	७ ८ २०	आविष्टोवर्धतेचारुसु	१ ७ १
आवहेथेपराकात्	५ ८ ७	आवांरथोवनिर्न	२ ४ २५	आवांयोभूषशुचिपाउपनः ५	६ १४	आवृत्रहणावृत्रहभिः	४ ८ २७
आवांग्रावाणोअश्विना	६ ३ २८	आवांराजानावध्वरेववृ	५ ६ ६	आवामश्वासोअभि	५ १ १३	आवृपस्वपुरुषसो	६ ४ ३६
आवांदानायववृतीयदस्तार	४ २३	आवांवयोश्वासो	५ १ ४	आवामश्वासःशुचयः	२ ४ २५	आवृपस्वमहामह	६ २ १६
आवांधियोववृत्युरध्वरान्	१ २४	आवांवहिष्ठाहृते	३ ५ १४	आवामश्वासःसुयुजो	४ ३ ३०	आवृपस्वमहामह	६ ४ १८
आवांनरामनोयुजो	४ ४ १६	आवांवाहिष्ठोअश्विना	६ २ २६	आवांमुपस्थमद्रुहा	२ ८ १०	आवेधसंनीलपृष्ठवृहंतं	४ २ २२
आवांभूषन्श्रितयोजन्म	२ २ २०	आवांविप्रद्रुहावसे	५ ८ २६	आवांमृतायकेशिनीरनूप	२ २ २१	आवोधियंयुजियां	८ ५ १९
आवांमित्रावरुणाहव्यजु	२ २ २२	आवांविश्वाभिरुतिभिः	५ ८ २८	आविंशत्यात्रिशता	२ ६ २१	आवोमक्षतनायकं	१ ३ १९
आवांयेष्टाश्विनाहुवध्यै	४ २ १३	आवांविश्वाभिरुतिभिःप्रिद	६ ६ १०	आविद्युन्मद्भिर्मरुतः	१ ६ १४	आवोयक्ष्यमृतत्वं	८ १ १२
आवांरथंदुहितासूर्यस्य	१ ८ ११	आवांइयेनासोअश्विनावह १	८ १८	आविवाध्यापरिरापं	२ ६ २९	आवोयस्यद्विवहसः	२ ४ १९

कोशः

॥१६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
आवौयंतूदवाहासः	४ ३ २३	आशूण्वतेअदपिता	३ ४ २०	आसुगम्यायसुगम्यं	६ २ ७	आस्वमद्युवमानोअजरः	१ ४ २३
आवोराजानमध्वरस्य	३ ४ २०	आश्येनस्यजवसानूतनेन	१ ८ १९	आसुतेसिंचतुश्रियं	६ ५ १६	आहंसरस्वतीवतोः	६ ३ २१
आवोरुण्युमौशिजोहुव	२ १ १	आश्रुत्कर्णश्रुधीहवै	१ १ २०	आसुष्टुतीनमसावर्तयध्वै	४ २ २०	आहंपितृन्सुविदत्रान्	७ ६ १७
आवोवहंतुसप्तयोरधुण्यदः	१ ६ ९	आश्विनावश्वावति	१ २ ३१	आसुगमाणोमघवन्	४ ७ १९	आहरयःससृजिरे	६ ५ ५
आवोवाहिष्ठोवहतु	५ ४ ३	आश्वित्रेयस्यजंतवः	४ १ ११	आसुग्वयंतीयजते	८ ६ ९	आहर्यतायधृष्णवै	७ ४ २५
आवोहोताजोहवीति	५ ४ २५	आष्टिपेणोहोत्रमृषिः	८ ५ १२	आसूर्येणरश्मयोध्रुवासः	१ ४ २५	आहर्यतोअर्जुनेअत्केअज्य	७ ५ १४
आशर्मपर्वतानामोता	६ १ २८	आसंयतमिंद्रणः	४ ६ १४	आसूर्योअरुहच्छुक्रमणः	४ २ २७	आहायमश्विनोरथः	५ ८ ३३
आशर्मपर्वतानांवृणीमहे	६ २ ३९	आसप्ततुयईवदा	६ ४ ५	आसूर्योभानुमद्भिः	४ ५ ६	आहापित्वाविदंत्वा	८ ८ १९
आशसनंविशसनं	८ ३ २६	आसखायःसबुदुवां	४ ८ ३	आसूर्योयातुससाश्वः	४ २ २७	आहिद्यावापृथिवीअग्ने	७ ५ २९
आशीत्यानवत्याया	२ ६ २२	आसत्योयातुमघवां	३ ५ १७	आसोतापरिपिंचत	७ ५ १८	आहिरुहतमश्विना	६ २ ६
आशुंदधिक्रांतमुनुष्ट	३ ७ १३	आसवंसवितुर्यथा	६ ७ १०	आसोमसुवानोअद्रिभिः	७ ५ १३	आहिष्मायातिनर्यं	३ ६ १८
आशुंदूतंविस्वतो	३ ५ ६	आसस्त्राणासःशवसा	४ ७ ९	आस्तुतासोमरुतो	५ ४ २७	आहिष्मासूनवैपिता	१ २ २०
आशुःशिशानोवृषभः	८ ५ २२	आसहस्रंपथिभिः	४ ६ ६	आस्थापयंतयुवतियुवानः	४ ५ ११	आहोतामंद्रोविदथा	३ १ १४
आशुभिश्चिद्यान्विमुचातिर	८ २	आसांपूर्वासामहसुस्वसृ	२ १ ८	आस्त्रोवृकस्यवर्तिकां	१ ८ १०	इंदुर्विद्रायवृहते	७ २ २२
आशुभ्रायातमश्विनास्व	५ ५ १४	आसीनासोअरुणीनां	७ ६ १८	आस्मारथंवृषपाणेपुतिष्ठ	१ ४ ११	इंदुःपविष्टचारुर्मदाय	५ ७ २१
आशुरर्षवृहन्मते	६ ८ २९	आसीमरोहत्सुयमा	३ १ १	आस्मिन्पिशंगमिंदवः	६ ८ ११	इंदुःपविष्टचेतनः	७ १ ३७

ऋक्सं.

॥१७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंदुः पुनानो अति	७ ३ १७	इंद्रं तं शुभं पुरुहन्मन्त्रवसे	६ ५ ८	इंद्रं वृत्राय हन्त वेदेवा	६ १ ५	इंद्रः सूर्यस्य रश्मिभिः	६ १ २
इंदुः पुनानः प्रजासुराणः	७ ५ २०	इंद्रं नरो नेमधिता	५ ३ ११	इंद्रं वो विश्वतस्परि	१ १ १४	इंद्रः स्वर्षा जनयु चहानि	३ २ १५
इंदुरत्यो न वा जस्रत्	६ ८ ३३	इंद्रं वो नरः सख्यायसे	४ ७ १	इंद्रं सोमस्य पीतये	३ ३ ५	इंद्रः स्वाहा पिवतु	३ ३ १४
इंदुरिंद्राय पवते	७ ५ १	इंद्रं नो अग्नेव सुभिः	५ २ १३	इंद्रं स्तवानृतमं	८ ४ १४	इंद्रं आशाभ्यस्परि	२ ८ ९
इंदुरिंद्राय तोशते नितोश	७ ५ २१	इंद्रं परे वरे मध्यमासः	३ ६ १४	इंद्रः किलः श्रुत्या अस्य	८ ६ १०	इंद्रं आसां नेता बृहस्पतिः	८ ५ २३
इंदुरिंहंति महिषाः	७ ४ २२	इंद्रं प्रलेन मन्मना	६ ५ २७	इंद्रः पूभिर्दाति रद्दासमकैः	३ २ १५	इंद्रं इत्सोम पाणकः	५ ७ १७
इंदुर्देवानां मुपसृख्य	७ ४ ११	इंद्रं प्रातर्हवामहे	१ १ ३०	इंद्रं प्रणः पुरण्तेव	४ ७ ३१	इंद्रं इन्द्रयोः सचा	१ १ १३
इंदुर्वाजी पवते	७ ४ १२	इंद्रं मतिर्हृद आवच्यमाना	३ २ २५	इंद्रः सदामनेकतः	६ ६ २२	इंद्रं इन्द्रो महाना	६ ६ १५
इंदुर्हिन्वानो अर्पति	७ २ १३	इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुः	२ ३ २२	इंद्रः समत्सुयजमानमार्थं	२ १ १९	इंद्रं इपेद दातुनः	६ ६ २७
इंदुर्हियानः सोतृभिः	६ ८ २०	इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमृतये	१ ७ २४	इंद्रः सहस्रदात्रां	१ १ ३२	इंद्रं उक्थेन शवसा	८ ५ १६
इंद्रो यथा तव स्तवः	७ १ १२	इंद्रं वयं महाधुने	१ १ १३	इंद्रः सीतां निगृह्णातु	३ ८ ९	इंद्रं ऋभुभिर्वाजवद्भिः	३ ४ ७
इंद्रो यदग्निभिः सुतः	६ ८ १४	इंद्रं वर्धतु नो गिरः	६ १ १०	इंद्रः सुते पुसो मे पु	६ १ ७	इंद्रं ऋभुभिर्वाजिभिः	३ ४ ७
इंद्रो व्यव्यमर्षसि	७ २ १३	इंद्रं वर्धतु अमुरः	७ १ ३०	इंद्रः सुत्रामास्ववां	४ ७ ३२	इंद्रं ऋभुमान्वाजवान्	३ ४ ७
इंद्रो समुद्रमी ख्य	६ ८ २५	इंद्रं वाणी रनुत्तमन्युं	५ ३ १६	इंद्रः सुत्रामास्ववान्	८ ७ १९	इंद्रं ओषधी रसनो दहानि	३ २ १६
इंद्रं कामा वसू यंतो	३ ५ १९	इंद्रं विश्वा अवीवृधन्	१ १ २१	इंद्रः सुपूपा वृषणा	३ ४ २	इंद्रं कतुं न आभर	५ ३ २१
इंद्रं कुत्सो वृत्रहणं शचीप	१ ७ २४	इंद्रं वृत्राय हन्त वेपुरु	३ २ २१	इंद्रः सुशिप्रो मघवातरुत्रः	३ २ १	इंद्रं कतु विदसुतं	३ ३ १

कोशः

॥१७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंद्रक्षत्रमभिवामं	८ ८ ३८	इंद्रदृष्टमघवन्	८ ५ १६	इंद्रमस्त्वहृपाहि	३ ३ १६	इंद्रवायूअयंसुतः	३ ७ २२
इंद्रक्षत्रासमातिषु	८ १ २४	इंद्रदृष्टयामकोशाभूव	३ २ ३	इंद्रमित्केशिनाहरी	६ १ १६	इंद्रवायूइमेसुता	१ १ ३
इंद्रगृणीपउस्तुपे	६ ४ ४६	इंद्रदृष्टस्वपूरसि	६ ५ ३६	इंद्रमित्थागिरोममा	३ ३ ५	इंद्रवायूवृहस्पतिमित्रा	१ १ २६
इंद्रजहिपुमासंयातुधानं	५ ७ ९	इंद्रनेदीयएदिहि	६ ४ २३	इंद्रमिद्राथिनोबृहत्	१ १ १३	इंद्रवायूवृहस्पतिसुह	८ ७ २९
इंद्रजामयउतये	४ ६ १९	इंद्रपिबतुभ्यंसुतो	४ ७ १२	इंद्रमिहेवतातये	५ ७ २५	इंद्रवायूमनोजुवा	१ २ ८
इंद्रज्येष्ठान्वहृत्तः	३ ८ ५	इंद्रपिबवृषधूतस्य	३ ३ ७	इंद्रमिद्धरीवहतोप्रति	१ ६ ५	इंद्रशविष्टसप्त	६ १ ९
इंद्रज्येष्ठामरुद्गणाः	१ २ ९	इंद्रपिबप्रतिकामं	८ ६ १२	इंद्रमिद्धिमहीनां	५ ८ १७	इंद्रशुद्धोनआगहि	६ ६ ३१
इंद्रज्येष्ठामरुद्गणाः	२ ८ ९	इंद्रपिबस्वधयाचित्सुतस्य	३ २ १८	इंद्रमिवेदुभयेविह्वयंत	३ ७ १३	इंद्रशुद्धोहिनोरयि	६ ६ ३१
इंद्रज्येष्ठनआभर	४ ७ २७	इंद्रप्रणःपुरएते	४ ७ ३१	इंद्रमीशानमोजसा	१ १ २१	इंद्रश्रमूळयातिनः	२ ८ ९
इंद्रतमाहिधिष्ण्यामरुत्त	२ ४ २७	इंद्रप्रणोधितावानं	३ ३ १	इंद्रमुक्थानिवावृधुः	५ ८ १५	इंद्रश्रवायवेपांसुतानां	४ ३ ६
इंद्रतुभ्यमिदद्विबो	१ ५ ३०	इंद्रप्रणोरथमव	६ ५ ३५	इंद्रमूळमहजीवातु	४ ७ ३१	इंद्रश्रवायवेपां	३ ७ २३
इंद्रतुभ्यमिन्मघवन्	४ ७ १७	इंद्रप्रसुतावरुणप्रशिष्टा	८ २ १२	इंद्रमेवधिष्णासातये	४ ६ ७	इंद्रश्रसोमपिबतं	३ ७ २७
इंद्रत्रिधातुशरणं	४ ७ २८	इंद्रप्रेहिपुरस्वं	६ १ २३	इंद्रयउनुतेअस्ति	६ ५ ३८	इंद्रश्रिद्धातदववीत्	६ ३ १०
इंद्रत्वमवितेदसि	६ १ १२	इंद्रब्रह्मक्रियमाणजुषस्व	४ १ २५	इंद्रयथाह्यस्तिते	६ २ १६	इंद्रश्रुधिसुमेहघं	६ ६ २
इंद्रत्वोतासुआवयं	१ १ १५	इंद्रमभिकविच्छदा	३ १ ११	इंद्रयस्तेनवीयसीं	६ ६ ३०	इंद्रश्रेष्ठानिद्रविणानि	२ ६ २७
इंद्रत्वावृषभंवयं	३ ३ १	इंद्रमच्छसुताइमे	७ ५ ९	इंद्रवाजेषुनोव	१ १ १३	इंद्रसोमपिबक्रतुना	१ १ २८

ऋक्सं.

॥१८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इन्द्रसोमसोमपतेपिबेमं	३ २ ९	इन्द्रस्यसोमपवमान	७ ३ १	इन्द्राग्नीजरितुःसर्वा	३ १ ११	इन्द्राबृहस्पतीवयं	३ ७ २५
इन्द्रसोममिमं पिब	७ ७ १०	इन्द्रस्यसोमराधसेपुना	७ १ १७	इन्द्राग्नीतपतिमाघा	४ ८ २६	इन्द्रायगावआशिरं	६ ५ ६
इन्द्रसोमाःसुताइमेतव	३ ३ १	इन्द्रस्यसोमराधसे	६ ७ ३०	इन्द्राग्नीतविपाणिवां	३ १ १२	इन्द्रायगिरोअनिशित	८ ४ १४
इन्द्रसोमाःसुताइमेतान्	३ ३ ५	इन्द्रस्यहादिसोमधानं	७ ५ १९	इन्द्राग्नीनवतिपुरो	३ १ १२	इन्द्रायनूनमर्चत	१ ६ ५
इन्द्रस्तुजोबहणाआविवेश	३ २ १५	इन्द्रस्यागिरसांचेष्टौ	१ ५ १	इन्द्राग्नीमित्रावरुणादिति	४ २ २८	इन्द्रायपवतेमदः	७ ५ १५
इन्द्रस्तेसोमसुतस्यपेयाः	७ ५ २०	इन्द्रस्यात्रतविषीभ्यः	८ ६ १५	इन्द्राग्नीयमवथः	४ ४ ३२	इन्द्रायमद्वनेसुतं	६ ६ १८
इन्द्रस्थातहरीणां	६ २ १८	इन्द्रस्येवरातिमा	८ ८ ३६	इन्द्राग्नीयवोरपि	४ ८ २६	इन्द्रायवृषणंमदं	७ ५ ९
इन्द्रःस्पलुतवृत्रहा	६ ४ ३८	इन्द्राकुत्सावहमानारथेन	४ १ ३०	इन्द्राग्नीयुवामिमे	४ ८ २८	इन्द्रायसामगायत	६ ७ १
इन्द्रस्यकर्मसुकृतापुरुणि	३ २ १०	इन्द्राकोवावरुणा	३ ७ १५	इन्द्राग्नीयुवंसुनः	६ ३ २४	इन्द्रायसुमदितमं	५ ७ १३
इन्द्रस्यदूतीरिषिता	८ ६ ५	इन्द्राग्नीअपसस्पयुपं	३ १ १२	इन्द्राग्नीरोचनादिवः	३ १ १२	इन्द्रायसोमपरिचिच्य	७ ३ ३
इन्द्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचं	१ २ ३६	इन्द्राग्नीअपादियं	४ ८ २६	इन्द्राग्नीवृत्रहल्येषु	८ २ ९	इन्द्रायसोमपवसे	६ ८ १३
इन्द्रस्यनुसुकृतंदैव्यं	८ ५ १६	इन्द्राग्नीअवसागतं	५ ६ १८	इन्द्राग्नीशतदाहि	४ १ २१	इन्द्रायसोमपातवेनृभिः	७ ५ १९
इन्द्रस्यवज्रायसोनिमि	६ ६ ३२	इन्द्राग्नीआगतंसुतं	३ १ ११	इन्द्राग्नीशृणुतंहव	४ ८ २९	इन्द्रायसोमपातवे	६ ७ ३७
इन्द्रस्यवज्रोमरुतां	४ ७ ३५	इन्द्राग्नीआहितन्वते	४ ८ २६	इन्द्राणीमासुनारिषु	८ ४ ३	इन्द्रायसोमपातवेवृत्रघ्ने	७ ४ २४
इन्द्रस्यवृष्णोअसुरस्य	८ ५ २३	इन्द्राग्नीउक्थवाहसा	४ ८ ३६	इन्द्रानुपूषणावयम्	४ ८ २३	इन्द्रायसोमसुपुतः	७ ३ १०
इन्द्रस्यसुख्यमृभवः	३ ४ ७	इन्द्राग्नीकोअस्यवा	४ ८ २५	इन्द्रापर्वताबृहतारथेन	३ ३ १९	इन्द्रायसोमाःप्रदिवो	३ २ १९

कोशः

॥१८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इन्द्रायहिद्यौरसुरोअनघ्नत २	१ २०	इन्द्रावरुणावभ्यातपंति ५	६ ४	इन्द्रासोमावहिमपः ५	१ १६	इन्द्रोअश्रायिसुध्योनिरेके १	४ ११
इन्द्रायाहिचित्रभानो १	१ ५	इन्द्रावरुणासुतपौ ५	१ १२	इन्द्रासोमावासय ५	१ १६	इन्द्रोअस्माँअरद्वज्रबाहुः ३	२ १३
इन्द्रायाहितूतुजानः १	१ ५	इन्द्रावरुणासौमनसमदंसं ६	४ ३१	इन्द्रासोमासमवशंसमभ्य ५	७ ५	इन्द्रोअस्मेषुमनाअस्तु ८	५ १६
इन्द्रायाहिधियेषितः १	१ ५	इन्द्राविष्णुतत्पनयययं ५	१ १३	इन्द्राहयोवरुणाचक्र ३	७ १५	इन्द्रोअंगमहद्वयं २	८ ८
इन्द्रायुववरुणादि ३	७ १५	इन्द्राविष्णूदंहिताःशंबरस्य ५	६ २४	इन्द्राहरत्नवरुणा ३	७ १५	इन्द्रोतिभिर्वहुलाभिर्नो ३	३ २३
इन्द्रायुववरुणाभूतं ३	७ १५	इन्द्राविष्णुपिवतं ५	१ १३	इन्द्रियाणिशतक्रतो ३	२ २२	इन्द्रोदधीचोअस्थभिः १	६ ७
इन्द्रायैदुंपुनीतन ७	१ २९	इन्द्राविष्णूमदपती ५	१ १३	इन्द्रेअग्रानमोबृहत् ५	६ १७	इन्द्रोदिवइन्द्रईशे ८	४ १५
इन्द्रायैदोमरुत्वते ७	१ ४०	इन्द्राविष्णूहविषा ५	१ १३	इन्द्रेणयाथसरथसुते ३	४ ७	इन्द्रोदिवःप्रतिमानं ८	६ १०
इन्द्रावरुणनूनुवा १	१ ३३	इन्द्रासोमातपंतरक्षउज्जतं ५	७ ५	इन्द्रेणयुजानिःसृजंत ८	२ २	इन्द्रोदीर्घायचक्षसे १	१ १३
इन्द्रावरुणयोरहं १	१ ३२	इन्द्रासोमादुष्कृतोवद्रेअंत ५	७ ५	इन्द्रेणरोचनादिवः ६	१ १५	इन्द्रोनयोमहाकर्माणि ७	३ २४
इन्द्रावरुणवामहं १	१ ३३	इन्द्रासोमापक्वमामासु ५	१ १६	इन्द्रेणसंहिदक्षसे १	१ १२	इन्द्रोनेदिष्टमवसा ४	८ १५
इन्द्रावरुणामधुमत्तमस्य ५	१ १२	इन्द्रासोमापरिवाभूतुवि ५	७ ६	इन्द्रेणैतेतृत्सवो ५	२ २६	इन्द्रोब्रह्मद्वं ऋषिः ६	१ २१
इन्द्रावरुणायदिमानिचक्र ५	६ २	इन्द्रासोमामहितद्वी ५	१ १६	इन्द्रेभुजंशशमानासः ८	४ ४	इन्द्रोमदायवावृधे १	६ १
इन्द्रावरुणायदृषिभ्यो ६	४ ३१	इन्द्रासोमायुवमंग ५	१ १६	इन्द्रेविश्वानिर्वीर्या ६	४ ४२	इन्द्रोमधुसंभृतमुस्त्रियायां ३	२ २६
इन्द्रावरुणायुवमध्वरायनः ५	६ २	इन्द्रासोमावर्तयतंदिवस्प ५	७ ५	इन्द्रेपितेप्रसवंभिक्षमाणे ३	२ १२	इन्द्रोमहांसिंधुमाशया २	६ ४
इन्द्रावरुणावधनाभिरप्रति ५	६ ४	इन्द्रासोमावर्तयतंदिवोव ५	७ ५	इन्द्रेहिमत्संधंसः १	१ १७	इन्द्रोमहामहतो ८	२ १६

ऋक्सं.

॥१९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इंद्रोमहामहूतः	८ ६ १०	इंद्रोहृयंतमजुनं	३ ३ ८	इतोवासातिमीमहे	१ १ १२	इदंवचःशतसाः	५ २ ११
इंद्रोमहारोदसीपप्रथच्छ	५ ७ २६	इंधन्वभिधेनुभिः	२ ७ १९	इत्थाधीधंतमद्रिवः	५ ७ २४	इदंवपुनिवचनंजनासः	४ ३ १
इंद्रोयज्वनेपृणते	४ ६ २५	इंधानोअभिर्वनवत्	२ ७ ४	इत्थायथातऊतये	४ १ १२	इदंवसोसुतमंधः	५ ७ १७
इंद्रोयातुनामभवत्पराश	५ ७ ९	इंधेराजासमयो	५ २ ११	इत्थाहिसोमइन्मदे	१ ५ २९	इदंवासास्येहविः	३ ७ २५
इंद्रोयातोवसितस्यराजा	१ २ ३८	इच्छंतरेतोमिथस्तनूपु	१ ५ १२	इदंकवेरादित्यस्य	२ ७ ९	इदंवासादिरमधु	६ ३ २०
इंद्रोरथायप्रवतंकृणोति	४ १ २९	इच्छंतित्वासोम्यासुःसखा	३ २ १	इदंतएकंपरऊत	८ १ १८	इदंविष्णुर्विचक्रमे	१ २ ७
इंद्रोराजाजगतः	५ ३ ११	इच्छंतिदेवाःसुनवंतं	५ ७ २०	इदंतेपात्रंसनवित्तं	८ ३ १३	इदंश्रेष्ठंज्योतिपांज्योतिरा	१ ८ १
इंद्रोवलरंक्षितारं	८ २ १६	इच्छन्नश्चस्ययच्छिरः	१ ६ ७	इदंतेसोम्यमधु	६ ४ ४७	इदंश्रेष्ठंज्योतिपांज्योतिरु	८ ८ २८
इंद्रोवसुभिःपरिपातु	८ २ १२	इतऊतीवोअजरं	६ ७ ३	इदंत्यत्पात्रमिंद्रपानं	४ ७ १९	इदंसुमेजरितराचिकिद्धि	७ ७ २०
इंद्रोवाघेदियन्मधं	६ २ ४	इतिचिद्धित्वाधना	८ ७ १	इदंद्यावापृथिवीसुत्यमस्तु	२ ५ ३	इदंस्वरिदमिदास	८ ७ १०
इंद्रोवाजस्यस्थविरस्य	४ ७ ९	इतिचिन्नप्रजायैपशुमल्यै	४ २ १६	इदंनमोवृषभार्यस्वराजे	१ ४ ११	इदंहनूनमेपां	६ १ २५
इंद्रोविश्वैर्वीर्यैः	३ ३ २६	इतिचिन्मन्युमग्नि	३ ८ २५	इदंपितृभ्योनमोअस्तु	७ ६ १७	इदंह्यन्वोजसासुतं	३ ३ १६
इंद्रोवृत्रमवृणोच्छधैनीतिः	३ २ १५	इतित्वाग्नेवृष्टिहव्यस्य	८ ६ १९	इदंपित्रेसरुतामुच्यते	१ ८ ६	इदंहविर्मधवन्	८ ६ २१
इंद्रोवृत्रस्यतविपीं	१ ५ ३०	इतित्वादेवाइमआहुः	८ ५ ४	इदंमेअग्नेकियते	३ ५ २	इदंहिवांप्रदिविस्था	४ ४ १७
इंद्रोवृत्रस्यदोधतः	१ ५ २९	इतिवाइतिमेमनः	८ ६ २६	इदंयमस्यसादनं	८ ७ २६	इदमकर्मनमो	८ २ १८
इंद्रोहरीयुयुजेअश्विनारथं	२ ३ ५	इतिस्तुतासोअसथारिशा	६ २ ३७	इदंवचःपुर्जन्यायस्वराजे	५ ७ १	इदमग्नेसुधितंदुधितादधि	२ २ ७

कोशः

॥१९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इदमापः प्रवहत्	१ २ १२	इमं कामं मंदया गोभिरश्वैः	३ २ ४	इमं बिभर्मिसुकृतं ते	७ ८ २७	इमं स्तोमं रोदसी	३ ३ २५
इदमापः प्रवहत्	७ ६ ५	इमं कामं मंदया	३ ३ १४	इमं महेविदध्याय	३ ३ २४	इमं स्तोमं सकृतवो	२ ७ ६
इदमित्थारौद्रिगुतवचाः	८ १ २६	इमं घावीरो अमृतं	६ २ १२	इमं मेगङ्गेयमुने	८ ३ ६	इमं स्वस्मै हृदभासुतंष्टं	२ ७ २१
इदमुत्पुरुतमं	३ ८ १	इमं चनो गवेषणं	४ ८ २२	इमं मेवरुणश्रुधी	१ २ १९	इमं आयातमिदं वः	२ २ १
इदमुत्पुन्यमहिमहा	३ ५ २	इमं जीवेभ्यः परिधिं	७ ६ २६	इमं मे स्तोममश्विना	६ ६ ७	इमं ईद्रभरतस्य	३ ३ २३
इदमुदकं पिबतेत्यब्रवीतने	२ ३ ५	इमं जुपस्व गविर्यः	६ १ १	इमं यज्ञमिदं वचः	१ ६ २०	इमं ईद्रायसुन्विरे	५ ३ १७
इदाहितउपो अद्रिसानो	५ १ ६	इमं तं पश्य वृषभस्य	८ ५ २१	इमं यज्ञमिदं वचः	८ ८ ८	इमं उवाचि चक्षते	६ ३ ४५
इदाहिते वेविषतः	४ ६ ११	इमं त्रितो भूर्यविदत्	८ १ १	इमं यज्ञं चनो धा	४ ५ १२	इमं मे चमसंसावि	७ ६ २१
इदाहिवमुपस्तुतिं	६ २ २३	इमं नरो मरुतः	३ १ १६	इमं यज्ञं त्वमस्माकं	३ ६ ३	इमं मिद्रगवाशिरं	३ ३ ६
इदाहिवो विधुते	५ १ ६	इमं नरो मरुतः सश्रुता	५ २ २८	इमं यज्ञं सहसा वं त्वन्नः	२ ८ १६	इमं मिद्रसुतं पिब	१ ६ ५
इदाह्वः पीतिमुतवोमदधुः	३ ७ २	इमं नरः पर्वतास्तुभ्यमापः	३ २ १८	इमं यमप्रस्तरमाहि	७ ६ १४	इमं मिद्रो अदीधरत्	८ ८ ३१
इध्मेनाग्रच्छमानो	३ १ १८	इमं नुमायिनं दुवे	६ ५ २७	इमं रथमधिये सप्तस्थुः	२ ३ १४	इमं मुत्यमथर्ववत्	४ ५ २०
इध्मं यस्ते जभरच्छ्र	३ ५ १२	इमं नु सोमं तितः	२ ४ २२	इमं विधंतो अपांसुधस्ये	२ ५ २४	इमं मुषुवो अतिथि	४ ५ १७
इनोतपृच्छजनिमाकवीनां	३ २ २३	इमं नो अग्न उपयज्ञं	८ ७ ९	इमं विधंनो अपां	८ १ १	इमं मुषुत्वमस्माकं	१ २ २२
इनोराजन्नरतिः समिद्धः	७ ५ ३१	इमं नो अग्नेध्वरं	४ ५ १६	इमं स्तोममभिष्टये	६ १ १	इमं मे जस्यामुभये	८ ४ २३
इनोवाजानां पतिः	७ ७ १४	इमं नो यज्ञममृतेषु	३ १ २१	इमं स्तोममहेतेजातवेदसे	१ ६ ३०	इमां खनाम्योपधि	८ ८ ३

ऋक्सं.

॥२०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमां गां यत्र वर्तन्ति	६ ३ २०	इमा अभिप्रणोनुमः	५ ८ १०	इमा जुषेथां सर्वना	६ ३ २०	इमामुपुप्रभृतिं सातयेधाः	३ २ १९
इमां च नः पृथिवीं	३ ३ ३१	इमा अस्मै मतयो वाचः	८ ४ २२	इमा जुह्वानायुष्मदानमो	५ ६ १९	इमामुष्वांसुरस्य	४ ४ ३०
इमां तं इंद्र सुष्टुतिं	६ १ ६	इमा अस्य प्रतृतयः	६ १ १२	इमा तं वाजिन्नवमार्जनानि	२ ३ ११	इमारुद्राय तव सेकपदिने	१ ८ ५
इमां ते धियं प्रभरेमहोमहीम्	७ १४	इमा इंद्रं वरुणमे	३ ७ १६	इमा धाना घृतस्नुवः	१ १ ३०	इमारुद्राय स्थिरधन्वने	५ ४ १३
इमां ते वाचं वसूयंत आयव	२ १ १९	इमा उवापस्पृधाना	५ २ २४	इमाना रीरविधवाः	७ ६ २७	इमा स्त इंद्र पृथ्वयः	५ ८ १२
इमां त्वमिंद्रमीद्वः	८ ३ २८	इमा उवापुरुतमस्य	४ ६ ११	इमानि त्रीणि विष्टपां	६ ६ १४	इमे चित्तवमन्यव	१ ५ ३१
इमां धियं शिक्षमाणस्य देव	६ ३ २८	इमा उवापुरुशाक	४ ६ १२	इमानि वां भागधेयानि सि	६ ४ ३०	इमे चेतारो अनृतस्य भूरेः	५ ५ १
इमां धियं सप्तशीर्ष्णीम्	८ २ १५	इमा उवापुरुवसो	५ ७ २५	इमानु कुं भुवना	८ ८ १५	इमे जीवा विमृतैः	७ ६ २६
इमां प्रत्नाय सुष्टुतिं	८ ४ २२	इमा उवाशतक्रतो	४ ७ २५	इमा ब्रह्म बृहद्विः	८ ७ २	इमे तं इंद्र ते वयं पुरुष्टुत	१ ४ २२
इमां म इंद्र सुष्टुतिं	५ ८ १५	इमा उवा सुते सुते	४ ७ २६	इमा ब्रह्माणि वधना	४ ४ १२	इमे तं इंद्र सोमाः	५ ७ १८
इमां मे अग्ने सुमिधं	२ ५ २७	इमा उवां दिविष्टयः	५ ५ २१	इमा ब्रह्म ब्रह्म वाहः	३ ३ ३	इमे तुरं मस्तोराम	५ ४ २५
इमां मे अग्ने सुमिधं	८ २ २१	इमा उवां भूमयो मन्यमा	३ ४ ९	इमा ब्रह्म सरस्वति	२ ८ १०	इमे दिवो अनिमिषा पृथि	५ ५ २
इमां मे मरुतो गिरं	५ ८ १९	इमा उवः सुदानवः	५ ८ २१	इमा ब्रह्म तुभ्यं शंसि	८ ८ ६	इमे नरो वृत्रहृत्	५ १ २५
इमां वा मित्रावरुणा	५ ४ १	इमा गावः सरमेयाः	८ ६ ५	इमा मग्ने शरणिमीमृपः	१ २ ३५	इमे भोजा अंगिरसो	३ ३ २०
इमां सुपूण्यां धियं	५ ८ १७	इमा गिर आदित्येभ्यो	२ ७ ६	इमामुपुसोमं सुतिमुपनः	५ ६ १६	इमे मा पीताय शंस उरूप्यवः	६ ४ ११
इमा अग्ने मतयस्तुभ्यं	७ ६ २	इमा गिरः सविता	५ ४ १२	इमा मनु कवितमस्य	४ ४ ३१	इमे मित्रो वरुणो दूळभासः	५ ५ १

कोशः

॥२०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इमेयामासस्वद्रिगभूवन् ३	८ १७	इयंदेवपुरोहितिर्युवभ्यां ५	५ ५ ३	इयत्तकःकुपुंभकः २	५ १६	इपिरेणतेमनसासुतस्य ६	४ १२
इमेयेतेसुवायोबाह्वोजसः २	१ २५	इयनउस्त्राप्रथमासु ७	८ ६	इयत्तिकाशंकुतिका २	५ १६	इपुर्नधन्वन्प्रति ७	२ २१
इमेयेनार्वाङ्गपरः ८	२ २४	इयंसद्वाप्रस्तृणीते ५	१ ९	इयमददाद्रभसं ४	८ ३०	इपुर्नश्रियइपुधेः ८	५ १
इमेर्ध्रंविन्मरुतो ५	४ २५	इयंमनीषाइयमश्विनागीः ५	५ १७	इयमिद्वंवरुणमष्टमेगीः ५	६ ६	इपेपवस्वधारया ७	१ ३
इमेवांसोमाअप्स्वासुताइ २	१ २५	इयंमनीषाइयमश्विनागीः ५	५ १८	इयमिद्वंवरुणमष्टमेगीः ५	६ ७	इष्कृतार्मध्वरस्य ८	७ २८
इमेविप्रस्यवेधसः ६	३ २९	इयंमनीषावृहतीवृहतः ५	६ २४	इयमुतेअनुष्टुतिः ६	४ ४३	इष्कृतार्मनिष्कृतंसहस्कृ ६	७ ३
इमेसोमासइंदवः १	१ ३१	इयंमेनाभिरिहमे ८	१ २९	इयमेषाममृतानांगीः ८	३ ५	इष्कृताहावमवतं ८	५ १८
इमेहितेकारवोवावशुधि ५	७ २८	इयंयानीच्युकिणी ६	७ ८	इरज्यन्नप्रथयस्व ८	७ २८	इष्कृतिर्नामवोमाता ८	५ ९
इमेहितेब्रह्मकृतः ५	३ १७	इयंवांस्यमन्मनः ५	६ १७	इरावतीधेनुमती ५	६ २४	इष्टाहोत्राअसृक्षत ६	६ २५
इमोअग्नेवीततमानि ५	१ २६	इयंवांमहेशृणुतं ७	८ १६	इरावतीर्वरुणधेनवोवां ४	४ ७	इष्यन्वाचमुपवक्तेव ७	४ ५
इमौदेवौजायमानौजुषंत २	८ ६	इयंवांब्रह्मणस्पतेसुवृक्तिः ५	६ २२	इषंतोकार्यनोदधत् ७	२ ५	इहत्यापुरुभूतमा ४	४ ११
इयंतऋत्वियावती ६	१ २	इयंविस्ठिर्यतआ ८	७ १७	इषंदुहन्सुदुधां ८	७ ६	इहत्यापुरुभूतमा ६	२ ५
इयंतइंद्रगिर्वणः ६	१ ७	इयंवेदिःपरोअंतः २	३ २०	इषमूर्जैचपिन्वसे ७	१ ३०	इहत्यासधमाद्यां ६	१ १२
इयंतेनव्यसीमितिः ६	५ २२	इयंशुमैभिर्बिसखा ४	८ ३०	इषमूर्जैपवमाना ७	३ १८	इहत्यासधमाद्यां ६	३ ६
इयंतैषूषन्नाघृणे ३	४ १०	इयंसाभूयाउपसांमिवक्षाः ७	७ २७	इषमूर्जैमभ्यंपीश्रंगां ७	४ ४	इहत्वंसूनोसहसोनो ३	४ १६
इयंदेवपुरोहितिर्युवभ्यां ५	५ २	इयंसावोअस्मेदीधितिः २	५ ५	इषामंदस्वादुते ६	६ १	इहत्वष्टारमग्रियं १	१ २५

ऋक्सं.

॥२१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
इहत्वाभूर्याचरेदुप	३ ४ २४	इहेहवोमनसावंधुता	३ ४ ७	ईक्षेरायःक्षयस्य	३ ६ ४	ईशेयोविश्वस्यादेववीतौ	७ ६ १
इहत्वागोपरीणसा	६ ३ ४६	इहेहवःस्वतवसः	५ ४ ३०	ईजानभिह्यौर्गुतावसुः	८ ७ २०	ईळतेत्वामवस्यवः	१ १ २६
इहप्रजामिहरयि	३ ७ ८	इहेवस्तमावियौष्टं	८ ३ २८	ईजेयजेभिःशशमे	४ ५ ३	ईळानायावस्यवे	२ ५ २७
इहप्रब्रूहियतमः	८ ४ ६	इहेवैधिमपच्योष्टाः	८ ८ ३१	ईयिवांसमत्तिस्त्रिधः	३ १ ५	ईळितोअम्रआवह	२ २ १०
इहप्रयाणमस्तुवा	३ ७ २२	इहोपयातशवसोनपातः	३ ७ ५	ईयुरथ्यनन्यथं	५ २ २५	ईळितोअम्रआवहे	३ ८ २०
इहप्रियंप्रजयाते	८ ३ ३५	इळाममेपुरुदंसं	२ ८ १६	ईयुर्गावोनयवसा	५ २ २५	ईळितोअमेमेनसानः	२ ५ २२
इहप्रवीतुयईमंगवेद	२ ३ १५	इळाममेपुरुदंसंसनिंगोः	२ ८ २५	ईयुष्टेयेपूर्वतरामपश्यन्	१ ८ ३	ईळिष्वाहिप्रतीन्यं	६ २ ९
इहश्रुतइद्रोअस्मे	७ ७ ६	इळाममेपुरुदंसंसनिंगोः	२ ८ २७	ईर्मातासःसिलिकमध्यमा	३ १२	ईळेअग्निविपश्चितं	३ १ २८
इहागतंवृषण्वसू	६ ५ १९	इळाममेपुरुदंसं	३ १ २	ईर्मान्यद्वपुपेधायि	४ ४ ११	ईळेअग्निस्ववसं	४ ३ २५
इहितिस्त्रःपरावतः	६ ३ ५	इळाममेपुरुदंसं	३ १ १५	ईशानइमाभुवनानि	७ ३ १९	ईळेगिरामनुर्हितं	६ १ ३३
इहेद्राग्नीउपह्वये	१ २ ३	इळाममेपुरुदंसं	३ १ २२	ईशानकृतोथुनयोरिशाद	१ ५ ६	ईळेचत्वायजमानोहविभिः	८ १५
इहेद्राणीमुपह्वये	१ २ ६	इळाममेपुरुदंसं	३ १ २३	ईशानायप्रहुतिंयस्तान	५ ६ १२	ईळेद्यावापृथिवीपूर्वचित्त	१ ७ ३३
इहेवशृण्वण्वां	१ ३ १२	इळानास्त्वापदेव्यं	३ १ ३२	ईशानावार्याणां	७ ६ ५	ईळैन्योनमस्यः	३ १ ३०
इहेहजातासमवावशीतां	२ ४ २५	इळाममेपुरुदंसं	३ १ २५	ईशानासोयेदधतेस्वर्णः	५ ६ १२	ईळैन्योवोमनुषो	५ २ १२
इहेहयद्वांसमना	३ ७ १९	इळाममेपुरुदंसं	३ ८ २१	ईशिपेवार्यस्यहि	६ ३ ३९	ईळैन्योवोअसुरं	५ २ १
इहेहयद्वांसमनापृक्षे	३ ७ २०	ईखयतीरपस्युवः	८ ८ ११	ईशेह्य१मिरमृतस्य	५ २ ६	ईळैन्यःपर्वमानः	६ ७ २४

कोशः

॥२१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उक्थंचनशस्यमानं	५ ७ १९	उग्रयुज्मपृतनासुसास	६ ४ ३८	उच्छंत्यामेयजता	४ ४ २	उतघासर्थीतमः	४ ८ २२
उक्थउक्थेसोमइंद्रं	५ ३ १०	उग्रवओजःस्थिरा	५ ४ २३	उच्छादिवोदुहितः	५ १ ६	उततेसुष्टुताहरी	६ १ ११
उक्थभृतंसानभृतं	५ ३ २४	उग्रबाहुर्मक्षकृत्वापुरंदर	६ ४ ३७	उच्छिष्टं चम्वोर्भर	१ २ २६	उतत्यंचमसंनवं	१ २ २
उक्थमिद्रायशंस्यं	१ १ १९	उग्रस्तुराषाळभिभू	३ ३ १२	उच्छुष्माओपधीनां	८ ५ ९	उतत्यंनोमारुतंशर्धआगम	४ २ २८
उक्थवाहसेविभ्वेमनीपां	६ ६ ३४	उग्राहवप्रवहंतःसुमार्यमुः	८ ४ ३०	उच्छोचिपांसहसस्पुत्र	३ १ १८	उतत्यंपुत्रमग्रुवः	३ ६ २२
उक्थोभिरवागवसे	१ ४ २	उग्राविधनिनामृधः	४ ८ २७	उच्छ्रयस्ववनस्पते	३ १ ३	उतत्यंभुज्युमध्विनासखा	५ ५ १५
उक्थेभिर्वृत्रहंतमा	५ ६ १८	उग्रासंताहवामहे	१ २ ३	उच्छ्रयस्वपृथिविमा	७ ६ २८	उतत्यंवीरंधनसामृजीषिणं	६ ६ ९
उक्थेविब्रुशूरयेषु	२ ६ २	उग्रोविब्रुशूरमद	२ ६ ६	उच्छ्रं चमानापृथिवी	७ ६ २८	उतत्यदास्वध्वं	५ ८ १३
उक्षंतेअश्र्वाअत्वाहव	२ ७ १९	उग्रोजंज्ञेवीर्याय	५ ३ १	उज्जातमिंद्रतेशवः	६ ४ ४१	उतत्यद्राजुरते	५ ५ १५
उक्षान्नायवशान्नाय	६ ३ ३१	उग्रोवांककुहोययिः	४ ४ १२	उज्जायतांपरशुः	७ ८ २५	उतत्यातुर्वशायदू	३ ६ २२
उक्षामहाअभिववक्षणे	२ २ १५	उच्छ्रयेइवपुषियःस्वराट्	६ ४ ६	उतक्रतुभिर्क्रतुपाः	३ ३ ११	उतत्यादैव्याभिपजा	६ १ २६
उक्षामिमातिप्रातं	७ २ २१	उच्चातंजातमंधंसः	७ १ १९	उतकण्वंनृपदःपुत्रं	७ ७ २८	उतत्यामेयशसांश्चेतनायै	२ १ १
उक्षासमुद्रोअरुषः	४ ३ १	उच्चादिविदक्षिणावंतः	८ ६ ३	उतगावह्वादंति	८ ८ ४	उतत्यामेरौद्रावर्चिमंता	८ १ २८
उक्षेवयूथापरियन्	७ २ २६	उच्छंतीयाकृणोषिमंहना	५ ६ १	उतज्ञाअग्निरध्वर	३ ५ ९	उतत्यायजताहरी	३ ६ १६
उक्ष्णोहिमेपंचदश	८ ४ ३	उच्छंतीरद्यचितयंत	३ ८ १	उतज्ञाव्यंतुदेवपत्नीः	४ २ २८	उतत्यासद्यआर्या	३ ६ २२
उग्रंनवीरंनमसोपसेदिम	६ ४ १५	उच्छन्नृषसःसुदिनाअरिप्राः	६ १२	उतघानेमोअस्तुतः	४ ३ २७	उतत्याहरितोदश	७ १ ३१

ऋक्सं.

॥२२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः
उतत्यामेहवमाजग्म्यातं	४ ८ ९	उतत्वामदितेमहि
उतत्येदेवीसुभगे	२ ७ १४	उतत्वामरुणवयं
उतत्येनोमरुतो	५ ४ २	उतत्वास्त्रीशशीयसी
उतत्येनःपर्वतासःसुशस्त	४ २ २८	उतदासस्यवचिनः
उतत्येमाध्वन्यस्यजुष्टाः	४ २ २	उतदासापरिविषे
उतत्येमापौरुक्सस्यसुरेः	४ २ २	उतदासंकौलितरं
उतत्येमामारुताश्वस्यशो	४ २ २	उतदेवाअवहितं
उतत्वंमववजृष्टुणु	६ ३ ४३	उतद्यावापृथिवीक्षत्र
उतत्वंसख्येस्थिरपीतिं	८ २ २३	उतद्युमत्सुवीथं
उतत्वंसूनोसहसो	४ ८ ९	उतद्वारंउशतीः
उतत्वःपश्यन्नददर्श	८ २ २३	उतनःकर्णशोभमाना
उतत्वाग्नेममस्तुतः	६ ३ ३२	उतनःपितुमाभर
उतत्वाधीतयोममं	६ ३ ४०	उतनःप्रियाप्रियासु
उतत्वानमसावयं	६ ३ ३१	उतनःसिंधुरपां
उतत्वाबधिरवयं	६ ३ ४५	उतनःसुत्रात्रोदेव
उतत्वाभृगुवच्छुचे	६ ३ ३१	उतनःसुद्योन्माजीराश्वः

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उतनःसुभगाँअरिः	१ १ ८	उतनोदेव्यदितिः	६ २ २२
उतनईत्वष्टागन्त्वच्छास्मत्	५ ५ ५	उतनोधियोगोअग्राः	१ ६ १७
उतनईमतयोश्चयोगाः	२ ५ ५	उतनोनक्तंमपां	८ ४ २६
उतनईमरुतोवृद्धसेनाः	२ ५ ५	उतनोब्रह्मन्नविष	३ १ १३
उतनएनापवया	७ ४ २१	उतनोरुद्राचिन्मृळत	८ ४ २७
उतनएपुनृपु	५ ३ २६	उतनोवाजसातये	६ ८ १
उतननयदिंद्रियं	३ ६ ३३	उतनोविष्णुरुतवातोअस्त्रि	४ २ २८
उतनोगोमंतस्कृधि	६ ३ २	उतनोहिर्वृद्धयोमयस्कः	२ ५ ४
उतनोगोमंतीरिषः	४ ४ २२	उतनोहिर्वृद्ध्यः	४ ८ १०
उतनोगोमंतीरिषः	५ ८ २	उतप्रधिमुदहन्नस्य	८ ५ २१
उतनोगोमंतीरिषः	७ १ २८	उतप्रपिप्यऊधरद्वयायाः	७ ४ ३
उतनोगोविदंश्चवित्	७ १ १२	उतप्रहामंतिदीव्या	७ ८ २३
उतनोगोपणिधियं	४ ८ १८	उतब्रह्मण्यावयं	५ ८ १५
उतनोदिव्याइषः	५ ८ ५	उतब्रह्माणोमरुतोमेअस्य	४ १ २३
उतनोदेवदेवान्	६ ५ २४	उतब्रुवंतुजंतवः	१ ५ २१
उतनोदेवावधिनं	८ ४ २७	उतब्रुवंतुनोनिदो	१ १ ७

कोशः

॥२२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उतमक्रज्रेपुरयस्य	५ १ ४	उतवाविश्वमद्यास्वधः	२ २ २३	उतस्मास्यतन्यतोरिव	३ ७ १२	उतस्यावांरुशतोवप्ससः	२ ४ २६
उतमन्येपितुरद्रुहः	२ ३ २	उतवःशंसमुशिजा	२ ७ १४	उतस्मास्यद्रवतस्तुर	३ ७ १४	उतस्याश्वेतयावरी	६ २ २९
उतमातावृहद्दिवा	८ २ ७	उतव्रतानिसोमते	७ ७ ११	उतस्मास्यपनयन्ति	३ ७ १२	उतस्वयातन्वा३संवदेत	५ ६ ८
उतमातामहिपमन्वेन	३ ५ २६	उतश्रुण्यस्यष्टणुया	३ ६ २१	उतस्माहित्वामाहु	३ ६ २५	उतस्वराजोअदितिः	५ ५ ९
उतमैप्रयियोर्वयियोः	६ १ ३५	उतसखास्यश्विनोरुत	३ ८ ३	उतस्मैनवस्त्रमथिनता	३ ७ ११	उतस्वराजोअदितिः	६ १ ३
उतमैवोचतादिति	४ ३ २९	उतसिंधुविबाल्यं	३ ६ २१	उतस्यदेवःसविता	४ ८ १०	उतस्वस्याअरात्याः	७ ३ ४
उतमैरपद्युवतिः	४ ३ २७	उतसुत्येपयवृधा	५ ७ २४	उतस्यदेवोभुवनस्य	२ ७ १४	उतस्वानासोदिविषंत्व	३ ८ १५
उतवायःसहस्यप्रविद्वान्	२ २ १६	उतस्तुतासोमरुतो	५ ४ २७	उतस्यनुइंद्रोविश्व	२ ७ १४	उतादःपरुपेगवि	४ ८ २२
उतयासिसवितस्त्रीणि	४ ४ २४	उतस्मतेपरुण्यं	४ ३ ९	उतस्यनउशिजामुर्विया	८ ४ २५	उताभयेपुरुहूतश्रवोभिः	३ २ १
उतयोमानुपेष्वा	१ २ १८	उतस्मतेवनस्पते	१ २ २६	उतस्यवाजीक्षिपणि	३ ७ १४	उतायातंसंगवेप्रातः	४ ४ १७
उतयोषणेदिव्येमही	५ २ २	उतस्मदुर्गभीयसे	४ १ १	उतस्यवाजीसहुरिर्ऋता	३ ७ १२	उतालब्धंस्पृणुहि	८ ४ ६
उतवाउपरिवृणक्षि	८ ७ ३०	उतस्मयंशिष्टुयथा	४ १ १	उतस्यवाज्यरूपः	४ ३ २०	उताशिष्टानुश्रृण्वन्ति	२ ७ ३
उतवाजिनंपुरुनिष्पिध्वा	३ ७ ११	उतस्मराशिपरि	७ ३ २३	उतस्यानःसरस्वती	४ ८ ३१	उतासिमैत्रावरुणो	५ ३ २४
उतवातपितासिनः	८ ८ ४४	उतस्मसन्नहयंतस्य	८ ५ ६	उतस्यानःसरस्वतीजुपा	५ ६ १९	उताहंनक्तमुतसोमतेदिवा	५ १५
उतवायस्यवाजिनः	१ ६ ११	उतस्मासद्यत्परि	३ ६ २५	उतस्यानोदिवा	६ १ २६	उतेदानींभगवंतः	५ ४ ८
उतवायोनोमर्चया	२ ६ ३०	उतस्मासुप्रथमःसरिप्य	३ ७ १२	उतस्यावांमधुमन्मक्षिकार	८ २१	उतेशिपेप्रसवस्य	४ ४ २४

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उतोवातेपुरुष्याः३	५ ३ १३	उत्तानायामवभराचिक्रि	३ १ ३२	उत्त्वामंदंतुस्तोमाः	६ ४ ४४	उदस्यशोचिरस्थात्	५ २ २१
उतो नोअस्यकस्यचित्	४ २ ९	उत्तिष्ठतावपश्यत	८ ८ ३७	उत्सूयोवृहदूर्च्यश्रेत्	५ ५ ४	उदस्यशोचिरस्थात्	६ २ ९
उतो नोअस्याउपसोजुषेत	२ १ २०	उत्तिष्ठनूनमेषां	४ ३ १९	उत्स्मवातोवहतिवासो	८ ५ २०	उदातैर्जिहतेबृहत्	६ ७ २४
उतो न्वस्यजोषमां	६ ६ २८	उत्तिष्ठन्नोर्जसासह	६ ५ २८	उदगादयमादित्यः	१ ४ ८	उदानट्ककुहोदिवं	५ ८ १७
उतो न्वस्ययत्पदं	६ ५ १७	उत्तिष्ठब्रह्मणस्पते	१ ३ २०	उदमेतवतद्रुतात्	६ ३ ३०	उदावतात्वक्षसा	४ ६ ५
उतो न्वस्ययन्महत्	६ ५ १५	उत्तिष्ठसिस्वाहुतः	८ ६ ४	उदमेतिष्ठप्रत्यातनुष्व	३ ४ २३	उदितायोनिदितावेदिता	६ ७ १५
उतोपतिर्यउच्यते	६ १ ८	उत्तेवृहतोअर्चयः	६ ३ ३६	उदमेभारतद्युमत्	४ ५ २९	उदिद्वस्यरिच्यते	५ ३ १९
उतोपितृभ्यांप्रविदानु	३ १ २	उत्तेवयश्चिद्वसुतेरपसन्	२ १ ९	उदमेशुचयस्तव	६ ३ ३९	उदीरतामवरः	७ ६ १७
उतोसमह्यमिदुभिः	१ २ १०	उत्तेवयश्चिद्वसुतेः	५ १ ५	उदपसदसौसूर्यः	२ ५ १५	उदीरतांसूनृताउत्पुंरंधीः	२ १ ५
उतोसहस्रभर्णसं	७ १ ४१	उत्तेशतानमधवुञ्चभूय	१ ७ १५	उदपसन्नरुणाभानवोवृथा	१ ६ २४	उदीरयकवितमंकवीनां	४ २ १७
उतोहिवांदात्रासंति	३ ७ ११	उत्तेशुष्माजिहतां	८ ७ ३०	उदप्रुतो नवयो	८ २ १७	उदीरयथामरुतः	४ ३ १७
उतोहिवांपूर्याआविद्रि	३ ३ २४	उत्तेशुष्मासईरते	७ १ ७	उदभ्राणीवस्तनयन्	४ ७ १८	उदीरयपितराजारः	७ ६ १०
उतोहिवांरत्नधेयानि	५ ४ २०	उत्तेशुष्मासोअस्थुः	७ १ १०	उदसौसूर्योअगात्	८ ८ १७	उदीरयंतवायुभिः	५ ८ १८
उत्तराहमुत्तरः	८ ८ ३	उत्तेस्तभ्रामिपृथिवीं	७ ६ २८	उदस्तंभीत्समिधानाकम्	२ ८ २५	उदीराथामृतायुते	६ ५ १८
उत्तानपर्णेसुभगे	८ ८ ३	उत्तपुरस्तूर्यः	२ ५ १५	उदस्यवाह्वाशितिरा	५ ४ १२	उदीर्ध्वजीवोअसुर्नआगां	१ ८ ४
उत्तानायामजनयन्	२ ६ २	उत्तपूषण्युवां	४ ८ २३	उदस्यशुष्माद्भानुः	५ ३ २५	उदीर्ध्वनार्यभिर्जीवलोकं	७ ६ २७

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उदीर्वातःपतिवतीह्ये	८ ३ २४	उदुप्यदेवःसवितासुवायं	२ ८ २	उदुध्यध्वंसमनसः	८ ५ १८	उद्वेतिप्रसवीताजनानां	५ ५ ५
उदीर्वातोविश्वावसो	८ ३ २४	उदुप्यदेवःसविताहिरण्य	५ १ १५	उद्यत्सहःसहसुआजनिष्ट	४ १ २९	उद्वेतिसुभगोविश्वचक्षाः	५ ५ ५
उदुज्योतिरमृतविश्वजन्यं	५ ५ २३	उदुप्यदेवःसवितादमूना	५ १ १५	उद्यदिंदोमहतेदानवायं	४ १ ३३	उनत्तिभूमिपृथिवी	४ ४ ३०
उदुतिष्ठसवितः	५ ४ ५	उदुप्यदेवःसविता	५ ४ ५	उद्यन्नद्यभिन्नमहः	१ ४ ८	उन्मदितामौनेयेन	८ ७ २४
उदुतिष्ठस्वध्वरः	६ २ ९	उदुप्यवःसवितासुप्रणीत	६ २ २३	उद्यन्नस्यविष्टपं	६ ५ ६	उन्मध्वजमिर्वननां	७ ३ १९
उदुत्तमंसुमुग्धनः	१ २ १९	उदुप्यशरणेदिवः	६ २ २४	उद्ययमीतिसवितेववाहू	१ ७ २	उन्मापीताअयंसत	८ ६ २६
उदुत्तमंवरुणपाशमस्मत्	१ २ १५	उदुस्तोमांसोअश्विनोरबुध	५ ५ १९	उद्यस्यतेनवजातस्य	५ २ ३	उन्माममंदवृषभो	२ ७ १७
उदुत्यच्चक्षुर्महिमित्रयो	४ ८ ११	उदुस्त्रियाःसृजतेसूर्यःसचा	५ ६ १	उद्यामिवेत्तृणजो	५ ३ २२	उपक्रमस्वामर	६ ५ ३८
उदुत्यदशतंवपुः	५ ५ १०	उदुस्वानेभिरीरते	५ ८ २१	उद्वदनमैरतंदसनाभिः	१ ८ १९	उपक्षत्रंघृचीतहंति	१ ३ २१
उदुत्येअरुणसंवः	५ ८ १९	उदुअयाउपवक्तेव	५ १ १५	उद्वज्जमिःशम्याहंत्वापो	३ २ १४	उपक्षरंतिसिंधवोमयोभुवः	१ १ १०
उदुत्येमधुमत्तमाः	५ ७ २७	उदुपुणोवसोमहे	६ ५ ९	उद्वत्स्वसाअकृणोतना	२ ३ ६	उपक्षेतारस्तवसुप्रणीते	२ ८ १६
उदुत्येसूनवोगिरः	१ ३ १३	उद्वआजदंगिरोभ्यः	६ १ १५	उद्वयंतमसुस्परि	१ ४ ८	उपछायामिववृणं	४ ५ २८
उदुत्यंजातवेदसं	१ ४ ७	उद्वतेवशकुनेसामगायसि	८ १२	उद्वचक्षुर्वरुणसुप्रतीकं	५ ५ ३	उपतेगाइवाकरं	८ ७ १४
उदुब्रह्माण्यैरत	५ ३ ७	उद्वेदभिश्चुतामघं	६ ६ २१	उद्वपृक्षसोमधुमंत	३ ७ २१	उपतेधांसहमाना	८ ८ ३
उदुश्रियउपसोरोचमाना	५ १ ५	उद्वपयमधवन्नायुधानि	८ ५ २३	उद्वपृक्षसोमधुमंतो	५ ५ १	उपतेस्तोमान्पशुपाइवाकरं	८ ८ ६
उदुष्टुतःसमिधायुहोअद्यौ	२ ८ २५	उद्वोहदमपिबजहं	८ ५ २०	उद्वहरक्षःसहमूलमिन्द्र	३ २ ४	उपत्मन्यावनस्पते	२ ५ ९

ऋक्सं.

॥२४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उपत्यावहीगमतोविशन्नः	५ ५ २०	उपनोवाजाअध्वर	३ ७ ९	उपमाश्यावाःस्वनयेन	२ १ ११	उपस्रक्पुबपसतः	६ ५ १६
उपत्रितस्यपाप्योः	७ ५ ४	उपनोवाजिनीवसू	६ २ ६	उपमापद्वाद्वा	६ ५ ३	उपहूताःपितरःसोम्यासः	७ ६ १७
उपत्वाकर्मज्ञतये	६ २ १	उपनोहरिभिःसुतं	६ ६ २७	उपयमेतियुवतिः	५ १ २४	उपह्वयेसुदुधाधेनुमेतां	२ ३ १९
उपत्वाग्नेदिवैदिवै	१ १ २	उपप्रजिन्वन्नुशुती	१ ५ १५	उपयोनमोनमसिस्तभा	३ ६ ५	उपह्वयेसुहवमरुतं	७ ८ १०
उपत्वाजामयोगिरः	६ ७ ११	उपप्रयंतोअध्वरं	१ ५ २१	उपवएषेनमसाजिगीपा	२ ५ ४	उपहुरेगैरीणां	५ ८ १४
उपत्वाजुहोऽमम	६ ३ ३६	उपप्रागाच्छसनंवाज्यवा	२ ३ १३	उपवएषेवद्येभिःशूपैः	४ २ १४	उपहुरेपुयदचिध्वं	१ ६ १३
उपत्वारण्वसंदशं	४ ५ २८	उपप्रागात्परमंयत्सुधस्यं	२ ३ १३	उपशिक्षापतस्थुपः	६ ८ ९	उपाजिरापुरुहूतायससिः	३ २ १७
उपत्वासातयेनरो	५ २ १९	उपप्रागात्सुमन्मेधायिम	२ ३ ८	उपश्वासयपृथिवीं	४ ७ ३५	उपायातंदाशुपेत्यीय	५ ५ १८
उपनःपितृवाचर	२ ५ ६	उपप्रियंपनिम्रतं	७ २ १८	उपसद्यायमीहुषः	५ २ १८	उपावसृजन्मन्यासं	८ ६ ९
उपनःसवनागहि	१ १ ७	उपप्रेतकुशिकाश्चेतय	३ ३ २१	उपसर्पमातरंभूमिं	७ ६ २७	उपास्मैगायतानरः	६ ७ ३६
उपनःसुतमागहि	१ १ ३०	उपप्लवदमंडूकी	५ ७ ४	उपस्तुतिरौच्यमुर्गुये	२ ३ १	उपेदहंधनदामप्रतीतं	१ ३ १
उपनःसुतमागतं	४ ४ ९	उपब्रह्मवातावृषणाहरीं	५ ७ ३२	उपस्तुतिंनमसुदद्यतिच	२ ५ १२	उपेमसृक्षिवाज्यु	२ ७ २२
उपनःसुतमागहि	३ ३ ५	उपब्रह्माणिहरिवः	८ ५ २५	उपस्तुहिप्रथमंरत्नधेयं	४ २ १८	उपेदमुपपचनं	४ ६ २५
उपनःसूनवोगिरः	४ ८ १५	उपमंत्वामघोनां	६ ४ २२	उपस्तृणीतमत्रये	६ ५ १८	उपांअदर्शिश्नुन्ध्युवोनवक्षः	१ ७ ७
उपनोदेवाअवसागमंतु	१ ७ २५	उपमापेपिशत्तमः	८ ७ १४	उपस्थायमातरमन्नं	३ ३ १२	उपांनयस्ववृषणातपुष्पो	३ २ १७
उपनोयातमश्विना	६ २ २७	उपमामतिरस्थितं	८ ६ २६	उपस्थायंचरतियत्समारत	२ २ १४	उपांपमेपरांमृशमामं	२ १ ११

कोशः

॥२४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उपोमतिपृच्यते	७ २ २१	उभाभ्यां देवसवितः	७ २ १७	उरुनृभ्य उरुंगवे	६ ५ ३	उरौ देवा अनिवाधेस्याम	४ २ १९
उपोरथेषु पृषतीरयुग्ध्वं	१ ३ १९	उभावां मिद्राग्नी आहुवध्वै	४ ८ २९	उरुनो लो कमनुनेपि	४ ७ ३१	उरौ देवा अनिवाधेस्याम	४ २ २२
उपोरुरुच्येयुवतिर्नयो	५ ५ २४	उभाशंस्तानयामामविष्टा	२ ५ ३	उरुयज्ञाय चक्रथुरुलोकं	५ ६ २४	उरौ माहा अनिवाधेववध्वं	२ ८ १५
उपो पुजातमसुरं	७ १ २०	उभाहिदत्ताभिपजामयो	६ ६ ९	उरुहिराजावरुणश्चकारं	१ २ १४	उरौ वाये अंतरिक्षे मदैति	२ ८ २७
उपोषु शृणुही गिरः	१ ६ ३	उभे अस्मै पीपयतः	२ ७ ८	उरुगव्यूतिरभयानि	७ ३ २६	उर्वी पृथ्वी बहूलेदूरे	२ ५ ३
उपोहयद्विदथं वाजिनो गः	५ ६ १५	उभे चिदिद्रोदसी	५ ३ १	उरुणस्तन्वे इतने	६ ५ ३	उर्वी सन्ननी बृहती कृतेन	२ ५ ३
उपोहरीणां पतिं	६ २ १७	उभेद्यावापृथिवी विश्वमि	७ ३ ६	उरुते जयः पर्यति बुध	१ ७ २	उल्लकया तुं शुल्लकया तुं	५ ७ ९
उभयैते नक्षीयते	२ ६ १	उभेधुरौ वह्निरापि वदमानः	८ ५ १९	उरुवारथः परि नक्षति	३ ७ १९	उवाच मेवरुणो मेधिराय	५ ६ ९
उभयैशृणवच्चन	६ ४ ३६	उभे पुनामिरोदसी कृतेन	२ १ २२	उरुव्यचसामहिनी असुश्च	२ ३ ३	उवासोपा उच्छाच्चनु	१ ४ ३
उभयतः पर्वमानस्य	७ ३ १३	उभे भद्रे जोपयेते नमेने	१ ७ २	उरुव्यचसे महिने	५ ३ १६	उवे अबसुलाभिके	८ ४ २
उभया सोजातवेदः स्याम	२ ५ २१	उभेयत्तेमहिनाशुभ्रे अंधं	५ ६ २०	उरुव्यचानो महिपः	८ ७ १६	उवो चिथहिमघवन्	५ ४ ३
उभा उनुनंतदिदथं	८ ६ १	उभेयदिद्रोदसी	८ ७ २२	उरुशंसानमो वृधा	३ ४ ११	उशंतस्त्वानिधीमहि	७ ६ २२
उभाजिग्यथुर्न परां	५ १ १३	उभे सुश्रं दसर्पिषो	३ ८ २३	उरुण्याणो अभिशस्तेः	१ ६ २१	उशंता दूतानदभाय गोपा	५ ६ १३
उभा देवा दिविस्पृशा	१ २ ८	उभे सोमावचाकशन्	६ ८ २२	उरुण्याणी मापरादाः	६ ५ १२	उशंतिघाते अमृतांसः	७ ६ ६
उभा देवानुचक्षसा	६ ७ २५	उभो भया विभुपधेहि	८ ४ ५	उरुणसावसुतृपौ	७ ६ १६	उशना काव्यस्त्वा	६ २ १२
उभापिबतमश्विना	१ ३ ३५	उरुंगी भीरं जुनुपा	३ ३ १०	उरोष्टं दूराधंसः	४ २ ९	उशना यत्परावतः	५ ८ २३

ऋक्सं.

॥२५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
उशनायत्सहस्यै	४ १ २४	उपोनजारोविभावोसः	१ ५ १३	ऊर्जादेवाँअवस्योजसात्वाँ	६ ३ १८	ऊर्ध्वाहितेदिवेदेवे	६ ३ ४४
उशन्नपुणःसुमनाउपाके	३ ६ ३	उपोनजारःपृथुपाजो	५ २ १३	ऊर्जोनपाजातवेदः	८ ७ २८	ऊर्ध्वाधीतिःप्रत्यस्यप्रयाम	८ २०
उशिकपावकोअरतिः	७ ८ २९	उपोभद्रेभिरागहि	१ ४ ६	ऊर्जोनपातमध्वरे	३ १ ३०	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उशिकपावकोवसुर्मानुं	१ ४ २६	उपोमघोन्यावहसूनृते	३ ८ ६	ऊर्जोनपातमाहुवे	६ ३ ३८	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपःप्रतीचीभुवनानि	३ ४ ८	उपोयदक्षिसुमिथेचकथ	१ ८ २	ऊर्जोनपातिसहिनायस्	४ ८ १	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपआभाहिभानुना	१ ४ ४	उपोयदद्यभानुना	१ ४ ५	ऊर्जोनपातिसुभगं	६ १ २९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपउपोहिर्वसोअग्रं	७ ६ ३	उपोयेतेप्रयामेषु	१ ४ ३	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपसःपूर्वाअधयत्	३ ३ २८	उपोवाजेनवाजिनिप्रचैताः	३ ४ ८	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपसानकृतवो	८ ३ १३	उपोवाजं हिर्वसु	१ ४ ५	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपस्तचित्रमाभर	१ ६ २६	उपोवाजं हिर्वसु	१ ४ ५	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपस्तमश्यायशसंसुवीरं	१ ६ २५	उपोवाजं हिर्वसु	१ ४ ५	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपाअपस्वसुस्तमः	८ ८ ३०	उपोवाजं हिर्वसु	१ ४ ५	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपाउच्छन्तीसमिधाने	२ १ ७	उपोवाजं हिर्वसु	१ ४ ५	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपासानक्तावृहती	७ ७ ९	उपोवाजं हिर्वसु	१ ४ ५	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपोअद्येहगोमति	१ ६ २६	उपोवाजं हिर्वसु	१ ४ ५	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६
उपोदेव्यमर्त्याविभाहि	३ ४ ८	उपोवाजं हिर्वसु	१ ४ ५	ऊर्जोनपातसहसावन्	८ ६ १९	ऊर्ध्वोअग्निःसुमति	५ ४ ६

कोशः

॥२५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ऋचोअक्षरेपरमेव्योमन्	२ ३ २१	ऋतंवदवृत्तद्युम्न	७ ५ २६	ऋतस्यवाकेशिनायोग्या	२ ८ २७	ऋतावायस्प्रोदसी	३ १ १३
ऋजिप्यईमिद्रावतो न	३ ६ १६	ऋतंवाचेनमसापृच्छय	३ ५ ३	ऋतस्यवोरथ्यःपूत	४ ८ १२	ऋतुर्जनित्रीतस्या	२ ६ १०
ऋजीतेपरिवृद्धि	५ १ २१	ऋतंशंसतऋजुदीध्यानाः	८ २ १५	ऋतस्यहिधेनवोवावशानः	५ २०	ऋतेनऋतमपिहितं	४ ३ ३०
ऋजीत्येनोरुशती	८ ३ ७	ऋतज्येनक्षिप्रेण	२ ७ २	ऋतस्यहिप्रसितिर्द्योः	८ ४ २३	ऋतेनऋतंध्रुणधारयंत	४ १ ७
ऋजीपीशेनोददमानो	३ ६ १५	ऋतधीतयुआगत	४ ३ ५	ऋतस्यहिवर्तनयः	७ ५ ३३	ऋतेनऋतनियतमीळ	३ ४ २१
ऋजीपीवृज्रीवृषभस्तुरा	४ २ ११	ऋतमृतेनसपते	४ ४ ६	ऋतस्यहिशुरुधःसंति	३ ६ १०	ऋतेनदेवःसंविताशमातय	६ ६ ९
ऋजुनीतीनोवरुणः	१ ६ १७	ऋतस्यगोपानदभाय	७ २ ३०	ऋतस्यहिसदसो	८ ६ १०	ऋतेनदेवीरमृताअमृ	३ ४ २२
ऋजुःपवस्यवृजिनस्य	७ ४ १९	ऋतस्यगोपावधि	४ ४ १	ऋतायिनीमायिनी	७ ५ ३३	ऋतेनमित्रावरुणा	१ १ ४
ऋजुरिच्छंसोवनवत्	२ ७ ५	ऋतस्यजिह्वापवतेमधु	७ २ ३३	ऋतावरीदिवोअकैरबोध्या	४ ८	ऋतेनयावृतावृधा	१ २ ८
ऋज्रमुक्षण्यायने	६ २ २५	ऋतस्यतंतुर्विततः	७ २ ३०	ऋतावानऋतजाताऋता	५ ५ १०	ऋतेनहिष्मावृषभश्चिदक्तः	३ ४ २१
ऋज्राविद्रोतआददे	६ ५ ३	ऋतस्यदृढहाध्रुणानि	३ ६ १०	ऋतावानमृतायवो	६ २ १०	ऋतेनाद्रिर्व्यसन्भिदंतः	३ ४ २२
ऋतंचसुखंचाभीद्धात्	८ ८ ४८	ऋतस्यदेवाअनुव्रता	१ ५ ९	ऋतावानानिपेदतुः	६ २ २२	ऋतेसर्विदतेयुधः	६ २ ३४
ऋतंचिकित्वऋतमित्	४ १ ४	ऋतस्यपथिवेधा	४ ७ १७	ऋतावानंमहिषं	८ ७ २८	ऋदूदरेणसख्यांसचेय	६ ४ १२
ऋतंदिवेतदवोचंपृथिव्यै	२ ५ ३	ऋतस्यप्रेषाऋतस्यधीतिः	१ ५ १२	ऋतावानुयजियंविप्रमु	२ ८ १९	ऋधक्सावोमस्तो	५ ४ २७
ऋतंदेवायकृण्वते	२ ७ १२	ऋतस्यवृधउपसामिपण्यन्	४ ८	ऋतावानंविचेतसं	३ ५ ६	ऋधक्सोमस्वस्तये	७ १ ४१
ऋतंयेमानऋतमिद्वनो	३ ६ १०	ऋतस्यरश्मिमनुयच्छमा	२ १ ६	ऋतावानःप्रतिचक्ष्यानृता	२ ७ २	ऋधगित्थासमर्त्यः	६ ७ ६

ऋक्सं.

॥२६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ऋधृद्यस्तोसुदानवे	४ ५ १	ऋपभंसासमानानां	८ ८ २४	एंद्रयाहिहिरिभिः	६ ३ ११	एकस्मिन्योगेभुरणासमा	५ ५ १३
ऋध्यामस्तोमंसनुयाम	८ ६ २	ऋपिमनायऋपिकृत्	७ ४ ९	एंद्रयाह्यपनःप्रावतः	२ १ १८	एकस्यचिन्मेविभ्व१स्त्वो	२ ३ २५
ऋभुक्षणमिद्रमाहुवज्रत	१ ७ ३२	ऋपिनस्तुभ्वाविश्रुप्रशस्तः१	५ १०	एंद्रवाहोनृपतिवज्र	७ ८ २६	एकस्यावस्तोरावतंरणाय	१ ८ १२
ऋभुक्षणंनवर्तवे	६ ३ ४७	ऋपिर्विप्रःपुरएता	७ ३ २२	एंद्रसानसिरयि	१ १ १५	एकाचेतस्सरस्वतीनदीनां	५ ६ १९
ऋभुक्षणोवाजाः	५ ४ १५	ऋपिर्हिपूर्वजाअसि	५ ८ १७	एंद्रस्यकुक्षापवते	७ ३ ५	एकोद्वेवसुमतीसमीची	३ २ ३
ऋभुतोर्यिःप्रथमश्रव	३ ७ ७	ऋपिनरावंहसःपांचजन्यं	१ ८ १३	एकंचमसंचतुरःकृणोतन	२ ३ ४	एकोबहूनामसिमन्यवी	८ ३ १९
ऋभुमंतावृषणावाजवंता	६ ३ १६	ऋपेमंत्रकृतांस्तोमैः	७ ५ २८	एकंचयोविंशतिं	५ २ २६	एतंतेस्तोमंतुविजात	३ ८ १५
ऋभुमृभुक्षणोर्यि	३ ७ ९	ऋष्टयोवोमस्तो	४ ३ २२	एकनुत्वास्त्पतिपांचजन्यं४	१ ३ ३	एतंत्यहरितोदश	६ ८ २८
ऋभुर्कभुक्षाऋभुर्विधतः	८ ४ २७	ऋष्वस्त्वामिद्रशूरजातः	८ ८ ६	एकंविचक्रचमसंचतुर्व	३ ७ ७	एतंत्रितस्ययोपणः	६ ८ २८
ऋभुर्कभुभिर्भि	५ ४ १५	ऋष्वातेपादाप्रयजिगांसि	८ ३ ३	एकःसमुद्रोध्रुणः	७ ५ ३३	एतंमृजंतिमज्यं	६ ८ ५
ऋभुर्नइंद्रःशर्वसानवीया	१ ७ ३१	एंद्रुमिद्रायसिचत	६ २ १७	एकःसुपर्णःससमुद्रं	८ ६ १६	एतंमृजंतिमज्यं	७ १ ३
ऋभुर्नरथ्युनवं	६ ८ ११	एंद्रोपार्थिवंरयि	६ ८ १९	एकएवाग्निर्बहुधासमिद्धः	६ ४ २९	एतंमेस्तोममूर्भ्यं	४ ३ २९
ऋभुर्भरायसंशिशतुसा	१ ७ ३२	एंद्रोवर्हिःसीदंतु	७ ८ ९	एकपाद्भयोद्विपदो	८ ६ २३	एतंमेस्तोमंतनानसूर्यं	८ ४ २८
ऋभुविभवावाजइंद्रो	३ ७ ३	एंद्रनोगधिप्रियः	६ ७ १	एकयाप्रतिधापिबत्	६ ५ २९	एतंवांस्तोममश्विनौ	७ ८ १८
ऋभुश्चक्रइड्यंचारुनाम	२ ८ २५	एंद्रयाहिपीतयं	६ ३ ९	एकराळस्यभुवनस्यराज	६ ३ १९	एतंशर्वधामस्यसूरैः	२ १ ३
ऋश्योनृत्पृथ्वन्नवपानमार्गः	७ ३१	एंद्रयाहिमत्स्व	५ ७ १४	एकस्त्वष्टुरश्वस्याविशस्ता	२ ३ १०	एतंशंसमिद्रास्मयुष्टं	८ ४ २८

कोशः

॥२६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एतत्तुल्येअवीवशन्	६ ८ ११	एताअपेत्यललाभवती	३ ५ २६	एतानोअग्नेसौभगा	५ २ ४	एतेअसृग्रमाशवः	७ १ ३०
एतत्तुल्येपतयन्तिश्चयातवः	५ ७ ८	एताउत्याउपसःकेतुमक्रत	१ ६ २४	एतानोअग्नेसौभगा	५ २ ६	एतेअसृग्रमिंदवः	७ १ २४
एतत्तुल्येप्रत्यदश्रन्	२ ५ १४	एताउत्याःप्रत्यदश्रन्पुरस्ता	५ ५ २५	एतान्यग्नेनवृतिर्नव	८ ५ १३	एतेतंद्रजंतवः	१ ६ २
एतच्चनत्वोविचिकेतदेपां	२ २२	एताचिकित्वोभूमानिपा	१ ५ १४	एतान्यग्नेनवृतिसहस्रा	८ ५ १३	एतेत्येभानवोदशताया	५ ५ २२
एतत्तंद्रवीथं	६ ४ २४	एताच्योत्तानितेकृता	६ ५ ३०	एतायामोपगव्यंत	१ ३ १	एतेत्येवृथगग्रयः	६ ३ २९
एतत्तंद्रवृणुक्थं	१ ७ ११	एतातेअग्रउचथानिवेधः	१ ५ २०	एतावतश्चिदेपां	५ ८ २०	एतेद्युग्नेभिर्विश्वं	५ २ १०
एतत्तंद्रद्रियमचेति	४ ६ २३	एतातेअग्रउचथा	३ ४ १९	एतावतस्तईमहे	६ ४ १५	एतेधामान्यार्या	७ १ ३२
एतत्तन्नयोजनमचेति	१ ६ १४	एतातेअग्नेजनिमासनानि	२ ८ १६	एतावतस्तेवसो	६ ४ १७	एतेधावन्तींदवः	६ ८ ११
एतदस्याअनःशये	३ ६ २१	एतात्यातेश्रुत्यानि	८ ७ २६	एतावद्वावृषण्वसू	५ ८ ६	एतेनरःस्वपसो	८ ३ ९
एतद्वेदुतवीथं	३ ६ २०	एताधिर्यकृणवांमासखायः	४ २ ७	एतावद्वेदुपस्व	४ ४ २२	एतेनाग्नेब्रह्मणावावृषस्व	१ २ ३५
एतद्वचोजरितर्मापिमृष्टाः	३ २ १३	एतानिधीरोनिण्या	५ ४ २३	एतावानस्यमहिमा	८ ४ १७	एतेपूताविपश्चितः	६ ८ १२
एतमुल्यंदशक्षिपः	६ ८ ५	एतानिभद्राकलशक्रियाम	७ ७ ३०	एताविश्वाचकृवाँइद्रभू	४ १ २५	एतेपूताविपश्चितः	७ ५ ३
एतमुल्यंदशक्षिपः	७ १ १९	एतानिवांमश्चिनावधेना	२ ८ ५	एताविश्वाविदुपेतुभ्यं	३ ४ २२	एतेपृष्ठानिरोदसोः	६ ८ १२
एतमुल्यंमदच्युतंसहस्रं	७ ५ १९	एतानिवांमश्चिनावीर्याणि	१ ८ १७	एताविश्वासवना	८ १ ९	एतेमृष्टाअमर्त्याः	६ ८ १२
एताअग्रआशुपाणासइष्टीः	५ ६ १६	एतानिवांश्रवस्यासुदानू	१ ८ १४	एवावोवश्भ्युद्यता	२ ७ १४	एतेवदंतिशतवत्	८ ४ २९
एताअपेतिहृद्यात्	३ ८ १०	एतानिसोमपवमानः	७ ३ ३	एतिप्रहोतावृतमस्य	२ २ १३	एतेवदंत्यविदन्नना	८ ४ २९

ऋक्सं.

॥२७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एतेवाताह्वोरवः	६ ८ १२	एदंमस्तोअश्विना	४ १ २०	एवाअग्निमजुयंसुः	३ ८ २३	एवातेव्यमिद्रभुंजतीनां	८ ४ १६
एतेविश्वानिवार्यापवमाना	६ ८ ११	एदुमध्वोमदितरं	६ २ १८	एवाअग्निवसुयवः	४ १ १८	एवातेहारियोजनासुवृक्तिः	४ ४ २९
एतेशमीभिःसुशमी	७ ७ २१	एनांगूपेणव्यमिद्रवंतः	१ ७ २३	एवाकविस्तुवीरवाँऋतज्ञा	८ २ ८	एवात्वामिद्रवज्रित्रव	३ ६ १
एतेसोमाअतिवाराणि	७ ३ २४	एनामंदानोजहिशूर	४ ७ १९	एवाग्निंसहस्यं	५ ४ ९	एवादेवदेवताते	७ ४ १६
एतेसोमाअभिगव्या	७ ३ २२	एनावयंपयसापिन्वमानाः	३ २ १२	एवाग्निर्गोतमेभिर्ऋतावा	१ ५ २५	एवादेवाँइन्द्रोविष्ये	८ १ ८
एतेसोमाअभिप्रियं	६ ७ ३०	एनाविश्वान्युर्यआ	७ १ २०	एवाग्निर्मतैःसह	८ ६ १९	एवानइंद्रवार्यस्य	५ ३ ८
एतेसोमाअसृक्षत	७ १ २८	एनावोअग्निमसा	५ २ २१	एवाचत्वंसरमआ	८ ६ ६	एवानइंद्रवार्यस्य	५ ३ ९
एतेसोमाःपवमानासः	७ २ २२	एभिर्द्युभिःसुमनाएभिरि	१ ४ १५	एवाजज्ञानंसहसे	४ ७ १०	एवानइंद्रोअभि	७ ४ १५
एतेसोमासआशवः	६ ८ १२	एभिर्नइंद्राहभि	५ ३ १२	एवातेइंदोसुभवं	७ ३ ४	एवानइंद्रोतिभिस्व	४ २ २
एतेसोमासइंद्रवः	७ १ ३	एभिर्नृभिर्निद्रत्वायुभि	३ ५ २०	एवातेइंद्रोचथमहे	२ ६ २४	एवानइंद्रोमघवाविरुषी	३ ५ २४
एतेस्तोमानुरानृतम	५ २ ३०	एभिर्नोअकैर्भवानो	३ ५ १०	एवातेदिंद्रइंद्रुना	८ ८ २	एवानपातोमस्तस्य	४ ८ १०
एतोन्वद्यसुधोइभवांस	४ २ २६	एभिर्भवसुमनाअग्ने	३ ४ २२	एवातेमादुरुतशृणवः	५ ३ १०	एवानूनमुपस्तुहि	६ २ १९
एतोन्विद्रंस्तवाम	६ २ १८	एमाअगमत्रेवतीः	७ ७ २६	एवाताविश्वाचक्रवांसं	४ ६ ३	एवानृभिर्निद्रःसुश्रवस्या	२ ४ २१
एतोन्विद्रंस्तवामेशा	६ ५ ३७	एमाशुमाशवेभर	१ १ ८	एवातेअग्नेविसृदो	७ ७ ३	एवानोअग्नेअमृतैषु	२ ५ २१
एतोन्विद्रंस्तवामशुद्धं	६ ६ ३१	एमेनंप्रत्येतन	४ ७ १३	एवातेअग्नेसुसतिचक्रानः	४ १ २१	एवानोअग्नेविश्व	५ ४ १०
एतोमेगावौप्रभरस्य	७ ७ १८	एमेनंसृजतासुते	१ १ १७	एवातेगृसमदाःशूर	२ ६ २४	एवानोअग्नेसमिधावृध्वानः	७ ७ २

कोशः

॥२७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एवानोअग्नेसुमिधावृधाना १	७ ४	एवामृतायमहेक्षयाय	७ ५ २०	एवाह्यस्युकाम्या	१ १ १६	एपइंद्रायवायवे	६ ८ १७
एवानःसोमपरिषिच्य	७ २ २०	एवाराजेवक्रतुमान्	७ ३ २६	एवाह्यस्यसूनुता	१ १ १६	एपउस्यपुरुवतः	६ ७ २१
एवानःसोमपरिषिच्य	७ ४ १८	एवारातिस्तुवीमघ	६ ६ २०	एवेद्राग्निभ्यापितृवन्नवीय	६ ३ ३५	एपउस्यवृपारथः	६ ८ २८
एवानःस्पृधःसमजा	४ ६ २०	एवारैवृषभासुते	६ ३ ४९	एवेद्राग्निभ्यामहा	४ ४ ३२	एपएतानिचकार	५ ७ २३
एवापतिद्रोणसाचं	७ ८ २६	एवावैदस्ववरुणंवृहंतं	६ ३ २८	एवेद्राग्नीपिवासासुतस्य	१ ७ २७	एपकविरभिष्टुतः	६ ८ १७
एवापवस्वमदिरः	७ ४ १३	एवावसिष्टइंद्रं	५ ३ १०	एवेदिंद्रायवृषभार्य	३ ५ २०	एपक्षेत्रिरथवीतिः	४ ३ २९
एवापाहिप्रलथा	४ ६ १	एवावस्वइंद्रःसत्यः	३ ६ ६	एवेदिंद्रवृषणं	५ ३ ७	एपगव्युरचिक्रदत्	६ ८ १७
एवापित्रेविश्वदेवाय	३ ७ २७	एवावामहृऊतये	६ ३ २१	एवेदिंद्रःसुतेअस्तावि	४ ६ १६	एपग्रावेवजरितातइंद्र	४ २ ७
एवापुनानइंद्रयुः	६ ७ २७	एवावामहृऊतये	६ ३ २८	एवेदिंद्रःसुहव	४ ७ १	एपच्छागःपुरोअश्वेन	२ ४ ७
एवापुनानोअपस्वः	७ ४ १	एवासत्यमघवानायुवं	३ ६ १७	एवेदेतेप्रतिमारोचमाना	२ ३ २६	एपतुन्नोअभिष्टुतः	७ २ १७
एवापृतेःसूनुर्वीवृधदः	८ २ ५	एवाहितेविभूतयः	१ १ १६	एवेदेपतुविकूर्मिः	५ ७ २३	एपतेदेवनेता	४ ३ ४
एवापृतेःसूनुर्वीवृधदः	८ २ ८	एवाहितेशंसर्वनासमुद्रे	२ ४ १४	एवेदेपापुरुतमाहृशेकं	२ १ ८	एपदिवंविधावति	६ ७ २१
एवावभ्रोवृषभचे	२ ७ १८	एवाहित्वामृतुथायातय	४ १ ३३	एवेद्यूनैयुवतयोनमत	७ ७ २५	एपदिवंव्यासरत्	६ ७ २१
एवामहस्तुविजातस्तुवि	२ ५ १३	एवाहिमांतवसंजुः	७ ७ २१	एवेनसद्यःपर्येतिपार्थिवंमु	२ १ १४	एपदेवःशुभायुते	६ ८ १८
एवामहान्वहदिवः	८ ७ २	एवाहिमांतवसंवर्धयति	७ ७ २०	एवेन्नुकंसिंधुमेभिः	५ ३ २२	एपदेवोअमर्त्यः	६ ७ २०
एवामहोअसुर	८ ५ १५	एवाह्यसिवीर्युः	६ ६ २०	एवैवापागपरैसंतु	७ ८ २७	एपदेवोरथयति	६ ७ २०

कृत्सं.

॥२८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एषदेवोविपन्युभिः	६ ७ २०	एषवःस्तोमोमरुतइयंगीः	२ ४ ५	एषसूर्यमरोचयत्	६ ८ १८	एषस्यभानुरुदियति	३ ७ २१
एषदेवोविपाकृतः	६ ७ २०	एषवःस्तोमोमरुतः	२ ४ ७	एषसूर्येणहासते	६ ८ १७	एषस्यमद्योरसः	६ ८ २८
एषद्रप्सोवृषभो	४ ७ १३	एषवःस्तोमोमरुतोममस्वा	२ ४ ११	एषसोमोअधित्वचि	७ २ १२	एषस्यमानुपीष्वा	६ ८ २८
एषधियायात्यण्व्या	६ ८ ५	एषवसूनिपिन्दना	६ ८ ५	एषःस्तोमइंद्रतुभ्यमस्मे	२ ४ १५	एषस्यमित्रावरुणानृक्षः	५ ५ १
एषनृभिर्विनीयते	६ ८ १७	एषवादेवावश्विना	३ ५ १६	एषःस्तोमोअचिक्रदत्	५ ३ २	एषस्यवापूर्वगतैवमख्ये	५ ५ १३
एषपवित्रैअक्षरत्	६ ८ १८	एषवास्तोमोअश्विनावका	२ ५ १	एषःस्तोमोमहउग्राय	५ ३ ८	एषस्यसोमोमतिभिः	७ ४ ८
एषपुनानोमधुमाँ	७ ५ २३	एषवाजीहितोनृभिः	६ ८ १८	एषःस्तोमोवरुणमित्रतुभ्यं	५ ५ ६	एषस्यसोमःपवते	७ ३ ९
एषपुरुधियायते	६ ८ ५	एषविप्रैरभिष्टुतः	६ ७ २१	एषःस्तोमोवरुणमित्रतुभ्यं	५ ५ ७	एषहितोविनीयते	६ ८ ५
एषप्रकोशेमधुमान्	७ ३ २	एषविश्ववित्पवते	७ ४ २२	एषःस्तोमोमारुतंशर्धोअच्छ	२ १९	एषागोभिररुणेभिः	४ ४ २३
एषप्रलेनजन्मना	६ ७ २१	एषविश्वानिवायाँ	६ ७ २०	एषस्यकारुर्जरेसूक्तैः	५ ५ १५	एषाजनैर्दर्शिताबोधयंती	४ ४ २३
एषप्रलेनमन्मना	६ ८ ३२	एषवृषावृषवतः	७ १ २६	एषस्यतैतन्वोनृम्ण	२ ७ २५	एषादिवोदुहिताप्रत्यदर्शि	१ ८ २
एषप्रलेनवयसा	७ ४ २०	एषवृषाकनिक्रदत्	६ ८ १८	एषस्यतैपवते	७ ४ २०	एषादिवोदुहिताप्रत्यदर्शि	२ १ ७
एषप्रपूर्वीरवतस्यचत्रिपः	१ ४ २१	एषशुष्यसिप्यदत्	६ ८ १७	एषस्यतेमधुमाँइंद्र	७ ३ २२	एषानेत्रीराधसःसूनृताना	५ ५ २३
एषरुक्मिभिरीयते	६ ८ ५	एषशुष्यदाभ्यः	६ ८ १८	एषस्यधारयासुतः	७ ५ १७	एषाप्रतीचीदुहिता	४ ४ २३
एषवःस्तोमोमरुतइयंगीः	२ ३ २६	एषशृगाणिदोधुवत्	६ ८ ५	एषस्यपरिपिच्यते	७ १ २६	एषाययौपरमादन्तः	७ ३ २३
एषवःस्तोमोमरुतइयंगीः	२ ४ ३	एषसुवानःपरिसोमः	७ ३ २३	एषस्यपीतयैसुतः	६ ८ २८	एषायुक्तपरावतः	१ ४ ४

कोशः

॥२८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
एषाव्येनीभवति	४ ४ २३	एह्युपुत्रवाणितेमे	४ ५ २४	ओत्येनरइंद्रमूतयेगुः	१ ७ १८	औच्छत्सारात्रीपरितकम्या	१ २८
एषाशुभ्रानतन्वोविदा	४ ४ २३	ऐच्छामत्वाबहुधाजातवेद	१ १०	ओमानमापोमानुपी	४ ८ ९	और्वभृगुवच्छचिं	६ ७ ९
एषास्यानव्यमायुर्दधाना	५ ५ २७	ऐतात्रथेषुतस्थुपः	४ ३ ११	ओमासश्रवणीधृतो	१ १ ६	कंकतो नकंकतो	२ ५ १४
एषास्यानोदुहिता	५ १ ६	ऐतुपूपायिभंगः	६ २ ४०	ओर्वप्राअमर्त्या	८ ७ १४	कंतेदानाअसक्षत	६ ४ ४५
एषास्यायुजानापरकात्	५ ५ २२	ऐभिरमेदुवोगिरः	१ १ २६	ओश्रुष्टिर्विद्व्या	५ ४ ७	कनश्चित्रमिपण्यसिचिकि	८ ५ १४
एषास्यावोमरुतोनुभर्त्री	१ ६ १४	ऐभिरमेसरथयाह्यर्वाङ्	२ ८ २७	ओपधयःसंवदन्ते	८ ५ ११	कंयाथःकंहगच्छथः	४ ४ १३
एषोउपाअपूर्व्या	१ ३ ३३	ऐभिर्देववृष्ण्यापौस्यानि	८ १ १७	ओपधीःप्रतिमोद्ध्वं	८ ५ ८	कःकुमारमंजनयत्	८ ७ २३
एहगमन्नृपयःसोम	८ ६ ६	ऐपुचाकन्धिपुरुहूत	८ ८ ५	ओपधीरितिमातरः	८ ५ ८	कःस्विदृक्षोनिष्ठितोमध्ये	२ ४ २८
एहदेवामयोभुवा	१ ६ २७	ऐपुचेतदृषण्वती	६ ५ ४	ओपमित्पृथिवीमहं	८ ६ २७	कडमंदशभिर्मम	३ ६ १२
एहवाप्रुषितप्सवः	५ ८ ७	ऐपुद्यावापृथिवीथातं	८ ४ २७	ओपुष्ट्विराधसो	५ ४ २९	कडमंवांनिण्यमाचिकेत	१ ७ १
एहहरीब्रह्मयुजा	५ ७ २२	ऐपुधावीरवद्यशः	४ ४ २२	ओपुप्रयाहिवाजैभिः	५ ७ २०	कईवेदसुतेसचा	६ ३ ६
एहिमेहिक्षयोदिवि	६ ४ ४४	ओकिवांसासुतेसचा	४ ८ २५	ओपुवृष्णःप्रयज्यून	५ ८ २४	कईव्यक्तानरःसनीळाः	५ ४ २३
एहिमनुर्देवयुः	८ १ १०	ओचित्सखायसख्याववृ	७ ६ ६	ओपुस्वसारःकारवैश्रुणोत	३ २ १३	कईपतेतुज्यतेकोवि	१ ६ ८
एहिवांविमुचोन	४ ८ २१	ओजस्तदस्यतित्विपे	५ ८ ९	ओपूणोअमेश्रुणुहित्वं	२ २ ४	कईस्तवृत्कःपृणात्कोयजाते	४ ७ ३२
एहिस्तोमाअभिस्वर	१ १ १९	ओजिष्टेतमध्यतो	३ १ २१	ओष्टाविष्मध्वास्त्रेवदंता	२ ८ ५	कउनुतेमहिमनःसमस्या	८ १ १५
एहमइहहोतानि	१ ५ २४	ओत्यमह्नुआरथं	६ २ ५	ओसुष्टतइंद्रयाहि	२ ४ २०	कउश्रवत्कतमोयज्ञियानां	३ ७ १९

ऋक्सं.

॥२९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
कुकुर्देवेवृषभोयुक्तआसीत् ८	५ २०	कथानूनंवांविमंनोउपस्तव ६	६ ९	कदाभुवन्नथक्षयाणिब्रह्म ४	७ ७	कद्वक्तस्यधर्णसि १	७ २१
कुकुहंचित्वाकवे ६	३ ४४	कथामहामवृधत्कस्यहोतुः ३	६ ९	कदामर्लमराधसं १	६ ६	कद्वोअद्यमहानां ६	६ २९
कुकुहःसोम्योरसः ७	२ १४	कथामहेपुष्टिभरायपूष्णे ३	४ २१	कदावसोस्तोत्रंहयतः ८	५ २६	कनिकदज्जनुपंप्रब्रुवाणः २	८ ११
कण्वाइवभृगवःसूर्याइव ५	७ २८	कथामहेरुद्रियायव्रवाम ४	२ १५	कदावीतौग्योविधत् ५	८ ५	कनिकदत्कलशेगोभिरज्य ७	३ १०
कण्वाइंद्रंयदकृत ५	८ ९	कथाराधामसखा १	३ २३	कदासूनुःपितरंजातइच्छा ८	५ ३	कनिकददनुपन्थामृतस्य ७	४ १७
कण्वासइंद्रतेमति ५	८ १५	कथाशर्धायमरुतामृताय ३	४ २१	कदित्थान्तुःपात्रंदेवयुतां १	८ २४	कनिकंतिहरिरासूज्यमानः ७	४ ५
कण्वेभिर्ष्टणवाधूपत् ६	३ ५	कथाशृणोतिहूयमानमि ३	६ ९	कदुगुम्नमिंद्रत्वावतोत्तृन् ७	७ २२	कनीनकेवविद्धे ३	६ ३०
कतरापूर्वाकतरापरायोः २	५ २	कथासुबाधःशशमानोअ ३	६ ९	कदुप्रियायुधामेननामहे ४	३ २	कन्नव्योअतुसोनां ५	७ २७
कत्यग्रयःकतिसूर्यासः ८	४ १३	कथाहृतद्वरुणायत्वमग्ने ३	४ २०	कदुप्रेष्टाविपारंयीणां २	४ २५	कन्याइवचहृतुमेतवारं ३	८ ११
कथाकदस्याउपसोव्युष्टौ ३	६ ९	कथोनुतेपरिचराणिविद्वा ४	१ २५	कदुस्तुवंतंक्तयंतदेव ५	७ २७	कन्याइवारवायुती ६	६ १४
कथाकविस्तुत्रीरवान्कया ८	२ ६	कदस्विपंतसूरयः ६	६ २९	कदन्वस्याकृतं ६	४ ४९	कन्यैवतन्वांशाशदाना २	१ ५
कथातएतदहमाचिकेतं ७	७ २०	कदाक्षत्रश्रियंनरमा १	२ १६	कदमहीरधृष्टाअस्यतवि ६	४ ४९	कपृन्नरःकपृथमुद्धातन ८	५ १९
कथातेअग्नेशुचयंतआयोः २	२ १६	कदागच्छाथमरुतः ५	८ २३	कदन्नूनंकंधप्रियः १	३ १५	कमुष्विदस्पसेनया ६	५ २५
कथादाशेमनमसासुदानू ४	२ १६	कदाचनस्तरीरसि ६	४ १९	कदन्नूनंकंधप्रियः ५	८ २४	कमेतत्वंयुवतेकुमारं ३	८ १४
कथादाशेमाग्रये १	५ २५	कदाचनप्रयुच्छस्यु ६	४ २१	कद्विण्यासुवृधसानोअग्ने ३	४ २१	कयातच्छृण्वेशच्याशचिष्ट ३	६ ४
कथादेवानांकृतमस्पयाम ८	२ ६	कदातइंद्रगिर्वणः ६	१ ११	कद्रुद्रायुप्रचेतसे १	३ २६	कयातेअग्नेअङ्गिरः ६	६ ५

कोशः

॥२९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
कयात्वंनऊत्या	६ ६ २४	कविनेचक्षाअभिपीमचष्ट ३	३ २५	कस्यवृषासुतेसचा	६ ६ २४	किनोअस्यद्रविणंकद्वरखं	३ ५ ३
कयानश्चित्रआभुवदूती	३ ६ २४	कविर्वेधस्यापयंपिमाहिनं ७	३ ७	कस्यस्त्रित्सवनंवृषा	६ ४ ४५	किनोआतरगस्यं	२ ४ १०
कयानोअन्नकृतयन्नतेन	४ १ ४	कवीनोमित्रावरुणा	१ १ ४	कातउपेतिर्मनसः	१ ५ २४	किंभातासुद्यदनाथंभवा	७ ६ ८
कयानोअग्नेविवसःसुवृक्तिः	२ ११	कश्छंदसांयोगमावेदधीर	८ ६ १७	कातेअस्यरंरुतिःसूक्तैः	५ ३ १३	किंमयस्विचमसएपास	३ ७ ५
कयाशुभासवयसः	२ ३ २४	कस्तउपःकधप्रिये	१ २ ३१	कामर्यादावयुनाकद्वामं	३ ५ ३	किसक्रधकृणवयंसहस्रं	३ ५ २५
करंभओपधेभव	२ ५ ७	कस्तमिदृत्वावसुं	५ ३ १९	कामस्तदग्रेसमवर्ततावि	८ ७ १७	किमुवाहोस्वंगुरे	८ ४ २
कर्णगृह्यामधवाशौरदेव्यः	६ ५ १०	कस्तेजामिर्जनानां	१ ५ २३	कार्यमानोवनात्वं	३ १ ५	किंस्विदासीदधिष्ठानमारं	८ ३ १६
कहिंस्त्रित्तिद्विद्वयन्नृभिर्नृन् ४	७ ७ ७	कस्तेमदइंद्ररत्योभूत्	७ ७ ७	काराधुद्धोत्राश्विनावां	१ ८ २२	किंस्विद्वनंकउसवृक्षआस	८ ३ १६
कहिंस्त्रित्तिद्विद्वयज्जिरे	४ ७ ७	कस्तेमातरंविधवांसचक्रत् ३	५ २६	कारुरहंततोभिपक्	७ ५ २५	किंस्विद्वनंकउसवृक्षआस	७ ७ २८
कहिंस्त्रित्सातइंद्रचेत्यास	८ ४ १६	कस्त्वासत्योमदानां	३ ६ २४	कावांभूदुपमातिःकयानः	३ ७ १९	किंस्विन्नोराजाजगृहेकद	७ ६ ११
कविकेतुंधासिभानुमद्रे	५ २ ९	कस्साअधसुजातय	४ ३ १३	काव्येभिरदाभ्या	५ ५ ११	कितवासोयद्रिरिपुर्नदी	४ ४ ३१
कविमृजंतिमर्ज्यं	७ १ ३३	कस्यनूनंकतमस्यामृतानां	१ २ १३	कासीप्रमाप्रतिमाकिंनि	८ ७ १८	किमंगत्वाब्रह्मणःसोमगो	४ ८ १४
कविशशासुःकवयोदब्धाः	४ १८	कस्यनूनंपरीणसः	६ ६ ६	कासुष्टुतिःशवसःसूनुमि	३ ६ ११	किमंगत्वामधवन्भोजमा	७ ८ २२
कविःकवित्वादिविरूपमा	८ ७ १०	कस्यब्रह्माणिजुजुपुयुवां	२ ३ २४	कितेकृण्वंतिकीकटेपुगा	३ ३ २१	किमंगरध्रचोदनः	६ ५ ३५
कविमग्निमुपस्तुहि	१ १ २३	कविर्ननिण्यंविदथानि	३ ५ १७	किदेवेपुत्यजुपनश्चकथं	८ १ १४	किमत्रदस्त्राकृणुथः	२ ४ २७
कविमिवप्रचैतसं	६ ६ ५	करंभओपधेभव	२ ५ ७	किनइंद्रजिघांससि	२ ४ १०	किमन्येण्यासते	५ ८ २६

ऋक्सं.

॥३०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
किमयंत्वावृषाकपिः	८ ४ १	कीरिश्चिद्विस्वामवसेजुहा	५ ३ ४	कुविद्वृपण्यंतीभ्यः	६ ८ ९	कृतेचिदत्रमरुतोरणत	५ ४ २७
किमस्यमदेकिम्वस्यपीता	४ ६ २३	कृतस्त्वमिन्द्रमाहिनः	२ ३ २४	कुविन्नोअग्निरुचयस्य	२ २ १२	कृतंचिद्विष्मासनेमिद्वेषः	३ ५ १०
किमार्गासवरुणज्येष्ठ	५ ६ ८	कुत्राचिद्यस्यसमृतौ	३ ८ २४	कुविन्मागोपांकरसेजनस्य	३ ३ ७	कृतंनश्चघ्नीविचिनोतिदेव	७ ८ २४
किमादमंत्रस्यसखिभ्यः	३ ६ १०	कुत्साएतेहयश्वायशूषं	५ ३ ९	कुपुंभक्तस्तद्वीत्	२ ५ १६	कृतंनोयज्ञंविदथेषुचारं	५ ६ ६
किमादुतासिवृत्रहन्	३ ६ २०	कुत्सायशुष्णसशुपुनिबर्ही	५ १९	कुहत्याकुहनुश्रुता	४ ४ १३	कृधिरत्नसुसन्नितः	३ १ १
किमिच्छंतीसरमाप्रेदमा	८ ६ ५	कुमाराश्चित्पितरं	२ ७ १८	कुह्यातांसुष्टुतिक्वाव्यस्य	१ ८ १५	कृधीनोअहयोदेवस	८ ४ २७
किमित्तेविष्णोपरिचक्ष्यंभू	५ ६ २५	कुमारमातायुवतिःसमुध्वं	३ ८ १४	कुहश्रुतइन्द्रःकस्मिन्नद्य	७ ७ ६	कृधीरत्नयजमानाय	५ २ २१
किमिदंवापुराणवत्	६ ३ २०	कुरुश्रवणमावृणि	७ ८ १	कुहस्थःकुहजग्मतुः	६ ५ १८	कृपञ्जित्फालआशितंकृणो	८ ६ २३
किमुश्रेष्ठःकियविष्टोना	२ ३ ४	कुर्मस्तआयुरजयंदग्ने	८ १ ११	कुहस्विदोपाकुहवस्तोरश्चि	७ ८ १८	कृष्णंतएमरुशतःपुरोभाः	३ ५ ७
किमुष्विदस्यैनिविदोभनं	३ ५ २६	कुविच्छकंकुवित्करत्	६ ६ १४	कृचिजायतेसनयासुनव्यः	७ २ ३२	कृष्णंनियानंहरयःसुपर्णा	२ ३ २३
किमुनुवःकृणवामा	२ ७ ११	कुविस्सदेवीःसनयोनवो	३ ८ १	कृष्टोदेवावश्विना	४ ४ १३	कृष्णप्रुतौवेविजेअस्य	२ २ ५
किमेतावाचाकृणवातवाहं	८ ५ १	कुविस्सस्यप्रहित्रजं	४ ७ २५	कृणुष्वपाजःप्रसितिंनपू	३ ४ २३	कृष्णांयदेनीमभिवर्षसा	७ ५ ३१
कियतीयोपांमर्त्यतोवधू	७ ७ १७	कुविस्सुनोगविष्टये	६ ५ २६	कृणोतधूमवृषणम्	३ १ ३३	कृष्णःश्वेतोरुपोयामोअस्य	७ ७ ३
कियत्स्विद्विद्वोअध्येति	३ ५ २३	कुविदङ्गनमसायेवधासः	५ ६ १३	कृणोत्यस्मैवरिवोयड्वा	३ ६ १२	कृष्णायद्वोष्वरुणीपुसीदं	८ १ २६
कियात्यायत्समयाभवाति	१ ८ २	कुविदङ्गप्रतियथाचिदस्य	८ २ ६	कृण्वंतोवरिवोगवै	७ १ २४	कृष्णारजांसिपत्सुतः	६ ३ ३०
कीदृङ्गिन्द्रःसरमेकादशी	८ ६ ५	कुविदङ्गयवमंतोयवंचित्	८ ७ १९	कृतानीदस्यक्त्वा	७ १ ४	केतुकृण्वन्दिवस्परि	७ १ ३७

कोशः

॥३०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
केतुकृण्वन्नकेतवे	१ १ ११	कोददशप्रथमंजायमानं	२ ३ १४	कोवेदनूनमेपां	४ ३ २८	कृत्वःसमहदीनता	५ ६ ११
केतुयुजानांविदथस्यसाध	२ ८ २०	कोदेवयंतमश्रवत्	१ ३ २१	कोवोतमैरुतऋष्टिविद्यु	२ ४ ६	कृव्यादमभिप्रहिणोमिदूरं	७ ६ २१
केतेअग्नेरिपवेबंधनास	४ १ ४	कोदेवानामवोअद्यावृणीते	६ १३	कोवोमहांतिमहतामुद	४ ३ २४	क्राणारुद्रामरुतोविश्वकृष्ट	८ ४ २४
केतेनरइंद्रयेतइषे	८ १ ९	कोनानामवचसासोम्याय	३ ६ १३	कोवोवपिष्टुआनरो	१ ३ १३	क्राणारुद्रेभिर्वसुभिःपुरो	१ ४ २३
केतेनशर्मन्त्सचतेसुषाम	६ ४ ३५	कोनुमर्याअभिथितः	६ ३ ४९	कृतुप्रावांजरिताशश्वताम	८ ५ १७	क्राणाशिशुर्सेहीना	७ ५ ४
केमेमर्यकवियवंतगोभिः	३ ८ १४	कोनुवांमित्रावरुणावृता	४ २ १३	कृत्यंतिकृतवोहृत्सुधीत	८ २ ६	क्रीळंतोरश्मआभुवःसं	४ १ ११
केश्य१मिकेशीविपं	८ ७ २४	कोनुवांमित्रास्तुतः	४ ४ ५	कृत्यंतिक्षितयोयोगजग्र	३ ६ ११	क्रीळंत्यस्यसूनृता	६ १ ८
केष्टानरःश्रेष्ठतमाः	४ ३ २६	कोन्वत्रमरुतोसामहे	२ ३ २६	कृत्वहृत्पूर्णमुदरं	६ ५ ३२	क्रीळंवःशधोमारुतं	१ ३ १२
कोअग्निमीष्टेहृविपां	१ ६ ८	कोमाददर्शकतमःसदेवः	८ १ १०	कृत्वादक्षस्यतरुपोविधर्म	२ ८ १७	क्रीलुमेखोनमंहयुः	६ ८ १०
कोअद्वावेदकइहप्रवोचत्	३ ३ २४	कोमृळातिकतमआगमि	३ ७ १९	कृत्वादक्षस्यरथ्य	६ ८ ६	क्रीत्यानिनौसख्यावभूवुः	५ ६ १०
कोअद्वावेदकइहप्रवोचत्	८ ७ १७	कोवःस्तोमैराधतियंजुजोप	८ २ ४	कृत्वादाअस्तुश्रेष्ठः	४ ५ २६	क्रीत्यावल्लूपुरुहृताद्य	५ १ ३
कोअद्यनर्योदेवकामः	३ ६ १३	कोवैस्त्रातावसवःकोवरूता	३ ८ ६	कृत्वामहांअनुष्वधं	१ ६ १	क्रीत्रीचक्रात्रिवृता	१ ३ ५
कोअद्ययुद्धकेधुरिगा	१ ६ ८	कोवामद्यपुरूणां	४ ४ १४	कृत्वायदस्यतविपीपु	२ १ १४	कनूनंकटोअर्थ	१ ३ १५
कोअस्यवीरःसंधुमादमा	३ ६ ९	कोवामद्याकरतेरातहव्यः	३ ७ २०	कृत्वाशुकेभिरक्षभिः	७ ५ ५	कनूनंसुदानवः	५ ८ २१
कोअस्यवेदप्रथमस्याहः	७ ६ ७	कोवांदाशसुमतयेचित्	२ ० १	कृत्वाहिद्रोणेअज्यसे	४ ५ २	क्रीवोश्वाःकाभीशवः	४ ३ २६
कोअस्यशुष्मंतविपींवरा	४ १ ३३	कोवेदजानमेपां	४ ३ ११	कृत्वेदक्षायनःकवे	७ ४ २७	क्रीवःसुज्ञानव्यासि	१ ३ १५

क्रुसं.

॥३१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
क१स्यतेरुद्रसृळयाकुं	२ ७ १७	क्षेत्रस्यपतिनावयं	३ ८ ९	गयस्फानोअमीवहा	१ ६ २१	गायत्सामनभन्यं	२ ४ १३
क१स्यवीरःकोअपश्यदि	४ १ २६	क्षेत्रस्यपतेमधुमंत	३ ८ ९	गर्भेनुजौजनितादंपतीकः	७ ६ ६	गायतित्वागायत्रिणः	१ १ १९
क१स्यवृषभोयुवां	६ ४ ४५	क्षेत्रादपश्यंसनुत	३ ८ १४	गर्भेनुसंनवैपामवेद	३ ६ १६	गार्हपत्येनसंत्य	१ १ २९
क१स्यावोमरुतःस्वधासी	२ ३ २५	क्षेमस्यचप्रयुजश्चत्वमीशि	६ ३ १९	गर्भेमातुःपितुप्पिता	४ ५ २७	गार्वड्वग्रामंयूयुधिरिवा	८ ८ ७
कस्विदद्यकतमास्वश्चिनां	७ ८ २०	क्षेमोनसाधुःकतुर्नभद्रः	१ ५ ११	गर्भेयोपामदधुर्वत्समास	८ १ १४	गावउपावतावतं	६ ५ १६
कस्विदस्यरजसोमहः	२ ४ ७	खेरथस्यखेनसः	६ ६ १४	गर्भोयज्ञस्यदेव्युः	६ १ ३	गार्वश्चिद्वासमन्यवः	६ १ ४०
कस्विदासांकतमापुराणी	३ ८ २	गंतानोयज्ञंयज्ञियाः	४ ४ ३४	गर्भोयोअपांगर्भः	१ ५ १४	गावोनयूथमुपयंतिवध्र्यः	६ ४ ६
कैयथकैदसि	५ ७ ११	गंताराहिस्थोवसे	१ १ ३२	गर्भधेहिसिनीवालि	८ ८ ४२	गावोभगोगावइंद्रोमेअ	४ ६ २५
क्षत्रंजिन्वतमुतजिन्वतं	६ ३ १६	गंतेयांतिसवनाहरिभ्यां	४ ६ १५	गर्वांमिवश्रियसेशंगमुत्त	४ ३ २४	गावोयवंप्रयुताअर्योअक्षन्	७ ७ १६
क्षत्रायत्वमवसिनत्वमावि	६ ३ १९	गंधर्वदुत्थापदमस्यरक्षति	७ ३ ८	गर्वांशिरमंथिनमिद्रशुकं	३ २ ९	गिरर्यश्चिज्जिहिते	५ ८ २४
क्षत्रायत्वंश्रवसेत्वंमहीया	१ ८ २	गंभीराउदधौरिव	३ ३ ९	गव्यंतइंद्रसख्यायविप्राः	३ ५ २४	गिरश्चयास्तेगिर्वाहः	५ ७ २२
क्षपउच्चश्रीदिहि	५ २ १९	गंभीरेणनउरुणामत्रिन्प्रेषः	४ ६ १८	गव्योपुणोयथापुरा	६ ४ २	गिरस्तइंद्रोजसा	६ ७ १९
क्षपोराजब्रुतत्मनां	१ ५ २७	गच्छतंदाशुषोगृहं	६ ६ ८	गाथपतिमेधपति	१ ३ २६	गिराजातइहस्तुतः	७ १ २६
क्षियंतंत्वमक्षियंतं	३ ५ २२	गणानांत्वागणपतिं	२ ६ २९	गाथश्रवसंसर्पतिं	५ ७ २४	गिरायणतायुनजद्धरीते	५ ४ १
क्षेतिक्षेमेभिःसाधुभिः	६ ६ ६	गमद्राजंवाजयंजिद्रमर्त्यः	५ ३ १९	गामङ्गैपआह्वयति	८ ८ ४	गिरायदीसबंधवः	६ ८ ३
क्षेत्रमिवविममुस्तेजनेन	१ ७ ३०	गमत्रस्मेवसून्याहिशंसिपं	७ ८ २६	गायत्रेणप्रतिमिमीतेअर्कं	२ ३ १८	गिरावजोनसंभृतः	६ ६ २२

कोशः

॥३१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
गिरिर्नयः स्वतवाँकृष्वहं	३ ६ ४	गृष्टिः संसूवस्थविरंतवा	३ ५ २६	गोमन्त्रः सोमवीरवत्	६ ८ ३२	प्रावाणेवतदिदधैजरेथे	२ ८ ४
गिरिर्त्रात्रेजमानांअधार	७ ८ २७	गृहमेधासुआगत	५ ४ ३०	गोमाँअग्नेविमाँअश्वीयुजः	३ ४ १६	प्रावाणोअपदुच्छुनां	८ ८ ३३
गिरोजुपेथामध्वरंजुपेथां	६ ३ १४	गृहोयाम्यरंकृतः	८ ६ २७	गोमाँतरोयच्छुभयते	१ ६ ९	प्रावाणोनसूरयः सिंधुमा	८ ३ १३
गिर्वणः पाहिनः सुतं	३ ३ २	गोजितावाहूअमितकृतः	१ ७ १५	गोमाँयुरदादजमाँयुरदात्	५ ७ ४	प्रावावदन्नपूरक्षांसिसेध	७ ८ ९
गोणभुवनंतमसापगूळहं	८ ४ १०	गोजिन्नः सोमौरथजिद्विर	७ ३ ३	गोमाँयुरेकोअजमाँयुरेकः	५ ७ ४	प्राव्णातुन्नोअभिष्टुतः	७ २ १६
गोभिर्विप्रः प्रमत्तिमिच्छ	५ ६ १५	गोत्रभिर्दगोविद्वज्रबाहुं	८ ५ २२	गोवित्पवस्ववसुविद्विरण्य	७ ३ १९	प्राव्णोब्रह्मायुयुजानः	४ २ १२
गुहाशिरोनिहितमृधगक्षी	८ ३ १४	गोभिर्मिमिक्षुंदधिरसुपा	३ ३ १४	गोपाइदोनृपाअसि	६ ७ १९	ग्रीवाभ्यस्तउष्णिहाभ्यः	८ ८ २१
गुहासतीरुपत्मना	५ ८ १०	गोभिर्यदीमन्येअस्सत्	५ ७ १८	गोपुप्रशस्तिवनेपुधिपे	१ ५ १४	वनेवविष्वग्विजह्य	१ ३ ११
गुहाहितगुह्यगूळहं	२ ६ ३	गोभिर्वाणोअज्यतेसोभरी	६ १ ३७	गौरमीमेदनुवत्संमिपन्तं	२ ३ १९	घर्मासमंतात्रिवृतंन्यापतुः	८ ६ १६
गूहतागुह्यंतमः	१ ६ १२	गोभिष्टरेमामतिदुरेवां	७ ८ २३	गौरीमिमायसलिलानि	२ ३ २२	घर्मेवमधुजठरेसनेरू	८ ६ २
गूहं गूहमहनायात्य	२ १ ४	गोभिष्टरेमामतिदुरेवां	७ ८ २५	गोधैयतिमस्तां	६ ६ २८	घृतपृष्ठामनोयुजः	१ १ २६
गुणानाजमदमिना	३ ४ ११	गोभिष्टरेमामतिदुरेवां	७ ८ २७	प्राश्चयन्नरश्चवावृधंत	५ १ ११	घृतप्रतीकंवक्तृतस्यं	२ २ १२
गुणानोअंगिरोभिः	१ ५ १	गोमदश्चावद्वयवत्सुवीरं	४ ३ २२	ग्रंथिनविष्यग्रथितपुनानः	७ ४ १४	घृतंनपूतंतनूरैपाः	३ ५ १०
गृणेतदिद्वतेशवः	६ ४ ४१	गोमदपुनासुत्या	२ ८ ८	प्रावाणः सवितानुवः	८ ८ ३३	घृतंपवस्वधारया	७ १ ६
गृभीतंतेमनइंद्रद्विबर्हाः	५ ३ ८	गोमद्विरण्यवद्वसु	५ ६ १८	प्रावाणः सोमनोहिकं	४ ८ १३	घृतंमिमिक्षेघृतमस्य	२ ५ २३
गृभ्णामितेसौभगत्वायह	८ ३ २७	गोमन्त्रइंदोअश्ववत्	७ ५ ८	प्रावाणउपरेष्वा	८ ८ २३	घृतप्रुपः सौम्याजीर	६ ४ ३

क्रुक्सं.

॥३२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
घृतमग्नेर्वधस्यवर्धनं	८ २ १९	चक्रुवांसक्रभवस्तदृच्छत	३ ४	चतुस्त्रिंशद्वाजिनोदेव	२ ३ १०	चर्पणीधृतंमधवानमुक्थ्यं	३ ३ १५
घृतवतीभुवनानामभिश्चि	१ १४	चक्रनवृत्तंपुरुहूतवेपते	४ २	चतुःसहस्रगव्यस्यपश्वः	४ १ २८	चाक्रुप्रेतेनक्रपयोमनुष्याः	८ ७ १८
घृतवत्सुपमासि	२ २ १०	चक्रयदस्यास्वानिपत्तं	८ ३	चत्तोइतश्चत्तामुतः	८ ८ १३	चिकित्विन्मनसंत्वा	४ १ १४
घृतवतःपावकते	३ १ २१	चक्राणासःपरीणहंपृथि	१ ३	चत्वारिंश्विभ्रतिक्षेमयंतः	४ ३ १	चितेतद्वासुराधसा	८ ८ १
घृताहवनदीदिवः	१ १ २२	चक्राथेहिसध्याइडनामभद्रं	७ २६	चत्वारितेअसुर्याणिनाम	८ १ १५	चित्तिमचित्तिचिनवद्विवि	३ ४ १८
घृताहवनसंत्येमा	१ ३ ३१	चक्रिर्दिवःपवतेकृत्वायोरस	७ ३	चत्वारिवाक्परिमितापदा	२ ३ २२	चित्तिरपांदमेविश्वायुः	१ ५ ११
घृतेनद्यावापृथिवीअभीवृ	५ १ १४	चक्रियौविश्वाभुवना	३ १ १६	चत्वारिश्चक्रात्रयोअस्युपा	३ ८ १०	चित्तिराउपवर्हण	८ ३ २१
घृतेनाग्निःसमज्यते	८ ६ २४	चक्षुर्नोदेवःसविता	८ ८ १६	चत्वारिंशदशतयस्य	२ १ ११	चित्रंतद्वांसरुतोयाम	२ ७ २०
घृषुपावकंविनि	१ ५ ८	चक्षुर्नोधेहिचक्षुषे	८ ८ १६	चत्वारोमापैजवनस्यदानाः	५ २ २८	चित्रंदेवानामुदंगादनांकं	१ ८ ७
घृषुःश्येनायकृत्वने	८ ८ २	चक्षुश्चोत्रंमनश्च	४ ७ २०	चत्वारोमामशर्शारस्य	२ १ ३	चित्रंहयद्वांभोजनंनवस्ति	५ ५ १४
घृतोवृत्रमर्तत्रोदसी	१ ३ ९	चक्षुषःपितामनसाहिधीरः	८ ३ १७	चनिष्टंदेवाओपधीष्वप्सु	५ ५ १७	चित्रइच्छिशोस्तरुणस्य	८ ६ १८
घ्नन्मध्राण्यपद्विषः	६ ३ ३४	चतस्त्रिंशदुहःसचंते	७ ३ २५	चमूपच्छयेनःशकुनोविभृ	७ ४ ९	चित्रइद्राजाराजकाइदन्य	६ २ ४
चंद्रमाग्निचंद्ररथंहरिव्रतं	२ ८ २०	चतुरश्रिद्विदमानात्	१ ३ २३	चरन्वत्सोरुशज्ञिह	६ ५ १४	चित्रस्तेभानुःकृतुप्राअभि	८ ५ १७
चंद्रमाअप्स्वंतरा	१ ७ २०	चतुर्दशान्येमहिमानोअ	८ ६ १७	चरित्रंहिवेरिवाच्छेदिपूर्णं	१ ८ १०	चित्रावायेपुदीधितिः	४ १ १०
चंद्रमामनसोजातः	८ ४ १९	चतुर्भिःसाकंनवतिचनमं	२ २ २५	चरुनयस्तमीखय	७ १ ९	चित्रैरंजिभिर्वपुषे	१ ५ ६
चकारताकृणवन्नमन्या	५ ३ १०	चतुर्गुणपदायुवतिःसुपेशा	८ ६ १६	चर्कृत्यंसरुतःपृतसु	१ ५ ८	चित्रोयदभ्राट्श्चेतोविक्षु	५ १०

कोशः

॥३२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
चित्रोवोस्तुयामः	२ ४ १२	जज्ञानोनुशतक्रतुः	६ ५ २९	जनूश्चिद्रोमरुतस्वेप्येण	५ ४ २८	जानंतोरूपमकृपंतविप्राः	८ ७ ७
चोदयंतसूनृताःपिन्वतंधि	७ ८ १५	जज्ञानोहरितोवृषा	३ ३ ८	जनेनशेवआहूयः	१ ५ १३	जानत्यहःप्रथमस्य	२ १ ५
चोदयित्रीसूनृतांनां	१ १ ६	जज्ञिपइत्थागोपीध्यायहि	८ ५ ३	जनोयोमित्रावरुणा	२ १ २	जामिःसिधूनांभ्रातंव	१ ५ ९
छंदस्तुभःकुम्भन्यवः	४ ३ १०	जनं वज्रिन्महिचिन्मन्य	४ ६ ८	जन्मन्जन्मन्निहितोजात	२ ८ १६	जाम्यतीतपेधनुः	६ ५ १४
छर्दियंतमदाभ्यं	६ ६ ७	जनयत्रोचनादिवः	६ ८ ३२	जयंतचप्रस्तुतंचप्रचावतं	६ ३ १५	जायातप्यतेकितवस्यहीना	८ ४
जंभयंतमभितो	२ ४ २७	जनस्यगोपाअजनिष्टजागृ	४ १ ३	जयतामिवतन्युतुः	१ २ १०	जायेदस्तंमघवन्त्सेदुयोनि	३ ३ १९
जगतासिधुदिव्यस्तभाय	२ ३ १८	जनायचिद्यईवतउलोकं	५ १ १७	जयेमकारेपुरुहूतकारिणः	६ २ ३	जायेवपत्यावधिशेवमंहसे	७ ३ ७
जगृभ्मातेदक्षिणमिद्रह	८ १ ३	जनासोअग्निदधिरेसहः	१ ३ ८	जरतीभिरोपधीभिः	७ ५ २५	जिघम्यग्निहविषाधृतेन	२ ६ २
जघनेचोदण्पां	४ ३ २६	जनासोवृक्तवर्हिषः	५ ८ ४	जरमाणःसमिध्यसे	८ ६ २४	जिह्वानुनुद्रेवतंतया	१ ६ १०
जघन्वाँइद्रमित्रेरून्	२ ४ १७	जनितादिवोजनितापृथि	६ ३ १८	जरावोधतद्विविडि	१ २ २३	जिह्वश्येइचारितवेमघोनी	१ ८ १
जघन्वाँउहरेभिःसंभृत	१ ४ १३	जनिताश्वानांजनितागवां	६ ३ १८	जागपित्वंभुवनेजा	४ २ २५	जिह्वाभिरहननंम	६ ३ ३०
जघानवृत्रंस्वधित्विर्वनेव	८ ४ १५	जनिष्टयोषापतयत्कनीन्	७ ८ १९	जातवैदसेसुनवामसोमं	१ ७ ७	जीमूतस्येवभवतिप्रतीकं	५ १ १९
जघ्निवृत्रममित्रियं	७ १ २१	जनिष्टहिजेन्योअग्नेअह्नां	३ ८ १२	जातोअग्नीरोचते	३ १ ३३	जीवान्नोअभिधेतन	६ ४ ५१
जज्ञानंससमातरः	७ ५ ४	जनिष्टाउग्रःसहसेतुराय	८ ३ ३	जातोजयतेसुदिनत्वे	३ १ ३	जीवंरुदंतिविमयंतेअध्व	७ ८ १९
जज्ञानःसोमंसहसेपपाथ	५ ६ २३	जनिष्वादेववीतये	४ ५ २०	जातोयदग्नेभुवनाव्यख्यः	५ १ १६	जुजुरुषोनास्त्योतवत्रिं	१ ८ ९
जज्ञानएवव्यबाधतस्तृधः	८ ४ १६	जनीयंतोन्वग्रवः	५ ६ २०	जानंतिवृणोअरुषस्य	३ १ १	जुपद्धव्यामानुपस्य	७ ७ २

ऋक्सं.

॥३३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
जुषस्वनःसमिधमग्नेअद्य ५	२ १	जेतानृभिर्निद्रःपृसुशूरः २	४ २१	तंगावोअभ्यनूपत ६	८ १६	तंत्वाघृतस्त्रवीमहे ४	१ १९
जुषस्वसप्रथस्तमं १	५ २३	जोपद्यदमिसुयोसुचध्वे २	४ ४	तंगीभिर्वीचमीखयं ६	८ २५	तंत्वाजनंतमातरः ६	७ १२
जुषस्वाग्नेइळयासुजोपाः ३	८ १८	जोपासवितर्यस्यते ८	८ १६	तंगूर्तयोनेमन्निषःपरीणस १	४ २१	तंत्वादूतंकृण्महेयशस्तमं ५	२ २१
जुषाणोअग्नेप्रतिहर्यमेवचः ८	७ ५	जोप्यग्नेसमिधंजोप्याहुतिं २	८ १	तंगूर्ध्यास्वर्णरं ६	१ २९	तंत्वादुवेभ्योमधुमत्तमंनरं ७	३ ५
जुषाणोअङ्गिरस्तम ६	३ ३७	जोहूत्रोअग्निःप्रथमः २	६ २	तंगोभिर्वृषंरसं ६	७ २७	तंत्वाधृतरमोण्याः ७	२ ३
जुषेथायज्ञमिष्टये ६	३ २०	ज्ञयाभागांसहसानोवरेण २	६ २	तंधेमिस्थानमस्विनः १	३ ९	तंत्वानरोदमआ १	५ १९
जुषेथायज्ञबोधतंहवस्यमे ६	३ १४	ज्मयाअत्रवसवोरंतदेवाः ५	४ ६	तंधेमिस्थानमस्विनः ६	५ ७	तंत्वानृम्णान्निविश्रंतं ७	१ ५
जुषेथायज्ञबोधतं २	७ २५	ज्यायांसमस्ययतुनस्यकेतु ४	२ २४	तंतमिद्राधंसमहे ६	५ २	तंत्वामज्मेपुवाजिनं ६	३ ३२
जुष्टइंद्रायमत्सरः ६	८ २	ज्येष्टआहचमसाद्वाकरोति ३	७ १	तंतुतन्वत्रजसोभानुमन्वि ८	१ १४	तंत्वामदायघृष्वये ६	७ १९
जुष्टीनरोब्रह्मणावःपितृणां ५	३ २२	ज्येष्टेनसोतरिंद्रायसोमं ५	७ २१	तंतुतन्वानमुत्तमं ६	८ १२	तंत्वामस्त्वतीपरि ५	३ १६
जुष्टोदमूनाअतिथिर्दुरोगे ३	८ १९	ज्योतिर्यज्ञस्यपवतेमधुभि ७	३ १३	तंतेमदंगृणीमसि ६	१ १७	तंत्वामतीअगृभ्णत ३	१ ६
जुष्टोमदायदेवतातइंदो ७	४ १४	ज्योतिर्यज्ञायरोदसीअनु ३	२ २६	तंतेयव्यथागोभिः ५	७ १७	तंत्वायज्ञेभिरीमहे ६	५ २
जुष्टोहिदूतोअसि १	३ २८	ज्योतिर्वृणीततमसोविजा ३	२ २६	तंतेसोतारोरसमदाय ७	५ २१	तंत्वाव्यपतिमग्नेरयीणां १	४ २६
जुष्टीनइंदोसुपथासुगानि ७	४ १४	ज्योतिष्मंतंकेतुमंतं ६	४ २९	तन्निपृष्टेन्निवधुरे ७	१ २७	तंत्वाव्यपितोवचोभिः २	५ ७
जुहुराणाचिदश्विना ६	२ २६	ज्योतिष्मतीमदितिधारय २	१ २६	तंत्वागीभिर्हृक्षया ८	६ २५	तंत्वाव्यंविश्ववारा १	२ २९
जुहुरेविचितयंतः ४	१ ११	तंगार्थयापुराण्या ७	४ २५	तंत्वागीभिर्गिर्वण २	५ २७	तंत्वाव्यंसुधोइन्वयमग्ने ४	४ ३६

कोशः

॥३३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तत्त्वावयं हवामहे	६ ३ ३३	तत्प्रलयापूर्वथाविश्वथेमथा	४ २ २३	तत्तत्त्वावयं वयं वसुत्याः	१ ५ १०	तत्तत्त्वावयं वयं वसुत्याः	३ १ २६
तत्त्वावाजेषुवाजिनै	१ १ ८	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ ६ ६	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	२ ४ २४	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	७ ४ २४
तत्त्वाविप्रावचोविदः	७ १ ४८	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	८ ६ २५	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	३ ७ २०	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ ७ ८
तत्त्वाविप्राविपन्यवो	३ १ ८	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	७ ४ ५	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	५ १ ८	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	३ १ २९
तत्त्वाशोचिष्ठदीदिवः	४ १ १६	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	२ १ १४	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ ८ १६	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ ८ १६
तत्त्वासुमिद्धिरंगिरः	४ ५ २३	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	८ ४ १८	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ ६ ११	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	७ ७ २५
तत्त्वासहस्रचक्षसं	७ १ १७	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	३ ५ १६	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ १ १०	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ ५ १८
तत्त्वासुतेष्वाभुवः	७ २ ६	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	२ ४ २९	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ १४ १४	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ १ २०
तत्त्वाहविष्मंतीर्विशः	५ ८ १४	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	२ ७ १३	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	७ १० १०	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	७ १ २७
तत्त्वाहस्तिनोमधुमंतम	७ ३ ५	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ ३ १२	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ ६ ९	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	१ ७ १४
तत्त्वाहिन्वंतिवेधसः	६ ८ १६	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ ३ २०	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ २ १८	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	७ १ १०
तद्दुरोषमभीनरः	७ ५ १	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	७ ५ ८	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ १८ १८	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ १ ६
तद्देवावुधेरजसः	२ ५ २०	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ ६ १६	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	५ ६ २२	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ ३ ६
तत्पृच्छतासजंगामासवै	२ २ १४	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ ६ ७	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	३ ५ ७	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ २ १२
तत्पृच्छंतीवज्रहस्तरथेष्टां	४ ६ १३	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	४ ८ ३	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ ३ २५	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	५ २ २२
तत्पृच्छंतोवरासःपराणि	४ ६ १२	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	८ २ १६	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	६ ३ २५	तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्तत्	१ ७ २४

ऋक्सं.

॥३४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तआदित्याआगतासर्वता ७	८ ८	तच्चक्षुर्देवहितंशुक्रमुच्चरत् ५	५ ११	तत्त्वायामिसुवीर्यं ५	७ २६	तदद्यवाचःप्रथमं ८	१ १३
तआदित्यासंरुवः २	७ ६	तच्चित्रंराधुआभर ५	६ १	तत्संवितःवोमृतत्वमासु १	७ ३०	तदद्याचित्तउक्थिनः ६	१ १८
तआयजंतद्रविणंसमसै ८	३ १७	ततमेअप्लतुंतायतेपुनः १	७ ३०	तत्संवितुर्वरेण्यं ३	४ १०	तदधानाअवस्यवः ६	४ ३
तइदुग्राःशवसाधृष्णुषे ५	१ ८	ततुरिर्वीरोनयौविचेताः ४	६ १७	तत्संवितुर्वृणीमहे ४	४ २५	तदन्नायुतदपसे ६	४ १०
तइहेवानांसधुमादआस ५	५ २३	ततुदानाःसिधवःक्षोदसा ४	३ १२	तत्सुनःशमयच्छत ६	१ २७	तदस्तुमित्रावरुणातदग्ने ४	३ १
तइहेदिसुभगतआहुति ६	१ ३२	तत्तइंद्रियंपरमंपराचैः १	७ १६	तत्सुनःसविताभगः ३	८ ७	तदस्मैनव्यमंगिर २	६ १९
तइत्रिण्यंहृदयस्यप्रकृतैः ५	३ २३	तत्तदग्निर्वयोदधे ६	३ २२	तत्सुनःसविताभगः ६	१ २५	तदस्यप्रियमभिपाथोअ २	२ २४
तइश्वस्यमधुमद्विविप्र ३	२ ९	तत्तदिदृश्विनोरवो १	३ ३५	तत्सुनोनव्यंसन्यस ६	४ ५४	तदस्यानीकमुतचारु २	७ २४
तउक्षितासोमहिमानं १	६ ९	तत्तदिदस्यपौस्यंगृणीम २	२ २५	तत्सुनोविश्वेअर्यआ ४	७ २६	तदस्येदंपश्यताभूरिपुष्टं १	७ १६
तउग्रासोवृषणउग्रवाहवः ६	१ ३८	तत्तुतेदंसोयदहन् १	५ १३	तत्सुनोविश्वेअर्यआ ६	६ २८	तदिंद्राप्रवेवीर्यचक्रथयत् १	७ १७
तऊषुणोमहोयजत्राः ८	१ ३०	तत्तुप्रयःप्रलथाते २	१ २१	तत्सुवांमित्रावरुणामहित्वं ३	३०	तदिंद्रावआभर २	४ १९
तकानभूणिर्वना १	५ १०	तत्तैभद्रंयत्समिद्धः १	६ ३२	तत्सूर्योरोदसीउभे ६	२ २५	तदित्सधस्थमभिचारुदी ७	७ २९
तक्षयत्तउशनासहसासहः १	४ १०	तत्तैयज्ञोअजायत ६	६ १२	तत्सूर्यस्यदेवत्वतन्महित्वं १	८ ७	तदित्समानमाशाते १	२ १७
तक्षयदीमनसोवेनतोवाक् ७	४ १५	तत्तैसहस्वईमहे ६	३ ३५	तथातदस्तुसोमपाः १	२ ३०	तदिदासुभुवनपुज्येष्टं ८	७ १
तक्षत्रासत्याभ्यां १	२ १	तत्रोअपिप्राणीयत ६	४ २७	तदग्नेचक्षुःप्रतिधेहिरेभे ८	४ २७	तदिद्वद्व्यद्रयोविमोचने ८	४ ३१
तक्षत्रयंसुवृतंविभ्रनापसः १	७ ३२	तत्त्वायामित्रहणावंदमा १	२ १५	तदग्नेयुभ्रमाभर ६	१ ३१	तदिद्व्यस्यसर्वनंविरेपः ८	३ ८

कोशः

॥३४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तदिद्रुद्रस्यचेतति	६ १ १०	तद्रद्रंतवदंसना	३ १ ६	तद्रो'जामित्वंमरुतःपरं	२ ४ ३	तन्नस्तुरीपमधपोपयितु	२ ८ २३
तदिन्नक्तंतद्विहामह्यमाहुः	१ २ १५	तद्राधो'अद्यसवितुर्वरेण्यं	२ ३ २	तद्रो'दिवोदुहितरोविभा	३ ८ २	तन्नस्तुरीपमधपोपयितु	५ २ २
तदिन्नतेकरणंदस्मविप्र	४ १ ३०	तद्रःसुजातामरुतोमहि	२ ४ ३	तद्रो'यामिद्रविणंसद्यऊत	४ ३ १६	तन्नसत्यंपवमानस्यास्तु	७ ४ २
तदिन्मेच्छन्सुद्रपुपोवपुष्ट	७ ७ २९	तद्रुक्थस्यबृहणा	४ ७ १७	तद्रो'वाजाक्रभवःसुप्रवाच	३ ७ ७	तन्नाक्रमयो'अगृभीतशो	४ ३ १६
तदिश्वस्यपरिषद्वा'नोअगम	१ २ ८	तद्रा'नरानासत्यावनु'प्या	२ ४ २८	तनूत्यजेवतस्करावनुगू	७ ५ ३२	तन्नवो'चामरभसाय	२ ४ १
तदिश्वस्यवृषभस्यधेनोः	३ २ २४	तद्रा'नराशंस्यपत्रियेण	१ ८ १४	तनूनपात्पृथक्कृतस्ययाना	८ ६ ८	तन्नेमिमुभयो'यथा	६ ५ २४
तदिश्वस्यसवितुर्नकिमे	३ २ २४	तद्रा'नराशंस्यराध्यंच	१ ८ १०	तनूनपादुच्यतेगर्भः	३ १ ३४	तनो'अग्नेअभीनरः	४ १ १
तदुप्रयक्षतममस्य	१ ५ २	तद्रा'नरासनयेदंसउग्रं	१ ८ १०	तनूनपात्पवमानः	६ ७ २४	तन्नो'अग्नेमधवंच्यःपुरुक्षुं	५ २ ८
तदुश्रेष्ठंसर्वंसुनोतना	८ ३ ८	तद्रा'मृतरौदसोप्रव्रवोमि	८ ३ १४	तनूनपादृत्यतेम	२ ५ ८	तन्नो'अनुर्वासवितावरुथं	४ ३ ३
तदुबुपमानुपेमायुगानि	१ ७ १६	तद्रायंवृणीमहे	६ २ २४	तनूष्टेवाजिन्तन्वं'नयती	८ १ १८	तन्नो'दातमरुतोवाजिनं	२ ७ २०
तदुपुवा'मेनाकृतं	४ ४ ११	तद्विप्रा'सोविपन्यवः	१ २ ७	तन्नइंद्रस्तद्वरुणस्तदग्निः	१ ७ २५	तन्नो'देवायच्छतसुप्रवाच	७ ८ ८
तदुतंपृथिविवृहत्	४ ४ ४	तद्विविड्युत्तइंद्रोजुजोष	६ ६ ३४	तन्नःप्रतंसख्यमस्तुयुष्मे	४ ६ ४	तन्नो'द्यावापृथिवीतन्नआ	७ ८ १२
तदेवस्यंसवितुर्वीर्यमहत्	३ ८ ४	तद्विष्णोःपरमंपदं	१ २ ७	तन्नइंद्रोवरुणोमित्रोअग्निः	५ ३ २७	तन्नो'रायःपर्वतास्तन्नआषः	५ ३ २७
तदेवाना'देवतमाय	२ ७ १	तद्वीर्यं'वोमरुतोमहित्वनं	४ ३ १४	तन्नइंद्रोवरुणोमित्रोअग्निः	५ ४ ६	तन्नो'वाजाक्रभुक्षणः	३ ७ १०
तद्विवयंवृणीमहे	८ ७ १३	तद्रो'अद्यमनामहे	५ ५ १०	तनव्यसीहृदआजायमानं	१ ४ २६	तन्नो'वातोमयोभुवा'तु	१ ६ १५
तद्रधुःसूरिर्दिवितेधियंधाः	१ २ ९	तद्रो'गायसुतेसचा	४ ७ २५	तन्नस्तुरीपमद्भुतं	२ २ ११	तन्नो'विवोचोयदितेपुराचित्	४ ६ १३

ऋक्सं.

॥३५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तन्नो विश्वा अ वस्युवः	६ ८ ३३	तमद्यराधंसेमहे	६ ४ ४५	तमानं वृजनं मन्यथा चि	४ ७ ७	तमिद्विप्रा अ वस्यवः	६ १ १०
तन्नो हि बृहयो अद्विरकैः	४ ८ ७	तमध्वरेष्वीळते	४ १ ६	तमानो अर्कममृताय जुष्ट	५ ६ २१	तमिद्वो चेमा विदथेषु	१ ३ २१
तन्मक्रुतमिद्वयूरचित्रपा	६ ६ ३८	तमसं त शर्वस उत्सवेपुं	१ ७ ९	तमिद्वमद्रुमा गहि	३ ३ ५	तमिन्नरो विह्वयं ते समीके	३ ६ ११
तन्मित्रस्य वरुणस्याभिच	१ ८ ७	तममृक्षतवाजिनं	६ ८ १६	तमिद्वं जोहवीमिधवान	६ ६ ३८	तमिन्वे वसमनासमा	३ ५ २
तपसाये अनाधृष्याः	८ ८ १२	तमर्केभित्तं सामभिः	६ १ २१	तमिद्वं दानमीमहे	६ ४ २	तमीं हि न्वंति धीतयो दश	२ २ १३
तपंति शत्रुं स्वर्णभूमं	५ ३ २६	तमर्वं तं न सान्ति मरुपं	३ ५ १६	तमिद्वं वाजयामसि	६ ६ २२	तमीं हि न्वं त्यग्रुवः	६ ७ १७
तपुर्जं भो वन आवात चोदि	१ ४ २३	तमर्वं तं न सान्ति सिंहणीहि	६ ७ ११	तमिच्यो तैरार्थति	६ १ २०	तमीं होतारमानुपक्	३ ५ ६
तपुर्मूर्धातपतुरक्षसोये	८ ८ ४०	तमस्यैरायुवतयो	२ ७ २२	तमितृच्छंति नसिमो विष्ट	२ २ १४	तमीं लतप्रथमं यज्ञसाधं	१ ७ ३
तपोष्वग्ने अंतरा अमि	३ ८ ११	तमस्य द्यावा पृथिवी स चैत	८ ६ १४	तमित्सं खित्वमीमहे	१ १ १९	तमीं लिप्त्रय आहुतः	६ ३ ३३
तपोष्वपित्रं विततं दिवस्प	७ ३ ८	तमस्य पृथुर्परा	२ १ १२	तमित्सुहृव्यमद्विरः	१ ५ २१	तमीं लिप्त्रयो अर्चिषां	४ ८ २८
तमैगिरस्वन्नमसा सपर्यन्	३ २ ८	तमस्य मर्जयामसि	७ ४ २५	तमिद्वो पातमुपसिय विष्टं	५ २ ३	तमीमर्षीः समर्थभा	६ ७ १७
तमं आसीत्तमसा गूळहमग्ने	८ ७ १७	तमस्य विष्णुर्महिमानमो	८ ६ १४	तमिद्वं चंति जुह्वं स्तमर्व	२ २ १४	तमीमह इंद्रमस्यरायः	४ ६ १३
तमश्मिस्ते वसवो नृपृणवन्	५ १ २३	तमस्य राजा वरुणस्तमश्चि	२ २ २६	तमिद्वं भैप्रथमं दध्रापः	८ ३ १७	तमीमहे पुरुष्टुतं	६ १ ११
तमग्ने पास्युततं पिपि	४ ५ १९	तमह्वे वाजसातये	६ १ ७	तमिद्वं नैपुहितेपुं	६ १ २०	तमीमृजं त्यायवः	७ १ ३३
तमग्ने पृतना षहं	४ १ १५	तमह्यं भूरिजोर्धिया	६ ८ १६	तमिद्वं इंद्रं सुहवं हुवेम	३ ५ २०	तमीशानं जगतः	१ ६ १५
तमग्रुवः केशिनीः संहिरै	२ २ ६	तमागन्मसो भरयः	६ १ ३५	तमिद्वं धेतुनो गिरः	७ १ २०	तमुक्षमाणमव्यये	७ ४ २५

कोशः

॥३५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तमुक्षमाणंरजसिख	२ ५ २०	तमुष्टवामयंगिरः	६ ६ ३१	तयापवस्त्रधारया	७ १ २	तवत्यईदोअंधसः	७ १ ८
तमुज्येष्टनमसाहविभिः	५ ६ २१	तमुष्टुहियोअभिभूत्योजाः	६ ४	तयापवस्त्रधारया	७ १ ६	तवत्यदिद्वियंबृहत्	६ १ १८
तमुत्वागोतमागिरा	१ ५ २६	तमुष्टुहियःस्त्रिपुःसुध	४ २ १९	तयोरिदमवच्छवः	४ ४ ३२	तवत्येअग्नेअर्चयः	३ ८ २३
तमुत्वादध्यङ्कर्षिः	४ ५ २३	तमुष्टुहीद्वयोहसत्वा	२ ४ १३	तयोरिदवसावयं	१ १ ३३	तवत्येअग्नेअर्चयः	४ १ २
तमुत्वानूनमसुरप्रचेतसं	६ ६ १३	तमुस्तुपइद्वंतं गृणीषे	२ ६ २७	तयोरिद्वतवत्पयः	१ २ ६	तवत्येअग्नेहरितोघृतस्नाः	३ ५ ५
तमुत्वानूनमीमहे	६ २ २०	तमुस्तुपइद्वयोविदानः	४ ६ ११	तरणिर्विश्वदशतः	१ ४ ७	तवत्येपितोददतः	२ ५ ६
तमुत्वापाथ्योवृषा	४ ५ २३	तमुस्तोतारःपुष्यथविद	२ २ २६	तरणिरित्सिपासति	५ ३ २०	तवत्येपितोरसारजांसि	२ ५ ६
तमुत्वायःपुरासिंथ	४ ७ २३	तमुस्त्रामिद्वनरेजमानम्	७ ६ १	तरणिवोजनानां	६ ३ ४७	तवत्येसोमपवमाननिण्ये	७ ४ २
तमुत्वावाजसातमं	१ ५ २६	तमुत्तयोरणयन्धूरसातौ	१ ७ ९	तरस्समंदीधावति	७ १ १५	तवत्येसोमशक्तिभिः	७ ७ ११
तमुत्वावाजिनंनरः	६ ८ ७	तमुर्मिमापोमधुमत्तमंवः	५ ४ १४	तरस्समुद्रंपवमानउर्मिणां	७ ५ १४	तवत्यनयनूतोपइंद्र	२ ६ २८
तमुत्वावृत्रहंतमं	१ ५ २७	तमुपुसमनागिरा	६ ३ २६	तरोभिर्वोविदद्वसुः	६ ४ ४८	तवत्रिधातुपृथिवीउतद्यौः	५ २ ७
तमुत्वासत्यसोमपाः	४ ७ २२	तमुत्विद्याउपवाचः	२ ५ १२	तवक्रत्वातवतद्वसनाभिः	४ ६ २	तवत्विषोजनिमत्रेजतद्यौः	३ ५ २१
तमुद्युमःपुर्वणीकहोतः	४ ५ १२	तमेवक्रषितमुद्रह्याणमाहु	६ ४	तवक्रत्वातवोतिभिः	६ ७ २३	तवद्युमंतोअर्चयः	४ १ १८
तमुन्नंतविपीमंतमेपां	४ ३ २३	तमोषधीर्दधिरैर्गर्भमुत्वि	८ ४ २२	तवक्रत्वात्तनेयंतवरातिभिः	१ १४	तवद्यौरिद्विपौस्यं	६ १ १८
तमुन्नःपूर्वपितरोनवग्वा	४ ६ २३	तम्वभिप्रगायत	६ १ १७	तवच्यौलानिवज्रहस्तता	५ २ २९	तवद्रप्ताउदप्रुतः	७ ५ १०
तमुष्टवामयद्रमाज्जानं	६ ६ ३३	तम्वभिप्राचैत	६ ६ १५	तवत्यईद्रसत्येषुवह्नयः	८ ७ २६	तवद्रप्सोनीलवान्वाशक्र	६ १ ३५

ऋक्सं.

॥३६॥

कोशः

॥३६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तव प्रणीतिं द्रुजो हुवानान् ५	३ १२	तव ह्यदिन्द्र विश्वमाजौ ४	६ १०	तस्मा अग्निर्भारतः शर्मयंस ३	६ १३	तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्य ४	७ ३२
तव प्रलेभिरध्वभिः ७	१ ९	तवाग्ने होत्रं तव पोत्रं २	५ १७	तस्मा अपति दिव्या २	७ ४	तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्य ८	७ १९
तव प्रयक्षि संदशं ४	५ २२	तवाग्ने होत्रं तव पोत्रमृत्विष्यं ४	२१	तस्मा इदास्ये हविः ५	७ २	तस्याः समुद्रा अधिविक्षं २	३ २२
तव प्रयाजा अनुयाजाश्च ८	१ ११	तवायं सोमस्त्वमेह्यर्वाङ् ३	२ १८	तस्मा इद्विश्वे धुनयंत २	७ ४	तस्येदं वेतोरं हयंत आशवः ६	१ ३०
तव भ्रमास आशुयापतंति ३	४ २३	तवाहं शूररातिभिः १	१ २१	तस्माद्यज्ञात्सर्वं हुतः क्रचः ८	४ १८	तस्येदिह स्तवथ वृष्ण्यानि ३	६ ५
तव वायवृतस्पते ६	२ ३०	तवाहं सोमरारण ७	५ १५	तस्मादश्वा अजायंत ८	४ १८	ताँ आरुद्रस्य मीहुपो विवा ५	४ २८
तव विश्वे सजोषसः ६	८ ८	तवाहमग्ने जतिभिः ४	१ १	तस्माद्यज्ञात्सर्वं हुतः संभृ ८	४ १८	ताँ आशिरं पुरोळाशं ५	७ १९
तव व्रते सुभगांस २	७ ९	तवाहमग्ने जतिभिः ६	१ ३४	तस्माद्विराळजायत ८	४ १७	ताँ इयानो महिवरूथं २	७ २१
तव शरीरं पतयिष्णवर्वन् २	३ १३	तवेदं विश्वमभितः पशव्यं ५	६ २३	तस्मा अरंगमामवः ७	६ ५	ताँ उशतो विबोधय १	१ २२
तव शुक्रासो अर्चयः ७	२ ७	तवेदिन्द्र प्रणीतिषु ५	८ १३	तस्मिन्नावेश्यागिरः २	४ १९	ताँ जुपस्व गिरंमम ३	४ १०
तव श्रिया सुदृशो देवदेवाः ३	८ १६	तवेदिन्द्रावमं वसु ५	३ २०	तस्मिन्निह संत्युतयः ६	४ २	ताँ पूषन्निवतमा मेरयस्व ८	३ २७
तव श्रिये मरुतो मर्जयन्त ३	८ १६	तवेदिन्द्राह माशसा ६	५ ३२	तस्मै तव स्यात् १ मनुदायि २	६ २६	ताँ पूष्णः सुमति वयं ४	८ २३
तव श्रिये व्यजिहीत २	६ ३२	तवेदुताः सुकीर्तयः ६	३ ४८	तस्मै नूनमभिधवे ६	५ २५	ताँ वाधे नूनं वासरीं २	२ १
तव श्रियो वप्यस्ये वविद्युतः ८	४ २०	तवेमाः प्रजा दिव्यस्य रेतसः ७	३ १७	तस्य तवाजिनो वयं ७	२ २	ताँ वो देवाः सुमति मूर्जय ४	२ १६
तव स्याम पुरुवोरस्य २	७ ९	तवेमे सप्तसिंधवः ७	२ ८	तस्य द्युमाँ असुद्रयः ६	२ ३८	ताँ सुते कोर्तिमं ववन्महि ८	१ १५
तव स्वादिष्टाग्ने संदृष्टिः ३	५ १०	तवोतिभिः सचमाना अरि ४	२ १८	तस्य वज्रः क्रन्दति स्म त्वर्षा १	७ १०	ताँ अतत वयुनं वीरवक्ष्णं ४	३ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ताअभिसंतुमस्तृतं	६ ७ ३२	तानःशक्तुपार्थिवस्य	४ ४ ६	ताभिरायातंवृषणोपमेहवदं	२ ७	तावृज्जिणमंदिनंस्तोम्यमदे	८ ५ ६
ताअस्यज्येष्ठमिन्द्रियंसंच	८ ७ १०	तानआवाळहमश्विना	२ ८ ८	ताभुज्युविभिरद्रयःसमुद्रा	१ २	तावदुपोराधोअस्मभ्यरा	५ ५ २६
ताअस्यनमंसासहः	१ ६ ७	तानव्यसोजरमाणस्यम	५ १ १	ताभूरिपाशावनृतस्यसेतू	५ ५	तावृत्तिर्यातंजयुपाविपर्वतं	७ ८ १७
ताअस्यपृशनायुवः	१ ६ ७	तानंस्तिपातनूपा	५ ५ ८	ताभ्यांविश्वस्यराजसि	७ २	तावृत्तादुस्त्रापुरुशाकतमा	५ १ १
ताअस्यवर्णमायु	२ ५ २६	तानीदहानिबहुलान्यास	५ ५ २३	तामंदसानामनुषोदुरोण	७ ८ २०	तावांगीभिर्विपुन्यवः	५ ६ १७
ताअस्यसूददोहसः	६ ५ ५	तानृभ्यआसौश्रवसासुवी	४ ५ १५	तामग्नेअस्मेइपमेरयस्व	५ २ ८	तावांधियोवसेवाजयंतीः	३ ७ १६
ताआचरतिसमनापुरस्ता	३ ८ २	तानोअद्यवनस्पती	१ २ २६	तामस्यरीतिंपरशोरिवप्र	४ ३ २	तावानरास्ववसेसुजाता	१ ८ १९
ताइन्वेइवसमनासमानी	३ ८ २	तानोरासत्रातिपाचोवसू	५ ३ २७	तामहांतासदस्पती	१ २ ३	तावांमित्रावरुणाधारयत्	८ ७ २०
ताइवर्धंतिमह्यस्यपौत्यं	२ २ २५	तानोवाजवतीरिषः	४ ८ २९	तामाताविश्ववेदसा	६ २ २१	तावांवास्तूयुश्मसिगम	२ २ २४
ताकर्मापतरास्मै	२ ४ १३	तान्यजत्रांक्रतावृधः	१ १ २७	तामित्रस्यप्रशस्तये	१ २ ३	तावांविश्वस्यगोपा	६ २ २१
तागृणीहिनमस्येभिःशुपेः	५ १ ११	तान्पूर्वयानिविदाहूमहे	१ ६ १५	तामेअश्विनासनीनां	५ ८ ८	तावांसम्यगद्रुहाणा	४ ४ ८
ताघाताभद्राउपसःपुरासुं	३ ८ २	तान्वंदस्वमरुतस्ताउपस्तु	६ १ ३८	तामेअश्व्यानांहरिणां	६ २ २५	तावांसद्यतावपरंहुवेम	२ ५ १
ताजिह्यासदमेदंसुमेधा	५ १ १०	तान्वोमहोमरुतएव	२ ७ २१	तायज्ञमाशुचिंमिश्रक्रमा	५ १ १	तावांसद्यहवामहे	६ २ २६
तातूतइंद्रमहतोमहानि	३ ६ ७	तावाहवासुचेतुनां	४ ४ २	तायज्ञेषुबशंसता	१ २ ३	तावांमियानोवसे	४ ४ ३
तातूतंसत्यातुविनृम्णवि	३ ६ ८	ताभिरागच्छतनरा	४ ८ २८	तायोधिष्टमभिगाईद्रनू	४ ८ २७	तावांमेपेरथानां	४ ४ ४
तातैगृणंतिवेधसः	३ ६ २९	ताभिरायातमूतिभिः	५ ८ ५	ताराजानाशुचिप्रता	४ ५ २५	तावांमेपेरथानां	४ ४ २२

क्रुसं.

॥३७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ताविग्रंथैथेजठरपूणध्वै	५ १ १०	ताहिश्रेष्ठवर्चसा	४ ४ ३	तिस्त्रोद्यावोनिहिताअंतरं	५ ६ ९	तुम्रोहभुज्युमंश्चिनोदमेवे	१ ८ ८
ताविदाचिदहानां	६ २ ७	ताहिश्रेष्ठदेवतातातुजा	५ १ ११	तिस्त्रोद्यवःसवितुद्यो	१ ३ ६	तुचेतनायतस्सुनः	६ १ २८
ताविदुःशंसमर्त्यं	५ ६ १८	ताहुवेयोरिदं	४ ८ २७	तिस्त्रोभूमीधारयन्	२ ७ ७	तुजेनस्तनेपर्वताःसंतु	४ २ १४
ताविदोपाताउपसिंशुभ	६ २ ७	तिग्मचिदेममहिवर्षा	४ ५ ३	तिस्त्रोमातृस्त्रीन्पितृन्	२ ३ १५	तुभ्यंगावोघृतं पर्यः	६ ८ २१
ताविद्वांसाहवामहेवां	१ ८ २२	तिग्मजंभायतरुणायरा	६ १ ३३	तिस्त्रोयदंशरदः	१ ५ १७	तुभ्यंघेत्तेजनाइमे	६ ३ ३४
तावृधंतावनुचून्	४ ४ ३२	तिग्ममायुधंमरुतामनीं	६ ६ ३३	तिस्त्रोयह्नस्यसंभिधःपरि	२ ८ १८	तुभ्यंताअंगिरस्तम	६ ३ ३२
तासुआजाघृतासुती	२ ८ ८	तिग्ममेकौबिर्भातिहस्तआ	६ २ ३६	तिस्त्रोवाचईरयतिप्रवह्निः	७ ४ १७	तुभ्यंदक्षकविक्रतो	३ १ १४
तासानुसीशवसानाहिभू	५ ६ १५	तिग्मायदंतरशनिःपता	३ ५ २०	तिस्त्रोवाचउदीरते	६ ८ २३	तुभ्यंपयोयपितरावनीतां	१ ८ २४
तासुजिह्वासुपह्वये	१ १ २५	तिग्मायुधौतिग्महेतीसुशे	५ १ १८	तिस्त्रोवाचःप्रवदज्योतिर	५ ७ १	तुभ्यंब्रह्माणिरिदंद्रुतुभ्यं	३ ३ १६
तासुदेवायदाशुपे	५ ८ २	तिरःपुरुचिदश्चिनारजा	३ ४ ३	तीक्ष्णेनाग्नेचक्षुपारक्षयज्ञं	८ ४ ६	तुभ्यंभरंतिक्षितयोयविष्ट	३ ८ १३
ताहृत्यद्वर्तिर्यदरधमुग्रा	५ १ १	तिरश्चीनोविततोरश्मिरे	८ ७ १७	तीव्रस्याभिवयसोअस्यपा	८ ८ १८	तुभ्यंवाताअभिप्रियः	६ ८ २१
ताहिक्षत्रमविद्रुतं	४ ४ ४	तिष्टासुकंमघवन्मापरागाः	३ ३ १९	तीव्राःसोमांसुआगहि	१ २ ८	तुभ्यंशुक्रासुःशुचयस्तु	२ १ २३
ताहिक्षत्रंधारयैथेअनुद्यू	५ १ १०	तिष्टाहरीरथआयुज्यमाना	३ २ १७	तीव्राःसोमांसुआगहि	६ ६ १	तुभ्यंश्चोतंत्यध्रिगो	३ १ २१
ताहिदेवानामसुराताव	५ ५ ७	तिस्त्रःक्षपस्त्रिहातिव्रजं	१ ८ ८	तीव्रान्धोपान्कृण्वतेवृषपा	५ १ २०	तुभ्यंसुतास्तुभ्यमुसोत्वा	८ ८ १८
ताहिमध्यंभराणां	६ ३ २४	तिस्त्रोदेवीवोर्हिदिंवरीयः	८ २ २२	तीव्रोवोमधुमाअयं	२ ८ ९	तुभ्यंसोमांसुताइमे	६ ६ २५
ताहिशश्वंतईळते	५ ६ १७	तिस्त्रोदेष्टायनिर्कृतीरुपासते	८ ६ १६	तुजेतुंजेयउत्ते	१ १ १४	तुभ्यंस्तोकाघृतश्रु	३ १ २१

कोशः

॥३७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तुभ्यंहिन्वानोवसिष्ठ	२ ७ २५	तुविक्षंतेसुकृतंसूमयंधनुः ६	५ ३०	तेआचरंतीसमनेवयोपा ५	१ १९	तेत्वामदाबृहदिद्रस्वधावः ४	६ १
तुभ्यमग्नेपर्यवहन्	८ ३ २७	तुविग्नीवोवपोदरः ६	१ २३	तेक्षोणीभिररुणेभिः २	७ २१	तेदशग्वाःप्रथमा २	७ २१
तुभ्यमुपासःशुचयःपरा २	१ २३	तुविग्नीवोवृषभोवावृधानः ३	८ १५	तेगव्यतामनसाध्रमुधं ३	४ १४	तेनःपूर्वासुपरासुइंदवः ७	३ २
तुभ्यायमाद्रिभिःसुतः ६	६ १	तुविशुष्ममुविक्रतो ६	५ १	तेघाराजानोअमृतस्यमं ८	४ २६	तेनःसंतुयुजःसदा ६	६ ३
तुभ्यायंसोमःपरिपूतो २	१ २४	तुतुजानोमहेमते ६	१ ९	तेघेदग्नेस्वाध्यः ६	१ ३२	तेनःसहस्रिणरयिं ६	८ १
तुभ्येदमग्नेमधुमत्तमंवचः ४	१ ३	तुवृन्नोजीयान्तवसुस्त्वी ४	६ ९	तेघेदग्नेस्वाध्यः ६	३ ३४	तेनआस्रोवृकाणां ६	४ ५३
तुभ्येदमिन्द्रपरिषिच्यतेम ८	८ २५	तुणस्कंदस्यनुविशः २	४ १२	तेचिद्धिपूर्वीरभिसंतिशा ५	४ १५	तेनइंद्रःपृथिवीक्षामवर्ध ४	८ १३
तुभ्येदिमासर्वनाशूरविश्वा ५	३ ६	तुतीयेंधानाःसर्वनेपुरुष्टुत ३	३ १८	तेजजिरेदिवक्रुष्वासः १	५ ६	तेननासत्यागतं १	४ २
तुभ्येदिद्रमरुत्वते ६	५ २८	तुदिलाअतृदिलासोअद्रयः ८	४ ३१	तेजानतस्वमोक्त्यं ६	५ १६	तेननोवाजिनीवसूपश्च ५	८ ४
तुभ्येदिद्रस्वओक्त्यं ३	३ ६	तुपुयदन्नातुपुणाववक्ष ३	५ ७	तेजिष्ठयातपनी २	६ ३१	तेनसत्येनजागृतं १	२ ३
तुभ्येदेतेबहुलाअद्रिदुग्धाः १	४ १८	तुष्टमेतत्कर्तुमेतत् ८	३ २६	तेजिष्ठायस्यारतिर्वेनेराट् ४	५ १४	तेनस्तोतुभ्यआभर ६	५ ३०
तुभ्येदेतेमरुतःसुशेवाः ४	१ २७	तुष्टामयाप्रथमंयातवेसजूः ८	३ ७	तेतैअग्नेत्वोताः ४	५ २६	तेनस्त्राध्वंतैवतत ६	२ २७
तुभ्येमाभुवनाकवे ७	१ २९	तेअज्येष्टाअकनिष्ठासड् ४	३ २४	तेतैदेवनेतः ४	३ ४	तेनूननोयमूतये ८	७ १३
तुरण्यवोमधुमंतंघृतश्रुतं ६	४ १९	तेअद्रयोदशयंत्रासआशव ८	४ ३०	तेतैदेवभ्यदाशतःस्याम ५	२ २३	तेनोअर्वतोहवनश्रुतोहव ८	२ ७
तुरण्यवोगिरिसोनक्षंत ५	४ १९	तेअस्मभ्यंशमैयंस १	६ १७	तेत्वामदाअमदंतानिवृ १	४ १६	तेनोगृणानेमहिनीमहिश्च ३	३ ३
तुरीयंनामयजिथं ६	५ ३६	तेअस्यसंतुकेतवोमृत्यवः ७	२ २३	तेत्वामदाइंद्रमादयंतु ५	३ ७	तेनोगोपाअपाच्यः ६	२ ३५

ऋक्सं.

॥३८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
तेनोनावमुह्यत	६ २ २३	तेरुणेभिर्वरमापिशंगैः	१ ६ १४	तेस्यामदेवरुण	५ ५ ९	तोशावृत्रहणाहुवे	३ १ ११
तेनोभद्रेणशर्मणा	६ १ २८	तेरुद्रासःसुमखाअग्नयो	४ ४ ३४	तेस्यामरेअग्नये	३ ५ ८	तोशासारथ्यावाना	६ ३ २०
तेनोमित्रोवरुणोअर्यमा	४ २ १३	तेवदन्प्रथमाव्रह्मकिल्बि	८ ६ ७	तेहिद्यावापृथिवीभूरिरेत	८ ४ २५	त्मनावहेतोदुरो	१ ५ १३
तेनोरत्नानिधत्तन	१ २ २	तेवधेतुस्वतवसो	१ ६ १०	तेहिद्यावापृथिवीमातरा	८ २ ८	त्मनासुमत्सुहिनोतयज्ञ	५ ३ २५
तेनोरायोद्युमतोवार्जवतः	४ ८ १०	तेविदन्मनसादीध्याना	८ ८ ३९	तेहिद्यावापृथिवीविश्वशं	२ ३ ३	त्यंचित्पर्वतंगिरिं	६ ४ ४४
तेनोरुद्रःसरस्वतीसुजो	४ ८ १०	तेविश्वादाशुपेवसु	७ १ ३७	तेहिन्विरेअरुणजेन्यवसु	६ ७ ७	त्यंचिदग्निमृतजुरं	८ ८ १
तेनोवसूनि काम्या	४ ३ २९	तेवांहदेमनसेसंतुयज्ञा	३ ७ ९	तेहिपुत्रासोअदितेः	६ १ २५	त्यंचिदग्निमधुपशयानं	४ १ ३३
तेनोवृष्टिदिवस्परि	७ २ ५	तेपांहिचित्रमुक्थ्यं	६ ४ ५१	तेहिप्रजायाअभरंतविश्र	८ ४ २४	त्यंचिदश्वन्नवाजिनं	८ ८ १
तेप्रत्नासोव्युष्टिपु	७ ४ २४	तेपांहिमहामंहतामनर्व	८ २ ९	तेहियज्ञेषुयज्ञियासुऊमाः	५ ४ ६	त्यंचिदस्यक्रतुभिर्निपत्तं	४ १ ३२
तेभ्योगोधाअयथंकपदेत	७ ७ २१	तेसत्येनमनसागोपतिंगाः	८ २ १६	तेहियज्ञेषुयज्ञियासुऊमाः	८ ३ ११	त्यंचिद्विथाकल्पयशयानं	४ १ ३२
तेभ्योद्युम्नंबृहद्यशः	४ ४ २२	तेसत्येनमनसादीध्यानाः	५ ६ १२	तेहिवस्त्रोवसवानाः	१ ६ १७	त्यंचिदेपांस्वध्यामदंतं	४ १ ३२
तेमआहुर्यआयुयुः	४ ३ ११	तेसीपपंतजोपुमायजं	५ ४ १०	तेहिश्रेष्ठवर्चसस्तउन	४ ८ १२	त्यंचिद्वादीधैपृथुं	१ ३ १४
तेमन्वतप्रथमनामधेनोः	३ ४ १५	तेसुतासोमदितमाः	७ २ १६	तेहिष्मावनुपोनरः	६ २ २३	त्यनुमारुतंगणं	६ ६ २९
तेमर्मजतददवांसोअद्रिं	३ ४ १४	तेसूनवःस्वपसःसुदससः	२ ३ २	तेहिसत्याक्रतुस्पृशः	४ ४ ५	त्यन्व१श्विनाहुवे	५ ८ ३४
तेमायिनोमभिरेसुप्रचेतसः	२ ३ २	तेसोमादोहरीइंद्रस्यनिंस	८ ४ ३०	तेहिस्थिरस्यशवसः	४ ३ ८	त्यंसुमेपमहयास्त्रावर्द्धं	१ ४ १२
तेरायांतेसुवीर्यैः	३ ५ ८	तेस्पंद्रासोनोक्षणः	४ ३ ८	तोकेहितेतनयउर्वरासु	३ ७ १६	त्यमुवोअप्रहणं	४ ७ १६

कोशः

॥३८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्यमुवःसत्रासाहं	६ ६ १६	त्रिंशच्छतं वृमिणं इंद्रसाकं	४ ६ २४	त्रिपादूर्ध्वउदैत्पुरुषः	८ ४ १७	त्रिर्वर्तियांतं त्रिरनुव्रते	१ ३ ४
त्यमूषुवाजिनंदेवजूतं	८ ८ ३६	त्रिंशद्दामविराजति	८ ८ ४७	त्रिभिः पृथिवैरपु	३ १ २७	त्रिवंधुरेण त्रिवृता	१ ४ १
त्यस्य चिन्महतो निर्मृगस्य	४ १ ३२	त्रिः पृष्टिस्वामस्तो वावृ	६ ६ ३३	त्रिभिर्धुं देवसवितः	७ २ १८	त्रिवंधुरेण त्रिवृतारथेन	१ ८ १८
त्यानुक्षत्रिया अव	६ ४ ५१	त्रिः सप्तमयूयः सप्त	२ ५ १६	त्रिमूर्धानं सप्तरीं मृगणीपे	२ १५	त्रिवंधुरेण त्रिवृतारथेन	६ ६ ८
त्यानुपूतदक्षसः	६ ६ २९	त्रिः सप्तयदुह्या नित्वे	१ ५ १८	त्रिरंतरिक्षं सविता महित्व	३ ८ ४	त्रिविष्टिधा तु प्रतिमानमो	१ ७ १५
त्यानुये विरोदसी	६ ६ २९	त्रिः सप्तविष्पुलिङ्गका	२ ५ १६	त्रिरश्विना सिंधुभिः	१ ३ ५	त्रिश्चिदुक्तोः प्रचिकितुर्वसू	५ २ १४
त्रय इंद्रस्य सोमाः	५ ७ १८	त्रिः सप्तसत्त्वानद्यो महीरपः	८ २ ७	त्रिरस्मै सप्तधेनवो दुदुहे	७ २ २३	त्रिश्चिन्नो अद्या भवतं न वेद	१ ३ ४
त्रयः कृण्वन्ति भुवने पुरेतः	५ ३ २३	त्रिः स्म माह्वः श्रथयो वै तसे	८ ५ १	त्रिरस्य तापरमासं तिस्र	३ ४ १३	त्रिपथस्था सप्तधा तुः	४ ८ ३२
त्रयः केशिनं क्रतुथा	२ ३ २२	त्रिकंदुकेभिः पतति	७ ६ १६	त्रिरादिवः सवितुर्वार्याणि	३ ४ १	त्रिपथस्थे बर्हिषि	१ ४ १
त्रयः कोशासश्चोतंति	५ ७ १८	त्रिकंदुके पुचेतनं	६ १ १०	त्रिरादिवः सविता सोपवी	३ ४ १	त्रीणि जाना परिभूषंत्यस्य	१ ७ १
त्रयः पवयो मधुवाहने रथे	१ ३ ४	त्रिकंदुके पुचेतनं	६ ६ १९	त्रिरुत्तमादूणशरो च नानि	३ ४ १	त्रीणि त आहुर्दिवि बंधना	२ ३ १२
त्रातानो बोधिदहं शानआ	३ ५ २४	त्रिकंदुके पुमहिपो	२ ६ २८	त्रिर्देवः पृथिवी मे पृतां	५ ६ २५	त्रीणि त्रितस्य धारया	७ ५ ४
त्रातारमिद्रं मवितारमिद्रं	४ ७ ३२	त्रितः कृषेवं हितो देवान्	१ ७ २३	त्रिर्नो अश्विना दिव्यानि	१ ३ ४	त्रीणि पदान्यश्विनोः	५ ८ २९
त्रातारो देवा अधिवोचता	६ ४ १३	त्रिधा हितं पुणिभिर्गुह्यमा	३ ८ १०	त्रिर्नो अश्विना यजता	१ ३ ५	त्रीणि पदा विचक्रमे	१ २ ७
त्रातारैवातनूना	२ ६ ३०	त्रिपंचाशः क्रीळति वातए	७ ८ ४	त्रिर्नो रयिवहंतमश्विना	१ ३ ४	त्रीणि राजाना विदथे पुरुणि	३ २ २४
त्रायंतामिह देवाः	८ ७ २५	त्रिपाजस्यो वृषभो विश्वरू	३ ४ १	त्रिर्यातु धानः प्रसितितए	८ ४ ७	त्रीणि शता त्रीसहस्रा	३ १ ६

ऋक्सं.

॥३९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्रीणिशुतात्रीसहस्राण्य	८ १ १२	त्वंगोत्रमंगिरोभ्योवृणोरप	४ ९	त्वंतस्यद्वयाविनो	१ ३ २४	त्वंदिवोवृहतःसानुकोपयः	१ ४ १७
त्रीणिशुतान्यवैतां	५ ८ १७	त्वंचसोमनोवशः	१ ६ २०	त्वंताँअश्रुभयान्वि	२ ५ २१	त्वंदुतःप्रथमोवरेण्यः	८ ७ ५
त्रीणिसरांसिपृश्नयः	५ ८ १९	त्वंचित्तीतवृक्षैः	६ ५ ३३	त्वंताँइद्रोभयाँअमित्रान्	४ ७ ५	त्वंदुतस्त्वमुनःपरुपाः	२ ६ १
त्रीण्यायूषितवजातवेद	३ १ १७	त्वंचिन्नःशम्याअग्नेअस्याः	३ ४ २०	त्वंतान्संचप्रतिचासि	२ ५ १९	त्वंदुतोअमर्त्यः	४ ५ २२
त्रीण्येकउरुगायोविचक्रमे	६ २ ३६	त्वंजघथनमुँचिमखस्युं	८ ३ ४	त्वंतान्वृत्रह्येचोदयोनू	७ ७ ७	त्वंदेविसरस्वति	४ ८ ३१
त्रीयच्छतार्महिपाणामघो	४ १ २४	त्वंजामिर्जनानां	१ ५ २३	त्वंतूनइंद्रतरयिदा	२ ४ ८	त्वंद्यांचमहिब्रत	७ ४ २८
त्रीरोचनादिव्याधारयंत	२ ७ ७	त्वंजिगेथनधनारुरोधित	१ ७ १५	त्वंत्यत्पणीनांविदोवसु	७ ५ २४	त्वंधियंमनोयुजं	७ ४ २७
त्रीरोचनावरुणत्रीरूत	४ ४ ७	त्वंतदुक्थमिंद्रवर्हणाकः	४ ६ २१	त्वंत्यमिदतोरथं	८ ८ २९	त्वंधुनिरिंद्रधुनिमतीः	२ ४ १७
त्रीपधस्थांसिधवस्त्रिःक	३ ४ १	त्वंतंदेवजिह्वया	४ ५ २७	त्वंत्यमिद्रसूर्य	८ ८ २९	त्वंधुनिरिंद्रधुनिमतीः	४ ६ १०
त्र्यंबकंयजामहे	५ ४ ३०	त्वंतंब्रह्मणस्पते	१ १ ३४	त्वंत्याचिदच्युता	४ ५ २	त्वंधृणोधृपतावीतहव्यं	५ २ २९
त्र्ययंमामनुपोदेवताता	४ १ २३	त्वंतमग्नेअमृतत्व	१ २ ३३	त्वंत्याचिद्रातस्याश्वागाः	७ ७ ६	त्वंनःपश्चादधरादुत्तरात्	६ ४ ३९
त्र्युदायंदेवहितंयथावः	३ ७ ९	त्वंतमिंद्रपर्वतंनभोजसे	१ ४ १९	त्वंत्यान्नइंद्रदेवचित्रा	१ ५ ५	त्वंनःपाह्यंहसः	४ ५ २६
त्वंकरंजमुतपूर्णयंधीः	१ ४ १६	त्वंतमिंद्रपर्वतंमहामुहं	१ ४ २२	त्वंत्येभिरागहि	१ २ ३१	त्वंनःपाह्यंहसः	५ २ २०
त्वंकुविचोदयोर्कसांतौ	४ ६ २१	त्वंतमिंद्रमर्त्य	४ २ ५	त्वंत्वमहर्थाउपस्तुतः	८ ५ ५	त्वंनःसोमविश्वतः	७ ७ १२
त्वंकुत्संशुण्णहल्येन्वाविथ	१ ४ १०	त्वंतमिंद्रमर्त्य	८ ८ २९	त्वंदाताप्रथमोराधसाम	६ ६ १३	त्वंनःसोमविश्वतोरक्ष	१ ६ २०
त्वंकुत्सेनाभिःशुण्णमिंद्र	४ ७ ३	त्वंतमिंद्रवावृधानो	२ १ २०	त्वंदिवोधरुणधिपओजसा	४ २१	त्वंनःसोमविश्वतोवयोधाः	६ ४ १३

कोशः

॥३९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वनःसोमसुकृतुः	७ ७ १२	त्वनोअग्नेअधरादुदक्तात्	८ ४ ८	त्वापाहीन्द्रसहीयसोनृन्	२ ४ ११	त्वरथंभरोयोधमृष्वं	४ ६ २१
त्वनइन्द्रक्रतुयुः	६ ५ ९	त्वनोअग्नेअद्भुत	४ १ २	त्वंपिमुंमृगयंशूशुवांसं	३ ५ १९	त्वरथिंपुरुवीरं	६ ५ १२
त्वनइन्द्रत्वाभिरूती	२ ६ २५	त्वनोअग्नेअंगिरः	४ १ २	त्वंपुरइन्द्रचिकिदेनाव्योजं	६ ६ ३८	त्वरजेद्रथेचदेवाः	२ ४ १६
त्वनइन्द्ररायातरूपसा	२ १ १७	त्वनोअग्नेतवदेव	१ २ ३४	त्वंपुरं चरिष्वं	५ ७ १५	त्वरजेवसुव्रतः	६ ८ १०
त्वनइन्द्ररायापरीणसा	२ १ १७	त्वनोअग्नेपित्रोरूपस्थे	१ २ ३३	त्वंपुरूण्याभरास्वश्या	८ ६ १५	त्ववरुणउतमित्रोअग्ने	५ २ १५
त्वनइन्द्रवाजयुः	५ ३ १५	त्वनोअग्नेमहोभिः	६ ५ ११	त्वंपुरूसहस्ताणिशतानिच	४ ३७	त्ववरोसुषाम्णे	६ २ १४
त्वनइन्द्रशूरशूरैः	७ ७ ७	त्वनोअग्नेवरुणस्यविद्वान्	३ ४ १२	त्वंभगोनआहिरत्नमिपे	४ ५ १५	त्ववर्मांसिसुप्रथः	५ ३ १५
त्वनइन्द्राभरुओजो	६ ७ २	त्वनोअग्नेसनयेधनानां	१ २ ३३	त्वंभुवःप्रतिमानं पृथिव्या	१ ४ १४	त्ववलस्यगोमतः	१ १ २१
त्वनइन्द्रासाहसै	६ ५ १०	त्वनोअसिभारताग्ने	२ ५ २८	त्वमखस्यदोधतः	८ ८ २९	त्वविश्वप्रदिवःसीदआसु	४ ५ ७
त्वनश्चित्रऊत्या	४ ८ २	त्वनोअस्याइन्द्रदुहणायाः	१ ८ २६	त्वमहाइन्द्रतुभ्यंहक्षाः	३ ५ २१	त्वविप्रसुवंकुविः	६ ८ ८
त्वनृचक्षाअसिसोमविश्व	७ ३ १९	त्वनोअस्याअमतेरुतक्षुधः	६ ४ ५०	त्वमहाइन्द्रयोहृशुप्मे	१ ५ ४	त्वविश्वस्यजगतः	८ ५ २१
त्वनृचक्षावृषभानु	३ १ १५	त्वनोअस्याउपसो	३ १ १५	त्वमहीमवनिंविश्वधेनां	३ ६ २	त्वविश्वस्यधनुदाअसि	५ ३ २०
त्वनृभिर्नृमणोदेववीतौ	५ २ २९	त्वनोगोपाःपथिकृत्	२ ६ ३०	त्वमानेभ्यइन्द्रविश्वजन्या	२ ४ ९	त्वविश्वस्यमेधिर	१ २ १९
त्वनोअग्नेआयुषु	६ ३ २३	त्वनोवायवेपामपूर्यः	२ १ २३	त्वमायाभिरनवद्यमायिनं	८ ८ ५	त्वविश्वदधिपेकेवलानि	८ ५ १५
त्वनोअग्नेएषां	४ १ २	त्वनोवृत्रहंतम	७ ७ १२	त्वमायाभिरपमायिनोध	१ ४ ९	त्वविश्वेषांवरुणासि	२ ७ ७
त्वनोअग्नेअग्निभिः	८ ७ २९	त्वंपवित्रेर्जसोविधर्मणि	७ ३ १७	त्वयविष्टदाशुपः	६ ६ ५	त्वविष्णोसुमतिंविश्वजं	५ ६ २५

कृक्सं.

॥४०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वंवृथानुचंद्र	२ १ १८	त्वंसूर्येनआभंज	६ ७ २२	त्वंहृत्यदिंद्रकुत्समावः	५ २ २९	त्वंहिशश्वतीनां	६ ७ १
त्वंवृधईद्रपूव्योभू	४ ६ १०	त्वंसोमकृतुभिःसुक	१ ६ १९	त्वंहृत्यदिंद्रचोदीः	१ ५ ४	त्वंहिशूरःसनिता	२ ४ १८
त्वंवृषाजनां	६ १ १८	त्वंसोमतनूकृच्चः	६ ५ ३३	त्वंहृत्यदिंद्रसप्तयु	१ ५ ५	त्वंहिष्माच्यावयन्नच्युता	३ २ १
त्वंशतान्यवशंबरस्य	४ ७ ३	त्वंसोमनृमादनः	६ ८ १४	त्वंहृत्यदिंद्रारिपण्यन्	१ ५ ४	त्वंहिसत्योमघवृन्नानतः	६ ६ १३
त्वंशर्धायमहिनागृणानः	८ ८ ५	त्वंसोमपणिभ्युआ	६ ८ १२	त्वंहृत्यदिंद्रयाईद्रधीरः	८ ४ १५	त्वंहिसुप्रतूरसि	२ ६ १४
त्वंश्रद्धाभिर्मंदसानः	४ ६ २२	त्वंसोमपवमानः	७ १ १६	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धयन्	७ १ ८
त्वंसत्यईद्रधृणुरेता	१ ५ ४	त्वंसोमपितृभिःसंविदान	६ ४ १३	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंसद्योअपिबोजातईद्र	३ २ १०	त्वंसोमप्रचिकितो	१ ६ १९	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंसमुद्रियाअपः	७ १ २९	त्वंसोममहेभगं	१ ६ २०	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंसमुद्रोअसिविश्वविक	७ ३ १७	त्वंसोमविपश्चितं	६ ८ ६	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंसिधूरवासजः	८ ७ २१	त्वंसोमविपश्चितं	७ १ ४०	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंसुतस्यपीतये	१ १ १०	त्वंसोमसूरपः	७ २ १०	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंसुतोनुमादनः	७ २ १३	त्वंसोमासिधारयुः	७ २ १३	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंसुष्वाणोअद्रिभिः	७ २ १३	त्वंसोमासिसत्पतिः	१ ६ १९	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंसूकरस्यदर्दहि	५ ४ २२	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६
त्वंसूरोहरितोरामयोनृन्	१ ८ २६	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहृत्यद्रुपभचर्पणीनां	६ ६ ३५	त्वंहिसोमवर्धनः	६ १ १६

कोशः

॥४०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वदभेकाव्यात्वन्मनीषाः ३	५ ११	त्वमभेत्वष्टाविधुते २	५ १७	त्वमभेवनुप्युतोनिपाहि ५	२ ६	त्वमपामपिधानावृणोरप १	४ ९
त्वद्विपुत्रसहस्रो ३	१ १४	त्वमभेद्युभिस्त्वमा २	५ १७	त्वमभेवरुणोजायसेयत् ३	८ १६	त्वमपोयदेवतुर्वशाय ४	१ ३०
त्वद्वियाविशआयुन्नसि ५	२ ७	त्वमभेद्रविणोदा २	५ १८	त्वमभेवसूरिह १	३ ३१	त्वमपोयद्वृत्रजघन्वान् ३	२ १०
त्वद्वियेद्रपार्थिवानि ४	७ ३	त्वमभेपुरुषोविशेविशे ३	८ २६	त्वमभेवाघतेसुप्रणीतिः ३	४ १८	त्वमपोविदुरोविपूचीः ४	७ २
त्वद्वाजीवाजंभरोविहायाः ३	५ ११	त्वमभेप्रथमोअंगिरा १	२ ३२	त्वमभेवीरवद्यशः ५	२ २०	त्वमर्यमाभवसियत्कुनी ३	८ १६
त्वद्विप्रोजायतेवाज्यभे ४	५ ९	त्वमभेप्रथमोअंगिरस्तमः १	२ ३२	त्वमभेवृजिनवर्तनि १	२ ३३	त्वमसिप्रशस्यः ५	८ ३५
त्वद्विश्वासुभगसौभगानि ४	५ १५	त्वमभेप्रथमोमातरिश्चने १	२ ३२	त्वमभेवृषभःपुष्टिवधेनः १	२ ३२	त्वमस्माकमिन्द्रविश्वधं २	४ १७
त्वमंगजरितारयविष्ट ३	८ १७	त्वमभेप्रमतिः १	२ ३३	त्वमभेव्रतपाअसि ५	८ ३५	त्वमस्यपारेरजसोव्योमनः १	४ १४
त्वमंगप्रशंसिपः १	६ ८	त्वमभेप्रयतदक्षिणं १	२ ३४	त्वमभेशशमानाय २	२ ९	त्वमायुसंप्रतिवर्तयोगोः १	८ २५
त्वमभेद्रोवृषभः २	५ १७	त्वमभेबृहद्वयः ६	७ ९	त्वमभेशोचिषाशोशुचानः ५	२ १६	त्वमाविथनयैतुर्वशयदुं १	४ १८
त्वमभेद्रोहितोजातवेदः ७	६ १९	त्वमभेमनवेद्यामवाशयः १	२ ३२	त्वमभेसप्रथाअसिजुष्टो ४	१ ५	त्वमाविथसुश्रवसंतवोति १	४ १६
त्वमभेउरुशंसायवाघ १	२ ३४	त्वमभेयुजानां ४	५ २१	त्वमभेसहसासंहतमः २	१ १३	त्वमित्सप्रथाअसि ६	४ ३२
त्वमभेक्रुभुराकेन २	५ १८	त्वमभेयज्यवेपायुः १	२ ३४	त्वमभेसुभृतउत्तमं २	५ १९	त्वमिन्द्रनयोयाअवोवृन् १	८ २६
त्वमभेअदितिर्देव २	५ १९	त्वमभेराजावरुणो २	५ १७	त्वमभेसुहवोरण्वसंहक् ५	१ २७	त्वमिन्द्रप्रतूर्तिपु ६	७ ३
त्वमभेअमृतत्वउत्तमे १	२ ३३	त्वमभेरुद्रोअसुरो २	५ १८	त्वमभेप्रथमंजायमानः ३	५ २२	त्वमिन्द्रबलादधि ८	८ ११
त्वमभेगृहपतिः ५	२ २१	त्वमभेवनुप्युतोनिपाहि ४	५ १९	त्वमभेध्वयुरुतहोता १	६ ३१	त्वमिन्द्रयुशाअसि ६	६ १३

ऋक्सं.

॥४१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वमिन्द्रसजोषसं	८ ८ ११	त्वमेतानिप्रपिपेविनाम	८ ३ ४	त्वयाह्यमेवरुणोधृतव्रतो	२ २ ९	त्वांयज्ञेभिरुक्थैः	७ ७ १०
त्वमिन्द्रस्ववित्वाअपस्कः	५ ३ ३	त्वमेतांजनराजोद्विदेशा	१ ४ १६	त्वयाहिर्नःपितरःसोमपूर्वं	७ ४ ८	त्वांयज्ञेपृत्वजंचारं	७ ७ ५
त्वमिन्द्रस्वयशाक्रभुक्षाः	५ ४ ३	त्वमेतान्द्रदुतोक्षतः	१ ३ २	त्वयेदिद्रयुजावयं	६ ६ २०	त्वांयज्ञेपृत्वजं	३ १ ७
त्वमिन्द्राभिभूरसि	८ ८ ११	त्वयामन्योसरथमारुजं	८ ३ १९	त्वष्टादुहित्रेवहतुकृणोति	७ ६ २३	त्वांयज्ञेपृत्वजं	७ ७ ५
त्वमिन्द्राभिभूरसित्वंसूर्य	६ ७ १	त्वयायथागृत्समदासो	२ ५ २५	त्वष्टामायावेदपसामपस्त	८ १ १४	त्वांयज्ञेपृत्वजं	६ ७ २३
त्वमिन्द्रायविष्णवे	७ १ १३	त्वयावयमुत्तमं	२ ६ ३०	त्वष्टायद्वं सुकृतं	१ ६ १०	त्वारिहंतिमातरः	७ ४ २८
त्वमिन्द्रासिवृत्रहा	८ ८ ११	त्वयावयंपवमानेनसोम	७ ४ २२	त्वष्टारंवायुमृभवोयओह	८ २ १०	त्वांवधंतिक्षितयःपृथिव्यां	४ ४ ३५
त्वमिन्द्रोपरिस्व	७ १ २५	त्वयावयमंघवन्पूर्वै	२ १ २१	त्वष्टारमप्रजांगोपां	६ ७ २५	त्वांवाजीहवतेवाजिनेयः	४ ६ २१
त्वमिमाओषधीःसोम	१ ६ ३३	त्वयावयमंघवन्निद्रशत्रू	२ ४ २१	त्वष्टारूपाणिहिप्रभु	२ ५ ९	त्वांविश्वेअमृतजायमानं	४ ५ ९
त्वमिमावार्यापुरु	४ ५ २१	त्वयावयंशाशद्यहेरणेपु	८ ७ १	त्वष्टर्जामातरं वयं	६ २ ३०	त्वांविश्वेसजोषसः	६ २ ११
त्वमीशिपेवसुपतेवसूनां	२ ४ १०	त्वयावयंसधन्यंस्वोताः	४ २५	त्वांचित्रश्रवस्तमं	१ ३ ३२	त्वांविश्वेसजोषसः	४ १ १३
त्वमीशिपेसुतानां	६ ४ ४४	त्वयावयंसुवृधा	२ ६ ३०	त्वांजनामसत्येपिन्द्र	७ ८ २२	त्वांविष्णुर्वहन्क्षयः	६ १ १८
त्वमुत्तमास्योषधे	८ ५ ११	त्वयावीरेणवीरवः	६ ८ २५	त्वांदूतमग्नेअमृतंयुगेयुगे	४ ५ १८	त्वांशुष्मिन्पुरुहूतवाजयं	६ ७ २
त्वमुत्सांक्रतुभिर्बद्धधानात्	१ ३२	त्वयाहस्विद्युजावयं	६ २ ३	त्वांदेवेषुप्रथमंहवामहे	१ ७ १५	त्वांसुतस्यपीतये	३ ३ ६
त्वमेकस्यवृत्रहन्	४ ७ २१	त्वयाहस्विद्युजावयं	६ ७ ९	त्वांपूर्वैर्ऋषयोगीभिरीय	८ ५ १३	त्वांसोमपवमानंस्वाध्यः	७ ३ १६
त्वमेतदधारयः	६ ६ २३	त्वयाहितमप्यमप्सुभागं	२ ८ ३	त्वांसृजंतिदशयोपणःसुतं	२ २ २०	त्वांस्तोमांवीवृधन्	१ १ १०

कोशः

॥४१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वांहृत्यदिद्राणसातौ	१ ५ ५	त्वामग्नेप्रथममायु	१ २ ३४	त्वामिच्छवसस्पते	५ ८ १३	त्वामुतेस्वाभुवः	७ ७ ४
त्वांहिमं द्रतममर्कशोकैः	४ ५ ६	त्वामग्नेप्रथमदैवयंतः	३ ५ ११	त्वामिदत्रवृणतेत्वायवः	८ ४ २१	त्वायुजातवत्सोमसख्यः	३ ६ १७
त्वांहिष्माचर्पणयः	४ ५ १	त्वामग्नेप्रदिवआहुतंघृतैः	३ ८ २६	त्वामिदस्याउपसोच्युष्टिपु	८ ७ ६	त्वायुजानिखिदुत्सूर्यस्य	३ ६ १७
त्वांहिसत्यमद्रिवः	६ ४ १	त्वामग्नेमनीषिणः	३ १ ७	त्वामिदाह्योनरः	६ ७ ३	त्वायैद्रसोमसुपुमासुदक्ष	१ ७ १३
त्वांहिसुप्सरस्तमं	६ २ ३०	त्वामग्नेमनीषिणः	६ ३ ३९	त्वामिद्वित्वायवः	६ ६ २०	त्वावतोहीद्रकत्वेअस्मि	५ ३ ९
त्वांही ३ द्रावसेविवाचः	४ ७ ५	त्वामग्नेयजमानानुधून्	७ ८ २९	त्वामिद्विसहसस्पुत्र	१ ३ २०	त्वावतःपुरुवसो	६ ४ १
त्वांह्यग्नेसदमित्समन्यवः	३ ४ १२	त्वामग्नेमानुपीरीळतेवि	३ ८ २६	त्वामिद्विहवामहे	४ ७ २७	त्विपीमंतोअध्वरस्येवदि	५ १ ८
त्वादत्तेभीरुद्रशंतमेभिः	२ ७ १६	त्वामग्नेवसुपतिवसूनां	३ ८ १८	त्वामिद्यव्युर्मम	६ ५ ३२	त्वेअग्नेआहवनानिभूरि	५ १ २६
त्वामग्नेअंगिरसोगुहाहितं	४ १ ३	त्वामग्नेवाजसातमं	४ १ ५	त्वामिद्वृत्रहंतम	४ २ ६	त्वेअग्नेविश्वेअमृतांसो	२ ५ १९
त्वामग्नेअतिथिपूर्वविशः	३ ८ २६	त्वामग्नेसमिधानोवसिष्ठः	५ २ १२	त्वामिद्वृत्रहंतम	५ ८ १६	त्वेअग्नेसुमतिभिक्ष	१ ५ २०
त्वामग्नेआदित्यासः	२ ५ १९	त्वामग्नेसमिधानंयविष्ठय	३ ८ २६	त्वामिद्वृत्रहंतमसुता	६ ६ २६	त्वेअग्नेस्वाहुत	५ २ २२
त्वामग्नेऋतायवःसमीधि	३ ८ २६	त्वामग्नेस्वाध्यः	४ ५ २२	त्वामीळतेअजिरदूत्याय	५ २ १४	त्वेअसुर्यैवसवोन्यृण्वन्	५ २ ८
त्वामग्नेदमआवि	२ ५ १८	त्वामग्नेहरितोवावशानाः	५ २ ७	त्वामीळेअध्विता	४ ५ २१	त्वेइदग्नेसुभगेयवि	१ ३ ९
त्वामग्नेधर्णोसिंविश्वधावयं	३ ८ २६	त्वामग्नेहविर्मंतः	४ १ १	त्वामुग्रभवसेचर्पणीसहं	४ ७ २८	त्वेइंद्राप्यभूमविप्रा	२ ६ ५
त्वामग्नेपितरमिष्टि	२ ५ १८	त्वामच्छाचरामसि	६ ७ १६	त्वामुजातवेदसं	८ ८ ८	त्वेऋतुमपिबृजंतिविश्वे	८ ७ १
त्वामग्नेपुष्करादधि	४ ५ २३	त्वामस्याव्युषिदेवपूर्वे	३ ८ १७	त्वामुतेदधिरेहव्यवाहं	५ २ २३	त्वेधर्माणआसते	७ ७ ४

ऋक्सं.

॥४२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
त्वेधेनुःसुदुर्घाजातवेदः	८ २ २०	त्वेसोमप्रथमावृत्तवर्हिषः	७ ५ २३	दधामितेसुतानां	६ ३ ११	दर्शनुविश्वदर्शते	१ २ १९
त्वेपितोमहानां देवानां	२ ५ ७	त्वेहृयत्पितरश्चिन्नइन्द्र	५ २ २४	दधिक्रापुमिमुषसं	३ १ २०	दर्शन्नवत्रश्रुतपांअनिद्रान्	७ ७ १६
त्वेरायइन्द्रतोशतमा	२ ४ ८	त्वोतासस्तवावसा	७ १ २२	दधिक्रासुनमसाबोधयंतः	४ ११	दविद्युतत्यारुचा	७ १ ४१
त्वेवसूनिपुर्वणीकहोतः	४ ५ ७	त्वोतासस्त्वयुजा	६ ५ २	दधिक्रावाणंबुधुधानोअ	५ ४ ११	दशक्षिपोयुज्यतेबाहूअ	४ २ २०
त्वेवसूनिसंगता	६ ५ ३२	त्वोतासोमघवन्निद्रविप्राः	३ ६ १८	दधिक्रावाप्रथमोवाज्यवा	५ ४ ११	दशक्षिपःपूर्यसी	३ १ २३
त्वेविश्वातविषीसुध्र्यग्धि	१ ४ १०	त्वोतावाज्यहयो	१ ५ २२	दधिक्रावणइदुनुचकिराम	३ ७ १४	दशतेकलशानां	३ ६ ३०
त्वेविश्वासरस्वति	२ ८ १०	दक्षस्यवादितेजन्मनिद्र	८ २ ६	दधिक्रावणइपऊर्जोमहोय	३ ७ १३	दशमासांच्छशयानः	४ ४ २०
त्वेपमित्थासुमरणंशिमी	२ २ २५	दक्षिणावतामिदिमानि	२ १ १०	दधिक्रावणोअकारिपं	३ ७ १३	दशरथान्प्रष्टिमतः	४ ७ ३४
त्वेपस्तेधूमऋणवति	४ ५ २	दक्षिणावानप्रथमोहूतएति	८ ६ ३	दधिकावःप्रथममश्विनोप	५ ४ ११	दशराजानःसमिताअयज्य	५ ६ ५
त्वेपासोअभेरमवंतो	१ ३ ११	दक्षिणाश्वदक्षिणागांदा	८ ६ ४	दधिष्वाजठरैसुतं	३ ३ १	दशरात्रीरशिवेनानवद्यून	१ ८ १२
त्वेपंगणंतवसंखादिहस्तं	४ ३ २३	ददानमिन्नदंभदंतमन्म	२ २ १७	दधुष्वाभृगवोमानुपेष्वा	१ ४ २४	दशश्यावाऋध्रयः	६ ४ ५
त्वेपंरूपंकृणुतउत्तरंयत्	१ ७ २	ददीरेकणस्तन्वेददिर्वसु	६ ४ ३	दध्यङ्गहमेजनुपंप्रवो	२ २ ४	दशस्यंतामनवेपूर्यदिवि	६ २ ६
त्वेपंरूपंकृणुतेवर्णोअस्य	७ २ २६	दधन्नुतधनयंत्रस्य	१ ५ १५	दनोविशइन्द्रमृध्रवाचः	२ ४ १६	दशमह्यःपौतकृतः	६ ४ २७
त्वेपंवयंरुद्रयज्ञसार्धं	१ ८ ५	दधन्वेवायदीमनु	२ ५ २६	दध्रेमैश्चिच्छशीयांसं	३ ६ २७	दशस्यंतोनोमरुतोमृळंतु	५ ४ २५
त्वेपंशधोनमारुतंतुविष्व	४ ८ ३	दधानोगोमदश्ववत्	६ ४ १	दध्रंचिद्वित्वावतः	३ ६ ४८	दशस्यानःपुर्वणीकहोतः	४ ५ १३
त्वेसुपुत्रशवसः	६ ६ १७	दधामितेमधुनोभक्षमग्रे	६ ७ ४	दधूनसोअपसोयेसुहस्ताः	४ २ १९	दशानामेकंकपिलंसमानं	७ ७ १८

कोशः

॥४२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
दशावनिभ्योदशकक्षेभ्यः ८	४ ३०	दामानंविश्वचर्पणे ६	२ ९	दिवश्चिद्रोचनादधि ५	८ २६	दिवोधर्तासिशुक्रःपीयूषः ७	५ २०
दशाश्वान्दशकोशान् ४	७ ३४	दाशुराज्ञेपरित्यायविश्व ५	६ ५	दिवस्क्रण्वासुइंदवो १	३ ३४	दिवोधामभिवरुण ५	५ ११
दशमंत्वष्टुर्जनयंतगर्भं १	७ १	दाशेमुक्तस्यमनसा ६	६ ५	दिवस्परिप्रथमंजज्ञेअग्निः ७	८ २८	दिवोननुभ्यमान्विद्रसत्रा ४	६ ९
दस्मोहिष्मावृषणं २	१ १६	दासपत्नीरहिगोपाअतिष्ठ १	२ ३८	दिवस्पृथिव्याअधि ६	८ २१	दिवोनयस्यरेतंसोदुर्धानाः १	७ ८
दस्त्रायुवाकवःसुता १	१ ५	दिदक्षंतउपसोयामन्नक्तोः ३	२ ३	दिवस्पृथिव्योरव आवृणी ७	८ ६	दिवोनयस्यविधतोनी ४	५ ४
दस्त्राहिविश्वमानुपक् ६	२ २७	दिदक्षेण्यःपरिकाष्ठासुजे २	२ १५	दिवस्पृथिव्याःपर्योऽनुद्ध ४	७ ३५	दिवोनसर्गाअससृष्टमह्ना ७	४ १६
दस्युच्छिभ्युश्चपुरुहूतएवैः १	७ ११	दिवःपीयूषमुत्तमं ७	१ ८	दिवाचित्तमःकृण्वन्ति १	३ १६	दिवोनसानुपिप्युषी ६	८ ६
दंडाद्देवोदजनासआस ५	३ २३	दिवःपीयूषपूर्ययदुक्थं ७	५ २३	दिवायातिमरुतोभूग्नाग्नि २	३ ६	दिवोनसानुस्तनयन्नचिक ७	३ १३
दातामेपृषतीनां ६	४ ४७	दिवक्षसोअग्निजिह्वाकृता ८	२ १०	दिविक्षयंतारजसःपृथिव्यां ५	५ ६	दिवोनाकेमधुजिह्वाअस ७	३ ११
दादृहाणोवज्रमिंद्रो २	१ ८	दिवक्षसोधेनवो ३	१ १	दिवितेनाभापरमोयआददे ७	३ ४	दिवोनाभाविचक्षणः ६	७ ३८
दाधारक्षेममोक्रोनर् १	५ १०	दिवश्चित्तेवृहतोजातवेदः १	४ २५	दिविनकेतुरधिधायिहर्थतः ८	५ ५	दिवोनोवृष्टिमरुतोररीध्वं ४	४ २८
दानामृगोनवारुणः ६	३ ८	दिवश्चिदस्यवरिमाविपप्र १	४ १९	दिविमेअन्यःपक्षः ८	६ २७	दिवोमानुनोत्सदन् ६	४ ४२
दानायमनःसोमपावन्न १	४ २०	दिवश्चिदातेरुचयंतरोकाः २	८ २७	दिविस्पृशंयज्ञमस्माकंम ७	८ १०	दिवोयस्कंभोधरुणःस्वयंत ७	२ ३१
दानासःपृथुश्रवंसः ६	४ ५	दिवश्चिदापूर्याजायमाना ३	२ २५	दिविस्कनोयंततेभूम्योप ८	३ ६	दिवोरुक्मउरुक्क्षाउदेति ५	५ ५
दानोअग्नेधियार्यिसुवी ५	१ २३	दिवश्चिदावोमंवत्तरेभ्यः ८	३ ८	दिवेदिवेसदृशीरन्यमधं ४	७ ३४	दिवोवराहमरुपंकपदिनं १	८ ५
दानोअग्नेवृहतोदाः २	५ २१	दिवश्चिद्वादुहितरं ३	६ २०	दिवोधर्ताभुवनस्यप्रजाप ३	८ ४	दिवोवासानुस्पृशतावरीय ८	२ २१

क्रुक्सं.

॥४३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
दिव्यं न्यः सदनं चक्र उच्चा २	८ ६	दुहान ऊर्ध्व दिव्यं मधु प्रियं ७	५ १२	देवं देवं राधं संचोदयति ५	५ २६	देवानां दूतः पुरुष प्रसूतः ३	३ २७
दिव्यं सुपुर्णं वायुं संबृंहतं २	३ २३	दुहानः प्रतमि त्ययः ६	८ ३२	देवं देवं वो वस इन्द्रं ६	१ ४	देवानां नुवयं जाना ८	३ १
दिव्यः सुपुर्णो वचक्षि सोम ७	४ १७	दुहीयन्मित्र धितये युवाकः १	८ २३	देवं देवं वो वसे देवं ६	२ ३३	देवानां पत्नी रुशती रवंतु ४	२ २८
दिव्या आपो अभियदे नमा ५	७ ३	दूणा शंसु ख्यंतव ४	७ २६	देवं नरः सवितारं ३	४ ११	देवानां भद्रा सुमतिर्ऋजू १	६ १५
दिशः सूर्यो नमिनाति प्रदि ३	२ ३	दूतं वं विश्व वेद स ३	५ ८	देवं वो अग्र सवितार मेघं ४	३ ३	देवानां माने प्रथमा अतिष्ठ ७	७ १९
दी दिवांसम पूर्य ३	१ १३	दूरं किल प्रथमा जग मुरासां ८	६ ११	देवं वो देव यज्यया ४	१ १३	देवानां युगे प्रथमे ८	३ १
दीर्घं ह्यं कुशं यथा ८	७ २२	दूरमि तपण यो वरीयः ८	६ ६	देवं वष्ट्यं द्वा चारुत्वमानं ८	२ २२	देवानां मिद वो महत् ६	६ ३
दीर्घं तैतु बृहदु आयमग्निः ८	२ २०	दूराच्छिदा वसथो अस्य क ४	७ १०	देवं बर्हिं वेधमानं २	५ २२	देवान्वसिष्ठो अमृतान्वव ८	२ ११
दीर्घं तमाभामते यो २	३ १	दूरादि द्रमनयन्ना सुतेन ५	३ २२	देव यंतो यथा मति १	१ १२	देवान्वसिष्ठो अमृतान्वव ८	२ १४
दीर्घं स्ते अस्वंकुशः ६	१ २३	दूरादि हे वयस्सुती ५	८ १	देवस्वष्टां सविता विश्वरूपः ३	३ ३१	देवान्वायच्छं कृमाक २	५ ३
दूराध्यो अदितिं स्तेवयंत ५	२ २५	दूरे तन्नामगुह्यं पराचैः ८	१ १६	देवस्य वयं सवितुः सवीम ५	१ १५	देवान्हुवेयुहच्छ्रवसः स्वस्त ८	२ १२
दूरो अश्वस्य दुर इन्द्र गोरसि १	४ १५	दूरे रिते वृकमस्तु सुख्यं ४	८ ४	देवस्य सवितुर्वयं ३	४ ११	देवाव्यानः परिषिच्यमानाः ७	४ १६
दूरो कंशोचिः क्रतुर्न १	५ १०	दृशानो रुक्म उर्वियाव्यद्यौ ७	८ २९	देव हि ति जुगुपुर्द्वादशस्य ५	७ ४	देवाश्चित्ते अमृता जातवेदः ८	२ २०
दूर्गे चिन्नः सुगं कृधि ६	६ २२	दृशे न्यो योमहिना समिद्धः ८	४ ११	देवाः कपोत इषितो यद्विच्छ ८	८ २३	देवाश्चित्ते असुर्यां प्रपूर्वं ५	३ ४
दूर्मे त्वत्रा मृतस्य नाम ७	६ १२	दृहा चिदस्मा अनुदुः २	१ २२	देवा एतस्यां मवदंत पूर्वं ८	६ ७	देवाश्चित्ते असुर्य २	६ २९
दृहंति ससैकां ६	५ १५	दृहा चिद्या वनस्पतीन् ४	४ २९	देवानां चक्षुः सुभगा वहति ५	५ २४	देवासं आयन परशूरं विभ्रन ७	७ २१

कोशः

॥४३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
देवासंस्त्वावरुणोमित्रो	१ ३ ८	देवैर्नादेव्यदितिर्निपातु	१ ७ २४	द्यामिन्द्रोहरिधायसं	३ ३ ८	द्युम्नीवांस्तोमोअश्विना	६ ६ १०
देवासोहिष्मामनवेसमं	६ २ ३३	देवैर्नादेव्यदितिर्निपातु	३ ८ ७	द्यावाचिदस्यैपृथिवी	२ ६ ९	द्युम्नेपुपृतनाज्ये	३ २ २२
देवीवाचमजनयंतदेवाः	६ ७ ५	देवोदेवानामसिमित्रो	१ ६ ३२	द्यावानोअथपृथिवीअना	७ ८ ६	द्यौर्नयईन्द्राभिभूसा	४ ६ ९
देवीःपळुर्वीरुनःकृणोत	८ ७ १५	देवोदेवानपरिभूक्तेन	७ ६ ११	द्यावानःपृथिवीइंसं	२ ८ १०	द्यौर्मपिताजनितानाभि	२ ३ २०
देवीदिवोदुहितरासुशि	८ २ २२	देवोदेवायुधारय	६ ७ २७	द्यावापृथिवीजनयन्नभि	८ २ १३	द्यौर्वःपितापृथिवी	२ ५ १५
देवीदेवस्यरोदसीजनित्री	५ ६ २२	देवोनयःपृथिवी	१ ७ १९	द्यावाभूमीअदितेत्रासी	५ ५ ४	द्यौश्चत्वापृथिवीयजियांसः	२ ८ २६
देवीदेवोभिर्यजतेयजत्रैः	३ ८ ८	देवोनयःसवितासत्य	१ ५ १९	द्यावायमग्निपृथिवीजनि	८ १ २	द्यौश्चनःपृथिवीचप्रचेतसा	७ ८ ९
देवीयदितविप्रीत्वावृधोत	१ ४ २१	देवोभगःसवितारायोअं	४ २ १७	द्यावाहक्षामा	७ ६ ११	द्यौश्चिदस्यामवाँअहेः	१ ४ १३
देवीर्द्वारोविश्रयध्वं	३ ८ २०	देवोवोद्रविणोदाः	५ २ २२	द्यावोनयस्यपनयं	४ ५ ५	द्यौइप्पितःपृथिविमातर	४ ८ ११
देवेननोमनसादेवसोम	१ ६ २३	देवीपूतिदेक्षिणादेवप्रज्या	६ ६ ३	द्यावोनस्तुभिश्चित	२ ७ १९	द्रप्समपश्यंविपुणेचरंतं	६ ६ ३४
देवोभिर्देव्यदिते	६ १ २५	देव्याहोताराप्रथमावि	२ ५ २३	द्युक्षंसुदानुंतविप्रीभिरावृ	६ ६ १	द्रप्सश्चस्कंदप्रथमाँअनुयू	७ ६ २५
देवेभिर्निषितोयुजियैभिः	८ ४ १०	देव्याहोताराप्रथमान्युंजे	२ ८ २३	द्युतद्यामानवृहतीमृतेन	४ ४ २३	द्रप्सःसमुद्रमभियजिगा	८ ७ ८
देवेभ्यःकमवृणीतमृत्युं	७ ६ १३	देव्याहोताराप्रथमा	३ १ २	द्युतानंवोअतिथिस्वर्णरं	४ ५ १७	द्रवतांतउपसावाज	३ १ १४
देवेभ्यस्त्वामदायकं	६ ७ ३०	देव्याहोताराप्रथमापुरोहि	८ २ १४	द्युभिरक्तुभिःपरिपातम	१ ७ ३७	द्रविणोदाददातुनः	१ १ २९
देवेभ्यस्त्वानृथापाजसे	७ ५ २१	देव्याहोताराप्रथमासुवा	८ ६ ९	द्युभिर्हितमित्रमिवप्रयोगं	७ ६ २	द्रविणोदाद्रविणसः	१ १ २९
देवेभ्योहिप्रथमंयजियैभ्यः	३ ८ ५	दोहेनगामुपशिक्षासखायं	७ ८ २२	द्युमत्तमंदक्षधेद्युस्मे	४ ७ १७	द्रविणोदाद्रविणसस्तुर	१ ७ ४

ऋक्सं.

॥४४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
द्विष्णोदाःपिपीपति	१ १ २९	द्विमाताहोताविदथेषुस	३ ३ २९	धन्वचयत्कृतत्रच	८ ४ ४	धियाचक्रेवरेण्यो	३ १ २९
द्रापिंवसानोयजुतोदिवि	७ ३ १४	द्वियत्पंचजीजनस्संवसा	३ ५ ५	धन्वनाजाधन्वनाजिजये	५ १ १९	धिपायदिधिपुण्यतः	३ ६ ६
द्रुहोनिषत्तापृशुनोचिदेवैः	८ ३ ३	द्विर्यपंचस्वयशसं	७ ४ २३	धन्वन्स्रोतःकृणुतेगातुं	१ ७ २	धिष्ववज्रंगभस्योः	४ ७ २४
द्रुहंजिघांसध्वरसमनि	३ ६ १०	द्विपोनोविश्वतोमुखाति	१ ७ ५	धर्तारोविवक्रभवःसुह	८ २ १३	धिष्वाशवःशूरयेनः	२ ६ ६
द्र्याअग्नेरथिनोविशति	४ ६ २४	द्वेइदस्पृक्रमणेस्वदंशो	२ २ ३५	धर्तादिवोरजसस्पृष्टः	३ ३ १३	धीभिरवैद्विरवतः	४ ७ २३
द्राविमौवातौवातः	८ ७ २५	द्वेतेचक्रसूर्ये	८ ३ २३	धर्तादिवःपवतेकृत्वयोरसः	३ ३ १	धीभिर्हिन्वंतिवाजिनं	७ ५ ११
द्रादशद्यून्यदगोह्यस्य	३ ७ २	द्वेनसुर्देववतःशुतेगोः	५ २ २८	धर्मणामित्रावरुणाविपश्चि	४ ४ १	धीभिःसातानिक्राणवस्य	५ ७ ३३
द्रादशप्रधयश्चक्र	२ ३ २३	द्वेविरूपेचरतःस्वथं	१ ७ १	धाताधातृणांभुवनस्पृय	८ ७ १६	धीरात्वस्यमहिनाजनृपि	५ ६ ८
द्रादशारंनहितजराय	२ ३ १६	द्वेष्टिश्चश्रूरपजायारुणद्वि	७ ८ ३	धानावतंकरभिणं	३ ३ १७	धीरासःपदंक्रवयोनयति	२ २ १५
द्रासंपर्णास्युजासखाया	२ ३ १७	द्वेसमीचीविभृतश्चरंतं	८ ४ १३	धामंतेविश्वंभुवनमधिश्चि	३ ८ ११	धीरोह्यस्यज्ञसत्	६ ३ ४१
द्वितायदीकीस्तासः	२ १ १३	द्वेसुतीअशृणवंपितृणां	८ ४ १२	धायोभिर्वायोयुज्येभिर्के	४ ५ ४	धुनेतयःसुप्रकेतमदंतः	३ ७ २६
द्वितायमृक्तवाहसे	४ १ १०	द्वैनःसुपिरासुतिः	२ ५ २८	धारयंतआदित्यासो	२ ७ ६	धूनुथद्यांपवतांदाशुषे	४ ३ २१
द्वितायोवृत्रहंतमः	६ ६ २७	धनुर्हस्तादाददानोमृतस्य	७ ६ २७	धारावरामरुतो	२ ७ १९	धृतव्रताआदित्याइपिरा	२ ७ ११
द्विताविवरेसनजासनीळे	१ ५ २	धनंनस्पंदं बहुलंयोअस्मे	७ ८ २२	धासिंक्रुण्वानओपधीः	६ ३ ३०	धृतव्रताःक्षत्रियायज्ञनि	८ २ १३
द्विताव्युष्वन्नमृतस्यधा	७ ४ ४	धनुर्हस्तादाददानोमृतस्य	७ ६ २७	धियंपूषाजिन्वतुविश्वमि	२ ८ १६	धृतव्रतोधनदाःसोमवृद्धः	४ ६ ७
द्विधासनवोसुरंस्वविदे	८ १ १८	धन्याचिद्वित्वेधिपणाव	४ ५ १३	धियंवाअप्सुदधिपेस्वर्पा	४ २ २७	धूपताश्चिद्धपन्मनः	६ ४ ४०

कोशः

॥४४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
धृषत्पिबकुलशेसोममि	४ ७ ३१	नकिरिन्द्रत्वदुत्तरः	३ ६ १९	नक्षोणीभ्यांपरिभवेत्	२ ६ १७	नतमंहोनदुरितंकुतश्चन	२ ६ २९
धेनुंनत्वासूयवसेदुदुक्षन्	५ २ २४	नकिरेपांनिदितामल्येषु	३ २ २५	नघात्वद्रिगपवेतिमेमनः	७ ८ २४	नतमंहोनदुरितंदेवासो	८ ७ १३
धेनुःप्रत्नस्युकाग्र्यं	३ ४ ३	नकिर्देवामनीमसि	८ ७ २२	नघाराजेंद्रादभन्नः	२ ४ २१	नतस्यमाययाचन	६ २ १२
धेनुष्टेइंसूनृता	६ १ १४	नकिर्होपांजुनूपिवेदं	५ ४ २३	नघावसुर्नियमते	४ ७ २५	नतस्यविद्यतदुषुप्रवोचत	७ ८ २०
धेनूर्जिन्वतमुतजिन्वतंवि	६ ३ १६	नकिष्टपुतावृता	१ ५ १३	नघासमामपजोपंजभार	३ ६ १६	नताअर्वाणुककाटोअश्रुते	४ ६ २५
ध्रुवंतेराजावरुणः	८ ८ ३१	नकिष्टंकर्मणानश	६ ५ ८	नघेमन्यदापपन	५ ७ २०	नतानशंतिनदभातितस्क	४ ६ २५
ध्रुवंध्रुवेणहविषा	८ ८ ३१	नकिष्टंकर्मणानशन्नप	६ २ ४०	नजामयेतान्वोरिक्थमा	३ २ ५	नतामिनंतिमायिनोनधी	३ ४ १
ध्रुवंज्योतिर्निहितंदशयेकं	४ ५ ११	नकिष्टदृथीतरः	१ ६ ६	नतंजिनंतिबहवोनदुभ्रा	३ ६ १३	नतिष्टंतिननिमिपंथ्येते	७ ६ ७
ध्रुवाएववःपितरौयुगेयुगे	८ ४ ३१	नकीमिंद्रोनिकर्तवे	६ ५ ३१	नतंतिगमंचनत्यजः	६ ४ ८	नतेअदेवःप्रदिवोनिवासते	७ ८ १२
ध्रुवाद्यौध्रुवापृथिवी	८ ८ ३१	नकीरेवंतसख्यायविदसे	६ २ ३	नतराजानावदितेकुतश्चन	७ ८ १७	नतेअंतःशवसोधाय्यस्य	४ ७ १
ध्रुवासुत्वासुक्षितिपुक्षिय	५ ६ १०	नकींवृधीकईद्रते	६ ५ ३१	नतंविदाथयइमाजुजानं	८ ३ १७	नतेगिरोअपिमृष्येतुरस्य	५ ३ ५
ध्वस्त्रयोःपुरुषंयोः	७ १ १५	नक्तोपासावर्णामामेभ्याने	१ ७ ३	नतंइंद्रसुमतयोनरायः	५ २ २७	नतेतंइंद्राभ्यांस्मदृष्व	४ २ १
नकिःपरिष्टिर्मघवन्मघत्त	६ ६ ११	नक्तोपासासुपेशसा	१ १ २५	नतहिवानपृथिव्यानुमन्ये	४ ८ १४	नतेदूरेपरमाचिद्रजांसि	३ २ १
नकिःसुदासोरथं	५ ३ १८	नक्षंतइंद्रमवसे	६ ४ २४	नतमंशेअरातयः	६ ५ ११	नतेवर्तास्तिराधंसः	६ १ १४
नकिरस्यशचीनां	६ ३ ३	नक्षद्वंमरुणीःपूर्यराट्	१ ८ २४	नतमंशोतिकश्चन	८ १ २	नतेविष्णोजायमानोनजा	५ ६ २४
नकिरस्यसहंल्य	१ २ २३	नक्षद्वोतापरिसन्नमिताय	२ ४ १३	नतमंहोनदुरितानिमल्यं	५ ६ ३	नतेसखासख्यंवष्टयेतव	७ ६ ६

ऋक्सं.

॥४५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नतैस्वयंनदाक्षिणं	६ २ १५	नद्यावृद्धमोजसा	५ ८ ११	नमसेदुपसीदत	६ ७ ३७	नयंविक्कोरोदसी	६ १ ५
नत्वागभीरःपुरुहूतसिधुः	३ २ ११	ननूनब्रह्मणामृणं	६ ३ ४	नमस्तेअग्रोजसे	६ ५ २५	नयंशुक्रोनदुराशीः	५ ७ १७
नत्वादेवासआशत	६ ६ ३७	ननूनमस्तिनोश्चः	२ ४ १०	नमस्यतहुव्यदातिस्वध्वरं	८ १८	नयंहिसंतिधीतयोनवाणी४	७ ६
नत्वद्दोतापूर्वाअग्नेयजीया	३ ८ १६	नपंचभिर्दशभिर्वृष्ट्यारभं	४ २ ३	नमागरंनद्योमातृत्मा	२ ३ १	नयःसंपृच्छेनपुनर्हवीतवे	६ ७ ६
नत्वाबृहंतोअद्रयः	६ ६ ११	नपर्वताननद्योवरंतवः	४ ३ १८	नमातमन्नश्रमन्नोत	२ ७ १३	नयर्हपतेजनुपोया	५ १ ७
नत्वारसीयाभिशास्तयेव	६ १ ३४	नपाताशर्वसोमहः	६ २ २१	नमामिमेधुनजिहीळपुपा	८ ३	नयजमानरिण्यसि	६ २ ४०
नत्वावरंतेअन्यथा	३ ६ २८	नपातोदुर्गहस्यमे	६ ४ ४७	नमृत्युरासीदमृतनंतहिं	८ ७ १७	नयसीद्वितिद्विपः	४ ७ २२
नत्वावाँअन्योदिव्योनपा	५ ३ २१	नपापासोमनामहे	६ ४ ३८	नमृपाश्रांतयदवैतिदेवाः	२ ४ २२	नयस्यतेशवसान	६ ५ २
नत्वाशतंचनहुतः	७ १ २३	नपूषणंमेथामति	१ ३ २५	नमोदिवेद्वृहतेरोदसीभ्यां	१ २ २६	नयस्यदेवादेवतानमर्ताः	१ ७ १०
नदक्षिणाविचिकिते	२ ७ ८	नसीभिर्योविवस्वतः	६ ८ ३	नमोमहद्योनमो	१ २ २४	नयस्यद्यावापृथिवीअनु	१ ४ १४
नदंनभिन्नममुयाशयानं	१ २ ३७	नप्रमियैसवितुदैव्यस्य	३ ८ ५	नमोमित्रस्यवरुणस्यचक्षं	८ १२	नयस्यद्यावापृथिवीनध	८ ४ १५
नदंवओदतीनां	६ ५ ५	नभोजामंशुर्नन्यर्थमीयुः	८ ६ ४	नमोवाकेप्रस्थितेअध्वरेन	६ १ १७	नयस्यवर्ताजनुपान्वास्ति	३ ६ ४
नदस्यमारुधतःकाम	२ ४ २२	नमःपुरातैवरुणो	२ ७ १०	नयंजरंतिशुरदोनमासां	४ ६ १८	नयस्यसातुर्जनितोर	३ ५ ५
नदुष्टुतीमर्त्योविंदतेवसु	५ ३ २१	नमइदुग्रंनमआविवासे	४ ८ १२	नयंदिपसंतिदिपसवः	१ २ १८	नयत्परोनांतरः	२ ८ ८
नदेवानामपित्रंतं	७ ८ २	नमइद्रेणसुख्यं	२ ६ २२	नयंदुध्रावरंतेनस्थिरामुरः	६ ४ ४८	नयत्पुराचक्रमाकृद्धनूनं	७ ६ ६
नदेवानामपिहुतः	६ २ ३९	नमस्त्रीसुभसत्तरा	८ ४ २	नयंरिपवोनरिषण्यवो	२ २ १७	नयस्येद्वोवरुणोनमित्रः	२ ८ ३

कोशः

॥४५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नयातवइद्रजूवुर्नः	५ ३ ३	नरोयेकेचास्सदा	७ ७ ३	नवोनवोभवतिजार्मानः	८ ३ २३	नहितेपूतमक्षिपत्	४ ५ २४
नयुप्मेवाजबन्धवः	६ ५ ४	नवग्वासःसुतसोमासुइद्रं	४ १ २५	नवबुक्तोममग्रये	५ २ १८	नहितेशूरार्धसः	६ ४ ३
नयेदिवःपृथिव्याअंतं	१ ३ २	नव्यदस्यनवतिचभोगान्	४ १ २४	नव्यंतदुक्थ्यंहितं	१ ७ २२	नहितेपाममाचन	८ ८ ४३
नयोरुपद्विदरथ्यः	१ ५ २२	नवयोनवतिपुरः	६ ६ २१	नसंकृतग्रमिमीतोगमि	४ ४ १७	नहित्वारोदसीउभे	१ १ २०
नयोवरायमरुतां	२ २ १२	नवाअरण्यानिहति	८ ८ ४	नसजीयतेमरुतो नहन्यते	४ ३ १५	नहित्वाशूरदेवान्	६ ५ ३७
नरागौरेवविद्युतेतृपाणा	५ ५ १६	नवाउत्तुन्मिग्रयसेनरि	२ ३ १०	नसराजाव्यथतेयस्मिन्नि	४ २ ८	नहित्वाशूरोनतुरो नधृष्णु	४ ६ १९
नरादंसिष्ठावत्रये	८ ८ १	नवाउतेतन्वातन्त्रं	७ ६ ८	नससखायो नददातिसख्ये	८ ६ २२	नहिदेवोनमस्यैः	१ १ ३८
नरावाशंसपूषणमगोहं	८ २ ६	नवाउदेवाःक्षुध्रमिद्वधं	८ ६ २२	नसःस्वोदक्षोवरुणध्रुतिःसा	५ ६ ८	नहिनुतेमहिमनःसमस्या	४ ६ २३
नराशंसमिहप्रियं	१ १ २४	नवाउमां वृजनेवारयते	७ ७ १५	नसायकस्यचिकितेजनासः	३ ३ २३	नहिनुयादधीमसि	१ ५ ३१
नराशंसस्यमहिमानमेपां	५ २ १	नवाउसोमौ वृजिनंहिनो	५ ७ ७	नसीमदेव आपदिषं	६ ५ ९	नहिमन्युः पौरुषेयः	६ ५ ११
नराशंसो नोवतुप्रयाजे	८ ८ ४०	नवानानवतीनां	२ ५ १६	नसेशेयस्यरोमशं	८ ४ ४	नहिमेअक्षिपच्चन	८ ६ २६
नराशंसंवाजिनंवाजयन्निह	१ ७ २४	नवानोअग्रआभर	३ ८ २३	नसेशेयस्यरं वते	८ ४ ४	नहिमेअस्त्यध्या	६ ७ १२
नराशंसंसुष्टमं	१ १ ३५	नविजानामियदिवेद	२ ३ २१	नसोमइद्रमसुतोममाद	५ ३ १०	नहिमेरोदसीउभे	८ ६ २७
नराशंसःप्रतिधामानि	२ ५ २२	नवीळवेनमतेनस्थिराय	४ ६ १८	नहियग्रायारणःसुशेवः	५ २ ६	नहिवःशत्रुर्विविदे	१ ३ १८
नराशंसःसुपूदति	३ ८ २०	नवेपसानतन्यते	१ ५ ३१	नहितैअग्नेवृषभप्रतिष्टपे	६ ४ ३४	नहिवंऊतिःपूतनासु	५ ४ २९
नरेवतापणिनासख्यमिन्द्रः	३ ६ १४	नवोगुहाचक्रमभूरिदुष्कृ	८ ५ १७	नहितैक्षत्रंनसहोनमन्युं	१ २ १४	नहिवंश्चरमंचन	५ ४ २९

ऋक्सं.

॥४६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नहि वामस्ति दूरके	१ २ ४	नानानवाडनोधियः	७ ५ २५	नास्मै विद्युन्नतन्युतुः	१ २ ३८	नितदधिपेवरं पंच	८ ७ २
नहि वाव्रया महे	६ ३ २४	नानाहित्वाहवमानाजना	१ ७ १४	नास्यवर्त्तानतरुतान्वस्ति	५ १ ८	नितिक्तियो वारणमन्न	४ ५ ५
नहिवो अस्य भूकः	६ २ ३७	नानाहा १ श्रेवसे	४ ५ १६	नाहमिन्द्राणिरारण	८ ४ ३	नितिग्ममभ्य १ शुं	६ ५ १४
नहिषस्तवनोममं	६ ३ १०	नानौकांसिदुयो विश्वमायुं	२ ८ २	नाहंतनुनविजानाम्योतुं	४ ५ ११	नितिग्मानिभ्राशयन्भ्रा	८ ६ २०
नहिष्मयद्धवःपुरा	५ ८ २२	नापाभूतनवोतीतृपा	३ ७ ४	नाहंतवेददभ्यंदभत्सः	८ ६ ५	नित्यं नसूनुं मधुविभ्रत	२ ४ १
नहिष्मातिशतंचन	३ ६ २५	नाभानाभिनाददे	६ ७ ३५	नाहंवेंदभ्रातृत्वन्नोस्वसू	८ ६ ६	नित्यंश्चाकन्यास्वपतिर्दमू	७ ७ २७
नहिस्थूर्युतुथायातमस्ति	८ ७ १९	नाभापृथिव्याधरुणोमहो	७ २ २८	नाहंतवेदयइतिव्रवीति	७ ७ १५	नित्यंस्तोत्रोवनस्पतिः	६ ७ ३९
नहीनुवोमरुतोअंत्युस्मे	२ ४ ५	नाभियज्ञानांसदनरथीणां	४ ५ ९	नाहमतो निरयादुर्गहेतत्	३ ५ २५	नित्यं चिन्नुयंसदने	२ २ १७
नह्य १ न्यंबळाकरं	६ ५ ३५	नाभ्या आसीदंतरिक्षं	८ ४ १९	निकाव्यावेधसः शश्वत्	१ ५ १७	नित्वा दधेवर आ	३ १ २३
नह्यस्यानामगृभ्णामि	८ ८ ३	नामानितेशतक्रतो	३ २ २१	निक्रमणं निपदनं विवर्तनं	२ ३ ९	नित्वा दधेवरैष्यं	३ १ २९
नह्य १ गनृतोत्वत्	६ २ १७	नावानक्षोदःप्रदिशःपृथि	८ १ १८	निखातंचिद्यः पुरुसंभृतं व	६ ४ ४८	नित्वा नक्षयविशपते	५ २ १९
नह्य १ गपुराचन	६ २ १७	नावेवनः पारयतं युगेव	२ ८ ४	निगव्यतामनसासेदुरकैः	३ २ ६	नित्वा मग्नेमनुर्दधे	१ ३ ११
नाकस्यपृष्ठेअधि	२ १ १०	नासत्याभ्यावहिरिवप्रवृंजे	८ ८ ८	निगव्यवोनवोद्गृह्यवश्च	५ २ २६	नित्वा युजस्यसाधनं	१ ३ ३०
नाकैसुपर्णमुपपत्तिवांसं	७ ३ ११	नासत्यामेपितरावन्धुपृच्छ	३ ३ २७	निगावो गोष्ठेअसदन्	२ ५ १४	नित्वा वसिष्ठाअहंतवाजि	८ ७ ६
नाकैसुपर्णमुपयत्पतंतं	८ ७ ८	नासदासीन्नोसदासीत्	८ ७ १७	निग्रामासोअविक्षत	८ ७ १४	नित्वा होतारमृत्विजं	१ ३ ३२
नानाचक्रातेयम्य ३ वपूषि	३ ३ ३०	नास्माकमस्ति तत्तरः	६ ४ ५४	निचेतारोहिमरुतो गृणंतं	५ ४ २७	निदुरोणेअमृतो मर्त्यानां	२ ८ १६

कोशः

॥४६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
निदुर्गईद्रश्चिह्नमित्रान्	५ ३ ९	निराहावान्कृणोतन	८ ५ १८	निश्चर्मणऋभवोगामपिंश	१ ७ ३१	नीचीनवारंवरुणःकवधं	४ ४ ३९
निधीयमानमपगृह्णमप्सु	७ ७ ३०	निरिणानोविधावति	६ ८ ३	निश्चर्मणोगामरिणीत	२ ३ ५	नीललोहितंभवति	८ ३ २५
निनोहोतावरण्यः	१ २ २०	निरिद्रवृहतीभ्यः	५ ७ २८	निपसादधृतव्रतः	१ २ १७	नूनन्यत्राचिदद्रिवः	६ २ १७
निपवैतःसाद्यप्रयुच्छन्	२ ६ ४	निरिद्रभूम्याअधि	१ ५ २९	निःपिध्वरीरोपधी	६ ४ ३०	नूड्यातेपूर्वथाचप्रवा	२ १ २१
निपस्त्यासुत्रितस्तभूयन्	८ १ २	निरुस्वसारमस्कृत	८ ७ १४	निःपिध्वरोस्तओपधीरुता	३ ३ ३१	नूईद्ररायेवरिवस्कृधीनः	५ ३ ११
निमिपश्चिज्जवीयसा	६ ५ १८	निर्मथितःसुधित	३ १ २३	निपीमिदत्रगुह्यादधानाः	३ २ २३	नूईद्रशूरस्तवमानऊती	५ २ ३०
नियद्यामायवोगिरिः	५ ८ १८	निर्मायाउत्येअसुराअभूव	८ ७ ९	निपुत्रह्यजनानां	५ ८ ३	नूगुणानोगृणतेप्रवरराजन्	४ ७ ११
नियद्युवेथैनियुतःसुदानू	२ ४ २४	निर्यत्पूतेवस्वाधितिःशुचि	५ २ ४	निपुसीदगणपतेगणेपु	८ ६ १३	नूचपुराचसदनरयीणाम्	१ ७ ४
नियद्रुणाक्षिश्चसनस्यमूर्ध	१ ४ १७	निर्यदीबुध्नान्महिपस्यव	२ २ ८	निपूनमातिमतिकयस्य	२ १ १६	नूचित्सभ्रपतेजनोनरेपन्	५ ३ २
नियुवानानियुतःस्पाह्वी	५ ६ १३	निर्युवाणोअशस्तीः	३ ७ २४	निष्कंवाधाकृणवते	६ ४ ९	नूचित्सहोजाअमृतोनिर्तु	१ ४ २३
नियुत्वंतोग्रामजितोयथा	४ ३ १५	निर्वर्तध्वमानुगात	७ ७ १	निष्वापयाभिथूदशा	१ २ २७	नूचिन्नइंद्रोमधवासहूती	५ ३ ११
नियुत्वान्वायवागहि	२ ८ ७	निर्वेवेतिपलितोदूतआसु	३ ३ २९	निसर्वसेनइपुर्धोर	१ ३ १	नूचिन्नुतेमन्थमानस्यदस्म	५ ३ ६
नियेनमुष्टिहृत्या	१ १ १५	नित्रोयामायमानुपः	१ ३ १३	निसामनामिपिरामिद्र	३ २ २	नूतआभिरभिष्टिभिः	४ २ ९
नियेरिणत्योजसा	४ ३ १९	निशत्रोःसोमवृण्यथ	६ ८ ९	निहोताहोतुपदने	२ ६ १	नूतेपूर्वस्यावसोअधा	२ ५ २५
निरभयोस्सुचुनिरुसूर्यः	५ ७ २८	निशुष्ममिदवेपां	७ १ ९	नीचावयाअभवद्वृत्रपुत्र	१ २ ३७	नूलाइदिद्रतेवयं	६ २ २
निराविध्यद्विरिभ्यआ	६ ५ ३०	निशुष्मइंद्रधर्णासिं	५ ८ ११	नीचावतंतउपरि	७ ८ ४	नूत्वामभईमहेवसिष्टाः	५ २ १०

ऋक्सं.

॥४७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नूत्वामग्नेर्महेवसिष्ठाः	५ २ ११	नूनव्यसेनवीयसे	६ ७ ३३	नूमेगिरानासत्या	६ ६ ८	नृष्टुतइद्रनृगृणानः	३ ६ १२
नूदेवासोवरिवःकर्तनानः	५ ४ १५	नूनश्चित्रं पुरुवाजाभिरूती	५ ५ १२	नूमेब्रह्मण्यग्रउच्छशाधि	५ १ २६	नृष्टिरंमरुतोवीरवंतं	१ ५ ८
नूननंइद्रापुरायचस्य	४ ७ ५	नूनस्त्वरंथिरोदेवसोम	७ ४ २०	नूमेब्रह्मण्यग्रउच्छशाधि	५ १ २७	नूसद्धानंदिव्यंनशिदेवाः	४ ८ १३
नूनं पुनानोविभिःपरिस्त्रव	७ ५ १२	नूनोअग्रऊतये	४ १ २	नूमेहवमाशृणुतंयुवाना	५ ५ १३	नृचक्षसोअनिमिपंतोअ	८ २ ३
नूनंतदिद्रदद्विनः	६ १ ७	नूनोअग्नेवृकेभिःस्वस्ति	४ ५ ६	नूमेहवमाशृणुतंयुवाना	५ ५ १६	नृचक्षसंस्वावयं	६ ७ ३१
नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रे	२ ६ ६	नूनोगोमंहीरवद्धेहिरत्वं	५ ५ २२	नूरोदसीअभिष्टुतेवसिष्ठैः	५ ४ ६	नृचक्षाएपदिवोमध्यआ	८ ७ २७
नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रे	२ ६ १८	नूनोरयिपुरुवीरंवृहंतं	३ ७ २०	नूरोदसीअभिष्टुतेवसिष्ठैः	५ ४ ७	नृचक्षारक्षःपरिपश्यविश्रु	८ ४ २६
नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रे	२ ६ २०	नूनोरयिमहासिंदो	६ ८ ३०	नूरोदसीअहिनाबुधयेन	३ ८ ७	नृणामुत्वा नृतमंगीभिरु	३ ३ १५
नूनंसातेप्रतिवरंज	२ ६ २२	नूनोरयिरथ्यंचपणिप्रां	४ ८ ७	नूरोदसीबृहद्भिर्नोवरुथैः	३ ८ ८	नृधूतोअद्रिपुतोवहिपिप्रि	७ २ २७
नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रे	२ ६ २४	नूनोरयिमुपमास्वनुवंतं	६ ४ ३	नृष्टुतइद्रनृगृणानः	३ ५ २०	नृवाहुभ्यांचोदितोभारया	७ २ २७
नूनंसातेप्रतिवरंजरि	२ ६ २६	नूनोरास्वसहस्रवत्	३ २ १३	नृष्टुतइद्रनृगृणानः	३ ५ २४	नृभिर्धृतःसुतोअश्वैः	५ ७ १७
नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रे	२ ६ १६	नूसआवाचमुपयाहिवि	४ ६ १२	नृष्टुतइद्रनृगृणानः	३ ६ २	नृभिर्येमानोज्ञानःपूतः	७ ५ २०
नूनइद्धिवायमासा	४ १ ९	नूमन्वानपपां	४ ३ १०	नृष्टुतइद्रनृगृणानः	३ ६ ४	नृभिर्येमानोहृथतोविचक्ष	७ ५ १५
नूनइद्रावरुणागृणाना	५ १ १२	नूमतोदयतेसनिष्यन्	५ ६ २५	नृष्टुतइद्रनृगृणानः	३ ६ ६	नृवत्तइद्रनृतमाभिरूती	४ ६ ८
नूनएहिवायमग्ने	४ १ ८	नूमित्रोवरुणोअर्यमानः	५ ५ ४	नृष्टुतइद्रनृगृणानः	३ ६ ८	नृवदस्तामनोयुजा	५ ८ १
नूनमर्चविहायसे	६ २ १३	नूमित्रोवरुणोअर्यमानः	५ ५ ५	नृष्टुतइद्रनृगृणानः	३ ६ १०	नृवदसोसदमिद्वेद्यसे	४ ४ ३६

कोशः

॥४७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
नेतारुपुणस्तिरः	८ ७ १३	न्युप्रियोमनुषःसादिहोता	५ २०	पथस्पथःपरिपति	४ ८ ६	परःसोअस्तुतन्त्राईतनाच	७ ७
नेमिनमंतिचक्ष	६ ६ ३८	न्यू३पुवाचंप्रसहेभरामहे	४ १५	पदापणीरंराधसः	६ ४ ४४	परःक्रुणासा	२ ७ १०
नेशत्तमोदुधितरोचंतद्यौः	३ ४ १५	पंचजनाममहोत्रंजुपंतां	८ १ १३	पदेइवनिहिते	३ ३ ३०	परशुचिद्वितपति	३ ३ २३
नेहभद्रंरक्षस्विनः	६ ४ ९	पंचपदानिरुपोअन्वरोहं	७ ६ १३	पदेपदेमेजरिमानिधायि	४ २ १५	परस्याअधिसंवतः	६ ५ २६
नैतावदन्येमरुतोयथेमे	५ ४ २७	पंचपादंपितरंद्वादशाकृतिं	२ ३ १६	पदंदेवस्यनमसाव्यंतः	४ ४ ३५	पराकात्ताच्चिदद्विवः	६ ६ २०
नैतावदेनापुरोअन्यदस्ति	७ ७ २८	पंचारेचक्रेपरिवर्तमाने	२ ३ १६	पदंदेवस्यमीहुषः	६ ७ ११	परागावोयवसंकच्चिदाधृ	५ ७ ३३
न्यक्रतूनग्रथिनोमृधवाचः	५ २ ९	पञ्जेवचर्चरंजारं	८ ६ २	पद्यावस्तेपुरुषा	३ ३ ३०	पराचिच्छीर्षाववृजुस्तइंद्र	१ ३ १
न्यक्रंदयन्नुपयंतएनं	८ ५ २०	पतंगमक्तमसुरस्य	८ ८ ३५	पनाय्यंतदध्विना	६ ४ २८	पराणुदस्वमघवन्नमित्रान्	५ ३ २१
न्य१भिजातवेदसंदधाता	४ १ १४	पतंगोवाचंमनसा	८ ८ ३५	पन्यंपन्यमित्सोतारः	५ ७ २१	परादेहिशामुल्यं	८ ३ २५
न्य१भिजातवेदसंहोत्रवा	४ १ २०	पतातिकुंडुणाच्या	१ २ २७	पन्यआदिदिर्च्छता	६ ३ ४	पराद्यदेवावृजिनं	८ ४ ७
न्य१भेनव्यसावचः	६ ३ २२	पतिर्भववृत्रहन्त्सुनृतानां	३ २ ८	पन्यइदुपगायत	६ ३ ४	परापूर्वेपांसुख्यावृणक्ति	४ ७ ३३
न्य१गवातोववाति	८ १ २५	पतिर्ह्यध्वराणां	१ ३ २९	पन्यांसजातवेदसं	६ ५ २१	परामेयंतिधीतयः	१ २ १९
न्य१ह्यस्यमूर्धनि	१ २ ३१	पत्तोर्जगारप्रत्यंचं	७ ७ १७	पपृक्षेण्यमिंद्रत्वेह्योजः	४ २ २	परायतीनामन्वेतिपार्थः	१ ८ २
न्यबुदस्यविष्टपं	६ ३ १	पत्नीवंतःसुताइमे	६ ६ २५	पप्राथक्षंमहिदंसोव्यु	४ ६ २	परायतीमातरं	३ ५ २५
न्यसैदेवीस्वधितिर्जिही	४ १ ३३	पत्नीवपूर्वहृतिं	२ १ १	पयस्वतीरोषधयः	७ ६ २५	परायाहिमघवन्	३ ३ १९
न्याविध्यदिलीविशा	१ ३ ३	पथएकःपीपायुतस्करोय	६ २ ३६	परंमृत्योअनुपरेहि	७ ६ २६	परावतोयेदिधिपंते	८ २ ३

ऋक्सं.

॥४८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
परावतंनसत्यानुदेथो	१ ८ ९	परिणोवृणजन्वा	६ ४ ७	परिपूषापरस्तात्	४ ८ २०	परिवाराण्यव्यया	७ ५ ६
परावीरासएतन	४ ३ २६	परिणोहेतीरुद्रस्यवृज्याः	२ ७ १८	परिप्रजानःकृत्वा	१ ५ १३	परिविश्वानिचेतसा	६ ८ १०
पराव्यक्तोअरुपः	७ २ २६	परितुंधिपणोनां	४ ८ १७	परिप्रधन्वेद्रायसोम	७ ५ २०	परिविश्वानिसुधिता	३ १ १०
पराशुभ्राअयासोयव्या	२ ४ ४	परितेजिग्युषोयथा	७ ४ २७	परिप्रयंतव्यसुपंसदं	७ २ २०	परिधिष्टंजाहुपंविश्वतःसीं	१ ८ ११
पराशृणीहितपसा	८ ४ ७	परितेदूळभोरथो	३ ५ ९	परिप्रसोमतेरसः	७ २ १५	परिवृक्तेवपतिविद्यं	८ ५ २१
पराहयत्स्त्रिरंहथ	१ ३ १८	परित्मनामितदु	३ ५ ४	परिप्रासिष्यदत्कृविः	६ ८ ३	परिवोविश्वतोदधे	७ ७ १
पराहिमेविमन्यवः	१ २ १६	परित्यंहयंतहरिं	७ ४ २४	परिप्रियःकलशं	७ ४ ७	परिपह्यंहरणस्येक्कणो	५ २ ६
पराहिद्रधावसि	८ ४ १	परित्रिधातुरध्वरं	६ ५ १५	परिप्रियादिवःकृविः	६ ७ ३२	परिष्यसुवानोअक्षाः	७ ४ २३
परिकोशमधुश्रुतं	७ ५ ६	परित्रिविष्टयध्वरं	३ ५ १५	परियत्कृविःकाव्या	७ ४ ४	परिष्यसुवानोअव्ययं	७ ४ २३
परिक्षितापितरां	८ २ १०	परित्वागिर्वणोगिरिः	१ १ २०	परियत्काव्याकृविः	६ ७ २८	परिष्कृण्वन्ननिष्कृतं	६ ८ २९
परिचिन्मर्तोद्रविणं	७ ७ २७	परित्वाग्नेपुरंययं	८ ४ ९	परियदिद्रोदसीउभे	१ ३ २	परिष्कृतासुइंदवः	७ १ ३
परिणःशर्मयन्त्या	६ ८ ३१	परिद्विब्यानिममृशत्	६ ८ ४	परियदेपामेको	१ ५ १२	परिससिर्नवाजयुः	७ ५ ६
परिणेतामतीनां	७ ५ ६	परिदैवीरनुस्त्रधाः	७ ५ ६	परियोर्श्मिनादिवः	६ २ २४	परिसञ्जैवपशुमांति	७ ४ २
परिणोअश्वमश्ववित्	७ १ १८	परिशुक्षंसहंसः	७ २ २५	परियोरोदसीउभे	६ ८ ८	परिसुवानश्चक्षसे	७ ५ १२
परिणोदेववीतथे	७ १ ११	परिशुक्षःसनद्रयिः	७ १ ९	परिवाजपतिःकृविः	३ ५ १५	परिसुवानासुइंदवः	६ ७ ३४
परिणोयाह्यस्मयुः	७ १ ३९	परिधामानियानिते	७ २ ७	परिवाजेनवाजयुं	७ १ ३३	परिसुवानोगिरिष्ठाः	६ ८ ८

कोशः

॥४८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
परिसुवानोहरिः	७ ४ २	परोहिमत्यैरसि	४ ८ ४	पर्वमानकृतःकृविः	७ १ २९	पर्वमानस्यतेव्यं	७ १ १८
परिसोमकृतंवृहत्	७ १ १३	पर्जन्यःपितामहिपस्य	७ ३ ६	पर्वमानकृतंवृहत्	७ २ ११	पर्वमानस्यविश्ववित्	७ १ ३७
परिसोमप्रधन्वा	७ २ ३३	पर्जन्यवातावृषभापृथि	४ ८ ६	पर्वमानधियाहितः	६ ८ १५	पर्वमानःस्वर्विदः	७ १ १६
परिस्पशोवरुणस्यस्मदिष्टा	६ ९	पर्जन्यवृद्धमहिपतं	७ ५ २६	पर्वमाननितोशसे	७ १ ३४	पर्वमानाअसृक्षत	७ १ ३४
परिहिष्मापुरुहूतः	७ ३ २३	पर्जन्यायप्रगायत	५ ७ २	पर्वमानमवस्यवः	६ ८ १	पर्वमानाअसृक्षत	७ ५ १६
परिद्धतेदनाजनः	६ ४ ८	पर्जन्यावातावृषभा	८ २ १०	पर्वमानमहिश्रवः	६ ७ ३७	पर्वमानादिवस्परि	७ १ ३५
परिधृणाचरतितित्विपेश	१ ४ १३	पर्युपप्रधन्ववाजसातये	७ ५ २२	पर्वमानमहिश्रवः	७ ४ २८	पर्वमानासआशवः	७ १ ३५
परीतोपिचतासुतं	७ ५ १२	पर्वतश्चिन्महिबृद्धोविभाय	३ २५	पर्वमानमह्यर्णो	७ ३ १८	पर्वमानासइंदवः	७ २ १४
परीतोवायवेसुतं	७ १ ३१	पर्शुहं नाममानवी	८ ४ ४	पर्वमानविदारयि	६ ८ ३३	पर्वमानोअजीजनत्	७ १ २१
परीमेगामनेषत्	८ ८ १३	परिपितोक्तनयंपर्तुभिष्टं	४ ८ २	पर्वमानविदारयि	७ १ ३२	पर्वमानोअतिस्त्रिधः	७ २ १०
परेयिवासंप्रवतः	७ ६ १४	परिपिदीनेगभीरआ	६ ४ ५३	पर्वमानरसस्तव	७ १ २१	पर्वमानोअभिस्पृधः	६ ७ २८
परेहिविग्रमस्तृतं	१ १ ७	पर्वतेवाजसातये	६ ८ १	पर्वमानरुचारुचा	७ २ १	पर्वमानोअभ्यर्षा	७ ३ ११
परोदिवापरपुना	८ ३ १७	पर्वतेहयृतोहरिः	७ २ ५	पर्वमानसुवीथै	६ ७ ३७	पर्वमानोअसिग्यदत्	७ १ ६
परोमात्रयातन्वावृधान	५ ६ २४	पर्वतेहयृतोहरिः	७ ५ ११	पर्वमानस्यजघंतः	७ २ २१	पर्वमानोरथीतमः	७ २ १२
परोमात्रमृचीपमं	६ ५ २	पर्वमानःसुतोमृभिः	७ १ २७	पर्वमानस्यतेकवे	७ २ ८	पर्वमानोव्यश्रवत्	७ २ १२
परोयत्त्वंपरमआजनिष्टाः	४ १ २६	पर्वमानःसोअद्यनः	७ २ १७	पर्वमानस्यतेरसः	७ १ २१	पर्वस्वगोजिदंश्चजित्	७ १ १६

क्रुक्सं.

॥४९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पर्वस्वजनयन्निषः	७ २ ७	पर्वस्वदेवायुपक्	७ १ ३४	पर्वस्वसोममुहान्तसमुद्रः	७ ५ २०	पांतिमित्रावरुणावव्यात्	२ ४ ५
पर्वस्वदक्षसाधनः	६ ८ १५	पर्वस्वमधुमत्तमइंद्राय	७ ५ १७	पर्वस्वाग्नेऽदोभ्यः	७ १ १६	पाकत्रास्थनदेवाः	६ १ २७
पर्वस्वदेवमार्दनः	७ ३ ९	पर्वस्ववाचोअग्निः	७ १ २८	पर्वस्वेदोपवमानः	७ ४ १०	पाकःपृच्छामिमनसावि	२ ३ १४
पर्वस्वदेववीतये	७ ५ १०	पर्वस्ववाजसातमः	७ ४ २८	पर्वस्वेदोवृषासुतः	७ १ २३	पातनोरुद्रापायुभिः	४ ४ ८
पर्वस्वदेववीरति	६ ७ १८	पर्वस्ववाजसातये	६ ८ ३३	पवित्रैतेविततं	७ ३ ८	पातावृत्रहासुतं	५ ७ २२
पर्वस्वदेवायुपक्	७ १ ३४	पर्वस्ववाजसातयेभि	७ ५ १६	पवित्रवतःपरिवाचं	७ २ २९	पातासुतमिंद्रोअस्तुसो	४ ६ १५
पर्वस्वमधुमत्तमइंद्राय	७ ५ १७	पर्वस्वविश्वचर्षणे	७ २ ७	पवित्रेभिःपवमानः	७ ४ १५	पातासुतमिंद्रोअस्तुसोमं	४ ७ १८
पर्वस्ववाचोअग्निः	७ १ २८	पर्वस्ववृत्रहन्तम	६ ८ १४	पवीतारःपुनीतन	६ ७ २२	पातिप्रियंरिपोअग्रपदंवे	२ ८ २४
पर्वस्ववाजसातमः	७ ४ २८	पर्वस्ववृष्टिमासुनः	७ १ ६	पशुनःसोमरक्षसि	७ ७ १२	पारावतस्यरातिषु	६ ३ १३
पर्वस्ववाजसातये	६ ८ ३३	पर्वस्वसोमक्रतुवित्	७ ३ २१	पशुन्नचित्रासुभगा	१ ६ २६	पार्षद्वाणःप्रस्कण्वं	६ ४ १८
पर्वस्ववाजसातयेभि	७ ५ १६	पर्वस्वसोमक्रत्वेदक्षाय	७ ५ २०	पश्चात्पुरस्तादधरात्	८ ४ ९	पावकयायश्चितयत्याकृपा	५ १७
पर्वस्वविश्वचर्षणे	७ २ ७	पर्वस्वसोमदिव्येषु	७ ३ १६	पश्चेदमन्यदभवत्	८ ८ ७	पावकवर्चाःशुक्रवर्चाः	८ ७ २८
पर्वस्वदक्षसाधनः	६ ८ १५	पर्वस्वसोमदेववीतये	७ २ २४	पश्यन्नन्यस्याअतिथिं	८ ७ ९	पावकशोचेतवहिक्षयंपरि	८ १८
पर्वस्वदेवमार्दनः	७ ३ ९	पर्वस्वसोमद्युम्नीसुधारः	७ ५ २०	पश्चानतायुंगृहा	१ ५ ९	पावकानःसरस्वती	१ १ ६
पर्वस्वदेववीतये	७ ५ १०	पर्वस्वसोममधुमांक्रतावा	७ ४ ८	पश्चायत्पश्चाद्वियुता	८ १ २८	पावमानिरीयोअध्येति	७ २ १८
पर्वस्वदेववीरति	६ ७ १८	पर्वस्वसोममंदयन्	७ २ १६	पांतमात्रोअंधसः	६ ६ १५	पावीरवीकन्याचित्रायुः	४ ८ ६

कोशः

॥४९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पावीरवीकन्याचित्रायुः	८ २ ११	पितुश्चिदूर्ध्वजनुपाविवेद	२ ८ १४	(पिवापिवेदिंद्रशूर)	२ ५ ६	पीवोअन्नारयिवृधःसुमे	५ ६ १३
पाहिगायां धंसोमदे	६ ३ ७	पितुःप्रत्नस्यजन्मना	१ ६ १३	पिवापिवेदिंद्रशूर	७ ७ ८	पीवोअश्वाःशुचद्रथाहिभू	३ ७ ९
पाहिनंइंद्रसुष्टुत	२ १ १७	पितेवपुत्रमविभः	८ २ २०	पिवावर्धस्वतववासुतासः	२ १९ २०	पुत्रमिवपितरौ	८ ७ १९
पाहिनोअमृएकया	६ ४ ३३	पित्रेचिच्चक्रुःसदनंसमसै	३ २ ७	पिवासुतस्यरसिनः	५ ७ २५	पुत्रिणाताकुमारिणा	६ २ ३९
पाहिनोअग्नेपायुभिः	२ ५ १०	पिन्वैत्यपोमस्तःसुदानं	१ ५ ७	पिवासोममभियमुग्रतदं	४ ६ १	पुत्रोनजातोरण्वो	१ ५ १३
पाहिनोअग्नेरक्षसः	१ ३ १०	पिपर्तुनोअदितीराजपुत्रा	२ ७ ७	पिवासोममिंद्र	२ १ १८	पुनंतुमांदिवजनाः	७ २ १८
पाहिनोअग्नेरक्षसो	५ १ २५	पिपर्तुमातदृतस्य	७ ८ ७	पिवासोममिंद्रमंदंतु	५ ३ ५	पुनःपत्नीमभिरदात्	८ ३ २८
पाहिविश्वस्माद्रक्षसोअरा	६ ४ ३३	पिपीळेअंशुर्मद्योन	३ ६ ८	पिवासोममदायकं	६ ६ ३०	पुनःपुनर्जायमाना	१ ६ २५
पितायज्ञानामसुरोविप	२ ८ २०	पिप्रीहिदेवांडशतः	७ ५ ३०	पिवासोममहते	८ ६ २०	पुनःसमव्यद्वितंतवयंती	२ ८ २
पितायस्त्वांदुहितरं	८ १ २७	पिबतंघर्ममधुमंतमश्वि	६ ६ १०	पिवेदिंद्रमस्तस्खा	६ ५ २८	पुनरेतानिवर्ततां	७ ७ १
पितुनुस्तोपमहो	२ ५ ६	पिबतंचतृष्णुतंचाचंगच्छ	६ ३ १५	पिशङ्गभृष्टिमंभृणं	२ १ २२	पुनरेतानिवर्तय	७ ७ १
पितुभूतोतंतुमित्	८ ८ ३०	पिबतंसोममधुमंतमश्वि	६ ६ १०	पिशंगरूपःसुभरो	२ ५ २३	पुनरोहिदृषाकपे	८ ४ ४
पितुर्नपुत्रःसुमृतोदुरोण	६ १ ३४	पिवंतिमित्रोअर्थमा	६ ६ २८	पीपायधेनुरदितिः	२ २ २३	पुनर्दायब्रह्मजायां	८ ६ ७
पितुर्नपुत्राःक्रतुं	१ ५ १२	पिबंत्यस्यविश्वेदेवासः	७ ५ २१	पीपायभ्राःश्रवसामत्येषु	४ ५ १२	पुनर्नोअसुपृथिवी	८ १ २३
पितुर्मातुरध्यायेत्	७ २ २९	पिबस्वधैनवानां	६ ३ ४	पीपिवांसंसरस्वतः	५ ६ २०	पुनर्नःपितरोमनः	८ १ १९
पितुश्चगर्भंजनितुश्चबभ्रे	२ ८ १४	पिवात्वैस्यगिर्वणः	५ ७ १५	पीवानंमेपमपचंत	७ ७ १८	पुनर्यैचक्रुःपितरायुवाना	३ ७ १

ऋक्सं.

॥५०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पुनर्वैदेवाअददुः	८ ६ ७	पुनानोरूपेअव्यये	६ ८ ६	पुरुत्राचिद्धिवाँनरा	५ ८ ४	पुरुतमंपुरुणांस्तोस्वृणां	४ ७ २६
पुनातादक्षसाधनं	७ ५ ७	पुनानोवरिवस्कृधि	७ १ ३८	पुरुत्राहिसद्वृत्ति	५ ८ ३६	पुरुयत्तइंद्रसंत्युक्था	४ २ १
पुनातितेपरिस्तुतं	६ ७ १७	पुनीषेवाँमरक्षसंमनीषां	५ ६ ७	पुरुत्राहिसद्वृत्ति	६ ३ ३३	पुरुवरवोमासृथामा	८ ५ ३
पुनानःकुलशेष्वा	६ ७ ३१	पुमाँएनंतनुतउत्	८ ७ १८	पुरुत्वादाश्वान्वोचे	२ २ १९	पुरुहणाचिद्ध्यस्ति	४ ४ ८
पुनानःसोमजागृविः	७ ५ १३	पुरैदराशिक्षतंवज्रहस्ता	१ ७ २९	पुरुद्रप्साअंजिमंतःसुदा	४ ३ २१	पुरुवपाँस्यश्विनादधाना	१ ८ १४
पुनानःसोमधारया	७ १ ३५	पुरंनष्टणवारुज	६ ५ २०	पुरुप्रियाणंऊतये	५ ८ १	पुरोगाअग्निदेवानां	२ ५ ९
पुनानःसोमधारया	७ ५ १२	पुरःसद्यइत्थाधिये	७ १ १७	पुरुमंद्रापुरुवसू	५ ८ २७	पुरोजितीवोअंधसः	७ ५ १
पुनानइँद्वामर	७ ४ २७	पुराग्नेदुरितेभ्यः	६ ३ ४१	पुरुषएवेदंसवै	८ ४ १७	पुरोवोमंद्रंदिव्यंसुवृक्ति	४ ५ १२
पुनानइँद्वामर	६ ८ ३०	पुराणमोकःसख्यं	३ ४ ४	पुरुष्टुतस्यधामभिः	३ २ २१	पुरोळाअग्नेपचतः	३ १ ३१
पुनानइँद्वेपां	७ १ ४१	पुराणावाँवीर्याँप्रव्रवा	७ ८ २५	पुरुहिवाँपुरुमुजादेष्णं	५ १ ४	पुरोळाइत्तुर्वशोयक्षु	५ २ २५
पुनानश्चमूजनयन्	७ ५ १५	पुराणांअनुवेनंतं	८ ७ २३	पुरुहूतोयःपुरुगूर्तः	४ ७ ६	पुरोळाशंचनोघसो	३ ३ १७
पुनानासश्चमूपदः	६ ७ ३०	पुरायत्सूरस्तमसोअपीतिः	१ ८ २५	पुरुहूतंपुरुष्टुतं	६ ६ १५	पुरोळाशंचनोघसो	३ ६ २९
पुनानेतन्वाँमिथः	३ ८ ८	पुरासंबाधादभ्याववृत्स्व	२ ६ १८	पुरुणिदसो निरिणाति	२ २ १७	पुरोळाशंचनोअंधसः	६ ५ ३१
पुनानोअकमीदृभि	६ ८ ३०	पुरांभिदुर्युवाँकृविः	१ १ २१	पुरुणिहित्वासवना	८ ४ १६	पुरोळाशंपचत्वं	३ ३ १७
पुनानोदेववीतये	७ १ ३८	पुरीण्यासोअग्रयः	३ १ २२	पुरुण्यग्नेपुरुधात्वाया	४ ४ ३६	पुरोळाशंयोअस्मै	६ २ ३८
पुनानोयाँतिहर्यतः	६ ८ ३३	पुरुकुत्साँनीहिवामदाँशत्	७ १८	पुरुतमंपुरुणामी	१ १ ९	पुरोळाशंसनश्चत	३ ३ १७

कोशः

॥५०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
पुष्टिर्नरुणवाक्षितिनं	१ ५ ९	पूर्व्यहोतरस्यनो	१ २ २०	पृक्षेताविश्वाभुवनाववक्षि	२ ७ १९	प्रक्रुभुभ्योदूतामिवाच	३ ७ १
पुष्ट्याक्षेमैअभियोगैभवा	४ २ ८	पुष्पान्व १ जाश्च	४ ८ २१	पृक्षोवपुःपितुमान्	२ २ ८	प्रकुविदेववीतये	६ ८ १०
पूर्वापरचरतो	८ ३ २३	पुष्पवतेतेचक्रमा	३ ३ १८	पृच्छामित्वापरमंतपृथि	२ ३ २०	प्रकारवोमनुनावच्यमा	२ ८ २६
पूर्वापुषंसुहवपुरुस्पृहं	६ २ ५	पुष्पवतेमरुत्वते	२ २ ११	पृच्छेतदेनोवरुणदिदक्षूपो	५ ६ ८	प्रकाव्यमुशनैव	७ ४ १२
पूर्वामनुप्रदिशयाति	७ ५ २४	पुष्पन्तवत्रतेवयं	४ ८ २०	पृणीयादिन्नाधमानाय	८ ६ २२	प्रकृतान्यृजीपिणः	६ ३ १
पूर्वामनुप्रयति	२ १ २१	पुष्पन्ननुप्रगाइहि	४ ८ २०	पृथक्प्रायन्प्रथमा	७ ८ २७	प्रकृष्टिहेवशुपति	७ २ २५
पूर्वाविश्वस्मादुवना	२ १ ४	पुषागाअन्वेतुनः	४ ८ १९	पृथुपाजाअमर्त्यः	३ १ २८	प्रकेतुनाबृहतायाति	७ ६ ३
पूर्वाभिहिंददाशिम	१ ६ १२	पुषात्वेतश्चयावयतु	७ ६ २३	पृथूकरस्ताबहुलागभस्ती	४ ६ ७	प्रक्षोदसाधायसासस	५ ६ १९
पूर्वारस्यनिष्पिधो	३ ३ १५	पुषात्वेतोनेयतुहस्तगृह्य	८ ३ २५	पृथूरथोदक्षिणाया	२ १ ४	प्रगायताभ्यर्चाम	७ ४ ११
पूर्वारहंशरदःशश्रमाणा	२ ४ २२	पुषाराजानमाघृणिः	१ २ १०	पृदाकुसानुर्यजतोगवेपणः	६ १ २४	प्रगायत्रेणगायत	७ १ १७
पूर्वारिंद्रस्यरातयः	१ १ २१	पुषाविष्णुहवनंमे	६ ४ २४	पृषदधामरुतःपृथि	१ ६ १९	प्रधान्वस्यमहतोमहानि	२ ६ १५
पूर्वारुपसःशरदश्च	३ ६ २	पुषासुवंधुर्दिवआपृथि	४ ८ २४	पृषधेमेध्वमातरिश्चनि	६ ४ २४	प्रचक्रसहसासहः	५ ७ ३०
पूर्वाश्चिद्धित्वेतुविक्रमिना	६ ४ ५०	पुषमाआशाअनुवेद	७ ६ २३	पृष्टोदिविधाय्यग्निःपृथि	५ २ ७	प्रचर्षणिभ्यःपृतनाहवेषु	१ ७ २९
पूर्वाष्टद्रोपमातयः	६ ३ २५	पुष्णश्चक्रंनरिण्यति	४ ८ १९	पृष्टोदिविपृष्टोअग्निः	१ ७ ६	प्रचित्रमर्कगृणतेतुराय	५ १ ८
पूर्वअर्धेरजसो	२ १ ७	पुक्षप्रयजोद्रविणःसुवाचः	३ १ २	पौरचिच्छुदप्रुतं	४ ४ १३	प्रचेतसंत्वाकवे	६ ७ १२
पूर्वदेवाभवतुसु	१ ६ ३१	पुक्षस्यवृष्णोअरुषस्यनूस	४ ५ १०	पौरोअश्वस्यपुरुकृद्गवाम	६ ४ ३७	प्रच्यवानाज्जुरुपः	४ ४ १३

क्रुक्सं.

॥५१॥

कोशः

॥५१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रजानन्नैतवयोनिं	८ ४ २०	प्रतआशवःपवमान	७ ३ १२	प्रतितेदस्यवेवृक	६ ४ २७	प्रतियदापोभदश्रं	७ ७ २६
प्रजापतिर्मह्यमेता	८ ८ २७	प्रतआश्विनीःपवमान	७ ३ १२	प्रतित्यंवारुमध्वरं	१ १ ३६	प्रतियत्स्यानीथादशि	१ ७ १८
प्रजापतेनत्वदेतानि	८ ७ ४	प्रतइंद्रपूर्वाणिप्र	८ ६ १३	प्रतित्वादुहितर्दिवः	५ ६ १	प्रतिवणानमसाहमेमि	२ ४ ११
प्रजाभ्यःपुष्टिविभजंत	२ ६ १०	प्रतत्तैअद्यशिपिविष्टनाम	५ ६ २५	प्रतित्वाद्यसुमनसोबुधंत	५ ५ २५	प्रतिवारंनृपतीजरध्वै	५ ५ १२
प्रजामृतस्यपिप्रतः	५ ८ ९	प्रतत्तैअद्याकरणंकृतंभूत्	४ ६ ६	प्रतित्वाशवसीवदत्	६ ३ ४२	प्रतिवांसूरउदितेसित्रं	५ ५ ९
प्रजावतावचसा	१ ५ २४	प्रतहुःशीमेपृथवाने	८ ४ २८	प्रतित्वास्तोमैरीळतेवसि	५ ५ २३	प्रतिवांसूरउदितेसूक्तैः	५ ५ ७
प्रजावतीःसुयवसं	४ ६ २५	प्रतद्विष्णुस्तवते	२ २ २४	प्रतिद्युतानामरूपासोअ	५ ५ २२	प्रतिवोवृषदंजयः	६ १ ३७
प्रजाहृतिस्त्रोअल्यार्यमी	६ ७ ८	प्रतद्वौचेयंभव्याये	२ १ १७	प्रतिधानाभरत	३ ३ १८	प्रतिश्रुतायवोधूषत्	६ ३ १
प्रजिह्वयाभरतेवेपः	८ १ २	प्रतमिंद्रनशीमहि	५ ८ १०	प्रतिनस्तोमंत्वष्टाजुपेत	५ ३ २७	प्रतिपीमग्निर्जरतेसमिद्धः	५ ५ २५
प्रणइंदोमहेतने	७ १ १	प्रतव्यसीनव्यसी	२ २ १२	प्रतिप्रयाणमसुरस्यविद्वान्	३ ३ ३	प्रतिष्टोमंतिसिंधवःपवि	२ ४ ७
प्रणइंदोमहेरणे	७ २ ९	प्रतव्यसोनमउक्तिरस्य	४ २ २१	प्रतिप्रयाहींद्रसीळुपोनृन्	४ ९	प्रतिण्यासूनरीजनी	३ ८ ३
प्रणीतिभिष्टेह्यश्च	८ ५ २४	प्रतार्यायुःप्रतरं	८ १ २२	प्रतिप्राशव्याइतः	६ २ ३९	प्रतिस्तोमैभिरुपसंवसिष्टाः	५ ५ २७
प्रणुत्यंविप्रमध्वरेपुसाधुं	३ ८ १३	प्रतांअग्निर्बभसत्	३ ५ १	प्रतिप्रियतमंरथं	४ ४ १५	प्रतिस्पशोविसृज	३ ४ २३
प्रणेतारंवस्योअच्छ	६ १ २१	प्रतिकेतवःप्रथमाअदश्रन्	५ ५ २५	प्रतिव्रवाणिवर्तयते	८ ५ ३	प्रतिस्मरेथांतुजयहिरैवैः	५ ७ ६
प्रणोदेवीसरस्वती	४ ८ ३०	प्रतिघोराणामेतानाम्	२ ४ ९	प्रतिभद्राअदक्षत	३ ८ ३	प्रतीचीनेमामहनि	७ ६ २८
प्रणोधन्वंतिवदवः	७ ३ ४	प्रतिचक्षत्रविचक्ष्वेद्रं	५ ७ ९	प्रतिमेस्तोममदितिर्जगृ	४ २ १७	प्रतुद्रवपरिकोशं	७ ३ २२

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रतुविद्युन्नस्यस्थविरस्युष्टु	४ ६ ६	प्रतेरथमिथुकृतं	८ ५ २०	प्रत्यङ्देवानांविशः	१ ४ ७	प्रदक्षिणिदभिगृणंति	२ ८ १२
प्रतेअग्नयोभिभ्योवरं	५ १ २३	प्रतेरद्वरुणोयातवे	८ ३ ६	प्रत्यर्चीरुशदस्याः	१ ६ २४	प्रदानुदोदिव्योदानु	७ ४ १५
प्रतेअग्नेहविर्मतीमियु	३ १ १९	प्रतेवोचामवीर्या	३ ६ २८	प्रत्यर्धिर्यज्ञानां	७ ७ १३	प्रदीधितिर्विश्ववारा	२ ८ २२
प्रतेअश्वेतुकुक्ष्योः	३ ३ १६	प्रतेसोतारओण्योः	६ ८ ६	प्रत्यस्मैपिपीषते	४ ७ १४	प्रदेवत्रावहणे	७ ७ २४
प्रतेअस्याउपसःप्रा	७ ७ २२	प्रतंविक्विमवकम्योयपुं	२ ४ ५	प्रत्यस्यश्रेणयोददश्रे	८ ७ ३०	प्रदेवंदेववीतये	४ ५ २९
प्रतेदिवोनवृष्टयः	७ १ २९	प्रत्नवर्जनयागिरः	६ १ ८	प्रत्युअदश्यायुती	५ ६ १	प्रदेवमच्छामधुसंतः	७ २ १९
प्रतेधाराअत्यण्वानि	७ ३ २१	प्रत्नान्मानादध्याये	७ २ ३०	प्रत्वक्षसःप्रतवसः	१ ६ १४	प्रदेवंदेव्याधिया	८ ८ ३४
प्रतेधाराअसुश्रतः	७ १ १४	प्रतोहिकमीड्योअध्वरेपुं	५ ८ ३६	प्रत्वादूतंवृणीमहे	१ ३ ८	प्रदेवोदासोअग्निः	६ ७ १३
प्रतेधारामधुमतीः	७ ४ १७	प्रत्वर्यीणांयुजं	४ ७ २४	प्रत्वनमोभिरिदंवः	६ ८ ६	प्रधावायुजैःपृथिवीकृता	२ ३ २
प्रतेनावनसमने	२ ६ १८	प्रत्वंहोतारमीड्यं	६ ३ ३७	प्रत्वामुचामिवरुणस्य	८ ३ २४	प्रधावायुजैःपृथिवीनमो	५ ४ २०
प्रतेपूर्वाणिकरणानिविप्रा	३ ६ २	प्रत्यंचमर्कमनयन्	८ ८ १५	प्रथमजातवेदसं	६ २ १३	प्रद्युम्नायप्रशवसे	५ ८ ३४
प्रतेपूर्वाणिकरणानिवोचं	४ १ ३०	प्रत्यग्निरुपसश्चेकितानः	२ ८ २४	प्रथमभाजैयशसंवयोधां	४ ८ ६	प्रधन्वासोमजागृविः	७ ५ ९
प्रतेवभ्रुविचक्षण	३ ६ ३०	प्रत्यग्निरुपसामग्रं	३ ५ १३	प्रथमाहिसुवाचसा	२ ५ ९	प्रधाराअस्यशुष्मिणः	६ ८ २०
प्रतेमदासोमदिरासः	७ ३ १२	प्रत्यग्निरुपसोजात	३ ५ १४	प्रथश्चक्षस्यसप्रथश्च	८ ८ ३९	प्रधारामध्वोअग्नियः	६ ७ २८
प्रतेमहेविदथेशंसिपुं	८ ५ ५	प्रत्यग्नेमिथुनादह	८ ४ ९	प्रथिष्टयस्यवीरकर्म	८ १ २६	प्रनःपूषाचरथंविश्वदेव्यः	८ ४ २५
प्रतेयक्षिप्रतइयमि	७ ५ ३२	प्रत्यग्नेहरसाहरः	८ ४ ९	प्रथिष्टयामनृथिवीचिदेपां	३ २३	प्रनव्यसासहसःसूनुमच्छ	४ ५ ८

ऋक्सं.

॥५२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रनिम्नेनैवसिंधवः	६ ८ ७	प्रपीपयवृषभजिन्ववाजा	३ १ १५	प्रबोधयोपःपृणतो	२ १ ८	प्रमित्रयोर्वरुणयोः	५ ५ ८
प्रनुयदैषांमहिनाचि	२ ५ ५	प्रपुनानस्यचेतसा	६ ८ ६	प्रब्रह्माग्निभाक्वत्	६ ३ २४	प्रमित्रायप्रार्थ्यम्णे	६ ७ ६
प्रनुव्यंसुतेयातेकृतानि	४ १ २६	प्रपुनानायवेधसे	७ ५ ६	प्रब्रह्माणोअंगिरसोनक्षत	५ ४ ९	प्रमेनमीसाप्यइषे	८ १ ६
प्रनुवोचासुतेषुवां	४ ८ २५	प्रपूतास्तिग्मशोचिषे	१ ५ २८	प्रब्रह्मैतुसदनादृतस्य	५ ४ १	प्रमेपंथादेवयानाअदश्रन्	५ ५ २३
प्रनूनजातवेदसं	८ ८ ४६	प्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिः	५ ४ २०	प्रभंगीशूरोमववातुवीमघः	४ ३९	प्रमेविविक्काअविदम्	३ ६ २
प्रनूनजायतामयं	८ २ २	प्रपूषणंवृणीमहे	५ ७ ३२	प्रभंगदुर्मतीनां	६ ४ ४	प्रयंतमित्परि	२ २ २२
प्रनूनधावतुपृथक्	६ ७ ५	प्रप्यायस्वप्रस्यंदस्व	७ २ १८	प्रभर्तारथंगव्यंतं	५ ७ २३	प्रयंतियज्ञंविपयंतिवर्हिः	५ ३ ३
प्रनूनब्रह्मणस्पतिः	१ ३ २०	प्रप्रक्षयायपन्यसे	६ ७ ३२	प्रभूर्जयंतमहां	८ १ १	प्रयंरायेनिर्नापसि	६ ७ १३
प्रनूमहित्वंवृषभस्य	१ ४ २५	प्रप्रपूष्णस्तुविजातस्य	२ २ २	प्रभ्रातृव्यंसुदानवः	६ ६ ४	प्रयंतुवाजास्तविपीभिर्भ्रम	३ १ २६
प्रनूसमर्तःशवसा	१ ५ ८	प्रप्रवस्त्रिष्टुभमिषं	६ ५ ५	प्रमंदिनैपितुमदर्चता	१ ७ १२	प्रयआरुःशितिपृष्ठस्यधासेः	१ १ १
प्रनेमस्मिन्ददृशे	८ १ ६	प्रप्रायमग्निभैरतस्यशृण्वे	२ ११	प्रमंहिष्टायगायत	६ ७ १४	प्रयजएतुहेत्वोनससिः	५ ४ १०
प्रनोयच्छत्वयमा	८ ७ २९	प्रप्रावोअस्मेस्वयं	२ १ १७	प्रमंहिष्टायवृहतेवृहद्रथे	१ ४ २२	प्रयजएत्वानुषक्	४ १ २०
प्रपथेपथामजनिष्ट	७ ६ २४	प्रब्रवेवृषभार्यश्चितीचे	२ ७ १७	प्रमन्महेशवसानाय	१ ५ १	प्रयज्यवोमरुतोआजदृष्टयः	४ ३ १७
प्रपर्वतानामुशतीउपस्था	३ २ १२	प्रबाहवांसिस्तंजीवसेनः	५ ५ ४	प्रमातुःप्रतरंगुह्यं	८ ३ १४	प्रयत्तेअग्नेसूरयः	१ ७ ५
प्रपवमानधन्वसि	६ ८ १४	प्रबुध्यावईरतेमहांसि	५ ४ २४	प्रमात्राभीरिरिचे	३ ३ १०	प्रयत्पितुःपरमात्	२ २ ८
प्रपस्त्यामदितिसिंधुस	३ ८ ६	प्रबोधयोषोअश्विना	५ ८ ३३	प्रमायुयुज्रेप्रयुजः	७ ८ १	प्रयत्सिन्धवःप्रसव्यथाय	३ २ २०

कोशः

॥५२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रयदग्नेः सहस्रतः	१ ७ ५	प्रयाः सिस्वते सूर्यस्ये	७ ८ ६	प्रराजावाचं जनयन्	७ ३ ३	प्रवृत्ते सुयुजो यामन्निष्टये	४ २ २३
प्रयदित्थापरावतः	१ ३ १८	प्रयुंजती दिवपतिब्रवाणा	४ ३ १	प्ररुद्रेण ययिनायंति	८ ४ २३	प्रवताहिकृतूनां	३ ६ २४
प्रयदित्थामहिना नृभ्यो	२ ४ १४	प्रयुजोवाचो अग्रियः	६ ७ २८	प्ररेभपत्यतिवारं	७ ३ १८	प्रवत्ते अग्नेजनिमा	८ ७ ३०
प्रयदंदिष्टेषां	१ ७ ५	प्रयेगावो नभूर्णयः	६ ८ ३१	प्रवः पांतमंधसो	२ २ २५	प्रवत्त्वतीयं पृथिवीमरुच्यः	४ ३ १५
प्रयदथेषुपृषतीरयु	१ ६ ५	प्रयेगृहादममदुस्वाया	५ २ २८	प्रवः पांतं रघुमन्यवो	२ १ १	प्रवद्यामना सुवृत्तारथेन	१ ८ १८
प्रयद्वस्त्रिष्टुभमिषं	५ ८ १८	प्रयेजातामहिनायेचनुस्व	४ ४ ३३	प्रवः शर्धायघृष्वये	१ ३ १२	प्रवर्तयदिवो अश्मानमिन्द्र	५ ७ ८
प्रयद्वहध्वेमरुतः	८ ३ ११	प्रयेदिवो वृहतः ऋषिर्वरेगि	४ ३ ३३	प्रवः शुक्राय भानवे भरध्वं	५ २ ५	प्रवां दंसां स्यश्विनाववोचं	१ ८ १२
प्रयद्वहेथेमहिनारथस्य	२ ४ २४	प्रयेदिवः पृथिव्यान	८ ३ १०	प्रवः शंसाभ्यद्रुहः	६ २ ३३	प्रवां निचेरुः कुकुहो वशां	२ ४ २५
प्रयद्वामित्रावरुणास्पृधं	५ १ १०	प्रयेधामानिपूर्याण्यर्चा	३ ८ ६	प्रवः सखायो अग्र्ये	४ ५ २५	प्रवां महिद्यवी अभि	३ ८ ८
प्रयमंतवृषसुवासः	७ ८ २३	प्रयेमित्रं प्रार्थमणं	८ ४ १५	प्रवः सुतां ज्येष्ठतमाय	२ ६ १७	प्रवां रथो मनोजवा इयति	५ ५ १४
प्रयाघोषेभृगवाणेन शोभे	१ ८ २२	प्रयेमेवं ध्वेषे	४ ३ १०	प्रवः स्पलंकन्तुवि	४ ३ २४	प्रवां शूरद्वान्वृषभोजनिः	२ ४ २६
प्रयाजान्मे अनुयाजान्	८ १ ११	प्रयेययुरवृकासोरथा इव	५ ५ २१	प्रवइंद्राय गायत	६ ६ १२	प्रवां समित्रावरुणावृतावा	५ ५ ३
प्रयाजिगातिखर्गलेवनक्तं	५ ७ ८	प्रयेवसुभ्य ईवदानमोदुः	४ ३ ३	प्रवइंद्राय बृहते	६ ६ १२	प्रवां स्तोमाः सुवृक्तयः	५ ८ २९
प्रयातशीभमाशुभिः	१ ३ १४	प्रयेशुभं ते जनयो	१ ६ ९	प्रवइंद्राय मादनं	५ ३ १५	प्रवाचमिंदुरिष्यति	६ ७ ३९
प्रयाभिर्यासिदाश्वासम	५ ६ १४	प्रयोननक्षेत्रभ्यो	६ ४ १९	प्रवउग्राय निष्टुरे	६ ३ २	प्रवाच्यं वचसः किं	३ ५ २
प्रयामहिन्नामहिनासुचे	४ ८ ३२	प्रयोवा मित्रावरुणा	६ ७ ६	प्रवएकोमिमय	२ ७ ११	प्रवाच्यं शश्वधावीर्यं तत्	३ २ १३

प्रवसं.

॥५३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रवाजमिदु रिप्यति	६ ८ २५	प्रवेपयंति पर्वतान्	१ ३ १८	प्रवोयुहं पुरुणां	१ ३ ८	प्रसक्ष्णो दिव्यः कण्वहोता	४ २ १३
प्रवाता इव दोधतः	८ ६ २६	प्रवो प्रावणः सविता	८ ८ ३३	प्रवोर धियुक्ताश्च भरध्वं	४ २ १३	प्रसक्षयंति रते विमही	६ २ ३३
प्रवाता वांति पतयंति विद्युः	४ ४ २७	प्रवोच्छारि रिचेदेव्युः	७ ७ २९	प्रवो वाजा अभिघ्नवः	३ १ २८	प्रसद्यो अग्ने अत्येण्यव्यान्	३ ८ १३
प्रवामं धांसि मद्यान्यस्थुः	५ ५ १४	प्रवो देवायाग्नये	३ १ १३	प्रवो वायुरंथयुजं कृणुध्वं	४ २ १४	प्रससगुं मृतधीति	८ १ ४
प्रवामर्चैत्युक्थिनः	३ १ ११	प्रवो देवंचित्सहसानमृशि	५ २ १०	प्रवो वायुरंथयुजं	८ २ ७	प्रससर्वधिराशसा	६ ५ १९
प्रवामवोचमश्विनाधियु	३ ७ २१	प्रवो धियोमंद्रयुवः	७ ३ १५	प्रशंतमावरुणं दीधितीगीः	४ २ १७	प्रससहोता सनुकादरोचत	३ १ ३४
प्रवामश्चोतु सुष्टुतिः	१ १ ३३	प्रवो अग्र्यंत इंदेवः	१ १ २६	प्रशंसमानो अतिथिर्नमि	६ १ ३०	प्रसमित्रमती अस्तु	३ ४ ५
प्रवायुमच्छा बृहती मनी	४ ८ ५	प्रवो मरुतस्त विपाउदन्य	४ ३ १४	प्रशंसा गोष्वद्वयं	१ ३ १२	प्रसम्राजै बृहते मन्मनु	५ १ १२
प्रवावृजे सुप्रयावहिरेषां	५ ४ ६	प्रवो मही सरमति कृणुध्वं	५ ४ २	प्रशर्ध आर्तप्रथमं	३ ४ १४	प्रसम्राजै बृहदर्चागभीरं	४ ४ ३०
प्रविश्वसामन्नत्रिवत्	४ १ १४	प्रवो महेमतयोयंतु विष्ण	४ ४ ३३	प्रशर्धाय मारुताय स्वभान	४ ३ १४	प्रसम्राजो असुरस्य प्रशस्ति	५ २ ९
प्रविष्णवेशूपमेतु मन्मं	२ २ २४	प्रवो महेमंदमानायां धंसः	८ १ ९	प्रशुक्रासो वयोजुवः	७ २ ६	प्रसम्राजै चर्पणीनां	६ १ २०
प्रवीरमुग्रं विविचि	६ ४ १७	प्रवो महेमहि वृधे भरध्वं	५ ३ १६	प्रशुकैतु देवी मनीषा	५ ३ २५	प्रसवेत उदीरते	७ १ ७
प्रवीर्या शुचं योदद्विरेवां	५ ६ १२	प्रवो महेमहि नमो	१ ५ १	प्रशुं ध्रुवं वरुणाय प्रेष्ठां	५ ६ १०	प्रससाहि पेपुरुहूत	८ ८ ३८
प्रवीराय प्रतवसे तुराय	४ ८ ७	प्रवो महेसहसा	२ १ १३	प्रशो शुचत्या उपसो	८ ४ १६	प्रसाकमुक्षे अर्चता गणाय	५ ४ २८
प्रवृण्वंतो अभियुजः	६ ८ ११	प्रवो मित्राय गायत	४ ४ ६	प्रश्या वाश्च धृष्णया	४ ३ ८	प्रसाक्षितिर सुरया	२ २ २०
प्रवेधसे कवये वेद्याय	४ २ ७	प्रवो यजेषु देवयंतो अर्चन्	५ ४ १०	प्रश्ये नोन सदिरमं शुमसै	४ ६ १०	प्रसावाचि सुष्टुतिर्मघोनां	५ ४ २८

कोशः

॥५३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रसीमादिलोअसृजत्	२ ७ ९	प्रसूनवक्रभूणां	८ ८ ३४	प्रसोमोअतिधारया	६ ८ २०	प्राप्तयेतवसेभरध्वंगिरं	५ २ ७
प्रसुगमंताधियसानस्य	७ ७ २९	प्रसूनएत्वध्वरः	६ २ ३१	प्रस्कंभदेष्णाअनवभ्र	२ ४ २	प्राप्तयेवृहतेयज्ञियाय	४ १ ४
प्रसुज्येष्टनिचिराभ्यां	२ १ २६	प्रसूमहेसुशरणायमेधां	४ २ १९	प्रस्तुतिर्ज्ञाधामं	२ २ २३	प्राप्तयेवाचमीरय	८ ८ ४५
प्रसुन्वानस्याधंसः	७ ५ ३	प्रसेनानीःशूरोअग्रे	७ ४ ६	प्रस्तोकइन्नुराधंसस्तइन्द्र	४ ७ ३४	प्राप्तयेविश्वशुचैधियंधे	५ २ १६
प्रसुमेधागतुवित्	७ ४ २	प्रसोअमेतवोतिभिः	६ १ ३४	प्रस्तोपदुर्पगासिपत्	६ ५ ३७	प्राप्तुवोनभन्वोइनवकां	३ ६ २
प्रसुवआपोमहिमानं	८ ३ ६	प्रसोताजीरोअध्वरेष्व	५ ६ १४	प्रस्वानासोरथाइव	६ ७ ३४	प्राचीनैवर्हिःप्रदिशां	८ ६ ८
प्रसुवानइंदुरक्षाः	७ २ १२	प्रसोमदेववीतये	७ ५ १४	प्रहंसासस्तूपलंसुन्युं	७ ४ १२	प्राचीनैवर्हिरोजसा	२ ५ ८
प्रसुवानोअक्षाःसहस्रं	७ ५ २१	प्रसोममधुमत्तमः	७ १ ३३	प्रहिकृतुवृहयोयं	२ ७ १३	प्राचीनोयज्ञःसुधितं	५ २ १०
प्रसुवानोधारयातनां	६ ८ २४	प्रसोमयाहिधारया	७ २ ८	प्रहित्वापूपन्नजिर	२ २ २	प्राचीमुदेवाश्विनाधियं	५ ५ १२
प्रसुविश्वार्त्रक्षसो	१ ५ २४	प्रसोमयाहींद्रस्य	७ ५ २१	प्रहिन्वानासुइंदवः	७ १ ३९	प्रांचैयज्ञंचक्रमवर्धतांगीः	२ ८ १३
प्रसुश्रुतंसुराधंसं	६ ४ १६	प्रसोमस्यपवमानस्य	७ ३ ६	प्रहिन्वानोजनिता	७ ३ २६	प्रातःसुतमपिबोहयंश्च	३ ७ ६
प्रसुषविभ्योमरुतो	३ ६ १५	प्रसोमायव्यश्ववत्	७ २ २	प्रहिरिर्निक्षओजसा	६ ६ ११	प्रातरग्निप्रातरिंद्रहवाम	५ ४ ८
प्रसुष्टुतिःस्तनयंतंरुवंतं	४ २ १९	प्रसोमांसःस्वाध्यः	६ ८ २१	प्रहोताजातोमहान्	८ १ १	प्रातरग्निःपुरुप्रियः	४ १ १०
प्रसुस्तोमंभरतवाजयंतः	६ ७ ४	प्रसोमांसोअधन्विषुः	६ ८ १४	प्रहोत्रैपूयंवचः	३ १ ७	प्रातर्जैरथेजरणेव	७ ८ १८
प्रसूतइंद्रप्रवताहरिभ्यां	३ २ २	प्रसोमांसोमदच्युतः	६ ८ २२	प्रह्यच्छामनीपाः	७ ७ १३	प्रातर्जितंभगसुग्रंहुवेम	५ ४ ८
प्रसूतोभक्षमकरंचरो	८ ८ २५	प्रसोमांसोविपश्चितः	६ ८ २३	प्राक्तुभ्यइंद्रःप्रवृधः	८ ४ १६	प्रातर्देवीमदितिजोहवी	४ ४ ७

ऋक्सं.

॥५४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनो	४ ४ १८	प्रासैहिनोतमधु	७ ७ २५	प्रेतोमुंचामिनामुतः	८ ३ २४	प्रोअस्माउपस्तुति	६ ४ ४०
प्रातर्यावभिरागतं	६ ३ २१	प्रास्युधाराअक्षरन्	६ ८ १९	प्रेदं ब्रह्मकृत्यैवाविथ	६ ३ १९	प्रोग्रांपीतिवृष्णइयमि	८ ५ २४
प्रातर्यावाणाप्रथमार्यजध्वं	४ ४ १८	प्रास्युधाराबृहतीः	७ ४ १०	प्रेद्धोअग्नेदीदिहिपुरो	५ १ २३	प्रोतयेवरुणंमित्रमिदं	४ ६ १२
प्रातर्यावाणार्यैवजीरा	२ ८ ४	प्रियंदुर्धनकाम्यं	४ १ ११	प्रेहृमिर्वावृधेस्तोमेभिः	२ ८ २४	प्रोत्येअग्नयोमिषु	३ ८ २३
प्रातर्यावर्णःसहस्कृत	१ ३ ३२	प्रियंश्रद्धेददतः	८ ८ ९	प्रेरंयसूरोअर्थंन	७ ७ २२	प्रोथदश्चोनयवसेविद्य	५ २ ३
प्रातर्युजनासत्याधि	७ ८ २१	प्रियमेधवदत्रिवत्	१ ३ ३१	प्रेष्ठमुप्रियाणां	६ ७ १४	प्रोद्रोणेहरंयःकर्मागमन्	४ ७ ९
प्रातर्युजाविबोधय	१ २ ४	प्रियातृष्टानिमेकपिः	८ ४ १	प्रेष्ठोअतिथिं गृणीषे	२ ५ ४	प्रोरोमित्रावरुणा	५ ५ ३
प्रातारत्नं प्रातरित्वा	२ १ १०	प्रियापदानिपुश्रो	१ ५ ११	प्रेष्ठोअतिथिस्तुषे	६ ६ ५	प्रोष्टेश्यावह्येश्या	५ ४ २२
प्रातारथोनवोयोजि	२ ६ २१	प्रियावोनामहुचेतुराणां	५ ४ २३	प्रेहिप्रेहिपृथिभिः	७ ६ १५	प्रोष्वस्मैपुरोरथं	८ ७ २१
प्रान्यच्चक्रमंवृहःसूर्यस्य	४ १ २४	प्रियासइत्तमघवन्नभिष्टौ	५ २ ३०	प्रेह्यभीहिष्टृष्णुहि	१ ५ २९	प्रोस्यवह्निःपृथ्याभिः	७ ३ २५
प्रावःस्तोतारंमघवन्नव	६ ३ १८	प्रियोनोअस्तुविश्रपतिः	१ २ २१	प्रेतुब्रह्मणस्पतिः	१ ३ २०	बट्सूर्यश्रवसामह्नांसि	६ ७ ८
प्रावीविपद्वाचजुमि	७ ४ ७	प्रीणीताश्वान्हितंजयाथ	८ ५ १९	प्रेतेवदंतुप्रवयं	८ ४ २९	वणमह्नांसिसूर्य	६ ७ ८
प्रावेपामाबृहतो	७ ८ ३	प्रेद्रस्यवोचंप्रथमाकृतानि	५ ६ २३	प्रेपामज्मेपुष्टिर्वी	१ ६ १३	वतोवतासियमनैव	७ ६ ८
प्रास्तौहृष्वौजाकृष्वेभिः	८ ५ २७	प्रेद्राग्निभ्यांसुवचस्यां	८ ६ २१	प्रेपःस्तोमःपृथिवीमंतरि	४ २ १९	वभ्रवेनुस्वतवसे	६ ७ ३६
प्रास्माजर्जघृतश्रुतं	५ ८ २८	प्रेताजयतानरः	८ ५ २३	प्रोअयासीदिदुरिंद्रस्य	७ ३ १५	वभ्राणःसूनोसहसोव्यद्यौत्तर	८ १४
प्रासैगायत्रमर्चत	५ ७ ११	प्रेतांयज्ञस्यशंभुवा	२ ८ १०	प्रोअश्विनाववसेकृणु	२ ५ ५	वभ्रुरेकोविपुणःसूनरः	६ २ ३६

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
बर्हिःप्राचीनमोजसा	६ ६ २४	बिभर्तिचाविद्रस्यनाम	७ ५ २१	बृहंतइद्युते	२ ६ ६	बृहस्पतेप्रतिमेदेःता	८ ५ १२
बर्हिर्व्यास्वपत्याय	१ ६ ४	बिभ्रद्वापिहिरण्यथं	१ २ १८	बृहंतैवगंभरेषु	८ ६ २	बृहस्पतेप्रथमंवाचः	८ २ २३
बर्हिषदःपितरंरुती	७ ६ १७	बोभस्सूनांसयुजंहंसं	८ ७ १०	बृहन्नच्छायोअपलाशः	७ ७ १७	बृहस्पतेयापरमापरावत्	३ ७ २६
बलंधेहितनूपुनो	३ ३ २२	बृबदुकथंहवामहे	६ ३ २	बृहन्निदिधमेषां	६ ३ ४२	बृहस्पतेयुवमिद्रंश्चवस्वो	५ ६ २२
बलविज्ञायःस्थविरः	८ ५ २२	बृहतीहवसूनवेरोदसी	१ ४ २५	बृहस्पतइन्द्रवर्धतनः	३ ६ २७	बृहस्पतेयुवमिद्रंश्चवस्वो	५ ६ २३
बृहवःसूरचक्षसः	५ ५ ९	बृहत्सुन्नःप्रसवीतानिवेशं	३ ८ ४	बृहस्पतिर्नःपरिपातु	७ ८ २३	बृहस्पतेसदमिन्नःसुगं	१ ७ २४
बृह्नीनांपिताबृहुरस्यपुत्रः	५ १ १९	बृहत्स्वश्चद्रममवद्यदुकथं	१ ४ १३	बृहस्पतिर्नःपरिपातु	७ ८ २५	बोधयन्माहरिभ्यां	३ ५ १६
बृह्नीःसमाअकरमंतः	८ ७ ९	बृहदिद्रायागायत	६ ६ १२	बृहस्पतिर्नःपरिपातु	७ ८ २७	बोधामेअस्यवचंसो	२ २ १६
बलस्यनीथाविपुणेशं	८ ४ २३	बृहदुगायिषेवचोसुर्या	५ ६ २०	बृहस्पतिर्नयतुदुर्गहा	८ ८ ४०	बोधासुमेमघवन्वाचमेमां	५ ३ ५
बलित्थातद्रुपे	२ २ ८	बृहद्भिरभेअर्चिभिः	४ ८ २	बृहस्पतिःप्रथमंजायमानः	७ ७ २६	बोधिन्मनसारथ्या	४ ४ १५
बलित्थादेवनिष्कृतं	४ ४ ५	बृहद्वदंतिमदिरेण	८ ४ २९	बृहस्पतिरमतहिल्यत्	८ २ १८	बोधिन्मनाइदस्तुनः	६ ६ २४
बलित्थापर्वतानां	४ ४ २८	बृहद्वयोबृहतेतुभ्यमग्ने	४ ४ २२	बृहस्पतिःसमजयद्रसूनि	५ १ १९	ब्रह्मगामश्चजनयंतः	८ २ ११
बलित्थामहिमावां	४ ८ २५	बृहद्वयोमघवच्योदधात	५ ४ २८	बृहस्पतेअतियदर्यो	२ ६ ३१	ब्रह्मचतेजातवेदः	७ ५ ३२
बलक्रत्वियायुधाग्ने	६ ४ ४३	बृहद्वयोहिमानवे	४ १ ८	बृहस्पतेजुषस्वनः	३ ४ ९	ब्रह्मचारीचरतिवेवि	८ ६ ७
बाधसेजनांवृषभेवमन्यु	४ ७ २७	बृहद्वस्त्रथंमरुतां	६ १ २८	बृहस्पतेतपुषाश्चैव	२ ७ १२	ब्रह्मजिन्वतमुतजिन्वतं	६ ३ १६
बिभयाहिस्वावतः	६ ३ ४७	बृहंतइज्जानवोभाक्कीकः	८ १५	बृहस्पतेपरिदीया	८ ५ २२	ब्रह्मणस्पतिरेता	८ ३ १

ऋक्सं.

॥५५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ब्रह्मणस्पतेत्वमस्य	२ ६ ३२	ब्राह्मणादिद्विराधसः	१ १ २८	भद्रमनःकृणुष्ववृत्रतूयै	६ १ ३२	भरायसुभरतभागं	८ ५ १५
ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययन्ता	२ ७ ३	ब्राह्मणासोतिरात्रेनसो	५ ७ ४	भद्रवैवरवृणते	८ ८ २२	भरेपुहव्योनमसोप	२ ६ ३१
ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथा	२ ७ ३	ब्राह्मणासःपितरःसोम्या	५ १ २०	भद्रमिदंरुशमाअग्नेअकनू	४ १ २८	भरेष्विदंरुशमा	८ २ ४
ब्रह्मणस्पतेसुयमस्य	२ ७ ३	ब्राह्मणासःसोमिनोवाच	५ ७ ४	भद्रमिदंरुशमाअग्नेअकनू	५ ६ २०	भगोहनामोतयस्य	८ १ २८
ब्रह्मणाग्निःसंविदानः	८ ८ २०	ब्राह्मणोस्यमुखमासीत्	८ ४ १९	भद्राअग्नेवैध्वयश्चस्य	८ २ १९	भवाद्युम्नीवाध्यश्चस्य	८ २ १९
ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुन	३ २ १७	भगंधियंवाजयंतः	२ ८ ३	भद्रातेअग्नेस्वनीक	३ ५ ५	भवानोअग्नेवितोत	७ ६ २
ब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिजुषाण	५ ३ १३	भगएवभगवोअस्तुदेवाः	५ ४ ८	भद्राअश्वाहरितःसूर्यस्य	१ ८ ७	भवानोअग्नेसुमनाउपेतौ	३ १ १८
ब्रह्मप्रजावदाभर	४ ५ २८	भगप्रणेतभगसत्यराधः	५ ४ ८	भद्रातेहस्तासुकृतोत	३ ६ ६	भवाभिन्नोनेशेव्यो	२ २ २६
ब्रह्माकृणोतिवरुणः	१ ७ २२	भगभक्तस्यतेवयं	१ २ १३	भद्राददक्षउर्वियाविभा	५ १ ५	भवावरुथंगृणतेविभावो	१ ४ २४
ब्रह्माणंब्रह्मवाहसं	४ ७ २२	भगस्यस्वसावरुणस्य	२ १ ४	भद्रावस्त्रासमन्या	७ ४ ११	भवावरुथंगमघवन्मघोनां	५ ३ १८
ब्रह्माणंद्रोपयाहिविद्रा	५ ३ १२	भजंतुविश्वेदेवत्वं	१ ५ १२	भद्रोनाअग्निराहुतः	६ १ ३२	भारतीपवमानस्य	६ ७ २५
ब्रह्माणस्वावययुजा	६ १ २२	भद्रंकर्णेभिःशृणुयाम	१ ६ १६	भद्रोभद्रयासचमानः	७ ५ ३१	भारतीलेसरस्वति	२ ५ ९
ब्रह्माग्निहिचकृषेवर्धनानि	४ ६ १६	भद्रंतेअग्नेसहसि	३ ५ ११	भरद्यदिविरतो	३ ६ १५	भास्वतीनेत्री	१ ६ २५
ब्रह्माग्निमेमतयःशंसुतास	२ ३ २४	भद्रंनोअपिवातयुमनः	७ ७ २	भरद्वाजायसप्रथः	४ ५ २७	भास्वतीनेत्रीसुनृतानां	१ ८ १
ब्रह्मातइंद्रगिर्वणः	६ ६ १३	भद्रंनोअपिवातयु	७ ७ ११	भरद्वाजायावधुक्षतद्विता	४ ८ ३	भिधिविश्वाअपद्विषः	६ ३ ४९
ब्रह्मादेवानांपदवीः	७ ४ ७	भद्रंभद्रंनआभर	६ ६ २६	भरामेधमंकृणवा	१ ६ ३०	भिनत्पुरोनावति	२ १ १९

कोशः

॥५५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
भिनद्विरिशवसा	३ ५ २१	भूयामतेसुमतौवाजिनोव	५ ७ २५	भूरीदिंद्रस्यवीर्यं	६ ४ २६	मंदिष्टयदुशनेकाव्येसचा	१ ४ ११
भिनद्वलमंगिरोभिः	२ ६ १६	भूयामोषुत्वावतः	३ ६ २८	भूर्जेज्जत्तानपदः	८ ३ १	मंद्रहोतारमुशिजोयविष्ट	५ २ १३
भीतायनाधमानाय	४ ४ २०	भूरिकर्मणेवृषभायवृष्णे	१ ७ १७	भूषन्नयोधिवभूपु	२ २ ६	मंद्रहोतारमुशिजः	८ १ १
भीमोविवेषायुधेभिरेपां	५ ३ ३	भूरिचक्रथयुज्येभिः	२ ३ २५	भृमिश्चिद्धासितुजिः	३ ६ २७	मंद्रहोतारमुत्विजं	६ ३ ३७
भुज्युमंहसःपिपृथः	८ २ ११	भूरिचक्रमरुतःपित्र्याणि	५ ४ २६	भोजंत्वामिंद्रवयं	२ ६ २०	मंद्रहोतारंरुचिमद्रयावि	२ ८ १९
भुरंतुनोयशसा	८ ३ ९	भूरिदक्षेभिर्वचनेभिः	८ ६ १५	भोजमश्वाःसुष्टुवाहः	८ ६ ४	मंद्रजिह्वाजुगुर्वणिः	२ २ ११
भुवत्रितस्यमज्यैः	६ ८ २४	भूरिदाभूरिदेहिनो	३ ६ ३०	भोजजिग्युःसुरभिं	८ ६ ४	मंद्रयासोमधारया	६ ७ २६
भुवनस्यपितरंगीभिः	४ ८ ६	भूरिदाह्यसिंश्रुतःपुरुत्रा	३ ६ ३०	भोजायाश्चंसमृजति	८ ६ ४	मंद्रस्यकुवेर्दिव्यस्यवहेः	४ ७ ११
भुवश्चक्षुर्महक्रतस्य	७ ६ ३	भूरिनामवंदमानोदधाति	३ ८ १७	मंत्रमखर्वैसुधितंसुपेशंसं	५ ३ १९	मंद्रस्यरूपंविबिदुः	७ २ २०
भुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणा	८ १ ९	भूरिभिःसमहक्रपिभिः	६ ५ १०	मंथतानरःकुबिसद्रयंतं	३ १ ३२	मंद्राकृणुध्वंधियुआतनुध्वं	८ ५ १८
भुवोजनस्यदिव्यस्यराजा	४ ६ १४	भूरिहितेसर्वनामानुपेपु	५ ३ ६	मंदमानक्रतादधि	८ ३ ३	मंद्रोहोतागृहपतिः	१ ३ ८
भुवोयज्ञस्यरजसः	७ ६ ४	भूरिद्वेअचरंतीचरंतं	२ ५ २	मंदतुत्वामघवन्निद्रंदेवः	५ ७ ३०	मंसीमहित्वावयं	७ ७ १३
भुवोवितावामदेवस्य	३ ५ २०	भूरीणिभद्रानयैषु	२ ४ २	मंदतुत्वामंदिनो	२ १ १३	मंहिष्ठावाजसातमा	५ ८ १
भूम्याअंतर्पयैकेचरंति	८ ६ १७	भूरीणिहित्वेदधिरेअनी	३ १ १९	मंदस्वहोत्रादनुजोषमंधसः	८ १ १६	मंहिष्ठवोमघोनां	४ २ १०
भूयइद्रावृधेवीर्या	४ ७ २	भूरितइंद्रवीर्यं१तव	१ ४ २२	मंदस्वासुस्वर्णर	५ ८ १६	मक्षूकनायाःसख्यंनवगवा	८ १ २७
भूयसावस्त्रमचरत्	३ ६ १२	भूरीदिंद्रउदिनक्षंत	७ ६ ४	मंदांमहेदशतयस्य	२ १ ३	मक्षूकनायाःसख्यंनवीयः	८ १ २८

ऋक्सं.

॥५६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मक्षूतातइंद्रदानामसः	७ ७ ८	मत्स्वांसुशिप्रहरिवृत्तदीम	७ ३	मध्येहोतादुरोणेबर्हिपोरा	५ १४	मनोन्वाहुवामहे	८ १ १९
मक्षूदेववतोरथः	६ २ ४०	मथीद्यदीविष्टोमा	२ २ १७	मध्वंऊपुमधूयुवा	४ ४ १२	मन्युरिद्रोमन्युरेवासं	८ ३ १८
मक्षूनवहिःप्रजायाः	८ १ २७	मथीद्यदीविष्टतो	१ ५ १५	मध्वःपिबतंमधुपेभिंरास	३ ७ २१	मन्येत्वायुज्जियंयुज्जिथानां	६ ३ ३२
मक्षूनयेपुदोहसेचिदया	५ १ ७	मदच्युत्क्षेतिसादने	६ ७ ३८	मध्वःसूदंपवस्व	७ ४ १९	ममच्चनतैमघवनू	३ ५ २६
मक्षूहिष्मागच्छथईवतोद्यू	७ १९	मदेनेषितंमदं	५ ७ १४	मध्वःसोमस्याश्विनामदा	१ ८ १३	ममच्चनत्वायुवतिः	३ ५ २६
मखस्यतेतविषस्यप्रजुति	३ २ १५	मदंमदेहिनां	१ ६ २	मध्वोवोनामसारुतंयज	५ ४ २७	ममत्तुत्वादिव्यःसोमः	८ ६ २०
मघोनआपवस्वनः	६ ७ ३१	मधुनक्तमुतोपसो	१ ६ १८	मनीषिणःप्रभंरध्वं	८ ५ १०	ममत्तुनःपरिज्मावसर्हा	२ १ १
मघोनःसवृत्रहर्त्येपुचोदय	३ १९	मधुनोद्यावापृथिवीर्मिमि	५ १ १४	मनीषिभिःपवतेपूर्यः	७ ३ १५	ममत्वासूरउदिते	५ ७ १५
मतयःसोमपामुरुं	३ ३ ३	मधुपृष्ठघोरमयासं	७ ३ २५	मनुष्वत्त्वानिधीमहि	४ १ १३	ममदेवाविह्वेसंतु	८ ७ १५
मतीजुष्टोघियाहितः	७ १ १	मधुमतीरोपधीर्वावआपः	३ ८ ९	मनुष्वदंम्रेअंगिरस्वदंगिरः	१ २ ३५	ममद्विताराष्ट्रक्षत्रियस्य	३ ७ १७
मत्सिनोवस्यइष्टये	२ ४ १९	मधुमंतंतनूनपात्	१ १ २४	मनुष्वदिद्रसर्वनंजुषाणः	३ २ ९	ममपुत्राःशत्रुहणः	८ ८ १७
मत्सिवायुमिष्टये	७ ३ २६	मधुमन्मेपरायणं	७ ७ १०	मनोअस्याअनआसीत्	८ ३ ११	ममब्रह्मैद्रयाद्यच्छ	२ ६ २२
मत्सिवायुमिष्टये	७ ४ १९	मधुमान्नोवनस्पतिः	१ ६ १८	मनोजवसावृषणामदच्यु	६ २ ८	ममांशेवचोविह्वेषु	८ ७ १५
मत्सिसोमवरुणं	७ ३ २६	मधुवाताक्रतायते	१ ६ १८	मनोजवाअयमानः	६ ७ ५	मयासोअन्नमत्तियो	८ ७ ११
मत्स्यपाथितेमहः	२ ४ १८	मधोर्धारांमनुक्षर	६ ८ ७	मनोनयेपुहवनेपु	८ १ २६	मयिदेवाद्रविणमा	८ ७ १५
मत्स्वांसुशिप्रमंदिभिः	१ १ १७	मध्यायत्कर्त्तुमभवत्	८ १ २७	मनोनयोऽध्वनः	१ ५ १६	मयोदधेमेधिरःपूतदक्षः	२ ८ १३

कोशः

॥५६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मयोभूर्वातोअभिवातू	८ ८ २७	मर्तेश्विद्रोमृतवोरुक्मवक्ष	६ १ ४०	महाअमत्रोवृजनैविरप्शी	३ २ १९	महान्तसधस्थेधुवआनिष	२ ८ २६
मरुतःपिबंतक्रतुना	१ १ २८	मर्ताअमर्त्यस्यते	५ ८ ३५	महाअसिमहिप	३ ३ १०	महिकेरवऊतये	१ ३ ३१
मरुतोमारुतस्यनः	६ १ ४०	मर्माणितेवमैणाछादया	५ १ १२	महाअसिसोमज्येष्ठः	७ २ १०	महिक्षेत्रपुरुश्चंद्रंविविद्वान्	३ २ ७
मरुतोयद्धवोदिवः	५ ८ २०	मर्मजानासंआयवः	७ १ ३९	महाअस्यध्वरस्यप्रकेतो	५ २ १४	महिज्योतिर्निहितंवक्षणा	३ २ ३
मरुतोयद्धवोबलं	१ ३ १४	मयोनशुभ्रस्तन्वं	७ ४ ९	महाआदित्योनमसो	३ ४ ५	महिज्योतिर्विश्रतंत्वा	७ ८ १३
मरुतोयस्यहिक्षये	१ ६ ११	महःसरायएपते	२ २ १८	महाइंद्रोनुवदाचर्षणिप्राः	६ ७ ७	महित्रीणामवोस्तु	८ ८ ४३
मरुतोवीलुपाणिभिः	१ ३ १७	महःसुवोअरमिषेस्तवाम	६ ४ ४	महाइंद्रोयओजसा	५ ८ ९	महित्वाष्टमूर्जयंतीरजुयं	३ १ १
मरुत्वतोअप्रतीतस्यजि	४ २ १८	महउग्रायतवसेसुवृक्ति	६ ६ ३३	महाइंद्रःपरश्चनु	१ १ १५	महिद्यावापृथिवीभूतं	८ ४ २६
मरुत्वंतमृजीषिणं	६ ५ २७	महत्तत्सोमोमहिपः	७ ४ १९	महाउग्रोवावृधेवीयाय	३ २ १९	महिप्सरःसुकृतंसोम्यं	७ २ ३१
मरुत्वंतवृषभं	३ ३ ११	महत्तदुल्वंस्थविरं	८ १ १०	महाउतासियस्यते	५ ३ १६	महिमहेतवसेंदीध्येनून्	४ २ १
मरुत्वंतवृषभंवावृधानं	४ ६ ८	महत्तद्वःकवयः	३ ३ २७	महाऊरुपिदेवजा	३ ३ २०	महिन्नपंपांपितरः	८ १ १८
मरुत्वंतहवामहे	१ २ ९	महत्तन्नामगुह्यंपुरुस्पृक्	८ १ १६	महांतामित्रावरुणा	६ २ २१	महिराधोविश्वजन्म्यंदधा	४ ७ ३४
मरुत्वाइंद्रमीद्वः	६ ५ २८	महदद्यमहेतामावृणीमहे	७ ८ ११	महांतोमह्नाविभ्रोइ	२ ४ ३	महिवोमहतामवः	६ ४ ७
मरुत्वाइंद्रवृषभो	३ ३ २१	महश्चैकर्म्यवैतःक्रतुप्राः	३ ७ १३	महांतैकोशमुदचानिषिच	४ २ ८	महिवोमहतामवः	६ ४ ५१
मरुत्सुवोदधीमहि	४ ३ ८	महश्चित्त्वमिद्रयुतएतान्	२ ४ ८	महांतंत्वामहीरनु	६ ७ १८	महिपासोमायिनश्चित्र	१ ५ ७
मरुत्सोत्रस्यवृजनस्यगोपा	७ १३	महश्चिद्रश्मणसो	३ ५ १२	महांतंमहिनावयं	६ १ ५	महीअत्रमहिनावारं	२ २ २०

ऋक्सं.

॥५७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
महीद्यावापृथिवीहृज्येष्टे ३	८ ८	महोअर्णःसरस्वती १	१ १	६ माकस्मैधातुमभ्यमित्रिणे १	८ २३	मातारुद्राणां दुहितावसू ६	७ ८
महीद्यौःपृथिवीचनः १	२ ६	महोदेवान्यजसियक्ष्यानु ४	८ १	१ माकस्यनोअररुषो ५	६ १८	मातुर्दिधिषुमबवं ४	८ ५१
महिमहेदिवेअर्वा ३	३ २४	महोद्रुहोअपविश्यायुधा ४	६ ९	१ माकस्यपक्षंसदमित् ३	४ २२	मातुष्पदेपरमेशुकआयोः ४	२ २२
महीमित्रस्यसाधयः ३	८ ८	महोनोअग्नेसुवितस्य ५	१ २७	१ माकस्याहुतकृत् ४	४ ८	मातेअमाजुरोयथा ६	२ ३
महीमेअस्यवृषनाम ७	४ २१	महोनोरायआभर ७	१ २३	१ माकाकुंवीरमुद्रुहोवनस्प ४	८ ४	मातेअस्यांसहसावुनपरि ५	२ ३०
महीयर्दिधिषणांशिश्नथे ३	२ ७	महोमहानिपनयत्यस्य ३	२ १६	१ माकिरेनापथागात् ५	८ ८	मातेगोदत्रनिररामराधसः ६	२ ४
महीरस्यप्रणीतयः ४	७ २१	महोरुजामिबधुता ३	४ २५	१ माकिरेनपुनासख्यावि ७	७ ७	१ मातेराधांसिमातकुतयो १	६ ८
महीरस्यप्रणीतयः ६	१ ५	महोविश्वंअभिषतः ६	२ १४	१ माकिरेनशुन्माकीरिपत् ४	८ २०	मातेवयद्भरसेपप्रथानः ४	१ ७
महीवामूतिरश्विनामयोभु १	८ २६	महोयस्यतिःशवसः ७	७ ६	१ माकुधर्गिद्रशूरवस्वीः ७	७ ८	मातेहरीवृषणावीतपृष्ठा ३	२ १७
महीसमैरचस्वा ३	३ ३१	मह्ययजंतुममयानि ८	७ १५	१ माचिदन्यद्विशंसत ५	७ १०	मात्रपूषन्नाघुणइरस्यः ५	४ ७
महेचनत्वामद्रिवः ५	७ १०	मह्यत्वष्टावज्रमतक्षत् ८	१ ५	१ माच्छेन्नरश्मीरितिनाध १	७ २८	मात्रेनुतेसुमिते ७	७ २३
महेनोअद्यबोधय ४	४ २१	मह्यातेसख्यंवशिमशक्तीः ३	२ ७	१ माजस्वनेवृषभनोररीथाः ४	७ १८	मात्वाग्निध्वनयीदूमर्गधिः २	३ ९
महेनोअद्यसुवितायबोधि ५	५ २२	मांचत्वारआशवः ६	५ २३	१ मातलीकव्यैर्यमोअंगिरो ७	६ १४	मात्वातपत्प्रियआत्मापि २	३ १०
महेयत्पित्रर्इरसं १	५ १५	मांदेवादधिरेहव्यवाहं ८	१ १२	१ माताच्यत्रदुहिता ३	३ ३०	मात्वामूराअविष्यवः ६	३ ४६
महेशुल्कायवरुणस्यनुत्वि ५	६ ३	मांधुरिंद्रनामदेवता ८	१ ७	१ मातादेवानामदिते १	८ ४	मात्वारुद्रचुकुधामानमो २	७ १६
महोअग्नेःसमिधानस्य ७	८ ११	मानरःस्वश्वावाजयंतः ३	७ १७	१ मातापितरमृतआवभाज २	३ १५	मात्वाश्येनउद्धधीन्मासुप २	८ ११

कोशः

॥५७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मात्वा सोमस्युगलदया	५ ७ १३	मानिदतयइमां	३ ५ १	मानोमध्वीराभरा	३ ६ ४	मापृणतोदुरित	२ १ १०
मादयस्वसुतेसचा	१ ६ २	मानोअग्नेदुभृतयेसचैषु	५ १ २७	मानोमहांतमुतमानोअग्ने	८ ६ ६	माप्रगांमपथोवयं	८ १ १९
मादयस्वहरिभिर्येतइंद्र	१ ७ १३	मानोअग्नेमंतये	३ १ १६	मानोमित्रोवरुणोअर्युमा	२ ३ ७	माभूम निष्टयाइवे	५ ७ १२
माध्यंदिनेसर्वनेजातवेदः	३ १ ३१	मानोअग्नेवसृजो	२ ५ १०	मानोमृचारिपूणां	६ ४ ५२	मामेसमाश्रमिष्मः	५ ७ ३१
माध्यंदिनस्यसर्वनस्य	३ ३ १७	मानोअग्नेवीरतेपरादा	५ १ २६	मानोरक्षआवेशीदाघृणीव	४ ३५	मामामिमंतवुसंतमत्र	४ २ १२
मानःशंसोअररुपः	१ १ ३४	मानोअग्नेसख्यापित्र्या	१ ५ १६	मानोरक्षोअभिर्नड्यातुमा	७ ९	मायाभिरिंद्रमायिन	१ १ २१
मानःसमस्यदूह्यः	६ ५ २५	मानोअज्ञातावृजनादुरा	५ ३ २१	मानोवधायहलवे	१ २ १६	मायाभिरुत्सिस्त्सत	६ १ १६
मानःसेतुःसिषेदयं	६ ४ ५२	मानोअरातिरीशत	२ ५ २८	मानोवधीरिंद्रमापरादा	१ ७ १९	मायावांमिश्रावरुणादिवि	४ ४ १
मानःसोमपरिबाधः	१ ३ २७	मानोअस्मिन्मधवन्	१ ४ १७	मानोवधीरुद्रमापरादाः	५ ४ १३	मारेअस्मद्विमुमुच	३ ३ ४
मानःसोमसंवीविजः	६ ५ ३४	मानोअस्मिन्महाधुने	६ ५ २६	मानोवधैर्वरुणयेतइष्टौ	२ ७ १०	मार्जाल्योमृज्यतेस्वेदमू	३ ८ १३
मानःस्तेनेभ्योयेअभि	२ ६ ३२	मानोगव्यैभिरश्वैः	६ ५ २०	मानोवृकायवृक्यैसमसै	४ ८ १२	मावृणोअन्यकृतंभुजेम	४ ८ १२
मानइंद्रपरावृणक्	६ ६ ३७	मानोगुह्यारिपआयोरहन्द	७ १५	मानोहिबुध्न्योरिषेधात्	५ ३ २६	मावांवृकोमावृकीः	२ ४ २९
मानइंद्रपीयूतवे	५ ७ १९	मानोदेवानांविशः	६ ५ २५	मानोहिंसीजनितायः	८ ७ ४	माविदन्परिपुंथिनः	८ ३ २६
मानइंद्राभ्याइदिशः	६ ६ २०	मानोनिदेचवक्तवे	५ ३ १५	मानोहुणीतामतिथिर्वसु	६ ७ १५	मावोघ्नंतंमाशपंतं	१ ३ २३
मानएकस्मिन्नागसि	६ ३ ४८	मानोमर्ताअभिदुहन्	१ १ १०	मानोहेतिर्विवस्वतः	६ ४ ५४	मावोदात्रान्मरुतोनिररा	५ ४ २६
मानस्तोकेतनयेमानआ	१ ८ ६	मानोमर्तायरिषवे	६ ४ ३३	मापापत्वायनोनरेद्राप्ती	५ ६ १७		

ऋक्सं.

॥५८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मावोमृगोनयवसे	१ ३ १५	मित्रश्चतुभ्यंवरुणः	३ १ १४	मिमातुद्यौरदितिर्वीतयेनः	२ २४	मृषोनशिश्राव्यदंति	७ ८ १
मावोरसानितभाकुभाकु	४ ३ १२	मित्रश्चनोवरुणश्च	४ ४ १०	मिमिहिश्लोकमस्ये	१ ३ १७	मृगोनभीमःकुचरोगिरि	८ ८ ३८
मावोरिषत्खनिता	८ ५ ११	मित्रस्तन्नोवरुणोदेवोअर्यः	५ ५ ६	मिम्यक्षयेपुरोदसीनुदेवी	४ ८ ८	मृजंतित्वादशक्षिपः	६ ७ ३०
माशूनेअग्नेनिपदामनृणां	५ १ २५	मित्रस्तन्नोवरुणोमामहंत	५ ४ १९	मिम्यक्षयेषुसुधिता	२ ४ ४	मृजंतित्वासममुवः	७ २ १
मासव्युःशूनुमाविदे	६ ३ ४९	मित्रस्तन्नोवरुणोरोदसीच	५ ४ ७	मिहःपावकाःप्रतताअभूव	२ ८ २	मृजानोवारेपवर्मानः	७ ५ २८
मासातेअस्मत्सुमतिर्विद	१ ८ २६	मित्रस्यचर्षणीधृतो	३ ४ ६	मिहुष्मतीवपृथिवीपराह	४ ३ १९	मृज्यमानःसुहस्य	७ ५ १६
मासीमवद्यआभाक्	६ ५ ३६	मित्रातनानरथ्या	६ २ २१	मुंचंतुमाशपथ्या	८ ५ ११	मृत्योःपदंयोपयंत	७ ६ २६
मासेधतसोमिनोदक्षता	५ ३ १९	मित्रायपंचयेभिरे	३ ४ ६	मुंचामित्वाहविषाजीवना	८ ८ १९	मृळतनोमरुतोमावधि	४ ३ १८
माहंसुधोनोवरुण	२ ७ ८	मित्रायशिक्षवरुणाय	८ २ ९	मुनयोवातरशनाः	८ ७ २४	मृळानोरुद्रोतनोमयस्कृ	१ ८ ५
माहंसुधोनोवरुण	२ ७ १०	मित्रावरुणवंताउतधर्मवं	६ ३ १६	मुमुक्ष्वोऽमनवे	२ २ ५	मेद्यंतुतेवह्नयोयेभिरीर्यसे	२ ८ १
माहंसुधोनोवरुण	२ ७ ११	मित्रोअग्निर्भवतियत्समि	२ ८ २४	मुमोदगभोवृषभः	७ ६ ३	मेधाकारंविदथस्य	८ ४ २१
मित्रंक्रुणुध्वंखलु	७ ८ ५	मित्रोअंहोश्चिदादुरु	४ ४ ३	मुपायसूर्यकवे	२ ४ १८	मेहनाद्वनंकरणात्	८ ८ २१
मित्रंनयंशिम्यागोषु	२ २ २०	मित्रोजनान्यातयति	३ ४ ५	मुराअमूरनवयं	७ ५ ३२	मैनमग्नेविदहोमा	७ ६ २०
मित्रंनयंसुधितंभृगवोद्	४ ५ १७	मित्रोदेवेष्वायुषु	३ ४ ६	मूर्धादिवोनाभिरग्निः	१ ४ २५	मोघमन्नंविदते	८ ६ २३
मित्रंवयंहवामहे	१ २ ८	मित्रो नोअयंहति	६ ४ ५१	मूर्धानंदिवोअरतिपृथि	४ ५ ९	मोतेरिपन्येअच्छोक्तिभिर्व	७ ७ १५
मित्रंहुवेपूतदक्षं	१ १ ४	मिमातिवह्निरेतशः	७ १ ३९	मूर्धाभुवोभवतिनक्तं	८ ४ ११	मोषुणःपरापरा	१ ३ १६

कोशः

॥५८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
मोषुत्वावाघतश्चन	५ ३ १७	यंत्रायध्वइदमिदं	५ ४ २९	यंदेवासोवथवाजसातौ	७ ८ ८	यःकुकुभोनिधारयः	६ ३ २६
मोषुदेवाअदस्वः	१ ७ २०	यंत्वमग्नेसमदहः	७ ६ २२	यंदेवासोवथवाजसातौ	८ २ ५	यःकृक्षिःसोमपातमः	१ १ १६
मोषुणःसोममृत्यवे	८ १ २२	यंत्वंरथमिद्रमेधसा	२ १ १६	यंवाहुतेवपिप्रति	१ ३ २२	यःकृतदिद्वियोन्यं	६ ३ ४७
मोषुवृद्धेवतंद्रयुः	६ ६ २०	यंत्वंविप्रमेधसातौ	६ ५ ११	यंमर्त्यःपुरुस्पृहं	३ ८ २५	यःपरस्याःपरावतः	८ ८ ४५
मोषुवरुणमृन्मयंगृहं	५ ६ ११	यंत्वागोपवनोगिरा	६ ५ २३	यंमेदुरिद्रोमरुतः	५ ७ २९	यःपंचचर्षणीरभि	५ २ १८
मोषुवाअस्मदभिता	२ २ ४	यंत्वाजनासइधृते	६ ३ ३४	यंयुजंनयथानरः	१ ३ २२	यःपावमानीरध्येति	७ २ १८
मोषुणइंद्रात्रपुत्सुदेवैः	२ ४ १५	यंत्वाजनासइळते	६ ५ २३	यंयुवदाश्वध्वरायदेवा	५ १ १२	यःपुष्पिणीश्चप्रस्वश्च	२ ६ २१
मोषुणोअत्रजुहुरन्त	३ ३ २८	यंत्वाजनासोअभिसं	७ ५ ३२	यंरक्षंतिप्रचेतसः	१ ३ २२	यःपूर्यायवेधसे	२ २ २६
मोष्व१द्यदुर्हणावान्	५ ७ २०	यंत्वादेवादधिरेहव्य	८ १ २	यंवर्धयंतीद्विरः	४ ७ १६	यःपृथिवीव्यथमाना	२ ६ ७
यंकुमारनवरथं	८ ७ २३	यंत्वादेवापिःशुशुचानः	८ ५ १३	यंविप्राउक्थवाहसः	६ १ ३	यःपौरुषेयेणकृविषां	८ ४ ८
यंकुमारप्रावर्तयः	८ ७ २३	यंत्वादेवासोमनवेदधुरिह	१ ३ ९	यंवैसूर्यस्वर्भानुः	४ २ १२	यःप्राणतोनिमिपत्तः	८ ७ ३
यंकंदसीअवसा	८ ७ ४	यंत्वाद्यावापृथिवीयं	७ ५ ३०	यंसीमकृण्वन्तमसे	३ ५ १३	यःशक्रोमृक्षोअध्युः	६ ४ ४८
यंकंदसीसंयती	२ ६ ८	यंत्वापूर्वमीळितो	८ २ १९	यंसीमनुप्रवतेवद्रवतं	३ ७ ११	यःशग्मस्तुविशग्मते	४ ७ १६
यंजनासोहविष्मंतः	६ ५ २१	यंत्वावाजिन्नध्याअभि	७ ३ ५	यंसुपर्णःपरावतः	८ ८ २	यःशश्वतोमह्येनो	२ ६ ८
यंतैश्येनःपदाभरत्	६ ६ २	यंदेवासुखिरहन्नायजंते	२ ८ २२	यंसोममिद्रपृथिवी	३ ३ १०	यःशंबरंपर्वते	२ ६ ९
यंतैश्येनश्चारुमवृकं	८ ८ २	यंदेवासोजनयंताग्निं	८ ४ ११	यंस्मापृच्छंति कुह	२ ६ ७	यःशक्रइवसूर्यो	१ ३ २६

ऋक्सं.

॥५९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यःशूरेभिर्हव्योयश्चभीरु	१ ७ १२	यआध्रायचकमानाय	८ ६ २२	यइन्द्रायवचोयुजा	१ २ १	यउक्थेभिर्नविधते	६ ४ १८
यःश्वेताँअधिनिर्णिज	६ ३ २७	यआनयत्परावतः	४ ७ २१	यइन्द्राधिसुनवत्	३ ६ १२	यउग्रइवशर्यहा	४ ५ २८
यःसन्नाहाविचर्पणिः	४ ७ २७	यआपिर्नित्योवरुणप्रियः	५ ६ १०	यइमाविश्वाजातानि	४ ४ २६	यउग्राअर्कमानुचुः	१ १ ३६
यःससरश्मिर्वृषभः	२ ६ ९	यआयुंकुत्समतिथिग्व	६ ४ २२	यइमाविश्वाभुवनानि	८ ३ १६	यउग्रेभ्यश्चिदोजीयान्	७ २ १०
यःसमिधायआहुती	६ १ २९	यआर्जिकेपुकृत्वसु	७ २ ५	यइमेउभेअहनी	४ ४ २६	यउग्रःसन्ननिष्टतः	६ ३ ८
यःसंस्थोचिच्छतक्रतुः	६ ३ ३	यआस्तेयश्चरति	५ ४ २२	यइमेद्यावापृथिवी	८ ६ ९	यउदाजन्पितरो	८ २ १
यःसुनीथोददाशुषे	२ ५ २९	यआस्वत्कआशये	६ ३ २७	यइमेरोदसीउभे	३ ३ २१	यउदानुद्व्ययनं	७ ७ १
यःसुन्वतमवतियः	२ ६ ९	यइह्वाविवासति	४ ८ २९	यइमेरोदसीमही	५ ८ १२	यउदचियज्ञेअध्वरेष्टाः	८ ३ ११
यःसुन्वतेपचतेदुधः	२ ६ ९	यइदोःपवमानस्य	७ ५ २८	यइमेरोदसीमही	६ ८ ८	यउदचीद्रदेवगोपाः	१ ४ १६
यःसुपव्यःसुदक्षिणः	६ ३ ७	यइद्रचमसेष्वा	६ ६ २	यइखयतिपवतान्	१ १ ३७	यउद्रःफलिगंभिनत्	६ ३ ५
यःसृबिदमनर्शनि	६ ३ १	यइद्रयतयस्त्वा	५ ८ १२	यइचकारनसोअस्यवैद	२ ३ २०	यउशतामनसासोम	८ ८ १८
यःसोमसुख्येतव	१ ६ २१	यइद्रशुष्मोमधवन्तेअस्ति	५ ३ १०	यइचिकेतगुहा	१ ५ ११	यउश्रियादमेष्वादो	२ ५ २९
यःसोमःकलशेष्वा	६ ७ ३८	यइद्रसस्त्यवतः	६ ६ ३६	यइराजानावृतुथा	५ १ २	यउस्त्रियाअप्याअंतः	७ ५ १८
यःस्त्रीहितीपुपूर्यः	१ ५ २१	यइद्रसोमपातमः	६ १ १	यइवहतआशुभिः	४ ३ २८	यक्रक्षादंहसोमुचत्	६ २ २०
यःस्मारुंधानोगध्यासुम	३ ७ २१	यइद्राग्नीचित्रतमोरथे	१ ७ २६	यइशिरभुवनस्य	८ २ ४	यक्रजामह्यमामहे	५ ७ १६
यआत्सुदाबलदायस्य	८ ७ ३	यइद्राग्नीसुतेपुवां	४ ८ २५	यउक्थाकेवलदाधे	६ ४ २०	यक्रज्रावातरंहसः	६ ३ १३

कोशः

॥५९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यक्रुतेचिदभिश्चिपः	५ ७ १२	यच्चित्रममंउपसोवहंती	१ ८ ४	यजंतेअस्यसुख्यंवयश्च	५ ४ १	यजइंद्रमवर्धयत्	६ १ १४
यक्रुतेचिद्वास्पदेभ्यः	५ ७ २४	यच्चिद्धितेअपिव्यथिः	६ ३ ४५	यजमानायसुन्वते	४ १ १९	यजस्यकेतुंप्रथमंपुरोहितं	४ १ ३
यक्रुतेनसूर्यमारो	८ २ १	यच्चिद्धितेगणाइमे	४ ४ २१	यजध्वैनंप्रियमेधा	५ ७ २४	यजस्यकेतुंप्रथमं	८ ७ ५
यक्रुप्वःश्रावयत्सखा	६ ४ ३	यच्चिद्धितेपुरुषं	३ ५ १२	यजस्ववीरप्रविहि	२ ३ ५	यजस्यकेतुःपवते	७ ३ १३
यक्रुप्वाक्रुष्टिविद्युतः	४ ३ १०	यच्चिद्धितेविशोयथा	१ २ १६	यजस्वहोतरिपितोयजी	४ ५ १३	यजस्यवोरथ्यंविश्वपतिं	८ ४ २३
यएकुइत्तयावयति	३ ५ २१	यच्चिद्धित्वाजनाइमे	५ ७ १०	यजानोमित्रावरुणा	१ ५ २३	यजस्यहिस्थक्रुत्विजां	६ ३ २०
यएकुइत्तमुष्टुहि	४ ७ २८	यच्चिद्धित्वंगृहेगृहे	१ २ २५	यजामइन्नमसावृद्धमिंद्रं	३ २ १०	यजानार्थ्येवयं	६ ३ ४१
यएकुइद्व्यश्वर्षणीनां	४ ६ १३	यच्चिद्धिवांपुरऋपयः	५ ८ २६	यजामहुइंद्रंवज्रं	७ ७ ९	यजायज्ञावोअम्रये	४ ८ १
यएकुइद्विदयते	१ ६ ६	यच्चिद्धिशश्वतातनां	१ २ २१	यजामहेवांसहःसजोषां	२ २ २३	यजायज्ञावःसमनातुतुर्व	२ ४ ६
यएकुश्वर्षणीनां	१ १ १४	यच्चिद्धिशश्वतामसि	३ ६ २९	यजिष्ठंवायजमाना	२ १ १२	यजासाहुंदुवइषे	७ ७ ३
यएकुओअस्तिदंसनां	५ ७ १५	यच्चिद्धिशश्वतामसि	६ ४ ४७	यजिष्ठंवावृमहे	६ १ २९	यजेदिवोनृपदनेष्टुथिव्या	५ ६ २०
यएनमादिदेशति	४ ८ २२	यच्चिद्धिसंत्यसोमपा	१ २ २७	यजातवेदोभुवनस्य	८ ४ १०	यजेनगातुमसुरो	२ ६ २७
यओजिष्ठइंद्रतंसुनो	४ ७ ५	यच्छक्रासिपरावति	६ १ ९	यजायथाअपूर्व्य	६ ६ १२	यजेनंप्रजमयजंतदेवाः	२ ३ २३
यओजिष्ठस्तमाभर	७ ५ २	यच्छक्रासिपरावतियदं	६ ६ ३६	यजायथास्तदहरस्य	३ ३ १२	यजेनेयजमयजंत	८ ४ १९
यओहतेरक्षसोदेववीतौ	४ २ १८	यच्छल्मलौभवतियज्ञदी	५ ४ १७	यजं चनस्तन्वंचप्रजांच	८ ८ १५	यजेनेवर्धतजातवेदसं	२ ५ २०
यच्चगोषुदुःस्वभ्यं	६ ४ ९	यच्छुश्रूयाइमंहवं	६ ३ ४५	यजंपृच्छास्यवमं	१ ७ २०	यजेनेवाचःपदवीयं	८ २ २३

ऋक्सं.

॥६०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यज्ञेभिरद्भुतकृतुं	६ २ १०	यत्तृतीयं सर्वनरत्नधेयं	३ ७ ६
यज्ञेभिर्यज्ञवाहसं	६ १ ४	यत्तैः अपो यदोषधीः	८ १ ३१
यज्ञेनेद्रमवसाचक्रैः अर्वा	३ २ ११	यत्तैः कृष्णः शकुनः	७ ६ २१
यज्ञेयज्ञेसमर्त्यः	८ ४ २६	यत्तैः गात्रादिभिर्नापच्यमाना	३ ९
यज्ञैरथर्वाप्रथमः	१ ६ ४	यत्तैः चतस्रः प्रदिशः	८ १ २०
यज्ञैरिषूः सन्नममानः	८ ४ ५	यत्तैः दिवसु प्रराध्यै	४ ३ १०
यज्ञैर्वायज्ञवाहसः	१ ६ ११	यत्तैः दिवं यत्पृथिवीं	८ १ २०
यज्ञैः संमिश्राः पृषतीभिः	२ ७ २५	यत्तैः पराः परावतः	८ १ २१
यज्ञोदेवानां प्रत्येतिसुभ्रं	१ ७ २५	यत्तैः पर्वतान्वृहत्	८ १ २१
यज्ञोहितं इन्द्रवर्धनोभूत्	३ २ ११	यत्तैः पवित्रमर्चिवत्	७ २ १७
यज्ञोहिष्मं द्रं कश्चिद्वधन्	२ ४ १५	यत्तैः पवित्रमर्चिषि	७ २ १७
यज्ञोहीळोवोअंतरः	६ १ २८	यत्तैः भूतं च भव्यं च	८ १ २१
यत्तैः इन्द्रभयामहे	६ ४ ३८	यत्तैः भूमिं चतुर्भृष्टि	८ १ २०
यतासुजूर्णीराति	३ ५ ४	यत्तैः मरीचीः प्रवतः	८ १ २०
यत्किंचेदं वरुणदैव्येजने	५ ६ ११	यत्तैः मनुष्यदनीकं	८ २ १९
यत्तुदत्सूरएतंशं	५ ७ १२	यत्तैः यमं वैवस्वतं	८ १ २०

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यत्तैराजन्धुतंहविः	७ ५ २८	यत्रराजावैवस्वतः	७ ५ २७
यत्तैश्चिश्मिदं जगत्	८ १ २१	यत्रवाहिरभिहितः	४ ३ ४
यत्तैः समुद्रमर्णवं	८ १ २०	यत्रवेत्थवनस्पते	३ ८ २१
यत्तैः सादेमहसा	२ ३ १०	यत्रशूरसस्तन्त्रोवितन्वते	७ २ ९
यत्तैः सूर्ययदुषसं	८ १ २१	यत्राचक्रुर्मृतागतुमस्मै	५ ५ ५
यत्तैः सोमगावाशिरो	२ ५ ७	यत्रानंदाश्चमोदाश्च	७ ५ २७
यत्रकामानिकामाश्च	७ ५ २७	यत्रानरः समर्थतेकृतध्वं	५ ६ ४
यत्रकचतेमनः	४ ५ २४	यत्रानुक्रामं चरणं	७ ५ २७
यत्रप्रावापृथुबुधः	१ २ २५	यत्रावदेतेअवरः	८ ४ १३
यत्रज्योतिरजसं	७ ५ २७	यत्रासमुद्रः स्कभितः	८ ८ ७
यत्रदेवाँऋवायतो	३ ६ १९	यत्रासुपर्णाअमृतस्य आगं	२ ३ १८
यत्रद्वाविजवना	१ २ २५	यत्रेदानीं पश्यसि	८ ४ ६
यत्रनार्यपच्यवं	१ २ २५	यत्रोतवाधितेभ्यः	३ ६ १९
यत्रवाणाः संपतंति	५ १ २२	यत्रोतमर्त्यायुकं	३ ६ २०
यत्रब्रह्मापवमान	७ ५ २७	यत्रोषधीः समर्गमत	८ ५ ९
यत्रमंथाविबद्धते	१ २ २५	यत्पर्वजन्मकनिकदत्	४ ४ २८

कोशः

॥६०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यत्पाकत्रामनसा	७ ५ ३०	यत्सोमआसुतेनर	५ ६ १८	यथापवथामनवे	७ ४ ८	यथावामत्रिरश्विना	६ ३ २८
यत्पाचजन्ययाविशा	६ ४ ४३	यत्सोमचित्रमुक्थ्यं	६ ८ ९	यथापूर्वेभ्योजरितुभ्यं	२ ४ १८	यथाविद्वाँअरंकरत्	२ ५ २६
यत्पुरुषेणहविषा	८ ४ २८	यत्सोममिन्द्रविष्णवि	६ १ ४	यथापूर्वेभ्योजरितुभ्यः	२ ४ १९	यथाविप्रस्पृमनुषो	१ ५ २४
यत्पुरुषंव्यदधुः	८ ४ १९	यत्सोमोवाजमपति	७ १ १३	यथापूर्वेभ्यःशतसाः	७ ३ ७	यथाहृत्यद्वसवो	३ ५ १२
यत्पूर्यमरुतोयच्चनूतनं	४ ३ १८	यत्स्थोदीर्वप्रसन्ननि	५ ८ ३४	यथाभवदनुदेयी	८ ७ २३	यथाहृत्यद्वसवोगौयै	८ ७ १३
यत्प्रायासिष्टपृषतीभिर	४ ३ २३	यथाकण्वेमघवंत्रस	६ ४ १५	यथामनौसांवरणौ	६ ४ १८	यथाहान्यनुपूर्वं	७ ६ २६
यत्त्वातुरीयमृतुभिः	१ १ १९	यथाकण्वेमघवन्मेघेअध्व	६ ४ १७	यथामनौविवस्वति	६ ४ २०	यथाहोतमनुषोदेवताता	४ ५ ५
यत्त्वादेवप्रपिबन्ति	८ ३ २०	यथाकलायथाशफं	६ ४ १०	यथायजोहोत्रमग्नेपृथि	३ १ १७	यथेयंपृथिवीमही	८ १ २५
यत्त्वापृच्छादीजानः	६ २ २०	यथागौरोअपाकृतं	५ ७ ३०	यथायुगंवरत्रया	८ १ २५	यथोतकृत्येधने	५ ८ ६
यत्त्वायामिदद्धितन्नः	८ १ ४	यथाचित्कण्वमावतं	५ ८ ५	यथारुद्रस्यसूनवं	६ १ ३९	यदंगतविषीयसे	५ ८ १४
यत्त्वासूर्यस्वर्भानुः	४ २ ११	यथाचिद्वृद्धमतंसं	६ ४ २२	यथावःस्वाहाअयेदाशेम	५ २ ४	यदंगतविषीयवः	५ ८ १८
यत्त्राहोतारमनजन्मियेधे	३ १ १९	यथाचिन्मन्यसेहृदा	४ ३ १९	यथावरोसुषाम्णे	६ २ २०	यदंगत्वाभरताःसंतरैयुः	३ २ १४
यत्त्वेषयामानदयंत	२ ४ १	यथादेवाअसुरेषु	८ ८ ९	यथावरोसुषाम्णे	६ २ ४०	यदंगदाशुषेत्वं	१ १ २
यत्संवत्समृभवोगामरक्ष	३ ७ १	यथानोअदितिःकरत्	१ ३ २६	यथावशंजिदेवास्तथेदसत्	६ २ ३५	यदंतरापरावतं	३ ३ २
यत्सानोःसानुमारुहत्	१ १ १९	यथानोमित्रोवरुणः	१ ३ २६	यथावातःपुष्करिणी	४ ४ २०	यदंतरिक्षेपतथःपुरुभुजा	५ ८ ३४
यत्सिधौयदसिक्तयां	६ १ ४०	यथानोमित्रोअयमा	६ २ ४०	यथावातोयथावनं	४ ४ २०	यदंतरिक्षेयद्विवि	५ ८ ३०

ऋक्सं.

॥६१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यदंतियच्चदूरके	७ २ १७	यदग्निःपरिपिच्यसे	७ २ २	यदब्रवंप्रथमंवावृणानः	१ ७ २७	यदापीतासोअंशवः	५ ८ ३३
यदकंदःप्रथमंजायमानः	२ ३ ११	यदद्यकर्हिर्कर्हिचित्	६ ५ १८	यदयातंदिबोदासायवर्तिः	८ ११	यदारमकृन्नृभवःपितृभ्यां	३ ७ १
यदग्नेष्वासमितिः	७ ६ १०	यदद्यत्वापुरुषुत	४ ८ २२	यदयातंशुभस्पती	८ ३ २२	यदावज्रंहरिण्यमित्	७ ७ ९
यदग्नेअद्यमिथुना	८ ४ ७	यदद्यत्वाप्रयतियज्ञेअस्मि	३ १ ३४	यदयुक्थाअरुषा	१ ६ ३१	यदावलस्यपीयतः	८ २ १७
यदग्नेकानिकानिचित्	६ ७ १२	यदद्यभागंविभजासि	२ १ ४	यदंजुनसारमेय	५ ४ २२	यदावाजमसनत्	८ २ १६
यदग्नेदिविजाअसि	६ ३ ३४	यदद्यवांनासत्या	५ ८ ३१	यदश्वस्यकृविपोमक्षिका	२ ३ ८	यदाविर्यदपीच्यं	६ ४ ९
यदग्नेमर्त्यस्त्वं	६ १ ३३	यदद्यसूरउदिते	५ ५ ८	यदश्वान्धुर्षुपृषतीरयुध्वं	४ ३ १८	यदावीरस्यरेवतोदुरोणे	५ ४ ९
यदग्नेस्यामहं	६ ३ ४०	यदद्यसूरउदिते	६ २ ३४	यदश्वायुवासउपस्तृणंति	२ ३ १०	यदावृत्रंनदीवृतं	६ १ ६
यदचरस्तन्वावावृधानः	८ १ १५	यदद्यसूर्यउद्यति	६ २ ३४	यदश्विनापृच्छमाना	८ ३ २२	यदाशसानिःशसा	८ ८ २२
यदज्ञातेषुवृजनेषु	७ ७ १५	यदद्यसूर्यब्रवोनागाः	५ ५ १	यदस्यधामनिप्रिये	६ १ ६	यदासंमय्येव्यचे	३ ६ १२
यदत्युपजिह्विका	६ ७ १२	यदद्यस्थःपरावति	४ ४ ११	यदस्यमन्युरध्वनीत्	५ ८ ११	यदासुमतोअमृतांसु	८ ५ २
यदग्निगात्रोअग्निगू	६ २ ७	यदद्याश्विनावपाक	५ ८ ३४	यदाजिंयात्याजिकृत्	६ ३ ४३	यदासूर्यममुंदिवि	६ १ ६
यददोदिवोअर्णवः	६ २ २९	यदद्याश्विनावहं	५ ८ ३२	यदातेमारुतीर्विशः	६ १ ६	यदिक्षितायुर्यदिवा	८ ८ १९
यददोपितोअजगन्	२ ५ ७	यदन्यासुवृषभो	३ ३ ३१	यदातेविष्णुरोजसा	६ १ ६	यदिद्रचित्रसेहना	४ २ १०
यददोवाततेगृहे	८ ८ ४४	यदपामोषधीनां	२ ५ ७	यदातेहयुताहरी	६ १ ६	यदिद्रतेचतसः	४ २ ५
यदद्यकच्चवृत्रहन्	६ ६ २१	यदप्सुयद्वनस्पती	५ ८ ३०	यदादीध्येनदविषाणि	७ ८ ३	यदिद्रदिनिपार्येवधक्	४ ७ १२

कोशः

॥६१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यदिद्राहृषीष्वा	४ ७ २८	यदिद्राहृषीयदुपुतुर्व	१ ७ २७	यदीघृतेभिराहुतः	६ १ ३३	यदूवध्यमुदरस्यापवाति	२ ३ ८
यदिद्रपूर्वोअपरायशिक्षन्	५ ३ २	यदिद्राहन्प्रथमजामहीनां	१ २ ३६	यदीदहंयुधये	७ ७ १५	यदेदेनमदधुः	८ ४ १२
यदिद्रपृतनाज्ये	६ १ ५	यदिद्राहंयथात्वं	६ १ १४	यदीमन्थतिबाहुभिः	३ १ ३३	यदेमिप्रस्फुरन्निव	५ ६ ११
यदिद्रप्रागपागुदक्	५ ७ ३०	यदिद्रेणसरथयाथोअश्वि	५ ८ ३२	यदीमातुरुपस्वसा	२ ५ २६	यदेपामन्योअन्यस्यवाचं	५ ७ ३
यदिद्रप्रागपागुदक्	६ ४ ४६	यदिद्रोअनयद्रितः	४ ८ २३	यदीमिन्द्रश्रवाययं	४ २ ९	यदेपांपृपतीरथे	५ ८ २३
यदिद्रब्रह्मणस्पते	८ ८ २२	यदिप्रवृद्धसत्पते	६ १ २	यदीमृतस्पयसा	१ ५ २७	यद्वायुत्रेअधिगायुत्रं	२ ३ १८
यदिद्रमन्सशस्त्वा	६ १ १९	यदिमावाजयन्नहं	८ ५ १०	यदीमेनाउशतोअभ्यव	५ ७ ३	यद्रोपावददितिःशर्मभद्रं	५ ५ २
यदिद्रयावतुस्त्वं	५ ३ २०	यदिमेरारणःसुते	६ ३ २	यदीशीयामृतानां	७ ८ २	यदधिपेप्रदिविचार्वन्नं	५ ६ २३
यदिद्राधोअस्ति	६ ४ २५	यदिमेसख्यमावरः	६ १ ११	यदीसुतेभिरिन्दुभिः	४ ७ १४	यदधिपेमनस्यसिं	६ ३ ४८
यदिद्रसर्गेअवतः	४ ७ २९	यदिन्विद्रपृथिवीदशभु	१ ४ १४	यदुत्तमेमरुतोमध्यमेवा	४ ३ २५	यदेवाअदःसलिले	८ ३ २
यदिद्राहृषीअवमस्यां	१ ७ २७	यदिवाहमनृतदेवआसं	५ ७ ७	यदुदंचोवृषाकपे	८ ४ ४	यदेवानांभिन्नमहःपुरोहि	१ ३ ३०
यदिद्राहृषीउदितासूर्य	१ ७ २७	यदिस्तुतस्यमरुतोअधी	५ ४ २४	यदुदीरतआजयो	१ ६ १	यदेवापिःशंतनवे	८ ५ १३
यदिद्राहृषीजनाइमे	६ ३ २५	यदिस्तोमंममश्रवत्	५ ७ १२	यदुद्रतोनिवतोयासिं	८ ७ ३०	यदेवायतयोयथा	८ ३ २
यदिद्राहृषीदिविष्टो	१ ७ २७	यदौगणस्यरशनामजीगः	३ ८ १२	यदुल्लोवदतिमोवं	८ ८ २३	यदेवाःशर्मशरणं	६ ४ ८
यदिद्राहृषीपरमस्यां	१ ७ २७	यदीसुतासुइंदेवः	६ ४ १६	यदुषओच्छःप्रथमा	८ १ १६	यद्वत्यद्वांपुरुमीहृस्यं	२ २ २०
यदिद्राहृषीमदधुःस्वे	१ ७ २७	यदीसोमावभ्रुधूताअमं	४ १ २८	यदुपोयासिंभानुनां	५ ८ ३३	यद्वत्यन्मित्रावरुणा	२ २ ३

ऋक्सं.

॥६२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यद्धनूनंपरावति	६ ४ १७
यद्धनूनंयद्वायुजे	६ ४ १५
यद्धप्राचीरजंत	८ ८ १३
यद्धयांतिमरुतः	१ ३ १४
यद्धविष्यमृतुशोदेवयानं	२ ३ ७
यद्धस्यातइंद्रश्रुष्टिरस्ति	२ ४ २१
यद्धहिष्टनातिविधेसुदानू	४ ३ ३१
यद्युजतेमरुतोरुक्मवक्षसः	७ ७ २०
यद्युजाथेवृषणमश्विना	२ २ २७
यद्ययंपृश्निमातरः	१ ३ १५
यद्योधयामहतोमन्यमा	५ ६ २३
यद्यावइंद्रतेशंत	६ ५ ८
यद्रौदसीप्रदिवोअस्ति	५ ३ २
यद्वाडविश्रपतिः	६ २ ११
यद्वाग्वदत्यविचेतनानि	६ ७ ५
यद्वाजिनोदामसंदानम	२ ३ ८

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यद्वातजुतोवना	१ ५ ९
यद्वातुक्षौमधवंदुह्यावाज	४ ७ २८
यद्वादिविषायैसुष्विमिंद्र	४ ६ १५
यद्वाप्रवृद्धसप्तपते	६ ६ २१
यद्वाप्रस्रवणेदिवः	६ ४ ४६
यद्वाभिपित्वेअसुराकृतंय	६ २ ३४
यद्वामरुत्वःपरमेसुधस्थे	१ ७ १३
यद्वायज्ञमनवेसंभिमिक्ष	५ ८ ३४
यद्वारुमेरुशमेश्यावकेक	५ ७ ३०
यद्वावन्थपुरुटुत	६ ४ ४८
यद्वावानपुरुतमं	८ ३ ५
यद्वाशक्रपरावति	६ १ ४
यद्वासिरोचनेदिवः	६ ६ ३६
यद्वासिसुन्वतोवृधः	६ १ ४
यद्वाहिष्टंतदमये	४ १ १८
यद्वाकक्षीवाउत	५ ८ ३१

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यद्विजामन्परुषिबंदनं	५ ४ १७
यद्विरूपाचरंमर्त्येषु	८ ५ ४
यद्वीळाविंद्रयस्त्रिथुरे	६ ३ ४९
यद्वृत्रंतवचाशनिं	१ ५ ३१
यद्वादेवाश्चक्रम	७ ८ १३
यद्वावयंप्रमिनाम	७ ५ ३०
यद्वाश्रान्तायसुन्वते	६ ४ ५२
यन्नइंद्रौजुषे	३ ६ ७
यन्नासत्यापराके	५ ८ ३२
यन्नासत्यापरावति	१ ४ २
यन्नासत्यापरावति	५ ८ २७
यन्नासत्याभुरण्यथः	५ ८ ३१
यन्नियानन्ययनं	७ ७ १
यन्नितिजारेकसाप्रावृ	२ ३ ७
यन्नीक्षणमांस्पचन्या	२ ३ ९
यंनुनक्तिःपृतनासु	३ ३ १३

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यन्ननमृश्यांगतिं	४ ४ २
यन्नूनंधीभिरश्विना	५ ८ ३३
यन्मन्यसेवरैण्यं	४ २ १०
यन्मरुतःसभरसःस्वर्णरः	४ ३ १५
यमग्निमेध्यातिथिः	१ ३ १०
यमग्नेपृत्सुमर्त्यं	१ २ २३
यमग्नेमन्यसेरयिं	७ ७ ४
यमग्नेवाजसातम	४ १ १२
यमर्त्यमिववाजिनं	६ ७ २६
यमश्विनाददधुःश्वेतमश्वं	१ ८ ९
यमश्वीनित्यमुपयाति	५ १ २५
यमस्यमायम्यं१कामः	७ ६ ७
यमाचिदन्नयमसूरसूत	३ २ २५
यमादहंवैवस्वतात्	८ १ २५
यमादित्यासोअद्गुहः	६ १ ३६
यमापोअद्रयोवना	४ ८ १

कोशः

॥६२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
युमायघृतवद्धविः	७ ६ १६	ययागाआकरामहे	८ ८ १४	यस्तित्याजसचिविदं	८ २ २४	यस्तेमदोवरण्यः	७ १ २१
युमायमधुमत्तमं	७ ६ १६	ययारधं पारयथात्यहः	२ ७ २१	यस्तुभ्यमग्नेअमृता	३ ४ १७	यस्तेमदः पृतनापाद्	४ ६ ८
युमायसोमं सुनुत	७ ६ १६	ययोरधिप्रयज्ञाः	५ ८ ३४	यस्तुभ्यमग्नेअमृताय	८ ४ २२	यस्तेमन्योविधद्रज्र	८ ३ १३
यमासाकृपनीलं	७ ७ २	यवंवृक्रेणाश्विनावपन्ता	१ ८ १७	यस्तुभ्यंदाशाद्योवा	१ ५ १२	यस्तेयज्ञेनसमिधायउक्यैः	५ ७
यमिद्रदधिपेत्वं	६ ६ ३६	यवयवन्नोअन्धसा	७ १ १२	यस्तेअग्नेनमसायज्ञमीद्रे	४ १ ४	यस्तेरथोमनसो	८ ६ १२
यमिमं त्वंवृषाकपिः	८ ४ १	यश्चिकेतससुकृतुः	४ ४ ३५	यस्तेअग्नेसुमतिमर्तः	७ ६ १०	यस्तेरेवाँअदाशुरिः	६ ३ ४४
यमीर्गभमृतावृधः	७ ५ ५	यश्चिदापोमहिना	८ ७ ४	यस्तेअद्यकृणवद्द्रशोचे	७ ८ २९	यस्तेशृङ्गवृषोनपात्	६ १ २४
यमीर्द्वासवयसा	२ २ १३	यश्चिद्वितइत्थाभर्गः	१ २ १३	यस्तेअनुस्वधामसं	३ ३ १६	यस्तेसाधिष्ठोवसे	४ २ ५
यमुपूर्वमहुवेतमिदं हुवे	२ ८ १	यश्चिद्वित्वाबहुभ्यः	१ ६ ६	यस्तेगर्भममीवा	८ ८ २०	यस्तेसाधिष्ठोवसेतेस्या	६ ४ २३
यमेइवयतमाने	७ ६ १३	यस्तेध्वंजभरत्सि	३ ४ १७	यस्तेचित्रश्रवस्तमः	६ ६ १८	यस्तेसूनोसहसोगीभि	४ ५ १५
यमेनदत्तं त्रितएनमायुन	२ ३ ११	यस्तेइन्द्रप्रियोजनोददा	५ ३ २	यस्तेद्रप्सःस्कन्दतियः	७ ६ २५	यस्तेस्तनःशशयोयोमयो	२ ३ २३
यमेरिरेभृगवोविश्व	२ २ १२	यस्तेइन्द्रमुहीरपः	५ ८ १२	यस्तेद्रप्सस्कन्नोयस्ते	७ ६ २५	यस्तेहन्तिपतयन्तं	८ ८ २०
यमेच्छाममनसासः	८ १ १३	यस्तेऊरुविहरति	८ ८ २०	यस्तेनूनंशतकतो	६ ६ १८	यस्त्वादेविसरस्वति	४ ८ ३०
यमोनोगातुं प्रथमो	७ ६ १४	यस्तेस्तंभसहसाविज्मोअ	३ ७ २६	यस्तेभृगुदन्नियते	३ ४ १७	यस्त्वादोषायउपसि	३ ४ १७
यमृत्विजोबहुधाकल्पः	६ ४ २९	यस्ताचकारसकुहस्त्रिदि	४ ६ ११	यस्तेमदोयुज्यश्चारु	५ ३ ५	यस्त्वद्धोतापूर्वोअग्नेयजी	३ १ १७
यमोहजातोयमो	१ ५ १०	यस्तित्गमशृंगोवृषभोनभी	५ २ २९	यस्तेमदोवरण्यः	६ ४ २	यस्त्वाभ्रातापतिर्भूत्वा	८ ८ २०

क्रक्सं.

॥६३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यस्त्वाममृदुनधते	३ ५ १२	यस्मिन्नश्वासऋषभासः	८ ४ २२	यस्मैपुत्रासोअदितेः	८ ८ ४३	यस्यत्यन्महित्वं	७ ७ १३
यस्त्वाममृदुविष्पतिः	१ १ २३	यस्मिन्नृकथानिरण्यन्ति	६ १ २०	यस्यगाअन्तरदमनः	४ ७ १५	यस्यत्रिधात्ववृतं	६ ७ ११
यस्त्वास्वमेतमसा	८ ८ २०	यस्मिन्वयंदधिमा	७ ८ २३	यस्यगावावरुषा	४ ६ २४	यस्यत्रीपूर्णमधुना	२ २ २४
यस्त्वास्वश्वःसुहिरण्यो	३ ४ २४	यस्मिन्विश्वअधिश्रियः	६ ६ १८	यस्यतीव्रसुतमदं	४ ७ १५	यस्यत्वमग्नेअध्वरं	३ ४ ११
यस्वाहदाकीरिणामन्य	३ ८ १९	यस्मिन्विश्वानिकाव्या	६ ३ २७	यस्यतेअग्नेअन्येअग्नयः	६ १ ३५	यस्यत्वमिन्द्रस्तोमेषु	६ ४ २०
यस्पतिर्वार्याणां	७ ७ १०	यस्मिन्विश्वानिभुवनानि	५ ७ १	यस्यतेशुभ्रवत्पयः	७ २ १२	यस्यत्वमूर्ध्वोअध्वराय	६ १ ३०
यस्माअन्येदशप्रति	५ ७ २९	यस्मिन्विश्वश्चर्षणयः	५ ७ २३	यस्यतेनूचिदादिशं	६ ६ २३	यस्यदूतोअसिक्षये	१ ५ २१
यस्माअरासतक्षयं	६ ४ ७	यस्मिन्वृक्षेमध्वदःसुपर्णा	२ ३ १८	यस्यतेपीत्वावृषभः	७ ५ १७	यस्यद्यावापृथिवीपौंसं	१ ७ १२
यस्माअर्कसप्तशीर्षाण	६ ४ १८	यस्मिन्वृक्षेसुपलाशे	८ ७ २३	यस्यतेपूषन्सव्ये	२ २ २	यस्यद्विबर्हसोबृहत्	६ १ १७
यस्माज्जमासोअमृता	२ ४ १	यस्मैत्वमायजसे	१ ६ ३०	यस्यतेमध्वरसं	७ २ ३	यस्यनइंद्रःपिबाद्यस्य	७ ५ १९
यस्मादिन्द्रावृहतःकिंच	२ ६ १७	यस्मैत्वंवसोदानायशिक्ष	६ ४ १९	यस्यतेमहिनामहः	६ ५ १	यस्यप्रयाणमन्वयइष्ट	४ ४ २४
यस्मादृतेनसिध्यति	१ १ ३५	यस्मैत्वंमधवन्निद्रगिर्वणः	६ ४ २१	यस्यतेविश्वमानुषः	६ ३ ४९	यस्यप्रस्वादसोगिरः	७ ८ २
यस्माद्रेजन्तकृष्टयः	६ ७ १३	यस्मैत्वंवसोदानायमंहसे	६ ४ २१	यस्यतेविश्वामुवनानि	७ ८ १३	यस्यमंदानोअंधसः	४ ७ १५
यस्मान्नक्रुतेविजयन्ते	२ ६ ८	यस्मैत्वंसुकृतैजातवेदः	३ ८ १९	यस्यतेस्वादुसुख्यं	६ ५ ३	यस्यमापरुपाःशतं	४ १ २१
यस्मिन्देवामन्मनि	७ ६ १२	यस्मैत्वंसुद्रविणो	१ ६ ३२	यस्यत्यच्छंवरंमदे	४ ७ १५	यस्यमाहुरितोरथे	७ ८ १
यस्मिन्देवाविदये	७ ६ १२	यस्मैधायुरदधामत्याय	३ २ २	यस्यत्यत्तमहिमानं	८ ६ १२	यस्यवर्णमधुश्रुतं	७ २ २

कोशः

॥६३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यस्यवायुयंप्रतिवाजिनो	६ १ ३९	यस्यानासःसूर्यस्येवयामः	१ ७ ८	याआपोदिव्याउतवास्त्रव	५ ४ १६	यातेकाकुत्सुकृतायावरि	४ ७ १३
यस्यवायोरिवद्रवत्	४ ७ २६	यस्यानूनागभीराः	६ १ २०	याईद्रप्रस्वस्वा	५ ८ १२	यातेजिह्वामधुमती	३ ४ २
यस्यविश्वानिहस्तयोःपंच	२ ४ १९	यस्यामितानिवीर्या	६ २ १९	याईद्रभुजआभरः	६ ६ ३६	यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्प	५ ४ १३
यस्यविश्वानिहस्तयोः	४ ७ २२	यस्यायंविश्वआर्यो	६ ४ १९	याओषधीःपूर्वाजाता	८ ५ ८	यातेधामानिदिवि	१ ६ १९
यस्यवृतेपृथिवीनन्नमीति	४ ४ २७	यस्यारुशन्तोअर्चयः	१ ४ ५	याओषधीःसोमराज्ञीः	८ ५ ११	यातेधामानिपरमाणि	८ ३ १६
यस्यशर्मन्नुपविश्वेजनासः	५ २ ९	यस्यावधीत्पितरंयस्यमात	४ २ ३	याओषधीःसोमराज्ञीर्वि	८ ५ ११	यातेधामानिहवि	१ ६ २२
यस्यशश्वत्पपिवाइन्द्र	८ ६ १२	यस्याश्वासःप्रदिशि	२ ६ ८	यागुंगूर्यासिनीवाली	२ ७ १५	यातेभीमान्यायुधा	७ १ २३
यस्यश्रवोरोदसीअन्तरु	५ २ २८	यस्येक्षत्राकुरुपव्रते	८ १ २४	योगोमतीरुपसःसर्ववीरा	८ ४	यादस्त्रासिन्धुमातरा	१ ३ ३३
यस्यश्वेताविचक्षणा	६ ३ २७	यस्येमेहिमवन्तः	८ ७ ३	यागौवर्तनिपयैति	८ २ १०	यादंपतीसमनसा	६ २ ३८
यस्यसंस्थेनवृषवते	१ १ ९	यस्यौषधीःप्रसपथ	८ ५ १०	याजामयोवृष्णइच्छन्ति	३ ४ २	यादगोवददशेतादगुच्यते	४ २ २४
यस्याअनुन्तोअहुतः	४ ८ ३१	याँआभजोमरुतइन्द्रसो	३ २ १८	यातंऊतिरमित्रहन्	४ ७ २३	यादेवेषुतन्व१मैरयन्त	८ ८ २७
यस्याग्निर्वपुर्गृहे	६ १ ३१	यात्वादिवोदुहितवर्धय	५ ५ २४	यातंऊतिरवमायापरमा	४ ६ १९	याद्राध्य१वरुणोयोनिम	२ ८ ३
यस्याजस्रंशवसामानमु	१ ७ १०	यांपूषन्ब्रह्मचोदनी	४ ८ १८	यातंचछर्दिष्पाउतनःपर	५ ८ ३२	याध्वर्तारारजसोरोचनस्यो	४ ४ ७
यस्याजुषन्नमस्विनः	६ ५ २५	यामेधियंमरुतः	८ २ ८	यातिदेवुःप्रयतायात्युद्रता	१ ३ ६	याध्वारयन्तदेवाः	५ ५ ८
यस्यादेवाउपस्थे	६ ६ २८	याःप्रवतोनिवतः	५ ४ १७	यातेअग्नेपर्वतस्येव	३ ४ २	यानिस्थानान्यश्विनादधा	५ ५ १७
यस्यानक्षादुहिता	७ ७ १७	याःसरूपाविरूपाः	८ ८ २७	यातेअष्टागोओपशा	४ ८ १८	यानीद्राग्नीचक्रधुवीर्या	१ ७ २६

ऋक्सं.

॥६४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
यानुश्वेताववोदिवः	६ ३ २५	याभिः कृशानुमसने	१ ७ ३७	यार्भीरेभनिवृतं	१ ७ ३३	याविश्वासांजनितारा	५ १ १३
यानःपीपरदश्विना	१ ३ ३४	याभिः कुत्समार्जुनेयं	१ ७ ३७	यामथर्धमनुष्पिता	१ ५ ३१	यावीर्याणिप्रथमानि	८ ६ १५
यात्रायेमर्तान्सुपूदो	१ ५ २०	याभिः पक्थमवथोयाभि	६ २ ६	यामुंयेष्टाः शुभाशोभिष्टाः	५ ४ २३	यावृत्रहापरावति	६ ३ ४६
यान्वोनरोदेवयंतोनिमि	३ १ ४	याभिः पठर्वाजठरस्य	१ ७ ३६	यारुचोजातवेदसः	८ ८ ४६	यावोभेषजामरुतः शुची	२ ७ १८
यापृतनासुदुष्टरा	४ ४ ३२	याभिः पत्नीर्विमदाय	१ ७ ३६	यावत्तरस्तन्त्रोऽयावदो	५ ६ १३	यावोमायाभिदुहे	२ ७ ८
याः फलिनीर्याअफलाः	८ ५ १०	याभिः परिज्मातनयस्य	१ ७ ३३	यावदिदंभुवनंविश्व	१ ७ २६	यावः शर्मशशमानाय	१ ६ १०
याभिरंगिरोमनसा	१ ७ २६	याभिः शचींभिवृषणा	१ ७ ३४	यावयद्वैषसन्त्वा	३ ८ ३	याशर्धायमारुतायस्वभा	४ ८ ३
याभिरंतकंजसमान	१ ७ ३४	याभिः शचींभिश्चमसां	३ ४ ७	यावयद्वैपाकृतपाकृतेजाः	१ ८ ३	याश्चेदमुपशृण्वन्ति	८ ५ ११
याभिर्नरात्रसदस्युं	५ ८ २९	याभिः शंतातीभवथो	१ ७ २६	यावयावक्यं वृकं	८ ७ १४	यासांतिस्त्रः पंचाशतः	२ १ २२
याभिर्नराशयवेयाभिः	१ ७ ३६	याभिः शुचन्तिधनुसां	१ ७ ३४	यावन्मात्रमुपसोन	८ ४ १३	यासांराजावरुणोयातिम	५ ४ १६
याभिर्नरंगोषुयुधं	१ ७ ३७	याभिः सिन्धुमधुमंतं	१ ७ ३४	यावातेसन्तिदाशुपे	५ २ ४	यासिकुत्सेनसुरथ	३ ५ १९
याभिर्महामतिथिग्वं	१ ७ ३५	याभिः सिन्धुमवथयाभि	६ १ ४०	यावांकशामधुमती	१ २ ४	यासुजूर्णिः श्रेणिः सुम्ने	८ ५ २
याभिर्वन्नविपिपानं	१ ७ ३५	याभिः सुदानूऔशिजाय	१ ७ ३५	यावांशतनियुतोयाः	५ ६ १३	यासुनीथेशौचद्रथे	४ ४ २१
याभिर्विष्पलांघनसां	१ ७ ३४	याभिः सूर्यपरियाथः	१ ७ ३५	यात्रांसन्तिपुरुस्पृहो	३ ७ २३	यासुवाहुः स्वगुरिः	२ ७ १५
याभिः कण्वमभिष्टिभिः	१ ४ १	याभिः सोमोमोदते	७ ७ २४	यावांसन्तिपुरुस्पृहः	४ ८ २८	यासुरथारथीतमा	१ २ ४
याभिः कण्वमेधातिथिं	५ ८ २८	यार्भीरसांक्षोदसोदः	१ ७ ३५	याविस्थाश्लोकमादिव	१ ६ २७	यासुराजावरुणोयासुसो	५ ४ १६

कोशः

॥६४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
याःसूयौरदिमभिरातुतान् ५	५ १४	युक्षवाहिदेवहूतमान् ६	५ २४	युनक्तसीरावियुगा ८	५ १८	युवंनरास्तुवतेकृष्णिष्याय १	८ २४
यास्तेधाराधुश्रुतः ७	१ २५	युक्षवाहिवाजिनी १	६ २६	युनक्तिमतेब्रह्मणा १	६ ३	युवंनरास्तुवतेपञ्जियाय १	८ ९
यास्तेपृषन्नावोअंतःसमुद्रे ४	८ २४	युक्षवाहिवृत्रहन्तम् ५	७ २८	युयूषतःस्ववयसा २	२ १३	युवंनोयेषुवरुणा ४	४ २
यास्तेप्रजाअमृतस्य १	३ २७	युक्षवाह्यरुषीरथे १	१ २७	युयोताशरुमस्सदां ६	१ २७	युवंपर्यनुस्त्रियायामधत्तं २	४ २३
यास्तेराकेसुमतयःसुपेशस २	७ १५	युगेयुगेविद्व्यगुणस्यः ४	५ १०	युयोपनाभिरुपरस्यायोः १	७ १८	युवंपेदेवपुरुवारमश्विना १	८ २१
युद्ध्वंहरुषीरथे ४	३ २०	युजं हिमामकृथाआदिदि ४	१ २७	युवंकणवायनासत्या ५	८ ५	युवंदेवाक्रतुना ६	४ २८
युजतेमनउतयुजतेधियः ४	४ २४	युजाकर्माणिजनयन् ८	१ १७	युवंकवीष्टःपर्यश्विनारथं ७	८ १९	युवंप्रत्तस्यसाधथोमहोयत् ३	२ २४
युजंतिब्रह्ममरुपं १	१ ११	युजानोअश्वावातस्य ७	७ ६	युवंचित्रंदधथुर्भोजननरा ५	५ २१	युवंभुज्युमवविद्धंसमुद्रे ५	५ १६
युजन्तिहराइषिरस्यगार्थ ६	७ २	युजानोहरितारथे ४	७ ३३	युवंच्यवानमश्विनाजरन्तं १	८ १५	युवंभुज्युंभुरमाणंविभिर्ग १	८ २०
युजंत्यस्यकाम्या १	१ ११	युजेरथंगवेषणंहरिभ्यां ५	३ ७	युवंच्यवानंजरसोमुमुक्तं ५	५ १८	युवंभुज्युंसमुद्रा ८	८ १
युजाथारासभरथे ६	६ ८	युजेवांब्रह्मपूर्यं ७	६ १३	युवंच्यवानंसनयं ७	८ १५	युवमित्रेमंजनं ४	४ ३
युक्तस्तेअस्तुदक्षिण १	६ ३	युधायुधमुपवेदेषि १	४ १६	युवन्तमिन्द्रापर्वता २	१ २१	युवंमृगंजागृवांसं ५	८ ८
युक्तामातासीद्धुरिदक्षिणा २	३ १५	युधेद्रोमहावरिविश्वकार ३	२ १६	युवंतासांदिव्यस्य १	७ ३३	युवंरथेनविमदाय ७	८ १६
युक्तोहयद्वान्तौऽयाय २	३ १	युध्मस्यतेवृषभस्य ३	३ १०	युवंतुग्रायपूर्यैभिरेवैः १	८ १५	युवंरेभंपरिपूतेरुह्यथः १	८ २१
युक्षवाहिकंशिनाहरी १	१ १९	युध्मोअनुर्वाखजकृत्सम ५	३ १	युवंदक्षधृतव्रता १	१ २८	युवंवरोसुषाम्णे ६	२ २६
युक्षवाहित्वंरथासहा ६	२ २९	युध्मंसन्तमनर्वाणं ६	६ १६	युवंधेनुंशयवेनाधिताय १	८ १९	युवंवस्त्राणिपीवसा २	२ २२

ऋक्सं.

॥६५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
युवंवन्दनं निरुतं जरण्यया १	८ २१	युवंहिस्थः स्वर्पती ६	८ १९	युवां देवास्त्रयं एकादशासः ६	४ २८	युवोरथस्युपरिचक्रमौयते ६	२ ५
युवविप्रस्यजराणां ७	८ १६	युवंह्यमराजावसीदतं ८	७ २०	युवाकुहिंशर्चीनां १	१ ३२	युवोरश्चिनावपुपेयुवायुजं १	८ २०
युवशंक्रामायाविनां ७	७ १०	युवंह्यास्तं महोरन्युवं १	८ २३	युवादत्तस्यधिष्यया ६	२ २८	युवोराष्ट्रं बृहदिन्वतिद्यौः ५	६ ६
युवश्यावायुरुशतीमदत्तं १	८ १४	युवमत्यस्यावनक्षथः २	४ २३	युवानंविशपतिकृविं ६	३ ४१	युवोरुपाअनुश्रियं १	३ ३५
युवश्रियमश्चिनादेवतातां ३	७ २०	युवमत्रयेवनीतायतसं १	८ १९	युवानापितरापुनः १	२ १	युवोरुपूरथहुवे ६	२ २६
युवश्रीभिर्दंशताभि ५	१ ४	युवमेतानिदिवि १	६ २८	युवानोरुद्राअजरां १	५ ६	युवोर्कृतरोंदसी ३	३ २४
युवश्वेतं पेदवइंद्रजुतं १	८ १९	युवमेतंचक्रथुः सिन्धुपुपुवं २	४ २७	युवाभ्यां देवीधिषणामदां १	७ २८	युवोर्दानायसुभरां १	७ ३३
युवश्वेतं पेदव ७	८ १६	युवांगोतमः पुरुमीहो २	४ २९	युवाभ्यां मित्रावरुणा ४	४ २	युवोर्यदिसख्यायास्मे ८	१ ३०
युवसुराममश्चिना ८	७ १९	युवांचिद्धिष्माश्चिनावनु २	४ २४	युवाभ्यां वाजिनीवसू ५	८ १	युवोर्हिमातादितिः ८	७ २०
युवंहकृशं युवमश्चिना ७	८ १९	युवानंरापश्यमानासआ ५	६ ४	युवामिशुसुपृतनासुवहं ५	६ २	युवोः श्रियं परियोपावृणीत ५	५ १६
युवंहगर्भं जगतीषु २	२ २७	युवांपूषेवाश्चिनापुरंधिः २	४ २६	युवामिद्धवसेपृथ्याय ३	७ १६	युष्मांउनक्तमूतये ५	८ १९
युवंहवर्ममधुमन्तमत्रये २	४ २३	युवांमृगेववारुणा ७	८ १८	युवामिंद्राग्नीवसुनोविभा १	७ २८	युष्माकंदेवाअवसाहनिप्रि ५	४ २९
युवंहभुजुं युवमश्चिना ७	८ १९	युवांयज्ञैः प्रथमा २	२ २१	युवांसमारुतो गणः ४	३ २८	युष्माकंबुध्रेअपान्न ८	३ १०
युवंहरेभंवृषणा ७	८ १६	युवांस्तोमैभिर्देवयंतः २	२ ३	युवांसुवासाः परिवीतआ ३	१ ३	युष्माकंस्मारथांअनु ४	३ ११
युवंहस्थोभिषजां २	२ २७	युवांहघोषापयश्चिनायती ७	८ १८	युवोरजांसिसुयमांसोअ २	४ २३	युष्मादत्तस्यमरुतोविचेत ४	३ १६
युवंहिष्मापुरुभुजेममधुतुं ६	६ ९	युवांहयंतउभयांसआजि ५	६ ५	युवोरत्रिंश्रिकेतति ४	४ १२	युष्मेदेवाअपिष्मसि ६	४ ८

कोशः

॥६५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
युष्मेपितोमरुतोमर्त्येपित १	३ १९	युयंहरत्नमघवत्सुधत्थ ५	४ ३	येगोमंतंवाजंवंतंयुवीरं ३	७ ४	येतेशुष्मंयेतविषीमवर्धन ३	२ ९
युष्मोतोविप्रोमरुतःशत ५	४ २८	युयंहिदेवीर्कृतयुग्मिरश्नैः ३	८ १	येचपूर्वैर्कपयोयेचनूतः ५	३ ६	येतसरस्वऊर्मयो ५	६ २०
यूनऊपुनविष्टया ६	१ ३९	युयंहिष्टासुदानवः ४	८ १३	येचाकनन्तचाकनन्तनूते ४	१ ३१	येतसंतिदशग्विनः ५	७ ११
यूपन्नस्काउतयेयूपवाहाः ३	२ ८	युयंहिष्टासुदानवः ५	८ २०	येचाहंतिमरुतःसुदानवः ६	१ ३९	येत्रिशतित्रयस्परः ६	२ ३५
युयस्सम्भयधिषणाभ्युस्प ३	७ ८	युयंहिष्टासुदानवइन्द्र ६	६ ४	येचित्पूर्वैर्कृतसापः ८	८ १२	येत्वादेवोसिकंसन्य २	५ १२
युयस्सन्नायतवस्योअ ४	३ १८	येअग्नयो नशोश्चन्निधाना ५	१ ७	येचिद्विवास्पयःपूर्व १	४ ५	येत्वामिन्द्रनतुष्टुवुः ५	८ ११
युयंगोवोमेदयथाकृशं ४	६ २५	येअग्निदग्धायेअनग्निद ७	६ १९	येचिद्विपूर्वैर्कृतसापआस २	४ २२	येत्वाहिहृत्येमघवन् ३	३ ११
युयंतत्सत्यशवसः १	६ १२	येअग्नेचन्द्रतेगिरः ४	१ २	येचिद्विमृत्युबधवः ६	१ २८	येदेवानायज्ञियायज्ञिया ५	३ ३०
युयंदेवाःप्रमतिर्युय २	७ ११	येअग्नेनेरयन्तिते ४	१ १२	येचेहपितरोयेच ७	६ १९	येदेवासइहस्थन् ६	३ ३७
युयंधूर्ध्वप्रयुजोन ८	३ १०	येअग्नेःपरिजज्ञिरे ८	२ २	येतातृपुदंवात्रा ७	६ १८	येदेवासोअभवतासुकृत्या ३	७ ६
युयंनउग्रामरुतः २	४ २	येअवाचिस्ताउपराचआहुः २	३ १७	येतेत्रिरहन्त्सवितःसवासः ३	८ ५	येदेवासोदिव्येकादशस्थ २	२ ४
युयंमर्तैर्विपन्यवः ४	३ २८	येअश्विनायेपितरायजूती ३	७ ४	येतैर्पवित्रमूर्मयः ७	१ १८	येद्रप्साइवरोदसी ५	८ २१
युयंरयिमरुतःस्पार्हवीरं ४	३ १६	येअंजिषुयेवाशीषुस्वभा ४	३ ११	येतेपंथाःसवितःपूर्व्यासः १	३ ७	येनःपूर्वैर्पितरः ७	६ १८
युयंराजानमिर्यजनाय ४	३ २३	येअस्यायेअंग्याः २	५ १५	येतैर्विप्रब्रह्मकृतः ८	१ ९	येनःसपत्नाअपते ८	७ १६
युयंराजानःकंचिच्चर्षणी ६	१ ३५	येकेचउमामहिनोअहिमा ४	८ १६	येतेवृषणोवृषभासइन्द्र २	४ २०	येनचष्टेवरुणोमित्रोअर्यमा ६	१ ३२
युयंविश्वंपरिपाथ ८	७ १३	येगव्यतामनसाशत्रुमाद् ४	७ २८	येतेशुक्रासःशुचयःशुचि ४	५ ८	येनज्योतिष्यायवे ६	१ ७

ऋक्सं.

॥६६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
येनतोकायतनयाय	४ ३ १३	येनेमाविश्वाच्यवना	२ ६ ७	येराधासिददुत्यश्वा	५ २ २२	येसोमांसःपरावति	७ २ ५
येनदोर्बमरुतः	२ ४ ३	येपाकशंसविहरंतपुवैः	५ ७ ६	येवध्वश्चन्द्रवहतुं	८ ३ २६	येस्तोतृभ्योगोअग्रा	२ ५ १९
येनद्यौरुग्रापृथिवी	८ ७ ३	येपातयन्तेअजमभिर्गिरी	६ ४ ४	येवाजिनंपरिपश्यन्ति	२ ३ ९	येस्तोतृभ्योयोअग्रां	२ ५ २१
येनमानासश्चितयंतउस्त्रा	२ ४ ११	येपायवोमामतेयं	२ २ १६	येवायवइन्द्रमादनासुआ	५ ६ १४	येस्थामनोर्यज्ञियास्ते	७ ८ १०
येनवृद्धोनशवसा	४ ७ १६	येपायवोमामतेयं	३ ४ २५	येवावृधंतपार्थिवाः	४ ३ ९	येहृत्येतेसहमाना	३ ५ ५
येनवंसामपृतनासुशधतः	६ ४ ३३	येपृषतीभिर्कृष्टिभिः	१ ३ १२	येवांदसांस्यश्विना	५ ८ ३०	येहरीमेधयोक्थामदन्तः	३ ७ २
येनासमुद्रमसृजोमहीर	५ ७ २६	येभिःसूर्यमुषसंमन्दसानः	४ ६ १	येवृक्णासोअधिक्षमि	३ १ ४	योअग्निं तन्वोइदमे	६ ३ ३८
येनसिंधुमहीरपः	६ १ १	येभिस्तिष्ठःपरावतः	५ ८ २	येशुभ्राघोरवर्षसः	१ १ ३६	योअग्निदेववीतये	१ १ २३
येनसूर्यज्योतिषा	७ ८ १२	येभ्योमातामधुमत्	८ २ ३	येषामजमेपुपृथिवी	१ ३ १३	योअग्निहव्यदातिभिः	६ १ ३१
येनाकस्याधिरोचने	१ १ ३७	येभ्योहोत्राप्रथमा	८ २ ४	येषामर्णोनसप्रथः	६ १ ३८	योअग्निःक्रव्यवाहनः	७ ६ २२
येनादशग्वमधिगुं	६ १ १	येमहोरजसोविदुः	१ १ ३६	येषामावाधक्रमिपुः	६ २ ९	योअग्निःक्रव्यात्प्रविवेश	७ ६ २१
येनानवग्वोदध्यङ्	७ ५ १७	येसूर्धानःक्षितीनां	६ ४ ५३	येषामिळाघृतहस्ता	५ २ २२	योअग्निःसप्तमानुषः	६ ३ २३
येनापावक्चक्षसा	१ ४ ८	येमपंचाशतददुः	४ १ १०	येषांश्रियाधिरोदसी	४ ३ २८	योअग्नीषोमाहविषां	१ ६ २९
येनावतुर्वशयदुं	५ ८ २१	येयजत्रायईड्याः	१ १ २७	येसत्यासोहविरदः	७ ६ १८	योअत्यइवमज्यते	६ ८ ३३
येनेद्रोहविषाकृत्वी	८ ८ १७	येयज्ञेनदक्षिणयासमक्ताः	८ २ १	येसवितुःसत्यसवस्यु	७ ८ ११	योअदधाजोतिषि	८ १ १५
येनेद्रोहविषाकृत्वी	८ ८ ३२	येयुध्यन्तेप्रधनेषु	८ ८ १२	येसोमांसःपरावति	६ ६ २२	योअद्विभिप्रथमजाकृताः	५ १ १७

कोशः

॥६६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
योअध्वरेपुशन्तम	१ ५ २५	योगर्भमोपधीनां	५ ७ २	योनुःकश्चिद्रिरिक्षति	६ १ २७	योनोअग्नेअररिवां	२ २ १६
योअनिध्मोदीदयत्	७ ७ २४	योगृणतामिदासिथ	४ ७ २४	योनुःपिताजनितायो	८ ३ १७	योनोअग्नेदुरेवआ	४ ५ २७
योअपाचीनेतमसिमदं	५ २ ९	योगेयोगेतवस्तरं	१ २ २९	योनुःपूषन्नवोवृकः	१ ३ २४	योनोअग्नेभिदा	१ ५ २८
योअप्सुचन्द्रमाइव	६ ६ २	योजनांन्महिषाँइव	८ १ २४	योनुःशश्वत्पुराविथ	६ ५ ३५	योनोदातावसूनं	६ ४ १८
योअप्स्वाशुचिनादैव्येन	२ ७ २३	योजागारुतमृचःकामय	४ २ २५	योनुःसनुत्यउतवां	२ ७ १३	योनोदातासनःपिता	६ ४ २०
योअर्योमर्तभोजनं	१ ६ २	योजातएवप्रथमो	२ ६ ७	योनुःसनुत्योअभिदासद	४ ५ ७	योनोदासआर्योवा	७ ८ १४
योअश्वस्यदधिक्राव्णोअ	३ ७ १३	योजिनातिनजीयते	७ १ १२	योनुःस्वोअरणोय	५ १ २२	योनोदेवःपरावतः	६ १ २
योअश्वांनांयोगवांगोपति	१ ७ १२	योदग्नेभिर्हव्योयश्च	७ ८ १४	योनुआगोअभ्येनोभराति	३ ८ १७	योनोमरुतोअभिर्दुह्णायु	५ ४ ३०
योअश्वेभिर्वहतेवस्तुसा	६ ४ ६	योदुष्टरोविश्ववारःश्रवाय्य	४ २ ४	योनुइदमिदंपुरा	६ २ २	योनोमरुतोवृकतातिमस्य	२ ७ २०
योअस्माअन्नतृपु	८ ३ १४	योदेवोदेवतमो	३ ६ ७	योनुइंदुःपितरोहृत्सुपीतः	६ ४ १३	योनोरसंदिप्सतिपित्वोअ	५ ७ ६
योअस्मैघंसउतवायऊध	४ २ ३	योदेह्योअनमयद्वधस्त्रैः	५ २ ९	योनुइंद्राभितोजनः	८ ७ २१	योब्रह्मणंसुमतिमाज्ञजाते	५ ५ २
योअस्मैहविषाविधत्	४ ८ १९	योद्धासिक्त्वाशवसोतदं	६ ६ ११	योनुइंद्राभिदासति	८ ७ २१	योभानुभिर्विभावाविभा	७ ६ १
योअस्मैहव्यदातिभिः	६ २ १३	योधर्ताभुवनानां	६ ३ २६	योनुमंसरसहवसुं	२ ६ ११	योभूर्यिष्टनासत्याभ्यां	४ ४ १८
योअस्मैहव्यैर्धृतव	२ ७ ५	योधारयापावकया	७ ५ १	योनिमेक्राससाद्योतनं	२ ३६	योभोजनंचदयसे	२ ६ ११
योअस्यपारेरजसः	८ ८ ४५	योधृषितोयोवृतः	६ ३ १८	योनिष्टइंद्रनिषदेअकारि	१ ७ १८	योमइतिप्रवोचति	४ १ २१
योगक्षेमंवआदाया	८ ८ २४	योनुंत्वान्यनमन्योज	२ ७ १	योनिष्टइंद्रसदनेअकारि	५ ३ ८	योमइमंचिदुमनां	६ ४ ६

क्रुक्सं.

॥६७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
योमल्लैवमृतकृतावा	३ ४ १५	योरार्जभ्यकृतनिभ्यो	२ ७ ८	योवाधतेददातिसूनरंवसु	१ ३ २०	योवःसुनोत्सभिपिर्वेअह्नां	३ ७ ६
योमापाकेनमनसाचरंतं	५ ७ ६	योरार्जाचर्पणीनां	६ ५ ८	योवाक्षविवाचोमध्रवाच	७ ७ ९	योवःसेनानीमैहतः	७ ८ ५
योमायातुंयातुंधानेत्याह	५ ७ ८	योरार्यो३वनिर्महान्	१ १ ८	योवांमश्चिनामनसोजवी	१ ८ १३	योव्यतीरफाणयत्	६ ५ ७
योमित्रायवरुणाया	२ १ २६	योरार्यो३वनिर्महान्	६ ३ ३	योवांसुख्यचक्षुमं	६ २ २८	योव्यंसजाहपाणेन	१ ७ १२
योमूळयातिचक्रुषेचिदा	५ ६ ९	योरैवान्योअमीवहा	१ १ ३४	योवांसुजवेकर्मणाय	५ १ १४	योहृत्वाहिमरिणात्सु	२ ६ ७
योमेधेनूनांशतं	४ ३ २७	योरौहितौवाजिनौवाजि	४ २ ७	योविश्वतःसुप्रतीकः	१ ६ ३१	योहवांसधुनोदतिः	५ ८ ४
योमेराजुन्युज्योवा	२ ७ १०	योवरैवृजनेविश्वथाविभु	२ ७ ३	योविश्वस्यजगतःप्राण	१ ७ १२	योहृव्यान्यैरयतामनुहितः	६ १ ३३
योमेशताचविशतिचगो	४ १ २१	योवधेनओषधीनांयोअपा	५ ७ १	योविश्वाद्यतेवसु	६ ७ १४	योहृस्ववारथिरावस्तुस्त्रा	५ ५ १६
योमेहिरण्यसंदशः	५ ८ ८	योवांगतमनसातक्षदेतं	५ ५ ६	योविश्वान्यभिप्रता	६ ३ ६	योहोतासीत्प्रथमः	८ ४ १०
योयजातियजातइत्	६ २ ३८	योवांयज्ञैःशशमानो	२ २ २१	योविश्वाभिपिपश्चति	३ ४ १०	यौतेश्वानौयमरक्षितारौ	७ ६ १६
योयज्ञस्यप्रसाधनः	८ १ १९	योवांनासत्यावृषिः	५ ८ २७	योविश्वाभिपिपश्यति	८ ८ ४५	रक्षाणोअग्नेतव	३ ४ २२
योयज्ञोविश्वतस्तुंभिः	८ ७ १८	योवांपरिजमासुवृत्	७ ८ १५	योवृत्रायसिनुमत्रा	२ ७ १२	रक्षासुनोअररुषः	६ ८ १९
योरक्षांसिनिजूर्वति	८ ८ ४५	योवांयज्ञेभिरावृतः	६ २ २८	योवेदिष्ठोअव्यथिपु	५ ७ २१	रक्षोहणंवाजिनमा	८ ४ ५
योरक्षांसिविममेपार्थिवा	४ ८ ७	योवांयज्ञोनासत्याहवि	५ ५ १७	योवोदेवाधृतस्नुना	४ ८ १५	रक्षोहाविश्वचर्पणिः	६ ७ १६
योरध्रस्यचोदिता	२ ६ ८	योवांरजांस्यश्चिना	६ ५ २०	योवोवृताभ्योअकृणोत्	७ ७ २५	रणवःसंदष्टौपितुमान्	८ २ ८
योरयिवोरयितमः	४ ७ १६	योवांरथोनृपतीअस्तिवो	५ ५ १८	योवःशिवतमोरसः	७ ६ ५	रथंनुमारुतंवयं	४ ३ २०

कोशः

॥६७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
रथंयातंकुहकोह	७ ८ १८	रथोनयातःशिकभिः	२ २ ९	राजंतमध्वराणां	१ १ २	रायस्पृधिस्वधावः	१ ३ १०
रथंयुजतेमरुतःशुभेसुखं	४ ४ १	रथोयोवांत्रिवन्धुरः	६ २ ५	राजानावनभिद्रुहा	२ ८ ७	रायावयंससवांसोमदे	३ ७ १८
रथंयेचक्रुःसुवृत्तंनरेष्टां	३ ७ २	रदत्पथोवरुणःसूर्याय	५ ६ ९	राजानोनप्रशस्तिभिः	६ ७ ३४	रायाहिरण्ययामतिः	५ ५ ९
रथंयेचक्रुःसुवृत्तंसुचेतसः	३ ७ ७	रपत्क्रुविरिंद्राकसातौ	२ ४ १७	राजामेधाभिरीयते	७ २ ४	रायेनुयंजज्ञतूरोदसीमे	५ ६ १२
रथंवामनुगायसं	५ ८ ७	रपद्भ्रुर्वीरण्याच	७ ६ ९	राजाराष्ट्राणांपेशोनदीनां	५ ३ २६	रायोधारास्याघृणे	४ ८ २१
रथंहिरण्यवंधुरं	३ ७ २२	रमध्वमेवचसेसोम्याय	३ २ १२	राजासमुद्रंनद्योऽवि	७ ३ १३	रायोबुध्नःसंगमनोवसूनां	१ ७ ४
रथंहिरण्यवंधुरं	५ ८ ६	रयिर्नचित्रासूरोन	१ ५ १०	राजासिधूनामवसिष्ट	७ ३ २५	रायोबुध्नःसंगमनोवसूनां	८ ७ २७
रथवाहनंहविरस्यनाम	५ १ २०	रयिर्नयःपितृवित्तो	१ ५ १९	राजासिधूनांपवतेपतिः	७ ३ १८	रारंधिसवनेपुनः	३ ३ ३
रथानानयैराः	८ ३ १२	रयिर्दिवोदुहितरोविभा	३ ८ २	राजेवहिजनिभिःक्ष्येये	५ २ २४	रासिध्वंरासिमित्र	२ ६ ५
रथायनावमुतनो	२ २ ७	रयिर्नश्चित्रमश्विनं	६ ७ २३	राज्ञोनुतेवरुणस्य	१ ६ १९	रिशादसःसत्पतीरदब्धा	४ ८ ११
रथिरासोहरयोयेतेअस्ति	६ ४ १७	रयिसुक्षत्रंस्वपत्यमायुः	१ ८ ११	राज्ञोनुतेवरुणस्य	७ ३ २४	रुजादृह्वाचिद्रक्षसुः	७ ४ १
रथीतमंकपर्दिनं	४ ८ २१	ररेहव्यंमतिभिर्यज्ञियानां	५ ४ ६	रातियद्वामरक्षसंहवामहे	६ ७ ७	रुद्रस्ययेमीळहुषःसति	५ १ ७
रथीवकशयाश्वाअभिक्षि	४ ४ २७	रश्मीरिवयच्छतमध्वरां	६ ३ १७	रात्रीभिरस्माअहभिः	७ ६ ७	रुद्राणामेतिप्रदिशाधिचक्ष	१ ७ १३
रथेतिष्ठन्नयतिवाजिनः	५ १ २०	रसंतेमित्रोअर्यमा	७ १ ४०	रात्रीव्यव्यदायती	८ ७ १४	रुवतिभीमोवृषभः	७ २ २४
रथेनपृथुपाजसा	३ ७ २२	रसायःपयसा	७ ४ १३	रायःसमुद्रांश्चतुरः	६ ८ २३	रुशद्रत्सारुशतीश्वेत्वागात्	१ ८ १
रथेष्टायाध्वयवः	५ ७ ३२	राकामहंसुहवांसुष्टुतीहुवे	२ ७ १५	रायस्कांमोवज्रहस्तंसुदक्षि	५ ३ १७	रूपंरूपंप्रतिरूपोवभूव	४ ७ ३३

ऋक्सं.

॥६८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
रूपंरूपंमधवाबोभवीति	३ ३ २०	वच्यंतेवांककुहासः	१ ३ ३३	वनस्पतेवसृजोपदेवा	५ २ २	वयंघातेअपूर्य	६ ४ ५०
रेभदत्रजनुषापूर्वः	८ ४ २५	वज्रमेकोविभर्तिहस्तआ	६ २ ३६	वनस्पतेवीडङ्गोहिभूयाः	४ ७ ३५	वयंघातेत्वेइत्	६ ४ ५०
रेवतीर्नःसधमादे	१ २ ३०	वज्रयश्चक्रेसुहनाय	८ ५ २७	वनस्पतेशतवल्शोविरोह	३ १ ४	वयंचिद्धिवांजरितारःस	२ ४ २४
रेवद्वयोदधाथे	२ २ २१	वज्रेणहिवृत्रहावृश्रं	८ ६ ११	वनीर्वा नोममदूतासः	८ १ ४	वयंजयेमत्वयायुजावृत्तं	१ ७ १४
रेवाँइदेवतस्तोता	५ ७ १९	वज्रासूनोसहसोनोविहा	४ ५ १५	वनेनवायोन्यधायि	७ ७ २२	वयंतइंद्रस्तोमेभिः	६ ४ २५
रेभ्यासीदनुदेयी	८ ३ २१	वज्राहिसूनोअस्यसद्वा	४ ५ ५	वनेमतद्धोत्रया	२ १ १७	वयंतपुभिःपुरुहूतसख्यैः	४ ६ ८
रोदसीआवदता	१ ५ ७	वधोदिंद्रोवरशिखस्य	४ ६ २३	वनेमपूर्वीरयो	१ ५ १४	वयंतद्वःसम्राजआवृणीम	६ २ ३४
रोहिच्छयावासुमदंशुर्ल	१ ७ २१	वधोहिंदस्युधनिर्नघनेन	१ ३ १	वनेपुजायुर्मतेपु	१ ५ ११	वयंतंअग्रउक्थैर्विधेम	३ ८ १९
रोहितंमेपाकस्थाम	५ ७ २९	वधावृत्रवज्रेणमंदसानः	२ ३ २५	वनेपुर्व्यं१तरिक्षंततान	४ ४ ३०	वयंतंअग्रेसमिधाविधेम	५ २ १७
वंदस्वमारुतंगणं	१ ३ १७	वधूरियंपतिमिच्छत्येति	४ २ ८	वनोतिहिसुन्वन्	२ १ २२	वयंतंअघररिमाहिकामं	३ १ १४
वंसंगेवपृषय्याशिवातां	८ ६ १	वधेनदस्युग्रहिचातयस्व	३ ८ १९	वन्वन्नवातोअभि	७ ३ २५	वयंतंअस्यवृत्रहन्	६ २ १६
वंस्त्रविश्वावाय्याणिप्रचेत	५ २ २३	वधेदुःशंसांअप	१ ६ ३१	वपंतिसुरुतोमिहं	५ ८ १८	वयंतंअस्यवृत्रहन्	७ ४ २३
वंस्वानोवायापुरु	६ २ १४	वनस्पतिरवसृजन्	२ ५ २३	वपुर्नुताचिकितुपेचिदत्र	५ १ ७	वयंतंअस्यामिंद्रयुग्महूतौ	४ ६ २२
वक्ष्यंतीवेदागनीगंति	५ १ १९	वनस्पतिपवमान	६ ७ २५	वज्रीभिःपुत्रममुवो	३ ६ २	वयंतेतइंद्रयेचदेवा	५ ३ १४
वचोदोर्ध्वप्रसन्ननि	६ २ २४	वनस्पतेरशनया	८ २ २२	वयंघत्वासुतावंतः	६ ३ ७	वयंतेतइंद्रयेचनरः	४ २ १
वचोविदंवाचमुदीरयंतीं	६ ७ ८	वनस्पतेवसृजोपदेवान्	२ ८ २३	वयंघातेअपिगमसि	६ ३ २	वयंतेवयंइंद्रविद्धि	२ ६ २५

कोशः

॥६८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वयं नाम प्रब्रवामा घृतस्य	३ ८ १०	वयमिन्द्रत्वायवः	८ ७ २१	वरिष्ठो अस्य दक्षिणामिय	४ ७ ९	वपट्ते विष्णवासा आकृणो	५ ६ २४
वयमित्रस्यावसि	४ ४ ३	वयमिन्द्रत्वे सचा	३ ६ २७	वरुणो मित्रो अर्यमा	६ २ ३५	वपट्ते विष्णवासा आकृणो	५ ६ २५
वयं वो वृक्तबर्हिपः	६ २ ३२	वयमुत्वा गृहपते जनानां	४ ५ २०	वरुणं वोरिशादसं	४ ४ २	वसां राजानं वसुतिं जनां	३ ८ १४
वयं शूरैरभिरस्तुभिः	१ १ १५	वयमुत्वा तदिदर्थ्याः	५ ७ २०	वरुणः प्राविता भुवत्	१ २ ९	वासिष्ठासः पितृवत्	८ २ १४
वयं सोममत्र तेतव	८ १ १९	वयमुत्वा दिवा सुते	६ ४ ४४	वरं ये अग्निमा तपः	६ ५ १९	वासिष्ठं हवरुणो नाव्याधा	५ ६ १०
वयं हिते अमन्महि	१ २ ३१	वयमुत्वा पथस्पते	४ ८ १७	वधंती मापः पन्वा	१ ५ ९	वासिष्ठा हिमिये ध्य	१ २ २०
वयं हि त्वा बंधुमंतं	६ २ १	वयमुत्वा मपूर्व्य	६ २ १	वधं स्वा सुपुरुषुत	६ १ ११	वसुरभिर्वसुश्रवाः	४ १ १६
वयं हि वां हवामहे	६ २ २७	वयमुत्वा शतक्रतो	६ ६ १७	वर्धाद्यं यज्ञ उत सोम इन्द्रं	४ ७ १०	वसुर्वसुपतिर्हिकं	६ ३ ४०
वयं हि वां हवामहे विपुन्य	६ ६ १०	वयमेन मिदाह्यः	६ ४ ४९	वर्धान्यं पूर्वीः क्षपो	१ ५ १४	वसुं न चित्रमहसं	८ ७ ५
वयः सुपर्णा उपसेदुः	८ ३ ४	वयश्चित्ते पतत्रिणः	१ ४ ६	वर्धान्यं विश्वेमरुतः सजो	४ ६ ३	वसूनां वाचकृपे	८ ३ ५
वयमग्ने अर्वाता	२ ५ २१	वया इदं मे अग्नयस्ते	१ ४ २५	वपटुते विभावरी	४ ४ २९	वसूरुद्रा पुरुमंतू	२ ३ १
वयमग्ने वनुयाम्त्वोता	३ ८ १६	वयो नये श्रेणीः पतुरोजसा	४ ३ २४	वर्षिष्ठक्षत्रा उरुचक्षसा नरा	६ ७ ६	वसोरिन्द्रं वसुपतिं	१ १ १८
वयमग्ने द्रस्य प्रेष्ठाः	२ ४ ५	वयो न वृक्षं सुपलाशं	७ ८ २४	ववक्ष इन्द्रो अमित	३ ५ १७	वस्य इन्द्रासि मे पितुः	५ ७ ११
वयमिन्द्रः सुदानवः	६ ६ ४	वरा इव दैवता सो हिरण्यैः	४ ३ २५	ववक्षु रस्य केतवः	६ १ २	वस्य ते अग्ने संदृष्टिः	४ ५ २५
वयमिन्द्रत्वाय वो	३ ३ ४	वरिवो धातमो भव	६ ७ १६	वव्राजा सीमनं दतीरदं	२ ८ १५	वहंति सीमं रुणा सो	५ १ ५
वयमिन्द्रत्वाय वः	५ ३ १५	वरिष्ठे न इन्द्रं वधुरेधाः	४ ७ ३१	वव्रा सो नये स्वजा स्वत वसुः	४ ६	वहंतु त्वाम नो युजः	३ ७ २४

ऋक्सं.

॥६९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वहंतुत्वारथेष्टां	६ ३ ९	वाज्यसिवाजिनेना	८ १ १८	वायवायाहिदशत	१ १ ३	वावसानाविवस्वतः	१ ३ ३५
वहकुत्समिद्रयसिन्चाक	२ ४ १६	वातआवातुभेषजं	८ ८ ४४	वायवायाहिद्वीतये	४ ३ ५	वावृधानउपद्यवि	५ ८ १६
वहिष्ठेभिर्विहरन्त्या	३ ५ १३	वातत्विषोमरुतोवर्षनि	४ ३ २१	वायविद्रश्चचेतथः	१ १ ३	वावृधानस्यतेवयं	६ १ १५
वह्नियशसविदथस्य	१ ४ २६	वातस्यपत्न्यौक्ता	३ ८ २१	वायविद्रश्चशुष्मिणा	३ ७ २३	वावृधानायतूव्ये	६ ८ ३२
वाचंसुमित्रावरुणाविराव	४ ४ १	वातस्यनुमहिमानं	८ ८ २६	वायविद्रश्चसुन्वतः	१ १ ४	वावृधानाशुभस्पती	५ ८ ३
वाचस्पतिविश्वकर्माणं	८ ३ १६	वातस्ययुक्तान्स्युजश्चिद	४ १ ३०	वायुरस्माउपामंथत्	८ ७ २४	वावृधानोमरुत्सखा	६ ५ २७
वाचमष्टापदीमहं	६ ५ २८	वातस्याश्वोवायोःसखा	८ ७ २४	वायुर्नयोनियुत्वां	७ ३ २४	वावृधानःशर्वसाभूयोजाः	८ ७ १
वाचोजंतुःकवीनां	७ २ १५	वातासोनयेधुनयः	८ ३ १२	वायुर्गुक्तेरोहिता	२ १ २३	वाशीमंतऋष्टिमंतोमनी	४ ३ २१
वाजयन्निवनूरथा	२ ५ २९	वातेवाजुर्वानधैवरीतिः	२ ८ ४	वायोनवप्रपृंचती	१ १ ३	वाशीमेकोविमर्तिहस्तआ	६ २ ३६
वाजिनीवतीसूर्यस्ययोषा	५ ५ २२	वातोपधूतद्विषितः	८ ४ २१	वायोयाहिशिवादिवः	६ २ ३०	वाश्राअर्पतीदवः	६ ८ २
वाजितमायसद्यसे	८ ६ १९	वाममद्यसवितवाममुश्रो	५ १ १५	वायोयेतंसहस्रिणः	२ ८ ७	वाश्रेवविद्युन्मिमाति	१ ३ १६
वाजीवाजेषुधीयते	३ १ २९	वामस्यहिप्रचेतसः	६ ६ ३	वायोशतहरीणां	३ ७ २४	वासयसीववधसस्त्वनः	५ ४ ४
वाजेभिर्नोवाजसाता	१ ७ ३१	वामनोअस्त्वर्यमन्	६ ६ ३	वायोशुक्रोअयामिते	३ ७ २३	वास्तोष्पतेध्रुवास्थूणां	६ १ २४
वाजेवाजेवतवाजिनोः	५ ४ ५	वामंवांमंतआदुरे	३ ६ २३	वार्णत्वायव्याभिः	६ ७ २	वास्तोष्पतेप्रतरणोनपुधि	५ ४ २१
वाजेषुसासहिर्भव	३ २ २२	वामीवामस्यधूतयः	४ ८ ४	वात्रैहत्यायशवसे	३ २ २१	वास्तोष्पतेप्रतिजानीह्य	५ ४ २१
वाजोनुतेशवसस्पत्यंतं	४ १ ७	वायुक्थेभिर्जरते	१ १ ३	वावर्तयेपाराया	८ ४ २८	वास्तोष्पतेशग्मयांससदा	५ ४ २१

कोशः

॥६९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वाहिष्ठोवाहवानां	६ २ २९	वितिष्ठध्वंमरुतोविश्वे	५ ७ ८	विदुष्टेअस्यवीर्यस्य	२ १ २०	विद्युद्धस्ताअभिद्यवः	५ ८ २२
विक्रोशनासोविष्वचः	७ ७ १८	वितेवज्रासोअस्थि	१ ५ ३०	विदुष्टेविश्वामुवनानित	३ ७ १८	विद्युद्धथामरुतः	३ ३ २६
विघृत्वावाँक्ततजातयं	२ ५ ११	वितेविष्वग्वातजूतासोअ	४ ५ ८	विदुहहानिचिदद्रिवः	४ ७ २२	विद्युन्नयापतंतीदविद्यो	८ ५ २
विघ्नतोदुरितापुरु	७ १ २४	वित्वक्षणःसमृतौचक्रमासु	४ २ ४	विद्यातेअग्नेत्रेधा	७ ८ ८२	विद्युन्महसोनरोअश्मदि	४ ३ १४
विचक्रमेपृथिवीमेषणां	५ ६ २५	वित्वदापोनपर्वतस्यपृष्ठात्	४ ६ १८	विद्यासंखित्वमुतशूरभो	६ २ २	विद्वाँअग्नेवयुनानि	१ ५ १७
विचिद्ब्रुत्रस्यदोधतः	५ ८ १०	वित्वाततस्त्रेमिथुना	२ १ २०	विद्याहितेपुरावयं	६ ५ २६	विद्वाँसाविदुरःपृच्छेत्	१ ८ २२
विचेदुच्छंत्यश्विनाउपासः	५ ५ १९	वित्वानरःपुरुत्रा	१ ५ १४	विद्याहित्वातुविकूर्म	६ ५ ३७	विद्वीपानिपापतंतिष्ठच्छु	६ १ ३६
विजनांछयावाःशेतिपा	१ ३ ६	विदद्यत्पुण्यंनष्टं	६ ५ ३४	विद्याहित्वाधनंजयं	३ ३ ६	विद्वेषांसीनुहिवर्धयेलां	४ ५ १२
विजयुषारुध्याया	५ १ २	विदद्यदीसरमारुणमद्रेः	३ २ ६	विद्याहित्वाधनंजयं	६ ३ ४४	विधुंदद्राणंसमने	८ १ १६
विजानीह्यार्यान्येचदस्यव	१ ४ १०	विदंतीमन्नरौ	१ ५ ११	विद्याहित्वावृषंतमं	१ १ २०	विधेमतेपरमेजन्मन्नमे	२ ६ १
विजिहीष्ववनस्पते	४ ४ २०	विदाचिन्महांतोयेवृण्वा	४ २ १५	विद्याहियस्तंअद्रिवः	६ ६ १८	विनइंद्रमृधोजहि	८ ८ १०
विजेषकृदिंद्रइव	८ ३ १८	विदादिवोविष्यन्नद्रिमुक्थै	४ २ २६	विद्याहिरुद्रियाणां	६ १ ३६	विनोदेवासोअद्रुहः	६ २ ३२
विज्योतिषाबृहताभात्य	३ ८ १५	विदादेवाअधानां	६ ४ ७	विद्याह्यस्यवीरस्य	५ ७ २१	विनोवाजाक्तभुक्षणः	३ ७ १०
वितद्ययुररुणयुग्मिरश्वैः	५ १ ६	विदानासोजन्मनोवाजर	३ ७ ३	विद्यामईदित्याअवसः	२ ७ ६	विनःपथःसुविताय	१ ६ १७
वितन्वतेधियोअस्माअपां	४ ३ १	विदुःपृथिव्यादिवोजनि	५ ३ ३५	विद्यामैषिरजस्पृथु	१ ४ ८	विनःसहस्रंशुरुधोरुंतु	५ ५ ४
वितर्दयंतेमघवन्विपश्चि	५ ७ १०	विदुर्गाविद्विषःपुरः	१ ३ २२	विद्युतोज्योतिःपरिसंजि	५ ३ २३	विपथोवाजसातये	४ ८ १७

ऋक्सं.

॥७०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विपश्चितेपवमानाय	७ ३ २०	विभिद्यापुरंशयथा	८ २ १५	वियदहेरधत्विषः	६ ६ २३	विराट्सम्राट्	२ ५ ८
विपार्जसापृथुनाशोश्चान३	१ १५	विभिर्द्वाचरतएकतयासह ६	२ ३६	वियद्वशांसिपवैतस्य	३ ६ ६	विराणिमन्त्रावर्णयोः	८ ७ १८
विपिप्रोरहिमायस्यदृहाः ४	६ १०	विभुप्रभुप्रथममेहना	२ ७ २	वियद्वाचंकीस्तासोभरंते	५ १ १०	विरायौर्णोदुरः	१ ५ १२
विपृषन्नारयातुद	४ ८ १८	विभूतरातिविप्रचित्रशो	६ १ २९	वियस्यतेज्रयसानस्या	८ ६ १८	विरूपासुदृढपयः	८ २ १
विपृक्षोअग्नेमघवानो	१ ५ १९	विभूषन्नप्रभुभयाअनुव	४ ५ १८	वियस्यतेपृथिव्यांपाजो	५ २ ३	विविप्रोरहिमायस्यदृहाः ४	६ १०
विपृच्छामिपाक्या३नदेवा१	८ २२	विभ्राजंज्योतिपास्वः	६ ७ १	वियाजानातिजसुरिं	४ ३ २७	विवातजुतोअतसेपुतिष्ठते १	४ २३
विप्रविप्रासोवसे	५ ८ ३६	विभ्राजंज्योतिपास्वः	८ ८ २८	वियासृजतिसमनं	१ ४ ४	विवृक्षान्हन्युतहन्तिरक्ष ४	४ २७
विप्रहोतारमदुहं	६ ३ ३७	विभ्राजमानउपसामुपस्था ५	५ ५ ५	वियेच्युतंत्युतासपंत	१ ५ ११	विवृत्रंपर्वशोययुः	५ ८ २२
विप्रथतादेवजुष्टं	८ २ २१	विभ्राड्बृहत्पिबतुसोम्यं	८ ८ २८	वियेतंअग्नेभेजिरेअनीकं	५ १ २४	विवेपयन्माधिषणाजजान ३	२ ११
विप्रस्यवास्तुवतःसहसोय ६	१ ३५	विभ्राड्बृहत्सुभृतं	८ ८ २८	वियेदधुःशरदंमासमादहः ५	५ १०	विव्यक्थमहिनावृषन्	६ ६ १९
विप्रायज्ञेषुमानुषेषुकारु ५	२ २	विमच्छथायरशना	२ ७ ९	वियेभ्राजंतेसुमंखास	१ ६ ९	विशंविशंमघवापरिं	७ ८ २५
विप्रासोनमन्मभिः	८ ३ १२	विमृलीकायतेमनः	१ २ १६	वियोममेयम्यांसंयती	७ २ १९	विशांकुर्विविष्पतिमानुं	३ ८ १८
विप्रैभिर्विप्रसंय	४ ३ ५	विमेकर्णापतयतोविचक्षुः ४	५ ११	वियोरजांस्यमिमीतसुक्र ४	५ ९	विशांकुर्विविष्पतिमानुं	२ ८ १८
विभक्तारंहवामहे	१ २ ५	विमेषुरुत्रापतयंति	३ ३ २८	वियोरंरंशक्रषिभिः	३ ६ ३	विशांकुर्विविष्पतिंशश्वती ४	४ ३६
विभक्तार्सचित्रभानो	१ २ २३	वियत्तिरोध्ररुणमच्युतं	१ ४ २१	वियोवीरुसुरोध्रं	१ ५ ११	विशांगोपाअस्य	१ ६ ३०
विभावादेवःसुरणःपरिक्षि २	८ २१	वियदस्थाद्यजतो	२ २ ९	विरक्षोविमृधोजहि	८ ८ १०	विशांराजानमजुतं	६ ३ ३३

कोशः

॥७०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विशामासामभयानां	८ ४ २५	विश्वमस्यानानामचक्षसे	१ ४ ४	विश्वानुतत्वयावयं	२ ५ २८	विश्वारूपाण्याविशन्	६ ८ १५
विशोयदहेनृभिः	१ ५ १३	विश्वमित्सर्वनंसुतं	१ १ ३१	विश्वान्द्वेषांसिजहिचावचा	४ २२	विश्वारोधांसिप्रवतः	३ ६ ७
विशोविशुईड्यमध्वरेषु	४ ८ ५	विश्ववेदसोरयिभिः	१ ५ ७	विश्वधामानिविश्वचक्षः	७ ३ १२	विश्ववसुरभितन्नोगृणा	८ ७ २७
विशोविशोवोअतिथिं	६ ५ २१	विश्वस्माआग्नेभुवनाय	८ ४ १२	विश्वानरस्यवस्पतिं	६ ५ १	विश्ववसुसोमगन्धर्वमार्प	८ ७ २७
विश्वपतियहमतिथिनरः	२ ८ २१	विश्वस्माइत्स्वईशे	७ १ ५	विश्वानिदेवसवितः	४ ४ २५	विश्ववसूनि संजयन्	६ ८ १९
विश्वयंतामुर्विया	२ ५ २२	विश्वस्मात्सीमधुमाँ	३ ६ १७	विश्वानिदेवीभुवना	१ ६ २५	विश्वसांगृहपतिर्विशाम	४ ८ २
विश्वयंतामृतावृधः	१ १ २४	विश्वस्मात्रोअदितिः	७ ८ ९	विश्वानिनोदुर्गहाजातवे	३ ८ १९	विश्वसांत्वाविशां	२ १ १३
विश्वयंतामृतावृधः	२ २ १०	विश्वस्यक्तेतुभुवनस्य	७ ८ २८	विश्वानिभद्रामरुतोरथेषु	२ ४ २	विश्वसोमपवमान	६ ८ ३०
विश्वपश्यतोविभृथातनू	६ १ ४०	विश्वस्यराजापवते	७ ३ १	विश्वानिविश्वमनसः	६ २ १६	विश्वहात्वासुमनसः	७ ८ १३
विश्वप्रतीचीसप्रथाउद	५ ५ २४	विश्वस्यहिश्रुष्टयेदेवऊर्ध्वः	८ ८ २	विश्वानिशुक्रोनर्याणि	३ ५ २८	विश्वहिमर्त्यत्वना	६ ६ १७
विश्वसत्यमधवाना	२ ७ ३	विश्वस्यहिप्रचेतसा	४ ४ ९	विश्वान्देवाँआवहसोमपी	१ ४ ५	विश्वहिवोनमस्यानि	८ २ ३
विश्वकर्मनहृविषां	८ ३ १६	विश्वस्यहिप्राणनंजीवनं	१ ४ ४	विश्वान्देवानह्वामहे	१ २ ९	विश्वहेंद्रोअधिवक्तानो	१ ७ ११
विश्वकर्मविमनाः	८ ३ १७	विश्वस्यहिप्रेषितः	७ ८ १२	विश्वान्यन्योभुवनाजज्ञा	२ ८ ६	विश्वहेंद्रोअधिवक्ताः	१ ७ १५
विश्वजितेधनजिते	२ ६ २७	विश्वान्योविपश्चितः	६ ४ ४७	विश्वानिभिर्भुवनेनवा	६ ३ १४	विश्वेअद्यमरुतोविश्वे	७ ८ ८
विश्वतश्चक्षुरुत	८ ३ १६	विश्वान्योऽभिमभूतरं	६ ६ ३७	विश्वामित्राअरासत	३ ३ २१	विश्वेअस्याव्युषिमहिना	४ २ २७
विश्वदानाँसुमनसःस्या	४ ८ १४	विश्वान्योऽग्नेपदहारातीये	५ १ २४	विश्वारूपाणिप्रतिमुंचते	४ ४ २४	विश्वेचनेदुनात्वा	३ ६ १९

ऋक्सं.

॥७१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विश्वेतइंद्रवीर्यं	६ ४ ४१	विश्वेदेवाः शृणुतेमंहवमे	४ ८ १६	विश्वेहि त्वांसजोषसः	६ २ १२	विषूचोअश्वान्युयुजे	८ ३ १४
विश्वेत्तातेसर्वनेषुप्रवाच्या	६ ७ ४	विश्वेदेवाः सहधीभिः	८ २ ११	विश्वेहि विश्ववेदसः	४ ४ ५	विषूमधोजनुपादानमि	४ १ २७
विश्वेत्ताविष्णुराभरत्	६ ५ ३०	विश्वेदेवाः स्वाहाकृतिं	६ ७ २५	विश्वेहिष्मामनवेविश्ववेद	२ ३१	विषूचिद्विद्वोअमतेः	७ ८ २४
विश्वेदनुरोधनाअस्य	२ ६ ११	विश्वेभिरग्नेअग्निभिः	१ २ २१	विश्वेह्यस्यैयजताय	२ ६ १७	विषेणभंगुरावतः	८ ४ ९
विश्वेदेतेजनिमा	३ ३ २५	विश्वेभिः सोम्यमधु	१ १ २७	विश्वेदेवैस्त्रिभिरेकादशै	६ ३ १४	विष्टंभोधुरुणोदिवो	७ ३ २५
विश्वेदेवाअकूपत	७ ७ १०	विश्वेभ्योहित्वाभुर्वनेभ्यः	२ ६ ३२	विश्वोदेवस्यनेतुः	४ ३ ४	विष्टीशमोतरणित्वेनवाघ	१ ७ ३०
विश्वेदेवाअनमस्यन्भिभ्या	४ ५ ११	विश्वेयजत्राअधि	८ २ ५	विश्वोयस्यत्रतेजनः	६ ८ २५	विष्णुरित्थापरमस्य	७ ५ २९
विश्वेदेवाः कृतावृधः	४ ८ १५	विश्वेयद्रांसहनामंदमानाः	५ १ ९	विश्वोविहाया	२ १ १५	विष्णुर्गोपाः परमं	३ ३ २९
विश्वेदेवानोअद्यास्वस्तये	४ ३ ७	विश्वेषामदितिर्यजि	३ ४ १५	विश्वोह्यन्योअरिः	७ ७ २०	विष्णुर्योनिंकल्पयतु	८ ८ ४२
विश्वेदेवाममं शृण्वंतुयजि	४ ८ १६	विश्वेषामिरज्यंतवसूनां	६ ४ ४	विपंगवायातुधानाः	८ ४ ८	विष्णुस्तोमांसः पुरु	३ ३ २६
विश्वेदेवासुआगत	२ ८ ९	विश्वेषामिरज्यवः	८ ४ २६	विपाहोत्राविश्वमशोति	८ २ ८	विष्णोर्नुकंवीर्याणि	२ २ २४
विश्वेदेवासुआगत	४ ८ १५	विश्वेषामिहस्तुहि	६ ७ १०	विपाह्यग्नेगुणते	३ ५ ११	विष्णोः कर्माणिपश्यत	१ २ ७
विश्वेदेवासोअध्वृण्या	८ ६ १५	विश्वेषांवः सतांज्येष्टतमा	५ १ ९	विपुद्रेपोव्यंहति	६ ४ ५४	विष्यधसोनरानंशसैः	२ ४ १४
विश्वेदेवासोअसुरः	१ १ ६	विश्वेषांह्यध्वराणामनीकं	७ ५ ३०	विपुविश्वाअभियुजः	६ ३ ४३	विसद्योविश्वाहंहिता	५ २ २६
विश्वेदेवासोअस्त्रिधः	१ १ ६	विश्वेषुहित्वासर्वनेषु	२ १ २०	विपुविश्वाअरातयः	८ ७ २१	विसर्माणंकृणुहिवित्तमेपां	२ १८
विश्वेदेवाः शास्तनमा	८ १ १२	विश्वेहित्वांसजोषसः	४ १ १५	विषूचरस्वधाअनु	६ ३ ४	विसुपर्णोअंतरिक्षाण्यख्य	१ ३ ७

कोशः

॥७१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
विसृयोंअमर्तिनश्रियंसा	४ २ २६	वीळुपत्तमभिराशुहेमभिर्वा	८ ८	वृषणस्तेअभीशवः	६ ३ ९	वृषापवस्वधारया	७ २ २
विसृयोंमध्येअमुचत्	८ ७ २६	वीळुपविभिर्मरुतक्रभुक्ष	६ १ २६	वृषणंत्वावयंवृषन्	३ १ ३०	वृषापुनानआयुषु	६ ८ ९
विहित्वाभिद्रुपुरुधा	८ ६ १३	वीळोसुतीरभिधीराअतृ	३ २ ५	वृषणंभीभिरसुरं	७ १ ३४	वृषामतीनांपवते	७ ३ १५
विहिसोतोरसंक्षत	८ ४ १	वृकश्चिदस्यवारुणउरामथि	६ ४ ४९	वृषांक्षिद्रवृषपा	२ २ ४	वृषामदइंद्रेश्लोकउक्था	४ ६ १७
विहिहोत्राअवीता	३ ७ २४	वृकायचिज्जसमानायशक्तं	५ ५ १५	वृषभंचर्पणीनां	३ ४ १०	वृषायज्ञोवृषणः	८ २ १३
विह्यख्यंमनसावस्यइच्छ	१ ७ २८	वृक्षाश्चिन्मेअभिपित्वेअरा	५ ७ ३३	वृषभोनतिग्मशृङ्गः	८ ४ ३	वृषायतेमहेअत्यायपूर्वीः	३ १ २
वीतिहोत्रंत्वाकवे	४ १ १९	वृक्षेवृक्षेनियतामीमयत्	७ ७ १९	वृषाकपायिरेवति	८ ४ ३	वृषायमाणोवृणीतसोमं	१ २ ३६
वीतिहोत्राकृतद्रुसू	६ २ ३९	वृज्यामतेपरिद्विषः	६ ३ ४३	वृषाग्रावावृषामदः	४ २ ११	वृषायमिद्रतेरथः	६ १ १३
वीतीजनस्यदिव्यस्य	७ ४ १	वृजेहयन्नमसावर्हिरग्नौ	४ ५ १३	वृषाग्रावावृषामदः	६ १ १३	वृषायुथेववसंगः	१ १ १४
वीतीयोदेवंमतौदुवस्येत्	४ ५ ३०	वृतेवयंतंबहुभिर्वसव्यैः	४ ४ ३५	वृषाजजानवृषणंरणाय	५ ३ १	वृषारवायवदंते	८ ८ ४
वीद्रयासिदिव्यानि	७ ७ २९	वृत्रखादोवलंरुजः	३ ३ ९	वृषाणंवृषभिर्भृतं	६ ८ २४	वृषाविजंज्ञेजनयन्	७ ५ १९
वीरस्यनुस्वश्र्यं	३ ३ ३१	वृत्रस्यत्वाश्चसथादीपमा	६ ६ ३३	वृषातेवज्रउतते	२ ६ १८	वृषावृषांक्षिचतुरः	३ ६ ७
वीरेण्यःक्रतुरिंद्रः	८ ५ २५	वृत्राण्यन्यःसमित्येषुजिघ्रं	५ ६ ५	वृषात्वावृषणंवर्धतुद्यौः	४ २ ७	वृषावृष्णेदुदुहे	७ ६ ९
वीरोभिर्वीरान्वनवत्	२ ७ ४	वृत्रेणयदहिनाविभ्रत्	८ ६ १४	वृषात्वावृषणंहुवे	४ २ ११	वृषावृष्णोरुव	७ ४ १
वीळुचिदारुजन्तुभिः	१ १ ११	वृथाक्रीळतइंदवः	६ ८ ११	वृषात्वावृषणंहुवे	६ १ १३	वृषावोअंशुर्नकिला	८ ४ ३०
वीळुचिदृहापितरो	१ ५ १५	वृषणश्चेनमरुतोवृषंसुना	६ १ ३७	वृषानक्रुद्धःपतयत्	७ ८ २५	वृषाशोणोअभिकनिक्रु	७ ४ १२

ऋक्सं.

॥७२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वृषासिदिवोवृषभःपृथि	४ ७ २०	वृष्णोअस्तोपिभूम्यस्यग	४ २ १४
वृषासोतासुनोतुते	६ ३ ९	वेत्थाहिनिर्कृतीनां	६ २ १९
वृषासोमद्युमांसि	७ १ ३६	वेत्थाहिर्वेधोअध्वनः	४ ५ २१
वृषाह्यमैअजरः	४ ८ १	वेत्थाहिर्वेधोअध्वनः	६ २ १९
वृषाह्यसिभानुना	७ २ १	वेत्यगुर्जनिवान्वाअतिस्पृ	४ २ २४
वृषाह्यसिराधसे	४ २ ५	वेत्यध्वर्युःपृथिभीरजिष्टैः	६ ७ ७
वृषेवयुथापरिकोशं	७ ३ १	वेदमासोधृतव्रतः	१ २ १७
वृषोअग्निःसमिध्यते	३ १ ३०	वेदयस्त्रीणिविदथन्येषां	४ ८ ११
वृष्टिद्यावांरोत्यापा	४ ४ ६	वेदवातस्यवर्तनि	१ २ १७
वृष्टिदिवःपरिस्त्रव	६ ७ ३१	वेदायोवीनांपदं	१ २ १७
वृष्टिदिवःशतधारः	७ ४ ८	वेदिषदेप्रियधामाय	२ २ ५
वृष्टिनोअर्पदिव्याजिग	७ ४ १४	वेधाअदसोअग्निर्वि	१ ५ १३
वृष्णःकोशःपवतेमध्व	२ ६ १७	वेमिंत्वापूषन्नृजसे	५ ७ ३३
वृष्णस्तेवृष्ण्यंशवः	७ १ ३६	वेरध्वरस्यदूत्यानि	३ ५ ७
वृष्णेयत्तेवृषणोअर्कमर्चा	४ १ २९	वेपिहोत्रमुतपोत्रंजनानां	७ ५ ३०
वृष्णेशधायसुमखायवेध	१ ६ ६	वेपिहध्वरीयतां	३ ५ ९

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
वेपिहध्वरीयतां	४ ५ २	वैश्वानरोमहिम्नाविश्वे	१ ४ २५
वेपीहस्यदूत्यं	३ ५ ९	वोचेमेदिंदमघवानमेनं	५ ३ १२
वैयश्वस्यश्रुतनरा	६ २ २८	वोचेमेदिंदमघवानमेनं	५ ३ १३
वैश्वानरतवतस्यमस्तु	१ ७ ६	वोचेमेदिंदमघवानमेनं	५ ३ १४
वैश्वानरतवतानिब्रतानि	४ ५ ९	व्यक्रुणोतचमसंचतुर्धा	३ ७ ५
वैश्वानरतवधामान्याच	२ ८ २१	व्यं१क्तूर्हृद्वाव्यहानिशिक्क	३ १४
वैश्वानरस्यदंसनाभ्योबृह	२ ८ २१	व्यचस्वतीरुर्विशावि	८ ६ ८
वैश्वानरस्यविमितानिच	४ ५ ९	व्यंजतेदिवोअंतैष्वक्तून्	५ ५ २६
वैश्वानरस्यसुमतौस्याम	१ ७ ६	व्यंनिनस्यधनिनः	२ २ १९
वैश्वानरंकवयो	८ ४ १२	व्यं१जिभिर्दिवआतास्व	१ ८ ३
वैश्वानरंमनसाग्निनिचा	३ १ २६	व्यं१तरिक्षमतिरत्	६ १ १५
वैश्वानरंविश्वहा	८ ४ १२	व्यंत्विद्युयेषुमंदसानः	२ ६ ५
वैश्वानरःप्रत्नथानाकमारु	२ ८ १९	व्यं१र्यइद्रतनुहिश्रवांसि	८ ६ २१
वैश्वानरायधिपणामृतावृ	२ ८ १६	व्यं१मावरुणश्चेतिपंथां	३ ८ ६
वैश्वानरायपृथुपाजसेवि	२ ८ २०	व्यं१श्वस्त्वावसुविदः	६ २ १२
वैश्वानरायमीहुपे	३ ५ १	व्यं१स्तभ्राद्रोदसीमिन्नोअ	४ ५ १०

कोशः

॥७२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
व्य॑स्मेअधिशर्मतव	६ ४ ७	शंनःसूर्यउरुचक्षाउदेतु	५ ३ २९	शंसा॑महामिंद्रं	३ ३ १३	शतंजीवशरदोवर्धमानः	८ ८ १९
व्या॑नलिंद्रःपृतनाः	७ ७ २३	शंनःसोमोभवतुब्रह्मशं	५ ३ २९	शंसा॑मित्रस्यवरुणस्यधा	५ ५ ३	शतंतेराजन्भिपजःसहस्रं	१ २ १४
व्यु॑च्छन्तीहिरिभिः	१ ४ ६	शंनो॑अग्निर्ज्योतिरनीकोअ	५ ३ २८	शंसा॑वाध्वर्योप्रतिमे	३ ३ १९	शतंतेशिप्रिन्नृतयःसुदासे	५ ३ ९
व्यु॑च्छादुहितर्दिवः	४ ४ २२	शंनो॑अजएकपाद्देवोअस्तु	५ ३ ३०	शंसे॑दुक्थंसुदानवः	५ ३ १५	शतंदासेबल्वथे	६ ४ ६
व्यु॑पाआवोदिविजाकृते	५ ५ २२	शंनो॑अदितिर्भवतुव्रतेभिः	५ ३ २९	शुक॑मयधूममारादपश्यं	२ ३ २२	शतंधारादेवजाताः	७ ४ १६
व्यु॑पाआवःपथ्या॑जनां	५ ५ २६	शंनो॑देवःसवितात्रायमाण	५ ३ २९	शुके॑मत्वासुमिधं	१ ६ ३०	शतंनइंदऊतिभिः	७ १ ९
व्यु॑र्ण्वतीदिवोअंतां	१ ६ २६	शंनो॑देवाविश्वदेवाभवंतु	५ ३ ३०	शुग्धि॑पूधिप्रयसिच	१ ३ २५	शतंमेगर्दभानां	६ ४ २७
व्ये॑तुदिद्युद्विषामशेवा	५ ३ २६	शंनो॑देवीरभिष्टये	७ ६ ५	शुग्धि॑वाजस्यसुभगप्रजा	३ १ १६	शतंमेषान्वृक्येचक्षदानं	१ ८ ११
व्रजं॑कृणुध्वंसहिवो	८ ५ १९	शंनो॑द्यावापृथिवीपूर्व	५ ३ २८	शुग्धी॑नइंद्रयत्वा	५ ७ २७	शतंमेषान्वृक्येमामहानं	१ ८ १६
व्रता॑तेअग्नेमहतोमहानि	२ ८ २६	शंनो॑धाताशमुधर्तानोअ	५ ३ २८	शुग्धी॑नोअस्ययद्दपौरमा	५ ७ २७	शतरा॑जोनाधमानस्य	२ १ ११
व्रते॑नस्थोध्रुवक्षेमा	४ ४ १०	शंनो॑भगःशमुनःशंसोअ	५ ३ २८	शुग्ध्यू॑ःपुशचीपते	६ ४ ३६	शतंवा॑यःशुचीनां	१ २ ३८
व्रातं॑व्रातंगणंगंसुशस्ति	३ १ २७	शंनो॑भवचक्षसाशं	७ ८ १३	शची॑भिर्नःशचीवसू	२ २ ३	शतंवा॑यदसुर्यप्रतित्वा	८ ५ २७
शंन॑इंद्राग्नीभवतामवो	५ ३ २८	शंनो॑भवहृदआपीतइंदो	६ ४ ११	शची॑वइंद्रपुरुकृद्दयुमत्तम	१ ४ १५	शतंवा॑यस्यदशसाकं	२ ६ ११
शंन॑इंद्रोवसुभिर्देवो	५ ३ २९	शंनो॑भवतुवाजिनोहवेपु	५ ४ ५	शची॑वइंद्रमवसे	८ ३ ५	शतंवे॑णून्लुतंशुनः	६ ४ २६
शंनः॑करत्यवैते	१ ३ २७	शंनो॑मित्रःशवरुणः	१ ६ १८	शची॑वतस्तेपुरुशाकशाका	६ १७	शतंश्वे॑तासंउक्षणां	६ ४ २६
शंनः॑सत्यस्यपतयोभवंतु	५ ३ ३०	शंरो॑दसीसुबंधवे	८ १ २३	शच्या॑कर्तपितरायुवाना	३ ७ ५	शतंवो॑अंबधामानि	८ ५ ८

ऋक्सं.

॥७३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
शतक्रतुमर्णवंशाकिनं	३ ३ १५	शमूषुर्वांमधूयुवा	४ ४ १४	शश्वंतं हि प्रचेतसः	६ ४ ५४	शिशुं जज्ञानं हयंति	७ ४ ९
शतधार्मुत्सुमक्षीयमाणं	३ १ २७	शयुः परस्तादध	३ ३ २९	शश्वतो हि शत्रवोरारधुष्टे	५ २ २७	शिशुं न त्वाजेन धैर्वधयंति	७ ५ ३२
शतधार्वायुमर्कं	८ ६ ३	शरस्य चिदार्चत्कस्यावृता	१ ८ १२	शक्मनाशाको अरुणः	८ १ १७	शिशुर्न जातो वचक्रदत्	७ २ ३१
शतपवित्राः स्वधयामर्दं	५ ४ १४	शरासः कुशरासो	२ ५ १४	शाचिगोशाचिपूजन	६ १ २४	शीतिके शीतिकावति	७ ६ २२
शतब्रह्मइपुस्तवं	६ ५ ३०	शर्धं शर्धं वपुषां	४ ३ १३	शासद्दत्थामहं अंसि	८ ८ १०	शीरं पातु कशोचिप	६ ७ ११
शतभुजिभिस्तमभिहुते	२ ४ २	शर्धो मारुतमुच्छैस	४ ३ ९	शासद्दत्तं हि दुहितुर्न ह्यगात्	३ २ ५	शीर्ष्णः शीर्ष्णो जगतस्तस्थुः	५ ५ १०
शतमहंतिरिन्दिरे	५ ८ १७	शर्यणावतिसोमं	७ ५ २६	शिक्षाणं इंद्राय आ	६ ६ १६	शुभमानं क्रतायुभिः	६ ८ २४
शतमश्मन्मर्यानां	३ ६ २३	शवसाह्यसिंश्रुतः	६ २ १५	शिक्षां विभिदो अस्मै	५ ७ २४	शुभमाना क्रतायुभिः	७ १ ३६
शतमिबुशरदो	१ ६ १६	शविष्ठं न आभरं शूरशवः	४ ६ ८	शिक्षेयमस्मै दिसेयं	६ १ १४	शुकेषु मे हरिमाणं	१ ४ ८
शतानीकाहेतयो	६ ४ १६	शशः क्षुरं प्रत्यंचं	७ ७ २१	शिक्षेयमिन्महयते दिवेदि	५ ३ २०	शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्य	४ ८ २४
शतानीकवप्राजिगाति	६ ४ १४	शशमानस्यवानरः	१ ६ १२	शिप्रिन्वाजानां पते	१ २ २७	शुक्रः पवस्व देवेभ्यः सोम	७ ५ २०
शतेना नो अभिष्टिभिः	३ ७ २२	शश्वत्तममीळते	८ २ २१	शिवः कपोतं इपितो नो	८ ८ २३	शुक्रः शुशुक्लं उपोन	१ ५ १३
शतैरपद्रन्पुण्यं इंद्रात्रं	४ ६ ९	शश्वत्पुरोषाव्युवासदेव्य	१ ८ ३	शिवस्त्वष्टरिहागं हि	३ ८ २१	शुक्रस्याद्यगवां शिरः	२ ८ ७
शत्रुयंतो अभिघेनः	८ ४ १६	शश्वदग्निर्वध्यश्चस्य शत्रून्	८ २ २०	शिवानः सुखासंतु	३ ५ १०	शुकेभिर्गैरजं आततन्वा	२ ८ १३
शनैश्चिद्यंतो अद्रिवः	६ ३ ४४	शश्वदिंद्रः पोप्रुथद्विजिगा	१ २ ३१	शिशानो वृषभो यथा	६ ४ ३४	शुचिर्मेकैर्वृहस्पति	३ ४ ९
शमभिरग्निभिः कर्त्तु	६ १ २६	शश्वद्विवः सुदानवः	६ ४ ५४	शिशुं जज्ञानं हरिं मृजंति	७ ५ २१	शुचिर्पः सूर्यवसा	२ ७ ८

कोशः

॥७३॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
शुचिरसिपुरुनिष्ठाः	५ ७ १८	शुनहुवेममघवानमिद्रं	३ २ १६	शुनःशेपोह्यहृद्भीतः	१ २ १५	शृंगाणीवेच्छृंगिणांसंदह	३ १ ४
शुचिर्देवेष्वापिता	२ २ ११	शुनहुवेममघवानमिद्रं	३ २ १८	शुभ्रमंधोदेववातं	७ १ २४	शृंगेवनःप्रथमागतमर्वा	२ ८ ४
शुचिनयामन्निपिरस्वर्वि	२ ८ १९	शुनहुवेममघवानमिद्रं	३ २ २०	शुभ्रनुतेशुष्मंवर्धयंतः	२ ६ ३	शृणुतंजरितुहवमिद्राग्नी	५ ६ १७
शुचिनुस्तोमंनवजातम्	५ ६ १५	शुनहुवेममघवानमिद्रं	३ २ २४	शुभ्रोवःशुष्मःकुष्मीमनां	५ ४ २३	शृणुतंजरितुहवं	६ ६ ७
शुचिःपावकउच्यते	६ ८ १४	शुनहुवेममघवानमिद्रं	३ २ २६	शुश्रुवांसाचिदश्विनापुरु	५ ५ १७	शृणोतुनऊर्जापतिगिरिः	४ २ १५
शुचिःपावकवंद्योमे	२ ५ २८	शुनहुवेममघवानं	३ ३ ७	शृणपिमुंकुयवंवृत्रमिद्रं	१ ७ १७	शृण्वंतं पृषणं वयं	४ ८ २०
शुचिःपावकोअद्भुतः	२ २ १०	शुनहुवेममघवानं	३ ३ १२	शृष्मासोयेतैअद्रिवः	४ २ ९	शृण्वंतुनोवृषणः	३ ३ २७
शुचिःपुनानस्तन्वै	७ २ २४	शुनहुवेममघवानं	३ ३ १३	शृष्मिन्तमन्नऊतये	३ २ २२	शृण्वंतुस्तोमंमरुतः	१ ३ ३०
शुचिःष्मयःस्माअत्रिवत्	३ ८ २५	शुनहुवेममघवानं	३ ३ १४	शृष्मिन्तमोहितेमदः	२ ४ २८	शृण्वेवीरउग्रमुग्रंदमायन्	४ ७ ३३
शुचीतेचक्रेयात्या	८ ३ २२	शुनहुवेममघवानं	८ ४ १६	शृष्मीशधोनमारुतं	७ ३ २४	शृण्वेवृष्टेरिवस्वनः	६ ८ ३१
शुचीवोहव्यामरुतःशुची	५ ४ २४	शुनहुवेममघवानं	८ ५ २५	शूरग्रामःसर्ववीरः	७ ३ २६	शृतंयदाकरसि	७ ६ २८
शूननःफालाविकृपंतुभू	३ ८ ९	शूनमष्टाव्यचरत्	८ ५ २१	शूरस्येव्युध्यतो	३ ३ २९	शेवारिवायापुरु	५ ७ १४
शूनवाहाःशूननरः	३ ८ ९	शूनमस्मभ्यमृतये	८ ७ २३	शूरहवेद्युधयो	१ ६ १०	शेपंतुतइद्रमस्मिन्योनौ	२ ४ १६
शूनहुवेममघवानमिद्रं	३ २ ४	शूनमंधायभरमहयत्सा	१ ८ १६	शूरोनप्रत्तआयुधा	७ ३ १	शेपेवनेषुमात्रोः	६ ४ ३४
शूनहुवेममघवानमिद्रं	३ २ ८	शूनश्चिच्छेपंनिदितंसहस्रा	८ १५	शूरोवाशूरवनतेशरिरैः	४ ६ १९	शोचाशोचिष्ठदीदिहि	६ ४ ३३
शूनहुवेममघवानमिद्रं	३ २ ११	शूनासीराविमांवाचंजुषे	३ ८ ९	शूषेभिर्वृधोजुषाणः	७ ६ १	शथहृत्रमुतसनोतिवा	४ ८ २७

ऋक्सं.

॥७४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
श्यावाश्वस्युरेभंतस्तथाश्व ६	३ १९	श्रावयेदस्यकर्णां	३ ६ १८	श्रुधीनोअग्नेसदने	७ ६ १०	श्वसित्यप्सुहंसोनसीदन् १	५ ९
श्यावाश्वस्यसुन्वतस्तथाश्व ६	३ १८	श्रियसेकंभानुभिः	१ ६ १३	श्रुधीनोअग्नेसदने	७ ६ १२	श्वित्यं चोमादक्षिणतस्कप ५	३ २२
श्यावाश्वस्यसुन्वतः ६	३ २१	श्रियेकं वोअधितनूपु	१ ६ १४	श्रुधीहवर्मिद्रमारिषयुः २	६ ३	श्वेतरूपंकृणुतेयत् ७	२ ३२
श्येनासामदितिः कक्ष्यो ४	२ २५	श्रियेजातः श्रियआ	७ ४ ४	श्रुधीहवतिरश्रया	६ ६ ३०	पटत्रिंशांश्चतुरः कल्पय ८	६ १७
श्येनाविवपतथोहव्यदात ६	३ १५	श्रियेतेपादादुवआ	४ ७ १	श्रुधीहवविपिपानस्याद्रेः ५	३ ५	पडभारौ एकोअचरन् ३	४ १
श्येनोनयोनिंसदनं ७	२ २६	श्रियेतेष्टशिरूपसेचनी	८ ५ २७	श्रुधीहवविपिपानस्य ८	८ ६	पष्टिसहस्राश्वस्यस्यायुता ६	४ ५
अत्तेदधामिप्रथमार्य ८	८ ५	श्रियेपूषन्निपुकृतेवदेवाः २	५ १	श्रुष्टीवानोहिदाशुषे १	३ ३१	पळश्वाआतिथिगवे ६	५ ४
अद्धयामिः समिध्यते ८	८ ९	श्रियेमर्यासोअञ्जीन् ८	३ ३०	श्रुष्टीवायज्ञउद्यतः सजोषा ५	१ ११	संकंदनेनानिमिषेण ८	५ २२
अद्धां देवायजमानाः ८	८ ९	श्रियेसुहृशीरुपरस्ययास्वः ४	२ २३	श्रुष्ट्यग्नेनवस्यमे ६	२ ११	संगच्छध्वंसंवदध्वं ८	८ ४९
अद्धांप्रातर्हवामहे ८	८ ९	श्रीणन्नुपस्थादिवं १	५ १२	श्रुयाअग्निश्चित्रभानुः २	६ २	संगच्छमानेयुवति २	५ २
श्वच्छुत्कर्णईयतेवसूनां ५	३ १७	श्रीणामुदारोधरुणः ७	८ २८	श्रेष्ठोअद्यसवितः ७	८ ७	संगच्छस्वपितृभिः सं ७	६ १५
श्रवःसुरिभ्योअमृतं वसुत्व ५	६ १	श्रुतंगायत्रंतकवानस्याहं १	८ २३	श्रेष्ठयविष्टभारताग्ने २	५ २८	संगोमदिद्रवाजवत् १	१ १८
श्रवोवाजमिषमूर्जवहती ५	१ ६	श्रुतं मे मित्रावरुणा २	१ २	श्रेष्ठयविष्टमतिथिस्वाहु १	३ २८	संगोभिरांगिरसः ८	२ १७
आतंमन्यऊधनि ८	८ ३७	श्रुतं वोवृत्रहन्तमं ६	६ २४	श्रेष्ठवःपेशोअधिधायिदश ३	७ ८	संधोषः शृण्वेवमैरमित्रैः ३	२ ४
आतंहविरोष्विद्रप्रयाहि ८	८ ३७	श्रुधिस्तुत्कर्णवह्निभिः १	३ ३०	श्रेष्ठोजातस्यरुद्रश्रियासि २	७ १६	संचत्वेजग्मुर्गिरिंद्र ४	७ ६
आयंतइवसूर्य ६	७ ३	श्रुधीनइंद्रह्यामसित्वा ४	६ २१	श्रोणामेकउदकंगामवाज २	२ ५	संचोदयचित्रमर्वाक् १	१ १७

कोशः

॥७४॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
संजभूराणस्तहभिःसुतेगृ	४ २ २३	संभानुनायततेसूर्यस्य	४ २ ८	संयन्मिथःपस्पृधानासो	१ ८ २०	सःस्माकृणोतिकेतुमा	३ ८ २४
संजागृवद्भिर्जरमाण	८ ४ २०	संभूम्याअंताध्वसिराअ	५ ६ ४	संयस्मिन्विश्वावसूनि	७ ६ १	सःश्चितानस्तन्यतूरोचनि	४ ५ ८
संजानानाउपसीदन्न	१ ५ १७	संमात्रेवर्चसासृज	१ २ १२	संयस्तुभोवनयो	२ ५ १३	सआगमदिद्रोयोवसूनां	४ २ ७
संतिह्य१र्यआशिष	६ ४ २५	संमातपंत्यभितः	१ ७ २१	संयादानूनियेमथुः	६ २ २२	सआनोयोर्निसदतुप्रेष्टो	५ ६ २१
संतेपयांसिसमु	१ ६ २२	संमातपंत्यभितः	७ ८ १	संवत्सइवमातृभिः	७ ५ ८	सआवक्षिमहिना	७ ५ ३१
संत्रीपवित्राविततानि	७ ४ २१	संमातृभिर्नशिभुः	७ ४ ३	संवत्सरशशयानाः	५ ७ ३	सआहुतोविरोचते	८ ६ २४
संदक्षेणमनसा	७ २ १९	संमिश्रोअरुपोभव	७ १ २२	संवत्सुरीणंपयउस्त्रियायाः	८ ४ ८	सइज्जनैनसविशास	२ ७ ५
संदैवैःशोभतेवृषा	६ ८ १५	संमील्ययद्बुवनापर्यसर्पत	२ ३ ६	संवाकर्मणासमिपाहिनो	५ १ १३	सइत्तमोवयुनंततन्वत्	४ ६ ११
संनःशिशिहिभुरिजोरि	५ ७ ३३	संयज्जनान्कतुभिः	२ १ २१	संवांशतानासत्यासहसा	५ १ ४	सइत्तंतुसविजानास्योतुं	४ ५ ११
संनुवोचावहैपुनः	१ २ १९	संयज्जनौसुधनौविश्वशर्ध	४ २ ४	संवृक्तधृष्णमुक्थ्य	७ १ ५	सइक्षेत्तिसुधितओकसि	३ ७ २७
संनोरायावृहताविश्वपेश	१ ४ ५	संयत्तइंद्रमन्यवः	३ ६ २५	संवोमदासोअगमत	१ २ १	सइत्सुदानुःस्ववाँकृतावे	५ १ ११
संपश्यमानाअमदन्नभि	३ २ ६	संयदिपोवनामहे	३ ८ २४	संसमिद्युवसेवृपन्	८ ८ ४९	सइत्स्वपाभुवनेष्वास	३ ८ ८
संपूषन्नध्वनस्तिर	१ ३ २४	संयद्धनंतमन्युभिर्जना	५ ४ २६	संसीदस्वमहांसि	१ ३ ९	सइदभिःकण्वतमः	८ ६ १८
संपूषन्विदुषानय	४ ८ १९	संयद्वययवसादः	७ ७ २६	संसृष्टंभनमुभयं	८ ३ १९	सइदस्तेवप्रतिधादसिष्य	४ ५ ३
संप्रेरतेअनुवातस्य	८ ८ २६	संयन्मदायशुग्मिणः	१ २ २८	संहोत्रंस्सपुरानारीः	८ ४ २	सइहानायदभ्याय	८ १ २६
		संयन्महीमिथतीस्पर्धमा	५ ६ १५	सःस्तोम्यःसहव्यः	६ १ २१	सइहासन्तुवीरवं	८ ५ १४

ऋक्सं.

॥७५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सइन्द्रो जोगो गृहवे	८ ६ २२	सइन्द्रो धोवनते अप्रतीतः	४ ६ १०	सखीयतामविता	३ ५ २४	सवेदुतासि वृत्रहन्	३ ६ ३२
सइन्द्रा ज्ञाप्रतिजन्यानि वि	३ ७ २७	सकृद्धौ रजायत	४ ८ ४	सखे विष्णो बितरं विक्रम	६ ७ ५	सचैतयदुपसः सूर्येण	८ ६ ११
सइन्द्रनेन मस्युभिर्वचस्यते	१ ४ १९	सकेतुरंध्वराणां	३ १ ७	सखे सखायमभ्या	३ ४ १२	सचंद्रो विप्रमस्यो	२ २ १९
सइधान उषसो राभ्या	२ ५ २१	सक्तुमिव तित उना	८ २ २३	सख्येत इन्द्राजिनः	१ १ २१	सचक्रमे महतो निरु	४ ४ ३३
सइधानो वसुष्कु	१ ५ २७	सक्षपः परिष्वजे	६ ३ २६	सगृणानो अद्भिर्देववान्	८ १ ३०	सचस्वनायमवसे अभीके	४ ६ १८
सइन्द्रुरायः सुभृतस्य	८ ८ ५	सखाय आनिर्पीदत	१ २ ५	सगृत्सो अग्निस्तरुणश्चिद	५ २ ५	सचायदो सुजहतीषु	८ ५ २
सइन्महानि स मिथानि	१ ४ १९	सखाय आनिर्पीदत	७ ५ ७	सगोमघाज रित्रे अश्व	४ ७ ७	सचायो रिंश्च कृपे	८ ५ २६
सइषुहस्तैः सनिपंगिभिः	८ ५ २२	सखाय आशिषामहि	६ २ १५	सगोरश्चस्य विव्रजं	६ ३ १	सचासोमेषु पुरुहूतवज्रि	६ ४ ४९
सइपाहियक्रं जीषीतरुत्रः	४ ६ १	सखायस्त इन्द्र विश्वहस्याम	५ ३ ४	सग्रासेभिः सनिता सरथे	१ ७ ९	सचिकेतमहीयसा	६ ३ २२
सइमहीधुनि मेतो	२ ६ १५	सखायस्ते विषुणा अन्नपृते	४ १ ४	सघातं वृषणं रथमधि	१ ६ ३	सचित्रचित्रं चितयंतमस्मे	४ ५ ८
सइमृगो अण्यो वन	२ २ १४	सखायस्त्वाववृमहे	३ १ ५	सवानः सनुः शवसा	१ २ २२	सचैतयन्मनुषो	३ ४ १३
सइरथोन भुरिषाद्	७ ३ २४	सखायः कर्तुमिच्छत	६ ५ १०	सवानो देवः सविता सुहा	५ ४ १२	सजातृभर्मा श्रद्धा नुओ	१ ७ १६
सइरैभोन प्रतिवस्तु उक्षाः	४ ५ ४	सखायः संवः संम्यंच	३ ८ २४	सवानो योग आभुवत्	१ १ ९	सजातेभिर्वृत्रहासे दुहव्यै	३ २ ७
सइवृषा जनयत्ता सुगर्भं	२ ७ २४	सखायो ब्रह्मवाहसे	४ ७ २१	सघायस्ते ददाशति	३ १ ७	सजातो गर्भो असि	७ ५ २९
सइवृषान फेनमस्य	८ १ २७	सखासख्ये अपचतूयमग्निः	१ १ २४	सघाराजा सत्पतिः	१ ४ १८	सजाभिभिर्यत्समजाति	१ ७ १०
सइसत्येभिः सखिभिः	८ २ १६	सखाहयत्र सखिभिर्नवगवै	३ २ २५	सघावीरो न रिष्यति	१ १ ३४	सजायत प्रथमः	३ ४ १४

कोशः

॥७५॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सजायमानः परमे	२ २ १२	सतुर्वणिर्महाँ अरेणु	१ ४ २१	सत्यमित्वाँ महेनदि	६ ५ २३	सत्रासोमाँ अभवन्	३ ५ २२
सजायमानः परमेव्योम	४ ५ १०	सतुवस्त्राण्यधपेशनानि	७ ५ २९	सत्यमित्थावृपेदसि	६ ३ ८	सत्रितस्याधिसानवि	६ ८ २७
सजायमानः परमेव्योम	५ २ ८	सतुश्रुधिश्रुत्यायोदुवो	४ ७ ८	सत्यमिद्वाउतंवयं	६ ४ ४१	सत्रेहजाताविपितानमो	५ ३ २४
सजिन्वतेजठरेषुप्रजजि	२ ८ १९	सतुश्रुधीन्द्रनूतनस्य	४ ६ १२	सत्यमिद्वाउअश्विना	४ ४ १२	सत्वंदक्षस्यावृकोवृधोभूः	४ ५ १७
सजिह्याचतुरनीकक्रज	४ ३ २	सतूनोअग्निनयतु	३ ४ १३	सत्यमुग्रस्यवृहतः	७ ५ २६	सत्वंनइंद्रधियसानोअकैः	४ २ १
सजूरालित्यैर्वसुभिः	४ ३ ६	सतूपवस्वपरिपार्थिवं	७ २ २८	सत्यमूचुर्नरेणवाहिचक्रुः	३ ७ २	सत्वंनइंद्रवाजेभिः	६ १ २१
सजूदेवेभिर्पांनपातं	५ ३ २६	सतूपवस्वपरिपार्थिवं	७ ५ १६	सत्यामाशिषंकृणुता	८ २ १६	सत्वंनइंद्रसूर्येसोअप्सु	१ ७ १९
सजूर्मित्रावरुणाभ्यां	४ ३ ६	सतैजानातिसुमतिर्यविष्ट	३ ४ २४	सत्यासुत्येभिर्महतीमह	५ ५ २२	सत्वंनइंद्राकैवाभिः	४ ७ ५
सजूविश्वेभिर्देवेभिः	४ ३ ६	सतेजीयसामनसात्वोतः	३ १ १९	सत्येनोत्तभिताभूमिः	८ ३ २०	सत्वंनऊर्जापते	६ २ २१
सजोषसादित्यैर्मादय	३ ७ ४	सतोनुनंकवयः सं	८ १ १४	सत्रातेअनुकृष्टयो	३ ६ १९	सत्वंनश्चित्रवज्रहस्तधृष्णु	४ ७ २७
सजोषस्वादिवोनरः	४ ५ १	सुतोहोतांनक्रत्वियः	३ ३ ३	सत्रात्वंपुरुष्टुत	६ १ १९	सत्वंनोअग्नेवृमो	३ ४ १२
सजोषांद्रवरुणेनुसोमं	३ ७ ४	सुतोहोतांमनुष्वदा	१ ७ २२	सत्रामदासत्तव	४ ७ ८	सत्वंनोअग्निदायाः	४ ५ १४
सजोषांद्रसगणो	३ ३ ११	सत्यंतदिद्रावरुणा	६ ४ ३०	सत्रायदीर्भावरस्य	३ ६ ६	सत्वंनोदेवमनसा	६ २ ३०
सजोषाधीराः पुदैरनु	१ ५ ९	सत्यंतत्तुर्वशेयदौ	६ ३ ४७	सत्राहणुंदाधृषिं	३ ५ २२	सत्वंनोरायः शिरीहि	३ १ १६
सतत्कृधीषितस्तूर्यमग्ने	४ ५ ७	सत्यत्वेपाअमवन्तः	१ ३ १६	सत्रासाहंवरण्यंसहोदां	३ २ १६	सत्वंविप्रायदाशुपे	६ ३ ३१
सतः संतः प्रतिमानं पुरोभू	३ २ ६	सत्यमित्तनत्वावान्	४ ७ २	सत्रासाहोजनंभक्षो	३ ६ २७	सत्त्वमग्नेप्रतीकेन	८ ६ २५

ऋक्सं.

॥७६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सत्त्वमग्नेविभावंसुः	६ ३ ३५	सदेवःकुविनेषितः	६ ८ २७	सध्रीचीःसिंधुमुशतीरिवा	६ ११	सनःस्तवान्आभर	१ १ २३
सत्त्वमग्नेसौभगत्वं	१ ६ ३२	सदोद्वाचक्रातेउपमादिवि	६ २ ३६	सध्रीमायंतिपरि	२ ६ १०	सनःस्तवान्आभर	६ २ १५
सत्त्वमस्सदपद्विषः	५ ८ ३५	सद्यैवप्राचोविमिमायु	२ ६ १५	सनःक्षुमन्तंसदने	७ ८ १४	सनइंद्रत्वयतायाइपेधाः	५ ३ २
सत्त्वाभरिपोगविषोदुव	३ ७ १४	सद्यश्चिद्यस्यचकृतिः	४ ८ ४	सनःपप्रिःपारयाति	६ १ २१	सनइंद्रत्वयतायाइपेधाः	५ ३ ४
सत्त्वामदृष्टामदः	१ ५ २९	सद्यश्चिद्यःशर्वसापंच	८ ८ ३६	सनःपवस्ववाजयुः	७ १ १	सनइंद्रःशिवःसस्व	६ ६ २१
सदर्शतश्रीरतिथिः	८ ४ २०	सद्यश्चिद्युतैमघवन्नभि	५ २ ३०	सनःपवस्वशंगवे	६ ७ ३६	सनइंद्राययज्यवे	७ १ २०
सदस्सपतिमहुतं	१ १ ३५	सद्यःसोअस्यमहिमा	५ ७ २६	सनःपावकदीदिवः	१ १ २३	सनइळानयासह	६ ७ ९
सदस्यसदेसदस्यपीता	४ ६ २३	सद्योअध्वरेरथिरंजनन्तु	५ २ १०	सनःपावकदीदिहि	३ १ ८	सनऊर्जेव्यय्यय्य	७ १ ६
सदाकवीसुमतिमाचके	१ ८ १७	सद्योजातओषधीभिर्वव	२ ८ २५	सनःपितेवसूनवे	१ १ २	सनत्साश्च्यपुशुं	४ ३ २६
सदापूणोयजतोविद्विपो	४ २ २५	सद्योजातस्यददृशानः	३ ५ ७	सनःपुनानआभर	६ ८ ३०	सनद्वाजंविप्रवीरं	८ १ ३
सदासिर्ण्योयवसेव	७ ६ ९	सद्योजातोव्यमिमीत	८ ६ ९	सनःपुनानआभर	७ १ १९	सनश्चित्राभिरद्विवो	३ ६ २७
सदासुगःपितुमान्	३ ३ २७	सद्योजुवस्तेवाजाः	६ ५ ३८	सनःपृथुश्रवाय्यं	४ ५ २३	सनाचसोमजेपिच	६ ७ २२
सदिद्वितेतुविजातस्यम	४ ६ ४	सद्योहजातोवृषभः	३ ३ १२	सनःशर्माणिवीतये	३ १ १३	सनाज्योतिःसनास्वः	६ ७ २२
सदूतोविश्वेदभि	३ ४ १३	सद्गृहणेमनुषः	८ ५ १५	सनःशक्रश्चिदाशकत्	६ ३ ३	सनाताकाचिद्गुवना	२ ७ १
सदृशीर्यसदृशी	२ १ ५	सद्विबधुवैतरणः	८ १ २९	सनःसिंधुमिवनावया	१ ७ ५	सनातातइंद्रनव्यआगुः	२ ४ १७
सदृहेचिदभितृणत्तिवाज	६ ७ १३	सधारयत्पृथिवींप्रथ	१ ७ १६	सनःसोमेपुलोमपाः	६ ६ ३७	सनातातइंद्रभोजनानि	५ २ ३०

कोशः

॥७६॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सनात्सनीळाअवनीरवा	१ ५ २	सनेमयेतऊतिभिः	२ ६ ६	सनोनियुद्धिःपुरुहूतवेधः	४ १४	सनोवस्वउपमासि	६ ५ १२
सनादक्षमुतक्रुतुं	६ ७ २२	सनेमिकृध्या१सदा	७ ५ ७	सनोनृणानृतमो	१ ५ २५	सनोवाजायश्रवसइपेच	४ ६ ३
सनादग्नेमृणसि	८ ४ ८	सनेमिचक्रमजरविवा	२ ३ १६	सनोनेदिष्टिददशा	२ १ १३	सनोवाजेववितापुरुव	६ ४ ३
सनादेवतवरायो	१ ५ ३	सनेमित्वमसदा	७ ५ ८	सनोबोधिपुरपुतासुगेषु	४ ६ १२	सनोविभावाचक्षणिर्नव	४ ५ ५
सनाद्विवंपरिभूसा	१ ५ २	सनेमिसख्यस्वपस्यमानः	१ ५ २	सनोबोधिपुरोळाशंररा	४ ६ १६	सनोविश्वादिवोवसु	७ १ १४
सनापुराणमध्येमि	३ ३ २५	सनेम्यस्मद्युयोतद्विद्युं	५ ४ २३	सनोबोधिश्रुधीहव	४ १ १६	सनोविश्वाभ्याभर	६ ६ २६
सनामानाचिद्धसयः	८ ३ ४	सनोअद्यवसुत्तये	७ १ १	सनोबोधिसहस्य	२ ५ २१	सनोविश्वाहासुक्रतुः	१ २ १८
सनायुतेगोतमइंद्र	१ ५ ३	सनोअर्षपवित्रआ	७ १ ३८	सनोभगायवायवे	७ १ १	सनोविश्वैभिर्देवेभिः	६ ५ ११
सनायुवोनमसानव्यो	१ ५ ३	सनोअर्षाभिदूत्यं	७ १ २	सनोभगायवायवे	७ १ १९	सनोवृषन्त्सनिष्ठया	६ ६ १७
सनितःसुसनितः	६ ४ ४	सनोज्योतींषिपूर्व्यं	६ ८ २६	सनोमदानापते	७ ५ ७	सनोवृषन्नमुचरं	१ १ १४
सनिताविप्रोअर्वद्धिः	५ ७ २४	सनोदूराच्चासान्	१ २ २२	सनोमंद्राभिरध्वरे	४ ५ २१	सनोवृष्टिदिवस्पति	२ ५ २७
सनितासिप्रवतोदाशुषे	५ ४ ३	सनोदेवदेवताते	७ ४ ६	सनोमहोअनिमानः	१ २ २४	सनोवेदोअमाल्यं	५ २ १८
सनिर्मित्रस्यपप्रथः	६ १ ३	सनोदेवेभिःपवमान	७ ४ ३	सनोमित्रमहस्त्वं	६ ३ ३८	सनोहरीणापते	७ ५ ८
सनीव्याभिर्जरितारु	४ ७ ४	सनोधीतीवरिष्ठया	४ १ १७	सनोयुबेद्रोजोहूत्रः	२ ६ २५	सपत्यतउभयोर्नृम्णमयोः	४ ६ २०
सनेमतत्सुसनिता	७ ८ १०	सनोनव्येभिवृष	१ २ १९	सनोराधास्याभर	५ २ २०	सपर्यवोभरमाणाअभिजु	५ २ १
सनेमतेवसानव्यइंद्र	४ ६ १०	सनोनियुद्धिरावृण	४ ७ २५	सनोरेवत्समिधानः	२ ५ २१	सपर्येण्यःसप्रियोविश्व	४ ४ ३६

ऋक्सं.

॥७७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सपवैतो न ध्रुणे ष्वच्युतः १	४ १२	सप्तत्वाहरितोरथे १	४ ८	सप्तमृजन्ति वेधसः ६	८ १९	सभूतयो ह प्रथमायु २	६ १९
सपवस्व धनं जय ७	१ ३	सप्तदिशो नाना सूर्याः ७	५ २८	सप्ती चिद्दामदच्युता ६	३ १०	सभ्रातरं वरुणमग्र ३	४ १२
सपवस्वमदायिकं ७	१ २	सप्तधामानि परियन् ८	७ ५	सपप्रथानो अभिपंचभूम ५	५ १६	समं जंतु विश्वे देवाः ८	३ २८
सपवस्वमदिन्तम ७	१ ७	सप्तभिः पुत्रैरदितिः ८	३ २	सप्रकेत उभयस्य प्रविद्वान् ५	३ २४	समं दस्वा ह्यंधसो ३	३ ४
सपवस्वय आविथेद्रं ७	१ २२	सप्तमर्यादाः कवयः ७	५ ३३	सप्रलथा कविवृधः ६	४ ४२	समं दस्वा ह्यंधसः ४	७ २६
सपवस्वविचर्षणे ६	८ ३१	सप्तमै सप्तशाकिनः ४	३ १०	सप्रलथा सहसा जायमानः ७	३ ३	समं दस्वा ह्यनुजो पमुग्र ४	६ १६
सपवस्वसहमानः ७	५ २३	सप्तयुजंति रथमेकचक्रं २	३ १४	सप्रलवन्नवीयसा ४	५ २५	समं द्रया च जिह्वया ५	२ २३
सपवित्रै विचक्षणः ६	८ २७	सप्तवीरा सो अधरात् ७	७ १७	सप्रलवन्नव्यसे ७	४ १	समं जैषमिमा अहं ८	८ १७
सपित्र्याण्यायुधानि ७	६ ४	सप्तस्वसारो अभिमातरः ७	३ १९	सप्रथमे व्योमनि ६	१ ७	समं जमनाजनिमानुषा ४	६ ५
सपुनान उपसूरे ७	४ १८	सप्तस्वसूररुपी वा वशानः ७	५ ३३	सप्रवोळहन्परिगत्या २	६ १५	समं ज्योपर्वत्या उवसूनि ८	२ १९
सपुनानो मुदितमः ७	४ २६	सप्तहोतारस्तमिदीळते ६	४ ३५	सप्राचीना नपर्वतान् २	६ १९	समं त्रगावो भितो नवन्ते ४	१ २७
सपूर्वयानि विदा कव्य १	७ ३	सप्तहोत्राणि मनसा वृणा २	८ २२	सबाधो यजना इमे ६	५ २२	समं त्सरः पृत्सु वन्वन् ७	४ ७
सपूर्यः पवतेयं ७	३ २	सप्तानां सप्त ऋष्टयः २	६ ३५	सबोधि सूरिर्मघवा २	५ २७	समं त्सुत्वा शूरसता मुराणं २	४ १४
सपूर्यो महानां ६	४ ४२	सप्तापो देवीः सुरणः ८	५ २५	समं दना उदियति ७	३ २०	समं त्स्रग्निमवसे ५	८ ३६
सपूर्यो वसुवित् ७	४ ७	सप्ताधैर्गर्भा भुवनस्य रेतः २	३ २१	सभामैति कितवः ७	८ ४	समं ध्वरायो पसो नमंत ५	४ ८
सप्तक्षरन्ति शिशवे ७	६ १३	सप्तास्या सन्परिधयः ८	४ १९	सभिक्षमाणो अमृतस्य ७	२ २३	समना तूणि रूपयासि ८	३ ३

कोशः

॥७७॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
समनेववपुष्यतः	६ ४ ४१	समातरानदृशानः	७ २ २४	समानुपेवृजने	२ १ १५	समिधायस्तआहुतिं	४ ५ १
समन्यायन्त्युपमयन्त्यु	२ ७ २२	समातराविचरन्	७ २ १९	समानेअहंत्रिरवद्यगोहना	३ ४	समिधायोनिशितीदाश	६ १ ३१
समन्युमीःसमदनस्यकु	१ ७ ९	समातरासूयैण	४ ७ ४	समानोअध्वास्वत्तोरनन्त	८ १	समिद्धसग्निंसमिधगिरा	४ ५ १८
समन्युमत्यानां	६ ५ ३२	समातरिश्वापुरुवारं	१ ७ ३	समानोमंत्रःसमितिः	८ ८ ४९	समिद्धश्चित्समिधयसे	८ ८ ८
समतौअग्नेस्वनीकरेवान्	५ १ २७	समानंनीलवृषणः	७ ५ ३३	समानोराजा	३ ३ २८	समिद्धस्यप्रमहसः	४ १ २२
सममृजानआयुभिः	७ १ १४	समानपूर्वार्भिवावशा	८ ७ ७	समान्यावियुते	३ ३ २५	समिद्धस्यश्रयमाणःपुर	३ १ ३
सममृजानआयुभिःप्रयं	७ २ ११	समानवत्समभि	२ २ १५	समासृजेतिरोअण्वानि	७ ५ १४	समिद्धाग्निर्वनवत्स्तीर्णव	४ २ ८
सममृजानइन्द्रियायु	७ २ २३	समानवांसजात्यं	६ ५ २०	समाववर्तिविष्टितोजिगी	२ ८ ३	समिद्धेअग्नौसुतइंद्रसो	४ ७ १२
समश्चिनोरवसानूतं	४ ४ १७	समानऊर्वेअधिसंगतासः	५ ५ २३	समाहिंनइंद्रोअणों	२ ६ २३	समिद्धेष्वग्निष्वांनजाना	१ ७ २६
समश्चिनोरवसानूतं	४ ४ १८	समानमस्माननपावृत्	८ ४ १४	समित्तमधमश्नवत्	६ १ २७	समिद्धोअग्नआवह	२ २ १०
समश्चिनोरवसानूतनेन	४ २ १९	समानमंज्येषां	६ १ ३८	समित्तान्वृत्रहाखिदत्	६ ५ २९	समिद्धोअग्नआहुत्	४ १ २२
समश्चिनोरवसानूतनेन	४ २ २२	समानमुत्पुरुहूतं	७ ८ २१	समित्समित्सुमनाबोध्य	२ ८ २२	समिद्धोअग्निर्दिविशोचि	४ १ २२
समस्मिन्जायमानः	८ ५ २	समानमेतदुदकं	२ ३ २३	समिधग्निर्दुवस्यत	६ ३ ३६	समिद्धोअग्निर्नेहितः	२ ५ २२
समस्यमन्यवेविशः	५ ८ ९	समानयोजनोहिवां	१ २ ३१	समिधजातवेदसे	५ २ १७	समिद्धोअद्यमनुषो	८ ६ ८
समस्यहरिहरयः	७ ४ ६	समानीवआकृतिः	८ ८ ४९	समिधानउसन्त्यु	६ ३ ३७	समिद्धोअघराजसि	२ ५ ८
समह्वाविश्वादुरितानि	५ २ १५	समानुषीषुदूळभों	३ ५ ९	समिधानःसहस्रजित्	४ १ २०	समिद्धोविश्वतस्पतिः	६ ७ २४

ऋक्सं.

॥७८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
समिध्यमानःप्रथमानुध	३ १ १७	समीपुणेरजतिभोजनंमु	४ २ ४	समुप्रयंतिधीतयः	७ ७ ११	सम्राजोयेसुवृधोयुज	८ २ ३
समिध्यमानोअध्वरे	३ १ २८	समीरेभासोअस्वरन्	६ ६ ३८	समुप्रिषाअनूपत	७ ५ २	सम्राजीश्वशुरेभव	८ ३ २८
समिध्यमानोअमृतस्यरा	४ १ २२	समुत्येमहतीरपः	५ ८ २२	समुप्रियोमृज्यते	७ ४ ११	सम्राळन्यःस्वराळन्यड	५ ६ २
समिद्रगर्दभंमृण	१ २ २७	समुत्वाधीभिरस्वरन्	७ २ ८	समुवांयुजंमहयुजमोभिः	५ ५ ३	सयंताविप्रणुषां	३ १ १३
समिद्रणोमनंसानेपिगो	४ २ १७	समुद्रज्येष्ठाःसलिलस्य	५ ४ १६	समुवोयुजंमहयुजमोभिः	५ ४ ९	सयुह्योइवनीर्गोष्वर्वा	८ ५ १४
समिद्रायासमिपारभेम	१ ४ १५	समुद्रमासामवतस्थेअग्नि	४ २ २४	समृज्यतेसुकर्मभिः	७ ४ २६	सयुध्मःसत्वाखजकृत्सुम	४ ६ ४
समिद्रेणोतवायुना	७ १ १९	समुद्रःसिधूरजो	८ २ १४	समृज्यमानोदशभिः	७ २ २३	सयोजतेअरुपाविश्वभोज	५ २ २१
समिद्रेयुगामनद्वाहं	८ १ २३	समुद्रादर्णवादधि	८ ८ ४८	समेनमहुताइसाः	६ ८ २४	सयोनमुहेनमिथुजनोभूत्	६ ५
समिद्रोगाअजयत्	३ ५ २३	समुद्रादूर्मिमुदियति	८ ७ ७	समेवपुच्छदयदश्विनोर्यः	४ ८ ५	सयोवृषानुराज्ञ	२ २ १८
समिद्रोरायोवृहती	६ ४ २१	समुद्रादूर्मिर्मधूमांडदार	३ ८ १०	समोहेवायआशत	१ १ १६	सयोवृषावृष्ण्यभिःसमो	१ ७ ८
समीचीनाअनूपत	६ ८ २९	समुद्रियाअप्सरसः	७ ३ ३	समौचिद्वस्तौनसमं	८ ६ २३	सयोव्यस्थादभिदक्ष	२ ५ २५
समीचीनासआसते	६ ७ ३५	समुद्रेअन्तःशयते	६ ७ ५	सम्यक्सम्यं चोमहिषाः	७ २ २९	सरहतउरुगायस्य	७ ४ १२
समीचीनेअभिमन	७ ५ ५	समुद्रेणसिधंनोयादमा	३ २ २०	सम्यक्सवन्तिसरितोन	३ ८ ११	सरलंमर्त्योवसु	१ ३ २३
समीरथनंभुरिजोः	७ २ २५	समुद्रेत्वानुमणा	७ ८ २८	सम्राजाउग्रावृषभादिव	४ ४ १	सरथेनरथीतमः	४ ७ २३
समौवत्सनमावृभिः	७ ५ ७	समुद्रोअप्सुमाभृजे	६ ७ १८	सम्राजायाघृतयोनी	४ ४ ६	सरन्धयत्सदिवः	२ ६ २४
समीसखायोअस्वरन्	७ १ २	समुपूष्णागमेमहि	४ ८ १९	सम्राजावस्यभुवनस्वराज	४ ४ १	सरस्वतित्वमस्मान्	२ ७ १३

कोशः

॥७८॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सरस्वतिदेवनिदोनिर्बह	४ ८ ३०	सरोरुवदृषभः	७ ७ २०	सवायुमिद्रमश्विना	६ ७ २९	सवृत्रहेन्द्रः कृष्णयोनीः	२ ६ २६
सरस्वतियासरथ	७ ६ २४	सर्गाइवसृजतंसुष्टुतीरुप	६ ३ १७	सवावशानइहपाहि	३ ३ १६	सवृत्रहेन्द्रश्वर्षणीधृतं	६ ६ ३५
सरस्वतीदेवयंतः	७ ६ २४	सर्वपरिक्रोशंजहि	१ २ २७	सवावृधेनय्योयोषणा	५ ६ १९	सवेतसुंदशमायंदशोणि	४ ६ १०
सरस्वतीयांपितरः	७ ६ २४	सर्वेनंदंतियशसा	८ २ २४	सवितापश्चातासविता	७ ८ ११	सवेददेवआनम	३ ५ ८
सरस्वतीसरयुःसिंधुः	८ २ ७	सर्वज्रभृदस्युहाभीमउग्रः	१ ७ १०	सवितायत्रैः पृथिवीं	८ ८ ७	सवेदसुष्टुतीनां	७ ७ १३
सरस्वतीसाधयती	२ ५ २३	सर्वाधितावधेनः	७ ४ १८	सवितारमुषसमश्विनाभ	१ ३ २९	सव्यामनुस्किग्यंवावसे	५ ७ ३१
सरस्वत्यभिर्नोनेपिवस्यः	४ ८ ३२	सवहिभिर्ऋकभिः	४ ७ ४	सविद्वाँअपगोह	२ ६ १६	सत्राधतः शवसानेभिः	८ ५ १५
सरस्वान्धीभिर्वरुणः	८ २ १२	सवहिरप्सुदुष्टरः	६ ८ १०	सविद्वाँअंगिरोभ्यः	६ ४ ४२	सत्राधतो नहुषो	२ १ २
सराजसिपुरुष्टुत	६ १ १७	सवहिः पुत्रः पित्रोः पवि	२ ३ ३	सविद्वाँआचपिप्रयो	२ ५ २७	सशुष्मीकलशेष्वा	६ ८ ८
सरायस्वामुपसृजा	४ ७ ८	सवहिः सोमजागृविः	६ ८ २६	सविप्रश्वर्षणीनां	३ ५ ८	सशेवृधमधिधाद्युन्नमस्ते	१ ४ १८
सरुद्रेभिरशस्तवारु	८ ५ १४	सवायज्ञेषुमानवी	७ ४ २४	सविश्वादाशुषेवसु	६ ८ २६	सःश्रुधियःस्मापृतज्ञा	२ १ १६
सरूपैरासुनोगहि	६ ३ १३	सवाजंयातापदुष्पदायन्	८ ५ १४	सवीरोअप्रतिष्कृतः	५ ३ १८	सःश्वितानस्तन्यवूरोच	४ ५ ८
सरेतोधावृषभःशश्वतीनां	७ ७ १	सवाजंविश्वचंपणिः	१ २ २३	सवीरोदक्षसाधनः	७ ५ ३	ससत्पतिःशवसाहंति	४ ५ १५
सर्वाइवविश्वपतिः	१ २ २४	सवाजीरोचुनादिवः	६ ८ २७	सवृत्रह्येहव्यः	३ ६ ११	ससत्यसत्वनमहते	४ ७ ३
सरोचयज्ञनुषारोदसीउ	२ ८ १७	सवाज्यक्षाःसहस्र	७ ५ २१	सवृत्रहावृषासुतः	६ ८ २७	ससन्नपरिणीयते	३ ५ ९
सरोरुवदभिपूर्वाः	७ २ १९	सवाज्यर्वासक्रपिर्वचस्य	३ ७ ८	सवृत्रहेन्द्रः क्रमुक्षाः	६ ६ ३५	सससधीतिभिर्हितः	६ ७ ३२

ऋक्सं.

॥७९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
ससमुद्रोऽपीच्यः	६ ३ २७	ससुन्वेयोवसूनां	७ ५ १९
ससर्गेणशवसातक्तो	४ ७ ४	ससुष्टुभासक्रकतागणेन	३ ७ २६
ससर्परीरभरत्	३ ३ २२	ससुष्टुभासस्तुभा	१ ५ १
ससर्परीरमतिं	३ ३ २१	ससुनुभिर्नरुद्रेभिर्क्रभ्वा	१ ७ ८
ससव्येनयमतिव्राधतश्चि	१ ७ ९	ससुनुमतिराशुचिः	६ ७ ३२
ससस्ययद्वियुता	३ ५ ७	ससूर्यप्रतिपुरोनड्वाः	५ ५ ४
ससंतुत्याअरातयः	१ २ २७	ससूर्यस्यरश्मिभिः	७ ३ १८
ससैनयःसविनयः	२ ७ २	ससूर्यःपर्यरूवरसि	८ ४ १४
ससंस्तिरोविष्टरः	२ २ ६	ससूवांसमिवत्माना	३ १ ५
ससानात्यंङितसूर्यससान	३ २ १६	ससोमआमिश्रतमः	४ ७ १
ससुकुतुर्कृतचिदस्तुहो	५ ६ ७	सस्तुमातासस्तुपिता	५ ४ २२
ससुकुतुर्योविदुरःपणीनां	५ २ १२	सःस्तोम्यःसहव्यः	६ १ २१
ससुकुतुःपुरोहितो	२ १ १४	सस्थावानायवयसित्वमे	६ ३ १९
ससुकुतुराणितायःसुतेषु	६ ६ ३५	सस्त्रिमविदुच्चरणे	८ ७ २७
ससुतःपीतयेवृषा	६ ८ २७	सस्वश्चिद्वितन्वः१शुंभं	५ ४ ३०
ससुन्वतइन्द्रःसूर्य	२ ६ २३	सस्वश्चिद्विसमृतिस्वेव्ये	५ ५ २

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सहदानुंपुरुहूतक्षियंतं	३ २ २	सहस्रंशृङ्गोवृषभः	५ ४ २२
सहवाभेननउपोवि	१ ४ ३	सहस्रसामाग्निवेशिगुणी	४ २ ४
सहव्याळमर्त्यः	३ १ ९	सहस्रंतइन्द्रोतयोः	२ ४ ४
सहश्रुतइन्द्रोनामं	२ ६ २६	सहस्रंयतीनां	३ ६ ३०
सहस्तोमाःसहस्रदसः	८ ७ १८	सहस्रंसाकमर्चत	१ ५ ३०
सहस्रणीथःशतधारः	७ ३ १०	सहस्राक्षेणशतशारदेन	८ ८ १९
सहस्रणीथाःकवयः	८ ८ १२	सहस्राक्षोविचपणिः	१ ५ २८
सहस्रदाग्रामणीर्मा	८ २ २	सहस्रातिशतावयं	३ ६ ३०
सहस्रधार्पचदशा	८ ६ १७	सहस्रेणवसचतेयवीयुधा	५ ७ ३१
सहस्रधारंवृषभं	७ ५ १७	सहस्रेपृषतीनां	६ ४ ४७
सहस्रधारःपवते	७ ५ २	सहस्रैतिःशतामघः	७ १ २६
सहस्रधारेवताः	७ २ ३२	सहस्रमन्योअभिमातिं	८ ३ १९
सहस्रधारेवतेसं	७ २ २९	सहावापृत्सुतराणिः	३ ३ १३
सहस्रधारेवितते	७ २ ३०	सहिकुतुःसमर्थः	१ ५ २५
सहस्रवाजमभिमातिषा	८ ५ २५	सहिक्षत्रस्यमनुसस्यचि	४ २ २४
सहस्रशीर्षांपुरुषः	८ ४ १७	सहिक्षपावांअग्नी	१ ५ १४

कोशः

॥७९॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सहिक्षयेणक्षम्यस्यजन्मनः	४ १३	सहिष्माजरितृभ्युआ	६ ८ १०	साकंवदंतिब्रह्मः	७ २ २७	सामासत्योक्तिःपरि	७ ८ १२
सहिक्षेमौहविर्यज्ञः	७ ७ २	सहिष्माधन्वाक्षितं	३ ८ २५	साकंहिशुचिनाशुचिः	२ ५ २६	सावसुदधतीश्वशुराय	८ ५ १
सहित्वंदेवशश्वते	७ ४ २३	सहिष्माविश्वचषणिः	४ १ १५	साकमुक्षोमर्जयंत	७ ४ ३	सावहयोक्षभिरवातो	५ १ ५
सहियुताविद्युतावेति	८ ५ १४	सहिसत्योयंपूर्वचित्	४ १ १७	सातिर्नवोमवतीःस्ववतीः	४ ७	साविट्सुवोरोमरुद्धिरस्तु	५ ४ २३
सहियुभिर्जनानां	४ १ ८	सहिस्वसृष्टृषदश्वो	१ ६ १३	सातेअग्नेशंतमा	६ ५ २२	सास्माअरंप्रथमंस	२ ६ २१
सहिहरोद्वरिषुव्रजधनि	१ ४ १२	सहोतायस्यरोदसीचिदु	२ ८ २७	सातेजीवातुरुततस्य	७ ७ १९	सास्माअरंब्राहुभ्यां	२ ६ २०
सहिधीभिर्हव्योअस्त्युग्र	४ ६ ५	सहोताविश्वंपरिभूत्व	२ ५ २०	साधुमैद्युन्निनीवृहत्	६ ५ २२	सास्माकेभिरेतरीनशूषैः	४ ५ १४
सहिपुरुचिदोजसा	२ १ १२	सहोतासेदुदृत्यं	३ ५ ८	साधुर्नगृधुरस्तेव	१ ५ १४	साहायेसंतिमुष्टिहवहव्य	६ १ ३९
सहियोमानुपायुगा	४ ५ २५	सहोभिर्विश्वपरि	८ १ १८	साध्वपांसिसुनतां	२ ५ २३	साह्वान्विश्वअभियुजः	३ १ १०
सहिरत्नानिदाशुषे	४ ४ २५	सहोपुणोवज्रहस्तैः	५ ८ २४	साध्वर्याअतिथिनीः	८ २ १७	सिंबंतिनमसावतं	६ ५ १५
सहिविश्वातिपार्थिवा	४ ५ २४	सातेपनाइदंहविः	५ २ ३०	साध्वीमकदेववीति	८ १ १३	सिंधुर्नक्षोदःशिमिवाँ	२ ७ ४
सहिविश्वानिपार्थिवा	४ ७ २४	साकंजातःक्रतुना	२ ६ २८	सानोअद्ययस्याव्यं	८ ७ १४	सिंधुर्नक्षोदःप्रनीची	१ ५ १०
सहिवेदावसुधिति	३ ५ ८	साकंजाताःसुभ्वःसाकमु	४ ३ १७	सानोअद्याभरद्वसुः	४ ४ २१	सिंधुर्नक्षोदःसयांसिचदश्वा	३ ७ १९
सहिशर्धोनमारुतं	२ १ १३	साकंजानांससभमाहुरेक	२ ३ १६	सानोविश्वअतिद्विषः	४ ८ ३१	सिंधूरिवप्रवणआशुयथ्य	४ ७ २९
सहिशुचिःशतपत्रःसशुं	५ ६ २२	साकंयक्ष्मप्रपत	८ ५ १०	सामद्विबर्हामहि	३ ५ १	सिंधोरिवप्राध्वनेशुघना	३ ८ ११
सहिश्रवस्युःसदनानि	१ ४ २०	साकंयुजाशकुनस्येव	८ ६ १	सामशुरायेनिधिमत्	८ १ २२	सिंधोरिवप्रवणेनिज्ञे	७ २ २२

ऋक्सं.

॥८०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सिंहं न सन्तु मध्वः	७ ३ २५	सुगव्यन्नोवाजीस्वश्वयंपुंसः २	३ १०	सुताइंद्रायवायवे	४ ३ ६	सुनोतामधुमत्तमं	६ ८ २०
सिंहाइवनानदति	१ ५ ७	सुगस्तेअग्नेसनवित्तोअध्वा ५	४ ९	सुताइंद्रायवायवे	६ ८ २३	सुनोतासोमपाद्मे	५ ३ १८
सिध्राअग्नेधियोअस्मे	७ ६ २	सुगुरसत्सुहिरुण्यः	२ १ १०	सुतावैतस्त्वावयं	६ ४ ४६	सुन्वंतिसोमैरथिरासः	८ ३ ९
सिनीवाल्लिपृथुष्टुके	२ ७ १५	सुगोततेसुपथापवैते	५ १ ५	सुतासोमधुमत्तमाः	७ ५ १	सुपूर्णइत्थानुखमासि	७ ७ २१
सिषक्तिसावांसुमतिश्चनि	५ ५ १७	सुगोहिवांअर्यमंमित्र	२ ७ ७	सुतेअध्वरेअधिवाचं	८ ४ ३१	सुपूर्णवस्तेमृगोअस्माद	५ १ २१
सिषक्तुनऊर्जव्यस्यपुष्टेः	४ २ १६	सुज्योतिषःसूर्यदक्षपितृन्	८ ८ ८	सुतेसुतेन्योकसे	१ १ १८	सुपूर्णविप्राःकवयः	८ ६ १६
सिषासतुरयीणां	७ १ ४	सुतंभरोयजमानस्यसत्प	४ २ २५	सुत्रामाणं पृथिवीद्यां	८ २ ४	सुपूर्णाएतआसते	१ ७ २२
सीदंतस्तेवयोयथा	६ २ १	सुतःसोमोअसुतादिद्व	४ ७ १३	सुदक्षोदक्षैः ऋतुना	८ ४ २०	सुपूर्णावाचमकृतो	८ ४ २९
सीदहोतःस्वउल्लोकेचिकि	३ १ ३३	सुतइत्स्वनिमिश्रइंद्रसोमे	४ ६ १५	सुदासेदस्त्रावसुबिभ्रता	१ ४ २	सुपेशंसमावसृजंत्यस्तं	४ १ २८
सीरायुंजंतिकवयः	८ ५ १८	सुतईदोपवित्रआ	७ ४ २६	सुदेवःसमहासति	४ ३ १३	सुपेशंसंखरंथं	१ ४ ६
सुकर्माणःसुरुचो	३ ४ १९	सुतइंद्रायवायवे	६ ८ २४	सुदेवास्थकाण्वायना	६ ४ २६	सुप्रतीकेवयोवृधा	३ ८ २१
सुकिंशुकंशलमलि	८ ३ २३	सुतइंद्रायविष्णवे	७ १ ३०	सुदेवोअद्यप्रपतेदना	८ ५ ३	सुप्रवाचनंतववीर	२ ६ १२
सुकृत्सुपाणिःस्ववान्	३ ३ २६	सुतएतिपुवित्रआ	६ ८ ३९	सुदेवोअसिवरुण	६ ५ ७	सुप्रावर्गंसुवीर्यंसुष्टुवायं	६ २ ८
सुक्षेत्रियासुंगातुया	१ ५ ५	सुतपाद्मेसुताइमे	१ १ ९	सुनिमंथानिमंथितः	३ १ ३४	सुप्रावीरस्तुसक्षयः	५ ५ ८
सुखरंथंयुयुजेसिधुः	८ ३ ७	सुताअनुस्वमारजः	७ १ ३१	सुनीतिभिर्नयसित्रायसे	२ ६ २९	सुप्राव्यःप्राशुषाळे	३ ६ १४
सुगःपंथाअनृक्षरः	१ ३ २२	सुताइंद्रायवज्रिणे	७ १ ३२	सुनीथोघासमर्त्यः	६ ४ १	सुप्रेतुःसूयवसोन	२ ५ १३

कोशः

॥८०॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सुब्रह्माण्डेववंतं	८ १ ३	सुवीर्यस्वश्रयसुगव्यं	६ १ ६	सुसंदशंत्वावयं	१ ६ ४	सूर्यचक्षुर्गच्छतुवातं	७ ६ २०
सुभगःसप्रयज्यवो	१ ६ १२	सुवृद्धोवर्ततेयन्	२ ४ २९	सुसंदशंत्वावयं	८ ८ १६	सूर्याचंद्रमसौधाता	८ ८ ४८
सुभगःसवज्रतिष्ठ	६ १ ३८	सुशंसोवोधिगृणतेयवि	१ ३ २९	सुसमिद्धायशोचिपे	३ ८ २०	सूर्यायावहतुःप्रागात्	८ ३ २२
सुभागाब्रह्मदेवाःकृणुत	८ ३ १३	सुशिल्पेवृहतीमही	६ ७ २५	सुसमिद्धोनावह	१ १ २४	सूर्यायेदेवेभ्यः	८ ३ २३
सुमंगलीरियंवधूः	८ ३ २६	सुशेवोनोमृक्याकुः	६ ५ ३४	सुक्तवाकंप्रथममात्	८ ४ ११	सूर्येविषमासजा	२ ५ १५
सुयुग्मिभरश्चैःसुवृता	३ ४ ३	सुषहासोमतानिते	६ ८ १९	सुक्तेभिर्वोवचोभिर्देवजुं	४ २ २६	सूर्योदेवीमुषसरोचमानां	१ ८ ७
सुयुग्वहंतिप्रतिवा	३ ४ ३	सुपुष्पांसक्रभवस्तदपृच्छ	२ ३ ६	सुनोर्मानेनाश्विनागृणानां	८ १५	सूर्योनोदिवस्पातु	८ ८ १६
सुरथांआतिथिगवे	६ ५ ४	सुपुष्पांसंननिरुपस्थे	१ ८ १३	सुयवसाद्गवतीहिभूयाः	२ ३ २१	सूर्योर्दिमयथासृज	६ ३ ५
सुरूक्मेहिसुपेशसा	२ ५ ९	सुपुमायातमद्रिभिः	२ २ १	सूरउपाकेतुन्वं	३ ५ १९	सृजंतिर्दिममोजसा	५ ८ १९
सुरूपकृतनुमतये	१ १ ७	सुषोमैश्रयणावति	५ ८ २३	सूरश्चक्रं प्रवृहत्	२ १ १९	सृजःसिधूरहिना	८ ६ ११
सुविज्ञानं चिकितुषेजनां	५ ७ ७	सुष्टुभोवांवृषण्वसू	४ ४ १५	सूरश्चिदाहरितोअस्य	८ ४ २४	सृजोमहोरिद्रिया	२ ६ ३
सुवितस्वमनामहे	६ ८ ३१	सुष्टामारथःसुयमा	७ ८ २६	सूरश्चिद्रथपरितक्मयायां	४ १ ३१	सृण्येवजर्भरीतुर्फरीतु	८ ६ २
सुविवृतंसुनिरजं	१ १ २०	सुष्वाणासंइंद्रस्तुमसि	८ ८ ६	सूरोनयस्यदशतिररेपाः	४ ५ ३	सेदग्निर्गोअरत्यस्त्वन्यो	५ १ २५
सुवीरस्तेजनिता	३ ५ २१	सुष्वाणासोव्यद्रिभिः	७ ५ ३	सूर्योर्दिमहंरिकेशः	८ ७ २७	सेदग्निर्योवनुप्यतोनिषा	५ १ २५
सुवीरंरयिमाभर	४ ५ २६	सुसंकाशामातृष्टेव	२ १ ६	सूर्यवरश्मयः	७ २ २२	सेदग्नेअस्तुसुभगः	३ ४ २४
सुवीरासोव्यंधना	७ १ २२	सुसंदकैस्वनीकप्रतीकं	५ २ ४	सुवक्षथोज्योतिरेषां	३ ३ २३	सेदुग्रोअस्तुमरुतःसश	५ ४ ७

ऋक्सं.

॥८१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः
सेहभवोयमवथ	३ ७ १०	सोअर्षेद्रायपीतये
सेनेवसुष्टामंदधा	१ ५ १०	सोअस्यवज्रोहरितः
सेमन्नःकाममापृण	१ १ ३१	सोअस्यविशेमहिशमै
सेमन्नःस्तोममागृहि	३ ३ ३०	सोअंगिरसामुचथा
सेमावैतुवषट्कृति	५ २ १९	सोअंगिरोभिरंगिरस्तमो
सेमामविद्धिप्रभृति	२ ७ १	सोचिबुभद्राक्षुमती
सेहानउग्रपृतनाअभिद्रुहः	३ १९	सोचिबुवृष्टिर्युध्याइस्वा
सेनानीकेनसुविद्रा	२ ६ १	सोचिबुसख्यानयडूनः
सोअग्रईजेशशमेचमर्तः	४ ४ ३६	सोताहिसोममद्रिभिः
सोअग्रएनानमसासमि	५ ६ १६	सोदचंसिधुमरिणान्
सोअग्निर्योवसुर्गुणे	३ ८ २२	सोमंगावोधेनवः
सोअग्रेअह्नाहरिः	७ ३ २०	सोममन्यतेपपिवान्
सोअद्धादाश्वध्वरः	६ १ ३०	सोमंराजानमवसे
सोअप्रतीनिमनवे	२ ६ २३	सोमःपवतेजनिता
सोअत्रियोनयवसः	८ ५ १५	सोमःपुनानऊर्मिणा
सोअर्णवोननद्यः	१ ४ १९	सोमःपुनानोअर्षति

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः
सोआर्षेद्रायपीतये	७ १ २५	सोमःप्रथमोर्विविदे
सोमःप्रथमोर्विविदे	८ ५ ५	सोमःसुतोधारयात्यः
सोमःसुतोधारयात्यः	७ ३ १४	सोमइद्रःसुतोअस्तु
सोमइद्रःसुतोअस्तु	२ ६ २५	सोमउपुवाणःसोतृभिः
सोमउपुवाणःसोतृभिः	१ ७ ८	सोमएकेभ्यःपवते
सोमएकेभ्यःपवते	७ ६ ९	सोमगीभिर्द्रावयं
सोमगीभिर्द्रावयं	७ ७ ९	सोममन्यउपासदत्
सोममन्यउपासदत्	८ १ ९	सोममिद्रावृहस्पती
सोममिद्रावृहस्पती	५ ७ १३	सोमयास्तेमयोभुवः
सोमयास्तेमयोभुवः	२ ६ १६	सोमंराजन्मूळयानःस्व
सोमंराजन्मूळयानःस्व	७ ४ १७	सोमंरार्धिनोहृदि
सोमंरार्धिनोहृदि	८ ३ २०	सोमस्यधारापवतेन
सोमस्यधारापवतेन	८ ७ २१	सोमस्यमातवसंवक्ष्ये
सोमस्यमातवसंवक्ष्ये	७ ४ ६	सोमस्यमित्रावरुणा
सोमस्यमित्रावरुणा	७ ५ १०	सोमस्यराजोवरुणस्य
सोमस्यराजोवरुणस्य	६ ८ १	

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सोमाअसृग्रमाशवः	७ ५ २३	सोमाअसृग्रमिदवः	६ ८ १३
सोमाअसृग्रमिदवः	८ ३ २७	सोमानंस्वरणं	१ १ ३४
सोमानंस्वरणं	७ ४ १९	सोमापूषणाजननारयीणां	२ ८ ६
सोमापूषणाजननारयीणां	६ ४ ५०	सोमापूषणारजसोविमानं	२ ८ ६
सोमापूषणारजसोविमानं	७ ५ १३	सोमारुद्राधारयेथामसु	५ १ १८
सोमारुद्राधारयेथामसु	८ ८ १२	सोमारुद्रायुवमेतान्यस्मे	५ १ १८
सोमारुद्रायुवमेतान्यस्मे	१ ६ २१	सोमारुद्राविवृहंतविष्वी	५ १ १८
सोमारुद्राविवृहंतविष्वी	४ ८ २३	सोमासोनयेसुनास्तृतांश	२ ४ ६
सोमासोनयेसुनास्तृतांश	३ ७ २५	सोमाःपवंतइंदवः	७ ५ २
सोमाःपवंतइंदवः	१ ६ २०	सोमेनादित्याबलिनः	८ ३ २०
सोमेनादित्याबलिनः	६ ४ १२	सोमोअर्पतिधर्णसिः	६ ८ १३
सोमोअर्पतिधर्णसिः	१ ६ २१	सोमोअस्मभ्यं	३ ४ ११
सोमोअस्मभ्यं	६ ३ ५	सोमोजिगातिगातुवित्	३ ४ ११
सोमोजिगातिगातुवित्	२ ८ १३	सोमोददं धर्वाय	८ ३ २८
सोमोददं धर्वाय	६ ५ १७	सोमोदिवोनसूर्यः	७ १ ३२
सोमोदिवोनसूर्यः	८ ८ २५		

कोशः

॥८१॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
सोमो धनुंसोमो	१ ६ २२	स्तीर्णे बर्हिषिसमिधाने	४ ८ १६	स्तेगोनक्षामत्येति	७ ७ २८	स्त्रियः सुतीस्ता उमेपुंसः	२ ३ १७
सोमोनवेधाकृत	१ ५ ९	स्तुत इन्द्रो मघवा	३ ५ २४	स्तेनरायसारमेयु	५ ४ २२	स्त्रियो हि दास आयुधानि	४ १ २७
सोमो मीढ्वान्पवते	७ ५ १३	स्तुत श्रयास्त्वावर्धति	५ ७ २२	स्तोताय ते अनुव्रतः	६ १ १०	स्थिरं मनश्च कृपे जात इन्द्र	४ १ २६
सोमो राजा प्रथमो	८ ६ ७	स्तुता सो नो मरुतो मृळय	२ ४ ११	स्तोताय ते विचर्षणिः	६ १ ८	स्थिरं हि जानमेपां	१ ३ १३
सोमो वधूयुरभवत्	८ ३ २१	स्तुप उवो महकृतस्य गोपा	४ ८ ११	स्तोमै जुपेथां युवशेव कन्य	६ ३ १४	स्थिरावः संतुने मयः	१ ३ १७
सोमो विदुस्सर्वः	८ २ १८	स्तुपे जनै सुव्रतं नव्यसीभिः	४ ८ ५	स्तोमै त इन्द्र विमदाः	७ ७ ९	स्थिरावः संत्वायुधापरा	१ ३ १८
संभीद्व्यांसधरुणं प्रुषाय	१ ८ २४	स्तुपे नरा दिवो अस्य	५ १ १	स्तोमो अद्य रुद्राय	८ ४ २४	स्थिरं भिरंगैः पुरु रूप उग्रो	२ ७ १७
स्तुरीरुत्वद्भवति सूत उत्व	५ ७ १	स्तुपे यं पुरुवर्षसं	८ ७ २	स्तोमा आसन्प्रति धर्यः	८ ३ २१	स्थिरौ गावौ भवतां	३ ३ २२
स्तुरीर्यत्सूतसुद्यो	७ ७ २८	स्तुपे सावा वरुण मित्र	२ १ २	स्तोमा सस्त्वा गौरि वीतेरव	१ २ ५	स्थिरस्य रायो बृहतो	३ ६ ५
स्तवानुत इन्द्र पूव्या	२ ६ ४	स्तुहि भोजान्स्तुवतो अस्य	४ ३ १३	स्तोमा सस्त्वा विचारिणि	४ ४ २९	स्थिरं राधः शुताश्च	५ ७ ३३
स्तुविष्यामि त्वामहं	१ ३ २८	स्तुहि श्रुतं गतं सद्रुयुवानं	२ ७ १८	स्तोमे न हि दिवि देवासः	८ ४ ११	स्पधते वा उदेव हूये अत्र	५ ६ ७
स्तीर्णे बर्हिषि रूपनोयाहि	२ १ २४	स्तुहि श्रुतं विपश्चितं	६ १ ८	स्तोत्रमिन्द्राय गायत	६ ३ ४६	स्पाहायस्य श्रियो हृशे	५ २ १८
स्तीर्णं ते बर्हिः सुत इन्द्र सो	२ २ १८	स्तुहि स्तुही देते धाते	५ ७ १५	स्तोत्रमिन्द्रो मरुद्गणः	४ ८ १६	सत्पुंरं धिर्न आगहि	६ ३ १२
स्तीर्णा अस्य सह तो विश्व	२ ८ १४	स्तुहीन्द्रं व्यश्ववत्	६ २ १९	स्तोमै धानां पते	१ २ २८	सदभी शुकशा वंता	६ २ २५
स्तीर्णे बर्हिषिसमिधा	३ ५ ४	स्तुणाना सो यत्तु चो	२ २ १०	स्तोमै हरि रपा	७ ४ १२	सदेतया सुकीर्त्या	६ २ २९
		स्तुणीत बर्हिरानुपक्	१ १ २४	स्तोमै कितवं	७ ८ ५	स्याम ते त इन्द्र येत	२ ६ ५

ऋक्सं.

॥८२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्यामवोमनवोदेववीतये	८ २ १४	स्वयंकविर्विधर्तरि	७ १ ४	स्वाङ्गाजिभिश्चप्रणेतः	३ २ ४	स्वादुःपबस्वदिव्याय	७ ३ १०
स्यूमनावाचउदियतिव	१ ८ ४	स्वयंचित्समन्यतेदाशुरि	५ ७ ३२	स्वयञ्चायुमुपवामहे	४ ३ ७	स्वादोपितोमधोपितो	२ ५ ६
स्योनापृथिविभव	१ २ ६	स्वयंदधिवेतविपीयथा	४ ३ १७	स्वरितदाविशस्पतिः	८ ८ १०	स्वादोरभश्चिवयंसःसुमे	६ ४ ११
स्रक्द्रप्सस्यधर्मतः	७ २ २९	स्वयंयजस्वदिविदेव	७ ६ २	स्वस्तिनइंद्रोवृद्धश्रवाः	१ ६ १६	स्वादोरित्थाविषूवतो	१ ६ ६
सुवेवयस्यहरिणी	८ ५ ६	स्वयुरिद्रस्वराळसि	३ ३ ९	स्वस्तिनःपथ्यासुधन्वसु	८ २ ५	स्वाध्वोदिवआसुस	१ ५ १८
स्वआदमेसुदुघायस्यधेनुः	७ ७ २३	स्वरतित्वासुतेनरः	६ ३ ७	स्वस्तिनोदिवोअग्ने	७ ६ २	स्वाध्वोविदुरोदेवयंतो	५ २ १
स्वआयस्तुभ्यंदसुआ	१ ५ १६	स्वर्जितंमहिमंदानं	८ ८ २५	स्वस्तिनोमिमीतामश्चि	४ ३ ७	स्वायुधस्यतेसुतः	६ ८ २१
स्वअयोवोअग्निभिः	६ १ ३०	स्वर्जेपेभरआप्रस्य	२ १ २१	स्वस्तिपंथामनुचरेम	४ ३ ७	स्वायुधंस्ववसंसुनीथं	८ १ ३
स्वअयोहिवायं	१ २ २१	स्वर्णरमंतरिक्षाणि	८ २ ९	स्वस्तिमित्रावरुणा	४ ३ ७	स्वायुधःपवतेदेवः	७ ३ २२
स्वदस्वहव्यासमिषो	३ ३ २७	स्वर्णवस्तोरुषसामरो	५ २ १३	स्वस्तिरिद्धिप्रपथेश्रेष्ठा	८ ५ ५	स्वायुधःसोतृभिः	७ ४ ९
स्वधामनुश्रियनरः	६ १ ३७	स्वर्मानोरधयदिद्रमायाः	४ २ १२	स्वःस्वायुधायसेकृणु	२ ५ २६	स्वायुधासइप्मिणःसुनि	५ ४ २४
स्वध्वराकरतिजातवेदा	५ २ २३	स्वयंदेदिसुहशी	३ ५ १७	स्वादवःसोमाआयाहि	५ ७ २२	स्वावृग्देवस्यामृतं	७ ६ ११
स्वध्वरासोमधुमंतोअग्न	३ ७ २१	स्ववृजंहित्वाभंमिद्र	७ ८ १४	स्वादिष्ठयामदिष्ठया	६ ७ १६	स्वाहाकृतस्यतृपतं	६ ३ १७
स्वनानयस्यभामासः	७ ५ ३१	स्वश्वायशसायातमर्वाक्	५ ५ १६	स्वादुपंसदःपितरोवयो	५ १ २०	स्वाहाकृतान्यागृह्यप	२ २ ११
स्वनोनवोमवाज्रेजयदृषा	४ ४ ३३	स्वश्वासिधुःसुरथा	८ ३ ७	स्वादुष्किलायमधुमाउता	७ ३ ०	स्वाहाभयेवरुणाय	३ ८ २१
स्वमेनाभ्युप्याचुमुरि	२ ६ २६	स्वसास्वस्त्वयायस्यै	२ १ ८	स्वादुष्टैस्तुसंसुदे	६ १ २३	स्वाहायजंकृणोतन	१ १ २५

कोशः

॥८२॥

मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः	मंत्रः	अष्ट. अ. वर्गः
स्विध्मायद्वनधितिरपस्या १	८ २५	हयेजायेमनसातिष्ठो ८	५ १	हर्यश्वसत्पतिचर्पणीसहं ६	२ २	हस्तोवशक्तिमभिसंददीनः २	८ ५
हंतावृत्रमिद्रःशूशुवानः ५	३ १	हयेदेवायुयमिदापय २	७ ११	हवंपामसुरो नक्षतृयां ८	३ ५	हारिद्रवेवपतथोवनेदुप ६	३ १५
हंतावृत्रदक्षिणेन ५	७ २३	हयेनरोमरुतोमूळतानः ४	३ २२	हवंतइंद्रमहिमा ५	३ १२	हितोनसप्तिरभि ७	२ २४
हंताहृष्टिथिवीमिमां ८	६ २७	हयेनरोमरुतोमूळतानः ४	३ २३	हवंतउत्वाहव्यंविवाचि ५	३ १४	हिनोतानोअध्वरं ७	७ २६
हंतोनुकिमांससे ६	५ ३६	हयोनविद्राअयुजिस्वयंधु ४	२ २८	हविर्हविष्मोमहि ७	३ ८	हिन्वंतिसूरमुख्यः ७	२ १
हंसःशुचिपद्मसु ३	७ १४	हरयोधूमकेतवः ६	३ २९	हविषाजारोअपां १	३ ३३	हिन्वंतिसूरमुख्यःपर्वसा ७	२ १४
हंसाइवकृणुथ ३	३ २०	हरिमृजंत्यरूपो ७	२ २७	हविष्कृणुध्वमागमत् ६	५ १४	हिन्वानासोरथाइव ६	७ ३४
हंसाइवश्रेणिशो ३	१ ४	हरिहियोनिमभियेसमस्त्र ८	५ ५	हविष्पांतमजरंस्वर्विदि ८	४ १०	हिन्वानोवाचमिष्यति ७	१ ३७
हंसाविवपतथोअध्वगा ६	३ १५	हरिःसृजानःपथ्या ७	४ ५	हवीमभिर्हवतेयोहविर्भि २	७ १६	हिन्वानोहेतुभिर्युतः ७	१ २१
हंसासोयेवांसधु ३	७ २१	हरित्वतावचसासूर्यस्य ८	६ १२	हवैत्वासूरउदिते ६	१ ९	हिमेनाग्निघ्नसमवारयेथां १	८ ४९
हंसैरिवसखिभिर्वावद ८	२ १५	हरिश्मशारुहरिकेशआयु ८	५ ६	हव्यवाळभिरजरः ३	८ १८	हिमेवपर्णामुषितातनानि ८	२ १८
हतवृत्रंसुदानवः १	२ ९	हरीनुकंरथइंद्रस्य २	६ २१	हस्काराद्विद्युतस्पर्धतो १	२ १०	हिरण्यकर्णमणिग्रीवं २	१ ३
हतंचशत्रून्यतंतंच ६	३ १५	हरीनुतइंद्रवाजयंता २	६ ३	हस्तच्युतेभिरद्रिभिः ६	७ ३६	हिरण्यकेशोरजसो १	५ २७
हतोवृत्राण्यायां ४	८ २८	हरीन्वस्ययावने ७	७ ९	हस्तभ्रमांदशशाखाभ्यां ८	७ २५	हिरण्यगर्भःसमवर्ततात्रे ८	७ ३
हत्वायदेवाअसुरान्यदाय ८	८ १५	हरीयस्यसुयुजावित्रतावेः ८	५ २६	हस्तानोनुष्णा १	५ ११	हिरण्यत्वड्मधुवणोवृत ४	४ १८
हनामैनाइतित्वष्टायदव २	३ ४	हर्यज्ञपसमर्चयः ३	३ ८	हस्तानाधिरस्याः ८	६ ७	हिरण्यदंतंशुचिवर्ण ३	८ १४

क्रुक्सं.

मंत्रः

मंत्रः
स्वयंकुविर्विधर्तरि

अष्ट. अ. वर्गः

मंत्रः

अ. वर्गः

मंत्रः

अष्ट. अ. वर्गः

मंत्रः

अष्ट. अ. वर्गः

मंत्रः

अष्ट. अ. वर्गः

मंत्रः

अष्ट. अ. वर्गः

कोशः

हिरण्यनिर्णिगयोअस्य

४

३

३१

हिरण्यरूपःसहिरण्यसं

२

७

२३

हृण्वस्तिनोअपहि

३

८

१५

होतांरंचित्रंथं

७

५

२९

हिरण्यपाणिमृतये

४

२

४

हिरण्यशृंगोयोअस्यपेदा

२

३

१२

हृत्सुगोसोयुध्यंते

५

७

१९

होतांरत्वावृणीमहे

४

१

१२

हिरण्यपाणिःसविता

१

३

७

हिरण्यस्तूपःसवितर्यथा

८

८

७

हृदातृष्टेपुमनसोजवेपु

८

२

२४

होतांरविश्ववेदसं

१

३

२९

हिरण्यपाणिःसविता

३

३

२६

हिरण्यहस्तमश्चिनारराणा

१

८

१७

हृदिस्पृशस्तआसते

७

७

२१

होतांरससजुहोयजिष्ठं

१

४

२४

हिरण्ययीअरणीयं

८

८

४२

हिरण्यहस्तोअसुरः

१

३

७

हेतिःपक्षिणीनदंआत्य

८

८

२३

होत्रादहंनरुणविभ्यदाय

८

१

१०

हिरण्ययीवांरभिः

५

८

६

हिङ्कृण्वतीवसुपत्नी

२

३

१९

होतांजनिष्टचेतनः

२

५

२६

हृदंनहित्वान्यपंत्युर्मयः

१

४

१३

हिरण्ययेनपुरुभु

३

७

२०

हुवेवःसुद्योत्मानं

२

५

२४

होतांदेवोअमर्त्यः

३

१

२९

हृदाइवकुश्रयःसोमधानां

३

२

२०

हिरण्ययेनरथेन

५

८

७

हुवेवःसूनुंसहसो

४

५

७

होतांध्वर्युरावयाअग्निमि

२

३

७

ह्वयामसित्वेद्रया

४

७

१३

हिरण्ययेभिःपविभिः

१

५

८

हुवेवातस्वनंकुवि

६

७

९

होतांनिषत्तोमनो

१

५

१२

ह्वयामिदेवाँअयातुः

५

३

२५

हिरण्यरूपमुषसोव्युष्टौ

४

३

३१

हुवेवोदेवीमदिति

४

८

८

होतांयक्षदृनिनो

२

२

४

ह्वयाम्यभिप्रथमंस्वस्तये

१

३

६

